

The Septuagint or Stephanos 1550

By Gary D. Rose

- 1 εν αρχη εποησεν ο θεος τον ουρανον και την γην
2 η δε γη ην αορατος και ακατασκευαστος και σκοτος επανω της αβυσσου και πνευμα θεου επεφεροτο επανω του υδατος
3 και ειπεν ο θεος γενηθητω φως και εγενετο φως
4 και ειδεν ο θεος το φως οτι καλον και διεχωρισεν ο θεος ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σκοτους
5 και εκαλεσεν ο θεος το φως ημεραν και το σκοτος εκαλεσεν νυκτα και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα μια
6 και ειπεν ο θεος γενηθητω στερεωμα εν μεσω του υδατος και εστω διαχωριζον ανα μεσον υδατος και υδατος και εγενετο ουτως
7 και εποησεν ο θεος το στερεωμα και διεχωρισεν ο θεος ανα μεσον του υδατος ο ην υποκατω του στερεωματος και ανα μεσον του υδατος του επανω του στερεωματος
8 και εκαλεσεν ο θεος το στερεωμα ουρανον και ειδεν ο θεος οτι καλον και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα δευτερα
9 και ειπεν ο θεος συναχθητω το υδωρ το υποκατω του ουρανου εις συναγωγην μιαν και οφθητω η ξηρα και εγενετο ουτως και συνηχθη το υδωρ το υποκατω του ουρανου εις τας συναγωγας αυτων και ωφθη η ξηρα
10 και εκαλεσεν ο θεος την ξηραν γην και τα συστηματα των υδατων εκαλεσεν θαλασσας και ειδεν ο θεος οτι καλον
11 και ειπεν ο θεος βλαστησατω η γη βοτανην χορτου σπειρον σπερμα κατα γενος και καθ' ομοιοτητα και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον ου το σπερμα αυτου εν αυτω κατα γενος ος επι της γης και εγενετο ουτως
12 και εξηνεγκεν η γη βοτανην χορτου σπειρον σπερμα κατα γενος και καθ' ομοιοτητα και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον ου το σπερμα αυτου εν αυτω κατα γενος επι της γης και ειδεν ο θεος οτι καλον
13 και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα τριτη
14 και ειπεν ο θεος γενηθητωσαν φωστηρες εν τω στερεωmati του ουρανου εις φανσιν της γης του διαχωριζειν ανα μεσον της ημερας και ανα μεσον της νυκτος και εστωσαν εις σημεια και εις καιρους και εις ημερας και εις ενιαυτους
15 και εστωσαν εις φανσιν εν τω στερεωmati του ουρανου ωστε φαινειν επι της γης και εγενετο ουτως
16 και εποησεν ο θεος τους δυο φωστηρας τους μεγαλους τον φωστηρα τον μεγαν εις αρχας της ημερας και τον φωστηρα τον ελασσω εις αρχας της νυκτος και τους αστερας
17 και εθετο αυτους ο θεος εν τω στερεωmati του ουρανου ωστε φαινειν επι της γης
18 και αρχειν της ημερας και της νυκτος και διαχωριζειν ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σκοτους και ειδεν ο θεος οτι καλον
19 και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα τεταρτη
20 και ειπεν ο θεος εξαγαγετω τα υδατα ερπετα ψυχων ζωων και πετεινα πετομενα επι της γης κατα το στερεωμα του ουρανου και εγενετο ουτως
21 και εποησεν ο θεος τα κητη τα μεγαλα και πασαν ψυχην ζωων ερπετων α εξηγαγεν τα υδατα κατα γενη αυτων και παν πετεινον πτερωτον κατα γενος και ειδεν ο θεος οτι καλα
22 και ηυλογησεν αυτα ο θεος λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε τα υδατα εν ταις θαλασσαις και τα πετεινα πληθυνεσθωσαν επι της γης
23 και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα πεμπτη
24 και ειπεν ο θεος εξαγαγετω η γη ψυχην ζωων κατα γενος τετραποδα και ερπετα και θηρια της γης κατα γενος και εγενετο ουτως
25 και εποησεν ο θεος τα θηρια της γης κατα γενος και τα κτηνη κατα γενος και παντα τα ερπετα της γης κατα γενος αυτων και ειδεν ο θεος οτι καλα

26 και ειπεν ο θεος ποιησωμεν ανθρωπον κατ' εικονα ημετεραν και καθ' ομοιωσιν και αρχετωσαν των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου και των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης

27 και εποιησεν ο θεος τον ανθρωπον κατ' εικονα θεου εποιησεν αυτον αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους

28 και ηυλογησεν αυτους ο θεος λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσατε αυτης και αρχετε των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου και παντων των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης

29 και ειπεν ο θεος ιδου δεδωκα υμιν παν χορτον σποριμον σπειρον σπερμα ο εστιν επανω πασης της γης και παν ξυλον ο εχει εν εαυτω καρπον σπερματος σποριμου υμιν εσται εις βρωσιν

30 και πασι τοις θηριοις της γης και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και παντι ερπετω τω ερποντι επι της γης ο εχει εν εαυτω ψυχην ζωης παντα χορτον γλωρον εις βρωσιν και εγενετο ουτως

31 και ειδεν ο θεος τα παντα οσα εποιησεν και ιδου καλα λιαν και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα εκτη

1 και συνετελεσθησαν ο ουρανος και η γη και πας ο κοσμος αυτων

2 και συνετελεσεν ο θεος εν τη ημερα τη εκτη τα εργα αυτου α εποιησεν και κατεπαυσεν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου ων εποιησεν

3 και ηυλογησεν ο θεος την ημεραν την εβδομην και ηγιασεν αυτην οτι εν αυτη κατεπαυσεν απο παντων των εργαων αυτου ων ηρξατο ο θεος ποιησαι

4 αυτη η βιβλος γενεσεως ουρανου και γης οτε εγενετο η ημερα εποιησεν ο θεος τον ουρανον και την γην

5 και παν γλωρον αγρου προ του γενεσθαι επι της γης και παντα χορτον αγρου προ του ανατειλαι ου γαρ εβρεξεν ο θεος επι την γην και ανθρωπος ουκ ην εργαζεσθαι την γην

6 πηγη δε ανεβαινεν εκ της γης και εποτιζεν παν το προσωπον της γης

7 και επλασεν ο θεος τον ανθρωπον χουν απο της γης και ενεφυσησεν εις το προσωπον αυτου πνοην ζωης και εγενετο ο ανθρωπος εις ψυχην ζωσαν

8 και εφυτευσεν κυριος ο θεος παραδεισον εν εδεμ κατα ανατολας και εθετο εκει τον ανθρωπον ον επλασεν

9 και εξανειλεν ο θεος ετι εκ της γης παν ξυλον ωραιον εις ορασιν και καλον εις βρωσιν και το ξυλον της ζωης εν μεσω τω παραδεισω και το ξυλον του ειδεναι γνωστον καλο υ και πονηρου

10 ποταμος δε εκπορευεται εξ εδεμ ποτιζειν τον παραδεισον εκειθεν αφοριζεται εις τεσσαρας αρχας

11 ονομα τω ενι φισων ουτος ο κυκλων πασαν την γην ευλατ εκει ου εστιν το χρυσιον

12 το δε χρυσιον της γης εκεινης καλον και εκει εστιν ο ανθραξ και ο λιθος ο πρασινος

13 και ονομα τω ποταμω τω δευτερω γηων ουτος ο κυκλων πασαν την γην αιθιοπιας

14 και ο ποταμος ο τριτος τιγρις ουτος ο πορευομενος κατεναντι ασσυριων ο δε ποταμος ο τεταρτος ουτος ευφρατης

15 και ελαβεν κυριος ο θεος τον ανθρωπον ον επλασεν και εθετο αυτον εν τω παραδεισω εργαζεσθαι αυτον και φυλασσειν

16 και ενειλατο κυριος ο θεος τω αδαμ λεγων απο παντος ξυλου του εν τω παραδεισω βρωσει φαγη

17 απο δε του ξυλου του γινωσκειν καλον και πονηρον ου φαγεσθε απ' αυτου η δ' αν ημερα φαγητε απ' αυτου θανατω αποθανεισθε

18 και ειπεν κυριος ο θεος ου καλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον κατ' αυτον

19 και επλασεν ο θεος ετι εκ της γης παντα τα θηρια του αγρου και παντα τα πετεινα του ουρανου και ηγαγεν αυτα προς τον αδαμ ιδειν τι καλεσει αυτα και παν ο εαν εκαλεσεν αυτο αδαμ ψυχην ζωσαν τουτο ονομα αυτου

20 και εκαλεσεν αδαμ ονοματα πασιν τοις κτηνεσιν και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και πασι τοις θηριοις του αγρου τω δε αδαμ ουχ ευρεθη βοηθος ομοιος αυτω

21 και επεβαλεν ο θεος εκστασιν επι τον αδαμ και υπνωσεν και ελαβεν μιαν των πλευρων αυτου και ανεπληρωσεν σαρκα αντ' αυτης

22 και ωκοδομησεν κυριος ο θεος την πλευραν ην ελαβεν απο του αδαμ εις γυναικα και ηγαγεν αυτην προς τον αδαμ

23 και ειπεν αδαμ τουτο νυν οστων εκ των οστων μου και σαρξ εκ της σαρκος μου αυτη κληθησεται γυνη οτι εκ του ανδρος αυτης ελημφθη αυτη

24 ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα αυτου και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν
25 και ησαν οι δυο γυμνοι ο τε αδαμ και η γυνη αυτου και ουκ ησχυνοντο
1 ο δε οφισ ην φρονιμωτατος παντων των θηριων των επι της γης ων εποιησεν κυριος ο θεος και ειπεν ο οφισ τη γυναικι τι οτι ειπεν ο θεος ου μη φαγητε απο παντος ξυλου του εν τω παραδεισω
2 και ειπεν η γυνη τω οφει απο καρπου ξυλου του παραδεισου φαγομεθα
3 απο δε καρπου του ξυλου ο εστιν εν μεσω του παραδεισου ειπεν ο θεος ου φαγεσθε απ' αυτου ουδε μη αψησθε αυτου ινα μη αποθανητε
4 και ειπεν ο οφισ τη γυναικι ου θανατω αποθανεισθε
5 ηδει γαρ ο θεος οτι εν η αν ημερα φαγητε απ' αυτου διανοιχθησονται υμων οι οφθαλμοι και εσεσθε ως θεοι γινωσκοντες καλον και πονηρον
6 και ειδεν η γυνη οτι καλον το ξυλον εις βρωσιν και οτι αρεστον τοις οφθαλμοις ιδειν και ωραιον εστιν του κατανοησαι και λαβουσα του καρπου αυτου εφαγεν και εδωκεν και τω ανδρι αυτης μετ' αυτης και εφαγον
7 και διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι των δυο και εγνωσαν οτι γυμνοι ησαν και εραψαν φυλλα συκης και εποιησαν εαυτοις περιζωματα
8 και ηκουσαν την φωνην κυριου του θεου περιπατουντος εν τω παραδεισω το δειλινον και εκρυβησαν ο τε αδαμ και η γυνη αυτου απο προσωπου κυριου του θεου εν μεσω του ξυλου του παραδεισου
9 και εκαλεσεν κυριος ο θεος τον αδαμ και ειπεν αυτω αδαμ που ει
10 και ειπεν αυτω την φωνην σου ηκουσα περιπατουντος εν τω παραδεισω και εφοβητην οτι γυμνος ειμι και εκρυβην
11 και ειπεν αυτω τις ανηγγειλεν σοι οτι γυμνος ει μη απο του ξυλου ου ενετειλαμην σοι τουτου μονου μη φαγειν απ' αυτου εφαγες
12 και ειπεν ο αδαμ η γυνη ην εδωκας μετ' εμου αυτη μοι εδωκεν απο του ξυλου και εφαγον
13 και ειπεν κυριος ο θεος τη γυναικι τι τουτο εποιησας και ειπεν η γυνη ο οφισ ηπατησεν με και εφαγον
14 και ειπεν κυριος ο θεος τω οφει οτι εποιησας τουτο επικαταρατος συ απο παντων των κτηνων και απο παντων των θηριων της γης επι τω στηθει σου και τη κοιλια πορευση και γην φαγη πασας τας ημερας της ζωης σου
15 και εχθραν θησω ανα μεσον σου και ανα μεσον της γυναικος και ανα μεσον του σπερματος σου και ανα μεσον του σπερματος αυτης αυτος σου τηρησει κεφαλην και συ τηρησεις αυτου πτερναν
16 και τη γυναικι ειπεν πληθυνων πληθυνω τας λυπας σου και τον στεναγμον σου εν λυπαις τεξη τεκνα και προς τον ανδρα σου η αποστροφη σου και αυτος σου κυριευσει
17 τω δε αδαμ ειπεν οτι ηκουσας της φωνης της γυναικος σου και εφαγες απο του ξυλου ου ενετειλαμην σοι τουτου μονου μη φαγειν απ' αυτου επικαταρατος η γη εν τοις εργοις σου εν λυπαις φαγη αυτην πασας τας ημερας της ζωης σου
18 ακανθας και τριβολουσ ανατελει σοι και φαγη τον χορτον του αγρου
19 εν ιδρωτι του προσωπου σου φαγη τον αρτον σου εως του αποστρεψαι σε εις την γην εξ ης ελημφθης οτι γη ει και εις γην απελευση
20 και εκαλεσεν αδαμ το ονομα της γυναικος αυτου ζωη οτι αυτη μητηρ παντων των ζωντων
21 και εποιησεν κυριος ο θεος τω αδαμ και τη γυναικι αυτου χιτωνας δερματινους και ενεδυσεν αυτους
22 και ειπεν ο θεος ιδου αδαμ γεγονεν ως εις εξ ημων του γινωσκειν καλον και πονηρον και νυν μηποτε εκτεινη την χειρα και λαβη του ξυλου της ζωης και φαγη και ζησεται εις τον αιωνα
23 και εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος εκ του παραδεισου της τρυφης εργαζεσθαι την γην εξ ης ελημφθη
24 και εξεβαλεν τον αδαμ και κατοικισεν αυτον απεναντι του παραδεισου της τρυφης και εταξεν τα χερουβιμ και την φλογινην ρομφαιαν την στρεφομενην φυλασσειν την οδον του ξυλου της ζωης
1 αδαμ δε εγνω ευαν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν τον καιν και ειπεν εκτησαμην ανθρωπον δια του θεου
2 και προσεθηκεν τεκειν τον αδελφον αυτου τον αβελ και εγενετο αβελ ποιμην προβατων καιν δε ην εργαζομενος την γην

3 και εγενετο μεθ' ημερας ηνεγκεν καιν απο των καρπων της γης θυσιαν τω κυριω
4 και αβελ ηνεγκεν και αυτος απο των πρωτοτοκων των προβατων αυτου και απο των στεατων αυτων και επειδεν ο θεος επι αβελ και επι τοις δωροις αυτου
5 επι δε καιν και επι ταις θυσιαις αυτου ου προσεσχεν και ελυπησεν τον καιν λιαν και συνεπεσεν τω προσωπω
6 και ειπεν κυριος ο θεος τω καιν ινα τι περιλυπος εγενου και ινα τι συνεπεσεν το προσωπον σου
7 ουκ εαν ορθως προσενεγκης ορθως δε μη διελης ημαρτες ησυχασον προς σε η αποστροφη αυτου και συ αρξεις αυτου
8 και ειπεν καιν προς αβελ τον αδελφον αυτου διελθωμεν εις το πεδιον και εγενετο εν τω ειναι αυτους εν τω πεδιω και ανεστη καιν επι αβελ τον αδελφον αυτου και απεκτεινεν αυτον
9 και ειπεν ο θεος προς καιν που εστιν αβελ ο αδελφος σου ο δε ειπεν ου γινωσκω μη φυλαξ του αδελφου μου ειμι εγω
10 και ειπεν ο θεος τι εποιησας φωνη αιματος του αδελφου σου βοα προς με εκ της γης
11 και νυν επικαταρατος συ απο της γης η εχανεν το στομα αυτης δεξασθαι το αιμα του αδελφου σου εκ της χειρος σου
12 οτι εργα την γην και ου προσθησει την ισχυν αυτης δουναι σοι στενων και τρεμων εση επι της γης
13 και ειπεν καιν προς τον κυριον μειζων η αιτια μου του αφεθηναι με
14 ει εκβαλλεις με σημερον απο προσωπου της γης και απο του προσωπου σου κρυβησομαι και εσομαι στενων και τρεμων επι της γης και εσται πας ο ευρισκων με αποκτεινι με
15 και ειπεν αυτω κυριος ο θεος ουχ ουτως πας ο αποκτεινας καιν επτα εκδικουμενα παραλυσει και εθετο κυριος ο θεος σημειον τω καιν του μη ανελιν αυτον παντα τον ευρισκοντα αυτον
16 εξηλθεν δε καιν απο προσωπου του θεου και ωκησεν εν γη ναιδ κατεναντι εδεμ
17 και εγνω καιν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν τον ενωχ και ην οικοδομων πολιν και επωνομασεν την πολιν επι τω ονοματι του υιου αυτου ενωχ
18 εγενηθη δε τω ενωχ γαιδαδ και γαιδαδ εγεννησεν τον μαιηλ και μαιηλ εγεννησεν τον μαθουσαλα και μαθουσαλα εγεννησεν τον λαμεχ
19 και ελαβεν εαυτω λαμεχ δυο γυναικας ονομα τη μια αδα και ονομα τη δευτερα σελλα
20 και ετεκεν αδα τον ιωβελ ουτος ην ο πατηρ οικουτων εν σκηναις κτηνοτροφον
21 και ονομα τω αδελφω αυτου ιουβαλ ουτος ην ο καταδειξας ψαλτηριον και κιθαραν
22 σελλα δε ετεκεν και αυτη τον θοβελ και ην σφυροκοπος χαλκευς χαλκου και σιδηρου αδελφη δε θοβελ νοεμα
23 ειπεν δε λαμεχ ταις εαυτου γυναιξιν αδα και σελλα ακουσατε μου της φωνης γυναικες λαμεχ ενωτισασθε μου τους λογους οτι ανδρα απεκτεινα εις τραυμα εμοι και νεανισκον εις μωλωπα εμοι
24 οτι επτακις εκδεδικηται εκ καιν εκ δε λαμεχ εβδομηκοντακις επτα
25 εγνω δε αδαμ ευαν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν υιον και επωνομασεν το ονομα αυτου σηθ λεγουσα εξανεστησεν γαρ μοι ο θεος σπερμα ετερον αντι αβελ ον απεκτεινεν καιν
26 και τω σηθ εγενετο υιος επωνομασεν δε το ονομα αυτου ενωξ ουτος ηλπισεν επικαλεισθαι το ονομα κυριου του θεου

1 αυτη η βιβλος γενεσεως ανθρωπων η ημερα εποιησεν ο θεος τον αδαμ κατ' εικονα θεου εποιησεν αυτον
2 αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους και ευλογησεν αυτους και επωνομασεν το ονομα αυτων αδαμ η ημερα εποιησεν αυτους
3 εξησεν δε αδαμ διακοσια και τριακοντα ετη και εγεννησεν κατα την ιδεαν αυτου και κατα την εικονα αυτου και επωνομασεν το ονομα αυτου σηθ
4 εγενοντο δε αι ημεραι αδαμ μετα το γεννησαι αυτον τον σηθ επτακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
5 και εγενοντο πασαι αι ημεραι αδαμ ας εξησεν εννακοσια και τριακοντα ετη και απεθανεν
6 εξησεν δε σηθ διακοσια και πεντε ετη και εγεννησεν τον ενωξ
7 και εξησεν σηθ μετα το γεννησαι αυτον τον ενωξ επτακοσια και επτα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας

8 και εγενοντο πασαι αι ημεραι σθη εννακοσια και δωδεκα ετη και απεθανεν
9 και εξησεν ενως εκατον εννηκοντα ετη και εγεννησεν τον καιναν
10 και εξησεν ενως μετα το γεννησαι αυτον τον καιναν επτακοσια και δεκα πεντε ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
11 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ενως εννακοσια και πεντε ετη και απεθανεν
12 και εξησεν καιναν εκατον εβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον μαλελεηλ
13 και εξησεν καιναν μετα το γεννησαι αυτον τον μαλελεηλ επτακοσια και τεσσαρακοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
14 και εγενοντο πασαι αι ημεραι καιναν εννακοσια και δεκα ετη και απεθανεν
15 και εξησεν μαλελεηλ εκατον και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον ιαρεδ
16 και εξησεν μαλελεηλ μετα το γεννησαι αυτον τον ιαρεδ επτακοσια και τριακοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
17 και εγενοντο πασαι αι ημεραι μαλελεηλ οκτακοσια και εννηκοντα πεντε ετη και απεθανεν
18 και εξησεν ιαρεδ εκατον και εξηκοντα δυο ετη και εγεννησεν τον ενωχ
19 και εξησεν ιαρεδ μετα το γεννησαι αυτον τον ενωχ οκτακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
20 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ιαρεδ εννακοσια και εξηκοντα δυο ετη και απεθανεν
21 και εξησεν ενωχ εκατον και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον μαθουσαλα
22 ευηρεστησεν δε ενωχ τω θεω μετα το γεννησαι αυτον τον μαθουσαλα διακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
23 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ενωχ τριακοσια εξηκοντα πεντε ετη
24 και ευηρεστησεν ενωχ τω θεω και ουχ ηυρισκετο οτι μετεθηκεν αυτον ο θεος
25 και εξησεν μαθουσαλα εκατον και εξηκοντα επτα ετη και εγεννησεν τον λαμεχ
26 και εξησεν μαθουσαλα μετα το γεννησαι αυτον τον λαμεχ οκτακοσια δυο ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
27 και εγενοντο πασαι αι ημεραι μαθουσαλα ας εξησεν εννακοσια και εξηκοντα εννεα ετη και απεθανεν
28 και εξησεν λαμεχ εκατον ογδοηκοντα οκτω ετη και εγεννησεν υιον
29 και επωνομασεν το ονομα αυτου νωε λεγων ουτος διαναπαυσει ημας απο των εργαων ημων και απο των λυπων των χειρων ημων και απο της γης ης κατηρασατο κυριος ο θεος
30 και εξησεν λαμεχ μετα το γεννησαι αυτον τον νωε πεντακοσια και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
31 και εγενοντο πασαι αι ημεραι λαμεχ επτακοσια και πεντηκοντα τρια ετη και απεθανεν
32 και ην νωε ετων πεντακοσιων και εγεννησεν νωε τρεις υιους τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ
1 και εγενετο ηνικα ηρξαντο οι ανθρωποι πολλοι γινεσθαι επι της γης και θυγατερες εγενηθησαν αυτοις
2 ιδοντες δε οι υιοι του θεου τας θυγατερας των ανθρωπων οτι καλαι εισιν ελαβον εαυτοις γυναικας απο πασων των εξελεξαντο
3 και ειπεν κυριος ο θεος ου μη καταμεινη το πνευμα μου εν τοις ανθρωποις τουτοις εις τον αιωνα δια το ειναι αυτους σαρκας εσονται δε αι ημεραι αυτων εκατον εικοσι ετη
4 οι δε γιγαντες ησαν επι της γης εν ταις ημεραις εκειναις και μετ' εκεινο ως αν εισεπορευοντο οι υιοι του θεου προς τας θυγατερας των ανθρωπων και εγενωσαν εαυτοις εκει νοι ησαν οι γιγαντες οι απ' αιωνος οι ανθρωποι οι ονομαστοι
5 ιδων δε κυριος ο θεος οτι επληθυνθησαν αι κακιαι των ανθρωπων επι της γης και πας τις διανοειται εν τη καρδια αυτου επιμελως επι τα πονηρα πασας τας ημερας
6 και ενεθυμηθη ο θεος οτι εποησεν τον ανθρωπον επι της γης και διενοηθη

7 και ειπεν ο θεος απαλειψω τον ανθρωπον ον εποησα απο προσωπου της γης απο ανθρωπου εως κτηνους και απο ερπετων εως των πετεινων του ουρανου οτι εθυμωθην οτι ε
ποιησα αυτους
8 νωε δε ευρεν χαριν εναντιον κυριου του θεου
9 αυται δε αι γενεσεις νωε νωε ανθρωπος δικαιος τελειος ων εν τη γενεα αυτου τω θεω ευηρεστησεν νωε
10 εγεννησεν δε νωε τρεις υιους τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ
11 εφθαρη δε η γη εναντιον του θεου και επλησθη η γη αδικιας
12 και ειδεν κυριος ο θεος την γην και ην κατεφθαρμενη οτι κατεφθειρεν πασα σαρξ την οδον αυτου επι της γης
13 και ειπεν ο θεος προς νωε καιρος παντος ανθρωπου ηκει εναντιον μου οτι επλησθη η γη αδικιας απ' αυτων και ιδου εγω καταφθειρω αυτους και την γην
14 ποιησον ουν σεαυτω κιβωτον εκ ξυλων τετραγωνων νοσσιας ποιησεις την κιβωτον και ασφαλτωσεις αυτην εσωθεν και εξωθεν τη ασφαλτω
15 και ουτως ποιησεις την κιβωτον τριακοσιων πηχεων το μηκος της κιβωτου και πεντηκοντα πηχεων το πλατος και τριακοντα πηχεων το υψος αυτης
16 επισυναγων ποιησεις την κιβωτον και εις πηχυν συντελεσεις αυτην ανωθεν την δε θυραν της κιβωτου ποιησεις εκ πλαγιων καταγια διωροφα και τριωροφα ποιησεις αυτην
17 εγω δε ιδου επαγω τον κατακλυσμον υδωρ επι την γην καταφθειραι πασαν σαρκα εν η εστιν πνευμα ζωης υποκατω του ουρανου και οσα εαν η επι της γης τελευτησει
18 και στησω την διαθηκην μου προς σε εισελευση δε εις την κιβωτον συ και οι υιοι σου και η γυνη σου και αι γυναικες των υιων σου μετα σου
19 και απο παντων των κτηνων και απο παντων των ερπετων και απο παντων των θηριων και απο πασης σαρκος δυο δυο απο παντων εισαξεις εις την κιβωτον ινα τρεφης μετα
σεαυτου αρσεν και θηλυ εσονται
20 απο παντων των ορνεων των πετεινων κατα γενος και απο παντων των κτηνων κατα γενος και απο παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης κατα γενος αυτων δυο δυο
ο απο παντων εισελευσονται προς σε τρεφεσθαι μετα σου αρσεν και θηλυ
21 συ δε λημψη σεαυτω απο παντων των βρωματων α εδεσθε και συναξεις προς σεαυτον και εσται σοι και εκεινοις φαγειν
22 και εποησεν νωε παντα οσα εντειλατο αυτω κυριος ο θεος ουτως εποησεν
1 και ειπεν κυριος ο θεος προς νωε εισελθε συ και πας ο οικος σου εις την κιβωτον οτι σε ειδον δικαιον εναντιον μου εν τη γενεα ταυτη
2 απο δε των κτηνων των καθαρων εισαγαγε προς σε επτα επτα αρσεν και θηλυ απο δε των κτηνων των μη καθαρων δυο δυο αρσεν και θηλυ
3 και απο των πετεινων του ουρανου των καθαρων επτα επτα αρσεν και θηλυ και απο των πετεινων των μη καθαρων δυο δυο αρσεν και θηλυ διαθρεψαι σπερμα επι πασαν την
γην
4 ετι γαρ ημερων επτα εγω επαγω υετον επι την γην τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας και εξαλειψω πασαν την εξαναστασιν ην εποησα απο προσωπου της γης
5 και εποησεν νωε παντα οσα εντειλατο αυτω κυριος ο θεος
6 νωε δε ην ετων εξακοσιων και ο κατακλυσμος εγενετο υδατος επι της γης
7 εισηλθεν δε νωε και οι υιοι αυτου και η γυνη αυτου και αι γυναικες των υιων αυτου μετ' αυτου εις την κιβωτον δια το υδωρ του κατακλυσμου
8 και απο των πετεινων και απο των κτηνων των καθαρων και απο των κτηνων των μη καθαρων και απο παντων των ερπετων των επι της γης
9 δυο δυο εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον αρσεν και θηλυ καθα εντειλατο αυτω ο θεος
10 και εγενετο μετα τας επτα ημερας και το υδωρ του κατακλυσμου εγενετο επι της γης
11 εν τω εξακοσιοστοω ετει εν τη ζωη του νωε του δευτερου μηνος εβδομη και εικαδι του μηνος τη ημερα ταυτη ερραγησαν πασαι αι πηγαι της αυυσσου και οι καταρρακται του
ουρανου ηνεωχθησαν
12 και εγενετο ο υετος επι της γης τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας
13 εν τη ημερα ταυτη εισηλθεν νωε σημ χαμ ιαφεθ υιοι νωε και η γυνη νωε και αι τρεις γυναικες των υιων αυτου μετ' αυτου εις την κιβωτον
14 και παντα τα θηρια κατα γενος και παντα τα κτηνη κατα γενος και παν ερπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος και παν πετεινον κατα γενος

15 εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον δυο δυο απο πασης σαρκος εν ω εστιν πνευμα ζωης
16 και τα εισπορευομενα αρσεν και θηλυ απο πασης σαρκος εισηλθεν καθα εντειλατο ο θεος τω νωε και εκλεισεν κυριος ο θεος εξωθεν αυτου την κιβωτον
17 και εγενετο ο κατακλυσμος τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας επι της γης και επληθυνθη το υδωρ και επηρην την κιβωτον και υψωθη απο της γης
18 και επεκρατει το υδωρ και επληθυνετο σφοδρα επι της γης και επεφερετο η κιβωτος επανω του υδατος
19 το δε υδωρ επεκρατει σφοδρα σφοδρως επι της γης και επεκαλυψεν παντα τα ορη τα υψηλα α ην υποκατω του ουρανου
20 δεκα πεντε πηχεις επανω υψωθη το υδωρ και επεκαλυψεν παντα τα ορη τα υψηλα
21 και απεθανεν πασα σαρξ κινουμενη επι της γης των πετεινων και των κτηνων και των θηριων και παν ερπετον κινουμενον επι της γης και πας ανθρωπος
22 και παντα οσα χειρ πνοην ζωης και πας ος ην επι της ξηρας απεθανεν
23 και εξηλειψεν παν το αναστημα ο ην επι προσωπου πασης της γης απο ανθρωπου εως κτηνους και ερπετων και των πετεινων του ουρανου και εξηλειφθησαν απο της γης και κατελειφθη μονος νωε και οι μετ' αυτου εν τη κιβωτω
24 και υψωθη το υδωρ επι της γης ημερας εκατον πενηκοντα
1 και εμνησθη ο θεος του νωε και παντων των θηριων και παντων των κτηνων και παντων των πετεινων και παντων των ερπετων οσα ην μετ' αυτου εν τη κιβωτω και επιγαγ εν ο θεος πνευμα επι την γην και εκοπασεν το υδωρ
2 και επεκαλυφθησαν αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρρακται του ουρανου και συνεσχεθη ο υετος απο του ουρανου
3 και ενεδιδου το υδωρ πορευομενον απο της γης ενεδιδου και ηλαττονουτο το υδωρ μετα πενηκοντα και εκατον ημερας
4 και εκαθισεν η κιβωτος εν μηνι τω εβδομο εβδομη και εικαδι του μηνος επι τα ορη τα αραρατ
5 το δε υδωρ πορευομενον ηλαττονουτο εως του δεκατου μηνος εν δε τω ενδεκατω μηνι τη πρωτη του μηνος ωφθησαν αι κεφαλαι των ορεων
6 και εγενετο μετα τεσσαρακοντα ημερας ηνεωξεν νωε την θυριδα της κιβωτου ην εποιησεν
7 και απεστειλεν τον κορακα του ιδειν ει κεκοπακεν το υδωρ και εξελθων ουχ υπεστρεψεν εως του ξηρανθηναι το υδωρ απο της γης
8 και απεστειλεν την περιστεραν οπισω αυτου ιδειν ει κεκοπακεν το υδωρ απο προσωπου της γης
9 και ουχ ευρουσα η περιστερα αναπαυσιν τοις ποσιν αυτης υπεστρεψεν προς αυτον εις την κιβωτον οτι υδωρ ην επι παντι προσωπω πασης της γης και εκτεινας την χειρα αυτου ου ελαβεν αυτην και εισηγαγεν αυτην προς εαυτον εις την κιβωτον
10 και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περιστεραν εκ της κιβωτου
11 και ανεστρεψεν προς αυτον η περιστερα το προς εσπεραν και ειχεν φυλλον ελαιας καρφος εν τω στοματι αυτης και εγνω νωε οτι κεκοπακεν το υδωρ απο της γης
12 και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περιστεραν και ου προσεθετο του επιστρεψαι προς αυτον ετι
13 και εγενετο εν τω ενι και εξακοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του πρωτου μηνος μια του μηνος εξελιπεν το υδωρ απο της γης και απεκαλυψεν νωε την στεγην της κιβωτου ην εποιησεν και ειδεν οτι εξελιπεν το υδωρ απο προσωπου της γης
14 εν δε τω μηνι τω δευτερω εβδομη και εικαδι του μηνος εξηρανθη η γη
15 και ειπεν κυριος ο θεος τω νωε λεγων
16 εξελθε εκ της κιβωτου συ και η γυνη σου και οι υιοι σου και αι γυναικες των υιων σου μετα σου
17 και παντα τα θηρια οσα εστιν μετα σου και πασα σαρξ απο πετεινων εως κτηνων και παν ερπετον κινουμενον επι της γης εξαγαγε μετα σεαυτου και αυξανεσθε και πληθυνεσθε επι της γης
18 και εξηλθεν νωε και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου και αι γυναικες των υιων αυτου μετ' αυτου
19 και παντα τα θηρια και παντα τα κτηνη και παν πετεινον και παν ερπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος αυτων εξηλθοσαν εκ της κιβωτου

- 20 και οικοδομησεν νωε θυσιαστηριον τω θεω και ελαβεν απο παντων των κτηνων των καθαρων και απο παντων των πετεινων των καθαρων και ανηνεγκεν ολοκαρπωσεις επι τ
ο θυσιαστηριον
- 21 και ωσφρανη κυριος ο θεος οσμην ευωδιας και ειπεν κυριος ο θεος διανοηθεις ου προσθησω ετι του καταρασασθαι την γην δια τα εργα των ανθρωπων οτι εγκειται η διανοι
α του ανθρωπου επιμελως επι τα πονηρα εκ νεοτητος ου προσθησω ουν ετι παταξαι πασαν σαρκα ζωσαν καθως εποιησα
- 22 πασας τας ημερας της γης σπερμα και θερισμος ψυχος και καυμα θερος και εαρ ημεραν και νυκτα ου καταπαουσουσιν
- 1 και ηυλογησεν ο θεος τον νωε και τους υιους αυτου και ειπεν αυτοις αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσате αυτης
- 2 και ο τρομος υμων και ο φοβος εσται επι πασιν τοις θηριοις της γης και επι παντα τα ορνεα του ουρανου και επι παντα τα κινουμενα επι της γης και επι παντας τους ιχθυας τ
ης θαλασσης υπο χειρας υμιν δεδωκα
- 3 και παν ερπετον ο εστιν ζων υμιν εσται εις βρωσιν ως λαχανα χορτου δεδωκα υμιν τα παντα
- 4 πλην κρεας εν αιματι ψυχης ου φαγεσθε
- 5 και γαρ το υμετερον αιμα των ψυχων υμων εκζητησω εκ χειρος παντων των θηριων εκζητησω αυτο και εκ χειρος ανθρωπου αδελφου εκζητησω την ψυχην του ανθρωπου
- 6 ο εκχεων αιμα ανθρωπου αντι του αιματος αυτου εκχυθησεται οτι εν εικονι θεου εποιησα τον ανθρωπον
- 7 υμεις δε αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και πληθυνεσθε επ' αυτης
- 8 και ειπεν ο θεος τω νωε και τοις υιοις αυτου μετ' αυτου λεγων
- 9 εγω ιδου ανιστημι την διαθηκην μου υμιν και τω σπερματι υμων μεθ' υμας
- 10 και παση ψυχη τη ζωση μεθ' υμων απο ορνεων και απο κτηνων και πασι τοις θηριοις της γης οσα μεθ' υμων απο παντων των εξελθοντων εκ της κιβωτου
- 11 και στησω την διαθηκην μου προς υμας και ουκ αποθανειται πασα σαρξ ετι απο του υδατος του κατακλυσμου και ουκ εσται ετι κατακλυσμος υδατος του καταφθειραι πασα
ν την γην
- 12 και ειπεν κυριος ο θεος προς νωε τουτο το σημειον της διαθηκης ο εγω διδωμι ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης η εστιν μεθ' υμων εις γενεας αιω
νιους
- 13 το τοξον μου τιθημι εν τη νεφελη και εσται εις σημειον διαθηκης ανα μεσον εμου και της γης
- 14 και εσται εν τω συννεφειν με νεφελας επι την γην οφθησεται το τοξον μου εν τη νεφελη
- 15 και μνησθησομαι της διαθηκης μου η εστιν ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι και ουκ εσται ετι το υδωρ εις κατακλυσμον ωστε εξα
λειψαι πασαν σαρκα
- 16 και εσται το τοξον μου εν τη νεφελη και οψομαι του μνησθηναι διαθηκην αιωνιον ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι η εστιν επι της γης
- 17 και ειπεν ο θεος τω νωε τουτο το σημειον της διαθηκης ης διεθεμην ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης σαρκος η εστιν επι της γης
- 18 ησαν δε οι υιοι νωε οι εξελθοντες εκ της κιβωτου σημ χαμ ιαφεθ χαμ ην πατηρ χανααν
- 19 τρεις ουτοι εισιν οι υιοι νωε απο τουτων διεσπαρησαν επι πασαν την γην
- 20 και ηρξατο νωε ανθρωπος γεωργος γης και εφυτευσεν αμπελωνα
- 21 και επεν εκ του οινου και εμεθυσθη και εγυμνωθη εν τω οικω αυτου
- 22 και ειδεν χαμ ο πατηρ χανααν την γυμνωσιν του πατρος αυτου και εξελθων ανηγγειλεν τοις δυσιν αδελφοις αυτου εξω
- 23 και λαβοντες σημ και ιαφεθ το ιματιον επεθεντο επι τα δυο νωτα αυτων και επορευθησαν οπισθοφανως και συνεκαλυψαν την γυμνωσιν του πατρος αυτων και το προσωπον
αυτων οπισθοφανες και την γυμνωσιν του πατρος αυτων ουκ ειδον
- 24 εξενηψεν δε νωε απο του οινου και εγνω οσα εποιησεν αυτο ο υιος αυτου ο νεωτερος
- 25 και ειπεν επικαταρατος χανααν παις οικετης εσται τοις αδελφοις αυτου
- 26 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του σημ και εσται χανααν παις αυτου

27 πλατυναί ο θεός τῷ ἰαφεθ καὶ κατοικήσάτω ἐν τοῖς οἰκοῖς τοῦ σημ καὶ γενήθητῶ χαναάν παις αὐτῶν
28 ἐξήσεν δὲ νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακοσία πεντηκόντα ἔτη
29 καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι νῶε ἑννακοσία πεντηκόντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν
1 αὐταὶ δὲ αἱ γενεαὶ τῶν υἱῶν νῶε σημ χὰμ ἰαφεθ καὶ ἐγενήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν
2 υἱοὶ ἰαφεθ γαμερ καὶ μαγῶγ καὶ μάδα καὶ ἰωυάν καὶ ἐλῖσα καὶ θοβέλ καὶ μοσοχ καὶ θίρας
3 καὶ υἱοὶ γαμερ ἀσχαναζ καὶ ριφαθ καὶ θοργαμα
4 καὶ υἱοὶ ἰωυάν ἐλῖσα καὶ θαρσίς κίτιοι ροδίοι
5 ἐκ τούτων ἀφορίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν
6 υἱοὶ δὲ χὰμ χουὺς καὶ μεσραῖμ φοῦδ καὶ χαναάν
7 υἱοὶ δὲ χουὺς σάβα καὶ εὐίλα καὶ σάβαθα καὶ ρεγμα καὶ σάβακαθα υἱοὶ δὲ ρεγμα σάβα καὶ δαδάν
8 χουὺς δὲ ἐγέννησεν τὸν νεβρωδ οὗτος ἠρξάτο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς
9 οὗτος ἦν γίγας κνηγὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ἐρῶσιν ὡς νεβρωδ γίγας κνηγὸς ἐναντίον κυρίου
10 καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ βαβυλῶν καὶ ορεχ καὶ ἀρχαδ καὶ χαλανῆ ἐν τῇ γῇ σεννααρ
11 ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν ἀσσοῦρ καὶ ὠκοδομήσεν τὴν νινευὴ καὶ τὴν ροβῶθ πόλιν καὶ τὴν χαλαχ
12 καὶ τὴν δασεμ ἀνα μέσον νινευὴ καὶ ἀνα μέσον χαλαχ αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη
13 καὶ μεσραῖμ ἐγέννησεν τοὺς λουδιμ καὶ τοὺς ἐνεμετιμ καὶ τοὺς λαβιμ καὶ τοὺς νεφθαλιμ
14 καὶ τοὺς πατροσωνιμ καὶ τοὺς χασλωνιμ ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν φυλιστιμ καὶ τοὺς καφοριμ
15 χαναάν δὲ ἐγέννησεν τὸν σιδῶνα πρωτοτόκον καὶ τὸν χετταῖον
16 καὶ τὸν ἰβουσαιὸν καὶ τὸν ἀμορραῖον καὶ τὸν γεργεσαιὸν
17 καὶ τὸν εὐαῖον καὶ τὸν ἀρουκαῖον καὶ τὸν ἀσενναῖον
18 καὶ τὸν ἀραδίον καὶ τὸν σαμαραῖον καὶ τὸν ἀμαθὶ καὶ μετὰ τοῦτο διέσπαρθησαν αἱ φυλαὶ τῶν χαναναίων
19 καὶ ἐγένοντο τὰ ὅρια τῶν χαναναίων ἀπὸ σιδῶνος ἕως εἰλθῆναι εἰς γεραρα καὶ γαζαν ἕως εἰλθῆναι σοδομῶν καὶ γομορρας ἀδάμα καὶ σεβῶιμ ἕως λάσα
20 οὗτοι υἱοὶ χὰμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλῶσσας αὐτῶν ἐν ταῖς χώραῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν
21 καὶ τῷ σημ ἐγενήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν ἐβερ ἀδελφῷ ἰαφεθ τοῦ μείζονος
22 υἱοὶ σημ αἰλαμ καὶ ἀσσοῦρ καὶ ἀρφαξὰδ καὶ λουδ καὶ ἀραμ καὶ καινάν
23 καὶ υἱοὶ ἀραμ ὡς καὶ οὐλ καὶ γαθερ καὶ μοσοχ
24 καὶ ἀρφαξὰδ ἐγέννησεν τὸν καινάν καὶ καινάν ἐγέννησεν τὸν σαλα σαλα δὲ ἐγέννησεν τὸν ἐβερ
25 καὶ τῷ ἐβερ ἐγενήθησαν δύο υἱοὶ ὀνομα τῷ ἐνὶ φάλεκ ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διμερίσθη ἡ γῆ καὶ ὀνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἰεκτάν
26 ἰεκτάν δὲ ἐγέννησεν τὸν ἐλμῶδαδ καὶ τὸν σαλεφ καὶ ἀσαρμῶθ καὶ ἰαραχ
27 καὶ ὀδορρα καὶ αἰζήλ καὶ δεκλα
28 καὶ ἀβιμεήλ καὶ σάβευ
29 καὶ οὐφιρ καὶ εὐίλα καὶ ἰῶβαβ πάντες οὗτοι υἱοὶ ἰεκτάν
30 καὶ ἐγένετο ἡ κατοικήσις αὐτῶν ἀπὸ μασση ἕως εἰλθῆναι εἰς σῶφῆρα ὄρος ἀνατολῶν

31 ουτοι υιοι σημ εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων
32 αυται αι φυλαι υιον νωε κατα γενεσεις αυτων κατα τα εθνη αυτων απο τουτων διεσπαρησαν νησοι των εθνων επι της γης μετα τον κατακλυσμον
1 και ην πασα η γη χειλος εν και φωνη μια πασιν
2 και εγενετο εν τω κινησαι αυτους απο ανατολων ευρον πεδιον εν γη σεννααρ και κατοκησαν εκει
3 και ειπεν ανθρωπος τω πλησιον δευτε πλινθευσωμεν πλινθους και οπτησωμεν αυτας πυρι και εγενετο αυτοις η πλινθος εις λιθον και ασφαλτος ην αυτοις ο πηλος
4 και ειπαν δευτε οικοδομησωμεν εαυτοις πολιν και πυργον ου η κεφαλη εσται εως του ουρανου και ποιησωμεν εαυτοις ονομα προ του διασπαρηναι επι προσωπου πασης της γης
5 και κατεβη κυριος ιδειν την πολιν και τον πυργον ον οικοδομησαν οι υιοι των ανθρωπων
6 και ειπεν κυριος ιδου γενος εν και χειλος εν παντων και τουτο ηρξαντο ποιησαι και νυν ουκ εκλειψει εξ αυτων παντα οσα αν επιθωνται ποιειν
7 δευτε και καταβαντες συγγεωμεν εκει αυτων την γλωσσαν ινα μη ακουσωσιν εκαστος την φωνην του πλησιον
8 και διεσπειρεν αυτους κυριος εκειθεν επι προσωπον πασης της γης και επαυσαντο οικοδομουντες την πολιν και τον πυργον
9 δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης συγχυσις οτι εκει συνεχεεν κυριος τα χειλη πασης της γης και εκειθεν διεσπειρεν αυτους κυριος ο θεος επι προσωπον πασης της γης
10 και αυται αι γενεσεις σημ σημ υιος εκατον ετων οτε εγεννησεν τον αρφαξαδ δευτερου ετους μετα τον κατακλυσμον
11 και εξησεν σημ μετα το γεννησαι αυτον τον αρφαξαδ πεντακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν
12 και εξησεν αρφαξαδ εκατον τριακοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον καιναν
13 και εξησεν αρφαξαδ μετα το γεννησαι αυτον τον καιναν ετη τετρακοσια τριακοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν και εξησεν καιναν εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον σαλα και εξησεν καιναν μετα το γεννησαι αυτον τον σαλα ετη τριακοσια τριακοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν
14 και εξησεν σαλα εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον εβερ
15 και εξησεν σαλα μετα το γεννησαι αυτον τον εβερ τριακοσια τριακοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν
16 και εξησεν εβερ εκατον τριακοντα τεσσαρα ετη και εγεννησεν τον φαλεκ
17 και εξησεν εβερ μετα το γεννησαι αυτον τον φαλεκ ετη τριακοσια εβδομηκοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν
18 και εξησεν φαλεκ εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ραγυ
19 και εξησεν φαλεκ μετα το γεννησαι αυτον τον ραγυ διακοσια εννεα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν
20 και εξησεν ραγυ εκατον τριακοντα δυο ετη και εγεννησεν τον σερουχ
21 και εξησεν ραγυ μετα το γεννησαι αυτον τον σερουχ διακοσια επτα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν
22 και εξησεν σερουχ εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ναχωρ
23 και εξησεν σερουχ μετα το γεννησαι αυτον τον ναχωρ ετη διακοσια και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν
24 και εξησεν ναχωρ ετη εβδομηκοντα εννεα και εγεννησεν τον θαρα
25 και εξησεν ναχωρ μετα το γεννησαι αυτον τον θαρα ετη εκατον εικοσι εννεα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν
26 και εξησεν θαρα εβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν
27 αυται δε αι γενεσεις θαρα θαρα εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον λωτ
28 και απεθανεν αρραν ενωπιον θαρα του πατρος αυτου εν τη γη η εγενηθη εν τη χωρα των χαλδαιων
29 και ελαβον αβραμ και ναχωρ εαυτοις γυναικας ονομα τη γυναικι αβραμ σαρα και ονομα τη γυναικι ναχωρ μελχα θυγατηρ αρραν πατηρ μελχα και πατηρ ιεσχα
30 και ην σαρα στερια και ουκ ετεκνοποιει

31 και ελαβεν θαρα τον αβραμ υιον αυτου και τον λωτ υιον αρραν υιον του υιου αυτου και την σαραν την νυμφην αυτου γυναικα αβραμ του υιου αυτου και εξηγαγεν αυτους εκ της χωρας των χαλδαιων πορευθηναι εις την γην χανααν και ηλθεν εως χαρραν και κατωκησεν εκει

32 και εγενοντο αι ημεραι θαρα εν χαρραν διακοσια πεντε ετη και απεθανεν θαρα εν χαρραν

1 και ειπεν κυριος τω αβραμ εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και εκ του οικου του πατρος σου εις την γην ην αν σοι δειξω

2 και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ευλογησω σε και μεγαλωνω το ονομα σου και εση ευλογητος

3 και ευλογησω τους ευλογουντας σε και τους καταρωμενους σε καταρασομαι και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης

4 και επορευθη αβραμ καθαπερ ελαλησεν αυτω κυριος και ωχετο μετ' αυτου λωτ αβραμ δε ην ετων εβδομηκοντα πεντε οτε εξηλθεν εκ χαρραν

5 και ελαβεν αβραμ την σαραν γυναικα αυτου και τον λωτ υιον του αδελφου αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτων οσα εκτησαντο και πασαν ψυχην ην εκτησαντο εν χαρραν και εξηλθοσαν πορευθηναι εις γην χανααν και ηλθον εις γην χανααν

6 και διωδευσεν αβραμ την γην εις το μηκος αυτης εως του τοπου συχεμ επι την δρυν την υψηλην οι δε χαναναιοι τοτε κατωκουν την γην

7 και ωφθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην και ωκοδομησεν εκει αβραμ θυσιαστηριον κυριω τω οφθεντι αυτω

8 και απεστη εκειθεν εις το ορος κατ' ανατολας βαιθηλ και εστησεν εκει την σκηνην αυτου βαιθηλ κατα θαλασσαν και αγγαι κατ' ανατολας και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω κυριω και επεκαλεσατο επι τω ονοματι κυριου

9 και απηρεν αβραμ και πορευθεις εστρατοπεδευσεν εν τη ερημω

10 και εγενετο λιμος επι της γης και κατεβη αβραμ εις αιγυπτον παροικησαι εκει οτι ενισχυσεν ο λιμος επι της γης

11 εγενετο δε ηνικα ηγγισεν αβραμ εισελθειν εις αιγυπτον ειπεν αβραμ σαρα τη γυναικι αυτου γινωσκω εγω οτι γυνη ευπροσωπος ει

12 εσται ουν ως αν ιδωσιν σε οι αιγυπτιοι ερουσιν οτι γυνη αυτου αυτη και αποκτενουσιν με σε δε περιποιησονται

13 ειπον ουν οτι αδελφη αυτου εμι οπως αν ευ μοι γενηται δια σε και ζησεται η ψυχη μου ενεκεν σου

14 εγενετο δε ηνικα εισηλθεν αβραμ εις αιγυπτον ιδοντες οι αιγυπτιοι την γυναικα οτι καλη ην σφοδρα

15 και ειδον αυτην οι αρχοντες φαραω και επηνεσαν αυτην προς φαραω και εισηγαγον αυτην εις τον οικον φαραω

16 και τω αβραμ ευ εχρησαντο δι' αυτην και εγενοντο αυτω προβατα και μοσχοι και ονοι παιδες και παιδισκαι ημιονοι και καμηλοι

17 και ηταςεν ο θεος τον φαραω ετασμοις μεγαλοις και πονηροις και τον οικον αυτου περι σαρας της γυναικος αβραμ

18 καλεσας δε φαραω τον αβραμ ειπεν τι τουτο εποιησας μοι οτι ουκ απηγγειλας μοι οτι γυνη σου εστιν

19 ινα τι ειπας οτι αδελφη μου εστιν και ελαβον αυτην εμαυτω εις γυναικα και νυν ιδου η γυνη σου εναντιον σου λαβων αποτρεχε

20 και ενετειλατο φαραω ανδρασιν περι αβραμ συμπροπεμψαι αυτον και την γυναικα αυτου και παντα οσα ην αυτω και λωτ μετ' αυτου

1 ανεβη δε αβραμ εξ αιγυπτου αυτος και η γυνη αυτου και παντα τα αυτου και λωτ μετ' αυτου εις την ερημον

2 αβραμ δε ην πλουσιος σφοδρα κτηνεσιν και αργυριω και χρυσειω

3 και επορευθη οθεν ηλθεν εις την ερημον εως βαιθηλ εως του τοπου ου ην η σκηνη αυτου το προτερον ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον αγγαι

4 εις τον τοπον του θυσιαστηριου ου εποιησεν εκει την αρχην και επεκαλεσατο εκει αβραμ το ονομα κυριου

5 και λωτ τω συμπορευομενω μετα αβραμ ην προβατα και βοες και σκηναι

6 και ουκ εχωρει αυτους η γη κατοικειν αμα οτι ην τα υπαρχοντα αυτων πολλα και ουκ εδυναντο κατοικειν αμα

7 και εγενετο μαχη ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του αβραμ και ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του λωτ οι δε χαναναιοι και οι φερεζαιοι τοτε κατωκουν την γην

8 ειπεν δε αβραμ τω λωτ μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον των ποιμενων μου και ανα μεσον των ποιμενων σου οτι ανθρωποι αδελφοι ημεις εσμεν

9 ουκ ιδου πασα η γη εναντιον σου εστιν διαχωρισθητι απ' εμου ει συ εις αριστερα εγω εις δεξια ει δε συ εις δεξια εγω εις αριστερα

- 10 και επαρας λωτ τους οφθαλμους αυτου ειδεν πασαν την περιχωρον του ιορδανου οτι πασα ην ποτιζομενη προ του καταστρεψαι τον θεον σοδομα και γομορρα ως ο παραδεισος του θεου και ως η γη αιγυπτου εως ελθειν εις ζογορα
- 11 και εξελεξατο εαυτω λωτ πασαν την περιχωρον του ιορδανου και απηρεν λωτ απο ανατολων και διεχωρισθησαν εκαστος απο του αδελφου αυτου
- 12 αβραμ δε κατωκησεν εν γη χανααν λωτ δε κατωκησεν εν πολει των περιχωρων και εσκηνωσεν εν σοδομοις
- 13 οι δε ανθρωποι οι εν σοδομοις πονηροι και αμαρτωλοι εναντιον του θεου σφοδρα
- 14 ο δε θεος ειπεν τω αβραμ μετα το διαχωρισθηναι τον λωτ απ' αυτου αναβλεψας τοις οφθαλμοις σου ιδε απο του τοπου ου νυν συ ει προς βορραν και λιβα και ανατολας και θαλασσαν
- 15 οτι πασαν την γην ην συ ορας σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου εως του αιωνος
- 16 και ποιησω το σπερμα σου ως την αμμον της γης ει δυναται τις εξαριθμησαι την αμμον της γης και το σπερμα σου εξαριθμηθησεται
- 17 αναστας διοδευσον την γην εις τε το μηκος αυτης και εις το πλατος οτι σοι δωσω αυτην
- 18 και αποσκηνωσας αβραμ ελθων κατωκησεν παρα την δρυν την μαμβρη η ην εν χειβρων και οικοδομησεν εκει θυσιαστηριον κυριω
- 1 εγενετο δε εν τη βασιλεια τη αμαρφαλ βασιλεως σεννααρ αριωχ βασιλευς ελλασαρ και χοδολλογομορ βασιλευς αιλαμ και θαργαλ βασιλευς εθνων
- 2 εποιησαν πολεμον μετα βαλλα βασιλεως σοδομων και μετα βαρσα βασιλεως γομορρας και σεννααρ βασιλεως αδαμα και συμοβορ βασιλεως σεβωιμ και βασιλεως βαλακ αυτη εστιν σηγορ
- 3 παντες ουτοι συνεφωνησαν επι την φαραγγα την αλυκην αυτη η θαλασσα των αλων
- 4 δωδεκα ετη εδουλευον τω χοδολλογομορ τω δε τρισκαιδεκατω ετει απεστησαν
- 5 εν δε τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει ηλθεν χοδολλογομορ και οι βασιλεις οι μετ' αυτου και κατεκοψαν τους γιγαντας τους εν ασταρωθ καρναιν και εθνη ισχυρα αμα αυτοις και τους ομμαιους τους εν σαυη τη πολει
- 6 και τους χορραιους τους εν τοις ορεσιν σηρ εως της τερεμινθου της φαραν η εστιν εν τη ερημω
- 7 και αναστρεψαντες ηλθοσαν επι την πηγην της κρισεως αυτη εστιν καθης και κατεκοψαν παντας τους αρχοντας αμαληκ και τους αμορραιους τους κατοικουντας εν ασασανθ αμαρ
- 8 εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και βασιλευς αδαμα και βασιλευς σεβωιμ και βασιλευς βαλακ αυτη εστιν σηγορ και παρεταξαντο αυτοις εις πολεμον εν τη κοιλαδι τη αλυκη
- 9 προς χοδολλογομορ βασιλευς αιλαμ και θαργαλ βασιλευς εθνων και αμαρφαλ βασιλευς σεννααρ και αριωχ βασιλευς ελλασαρ οι τεσσαρες βασιλεις προς τους πεντε
- 10 η δε κοιλας η αλυκη φρεατα φρεατα ασφαλτου εφυγεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και ενεπεσαν εκει οι δε καταλειφθεντες εις την ορεινην εφυγον
- 11 ελαβον δε την ιππον πασαν την σοδομων και γομορρας και παντα τα βρωματα αυτων και απηλθον
- 12 ελαβον δε και τον λωτ υιον του αδελφου αβραμ και την αποσκευην αυτου και αποχωντο ην γαρ κατοικων εν σοδομοις
- 13 παραγενομενος δε των ανασωθεντων τις απηγγειλεν αβραμ τω περατη αυτος δε κατωκει προς τη δρυν τη μαμβρη ο αμορις του αδελφου εσχωλ και αδελφου αυναν οι ησαν συνωμοται του αβραμ
- 14 ακουσας δε αβραμ οτι ηγμλωτευται λωτ ο αδελφος αυτου ηριθμησεν τους ιδιους οικογενεις αυτου τριακοσιους δεκα και οκτω και κατεδιωξεν οπισω αυτων εως δαν
- 15 και επεπεσεν επ' αυτους την νυκτα αυτος και οι παιδες αυτου και επαταξεν αυτους και εδιωξεν αυτους εως χωβα η εστιν εν αριστερα δαμασκου
- 16 και απεστρεψεν πασαν την ιππον σοδομων και λωτ τον αδελφον αυτου απεστρεψεν και τα υπαρχοντα αυτου και τας γυναικας και τον λαον
- 17 εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων εις συναντησιν αυτω μετα το αναστρεψαι αυτον απο της κοπης του χοδολλογομορ και των βασιλεων των μετ' αυτου εις την κοιλαδα την σαυη τουτο ην το πεδιον βασιλεως
- 18 και μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ εξηνεγκεν αρτους και οινον ην δε ιερευς του θεου του υψιστου
- 19 και ηυλογησεν τον αβραμ και ειπεν ευλογημενος αβραμ τω θεω τω υψιστω ος εκτισεν τον ουρανον και την γην

20 και ευλογητος ο θεος ο υψιστος ος παρεδωκεν τους εχθρους σου υποχειριους σοι και εδωκεν αυτω δεκατην απο παντων
21 ειπεν δε βασιλευς σοδομων προς αβραμ δος μοι τους ανδρας την δε ιππον λαβε σεαυτω
22 ειπεν δε αβραμ προς βασιλευα σοδομων εκτενω την χειρα μου προς τον θεον τον υψιστον ος εκτισεν τον ουρανον και την γην
23 ει απο σπαρτιου εως σφαιρωτηρος υποδηματος λημψομαι απο παντων των σων ινα μη ειπης οτι εγω επλουτισα τον αβραμ
24 πλην ων εφαγον οι νεανισκοι και της μεριδος των ανδρων των συμπορευθεντων μετ' εμου εσχολ αυναν μαμβρη ουτοι λημψονται μεριδα
1 μετα δε τα ρηματα ταυτα εγενηθη ρημα κυριου προς αβραμ εν οραματι λεγων μη φοβου αβραμ εγω υπερασπιζω σου ομισθος σου πολυς εσται σφοδρα
2 λεγει δε αβραμ δεσποτα τι μοι δωσεις εγω δε απολλομαι ατεκνος ο δε υιος μασεκ της οικογενους μου ουτος δαμασκος ελιεζερ
3 και ειπεν αβραμ επειδη εμοι ουκ εδωκας σπερμα ο δε οικογενης μου κληρονομησει με
4 και ευθυσ φωνη κυριου εγενετο προς αυτον λεγων ου κληρονομησει σε ουτος αλλ' ος εξελευσεται εκ σου ουτος κληρονομησει σε
5 εξηγαγεν δε αυτον εξω και ειπεν αυτω αναβλεψον δη εις τον ουρανον και αριθμησον τους αστερας ει δυνηση εξαριθμησαι αυτους και ειπεν ουτως εσται το σπερμα σου
6 και επιστευσεν αβραμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
7 ειπεν δε προς αυτον εγω ο θεος ο εξαγαγων σε εκ χωρας χαλδαιων ωστε δουναι σοι την γην ταυτην κληρονομησαι
8 ειπεν δε δεσποτα κυριε κατα τι γνωσομαι οτι κληρονομησω αυτην
9 ειπεν δε αυτω λαβε μοι δαμαλιν τριετιζουσαν και αγα τριετιζουσαν και κριον τριετιζοντα και τρυγονα και περιστεραν
10 ελαβεν δε αυτω παντα ταυτα και διειλεν αυτα μεσα και εθηκεν αυτα αντιπροσωπα αλληλοις τα δε ορνεα ου διειλεν
11 κατεβη δε ορνεα επι τα σωματα τα διχοτομηματα αυτων και συνεκαθισεν αυτοις αβραμ
12 περι δε ηλιου δυσμας εκστασις επεπεσεν τω αβραμ και ιδου φοβος σκοτεινος μεγας επιπιπτει αυτω
13 και ερρεθη προς αβραμ γνωσκων γνωση οτι παροικον εσται το σπερμα σου εν γη ουκ ιδια και δουλωσουσιν αυτους και κακωσουσιν αυτους και ταπεινωσουσιν αυτους τετρα κοσια ετη
14 το δε εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω μετα δε ταυτα εξελευσονται ωδε μετα αποσκευης πολλης
15 συ δε απελευση προς τους πατερας σου μετ' ειρηνης ταφεις εν γηρει καλω
16 τεταρτη δε γενεα αποστραφησονται ωδε ουπω γαρ αναπεπληρωνται αι αμαρτια των αμορραιων εως του νυν
17 επει δε εγενετο ο ηλιος προς δυσμαις φλοξ εγενετο και ιδου κλιβανος καπνιζομενος και λαμπαδες πυρος αι διηλθον ανα μεσον των διχοτομηματων τουτων
18 εν τη ημερα εκεινη διεθετο κυριος τω αβραμ διαθηκην λεγων τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην απο του ποταμου αιγυπτου εως του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφ ρατου
19 τους καιναιους και τους κενεζαιους και τους κεδμωναιους
20 και τους χετταιους και τους φερεζαιους και τους ραφαιν
21 και τους αμορραιους και τους χαναναιους και τους ευαιους και τους γεργεσαιους και τους ιεβουσαιους
1 σαρα δε η γυνη αβραμ ουκ ετικτεν αυτω ην δε αυτη παιδισκη αιγυπτια η ονομα αγαρ
2 ειπεν δε σαρα προς αβραμ ιδου συνεκλεισεν με κυριος του μη τικτειν εισελθε ουν προς την παιδισκην μου ινα τεκνοποιησης εξ αυτης υπηκουσεν δε αβραμ της φωνης σαρρας
3 και λαβουσα σαρα η γυνη αβραμ αγαρ την αιγυπτιαν την εαυτης παιδισκην μετα δεκα ετη του οικησαι αβραμ εν γη χανασαν και εδωκεν αυτην αβραμ τω ανδρι αυτης αυτω γ υναικα
4 και εισηλθεν προς αγαρ και συνελαβεν και ειδεν οτι εν γαστρι εχει και ητιμασθη η κυρια εναντιον αυτης
5 ειπεν δε σαρα προς αβραμ αδικουμαι εκ σου εγω δεδωκα την παιδισκην μου εις τον κολπον σου ιδουσα δε οτι εν γαστρι εχει ητιμασθη εναντιον αυτης κριναι ο θεος ανα μεσ ον εμου και σου

6 ειπεν δε αβραμ προς σαραν ιδου η παιδισκη σου εν ταις χειρσιν σου χρω αυτη ως αν σοι αρεστον η και εκακωσεν αυτην σαρα και απεδρα απο προσωπου αυτης
7 ευρεν δε αυτην αγγελος κυριου επι της πηγης του υδατος εν τη ερημω επι της πηγης εν τη οδω σου
8 και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου αγαρ παιδισκη σαρας ποθεν ερχη και που πορευη και ειπεν απο προσωπου σαρας της κυριας μου εγω αποδιδρασκω
9 ειπεν δε αυτη ο αγγελος κυριου αποστραφητι προς την κυριαν σου και ταπεινωθητι υπο τας χειρας αυτης
10 και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου και ουκ αριθμηθησεται απο του πληθους
11 και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ισμαηλ οτι επηκουσεν κυριος τη ταπεινωσει σου
12 ουτος εσται αγροικος ανθρωπος αι χειρες αυτου επι παντας και αι χειρες παντων επ' αυτον και κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατοικησει
13 και εκαλεσεν αγαρ το ονομα κυριου του λαλουντος προς αυτην συ ο θεος ο επιδων με οτι ειπεν και γαρ ενωπιον ειδον οφθεντα μοι
14 ενεκεν τουτου εκαλεσεν το φρεαρ φρεαρ ου ενωπιον ειδον ιδου ανα μεσον καδης και ανα μεσον βαραδ
15 και ετεκεν αγαρ τω αβραμ υιον και εκαλεσεν αβραμ το ονομα του υιου αυτου ον ετεκεν αυτω αγαρ ισμαηλ
16 αβραμ δε ην ογδοηκοντα εξ ετων ηνικα ετεκεν αγαρ τον ισμαηλ τω αβραμ
1 εγενετο δε αβραμ ετων ενενηκοντα εννεα και ωφθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω εγω ειμι ο θεος σου ευαρεσται εναντιον εμου και γινου αμειπτος
2 και θησομαι την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και πληθυνω σε σφοδρα
3 και επεσεν αβραμ επι προσωπον αυτου και ελαλησεν αυτω ο θεος λεγων
4 και εγω ιδου η διαθηκη μου μετα σου και εση πατηρ πληθους εθνων
5 και ου κληθησεται ετι το ονομα σου αβραμ αλλ' εσται το ονομα σου αβρααμ οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε
6 και αυξανω σε σφοδρα σφοδρα και θησω σε εις εθνη και βασιλεις εκ σου εξελευσονται
7 και στησω την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις γενεας αυτων εις διαθηκην αιωνιον ειναι σου θεος και του σπερματος σου μετα σε
8 και δωσω σοι και τω σπερματι σου μετα σε την γην ην παροικεις πασαν την γην χανααν εις κατασχεσιν αιωνιον και εσομαι αυτοις θεος
9 και ειπεν ο θεος προς αβρααμ συ δε την διαθηκην μου διατηρησεις συ και το σπερμα σου μετα σε εις τας γενεας αυτων
10 και αυτη η διαθηκη ην διατηρησεις ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις τας γενεας αυτων περιτμηθησεται υμων παν αρσενικον
11 και περιτμηθησεσθε την σαρκα της ακροβυστίας υμων και εσται εν σημειω διαθηκης ανα μεσον εμου και υμων
12 και παιδιον οκτω ημερων περιτμηθησεται υμιν παν αρσενικον εις τας γενεας υμων ο οικογενης της οικιας σου και ο αργυρωνητος απο παντος υιου αλλοτριου ος ουκ εστιν εκ του σπερματος σου
13 περιτομη περιτμηθησεται ο οικογενης της οικιας σου και ο αργυρωνητος και εσται η διαθηκη μου επι της σαρκος υμων εις διαθηκην αιωνιον
14 και απεριτμητος αρσην ος ου περιτμηθησεται την σαρκα της ακροβυστίας αυτου τη ημερα τη ογδοη εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του γενους αυτης οτι την διαθηκην μου διεσκεδασεν
15 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ σαρα η γυνη σου ου κληθησεται το ονομα αυτης σαρα αλλα σαρρα εσται το ονομα αυτης
16 ευλογησω δε αυτην και δωσω σοι εξ αυτης τεκνον και ευλογησω αυτον και εσται εις εθνη και βασιλεις εθνων εξ αυτου εσονται
17 και επεσεν αβρααμ επι προσωπον και εγελασεν και ειπεν εν τη διανοια αυτου λεγων ει τω εκατονταετει γενησεται και ει σαρρα ενενηκοντα ετων ουσα τεξεται
18 ειπεν δε αβρααμ προς τον θεον ισμαηλ ουτος ζητω εναντιον σου
19 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ ναι ιδου σαρρα η γυνη σου τεξεται σοι υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ισαακ και στησω την διαθηκην μου προς αυτον εις διαθηκην αιωνιον και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον
20 περι δε ισμαηλ ιδου επηκουσα σου ιδου ευλογησα αυτον και αυξανω αυτον και πληθυνω αυτον σφοδρα δωδεκα εθνη γεννησει και δωσω αυτον εις εθνος μεγα

21 την δε διαθηκην μου στησω προς ισαακ ον τεξεται σοι σαρρα εις τον καιρον τουτον εν τω ενιαυτω τω ετερω
22 συνετελεσεν δε λαλων προς αυτον και ανεβη ο θεος απο αβρααμ
23 και ελαβεν αβρααμ ισμαηλ τον υιον αυτου και παντας τους οικογενεις αυτου και παντας τους αργυρωνητους και παν αρσεν των ανδρων των εν τω οικω αβρααμ και περιετεμ
εν τας ακροβυστίας αυτων εν τω καιρω της ημερας εκεινης καθα ελαλησεν αυτω ο θεος
24 αβρααμ δε ην ενενηκοντα εννεα ετων ηνικα περιετεμεν την σαρκα της ακροβυστίας αυτου
25 ισμαηλ δε ο υιος αυτου ετων δεκα τριων ην ηνικα περιετηθη την σαρκα της ακροβυστίας αυτου
26 εν τω καιρω της ημερας εκεινης περιετηθη αβρααμ και ισμαηλ ο υιος αυτου
27 και παντες οι ανδρες του οικου αυτου και οι οικογενεις και οι αργυρωνητοι εξ αλλογενων εθνων περιετεμεν αυτους
1 ωφθη δε αυτω ο θεος προς τη δρυι τη μαμβρη καθημενου αυτου επι της θυρας της σκηνης αυτου μεσημβριας
2 αναβλεψας δε τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και ιδου τρεις ανδρες εισηκεισαν επανω αυτου και ιδων προσεδραμεν εις συναντησιν αυτοις απο της θυρας της σκηνης αυτου και προσεκυνησεν επι την γην
3 και ειπεν κυριε ει αρα ευρον χαριν εναντιον σου μη παρελθης τον παιδα σου
4 λημφθητω δη υδωρ και νιψατωσαν τους ποδας υμων και καταψυζατε υπο το δενδρον
5 και λημψομαι αρτον και φαγεσθε και μετα τουτο παρελθεσθε εις την οδον υμων ου εινεκεν εξεκλινατε προς τον παιδα υμων και ειπαν ουτως ποιησον καθως ειρηκας
6 και εσπευσεν αβρααμ επι την σκηνην προς σαρραν και ειπεν αυτη σπευσον και φυρασον τρια μετρα σεμιδαλεως και ποιησον εγκρυφιας
7 και εις τας βοας εδραμεν αβρααμ και ελαβεν μοσχαριον απαλον και καλον και εδωκεν τω παιδι και εταχυνεν του ποιησαι αυτο
8 ελαβεν δε βουτυρον και γαλα και το μοσχαριον ο ποιησεν και παρεθηκεν αυτοις και εφαγοσαν αυτος δε παρειστηκε αυτοις υπο το δενδρον
9 ειπεν δε προς αυτον που σαρρα η γυνη σου ο δε αποκριθεις ειπεν ιδου εν τη σκηνη
10 ειπεν δε επαναστρεφων ηξω προς σε κατα τον καιρον τουτον εις ωρας και εξει υιον σαρρα η γυνη σου σαρρα δε ηκουσεν προς τη θυρα της σκηνης ουσα οπισθεν αυτου
11 αβρααμ δε και σαρρα πρεσβυτεροι προβεβηκοτες ημερων εξελιπεν δε σαρρα γινεσθαι τα γυναικεια
12 εγελασεν δε σαρρα εν εαυτη λεγουσα ουπω μεν μοι γεγονεν εως του νυν ο δε κυριος μου πρεσβυτερος
13 και ειπεν κυριος προς αβρααμ τι οτι εγελασεν σαρρα εν εαυτη λεγουσα αρα γε αληθως τεξομαι εγω δε γεγηρακα
14 μη αδυνατει παρα τω θεω ρημα εις τον καιρον τουτον αναστρεψω προς σε εις ωρας και εσται τη σαρρα υιος
15 ηρησατο δε σαρρα λεγουσα ουκ εγελασα εφοβηθη γαρ και ειπεν ουχι αλλα εγελασας
16 εξανασταντες δε εκειθεν οι ανδρες καταβλεψαν επι προσωπον σοδομων και γομορρας αβρααμ δε συνεπορευετο μετ' αυτων συμπροπεμπων αυτους
17 ο δε κυριος ειπεν μη κρυψω εγω απο αβρααμ του παιδος μου α εγω ποιω
18 αβρααμ δε γινομενος εσται εις εθνος μεγα και πολυ και ενευλογηθησονται εν αυτω παντα τα εθνη της γης
19 ηδειν γαρ οτι συνταξει τοις υιοις αυτου και τω οικω αυτου μετ' αυτον και φυλαξουσιν τας οδους κυριου ποιειν δικαιοσυνην και κρισιν οπως αν επαγαγη κυριος επι αβρααμ π
αντα οσα ελαλησεν προς αυτον
20 ειπεν δε κυριος κραυγη σοδομων και γομορρας πεπληθονται και αι αμαρτια αυτων μεγαλαι σφοδρα
21 καταβας ουν οψομαι ει κατα την κραυγην αυτων την ερχομενην προς με συντελουνται ει δε μη ινα γνω
22 και αποστρεψαντες εκειθεν οι ανδρες ηλθον εις σοδομα αβρααμ δε ην εστηκως εναντιον κυριου
23 και εγγισας αβρααμ ειπεν μη συναπολεσης δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης
24 εαν ωσιν πεντηκοντα δικαιοι εν τη πολει απολεις αυτους ουκ ανησεις παντα τον τοπον ενεκεν των πεντηκοντα δικαιων εαν ωσιν εν αυτη

25 μηδαμως συ ποιησεις ως το ρημα τουτο του αποκτειναι δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης μηδαμως ο κρινων πασαν την γην ου ποιησεις κρισιν
26 ειπεν δε κυριος εαν ευρω εν σοδομοις πεντηκοντα δικαιους εν τη πολει αφησω παντα τον τοπον δι' αυτους
27 και αποκριθεις αβρααμ ειπεν νυν ηρξαμην λαλησαι προς τον κυριον εγω δε ειμι γη και σποδος
28 εαν δε ελαττονωθωσιν οι πεντηκοντα δικαιοι πεντε απολεις ενεκεν των πεντε πασαν την πολιν και ειπεν ου μη απολεσω εαν ευρω εκει τεσσαρακοντα πεντε
29 και προσεθηκεν ετι λαλησαι προς αυτον και ειπεν εαν δε ευρεθωσιν εκει τεσσαρακοντα και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των τεσσαρακοντα
30 και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω εαν δε ευρεθωσιν εκει τριακοντα και ειπεν ου μη απολεσω εαν ευρω εκει τριακοντα
31 και ειπεν επειδη εχω λαλησαι προς τον κυριον εαν δε ευρεθωσιν εκει εικοσι και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των εικοσι
32 και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω ετι απαξ εαν δε ευρεθωσιν εκει δεκα και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των δεκα
33 απηλθεν δε κυριος ως επαυσατο λαλων τω αβρααμ και αβρααμ απεστρεψεν εις τον τοπον αυτου
1 ηλθον δε οι δυο αγγελοι εις σοδομα εσπερας λωτ δε εκαθητο παρα την πυλην σοδομων ιδων δε λωτ εξανεστη εις συναντησιν αυτοις και προσεκυνησεν τω προσωπω επι την γην
2 και ειπεν ιδου κυριοι εκκλινατε εις τον οικον του παιδος υμων και καταλυσατε και νιψασθε τους ποδας υμων και ορθρισαντες απελευσεσθε εις την οδον υμων ειπαν δε ουχι αλλ' εν τη πλατεια καταλυσομεν
3 και κατεβιαζετο αυτους και εξεκλιναν προς αυτον και εισηλθον εις την οικιαν αυτου και εποιησεν αυτοις ποτον και αζυμους επεψεν αυτοις και εφαγον
4 προ του κοιμηθηναι και οι ανδρες της πολεως οι σοδομιται περιεκυκλωσαν την οικιαν απο νεανισκου εως πρεσβυτερου απας ο λαος αμα
5 και εξεκαλονντο τον λωτ και ελεγον προς αυτον που εισιν οι ανδρες οι εισελθοντες προς σε την νυκτα εξαγαγε αυτους προς ημας ινα συγγενωμεθα αυτοις
6 εξηλθεν δε λωτ προς αυτους προς το προθυρον την δε θυραν προσεωξεν οπισω αυτου
7 ειπεν δε προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε
8 εισιν δε μοι δυο θυγατερες αι ουκ εγνωσαν ανδρα εξαξω αυτας προς υμας και χρησασθε αυταις καθα αν αρεσκη υμιν μονον εις τους ανδρας τουτους μη ποιησητε μηδεν αδικον ου ενεκεν εισηλθον υπο την σκεπην των δοκων μου
9 ειπαν δε αποστα εκει εις ηλθες παροικειν μη και κρισιν κρινειν νυν ουν σε κακωσομεν μαλλον η εκεινους και παρεβιαζοντο τον ανδρα τον λωτ σφοδρα και ηγγισαν συντριψαι την θυραν
10 εκτειναντες δε οι ανδρες τας χειρας εισεσπασαντο τον λωτ προς εαυτους εις τον οικον και την θυραν του οικου απεκλεισαν
11 τους δε ανδρας τους οντας επι της θυρας του οικου επαταξαν αορασια απο μικρου εως μεγαλου και παρελυθησαν ζητουντες την θυραν
12 ειπαν δε οι ανδρες προς λωτ εστιν τις σοι ωδε γαμβροι η υιοι η θυγατερες η ει τις σοι αλλος εστιν εν τη πολει εξαγαγε εκ του τοπου τουτου
13 οτι απολλυμεν ημεις τον τοπον τουτον οτι υψωθη η κραυγη αυτων εναντιον κυριου και απεστειλεν ημας κυριος εκτριψαι αυτην
14 εξηλθεν δε λωτ και ελαλησεν προς τους γαμβρους αυτου τους ειληφοτας τας θυγατερας αυτου και ειπεν αναστητε και εξελθατε εκ του τοπου τουτου οτι εκτριβει κυριος την πολιν εδοξεν δε γελοιαζειν εναντιον των γαμβρων αυτου
15 ηνικα δε ορθρος εγινετο επεσπουδαζον οι αγγελοι τον λωτ λεγοντες αναστας λαβε την γυναικα σου και τας δυο θυγατερας σου ας εχεις και εξελθε ινα μη συναπολη ταις ανομιαις της πολεως
16 και εταραχθησαν και εκρατησαν οι αγγελοι της χειρος αυτου και της χειρος της γυναικος αυτου και των χειρων των δυο θυγατερων αυτου εν τω φεισασθαι κυριον αυτου
17 και εγενετο ηνικα εξηγαγον αυτους εξω και ειπαν σωζων σωζε την σεαυτου ψυχην μη περιβλεψης εις τα οπισω μηδε στης εν παση τη περιχωρω εις το ορος σωζου μηποτε συ παραλημφθης
18 ειπεν δε λωτ προς αυτους δεομαι κυριε
19 επειδη ευρεν ο παις σου ελεος εναντιον σου και εμεγαλυνας την δικαιοσυνην σου ο ποιεις επ' εμε του ζην την ψυχην μου εγω δε ου δυνησομαι διασωθηναι εις το ορος μη καταλαβη με τα κακα και αποθανω

20 ιδου η πολις αυτη εγγυς του καταφυγειν με εκει η εστιν μικρα εκει σωθησομαι ου μικρα εστιν και ζησεται η ψυχη μου
21 και ειπεν αυτω ιδου εθαυμασα σου το προσωπον και επι τω ρηματι τουτω του μη καταστρεψαι την πολιν περι ης ελαλησας
22 σπευσον ουν του σωθηναι εκει ου γαρ δυνασομαι ποιησαι πραγμα εως του σε εισελθειν εκει δια τουτο εκαλεσεν το ονομα της πολεως εκεινης σηγωρ
23 ο ηλιος εξηλθεν επι την γην και λωτ εισηλθεν εις σηγωρ
24 και κυριος εβρεξεν επι σοδομα και γομορρα θειον και πυρ παρα κυριου εκ του ουρανου
25 και κατεστρεψεν τας πολεις ταυτας και πασαν την περιοικον και παντας τους κατοικουντας εν ταις πολεσιν και παντα τα ανατελλοντα εκ της γης
26 και επεβλεψεν η γυνη αυτου εις τα οπισω και εγενετο στηλη αλος
27 ωρθηρυσεν δε αβρααμ το πρωι εις τον τοπον ου εισηκει εναντιον κυριου
28 και επεβλεψεν επι προσωπον σοδομων και γομορρας και επι προσωπον της γης της περιχωρου και ειδεν και ιδου ανεβαινεν φλοξ της γης ωσει ατμις καμινου
29 και εγενετο εν τω εκτριψαι κυριον πασας τας πολεις της περιοικου εμνησθη ο θεος του αβρααμ και εξαπεστειλεν τον λωτ εκ μεσου της καταστροφης εν τω καταστρεψαι κυριον τας πολεις εν αις κατοκει εν αυταις λωτ
30 ανεβη δε λωτ εκ σηγωρ και εκαθητο εν τω ορει και αι δυο θυγατερες αυτου μετ' αυτου εφοβηθη γαρ κατοικησαι εν σηγωρ και ωκησεν εν τω σπηλαιω αυτοσ και αι δυο θυγατερες αυτου μετ' αυτου
31 ειπεν δε η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ο πατηρ ημων πρεσβυτερος και ουδεις εστιν επι της γης ος εισελυσεται προς ημασ ωσ καθηκει παση τη γη
32 δευρο και ποτισωμεν τον πατερα ημων οινον και κοιμηθωμεν μετ' αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατροσ ημων σπερμα
33 εποτισαν δε τον πατερα αυτων οινον εν τη νυκτι ταυτη και εισελθουσα η πρεσβυτερα εκοιμηθη μετα του πατροσ αυτησ την νυκτα εκεινην και ουκ ηδει εν τω κοιμηθηναι αυτην και αναστηναι
34 εγενετο δε τη επαυριον και ειπεν η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ιδου εκοιμηθην εχθες μετα του πατροσ ημων ποτισωμεν αυτον οινον και την νυκτα ταυτην και εισελθουσα κοιμηθητι μετ' αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατροσ ημων σπερμα
35 εποτισαν δε και εν τη νυκτι εκεινη τον πατερα αυτων οινον και εισελθουσα η νεωτερα εκοιμηθη μετα του πατροσ αυτησ και ουκ ηδει εν τω κοιμηθηναι αυτην και αναστηναι
36 και συνελαβον αι δυο θυγατερες λωτ εκ του πατροσ αυτων
37 και ετεκεν η πρεσβυτερα υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου μωαβ λεγουσα εκ του πατροσ μου ουτοσ πατηρ μωαβιτων εωσ της σημερον ημερασ
38 ετεκεν δε και η νεωτερα υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου αμμαν υιοσ του γενουσ μου ουτοσ πατηρ αμμανιτων εωσ της σημερον ημερασ
1 και εκινησεν εκειθεν αβρααμ εις γην προς λιβα και ωκησεν ανα μεσον καδης και ανα μεσον σουρ και παρωκησεν εν γεραροις
2 ειπεν δε αβρααμ περι σαρρας της γυναικοσ αυτου οτι αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποκτεινωσιν αυτον οι ανδρες της πολεωσ δι' αυτην απεστειλεν δε αβιμελεχ βασιλευσ γεραρων και ελαβεν την σαρραν
3 και εισηλθεν ο θεοσ προς αβιμελεχ εν υπνω την νυκτα και ειπεν ιδου συ αποθνησκεισ περι της γυναικοσ ησ ελαβεσ αυτη δε εστιν συνωκηκυια ανδρι
4 αβιμελεχ δε ουχ ηψατο αυτησ και ειπεν κυριε εθνοσ αγνοουσ και δικαιοσ απολεισ
5 ουκ αυτοσ μοι ειπεν αδελφη μου εστιν και αυτη μοι ειπεν αδελφοσ μου εστιν εν καθαρα καρδια και εν δικαιοσυνη χειρων εποιησα τουτο
6 ειπεν δε αυτω ο θεοσ καθ' υπνον καγω εγνωσ οτι εν καθαρα καρδια εποιησασ τουτο και εφεισαμην εγω σου του μη αμαρτειν σε εις εμε ενεκεν τουτου ουκ αφηκα σε αψασθαι αυτησ
7 νυν δε αποδοσ την γυναικα τω ανθρωπω οτι προφητησ εστιν και προσευξεται περι σου και ζηση ει δε μη αποδιδοσ γνωθι οτι αποθανη συ και παντα τα σα
8 και ωρθηρυσεν αβιμελεχ το πρωι και εκαλεσεν παντασ τουσ παιδασ αυτου και ελαλησεν παντα τα ρηματα ταυτα εις τα ωτα αυτων εφοβηθησαν δε παντες οι ανθρωποι σφοδρα
9 και εκαλεσεν αβιμελεχ τον αβρααμ και ειπεν αυτω τι τουτο εποιησασ ημιν μη τι ημαρτομεν εις σε οτι επηγαγεσ επ' εμε και επι την βασιλειαν μου αμαρτιαν μεγαλην εργον ο ουδεις ποιησει πεποιηκασ μοι
10 ειπεν δε αβιμελεχ τω αβρααμ τι ενιδων εποιησασ τουτο

11 ειπεν δε αβρααμ ειπα γαρ αρα ουκ εστιν θεοσεβεια εν τω τοπω τουτω εμε τε αποκτενουσιν ενεκεν της γυναικος μου
12 και γαρ αληθως αδελφη μου εστιν εκ πατρος αλλ' ουκ εκ μητρος εγενηθη δε μοι εις γυναικα
13 εγενετο δε ηνικα εξηγαγεν με ο θεος εκ του οικου του πατρος μου και ειπα αυτη ταυτην την δικαιοσυνην ποιησεις επ' εμε εις παντα τοπον ου εαν εισελθωμεν εκει ειπον εμε ο
τι αδελφος μου εστιν
14 ελαβεν δε αβιμελεχ χιλια διδραγμα προβατα και μοσχους και παιδας και παιδισκας και εδωκεν τω αβρααμ και απεδωκεν αυτω σαρραν την γυναικα αυτου
15 και ειπεν αβιμελεχ τω αβρααμ ιδου η γη μου εναντιον σου ου εαν σοι αρεσκη κατοικει
16 τη δε σαρρα ειπεν ιδου δεδωκα χιλια διδραγμα τω αδελφω σου ταυτα εσται σοι εις τιμην του προσωπου σου και πασαι ταις μετα σου και παντα αληθευσον
17 προσηζατο δε αβρααμ προς τον θεον και ιασατο ο θεος τον αβιμελεχ και την γυναικα αυτου και τας παιδισκας αυτου και ετεκον
18 οτι συγκλειων συνεκλεισεν κυριος εξωθεν πασαν μητραν εν τω οικω του αβιμελεχ ενεκεν σαρρας της γυναικος αβρααμ
1 και κυριος επεσκεψατο την σαρραν καθα ειπεν και εποιησεν κυριος τη σαρρα καθα ελαλησεν
2 και συλλαβουσα ετεκεν σαρρα τω αβρααμ υιον εις το γηρας εις τον καιρον καθα ελαλησεν αυτω κυριος
3 και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του υιου αυτου του γενομενου αυτω ον ετεκεν αυτω σαρρα ισαακ
4 περιετεμεν δε αβρααμ τον ισαακ τη ογδοη ημερα καθα ενετειλατο αυτω ο θεος
5 αβρααμ δε ην εκατον ετων ηνικα εγενετο αυτω ισαακ ο υιος αυτου
6 ειπεν δε σαρρα γελωτα μοι εποιησεν κυριος ος γαρ αν ακουση συγχαρειται μοι
7 και ειπεν τις αναγγειλει τω αβρααμ οτι θηλαζει παιδιον σαρρα οτι ετεκον υιον εν τω γηρει μου
8 και ηυξηθη το παιδιον και απεγαλακτισθη και εποιησεν αβρααμ δοχην μεγαλην η ημερα απεγαλακτισθη ισαακ ο υιος αυτου
9 ιδουσα δε σαρρα τον υιον αγαρ της αιγυπτιας ος εγενετο τω αβρααμ παιζοντα μετα ισαακ του υιου αυτης
10 και ειπεν τω αβρααμ εκβαλε την παιδισκην ταυτην και τον υιον αυτης ου γαρ κληρονομησει ο υιος της παιδισκης ταυτης μετα του υιου μου ισαακ
11 σκληρον δε εφανη το ρημα σφοδρα εναντιον αβρααμ περι του υιου αυτου
12 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ μη σκληρον εστω το ρημα εναντιον σου περι του παιδιου και περι της παιδισκης παντα οσα εαν ειπη σοι σαρρα ακουε της φωνης αυτης οτι εν ισα
ακ κληθησεται σοι σπερμα
13 και τον υιον δε της παιδισκης ταυτης εις εθνος μεγα ποιησω αυτον οτι σπερμα σον εστιν
14 ανεστη δε αβρααμ το πρωι και ελαβεν αρτους και ασκον υδατος και εδωκεν αγαρ και επεθηκεν επι τον ωμον και το παιδιον και απεστειλεν αυτην απελθουσα δε επλανατο τη
ν ερημον κατα το φρεαρ του ορκου
15 εξελιπεν δε το υδωρ εκ του ασκου και ερριψεν το παιδιον υποκατω μιας ελατης
16 απελθουσα δε εκαθητο απεναντι αυτου μακροθεν ωσει τοξου βολην ειπεν γαρ ου μη ιδω τον θανατον του παιδιου μου και εκαθισεν απεναντι αυτου αναβοησαν δε το παιδιον
εκλαυσεν
17 εισηκουσεν δε ο θεος της φωνης του παιδιου εκ του τοπου ου ην και εκαλεσεν αγγελος του θεου την αγαρ εκ του ουρανου και ειπεν αυτη τι εστιν αγαρ μη φοβου επακηκοεν γ
αρ ο θεος της φωνης του παιδιου σου εκ του τοπου ου εστιν
18 αναστηθι λαβε το παιδιον και κρατησον τη χειρι σου αυτο εις γαρ εθνος μεγα ποιησω αυτον
19 και ανεωξεν ο θεος τους οφθαλμους αυτης και ειδεν φρεαρ υδατος ζωντος και επορευθη και επλησεν τον ασκον υδατος και εποτισεν το παιδιον
20 και ην ο θεος μετα του παιδιου και ηυξηθη και κατοκησεν εν τη ερημω εγενετο δε τοξοτης
21 και κατοκησεν εν τη ερημω τη φαραν και ελαβεν αυτω η μητηρ γυναικα εκ γης αιγυπτου

- 22 εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω και ειπεν αβιμελεχ και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου προς αβρααμ λεγων ο θεος μετα σου εν π ασιν οις εαν ποιης
- 23 νυν ουν ομοσον μοι τον θεον μη αδικησειν με μηδε το σπερμα μου μηδε το ονομα μου αλλα κατα την δικαιοσυνην ην εποιησα μετα σου ποιησεις μετ' εμου και τη γη η συ παρ ωκησας εν αυτη
- 24 και ειπεν αβρααμ εγω ομουμαι
- 25 και ηλεγξεν αβρααμ τον αβιμελεχ περι των φρεατων του υδατος ων αφειλαντο οι παιδες του αβιμελεχ
- 26 και ειπεν αυτω αβιμελεχ ουκ εγνων τις εποιησεν το πραγμα τουτο ουδε συ μοι απηγγειλας ουδε εγω ηκουσα αλλ' η σημερον
- 27 και ελαβεν αβρααμ προβατα και μοσχους και εδωκεν τω αβιμελεχ και διεθεντο αμφοτεροι διαθηκην
- 28 και εστησεν αβρααμ επτα αμναδας προβατων μονας
- 29 και ειπεν αβιμελεχ τω αβρααμ τι εισιν αι επτα αμναδες των προβατων τουτων ας εστησας μονας
- 30 και ειπεν αβρααμ οτι τας επτα αμναδας ταυτας λημψη παρ' εμου ινα ωσιν μοι εις μαρτυριον οτι εγω ωρυξα το φρεαρ τουτο
- 31 δια τουτο επωνομασεν το ονομα του τοπου εκεινου φρεαρ ορκισμου οτι εκει ωμοσαν αμφοτεροι
- 32 και διεθεντο διαθηκην εν τω φρεατι του ορκου ανεστη δε αβιμελεχ και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου και επεστρεψαν εις την γην των φυλιστιμ
- 33 και εφυτευσεν αβρααμ αρουραν επι τω φρεατι του ορκου και επεκαλεσατο εκει το ονομα κυριου θεος αιωνιος
- 34 παρωκησεν δε αβρααμ εν τη γη των φυλιστιμ ημερας πολλας
- 1 και εγενετο μετα τα ρηματα ταυτα ο θεος επειραζεν τον αβρααμ και ειπεν προς αυτον αβρααμ αβρααμ ο δε ειπεν ιδου εγω
- 2 και ειπεν λαβε τον υιον σου τον αγαπητον ον ηγαπησας τον ισαακ και πορευθητι εις την γην την υψηλην και ανενεγκον αυτον εκει εις ολοκαρπωσιν εφ' εν των ορεων ων αν σ οι ειπω
- 3 αναστας δε αβρααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου παρελαβεν δε μεθ' εαυτου δυο παιδας και ισαακ τον υιον αυτου και σχισας ξυλα εις ολοκαρπωσιν αναστας επορευθη και ι ηλθεν επι τον τοπον ον ειπεν αυτω ο θεος
- 4 τη ημερα τη τριτη και αναβλεψας αβρααμ τοις οφθαλμοις ειδεν τον τοπον μακροθεν
- 5 και ειπεν αβρααμ τοις παισιν αυτου καθισατε αυτου μετα της ονου εγω δε και το παιδαριον διελευσομεθα εως ωδε και προσκνησαντες αναστρεψομεν προς υμας
- 6 ελαβεν δε αβρααμ τα ξυλα της ολοκαρπωσεως και επεθηκεν ισαακ τω υιω αυτου ελαβεν δε και το πυρ μετα χειρα και την μαχαιραν και επορευθησαν οι δυο αμα
- 7 ειπεν δε ισαακ προς αβρααμ τον πατερα αυτου ειπας πατερ ο δε ειπεν τι εστιν τεκνον λεγων ιδου το πυρ και τα ξυλα που εστιν το προβατον το εις ολοκαρπωσιν
- 8 ειπεν δε αβρααμ ο θεος οψεται εαυτω προβατον εις ολοκαρπωσιν τεκνον πορευθεντες δε αμφοτεροι αμα
- 9 ηλθον επι τον τοπον ον ειπεν αυτω ο θεος και ωκοδομησεν εκει αβρααμ θυσιαστηριον και επεθηκεν τα ξυλα και συμποδισας ισαακ τον υιον αυτου επεθηκεν αυτον επι το θυσι αστηριον επανω των ξυλων
- 10 και εξετεινεν αβρααμ την χειρα αυτου λαβειν την μαχαιραν σφαζαι τον υιον αυτου
- 11 και εκαλεσεν αυτον αγγελος κυριου εκ του ουρανου και ειπεν αυτω αβρααμ αβρααμ ο δε ειπεν ιδου εγω
- 12 και ειπεν μη επιβαλης την χειρα σου επι το παιδαριον μηδε ποιησης αυτω μηδεν νυν γαρ εγνων οτι φοβη τον θεον συ και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι' εμε
- 13 και αναβλεψας αβρααμ τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και ιδου κριος εις κατεχομενος εν φυτω σαβεκ των κερατων και επορευθη αβρααμ και ελαβεν τον κριον και ανηνεγκεν αυ τον εις ολοκαρπωσιν αντι ισαακ του υιου αυτου
- 14 και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του τοπου εκεινου κυριος ειδεν ινα ειπωσιν σημερον εν τω ορει κυριος ωφθη
- 15 και εκαλεσεν αγγελος κυριου τον αβρααμ δευτερον εκ του ουρανου
- 16 λεγων κατ' εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος ου εινεκεν εποιησας το ρημα τουτο και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι' εμε

17 η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και ως την αμμον την παρα το χειλος της θαλασσης και κληρονομησει το σπερμα σου τας πολεις των υπεναντιων

18 και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης ανθ' ων υπηκουσας της εμης φωνης

19 απεστραφη δε αβρααμ προς τους παιδας αυτου και ανασταντες επορευθησαν αμα επι το φρεαρ του ορκου και κατωκησεν αβρααμ επι τω φρεατι του ορκου

20 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και ανηγγελη τω αβρααμ λεγοντες ιδου τετοκεν μελχα και αυτη υιους ναχωρ τω αδελφω σου

21 τον ωξ πρωτοτοκον και τον βουξ αδελφον αυτου και τον καμουηλ πατερα συρων

22 και τον χασαδ και τον αζαυ και τον φαλδασ και τον ιεδλαφ και τον βαθουηλ

23 και βαθουηλ εγεννησεν την ρεβεκκαν οκτω ουτοι υιοι ους ετεκεν μελχα τω ναχωρ τω αδελφω αβρααμ

24 και η παλλακη αυτου η ονομα ρημα ετεκεν και αυτη τον ταβεκ και τον γααμ και τον τοχος και τον μωχα

1 εγενετο δε η ζωη σαρρας ετη εκατον εικοσι επτα

2 και απεθανεν σαρρα εν πολει αρβοκ η εστιν εν τω κοιλωματι αυτη εστιν χεβρων εν γη χανααν ηλθεν δε αβρααμ κοψασθαι σαρραν και πενθησαι

3 και ανεστη αβρααμ απο του νεκρου αυτου και ειπεν τοις υιοις χετ λεγων

4 παροικος και παρεπιδημος εγω ειμι μεθ' υμων δοτε ουν μοι κτησιν ταφου μεθ' υμων και θαψω τον νεκρον μου απ' εμου

5 απεκριθησαν δε οι υιοι χετ προς αβρααμ λεγοντες

6 μη κυριε ακουσον δε ημων βασιλευς παρα θεου ει συ εν ημιν εν τοις εκλεκτοις μνημειοις ημων θαψον τον νεκρον σου ουδεις γαρ ημων το μνημειον αυτου κωλυσει απο σου τ ου θαψαι τον νεκρον σου εκει

7 αναστας δε αβρααμ προσεκυνησεν τω λαω της γης τοις υιοις χετ

8 και ελαλησεν προς αυτους αβρααμ λεγων ει εχετε τη ψυχη υμων ωστε θαψαι τον νεκρον μου απο προσωπου μου ακουσατε μου και λαλησατε περι εμου εφρων τω του σααρ και δοτω μοι το σπηλαιον το διπλουν ο εστιν αυτω το ον εν μερει του αγρου αυτου αργυριου του αξιου δοτω μοι αυτο εν υμιν εις κτησιν μνημειου

9 εφρων δε εκαθητο εν μεσω των υιων χετ αποκριθεις δε εφρων ο χετταιος προς αβρααμ ειπεν ακουοντων των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν λεγων

11 παρ' εμοι γενου κυριε και ακουσον μου τον αγρον και το σπηλαιον το εν αυτω σοι διδωμι εναντιον παντων των πολιτων μου δεδωκα σοι θαψον τον νεκρον σου

12 και προσεκυνησεν αβρααμ εναντιον του λαου της γης

13 και ειπεν τω εφρων εις τα ωτα του λαου της γης επειδη προς εμου ει ακουσον μου το αργυριον του αγρου λαβε παρ' εμου και θαψω τον νεκρον μου εκει

14 απεκριθη δε εφρων τω αβρααμ λεγων

15 ουχι κυριε ακηκοα γη τετρακοσιων διδραχμων αργυριου ανα μεσον εμου και σου τι αν ειη τουτο συ δε τον νεκρον σου θαψον

16 και ηκουσεν αβρααμ του εφρων και απεκατεστησεν αβρααμ τω εφρων το αργυριον ο ελαλησεν εις τα ωτα των υιων χετ τετρακοσια διδραχμα αργυριου δοκιμου εμποροις

17 και εστη ο αγρος εφρων ος ην εν τω διπλω σπηλαιω ος εστιν κατα προσωπον μαμβρη ο αγρος και το σπηλαιον ο ην εν αυτω και παν δενδρον ο ην εν τω αγρω ο εστιν εν τοις οριοις αυτου κυκλω

18 τω αβρααμ εις κτησιν εναντιον των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν

19 μετα ταυτα εθαψεν αβρααμ σαρραν την γυναικα αυτου εν τω σπηλαιω του αγρου τω διπλω ο εστιν απεναντι μαμβρη αυτη εστιν χεβρων εν τη γη χανααν

20 και εκυρωθη ο αγρος και το σπηλαιον ο ην εν αυτω τω αβρααμ εις κτησιν ταφου παρα των υιων χετ

1 και αβρααμ ην πρεσβυτερος προβεβηκως ημερων και κυριος ευλογησεν τον αβρααμ κατα παντα

2 και ειπεν αβρααμ τω παιδι αυτου τω πρεσβυτερω της οικιας αυτου τω αρχοντι παντων των αυτου θες την χειρα σου υπο τον μηρον μου

3 και εξορκιω σε κυριον τον θεον του ουρανου και τον θεον της γης ινα μη λαβης γυναικα τω υιω μου ισαακ απο των θυγατερων των χαναναϊων μεθ' ων εγω οικω εν αυτοις

4 αλλα εις την γην μου ου εγενομην πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιο μου ισαακ εκειθεν
5 ειπεν δε προς αυτον ο παις μηποτε ου βουλεται η γυνη πορευθηναι μετ' εμου οπισω εις την γην ταυτην αποστρεψω τον υιον σου εις την γην οθεν εξηλθες εκειθεν
6 ειπεν δε προς αυτον αβρααμ προσεχε σεαυτω μη αποστρεψης τον υιον μου εκει
7 κυριος ο θεος του ουρανου και ο θεος της γης ος ελαβεν με εκ του οικου του πατρος μου και εκ της γης ης εγενηθην ος ελαλησεν μοι και ωμοσεν μοι λεγων σοι δωσω την γην ταυτην και τω σπερματι σου αυτος αποστελει τον αγγελον αυτου εμπροσθεν σου και λημψη γυναικα τω υιο μου ισαακ εκειθεν
8 εαν δε μη θελη η γυνη πορευθηναι μετα σου εις την γην ταυτην καθαρος εση απο του ορκου τουτου μονον τον υιον μου μη αποστρεψης εκει
9 και εθηκεν ο παις την χειρα αυτου υπο τον μηρον αβρααμ του κυριου αυτου και ωμοσεν αυτω περι του ρηματος τουτου
10 και ελαβεν ο παις δεκα καμηλους απο των καμηλων του κυριου αυτου και απο παντων των αγαθων του κυριου αυτου μεθ' εαυτου και αναστας επορευθη εις την μεσοποταμιαν εις την πολιν ναχωρ
11 και εκοιμισεν τας καμηλους εξω της πολεως παρα το φρεαρ του υδατος το προς οψε ηνικα εκπορευονται αι υδρευομεναι
12 και ειπεν κυριε ο θεος του κυριου μου αβρααμ ευδοωσον εναντιον εμου σημερον και ποιησον ελεος μετα του κυριου μου αβρααμ
13 ιδου εγω εστηκα επι της πηγης του υδατος αι δε θυγατερες των οικουντων την πολιν εκπορευονται αντλησαι υδωρ
14 και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω επικλινον την υδριαν σου ινα πιω και ειπη μοι πε και τας καμηλους σου ποτιω εως αν παυσωνται πινουσαι ταυτην ητοιμασας τω παιδι σου ισαακ και εν τουτω γνωσομαι οτι εποιησας ελεος τω κυριω μου αβρααμ
15 και εγενετο προ του συντελεσαι αυτον λαλουντα εν τη διανοια και ιδου ρεβεκκα εξεπορευετο η τεχθεισα βαθουηλ υιο μελχας της γυναικος ναχωρ αδελφου δε αβρααμ εχουσα την υδριαν επι των ωμων αυτης
16 η δε παρθενος ην καλη τη οψει σφοδρα παρθενος ην ανηρ ουκ εγνω αυτην καταβασα δε επι την πηγην επλησεν την υδριαν και ανεβη
17 επεδραμεν δε ο παις εις συναντησιν αυτης και ειπεν ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας σου
18 η δε ειπεν πε κυριε και εσπευσεν και καθειλεν την υδριαν επι τον βραχιονα αυτης και εποτισεν αυτον
19 εως επαυσατο πινων και ειπεν και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι εως αν πασαι πιωσιν
20 και εσπευσεν και εξεκενωσεν την υδριαν εις το ποτιστηριον και εδραμεν ετι επι το φρεαρ αντλησαι και υδρευσατο πασαις ταις καμηλοις
21 ο δε ανθρωπος κατεμανθανεν αυτην και παρεσιωπα του γνωναι ει ευδοωκεν κυριος την οδον αυτου η ου
22 εγενετο δε ηνικα επαυσαντο πασαι αι καμηλοι πινουσαι ελαβεν ο ανθρωπος ενωτια χρυσα ανα δραχμην ολκης και δυο ψελια επι τας χειρας αυτης δεκα χρυσων ολκη αυτων
23 και επηρωτησεν αυτην και ειπεν θυγατηρ τιнос ει αναγγελιον μοι ει εστιν παρα τω πατρι σου τοπος ημιν καταλυσαι
24 και ειπεν αυτω θυγατηρ βαθουηλ ειμι εγω του μελχας ον ετεκεν τω ναχωρ
25 και ειπεν αυτω και αχυρα και χορτασματα πολλα παρ' ημιν και τοπος του καταλυσαι
26 και ευδοκησας ο ανθρωπος προσεκυνησεν κυριω
27 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του κυριου μου αβρααμ ος ουκ εγκατελιπεν την δικαιοσυνην αυτου και την αληθειαν απο του κυριου μου εμε ευδοωκεν κυριος εις οικον το υ αδελφου του κυριου μου
28 και δραμουσα η παις απηγγειλεν εις τον οικον της μητρος αυτης κατα τα ρηματα ταυτα
29 τη δε ρεβεκκα αδελφος ην ω ονομα λαβαν και εδραμεν λαβαν προς τον ανθρωπον εξω επι την πηγην
30 και εγενετο ηνικα ειδεν τα ενωτια και τα ψελια επι τας χειρας της αδελφης αυτου και οτε ηκουσεν τα ρηματα ρεβεκκας της αδελφης αυτου λεγουσης ουτως λελαληκεν μοι ο ανθρωπος και ηλθεν προς τον ανθρωπον εστηκοτος αυτου επι των καμηλων επι της πηγης
31 και ειπεν αυτω δευρο εισελθε ευλογητος κυριος ινα τι εστηκας εξω εγω δε ητοιμακα την οικιαν και τοπον ταις καμηλοις
32 εισηλθεν δε ο ανθρωπος εις την οικιαν και απεσαξεν τας καμηλους και εδωκεν αχυρα και χορτασματα ταις καμηλοις και υδωρ νιψασθαι τοις ποσιν αυτου και τοις ποσιν των ανδρων των μετ' αυτου

33 και παρεθηκεν αυτοις αρτους φαγειν και ειπεν ου μη φαγω εως του λαλησαι με τα ρηματα μου και ειπαν λαλησον
34 και ειπεν παις αβρααμ εγω ειμι
35 κυριος δε ευλογησεν τον κυριον μου σφοδρα και υψωθη και εδωκεν αυτω προβατα και μοσχους αργυριον και χρυσιον παιδας και παιδισκας καμηλους και ονους
36 και ετεκεν σαρρα η γυνη του κυριου μου υιον ενα τω κυριω μου μετα το γηρασαι αυτον και εδωκεν αυτω οσα ην αυτω
37 και ωρκισεν με ο κυριος μου λεγων ου λημψη γυναικα τω υιω μου απο των θυγατερων των χαναναιων εν οις εγω παροικω εν τη γη αυτων
38 αλλ' η εις τον οικον του πατρος μου πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκειθεν
39 ειπα δε τω κυριω μου μηποτε ου πορευσεται η γυνη μετ' εμου
40 και ειπεν μοι κυριος ω ευηρεστησα εναντιον αυτου αυτος αποστελει τον αγγελον αυτου μετα σου και ευοδοσει την οδον σου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκ της φυλης μου και εκ του οικου του πατρος μου
41 τοτε αθως εση απο της αρας μου ηνικα γαρ εαν ελθης εις την εμην φυλην και μη σοι δωσιν και εση αθως απο του ορκισμου μου
42 και ελθων σημερον επι την πηγην ειπα κυριε ο θεος του κυριου μου αβρααμ ει συ ευοδοις την οδον μου ην νυν εγω πορευομαι επ' αυτην
43 ιδου εγω εφεστηκα επι της πηγης του υδατος και αι θυγατρες των ανθρωπων της πολεως εξελευσονται υδρευσασθαι υδωρ και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας σου
44 και ειπη μοι και συ πιε και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι αυτη η γυνη ην ητοιμασεν κυριος τω εαυτου θεραποντι ισαακ και εν τούτω γνωσομαι οτι πεποιηκας ελεος τω κυριω μου αβρααμ
45 και εγενετο προ του συντελεσαι με λαλουντα εν τη διανοια ευθυς ρεβεκκα εξεπορευετο εχουσα την υδριαν επι των ωμων και κατεβη επι την πηγην και υδρευσατο ειπα δε αυτη ποτισον με
46 και σπενυσασα καθειλεν την υδριαν αυτης αφ' εαυτης και ειπεν πιε συ και τας καμηλους σου ποτιω και επιον και τας καμηλους μου εποτισεν
47 και ηρωτησα αυτην και ειπα τινος ει θυγατηρ η δε εφη θυγατηρ βαθουηλ ειμι του υιου ναχωρ ον ετεκεν αυτω μελχα και περιεθηκα αυτη τα ενωτια και τα ψελια περι τας χειρας αυτης
48 και ευδοκησας προσεκυνησα κυριω και ευλογησα κυριον τον θεον του κυριου μου αβρααμ ος ευοδοσεν μοι εν οδω αληθειας λαβειν την θυγατερα του αδελφου του κυριου μου τω υιω αυτου
49 ει ουν ποιειτε υμεις ελεος και δικαιοσυνην προς τον κυριον μου απαγγειλατε μοι ει δε μη απαγγειλατε μοι ινα επιστρεψω εις δεξιαν η εις αριστεραν
50 αποκριθεις δε λαβαν και βαθουηλ ειπαν παρα κυριου εξηλθεν το προσταγμα τουτο ου δυνησομεθα ουν σοι αντειπειν κακον καλω
51 ιδου ρεβεκκα ενωπιον σου λαβων αποτρεχε και εστω γυνη τω υιω του κυριου σου καθα ελαλησεν κυριος
52 εγενετο δε εν τω ακουσαι τον παιδα τον αβρααμ των ρηματων τουτων προσεκυνησεν επι την γην κυριω
53 και εξενεγκας ο παις σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον εδωκεν ρεβεκκα και δωρα εδωκεν τω αδελφω αυτης και τη μητρι αυτης
54 και εφαγον και επιον αυτος και οι ανδρες οι μετ' αυτου οντες και εκοιμηθησαν και αναστας πρωι ειπεν εκπεμψατε με ινα απελθω προς τον κυριον μου
55 ειπαν δε οι αδελφοι αυτης και η μητηρ μεινατω η παρθενος μεθ' ημων ημερας ωσει δεκα και μετα ταυτα απελευσεται
56 ο δε ειπεν προς αυτους μη κατεχετε με και κυριος ευοδοσεν την οδον μου εκπεμψατε με ινα απελθω προς τον κυριον μου
57 οι δε ειπαν καλεσωμεν την παιδα και ερωτησωμεν το στομα αυτης
58 και εκαλεσαν ρεβεκκαν και ειπαν αυτη πορευση μετα του ανθρωπου τουτου η δε ειπεν πορευσομαι
59 και εξεπεμψαν ρεβεκκαν την αδελφην αυτων και τα υπαρχοντα αυτης και τον παιδα τον αβρααμ και τους μετ' αυτου
60 και ευλογησαν ρεβεκκαν την αδελφην αυτων και ειπαν αυτη αδελφη ημων ει γινου εις χιλιαδας μυριαδων και κληρονομησατω το σπερμα σου τας πολεις των υπεναντιων
61 αναστασα δε ρεβεκκα και αι αβραι αυτης επεβησαν επι τας καμηλους και επορευθησαν μετα του ανθρωπου και αναλαβων ο παις την ρεβεκκαν απηλθεν

62 ισαακ δε επορευετο δια της ερημου κατα το φρεαρ της ορασεως αυτος δε κατωκει εν τη γη τη προς λιβα
63 και εξηλθεν ισαακ αδολεσχησαι εις το πεδιον το προς δειλης και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν καμηλους ερχομενας
64 και αναβλεψασα ρεβεκκα τοις οφθαλμοις ειδεν τον ισαακ και κατεπηδησεν απο της καμηλου
65 και ειπεν τω παιδι τις εστιν ο ανθρωπος εκεινος ο πορευομενος εν τω πεδιω εις συναντησιν ημιν ειπεν δε ο παις ουτος εστιν ο κυριος μου η δε λαβουσα το θεριστρον περιεβαλ
ετο
66 και διηγησατο ο παις τω ισαακ παντα τα ρηματα α εποιησεν
67 εισηλθεν δε ισαακ εις τον οικον της μητρος αυτου και ελαβεν την ρεβεκκαν και εγενετο αυτου γυνη και ηγαπησεν αυτην και παρεκληθη ισαακ περι σαρρας της μητρος αυτο
υ
1 προσθεμενος δε αβρααμ ελαβεν γυναικα η ονομα χεττουρα
2 ετεκεν δε αυτω τον ζεμραν και τον ιεξαν και τον μαδαν και τον μαδιαμ και τον ιεσβοκ και τον σωε
3 ιεξαν δε εγεννησεν τον σαβα και τον θαιμαν και τον δαιδαν υιοι δε δαιδαν εγενοντο ραγουηλ και ναβδεηλ και ασσουριμ και λατουσιμ και λοωμιμ
4 υιοι δε μαδιαμ γαιφα και αφερ και ενωχ και αβιρα και ελραγα παντες ουτοι ησαν υιοι χεττουρας
5 εδωκεν δε αβρααμ παντα τα υπαρχοντα αυτου ισαακ τω υιο αυτου
6 και τοις υιοις των παλλακων αυτου εδωκεν αβρααμ δοματα και εξαπεστειλεν αυτους απο ισαακ του υιου αυτου ετι ζωντος αυτου προς ανατολας εις γην ανατολων
7 ταυτα δε τα ετη ημερων ζωης αβρααμ οσα εζησεν εκατον εβδομηκοντα πεντε ετη
8 και εκλιπων απεθανεν αβρααμ εν γηρει καλω πρεσβυτης και πληρης ημερων και προσετεθη προς τον λαον αυτου
9 και εθαψαν αυτον ισαακ και ισμαηλ οι υιοι αυτου εις το σπηλαιον το διπλουν εις τον αγρον εφρων του σααρ του χετταιου ο εστιν απεναντι μαμβρη
10 τον αγρον και το σπηλαιον ο εκτησατο αβρααμ παρα των υιων χετ εκει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου
11 εγενετο δε μετα το αποθανειν αβρααμ ευλογησεν ο θεος ισαακ τον υιον αυτου και κατωκησεν ισαακ παρα το φρεαρ της ορασεως
12 αυται δε αι γενεσεις ισμαηλ του υιου αβρααμ ον ετεκεν αγαρ η παιδισκη σαρρας τω αβρααμ
13 και ταυτα τα ονοματα των υιων ισμαηλ κατ' ονομα των γενεων αυτου πρωτοτοκος ισμαηλ ναβαιωθ και κηδαρ και ναβδεηλ και μασσαμ
14 και μασμα και ιδουμα και μασση
15 και χοδδαδ και θαιμαν και ιετουρ και ναφες και κεδμα
16 ουτοι εισιν οι υιοι ισμαηλ και ταυτα τα ονοματα αυτων εν ταις σκηναις αυτων και εν ταις επαυλεσιν αυτων δωδεκα αρχοντες κατα εθνη αυτων
17 και ταυτα τα ετη της ζωης ισμαηλ εκατον τριακοντα επτα ετη και εκλιπων απεθανεν και προσετεθη προς το γενοσ αυτου
18 κατωκησεν δε απο ευλατ εως σουρ η εστιν κατα προσωπον αιγυπτου εως ελθειν προς ασσυριους κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατωκησεν
19 και αυται αι γενεσεις ισαακ του υιου αβρααμ αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ
20 ην δε ισαακ ετων τεσσαρακοντα οτε ελαβεν την ρεβεκκαν θυγατερα βαθουηλ του συρου εκ της μεσοποταμιας αδελφην λαβαν του συρου εαυτω γυναικα
21 εδειτο δε ισαακ κυριου περι ρεβεκκας της γυναικος αυτου οτι στειρα ην επηκουσεν δε αυτου ο θεος και ελαβεν εν γαστρι ρεβεκκα η γυνη αυτου
22 εσκιρτων δε τα παιδια εν αυτη ειπεν δε ει ουτως μοι μελλει γινεσθαι ινα τι μοι τουτο επορευθη δε πυθεσθαι παρα κυριου
23 και ειπεν κυριος αυτη δυο εθνη εν τη γαστρι σου εισιν και δυο λαοι εκ της κοιλιας σου διασταλησονται και λαος λαου υπερεξει και ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι
24 και πληρωθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην και τηδε ην διδυμα εν τη κοιλια αυτης
25 εξηλθεν δε ο υιος ο πρωτοτοκος πυρρακης ολος ωσει δορα δασυς επωνομασεν δε το ονομα αυτου ησαυ

26 και μετα τουτο εξηλθεν ο αδελφος αυτου και η χειρ αυτου επειλημμενη της πτερνης ησαυ και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιακωβ ισαακ δε ην ετων εξηκοντα οτε ετεκεν αυτους ρεβεκκα

27 ηυξηθησαν δε οι νεανισκοι και ην ησαυ ανθρωπος ειδως κνηγειν αγροικος ιακωβ δε ην ανθρωπος απλαστος οικων οικιαν

28 ηγαπησεν δε ισαακ τον ησαυ οτι η θηρα αυτου βρωσις αυτω ρεβεκκα δε ηγαπα τον ιακωβ

29 ηψησεν δε ιακωβ εψεμα ηλθεν δε ησαυ εκ του πεδιου εκλειπων

30 και ειπεν ησαυ τω ιακωβ γευσον με απο του ψεματος του πυρρου τουτου οτι εκλειπω δια τουτο εκληθη το ονομα αυτου εδωμ

31 ειπεν δε ιακωβ τω ησαυ αποδου μοι σημερον τα πρωτοτοκια σου εμοι

32 ειπεν δε ησαυ ιδου εγω πορευομαι τελευταν και ινα τι μοι ταυτα τα πρωτοτοκια

33 και ειπεν αυτω ιακωβ ομοσον μοι σημερον και ωμοσεν αυτω απεδото δε ησαυ τα πρωτοτοκια τω ιακωβ

34 ιακωβ δε εδωκεν τω ησαυ αρτον και εψεμα φακου και εφαγεν και επιεν και αναστας ωχετο και εφυλισεν ησαυ τα πρωτοτοκια

1 εγενετο δε λιμος επι της γης χωρις του λιμου του προτερον ος εγενετο εν τω χρονω τω αβρααμ επορευθη δε ισαακ προς αβιμελεχ βασιλεα φυλιστιμ εις γεραρα

2 ωφθη δε αυτω κυριος και ειπεν μη καταβης εις αιγυπτον κατοικησον δε εν τη γη η αν σοι ειπω

3 και παρourkei εν τη γη ταυτη και εσομαι μετα σου και ευλογησω σε σοι γαρ και τω σπερματι σου δωσω πασαν την γην ταυτην και στησω τον ορκον μου ον ωμοσα αβρααμ τω πατρι σου

4 και πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και δωσω τω σπερματι σου πασαν την γην ταυτην και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης

5 ανθ' ων υπηκουσεν αβρααμ ο πατηρ σου της εμης φωνης και εφυλαξεν τα προσταγματα μου και τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και τα νομιμα μου

6 και κατωκησεν ισαακ εν γεραροις

7 επιρωτησαν δε οι ανδρες του τοπου περι ρεβεκκας της γυναικος αυτου και ειπεν αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποκτεινωσιν αυτον οι ανδρες του τοπου περι ρεβεκκας οτι ωραια τη οψει ην

8 εγενετο δε πολυχρονιος εκει παρακυψας δε αβιμελεχ ο βασιλευς γεραρων δια της θυριδος ειδεν τον ισαακ παιζοντα μετα ρεβεκκας της γυναικος αυτου

9 εκαλεσεν δε αβιμελεχ τον ισαακ και ειπεν αυτω αρα γε γυνη σου εστιν τι οτι ειπας αδελφη μου εστιν ειπεν δε αυτω ισαακ ειπα γαρ μηποτε αποθανω δι' αυτην

10 ειπεν δε αυτω αβιμελεχ τι τουτο εποιησας ημιν μικρου εκοιμηθη τις του γενους μου μετα της γυναικος σου και επηγαγες εφ' ημας αγνοιαν

11 συνεταξεν δε αβιμελεχ παντι τω λαω αυτου λεγων πας ο απομενος του ανθρωπου τουτου η της γυναικος αυτου θανατου ενοχος εσται

12 εσπειρεν δε ισαακ εν τη γη εκεινη και ευρεν εν τω ενιαυτω εκεινω εκατοστευουσιν κριθην ευλογησεν δε αυτον κυριος

13 και υψωθη ο ανθρωπος και προβαιων μειζων εγινετο εως ου μεγας εγενετο σφοδρα

14 εγενετο δε αυτω κτηνη προβατων και κτηνη βοων και γεωργια πολλα εξηλωσαν δε αυτον οι φυλιστιμ

15 και παντα τα φρεατα α ωρυξαν οι παιδες του πατρος αυτου εν τω χρονω του πατρος αυτου ενεφραζαν αυτα οι φυλιστιμ και επλησαν αυτα γης

16 ειπεν δε αβιμελεχ προς ισαακ απελθε αφ' ημων οτι δυνατωτερος ημων εγενου σφοδρα

17 και απηλθεν εκειθεν ισαακ και κατελυσεν εν τη παραγγι γεραρων και κατωκησεν εκει

18 και παλιν ισαακ ωρυξεν τα φρεατα του υδατος α ωρυξαν οι παιδες αβρααμ του πατρος αυτου και ενεφραζαν αυτα οι φυλιστιμ μετα το αποθανειν αβρααμ τον πατερα αυτου και επωνομασεν αυτοις ονοματα κατα τα ονοματα α επωνομασεν αβρααμ ο πατηρ αυτου

19 και ωρυξαν οι παιδες ισαακ εν τη παραγγι γεραρων και ευρον εκει φρεαρ υδατος ζωντος

20 και εμαχεσαντο οι ποιμενες γεραρων μετα των ποιμενων ισαακ φασκοντες αυτων ειναι το υδωρ και εκαλεσεν το ονομα του φρεατος αδικια ηδικησαν γαρ αυτον

21 απαρας δε ισαακ εκειθεν ωρυξεν φρεαρ ετερον εκρινοντο δε και περι εκεινου και επωνομασεν το ονομα αυτου εχθρια

22 απαραι δε εκειθεν ωρυζεν φρεαρ ετερον και ουκ εμαχεσαντο περι αυτου και επωνομασεν το ονομα αυτου ευρυχωρια λεγων διοτι νυν επλατυνεν κυριος ημιν και ηυξησεν ημας επι της γης

23 ανεβη δε εκειθεν επι το φρεαρ του ορκου

24 και ωφθη αυτω κυριος εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν εγω ειμι ο θεος αβρααμ του πατρος σου μη φοβου μετα σου γαρ ειμι και ηυλογηκα σε και πληθυνω το σπερμα σου δια αβρααμ τον πατερα σου

25 και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και επεκαλεσατο το ονομα κυριου και επηξεν εκει την σκηνην αυτου ωρυζαν δε εκει οι παιδες ισαακ φρεαρ

26 και αβιμελεχ επορευθη προς αυτον απο γεραρων και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμειως αυτου

27 και ειπεν αυτοις ισαακ ινα τι ηλθατε προς με υμεις δε εμισησατε με και απεστευλατε με αφ' υμων

28 και ειπαν ιδοντες εωρακαμεν οτι ην κυριος μετα σου και ειπαμεν γενεσθω αρα ανα μεσον ημων και ανα μεσον σου και διαθησομεθα μετα σου διαθηκην

29 μη ποιησιν μεθ' ημων κακον καθοτι ημεις σε ουκ εβδελυξαμεθα και ον τροπον εχρησαμεθα σοι καλωσ και εξαπεστευλαμεν σε μετ' ειρηνης και νυν συ ευλογητος υπο κυριου

30 και εποιησεν αυτοις δοχην και εφαγον και επιον

31 και ανασταντες το πρωι ωμοσαν ανθρωπος τω πλησιον αυτου και εξαπεστευλειεν αυτους ισαακ και απωχοντο απ' αυτου μετα σωτηριας

32 εγενετο δε εν τη ημερα εκεινη και παραγενομενοι οι παιδες ισαακ απηγγειλαν αυτω περι του φρεατος ου ωρυζαν και ειπαν ουχ ευρομεν υδωρ

33 και εκαλεσεν αυτο ορκος δια τουτου ονομα τη πολει φρεαρ ορκου εως της σημερον ημερας

34 ην δε ησαυ ετων τεσσαρακοντα και ελαβεν γυναικα ιουδιν την θυγατερα βεηρ του χετταιου και την βασεμιαθ θυγατερα αιλων του ευαιου

35 και ησαν εριζουσαι τω ισαακ και τη ρεβεκκα

1 εγενετο δε μετα το γηρασαι ισαακ και ημβλυνθησαν οι οφθαλμοι αυτου του οραν και εκαλεσεν ησαυ τον υιον αυτου τον πρεσβυτερον και ειπεν αυτω υιε μου και ειπεν ιδου εγω

2 και ειπεν ιδου γεγηρακα και ου γινωσκω την ημεραν της τελευτης μου

3 νυν ουν λαβε το σκευος σου την τε φαρετραν και το τοξον και εξελθε εις το πεδιον και θηρευσον μοι θηραν

4 και ποιησον μοι εδεσματα ως φιλω εγω και ενεγκε μοι ινα φαγω οπως ευλογηση σε η ψυχη μου πριν αποθανειν με

5 ρεβεκκα δε ηκουσεν λαλουντος ισαακ προς ησαυ τον υιον αυτου επορευθη δε ησαυ εις το πεδιον θηρευσαι θηραν τω πατρι αυτου

6 ρεβεκκα δε ειπεν προς ιακωβ τον υιον αυτης τον ελασσω ιδε εγω ηκουσα του πατρος σου λαλουντος προς ησαυ τον αδελφον σου λεγοντος

7 ενεγκον μοι θηραν και ποιησον μοι εδεσματα και φαγων ευλογησω σε εναντιον κυριου προ του αποθανειν με

8 νυν ουν υιε ακουσον μου καθα εγω σοι εντελλομαι

9 και πορευθεις εις τα προβατα λαβε μοι εκειθεν δυο εριφους απαλους και καλους και ποιησω αυτους εδεσματα τω πατρι σου ως φιλει

10 και εισοισεις τω πατρι σου και φαγεται οπως ευλογηση σε ο πατηρ σου προ του αποθανειν αυτον

11 ειπεν δε ιακωβ προς ρεβεκκαν την μητερα αυτου εστιν ησαυ ο αδελφος μου ανηρ δασυς εγω δε ανηρ λειος

12 μηποτε ψηλαφηση με ο πατηρ μου και εσομαι εναντιον αυτου ως καταφρονων και επαξω επ' εμαυτον καταραν και ουκ ευλογιαν

13 ειπεν δε αυτω η μητηρ επ' εμε η καταρα σου τεκνον μονον υπακουσον της φωνης μου και πορευθεις ενεγκε μοι

14 πορευθεις δε ελαβεν και ηνεγκεν τη μητρι και εποιησεν η μητηρ αυτου εδεσματα καθα εφιλει ο πατηρ αυτου

15 και λαβουσα ρεβεκκα την στολην ησαυ του υιου αυτης του πρεσβυτερου την καλην η ην παρ' αυτη εν τω οικω ενεδυσεν ιακωβ τον υιον αυτης τον νεωτερον

16 και τα δερματα των εριφων περιεθηκεν επι τους βραχιονας αυτου και επι τα γυμνα του τραχηλου αυτου

17 και εδωκεν τα εδεσματα και τους αρτους ους εποιησεν εις τας χειρας ιακωβ του υιου αυτης

- 18 και εισηνεγκεν τω πατρι αυτου ειπεν δε πατερ ο δε ειπεν ιδου εγω τις ει συ τεκνον
19 και ειπεν ιακωβ τω πατρι αυτου εγω ησαυ ο πρωτοτοκος σου εποιησα καθα ελαλησας μοι αναστας καθισον και φαγε της θηρας μου οπως ευλογηση με η ψυχη σου
20 ειπεν δε ισαακ τω υιο αυτου τι τουτο ο ταχυ ευρες ω τεκνον ο δε ειπεν ο παρεδωκεν κυριος ο θεος σου εναντιον μου
21 ειπεν δε ισαακ τω ιακωβ εγγισον μοι και ψηλαφησω σε τεκνον ει συ ει ο υιος μου ησαυ η ου
22 ηγγισεν δε ιακωβ προς ισαακ τον πατερα αυτου και εψηλαφησεν αυτον και ειπεν η μεν φωνη φωνη ιακωβ αι δε χειρες χειρες ησαυ
23 και ουκ επεγνω αυτον ησαν γαρ αι χειρες αυτου ως αι χειρες ησαυ του αδελφου αυτου δασειαι και ηυλογησεν αυτον
24 και ειπεν συ ει ο υιος μου ησαυ ο δε ειπεν εγω
25 και ειπεν προσαγαγε μοι και φαγομαι απο της θηρας σου τεκνον ινα ευλογηση σε η ψυχη μου και προσηγαγεν αυτω και εφαγεν και εισηνεγκεν αυτω οινον και ειπεν
26 και ειπεν αυτω ισαακ ο πατηρ αυτου εγγισον μοι και φιλησον με τεκνον
27 και εγγισας εφιλησεν αυτον και ωσφρανθη την οσμη των ιματιων αυτου και ηυλογησεν αυτον και ειπεν ιδου οσμη του υιου μου ως οσμη αγρου πληρους ον ηυλογησεν κυριος
28 και δωη σοι ο θεος απο της δροσου του ουρανου και απο της πιστητος της γης και πληθος σιτου και οινου
29 και δουλευσατωσαν σοι εθνη και προσκυνησουσιν σοι αρχοντες και γινου κυριος του αδελφου σου και προσκυνησουσιν σοι οι υιοι του πατρος σου ο καταρωμενος σε επικαταρατος ο δε ευλογων σε ευλογημενος
30 και εγενετο μετα το παυσασθαι ισαακ ευλογουντα ιακωβ τον υιον αυτου και εγενετο ως εξηλθεν ιακωβ απο προσωπου ισαακ του πατρος αυτου και ησαυ ο αδελφος αυτου ηλθεν απο της θηρας
31 και εποιησεν και αυτος εδεσματα και προσηνεγκεν τω πατρι αυτου και ειπεν τω πατρι αναστητω ο πατηρ μου και φαγετω της θηρας του υιου αυτου οπως ευλογηση με η ψυχη σου
32 και ειπεν αυτω ισαακ ο πατηρ αυτου τις ει συ ο δε ειπεν εγω ειμι ο υιος σου ο πρωτοτοκος ησαυ
33 εξεστη δε ισαακ εκστασιν μεγαλην σφοδρα και ειπεν τις ουν ο θηρευσας μοι θηραν και εισενεγκας μοι και εφαγον απο παντων προ του σε ελθειν και ηυλογησα αυτον και ευλογημενος εστω
34 εγενετο δε ηνικα ηκουσεν ησαυ τα ρηματα ισαακ του πατρος αυτου ανεβοησεν φωνην μεγαλην και πικραν σφοδρα και ειπεν ευλογησον δη καμε πατερ
35 ειπεν δε αυτω ελθων ο αδελφος σου μετα δολου ελαβεν την ευλογιαν σου
36 και ειπεν δικαιως εκληθη το ονομα αυτου ιακωβ επτερνικεν γαρ με ηδη δευτερον τουτο τα τε πρωτοτοκια μου ειληφεν και νυν ειληφεν την ευλογιαν μου και ειπεν ησαυ τω πατρι αυτου ουχ υπελιπω μοι ευλογιαν πατερ
37 αποκριθεις δε ισαακ ειπεν τω ησαυ ει κυριον αυτον εποιησα σου και παντας τους αδελφους αυτου εποιησα αυτου οικετας σιτω και οινω εστηρισα αυτον σοι δε τι ποιησω τεκνον
38 ειπεν δε ησαυ προς τον πατερα αυτου μη ευλογια μια σοι εστιν πατερ ευλογησον δη καμε πατερ κατανυχθεντος δε ισαακ ανεβοησεν φωνην ησαυ και εκλαυσεν
39 αποκριθεις δε ισαακ ο πατηρ αυτου ειπεν αυτω ιδου απο της πιστητος της γης εσται η κατοικησις σου και απο της δροσου του ουρανου ανωθεν
40 και επι τη μαχαρη σου ζηση και τω αδελφω σου δουλευσεις εσται δε ηνικα εαν καθελης και εκλυσεις τον ζυγον αυτου απο του τραχηλου σου
41 και ενεκοτει ησαυ τω ιακωβ περι της ευλογιας ης ευλογησεν αυτον ο πατηρ αυτου ειπεν δε ησαυ εν τη διανοια εγγισατωσαν αι ημεραι του πενθους του πατρος μου ινα αποκτεινω ιακωβ τον αδελφον μου
42 απηγγελη δε ρεβεκκα τα ρηματα ησαυ του υιου αυτης του πρεσβυτερου και πεμψασα εκαλεσεν ιακωβ τον υιον αυτης τον νεωτερον και ειπεν αυτω ιδου ησαυ ο αδελφος σου απειλει σοι του αποκτειναι σε
43 νυν ουν τεκνον ακουσον μου της φωνης και αναστας αποδραθι εις την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον αδελφον μου εις χαρραν
44 και οικησον μετ' αυτου ημερας τινας εως του αποστρεψαι τον θυμον

45 και την οργην του αδελφου σου απο σου και επιλαθηται α πεποιηκας αυτω και αποστειλασα μεταπεμψομαι σε εκειθεν μηποτε ατεκνωθω απο των δυο υμων εν ημερα μια
46 ειπεν δε ρεβεκκα προς ισαακ προσωχθικα τη ζωη μου δια τας θυγατερας των υιων χετ ει λημψεται ιακωβ γυναικα απο των θυγατερων της γης ταυτης ινα τι μοι ζην
1 προσκαλεσαμενος δε ισαακ τον ιακωβ ευλογησεν αυτον και εντειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα εκ των θυγατερων χανααν
2 αναστας αποδραθι εις την μεσοποταμιαν εις τον οικον βαθουηλ του πατρος της μητρος σου και λαβε σεαυτω εκειθεν γυναικα εκ των θυγατερων λαβαν του αδελφου της μητρος σου
3 ο δε θεος μου ευλογησαι σε και αυξησαι σε και πληθυναι σε και εση εις συναγωγας εθνων
4 και δωη σοι την ευλογιαν αβρααμ του πατρος μου σοι και τω σπερματι σου μετα σε κληρονομησαι την γην της παρουμεσεως σου ην εδωκεν ο θεος τω αβρααμ
5 και απεστειλεν ισαακ τον ιακωβ και επορευθη εις την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεκκας της μητρος ιακωβ και ησαν
6 ειδεν δε ησαν οτι ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και απωχετο εις την μεσοποταμιαν συριας λαβειν εαυτω εκειθεν γυναικα εν τω ευλογειν αυτον και εντειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα απο των θυγατερων χανααν
7 και ηκουσεν ιακωβ του πατρος και της μητρος αυτου και επορευθη εις την μεσοποταμιαν συριας
8 και ειδεν ησαν οτι πονηραι εισιν αι θυγατερες χανααν εναντιον ισαακ του πατρος αυτου
9 και επορευθη ησαν προς ισμαηλ και ελαβεν την μαελεθ θυγατερα ισμαηλ του υιου αβρααμ αδελφην ναβαιωθ προς ταις γυναιξιν αυτου γυναικα
10 και εξηλθεν ιακωβ απο του φρεατος του ορκου και επορευθη εις χαρραν
11 και απηνητησεν τοπω και εκοιμηθη εκει εδν γαρ ο ηλιος και ελαβεν απο των λιθων του τοπου και εθηκεν προς κεφαλης αυτου και εκοιμηθη εν τω τοπω εκεινω
12 και ενυπιασθη και ιδου κλιμαξ εστηριγμενη εν τη γη ης η κεφαλη αφικνειτο εις τον ουρανον και οι αγγελοι του θεου ανεβαινον και κατεβαινον επ' αυτης
13 ο δε κυριος επεστηρικτο επ' αυτης και ειπεν εγω κυριος ο θεος αβρααμ του πατρος σου και ο θεος ισαακ μη φοβου η γη εφ' ης συ καθευδεις επ' αυτης σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου
14 και εσται το σπερμα σου ως η αμμος της γης και πλατυνησεται επι θαλασσαν και επι λιβα και επι βορραν και επ' ανατολας και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης και εν τω σπερματι σου
15 και ιδου εγω μετα σου διαφυλασσω σε εν τη οδω παση ου εαν πορευθης και αποστρεψω σε εις την γην ταυτην οτι ου μη σε εγκαταλιπω εως του ποιησαι με παντα οσα ελαλησα σοι
16 και εξηγερθη ιακωβ απο του υπνου αυτου και ειπεν οτι εστιν κυριος εν τω τοπω τουτω εγω δε ουκ ηδειν
17 και εφοβηθη και ειπεν ως φοβερους ο τοπος ουτος ουκ εστιν τουτο αλλ' η οικος θεου και αυτη η πυλη του ουρανου
18 και ανεστη ιακωβ το πρωι και ελαβεν τον λιθον ον υπεθηκεν εκει προς κεφαλης αυτου και εστησεν αυτον στηλην και επεχεεν ελαιον επι το ακρον αυτης
19 και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εκεινου οικος θεου και ουλαμλους ην ονομα τη πολει το προτερον
20 και ηυξατο ιακωβ ευχην λεγων εαν η κυριος ο θεος μετ' εμου και διαφυλαξη με εν τη οδω ταυτη η εγω πορευομαι και δω μοι αρτον φαγειν και ιματιον περιβαλεσθαι
21 και αποστρεψη με μετα σωτηριας εις τον οικον του πατρος μου και εσται μοι κυριος εις θεον
22 και ο λιθος ουτος ον εστησα στηλην εσται μοι οικος θεου και παντων ων εαν μοι δως δεκατην αποδεκατωσω αυτα σοι .
1 και εξαραι ιακωβ τους ποδας επορευθη εις γην ανατολων προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεκκας μητρος ιακωβ και ησαν
2 και ορα και ιδου φρεαρ εν τω πεδιω ησαν δε εκει τρια ποιμνια προβατων αναπαυομενα επ' αυτου εκ γαρ του φρεατος εκεινου εποτιζον τα ποιμνια λιθος δε ην μεγας επι τω στοματι του φρεατος
3 και συνηγοντο εκει παντα τα ποιμνια και απεκυλιον τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτιζον τα προβατα και απεκαθιστων τον λιθον επι το στομα του φρεατος εις τον τοπον αυτου
4 ειπεν δε αυτοις ιακωβ αδελφοι ποθεν εστε υμεις οι δε ειπαν εκ χαρραν εσμεν
5 ειπεν δε αυτοις γινωσκετε λαβαν τον υιον ναχωρ οι δε ειπαν γινωσκομεν

6 ειπεν δε αυτοις υγιαίνει οι δε ειπαν υγιαίνει και ιδου ραχηλ η θυγατηρ αυτου ηρχετο μετα των προβατων
7 και ειπεν ιακωβ ετι εστιν ημερα πολλη ουπω ωρα συναχθηναι τα κτηνη ποτισαντες τα προβατα απελθοντες βοσκατε
8 οι δε ειπαν ου δυνησομεθα εως του συναχθηναι παντας τους ποιμενας και αποκυλισωσιν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και ποτιουμεν τα προβατα
9 ετι αυτου λαλουντος αυτοις και ραχηλ η θυγατηρ λαβαν ηρχετο μετα των προβατων του πατρος αυτης αυτη γαρ εβοσκεν τα προβατα του πατρος αυτης
10 εγενετο δε ως ειδεν ιακωβ την ραχηλ θυγατερα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και τα προβατα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και προσελθων ιακωβ απεκυλισεν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτισεν τα προβατα λαβαν του αδελφου της μητρος αυτου
11 και εφιλησεν ιακωβ την ραχηλ και βοησας τη φωνη αυτου εκλαυσεν
12 και ανηγγειλεν τη ραχηλ οτι αδελφος του πατρος αυτης εστιν και οτι υιος ρεβεκκας εστιν και δραμουσα απηγγειλεν τω πατρι αυτης κατα τα ρηματα ταυτα
13 εγενετο δε ως ηκουσεν λαβαν το ονομα ιακωβ του υιου της αδελφης αυτου εδραμεν εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον εφιλησεν και εισηγαγεν αυτον εις τον οικον αυτου και διηγησατο τω λαβαν παντας τους λογους τουτους
14 και ειπεν αυτω λαβαν εκ των οστων μου και εκ της σαρκος μου ει συ και ην μετ' αυτου μηνια ημερων
15 ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ οτι γαρ αδελφος μου ει ου δουλευσεις μοι δωρεαν απαγγειλον μοι τις ο μισθος σου εστιν
16 τω δε λαβαν δυο θυγατερες ονομα τη μειζονι λεια και ονομα τη νεωτερα ραχηλ
17 οι δε οφθαλμοι λειας ασθενεις ραχηλ δε καλη τω ειδει και ωραια τη οψει
18 ηγαπησεν δε ιακωβ την ραχηλ και ειπεν δουλευσω σοι επτα ετη περι ραχηλ της θυγατρος σου της νεωτερας
19 ειπεν δε αυτω λαβαν βελτιον δουναι με αυτην σοι η δουναι με αυτην ανδρι ετερω οικησον μετ' εμου
20 και εδουλευσεν ιακωβ περι ραχηλ ετη επτα και ησαν εναντιον αυτου ως ημεραι ολιγα παρα το αγαπαν αυτον αυτην
21 ειπεν δε ιακωβ προς λαβαν αποδος την γυναικα μου πεπληρωνται γαρ αι ημεραι μου οπως εισελθω προς αυτην
22 συνηγαγεν δε λαβαν παντας τους ανδρας του τοπου και εποιησεν γαμον
23 και εγενετο εσπερα και λαβων λαβαν λειαν την θυγατερα αυτου εισηγαγεν αυτην προς ιακωβ και εισηλθεν προς αυτην ιακωβ
24 εδωκεν δε λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου ζελφαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισκην
25 εγενετο δε πρωι και ιδου ην λεια ειπεν δε ιακωβ τω λαβαν τι τουτο εποιησας μοι ου περι ραχηλ εδουλευσα παρα σοι και ινα τι παρελογισω με
26 ειπεν δε λαβαν ουκ εστιν ουτως εν τω τοπω ημων δουναι την νεωτεραν πριν η την πρεσβυτεραν
27 συντελεσον ουν τα εβδομα ταυτης και δωσω σοι και ταυτην αντι της εργασιας ης εργα παρ' εμοι ετι επτα ετη ετερα
28 εποιησεν δε ιακωβ ουτως και ανεπληρωσεν τα εβδομα ταυτης και εδωκεν αυτω λαβαν ραχηλ την θυγατερα αυτου αυτω γυναικα
29 εδωκεν δε λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου βαλλαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισκην
30 και εισηλθεν προς ραχηλ ηγαπησεν δε ραχηλ μαλλον η λειαν και εδουλευσεν αυτω επτα ετη ετερα
31 ιδων δε κυριος οτι μισειται λεια ηνοιξεν την μητραν αυτης ραχηλ δε ην στειρα
32 και συνελαβεν λεια και ετεκεν υιον τω ιακωβ εκαλεσεν δε το ονομα αυτου ρουβην λεγουσα διοτι ειδεν μου κυριος την ταπεινωσιν νυν με αγαπησει ο ανηρ μου
33 και συνελαβεν παλιν λεια και ετεκεν υιον δευτερον τω ιακωβ και ειπεν οτι ηκουσεν κυριος οτι μισουμαι και προσεδωκεν μοι και τουτον εκαλεσεν δε το ονομα αυτου συμεων
34 και συνελαβεν ετι και ετεκεν υιον και ειπεν εν τω νυν καιρω προς εμου εσται ο ανηρ μου ετεκεν γαρ αυτω τρεις υιους δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου λευι
35 και συλλαβουσα ετι ετεκεν υιον και ειπεν νυν ετι τουτο εξομολογησομαι κυριω δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου ιουδα και εστη του τικτειν
1 ιδουσα δε ραχηλ οτι ου τετοκεν τω ιακωβ και εξηλωσεν ραχηλ την αδελφην αυτης και ειπεν τω ιακωβ δος μοι τεκνα ει δε μη τελευτησω εγω
2 εθυμωθη δε ιακωβ τη ραχηλ και ειπεν αυτη μη αντι θεου εγω ειμι ος εστερησεν σε καρπον κοιλιας

3 ειπεν δε ραχηλ τω ιακωβ ιδου η παιδισκη μου βαλλα εισελθε προς αυτην και τεξεται επι των γονατων μου και τεκνοποιησομαι καγω εξ αυτης
4 και εδωκεν αυτω βαλλαν την παιδισκην αυτης αυτω γυναικα εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ
5 και συνελαβεν βαλλα η παιδισκη ραχηλ και ετεκεν τω ιακωβ υιον
6 και ειπεν ραχηλ εκρινεν μοι ο θεος και επηκουσεν της φωνης μου και εδωκεν μοι υιον δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου δαν
7 και συνελαβεν ετι βαλλα η παιδισκη ραχηλ και ετεκεν υιον δευτερον τω ιακωβ
8 και ειπεν ραχηλ συνελαβετο μοι ο θεος και συνανεστραφην τη αδελφη μου και ηδυνασθην και εκαλεσεν το ονομα αυτου νεφθαλι
9 ειδεν δε λεια οτι εστη του τικτειν και ελαβεν ζελφαν την παιδισκην αυτης και εδωκεν αυτην τω ιακωβ γυναικα
10 εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ και συνελαβεν ζελφα η παιδισκη λειας και ετεκεν τω ιακωβ υιον
11 και ειπεν λεια εν τυχη και επωνομασεν το ονομα αυτου γαδ
12 και συνελαβεν ζελφα η παιδισκη λειας και ετεκεν ετι τω ιακωβ υιον δευτερον
13 και ειπεν λεια μακαρια εγω οτι μακαριζουσιν με αι γυναικες και εκαλεσεν το ονομα αυτου ασηρ
14 επορευθη δε ρουβην εν ημεραις θερισμου πυρων και ευρεν μηλα μανδραγορου εν τω αγρω και ηνεγκεν αυτα προς λειαν την μητερα αυτου ειπεν δε ραχηλ τη λειαδος μοι των
μανδραγορων του υιου σου
15 ειπεν δε λεια ουχ ικανον σοι οτι ελαβες τον ανδρα μου μη και τους μανδραγορας του υιου μου λημψη ειπεν δε ραχηλ ουχ ουτως κοιμηθητω μετα σου την νυκτα ταυτην αντι τ
ων μανδραγορων του υιου σου
16 εισηλθεν δε ιακωβ εξ αγρου εσπερας και εξηλθεν λεια εις συναντησιν αυτω και ειπεν προς με εισελευση σημερον μεμισθωμαι γαρ σε αντι των μανδραγορων του υιου μου και
εκοιμηθη μετ' αυτης την νυκτα εκεινην
17 και επηκουσεν ο θεος λειας και συλλαβουσα ετεκεν τω ιακωβ υιον πεμπτον
18 και ειπεν λεια εδωκεν ο θεος τον μισθον μου ανθ' ου εδωκα την παιδισκην μου τω ανδρι μου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ισσαχαρ ο εστιν μισθος
19 και συνελαβεν ετι λεια και ετεκεν υιον εκτον τω ιακωβ
20 και ειπεν λεια δεδωρηται μοι ο θεος δωρον καλον εν τω νυν καιρω αιρεται με ο ανηρ μου ετεκον γαρ αυτω υιους εξ και εκαλεσεν το ονομα αυτου ζαβουλων
21 και μετα τουτο ετεκεν θυγατερα και εκαλεσεν το ονομα αυτης δινα
22 εμνησθη δε ο θεος της ραχηλ και επηκουσεν αυτης ο θεος και ανεωξεν αυτης την μητραν
23 και συλλαβουσα ετεκεν τω ιακωβ υιον ειπεν δε ραχηλ αφειλεν ο θεος μου το ονειδος
24 και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιωσηφ λεγουσα προσθετω ο θεος μοι υιον ετερον
25 εγενετο δε ως ετεκεν ραχηλ τον ιωσηφ ειπεν ιακωβ τω λαβαν αποστειλον με ινα απελθω εις τον τοπον μου και εις την γην μου
26 αποδος τας γυναικας μου και τα παιδια περι ων δεδουλευκα σοι ινα απελθω συ γαρ γινωσκεις την δουλειαν ην δεδουλευκα σοι
27 ειπεν δε αυτω λαβαν ει ευρον χαριν εναντιον σου οιωμισαμην αν ευλογησεν γαρ με ο θεος τη ση εισοδος
28 διαστειλον τον μισθον σου προς με και δωσω
29 ειπεν δε αυτω ιακωβ συ γινωσκεις α δεδουλευκα σοι και οσα ην κτηνη σου μετ' εμου
30 μικρα γαρ ην οσα σοι ην εναντιον εμου και ηυξηθη εις πληθος και ηυλογησεν σε κυριος επι τω ποδι μου νυν ουν ποτε ποιησω καγω εμαυτω οικον
31 και ειπεν αυτω λαβαν τι σοι δωσω ειπεν δε αυτω ιακωβ ου δωσεις μοι ουθεν εαν ποιησης μοι το ρημα τουτο παλιν ποιμανω τα προβατα σου και φυλαξω
32 παρελθατω παντα τα προβατα σου σημερον και διαχωρισον εκειθεν παν προβατον φαιον εν τοις αρνασιν και παν διαλευκον και ραντον εν ταις αιξιν εσται μοι μισθος
33 και επακουσεται μοι η δικαιοσυνη μου εν τη ημερα τη αυριον οτι εστιν ο μισθος μου ενωπιον σου παν ο εαν μη η ραντον και διαλευκον εν ταις αιξιν και φαιον εν τοις αρνασι
ν κεκλεμμενον εσται παρ' εμοι

34 ειπεν δε αυτω λαβαν εστω κατα το ρημα σου
35 και διεστειλεν εν τη ημερα εκεινη τους τραγους τους ραντους και τους διαλευκους και πασας τας αιγας τας ραντας και τας διαλευκους και παν ο ην λευκον εν αυτοις και παν ο ην φαιον εν τοις αρνασιν και εδωκεν δια χειρος των υιων αυτου
36 και απεστησεν οδον τριων ημερων ανα μεσον αυτων και ανα μεσον ιακωβ ιακωβ δε επομαινεν τα προβατα λαβαν τα υπολειφθεντα
37 ελαβεν δε εαυτω ιακωβ ραβδον στυρακινην χλωραν και καρυινην και πλατανου και ελεπισεν αυτας ιακωβ λεπισματα λευκα περισυρων το χλωρον εφαινετο δε επι ταις ραβδοις το λευκον ο ελεπισεν ποικιλον
38 και παρεθηκεν τας ραβδους ας ελεπισεν εν ταις ληνοις των ποτιστηριων του υδατος ινα ως αν ελθωσιν τα προβατα πειν ενωπιον των ραβδων ελθοντων αυτων εις το πειν
39 εγκισσησωσιν τα προβατα εις τας ραβδους και ετικτον τα προβατα διαλευκα και ποικιλα και σποδοειδη ραντα
40 τους δε αμνους διεστειλεν ιακωβ και εστησεν εναντιον των προβατων κριον διαλευκον και παν ποικιλον εν τοις αμνοις και διεχωρισεν εαυτω ποιμνια καθ' εαυτον και ουκ εμιξεν αυτα εις τα προβατα λαβαν
41 εγενετο δε εν τω καιρω ω ενεκισσησεν τα προβατα εν γαστρι λαμβανοντα εθηκεν ιακωβ τας ραβδους εναντιον των προβατων εν ταις ληνοις του εγκισσησαι αυτα κατα τας ραβδους
42 ηνικα δ' αν ετεκον τα προβατα ουκ ετιθει εγενετο δε τα ασημα του λαβαν τα δε επισημα του ιακωβ
43 και επλουτησεν ο ανθρωπος σφοδρα σφοδρα και εγενετο αυτω κτηνη πολλα και βοες και παιδες και παιδισκα και καμηλοι και ονοι
1 ηκουσεν δε ιακωβ τα ρηματα των υιων λαβαν λεγοντων ειληφεν ιακωβ παντα τα του πατρος ημων και εκ των του πατρος ημων πεποιηκεν πασαν την δοξαν ταυτην
2 και ειδεν ιακωβ το προσωπον του λαβαν και ιδου ουκ ην προς αυτον ως εχθες και τριτην ημεραν
3 ειπεν δε κυριος προς ιακωβ αποστρεφου εις την γην του πατρος σου και εις την γενεαν σου και εσομαι μετα σου
4 αποστειλας δε ιακωβ εκαλεσεν ραχηλ και λειαν εις το πεδιον ου τα ποιμνια
5 και ειπεν αυταις ορω εγω το προσωπον του πατρος υμων οτι ουκ εστιν προς εμου ως εχθες και τριτην ημεραν ο δε θεος του πατρος μου ην μετ' εμου
6 και αυται δε οιδατε οτι εν παση τη ισχυι μου δεδουλευκα τω πατρι υμων
7 ο δε πατηρ υμων παρεκρουσατο με και ηλλαξεν τον μισθον μου των δεκα αμνων και ουκ εδωκεν αυτω ο θεος κακοποιησαι με
8 εαν ουτως ειπη τα ποικιλα εσται σου μισθος και τεξεται παντα τα προβατα ποικιλα εαν δε ειπη τα λευκα εσται σου μισθος και τεξεται παντα τα προβατα λευκα
9 και αφειλατο ο θεος παντα τα κτηνη του πατρος υμων και εδωκεν μοι αυτα
10 και εγενετο ηνικα ενεκισσων τα προβατα και ειδον τοις οφθαλμοις αυτα εν τω υπνω και ιδου οι τραγοι και οι κριοι αναβαινοντες ησαν επι τα προβατα και τας αιγας διαλευκοι και ποικιλοι και σποδοειδεις ραντοι
11 και ειπεν μοι ο αγγελος του θεου καθ' υπνον ιακωβ εγω δε ειπα τι εστιν
12 και ειπεν αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τους τραγους και τους κριους αναβαινοντας επι τα προβατα και τας αιγας διαλευκους και ποικιλους και σποδοειδεις ραντους εωρακα γαρ οσα σοι λαβαν ποιει
13 εγω ειμι ο θεος ο οφθεις σοι εν τοπω θεου ου ηλειψας μοι εκει στηλην και ηυξω μοι εκει ευχην νυν ουν αναστηθι και εξελθε εκ της γης ταυτης και απελθε εις την γην της γενεσεως σου και εσομαι μετα σου
14 και αποκριθεισα ραχηλ και λεια ειπαν αυτω μη εστιν ημιν ετι μερις η κληρονομια εν τω οικω του πατρος ημων
15 ουχ ως αι αλλοτριαι λελογισμεθα αυτω πεπρακεν γαρ ημας και κατεφαγεν καταβρωσει το αργυριον ημων
16 παντα τον πλουτον και την δοξαν ην αφειλατο ο θεος του πατρος ημων ημιν εσται και τοις τεκνοις ημων νυν ουν οσα ειρηκεν σοι ο θεος ποιει
17 αναστας δε ιακωβ ελαβεν τας γυναικας αυτου και τα παιδια αυτου επι τας καμηλους
18 και απηγαγεν παντα τα υπαρχοντα αυτου και πασαν την αποσκευην αυτου ην περιεποιησατο εν τη μεσοποταμια και παντα τα αυτου απελθειν προς ισαακ τον πατερα αυτου εις την χανααν

19 λαβαν δε ωχετο κειραι τα προβατα αυτου εκλεψεν δε ραχηλ τα ειδωλα του πατρος αυτης
20 εκρυσεν δε ιακωβ λαβαν τον συρον του μη αναγγειλαι αυτω οτι αποδιδρασκει
21 και απεδρα αυτος και παντα τα αυτου και διεβη τον ποταμον και ωρμησεν εις το ορος γαλααδ
22 ανηγγελη δε λαβαν τω συρω τη τριτη ημερα οτι απεδρα ιακωβ
23 και παραλαβον παντας τους αδελφους αυτου μεθ' εαυτου εδιωξεν οπισω αυτου οδον ημερων επτα και κατελαβεν αυτον εν τω ορει τω γαλααδ
24 ηλθεν δε ο θεος προς λαβαν τον συρον καθ' υπνον την νυκτα και ειπεν αυτω φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα
25 και κατελαβεν λαβαν τον ιακωβ ιακωβ δε επηξεν την σκηνην αυτου εν τω ορει λαβαν δε εστησεν τους αδελφους αυτου εν τω ορει γαλααδ
26 ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ τι εποιησας ινα τι κρυφη απεδρας και εκλοποφορησας με και απηγαγες τας θυγατερας μου ως αιχμαλωτιδας μαχαιρα
27 και ει ανηγγειλας μοι εξαπεστειλα αν σε μετ' ευφροσυνης και μετα μουσικων τυμπανων και κιθαρας
28 ουκ ηξιωθην καταφιλησαι τα παιδια μου και τας θυγατερας μου νυν δε αφρονως επραξας
29 και νυν ισχυει η χειρ μου κακοποιησαι σε ο δε θεος του πατρος σου εχθες ειπεν προς με λεγων φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα
30 νυν ουν πεπορευσαι επιθυμια γαρ επεθυμησας απελθειν εις τον οικον του πατρος σου ινα τι εκλεψας τους θεους μου
31 αποκριθεις δε ιακωβ ειπεν τω λαβαν ειπα γαρ μηποτε αφελης τας θυγατερας σου απ' εμου και παντα τα εμα
32 επιγνοθι τι εστιν των σων παρ' εμοι και λαβε και ουκ επεγνω παρ' αυτω ουθεν και ειπεν αυτω ιακωβ παρ' ω εαν ευρης τους θεους σου ου ζησεται εναντιον των αδελφων ημ
ων ουκ ηδει δε ιακωβ οτι ραχηλ η γυνη αυτου εκλεψεν αυτους
33 εισελθων δε λαβαν ηρευνησεν εις τον οικον λειας και ουχ ευρεν και εξελθων εκ του οικου λειας ηρευνησεν τον οικον ιακωβ και εν τω οικω των δυο παιδισκων και ουχ ευρεν
εισηλθεν δε και εις τον οικον ραχηλ
34 ραχηλ δε ελαβεν τα ειδωλα και ενεβαλεν αυτα εις τα σαγματα της καμηλου και επεκαθισεν αυτοις
35 και ειπεν τω πατρι αυτης μη βαρεως φερε κυριε ου δυναμαι αναστηναι ενωπιον σου οτι το κατ' εθισμον των γυναικων μοι εστιν ηρευνησεν δε λαβαν εν ολω τω οικω και ουχ
ευρεν τα ειδωλα
36 ωργισθη δε ιακωβ και εμαχεσατο τω λαβαν αποκριθεις δε ιακωβ ειπεν τω λαβαν τι το αδικομα μου και τι το αμαρτημα μου οτι κατεδιωξας οπισω μου
37 και οτι ηρευνησας παντα τα σκευη μου τι ευρες απο παντων των σκευων του οικου σου θες ωδε εναντιον των αδελφων μου και των αδελφων σου και ελεγξατωσαν ανα μεσον
των δυο ημων
38 ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι μετα σου τα προβατα σου και αι αιγες σου ουκ ητεκνωθησαν κριους των προβατων σου ου κατεφαγον
39 θηριαλωτον ουκ ανενηνοχα σοι εγω απετιννυον παρ' εμαυτου κλεμματα ημερας και κλεμματα νυκτος
40 εγινομην της ημερας συγκαιομενος τω καυματι και παγετω της νυκτος και αφιστατο ο υπνος απο των οφθαλμων μου
41 ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι εν τη οικια σου εδουλευσα σοι δεκα τεσσαρα ετη αντι των δυο θυγατερων σου και εξ ετη εν τοις προβατοις σου και παρελογισω τον μισθον μου
δεκα αμνασιν
42 ει μη ο θεος του πατρος μου αβρααμ και ο φοβος ισαακ ην μοι νυν αν κενον με εξαπεστειλας την ταπεινωσιν μου και τον κοπον των χειρων μου ειδεν ο θεος και ηλεγεξεν σε εχ
θες
43 αποκριθεις δε λαβαν ειπεν τω ιακωβ αι θυγατερες θυγατερες μου και οι υιοι υιοι μου και τα κτηνη κτηνη μου και παντα οσα συ ορας εμα εστιν και των θυγατερων μου τι ποι
ησω ταυταις σημερον η τοις τεκνοις αυτων οις ετεκον
44 νυν ουν δευρο διαθωμεθα διαθηκην εγω και συ και εσται εις μαρτυριον ανα μεσον εμου και σου ειπεν δε αυτω ιδου ουθεις μεθ' ημων εστιν ιδε ο θεος μαρτυς ανα μεσον εμου
και σου
45 λαβων δε ιακωβ λιθον εστησεν αυτον στηλην

46 ειπεν δε ιακωβ τοις αδελφοις αυτου συλλεγετε λιθους και συνελεξαν λιθους και εποιησαν βουνον και εφαγον και επιον εκει επι του βουνου και ειπεν αυτω λαβαν ο βουνοσ ουτ
ος μαρτυρει ανα μεσον εμου και σου σημερον

47 και εκαλεσεν αυτον λαβαν βουνοσ της μαρτυριασ ιακωβ δε εκαλεσεν αυτον βουνοσ μαρτυσ

48 ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ ιδου ο βουνοσ ουτοσ και η στηλη αυτη ην εστησα ανα μεσον εμου και σου μαρτυρει ο βουνοσ ουτοσ και μαρτυρει η στηλη αυτη δια τουτο εκληθη το
ονομα αυτου βουνοσ μαρτυρει

49 και η ορασισ ην ειπεν επιδοι ο θεοσ ανα μεσον εμου και σου οτι αποστησομεθα ετεροσ απο του ετερου

50 ει ταπεινωσεισ τασ θυγατερασ μου ει λημψη γυναικασ επι ταισ θυγατρασιν μου ορα ουθεισ μεθ' ημων εστιν

52 εαν τε γαρ εγω μη διαβω προς σε μηδε συ διαβησ προς με τον βουνον τουτον και την στηλην ταυτην επι κακια

53 ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ναχωρ κρινει ανα μεσον ημων και ωμοσεν ιακωβ κατα του φοβου του πατροσ αυτου ισαακ

54 και εθυσεν ιακωβ θυσιαν εν τω ορει και εκαλεσεν τουσ αδελφουσ αυτου και εφαγον και επιον και εκοιμηθησαν εν τω ορει

1 αναστασ δε λαβαν το πρωι κατεφιλησεν τουσ υιουσ αυτου και τασ θυγατερασ αυτου και ευλογησεν αυτουσ και αποστραφεισ λαβαν απηλθεν εισ τον τοπον αυτου

2 και ιακωβ απηλθεν εισ την εαυτου οδον και αναβλεψασ ειδεν παρεμβολην θεου παρεμβεβληκυιαν και συνηνητησαν αυτω οι αγγελοι του θεου

3 ειπεν δε ιακωβ ηνικα ειδεν αυτουσ παρεμβολη θεου αυτη και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου παρεμβολαι

4 απεστειλεν δε ιακωβ αγγελουσ εμπροσθεν αυτου προς ησαυ τον αδελφον αυτου εισ γην σιμρ εισ χωραν εδωμ

5 και ενετειλατο αυτοισ λεγων ουτωσ ερειτε τω κυριω μου ησαυ ουτωσ λεγει ο παισ σου ιακωβ μετα λαβαν παρωκησα και εχρονισα εωσ του νυν

6 και εγενοντο μοι βοεσ και ονοι και προβατα και παιδεσ και παιδισκαι και απεστειλα αναγγελιαι τω κυριω μου ησαυ ινα ευρη η παισ σου χαριν εναντιον σου

7 και ανεστρεψαν οι αγγελοι προς ιακωβ λεγοντεσ ηλθομεν προς τον αδελφον σου ησαυ και ιδου αυτοσ ερχεται εισ συναντησιν σοι και τετρακοσιοι ανδρεσ μετ' αυτου

8 εφοβηθη δε ιακωβ σφοδρα και ηπορειτο και διειλεν τον λαον τον μετ' αυτου και τουσ βοασ και τα προβατα εισ δυο παρεμβολασ

9 και ειπεν ιακωβ εαν ελθη ησαυ εισ παρεμβολην μιαν και εκκοψη αυτην εσται η παρεμβολη η δευτερα εισ το σωζεσθαι

10 ειπεν δε ιακωβ ο θεοσ του πατροσ μου αβρααμ και ο θεοσ του πατροσ μου ισαακ κυριε ο ειπασ μοι αποτρεχε εισ την γην της γενεσεωσ σου και ευ σε ποιησω

11 ικανουται μοι απο πασισ δικαιοσυνησ και απο πασισ αληθειασ ησ εποιησασ τω παιδι σου εν γαρ τη ραβδω μου διεβην τον ιορδανην τουτον νυν δε γεγωνα εισ δυο παρεμβολασ

12 εξελου με εκ χειροσ του αδελφου μου ησαυ οτι φοβουμαι εγω αυτον μηποτε ελθων παταξη με και μητερα επι τεκνοισ

13 συ δε ειπασ καλωσ ευ σε ποιησω και θησω το σπερμα σου ωσ την αμμον της θαλασσισ η ουκ αριθμηθησεται απο του πληθουσ

14 και εκοιμηθη εκει την νυκτα εκεινην και ελαβεν ων εφερεν δωρα και εξαπεστειλεν ησαυ τω αδελφω αυτου

15 αιγασ διακοσιασ τραγουσ εικοσι προβατα διακοσια κριουσ εικοσι

16 καμηλουσ θηλαζουσασ και τα παιδια αυτων τριακοντα βοασ τεσσαρακοντα ταυρουσ δεκα ονουσ εικοσι και πωλουσ δεκα

17 και εδωκεν δια χειροσ τοισ παισιν αυτου ποιμνιον κατα μονασ ειπεν δε τοισ παισιν αυτου προπορευεσθε εμπροσθεν μου και διαστημα ποιειτε ανα μεσον ποιμνησ και ποιμνησ

18 και ενετειλατο τω πρωτω λεγων εαν σοι συναντηση ησαυ ο αδελφοσ μου και ερωτα σε λεγων τινοσ ει και που πορευη και τινοσ ταυτα τα προπορευομενα σου

19 ερεισ του παιδοσ σου ιακωβ δωρα απεσταλκεν τω κυριω μου ησαυ και ιδου αυτοσ οπισω ημων

20 και ενετειλατο τω πρωτω και τω δευτερω και τω τριτω και πασι τοισ προπορευομενοισ οπισω των ποιμνιων τουτων λεγων κατα το ρημα τουτο λαλησατε ησαυ εν τω ευρειν
υμασ αυτον

21 και ερειτε ιδου ο παισ σου ιακωβ παραγινεται οπισω ημων ειπεν γαρ εξιλασομαι το προσωπον αυτου εν τοισ δωροισ τοισ προπορευομενοισ αυτου και μετα τουτο οψομαι το πρ
οσωπον αυτου ιωσ γαρ προσδεζεται το προσωπον μου

22 και παρεπορευοντο τα δωρα κατα προσωπον αυτου αυτοσ δε εκοιμηθη την νυκτα εκεινην εν τη παρεμβολη

23 αναστασ δε την νυκτα εκεινην ελαβεν τασ δυο γυναικασ και τασ δυο παιδισκαι και τα ενδεκα παιδια αυτου και διεβη την διαβασιν του ιαβοκ

24 και ελαβεν αυτους και διεβη τον χειμαρρουν και διεβιβασεν παντα τα αυτου
25 υπελειφθη δε ιακωβ μονος και επαλαιεν ανθρωπος μετ' αυτου εως πρωι
26 ειδεν δε οτι ου δυναται προς αυτον και ηψατο του πλατους του μηρου αυτου και εναρκησεν το πλατος του μηρου ιακωβ εν τω παλαιεν αυτον μετ' αυτου
27 και ειπεν αυτω αποστειλον με ανεβη γαρ ο ορθρος ο δε ειπεν ου μη σε αποστειλω εαν μη με ευλογησης
28 ειπεν δε αυτω τι το ονομα σου εστιν ο δε ειπεν ιακωβ
29 ειπεν δε αυτω ου κληθησεται ετι το ονομα σου ιακωβ αλλα ισραηλ εσται το ονομα σου οτι ενισχυσας μετα θεου και μετα ανθρωπων δυνατος
30 ηρωτησεν δε ιακωβ και ειπεν αναγγειλον μοι το ονομα σου και ειπεν ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και ηυλογησεν αυτον εκει
31 και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εκεινου ειδος θεου ειδον γαρ θεον προσωπον προς προσωπον και εσωθη μου η ψυχη
32 ανετειλεν δε αυτω ο ηλιος ηνικα παρηλθεν το ειδος του θεου αυτος δε επεσκαζεν τω μηρω αυτου
33 ενεκεν τουτου ου μη φαγωσιν οι υιοι ισραηλ το νευρον ο εναρκησεν ο εστιν επι του πλατους του μηρου εως της ημερας ταυτης οτι ηψατο του πλατους του μηρου ιακωβ του νευρου και εναρκησεν
1 αναβλεψας δε ιακωβ ειδεν και ιδου ησαυ ο αδελφος αυτου ερχομενος και τετρακοσιοι ανδρες μετ' αυτου και επιδιειλεν ιακωβ τα παιδια επι λειαν και ραχηλ και τας δυο παιδισκας
2 και εποιησεν τας δυο παιδισκας και τους υιους αυτων εν πρωτοις και λειαν και τα παιδια αυτης οπισω και ραχηλ και ιωσηφ εσχατους
3 αυτος δε προηλθεν εμπροσθεν αυτων και προσεκυνησεν επι την γην επτακις εως του εγγισαι του αδελφου αυτου
4 και προσεδραμεν ησαυ εις συναντησιν αυτω και περιλαβον αυτον εφιλησεν και προσεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσαν αμφοτεροι
5 και αναβλεψας ειδεν τας γυναικας και τα παιδια και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν ο δε ειπεν τα παιδια οις ηλεησεν ο θεος τον παιδα σου
6 και προσηγγισαν αι παιδισκαι και τα τεκνα αυτων και προσεκυνησαν
7 και προσηγγισεν λεια και τα τεκνα αυτης και προσεκυνησαν και μετα ταυτα προσηγγισεν ραχηλ και ιωσηφ και προσεκυνησαν
8 και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν πασαι αι παρεμβολαι αυται αις απηνητα ο δε ειπεν ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου κυριε
9 ειπεν δε ησαυ εστιν μοι πολλα αδελφε εστω σοι τα σα
10 ειπεν δε ιακωβ ει ευρηκα χαριν εναντιον σου δεξαι τα δωρα δια των εμων χειρων ενεκεν τουτου ειδον το προσωπον σου ως αν τις ιδοι προσωπον θεου και ευδοκησεις με
11 λαβε τας ευλογιας μου ας ηνεγκα σοι οτι ηλεησεν με ο θεος και εστιν μοι παντα και εβιασατο αυτον και ελαβεν
12 και ειπεν απαραντες πορευσομεθα επ' ευθειαν
13 ειπεν δε αυτω ο κυριος μου γινωσκει οτι τα παιδια απαλωτερα και τα προβατα και αι βοες λοχευονται επ' εμε εαν ουν καταδιωξω αυτους ημεραν μian αποθανουνται παντα τα κτηνη
14 προελθετω ο κυριος μου εμπροσθεν του παιδος εγω δε ενισχυσω εν τη οδω κατα σχολην της πορευσεως της εναντιον μου και κατα ποδα των παιδαριων εως του με ελθειν προς τον κυριον μου εις σιηρ
15 ειπεν δε ησαυ καταλειψω μετα σου απο του λαου του μετ' εμου ο δε ειπεν ινα τι τουτο ικανον οτι ευρον χαριν εναντιον σου κυριε
16 απεστρεψεν δε ησαυ εν τη ημερα εκεινη εις την οδον αυτου εις σιηρ
17 και ιακωβ απαιρει εις σκηνας και εποιησεν εαυτω εκει οικιας και τοις κτηνεσιν αυτου εποιησεν σκηνας δια τουτο εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου σκηνας
18 και ηλθεν ιακωβ εις σαλημ πολιν σικιμων η εστιν εν γη χανααν οτε ηλθεν εκ της μεσοποταμιας συριας και παρενεβαλεν κατα προσωπον της πολεως
19 και εκτησατο την μεριδα του αγρου ου εστησεν εκει την σκηνην αυτου παρα εμμωρ πατρος συχεμ εκατον αμνων
20 και εστησεν εκει θυσιαστηριον και επεκαλεσατο τον θεον ισραηλ
1 εξηλθεν δε δινα η θυγατηρ λειας ην ετεκεν τω ιακωβ καταμαθειν τας θυγατερας των εγχωριων

2 και ειδεν αυτην συχεμ ο υιος εμμωρ ο χορραιος ο αρχων της γης και λαβων αυτην εκοιμηθη μετ' αυτης και εταπεινωσεν αυτην
3 και προσεσχεν τη ψυχη δινας της θυγατρος ιακωβ και ηγαπησεν την παρθενον και ελαλησεν κατα την διανοιαν της παρθενου αυτη
4 ειπεν δε συχεμ προς εμμωρ τον πατερα αυτου λεγων λαβε μοι την παιδισκην ταυτην εις γυναικα
5 ιακωβ δε ηκουσεν οτι εμianεν ο υιος εμμωρ διναν την θυγατερα αυτου οι δε υιοι αυτου ησαν μετα των κτηνων αυτου εν τω πεδιω παρεσιωπησεν δε ιακωβ εως του ελθειν αυτους
6 εξηλθεν δε εμμωρ ο πατηρ συχεμ προς ιακωβ λαλησαι αυτω
7 οι δε υιοι ιακωβ ηλθον εκ του πεδιου ως δε ηκουσαν κατενυχησαν οι ανδρες και λυπηρον ην αυτοις σφοδρα οτι ασχημον εποιησεν εν ισραηλ κοιμηθεις μετα της θυγατρος ιακωβ και ουχ ουτως εσται
8 και ελαλησεν εμμωρ αυτοις λεγων συχεμ ο υιος μου προειλατο τη ψυχη την θυγατερα υμων δοτε ουν αυτην αυτω γυναικα
9 επιγαμβρευσαθε ημιν τας θυγατερας υμων δοτε ημιν και τας θυγατερας ημων λαβετε τοις υιοις υμων
10 και εν ημιν κατοικειτε και η γη ιδου πλατεια εναντιον υμων κατοικειτε και εμπορευεσθε επ' αυτης και εγκτησαθε εν αυτη
11 ειπεν δε συχεμ προς τον πατερα αυτης και προς τους αδελφους αυτης ευροιμι χαριν εναντιον υμων και ο εαν ειπητε δωσομεν
12 πληθυνατε την φερνην σφοδρα και δωσω καθοτι αν ειπητε μοι και δωσετε μοι την παιδα ταυτην εις γυναικα
13 απεκριθησαν δε οι υιοι ιακωβ τω συχεμ και εμμωρ τω πατρι αυτου μετα δολου και ελαλησαν αυτοις οτι εμianαν διναν την αδελφην αυτων
14 και ειπαν αυτοις συμεων και λευι οι αδελφοι δινας υιοι δε λειας ου δυνησομεθα ποιησαι το ρημα τουτο δουναι την αδελφην ημων ανθρωπω ος εχει ακροβυστιαν εστιν γαρ ον ειδος ημιν
15 εν τουτω ομοιωθησομεθα υμιν και κατοικησομεν εν υμιν εαν γενησθε ως ημεις και υμεις εν τω περιτμηθηναι υμων παν αρσενικον
16 και δωσομεν τας θυγατερας ημων υμιν και απο των θυγατερων υμων ληψομεθα ημιν γυναικας και οικησομεν παρ' υμιν και εσομεθα ως γενοσ εν
17 εαν δε μη εισακουσητε ημων του περιτεμνεσθαι λαβοντες τας θυγατερας ημων απελευσομεθα
18 και ηρεσαν οι λογοι εναντιον εμμωρ και εναντιον συχεμ του υιου εμμωρ
19 και ουκ εχρονισεν ο νεανισκος του ποιησαι το ρημα τουτο ενεκειτο γαρ τη θυγατρι ιακωβ αυτοσ δε ην ενδοξοτατος παντων των εν τω οικω του πατροσ αυτου
20 ηλθεν δε εμμωρ και συχεμ ο υιος αυτου προς την πυλην της πολεωσ αυτων και ελαλησαν προς τους ανδρας της πολεωσ αυτων λεγοντες
21 οι ανθρωποι ουτοι ειρηνικοι εισιν μεθ' ημων οικειωσαν επι της γης και εμπορευεσθωσαν αυτην η δε γη ιδου πλατεια εναντιον αυτων τας θυγατερας αυτων ληψομεθα ημιν γυναικας και τας θυγατερας ημων δωσομεν αυτοις
22 μονον εν τουτω ομοιωθησονται ημιν οι ανθρωποι του κατοικειν μεθ' ημων ωστε ειναι λαον ενα εν τω περιτεμνεσθαι ημων παν αρσενικον καθα και αυτοι περιτεμνηνται
23 και τα κτηνη αυτων και τα υπαρχοντα αυτων και τα τετραποδα ουχ ημων εσται μονον εν τουτω ομοιωθωμεν αυτοις και οικησουσιν μεθ' ημων
24 και εισηκουσαν εμμωρ και συχεμ του υιου αυτου παντες οι εκπορευομενοι την πυλην της πολεωσ αυτων και περιετεμοντο την σαρκα της ακροβυστιασ αυτων πασ αρσην
25 εγενετο δε εν τη ημερα τη τριτη οτε ησαν εν τω πονω ελαβον οι δυο υιοι ιακωβ συμεων και λευι οι αδελφοι δινας εκαστος την μαχαιραν αυτου και εισηλθον εις την πολιν ασφαλως και απεκτειναν παν αρσενικον
26 τον τε εμμωρ και συχεμ τον υιον αυτου απεκτειναν εν στοματι μαχαιρασ και ελαβον την διναν εκ του οικου του συχεμ και εξηλθον
27 οι δε υιοι ιακωβ εισηλθον επι τους τραυματιασ και διηρπασαν την πολιν εν η εμianαν διναν την αδελφην αυτων
28 και τα προβατα αυτων και τους βοασ αυτων και τους ονουσ αυτων οσα τε ην εν τη πολει και οσα ην εν τω πεδιω ελαβον
29 και παντα τα σωματα αυτων και πασαν την αποσκευην αυτων και τας γυναικας αυτων ηγμαλωτευσαν και διηρπασαν οσα τε ην εν τη πολει και οσα ην εν ταισ οικιασ
30 ειπεν δε ιακωβ συμεων και λευι μισητον με πεποιηκατε ωστε πονηρον με ειναι πασιν τοις κατοικουσιν την γην εν τε τοις χαναναιοις και τοις φερεζαιοις εγω δε ολιγοστος ειμι εν αριθμω και συναχθεντες επ' εμε συγκοψουσιν με και εκτριβησομαι εγω και ο οικος μου

31 οι δε ειπαν αλλ' ωσει πορνη χρησησονται τη αδελφη ημων
1 ειπεν δε ο θεος προς ιακωβ αναστηθι εις τον τοπον βαιθιηλ και οικει εκει και ποιησον εκει θυσιαστηριον τω θεω τω οφθεντι σοι εν τω αποδιδρασκειν σε απο προσωπου υ ησαν του αδελφου σου
2 ειπεν δε ιακωβ τω οικω αυτου και πασιν τοις μετ' αυτου αρατε τους θεους τους αλλοτριους τους μεθ' υμων εκ μεσου υμων και καθαρισασθε και αλλαξατε τας στολας υμων
3 και ανασταντες αναβωμεν εις βαιθιηλ και ποιησωμεν εκει θυσιαστηριον τω θεω τω επακουσαντι μοι εν ημερα θλιψεως ος ην μετ' εμου και διεσωσεν με εν τη οδω η επορευθη ν
4 και εδωκαν τω ιακωβ τους θεους τους αλλοτριους οι ησαν εν ταις χερσιν αυτων και τα ενωτια τα εν τοις ωσιν αυτων και κατεκρυψεν αυτα ιακωβ υπο την τερεμινθον την εν σικμοις και απωλεσεν αυτα εως της σημερον ημερας
5 και εξηρεν ισραηλ εκ σικμων και εγενετο φοβος θεου επι τας πολεις τας κυκλω αυτων και ου κατεδιωξαν οπισω των υιων ισραηλ
6 ηλθεν δε ιακωβ εις λουζα η εστιν εν γη χανααν η εστιν βαιθιηλ αυτος και πας ο λαος ος ην μετ' αυτου
7 και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και εκαλεσεν το ονομα του τοπου βαιθιηλ εκει γαρ επεφανη αυτω ο θεος εν τω αποδιδρασκειν αυτον απο προσωπου ησαν του αδελφου αυτου
8 απεθανεν δε δεββωρα η τροφος ρεβεκκας κατωτερον βαιθιηλ υπο την βαλανον και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα αυτης βαλανος πενθους
9 ωφθη δε ο θεος ιακωβ ετι εν λουζα οτε παρεγενετο εκ μεσοποταμιας της συριας και ηυλογησεν αυτον ο θεος
10 και ειπεν αυτω ο θεος το ονομα σου ιακωβ ου κληθησεται ετι ιακωβ αλλ' ισραηλ εσται το ονομα σου
11 ειπεν δε αυτω ο θεος εγω ο θεος σου αυξανου και πληθυνου εθνη και συναγωγαι εθνων εσονται εκ σου και βασιλεις εκ της οσφυος σου εξελευσονται
12 και την γην ην δεδωκα αβρααμ και ισαακ σοι δεδωκα αυτην σοι εσται και τω σπερματι σου μετα σε δωσω την γην ταυτην
13 ανεβη δε ο θεος απ' αυτου εκ του τοπου ου ελαλησεν μετ' αυτου
14 και εστησεν ιακωβ στηλην εν τω τοπω ω ελαλησεν μετ' αυτου στηλην λιθινην και εσπεισεν επ' αυτην σπονδην και επεχεεν επ' αυτην ελαιον
15 και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εν ω ελαλησεν μετ' αυτου εκει ο θεος βαιθιηλ
16 απαρας δε ιακωβ εκ βαιθιηλ επηξεν την σκηνην αυτου επεκεινα του πυργου γαδερ εγενετο δε ηνικα ηγγισεν χαβραθα εις γην ελθειν εφραθα ετεκεν ραχηλ και εδυστοκησεν εν τω τοκετω
17 εγενετο δε εν τω σκληρωσ αυτην τικτειν ειπεν αυτη η μαια θαρσει και γαρ ουτος σοι εστιν υιος
18 εγενετο δε εν τω αφιεναι αυτην την ψυχην απεθνησκειν γαρ εκαλεσεν το ονομα αυτου υιος οδυνης μου ο δε πατηρ εκαλεσεν αυτον βενιαμιν
19 απεθανεν δε ραχηλ και εταφη εν τη οδω εφραθα αυτη εστιν βηθλεεμ
20 και εστησεν ιακωβ στηλην επι του μνημειου αυτης αυτη εστιν στηλη μνημειου ραχηλ εως της σημερον ημερας
22 εγενετο δε ηνικα κατωκησεν ισραηλ εν τη γη εκεινη επορευθη ρουβην και εκοιμηθη μετα βαλλας της παλλακης του πατρος αυτου και ηκουσεν ισραηλ και πονηρον εφανη εν αντιον αυτου ησαν δε οι υιοι ιακωβ δωδεκα
23 υιοι λειας πρωτοτοκος ιακωβ ρουβην συμεων λευι ιουδας ισσαχαρ ζαβουλων
24 υιοι δε ραχηλ ιωσηφ και βενιαμιν
25 υιοι δε βαλλας παιδισκης ραχηλ δαν και νεφθαλι
26 υιοι δε ζελφας παιδισκης λειας γαδ και ασηρ ουτοι υιοι ιακωβ οι εγενοντο αυτω εν μεσοποταμια της συριας
27 ηλθεν δε ιακωβ προς ισαακ τον πατερα αυτου εις μαμβρη εις πολιν του πεδιου αυτη εστιν χεβρων εν γη χανααν ου παρωκησεν αβρααμ και ισαακ
28 εγενοντο δε αι ημεραι ισαακ ας εξησεν ετη εκατον ογδοηκοντα
29 και εκλιπων απεθανεν και προσετεθη προς το γενοσ αυτου πρεσβυτερος και πληρης ημερων και εθαψαν αυτον ησαν και ιακωβ οι υιοι αυτου

1 αυται δε αι γενεσεις ησαν αυτος εστιν εδωμ
2 ησαν δε ελαβεν γυναικας εαυτω απο των θυγατερων των χαναναιων την αδα θυγατερα αιλων του χετταιου και την ελιβεμα θυγατερα ανα του υιου σεβεγων του ευαιου
3 και την βασεμμαθ θυγατερα ισμαηλ αδελφην ναβαιωθ
4 ετεκεν δε αδα τω ησαν τον ελιφας και βασεμμαθ ετεκεν τον ραγουηλ
5 και ελιβεμα ετεκεν τον ιεους και τον ιεγλομ και τον κορε ουτοι υιοι ησαν οι εγενοντο αυτω εν γη χανααν
6 ελαβεν δε ησαν τας γυναικας αυτου και τους υιους και τας θυγατερας και παντα τα σωματα του οικου αυτου και παντα τα υπαρχοντα και παντα τα κτηνη και παντα οσα εκτ
7 ην γαρ αυτων τα υπαρχοντα πολλα του οικειν αμα και ουκ εδυνατο η γη της παροικησεως αυτων φερειν αυτους απο του πληθους των υπαρχοντων αυτων
8 ωκησεν δε ησαν εν τω ορει στηρ ησαν αυτος εστιν εδωμ
9 αυται δε αι γενεσεις ησαν πατρος εδωμ εν τω ορει στηρ
10 και ταυτα τα ονοματα των υιων ησαν ελιφας υιος αδας γυναικος ησαν και ραγουηλ υιος βασεμμαθ γυναικος ησαν
11 εγενοντο δε υιοι ελιφας θαιμαν ωμαρ σωφαρ γοθομ και κενεζ
12 θαμνα δε ην παλλακη ελιφας του υιου ησαν και ετεκεν τω ελιφας τον αμαληκ ουτοι υιοι αδας γυναικος ησαν
13 ουτοι δε υιοι ραγουηλ ναχοθ ζαρε σομε και μοζε ουτοι ησαν υιοι βασεμμαθ γυναικος ησαν
14 ουτοι δε ησαν υιοι ελιβεμας θυγατρος ανα του υιου σεβεγων γυναικος ησαν ετεκεν δε τω ησαν τον ιεους και τον ιεγλομ και τον κορε
15 ουτοι ηγεμονες υιοι ησαν υιοι ελιφας πρωτοτοκου ησαν ηγεμων θαιμαν ηγεμων ωμαρ ηγεμων σωφαρ ηγεμων κενεζ
16 ηγεμων κορε ηγεμων γοθομ ηγεμων αμαληκ ουτοι ηγεμονες ελιφας εν γη ιδουμαια ουτοι υιοι αδας
17 και ουτοι υιοι ραγουηλ υιου ησαν ηγεμων ναχοθ ηγεμων ζαρε ηγεμων σομε ηγεμων μοζε ουτοι ηγεμονες ραγουηλ εν γη εδωμ ουτοι υιοι βασεμμαθ γυναικος ησαν
18 ουτοι δε υιοι ελιβεμας γυναικος ησαν ηγεμων ιεους ηγεμων ιεγλομ ηγεμων κορε ουτοι ηγεμονες ελιβεμας
19 ουτοι υιοι ησαν και ουτοι ηγεμονες αυτων ουτοι εισιν υιοι εδωμ
20 ουτοι δε υιοι στηρ του χορραιου του κατοικουντος την γην λωταν σωβαλ σεβεγων ανα
21 και δησων και ασαρ και ρισων ουτοι ηγεμονες του χορραιου του υιου στηρ εν τη γη εδωμ
22 εγενοντο δε υιοι λωταν χορρι και αιμαν αδελφη δε λωταν θαμνα
23 ουτοι δε υιοι σωβαλ γωλων και μαναχαθ και γαιβηλ σωφ και ωμαν
24 και ουτοι υιοι σεβεγων αιε και ωναν ουτος εστιν ο ωνας ος ευρεν τον ιαμιν εν τη ερημω οτε ενεμεν τα υποζυγια σεβεγων του πατρος αυτου
25 ουτοι δε υιοι ανα δησων και ελιβεμα θυγατηρ ανα
26 ουτοι δε υιοι δησων αμαδα και ασβαν και ιεθραν και χαρραν
27 ουτοι δε υιοι ασαρ βαλααν και ζουκαμ και ιουκαμ και ουκαν
28 ουτοι δε υιοι ρισων ως και αραμ
29 ουτοι ηγεμονες χορρι ηγεμων λωταν ηγεμων σωβαλ ηγεμων σεβεγων ηγεμων ανα
30 ηγεμων δησων ηγεμων ασαρ ηγεμων ρισων ουτοι ηγεμονες χορρι εν ταις ηγεμονιας αυτων εν γη εδωμ
31 και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ προ του βασιλευσαι βασίλευα εν ισραηλ
32 και εβασιλευσεν εν εδωμ βαλακ υιος του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα
33 απεθανεν δε βαλακ και εβασιλευσεν αντ' αυτου ιωβαβ υιος ζαρα εκ βοσορρας

- 34 απεθανεν δε ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ' αυτου ασομ εκ της γης θαιμανων
- 35 απεθανεν δε ασομ και εβασιλευσεν αντ' αυτου αδαδ υιος βαραδ ο εκκοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ
- 36 απεθανεν δε αδαδ και εβασιλευσεν αντ' αυτου σαμαλα εκ μασεκκας
- 37 απεθανεν δε σαμαλα και εβασιλευσεν αντ' αυτου σαουλ εκ ροωβωθ της παρα ποταμον
- 38 απεθανεν δε σαουλ και εβασιλευσεν αντ' αυτου βαλαεννων υιος αχοβωρ
- 39 απεθανεν δε βαλαεννων υιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ' αυτου αραδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ ονομα δε τη γυναικι αυτου μαϊτεβεηλ θυγατηρ ματραιθ υιου μαιζοοβ
- 40 ταυτα τα ονοματα των ηγεμονων ησαν εν ταις φυλαις αυτων κατα τοπον αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων ηγεμων θαμνα ηγεμων γωλα ηγεμων ιεθερ
- 41 ηγεμων ελιβεμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων
- 42 ηγεμων κενεζ ηγεμων θαιμαν ηγεμων μαζαρ
- 43 ηγεμων μεγαδιηλ ηγεμων ζαφωιμ ουτοι ηγεμονες εδωμ εν ταις κατωκοδομημεναις εν τη γη της κτησεως αυτων ουτος ησαν πατηρ εδωμ
- 1 κατωκει δε ιακωβ εν τη γη ου παρωκησεν ο πατηρ αυτου εν γη χανααν
- 2 αυται δε αι γενεσεις ιακωβ ιωσηφ δεκα επτα ετων ην ποιμαινων μετα των αδελφων αυτου τα προβατα ων νεος μετα των υιων βαλλας και μετα των υιων ζελφας των γυναικων του πατρος αυτου κατηνεγκεν δε ιωσηφ ψογον πονηρον προς ισραηλ τον πατερα αυτων
- 3 ιακωβ δε ηγαπα τον ιωσηφ παρα παντας τους υιους αυτου οτι υιος γηρους ην αυτω εποιησεν δε αυτω χιτωνα ποικιλον
- 4 ιδοντες δε οι αδελφοι αυτου οτι αυτον ο πατηρ φιλει εκ παντων των υιων αυτου εμισησαν αυτον και ουκ εδυναντο λαλειν αυτω ουδεν ειρηνικον
- 5 ενυπνιασθεις δε ιωσηφ ενυπνιον απηγγειλεν αυτο τοις αδελφοις αυτου
- 6 και ειπεν αυτοις ακουσατε του ενυπνιου τουτου ου ενυπνιασθην
- 7 ωμην ημας δεσμευειν δραγματα εν μεσω τω πεδιω και ανεστη το εμον δραγμα και ωρθωθη περιστραφεντα δε τα δραγματα υμων προσεκυνησαν το εμον δραγμα
- 8 ειπαν δε αυτω οι αδελφοι μη βασιλευων βασιλευσεις εφ' ημας η κυριευων κυριευσεις ημων και προσεθεντο ετι μισειν αυτον ενεκεν των ενυπνιων αυτου και ενεκεν των ρηματων αυτου
- 9 ειδεν δε ενυπνιον ετερον και διηγησατο αυτο τω πατρι αυτου και τοις αδελφοις αυτου και ειπεν ιδου ενυπνιασαμην ενυπνιον ετερον ωσπερ ο ηλιος και η σεληνη και ενδεκα αστερες προσεκυνουν με
- 10 και επετιμησεν αυτω ο πατηρ αυτου και ειπεν αυτω τι το ενυπνιον τουτο ο ενυπνιασθης αρα γε ελθοντες ελευσομεθα εγω τε και η μητηρ σου και οι αδελφοι σου προσκυνησαι σοι επι την γην
- 11 εξηλωσαν δε αυτον οι αδελφοι αυτου ο δε πατηρ αυτου διετηρησεν το ρημα
- 12 επορευθησαν δε οι αδελφοι αυτου βοσκειν τα προβατα του πατρος αυτων εις συχημ
- 13 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ουχ οι αδελφοι σου ποιμαινουσιν εν συχημ δευρο αποστειλω σε προς αυτους ειπεν δε αυτω ιδου εγω
- 14 ειπεν δε αυτω ισραηλ πορευθεις ιδε ει υγαινουσιν οι αδελφοι σου και τα προβατα και αναγγειλον μοι και απεστειλεν αυτον εκ της κοιλαδος της χεβρων και ηλθεν εις συχημ
- 15 και ευρεν αυτον ανθρωπος πλανωμενον εν τω πεδιω ηρωτησεν δε αυτον ο ανθρωπος λεγων τι ζητεις
- 16 ο δε ειπεν τους αδελφους μου ζητω αναγγειλον μοι που βοσκουσιν
- 17 ειπεν δε αυτω ο ανθρωπος απηρκασιν εντευθεν ηκουσα γαρ αυτων λεγοντων πορευθωμεν εις δωθαιμ και επορευθη ιωσηφ κατοπισθεν των αδελφων αυτου και ευρεν αυτους εν δωθαιμ
- 18 προειδον δε αυτον μακροθεν προ του εγγισαι αυτον προς αυτους και επονηρευοντο του αποκτειναι αυτον
- 19 ειπαν δε εκαστος προς τον αδελφον αυτου ιδου ο ενυπνιαστης εκεινος ερχεται

20 νυν ουν δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ριψωμεν αυτον εις ενα των λακκων και ερουμεν θηριον πονηρον κατεφαγεν αυτον και οσημεθα τι εσται τα ενυπνια αυτου
21 ακουσας δε ρουβην εξειλατο αυτον εκ των χειρων αυτων και ειπεν ου παταξομεν αυτον εις ψυχη
22 ειπεν δε αυτοις ρουβην μη εκχητε αιμα εμβαλετε αυτον εις τον λακκον τουτον τον εν τη ερημω χειρα δε μη επενεγκητε αυτω οπως εξεληται αυτον εκ των χειρων αυτων και αποδω αυτον τω πατρι αυτου
23 εγενετο δε ηνικα ηλθεν ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εξεδυσαν τον ιωσηφ τον χιτωνα τον ποικιλον τον περι αυτον
24 και λαβοντες αυτον ερριψαν εις τον λακκον ο δε λακκος κενος υδωρ ουκ ειχεν
25 εκαθισαν δε φαγειν αρτον και αναβλεψαντες τοις οφθαλμοις ειδον και ιδου οδοιποροι ισμαηλιται ηρχοντο εκ γαλααδ και αι καμηλοι αυτων εγεμον θυμιαματων και ρητινης κ αι στακτης επορευοντο δε καταγαγειν εις αιγυπτον
26 ειπεν δε ιουδας προς τους αδελφους αυτου τι χρησιμον εαν αποκτεινωμεν τον αδελφον ημων και κρυψωμεν το αιμα αυτου
27 δευτε αποδομεθα αυτον τοις ισμαηλιταις τουτοις αι δε χειρες ημων μη εστωσαν επ' αυτον οτι αδελφος ημων και σαρξ ημων εστιν ηκουσαν δε οι αδελφοι αυτου
28 και παρεπορευοντο οι ανθρωποι οι μαδιηναιοι οι εμποροι και εξειλκυσαν και ανεβιβασαν τον ιωσηφ εκ του λακκου και απεδοντο τον ιωσηφ τοις ισμαηλιταις εικοσι χρυσων κ αι κατηγαγον τον ιωσηφ εις αιγυπτον
29 ανεστρεψεν δε ρουβην επι τον λακκον και ουχ ορα τον ιωσηφ εν τω λακκω και διερρηξεν τα ιματια αυτου
30 και ανεστρεψεν προς τους αδελφους αυτου και ειπεν το παιδαριον ουκ εστιν εγω δε που πορευομαι ετι
31 λαβοντες δε τον χιτωνα του ιωσηφ εσφαξαν εριφον αιγων και εμολυναν τον χιτωνα τω αιματι
32 και απεστειλαν τον χιτωνα τον ποικιλον και εισηνεγκαν τω πατρι αυτων και ειπαν τουτον ευρομεν επιγνοθι ει χιτων του υιου σου εστιν η ου
33 και επεγνω αυτον και ειπεν χιτων του υιου μου εστιν θηριον πονηρον κατεφαγεν αυτον θηριον ηρπασεν τον ιωσηφ
34 διερρηξεν δε ιακωβ τα ιματια αυτου και επεθετο σακκον επι την οσφυν αυτου και επενθει τον υιον αυτου ημερας πολλας
35 συνηθησαν δε παντες οι υιοι αυτου και αι θυγατρες και ηλθον παρακαλεσαι αυτον και ουκ ηθελεν παρακαλεισθαι λεγων οτι καταβησομαι προς τον υιον μου πενθων εις αδο υ και εκλαυσεν αυτον ο πατηρ αυτου
36 οι δε μαδιηναιοι απεδοντο τον ιωσηφ εις αιγυπτον τω πετεφρη τω σπαδοντι φαραω αρχιμαγειρω
1 εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω κατεβη ιουδας απο των αδελφων αυτου και αφικετο εως προς ανθρωπον τινα οδολλαμιτην ω ονομα ιρας
2 και ειδεν εκει ιουδας θυγατερα ανθρωπου χαναναιου η ονομα σαυα και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτην
3 και συλλαβουσα ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ηρ
4 και συλλαβουσα ετι ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου αυναν
5 και προσθεισα ετι ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σηλωμ αυτη δε ην εν χασβι ηνικα ετεκεν αυτους
6 και ελαβεν ιουδας γυναικα ηρ τω πρωτοτοκω αυτου η ονομα θαμαρ
7 εγενετο δε ηρ πρωτοτοκος ιουδα πονηρος εναντιον κυριου και απεκτεινεν αυτον ο θεος
8 ειπεν δε ιουδας τω αυναν εισελθε προς την γυναικα του αδελφου σου και γαμβρευσαι αυτην και αναστησον σπερμα τω αδελφω σου
9 γνους δε αυναν οτι ουκ αυτω εσται το σπερμα εγινετο οταν εισηρχετο προς την γυναικα του αδελφου αυτου εξεχεεν επι την γην του μη δουναι σπερμα τω αδελφω αυτου
10 πονηρον δε εφανη εναντιον του θεου οτι εποιησεν τουτο και εθανατωσεν και τουτον
11 ειπεν δε ιουδας θαμαρ τη νυμφη αυτου καθου χηρα εν τω οικω του πατρος σου εως μεγας γενηται σηλωμ ο υιος μου ειπεν γαρ μηποτε αποθανη και ουτος ωσπερ οι αδελφοι α υτου απελθουσα δε θαμαρ εκαθητο εν τω οικω του πατρος αυτης
12 επληθυνθησαν δε αι ημεραι και απεθανεν σαυα η γυνη ιουδα και παρακληθεις ιουδας ανεβη επι τους κειροντας τα προβατα αυτου αυτος και ιρας ο ποιμην αυτου ο οδολλαμιτ ης εις θαμνα

- 13 και απηγγελη θαμαρ τη νυμφη αυτου λεγοντες ιδου ο πενθερος σου αναβαινει εις θαμνα κειραι τα προβατα αυτου
14 και περιελομενη τα ιματια της χηρευσεως αφ' εαυτης περιεβαλετο θεριστρον και εκαλλωπισατο και εκαθισεν προς ταις πυλαις αιναν η εστιν εν παροδω θαμνα ειδεν γαρ οτι
μεγας γεγονεν σηλωμ αυτος δε ουκ εδωκεν αυτην αυτω γυναικα
15 και ιδων αυτην ιουδας εδοξεν αυτην πορνην ειναι κατακαλυψατο γαρ το προσωπον αυτης και ουκ επεγνω αυτην
16 εξεκλινεν δε προς αυτην την οδον και ειπεν αυτη εασον με εισελθην προς σε ου γαρ εγνω οτι η νυμφη αυτου εστιν η δε ειπεν τι μοι δωσεις εαν εισελθης προς με
17 ο δε ειπεν εγω σοι αποστειλω εριφον αιγων εκ των προβατων η δε ειπεν εαν δως αρραβωνα εως του αποστειλαι σε
18 ο δε ειπεν τινα τον αρραβωνα σοι δωσω η δε ειπεν τον δακτυλιον σου και τον ορμισκον και την ραβδον την εν τη χειρι σου και εδωκεν αυτη και εισηλθεν προς αυτην και εν γ
αστρι ελαβεν εξ αυτου
19 και αναστασα απηλθεν και περιειλατο το θεριστρον αφ' εαυτης και ενεδυσατο τα ιματια της χηρευσεως αυτης
20 απεστειλεν δε ιουδας τον εριφον εξ αιγων εν χειρι του ποιμενος αυτου του οδολλαμιτου κομισασθαι τον αρραβωνα παρα της γυναικος και ουχ ευρεν αυτην
21 επιρωτησεν δε τους ανδρας τους εκ του τοπου που εστιν η πορνη η γενομενη εν αιναν επι της οδου και ειπαν ουκ ην ενταυθα πορνη
22 και απεστραφη προς ιουδαν και ειπεν ουχ ευρον και οι ανθρωποι οι εκ του τοπου λεγουσιν μη ειναι ωδε πορνη
23 ειπεν δε ιουδας εχετω αυτα αλλα μηποτε καταγελασθωμεν εγω μεν απεσταλκα τον εριφον τουτον συ δε ουχ ευρηκας
24 εγενετο δε μετα τριμηνον απηγγελη τω ιουδα λεγοντες εκπεπορευκεν θαμαρ η νυμφη σου και ιδου εν γαστρι εχει εκ πορνειας ειπεν δε ιουδας εξαγαγετε αυτην και κατακαυθ
ητω
25 αυτη δε αγομενη απεστειλεν προς τον πενθερον αυτης λεγουσα εκ του ανθρωπου τινος ταυτα εστιν εγω εν γαστρι εχω και ειπεν επιγνωθι τινος ο δακτυλιος και ο ορμισκος κα
ι η ραβδος αυτη
26 επεγνω δε ιουδας και ειπεν δεδικαιωται θαμαρ η εγω ου εινεκεν ουκ εδωκα αυτην σηλωμ τω υιω μου και ου προσεθετο ετι του γνωνα αυτην
27 εγενετο δε ηνικα ετικτεν και τηδε ην διδυμα εν τη γαστρι αυτης
28 εγενετο δε εν τω τικτειν αυτην ο εις προεξηνεγκεν την χειρα λαβουσα δε η μαια εδησεν επι την χειρα αυτου κοκκινον λεγουσα ουτος εξελευσεται προτερος
29 ως δε επισυνηγαγεν την χειρα και ευθυσ εξηλθεν ο αδελφος αυτου η δε ειπεν τι διεκοπη δια σε φραγμος και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρεις
30 και μετα τουτο εξηλθεν ο αδελφος αυτου εφ' ω ην επι τη χειρι αυτου το κοκκινον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ζαρα
1 ιωσηφ δε κατηχθη εις αιγυπτον και εκτησατο αυτον πετεφρης ο ευνοχος φαραω αρχιμαγειρος ανηρ αιγυπτιος εκ χειρος ισμαηλιτων οι κατηγαγον αυτον εκει
2 και ην κυριος μετα ιωσηφ και ην ανηρ επιτυχανων και εγενετο εν τω οικω παρα τω κυριω τω αιγυπτιω
3 ηδει δε ο κυριος αυτου οτι κυριος μετ' αυτου και οσα αν ποιη κυριος ευοδοι εν ταις χειρσιν αυτου
4 και ευρεν ιωσηφ χαριν εναντιον του κυριου αυτου ευηρεσται δε αυτω και κατεστησεν αυτον επι του οικου αυτου και παντα οσα ην αυτω εδωκεν δια χειρος ιωσηφ
5 εγενετο δε μετα το κατασταθηναι αυτον επι του οικου αυτου και επι παντα οσα ην αυτω και ηυλογησεν κυριος τον οικον του αιγυπτιου δια ιωσηφ και εγενηθη ευλογια κυριο
υ εν πασιν τοις υπαρχουσιν αυτω εν τω οικω και εν τω αγρω
6 και επετρεψεν παντα οσα ην αυτω εις χειρας ιωσηφ και ουκ ηδει των καθ' εαυτον ουδεν πλην του αρτου ου ησθιεν αυτος και ην ιωσηφ καλος τω ειδει και ωραιος τη σφαιρι
οδρα
7 και εγενετο μετα τα ρηματα ταυτα και επεβαλεν η γυνη του κυριου αυτου τους οφθαλμους αυτης επι ιωσηφ και ειπεν κοιμηθητι μετ' εμου
8 ο δε ουκ ηθελεν ειπεν δε τη γυναικι του κυριου αυτου ει ο κυριος μου ου γινωσκει δι' εμε ουδεν εν τω οικω αυτου και παντα οσα εστιν αυτω εδωκεν εις τας χειρας μου
9 και ουχ υπερεχει εν τη οικια ταυτη ουθεν εμου ουδε υπεξηρηται απ' εμου ουδεν πλην σου δια το σε γυναικα αυτου ειναι και πως ποιησω το ρημα το πονηρον τουτο και αμαρτ
ησομαι εναντιον του θεου
10 ηνικα δε ελαλει τω ιωσηφ ημεραν εξ ημερας και ουχ υπηκουσεν αυτη καθευδειν μετ' αυτης του συγγενεσθαι αυτη
11 εγενετο δε τοιαυτη τις ημερα εισηλθεν ιωσηφ εις την οικιαν ποιειν τα εργα αυτου και ουθεις ην των εν τη οικια εσω

12 και επεσπασατο αυτον των ιματιων λεγουσα κοιμηθητι μετ' εμου και καταλιπων τα ιματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης εφυγεν και εξηλθεν εξω
13 και εγενετο ως ειδεν οτι κατελιπεν τα ιματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης και εφυγεν και εξηλθεν εξω
14 και εκαλεσεν τους οντας εν τη οικια και ειπεν αυτοις λεγουσα ιδετε εισηγαγεν ημιν παιδα εβραιον εμπαιζειν ημιν εισηλθεν προς με λεγων κοιμηθητι μετ' εμου και εβοησα φωνη μεγαλη
15 εν δε τω ακουσαι αυτον οτι υψωσα την φωνην μου και εβοησα καταλιπων τα ιματια αυτου παρ' εμοι εφυγεν και εξηλθεν εξω
16 και καταλιμπανει τα ιματια παρ' εαυτη εως ηλθεν ο κυριος εις τον οικον αυτου
17 και ελαλησεν αυτω κατα τα ρηματα ταυτα λεγουσα εισηλθεν προς με ο παις ο εβραιος ον εισηγαγες προς ημας εμπαιζει μοι και ειπεν μοι κοιμηθησομαι μετα σου
18 ως δε ηκουσεν οτι υψωσα την φωνην μου και εβοησα κατελιπεν τα ιματια αυτου παρ' εμοι και εφυγεν και εξηλθεν εξω
19 εγενετο δε ως ηκουσεν ο κυριος αυτου τα ρηματα της γυναικος αυτου οσα ελαλησεν προς αυτον λεγουσα ουτως εποιησεν μοι ο παις σου και εθυμωθη οργη
20 και λαβων ο κυριος ιωσηφ ενεβαλεν αυτον εις το οχυρωμα εις τον τοπον εν ω οι δεσμοται του βασιλεως κατεχονται εκει εν τω οχυρωματι
21 και ην κυριος μετα ιωσηφ και κατεχεεν αυτου ελεος και εδωκεν αυτω χαριν εναντιον του αρχιδεσμοφυλακος
22 και εδωκεν ο αρχιδεσμοφυλαξ το δεσμοτηριον δια χειρος ιωσηφ και παντας τους απηγγεμενους οσοι εν τω δεσμοτηριω και παντα οσα ποιουσιν εκει
23 ουκ ην ο αρχιδεσμοφυλαξ του δεσμοτηριου γινωσκων δι' αυτον ουθεν παντα γαρ ην δια χειρος ιωσηφ δια το τον κυριον μετ' αυτου ειναι και οσα αυτος εποιει κυριος ευωδου εν ταις χερσιν αυτου
1 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα ημαρτεν ο αρχιοινοχοος του βασιλεως αιγυπτου και ο αρχισιτοποιος τω κυριω αυτων βασιλει αιγυπτου
2 και ωργισθη φαραω επι τοις δυσιν ευνουχοις αυτου επι τω αρχιοινοχωω και επι τω αρχισιτοποιω
3 και εθετο αυτους εν φυλακη παρα τω δεσμοφυλακι εις το δεσμοτηριον εις τον τοπον ου ιωσηφ απηκτο εκει
4 και συνεστησεν ο αρχιδεσμοτης τω ιωσηφ αυτους και παρεστη αυτοις ησαν δε ημερας εν τη φυλακη
5 και ειδον αμφοτεροι ενυπνιον εκατερος ενυπνιον εν μια νυκτι ορασις του ενυπνιου αυτου ο αρχιοινοχοος και ο αρχισιτοποιος οι ησαν τω βασιλει αιγυπτου οι οντες εν τω δεσμοτηριω
6 εισηλθεν δε προς αυτους ιωσηφ το πρωι και ειδεν αυτους και ησαν τεταραγμενοι
7 και ηρωτα τους ευνουχους φαραω οι ησαν μετ' αυτου εν τη φυλακη παρα τω κυριω αυτου λεγων τι οτι τα προσωπα υμων σκυθροπα σημερον
8 οι δε ειπαν αυτω ενυπνιον ειδομεν και ο συγκρινων ουκ εστιν αυτο ειπεν δε αυτοις ιωσηφ ουχι δια του θεου η διασαφησις αυτων εστιν διηγησασθε συν μοι
9 και διηγησατο ο αρχιοινοχοος το ενυπνιον αυτου τω ιωσηφ και ειπεν εν τω υπνω μου ην αμπελος εναντιον μου
10 εν δε τη αμπελω τρεις πυθμενες και αυτη θαλλουσα ανενηνοχια βλαστους πεπειροι οι βοτρυες σταφυλης
11 και το ποτηριον φαραω εν τη χειρι μου και ελαβον την σταφυλην και εξεθλιψα αυτην εις το ποτηριον και εδωκα το ποτηριον εις τας χειρας φαραω
12 και ειπεν αυτω ιωσηφ τουτο η συγκρισις αυτου οι τρεις πυθμενες τρεις ημεραι εισιν
13 ετι τρεις ημεραι και μνησθησεται φαραω της αρχης σου και αποκαταστησει σε επι την αρχιοινοχοιαν σου και δωσεις το ποτηριον φαραω εις την χειρα αυτου κατα την αρχην σου την προτεραν ως ησθα οινοχοων
14 αλλα μνησθητι μου δια σεαυτου οταν ευ σοι γενηται και ποιησεις εν εμοι ελεος και μνησθηση περι εμου φαραω και εξαξεις με εκ του οχυρωματος τουτου
15 οτι κλοπη εκλαπην εκ γης εβραιων και ωδε ουκ εποιησα ουδεν αλλ' ενεβαλον με εις τον λακκον τουτου
16 και ειδεν ο αρχισιτοποιος οτι ορθως συνεκρινεν και ειπεν τω ιωσηφ καγω ειδον ενυπνιον και ωμην τρια κανα χονδριτων αιρειν επι της κεφαλης μου
17 εν δε τω κανω τω επανω απο παντων των γενων ων ο βασιλευς φαραω εσθιει εργον σιτοποιου και τα πετεινα του ουρανου κατησθιεν αυτα απο του κανου του επανω της κεφαλης μου
18 αποκριθεις δε ιωσηφ ειπεν αυτω αυτη η συγκρισις αυτου τα τρια κανα τρεις ημεραι εισιν

19 ετι τριων ημερων αφειλει φαραω την κεφαλην σου απο σου και κρεμασει σε επι ξυλου και φαγεται τα ορνεα του ουρανου τας σαρκας σου απο σου
20 εγενετο δε εν τη ημερα τη τριτη ημερα γενεσεως ην φαραω και εποiei ποτον πασι τοις παισιν αυτου και εμνησθη της αρχης του αρχιοινοχοου και της αρχης του αρχισιτοποιου εν μεσω των παιδων αυτου
21 και απεκατεστησεν τον αρχιοινοχοον επι την αρχην αυτου και εδωκεν το ποτηριον εις την χειρα φαραω
22 τον δε αρχισιτοποιον εκρεμασεν καθα συνεκρινεν αυτοις ιωσηφ
23 ουκ εμνησθη δε ο αρχιοινοχος του ιωσηφ αλλα επελαθετο αυτου
1 εγενετο δε μετα δυο ετη ημερων φαραω ειδεν ενυπνιον ωετο εσταναι επι του ποταμου
2 και ιδου ωσπερ εκ του ποταμου ανεβαινον επτα βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και εβροσκοντο εν τω αχει
3 αλλα δε επτα βοες ανεβαινον μετα ταυτας εκ του ποταμου αισχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν και ενεμοντο παρα τας βοας παρα το χειλος του ποταμου
4 και κατεφαγον αι επτα βοες αι αισχραι και λεπται ταις σαρξιν τας επτα βοας τας καλας τω ειδει και τας εκλεκτας ηγερθη δε φαραω
5 και ενυπνιασθη το δευτερον και ιδου επτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ενι εκλεκτοι και καλοι
6 αλλοι δε επτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεφυοντο μετ' αυτους
7 και κατεπιον οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι τους επτα σταχυας τους εκλεκτους και τους πληρεις ηγερθη δε φαραω και ην ενυπνιον
8 εγενετο δε πρωι και εταραχθη η ψυχη αυτου και αποστειλας εκαλεσεν παντας τους εξηγητας αιγυπτου και παντας τους σοφους αυτης και διηγησατο αυτοις φαραω το ενυπνιον και ουκ ην ο απαγγελων αυτο τω φαραω
9 και ελαλησεν ο αρχιοινοχος προς φαραω λεγων την αμαρτιαν μου αναμνησκω σημερον
10 φαραω ωργισθη τοις παισιν αυτου και εθετο ημας εν φυλακη εν τω οικω του αρχιμαγειρου εμε τε και τον αρχισιτοποιον
11 και ειδομεν ενυπνιον εν νυκτι μια εγω τε και αυτος εκαστος κατα το αυτου ενυπνιον ειδομεν
12 ην δε εκει μεθ' ημων νεανισκος παις εβραιος του αρχιμαγειρου και διηγησαμεθα αυτω και συνεκρινεν ημιν
13 εγενηθη δε καθως συνεκρινεν ημιν ουτως και συνεβη εμε τε αποκατασταθηναι επι την αρχην μου εκεινον δε κρεμασθηναι
14 αποστειλας δε φαραω εκαλεσεν τον ιωσηφ και εξηγαγον αυτον εκ του οχυρωματος και εξυρησαν αυτον και ηλλαξαν την στολην αυτου και ηλθεν προς φαραω
15 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ ενυπνιον εωρακα και ο συγκρινων ουκ εστιν αυτο εγω δε ακηκοα περι σου λεγοντων ακουσαντα σε ενυπνια συγκριναι αυτα
16 αποκριθεις δε ιωσηφ τω φαραω ειπεν ανευ του θεου ουκ αποκριθησεται το σωτηριον φαραω
17 ελαλησεν δε φαραω τω ιωσηφ λεγων εν τω υπνω μου ωμην εσταναι παρα το χειλος του ποταμου
18 και ωσπερ εκ του ποταμου ανεβαινον επτα βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και ενεμοντο εν τω αχει
19 και ιδου επτα βοες ετεραι ανεβαινον οπισω αυτων εκ του ποταμου πονηραι και αισχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν οιας ουκ ειδον τοιαυτας εν ολη γη αιγυπτω αισχροτερας
20 και κατεφαγον αι επτα βοες αι αισχραι και λεπται τας επτα βοας τας πρωτας τας καλας και εκλεκτας
21 και εισηλθον εις τας κοιλιας αυτων και ου διαδηλοοι εγενοντο οτι εισηλθον εις τας κοιλιας αυτων και αι οφεις αυτων αισχραι καθα και την αρχην εξεγερθεις δε εκοιμηθη
22 και ειδον παλιν εν τω υπνω μου και ωσπερ επτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ενι πληρεις και καλοι
23 αλλοι δε επτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεφυοντο εχομενοι αυτων
24 και κατεπιον οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι τους επτα σταχυας τους καλους και τους πληρεις ειπα ουν τοις εξηγηταις και ουκ ην ο απαγγελων μοι
25 και ειπεν ιωσηφ τω φαραω το ενυπνιον φαραω εν εστιν οσα ο θεος ποιει εδειξεν τω φαραω
26 αι επτα βοες αι καλαι επτα ετη εστιν και οι επτα σταχυες οι καλοι επτα ετη εστιν το ενυπνιον φαραω εν εστιν

27 και αι επτα βοες αι λεπται αι αναβαινουσαι οπισω αυτων επτα ετη εστιν και οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι εσονται επτα ετη λιμου
28 το δε ρημα ο ειρηκα φαραω οσα ο θεος ποιει εδειξεν τω φαραω
29 ιδου επτα ετη ερχεται ευθηνια πολλη εν παση γη αιγυπτω
30 ηξει δε επτα ετη λιμου μετα ταυτα και επιλησονται της πλησμονης εν ολη γη αιγυπτω και αναλωσει ο λιμος την γην
31 και ουκ επιγνωσθησεται η ευθηνια επι της γης απο του λιμου του εσομενου μετα ταυτα ισχυρος γαρ εσται σφοδρα
32 περι δε του δευτερωσαι το ενυπνιον φαραω δις οτι αληθες εσται το ρημα το παρα του θεου και ταχυνει ο θεος του ποιησαι αυτο
33 νυν ουν σκεψαι ανθρωπον φρονιμον και συνετον και καταστησον αυτον επι γης αιγυπτου
34 και ποιησατω φαραω και καταστησατω τοπαρχας επι της γης και αποπεμπτωσατωσαν παντα τα γεννηματα της γης αιγυπτου των επτα ετων της ευθηνιας
35 και συναγαγετωσαν παντα τα βρωματα των επτα ετων των ερχομενων των καλων τουτων και συναχθητω ο σιτος υπο χειρα φαραω βρωματα εν ταις πολεσιν φυλαχθητω
36 και εσται τα βρωματα πεφυλαγμενα τη γη εις τα επτα ετη του λιμου α εσονται εν γη αιγυπτω και ουκ εκτριβησεται η γη εν τω λιμω
37 ηρεσεν δε τα ρηματα εναντιον φαραω και εναντιον παντων των παιδων αυτου
38 και ειπεν φαραω πασιν τοις παισιν αυτου μη ευρησομεν ανθρωπον τοιουτον ος εχει πνευμα θεου εν αυτω
39 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ επειδη εδειξεν ο θεος σοι παντα ταυτα ουκ εστιν ανθρωπος φρονιμωτερος και συνετωτερος σου
40 συ εση επι τω οικω μου και επι τω στοματι σου υπακουσεται πας ο λαος μου πλην τον θρονον υπερεξω σου εγω
41 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ ιδου καθιστημι σε σημερον επι πασης γης αιγυπτου
42 και περιελομενος φαραω τον δακτυλιον απο της χειρος αυτου περιεθηκεν αυτον επι την χειρα ιωσηφ και ενεδυσεν αυτον στολην βυσσινην και περιεθηκεν κλοιον χρυσου περι τον τραχηλον αυτου
43 και ανεβιβασεν αυτον επι το αρμα το δευτερον των αυτου και εκηρυξεν εμπροσθεν αυτου κηρυξ και κατεστησεν αυτον εφ' ολης γης αιγυπτου
44 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ εγω φαραω ανευ σου ουκ εξαρει ουθεις την χειρα αυτου επι παση γη αιγυπτου
45 και εκαλεσεν φαραω το ονομα ιωσηφ ψονθομφανιχ και εδωκεν αυτω την ασεννεθ θυγατερα πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως αυτω γυναικα
46 ιωσηφ δε ην ετων τριακοντα οτε εστη εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου εξηλθεν δε ιωσηφ εκ προσωπου φαραω και διηλθεν πασαν γην αιγυπτου
47 και εποιησεν η γη εν τοις επτα ετεσιν της ευθηνιας δραγματα
48 και συνηγαγεν παντα τα βρωματα των επτα ετων εν οις ην η ευθηνια εν γη αιγυπτου και εθηκεν τα βρωματα εν ταις πολεσιν βρωματα των πεδιων της πολεως των κυκλω αυτης εθηκεν εν αυτη
49 και συνηγαγεν ιωσηφ σιτον ωσει την αμμον της θαλασσης πολυν σφοδρα εως ουκ ηδυναντο αριθμησαι ου γαρ ην αριθμος
50 τω δε ιωσηφ εγενοντο υιοι δυο προ του ελθειν τα επτα ετη του λιμου ους ετεκεν αυτω ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως
51 εκαλεσεν δε ιωσηφ το ονομα του πρωτοτοκου μανασση οτι επιλαθεσθαι με εποιησεν ο θεος παντων των πονων μου και παντων των του πατρος μου
52 το δε ονομα του δευτερου εκαλεσεν εφραιμ οτι ηυξησεν με ο θεος εν γη ταπεινωσεως μου
53 παρηλθον δε τα επτα ετη της ευθηνιας α εγενοντο εν γη αιγυπτω
54 και ηρξαντο τα επτα ετη του λιμου ερχεσθαι καθα ειπεν ιωσηφ και εγενετο λιμος εν παση τη γη εν δε παση γη αιγυπτου ησαν αρτοι
55 και επειναςεν πασα η γη αιγυπτου εκεκραξεν δε ο λαος προς φαραω περι αρτων ειπεν δε φαραω πασι τοις αιγυπτιοις πορευεσθε προς ιωσηφ και ο εαν επιη υμιν ποιησατε
56 και ο λιμος ην επι προσωπου πασης της γης ανεωξεν δε ιωσηφ παντας τους σιτοβολωνας και επωλει πασι τοις αιγυπτιοις
57 και πασαι αι χωραι ηλθον εις αιγυπτον αγοραζειν προς ιωσηφ επεκρατησεν γαρ ο λιμος εν παση τη γη
1 ιδων δε ιακωβ οτι εστιν πρασις εν αιγυπτω ειπεν τοις υιοις αυτου ινα τι ραθυμειτε

2 ἴδου ακηκοα οτι εστιν σιτος εν αιγυπτω καταβητε εκει και πριασθε ημιν μικρα βρωματα ινα ζωμεν και μη αποθανωμεν
3 κατεβησαν δε οι αδελφοι ιωσηφ οι δεκα πριασθαι σιτον εξ αιγυπτου
4 τον δε βενιαμιν τον αδελφον ιωσηφ ουκ απεστειλεν μετα των αδελφων αυτου ειπεν γαρ μηποτε συμβη αυτω μαλακια
5 ηλθον δε οι υιοι ισραηλ αγοραζειν μετα των ερχομενων ην γαρ ο λιμος εν γη χανααν
6 ιωσηφ δε ην αρχων της γης ουτος επωλει παντι τω λαω της γης ελθοντες δε οι αδελφοι ιωσηφ προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι την γην
7 ἴδων δε ιωσηφ τους αδελφους αυτου επεγνω και ηλλοτριουτο απ' αυτων και ελαλησεν αυτοις σκληρα και ειπεν αυτοις ποθεν ηκατε οι δε ειπαν εκ γης χανααν αγορασαι βρωμα
8 τα
9 επεγνω δε ιωσηφ τους αδελφους αυτου αυτοι δε ουκ επεγνωσαν αυτον
10 και εμνησθη ιωσηφ των ενυπνιων ων ειδεν αυτος και ειπεν αυτοις κατασκοποι εστε κατανοησαι τα ιχνη της χωρας ηκατε
11 οι δε ειπαν ουχι κυριε οι παιδες σου ηλθομεν πριασθαι βρωματα
12 παντες εσμεν υιοι ενος ανθρωπου ειρηνικοι εσμεν ουκ εισιν οι παιδες σου κατασκοποι
13 ειπεν δε αυτοις ουχι αλλα τα ιχνη της γης ηλθατε ιδειν
14 οι δε ειπαν δωδεκα εσμεν οι παιδες σου αδελφοι εν γη χανααν και ἴδου ο νεωτερος μετα του πατρος ημων σημερον ο δε ετερος ουχ υπαρχει
15 ειπεν δε αυτοις ιωσηφ τουτο εστιν ο ειρηκα υμιν λεγων οτι κατασκοποι εστε
16 εν τουτω φανεισθε νη την υγειαν φαραω ου μη εξελθητε εντευθεν εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος ελθη ωδε
17 αποστειλατε εξ υμων ενα και λαβετε τον αδελφον υμων υμεις δε απαχθητε εως του φανερα γενεσθαι τα ρηματα υμων ει αληθευετε η ου ει δε μη νη την υγειαν φαραω η μην
18 κατασκοποι εστε
19 και εθετο αυτους εν φυλακη ημερας τρεις
20 ειπεν δε αυτοις τη ημερα τη τριτη τουτο ποιησατε και ζησεσθε τον θεον γαρ εγω φοβουμαι
21 ει ειρηνικοι εστε αδελφος υμων εις κατασχεθητω εν τη φυλακη αυτοι δε βαδισατε και απαγαγετε τον αγορασμον της σιτοδοσιας υμων
22 και τον αδελφον υμων τον νεωτερον αγαγετε προς με και πιστευθησονται τα ρηματα υμων ει δε μη αποθανεισθε εποιησαν δε ουτως
23 και ειπεν εκαστος προς τον αδελφον αυτου ναι εν αμαρτια γαρ εσμεν περι του αδελφου ημων οτι υπερειδομεν την θλιψιν της ψυχης αυτου οτε κατεδεετο ημων και ουκ εισηκ
24 ουσαμεν αυτου ενεκεν τουτου επηλθεν εφ' ημας η θλιψις αυτη
25 αποκριθεις δε ρουβην ειπεν αυτοις ουκ ελαλησα υμιν λεγων μη αδικησητε το παιδαριον και ουκ εισηκουσατε μου και ἴδου το αιμα αυτου εκζητεται
26 αυτοι δε ουκ ηδεισαν οτι ακουει ιωσηφ ο γαρ ερμηνευτης ανα μεσον αυτων ην
27 αποστραφεις δε απ' αυτων εκλαυσεν ιωσηφ και παλιν προσηλθεν προς αυτους και ειπεν αυτοις και ελαβεν τον συμεων απ' αυτων και εδησεν αυτον εναντιον αυτων
28 ενετειλατο δε ιωσηφ εμπλησαι τα αγγεια αυτων σιτου και αποδουναι το αργυριον εκαστου εις τον σακκον αυτου και δουναι αυτοις επισιτισμον εις την οδον και εγενηθη αυτο
29 ις ουτως
30 και επιθεντες τον σιτον επι τους ονους αυτων απηλθον εκειθεν
31 λυσας δε εις τον μαρσιππον αυτου δουναι χορτασματα τοις ονοις αυτου ου κατελυσαν ειδεν τον δεσμον του αργυριου αυτου και ην επανω του στοματος του μαρσιππου
32 και ειπεν τοις αδελφοις αυτου απεδοθη μοι το αργυριον και ἴδου τουτο εν τω μαρσιππω μου και εξεστη η καρδια αυτων και εταραχθησαν προς αλληλους λεγοντες τι τουτο επ
33 οιησεν ο θεος ημιν
34 ηλθον δε προς ιακωβ τον πατερα αυτων εις γην χανααν και απηγγειλαν αυτω παντα τα συμβαντα αυτοις λεγοντες
35 λελαληκεν ο ανθρωπος ο κυριος της γης προς ημας σκληρα και εθετο ημας εν φυλακη ως κατασκοπευοντας την γην
36 ειπαμεν δε αυτω ειρηνικοι εσμεν ουκ εσμεν κατασκοποι

- 32 δωδεκα αδελφοι εσμεν υιοι του πατρος ημων ο εις ουχ υπαρχει ο δε μικροτερος μετα του πατρος ημων σημερον εν γη χανααν
- 33 ειπεν δε ημιν ο ανθρωπος ο κυριος της γης εν τουτω γνωσομαι οτι ειρηνικοι εστε αδελφον ενα αφετε ωδε μετ' εμου τον δε αγορασμον της σιτοδοσιας του οικου υμων λαβοντες απελθατε
- 34 και αγαγετε προς με τον αδελφον υμων τον νεωτερον και γνωσομαι οτι ου κατασκοποι εστε αλλ' οτι ειρηνικοι εστε και τον αδελφον υμων αποδωσω υμιν και τη γη εμπορευεσθε
- 35 εγενετο δε εν τω κατακενουν αυτους τους σακκουσ αυτων και ην εκαστου ο δεσμος του αργυριου εν τω σακκω αυτων και ειδον τους δεσμους του αργυριου αυτων αυτοι και ο πατηρ αυτων και εφοβηθησαν
- 36 ειπεν δε αυτοις ιακωβ ο πατηρ αυτων εμε ητεκνωσατε ιωσηφ ουκ εστιν συμεων ουκ εστιν και τον βενιαμιν λημψεσθε επ' εμε εγενετο παντα ταυτα
- 37 ειπεν δε ρουβην τω πατρι αυτου λεγων τους δυο υιους μου αποκτεινον εαν μη αγαγω αυτον προς σε δος αυτον εις την χειρα μου καγω αναξω αυτον προς σε
- 38 ο δε ειπεν ου καταβησεται ο υιος μου μεθ' υμων οτι ο αδελφος αυτου απεθανεν και αυτος μονος καταλελειπται και συμβησεται αυτον μαλακισθηναι εν τη οδω η αν πορευησθαι και καταξετε μου το γηρας μετα λυπης εις αδου
- 1 ο δε λιμος ενισχυσεν επι της γης
- 2 εγενετο δε ηνικα συνετελεσαν καταφαγειν τον σιτον ον ηνεγκαν εξ αιγυπτου και ειπεν αυτοις ο πατηρ αυτων παλιν πορευθεντες πριασθε ημιν μικρα βρωματα
- 3 ειπεν δε αυτο ιουδας λεγων διαμαρτυρια διαμεμαρτυρηται ημιν ο ανθρωπος λεγων ουκ οψεσθε το προσωπον μου εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ' υμων η
- 4 ει μεν ουν αποστειλεις τον αδελφον ημων μεθ' ημων καταβησομεθα και αγορασωμεν σοι βρωματα
- 5 ει δε μη αποστειλεις τον αδελφον ημων μεθ' ημων ου πορευσομεθα ο γαρ ανθρωπος ειπεν ημιν λεγων ουκ οψεσθε μου το προσωπον εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ' υμων η
- 6 ειπεν δε ισραηλ τι εκακοποιησατε με αναγγειλαντες τω ανθρωπω ει εστιν υμιν αδελφος
- 7 οι δε ειπαν ερωτων επηρωτησεν ημας ο ανθρωπος και την γενεαν ημων λεγων ει ετι ο πατηρ υμων ζη ει εστιν υμιν αδελφος και απηγγειλαμεν αυτω κατα την επερωτησιν ταυτην μη ηδειμεν ει ερει ημιν αγαγετε τον αδελφον υμων
- 8 ειπεν δε ιουδας προς ισραηλ τον πατερα αυτου αποστειλον το παιδαριον μετ' εμου και ανασταντες πορευσομεθα ινα ζωμεν και μη αποθανωμεν και ημεις και συ και η αποσκευη ημων
- 9 εγω δε εκδεχομαι αυτον εκ χειρος μου ζητησον αυτον εαν μη αγαγω αυτον προς σε και στησω αυτον εναντιον σου ημαρτηκως εσομαι προς σε πασας τας ημερας
- 10 ει μη γαρ εβραδυναμεν ηδη αν υπεστρεψαμεν δις
- 11 ειπεν δε αυτοις ισραηλ ο πατηρ αυτων ει ουτως εστιν τουτο ποιησατε λαβετε απο των καρπων της γης εν τοις αγγειοις υμων και καταγαγετε τω ανθρωπω δωρα της ρητινης και του μελιτος θυμιαμα και στακτην και τερεμινθον και καρυα
- 12 και το αργυριον δισσον λαβετε εν ταις χερσιν υμων το αργυριον το αποστραφεν εν τοις μαρσιπποις υμων αποστρεψατε μεθ' υμων μηποτε αγνοημα εστιν
- 13 και τον αδελφον υμων λαβετε και ανασταντες καταβητε προς τον ανθρωπον
- 14 ο δε θεος μου δωη υμιν χαριν εναντιον του ανθρωπου και αποστειλαι τον αδελφον υμων τον ενα και τον βενιαμιν εγω μεν γαρ καθα ητεκνωμαι ητεκνωμαι
- 15 λαβοντες δε οι ανδρες τα δωρα ταυτα και το αργυριον διπλουν ελαβον εν ταις χερσιν αυτων και τον βενιαμιν και ανασταντες κατεβησαν εις αιγυπτον και εστησαν εναντιον ιωσηφ
- 16 ειδεν δε ιωσηφ αυτους και τον βενιαμιν τον αδελφον αυτου τον ομομητριον και ειπεν τω επι της οικιας αυτου εισαγαγε τους ανθρωπους εις την οικιαν και σφαξον θυματα και ιετοιμασον μετ' εμου γαρ φαγονται οι ανθρωποι αρτους την μεσημβριαν
- 17 εποιησεν δε ο ανθρωπος καθα ειπεν ιωσηφ και εισηγαγεν τους ανθρωπους εις τον οικον ιωσηφ
- 18 ιδοντες δε οι ανθρωποι οτι εισηχθησαν εις τον οικον ιωσηφ ειπαν δια το αργυριον το αποστραφεν εν τοις μαρσιπποις ημων την αρχην ημεις εισαγομεθα του συκοφαντησαι ημας και επιθεσθαι ημιν του λαβειν ημας εις παιδας και τους ονους ημων
- 19 προσελθοντες δε προς τον ανθρωπον τον επι του οικου ιωσηφ ελαλησαν αυτω εν τω πυλωνι του οικου

20 λεγοντες δεομεθα κυριε κατεβημεν την αρχην πριασθαι βρωματα
21 εγενετο δε ηνικα ηλθομεν εις το καταλυσαι και ηνοιξαμεν τους μαρσιππους ημων και τοδε το αργυριον εκαστου εν τω μαρσιππω αυτου το αργυριον ημων εν σταθμω απεστρ
εψαμεν νυν εν ταις χερσιν ημων
22 και αργυριον ετερον ηνεγκαμεν μεθ' εαυτων αγορασαι βρωματα ουκ οίδαμεν τις ενεβαλεν το αργυριον εις τους μαρσιππους ημων
23 ειπεν δε αυτοις ιλεως υμιν μη φοβεισθε ο θεος υμων και ο θεος των πατερων υμων εδωκεν υμιν θησαυρους εν τοις μαρσιπποις υμων το δε αργυριον υμων ευδοκιμουν απεχω
και εξηγαγεν προς αυτους τον συμεων
24 και ηνεγκεν υδωρ νιψαι τους ποδας αυτων και εδωκεν χορτασματα τοις ονοις αυτων
25 ητοιμασαν δε τα δωρα εως του ελθειν ιωσηφ μεσημβριας ηκουσαν γαρ οτι εκει μελλει αρισταν
26 εισηλθεν δε ιωσηφ εις την οικιαν και προσηνεγκαν αυτω τα δωρα α ειχον εν ταις χερσιν αυτων εις τον οικον και προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι την γην
27 ηρωτησεν δε αυτους πως εχετε και ειπεν αυτοις ει υγιαίνει ο πατηρ υμων ο πρεσβυτερος ον ειπατε ετι ζη
28 οι δε ειπαν υγιαίνει ο παις σου ο πατηρ ημων ετι ζη και ειπεν ευλογητος ο ανθρωπος εκεινος τω θεω και κυψαντες προσεκυνησαν αυτω
29 αναβλεψας δε τοις οφθαλμοις ιωσηφ ειδεν βενιαμιν τον αδελφον αυτου τον ομομητριον και ειπεν ουτος ο αδελφος υμων ο νεωτερος ον ειπατε προς με αγαγειν και ειπεν ο θεος
ελεησαι σε τεκνον
30 εταραχηθη δε ιωσηφ συνεστρεφετο γαρ τα εντερα αυτου επι τω αδελφω αυτου και εξητει κλαυσαι εισελθων δε εις το ταμειον εκλαυσεν εκει
31 και νιψαμενος το προσωπον εξελθων ενεκρατευσατο και ειπεν παραθετε αρτους
32 και παρεθηκαν αυτω μονω και αυτοις καθ' εαυτους και τοις αιγυπτιοις τοις συνδειπνουσιν μετ' αυτου καθ' εαυτους ου γαρ εδυναντο οι αιγυπτιοι συνεσθιειν μετα των εβραι
ων αρτους βδελυγμα γαρ εστιν τοις αιγυπτιοις
33 εκαθισαν δε εναντιον αυτου ο πρωτοτοκος κατα τα πρεσβεια αυτου και ο νεωτερος κατα την νεοτητα αυτου εξισταντο δε οι ανθρωποι εκαστος προς τον αδελφον αυτου
34 ηραν δε μεριδας παρ' αυτου προς αυτους εμεγαλυνθη δε η μερις βενιαμιν παρα τας μεριδας παντων πενταπλασιως προς τας εκεινων επιον δε και εμεθυσθησαν μετ' αυτου
1 και ενετειλατο ιωσηφ τω οντι επι της οικιας αυτου λεγων πλησατε τους μαρσιππους των ανθρωπων βρωματων οσα εαν δυνωνται αραι και εμβαλατε εκαστου το αργυριον επι
του στοματος του μαρσιππου
2 και το κονδυ μου το αργυρουν εμβαλατε εις τον μαρσιππον του νεωτερου και την τιμην του σιτου αυτου εγενηθη δε κατα το ρημα ιωσηφ καθως ειπεν
3 το πρωι διεφασεν και οι ανθρωποι απεσταλησαν αυτοι και οι ονοι αυτων
4 εξελθοντων δε αυτων την πολιν ουκ απεσχον μακραν και ιωσηφ ειπεν τω επι της οικιας αυτου αναστας επιδιωξον οπισω των ανθρωπων και καταλημψη αυτους και ερεις αυ
οις τι οτι ανταπεδωκατε πονηρα αντι καλων
5 ινα τι εκλεψατε μου το κονδυ το αργυρουν ου τουτο εστιν εν ω πινει ο κυριος μου αυτος δε οιωνισμω οιωνιζεται εν αυτω πονηρα συντετελεσθε α πεποιηκατε
6 ευρων δε αυτους ειπεν αυτοις κατα τα ρηματα ταυτα
7 οι δε ειπον αυτω ινα τι λαλει ο κυριος κατα τα ρηματα ταυτα μη γενοιτο τοις παισιν σου ποιησαι κατα το ρημα τουτου
8 ει το μεν αργυριον ο ευρομεν εν τοις μαρσιπποις ημων απεστρεψαμεν προς σε εκ γης χανααν πως αν κλεψαμεν εκ του οικου του κυριου σου αργυριον η χρυσιον
9 παρ' ω αν ευρεθη το κονδυ των παιδων σου αποθησκητω και ημεις δε εσομεθα παιδες τω κυριω ημων
10 ο δε ειπεν και νυν ως λεγετε ουτως εσται ο ανθρωπος παρ' ω αν ευρεθη το κονδυ αυτος εσται μου παις υμεις δε εσεσθε καθαροι
11 και εσπευσαν και καθειλαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου επι την γην και ηνοιξαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου
12 ηρευνα δε απο του πρεσβυτερου αρξαμενος εως ηλθεν επι τον νεωτερον και ευρεν το κονδυ εν τω μαρσιππω τω βενιαμιν
13 και διερρηξαν τα ιματια αυτων και επεθηκαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου επι τον ονον αυτου και επεστρεψαν εις την πολιν
14 εισηλθεν δε ιουδας και οι αδελφοι αυτου προς ιωσηφ ετι αυτου οντος εκει και επεσον εναντιον αυτου επι την γην

15 ειπεν δε αυτοις ιωσηφ τι το πραγμα τουτο ο εποιησατε ουκ οιδατε οτι οιωνισμω οιωνιεται ανθρωπος οιος εγω
16 ειπεν δε ιουδας τι αντερουμεν τω κυριω η τι λαλησωμεν η τι δικαιωθωμεν ο δε θεος ευρεν την αδικιαν των παιδων σου ιδου εσμεν οικεται τω κυριω ημων και ημεις και παρ
' ω ευρεθη το κονδυ
17 ειπεν δε ιωσηφ μη μοι γενοιτο ποιησαι το ρημα τουτο ο ανθρωπος παρ' ω ευρεθη το κονδυ αυτος εσται μου παις υμεις δε αναβητε μετα σωτηριας προς τον πατερα υμων
18 εγγισας δε αυτω ιουδας ειπεν δεομαι κυριε λαλησατω ο παις σου ρημα εναντιον σου και μη θυμωθης τω παιδι σου οτι συ ει μετα φαραω
19 κυριε συ ηρωτησας τους παιδας σου λεγων ει εχετε πατερα η αδελφον
20 και ειπαμεν τω κυριω εστιν ημιν πατηρ πρεσβυτερος και παιδιον γηρωσ νεωτερον αυτω και ο αδελφος αυτου απεθανεν αυτος δε μονος υπελειφθη τη μητρι αυτου ο δε πατηρ
αυτον ηγαπησεν
21 ειπας δε τοις παισιν σου καταγαγετε αυτον προς με και επιμελουμαι αυτου
22 και ειπαμεν τω κυριω ου δυνησεται το παιδιον καταλιπειν τον πατερα εαν δε καταλιπη τον πατερα αποθανειται
23 συ δε ειπας τοις παισιν σου εαν μη καταβη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ' υμων ου προσθησεσθε ετι ιδειν το προσωπον μου
24 εγενετο δε ηνικα ανεβημεν προς τον παιδα σου πατερα δε ημων απηγγειλαμεν αυτω τα ρηματα του κυριου
25 ειπεν δε ημιν ο πατηρ ημων βαδισατε παλιν αγορασατε ημιν μικρα βρωματα
26 ημεις δε ειπαμεν ου δυνησομεθα καταβηναι αλλ' ει μεν ο αδελφος ημων ο νεωτερος καταβαινει μεθ' ημων καταβησομεθα ου γαρ δυνησομεθα ιδειν το προσωπον του ανθρωπ
ου του αδελφου του νεωτερου μη οντος μεθ' ημων
27 ειπεν δε ο παις σου ο πατηρ ημων προς ημας υμεις γινωσκετε οτι δυο ετεκεν μοι η γυνη
28 και εξηλθεν ο εις απ' εμου και ειπατε οτι θηριοβρωτος γεγονεν και ουκ ειδον αυτον ετι και νυν
29 εαν ουν λαβητε και τουτον εκ προσωπου μου και συμβη αυτω μαλακια εν τη οδω και καταξετε μου το γηρας μετα λυπης εις αδου
30 νυν ουν εαν εισπορευωμαι προς τον παιδα σου πατερα δε ημων και το παιδαριον μη η μεθ' ημων η δε ψυχη αυτου εκκρεμαται εκ της τουτου ψυχης
31 και εσται εν τω ιδειν αυτον μη ον το παιδαριον μεθ' ημων τελευτησει και καταξουσιν οι παιδες σου το γηρας του παιδος σου πατρος δε ημων μετ' οδυνης εις αδου
32 ο γαρ παις σου εκδεδεκται το παιδιον παρα του πατρος λεγων εαν μη αγαγω αυτον προς σε και στησω αυτον εναντιον σου ημαρτηκως εσομαι προς τον πατερα πασας τας ημε
ρας
33 νυν ουν παραμενω σοι παις αντι του παιδιου οικητης του κυριου το δε παιδιον αναβητω μετα των αδελφων
34 πως γαρ αναβησομαι προς τον πατερα του παιδιου μη οντος μεθ' ημων ινα μη ιδω τα κακα α ευρησει τον πατερα μου
1 και ουκ ηδυνατο ιωσηφ ανεχεσθαι παντων των παρεστηκοτων αυτω αλλ' ειπεν εξαποστειλατε παντας απ' εμου και ου παρειστηκει ουδεις ετι τω ιωσηφ ηνικα ανεγνωριζετο τ
οις αδελφοις αυτου
2 και αφηκεν φωνην μετα κλαυθμου ηκουσαν δε παντες οι αιγυπτιοι και ακουστον εγενετο εις τον οικον φαραω
3 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εγω ειμι ιωσηφ ετι ο πατηρ μου ζη και ουκ εδυναντο οι αδελφοι αποκριθηναι αυτω εταραχθησαν γαρ
4 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εγγισατε προς με και ηγγισαν και ειπεν εγω ειμι ιωσηφ ο αδελφος υμων ον απεδοσθε εις αιγυπτον
5 νυν ουν μη λυπεισθε μηδε σκληρον υμιν φανητω οτι απεδοσθε με ωδε εις γαρ ζωνην απεστειλεν με ο θεος εμπροσθεν υμων
6 τουτο γαρ δευτερον ετος λιμος επι της γης και ετι λοιπα πεντε ετη εν οις ουκ εσται αροτριασις ουδε αμητος
7 απεστειλεν γαρ με ο θεος εμπροσθεν υμων υπολειπεσθαι υμων καταλειμμα επι της γης και εκθρεψαι υμων καταλειψιν μεγαλην
8 νυν ουν ουχ υμεις με απεσταλκατε ωδε αλλ' η ο θεος και εποιησεν με ως πατερα φαραω και κυριον παντος του οικου αυτου και αρχοντα πασης γης αιγυπτου
9 σπευσαντες ουν αναβητε προς τον πατερα μου και ειπατε αυτω ταδε λεγει ο υιος σου ιωσηφ εποιησεν με ο θεος κυριον πασης γης αιγυπτου καταβηθι ουν προς με και μη μειν
ης

10 και κατοικησεις εν γη γεσεμ αραβιας και εση εγγυς μου συ και οι υιοι σου και οι υιοι των υιων σου τα προβατα σου και αι βοες σου και οσα σοι εστιν
11 και εκθρεψω σε εκει ετι γαρ πεντε ετη λιμος ινα μη εκτριβης συ και οι υιοι σου και παντα τα υπαρχοντα σου
12 ιδου οι οφθαλμοι υμων βλεπουσιν και οι οφθαλμοι βενιαμιν του αδελφου μου οτι το στομα μου το λαλουν προς υμας
13 απαγγειλατε ουν τω πατρι μου πασαν την δοξαν μου την εν αιγυπτω και οσα ειδετε και ταχυναντες καταγαγετε τον πατερα μου ωδε
14 και επιπεσων επι τον τραχηλον βενιαμιν του αδελφου αυτου εκλαυσεν επ' αυτω και βενιαμιν εκλαυσεν επι τω τραχηλω αυτου
15 και καταφιλησας παντας τους αδελφους αυτου εκλαυσεν επ' αυτοις και μετα ταυτα ελαλησαν οι αδελφοι αυτου προς αυτον
16 και διεβοηθη η φωνη εις τον οικον φαραω λεγοντες ηκασιν οι αδελφοι ιωσηφ εχαρη δε φαραω και η θεραπεια αυτου
17 ειπεν δε φαραω προς ιωσηφ ειπον τοις αδελφοις σου τουτο ποιησατε γεμισατε τα πορεια υμων και απελθατε εις γην χανααν
18 και παραλαβοντες τον πατερα υμων και τα υπαρχοντα υμων ηκετε προς με και δωσω υμιν παντων των αγαθων αιγυπτου και φαγεσθε τον μυελον της γης
19 συ δε εντειλαι ταυτα λαβειν αυτοις αμαξας εκ γης αιγυπτου τοις παιδιοις υμων και ταις γυναιξιν και αναλαβοντες τον πατερα υμων παραγινεσθε
20 και μη φεισησθε τοις οφθαλμοις των σκευων υμων τα γαρ παντα αγαθα αιγυπτου υμιν εσται
21 εποιησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ εδωκεν δε ιωσηφ αυτοις αμαξας κατα τα ειρημενα υπο φαραω του βασιλευωσ και εδωκεν αυτοις επισιτισμον εις την οδον
22 και πασιν εδωκεν δισσας στολας τω δε βενιαμιν εδωκεν τριακοσιους χρυσους και πεντε εξαλλασσουσας στολας
23 και τω πατρι αυτου απεστειλεν κατα τα αυτα και δεκα ονουσ αιροντας απο παντων των αγαθων αιγυπτου και δεκα ημιονουσ αιρουσας αρτουσ τω πατρι αυτου εις οδον
24 εξαπεστειλεν δε τουσ αδελφουσ αυτου και επορευθησαν και ειπεν αυτοις μη οργιζεσθε εν τη οδω
25 και ανεβησαν εξ αιγυπτου και ηλθον εις γην χανααν προς ιακωβ τον πατερα αυτων
26 και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες οτι ο υιοσ σου ιωσηφ ζη και αυτοσ αρχει πασης γης αιγυπτου και εξεστη η διανοια ιακωβ ου γαρ επιστευσεν αυτοις
27 ελαλησαν δε αυτω παντα τα ρηθεντα υπο ιωσηφ οσα ειπεν αυτοις ιδων δε τασ αμαξασ ας απεστειλεν ιωσηφ ωστε αναλαβειν αυτον ανεζωπυρησεν το πνευμα ιακωβ του πατροσ αυτων
28 ειπεν δε ισραηλ μεγα μοι εστιν ει ετι ιωσηφ ο υιοσ μου ζη πορευθεισ ονομοι αυτον προ του αποθανειν με
1 απαρασ δε ισραηλ αυτοσ και παντα τα αυτου ηλθεν επι το φρεαρ του ορκου και εθυσεν θυσιαν τω θεω του πατροσ αυτου ισαακ
2 ειπεν δε ο θεοσ ισραηλ εν οραματι της νυκτοσ ειπασ ιακωβ ιακωβ ο δε ειπεν τι εστιν
3 λεγων εγω ειμι ο θεοσ των πατερων σου μη φοβου καταβηναι εις αιγυπτον εις γαρ εθνοσ μεγα ποιησω σε εκει
4 και εγω καταβησομαι μετα σου εις αιγυπτον και εγω αναβιβασω σε εις τελοσ και ιωσηφ επιβαλει τασ χειρασ επι τουσ οφθαλμουσ σου
5 ανεστη δε ιακωβ απο του φρεατοσ του ορκου και ανελαβον οι υιοι ισραηλ τον πατερα αυτων και την αποσκευην και τασ γυναικασ αυτων επι τασ αμαξασ ας απεστειλεν ιωσηφ αραι αυτον
6 και αναλαβοντες τα υπαρχοντα αυτων και πασαν την κτησιν ην εκτησαντο εν γη χανααν εισηλθον εις αιγυπτον ιακωβ και παν το σπερμα αυτου μετ' αυτου
7 υιοι και οι υιοι των υιων αυτου μετ' αυτου θυγατερεσ και θυγατερεσ των υιων αυτου και παν το σπερμα αυτου ηγαγεν εις αιγυπτον
8 ταυτα δε τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισελθοντων εις αιγυπτον ιακωβ και οι υιοι αυτου πρωτοτοκοσ ιακωβ ρουβην
9 υιοι δε ρουβην ενωχ και φαλλουσ ασρων και χαρμι
10 υιοι δε συμειων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ υιοσ της χανανιτιδοσ
11 υιοι δε λευι γηρσων κααθ και μεραρι
12 υιοι δε ιουδα ηρ και αυναν και σηλωμ και φαρεσ και ζαρα απεθανεν δε ηρ και αυναν εν γη χανααν εγενοντο δε υιοι φαρεσ ασρων και ιεμουηλ
13 υιοι δε ισσαχαρ θωλα και φουα και ιασουβ και ζαμβραμ

14 υιοι δε ζαβουλων σερεδ και αλλων και αλοηλ
15 ουτοι υιοι λειας ους ετεκεν τω ιακωβ εν μεσοποταμια της συριας και διναν την θυγατερα αυτου πασαι αι ψυχαι υιοι και θυγατερες τριακοντα τρεις
16 υιοι δε γαδ σαφων και αγγις και σανις και θασοβαν και αηδις και αροηδις και αροηλις
17 υιοι δε ασηρ ιεμνα και ιεσουα και ιεουλ και βαρια και σαρα αδελφη αυτων υιοι δε βαρια χοβορ και μελχιηλ
18 ουτοι υιοι ζελφας ην εδωκεν λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου η ετεκεν τουτους τω ιακωβ δεκα εξ ψυχας
19 υιοι δε ραχηλ γυναικος ιακωβ ιωσηφ και βενιαμιν
20 εγενοντο δε υιοι ιωσηφ εν γη αιγυπτω ους ετεκεν αυτω ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως τον μανασση και τον εφραιμ εγενοντο δε υιοι μανασση ους ετεκεν αυτω η παλλακη η συρα τον μαχιρ μαχιρ δε εγεννησεν τον γαλααδ υιοι δε εφραιμ αδελφου μανασση σουταλααμ και τααμ υιοι δε σουταλααμ εδεμ
21 υιοι δε βενιαμιν βαλα και χοβορ και ασβηλ εγενοντο δε υιοι βαλα γηρα και νοεμαν και αγγις και ρως και μαμφιν και οφμιν γηρα δε εγεννησεν τον αραδ
22 ουτοι υιοι ραχηλ ους ετεκεν τω ιακωβ πασαι ψυχαι δεκα οκτω
23 υιοι δε δαν ασομ
24 και υιοι νεφθαλι ασηλ και γουνι και ισσααρ και συλλημ
25 ουτοι υιοι βαλλας ην εδωκεν λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου η ετεκεν τουτους τω ιακωβ πασαι ψυχαι επτα
26 πασαι δε ψυχαι αι εισελθουσαι μετα ιακωβ εις αιγυπτον οι εξελθοντες εκ των μηρων αυτου χωρις των γυναικων υιον ιακωβ πασαι ψυχαι εξηκοντα εξ
27 υιοι δε ιωσηφ οι γενομενοι αυτω εν γη αιγυπτω ψυχαι εννεα πασαι ψυχαι οικου ιακωβ αι εισελθουσαι εις αιγυπτον εβδομηκοντα πεντε
28 τον δε ιουδαν απεστειλεν εμπροσθεν αυτου προς ιωσηφ συναντησαι αυτω καθ' ηρωων πολιν εις γην ραμεσση
29 ζευξας δε ιωσηφ τα αρματα αυτου ανεβη εις συναντησιν ισραηλ τω πατρι αυτου καθ' ηρωων πολιν και οφθεις αυτω επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν κλαυθμω πλειονι
30 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ αποθανουμαι απο του νυν επει εωρακα το προσωπον σου ετι γαρ συ ζης
31 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου αναβας απαγγελω τω φαραω και ερω αυτω οι αδελφοι μου και ο οικος του πατρος μου οι ησαν εν γη χανααν ηκασιν προς με
32 οι δε ανδρες εισιν ποιμενες ανδρες γαρ κτηνοτροφοι ησαν και τα κτηνη και τους βοας και παντα τα αυτων αγειοχασιν
33 εαν ουν καλεση υμας φαραω και ειπη υμιν τι το εργον υμων εστιν
34 ερειτε ανδρες κτηνοτροφοι εσμεν οι παιδες σου εκ παιδος εως του νυν και ημεις και οι πατερες ημων ινα κατοικησητε εν γη γεσεμ αραβια βδελυγμα γαρ εστιν αιγυπτιοις πας ποιμην προβατων
1 ελθον δε ιωσηφ απηγγειλεν τω φαραω λεγων ο πατηρ μου και οι αδελφοι μου και τα κτηνη και οι βοες αυτων και παντα τα αυτων ηλθον εκ γης χανααν και ιδου εισιν εν γη γεσεμ
2 απο δε των αδελφων αυτου παρελαβεν πεντε ανδρας και εστησεν αυτους εναντιον φαραω
3 και ειπεν φαραω τοις αδελφοις ιωσηφ τι το εργον υμων οι δε ειπαν τω φαραω ποιμενες προβατων οι παιδες σου και ημεις και οι πατερες ημων
4 ειπαν δε τω φαραω παροικειν εν τη γη ηκαμεν ου γαρ εστιν νομη τοις κτηνεσιν των παιδων σου ενισχυσεν γαρ ο λιμος εν γη χανααν νυν ουν κατοικησομεν οι παιδες σου εν γη γεσεμ
5 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ κατοικειτωσαν εν γη γεσεμ ει δε επιστη οτι εισιν εν αυτοις ανδρες δυνατοι καταστησον αυτους αρχοντας των εμων κτηνων ηλθον δε εις αιγυπτον προς ιωσηφ ιακωβ και οι υιοι αυτου και ηκουσεν φαραω βασιλευς αιγυπτου και ειπεν φαραω προς ιωσηφ λεγων ο πατηρ σου και οι αδελφοι σου ηκασι προς σε
6 ιδου η γη αιγυπτου εναντιον σου εστιν εν τη βελτιστη γη κατοικισον τον πατερα σου και τους αδελφους σου
7 εισηγαγεν δε ιωσηφ ιακωβ τον πατερα αυτου και εστησεν αυτον εναντιον φαραω και ευλογησεν ιακωβ τον φαραω
8 ειπεν δε φαραω τω ιακωβ ποσα ετη ημερων της ζωης σου

- 9 και ειπεν ιακωβ τω φαραω αι ημεραι των ετων της ζωης μου ας παροικω εκατον τριακοντα ετη μικραι και πονηραι γεγονασιν αι ημεραι των ετων της ζωης μου ουκ αφικοντ
ο εις τας ημερας των ετων της ζωης των πατερων μου ας ημερας παρωκησαν
- 10 και ευλογησας ιακωβ τον φαραω εξηλθεν απ' αυτου
- 11 και κατωκισεν ιωσηφ τον πατερα και τους αδελφους αυτου και εδωκεν αυτοις κατασχεσιν εν γη αιγυπτου εν τη βελτιστη γη εν γη ραμεσση καθα προσεταξεν φαραω
- 12 και εσιτομετρει ιωσηφ τω πατρι και τοις αδελφοις αυτου και παντι τω οικω του πατρος αυτου σιτον κατα σωμα
- 13 σιτος δε ουκ ην εν παση τη γη ενισχυσεν γαρ ο λιμος σφοδρα εξελιπεν δε η γη αιγυπτου και η γη χανααν απο του λιμου
- 14 συνηγαγεν δε ιωσηφ παν το αργυριον το ευρεθεν εν γη αιγυπτου και εν γη χανααν του σιτου ου ηγοραζον και εσιτομετρει αυτοις και εισηνεγκεν ιωσηφ παν το αργυριον εις το
ν οικον φαραω
- 15 και εξελιπεν παν το αργυριον εκ γης αιγυπτου και εκ γης χανααν ηλθον δε παντες οι αιγυπτιοι προς ιωσηφ λεγοντες δος ημιν αρτους και ινα τι αποθνησκομεν εναντιον σου εκ
λελοιπεν γαρ το αργυριον ημων
- 16 ειπεν δε αυτοις ιωσηφ φερετε τα κτηνη υμων και δωσω υμιν αρτους αντι των κτηνων υμων ει εκλελοιπεν το αργυριον
- 17 ηγαγον δε τα κτηνη προς ιωσηφ και εδωκεν αυτοις ιωσηφ αρτους αντι των ιπων και αντι των προβατων και αντι των βοων και αντι των ονων και εξεθρεψεν αυτοις εν αρτ
οις αντι παντων των κτηνων αυτων εν τω ενιαυτω εκεινω
- 18 εξηλθεν δε το ετος εκεινο και ηλθον προς αυτον εν τω ετει τω δευτερω και ειπαν αυτω μηποτε εκτριβωμεν απο του κυριου ημων ει γαρ εκλελοιπεν το αργυριον και τα υπαρχ
οντα και τα κτηνη προς σε τον κυριον και ουχ υπολειπεται ημιν εναντιον του κυριου ημων αλλ' η το ιδιον σωμα και η γη ημων
- 19 ινα ουν μη αποθανωμεν εναντιον σου και η γη ερημωθη κτησαι ημας και την γην ημων αντι αρτων και εσομεθα ημεις και η γη ημων παιδες φαραω δος σπερμα ινα σπειρωμε
ν και ζωμεν και μη αποθανωμεν και η γη ουκ ερημωθησεται
- 20 και εκτησατο ιωσηφ πασαν την γην των αιγυπτιων τω φαραω απεδοντο γαρ οι αιγυπτιοι την γην αυτων τω φαραω επεκρατησεν γαρ αυτων ο λιμος και εγενετο η γη φαραω
- 21 και τον λαον κατεδουλωσατο αυτω εις παιδας απ' ακρων οριων αιγυπτου εως των ακρων
- 22 χωρις της γης των ιερων μονον ουκ εκτησατο ταυτην ιωσηφ εν δοσει γαρ εδωκεν δομα τοις ιερευσιν φαραω και ησθιον την δοσιν ην εδωκεν αυτοις φαραω δια τουτο ουκ α
πεδοντο την γην αυτων
- 23 ειπεν δε ιωσηφ πασι τοις αιγυπτιοις ιδου κεκτημαι υμας και την γην υμων σημερον τω φαραω λαβετε εαυτοις σπερμα και σπειρατε την γην
- 24 και εσται τα γεννηματα αυτης δωσετε το πεμπτον μερος τω φαραω τα δε τεσσαρα μερη εσται υμιν αυτοις εις σπερμα τη γη και εις βρωσιν υμιν και πασιν τοις εν τοις οικοις υ
μων
- 25 και ειπαν σεσωκας ημας ευρομεν χαριν εναντιον του κυριου ημων και εσομεθα παιδες φαραω
- 26 και εθετο αυτοις ιωσηφ εις προσταγμα εως της ημερας ταυτης επι γην αιγυπτου τω φαραω αποπεμπτον χωρις της γης των ιερων μονον ουκ ην τω φαραω
- 27 κατωκησεν δε ισραηλ εν γη αιγυπτω επι της γης γεσεμ και εκληρονομησαν επ' αυτης και ηυξηθησαν και επληθυνθησαν σφοδρα
- 28 επεζησεν δε ιακωβ εν γη αιγυπτω δεκα επτα ετη εγενοντο δε αι ημεραι ιακωβ ενιαυτων της ζωης αυτου εκατον τεσσαρακοντα επτα ετη
- 29 ηγγισαν δε αι ημεραι ισραηλ του αποθανειν και εκαλεσεν τον υιον αυτου ιωσηφ και ειπεν αυτω ει ευρηκα χαριν εναντιον σου υποθες την χειρα σου υπο τον μηρον μου και ποι
ησεις επ' εμε ελεημοσυνην και αληθειαν του μη με θαψαι εν αιγυπτω
- 30 αλλα κοιμηθησομαι μετα των πατερων μου και αρεις με εξ αιγυπτου και θαψεις με εν τω ταφω αυτων ο δε ειπεν εγω ποιησω κατα το ρημα σου
- 31 ειπεν δε ομοσον μοι και ωμοσεν αυτω και προσεκυνησεν ισραηλ επι το ακρον της ραβδου αυτου
- 1 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και απηγγελη τω ιωσηφ οτι ο πατηρ σου ενοχλειται και αναλαβων τους δυο υιους αυτου τον μανασση και τον εφραιμ ηλθεν προς ιακωβ
- 2 απηγγελη δε τω ιακωβ λεγοντες ιδου ο υιος σου ιωσηφ ερχεται προς σε και ενισχυσας ισραηλ εκαθισεν επι την κλινην
- 3 και ειπεν ιακωβ τω ιωσηφ ο θεος μου ωφθη μοι εν λουζα εν γη χανααν και ευλογησεν με
- 4 και ειπεν μοι ιδου εγω αυξανω σε και πληθυνω σε και ποιησω σε εις συναγωγας εθνων και δωσω σοι την γην ταυτην και τω σπερματι σου μετα σε εις κατασχεσιν αιωνιον

5 νυν ουν οι δυο υιοι σου οι γενομενοι σοι εν αιγυπτω προ του με ελθειν προς σε εις αιγυπτον εμοι εισιν εφραιμ και μανασση ως ρουβην και συμεων εσονται μοι
6 τα δε εκγονα α εαν γεννησης μετα ταυτα σοι εσονται επι τω ονοματι των αδελφων αυτων κληθησονται εν τοις εκεινων κληροις
7 εγω δε ηνικα ηρχομην εκ μεσοποταμιας της συριας απεθανεν ραχηλ η μητηρ σου εν γη χανασαν εγγιζοντος μου κατα τον ιπποδρομον χαβραθα της γης του ελθειν εφραθα και
8 κατωρυξα αυτην εν τη οδω του ιπποδρομου αυτη εστιν βαιθλεεμ
9 ιδων δε ισραηλ τους υιους ιωσηφ ειπεν τινες σοι ουτοι
9 ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου υιοι μου εισιν ους εδωκεν μοι ο θεος ενταυθα και ειπεν ιακωβ προσαγαγε μοι αυτους ινα ευλογησω αυτους
10 οι δε οφθαλμοι ισραηλ εβαρυωπησαν απο του γηρους και ουκ ηδυνατο βλεπειν και ηγγισεν αυτους προς αυτον και εφιλησεν αυτους και περιελαβεν αυτους
11 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ιδου του προσωπου σου ουκ εστερηθην και ιδου εδειξεν μοι ο θεος και το σπερμα σου
12 και εξηγαγεν ιωσηφ αυτους απο των γονατων αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι της γης
13 λαβων δε ιωσηφ τους δυο υιους αυτου τον τε εφραιμ εν τη δεξια εξ αριστερων δε ισραηλ τον δε μανασση εν τη αριστερα εκ δεξιων δε ισραηλ ηγγισεν αυτους αυτω
14 εκτεινας δε ισραηλ την χειρα την δεξιαν επεβαλεν επι την κεφαλην εφραιμ ουτος δε ην ο νεωτερος και την αριστεραν επι την κεφαλην μανασση εναλλαξ τας χειρας
15 και ηυλογησεν αυτους και ειπεν ο θεος ω ευηρεστησαν οι πατερες μου εναντιον αυτου αβρααμ και ισαακ ο θεος ο τρεφων με εκ νεοτητος εως της ημερας ταυτης
16 ο αγγελος ο ρυομενος με εκ παντων των κακων ευλογησαι τα παιδια ταυτα και επικληθησεται εν αυτοις το ονομα μου και το ονομα των πατερων μου αβρααμ και ισαακ και
17 πληθυνθεισαν εις πληθος πολυ επι της γης
18 ιδων δε ιωσηφ οτι επεβαλεν ο πατηρ την δεξιαν αυτου επι την κεφαλην εφραιμ βαρυ αυτω κατεφανη και αντελαβετο ιωσηφ της χειρος του πατρος αυτου αφελειν αυτην απο
19 της κεφαλης εφραιμ επι την κεφαλην μανασση
18 ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου ουχ ουτως πατερ ουτος γαρ ο πρωτοτοκος επιθες την δεξιαν σου επι την κεφαλην αυτου
19 και ουκ ηθελησεν αλλα ειπεν οίδα τεκνον οίδα και ουτος εσται εις λαον και ουτος υψωθησεται αλλα ο αδελφος αυτου ο νεωτερος μειζων αυτου εσται και το σπερμα αυτου εσ
20 ται εις πληθος εθνων
20 και ευλογησεν αυτους εν τη ημερα εκεινη λεγων εν υμιν ευλογηθησεται ισραηλ λεγοντες ποιησαι σε ο θεος ως εφραιμ και ως μανασση και εθηκεν τον εφραιμ εμπροσθεν του
21 μανασση
21 ειπεν δε ισραηλ τω ιωσηφ ιδου εγω αποθνησκω και εσται ο θεος μεθ' υμων και αποστρεψει υμας εις την γην των πατερων υμων
22 εγω δε διδωμι σοι σικιμα εξαιρετον υπερ τους αδελφους σου ην ελαβον εκ χειρος αμορραιων εν μαχαιρα μου και τοξω
1 εκαλεσεν δε ιακωβ τους υιους αυτου και ειπεν συναχθητε ινα αναγγειλω υμιν τι απαντησει υμιν επ' εσχατων των ημερων
2 αθροισθητε και ακουσατε υιοι ιακωβ ακουσατε ισραηλ του πατρος υμων
3 ρουβην πρωτοτοκος μου συ ισχυς μου και αρχη τεκνων μου σκληρος φερεσθαι και σκληρος αυθαδης
4 εξυβρισας ως υδωρ μη εκζεσης ανεβης γαρ επι την κοιτην του πατρος σου τοτε εμιανας την στρωμνην ου ανεβης
5 συμεων και λευι αδελφοι συνετελεσαν αδικιαν εξ αιρεσεως αυτων
6 εις βουλην αυτων μη ελθοι η ψυχη μου και επι τη συστασει αυτων μη ερεισαι τα ηπατα μου οτι εν τω θυμω αυτων απεκτειναν ανθρωπους και εν τη επιθυμια αυτων ενευροκ
7 οπησαν ταυρον
7 επικαταρατος ο θυμος αυτων οτι αυθαδης και η μηνις αυτων οτι εκκληρυνθη διαμεριω αυτους εν ιακωβ και διασπερω αυτους εν ισραηλ
8 ιουδα σε αινεσαισαν οι αδελφοι σου αι χειρες σου επι νωτου των εχθρων σου προσκυνησουσιν σοι οι υιοι του πατρος σου
9 σκυμνος λεοντος ιουδα εκ βλαστου υιε μου ανεβης αναπεσων εκοιμηθης ως λεων και ως σκυμνος τις εγειρει αυτον
10 ουκ εκλειψει αρχων εξ ιουδα και ηγουμενος εκ των μηρων αυτου εως αν ελθη τα αποκειμενα αυτω και αυτος προσδοκια εθνων
11 δεσμευων προς αμπελον τον πωλον αυτου και τη ελικι τον πωλον της ονου αυτου πλυνει εν οινω την στολην αυτου και εν αιματι σταφυλης την περιβολην αυτου

12 χαροποι οι οφθαλμοι αυτου απο οινου και λευκοι οι οδοντες αυτου η γαλα
13 ζαβουλων παραλιος κατοικησει και αυτος παρ' ορμον πλοιων και παρατενει εως σιδωνος
14 ισαχαρ το καλον επεθυμησεν αναπαυομενος ανα μεσον των κληρων
15 και ιδων την αναπαυσιν οτι καλη και την γην οτι πικον υπεθηκεν τον ωμον αυτου εις το πονειν και εγενηθη ανηρ γεωργος
16 δαν κρινει τον εαυτου λαον ωσει και μια φυλη εν ισραηλ
17 και γενηθητω δαν οφης εφ' οδου εγκαθημενος επι τριβου δακνων πτερναν ιππου και πεσειται ο ιππευς εις τα οπισω
18 την σωτηριαν περιμενω κυριου
19 γαδ πειρατηριον πειρατευσει αυτον αυτος δε πειρατευσει αυτων κατα ποδας
20 ασηρ πικον αυτου ο αρτος και αυτος δωσει τρυφην αρχουσιν
21 νεφθαλι στελεχος ανειμενον επιδιδους εν τω γενηματι καλλος
22 υιος ηυξημενος ιωσηφ υιος ηυξημενος ζηλωτος υιος μου νεωτατος προς με αναστρεψον
23 εις ον διαβουλευομενοι ελοιδορουν και ενειχον αυτω κυριοι τοξευματων
24 και συνετριβη μετα κρατους τα τοξα αυτων και εξελυθη τα νευρα βραχιονων χειρων αυτων δια χειρα δυναστου ιακωβ εκειθεν ο κατισχυσας ισραηλ
25 παρα θεου του πατρος σου και εβοηθησεν σοι ο θεος ο εμος και ευλογησεν σε ευλογιαν ουρανου ανωθεν και ευλογιαν γης εχουσης παντα ενεκεν ευλογιας μαστων και μητρας
26 ευλογιας πατρος σου και μητρος σου υπερισχυσεν επ' ευλογιας ορειων μονιμων και επ' ευλογιας θινων αεναων εσονται επι κεφαλην ιωσηφ και επι κορυφης ων ηγησατο αδε λφων
27 βενιαμιν λυκος αρπαξ το πρωινον εδεται ετι και εις το εσπερας διαδωσει τροφην
28 παντες ουτοι υιοι ιακωβ δωδεκα και ταυτα ελαλησεν αυτοις ο πατηρ αυτων και ευλογησεν αυτοις εκαστον κατα την ευλογιαν αυτου ευλογησεν αυτοις
29 και ειπεν αυτοις εγω προστιθεμαι προς τον εμον λαον θαψατε με μετα των πατερων μου εν τω σπηλαιω ο εστιν εν τω αγρω εφρων του χετταιου
30 εν τω σπηλαιω τω διπλω τω απεναντι μαμβρη εν τη γη χανααν ο εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον παρα εφρων του χετταιου εν κτησει μνημειου
31 εκει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου εκει εθαψαν ισαακ και ρεβεκκαν την γυναικα αυτου και εκει εθαψα λειαν
32 εν κτησει του αγρου και του σπηλαιου του οντος εν αυτω παρα των υιων χετ
33 και κατεπαυσεν ιακωβ επιτασσων τοις υιοις αυτου και εξαρας τους ποδας αυτου επι την κλινην εξελιπεν και προσεθεθη προς τον λαον αυτου
1 και επιπεσων ιωσηφ επι το προσωπον του πατρος αυτου εκλαυσεν επ' αυτον και εφιλησεν αυτον
2 και προσεταξεν ιωσηφ τοις παισιν αυτου τοις ενταφιασταις ενταφιασαι τον πατερα αυτου και ενεταφιασαν οι ενταφιασται τον ισραηλ
3 και επληρωσαν αυτου τεσσαρακοντα ημερας ουτως γαρ καταριθμουνται αι ημεραι της ταφης και επενθησεν αυτον αιγυπτος εβδομηκοντα ημερας
4 επειδη δε παρηλθον αι ημεραι του πενθους ελαλησεν ιωσηφ προς τους δυναστας φαραω λεγων ει ευρον χαριν εναντιον υμων λαλησατε περι εμου εις τα ωτα φαραω λεγοντες
5 ο πατηρ μου ωρκισεν με λεγων εν τω μνημειω ω ωρυξα εμαυτω εν γη χανααν εκει με θαψεις νυν ουν αναβας θαψω τον πατερα μου και επανελευσομαι
6 και ειπεν φαραω αναβηθι θαψον τον πατερα σου καθαπερ ωρκισεν σε
7 και ανεβη ιωσηφ θαψαι τον πατερα αυτου και συνανεβησαν μετ' αυτου παντες οι παιδες φαραω και οι πρεσβυτεροι του οικου αυτου και παντες οι πρεσβυτεροι της γης αιγυπ του
8 και πασα η πανοικια ιωσηφ και οι αδελφοι αυτου και πασα η οικια η πατρικη αυτου και την συγγενειαν και τα προβατα και τους βοας υπελιποντο εν γη γεσεμ
9 και συνανεβησαν μετ' αυτου και αρματα και ιππεις και εγενετο η παρεμβολη μεγαλη σφοδρα
10 και παρεγενοντο εφ' αλωνα αταδ ο εστιν περαν του ιορδανου και εκοψαντο αυτον κοπετον μεγαν και ισχυρον σφοδρα και εποησεν το πενθος τω πατρι αυτου επτα ημερας

- 11 και ειδον οι κατοικοι της γης χανααν το πενθος εν αλωνι αταδ και ειπαν πενθος μεγα τουτο εστιν τοις αιγυπτιοις δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου πενθος αιγυπτου ο εστιν περαν του ιορδανου
- 12 και εποιησαν αυτω ουτως οι υιοι αυτου και εθαψαν αυτον εκει
- 13 και ανελαβον αυτον οι υιοι αυτου εις γην χανααν και εθαψαν αυτον εις το σπηλαιον το διπλουν ο εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον εν κτησει μνημειου παρα εφρων του χετταιου κατεναντι μαμβρη
- 14 και απεστρεψεν ιωσηφ εις αιγυπτον αυτος και οι αδελφοι αυτου και οι συναναβαντες θαψαι τον πατερα αυτου
- 15 ιδοντες δε οι αδελφοι ιωσηφ οτι τεθνηκεν ο πατηρ αυτων ειπαν μηποτε μνησικακηση ημιν ιωσηφ και ανταποδομα ανταποδω ημιν παντα τα κακα α ενεδειξαμεθα αυτω και παρεγενοντο προς ιωσηφ λεγοντες ο πατηρ σου ωρκισεν προ του τελευτησαι αυτον λεγων
- 17 ουτως ειπατε ιωσηφ αφες αυτοις την αδικιαν και την αμαρτιαν αυτων οτι πονηρα σοι ενεδειξαντο και νυν δεξαι την αδικιαν των θεραποντων του θεου του πατρος σου και εκ λυσεν ιωσηφ λαλουντων αυτων προς αυτον
- 18 και ελθοντες προς αυτον ειπαν οιδε ημεις σοι οικεται
- 19 και ειπεν αυτοις ιωσηφ μη φοβεισθε του γαρ θεου εμι εγω
- 20 υμεις εβουλευσασθε κατ' εμου εις πονηρα ο δε θεος εβουλευσατο περι εμου εις αγαθα οπως αν γενηθη ως σημερον ινα διατραφη λαος πολυς
- 21 και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε εγω διαθρεψω υμας και τας οικιας υμων και παρεκαλεσεν αυτους και ελαλησεν αυτων εις την καρδιαν
- 22 και κατωκησεν ιωσηφ εν αιγυπτω αυτος και οι αδελφοι αυτου και πασα η πανοικια του πατρος αυτου και εξησεν ιωσηφ ετη εκατον δεκα
- 23 και ειδεν ιωσηφ εφραιμ παιδια εως τριτης γενεας και υιοι μαχιρ του υιου μανασση ετεχθησαν επι μηρων ιωσηφ
- 24 και ειπεν ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου λεγων εγω αποθνησκω επισκοπη δε επισκεπεται υμας ο θεος και αναξει υμας εκ της γης ταυτης εις την γην ην ωμοσεν ο θεος τοις πατρ ασιν ημων αβρααμ και ισαακ και ιακωβ
- 25 και ωρκισεν ιωσηφ τους υιους ισραηλ λεγων εν τη επισκοπη η επισκεπεται υμας ο θεος και συνανοισετε τα οστα μου εντευθεν μεθ' υμων
- 26 και ετελευτησεν ιωσηφ ετων εκατον δεκα και εθαψαν αυτον και εθηκαν εν τη σορω εν αιγυπτω .
- 1 ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισπεπορευμενων εις αιγυπτον αμα ιακωβ τω πατρι αυτων εκαστος πανοικια αυτων εισηλθοσαν
- 2 ρουβην συμεων λευι ιουδας
- 3 ισσαχαρ ζαβουλων και βενιαμιν
- 4 δαν και νεφθαλι γαδ και ασηρ
- 5 ιωσηφ δε ην εν αιγυπτω ησαν δε πασαι ψυχαι εξ ιακωβ πεντε και εβδομηκοντα
- 6 ετελευτησεν δε ιωσηφ και παντες οι αδελφοι αυτου και πασα η γενεα εκεινη
- 7 οι δε υιοι ισραηλ ηυξηθησαν και πληθυνθησαν και χυδαιοι εγενοντο και κατισχυον σφοδρα σφοδρα πληθυνεν δε η γη αυτους
- 8 ανεστη δε βασιλευς ετερος επ' αιγυπτον ος ουκ ηδει τον ιωσηφ
- 9 ειπεν δε τω εθνει αυτου ιδου το γενος των υιων ισραηλ μεγα πληθος και ισχυει υπερ ημας
- 10 δευτε ουν κατασοφισομεθα αυτους μηποτε πληθυνθη και ηνικα αν συμβη ημιν πολεμος προστεθησονται και ουτοι προς τους υπεναντιους και εκπολεμησαντες ημας εξελευσονται εκ της γης
- 11 και επεστησεν αυτοις επιστατας των εργαων ινα κακωσωσιν αυτους εν τοις εργαοις και ωκοδομησαν πολεις οχυρας τω φαραω την τε πιθωμ και ραμεσση και ων η εστιν ηλιου πολις
- 12 καθοτι δε αυτους εταπεινουν τοσουτω πλειους εγινοντο και ισχυον σφοδρα σφοδρα και εβδελυσσοντο οι αιγυπτιοι απο των υιων ισραηλ
- 13 και κατεδυναστευον οι αιγυπτιοι τους υιους ισραηλ βια

14 και κατωδυνων αυτων την ζωην εν τοις εργοις τοις σκληροις τω πληω και τη πλινθεια και πασι τοις εργοις τοις εν τοις πεδιοις κατα παντα τα εργα ων κατεδουλοντο αυτου
ς μετα βιας

15 και ειπεν ο βασιλευς των αιγυπτιων ταις μαιαις των εβραιων τη μια αυτων η ονομα σεπφωρα και το ονομα της δευτερας φουα

16 και ειπεν οταν μαιουσθε τας εβραιας και ωσιν προς τω τικτειν εαν μεν αρσεν η αποκτεινατε αυτο εαν δε θηλυ περιποιεισθε αυτο

17 εφοβηθησαν δε αι μαιαι τον θεον και ουκ εποιησαν καθοτι συνεταξεν αυταις ο βασιλευς αιγυπτου και εξωγογουν τα αρσενα

18 εκαλεσεν δε ο βασιλευς αιγυπτου τας μαιαις και ειπεν αυταις τι οτι εποιησατε το πραγμα τουτο και εξωγογευετε τα αρσενα

19 ειπαν δε αι μαιαι τω φαραω ουχ ως γυναικες αιγυπτου αι εβραιαι τικτουσιν γαρ πριν η εισελθειν προς αυτας τας μαιαις και ετικτον

20 ευ δε εποιει ο θεος ταις μαιαις και επληθυνεν ο λαος και ισχυεν σφοδρα

21 επειδη εφοβουντο αι μαιαι τον θεον εποιησαν εαυταις οικιας

22 συνεταξεν δε φαραω παντι τω λαω αυτου λεγων παν αρσεν ο εαν τεχθη τοις εβραιοις εις τον ποταμον ριψατε και παν θηλυ ζωογονειτε αυτο

1 ην δε τις εκ της φυλης λευι ος ελαβεν των θυγατερων λευι και εσχεν αυτην

2 και εν γαστρι ελαβεν και ετεκεν αρσεν ιδοντες δε αυτο ασειον εσκεπασαν αυτο μηνιας τρεις

3 επει δε ουκ ηδυναντο αυτο ετι κρυπτειν ελαβεν αυτω η μητηρ αυτου θιβιν και κατεχρισεν αυτην ασφαλοποιηση και ενεβαλεν το παιδιον εις αυτην και εθηκεν αυτην εις το ελ
ος παρα τον ποταμον

4 και κατεσκοπευεν η αδελφη αυτου μακροθεν μαθειν τι το αποβησομενον αυτω

5 κατεβη δε η θυγατηρ φαραω λουσασθαι επι τον ποταμον και αι αβραι αυτης παρεπορευοντο παρα τον ποταμον και ιδουσα την θιβιν εν τω ελει αποστειλασα την αβραν ανειλ
ατο αυτην

6 ανοιξασα δε ορα παιδιον κλαιον εν τη θιβει και εφεισατο αυτου η θυγατηρ φαραω και εφη απο των παιδιων των εβραιων τουτο

7 και ειπεν η αδελφη αυτου τη θυγατρι φαραω θελεις καλεσω σοι γυναικα τροφουουσαν εκ των εβραιων και θηλασει σοι το παιδιον

8 η δε ειπεν αυτη η θυγατηρ φαραω πορευου ελθουσα δε η νεανις εκαλεσεν την μητερα του παιδιου

9 ειπεν δε προς αυτην η θυγατηρ φαραω διατηρησον μοι το παιδιον τουτο και θηλασον μοι αυτο εγω δε δωσω σοι τον μισθον ελαβεν δε η γυνη το παιδιον και εθηλαζεν αυτο

10 αδρυνθεντος δε του παιδιου εισηγαγεν αυτο προς την θυγατερα φαραω και εγεννηθη αυτη εις υιον επωνομασεν δε το ονομα αυτου μουσην λεγουσα εκ του υδατος αυτον ανειλ
ομην

11 εγενετο δε εν ταις ημεραις ταις πολλαις εκειναις μεγας γενομενος μουσης εξηλθεν προς τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ κατανοησας δε τον πονον αυτων ορα ανθρωπ
ον αιγυπτιον τυπτοντα τινα εβραιοι των εαυτου αδελφων των υιων ισραηλ

12 περιβλεψαμενος δε ωδε και ωδε ουχ ορα ουδενα και παταξας τον αιγυπτιον εκρυσεν αυτον εν τη αμμω

13 εξελθων δε τη ημερα τη δευτερα ορα δυο ανδρας εβραιοις διαπληκτιζομενους και λεγει τω αδικουντι δια τι συ τυπτεις τον πλησιον

14 ο δε ειπεν τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ' ημων μη ανελιν με συ θελεις ον τροπον ανειλεις εχθες τον αιγυπτιον εφοβηθη δε μουσης και ειπεν ει ουτως εμφανες γ
εγονεν το ρημα τουτο

15 ηκουσεν δε φαραω το ρημα τουτο και εξητει ανελιν μουσην ανεχωρησεν δε μουσης απο προσωπου φαραω και ωκησεν εν γη μαδιαμ ελθων δε εις γην μαδιαμ εκαθισεν επι τ
ου φρεατος

16 τω δε ιερει μαδιαμ ησαν επτα θυγατερες ποιμαινουσαι τα προβατα του πατρος αυτων ιοθορ παραγενομεναι δε ηντλουν εως επλησαν τας δεξαμενας ποτισαι τα προβατα του π
ατρος αυτων ιοθορ

17 παραγενομενοι δε οι ποιμενες εξεβαλον αυτας αναστας δε μουσης ερρυσατο αυτας και ηντλησεν αυταις και εποτισεν τα προβατα αυτων

18 παρεγενοντο δε προς ραγουηλ τον πατερα αυτων ο δε ειπεν αυταις τι οτι εταχυνατε του παραγενεσθαι σημερον

19 αι δε ειπαν ανθρωπος αιγυπτιος ερρυσατο ημας απο των ποιμενων και ηντλησεν ημιν και εποτισεν τα προβατα ημων

20 ο δε ειπεν ταις θυγατρασιν αυτου και που εστι και ινα τι ουτως καταλελοιπατε τον ανθρωπον καλεσατε ουν αυτον οπως φαγη αρτον
21 κατωκισθη δε μουσης παρα τω ανθρωπω και εξεδото σεπφωραν την θυγατερα αυτου μουση γυναικα
22 εν γαστρι δε λαβουσα η γυνη ετεκεν υιον και επωνομασεν μουσης το ονομα αυτου γηρσαμ λεγων οτι παροικος ειμι εν γη αλλοτρια
23 μετα δε τας ημερας τας πολλας εκεινας ετελευτησεν ο βασιλευς αιγυπτου και κατεστεναξαν οι υιοι ισραηλ απο των εργαων και ανεβησαν και ανεβη η βοη αυτων προς τον θεον απο των εργαων
24 και εισηκουσεν ο θεος τον στεναγμον αυτων και εμνησθη ο θεος της διαθηκης αυτου της προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ
25 και επειδεν ο θεος τους υιους ισραηλ και εγνωσθη αυτοις
1 και μουσης ην ποιμαιων τα προβατα ιοθωρ του γαμβρου αυτου του ιερεως μαδιαμ και ηγαγεν τα προβατα υπο την ερημον και ηλθεν εις το ορος χωρηβ
2 ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εν φλογι πυρος εκ του βατου και ορα οτι ο βατος καιεται πυρι ο δε βατος ου κατακαιετο
3 ειπεν δε μουσης παρελθων οψομαι το οραμα το μεγα τουτο τι οτι ου κατακαιεται ο βατος
4 ως δε ειδεν κυριος οτι προσαγει ιδειν εκαλεσεν αυτον κυριος εκ του βατου λεγων μουση μουση ο δε ειπεν τι εστιν
5 και ειπεν μη εγγισης ωδε λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω συ εστηκας γη αγια εστιν
6 και ειπεν αυτω εγω ειμι ο θεος του πατρος σου θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ απεστρεψεν δε μουσης το προσωπον αυτου ευλαβειτο γαρ κατεμβλεψαι ενωπιον του θεου
7 ειπεν δε κυριος προς μουσην ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και της κραυγης αυτων ακηκοα απο των εργοδιωκτων οίδα γαρ την οδυνην αυτων
8 και κατεβην εξελεσθαι αυτους εκ χειρος αιγυπτιων και εξαγαγειν αυτους εκ της γης εκεινης και εισαγαγειν αυτους εις γην αγαθην και πολλην εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εις τον τοπον των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και γεργεσαιων και ευαιων και ιεβουσαιων
9 και νυν ιδου κραυγη των υιων ισραηλ ηκει προς με καγω εωρακα τον θλιμμον ον οι αιγυπτιοι θλιβουσιν αυτους
10 και νυν δευρο αποστειλω σε προς φαραω βασιλευα αιγυπτου και εξαξεις τον λαον μου τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου
11 και ειπεν μουσης προς τον θεον τις ειμι οτι πορευσομαι προς φαραω βασιλευα αιγυπτου και οτι εξαξω τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου
12 ειπεν δε ο θεος μουσει λεγων οτι εσομαι μετα σου και τουτο σοι το σημειον οτι εγω σε εξαποστελλω εν τω εξαγαγειν σε τον λαον μου εξ αιγυπτου και λατρευσετε τω θεω εν τω ορει τουτω
13 και ειπεν μουσης προς τον θεον ιδου εγω ελευσομαι προς τους υιους ισραηλ και ερω προς αυτους ο θεος των πατερων υμων απεσταλκεν με προς υμας ερωτησουσιν με τι ονομα αυτω τι ερω προς αυτους
14 και ειπεν ο θεος προς μουσην εγω ειμι ο ων και ειπεν ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ ο ων απεσταλκεν με προς υμας
15 και ειπεν ο θεος παλιν προς μουσην ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ κυριος ο θεος των πατερων υμων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ απεσταλκεν με προς υμας το υτο μου εστιν ονομα αιωνιον και μνημοσυνον γενεων γενεαις
16 ελθων ουν συναγαγε την γερουσιαν των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτους κυριος ο θεος των πατερων υμων ωπται μοι θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ λεγων επισκοπη επεσκεμμαι υμας και οσα συμβεβηκεν υμιν εν αιγυπτω
17 και ειπον αναβιβασσω υμας εκ της κακωσεως των αιγυπτιων εις την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και γεργεσαιων και ευαιων και ιεβουσαιων εις γην ρεουσαν γαλα και μελι
18 και εισακουσονται σου της φωνης και εισελυση συ και η γερουσια ισραηλ προς φαραω βασιλευα αιγυπτου και ερεις προς αυτον ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσωμεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον ινα θυσωμεν τω θεω ημων
19 εγω δε οίδα οτι ου προησεται υμας φαραω βασιλευς αιγυπτου πορευθηναι εαν μη μετα χειρος κραταιας
20 και εκτεινας την χειρα παταξω τους αιγυπτιους εν πασι τοις θαυμασιοις μου οις ποιησω εν αυτοις και μετα ταυτα εξαποστελει υμας
21 και δωσω χαριν τω λαω τουτω εναντιον των αιγυπτιων οταν δε αποτρεχητε ουκ απελευσεσθε κενοι

22 αιτησει γυνη παρα γειτονος και συσκηνου αυτης σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον και επιθησετε επι τους υιους υμων και επι τας θυγατερας υμων και σκυλευσετε τους αιγυπτιους

1 απεκριθη δε μουσης και ειπεν εαν ουν μη πιστευσωσιν μοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης μου ερουσιν γαρ οτι ουκ ωπται σοι ο θεος τι ερω προς αυτους

2 ειπεν δε αυτο κυριος τι τουτο εστιν το εν τη χειρι σου ο δε ειπεν ραβδος

3 και ειπεν ριψον αυτην επι την γην και ερριψεν αυτην επι την γην και εγενετο οφης και εφυγεν μουσης απ' αυτου

4 και ειπεν κυριος προς μουσην εκτεινον την χειρα και επιλαβου της κερκου εκτεινας ουν την χειρα επελαβετο της κερκου και εγενετο ραβδος εν τη χειρι αυτου

5 ινα πιστευσωσιν σοι οτι ωπται σοι κυριος ο θεος των πατερων αυτων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ

6 ειπεν δε αυτο κυριος παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα αυτου εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκεν την χειρα αυτου εκ του κολπου αυτου και εγενηθη η χειρ αυτου ωσει χιων

7 και ειπεν παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκεν αυτην εκ του κολπου αυτου και παλιν απεκατεστη εις την χροαν της σαρκος αυτου

8 εαν δε μη πιστευσωσιν σοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης του σημειου του πρωτου πιστευσουσιν σοι της φωνης του σημειου του εσχατου

9 και εσται εαν μη πιστευσωσιν σοι τοις δυσι σημειοις τουτοις μηδε εισακουσωσιν της φωνης σου λημψη απο του υδατος του ποταμου και εκχεις επι το ξηρον και εσται το υδωρ ο εαν λαβης απο του ποταμου αιμα επι του ξηρου

10 ειπεν δε μουσης προς κυριον δεομαι κυριε ουχ ικανος ειμι προ της εχθες ουδε προ της τριτης ημερας ουδε αφ' ου ηρξω λαλειν τω θεραποντι σου ισχυοφωνος και βραδυγλωσσος εγω ειμι

11 ειπεν δε κυριος προς μουσην τις εδωκεν στομα ανθρωπω και τις εποιησεν δυσκωφον και κωφον βλεποντα και τυφλον ουκ εγω ο θεος

12 και νυν πορευου και εγω ανοιξω το στομα σου και συμβιβασω σε ο μελλεις λαλησαι

13 και ειπεν μουσης δεομαι κυριε προχειρισαι δυναμενον αλλον ον αποστελεις

14 και θυμωθεις οργη κυριος επι μουσην ειπεν ουκ ιδου ααρων ο αδελφος σου ο λευιτης επισταμαι οτι λαλων λαλησει αυτος σοι και ιδου αυτος εξελευσεται εις συναντησιν σοι και ιδων σε χαρησεται εν εαυτω

15 και ερεις προς αυτον και δωσεις τα ρηματα μου εις το στομα αυτου και εγω ανοιξω το στομα σου και το στομα αυτου και συμβιβασω υμας α ποιησετε

16 και αυτος σοι προσλαλησει προς τον λαον και αυτος εσται σου στομα συ δε αυτω εση τα προς τον θεον

17 και την ραβδον ταυτην την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου εν η ποιησεις εν αυτη τα σημεια

18 επορευθη δε μουσης και απεστρεψεν προς ιοθορ τον γαμβρον αυτου και λεγει πορευσομαι και αποστρεψω προς τους αδελφους μου τους εν αιγυπτω και οψομαι ει επι ζωσιν και ειπεν ιοθορ μουση βαδιζε υγιαινων

19 μετα δε τας ημερας τας πολλας εκεινας ετελευτησεν ο βασιλευς αιγυπτου ειπεν δε κυριος προς μουσην εν μαδιαμ βαδιζε απελθε εις αιγυπτον τεθνηκασιν γαρ παντες οι ζητουντες σου την ψυχην

20 αναλαβων δε μουσης την γυναικα και τα παιδια ανεβιβασεν αυτα επι τα υποζυγια και επεστρεψεν εις αιγυπτον ελαβεν δε μουσης την ραβδον την παρα του θεου εν τη χειρι αυτου

21 ειπεν δε κυριος προς μουσην πορευομενου σου και αποστρεφοντος εις αιγυπτον ορα παντα τα τερατα α εδωκα εν ταις χερσιν σου ποιησεις αυτα εναντιον φαραω εγω δε σκληρυνω την καρδιαν αυτου και ου μη εξαποστειλη τον λαον

22 συ δε ερεις τω φαραω ταδε λεγει κυριος υιος πρωτοτοκος μου ισραηλ

23 ειπα δε σοι εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευση ει μεν ουν μη βουλει εξαποστειλαι αυτους ορα ουν εγω αποκτενω τον υιον σου τον πρωτοτοκον

24 εγενετο δε εν τη οδω εν τω καταλυματι συνητησεν αυτω αγγελος κυριου και εζητει αυτον αποκτειναι

25 και λαβουσα σεπφορα ψηφον περιετεμεν την ακροβυστιαν του υιου αυτης και προσεπεσεν προς τους ποδας και ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου

26 και απηλθεν απ' αυτου διοτι ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου

27 ειπεν δε κυριος προς ααρων πορευθητι εις συναντησιν μουσει εις την ερημον και επορευθη και συνηνητησεν αυτω εν τω ορει του θεου και κατεφιλησαν αλληλους
28 και ανηγγειλεν μουσης τω ααρων παντας τους λογους κυριου ους απεστειλεν και παντα τα σημεια α εντειλατο αυτω
29 επορευθη δε μουσης και ααρων και συνηγαγον την γερουσιαν των υιων ισραηλ
30 και ελαλησεν ααρων παντα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν ο θεος προς μουσην και εποιησεν τα σημεια εναντιον του λαου
31 και επιστευσεν ο λαος και εχαρη οτι επεσκεψατο ο θεος τους υιους ισραηλ και οτι ειδεν αυτων την θλιψιν κυψας δε ο λαος προσεκυνησεν
1 και μετα ταυτα εισηλθεν μουσης και ααρων προς φαραω και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι εορτασωσιν εν τη ερημω
2 και ειπεν φαραω τις εστιν ου εισακουσομαι της φωνης αυτου ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ ουκ οίδα τον κυριον και τον ισραηλ ουκ εξαποστελλω
3 και λεγουσιν αυτω ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσομεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον οπως θυσωμεν τω θεω ημων μηποτε συναντηση ημιν θανατο
ς η φονος
4 και ειπεν αυτοις ο βασιλευς αιγυπτου ινα τι μουση και ααρων διαστρεφετε τον λαον μου απο των εργαων απελθατε εκαστος υμων προς τα εργα αυτου
5 και ειπεν φαραω ιδου νυν πολυπληθει ο λαος μη ουν καταπανσωμεν αυτους απο των εργαων
6 συνεταξεν δε φαραω τοις εργοδιωκταις του λαου και τοις γραμματευσιν λεγων
7 ουκετι προστεθησεται διδοναι αχυρον τω λαω εις την πλινθουργιαν καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν αυτοι πορευεσθωσαν και συναγαγετωσαν εαυτοις αχυρα
8 και την συνταξιν της πλινθειας ης αυτοι ποιουσιν καθ' εκαστην ημεραν επιβαλεις αυτοις ουκ αφειλεις ουδεν σχολαζουσιν γαρ δια τουτο κεκραγασιν λεγοντες πορευθωμεν και
θυσωμεν τω θεω ημων
9 βαρυνεσθω τα εργα των ανθρωπων τουτων και μεριμνατωσαν ταυτα και μη μεριμνατωσαν εν λογοις κενοις
10 κατεσπευδον δε αυτους οι εργοδιωκται και οι γραμματαις και ελεγον προς τον λαον λεγοντες ταδε λεγει φαραω ουκετι διδομι υμιν αχυρα
11 αυτοι υμεις πορευομενοι συλλεγετε εαυτοις αχυρα οθεν εαν ευρητε ου γαρ αφαιρειται απο της συνταξεως υμων ουθεν
12 και διεσπαρη ο λαος εν ολη αιγυπτω συναγαγειν καλαμην εις αχυρα
13 οι δε εργοδιωκται κατεσπευδον αυτους λεγοντες συντελειτε τα εργα τα καθηκοντα καθ' ημεραν καθαπερ και οτε το αχυρον εδιδοτο υμιν
14 και εμαστιγωθησαν οι γραμματαις του γενους των υιων ισραηλ οι κατασταθεντες επ' αυτους υπο των επιστατων του φαραω λεγοντες δια τι ου συνετελεσατε τας συνταξεις υ
μων της πλινθειας καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν και το της σημερον
15 εισελθοντες δε οι γραμματαις των υιων ισραηλ κατεβησαν προς φαραω λεγοντες ινα τι ουτως ποιεις τοις σοις οικηταις
16 αχυρον ου διδοται τοις οικηταις σου και την πλινθον ημιν λεγουσιν ποιειν και ιδου οι παιδες σου μεμαστιγωνται αδικησεις ουν τον λαον σου
17 και ειπεν αυτοις σχολαζετε σχολασται εστε δια τουτο λεγετε πορευθωμεν θυσωμεν τω θεω ημων
18 νυν ουν πορευθεντες εργαζεσθε το γαρ αχυρον ου δοθησεται υμιν και την συνταξιν της πλινθειας αποδωσετε
19 εωρων δε οι γραμματαις των υιων ισραηλ εαυτους εν κακοις λεγοντες ουκ απολειψετε της πλινθειας το καθηκον τη ημερα
20 συνηνητησαν δε μουση και ααρων ερχομενοις εις συναντησιν αυτοις εκπορευομενων αυτων απο φαραω
21 και ειπαν αυτοις ιδοι ο θεος υμας και κριναι οτι εβδελυξατε την οσμην ημων εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου δουναι ρομφαιαν εις τας χειρας αυτου απο
κτειναι ημας
22 επεστρεψεν δε μουσης προς κυριον και ειπεν κυριε δια τι εκακωσας τον λαον τουτον και ινα τι απεσταλκας με
23 και αφ' ου πεπορευμαι προς φαραω λαλησαι επι τω σω ονοματι εκακωσεν τον λαον τουτον και ουκ ερρυσω τον λαον σου
1 και ειπεν κυριος προς μουσην ηδη οψει α ποιησω τω φαραω εν γαρ χειρι κραταια εξαποστελει αυτους και εν βραχιονι υψηλω εκβαλει αυτους εκ της γης αυτου
2 ελαλησεν δε ο θεος προς μουσην και ειπεν προς αυτον εγω κυριος
3 και ωφθην προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ θεος ων αυτων και το ονομα μου κυριος ουκ εδηλωσα αυτοις

4 και εστησα την διαθηκην μου προς αυτους ωστε δουναι αυτοις την γην των χαναναιων την γην ην παρωκηκασιν εν η και παρωκησαν επ' αυτης
5 και εγω εισηκουσα τον στεναγμον των υιων ισραηλ ον οι αιγυπτιοι καταδουλουνται αυτους και εμνησθην της διαθηκης υμων
6 βαδιζε ειπον τοις υιοις ισραηλ λεγων εγω κυριος και εξαξω υμας απο της δυναστειας των αιγυπτιων και ρυσομαι υμας εκ της δουλειας και λυτρωσομαι υμας εν βραχιονι υψη
7 λω και κρισει μεγαλη
8 και λημψομαι εμαυτω υμας λαον εμοι και εσομαι υμων θεος και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ της καταδυναστειας των αιγυπτιων
9 και εισαξω υμας εις την γην εις ην εξετεινα την χειρα μου δουναι αυτην τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και δωσω υμιν αυτην εν κληρω εγω κυριος
10 ελαλησεν δε μουσης ουτως τοις υιοις ισραηλ και ουκ εισηκουσαν μουση απο της ολιγοψυχιας και απο των εργατων των σκληρων
11 ειπεν δε κυριος προς μουσην λεγων
12 εισελθε λαλησον φαραω βασιλει αιγυπτου ινα εξαποστειλη τους υιους ισραηλ εκ της γης αυτου
13 ελαλησεν δε μουσης εναντι κυριου λεγων ιδου οι υιοι ισραηλ ουκ εισηκουσαν μου και πως εισακουσεται μου φαραω εγω δε αλογος ειμι
14 ειπεν δε κυριος προς μουσην και ααρων και συνεταξεν αυτοις προς φαραω βασιλεια αιγυπτου ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου
15 και ουτοι αρχηγοι οικων πατριων αυτων υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ ενωχ και φαλλουδ ασρων και χαρμι αυτη η συγγενεια ρουβην
16 και υιοι συμεων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ ο εκ της φοινησσης αυται αι πατριαι των υιων συμεων
17 και ταυτα τα ονοματα των υιων λευι κατα συγγενειας αυτων γεδσων κααθ και μεραρι και τα ετη της ζωης λευι εκατον τριακοντα επτα
18 και ουτοι υιοι γεδσων λοβενι και σεμει οικoi πατριας αυτων
19 και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χειβρων και οζιηλ και τα ετη της ζωης κααθ εκατον τριακοντα ετη
20 και υιοι μεραρι μοολι και ομουσι ουτοι οικoi πατριων λευι κατα συγγενειας αυτων
21 και ελαβεν αμβραμ την ιωχαβεθ θυγατερα του αδελφου του πατρος αυτου εαυτω εις γυναικα και εγεννησεν αυτω τον τε ααρων και μουσην και μαριαμ την αδελφην αυτων τ
22 α δε ετη της ζωης αμβραμ εκατον τριακοντα δυο ετη
23 και υιοι ισσααρ κορε και ναφεκ και ζεχρι
24 και υιοι οζιηλ ελισταφαν και σετρι
25 ελαβεν δε ααρων την ελισταβεθ θυγατερα αμιναδαβ αδελφην ναασσων αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον τε ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ
26 υιοι δε κορε ασιρ και ελκανα και αβιασαφ αυται αι γενεσεις κορε
27 και ελεαζαρ ο του ααρων ελαβεν των θυγατερων φουτιηλ αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον φινεες αυται αι αρχαι πατριας λευιτων κατα γενεσεις αυτων
28 ουτος ααρων και μουσης οις ειπεν αυτοις ο θεος εξαγαγειν τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων
29 ουτοι εισιν οι διαλεγόμενοι προς φαραω βασιλεια αιγυπτου και εξηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου αυτος ααρων και μουσης
30 η ημερα ελαλησεν κυριος μουσην εν γη αιγυπτω
31 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων εγω κυριος λαλησον προς φαραω βασιλεια αιγυπτου οσα εγω λεγω προς σε
32 και ειπεν μουσης εναντιον κυριου ιδου εγω ισχυροφωνος ειμι και πως εισακουσεται μου φαραω
33 και ειπεν κυριος προς μουσην λεγων ιδου δεδωκα σε θεον φαραω και ααρων ο αδελφος σου εσται σου προφητης
34 συ δε λαλησεις αυτω παντα οσα σοι εντελλομαι ο δε ααρων ο αδελφος σου λαλησει προς φαραω ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ της γης αυτου
35 εγω δε σκληρυνω την καρδιαν φαραω και πληθυνω τα σημεια μου και τα τερατα εν γη αιγυπτω
36 και ουκ εισακουσεται υμων φαραω και επιβαλω την χειρα μου επ' αιγυπτον και εξαξω συν δυναμει μου τον λαον μου τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν εκδικησει μεγαλ
37 η

5 και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος εκτεινων την χειρα επ' αιγυπτον και εξαξω τους υιους ισραηλ εκ μεσου αυτων
6 εποιησεν δε μουσης και ααρων καθαπερ εντειλατο αυτοις κυριος ουτως εποιησαν
7 μουσης δε ην ετων ογδοηκοντα ααρων δε ο αδελφος αυτου ετων ογδοηκοντα τριων ηνικα ελαλησεν προς φαραω
8 και ειπεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
9 και εαν λαληση προς υμας φαραω λεγων δοτε ημιν σημειον η τερας και ερεις ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον και ριψον αυτην επι την γην εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και εσται δρακων
10 εισηλθεν δε μουσης και ααρων εναντιον φαραω και των θεραποντων αυτου και εποιησαν ουτως καθαπερ εντειλατο αυτοις κυριος και ερριψεν ααρων την ραβδον εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και εγενετο δρακων
11 συνεκαλεσεν δε φαραω τους σοφιστας αιγυπτου και τους φαρμακους και εποιησαν και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων ωσαυτως
12 και ερριψαν εκαστος την ραβδον αυτου και εγενοντο δρακοντες και κατεπιεν η ραβδος η ααρων τας εκεινων ραβδους
13 και κατισχυσεν η καρδια φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν αυτοις κυριος
14 ειπεν δε κυριος προς μουσην βεβαρηται η καρδια φαραω του μη εξαποστειλαι τον λαον
15 βαδισον προς φαραω το πρωι ιδου αυτος εκπορευεται επι το υδωρ και στηση συναντων αυτω επι το χειλος του ποταμου και την ραβδον την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου
16 και ερεις προς αυτον κυριος ο θεος των εβραιων απεσταλκεν με προς σε λεγων εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευση εν τη ερημω και ιδου ουκ εισηκουσας εως τουτου ταδε λεγει κυριος εν τουτω γνωση οτι εγω κυριος ιδου εγω τυπτω τη ραβδω τη εν τη χειρι μου επι το υδωρ το εν τω ποταμω και μεταβαλει εις αιμα
17 και οι ιχθυες οι εν τω ποταμω τελευτησουσιν και εποξεσει ο ποταμος και ου δυνησονται οι αιγυπτιοι πειν υδωρ απο του ποταμου
18 ειπεν δε κυριος προς μουσην ειπον ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον σου και εκτεινον την χειρα σου επι τα υδατα αιγυπτου και επι τους ποταμους αυτων και επι τας διωρυγας αυτων και επι τα ελη αυτων και επι παν συνεστηκος υδωρ αυτων και εσται αιμα και εγενετο αιμα εν παση γη αιγυπτου εν τε τοις ξυλοις και εν τοις λιθοις
19 και εποιησαν ουτως μουσης και ααρων καθαπερ εντειλατο αυτοις κυριος και επαρας τη ραβδω αυτου επαταξεν το υδωρ το εν τω ποταμω εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και μετεβαλεν παν το υδωρ το εν τω ποταμω εις αιμα
20 και οι ιχθυες οι εν τω ποταμω ετελευτησαν και επωξεσεν ο ποταμος και ουκ ηδυναντο οι αιγυπτιοι πειν υδωρ εκ του ποταμου και ην το αιμα εν παση γη αιγυπτου
21 εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ειπεν κυριος
22 επιστραφεις δε φαραω εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ουκ επεστησεν τον νουν αυτου ουδε επι τουτω
23 ωρυξαν δε παντες οι αιγυπτιοι κυκλω του ποταμου ωστε πειν υδωρ και ουκ ηδυναντο πειν υδωρ απο του ποταμου
24 και ανεπληρωθησαν επτα ημεραι μετα το παταξαι κυριον τον ποταμον
25 ειπεν δε κυριος προς μουσην εισελθε προς φαραω και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν
26 ει δε μη βουλει συ εξαποστειλαι ιδου εγω τυπτω παντα τα ορια σου τοις βατραχοις
27 και εξερευξεται ο ποταμος βατραχους και αναβαντες εισελουσονται εις τους οικους σου και εις τα ταμια των κοιτωνων σου και επι των κλινων σου και εις τους οικους των θεραποντων σου και του λαου σου και εν τοις φυραμασιν σου και εν τοις κλιβανοις σου
28 και επι σε και επι τους θεραποντας σου και επι τον λαον σου αναβησονται οι βατραχοι
29 ειπεν δε κυριος προς μουσην ειπον ααρων τω αδελφω σου εκτεινον τη χειρι την ραβδον σου επι τους ποταμους και επι τας διωρυγας και επι τα ελη και αναγαγε τους βατραχους
30 και εξετεινεν ααρων την χειρα επι τα υδατα αιγυπτου και ανηγαγεν τους βατραχους και ανεβισθη ο βατραχος και εκαλυψεν την γην αιγυπτου
31 εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων και ανηγαγον τους βατραχους επι γην αιγυπτου

- 4 και εκαλεσεν φαραω μουσην και ααρων και ειπεν ευξασθε περι εμου προς κυριον και περιελετω τους βατραχους απ' εμου και απο του εμου λαου και εξαποστελω τον λαον και αι θυσωσιν κυριω
- 5 ειπεν δε μουσης προς φαραω ταξαι προς με ποτε ευξωμαι περι σου και περι των θεραποντων σου και περι του λαου σου αφανισαι τους βατραχους απο σου και απο του λαου σου και εκ των οικιων υμων πλην εν τω ποταμω υπολειφθησονται
- 6 ο δε ειπεν εις αυριον ειπεν ουν ως ειρηκας ινα ειδης οτι ουκ εστιν αλλος πλην κυριου
- 7 και περιαιρεθησονται οι βατραχοι απο σου και εκ των οικιων υμων και εκ των επαυλεων και απο των θεραποντων σου και απο του λαου σου πλην εν τω ποταμω υπολειφθησονται
- 8 εξηλθεν δε μουσης και ααρων απο φαραω και εβοησεν μουσης προς κυριον περι του ορισμου των βατραχων ως εταξατο φαραω
- 9 εποιησεν δε κυριος καθαπερ ειπεν μουσης και ετελευτησαν οι βατραχοι εκ των οικιων και εκ των επαυλεων και εκ των αγρων
- 10 και συνηγαγον αυτους θιμωνιας θιμωνιας και ωζεσεν η γη
- 11 ιδων δε φαραω οτι γεγονεν αναψυξις εβαρυνθη η καρδια αυτου και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν κυριος
- 12 ειπεν δε κυριος προς μουσην ειπον ααρων εκτεινον τη χειρι την ραβδον σου και παταξον το χωμα της γης και εσονται σκνιφες εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παση γη αιγυπτου
- 13 εξετεινεν ουν ααρων τη χειρι την ραβδον και επαταξεν το χωμα της γης και εγενοντο οι σκνιφες εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παντι χωματι της γης εγενοντο οι σκνιφες εν παση γη αιγυπτου
- 14 εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι ταις φαρμακειαις αυτων εξαγαγειν τον σκνιφα και ουκ ηδυναντο και εγενοντο οι σκνιφες εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν
- 15 ειπαν ουν οι επαοιδοι τω φαραω δακτυλος θεου εστιν τουτο και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν κυριος
- 16 ειπεν δε κυριος προς μουσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαραω και ιδου αυτος εξελευσεται επι το υδωρ και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος εξαποστεilon τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν εν τη ερημω
- 17 εαν δε μη βουλη εξαποστεilai τον λαον μου ιδου εγω επαποστελλω επι σε και επι τους θεραποντας σου και επι τον λαον σου και επι τους οικους υμων κυνομουιαν και πλησθησονται αι οικιαι των αιγυπτιων της κυνομουιης και εις την γην εφ' ης εισιν επ' αυτης
- 18 και παραδοξασω εν τη ημερα εκεινη την γην γεσεμ εφ' ης ο λαος μου επεστιν επ' αυτης εφ' ης ουκ εσται εκει η κυνομουια ινα ειδης οτι εγω ειμι κυριος ο κυριος πασης της γης
- 19 και δωσω διαστολην ανα μεσον του εμου λαου και ανα μεσον του σου λαου εν δε τη αυριον εσται το σημειον τουτο επι της γης
- 20 εποιησεν δε κυριος ουτως και παρεγενετο η κυνομουια πληθος εις τους οικους φαραω και εις τους οικους των θεραποντων αυτου και εις πασαν την γην αιγυπτου και εξωλεθη ευθη η γη απο της κυνομουιης
- 21 εκαλεσεν δε φαραω μουσην και ααρων λεγων ελθοντες θυσατε τω θεω υμων εν τη γη
- 22 και ειπεν μουσης ου δυνατον γενεσθαι ουτως τα γαρ βδελυγματα των αιγυπτιων θυσομεν κυριω τω θεω ημων εαν γαρ θυσωμεν τα βδελυγματα των αιγυπτιων εναντιον αυτων λιθοβοληθησομεθα
- 23 οδον τριων ημερων πορευσομεθα εις την ερημον και θυσομεν κυριω τω θεω ημων καθαπερ ειπεν ημιν
- 24 και ειπεν φαραω εγω αποστελλω υμας και θυσατε κυριω τω θεω υμων εν τη ερημω αλλ' ου μακραν αποτεινεται πορευθηναι ευξασθε ουν περι εμου προς κυριον
- 25 ειπεν δε μουσης οδε εγω εξελευσομαι απο σου και ευξομαι προς τον θεον και απελευσεται η κυνομουια απο σου και απο των θεραποντων σου και του λαου σου αυριον μη προσθης ετι φαραω εξαπατησαι του μη εξαποστεilai τον λαον θυσαι κυριω
- 26 εξηλθεν δε μουσης απο φαραω και ηυξατο προς τον θεον
- 27 εποιησεν δε κυριος καθαπερ ειπεν μουσης και περιειλεν την κυνομουιαν απο φαραω και των θεραποντων αυτου και του λαου αυτου και ου κατελειφθη ουδεμια
- 28 και εβαρυνεν φαραω την καρδιαν αυτου και επι του καιρου τουτου και ουκ ηθελησεν εξαποστεilai τον λαον
- 1 ειπεν δε κυριος προς μουσην εισελθε προς φαραω και ερεις αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εξαποστεilon τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν

2 ει μεν ουν μη βουλει εξαποστειλαι τον λαον μου αλλ' ετι εγκραταις αυτου
3 ιδου χειρ κυριου επεσται εν τοις κτηνεσιν σου τοις εν τοις πεδιοις εν τε τοις ιπποις και εν τοις υποζυγιοις και ταις καμηλοις και βουσιν και προβατοις θανατος μεγας σφοδρα
4 και παραδοξασω εγω εν τω καιρω εκεινω ανα μεσον των κτηνων των αιγυπτιων και ανα μεσον των κτηνων των υιων ισραηλ ου τελευτησει απο παντων των του ισραηλ υιο
ν ρητον
5 και εδωκεν ο θεος ορον λεγων εν τη αυριον ποιησει κυριος το ρημα τουτο επι της γης
6 και εποησεν κυριος το ρημα τουτο τη επαυριον και ετελευτησεν παντα τα κτηνη των αιγυπτιων απο δε των κτηνων των υιων ισραηλ ουκ ετελευτησεν ουδεν
7 ιδων δε φαραω οτι ουκ ετελευτησεν απο παντων των κτηνων των υιων ισραηλ ουδεν εβαρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τον λαον
8 ειπεν δε κυριος προς μουσην και ααρων λεγων λαβετε υμεις πληρεις τας χειρας αιθαλης καμιναιας και πασατω μουσης εις τον ουρανον εναντιον φαραω και εναντιον των θε
ραποντων αυτου
9 και γενηθητω κονιορτος επι πασαν την γην αιγυπτου και εσται επι τους ανθρωπους και επι τα τετραποδα ελκη φλυκτιδες αναξουσαι εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραπ
οσιν και εν παση γη αιγυπτου
10 και ελαβεν την αιθαλην της καμιναιας εναντιον φαραω και επασεν αυτην μουσης εις τον ουρανον και εγενετο ελκη φλυκτιδες αναξουσαι εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετρ
αποσιν
11 και ουκ ηδυναντο οι φαρμακοι στηναι εναντιον μουση δια τα ελκη εγενετο γαρ τα ελκη εν τοις φαρμακοις και εν παση γη αιγυπτου
12 εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθα συνεταξεν κυριος
13 ειπεν δε κυριος προς μουσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαραω και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρευσ
ωσιν μοι
14 εν τω γαρ νυν καιρω εγω εξαποστελλω παντα τα συναντηματα μου εις την καρδιαν σου και των θεραποντων σου και του λαου σου ιν' ειδης οτι ουκ εστιν ως εγω αλλος εν πα
ση τη γη
15 νυν γαρ αποστειλας την χειρα παταξω σε και τον λαον σου θανατω και εκτριβηση απο της γης
16 και ενεκεν τουτου διετηρηθης ινα ενδειξωμαι εν σοι την ισχυν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη
17 ετι ουν συ εμποιη του λαου μου του μη εξαποστειλαι αυτους
18 ιδου εγω υω ταυτην την ωραν αυριον χαλαζαν πολλην σφοδρα ητις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ' ης ημερας εκτισται εως της ημερας ταυτης
19 νυν ουν κατασπευσον συναγαγειν τα κτηνη σου και οσα σοι εστιν εν τω πεδιω παντες γαρ οι ανθρωποι και τα κτηνη οσα αν ευρεθη εν τω πεδιω και μη εισελθη εις οικιαν πεσ
η δε επ' αυτα η χαλαζα τελευτησει
20 ο φοβουμενος το ρημα κυριου των θεραποντων φαραω συνηγαγεν τα κτηνη αυτου εις τους οικους
21 ος δε μη προσεσχεν τη διανοια εις το ρημα κυριου αφηκεν τα κτηνη εν τοις πεδιοις
22 ειπεν δε κυριος προς μουσην εκτεινον την χειρα σου εις τον ουρανον και εσται χαλαζα επι πασαν γην αιγυπτου επι τε τους ανθρωπους και τα κτηνη και επι πασαν βοτανην τη
ν επι της γης
23 εξετεινεν δε μουσης την χειρα εις τον ουρανον και κυριος εδωκεν φωνας και χαλαζαν και διετρεχεν το πυρ επι της γης και εβρεξεν κυριος χαλαζαν επι πασαν γην αιγυπτου
24 ην δε η χαλαζα και το πυρ φλογιζον εν τη χαλαζη η δε χαλαζα πολλη σφοδρα σφοδρα ητις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ' ου γεγενηται επ' αυτης εθνος
25 επαταξεν δε η χαλαζα εν παση γη αιγυπτου απο ανθρωπου εως κτηνους και πασαν βοτανην την εν τω πεδιω επαταξεν η χαλαζα και παντα τα ξυλα τα εν τοις πεδιοις συνετρι
ψεν η χαλαζα
26 πλην εν γη γεσεμ ου ησαν οι υιοι ισραηλ ουκ εγενετο η χαλαζα
27 αποστειλας δε φαραω εκαλεσεν μουσην και ααρων και ειπεν αυτοις ημαρτηκα το νυν ο κυριος δικαιος εγω δε και ο λαος μου ασεβεις
28 ευξασθε ουν περι εμου προς κυριον και παυσασθω του γενηθηναι φωνας θεου και χαλαζαν και πυρ και εξαποστελω υμας και ουκετι προσθησεσθε μενεν

29 ειπεν δε αυτω μουσης ως αν εξελθω την πολιν εκπετασω τας χειρας μου προς κυριον και αι φωναι παυσονται και η χαλαζα και ο υετος ουκ εσται ετι ινα γνωσ οτι του κυριου η γη

30 και συ και οι θεραποντες σου επισταμαι οτι ουδεπω πεφοβησθε τον κυριον

31 το δε λινον και η κριθη επληγη η γαρ κριθη παρεστηκυια το δε λινον σπερματιζον

32 ο δε πυρος και η ολυρα ουκ επληγη οψιμα γαρ ην

33 εξηλθεν δε μουσης απο φαραω εκτος της πολεως και εξεπετασεν τας χειρας προς κυριον και αι φωναι επαυσαντο και η χαλαζα και ο υετος ουκ εσταξεν ετι επι την γην

34 ιδων δε φαραω οτι πεπαυται ο υετος και η χαλαζα και αι φωναι προσεθετο του αμαρτανειν και εβαρυνεν αυτου την καρδιαν και των θεραποντων αυτου

35 και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τους υιους ισραηλ καθαπερ ελαλησεν κυριος τω μουση

1 ειπεν δε κυριος προς μουσην λεγων εισελθε προς φαραω εγω γαρ εσκληρυνα αυτου την καρδιαν και των θεραποντων αυτου ινα εξης επελθη τα σημεια ταυτα επ' αυτους

2 οπως διηγησησθε εις τα ωτα των τεκνων υμων και τοις τεκνοις των τεκνων υμων οσα εμπειαιχα τοις αιγυπτιοις και τα σημεια μου α εποιησα εν αυτοις και γνωσεσθε οτι εγω κυριος

3 εισηλθεν δε μουσης και ααρων εναντιον φαραω και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εως τινος ου βουλει εντραπηναι με εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρ ευσωσιν μοι

4 εαν δε μη θελης συ εξαποστειλαι τον λαον μου ιδου εγω επαγω ταυτην την ωραν αυριον ακριδα πολλην επι παντα τα ορια σου

5 και καλυψει την οψιν της γης και ου δυνηση κατιδειν την γην και κατεδεεται παν το περισσον της γης το καταλειφθεν ο κατελιπεν υμιν η χαλαζα και κατεδεεται παν ξυλον το φυομενον υμιν επι της γης

6 και πλησθησονται σου αι οικια και αι οικια των θεραποντων σου και πασαι αι οικια εν παση γη των αιγυπτιων α ουδεποτε εωρακασιν οι πατερες σου ουδε οι προπαπποι αυ των αφ' ης ημερας γεγονασιν επι της γης εως της ημερας ταυτης και εκκλινας μουσης εξηλθεν απο φαραω

7 και λεγουσιν οι θεραποντες φαραω προς αυτον εως τινος εσται τουτο ημιν σκωλον εξαποστειλον τους ανθρωπους οπως λατρευσωσιν τω θεω αυτων η ειδεναι βουλει οτι απολωλεν αιγυπτος

8 και απεστρεψαν τον τε μουσην και ααρων προς φαραω και ειπεν αυτοις πορευεσθε και λατρευσατε τω θεω υμων τινες δε και τινες εισιν οι πορευομενοι

9 και λεγει μουσης συν τοις νεανισκοις και πρεσβυτεροις πορευομεθα συν τοις υιοις και θυγατρασιν και προβατοις και βουσιν ημων εστιν γαρ εορτη κυριου του θεου ημων

10 και ειπεν προς αυτους εστω ουτως κυριος μεθ' υμων καθοτι αποστελλω υμας μη και την αποσκευην υμων ιδετε οτι πονηρια προκειται υμιν

11 μη ουτως πορευεσθωσαν δε οι ανδρες και λατρευσατε τω θεω τουτο γαρ αυτοι ζητειτε εξεβαλον δε αυτους απο προσωπου φαραω

12 ειπεν δε κυριος προς μουσην εκτεινον την χειρα επι γην αιγυπτου και αναβητω ακρις επι την γην και κατεδεεται πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ον υπελειπετο η χαλαζα

13 και επηρην μουσης την ραβδον εις τον ουρανον και κυριος επηγαγεν ανεμον νοτον επι την γην ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυκτα το πρωι εγενηθη και ο ανεμος ο νοτος ανελαβεν την ακριδα

14 και ανηγαγεν αυτην επι πασαν γην αιγυπτου και κατεπαυσεν επι παντα τα ορια αιγυπτου πολλη σφοδρα προτερα αυτης ου γεγονεν τοιαυτη ακρις και μετα ταυτα ουκ εσται ο υτος

15 και εκαλυψεν την οψιν της γης και εφθαρη η γη και κατεφαγεν πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ος υπελειφθη απο της χαλαζης ουχ υπελειφθη χλωρον ουδεν εν τοις ξυλοις και εν παση βοτανη του πεδιου εν παση γη αιγυπτου

16 κατεσπευδεν δε φαραω καλεσαι μουσην και ααρων λεγων ημαρτηκα εναντιον κυριου του θεου υμων και εις υμας

17 προσδεξασθε ουν μου την αμαρτιαν ετι νυν και προσεξασθε προς κυριον τον θεον υμων και περιελετω απ' εμου τον θανατον τουτον

18 εξηλθεν δε μουσης απο φαραω και ηυξαστο προς τον θεον

19 και μετεβαλεν κυριος ανεμον απο θαλασσης σφοδρον και ανελαβεν την ακριδα και ενεβαλεν αυτην εις την ερυθραν θαλασσαν και ουχ υπελειφθη ακρις μια εν παση γη αιγυπτου

20 και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τους υιους ισραηλ
21 ειπεν δε κυριος προς μουσην εκτεινον την χειρα σου εις τον ουρανον και γενηθητω σκοτος επι γην αιγυπτου ψηλαφητον σκοτος
22 εξετεινεν δε μουσης την χειρα εις τον ουρανον και εγενετο σκοτος γνοφος θυελλα επι πασαν γην αιγυπτου τρεις ημερας
23 και ουκ ειδεν ουδεις τον αδελφον αυτου τρεις ημερας και ουκ εξανεστη ουδεις εκ της κοιτης αυτου τρεις ημερας πασι δε τοις υιοις ισραηλ ην φως εν πασιν οις κατεγινοντο
24 και εκαλεσεν φαραω μουσην και ααρων λεγων βαδιζετε λατρευσατε κυριω τω θεω υμων πλην των προβατων και των βοων υπολιπεσθε και η αποσκευη υμων αποτρεχετε μεθ' υμων
25 και ειπεν μουσης αλλα και συ δωσεις ημιν ολοκαυτωματα και θυσιας α ποιησομεν κυριω τω θεω ημων
26 και τα κτηνη ημων πορευσεται μεθ' ημων και ουχ υπολειψομεθα οπλην απ' αυτων γαρ ληψομεθα λατρευσαι κυριω τω θεω ημων ημεις δε ουκ οίδαμεν τι λατρευσομεν κυριω τω θεω ημων εως του ελθειν ημας εκει
27 εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εβουληθη εξαποστειλαι αυτους
28 και λεγει φαραω απελθε απ' εμου προσεχε σεαυτω ετι προσθειναι ιδειν μου το προσωπον η δ' αν ημερα οφθης μοι αποθανη
29 λεγει δε μουσης ειρηκας ουκετι οφθησομαι σοι εις προσωπον
1 ειπεν δε κυριος προς μουσην ετι μιαν πληγην επαξω επι φαραω και επ' αιγυπτον και μετα ταυτα εξαποστελει υμας εντευθεν οταν δε εξαποστελλη υμας συν παντι εκβαλει υμας εκβολη
2 λαλησον ουν κρυφη εις τα ωτα του λαου και αιτησατω εκαστος παρα του πλησιον και γυνη παρα της πλησιον σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον
3 κυριος δε εδωκεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και ο ανθρωπος μουσης μεγας εγενηθη σφοδρα εναντιον των αιγυπτιων και εναντιον φαραω και εναντιον παντων των θεραποντων αυτου
4 και ειπεν μουσης ταδε λεγει κυριος περι μεσας νυκτας εγω εισπορευομαι εις μεσον αιγυπτου
5 και τελευτησει παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκου φαραω ος καθηται επι του θρονου και εως πρωτοτοκου της θεραπαινης της παρα τον μυλον και εως πρωτοτοκου παντος κτηνου
6 και εσται κραυγη μεγαλη κατα πασαν γην αιγυπτου ητις τοιαυτη ου γεγονεν και τοιαυτη ουκετι προστεθισεται
7 και εν πασι τοις υιοις ισραηλ ου γρυξει κων τη γλωσση αυτου απο ανθρωπου εως κτηνου οπως ειδησ οσα παραδοξασει κυριος ανα μεσον των αιγυπτιων και του ισραηλ
8 και καταβησονται παντες οι παιδες σου ουτοι προς με και προκυνησουσιν με λεγοντες εξελθε συ και πας ο λαος σου ου συ αφιγη και μετα ταυτα εξελευσομαι εξηλθεν δε μουσης απο φαραω μετα θυμου
9 ειπεν δε κυριος προς μουσην ουκ εισακουσεται υμων φαραω ινα πληθυνων πληθυνω μου τα σημεια και τα τερατα εν γη αιγυπτω
10 μουσης δε και ααρων εποησαν παντα τα σημεια και τα τερατα ταυτα εν γη αιγυπτω εναντιον φαραω εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ ηθελησεν εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου
1 ειπεν δε κυριος προς μουσην και ααρων εν γη αιγυπτου λεγων
2 ο μην ουτος υμιν αρχη μηνων πρωτος εστιν υμιν εν τοις μηνσιν του ενιαυτου
3 λαλησον προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τη δεκατη του μηνος τουτου λαβητωσαν εκαστος προβατον κατ' οικουσ πατριων εκαστος προβατον κατ' οικιαν
4 εαν δε ολιγοστοι ωσιν οι εν τη οικια ωστε μη ικανους ειναι εις προβατον συλλημψεται μεθ' εαυτου τον γειτονα τον πλησιον αυτου κατα αριθμον ψυχων εκαστος το αρκουν αυτω συναριθμησεται εις προβατον
5 προβατον τελειον αρσεν ενιαυσιον εσται υμιν απο των αρνων και των εριφων λημψεσθε
6 και εσται υμιν διατετηρημενον εως της τεσσαρεσκαιδεκατης του μηνος τουτου και σφαξουσιν αυτο παν το πληθος συναγωγης υιων ισραηλ προς εσπεραν
7 και λημψονται απο του αιματος και θησουσιν επι των δυο σταθμων και επι την φλιαν εν τοις οικουσ εν οισ εαν φαγωσιν αυτα εν αυτοις
8 και φαγονται τα κρεα τη νυκτι ταυτη οπτα πυρι και αζυμα επι πικριδων εδονται

- 9 ουκ εδεσθε απ' αυτων ωμον ουδε ηψημενον εν υδατι αλλ' η οπτα πυρι κεφαλην συν τοις ποσιν και τοις ενδοσθιοις
- 10 ουκ απολειψετε απ' αυτου εως πρωι και οστων ου συντριψετε απ' αυτου τα δε καταλειπομενα απ' αυτου εως πρωι εν πυρι κατακαυσετε
- 11 ουτως δε φαγεσθε αυτο αι οσφρες υμων περιεζωσμεναι και τα υποδηματα εν τοις ποσιν υμων και αι βακτηρια εν ταις χερσιν υμων και εδεσθε αυτο μετα σπουδης πασχα εστι ν κυριω
- 12 και διελευσομαι εν γη αιγυπτω εν τη νυκτι ταυτη και παταξω παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο ανθρωπου εως κτηνους και εν πασι τοις θεοις των αιγυπτιων ποιησω την εκδικησιν εγω κυριος
- 13 και εσται το αιμα υμιν εν σημειω επι των οικιων εν αις υμεις εστε εκει και οψομαι το αιμα και σκεπασω υμας και ουκ εσται εν υμιν πληγη του εκτριβηναι οταν παιω εν γη αιγυπτω
- 14 και εσται η ημερα υμιν αυτη μνημοσυνον και εορτασετε αυτην εορτην κυριω εις πασας τας γενεας υμων νομιμον αιωνιον εορτασετε αυτην
- 15 επτα ημερας αζυμα εδεσθε απο δε της ημερας της πρωτης αφανιειτε ζυμην εκ των οικιων υμων πας ος αν φαγη ζυμην εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εξ ισραηλ απο της ημερας της πρωτης εως της ημερας της εβδομης
- 16 και η ημερα η πρωτη κληθησεται αγια και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυταις πλην οσα ποιηθησεται παση ψυχη τουτο μονον ποιηθησεται υμιν
- 17 και φυλαξεσθε την εντολην ταυτην εν γαρ τη ημερα ταυτη εξαξω την δυναμιν υμων εκ γης αιγυπτου και ποιησετε την ημεραν ταυτην εις γενεας υμων νομιμον αιωνιον
- 18 εναρχομενου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου αφ' εσπερας εδεσθε αζυμα εως ημερας μιας και εικαδος του μηνος εως εσπερας
- 19 επτα ημερας ζυμη ουχ ευρεθησεται εν ταις οικιαις υμων πας ος αν φαγη ζυμωτον εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ συναγωγης ισραηλ εν τε τοις γειωραις και αυτοχθοσιν της γης
- 20 παν ζυμωτον ουκ εδεσθε εν παντι δε κατοικητηριω υμων εδεσθε αζυμα
- 21 εκαλεσεν δε μουσης πασαν γερουσιαν υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους απελθοντες λαβετε υμιν εαυτοις προβατον κατα συγγενειας υμων και θυσατε το πασχα
- 22 λημψεσθε δε δεσμην υσωπου και βαψαντες απο του αιματος του παρα την θυραν καθιζετε της φλιας και επ' αμφοτερων των σταθμων απο του αιματος ο εστιν παρα την θυραν υμεις δε ουκ εξελευσεσθε εκαστος την θυραν του οικου αυτου εως πρωι
- 23 και παρελευσεται κυριος παταξαι τους αιγυπτιους και οψεται το αιμα επι της φλιας και επ' αμφοτερων των σταθμων και παρελευσεται κυριος την θυραν και ουκ αφησει τον ολεθρευοντα εισελθειν εις τας οικιας υμων παταξαι
- 24 και φυλαξεσθε το ρημα τουτο νομιμον σεαυτω και τοις υιοις σου εως αιωνος
- 25 εαν δε εισελθητε εις την γην ην αν δω κυριος υμιν καθοτι ελαλησεν φυλαξεσθε την λατρειαν ταυτην
- 26 και εσται εαν λεγωσιν προς υμας οι υιοι υμων τις η λατρεια αυτη
- 27 και ερειτε αυτοις θυσια το πασχα τουτο κυριω ως εσκεπασεν τους οικους των υιων ισραηλ εν αιγυπτω ηνικα επαταξεν τους αιγυπτιους τους δε οικους ημων ερρυσατο και κυψας ο λαος προσεκυνησεν
- 28 και απελθοντες εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα ενετειλατο κυριος τω μουση και ααρων ουτως εποιησαν
- 29 εγενηθη δε μεσουσης της νυκτος και κυριος επαταξεν παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκου φαραω του καθημενου επι του θρονου εως πρωτοτοκου της αιχμαλωτιδος της εν τω λακκω και εως πρωτοτοκου παντος κτηνους
- 30 και αναστας φαραω νυκτος και παντες οι θεραποντες αυτου και παντες οι αιγυπτιοι και εγενηθη κραυγη μεγαλη εν παση γη αιγυπτω ου γαρ ην οικια εν η ουκ ην εν αυτη τεθνηκως
- 31 και εκαλεσεν φαραω μουσην και ααρων νυκτος και ειπεν αυτοις αναστητε και εξελθατε εκ του λαου μου και υμεις και οι υιοι ισραηλ βαδιζετε και λατρευσατε κυριω τω θεω υμων καθα λεγετε
- 32 και τα προβατα και τους βοας υμων αναλαβοντες πορευεσθε ευλογησατε δε καμε
- 33 και κατεβιαζοντο οι αιγυπτιοι τον λαον σπουδη εκβαλειν αυτους εκ της γης ειπαν γαρ οτι παντες ημεις αποθνησκομεν

34 ανελαβεν δε ο λαος το σταις προ του ζυμωθηναι τα φυραματα αυτων ενδεδεμενα εν τοις ιματιοις αυτων επι των ωμων
35 οι δε υιοι ισραηλ εποιησαν καθα συνεταξεν αυτοις μουσης και ητησαν παρα των αιγυπτιων σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον
36 και κυριος εδωκεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και εσκυλευσαν τους αιγυπτιους
37 απαραντες δε οι υιοι ισραηλ εκ ραμεσση εις σοκχωθα εις εξακοσιας χιλιαδας πεζων οι ανδρες πλην της αποσκευης
38 και επιμικτος πολυς συνανεβη αυτοις και προβατα και βοες και κτηνη πολλα σφοδρα
39 και επεψαν το σταις ο εξηνεγκαν εξ αιγυπτου εγκρυφιας αζυμους ου γαρ εξυμωθη εξεβαλον γαρ αυτους οι αιγυπτιοι και ουκ ηδυνηθησαν επιμειναι ουδε επισιτισμον εποιησαν
εαυτοις εις την οδον
40 η δε κατοικησις των υιων ισραηλ ην κατοκησαν εν γη αιγυπτω και εν γη χανααν ετη τετρακοσια τριακοντα
41 και εγενετο μετα τα τετρακοσια τριακοντα ετη εξηλθεν πασα η δυναμις κυριου εκ γης αιγυπτου
42 νυκτος προφυλακη εστιν τω κυριω ωστε εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου εκεινη η νυξ αυτη προφυλακη κυριω ωστε πασι τοις υιοις ισραηλ ειναι εις γενεας αυτων
43 ειπεν δε κυριος προς μουσην και ααρων λεγων ουτος ο νομος του πασχα πας αλλογενης ουκ εδεται απ' αυτου
44 και παν οικειτην τινος η αργυρωνητον περιτεμεις αυτον και τοτε φαγεται απ' αυτου
45 παροικος η μισθωτος ουκ εδεται απ' αυτου
46 εν οικια μια βρωθησεται και ουκ εξοισετε εκ της οικιας των κρεων εξω και οστουν ου συντριψετε απ' αυτου
47 πασα συναγωγή υιων ισραηλ ποιησει αυτο
48 εαν δε τις προσελθη προς υμας προσηλυτος ποιησαι το πασχα κυριω περιτεμεις αυτου παν αρσενικον και τοτε προσελευσεται ποιησαι αυτο και εσται ωσπερ και ο αυτοχθων
της γης πας απεριτμητος ουκ εδεται απ' αυτου
49 νομος εις εσται τω εγχωριω και τω προσελθοντι προσηλυτω εν υμιν
50 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα ενετειλατο κυριος τω μουση και ααρων προς αυτους ουτως εποιησαν
51 και εγενετο εν τη ημερα εκεινη εξηγαγεν κυριος τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων
1 ειπεν δε κυριος προς μουσην λεγων
2 αγιασον μοι παν πρωτοτοκον πρωτογενες διανοιγον πασαν μητραν εν τοις υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους εμοι εστιν
3 ειπεν δε μουσης προς τον λαον μνημονευετε την ημεραν ταυτην εν η εξηλθατε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν υμας κυριος εντευθεν και ου
βρωθησεται ζυμη
4 εν γαρ τη σημερον υμεις εκπορευεσθε εν μηνι των νεων
5 και εσται ηνικα εαν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην των χαναναιων και χετταιων και ευαιων και γεργεσαιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων ην ωμο
σεν τοις πατρασιν σου δουναι σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι και ποιησεις την λατρειαν ταυτην εν τω μηνι τουτω
6 εξ ημερας εδεσθε αζυμα τη δε ημερα τη εβδομη εορτη κυριου
7 αζυμα εδεσθε τας επτα ημερας ουκ οφθησεται σοι ζυμωτον ουδε εσται σοι ζυμη εν πασιν τοις οριοις σου
8 και αναγγελεις τω υιω σου εν τη ημερα εκεινη λεγων δια τουτο εποιησεν κυριος ο θεος μοι ως εξεπορευομην εξ αιγυπτου
9 και εσται σοι σημειον επι της χειρος σου και μνημοσυνον προ οφθαλμων σου οπως αν γενηται ο νομος κυριου εν τω στοματι σου εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν σε κυριος ο θε
ος εξ αιγυπτου
10 και φυλαξεσθε τον νομον τουτον κατα καιρους ωρων αφ' ημερων εις ημερας
11 και εσται ως αν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην των χαναναιων ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δωσει σοι αυτην
12 και αφελεις παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα τω κυριω παν διανοιγον μητραν εκ των βουκολιων η εν τοις κτηνεσιν σου οσα εαν γενηται σοι τα αρσενικα αγιασεις τω κυριω

- 13 παν διανοιγον μητρην ονου αλλαξεις προβατω εαν δε μη αλλαξης λυτρωση αυτο παν πρωτοτοκον ανθρωπου των υιων σου λυτρωση
14 εαν δε ερωτηση σε ο υιος σου μετα ταυτα λεγων τι τουτο και ερεις αυτω οτι εν χειρι κραταια εξηγαγεν ημας κυριος εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας
15 ηνικα δε εσκληρυνεν φαραω εξαποστειλαι ημας απεκτεινεν παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκων ανθρωπων εως πρωτοτοκων κτηνων δια τουτο εγω θυω τω κυρ
ιω παν διανοιγον μητρην τα αρσενικα και παν πρωτοτοκον των υιων μου λυτρωσομαι
16 και εσται εις σημειον επι της χειρος σου και ασαλευτον προ οφθαλμων σου εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν σε κυριος εξ αιγυπτου
17 ως δε εξαπεστειλεν φαραω τον λαον ουχ ωδηγησεν αυτους ο θεος οδον γης φυλιστιμ οτι εγγυς ην ειπεν γαρ ο θεος μηποτε μεταμεληση τω λαω ιδοντι πολεμον και αποστρεψ
η εις αιγυπτον
18 και εκυκλωσεν ο θεος τον λαον οδον την εις την ερημον εις την ερυθραν θαλασσαν πεμπτη δε γενεα ανεβησαν οι υιοι ισραηλ εκ γης αιγυπτου
19 και ελαβεν μουσης τα οστα ιωσηφ μεθ' εαυτου ορκω γαρ ωρκισεν ιωσηφ τους υιους ισραηλ λεγων επισκοπη επισκεψεται υμας κυριος και συνανουσετε μου τα οστα εντευθεν
μεθ' υμων
20 εξαραντες δε οι υιοι ισραηλ εκ σοκχωθ εστρατοπεδευσαν εν οθομ παρα την ερημον
21 ο δε θεος ηγειτο αυτων ημερας μεν εν στυλω νεφελης δειξαι αυτοις την οδον την δε νυκτα εν στυλω πυρος
22 ουκ εξελιπεν ο στυλος της νεφελης ημερας και ο στυλος του πυρος νυκτος εναντιον παντος του λαου
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσιν λεγων
2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και αποστρεψαντες στρατοπεδευσατωσαν απεναντι της επαυλεως ανα μεσον μαγδωλου και ανα μεσον της θαλασσης εξ εναντιας βεελσεφω ενωπ
ιων αυτων στρατοπεδευσεις επι της θαλασσης
3 και ερει φαραω τω λαω αυτου οι υιοι ισραηλ πλανωνται ουτοι εν τη γη συγκεκλεικεν γαρ αυτους η ερημος
4 εγω δε σκληρυνω την καρδιαν φαραω και καταδιωξεται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαραω και εν παση τη στρατια αυτου και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγ
ω ειμι κυριος και εποιησαν ουτως
5 και ανηγγελη τω βασιλει των αιγυπτιων οτι πεφευγεν ο λαος και μετεστραφη η καρδια φαραω και των θεραποντων αυτου επι τον λαον και ειπαν τι τουτο εποιησαμεν του εξ
αποστειλαι τους υιους ισραηλ του μη δουλευειν ημιν
6 εξευξεν ουν φαραω τα αρματα αυτου και παντα τον λαον αυτου συναπηγαγεν μεθ' εαυτου
7 και λαβων εξακοσια αρματα εκλεκτα και πασαν την ιππον των αιγυπτιων και τριστατας επι παντων
8 και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαραω βασιλεως αιγυπτου και των θεραποντων αυτου και κατεδιωξεν οπισω των υιων ισραηλ οι δε υιοι ισραηλ εξεπορευοντο εν χειρι υ
ψηλη
9 και κατεδιωξαν οι αιγυπτιοι οπισω αυτων και ευροσαν αυτους παρεμβεβληκοτας παρα την θαλασσαν και πασα η ιππος και τα αρματα φαραω και οι ιππεις και η στρατια αυτ
ου απεναντι της επαυλεως εξ εναντιας βεελσεφω
10 και φαραω προσηγεν και αναβλεψαντες οι υιοι ισραηλ τοις οφθαλμοις ορωσιν και οι αιγυπτιοι εστρατοπεδευσαν οπισω αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ανεβοησαν δε οι υιοι ι
σραηλ προς κυριον
11 και ειπεν προς μουσιν παρα το μη υπαρχειν μνηματα εν γη αιγυπτω εξηγαγες ημας θανατωσαι εν τη ερημω τι τουτο εποιησας ημιν εξαγαγων εξ αιγυπτου
12 ου τουτο ην το ρημα ο ελαλησαμεν προς σε εν αιγυπτω λεγοντες παρες ημας οπως δουλευσωμεν τοις αιγυπτιοις κρεισσον γαρ ημας δουλευειν τοις αιγυπτιοις η αποθανειν εν τ
η ερημω ταυτη
13 ειπεν δε μουσης προς τον λαον θαρσεите στητε και ορατε την σωτηριαν την παρα του θεου ην ποιησει ημιν σημερον ον τροπον γαρ εωρακατε τους αιγυπτιους σημερον ου πρ
οσθησεσθε επι ιδειν αυτους εις τον αιωνα χρονον
14 κυριος πολεμησει περι υμων και υμεις σιγησετε
15 ειπεν δε κυριος προς μουσιν τι βουας προς με λαλησον τοις υιοις ισραηλ και αναζευξατωσαν
16 και συ επαρον τη ραβδω σου και εκτεινον την χειρα σου επι την θαλασσαν και ρηξον αυτην και εισελθατωσαν οι υιοι ισραηλ εις μεσον της θαλασσης κατα το ξηρον

- 17 και ιδου εγω σκληρυνω την καρδιαν φαραω και των αιγυπτιων παντων και εισελευσονται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαραω και εν παση τη στρατια αυτου και εν τοις αρμασιν και εν τοις ιπποις αυτου
- 18 και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος ενδοξαζομενου μου εν φαραω και εν τοις αρμασιν και ιπποις αυτου
- 19 εξηρεν δε ο αγγελος του θεου ο προπορευομενος της παρεμβολης των υιων ισραηλ και επορευθη εκ των οπισθεν εξηρεν δε και ο στυλος της νεφελης απο προσωπου αυτων και ι εστη εκ των οπισω αυτων
- 20 και εισηλθεν ανα μεσον της παρεμβολης των αιγυπτιων και ανα μεσον της παρεμβολης ισραηλ και εστη και εγενετο σκοτος και γνοφος και διηλθεν η νυξ και ου συνεμιζαν αλληλοις ολην την νυκτα
- 21 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα επι την θαλασσαν και υπηγαγεν κυριος την θαλασσαν εν ανεμω νοτω βιαιω ολην την νυκτα και εποιησεν την θαλασσαν ξηραν και εσχισθη το υδωρ
- 22 και εισηλθον οι υιοι ισραηλ εις μεσον της θαλασσης κατα το ξηρον και το υδωρ αυτοις τειχος εκ δεξιων και τειχος εξ ευωνυμων
- 23 κατεδιωξαν δε οι αιγυπτιοι και εισηλθον οπισω αυτων πασα η ιππος φαραω και τα αρματα και οι αναβαται εις μεσον της θαλασσης
- 24 εγενηθη δε εν τη φυλακη τη εωθινη και επεβλεψεν κυριος επι την παρεμβολην των αιγυπτιων εν στυλω πυρος και νεφελης και συνεταραξεν την παρεμβολην των αιγυπτιων
- 25 και συνεδησεν τους αξονας των αρματων αυτων και ηγαγεν αυτους μετα βιας και ειπαν οι αιγυπτιοι φυγωμεν απο προσωπου ισραηλ ο γαρ κυριος πολεμει περι αυτων τους αιγυπτιους
- 26 ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου επι την θαλασσαν και αποκαταστητω το υδωρ και επικαλυψατω τους αιγυπτιους επι τε τα αρματα και τους αναβατας
- 27 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα επι την θαλασσαν και απεκατεστη το υδωρ προς ημεραν επι χωρας οι δε αιγυπτιοι εφυγον υπο το υδωρ και εξετιναξεν κυριος τους αιγυπτιους μεσον της θαλασσης
- 28 και επαναστραφεν το υδωρ εκαλυψεν τα αρματα και τους αναβατας και πασαν την δυναμιν φαραω τους εισπεπορευμενους οπισω αυτων εις την θαλασσαν και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις
- 29 οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης το δε υδωρ αυτοις τειχος εκ δεξιων και τειχος εξ ευωνυμων
- 30 και ερρυσατο κυριος τον ισραηλ εν τη ημερα εκεινη εκ χειρος των αιγυπτιων και ειδεν ισραηλ τους αιγυπτιους τεθνηκοτας παρα το χειλος της θαλασσης
- 31 ειδεν δε ισραηλ την χειρα την μεγαλην α εποιησεν κυριος τοις αιγυπτιοις εφοβηθη δε ο λαος τον κυριον και επιστευσαν τω θεω και μωυση τω θεραποντι αυτου
- 1 τοτε ησεν μωυσης και οι υιοι ισραηλ την ωδην ταυτην τω θεω και ειπαν λεγοντες ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν
- 2 βοηθος και σκεπαστης εγενετο μοι εις σωτηριαν ουτος μου θεος και δοξασω αυτον θεος του πατρος μου και υψωσω αυτον
- 3 κυριος συντριβων πολεμους κυριος ονομα αυτω
- 4 αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου ερριψεν εις θαλασσαν επιλεκτους αναβατας τριστατας κατεποντισεν εν ερυθρα θαλασση
- 5 ποντω εκαλυψεν αυτους κατεδυσαν εις βυθον ωσει λιθος
- 6 η δεξια σου κυριε δεδοξασται εν ισχυι η δεξια σου χειρ κυριε εθραυσεν εχθρους
- 7 και τω πληθει της δοξης σου συνετριψας τους υπεναντιους απεστειλας την οργην σου και κατεφαγεν αυτους ως καλαμην
- 8 και δια πνευματος του θυμου σου διεστη το υδωρ επαγη ωσει τειχος τα υδατα επαγη τα κυματα εν μεσω της θαλασσης
- 9 ειπεν ο εχθρος διωξας καταλημψομαι μεριω σκυλα εμπλησω ψυχην μου ανελω τη μαχαιρη μου κυριευσει η χειρ μου
- 10 απεστειλας το πνευμα σου εκαλυψεν αυτους θαλασσα εδυσαν ωσει μολιβος εν υδατι σφοδρω
- 11 τις ομοιος σοι εν θεοις κυριε τις ομοιος σοι δεδοξασμενος εν αγιοις θαυμαστος εν δοξαις ποιων τερατα
- 12 εξετεινας την δεξια σου κατεπιεν αυτους γη
- 13 ωδηγησας τη δικαιοσυνη σου τον λαον σου τουτον ον ελυτρωσω παρεκαλεσας τη ισχυι σου εις καταλυμα αγιον σου
- 14 ηκουσαν εθνη και ωργισθησαν ωδινες ελαβον κατοικουντας φυλιστιμ

15 τότε εσπευσαν ηγεμονες εδωμ και αρχοντες μωαβιτων ελαβεν αυτους τρομος ετακησαν παντες οι κατοικουντες χανααν
16 επιπεσοι επ' αυτους φοβος και τρομος μεγαθει βραχιονος σου απολιωθητωσαν εως αν παρελθι ο λαος σου κυριε εως αν παρελθι ο λαος σου ουτος ον εκτησω
17 εισαγαγων καταφυτευσον αυτους εις ορος κληρονομιας σου εις ετοιμον κατοικητηριον σου ο κατειργασω κυριε αγιασμα κυριε ο ητοιμασαν αι χειρες σου
18 κυριος βασιλευων τον αιωνα και επ' αιωνα και ετι
19 οτι εισηλθεν ιππος φαραω συν αρμασιν και αναβαταις εις θαλασσαν και επηγαγεν επ' αυτους κυριος το υδωρ της θαλασσης οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης
20 λαβουσα δε μαριαμ η προφητις η αδελφη ααρων το τυμπανον εν τη χειρι αυτης και εξηλθοσαν πασαι αι γυναικες οπισω αυτης μετα τυμπανων και χορων
21 εξηρχεν δε αυτων μαριαμ λεγουσα ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν
22 εξηρην δε μουσης τους υιους ισραηλ απο θαλασσης ερυθρας και ηγαγεν αυτους εις την ερημον σουρ και επορευοντο τρεις ημερας εν τη ερημω και ουχ ηυρισκον υδωρ ωστε πειν
23 ηλθον δε εις μερρα και ουκ ηδυναντο πειν εκ μερρας πικρον γαρ ην δια τουτο επωνομασθη το ονομα του τοπου εκεινου πικρια
24 και διεγογγυζεν ο λαος επι μουσην λεγοντες τι πιομεθα
25 εβοησεν δε μουσης προς κυριον και εδειξεν αυτω κυριος ζυλον και ενεβαλεν αυτο εις το υδωρ και εγλυκανθη το υδωρ εκει εθετο αυτω δικαιωματα και κρισεις και εκει επει ρασεν αυτον
26 και ειπεν εαν ακοη ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου και τα αρεστα εναντιον αυτου ποιησης και ενωτιση ταις εντολαις αυτου και φυλαξης παντα τα δικαιωματα αυτο υ πασαν νοσον ην επηγαγον τοις αιγυπτιοις ουκ επαξω επι σε εγω γαρ ειμι κυριος ο ιωμενος σε
27 και ηλθοσαν εις αιλιμ και ησαν εκει δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων παρενεβαλον δε εκει παρα τα υδατα
1 απηραν δε εξ αιλιμ και ηλθοσαν πασα συναγωγή υιων ισραηλ εις την ερημον σιν ο εστιν ανα μεσον αιλιμ και ανα μεσον σινα τη δε πεντεκαιδεκατη ημερα τω μηνι τω δευτερω εξεληλυθοτων αυτων εκ γης αιγυπτου
2 διεγογγυζεν πασα συναγωγή υιων ισραηλ επι μουσην και ααρων
3 και ειπαν προς αυτους οι υιοι ισραηλ οφελον απεθανομεν πληγεντες υπο κυριου εν γη αιγυπτω οταν εκαθισαμεν επι των λεβητων των κρεων και ησθιομεν αρτους εις πλησμονην οτι εξηγαγετε ημας εις την ερημον ταυτην αποκτειναι πασαν την συναγωγην ταυτην εν λιμω
4 ειπεν δε κυριος προς μουσην ιδου εγω υω υμιν αρτους εκ του ουρανου και εξελευσεται ο λαος και συλλεξουσιν το της ημερας εις ημεραν οπως πειρασω αυτους ει πορευσονται τω νομω μου η ου
5 και εσται τη ημερα τη εκτη και ετοιμασουσιν ο εαν εισενεγκωσιν και εσται διπλουν ο εαν συναγαγωσιν το καθ' ημεραν εις ημεραν
6 και ειπεν μουσης και ααρων προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εσπερας γνωσεσθε οτι κυριος εξηγαγεν υμας εκ γης αιγυπτου
7 και πρωι οψεσθε την δοξαν κυριου εν τω εισακουσαι τον γογγυσμον υμων επι τω θεω ημεις δε τι εσμεν οτι διαγογγυζετε καθ' ημων
8 και ειπεν μουσης εν τω διδοναι κυριον υμιν εσπερας κρεα φαγειν και αρτους το πρωι εις πλησμονην δια το εισακουσαι κυριον τον γογγυσμον υμων ον υμεις διαγογγυζετε καθ' ημων ημεις δε τι εσμεν ου γαρ καθ' ημων ο γογγυσμος υμων εστιν αλλ' η κατα του θεου
9 ειπεν δε μουσης προς ααρων ειπον παση συναγωγή υιων ισραηλ προσελθατε εναντιον του θεου εισακηκοεν γαρ υμων τον γογγυσμον
10 ηνικα δε ελαλει ααρων παση συναγωγή υιων ισραηλ και επεστραφησαν εις την ερημον και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη
11 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
12 εισακηκοα τον γογγυσμον των υιων ισραηλ λαλησον προς αυτους λεγων το προς εσπεραν εδεσθε κρεα και το πρωι πλησθησεσθε αρτων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων
13 εγενετο δε εσπερα και ανεβη ορτυγομητρα και εκαλυψεν την παρεμβολην το πρωι εγενετο καταπαυομενης της δροσου κυκλω της παρεμβολης
14 και ιδου επι προσωπον της ερημου λεπτον ωσει κοριον λευκον ωσει παγος επι της γης

15 ιδόντες δε αυτο οι υιοι ισραηλ ειπαν ετερος τω ετερω τι εστιν τουτο ου γαρ ηδεισαν τι ην ειπεν δε μουσης προς αυτους ουτος ο αρτος ον εδωκεν κυριος υμιν φαγειν
16 τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος συναγαγετε απ' αυτου εκαστος εις τους καθηκοντας γομορ κατα κεφαλην κατα αριθμον ψυχων υμων εκαστος συν τοις συσκηνιοις υμων σ
υλλεξατε
17 εποιησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ και συνελεξαν ο το πολυ και ο το ελαττον
18 και μετρησαντες τω γομορ ουκ επλεονασεν ο το πολυ και ο το ελαττον ουκ ηλαττονησεν εκαστος εις τους καθηκοντας παρ' εαυτω συνελεξαν
19 ειπεν δε μουσης προς αυτους μηδεις καταλιπετω απ' αυτου εις το πρωι
20 και ουκ εισηκουσαν μουση αλλα κατελιπον τινες απ' αυτου εις το πρωι και εξεξεσεν σκωληκας και επωζεσεν και επικρανθη επ' αυτοις μουσης
21 και συνελεξαν αυτο πρωι πρωι εκαστος το καθηκον αυτω ηνικα δε διεθερμαινεν ο ηλιος ετηκετο
22 εγενετο δε τη ημερα τη εκτη συνελεξαν τα δεοντα διπλα δυο γομορ τω ενι εισηλθοσαν δε παντες οι αρχοντες της συναγωγης και ανηγγειλαν μουσει
23 ειπεν δε μουσης προς αυτους τουτο το ρημα εστιν ο ελαλησεν κυριος σαββατα αναπαυσις αγια τω κυριω αυριον οσα εαν πεσσητε πεσσετε και οσα εαν εψητε εψετε και παν τ
ο πλεοναζον καταλιπετε αυτο εις αποθηκην εις το πρωι
24 και κατελιποσαν απ' αυτου εις το πρωι καθαπερ συνεταξεν αυτοις μουσης και ουκ επωζεσεν ουδε σκωληξ εγενετο εν αυτω
25 ειπεν δε μουσης φαγετε σημερον εστιν γαρ σαββατα σημερον τω κυριω ουχ ευρεθησεται εν τω πεδιω
26 εξ ημερας συλλεξετε τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα οτι ουκ εσται εν αυτη
27 εγενετο δε εν τη ημερα τη εβδομη εξηλθοσαν τινες εκ του λαου συλλεξει και ουχ ευρον
28 ειπεν δε κυριος προς μουσην εως τινος ου βουλεσθε εισακουειν τας εντολας μου και τον νομον μου
29 ιδετε ο γαρ κυριος εδωκεν υμιν την ημεραν ταυτην τα σαββατα δια τουτο αυτος εδωκεν υμιν τη ημερα τη εκτη αρτους δυο ημερων καθησεσθε εκαστος εις τους οικους υμων
μηδεις εκπορευεσθω εκ του τοπου αυτου τη ημερα τη εβδομη
30 και εσαββατισεν ο λαος τη ημερα τη εβδομη
31 και επωνομασαν οι υιοι ισραηλ το ονομα αυτου μαν ην δε ως σπερμα κοριου λευκον το δε γευμα αυτου ως εγκρις εν μελιτι
32 ειπεν δε μουσης τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος πλησατε το γομορ του μαν εις αποθηκην εις τας γενεας υμων ινα ιδωσιν τον αρτον ον εφαγετε υμεις εν τη ερημω ως εξηγ
αγεν υμας κυριος εκ γης αιγυπτου
33 και ειπεν μουσης προς ααρων λαβε σταμνον χρυσου εννα και εμβαλε εις αυτον πληρες το γομορ του μαν και αποθησεις αυτο εναντιον του θεου εις διατηρησιν εις τας γενεας
υμων
34 ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση και απεθετο ααρων εναντιον του μαρτυριου εις διατηρησιν
35 οι δε υιοι ισραηλ εφαγον το μαν ετη τεσσαρακοντα εως ηλθον εις γην οικουμενην το μαν εφαγοσαν εως παρεγενοντο εις μέρος της φοινικης
36 το δε γομορ το δεκατον των τριων μετρων ην
1 και απηρεν πασα συναγωγή υιων ισραηλ εκ της ερημου σιν κατα παρεμβολας αυτων δια ρηματος κυριου και παρενεβαλοσαν εν ραφιδιν ουκ ην δε υδωρ τω λαω πειν
2 και ελοιδορειτο ο λαος προς μουσην λεγοντες δος ημιν υδωρ ινα πιωμεν και ειπεν αυτοις μουσης τι λοιδορεισθε μοι και τι πειραζετε κυριον
3 εδιψησεν δε εκει ο λαος υδατι και εγογγυζεν εκει ο λαος προς μουσην λεγοντες ινα τι τουτο ανεβιθασας ημας εξ αιγυπτου αποκτειναι ημας και τα τεκνα ημων και τα κτηνη τ
ω διψει
4 εβοησεν δε μουσης προς κυριον λεγων τι ποιησω τω λαω τουτω ετι μικρον και καταλιθοβολησουσιν με
5 και ειπεν κυριος προς μουσην προπορευου του λαου τουτου λαβε δε μετα σεαντου απο των πρεσβυτερων του λαου και την ραβδον εν η επαταξας τον ποταμον λαβε εν τη χειρ
ι σου και πορευση
6 οδε εγω εστηκα προ του σε εκει επι της πετρας εν χωρηβ και παταξεις την πετραν και εξελευσεται εξ αυτης υδωρ και πιεται ο λαος μου εποιησεν δε μουσης ουτως εναντιον
των υιων ισραηλ

7 και επωνομασεν το ονομα του τοπου εκεινου πειρασμος και λοιδορησις δια την λοιδοριαν των υιων ισραηλ και δια το πειραζειν κυριον λεγοντας ει εστιν κυριος εν ημιν η ου
8 ηλθεν δε αμαληκ και επολεμει ισραηλ εν ραφιδιν
9 ειπεν δε μουσης τω ιησου επιλεξον σεαυτω ανδρας δυνατους και εξελθων παραταξαι τω αμαληκ αυριον και ιδου εγω εστηκα επι της κορυφης του βουνου και η ραβδος του θεου εν τη χειρι μου
10 και εποιησεν ιησους καθαπερ ειπεν αυτω μουσης και εξελθων παρεταξατο τω αμαληκ και μουσης και ααρων και ωρ ανεβησαν επι την κορυφην του βουνου
11 και εγινετο οταν επηρεν μουσης τας χειρας κατισχυεν ισραηλ οταν δε καθηκεν τας χειρας κατισχυεν αμαληκ
12 αι δε χειρες μουση βαρειαι και λαβοντες λιθον υπεθηκαν υπ' αυτον και εκαθητο επ' αυτου και ααρων και ωρ εστηριζον τας χειρας αυτου εντευθεν εις και εντευθεν εις και εγ ενοντο αι χειρες μουση εστηριγμεναι εως δυσμων ηλιου
13 και επρεψατο ιησους τον αμαληκ και παντα τον λαον αυτου εν φονω μαχαιρας
14 ειπεν δε κυριος προς μουσην καταγραφον τουτο εις μνημοσυνον εν βιβλιω και δος εις τα ωτα ιησοι οτι αλοιφη εξαιλωσω το μνημοσυνον αμαληκ εκ της υπο τον ουρανον
15 και ωκοδομησεν μουσης θυσιαστηριον κυριω και επωνομασεν το ονομα αυτου κυριος μου καταφυγη
16 οτι εν χειρι κρυφαια πολεμει κυριος επι αμαληκ απο γενεων εις γενεας
1 ηκουσεν δε ιοθορ ο ιερευσ μαδιαμ ο γαμβρος μουση παντα οσα εποιησεν κυριος ισραηλ τω εαυτου λαω εξηγαγεν γαρ κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου
2 ελαβεν δε ιοθορ ο γαμβρος μουση σεπφοραν την γυναικα μουση μετα την αφεσιν αυτης
3 και τους δυο υιους αυτου ονομα τω ενι αυτων γηρσαμ λεγων παροικος ημην εν γη αλλοτρια
4 και το ονομα του δευτερου ελιεζερ λεγων ο γαρ θεος του πατρος μου βοηθος μου και εξειλατο με εκ χειρος φαραω
5 και εξηλθεν ιοθορ ο γαμβρος μουση και οι υιοι και η γυνη προς μουσην εις την ερημον ου παρενεβαλεν επ' ορους του θεου
6 ανηγγελη δε μουσει λεγοντες ιδου ο γαμβρος σου ιοθορ παραγινεται προς σε και η γυνη και οι δυο υιοι σου μετ' αυτου
7 εξηλθεν δε μουσης εις συναντησιν τω γαμβρω αυτου και προσεκυνησεν αυτω και εφιλησεν αυτον και ησπασαντο αλληλους και εισηγαγεν αυτον εις την σκηνην
8 και διηγησατο μουσης τω γαμβρω παντα οσα εποιησεν κυριος τω φαραω και τοις αιγυπτιοις ενεκεν του ισραηλ και παντα τον μοχθον τον γενομενον αυτοις εν τη οδω και οτι εξειλατο αυτους κυριος εκ χειρος φαραω και εκ χειρος των αιγυπτιων
9 εξεστη δε ιοθορ επι πασι τοις αγαθοις οις εποιησεν αυτοις κυριος οτι εξειλατο αυτους εκ χειρος αιγυπτιων και εκ χειρος φαραω
10 και ειπεν ιοθορ ευλογητος κυριος οτι εξειλατο τον λαον αυτου εκ χειρος αιγυπτιων και εκ χειρος φαραω
11 νυν εγνω οτι μεγας κυριος παρα παντας τους θεους ενεκεν τουτου οτι επεθεντο αυτοις
12 και ελαβεν ιοθορ ο γαμβρος μουση ολοκαυτωματα και θυσιας τω θεω παρεγενετο δε ααρων και παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ συμφαγειν αρτον μετα του γαμβρου μουση εν αντιον του θεου
13 και εγενετο μετα την επαυριον συνεκαθισεν μουσης κρινειν τον λαον παρεστηκει δε πας ο λαος μουσει απο πρωιθεν εως εσπερας
14 και ιδων ιοθορ παντα οσα εποιει τω λαω λεγει τι τουτο ο συ ποιεις τω λαω δια τι συ καθησαι μονος πας δε ο λαος παρεστηκεν σοι απο πρωιθεν εως δειλης
15 και λεγει μουσης τω γαμβρω οτι παραγινεται προς με ο λαος εκζητησαι κρισιν παρα του θεου
16 οταν γαρ γενηται αυτοις αντιλογια και ελθωσι προς με διακρινω εκαστον και συμβιβαζω αυτους τα προσταγματα του θεου και τον νομον αυτου
17 ειπεν δε ο γαμβρος μουση προς αυτον ουκ ορθως συ ποιεις το ρημα τουτο
18 φθορα καταφθαρση ανυπομονητω και συ και πας ο λαος ουτος ος εστιν μετα σου βαρυ σοι το ρημα τουτο ου δυναση ποιειν μονος
19 νυν ουν ακουσον μου και συμβουλευσω σοι και εσται ο θεος μετα σου γινου συ τω λαω τα προς τον θεον και ανοισεις τους λογους αυτων προς τον θεον
20 και διαμαρτυρη αυτοις τα προσταγματα του θεου και τον νομον αυτου και σημειωνεις αυτοις τας οδους εν αις πορευσονται εν αυταις και τα εργα α ποιησουσιν

21 και συ σεαυτω σκεψαι απο παντος του λαου ανδρας δυνατους θεοσεβεις ανδρας δικαιους μισουντας υπερηφανιαν και καταστησεις αυτους επ' αυτων χιλιαρχους και εκατοντ
αρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους

22 και κρινουσιν τον λαον πασαν ωραν το δε ρημα το υπερογκον ανοισουσιν επι σε τα δε βραχεια των κριματων κρινουσιν αυτοι και κουφιουσιν απο σου και συναντιλημψονται
σοι

23 εαν το ρημα τουτο ποιησης κατισχυσει σε ο θεος και δυναση παραστηναι και πας ο λαος ουτος εις τον εαυτου τοπον μετ' ειρηνης ηξει

24 ηκουσεν δε μουσης της φωνης του γαμβρου και εποιησεν οσα αυτω ειπεν

25 και επελεξεν μουσης ανδρας δυνατους απο παντος ισραηλ και εποιησεν αυτους επ' αυτων χιλιαρχους και εκατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους

26 και εκρινουσαν τον λαον πασαν ωραν παν δε ρημα υπερογκον ανεφεροσαν επι μουσην παν δε ρημα ελαφρον εκρινουσαν αυτοι

27 εξαπεστειλεν δε μουσης τον εαυτου γαμβρον και απηλθεν εις την γην αυτου

1 του δε μηνος του τριτου της εξοδου των υιων ισραηλ εκ γης αιγυπτου τη ημερα ταυτη ηλθοσαν εις την ερημον του σινα

2 και εξηραν εκ ραφιδιν και ηλθοσαν εις την ερημον του σινα και παρενεβαλεν εκει ισραηλ κατεναντι του ορους

3 και μουσης ανεβη εις το ορος του θεου και εκαλεσεν αυτον ο θεος εκ του ορους λεγων ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγελεις τοις υιοις ισραηλ

4 αυτοι εωρακατε οσα πεποιηκα τοις αιγυπτιοις και ανελαβον υμας ωσει επι πτερυγων αετων και προσηγαγομην υμας προς εμαυτον

5 και νυν εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμη γαρ εστιν πασα η γη

6 υμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον ιερατευμα και εθνος αγιον ταυτα τα ρηματα ερεις τοις υιοις ισραηλ

7 ηλθεν δε μουσης και εκαλεσεν τους πρεσβυτερους του λαου και παρεθηκεν αυτοις παντας τους λογους τουτους ους συνεταξεν αυτω ο θεος

8 απεκριθη δε πας ο λαος ομοθυμαδον και ειπαν παντα οσα ειπεν ο θεος ποιησομεν και ακουσομεθα ανηνεγκεν δε μουσης τους λογους του λαου προς τον θεον

9 ειπεν δε κυριος προς μουσην ιδου εγω παραγινομαι προς σε εν στυλω νεφελης ινα ακουση ο λαος λαλουντος μου προς σε και σοι πιστευσωσιν εις τον αιωνα ανηγγειλεν δε μου
σης τα ρηματα του λαου προς κυριον

10 ειπεν δε κυριος προς μουσην καταβας διαμαρτυραι τω λαω και αγνισον αυτους σημερον και αυριον και πλυντωσαν τα ιματια

11 και εστωσαν ετοιμοι εις την ημεραν την τριτην τη γαρ ημερα τη τριτη καταβησεται κυριος επι το ορος το σινα εναντιον παντος του λαου

12 και αφοριεις τον λαον κυκλω λεγων προσεχετε εαυτοις του αναβηναι εις το ορος και θιγειν τι αυτου πας ο αψαμενος του ορους θανατω τελευτησει

13 ουχ αφεται αυτου χειρ εν γαρ λιθοις λιθοβοληθησεται η βολιδι κατατοξευθησεται εαν τε κτηνος εαν τε ανθρωπος ου ζησεται οταν αι φωναι και αι σαλπιγγες και η νεφελη απ
ελθη απο του ορους εκεινοι αναβησονται επι το ορος

14 κατεβη δε μουσης εκ του ορους προς τον λαον και ηγιασεν αυτους και επλυναν τα ιματια

15 και ειπεν τω λαω γινεσθε ετοιμοι τρεις ημερας μη προσελθητε γυναικι

16 εγενετο δε τη ημερα τη τριτη γενηθεντος προς ορθρον και εγινοντο φωναι και αστραπαι και νεφελη γνοφωδης επ' ορους σινα φωνη της σαλπιγγος ηχει μεγα και επτοθη πας
ο λαος ο εν τη παρεμβολη

17 και εξηγαγεν μουσης τον λαον εις συναντησιν του θεου εκ της παρεμβολης και παρεστησαν υπο το ορος

18 το δε ορος το σινα εκαπνιζετο ολον δια το καταβεβηκεναι επ' αυτο τον θεον εν πυρι και ανεβαινεν ο καπνος ως καπνος καμινου και εξεστη πας ο λαος σφοδρα

19 εγινοντο δε αι φωναι της σαλπιγγος προβαινουσαι ισχυροτεραι σφοδρα μουσης ελαλει ο δε θεος απεκρινατο αυτω φωνη

20 κατεβη δε κυριος επι το ορος το σινα επι την κορυφην του ορους και εκαλεσεν κυριος μουσην επι την κορυφην του ορους και ανεβη μουσης

21 και ειπεν ο θεος προς μουσην λεγων καταβας διαμαρτυραι τω λαω μηποτε εγγισωσιν προς τον θεον κατανοησαι και πεσωσιν εξ αυτων πληθος

22 και οι ιερεις οι εγγιζοντες κυριω τω θεω αγιασθητωσαν μηποτε απαλλαξη απ' αυτων κυριος

23 και ειπεν μουσης προς τον θεον ου δυνασεται ο λαος προσαναβηναι προς το ορος το σινα συ γαρ διαμεμαρτυρησαι ημιν λεγων αφορισαι το ορος και αγιασαι αυτο

24 ειπεν δε αυτω κυριος βαδιζε καταβηθι και αναβηθι συ και ααρων μετα σου οι δε ιερεις και ο λαος μη βιαζεσθωσαν αναβηναι προς τον θεον μηποτε απολεση απ' αυτων κυριο
ς
25 καταβη δε μουσης προς τον λαον και ειπεν αυτοις
1 και ελαλησεν κυριος παντας τους λογους τουτους λεγων
2 εγω ειμι κυριος ο θεος σου οστις εξηγαγον σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας
3 ουκ εσονται σοι θεοι ετεροι πλην εμου
4 ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος ομοιωμα οσα εν τω ουρανω ανω και οσα εν τη γη κατω και οσα εν τοις υδασιν υποκατω της γης
5 ου προσκυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις εγω γαρ ειμι κυριος ο θεος σου θεος ζηλωτης αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα εως τριτης και τεταρτης γενεας τοις
μισουσιν με
6 και ποιων ελεος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουσιν τα προσταγματα μου
7 ου λημψη το ονομα κυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη καθαριση κυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω
8 μνησθητι την ημεραν των σαββατων αγιαζειν αυτην
9 εξ ημερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου
10 τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου ο βους σου και το υποζ
υγιον σου και παν κτηνος σου και ο προσηλυτος ο παροικων εν σοι
11 εν γαρ εξ ημεραις εποησεν κυριος τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις και κατεπαυσεν τη ημερα τη εβδομη δια τουτο ευλογησεν κυριος την η
μεραν την εβδομην και ηγιασεν αυτην
12 τιμα τον πατερα σου και την μητερα ινα ευ σοι γενηται και ινα μακροχρονιος γενη επι της γης της αγαθης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι
13 ου μοιχευσεις
14 ου κλεψεις
15 ου φονευσεις
16 ου ψευδομαρτυρησεις κατα του πλησιον σου μαρτυριαν ψευδη
17 ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουκ επιθυμησεις την οικιαν του πλησιον σου ουτε τον αγρον αυτου ουτε τον παιδα αυτου ουτε την παιδισκην αυτου ουτε του β
οος αυτου ουτε του υποζυγιου αυτου ουτε παντος κτηνουσ αυτου ουτε οσα τω πλησιον σου εστιν
18 και πας ο λαος εωρα την φωνην και τας λαμπαδας και την φωνην της σαλιγγος και το ορος το καπνιζον φοβηθεντες δε πας ο λαος εστησαν μακροθεν
19 και ειπαν προς μουσην λαλησον συ ημιν και μη λαλειτω προς ημας ο θεος μηποτε αποθανωμεν
20 και λεγει αυτοις μουσης θαρσειτε ενεκεν γαρ του πειρασαι υμας παρεγενηθη ο θεος προς υμας οπως αν γενηται ο φοβος αυτου εν υμιν ινα μη αμαρτανητε
21 εισηκει δε ο λαος μακροθεν μουσης δε εισηλθεν εις τον γνοφον ου ην ο θεος
22 ειπεν δε κυριος προς μουσην ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγελεις τοις υιοις ισραηλ υμεις εωρακατε οτι εκ του ουρανου λελαληκα προς υμας
23 ου ποιησετε εαυτοις θεουσ αργυρουσ και θεουσ χρυσουσ ου ποιησετε υμιν αυτοις
24 θυσιαστηριον εκ γης ποιησετε μοι και θυσετε επ' αυτου τα ολοκαυτωματα και τα σωτηρια υμων τα προβατα και τους μοσχουσ υμων εν παντι τοπω ου εαν επονομασω το ονο
μα μου εκει και ηξω προς σε και ευλογησω σε
25 εαν δε θυσιαστηριον εκ λιθων ποιησ μοι ουκ οικοδομησεις αυτους τμητους το γαρ εγχειριδιον σου επιβεβληκασ επ' αυτους και μεμινται
26 ουκ αναβηση εν αναβαθμισιν επι το θυσιαστηριον μου οπως αν μη αποκαλυψης την ασχημοσυνην σου επ' αυτου
1 και ταυτα τα δικαιωματα α παραθησεις ενωπιον αυτων

- 2 εαν κτηση παιδα εβραιον εξ ετη δουλευσει σοι τω δε εβδομω ετει απελευσεται ελευθερος δωρεαν
3 εαν αυτος μονος εισελθη και μονος εξελευσεται εαν δε γυνη συνεισελθη μετ' αυτου εξελευσεται και η γυνη μετ' αυτου
4 εαν δε ο κυριος δω αυτω γυναικα και τεκη αυτω υιους η θυγατερας η γυνη και τα παιδια εσται τω κυριω αυτου αυτος δε μονος εξελευσεται
5 εαν δε αποκριθεις ειπη ο παις ηγαπηκα τον κυριον μου και την γυναικα και τα παιδια ουκ αποτρεχω ελευθερος
6 προσαξει αυτον ο κυριος αυτου προς το κριτηριον του θεου και τοτε προσαξει αυτον επι την θυραν επι τον σταθμον και τρυπησει αυτου ο κυριος το ους τω οπητιω και δουλε
υσει αυτω εις τον αιωνα
7 εαν δε τις αποδωται την εαυτου θυγατερα οικετιν ουκ απελευσεται ωσπερ αποτρεχουσιν αι δουλαι
8 εαν μη ευαρεστηση τω κυριω αυτης ην αυτω καθομολογησατο απολυτρωσει αυτην εθνη δε αλλοτριω ου κυριος εστιν πωλειν αυτην οτι ηθετησεν εν αυτη
9 εαν δε τω υιω καθομολογησηται αυτην κατα το δικαιομα των θυγατερων ποιησει αυτη
10 εαν δε αλλην λαβη εαυτω τα δεοντα και τον ιματισμον και την ομιλιαν αυτης ουκ αποστερησει
11 εαν δε τα τρια ταυτα μη ποιηση αυτη εξελευσεται δωρεαν ανευ αργυριου
12 εαν δε παταξη τις τινα και αποθανη θανατω θανατουσθω
13 ο δε ουχ εκων αλλα ο θεος παρεδωκεν εις τας χειρας αυτου δωσω σοι τοπον ου φευζεται εκει ο φονευσας
14 εαν δε τις επιθηται τω πλησιον αποκτειναι αυτον δολω και καταφυγη απο του θυσιαστηριου μου λημψη αυτον θανατωσαι
15 ος τυπτει πατερα αυτου η μητερα αυτου θανατω θανατουσθω
16 ο κακολογων πατερα αυτου η μητερα αυτου τελευτησει θανατω
17 ος εαν κλεψη τις τινα των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται και ευρεθη εν αυτω θανατω τελευτατω
18 εαν δε λοιδορωνται δυο ανδρες και παταξη τις τον πλησιον λιθω η πυγμα και μη αποθανη κατακλιθη δε επι την κοιτην
19 εαν εξαναστας ο ανθρωπος περιπατηση εξω επι ραβδου αθως εσται ο παταξας πλην της αργιας αυτου αποτεισει και τα ιατρεία
20 εαν δε τις παταξη τον παιδα αυτου η την παιδισκην αυτου εν ραβδω και αποθανη υπο τας χειρας αυτου δικη εκδικηθητω
21 εαν δε διαβιωση ημεραν μιαν η δυο ουκ εκδικηθησεται το γαρ αργυριον αυτου εστιν
22 εαν δε μαχωνται δυο ανδρες και παταξωσιν γυναικα εν γαστρι εχουσαν και εξελθη το παιδιον αυτης μη εξεικονισμενον επιζημιον ζημιωθησεται καθοτι αν επιβαλη ο ανηρ της
γυναικος δωσει μετα αξιωματος
23 εαν δε εξεικονισμενον ην δωσει ψυχην αντι ψυχης
24 οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος
25 κατακαυμα αντι κατακαυματος τραυμα αντι τραυματος μωλωπα αντι μωλωπος
26 εαν δε τις παταξη τον οφθαλμον του οικετου αυτου η τον οφθαλμον της θεραπαινης αυτου και εκτυφλωση ελευθερους εξαποστελει αυτους αντι του οφθαλμου αυτων
27 εαν δε τον οδοντα του οικετου η τον οδοντα της θεραπαινης αυτου εκκοψη ελευθερους εξαποστελει αυτους αντι του οδοντος αυτων
28 εαν δε κερατιση ταυρος ανδρα η γυναικα και αποθανη λιθοις λιθοβοληθησεται ο ταυρος και ου βρωθησεται τα κρεα αυτου ο δε κυριος του ταυρου αθως εσται
29 εαν δε ο ταυρος κερατιστης η προ της εχθες και προ της τριτης και διαμαρτυρωνται τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον ανελη δε ανδρα η γυναικα ο ταυρος λιθοβοληθησ
εται και ο κυριος αυτου προσαποθανειται
30 εαν δε λυτρα επιβληθη αυτω δωσει λυτρα της ψυχης αυτου οσα εαν επιβαλωσιν αυτω
31 εαν δε υιον η θυγατερα κερατιση κατα το δικαιομα τουτο ποιησουσιν αυτω
32 εαν δε παιδα κερατιση ο ταυρος η παιδισκην αργυριου τριακοντα διδραχμα δωσει τω κυριω αυτων και ο ταυρος λιθοβοληθησεται

- 33 εαν δε τις ανοιξη λακκων η λατομηση λακκων και μη καλυψη αυτον και εμπεση εκει μοσχος η ονος
- 34 ο κυριος του λακκου αποτεισει αργυριον δωσει τω κυριω αυτων το δε τετελευτηκος αυτω εσται
- 35 εαν δε κερατιση τινος ταυρος τον ταυρον του πλησιον και τελευτηση αποδωσονται τον ταυρον τον ζωντα και διελονται το αργυριον αυτου και τον ταυρον τον τεθνηκοτα διελονται
- 36 εαν δε γνωριζηται ο ταυρος οτι κερατιστης εστιν προ της εχθες και προ της τριτης ημερας και διαμεμαρτυρημενοι ωσιν τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον αποτεισει τα υρον αντι ταυρου ο δε τετελευτηκος αυτω εσται
- 37 εαν δε τις κλεψη μοσχον η προβατον και σφαξη αυτο η αποδωται πεντε μοσχους αποτεισει αντι του μοσχου και τεσσαρα προβατα αντι του προβατου
- 1 εαν δε εν τω διορυγματι ευρεθη ο κλεπτης και πληγεις αποθανη ουκ εστιν αυτω φονος
- 2 εαν δε ανατειλη ο ηλιος επ' αυτω ενοχος εστιν ανταποθανειται εαν δε μη υπαρχη αυτω πραθητω αντι του κλεμματος
- 3 εαν δε καταλημφθη και ευρεθη εν τη χειρι αυτου το κλεμμα απο τε ονου εως προβατου ζωντα διπλα αυτα αποτεισει
- 4 εαν δε καταβοσκηση τις αγρον η αμπελωνα και αφη το κτηνος αυτου καταβοσκησαι αγρον ετερον αποτεισει εκ του αγρου αυτου κατα το γεννημα αυτου εαν δε παντα τον αγρον καταβοσκηση τα βελτιστα του αγρου αυτου και τα βελτιστα του αμπελωνος αυτου αποτεισει
- 5 εαν δε εξελθον πυρ ευρη ακανθας και προσεμψηση αλωνα η σταχυς η πεδιον αποτεισει ο το πυρ εκκαυσας
- 6 εαν δε τις δω τω πλησιον αργυριον η σκευη φυλαξαι και κλαπη εκ της οικιας του ανθρωπου εαν ευρεθη ο κλεψας αποτεισει διπλου
- 7 εαν δε μη ευρεθη ο κλεψας προσελευσεται ο κυριος της οικιας ενωπιον του θεου και ομειται η μην μη αυτος πεπονηρευσθαι εφ' ολης της παρακαταθηκης του πλησιον
- 8 κατα παν ρητον αδικημα περι τε μοσχου και υποζυγιου και προβατου και ιματιου και πασης απωλειας της εγκαλουμενης ο τι ουν αν η ενωπιον του θεου ελευσεται η κρισις αμφοτερων και ο αλους δια του θεου αποτεισει διπλου τω πλησιον
- 9 εαν δε τις δω τω πλησιον υποζυγιον η μοσχον η προβατον η παν κτηνος φυλαξαι και συντριβη η τελευτηση η αιχμαλωτον γενηται και μηδεις γνω
- 10 ορκος εσται του θεου ανα μεσον αμφοτερων η μην μη αυτον πεπονηρευσθαι καθ' ολης της παρακαταθηκης του πλησιον και ουτως προσδεξεται ο κυριος αυτου και ουκ αποτεισει
- 11 εαν δε κλαπη παρ' αυτου αποτεισει τω κυριω
- 12 εαν δε θηριαλωτον γενηται αξει αυτον επι την θηραν και ουκ αποτεισει
- 13 εαν δε αιτηση τις παρα του πλησιον και συντριβη η αποθανη η αιχμαλωτον γενηται ο δε κυριος μη η μετ' αυτου αποτεισει
- 14 εαν δε ο κυριος η μετ' αυτου ουκ αποτεισει εαν δε μισθωτος η εσται αυτω αντι του μισθου αυτου
- 15 εαν δε απατηση τις παρθενον αμνηστευτον και κοιμηθη μετ' αυτης φερνη φερνιει αυτην αυτω γυναικα
- 16 εαν δε ανανευον ανανευση και μη βουληται ο πατηρ αυτης δουναι αυτην αυτω γυναικα αργυριον αποτεισει τω πατρι καθ' οσον εστιν η φερνη των παρθενων
- 17 φαρμακους ου περιποιησετε
- 18 παν κοιμωμενον μετα κτηνους θανατω αποκτενεите αυτους
- 19 ο θυσιαζων θεοις θανατω ολεθρευθησεται πλην κυριω μονω
- 20 και προσηλυτον ου κακωσετε ουδε μη θλιψητε αυτον ητε γαρ προσηλυτοι εν γη αιγυπτω
- 21 πασαν χηραν και ορφανον ου κακωσετε
- 22 εαν δε κακια κακωσητε αυτους και κεκραξαντες καταβοσησιν προς με ακοη εισακουσομαι της φωνης αυτων
- 23 και οργισθησομαι θυμω και αποκτενω υμας μαχαιρα και εσονται αι γυναικες υμων χηραι και τα παιδια υμων ορφανα
- 24 εαν δε αργυριον εκδανεισης τω αδελφω τω πενιγρω παρα σοι ουκ εση αυτον κατεπειγων ουκ επιθησεις αυτω τοκον
- 25 εαν δε ενεχυρασμα ενεχυρασης το ιματιον του πλησιον προ δυσμων ηλιου αποδωσεις αυτω

26 εστιν γαρ τουτο περιβολαιον αυτου μονον τουτο το ιματιον ασχημοσυνης αυτου εν τινι κοιμηθησεται εαν ουν καταβοση προς με εισακουσομαι αυτου ελεημων γαρ ειμι
27 θεους ου κακολογησεις και αρχοντας του λαου σου ου κακως ερεις
28 απαρχας αλωνος και ληνου σου ου καθυστερησεις τα πρωτοτοκα των υιων σου δωσεις εμοι
29 ουτως ποιησεις τον μοσχον σου και το προβατον σου και το υποζυγιον σου επτα ημερας εσται υπο την μητερα τη δε ογδοη ημερα αποδωσεις μοι αυτο
30 και ανδρες αγιοι εσεσθε μοι και κρεας θηριαλωτον ουκ εδεσθε τω κυνι απορριψατε αυτο
1 ου παραδεξη ακοην ματαιαν ου συγκαταθηση μετα του αδικου γενεσθαι μαρτυς αδικος
2 ουκ εση μετα πλειονων επι κακια ου προστεθηση μετα πληθους εκκλιναι μετα πλειονων ωστε εκκλιναι κρισιν
3 και πενητα ουκ ελεησεις εν κρισει
4 εαν δε συναντησης τω βοι του εχθρου σου η τω υποζυγιω αυτου πλανωμενοις αποστρεψας αποδωσεις αυτο
5 εαν δε ιδης το υποζυγιον του εχθρου σου πετωκος υπο τον γομον αυτου ου παρελευση αυτο αλλα συνεγερεις αυτο μετ' αυτου
6 ου διαστρεψεις κριμα πενητος εν κρισει αυτου
7 απο παντος ρηματος αδικου αποστηση αθων και δικαιον ουκ αποκτενεις και ου δικαιωσεις τον ασεβη ενεκεν δωρων
8 και δωρα ου λημψη τα γαρ δωρα εκτυφλοι οφθαλμους βλεποντων και λυμαινεται ρηματα δικαια
9 και προσηλυτον ου θλιψετε υμεις γαρ οιδατε την ψυχην του προσηλυτου αυτοι γαρ προσηλυτοι ητε εν γη αιγυπτω
10 εξ ετη σπερεις την γην σου και συναξεις τα γεννηματα αυτης
11 τω δε εβδομο αφεσιν ποιησεις και ανησεις αυτην και εδονται οι πτωχοι του εθνους σου τα δε υπολειπομενα εδεται τα αγρια θηρια ουτως ποιησεις τον αμπελωνα σου και τον
ελαιωνα σου
12 εξ ημερας ποιησεις τα εργα σου τη δε ημερα τη εβδομη αναπαυσις ινα αναπαυσηται ο βους σου και το υποζυγιον σου και ινα αναψυξη ο υιος της παιδισκης σου και ο προσηλ
υτος
13 παντα οσα ειρηκα προς υμας φυλαξασθε και ονομα θεων ετερων ουκ αναμνησθησεσθε ουδε μη ακουσθη εκ του στοματος υμων
14 τρεις καιρους του ενιαυτου εορτασατε μοι
15 την εορτην των αζυμων φυλαξασθε ποιειν επτα ημερας εδεσθε αζυμα καθαπερ εντειλαμην σοι κατα τον καιρον του μηνος των νεων εν γαρ αυτο εξηλθες εξ αιγυπτου ουκ οφ
θηση ενωπιον μου κενος
16 και εορτην θερισμου πρωτογενηματων ποιησεις των εργαων σου ων εαν σπειρης εν τω αγρω σου και εορτην συντελειας επ' εξοδου του ενιαυτου εν τη συναγωγή των εργαων σο
υ των εκ του αγρου σου
17 τρεις καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενικον σου ενωπιον κυριου του θεου σου
18 οταν γαρ εκβαλω εθνη απο προσωπου σου και εμπλατυνω τα ορια σου ου θυσεις επι ζυμη αιμα θυσιασματος μου ουδε μη κοιμηθη στεαρ της εορτης μου εως πρωι
19 τας απαρχας των πρωτογενηματων της γης σου εισοισεις εις τον οικον κυριου του θεου σου ουχ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου
20 και ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ινα φυλαξη σε εν τη οδω οπως εισαγαγη σε εις την γην ην ητοιμασα σοι
21 προσεχε σεαυτω και εισακουε αυτου και μη απειθει αυτο ου γαρ μη υποστειληται σε το γαρ ονομα μου εστιν επ' αυτο
22 εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και ποιησης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμη γαρ εσ
τιν πασα η γη υμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον ιερατευμα και εθνος αγιον ταυτα τα ρηματα ερεις τοις υιοις ισραηλ εαν ακοη ακουσητε της φωνης μου και ποιησης παντα οσα α
ν ειπω σοι εχθρευσω τοις εχθροις σου και αντικεισομαι τοις αντικειμενοις σοι
23 πορευσεται γαρ ο αγγελος μου ηγουμενος σου και εισαξει σε προς τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και χαναναιον και γεργεσαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και εκτρ
ιψω αυτους
24 ου προσκυνησεις τοις θεοις αυτων ουδε μη λατρευσης αυτοις ου ποιησεις κατα τα εργα αυτων αλλα καθαιρεσει καθελεις και συντριβων συντριψεις τας στηλας αυτων

25 και λατρευσεις κυριω τω θεω σου και ευλογησω τον αρτον σου και τον οινον σου και το υδωρ σου και αποστρεψω μαλακιαν αφ' υμων
26 ουκ εσται αγωνος ουδε στειρα επι της γης σου τον αριθμον των ημερων σου αναπληρωσω
27 και τον φοβον αποστειλω ηγουμενον σου και εκστησω παντα τα εθνη εις ους συ εισπορευη εις αυτους και δωσω παντας τους υπεναντιους σου φυγαδας
28 και αποστειλω τας σφηκιας προτερας σου και εκβαλει τους αμορραιοιους και τους ευαιουσι και τους χαναναιοιους και τους χετταιουσι απο σου
29 ουκ εκβαλω αυτους εν ενιαυτω ενι ινα μη γενηται η γη ερημος και πολλα γενηται επι σε τα θηρια της γης
30 κατα μικρον μικρον εκβαλω αυτους απο σου εως αν αυξηθης και κληρονομησης την γην
31 και θησω τα ορια σου απο της ερυθρας θαλασσης εως της θαλασσης της φυλιστιμι και απο της ερημου εως του μεγαλου ποταμου ευφρατου και παραδωσω εις τας χειρας υμων τους εγκαθημενους εν τη γη και εκβαλω αυτους απο σου
32 ου συγκαταθηση αυτοις και τοις θεοις αυτων διαθηκην
33 και ουκ εγκαθησονται εν τη γη σου ινα μη αμαρτειν σε ποιησωσιν προς με εαν γαρ δουλευσης τοις θεοις αυτων ουτοι εσονται σοι προσκομμα
1 και μουση ειπεν αναβηθι προς κυριον συ και ααρων και ναδαβ και αβιουδ και εβδομηκοντα των πρεσβυτερων ισραηλ και προσκυνησουσιν μακροθεν τω κυριω
2 και εγγιει μουσης μονος προς τον θεον αυτοι δε ουκ εγγιουσιν ο δε λαος ου συναναβησεται μετ' αυτων
3 εισηλθεν δε μουσης και διηγησατο τω λαω παντα τα ρηματα του θεου και τα δικαιωματα απεκριθη δε πας ο λαος φωνη μια λεγοντες παντας τους λογους ους ελαλησεν κυριος ποιησομεν και ακουσομεθα
4 και εγραψεν μουσης παντα τα ρηματα κυριου ορθρισας δε μουσης το πρωι ωκοδομησεν θυσιαστηριον υπο το ορος και δωδεκα λιθουσι εις τας δωδεκα φυλας του ισραηλ
5 και εξαπεστειλεν τους νεανισκουσι των υιων ισραηλ και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα και εθυσαν θυσιαν σωτηριου τω θεω μοσχαρια
6 λαβων δε μουσης το ημισυ του αιματος ενεχεεν εις κρατηρας το δε ημισυ του αιματος προσεχεεν προς το θυσιαστηριον
7 και λαβων το βιβλιον της διαθηκης ανεγνω εις τα ωτα του λαου και ειπαν παντα οσα ελαλησεν κυριος ποιησομεν και ακουσομεθα
8 λαβων δε μουσης το αιμα κατεσκεδασεν του λαου και ειπεν ιδου το αιμα της διαθηκης ης διεθετο κυριος προς υμασι περι παντων των λογων τουτων
9 και ανεβη μουσης και ααρων και ναδαβ και αβιουδ και εβδομηκοντα της γερουσιας ισραηλ
10 και ειδον τον τοπον ου εισηκει εκει ο θεος του ισραηλ και τα υπο τους ποδας αυτου ωσει εργον πλινθου σαπφειρου και ωσπερ ειδος στερεωματος του ουρανου τη καθαριοτητι
11 και των επιλεκτων του ισραηλ ου διεφωνησεν ουδε εις και ωφθησαν εν τω τοπω του θεου και εφαγον και επιον
12 και ειπεν κυριος προς μουσην αναβηθι προς με εις το ορος και ισθι εκει και δωσω σοι τα πυξια τα λιθινα τον νομον και τας εντολασι εγραψα νομοθετησαι αυτοις
13 και αναστας μουσης και ιησους ο παρεστηκωσι αυτω ανεβησαν εις το ορος του θεου
14 και τοις πρεσβυτεροις ειπαν ησυχαζετε αυτου εως αναστρεψωμεν προς υμασι και ιδου ααρων και ωρ μεθ' υμων εαν τινη συμβη κρισις προσπορευεσθωσαν αυτοις
15 και ανεβη μουσης και ιησους εις το ορος και εκάλυψεν η νεφελη το ορος
16 και κατεβη η δοξα του θεου επι το ορος το σινα και εκάλυψεν αυτο η νεφελη εξ ημερας και εκάλεσεν κυριος τον μουσην τη ημερα τη εβδομη εκ μεσου της νεφελης
17 το δε ειδος της δοξης κυριου ωσει πυρ φλεγον επι της κορυφης του ορους εναντιον των υιων ισραηλ
18 και εισηλθεν μουσης εις το μεσον της νεφελης και ανεβη εις το ορος και ην εκει εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 ειπον τοις υιοις ισραηλ και λαβετε μοι απαρχασι παρα παντων οισ αν δοξη τη καρδια και λημψεσθε τας απαρχασι μου
3 και αυτη εστιν η απαρχη ην λημψεσθε παρ' αυτων χρυσιον και αργυριον και χαλκον
4 και υακινθον και πορφυραν και κοκκινον διπλουν και βυσσον κεκλωσμενην και τριχασ αιγειασι

5 και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και δερματα υακινθινα και ξυλα ασηπτα
7 και λιθους σαρδιου και λιθους εις την γλυφην εις την επωμιδα και τον ποδηρη
8 και ποιησεις μοι αγιασμα και οφθησομαι εν υμιν
9 και ποιησεις μοι κατα παντα οσα εγω σοι δεικνω εν τω ορει το παραδειγμα της σκηνης και το παραδειγμα παντων των σκευων αυτης ουτω ποιησεις
10 και ποιησεις κιβωτον μαρτυριου εκ ξυλων ασηπτων δυο πηχεων και ημισους το μηκος και πηχεος και ημισους το πλατος και πηχεος και ημισους το υψος
11 και καταχρυσωσεις αυτην χρυσιω καθαρω εξωθεν και εσωθεν χρυσωσεις αυτην και ποιησεις αυτη κυματια στρεπτα χρυσα κυκλω
12 και ελασεις αυτη τεσσαρας δακτυλιους χρυσους και επιθησεις επι τα τεσσαρα κλιτη δυο δακτυλιους επι το κλιτος το εν και δυο δακτυλιους επι το κλιτος το δευτερον
13 ποιησεις δε αναφορεις ξυλα ασηπτα και καταχρυσωσεις αυτα χρυσιω
14 και εισαξεις τους αναφορεις εις τους δακτυλιους τους εν τοις κλιτεσι της κιβωτου αιρειν την κιβωτον εν αυτοις
15 εν τοις δακτυλοις της κιβωτου εσονται οι αναφορεις ακινητοι
16 και εμβαιεις εις την κιβωτον τα μαρτυρια α αν δω σοι
17 και ποιησεις ιλαστηριον επιθεμα χρυσιου καθαρου δυο πηχεων και ημισους το μηκος και πηχεος και ημισους το πλατος
18 και ποιησεις δυο χερουβιμ χρυσα τορευτα και επιθησεις αυτα εξ αμφοτερων των κλιτων του ιλαστηριου
19 ποιηθησονται χερουβ εις εκ του κλιτους τουτου και χερουβ εις εκ του κλιτους του δευτερου του ιλαστηριου και ποιησεις τους δυο χερουβιμ επι τα δυο κλιτη
20 εσονται οι χερουβιμ εκτεινοντες τας πτερυγας επανωθεν συσκιαζοντες ταις πτερυξιν αυτων επι του ιλαστηριου και τα προσωπα αυτων εις αλληλα εις το ιλαστηριον εσονται τ
α προσωπα των χερουβιμ
21 και επιθησεις το ιλαστηριον επι την κιβωτον ανωθεν και εις την κιβωτον εμβαιεις τα μαρτυρια α αν δω σοι
22 και γνωσθησομαι σοι εκειθεν και λαλησω σοι ανωθεν του ιλαστηριου ανα μεσον των δυο χερουβιμ των οντων επι της κιβωτου του μαρτυριου και κατα παντα οσα αν εντειλω
μαι σοι προς τους υιους ισραηλ
23 και ποιησεις τραπεζαν χρυσιου καθαρου δυο πηχεων το μηκος και πηχεος το ευρος και πηχεος και ημισους το υψος
24 και ποιησεις αυτη στρεπτα κυματια χρυσα κυκλω
25 και ποιησεις αυτη στεφανην παλαιστου κυκλω και ποιησεις στρεπτον κυματιον τη στεφανη κυκλω
26 και ποιησεις τεσσαρας δακτυλιους χρυσους και επιθησεις τους δακτυλιους επι τα τεσσαρα μερη των ποδων αυτης
27 υπο την στεφανην και εσονται οι δακτυλιοι εις θηκας τοις αναφορευσιν ωστε αιρειν εν αυτοις την τραπεζαν
28 και ποιησεις τους αναφορεις εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσωσεις αυτους χρυσιω καθαρω και αρθησεται εν αυτοις η τραπεζα
29 και ποιησεις τα τρυβλια αυτης και τας θυισκας και τα σπονδεια και τους κυαθους εν οις σπεισεις εν αυτοις χρυσιου καθαρου ποιησεις αυτα
30 και επιθησεις επι την τραπεζαν αρτους ενωπιους εναντιον μου δια παντος
31 και ποιησεις λυχνιαν εκ χρυσιου καθαρου τορευτην ποιησεις την λυχνιαν ο καυλος αυτης και οι καλαμισκοι και οι κρατηρες και οι σφαιρωτηρες και τα κρινα εξ αυτης εσται
32 εξ δε καλαμισκοι εκπορευομενοι εκ πλαγιων τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους αυτης του ενος και τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους του δευτερου
33 και τρεις κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τω ενι καλαμισκω σφαιρωτηρ και κρινον ουτως τοις εξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας
34 και εν τη λυχνια τεσσαρες κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τω ενι καλαμισκω οι σφαιρωτηρες και τα κρινα αυτης
35 ο σφαιρωτηρ υπο τους δυο καλαμισκους εξ αυτης και σφαιρωτηρ υπο τους τεσσαρας καλαμισκους εξ αυτης ουτως τοις εξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας
36 οι σφαιρωτηρες και οι καλαμισκοι εξ αυτης εστωσαν ολη τορευτη εξ ενος χρυσιου καθαρου
37 και ποιησεις τους λυχνους αυτης επτα και επιθησεις τους λυχνους και φανουσιν εκ του ενος προσωπου

38 και τον επαυστηρα αυτης και τα υποθεματα αυτης εκ χρυσιου καθαρου ποιησεις
39 παντα τα σκευη ταυτα ταλαντον χρυσιου καθαρου
40 ορα ποιησεις κατα τον τυπον τον δεδειγμενον σοι εν τω ορει
1 και την σκηνην ποιησεις δεκα αυλαιας εκ βυσσου κεκλωσμενης και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου χερουβιμ εργασια υφαντου ποιησεις αυτας
2 μηκος της αυλαιας της μιας οκτω και εικοσι πηχεων και ευρος τεσσαρων πηχεων η αυλαια η μια εσται μετρον το αυτο εσται πασαις ταις αυλαιαις
3 πεντε δε αυλαιαι εσονται εξ αλληλων εχομεναι η ετερα εκ της ετερας και πεντε αυλαιαι εσονται συνεχομεναι ετερα τη ετερα
4 και ποιησεις αυταις αγκυλας υακινθινας επι του χειλους της αυλαιας της μιας εκ του ενος μερους εις την συμβολην και ουτως ποιησεις επι του χειλους της αυλαιας της εξωτε
ρας προς τη συμβολη τη δευτερα
5 πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις τη αυλαια τη μια και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις εκ του μερους της αυλαιας κατα την συμβολην της δευτερας αντιπροσωποι αντιπιπτουσαι
αλληλαις εις εκαστην
6 και ποιησεις κρικους πεντηκοντα χρυσους και συναψεις τας αυλαιας ετεραν τη ετερα τοις κρικους και εσται η σκηνη μια
7 και ποιησεις δερρεις τριχινας σκεπην επι της σκηνης ενδεκα δερρεις ποιησεις αυτας
8 το μηκος της δερρεως της μιας εσται τριακοντα πηχεων και τεσσαρων πηχεων το ευρος της δερρεως της μιας μετρον το αυτο εσται ταις ενδεκα δερρεσι
9 και συναψεις τας πεντε δερρεις επι το αυτο και τας εξ δερρεις επι το αυτο και επιδιπλωσεις την δερριν την εκτην κατα προσωπον της σκηνης
10 και ποιησεις αγκυλας πεντηκοντα επι του χειλους της δερρεως της μιας της ανα μεσον κατα συμβολην και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις επι του χειλους της δερρεως της συν
απτουσης της δευτερας
11 και ποιησεις κρικους χαλκου πεντηκοντα και συναψεις τους κρικους εκ των αγκυλων και συναψεις τας δερρεις και εσται εν
12 και υποθησεις το πλεοναζον εν ταις δερρεσιν της σκηνης το ημισυ της δερρεως το υπολειμμενον υποκαλυψεις το πλεοναζον των δερρεων της σκηνης υποκαλυψεις οπισω τ
ης σκηνης
13 πηχυν εκ τουτου και πηχυν εκ τουτου εκ του υπερεχοντος των δερρεων εκ του μηκουσ των δερρεων της σκηνης εσται συγκαλυπτον επι τα πλαγια της σκηνης ενθεν και ενθεν
ινα καλυπτη
14 και ποιησεις κατακαλυμμα τη σκηνη δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και επικαλυμματα δερματα υακινθινα επανωθεν
15 και ποιησεις στυλους τη σκηνη εκ ξυλων ασηπτων
16 δεκα πηχεων ποιησεις τον στυλον τον ενα και πηχεος ενος και ημισους το πλατος του στυλου του ενος
17 δυο αγκωνισκους τω στυλω τω ενι αντιπιπτοντας ετερον τω ετερω ουτως ποιησεις πασι τοις στυλοις της σκηνης
18 και ποιησεις στυλους τη σκηνη εικοσι στυλους εκ του κλιτους του προς βορραν
19 και τεσσαρακοντα βασεις αργυρας ποιησεις τοις εικοσι στυλοις δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα με
ρη αυτου
20 και το κλιτος το δευτερον το προς νοτον εικοσι στυλους
21 και τεσσαρακοντα βασεις αυτων αργυρας δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου
22 και εκ των οπισω της σκηνης κατα το μερος το προς θαλασσαν ποιησεις εξ στυλους
23 και δυο στυλους ποιησεις επι των γωνιων της σκηνης εκ των οπισθιων
24 και εσται εξ ισου κατωθεν κατα το αυτο εσονται ισοι εκ των κεφαλιδων εις συμβλησιν μιαν ουτως ποιησεις αμφοτεραις ταις δυσιν γωνιαις εστωσαν
25 και εσονται οκτω στυλοι και αι βασεις αυτων αργυραι δεκα εξ δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ενι
26 και ποιησεις μοχλους εκ ξυλων ασηπτων πεντε τω ενι στυλω εκ του ενος μερους της σκηνης

27 και πεντε μοχλους τω στυλω τω κλιτει της σκηνης τω δευτερω και πεντε μοχλους τω στυλω τω οπισθιω τω κλιτει της σκηνης τω προς θαλασσαν
28 και ο μοχλος ο μεσος ανα μεσον των στυλων δικνεισθω απο του ενος κλιτους εις το ετερον κλιτος
29 και τους στυλους καταχρυσωσεις χρυσιω και τους δακτυλιους ποιησεις χρυσους εις ους εισαξεις τους μοχλους και καταχρυσωσεις τους μοχλους χρυσιω
30 και αναστησεις την σκηνην κατα το ειδος το δεδειγμενον σοι εν τω ορει
31 και ποιησεις καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου νενησμενης εργων υφαντον ποιησεις αυτο χερουβιμ
32 και επιθησεις αυτο επι τεσσαρων στυλων ασηπτων κεχρυσωμενων χρυσιω και αι κεφαλιδες αυτων χρυσαι και αι βασεις αυτων τεσσαρες αργυραι
33 και θησεις το καταπετασμα επι τους στυλους και εισοισεις εκει εσωτερον του καταπετασματος την κιβωτον του μαρτυριου και διοριει το καταπετασμα υμιν ανα μεσον του α
γιου και ανα μεσον του αγιου των αγιων
34 και κατακαλυψεις τω καταπετασματι την κιβωτον του μαρτυριου εν τω αγιω των αγιων
35 και θησεις την τραπεζαν εξωθεν του καταπετασματος και την λυχνιαν απεναντι της τραπεζης επι μερους της σκηνης το προς νοτον και την τραπεζαν θησεις επι μερους της σ
κηνης το προς βορραν
36 και ποιησεις επισπαστρον εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργων ποικιλτου
37 και ποιησεις τω καταπετασματι πεντε στυλους και χρυσωσεις αυτους χρυσιω και αι κεφαλιδες αυτων χρυσαι και χωνευσεις αυτοις πεντε βασεις χαλκας
1 και ποιησεις θυσιαστηριον εκ ξυλων ασηπτων πεντε πηχεων το μηκος και πεντε πηχεων το ευρος τετραγωνον εσται το θυσιαστηριον και τριων πηχεων το υψος αυτου
2 και ποιησεις τα κερατα επι των τεσσαρων γωνιων εξ αυτου εσται τα κερατα και καλυψεις αυτα χαλκω
3 και ποιησεις στεφανην τω θυσιαστηριω και τον καλυπτηρα αυτου και τας φιαλας αυτου και τας κρεαγρας αυτου και το πυρειον αυτου και παντα τα σκευη αυτου ποιησεις χ
αλκα
4 και ποιησεις αυτω εσχαραν εργω δικτυωτω χαλκην και ποιησεις τη εσχαρα τεσσαρας δακτυλιους χαλκους επι τα τεσσαρα κλιτη
5 και υποθησεις αυτους υπο την εσχαραν του θυσιαστηριου κατωθεν εσται δε η εσχαρα εως του ημισους του θυσιαστηριου
6 και ποιησεις τω θυσιαστηριω φορεις εκ ξυλων ασηπτων και περιχαλκωσεις αυτους χαλκω
7 και εισαξεις τους φορεις εις τους δακτυλιους και εστοσαν οι φορεις κατα τα πλευρα του θυσιαστηριου εν τω αιρειν αυτο
8 κοilon σανιδωτον ποιησεις αυτο κατα το παραδειχθεν σοι εν τω ορει ουτως ποιησεις αυτο
9 και ποιησεις αυλην τη σκηνη εις το κλιτος το προς λιβα ιστια της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης μηκος εκατον πηχων τω ενι κλιτει
10 και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι χαλκαι και οι κρικοι αυτων και αι ψαλιδες αυτων αργυραι
11 ουτως τω κλιτει τω προς απηλιωτην ιστια εκατον πηχων μηκος και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι χαλκαι και οι κρικοι και αι ψαλιδες των στυλων και α
ι βασεις αυτων περιηγυρωμεναι αργυρω
12 το δε ευρος της αυλης το κατα θαλασσαν ιστια πεντηκοντα πηχων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα
13 και ευρος της αυλης το προς νοτον ιστια πεντηκοντα πηχεων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα
14 και πεντεκαιδεκα πηχεων το υψος των ιστιων τω κλιτει τω ενι στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις
15 και το κλιτος το δευτερον δεκα πεντε πηχων των ιστιων το υψος στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις
16 και τη πυλη της αυλης καλυμμα εικοσι πηχων το υψος εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης τη ποικιλια του ραφιδευτου στυλοι α
υτων τεσσαρες και αι βασεις αυτων τεσσαρες
17 παντες οι στυλοι της αυλης κυκλω κατηγυρωμενοι αργυριω και αι κεφαλιδες αυτων αργυραι και αι βασεις αυτων χαλκαι
18 το δε μηκος της αυλης εκατον εφ' εκατον και ευρος πεντηκοντα επι πεντηκοντα και υψος πεντε πηχων εκ βυσσου κεκλωσμενης και αι βασεις αυτων χαλκαι
19 και πασα η κατασκευη και παντα τα εργαλεια και οι πασσαλοι της αυλης χαλκοι

- 20 και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν σοι ελαιον εξ ελαιων ατρυγον καθαρον κεκομμενον εις φως καυσαι ινα καηται λυχνος δια παντος
- 21 εν τη σκηνη του μαρτυριου εξωθεν του καταπετασματος του επι της διαθηκης καυσει αυτο ααρων και οι υιοι αυτου αφ' εσπερας εως πρωι εναντιον κυριου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων παρα των υιων ισραηλ.
- 1 και συ προσαγαγου προς σεαυτον τον τε ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου εκ των υιων ισραηλ ιερατευει μοι ααρων και ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμα υιους ααρων
- 2 και ποιησεις στολην αγιαν ααρων τω αδελφω σου εις τιμην και δοξαν
- 3 και συ λαλησον πασι τοις σοφοις τη διανοια ους ενεπλησα πνευματος αισθησεως και ποιησουσιν την στολην την αγιαν ααρων εις το αγιον εν η ιερατευσει μοι
- 4 και αυται αι στολαι ας ποιησουσιν το περιστηθιον και την επωμιδα και τον ποδηρη και χιτωνα κοσυμβωτον και κιδαριν και ζωνην και ποιησουσιν στολας αγιας ααρων και τ οις υιοις αυτου εις το ιερατευει μοι
- 5 και αυτοι λημψονται το χρυσιον και την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον
- 6 και ποιησουσιν την επωμιδα εκ βυσσου κεκλωσμενης εργων υφαντον ποικιλτου
- 7 δυο επωμιδες συνεχουσαι εσονται αυτω ετερα την ετεραν επι τοις δυσι μερεσιν εξηρητημεναι
- 8 και το υφασμα των επωμιδων ο εστιν επ' αυτω κατα την ποιησιν εξ αυτου εσται εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης
- 9 και λημψη τους δυο λιθους λιθους σμαραγδου και γλυφεις εν αυτοις τα ονοματα των υιων ισραηλ
- 10 εξ ονοματα επι τον λιθον τον ενα και τα εξ ονοματα τα λοιπα επι τον λιθον τον δευτερον κατα τας γενεσεις αυτων
- 11 εργων λιθουργικης τεχνης γλυμμα σφραγιδος διαγλυφεις τους δυο λιθους επι τοις ονομασιν των υιων ισραηλ
- 12 και θησεις τους δυο λιθους επι των ωμων της επωμιδος λιθοι μνημοσυνου εισιν τοις υιοις ισραηλ και αναλημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ εναντι κυριου επι των δυο ωμων αυτου μνημοσυνον περι αυτων
- 13 και ποιησεις ασπιδισκας εκ χρυσιου καθαρου
- 14 και ποιησεις δυο κροσσωτα εκ χρυσιου καθαρου καταμεμιγμενα εν ανθεσιν εργων πλοκης και επιθησεις τα κροσσωτα τα πεπλεγμενα επι τας ασπιδισκας κατα τας παρωμιδας αυτων εκ των εμπροσθιων
- 15 και ποιησεις λογειον των κρισεων εργων ποικιλτου κατα τον ρυθμον της επωμιδος ποιησεις αυτο εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης ποιησεις αυτο
- 16 τετραγωνον εσται διπλων σπιθαμης το μηκος και σπιθαμης το ευρος
- 17 και καθυφανεις εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων εσται σαρδιον τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις
- 18 και ο στιχος ο δευτερος ανθραξ και σαπφειρος και ιασπις
- 19 και ο στιχος ο τριτος λιγυριον αχατης και αμεθυστος
- 20 και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκαλυμμενα χρυσιω συνδεδεμενα εν χρυσιω εστωσαν κατα στιχον αυτων
- 21 και οι λιθοι εστωσαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δεκα δυο κατα τα ονοματα αυτων γλυφαι σφραγιδων εκαστος κατα το ονομα εστωσαν εις δεκα δυο φυλας
- 22 και ποιησεις επι το λογειον κροσσους συμπελεγμενους εργων αλυσιδωτον εκ χρυσιου καθαρου
- 29 και λημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ επι του λογειου της κρισεως επι του στηθους εισιοντι εις το αγιον μνημοσυνον εναντι του θεου [29α] και θησεις επι το λογειον της κρισεως τους κροσσους τα αλυσιδωτα επ' αμφοτερων των κλιτων του λογειου επιθησεις και τας δυο ασπιδισκας επιθησεις επ' αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος κατα προσωπον
- 30 και επιθησεις επι το λογειον της κρισεως την δηλωσιν και την αληθειαν και εσται επι του στηθους ααρων οταν εισπορευηται εις το αγιον εναντιον κυριου και οισει ααρων τας κρισεις των υιων ισραηλ επι του στηθους εναντιον κυριου δια παντος
- 31 και ποιησεις υποδυτην ποδηρη ολον υακινθινον

- 32 και εσται το περιστομιον εξ αυτου μεσον ωαν εχον κυκλω του περιστομιου εργον υφαντου την συμβολην συνυφασμενην εξ αυτου ινα μη ραγη
- 33 και ποιησεις επι το λωμα του υποδυτου κατωθεν ωσει εξανθουσης ροας ροισκους εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης επι του λωματος του υποδυτου κυκλω το αυτο δε ειδος ροισκους χρυσους και κωδωνας ανα μεσον τουτων περικυκλω
- 34 παρα ροισκον χρυσου κωδωνα και ανθινον επι του λωματος του υποδυτου κυκλω
- 35 και εσται ααρων εν τω λειτουργειν ακουστη η φωνη αυτου εισιοντι εις το αγιον εναντιον κυριου και εξιοντι ινα μη αποθανη
- 36 και ποιησεις πεταλον χρυσου καθαρων και εκτυπωσεις εν αυτω εκτυπωμα σφραγιδος αγιασμα κυριου
- 37 και επιθησεις αυτο επι υακινθου κεκλωσμενης και εσται επι της μιτρας κατα προσωπον της μιτρας εσται
- 38 και εσται επι του μετωπου ααρων και εξαιρει ααρων τα αμαρτηματα των αγιων οσα αν αγιασωσιν οι υιοι ισραηλ παντος δοματος των αγιων αυτων και εσται επι του μετωπου ααρων δια παντος δεκτον αυτοις εναντι κυριου
- 39 και οι κοσμβοι των χιτωνων εκ βυσσου και ποιησεις κιδαριν βυσσινην και ζωνην ποιησεις εργον ποικιλτου
- 40 και τοις υιοις ααρων ποιησεις χιτωνας και ζωνας και κιδαρεις ποιησεις αυτοις εις τιμην και δοξαν
- 41 και ενδυσεις αυτα ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου μετ' αυτου και χρισεις αυτους και εμπλησεις αυτων τας χειρας και αγιασεις αυτους ινα ιερατευωσιν μοι
- 42 και ποιησεις αυτοις περισκελη λινα καλυψαι ασχημοσυνην χρωτος αυτων απο οσφους εως μηρων εσται
- 43 και εξει ααρων αυτα και οι υιοι αυτου ως αν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται λειτουργειν προς το θυσιαστηριον του αγιου και ουκ επαξονται προς εαυτους αμαρτιαν ινα μη αποθανωσιν νομιμον αιωνιον αυτω και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον
- 1 και ταυτα εστιν α ποιησεις αυτοις αγιασαι αυτους ωστε ιερατευειν μοι αυτους λημψη μοσχαριον εκ βοων εν και κριους δυο αμωμους
- 2 και αρτους αζυμους πεφυραμενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω σεμιδαλιν εκ πυρων ποιησεις αυτα
- 3 και επιθησεις αυτα επι κανουν εν και προσοισεις αυτα επι τω κανω και το μοσχαριον και τους δυο κριους
- 4 και ααρων και τους υιους αυτου προσαξεις επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λουσεις αυτους εν υδατι
- 5 και λαβων τας στολας ενδυσεις ααρων τον αδελφον σου και τον χιωνα τον ποδηρη και την επωμιδα και το λογειον και συναψεις αυτω το λογειον προς την επωμιδα
- 6 και επιθησεις την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επιθησεις το πεταλον το αγιασμα επι την μιτραν
- 7 και λημψη του ελαιου του χρισματος και επιχεις αυτο επι την κεφαλην αυτου και χρισεις αυτον
- 8 και τους υιους αυτου προσαξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας
- 9 και ζωσεις αυτους ταις ζωναις και περιθησεις αυτοις τας κιδαρεις και εσται αυτοις ιερατεια εμοι εις τον αιωνα και τελειωσεις τας χειρας ααρων και τας χειρας των υιων αυτου
- 10 και προσαξεις τον μοσχον επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
- 11 και σφαξεις τον μοσχον εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
- 12 και λημψη απο του αιματος του μοσχου και θησεις επι των κερατων του θυσιαστηριου τω δακτυλω σου το δε λοιπον παν αιμα εκχεις παρα την βασιν του θυσιαστηριου
- 13 και λημψη παν το στεαρ το επι της κοιλιας και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και επιθησεις επι το θυσιαστηριον
- 14 τα δε κρεα του μοσχου και το δερμα και την κοπρον κατακαυσεις πυρι εξω της παρεμβολης αμαρτιας γαρ εστιν
- 15 και τον κριον λημψη τον ενα και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου
- 16 και σφαξεις αυτον και λαβων το αιμα προσχεις προς το θυσιαστηριον κυκλω
- 17 και τον κριον διχοτομησεις κατα μελη και πλυνεις τα ενδοσθια και τους ποδας υδατι και επιθησεις επι τα διχοτομηματα συν τη κεφαλη
- 18 και ανοισεις ολον τον κριον επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωμα κυριω εις οσμην ευωδιας θυσιασμα κυριω εστιν

- 19 και λημψη τον κριον τον δευτερον και επιθησει ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου
- 20 και σφαξεις αυτον και λημψη του αιματος αυτου και επιθησεις επι τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου και επι τους λοβους των ωτων των υιων αυτου των δεξιων και επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξιων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξιων
- 21 και λημψη απο του αιματος του απο του θυσιαστηριου και απο του ελαιου της χρισεως και ρανεις επι ααρων και επι την στολην αυτου και επι τους υιους αυτου και επι τας στολας των υιων αυτου μετ' αυτου και αγιασθησεται αυτος και η στολη αυτου και οι υιοι αυτου και αι στολαι των υιων αυτου μετ' αυτου το δε αιμα του κριου προσχεεις προς το θυσιαστηριον κυκλω
- 22 και λημψη απο του κριου το στεαρ αυτου και το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον εστιν γαρ τελειωσις αυτη
- 23 και αρτον ενα εξ ελαιου και λαγανον εν απο του κανου των αζυμων των προτεθειμενων εναντι κυριου
- 24 και επιθησεις τα παντα επι τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υιων αυτου και αφοριεις αυτους αφορισμα εναντι κυριου
- 25 και λημψη αυτα εκ των χειρων αυτων και ανοισεις επι το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσης εις οσμην ευωδιας εναντι κυριου καρπωμα εστιν κυριω
- 26 και λημψη το στηθυνιον απο του κριου της τελειωσης ο εστιν ααρων και αφοριεις αυτο αφορισμα εναντι κυριου και εσται σοι εν μεριδι
- 27 και αγιασεις το στηθυνιον αφορισμα και τον βραχιονα του αφαιρεματος ος αφωρισται και ος αφηρηται απο του κριου της τελειωσης απο του ααρων και απο των υιων αυτου
- 28 και εσται ααρων και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ εστιν γαρ αφαιρεμα τουτο και αφαιρεμα εσται παρα των υιων ισραηλ απο των θυματων των σωτηριων των υιων ισραηλ αφαιρεμα κυριω
- 29 και η στολη του αγιου η εστιν ααρων εσται τοις υιοις αυτου μετ' αυτον χρισθηναι αυτους εν αυτοις και τελειωσαι τας χειρας αυτων
- 30 επτα ημερας ενδυσεται αυτα ο ιερευς ο αντ' αυτου των υιων αυτου ος εισελευσεται εις την σκηνην του μαρτυριου λειτουργειν εν τοις αγιοις
- 31 και τον κριον της τελειωσης λημψη και εψησεις τα κρεα εν τοπω αγιω
- 32 και εδονται ααρων και οι υιοι αυτου τα κρεα του κριου και τους αρτους τους εν τω κανω παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
- 33 εδονται αυτα εν οις ηγιασθησαν εν αυτοις τελειωσαι τας χειρας αυτων αγιασαι αυτους και αλλογενης ουκ εδεται απ' αυτων εστιν γαρ αγια
- 34 εαν δε καταλειφθη απο των κρεων της θυσιας της τελειωσης και των αρτων εως πρωι κατακαυσεις τα λοιπα πυρι ου βρωθησεται αγιασμα γαρ εστιν
- 35 και ποιησεις ααρων και τοις υιοις αυτου ουτως κατα παντα οσα ενετειλαμην σοι επτα ημερας τελειωσεις αυτων τας χειρας
- 36 και το μοσχαριον της αμαρτιας ποιησεις τη ημερα του καθαρισμου και καθαριεις το θυσιαστηριον εν τω αγιαζειν σε επ' αυτω και χρισεις αυτο ωστε αγιασαι αυτο
- 37 επτα ημερας καθαριεις το θυσιαστηριον και αγιασεις αυτο και εσται το θυσιαστηριον αγιον του αγιου πας ο αποτομενος του θυσιαστηριου αγιασθησεται
- 38 και ταυτα εστιν α ποιησεις επι του θυσιαστηριου αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ημεραν επι το θυσιαστηριον ενδελεχως καρπωμα ενδελεχισμου
- 39 τον αμνον τον ενα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον
- 40 και δεκατον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαιω κεκομμενω τω τεταρτω του ιν και σπονδην το τεταρτον του ιν οινου τω αμνω τω ενι
- 41 και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον κατα την θυσιαν την πρωινην και κατα την σπονδην αυτου ποιησεις εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω
- 42 θυσιαν ενδελεχισμου εις γενεας υμων επι θυρας της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου εν οις γνωσθησομαι σοι εκειθεν ωστε λαλησαι σοι
- 43 και ταξομαι εκει τοις υιοις ισραηλ και αγιασθησομαι εν δοξη μου
- 44 και αγιασω την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και ααρων και τους υιους αυτου αγιασω ιερατευειν μοι
- 45 και επικληθησομαι εν τοις υιοις ισραηλ και εσομαι αυτων θεος
- 46 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων ο εξαγαγων αυτους εκ γης αιγυπτου επικληθηται αυτοις και θεος ειναι αυτων
- 1 και ποιησεις θυσιαστηριον θυμιαματος εκ ξυλων ασηπτων και ποιησεις αυτο

2 πηχεος το μηκος και πηχεος το ευρος τετραγωνον εσται και δυο πηχεων το υψος εξ αυτου εσται τα κερατα αυτου
3 και καταχρυσωσεις αυτα χρυσιω καθαρω την εσχαραν αυτου και τους τοιχους αυτου κυκλω και τα κερατα αυτου και ποιησεις αυτω στρεπτην στεφανην χρυσην κυκλω
4 και δυο δακτυλιους χρυσους καθαρους ποιησεις υπο την στρεπτην στεφανην αυτου εις τα δυο κλιτη ποιησεις εν τοις δυσι πλευροις και εσονται ψαλιδες ταις σκυταλαις ωστε
5 αιρειν αυτο εν αυταις
6 και ποιησεις σκυταλας εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσωσεις αυτας χρυσιω
7 και θησεις αυτο απεναντι του καταπετασματος του οντος επι της κιβωτου των μαρτυριων εν οις γνωσθησομαι σοι εκειθεν
8 και θυμιασει επ' αυτου ααρων θυμιαμα συνθετον λεπτον το πρωι πρωι οταν επισκευαζη τους λυχνους θυμιασει επ' αυτου
9 και οταν εξαπτη ααρων τους λυχνους οψε θυμιασει επ' αυτου θυμιαμα ενδελεχισμου δια παντος εναντι κυριου εις γενεας αυτων
10 και ουκ ανοισεις επ' αυτου θυμιαμα ετερον καρπομα θυσιαν και σπονδην ου σπεισεις επ' αυτου
11 και εξιλασεται επ' αυτο ααρων επι των κερατων αυτου απαξ του ενιαυτου απο του αιματος του καθαρισμου των αμαρτιων του εξιλασμου απαξ του ενιαυτου καθαριει αυτο ει
12 ς τας γενεας αυτων αγιον των αγιων εστιν κυριω
13 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
14 εαν λαβης τον συλλογισμον των υιων ισραηλ εν τη επισκοπη αυτων και δωσουσιν εκαστος λυτρα της ψυχης αυτου τω κυριω και ουκ εσται εν αυτοις πτωσις εν τη επισκοπη
15 αυτων
16 και τουτο εστιν ο δωσουσιν οσοι αν παραπορευωνται την επισκεψιν το ημισυ του διδραχμου ο εστιν κατα το διδραχμον το αγιον εικοσι οβολοι το διδραχμον το δε ημισυ του
17 διδραχμου εισφορα κυριω
18 πας ο παραπορευομενος εις την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω δωσουσιν την εισφοραν κυριω
19 ο πλουτων ου προσθησει και ο πενομενος ουκ ελαττονησει απο του ημισους του διδραχμου εν τω διδοναι την εισφοραν κυριω εξιλασασθαι περι των ψυχων υμων
20 και λημψη το αργυριον της εισφορας παρα των υιων ισραηλ και δωσεις αυτο εις κατεργον της σκηνης του μαρτυριου και εσται τοις υιοις ισραηλ μνημοσυνον εναντι κυριου
21 εξιλασασθαι περι των ψυχων υμων
22 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
23 ποιησον λουτηρα χαλκουν και βασιν αυτω χαλκην ωστε νιπτεσθαι και θησεις αυτον ανα μεσον της σκηνης του μαρτυριου και ανα μεσον του θυσιαστηριου και εκχεεις εις αυ
24 τον υδωρ
25 και νιψεται ααρων και οι υιοι αυτου εξ αυτου τας χειρας και τους ποδας υδατι
26 οταν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου νιψονται υδατι και ου μη αποθανωσιν η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν και αναφερειν τα ολοκα
27 υτωματα κυριω
28 νιψονται τας χειρας και τους ποδας υδατι οταν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου νιψονται υδατι ινα μη αποθανωσιν και εσται αυτοις νομιμον αιωνιον αυτω και τ
29 αις γενεαις αυτου μετ' αυτον
30 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
31 και συ λαβε ηδυσματα το ανθος σμυρνης εκλεκτης πεντακοσιους σικλους και κινναμωμου ευωδους το ημισυ τουτου διακοσιους πενηκοντα και καλαμου ευωδους διακοσιου
32 ς πενηκοντα
33 και ιρεως πεντακοσιους σικλους του αγιου και ελαιον εξ ελαιων ιν
34 και ποιησεις αυτο ελαιον χρισμα αγιον μυρον μυρεψικον τεχνη μυρεψου ελαιον χρισμα αγιον εσται
35 και χρισεις εξ αυτου την σκηνην του μαρτυριου και την κιβωτον του μαρτυριου
36 και την λυχνιαν και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον του θυμιαματος
37 και το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων και παντα αυτου τα σκευη και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και τον λουτηρα και την βασιν αυτου

29 και αγιασεις αυτα και εσται αγια των αγιων πας ο αποτομενος αυτων αγιασθησεται
30 και ααρων και τους υιους αυτου χρισεις και αγιασεις αυτους ιερατευειν μοι
31 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ελαιον αλειμμα χρισεως αγιον εσται τουτο υμιν εις τας γενεας υμων
32 επι σαρκα ανθρωπου ου χρισθησεται και κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε υμιν εαυτοις ωσαντως αγιον εστιν και αγιασμα εσται υμιν
33 ος αν ποιηση ωσαντως και ος αν δω απ' αυτου αλλογενει εξολεθρευθησεται εκ του λαου αυτου
34 και ειπεν κυριος προς μουσην λαβε σεαυτω ηδυσματα στακτην ονυχα χαλβανη ηδυσμου και λιβανον διαφανη ισον ισω εσται
35 και ποιησουσιν εν αυτω θυμιαμα μυρεψικον εργον μυρεψου μεμιγμενον καθαρων εργων αγιον
36 και συγκομεις εκ τουτων λεπτον και θησεις απεναντι των μαρτυριων εν τη σκηνη του μαρτυριου οθεν γνωσθησομαι σοι εκειθεν αγιον των αγιων εσται υμιν
37 θυμιαμα κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε υμιν αυτοις αγιασμα εσται υμιν κυριω
38 ος αν ποιηση ωσαντως ωστε οσφραινεσθαι εν αυτω απολειται εκ του λαου αυτου
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 ιδου ανακεκλημαι εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ της φυλης ιουδα
3 και ενεπλησα αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως και επιστημης εν παντι εργω
4 διανοεισθαι και αρχιτεκτονησαι εργαζεσθαι το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον και την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον το νηστον και την βυσσον την κε κλωσμενην
5 και τα λιθουργικα και εις τα εργα τα τεκτονικα των ξυλων εργαζεσθαι κατα παντα τα εργα
6 και εγω εδωκα αυτον και τον ελιαβ τον του αχισαμαχ εκ φυλης δαν και παντι συνετω καρδια δεδωκα συνεσιν και ποιησουσιν παντα οσα σοι συνεταξα
7 την σκηνην του μαρτυριου και την κιβωτον της διαθηκης και το ιλαστηριον το επ' αυτης και την διασκευην της σκηνης
8 και τα θυσιαστηρια και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και την λυχνιαν την καθαραν και παντα τα σκευη αυτης
9 και τον λουτηρα και την βασιν αυτου
10 και τας στολας τας λειτουργικας ααρων και τας στολας των υιων αυτου ιερατευειν μοι
11 και το ελαιον της χρισεως και το θυμιαμα της συνθεσεως του αγιου κατα παντα οσα εγω ενετειλαμην σοι ποιησουσιν
12 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
13 και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ λεγων ορατε και τα σαββατα μου φυλαξεσθε σημειον εστιν παρ' εμοι και εν υμιν εις τας γενεας υμων ινα γνωτε οτι εγω κυριος ο αγιαζων υμας
14 και φυλαξεσθε τα σαββατα οτι αγιον τουτο εστιν κυριου υμιν ο βεβηλων αυτο θανατω θανατωθησεται πας ος ποιησει εν αυτω εργον εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ μεσ ου του λαου αυτου
15 εξ ημερας ποιησεις εργα τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα αναπαυσις αγια τω κυριω πας ος ποιησει εργον τη ημερα τη εβδομη θανατω θανατωθησεται
16 και φυλαξουσιν οι υιοι ισραηλ τα σαββατα ποιειν αυτα εις τας γενεας αυτων διαθηκη αιωνιος
17 εν εμοι και τοις υιοις ισραηλ σημειον εστιν αιωνιον οτι εν εξ ημεραις εποιησεν κυριος τον ουρανον και την γην και τη ημερα τη εβδομη επαυσατο και κατεπαυσεν
18 και εδωκεν μουσει ηνικα κατεπαυσεν λαλων αυτω εν τω ορει τω σινα τας δυο πλακας του μαρτυριου πλακας λιθινας γεγραμμενας τω δακτυλω του θεου
1 και ιδων ο λαος οτι κεχρονικεν μουσης καταβηναι εκ του ορους συνεστη ο λαος επι ααρων και λεγουσιν αυτω αναστηθι και ποιησον ημιν θεους οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ο ανθρωπος ος εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω
2 και λεγει αυτοις ααρων περιελεσθε τα ενωτια τα χρυσα τα εν τοις ωσιν των γυναικων υμων και θυγατερων και ενεγκατε προς με
3 και περιειλαντο πας ο λαος τα ενωτια τα χρυσα τα εν τοις ωσιν αυτων και ηνεγκαν προς ααρων

- 4 και εδεξάτο εκ των χειρων αυτων και επλασεν αυτα εν τη γραφιδι και εποιησεν αυτα μοσχον χωνευτον και ειπεν ουτοι οι θεοι σου ισραηλ οιτινες ανεβιβασαν σε εκ γης αιγυπτου
- 5 και ιδων ααρων ωκοδομησεν θυσιαστηριον κατεναντι αυτου και εκηρυξεν ααρων λεγων εορτη του κυριου αυριον
- 6 και ορθρισας τη επαυριον ανεβιβασεν ολοκαυτωματα και προσηνεγκεν θυσιαν σωτηριου και εκαθισεν ο λαος φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζιν
- 7 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων βαδιζε το ταχος εντευθεν καταβηθι ηνομησεν γαρ ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου
- 8 παρεβησαν ταχυ εκ της οδου ης εντελειω αυτοις εποιησαν εαυτοις μοσχον και προσκεκυνηκασιν αυτω και τεθυκασιν αυτω και ειπαν ουτοι οι θεοι σου ισραηλ οιτινες ανεβιβασαν σε εκ γης αιγυπτου
- 10 και νυν εασον με και θυμωθεις οργη εις αυτους εκτριψω αυτους και ποιησω σε εις εθνος μεγα
- 11 και εδεθη μουσης εναντι κυριου του θεου και ειπεν ινα τι κυριε θυμοι οργη εις τον λαον σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν ισχυι μεγαλη και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω
- 12 μηποτε ειπωσιν οι αιγυπτιοι λεγοντες μετα πονηριας εξηγαγεν αυτους αποκτειναι εν τοις ορεσιν και εξαναλωσαι αυτους απο της γης παυσαι της οργης του θυμου σου και ιλεως γενου επι τη κακια του λαου σου
- 13 μνησθεις αβρααμ και ισαακ και ιακωβ των σων οικετων οις ωμοσας κατα σεαυτου και ελαλησας προς αυτους λεγων πολυπληθυνω το σπερμα υμων ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει και πασαν την γην ταυτην ην ειπας δουναι τω σπερματι αυτων και καθεξουσιν αυτην εις τον αιωνα
- 14 και ιλασθη κυριος περι της κακιας ης ειπεν ποιησαι τον λαον αυτου
- 15 και αποστρεψας μουσης κατεβη απο του ορους και αι δυο πλακες του μαρτυριου εν ταις χειρσιν αυτου πλακες λιθιναι καταγεγραμμεναι εξ αμφοτερων των μερων αυτων ενθεν και ενθεν ησαν γεγραμμεναι
- 16 και αι πλακες εργων θεου ησαν και η γραφη γραφη θεου εστιν κεκολαμμενη εν ταις πλαξιν
- 17 και ακουσας ιησους την φωνην του λαου κραζοντων λεγει προς μουσην φωνη πολεμου εν τη παρεμβολη
- 18 και λεγει ουκ εστιν φωνη εξαρχοντων κατ' ισχυν ουδε φωνη εξαρχοντων τροπις αλλα φωνη εξαρχοντων ινου εγω ακουω
- 19 και ηνικα ηγγιζεν τη παρεμβολη ορα τον μοσχον και τους χορους και οργισθεις θυμω μουσης ερριψεν απο των χειρων αυτου τας δυο πλακας και συνετριψεν αυτας υπο το ορος
- 20 και λαβων τον μοσχον ον εποιησαν κατεκαυσεν αυτον εν πυρι και κατηλεσεν αυτον λεπτον και εσπειρεν αυτον επι το υδωρ και εποτισεν αυτο τους υιους ισραηλ
- 21 και ειπεν μουσης τω ααρων τι εποιησεν σοι ο λαος ουτος οτι επηγαγες επ' αυτους αμαρτιαν μεγαλην
- 22 και ειπεν ααρων προς μουσην μη οργιζου κυριε συ γαρ οιδας το ορμημα του λαου τουτου
- 23 λεγουσιν γαρ μοι ποιησον ημιν θεους οι προπορευσονται ημων ο γαρ μουσης ουτος ο ανθρωπος ος εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω
- 24 και ειπα αυτοις ει τινη υπαρχει χρυσια περιελεσθε και εδωκαν μοι και ερριψα εις το πυρ και εξηλθεν ο μοσχος ουτος
- 25 και ιδων μουσης τον λαον οτι διεσκεδασται διεσκεδασεν γαρ αυτους ααρων επιχαρμα τοις υπεναντιοις αυτων
- 26 εστη δε μουσης επι της πυλης της παρεμβολης και ειπεν τις προς κυριον ιτω προς με συνηλθον ουν προς αυτον παντες οι υιοι λευι
- 27 και λεγει αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ θεσθε εκαστος την εαυτου ρομφαιαν επι τον μηρον και διελθατε και ανακαμψατε απο πυλης επι πυλην δια της παρεμβολης και αποκτεινατε εκαστος τον αδελφον αυτου και εκαστος τον πλησιον αυτου και εκαστος τον εγγιστα αυτου
- 28 και εποιησαν οι υιοι λευι καθα ελαλησεν αυτοις μουσης και επεσαν εκ του λαου εν εκεινη τη ημερα εις τρισχιλιους ανδρας
- 29 και ειπεν αυτοις μουσης πληρωσατε τας χειρας υμων σημερον κυριω εκαστος εν τω υιω η τω αδελφω δοθηναι εφ' υμας ευλογιαν
- 30 και εγενετο μετα την αυριον ειπεν μουσης προς τον λαον υμεις ημαρτηκατε αμαρτιαν μεγαλην και νυν αναβησομαι προς τον θεον ινα εξιλασωμαι περι της αμαρτιας υμων
- 31 υπεστρεψεν δε μουσης προς κυριον και ειπεν δεομαι κυριε ημαρτηκεν ο λαος ουτος αμαρτιαν μεγαλην και εποιησαν εαυτοις θεους χρυσους
- 32 και νυν ει μεν αφεις αυτοις την αμαρτιαν αφεις ει δε μη εξαλειψον με εκ της βιβλου σου ης εγραψας

- 33 και ειπεν κυριος προς μουσην ει τις ημαρτηκεν ενωπιον μου εξαλειψω αυτον εκ της βιβλου μου
- 34 νυνι δε βαδιζε καταβηθι και οδηγησον τον λαον τουτον εις τον τοπον ον ειπα σοι ιδου ο αγγελος μου προπορευεται προ προσωπου σου η δ' αν ημερα επισκεπτωμαι επαξω επ' αυτους την αμαρτιαν αυτων
- 35 και επαταξεν κυριος τον λαον περι της ποιησεως του μοσχου ου εποιησεν ααρων
- 1 και ειπεν κυριος προς μουσην πορευου αναβηθι εντευθεν συ και ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ωμοσα τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ λεγων τω σ περματι υμων δωσω αυτην
- 2 και συναποστελω τον αγγελον μου προ προσωπου σου και εκβαλει τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και γεργεσαιον και ευαιον και ιεβουσαιον
- 3 και εισαξω σε εις γην ρεουσαν γαλα και μελι ου γαρ μη συναναβω μετα σου δια το λαον σκληροτραχηλον σε ειναι ινα μη εξαναλωσω σε εν τη οδω
- 4 και ακουσας ο λαος το ρημα το πονηρον τουτο κατεπενεθησαν εν πενθικοις
- 5 και ειπεν κυριος τοις υιοις ισραηλ υμεις λαος σκληροτραχηλος ορατε μη πληγην αλλην επαξω εγω εφ' υμας και εξαναλωσω υμας νυν ουν αφελεσθε τας στολας των δοξων υμων και τον κοσμον και δειξω σοι α ποιησω σοι
- 6 και περιελαντο οι υιοι ισραηλ τον κοσμον αυτων και την περιστολην απο του ορους του χωρηβ
- 7 και λαβων μουσης την σκηνην αυτου επηξεν εξω της παρεμβολης μακραν απο της παρεμβολης και εκληθη σκηνη μαρτυριου και εγενετο πας ο ζητων κυριον εξεπορευετο εις την σκηνην εξω της παρεμβολης
- 8 ηνικα δ' αν εισεπορευετο μουσης εις την σκηνην εξω της παρεμβολης εισηκει πας ο λαος σκοπευοντες εκαστος παρα τας θυρας της σκηνης αυτου και κατενοουσαν απιοντο ς μουση εως του εισελθειν αυτον εις την σκηνην
- 9 ως δ' αν εισηλθεν μουσης εις την σκηνην καταβαινεν ο στυλος της νεφελης και ιστατο επι την θυραν της σκηνης και ελαλει μουση
- 10 και εωρα πας ο λαος τον στυλον της νεφελης εστωτα επι της θυρας της σκηνης και σταντες πας ο λαος προσεκυνησαν εκαστος απο της θυρας της σκηνης αυτου
- 11 και ελαλησεν κυριος προς μουσην ενωπιος ενωπιω ως ει τις λαλησει προς τον εαυτου φιλον και απελευετο εις την παρεμβολην ο δε θεραπων ιησους υιος ναυη νεος ουκ εξεπορευετο εκ της σκηνης
- 12 και ειπεν μουσης προς κυριον ιδου συ μοι λεγεις αναγαγε τον λαον τουτον συ δε ουκ εδηλωσας μοι ον συναποστελεις μετ' εμου συ δε μοι ειπας οίδα σε παρα παντας και χαριν εχεις παρ' εμοι
- 13 ει ουν ευρηκα χαριν εναντιον σου εμφανισον μοι σεαυτον γνωστως ιδω σε οπως αν ω ευρηκως χαριν εναντιον σου και ινα γνω οτι λαος σου το εθνος το μεγα τουτο
- 14 και λεγει αυτος προπορευσομαι σου και καταπαυσω σε
- 15 και λεγει προς αυτον ει μη αυτος συ πορευη μη με αναγαγης εντευθεν
- 16 και πως γνωστον εσται αληθως οτι ευρηκα χαριν παρα σοι εγω τε και ο λαος σου αλλ' η συμπορευομενου σου μεθ' ημων και ενδοξασθησομαι εγω τε και ο λαος σου παρα παντα τα εθνη οσα επι της γης εστιν
- 17 και ειπεν κυριος προς μουσην και τουτον σοι τον λογον ον ειρηκας ποιησω ευρηκας γαρ χαριν ενωπιον μου και οίδα σε παρα παντας
- 18 και λεγει δειξον μοι την σεαυτου δοξαν
- 19 και ειπεν εγω παρελευσομαι προτερος σου τη δοξη μου και καλεσω επι τω ονοματι μου κυριος εναντιον σου και ελεησω ον αν ελεω και οικτιρησω ον αν οικτιρω
- 20 και ειπεν ου δυναση ιδειν μου το προσωπον ου γαρ μη ιδη ανθρωπος το προσωπον μου και ζησεται
- 21 και ειπεν κυριος ιδου τοπος παρ' εμοι στηση επι της πετρας
- 22 ηνικα δ' αν παρελθι μου η δοξα και θησω σε εις οπην της πετρας και σκεπασω τη χειρι μου επι σε εως αν παρελθω
- 23 και αφελω την χειρα και τοτε οψη τα οπισω μου το δε προσωπον μου ουκ οφθησεται σοι
- 1 και ειπεν κυριος προς μουσην λαξευσον σεαυτω δυο πλακακας λιθινας καθως και αι πρωται και αναβηθι προς με εις το ορος και γραψω επι των πλακων τα ρηματα α ην εν ται ς πλαξιν ταις πρωταις αις συνετριψας

- 2 και γινου ετοιμος εις το πρωι και αναβηση επι το ορος το σινα και στηση μοι εκει επ' ακρου του ορους
3 και μηδεις αναβητω μετα σου μηδε οφθητω εν παντι τω ορει και τα προβατα και αι βοες μη νεμεσθωσαν πλησιον του ορους εκεινου
4 και ελαξευσεν δυο πλακας λιθινας καθαπερ και αι πρωται και ορθρισας μουσης ανεβη εις το ορος το σινα καθοτι συνεταξεν αυτο κυριος και ελαβεν μουσης τας δυο πλακας τας λιθινας
5 και κατεβη κυριος εν νεφελη και παρεστη αυτο εκει και εκαλεσεν τω ονοματι κυριου
6 και παρηλθεν κυριος προ προσωπου αυτου και εκαλεσεν κυριος ο θεος οικτιρων και ελεμων μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος
7 και δικαιοσυνην διατηρων και ποιων ελεος εις χιλιαδας αφαιρων ανομιας και αδικιας και αμαρτιας και ου καθαριει τον ενοχον επαγων ανομιας πατερων επι τεκνα και επι τεκνα τεκνων επι τριτην και τεταρτην γενεαν
8 και σπευσας μουσης κυψας επι την γην προσεκυνησεν
9 και ειπεν ει ευρηκα χαριν ενωπιον σου συμπορευθητω ο κυριος μου μεθ' ημων ο λαος γαρ σκληροτραχηλος εστιν και αφελεις συ τας αμαρτιας ημων και τας ανομιας ημων και αι εσομεθα σοι
10 και ειπεν κυριος προς μουσην ιδου εγω τιθημι σοι διαθηκην ενωπιον παντος του λαου σου ποιησω ενδοξα α ου γεγονεν εν παση τη γη και εν παντι εθνει και ομεται πας ο λαος εν οις ει συ τα εργα κυριου οτι θαυμαστα εστιν α εγω ποιησω σοι
11 προσεχε συ παντα οσα εγω εντελλομαι σοι ιδου εγω εκβαλλω προ προσωπου υμων τον αμορραιον και χαναναιον και χετταιον και φερεζαιον και ευαιον και γεργεσαιον και ιεβουσαιον
12 προσεχε σεαυτω μηποτε θης διαθηκην τοις εγκαθημενοις επι της γης εις ην εισπορευη εις αυτην μη σοι γενηται προσκομμα εν υμιν
13 τους βωμους αυτων καθελειτε και τας στηλας αυτων συντριψετε και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε εν πυρι
14 ου γαρ μη προσκυνησητε θεω ετερω ο γαρ κυριος ο θεος ζηλωτον ονομα θεος ζηλωτης εστιν
15 μηποτε θης διαθηκην τοις εγκαθημενοις προς αλλοφυλους επι της γης και εκπορνευσωσιν οπισω των θεων αυτων και θυσωσι τοις θεοις αυτων και καλεσωσιν σε και φαγης των θυματων αυτων
16 και λαβης των θυγατερων αυτων τοις υιοις σου και των θυγατερων σου δως τοις υιοις αυτων και εκπορνευσωσιν αι θυγατερες σου οπισω των θεων αυτων και εκπορνευσωσιν τους υιους σου οπισω των θεων αυτων
17 και θεους χωνεντους ου ποιησεις σεαυτω
18 και την εορτην των αζυμων φυλαξη επτα ημερας φαγη αζυμα καθαπερ εντεταλμαι σοι εις τον καιρον εν μηνι των νεων εν γαρ μηνι των νεων εξηλθες εξ αιγυπτου
19 παν διανοιγον μητραν εμοι τα αρσενικα πρωτοτοκον μοσχου και πρωτοτοκον προβατου
20 και πρωτοτοκον υποζυγιου λυτρωση προβατω εαν δε μη λυτρωση αυτο τιμην δωσεις παν πρωτοτοκον των υιων σου λυτρωση ουκ οφθηση ενωπιον μου κενος
21 εξ ημερας εργα τη δε εβδομη καταπαυσεις τω σπορω και τω αμητω καταπαυσεις
22 και εορτην εβδομαδων ποιησεις μοι αρχην θερισμου πυρων και εορτην συναγωγης μεσουντος του ενιαυτου
23 τρεις καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενικον σου ενωπιον κυριου του θεου ισραηλ
24 οταν γαρ εκβαλω τα εθνη προ προσωπου σου και πλατυνω τα ορια σου ουκ επιθυμησει ουδεις της γης σου ηνικα αν αναβαινης οφθησαι εναντιον κυριου του θεου σου τρεις καιρους του ενιαυτου
25 ου σφαξεις επι ζυμη αιμα θυμιαματων μου και ου κοιμηθησεται εις το πρωι θυματα της εορτης του πασχα
26 τα πρωτογενηματα της γης σου θησεις εις τον οικον κυριου του θεου σου ου προσοισεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου
27 και ειπεν κυριος προς μουσην γραψον σεαυτω τα ρηματα ταυτα επι γαρ των λογων τουτων τεθειμαι σοι διαθηκην και τω ισραηλ
28 και ην εκει μουσης εναντιον κυριου τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγεν και υδωρ ουκ επιεν και εγραψεν τα ρηματα ταυτα επι των πλακων της διαθηκης τους δεκα λογους

29 ως δε καταβαινεν μουσης εκ του ορους και αι δυο πλακες επι των χειρων μουση καταβαινοντος δε αυτου εκ του ορους μουσης ουκ ηδει οτι δεδοξασται η οψις του χρωματος του προσωπου αυτου εν τω λαλειν αυτον αυτω

30 και ειδεν ααρων και παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ τον μουσην και ην δεδοξασμενη η οψις του χρωματος του προσωπου αυτου και εφοβηθησαν εγγισαι αυτου

31 και εκαλεσεν αυτους μουσης και επεστραφησαν προς αυτον ααρων και παντες οι αρχοντες της συναγωγης και ελαλησεν αυτοις μουσης

32 και μετα ταυτα προσηλθον προς αυτον παντες οι υιοι ισραηλ και εντειλατο αυτοις παντα οσα ελαλησεν κυριος προς αυτον εν τω ορει σινα

33 και επειδη κατεπαυσεν λαλων προς αυτους επεθηκεν επι το προσωπον αυτου καλυμμα

34 ηνικα δ' αν εισεπορευετο μουσης εναντι κυριου λαλειν αυτω περιηρειτο το καλυμμα εως του εκπορευεσθαι και εξελθων ελαλει πασιν τοις υιοις ισραηλ οσα εντειλατο αυτω κυριος

35 και ειδον οι υιοι ισραηλ το προσωπον μουση οτι δεδοξασται και περιεθηκεν μουσης καλυμμα επι το προσωπον εαυτου εως αν εισελθη συλλαλειν αυτω

1 και συνηθροισεν μουσης πασαν συναγωγην υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους ουτοι οι λογοι ους ειπεν κυριος ποιησαι αυτους

2 εξ ημερας ποιησεις εργα τη δε ημερα τη εβδομη καταπαυσις αγιον σαββατα αναπαυσις κυριω πας ο ποιων εργον εν αυτη τελευτατω

3 ου καυσετε πυρ εν παση κατοικια υμων τη ημερα των σαββατων εγω κυριος

4 και ειπεν μουσης προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος λεγων

5 λαβετε παρ' υμων αυτων αφαιρεμα κυριω πας ο καταδεχομενος τη καρδια οισουσιν τας απαρχας κυριω χρυσιον αργυριον χαλκον

6 υακινθον πορφυραν κοκκινον διπλουν διανενησμενον και βυσσον κεκλωσμενην και τριχας αιγειας

7 και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και δερματα υακινθινα και ξυλα ασηπτα

9 και λιθους σαρδιου και λιθους εις την γλυφην εις την επωμιδα και τον ποδηρη

10 και πας σοφος τη καρδια εν υμιν ελθων εργαζεσθω παντα οσα συνεταξεν κυριος

11 την σκηνην και τα παραρρυματα και τα καλυμματα και τα διατονια και τους μοχλους και τους στυλους

12 και την κιβωτον του μαρτυριου και τους αναφορεις αυτης και το ιλαστηριον αυτης και το καταπετασμα [12α] και τα ιστια της αυλης και τους στυλους αυτης και τους λιθους της σμαραγδου και το θυμαμα και το ελαιον του χρισματος

13 και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης

14 και την λυχνιαν του φωτος και παντα τα σκευη αυτης

16 και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου

19 και τας στολας τας αγιας ααρων του ιερεως και τας στολας εν αις λειτουργησουσιν εν αυταις και τους χιτωνας τοις υιοις ααρων της ιερατειας και το ελαιον του χρισματος και το θυμαμα της συνθεσεως

20 και εξηλθεν πασα συναγωγη υιων ισραηλ απο μουση

21 και ηνεγκαν εκαστος ων εφερεν αυτων η καρδια και οσοις εδοξεν τη ψυχη αυτων ηνεγκαν αφαιρεμα κυριω εις παντα τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και εις παντα τα κατασκευα αυτης και εις πασας τας στολας του αγιου

22 και ηνεγκαν οι ανδρες παρα των γυναικων πας ω εδοξεν τη διανοια ηνεγκαν σφραγιδας και ενωτια και δακτυλιους και εμπλοκια και περιδεξια παν σκευος χρυσου και παντες οσοι ηνεγκαν αφαιρεματα χρυσιου κυριω

23 και παρ' ω ευρεθη βυσσος και δερματα υακινθινα και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα ηνεγκαν

24 και πας ο αφαιρων αφαιρεμα αργυριον και χαλκον ηνεγκαν τα αφαιρεματα κυριω και παρ' οις ευρεθη ξυλα ασηπτα εις παντα τα εργα της κατασκευης ηνεγκαν

25 και πασα γυνη σοφη τη διανοια ταις χειρσιν νηθειν ηνεγκαν νηθημενα την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον

26 και πασαι αι γυναικες αις εδοξεν τη διανοια αυτων εν σοφια ενησαν τας τριχας τας αιγειας

27 και οι αρχοντες ηνεγκαν τους λιθους της σμαραγδου και τους λιθους της πληρωσεως εις την επωμιδα και εις το λογειον
28 και τας συνθεσεις και το ελαιον της χρυσεως και την συνθεσιν του θυμιαματος
29 και πας ανηρ και γυνη ων εφερεν η διανοια αυτων εισελθοντας ποιειν παντα τα εργα οσα συνεταξεν κυριος ποιησαι αυτα δια μουση ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ αφαιρεμα κυριω
30 και ειπεν μουσης τοις υιοις ισραηλ ιδου ανακεκληκεν ο θεος εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ εκ φυλης ιουδα
31 και ενεπλησεν αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως και επιστημης παντων
32 αρχιτεκτονειν κατα παντα τα εργα της αρχιτεκτονιας ποιειν το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον
33 και λιθουργησαι τον λιθον και κατεργαζεσθαι τα ξυλα και ποιειν εν παντι εργω σοφιας
34 και προβιβασαι γε εδωκεν αυτω εν τη διανοια αυτω τε και ελιαβ τω του αχισμακ εκ φυλης δαν
35 ενεπλησεν αυτους σοφιας και συνεσεως διανοιας παντα συνιεναι ποιησαι τα εργα του αγιου και τα υφαντα και ποικιλτα υφαναι τω κοκκινω και τη βυσσω ποιειν παν εργον α
ρχιτεκτονιας ποικιλιας
1 και εποιησεν βεσελεηλ και ελιαβ και πας σοφος τη διανοια ω εδοθη σοφια και επιστημη εν αυτοις συνιεναι ποιειν παντα τα εργα κατα τα αγια καθηκοντα κατα παντα οσα συ
νεταξεν κυριος
2 και εκαλεσεν μουσης βεσελεηλ και ελιαβ και παντας τους εχοντας την σοφιαν ω εδωκεν ο θεος επιστημην εν τη καρδια και παντας τους εκουσιως βουλομενους προσπορευεσ
θαι προς τα εργα ωστε συντελειν αυτα
3 και ελαβον παρα μουση παντα τα αφαιρεματα α ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ εις παντα τα εργα του αγιου ποιειν αυτα και αυτοι προσεδεχοντο ετι τα προσφερομενα παρα των φερ
οντων το πρωι πρωι
4 και παρεγινοντο παντες οι σοφοι οι ποιουντες τα εργα του αγιου εκαστος κατα το αυτου εργον ο αυτοι ηργαζοντο
5 και ειπαν προς μουσην οτι πληθος φερει ο λαος παρα τα εργα οσα συνεταξεν κυριος ποιησαι
6 και προσεταξεν μουσης και εκηρυξεν εν τη παρεμβολη λεγων ανηρ και γυνη μηκετι εργαζεσθωσαν εις τας απαρχας του αγιου και εκωλυθη ο λαος ετι προσφερειν
7 και τα εργα ην αυτοις ικανα εις την κατασκευην ποιησαι και προσκατελιπον
8 και εποιησεν πας σοφος εν τοις εργαζομενοις τας στολας των αγιων αι εισιν ααρων τω ιερει καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
9 και εποιησαν την επωμιδα εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης
10 και ετμηθη τα πεταλα του χρυσιου τριχες ωστε συνυφαναι συν τη υακινθω και τη πορφυρα και συν τω κοκκινω τω διανενησμενω και συν τη βυσσω τη κεκλωσμενη εργον υ
φαντων
11 εποιησαν αυτο επωμιδας συνεχουσας εξ αμφοτερων των μερων
12 εργον υφαντων εις αλληλα συμπελεγμενον καθ' εαυτο εξ αυτου εποιησαν κατα την αυτου ποιησιν εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυ
σσου κεκλωσμενης καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
13 και εποιησαν αμφοτερους τους λιθους της σμαραγδου συμπεπορημενους και περισεσιαλωμενους χρυσιω γεγλυμμενους και εκκεκολαμμενους εκκολλαμμα σφραγιδος εκ των
ονοματων των υιων ισραηλ
14 και επεθηκεν αυτους επι τους ωμους της επωμιδος λιθους μνημοσυνου των υιων ισραηλ καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
15 και εποιησαν λογειον εργον υφαντων ποικιλια κατα το εργον της επωμιδος εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης
16 τετραγωνον διπλουν εποιησαν το λογειον σπιθαμης το μηκος και σπιθαμης το ευρος διπλουν
17 και συνυφανθη εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων σαρδιον και τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις
18 και ο στιχος ο δευτερος ανθραξ και σαπφειρος και ιασπις
19 και ο στιχος ο τριτος λιγυριον και αχατης και αμεθυστος
20 και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκυκλωμενα χρυσιω και συνδεδεμενα χρυσιω

21 και οι λιθοι ησαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δωδεκα εκ των ονοματων αυτων εγγεγραμμενα εις σφραγιδας εκαστος εκ του εαυτου ονοματος εις τας δωδεκα φυλας
22 και εποιησαν επι το λογειον κροσσους συμπεπλεγμενους εργον εμπλοκιου εκ χρυσιου καθαρου
23 και εποιησαν δυο ασπιδισκας χρυσας και δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν τους δυο δακτυλιους τους χρυσους επ' αμφοτερας τας αρχας του λογειου
24 και επεθηκαν τα εμπλοκια εκ χρυσιου επι τους δακτυλιους επ' αμφοτερων των μερων του λογειου
25 και εις τας δυο συμβολας τα δυο εμπλοκια και επεθηκαν επι τας δυο ασπιδισκας και επεθηκαν επι τους ωμους της επωμιδος εξ εναντιας κατα προσωπον
26 και εποιησαν δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν επι τα δυο πτερυγια επ' ακρου του λογειου επι το ακρον του οπισθιου της επωμιδος εσωθεν
27 και εποιησαν δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν επ' αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος καταωθεν αυτου κατα προσωπον κατα την συμβολην ανωθεν της συνυφης της επωμιδος
28 και συνεσφιγξεν το λογειον απο των δακτυλιων των επ' αυτου εις τους δακτυλιους της επωμιδος συνεχομενους εκ της υακινθου συμπεπλεγμενους εις το υφασμα της επωμιδος ινα μη χαλαται το λογειον απο της επωμιδος καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
29 και εποιησαν τον υποδυτην υπο την επωμιδα εργον υφαντον ολον υακινθινον
30 το δε περιστομιον του υποδυτου εν τω μεσω διωφασμενον συμπλεκτον ωαν εχον κυκλω το περιστομιον αδιαλυτον
31 και εποιησαν επι του λωματος του υποδυτου καταωθεν ως εξανθουσης ροας ροισκους εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης
32 και εποιησαν κωδωνας χρυσους και επεθηκαν τους κωδωνας επι το λωμα του υποδυτου κυκλω ανα μεσον των ροισκων
33 κωδων χρυσους και ροισκος επι του λωματος του υποδυτου κυκλω εις το λειτουργειν καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
34 και εποιησαν χιτωνας βυσσινους εργον υφαντον ααρων και τοις υιοις αυτου
35 και τας κιδαρεις εκ βυσσου και την μιτραν εκ βυσσου και τα περισκελη εκ βυσσου κεκλωσμενης
36 και τας ζωνας αυτων εκ βυσσου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου εργον ποικιλτου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
37 και εποιησαν το πεταλον το χρυσου αφορισμα του αγιου χρυσιου καθαρου και εγραψεν επ' αυτου γραμματα εκτετυπωμενα σφραγιδος αγιασμα κυριω
38 και επεθηκαν επ' αυτο λωμα υακινθινον ωστε επικεισθαι επι την μιτραν ανωθεν ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
1 και εποιησαν τη σκηνη δεκα αυλαιας
2 οκτω και εικοσι πηχεων μηκος της αυλαιας της μιας το αυτο ησαν πασαι και τεσσαρων πηχων το ευρος της αυλαιας της μιας
3 και εποιησαν το καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντου χερουβιμ
4 και επεθηκαν αυτο επι τεσσαρας στυλους ασηπτους κατακεχρυσωμενους εν χρυσιω και αι κεφαλιδες αυτων χρυσαι και αι βασεις αυτων τεσσαρες αργυραι
5 και εποιησαν το καταπετασμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντου χερουβιμ
6 και τους στυλους αυτου πεντε και τους κρικους και τας κεφαλιδας αυτων και τας ψαλιδας αυτων κατεχρυσωσαν χρυσιω και αι βασεις αυτων πεντε χαλκαι
7 και εποιησαν την αυλην τα προς λιβα ιστια της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης εκατον εφ' εκατον
8 και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι
9 και το κλιτος το προς βορραν εκατον εφ' εκατον και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι
10 και το κλιτος το προς θαλασσαν αυλαιαι πενηκοντα πηχεων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα
11 και το κλιτος το προς ανατολας πενηκοντα πηχεων
12 ιστια πεντεκαιδεκα πηχεων το κατα νωτου και οι στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις
13 και επι του νωτου του δευτερου ενθεν και ενθεν κατα την πυλην της αυλης αυλαιαι πεντεκαιδεκα πηχεων και οι στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις
14 πασαι αι αυλαιαι της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης

- 15 και αι βασεις των στυλων χαλκαι και αι αγκυλαι αυτων αργυραι και αι κεφαλιδες αυτων περιηργυρωμεναι αργυριω και οι στυλοι περιηργυρωμενοι αργυριω παντες οι στυλοι της αυλης
- 16 και το καταπετασμα της πυλης της αυλης εργων ποικιλτου εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εικοσι πηχεων το μηκος και το υψος και το ευρος πεντε πηχεων εξισουμενον τοις ιστιοις της αυλης
- 17 και οι στυλοι αυτων τεσσαρες και αι βασεις αυτων τεσσαρες χαλκαι και αι αγκυλαι αυτων αργυραι και αι κεφαλιδες αυτων περιηργυρωμεναι αργυριω
- 18 και αυτοι περιηργυρωμενοι αργυριω και παντες οι πασσαλοι της αυλης κυκλω χαλκοι
- 19 και αυτη η συνταξις της σκηνης του μαρτυριου καθα συνεταγη μουση την λειτουργιαν ειναι των λευιτων δια ιθαμαρ του υιου ααρων του ιερεως
- 20 και βεσελεηλ ο του ουριου εκ φυλης ιουδα εποιησεν καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
- 21 και ελιαβ ο του αχισαμακ εκ της φυλης δαν ος ηρχιτεκτονησεν τα υφαντα και τα ραφιδευτα και ποικιλτικα υφαναι τω κοκκινω και τη βυσσω
- 1 και εποιησεν βεσελεηλ την κιβωτον
- 2 και κατεχρυσωσεν αυτην χρυσιω καθαρω εσωθεν και εξωθεν
- 3 και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους χρυσους δυο επι το κλιτος το εν και δυο επι το κλιτος το δευτερον
- 4 ευρεις τοις διωστηρσιν ωστε αιρειν αυτην εν αυτοις
- 5 και εποιησεν το ιλαστηριον επανωθεν της κιβωτου εκ χρυσιου
- 6 και τους δυο χερουβιμ χρυσους
- 7 χερουβ ενα επι το ακρον του ιλαστηριου το εν και χερουβ ενα επι το ακρον το δευτερον του ιλαστηριου
- 8 σκιαζοντα ταις πτερυξιν αυτων επι το ιλαστηριον
- 9 και εποιησεν την τραπεζαν την προκειμενην εκ χρυσιου καθαρου
- 10 και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους δυο επι του κλιτους του ενος και δυο επι του κλιτους του δευτερου ευρεις ωστε αιρειν τοις διωστηρσιν εν αυτοις
- 11 και τους διωστηρας της κιβωτου και της τραπεζης εποιησεν και κατεχρυσωσεν αυτοις χρυσιω
- 12 και εποιησεν τα σκευη της τραπεζης τα τε τρυβλια και τας θυσικας και τους κυθαους και τα σπονδεια εν οις σπεισει εν αυτοις χρυσα
- 13 και εποιησεν την λυχνιαν η φωτιζει χρυσην στερεαν τον καυλον
- 14 και τους καλαμισκους εξ αμφοτερων των μερων αυτης
- 15 εκ των καλαμισκων αυτης οι βλαστοι εξεχοντες τρεις εκ τουτου και τρεις εκ τουτου εξισουμενοι αλληλοις
- 16 και τα λαμπαδια αυτων α εστιν επι των ακρων καρυωτα εξ αυτων και τα ενθεμια εξ αυτων ινα ωσιν επ' αυτων οι λυχνοι και το ενθεμιον το εβδομον απ' ακρου του λαμπαδιο υ επι της κορυφης ανωθεν στερεον ολον χρυσουν
- 17 και επτα λυχνους επ' αυτης χρυσους και τας λαβιδας αυτης χρυσας και τας επαρυστριδας αυτων χρυσας
- 18 ουτος περιηργυρωσεν τους στυλους και εχωνευσεν τω στυλω δακτυλιους χρυσους και εχρυσωσεν τους μοχλους χρυσιω και κατεχρυσωσεν τους στυλους του καταπετασματος χρυσιω και εποιησεν τας αγκυλας χρυσας
- 19 ουτος εποιησεν και τους κρικους της σκηνης χρυσους και τους κρικους της αυλης και κρικους εις το εκτεινειν το κατακαλυμμα ανωθεν χαλκους
- 20 ουτος εχωνευσεν τας κεφαλιδας τας αργυρας της σκηνης και τας κεφαλιδας τας χαλκας της θυρας της σκηνης και την πυλην της αυλης και αγκυλας εποιησεν τοις στυλοις αργυρας επι των στυλων ουτος περιηργυρωσεν αυτας
- 21 ουτος εποιησεν και τους πασσαλους της σκηνης και τους πασσαλους της αυλης χαλκους
- 22 ουτος εποιησεν το θυσιαστηριον το χαλκουν εκ των πυρειων των χαλκων α ησαν τοις ανδρασιν τοις καταστασιασασι μετα της κορε συναγωγης
- 23 ουτος εποιησεν παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και το πυρειον αυτου και την βασιν και τας φιαλας και τας κρεαγρας χαλκας

24 ουτος εποιησεν τω θυσιαστηριω παραθεμα εργον δικτυωτον κατωθεν του πυρειου υπο αυτο εως του ημισους αυτου και επεθηκεν αυτω τεσσαρας δακτυλιους εκ των τεσσαρων μερων του παραθεματος του θυσιαστηριου χαλκους τοις μοχλοις ευρεις ωστε αιρειν το θυσιαστηριον εν αυτοις

25 ουτος εποιησεν το ελαιον της χρισεως το αγιον και την συνθεσιν του θυμιαματος καθαρων εργων μυρεψου

26 ουτος εποιησεν τον λουτηρα χαλκουν και την βασιν αυτου χαλκην εκ των κατοπτρων των νηστευσασων αι ενηστευσαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου εν η ημερα επηξεν αυτην

27 και εποιησεν τον λουτηρα ινα νιπτωνται εξ αυτου μωυσης και ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων και τους ποδας εισπορευομενων αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν ενιπτοντο εξ αυτου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση

1 παν το χρυσιον ο κατειργασθη εις τα εργα κατα πασαν την εργασιαν των αγιων εγενετο χρυσιου του της απαρχης εννεα και εικοσι ταλαντα και επτακοσιοι εικοσι σικλοι κατα τον σικλον τον αγιον

2 και αργυριου αφαιρεμα παρα των επεσκεμμενων ανδρων της συναγωγης εκατον ταλαντα και χιλιοι επτακοσιοι εβδομηκοντα πεντε σικλοι

3 δραχμη μια τη κεφαλη το ημισυ του σικλου κατα τον σικλον τον αγιον πας ο παραπορευομενος την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω εις τας εξηκοντα μυριαδας και τρισ χιλιοι πεντακοσιοι και πεντηκοντα

4 και εγενηθη τα εκατον ταλαντα του αργυριου εις την χωνευσιν των εκατον κεφαλιδων της σκηνης και εις τας κεφαλιδας του καταπετασματος εκατον κεφαλιδες εις τα εκατον ταλαντα ταλαντων τη κεφαλιδι

5 και τους χιλιους επτακοσιους εβδομηκοντα πεντε σικλους εποιησαν εις τας αγκυλας τοις στυλοις και κατεχρυσωσεν τας κεφαλιδας αυτων και κατεκοσμησεν αυτους

6 και ο χαλκος του αφαιρεματος εβδομηκοντα ταλαντα και χιλιοι πεντακοσιοι σικλοι

7 και εποιησεν εξ αυτου τας βασεις της θυρας της σκηνης του μαρτυριου

8 και τας βασεις της αυλης κυκλω και τας βασεις της πυλης της αυλης και τους πασσαλους της σκηνης και τους πασσαλους της αυλης κυκλω

9 και το παραθεμα το χαλκουν του θυσιαστηριου και παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και παντα τα εργαλεια της σκηνης του μαρτυριου

10 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν

11 το δε λοιπον χρυσιον του αφαιρεματος εποιησαν σκευη εις το λειτουργειν εν αυτοις εναντι κυριου

12 και την καταλειφθεισαν υακινθον και πορφυραν και το κοκκινον εποιησαν στολας λειτουργικας ααρων ωστε λειτουργειν εν αυταις εν τω αγιω

13 και ηνεγκαν τας στολας προς μωυσην και την σκηνην και τα σκευη αυτης και τας βασεις και τους μοχλους αυτης και τους στυλους

14 και την κιβωτον της διαθηκης και τους διωστηρας αυτης

15 και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και το ελαιον της χρισεως και το θυμιαμα της συνθεσεως

16 και την λυχνιαν την καθαραν και τους λυχνους αυτης λυχνους της καυσεως και το ελαιον του φωτος

17 και την τραπεζαν της προθεσεως και παντα τα αυτης σκευη και τους αρτους τους προκειμενους

18 και τας στολας του αγιου αι εισιν ααρων και τας στολας των υιων αυτου εις την ιερατειαν

19 και τα ιστια της αυλης και τους στυλους και το καταπετασμα της θυρας της σκηνης και της πυλης της αυλης και παντα τα σκευη της σκηνης και παντα τα εργαλεια αυτης

20 και τας διφθερας δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και τα καλυμματα δερματα υακινθινα και των λοιπων τα επικαλυμματα

21 και τους πασσαλους και παντα τα εργαλεια τα εις τα εργα της σκηνης του μαρτυριου

22 οσα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ πασαν την αποσκευην

23 και ειδεν μωυσης παντα τα εργα και ησαν πεποιηκοτες αυτα ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν αυτα και ευλογησεν αυτους μωυσης

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων

2 εν ημερα μια του μηνος του πρωτου νουμηνια στησεις την σκηνην του μαρτυριου

3 και θησεις την κιβωτον του μαρτυριου και σκεπασεις την κιβωτον τω καταπετασματι
4 και εισοισεις την τραπεζαν και προθησεις την προθεσιν αυτης και εισοισεις την λυχνιαν και επιθησεις τους λυχνους αυτης
5 και θησεις το θυσιαστηριον το χρυσουν εις το θυμιαν εναντιον της κιβωτου και επιθησεις καλυμμα καταπετασματος επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου
6 και το θυσιαστηριον των καρπωματων θησεις παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
8 και περιθησεις την σκηνην και παντα τα αυτης αγιασεις κυκλω
9 και λημψη το ελαιον του χρισματος και χρισεις την σκηνην και παντα τα εν αυτη και αγιασεις αυτην και παντα τα σκευη αυτης και εσται αγια
10 και χρισεις το θυσιαστηριον των καρπωματων και παντα αυτου τα σκευη και αγιασεις το θυσιαστηριον και εσται το θυσιαστηριον αγιον των αγιων
12 και προσαξεις ααρων και τους υιους αυτου επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λουσεις αυτους υδατι
13 και ενδυσεις ααρων τας στολας τας αγιας και χρισεις αυτον και αγιασεις αυτον και ιερατευσει μοι
14 και τους υιους αυτου προσαξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας
15 και αλειψεις αυτους ον τροπον ηλειψας τον πατερα αυτων και ιερατευσουσιν μοι και εσται ωστε ειναι αυτοις χρισμα ιερατειας εις τον αιωνα εις τας γενεας αυτων
16 και εποιησεν μουσης παντα οσα ενετειλατο αυτω κυριος ουτως εποιησεν
17 και εγενετο εν τω μηνι τω πρωτω τω δευτερω ετει εκπορευομενων αυτων εξ αιγυπτου νουμηνια εσταθη η σκηνη
18 και εστησεν μουσης την σκηνην και επεθηκεν τας κεφαλιδας και διενεβαλεν τους μοχλους και εστησεν τους στυλους
19 και εξετεινεν τας αυλαιας επι την σκηνην και επεθηκεν το κατακαλυμμα της σκηνης επ' αυτης ανοθεν καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
20 και λαβων τα μαρτυρια ενεβαλεν εις την κιβωτον και υπεθηκεν τους διωστηρας υπο την κιβωτον
21 και εισηνεγκεν την κιβωτον εις την σκηνην και επεθηκεν το κατακαλυμμα του καταπετασματος και εσκεπασεν την κιβωτον του μαρτυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
22 και εθηκεν την τραπεζαν εις την σκηνην του μαρτυριου επι το κλιτος της σκηνης του μαρτυριου το προς βορραν εξωθεν του καταπετασματος της σκηνης
23 και προεθηκεν επ' αυτης αρτους της προθεσεως εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
24 και εθηκεν την λυχνιαν εις την σκηνην του μαρτυριου εις το κλιτος της σκηνης το προς νοτον
25 και επεθηκεν τους λυχνους αυτης εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
26 και εθηκεν το θυσιαστηριον το χρυσουν εν τη σκηνη του μαρτυριου απεναντι του καταπετασματος
27 και εθυμιασεν επ' αυτου το θυμιαμα της συνθεσεως καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μουση
29 και το θυσιαστηριον των καρπωματων εθηκεν παρα τας θυρας της σκηνης
33 και εστησεν την αυλην κυκλω της σκηνης και του θυσιαστηριου και συνετελεσεν μουσης παντα τα εργα
34 και εκαλυψεν η νεφελη την σκηνην του μαρτυριου και δοξης κυριου επλησθη η σκηνη
35 και ουκ ηδυνασθη μουσης εισελθειν εις την σκηνην του μαρτυριου οτι επεσκιαζεν επ' αυτην η νεφελη και δοξης κυριου επλησθη η σκηνη
36 ηνικα δ' αν ανεβη η νεφελη απο της σκηνης ανεξεγνυσαν οι υιοι ισραηλ συν τη απαρτια αυτων
37 ει δε μη ανεβη η νεφελη ουκ ανεξεγνυσαν εως της ημερας ης ανεβη η νεφελη
38 νεφελη γαρ ην επι της σκηνης ημερας και πυρ ην επ' αυτης νυκτος εναντιον παντος ισραηλ εν πασαις ταις αναζυγαις αυτων .
1 και ανεκαλεσεν μουσην και ελαλησεν κυριος αυτω εκ της σκηνης του μαρτυριου λεγων
2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος εξ υμων εαν προσαγαγη δωρα τω κυριω απο των κτηνων απο των βοων και απο των προβατων προσοισετε τα δωρα υμων

3 εαν ολοκαυτωμα το δωρον αυτου εκ των βοων αρσεν αμωμον προσαξει προς την θυραν της σκηνης του μαρτυριου προσοισει αυτο δεκτον εναντιον κυριου
4 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του καρπωματος δεκτον αυτω εξιλασασθαι περι αυτου
5 και σφαξουσι τον μοσχον εναντι κυριου και προσοισουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα και προσχεουσιν το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω το επι των θυρων της σκηνης τ
ου μαρτυριου
6 και εκδειραντες το ολοκαυτωμα μελιουσιν αυτο κατα μελη
7 και επιθησουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις πυρ επι το θυσιαστηριον και επιστοιβασουσιν ξυλα επι το πυρ
8 και επιστοιβασουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις τα διχοτομηματα και την κεφαλην και το στεαρ επι τα ξυλα τα επι του πυρος τα οντα επι του θυσιαστηριου
9 τα δε εγκοιλια και τους ποδας πλυνουσιν υδατι και επιθησουσιν οι ιερεις τα παντα επι το θυσιαστηριον καρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω
10 εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου τω κυριω απο τε των αρνων και των εριφων εις ολοκαυτωμα αρσεν αμωμον προσαξει αυτο και επιθησει την χειρα επι την κεφαλη
ν αυτου
11 και σφαξουσιν αυτο εκ πλαγιων του θυσιαστηριου προς βορραν εναντι κυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα αυτου επι το θυσιαστηριον κυκλω
12 και διελουσιν αυτο κατα μελη και την κεφαλην και το στεαρ και επιστοιβασουσιν αυτα οι ιερεις επι τα ξυλα τα επι του πυρος τα επι του θυσιαστηριου
13 και τα εγκοιλια και τους ποδας πλυνουσιν υδατι και προσοισει ο ιερευς τα παντα και επιθησει επι το θυσιαστηριον καρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω
14 εαν δε απο των πετεινων καρπωμα προσφερης δωρον τω κυριω και προσοισει απο των τρυγονων η απο των περιστερων το δωρον αυτου
15 και προσοισει αυτο ο ιερευς προς το θυσιαστηριον και αποκνισει την κεφαλην και επιθησει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον και στραγγιει το αιμα προς την βασιν του θυσιαστη
ριου
16 και αφειλει τον προλοβον συν τοις πτεροις και εκβαλει αυτο παρα το θυσιαστηριον κατα ανατολας εις τον τοπον της σποδου
17 και εκκλασει αυτο εκ των πτερυγων και ου διελει και επιθησει αυτο ο ιερευς επι το θυσιαστηριον επι τα ξυλα τα επι του πυρος καρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω
1 εαν δε ψυχη προσφερη δωρον θυσιαν τω κυριω σεμιδαλις εσται το δωρον αυτου και επιχει επ' αυτο ελαιον και επιθησει επ' αυτο λιβανον θυσια εστιν
2 και οισει προς τους υιους ααρων τους ιερεις και δραξαμενος απ' αυτης πληρη την δρακα απο της σεμιδαλεως συν τω ελαιω και παντα τον λιβανον αυτης και επιθησει ο ιερευ
ς το μνημοσυνον αυτης επι το θυσιαστηριον θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω
3 και το λοιπον απο της θυσιας ααρων και τοις υιοις αυτου αγιον των αγιων απο των θυσιων κυριου
4 εαν δε προσφερη δωρον θυσιαν πεπεμμενη εν κλιβανω δωρον κυριω εκ σεμιδαλεως αρτους αζυμους πεφυραμενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα διακεκρισμενα εν ελαιω
5 εαν δε θυσια απο τηγανου το δωρον σου σεμιδαλις πεφυραμενη εν ελαιω αζυμα εσται
6 και διαθρυσεις αυτα κλασματα και επιχεις επ' αυτα ελαιον θυσια εστιν κυριω
7 εαν δε θυσια απο εσχαρας το δωρον σου σεμιδαλις εν ελαιω ποιηθησεται
8 και προσοισει την θυσιαν ην αν ποιη εκ τούτων τω κυριω και προσοισει προς τον ιερα και προσεγγισας προς το θυσιαστηριον
9 αφειλει ο ιερευς απο της θυσιας το μνημοσυνον αυτης και επιθησει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας κυριω
10 το δε καταλειφθεν απο της θυσιας ααρων και τοις υιοις αυτου αγια των αγιων απο των καρπωματων κυριου
11 πασαν θυσιαν ην αν προσφερητε κυριω ου ποιησετε ζυμωτων πασαν γαρ ζυμην και παν μελι ου προσοισετε απ' αυτου καρπωσαι κυριω
12 δωρον απαρχης προσοισετε αυτα κυριω επι δε το θυσιαστηριον ουκ αναβιβασθησεται εις οσμην ευωδιας κυριω
13 και παν δωρον θυσιας υμων αλι αλισθησεται ου διαπαυσετε αλα διαθηκης κυριου απο θυσιασματων υμων επι παντος δωρου υμων προσοισετε κυριω τω θεω υμων αλας
14 εαν δε προσφερης θυσιαν πρωτογενηματων τω κυριω νεα πεφυρμενα χιδρα ερικτα τω κυριω και προσοισεις την θυσιαν των πρωτογενηματων
15 και επιχεις επ' αυτην ελαιον και επιθησεις επ' αυτην λιβανον θυσια εστιν
16 και ανοισει ο ιερευς το μνημοσυνον αυτης απο των χιδρων συν τω ελαιω και παντα τον λιβανον αυτης καρπωμα εστιν κυριω

1 εαν δε θυσια σωτηριου το δωρον αυτου τω κυριω εαν μεν εκ των βοων αυτου προσαγαγη εαν τε αρσεν εαν τε θηλυ αμωμον προσαξει αυτο εναντιον κυριου
2 και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην του δωρου και σφαζει αυτο παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσια
στηριον των ολοκαυτωματων κυκλω
3 και προσαξουσιν απο της θυσιας του σωτηριου καρπωμα κυριω το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και παν το στεαρ το επι της κοιλιας
4 και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει
5 και ανοισουσιν αυτα οι υιοι ααρων οι ιερεις επι το θυσιαστηριον επι τα ολοκαυτωματα επι τα ξυλα τα επι του πυρος επι του θυσιαστηριου καρπωμα οσμη ευωδιας κυριω
6 εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου θυσιαν σωτηριου τω κυριω αρσεν η θηλυ αμωμον προσοισει αυτο
7 εαν αρνα προσαγαγη το δωρον αυτου προσαξει αυτο εναντι κυριου
8 και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην του δωρου αυτου και σφαζει αυτο παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το
θυσιαστηριον κυκλω
9 και προσοισει απο της θυσιας του σωτηριου καρπωμα τω θεω το στεαρ και την οσφυν αμωμον συν ταις ψοαις περιελει αυτο και το στεαρ της κοιλιας
10 και αμφοτερους τους νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελων
11 ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον οσμη ευωδιας καρπωμα κυριω
12 εαν δε απο των αιγων το δωρον αυτου και προσαξει εναντι κυριου
13 και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην αυτου και σφαξουσιν αυτο εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα
επι το θυσιαστηριον κυκλω
14 και ανοισει επ' αυτου καρπωμα κυριω το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και παν το στεαρ το επι της κοιλιας
15 και αμφοτερους τους νεφρους και παν το στεαρ το επ' αυτων το επι των μηριων και τον λοβον του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει
16 και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας τω κυριω παν το στεαρ τω κυριω
17 νομιμον εις τον αιωνα εις τας γενεας υμων εν παση κατοικια υμων παν στεαρ και παν αιμα ουκ εδεσθε
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσιν λεγων
2 λαλησον προς τους υιους ισραηλ λεγων ψυχη εαν αμαρτη εναντι κυριου ακουσιως απο των προσταγματων κυριου ων ου δει ποιειν και ποιηση εν τι απ' αυτων
3 εαν μεν ο αρχιερευς ο κεχρισμενος αμαρτη του τον λαον αμαρτειν και προσαξει περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν μοσχον εκ βοων αμωμον τω κυριω περι της αμαρτιας αυ
του
4 και προσαξει τον μοσχον παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου και επιθησει την χειρα αυτου επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου και σφαζει τον μ
οσχον ενωπιον κυριου
5 και λαβων ο ιερευς ο χριστος ο τετελειωμενος τας χειρας απο του αιματος του μοσχου και εισοισει αυτο επι την σκηνην του μαρτυριου
6 και βαψει ο ιερευς τον δακτυλον εις το αιμα και προσρανει απο του αιματος επτακις εναντι κυριου κατα το καταπετασμα το αγιον
7 και επιθησει ο ιερευς απο του αιματος του μοσχου επι τα κερата του θυσιαστηριου του θυμιαματος της συνθεσεως του εναντιον κυριου ο εστιν εν τη σκηνη του μαρτυριου κ
αι παν το αιμα του μοσχου εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων ο εστιν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
8 και παν το στεαρ του μοσχου του της αμαρτιας περιελει απ' αυτου το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσθια και παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων
9 και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων ο εστιν επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει αυτο
10 ον τροπον αφαιρειται απο του μοσχου του της θυσιας του σωτηριου και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον της καρπωσεως
11 και το δερμα του μοσχου και πασαν αυτου την σαρκα συν τη κεφαλη και τοις ακρωτηριοις και τη κοιλια και τη κοπρω
12 και εξοισουσιν ολον τον μοσχον εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον ου εκχεουσιν την σποδιαν και κατακαυσουσιν αυτον επι ξυλων εν πυρι επι της εκχυσεως της σποδιας
καυθησεται

- 13 εαν δε πασα συναγωγή ισραηλ αγνοηση ακουσιως και λαθη ρημα εξ οφθαλμων της συναγωγης και ποιησωσιν μιαν απο πασων των εντολων κυριου η ου ποιηθησεται και πλημμελησωσιν
- 14 και γνωσθη αυτοις η αμαρτια ην ημαρτον εν αυτη και προσαξει η συναγωγή μοσχον εκ βοων αμωμον περι της αμαρτιας και προσαξει αυτον παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
- 15 και επιθησουσιν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου και σφαξουσιν τον μοσχον εναντι κυριου
- 16 και εισοισει ο ιερευς ο χριστος απο του αιματος του μοσχου εις την σκηνην του μαρτυριου
- 17 και βαψει ο ιερευς τον δακτυλον απο του αιματος του μοσχου και ρανει επτακις εναντι κυριου κατενωπιον του καταπετασματος του αγιου
- 18 και απο του αιματος επιθησει ο ιερευς επι τα κερατα του θυσιαστηριου των θυμιαματων της συνθεσεως ο εστιν ενωπιον κυριου ο εστιν εν τη σκηνη του μαρτυριου και το παν αιμα εκχει προς την βασην του θυσιαστηριου των καρπωσεων των προς τη θυρα της σκηνης του μαρτυριου
- 19 και το παν στεαρ περιελει απ' αυτου και ανοισει επι το θυσιαστηριον
- 20 και ποιησει τον μοσχον ον τροπον εποιησεν τον μοσχον τον της αμαρτιας ουτως ποιηθησεται και εξιλασεται περι αυτων ο ιερευς και αφεθησεται αυτοις η αμαρτια
- 21 και εξοισουσιν τον μοσχον ολον εξω της παρεμβολης και κατακαουσουσιν τον μοσχον ον τροπον κατεκαυσαν τον μοσχον τον προτερον αμαρτια συναγωγης εστιν
- 22 εαν δε ο αρχων αμαρτη και ποιηση μιαν απο πασων των εντολων κυριου του θεου αυτων η ου ποιηθησεται ακουσιως και αμαρτη και πλημμεληση
- 23 και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και προσοισει το δωρον αυτου χιμαρον εξ αιγων αρσεν αμωμον
- 24 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του χιμαρου και σφαξουσιν αυτον εν τοπω ου σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου αμαρτια εστιν
- 25 και επιθησει ο ιερευς απο του αιματος του της αμαρτιας τω δακτυλω επι τα κερατα του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και το παν αιμα αυτου εκχει παρα την βασην του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων
- 26 και το παν στεαρ αυτου ανοισει επι το θυσιαστηριον ωσπερ το στεαρ θυσιας σωτηριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς απο της αμαρτιας αυτου και αφεθησεται αυτω
- 27 εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως εκ του λαου της γης εν τω ποιησαι μιαν απο πασων των εντολων κυριου η ου ποιηθησεται και πλημμεληση
- 28 και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και οισει χιμαιραν εξ αιγων θηλειαν αμωμον οισει περι της αμαρτιας ης ημαρτεν
- 29 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του αμαρτηματος αυτου και σφαξουσιν την χιμαιραν την της αμαρτιας εν τοπω ου σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα
- 30 και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος αυτης τω δακτυλω και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και παν το αιμα αυτης εκχει παρα την βασην του θυσιαστηριου
- 31 και παν το στεαρ περιελει ον τροπον περιαιρειται στεαρ απο θυσιας σωτηριου και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον εις οσμην ευωδιας κυριω και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς και αφεθησεται αυτω
- 32 εαν δε προβατον προσενεγκη το δωρον αυτου εις αμαρτιαν θηλυ αμωμον προσοισει αυτο
- 33 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του της αμαρτιας και σφαξουσιν αυτο εν τοπω ου σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα
- 34 και λαβον ο ιερευς απο του αιματος του της αμαρτιας τω δακτυλω επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου της ολοκαυτωσεως και παν αυτου το αιμα εκχει παρα την βασην του θυσιαστηριου της ολοκαυτωσεως
- 35 και παν αυτου το στεαρ περιελει ον τροπον περιαιρειται στεαρ προβατου εκ της θυσιας του σωτηριου και επιθησει αυτο ο ιερευς επι το θυσιαστηριον επι το ολοκαυτωμα κυριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω
- 1 εαν δε ψυχη αμαρτη και ακουση φωνην ορκισμου και ουτος μαρτυς η εωρακεν η συνοιδεν εαν μη απαγγελη λημψεται την αμαρτιαν
- 2 η ψυχη ητις εαν αφηται παντος πραγματος ακαθαρτου η θνησιμιαου η θηριαλωτου ακαθαρτου η των θνησιμιαων η των βδελυγματων των ακαθαρτων η των θνησιμιαων κτηνων των ακαθαρτων
- 3 η αφηται απο ακαθαρσιας ανθρωπου απο πασης ακαθαρσιας αυτου ης αν αφαμενος μιανθη και ελαθεν αυτον μετα τουτο δε γνω και πλημμεληση
- 4 η ψυχη η αν ομοση διαστελλουσα τοις χειλεισιν κακοποιησαι η καλωσ ποιησαι κατα παντα οσα εαν διαστελη ο ανθρωπος μεθ' ορκου και λαθη αυτον προ οφθαλμων και ουτος γνω και αμαρτη εν τι τουτων

- 5 και εξαγορευσει την αμαρτιαν περι ων ημαρτηκεν κατ' αυτης
- 6 και οισει περι ων επλημμελησεν κυριω περι της αμαρτιας ης ημαρτεν θηλυ απο των προβατων αμναδα η χιμαιραν εξ αιγων περι αμαρτιας και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω η αμαρτια
- 7 εαν δε μη ισχυση η χειρ αυτου το ικανον εις το προβατον οισει περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν δυο τρυγονας η δυο νεοσσοις περιστερων κυριω ενα περι αμαρτιας και ενα εις ολοκαυτωμα
- 8 και οισει αυτα προς τον ιερεα και προσαξει ο ιερευς το περι της αμαρτιας προτερον και αποκνισει ο ιερευς την κεφαλην αυτου απο του σφονδουλου και ου διελει
- 9 και ρανει απο του αιματος του περι της αμαρτιας επι τον τοιχον του θυσιαστηριου το δε καταλοιπον του αιματος καταστραγγιει επι την βασιν του θυσιαστηριου αμαρτιας γαρ εστιν
- 10 και το δευτερον ποιησει ολοκαυτωμα ως καθηκει και εξιλασεται ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω
- 11 εαν δε μη ευρισκη αυτου η χειρ ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσοις περιστερων και οισει το δωρον αυτου περι ου ημαρτεν το δεκατον του οιφι σεμιδαλιν περι αμαρτιας ουκ επι χειρι επ' αυτο ελαιον ουδε επιθησει επ' αυτο λιβανον οτι περι αμαρτιας εστιν
- 12 και οισει αυτο προς τον ιερεα και δραξαμενος ο ιερευς απ' αυτης πληρη την δρακα το μνημοσυνον αυτης επιθησει επι το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων κυριω αμαρτια εστιν
- 13 και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν εφ' ενος τουτων και αφεθησεται αυτω το δε καταλειφθεν εσται τω ιερει ως η θυσια της σεμιδαλεως
- 14 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 15 ψυχη εαν λαθη αυτον ληθη και αμαρτη ακουσιως απο των αγιων κυριου και οισει της πλημμελειας αυτου τω κυριω κριον αμωμον εκ των προβατων τιμης αργυριου σικλων τω σικλω των αγιων περι ου επλημμελησεν
- 16 και ο ημαρτεν απο των αγιων αποτεισαι αυτο και το επιπεμπτον προσθησει επ' αυτο και δωσει αυτο τω ιερει και ο ιερευς εξιλασεται περι αυτου εν τω κριω της πλημμελειας και αφεθησεται αυτω
- 17 και η ψυχη η αν αμαρτη και ποιηση μιαν απο πασων των εντολων κυριου ων ου δει ποιειν και ουκ εγνω και πλημμεληση και λαβη την αμαρτιαν
- 18 και οισει κριον αμωμον εκ των προβατων τιμης αργυριου εις πλημμελειαν προς τον ιερεα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αγνοιας αυτου ης ηγνωσεν και αυτος ουκ ηδει και αφεθησεται αυτω
- 19 επλημμελησεν γαρ πλημμελησιν εναντι κυριου
- 20 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 21 ψυχη εαν αμαρτη και παριδων παριδη τας εντολας κυριου και ψευσηται τα προς τον πλησιον εν παραθηκη η περι κοινωνιας η περι αρπαγης η ηδικησεν τι τον πλησιον
- 22 η ευρεν απωλειαν και ψευσηται περι αυτης και ομοση αδικως περι ενος απο παντων ων εαν ποιηση ο ανθρωπος ωστε αμαρτειν εν τουτοις
- 23 και εσται ηνικα εαν αμαρτη και πλημμεληση και αποδω το αρπαγμα ο ηρπασεν η το αδικημα ο ηδικησεν η την παραθηκην ητις παρετεθη αυτω η την απωλειαν ην ευρεν
- 24 απο παντος πραγματος ου ωμοσεν περι αυτου αδικως και αποτεισει αυτο το κεφαλιον και το πεμπτον προσθησει επ' αυτο τινος εστιν αυτω αποδωσει η ημερα ελεγχθη
- 25 και της πλημμελειας αυτου οισει τω κυριω κριον απο των προβατων αμωμον τιμης εις ο επλημμελησεν αυτω
- 26 και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι κυριου και αφεθησεται αυτω περι ενος απο παντων ων εποιησεν και επλημμελησεν αυτω
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 2 εντειλαι ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ο νομος της ολοκαυτωσεως αυτη η ολοκαυτωσις επι της καυσεως αυτης επι του θυσιαστηριου ολην την νυκτα εως το πρωι και το πυρ του θυσιαστηριου καυθησεται επ' αυτου ου σβεσθησεται
- 3 και ενδυσεται ο ιερευς χιτωνα λινου και περισκελες λινου ενδυσεται περι το σωμα αυτου και αφειλη την κατακαρπωσιν ην αν καταναλωση το πυρ την ολοκαυτωσιν απο του θυσιαστηριου και παραθησει αυτο εχομενον του θυσιαστηριου
- 4 και εκδυσεται την στολην αυτου και ενδυσεται στολην αλλην και εξοισει την κατακαρπωσιν εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρων

5 και πυρ επι το θυσιαστηριον καυθησεται απ' αυτου και ου σβεσθησεται και καυσει ο ιερευς επ' αυτο ξυλα το πρωι και στοιβασει επ' αυτου την ολοκαυτωσιν και επιθησει επ' αυτο το στεαρ του σωτηριου

6 και πυρ δια παντος καυθησεται επι το θυσιαστηριον ου σβεσθησεται

7 ουτος ο νομος της θυσιας ην προσαξουσιν αυτην οι υιοι ααρων εναντι κυριου απεναντι του θυσιαστηριου

8 και αφελει απ' αυτου τη δρακι απο της σεμιδαλεως της θυσιας συν τω ελαιω αυτης και συν τω λιβανω αυτης τα οντα επι της θυσιας και ανοισει επι το θυσιαστηριον καρπω μα οσμη ευωδιας το μνημοσυνον αυτης τω κυριω

9 το δε καταλειφθεν απ' αυτης εδεται ααρων και οι υιοι αυτου αζυμα βρωθησεται εν τοπω αγιω εν αυλη της σκηνης του μαρτυριου εδονται αυτην

10 ου πεφθησεται εξυμωμενη μεριδα αυτην εδωκα αυτοις απο των καρπωματων κυριου αγια αγιων ωσπερ το της αμαρτιας και ωσπερ το της πλημμελειας

11 παν αρσενικον των ιερεων εδονται αυτην νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων απο των καρπωματων κυριου πας ος εαν αφηται αυτων αγιασθησεται

12 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

13 τουτο το δωρον ααρων και των υιων αυτου ο προσοισουσιν κυριω εν τη ημερα η αν χρησης αυτον το δεκατον του οιφι σεμιδαλεως εις θυσιαν δια παντος το ημισυ αυτης το πρωι και το ημισυ αυτης το δειλινον

14 επι τηγανου εν ελαιω ποιηθησεται πεφυραμενην οισει αυτην ελικτα θυσιαν εκ κλασματων θυσιαν οσμη ευωδιας κυριω

15 ο ιερευς ο χριστος αντ' αυτου εκ των υιων αυτου ποιησει αυτην νομος αιωνιος απαν επιτελεσθησεται

16 και πασα θυσια ιερεως ολοκαυτος εσται και ου βρωθησεται

17 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

18 λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ο νομος της αμαρτιας εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοκαυτωμα σφαξουσιν τα περι της αμαρτιας εναντι κυριου αγια αγιων εστι ν

19 ο ιερευς ο αναφερων αυτην εδεται αυτην εν τοπω αγιω βρωθησεται εν αυλη της σκηνης του μαρτυριου

20 πας ο απομενος των κρεων αυτης αγιασθησεται και ω εαν επιρραντισθη απο του αιματος αυτης επι το ιματιον ο εαν ραντισθη επ' αυτο πληθησεται εν τοπω αγιω

21 και σκευος οστρακινον ου εαν εψηθη εν αυτω συντριβησεται εαν δε εν σκευει χαλκω εψηθη εκτριψει αυτο και εκκλυσει υδατι

22 πας αρσην εν τοις ιερευσιν φαγεται αυτα αγια αγιων εστιν κυριου

23 και παντα τα περι της αμαρτιας ων εαν εισενεχθη απο του αιματος αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου εξιλασασθαι εν τω αγιω ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται

1 και ουτος ο νομος του κριου του περι της πλημμελειας αγια αγιων εστιν

2 εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοκαυτωμα σφαξουσιν τον κριον της πλημμελειας εναντι κυριου και το αιμα προσχει επι την βασιν του θυσιαστηριου κυκλω

3 και παν το στεαρ αυτου προσοισει απ' αυτου και την οσφυν και παν το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσθια και παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων

4 και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει αυτα

5 και ανοισει αυτα ο ιερευς επι το θυσιαστηριον καρπωμα τω κυριω περι πλημμελειας εστιν

6 πας αρσην εκ των ιερεων εδεται αυτα εν τοπω αγιω εδονται αυτα αγια αγιων εστιν

7 ωσπερ το περι της αμαρτιας ουτω και το της πλημμελειας νομος εις αυτων ο ιερευς οστις εξιλασεται εν αυτω αυτω εσται

8 και ο ιερευς ο προσαγων ολοκαυτωμα ανθρωπου το δερμα της ολοκαυτωσεως ης αυτος προσφερει αυτω εσται

9 και πασα θυσια ητις ποιηθησεται εν τω κλιβανω και πασα ητις ποιηθησεται επ' εσχαρας η επι τηγανου του ιερεως του προσφεροντος αυτην αυτω εσται

10 και πασα θυσια αναπεποιημενη εν ελαιω και μη αναπεποιημενη πασι τοις υιοις ααρων εσται εκαστω το ισον

11 ουτος ο νομος θυσιας σωτηριου ην προσοισουσιν κυριω

- 12 εαν μεν περι αινεσεως προσφερη αυτην και προσοισει επι της θυσιας της αινεσεως αρτους εκ σεμιδαλεως αναπεποιημενους εν ελαιω λαγανα αζυμα διακεκρισμενα εν ελαιω και σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω
- 13 επ' αρτοις ζυμιταις προσοισει τα δωρα αυτου επι θυσια αινεσεως σωτηριου
- 14 και προσαξει εν απο παντων των δωρων αυτου αφαιρεμα κυριω τω ιερει τω προσχεοντι το αιμα του σωτηριου αυτω εσται
- 15 και τα κρεα θυσιας αινεσεως σωτηριου αυτω εσται και εν η ημερα δωρεται βρωθησεται ου καταλειψουσιν απ' αυτου εις το πρωι
- 16 καν ευχη η εκουσιον θυσιαζη το δωρον αυτου η αν ημερα προσαγαγη την θυσιαν αυτου βρωθησεται και τη αυριον
- 17 και το καταλειφθεν απο των κρεων της θυσιας εως ημερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται
- 18 εαν δε φαγων φαγη απο των κρεων τη ημερα τη τριτη ου δεχθησεται αυτω τω προσφεροντι αυτο ου λογισθησεται αυτο μiasμα εστιν η δε ψυχη ητις εαν φαγη απ' αυτου την αμαρτιαν λημψεται
- 19 και κρεα οσα αν αφηται παντος ακαθαρτου ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται πας καθαρος φαγεται κρεα
- 20 η δε ψυχη ητις εαν φαγη απο των κρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν κυριου και η ακαθαρσια αυτου επ' αυτου απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης
- 21 και ψυχη η αν αφηται παντος πραγματος ακαθαρτου η απο ακαθαρσιας ανθρωπου η των τετραποδων των ακαθαρτων η παντος βδελυγματος ακαθαρτου και φαγη απο των κρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν κυριου απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης
- 22 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 23 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων παν στεαρ βοων και προβατων και αιγων ουκ εδεσθε
- 24 και στεαρ θνησιμαιων και θηριαλωτων ποιηθησεται εις παν εργον και εις βρωσιν ου βρωθησεται
- 25 πας ο εσθων στεαρ απο των κτηνων ων προσαξει αυτων καρπωμα κυριω απολειται η ψυχη εκεινη απο του λαου αυτης
- 26 παν αιμα ουκ εδεσθε εν παση τη κατοικια υμων απο τε των πετεινων και απο των κτηνων
- 27 πασα ψυχη η αν φαγη αιμα απολειται η ψυχη εκεινη απο του λαου αυτης
- 28 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 29 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ο προσφερων θυσιαν σωτηριου κυριω οισει το δωρον αυτου κυριω απο της θυσιας του σωτηριου
- 30 αι χειρες αυτου προσοισουσιν τα καρπωματα κυριω το στεαρ το επι του στηθνιου και τον λοβον του ηπατος προσοισει αυτα ωστε επιθειναι δομα εναντι κυριου
- 31 και ανοισει ο ιερευς το στεαρ επι του θυσιαστηριου και εσται το στηθνιον ααρων και τοις υιοις αυτου
- 32 και τον βραχιονα τον δεξιον δωσετε αφαιρεμα τω ιερει απο των θυσιων του σωτηριου υμων
- 33 ο προσφερων το αιμα του σωτηριου και το στεαρ απο των υιων ααρων αυτω εσται ο βραχιον ο δεξιος εν μεριδι
- 34 το γαρ στηθνιον του επιθεματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος ειληφα παρα των υιων ισραηλ απο των θυσιων του σωτηριου υμων και εδωκα αυτα ααρων τω ιερει και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ
- 35 αυτη η χρισις ααρων και η χρισις των υιων αυτου απο των καρπωματων κυριου εν η ημερα προσηγαγετο αυτους του ιερατευειν τω κυριω
- 36 καθα ενετειλατο κυριος δουναι αυτοις η ημερα εχρισεν αυτους παρα των υιων ισραηλ νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων
- 37 ουτος ο νομος των ολοκαυτωματων και θυσιας και περι αμαρτιας και της πλημμελειας και της τελειωσεως και της θυσιας του σωτηριου
- 38 ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μουση εν τω ορει σινα η ημερα ενετειλατο τοις υιοις ισραηλ προσφερειν τα δωρα αυτων εναντι κυριου εν τη ερημω σινα
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 2 λαβε ααρων και τους υιους αυτου και τας στολας αυτου και το ελαιον της χρισεως και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τους δυο κριους και το κανουν των αζυμων
- 3 και πασαν την συναγωγην εκκλησιασον επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου
- 4 και εποησεν μουσης ον τροπον συνεταξεν αυτω κυριος και εξεκκλησιασεν την συναγωγην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου

- 5 και ειπεν μουσης τη συναγωγή τουτο εστιν το ρημα ο εντειλατο κυριος ποιησαι
6 και προσηγγεν μουσης τον ααρων και τους υιους αυτου και ελουσεν αυτους υδατι
7 και ενεδυσεν αυτον τον χιτωνα και εξωσεν αυτον την ζωνην και ενεδυσεν αυτον τον υποδυτην και επεθηκεν επ' αυτον την επωμιδα και συνεζωσεν αυτον κατα την ποιησιν της επωμιδος και συνεσφιγγεν αυτον εν αυτη
8 και επεθηκεν επ' αυτην το λογειον και επεθηκεν επι το λογειον την δηλωσιν και την αληθειαν
9 και επεθηκεν την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επεθηκεν επι την μιτραν κατα προσωπον αυτου το πεταλον το χρυσουν το καθηγιασμενον αγιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
10 και ελαβεν μουσης απο του ελαιου της χρυσεως
11 και ερρανεν απ' αυτου επι το θυσιαστηριον επτακις και εχρισεν το θυσιαστηριον και ηγιασεν αυτο και παντα τα σκευη αυτου και τον λουτηρα και την βασιν αυτου και ηγιασεν εν αυτα και εχρισεν την σκηνην και παντα τα εν αυτη και ηγιασεν αυτην
12 και επεχεεν μουσης απο του ελαιου της χρυσεως επι την κεφαλην ααρων και εχρισεν αυτον και ηγιασεν αυτον
13 και προσηγαγεν μουσης τους υιους ααρων και ενεδυσεν αυτους χιτωνας και εξωσεν αυτους ζωνας και περιεθηκεν αυτοις κιθαρεις καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μουση
14 και προσηγαγεν μουσης τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και επεθηκεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας επι την κεφαλην του μοσχου του της αμαρτιας
15 και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μουσης απο του αιματος και επεθηκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω τω δακτυλω και εκαθαρισεν το θυσιαστηριον και το αιμα εξεχε εν επι την βασιν του θυσιαστηριου και ηγιασεν αυτο του εξιλασασθαι επ' αυτου
16 και ελαβεν μουσης παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων και τον λοβον τον επι του ηπατος και αμφοτερους τους νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και ανηνεγκεν μουσης επι το θυσιαστηριον
17 και τον μοσχον και την βυρσαν αυτου και τα κρεα αυτου και την κοπρον αυτου και κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
18 και προσηγαγεν μουσης τον κριον τον εις ολοκαυτωμα και επεθηκεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου
19 και εσφαξεν μουσης τον κριον και προσεχεεν μουσης το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω
20 και τον κριον εκρεανομησεν κατα μελη και ανηνεγκεν μουσης την κεφαλην και τα μελη και το στεαρ
21 και την κοιλιαν και τους ποδας επλυνεν υδατι και ανηνεγκεν μουσης ολον τον κριον επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωμα ο εστιν εις οσμη ευωδιας καρπωμα εστιν τω κυριω καθαπερ εντειλατο κυριος τω μουση
22 και προσηγαγεν μουσης τον κριον τον δευτερον κριον τελειωσεως και επεθηκεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου
23 και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μουσης απο του αιματος αυτου και επεθηκεν επι τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου
24 και προσηγαγεν μουσης τους υιους ααρων και επεθηκεν μουσης απο του αιματος επι τους λοβους των ωτων των δεξιων και επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξιων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξιων και προσεχεεν μουσης το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω
25 και ελαβεν το στεαρ και την οσφυν και το στεαρ το επι της κοιλιας και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον
26 και απο του κανου της τελειωσεως του οντος εναντι κυριου ελαβεν αρτον ενα αζυμον και αρτον εξ ελαιου ενα και λαγανον εν και επεθηκεν επι το στεαρ και τον βραχιονα τον δεξιον
27 και επεθηκεν απαντα επι τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υιων αυτου και ανηνεγκεν αυτα αφαιρεμα εναντι κυριου
28 και ελαβεν μουσης απο των χειρων αυτων και ανηνεγκεν αυτα μουσης επι το θυσιαστηριον επι το ολοκαυτωμα της τελειωσεως ο εστιν οσμη ευωδιας καρπωμα εστιν τω κυριω
29 και λαβον μουσης το στηθוניον αφειλεν αυτο επιθεμα εναντι κυριου απο του κριου της τελειωσεως και εγενετο μουση εν μεριδι καθα εντειλατο κυριος τω μουση
30 και ελαβεν μουσης απο του ελαιου της χρυσεως και απο του αιματος του επι του θυσιαστηριου και προσερρανεν επι ααρων και τας στολας αυτου και τους υιους αυτου και τας στολας των υιων αυτου μετ' αυτου και ηγιασεν ααρων και τας στολας αυτου και τους υιους αυτου και τας στολας των υιων αυτου μετ' αυτου

- 31 και ειπεν μουσης προς ααρων και τους υιους αυτου εψησατε τα κρεα εν τη αυλη της σκηνης του μαρτυριου εν τοπω αγιω και εκει φαγεσθε αυτα και τους αρτους τους εν τω κανω της τελειωσεως ον τροπον συντετακται μοι λεγων ααρων και οι υιοι αυτου φαγονται αυτα
- 32 και το καταλειφθεν των κρεων και των αρτων εν πυρι κατακαυθησεται
- 33 και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουκ εξελευσεσθε επτα ημερας εως ημερα πληρωθη ημερα τελειωσεως υμων επτα γαρ ημερας τελειωσει τας χειρας υμων
- 34 καθαπερ εποιησεν εν τη ημερα ταυτη ενετειλατο κυριος του ποιησαι ωστε εξιλασασθαι περι υμων
- 35 και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου καθησεσθε επτα ημερας ημεραν και νυκτα φυλαξεσθε τα φυλαγματα κυριου ινα μη αποθανητε ουτως γαρ ενετειλατο μοι κυριος ο θεος
- 36 και εποιησεν ααρων και οι υιοι αυτου παντας τους λογους ους συνεταξεν κυριος τω μουση
- 1 και εγενηθη τη ημερα τη ογδοη εκαλεσεν μουσης ααρων και τους υιους αυτου και την γερουσιαν ισραηλ
- 2 και ειπεν μουσης προς ααρων λαβε σεαυτω μοσχαρion εκ βοων περι αμαρτιας και κριον εις ολοκαυτωμα αμωμα και προσενεγκε αυτα εναντι κυριου
- 3 και τη γερουσια ισραηλ λαλησον λεγων λαβετε χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και μοσχαρion και αμνον ενιαυσιον εις ολοκαρπωσιν αμωμα
- 4 και μοσχον και κριον εις θυσιαν σωτηριου εναντι κυριου και σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω οτι σημερον κυριος οφθησεται εν υμιν
- 5 και ελαβον καθο ενετειλατο μουσης απεναντι της σκηνης του μαρτυριου και προσηλθεν πασα συναγωγή και εστησαν εναντι κυριου
- 6 και ειπεν μουσης τουτο το ρημα ο ειπεν κυριος ποιησατε και οφθησεται εν υμιν δοξα κυριου
- 7 και ειπεν μουσης τω ααρων προσελθε προς το θυσιαστηριον και ποιησον το περι της αμαρτιας σου και το ολοκαυτωμα σου και εξιλασαι περι σεαυτου και του οικου σου και ποιησον τα δωρα του λαου και εξιλασαι περι αυτων καθαπερ ενετειλατο κυριος τω μουση
- 8 και προσηλθεν ααρων προς το θυσιαστηριον και εσφαξεν το μοσχαρion το περι της αμαρτιας
- 9 και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και εβαψεν τον δακτυλον εις το αιμα και επεθηκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου και το αιμα εξεχεεν επι την βασιν του θυσιαστηριου
- 10 και το στεαρ και τους νεφρους και τον λοβον του ηπατος του περι της αμαρτιας ανηνεγκεν επι το θυσιαστηριον ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μουση
- 11 και τα κρεα και την βυρσαν κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης
- 12 και εσφαξεν το ολοκαυτωμα και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και προσεχεεν επι το θυσιαστηριον κυκλω
- 13 και το ολοκαυτωμα προσηνεγκαν αυτω κατα μελη αυτα και την κεφαλην και επεθηκεν επι το θυσιαστηριον
- 14 και επλυνεν την κοιλιαν και τους ποδας υδατι και επεθηκεν επι το ολοκαυτωμα επι το θυσιαστηριον
- 15 και προσηνεγκαν το δωρον του λαου και ελαβεν τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας του λαου και εσφαξεν αυτο καθα και το πρωτον
- 16 και προσηνεγκεν το ολοκαυτωμα και εποιησεν αυτο ως καθηκει
- 17 και προσηνεγκεν την θυσιαν και επλησεν τας χειρας απ' αυτης και επεθηκεν επι το θυσιαστηριον χωρις του ολοκαυτωματος του πρωινου
- 18 και εσφαξεν τον μοσχον και τον κριον της θυσιας του σωτηριου της του λαου και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και προσεχεεν προς το θυσιαστηριον κυκλω
- 19 και το στεαρ το απο του μοσχου και του κριου την οσφην και το στεαρ το κατακαλυπτον επι της κοιλιας και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και τον λοβον τον ε πι του ηπατος
- 20 και επεθηκεν τα στεατα επι τα στηθνια και ανηνεγκαν τα στεατα επι το θυσιαστηριον
- 21 και το στηθνιον και τον βραχιονα τον δεξιον αφειλεν ααρων αφαιρεμα εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
- 22 και εξαρας ααρων τας χειρας επι τον λαον ευλογησεν αυτους και κατεβη ποιησας το περι της αμαρτιας και τα ολοκαυτωματα και τα του σωτηριου
- 23 και εισηλθεν μουσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εξελθοντες ευλογησαν παντα τον λαον και ωφθη η δοξα κυριου παντι τω λαω
- 24 και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν τα επι του θυσιαστηριου τα τε ολοκαυτωματα και τα στεατα και ειδεν πας ο λαος και εξεστη και επεσαν επι προσωπον

- 1 και λαβοντες οι δυο υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ εκαστος το πυρειον αυτου επεθηκαν επ' αυτο πυρ και επεβαλον επ' αυτο θυμιαμα και προσηνεγκαν εναντι κυριου πυρ αλλο
τριον ο ου προσεταξεν κυριος αυτοις
- 2 και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν αυτους και απεθανον εναντι κυριου
- 3 και ειπεν μουσης προς ααρων τουτο εστιν ο ειπεν κυριος λεγων εν τοις εγγιζουσιν μοι αγιασθησομαι και εν παση τη συναγωγη δοξασθησομαι και κατενυχθη ααρων
- 4 και εκαλεσεν μουσης τον μισαδαι και τον ελισαφαν υιους οζιηλ υιους του αδελφου του πατρος ααρων και ειπεν αυτοις προσελθατε και αρατε τους αδελφους υμων εκ προσω
που των αγιων εξω της παρεμβολης
- 5 και προσηλθον και ηραν εν τοις χιτωσιν αυτων εξω της παρεμβολης ον τροπον ειπεν μουσης
- 6 και ειπεν μουσης προς ααρων και ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους αυτου τους καταλειμμενους την κεφαλην υμων ουκ αποκιδαρωσετε και τα ιματια υμων ου διαρρηξετε εν
α μη αποθανητε και επι πασαν την συναγωγην εσται θυμος οι αδελφοι υμων πας ο οικος ισραηλ κλαουσονται τον εμπυρισμον ον ενεπυρισθησαν υπο κυριου
- 7 και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουκ εξελευσεσθε ινα μη αποθανητε το γαρ ελαιον της χρισεως το παρα κυριου εφ' υμιν και εποησαν κατα το ρημα μουση
- 8 και ελαλησεν κυριος τω ααρων λεγων
- 9 οινον και σικερα ου πιεσθε συ και οι υιοι σου μετα σου ηνικα αν εισπορευησθε εις την σκηνην του μαρτυριου η προσπορευομενων υμων προς το θυσιαστηριον και ου μη απο
θανητε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων
- 10 διαστεilai ανα μεσον των αγιων και των βεβηλων και ανα μεσον των ακαθαρτων και των καθαρων
- 11 και συμβιβασεις τους υιους ισραηλ παντα τα νομιμα α ελαλησεν κυριος προς αυτους δια χειρος μουση
- 12 και ειπεν μουσης προς ααρων και προς ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλειφθεντας λαβετε την θυσιαν την καταλειφθεισαν απο των καρπωματων κυριου και
φαγεσθε αζυμα παρα το θυσιαστηριον αγια αγιων εστιν
- 13 και φαγεσθε αυτην εν τοπω αγιω νομιμον γαρ σοι εστιν και νομιμον τοις υιοις σου τουτο απο των καρπωματων κυριου ουτω γαρ εντεταλται μοι
- 14 και το στηθνιον του αφορισματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος φαγεσθε εν τοπω αγιω συ και οι υιοι σου και ο οικος σου μετα σου νομιμον γαρ σοι και νομιμον τοις υι
οις σου εδοθη απο των θυσιων του σωτηριου των υιων ισραηλ
- 15 τον βραχιονα του αφαιρεματος και το στηθνιον του αφορισματος επι των καρπωματων των στεατων προσοισουσιν αφορισμα αφορισαι εναντι κυριου και εσται σοι και τοις
υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση
- 16 και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ζητων εξεζητησεν μουσης και οδε ενεπεπυριστο και εθυμωθη μουσης επι ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλειμμενο
υς λεγων
- 17 δια τι ουκ εφαγετε το περι της αμαρτιας εν τοπω αγιω οτι γαρ αγια αγιων εστιν τουτο εδωκεν υμιν φαγειν ινα αφελητε την αμαρτιαν της συναγωγης και εξιλασησθε περι αυ
των εναντι κυριου
- 18 ου γαρ εισηχθη του αιματος αυτου εις το αγιον κατα προσωπον εσω φαγεσθε αυτο εν τοπω αγιω ον τροπον μοι συνεταξεν κυριος
- 19 και ελαλησεν ααρων προς μουσην λεγων ει σημερον προσαγειοχασιν τα περι της αμαρτιας αυτων και τα ολοκαυτωματα αυτων εναντι κυριου και συμβεβηκεν μοι ταυτα και
φαγομαι τα περι της αμαρτιας σημερον μη αρεστον εσται κυριω
- 20 και ηκουσεν μουσης και ηρσεν αυτω
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
- 2 λαλησατε τοις υιοις ισραηλ λεγοντες ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε απο παντων των κτηνων των επι της γης
- 3 παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε
- 4 πλην απο τουτων ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον οτι αναγει μηρυκισμον τουτο ο
πλην δε ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν
- 5 και τον δασυποδα οτι αναγει μηρυκισμον τουτο και οπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν
- 6 και τον χοιρογυλλιον οτι αναγει μηρυκισμον τουτο και οπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν

7 και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονουχιζει ονουχας οπλης και τουτο ουκ αναγει μηρυκισμον ακαθαρτον τουτο υμιν
8 απο των κρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμαιων αυτων ουχ αφεσθε ακαθαρτα ταυτα υμιν
9 και ταυτα α φαγεσθε απο παντων των εν τοις υδασιν παντα οσα εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες εν τοις υδασιν και εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις ταυτα φαγεσθε
10 και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια ουδε λεπιδες εν τω υδατι η εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις απο παντων των ερευγεται τα υδατα και απο πασης ψυχης ζωης
11 της εν τω υδατι βδελυγμα εστιν
12 και βδελυγματα εσονται υμιν απο των κρεων αυτων ουκ εδεσθε και τα θνησιμαια αυτων βδελυξεσθε
13 και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες των εν τω υδατι βδελυγμα τουτο εστιν υμιν
14 και ταυτα βδελυξεσθε απο των πετεινων και ου βρωθησεται βδελυγμα εστιν τον αετον και τον γρυπα και τον αλαιετον
15 και τον γυπα και ικτινα και τα ομοια αυτω
16 και κορακα και τα ομοια αυτω
17 και στρουθον και γλαυκα και λαρων και τα ομοια αυτω και ιερακα και τα ομοια αυτω
18 και νυκτικορακα και καταρρακτην και ιβιν
19 και πορφυριωνα και πελεκανα και κυκνον
20 και γλαυκα και ερωδιον και χαραδριον και τα ομοια αυτω και εποπα και νυκτεριδα
21 και παντα τα ερπετα των πετεινων α πορευεται επι τεσσαρα βδελυγματα εστιν υμιν
22 αλλα ταυτα φαγεσθε απο των ερπετων των πετεινων α πορευεται επι τεσσαρα α εχει σκελη ανωτερον των ποδων αυτου πηδαν εν αυτοις επι της γης
23 και ταυτα φαγεσθε απ' αυτων τον βρουχον και τα ομοια αυτω και τον αττακην και τα ομοια αυτω και την ακριδα και τα ομοια αυτη και τον οφιομαχην και τα ομοια αυτω
24 παν ερπετον απο των πετεινων οισ εστιν τεσσαρες ποδες βδελυγμα εστιν υμιν
25 και εν τουτοις μianθησεσθε πας ο απομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας
26 και πας ο αιρων των θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
27 εν πασιν τοις κτηνεσιν ο εστιν διχηλου οπλην και ονουχιστηρας ονουχιζει και μηρυκισμον ου μαρυκαται ακαθαρτα εσονται υμιν πας ο απομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας
28 και πας ος πορευεται επι χειρων εν πασι τοις θηριοις α πορευεται επι τεσσαρα ακαθαρτα εσται υμιν πας ο απομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας
29 και ο αιρων των θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν
30 και ταυτα υμιν ακαθαρτα απο των ερπετων των ερποντων επι της γης η γαλη και ο μυς και ο κροκοδειλος ο χερσαιος
31 μυγαλη και χαμαιλεων και καλαβωτης και σαυρα και ασπαλαξ
32 ταυτα ακαθαρτα υμιν απο παντων των ερπετων των επι της γης πας ο απομενος αυτων τεθνηκοτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας
33 και παν εφ' ο αν επιεση απ' αυτων τεθνηκοτων αυτων ακαθαρτον εσται απο παντος σκευους ξυλινου η ιματιου η δερματος η σακκου παν σκευος ο εαν ποιηθη εργον εν αυτω εις υδωρ βαφησεται και ακαθαρτον εσται εως εσπερας και καθαρων εσται
34 και παν σκευος οστρακινον εις ο εαν πεση απο τουτων ενδον οσα εαν ενδον η ακαθαρτα εσται και αυτο συντριβησεται
35 και παν βρωμα ο εσθεται εις ο εαν επελθη επ' αυτο υδωρ ακαθαρτον εσται και παν ποτον ο πινεται εν παντι αγγειω ακαθαρτον εσται
36 και παν ο εαν πεση απο των θνησιμαιων αυτων επ' αυτο ακαθαρτον εσται κλιβανοι και κυθροποδες καθαιρεθησονται ακαθαρτα ταυτα εστιν και ακαθαρτα ταυτα υμιν εσονται
37 πλην πηγων υδατων και λακκου και συναγωγης υδατος εσται καθαρων ο δε απομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται
38 εαν δε επιεση των θνησιμαιων αυτων επι παν σπερμα σποριμον ο σπαρησεται καθαρων εσται

- 38 εαν δε επιχυθη υδωρ επι παν σπερμα και επιεση των θνησιμιαων αυτων επ' αυτο ακαθαρτον εστιν υμιν
- 39 εαν δε αποθανη των κτηνων ο εστιν υμιν τουτο φαγειν ο αποτομενος των θνησιμιαων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας
- 40 και ο εσθιων απο των θνησιμιαων τουτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο αιρων απο θνησιμιαων αυτων πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και α καθαρτος εσται εως εσπερας
- 41 και παν ερπετον ο ερπει επι της γης βδελυγμα τουτο εσται υμιν ου βρωθησεται
- 42 και πας ο πορευομενος επι κοιλιας και πας ο πορευομενος επι τεσσαρα δια παντος ο πολυπληθει ποσιν εν πασιν τοις ερπετοις τοις ερπουσιν επι της γης ου φαγεσθε αυτο οτι β δελυγμα υμιν εστιν
- 43 και ου μη βδελυξητε τας ψυχας υμων εν πασι τοις ερπετοις τοις ερπουσιν επι της γης και ου μιανθησεσθε εν τουτοις και ουκ ακαθαρτοι εσεσθε εν αυτοις
- 44 οτι εγω ειμι κυριος ο θεος υμων και αγιασθησεσθε και αγιοι εσεσθε οτι αγιος ειμι εγω κυριος ο θεος υμων και ου μιανειτε τας ψυχας υμων εν πασιν τοις ερπετοις τοις κινουμ ενοις επι της γης
- 45 οτι εγω ειμι κυριος ο αναγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ειναι υμων θεος και εσεσθε αγιοι οτι αγιος ειμι εγω κυριος
- 46 ουτος ο νομος περι των κτηνων και των πετεινων και πασης ψυχης της κινουμενης εν τω υδατι και πασης ψυχης ερπουσης επι της γης
- 47 διαστευλαι ανα μεσον των ακαθαρτων και ανα μεσον των καθαρων και ανα μεσον των ζωογονουντων τα εσθιομενα και ανα μεσον των ζωογονουντων τα μη εσθιομενα
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσιν λεγων
- 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους γυνη ητις εαν σπερματισθη και τεκη αρσεν και ακαθαρτος εσται επτα ημερας κατα τας ημερας του χωρισμου της αφεδρου αυτης ακαθαρτος εσται
- 3 και τη ημερα τη ογδοη περιτεμει την σαρκα της ακροβυστιας αυτου
- 4 και τριακοντα ημερας και τρεις καθησεται εν αιματι ακαθαρτω αυτης παντος αγιου ουχ αφεται και εις το αγιαστηριον ουκ εισελυσεται εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι καθα ρσεως αυτης
- 5 εαν δε θηλυ τεκη και ακαθαρτος εσται δις επτα ημερας κατα την αφεδρον και εξηκοντα ημερας και εξ καθεσθησεται εν αιματι ακαθαρτω αυτης
- 6 και οταν αναπληρωθωσιν αι ημεραι καθαρσεως αυτης εφ' υιω η επι θυγατρι προσοισει αμνον ενιαυσιον αμωμον εις ολοκαυτωμα και νεοσσον περιστερας η τρυγωνα περι αμα ρτιας επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου προς τον ιερα
- 7 και προσοισει εναντι κυριου και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς και καθαριει αυτην απο της πηγης του αιματος αυτης ουτος ο νομος της τικτουσης αρσεν η θηλυ
- 8 εαν δε μη ευρισκη η χειρ αυτης το ικανον εις αμνον και λημψεται δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων μιαν εις ολοκαυτωμα και μιαν περι αμαρτιας και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς και καθαρισθησεται
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσιν και ααρων λεγων
- 2 ανθρωπω εαν τινι γενηται εν δερματι χρωτος αυτου ουλη σημασιας τηλαυγης και γενηται εν δερματι χρωτος αυτου αφη λεπρας και αχθησεται προς ααρων τον ιερα η ενα τ ων υιων αυτου των ιερεων
- 3 και οψεται ο ιερευς την αφην εν δερματι του χρωτος αυτου και η θριξ εν τη αφη μεταβαλη λευκη και η οψις της αφης ταπεινη απο του δερματος του χρωτος αφη λεπρας εστ ιν και οψεται ο ιερευς και μιανει αυτον
- 4 εαν δε τηλαυγης λευκη η εν τω δερματι του χρωτος και ταπεινη μη η η οψις αυτης απο του δερματος και η θριξ αυτου ου μετεβαλεν τριχα λευκην αυτη δε εστιν αμαυρα και αφοριει ο ιερευς την αφην επτα ημερας
- 5 και οψεται ο ιερευς την αφην τη ημερα τη εβδομη και ιδου η αφη μενει εναντιον αυτου ου μετεπεσεν η αφη εν τω δερματι και αφοριει αυτον ο ιερευς επτα ημερας το δευτερ ον
- 6 και οψεται αυτον ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη το δευτερον και ιδου αμαυρα η αφη ου μετεπεσεν η αφη εν τω δερματι καθαριει αυτον ο ιερευς σημασια γαρ εστιν και πλυναμ ενος τα ιματια καθαρως εσται
- 7 εαν δε μεταβαλουσα μεταπεση η σημασια εν τω δερματι μετα το ιδειν αυτον τον ιερα του καθαρισαι αυτον και οφθησεται το δευτερον τω ιερει

8 και οψεται αυτον ο ιερευς και ιδου μετεπεσεν η σημασια εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερευς λεπρα εστιν
9 και αφη λεπρας εαν γενηται εν ανθρωπω και ηξει προς τον ιερεα
10 και οψεται ο ιερευς και ιδου ουλη λευκη εν τω δερματι και αυτη μετεβαλεν τριχα λευκην και απο του υγιους της σαρκος της ζωσης εν τη ουλη
11 λεπρα παλαιουμενη εστιν εν τω δερματι του χρωτος εστιν και μιανει αυτον ο ιερευς και αφορει αυτον οτι ακαθαρτος εστιν
12 εαν δε εξανθουσα εξανθηση η λεπρα εν τω δερματι και καλυψη η λεπρα παν το δερμα της αφης απο κεφαλης εως ποδων καθ' ολην την ορασιν του ιερεως
13 και οψεται ο ιερευς και ιδου εκαλυψεν η λεπρα παν το δερμα του χρωτος και καθαριει αυτον ο ιερευς την αφην οτι παν μετεβαλεν λευκον καθαρον εστιν
14 και η αν ημερα οφθη εν αυτω χρως ζων μιανθησεται
15 και οψεται ο ιερευς τον χρωτα τον υγιη και μιανει αυτον ο χρως ο υγιης οτι ακαθαρτος εστιν λεπρα εστιν
16 εαν δε αποκαταστη ο χρως ο υγιης και μεταβαλη λευκη και ελευσεται προς τον ιερεα
17 και οψεται ο ιερευς και ιδου μετεβαλεν η αφη εις το λευκον και καθαριει ο ιερευς την αφην καθαρος εστιν
18 και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου ελκος και υγιασθη
19 και γενηται εν τω τοπω του ελκους ουλη λευκη η τηλαυγης λευκαινουσα η πυρριζουσα και οφθησεται τω ιερει
20 και οψεται ο ιερευς και ιδου η οψις ταπεινοτερα του δερματος και η θριξ αυτης μετεβαλεν εις λευκην και μιανει αυτον ο ιερευς λεπρα εστιν εν τω ελκει εξηνηθησεν
21 εαν δε ιδη ο ιερευς και ιδου ουκ εστιν εν αυτω θριξ λευκη και ταπεινον μη η απο του δερματος του χρωτος και αυτη η αμαυρα αφορει αυτον ο ιερευς επτα ημερας
22 εαν δε διαχειται εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερευς αφη λεπρας εστιν εν τω ελκει εξηνηθησεν
23 εαν δε κατα χωραν μεινη το τηλαυγημα και μη διαχειται ουλη του ελκους εστιν και καθαριει αυτον ο ιερευς
24 και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου κατακαυμα πυρος και γενηται εν τω δερματι αυτου το υγιασθεν του κατακαυματος αυγαζον τηλαυγες λευκον υποπυρριζον η εκλευκον
25 και οψεται αυτον ο ιερευς και ιδου μετεβαλεν θριξ λευκη εις το αυγαζον και η οψις αυτου ταπεινη απο του δερματος λεπρα εστιν εν τω κατακαυματι εξηνηθησεν και μιανει αυτον ο ιερευς αφη λεπρας εστιν
26 εαν δε ιδη ο ιερευς και ιδου ουκ εστιν εν τω αυγαζοντι θριξ λευκη και ταπεινον μη η απο του δερματος αυτο δε αμαυρον και αφορει αυτον ο ιερευς επτα ημερας
27 και οψεται αυτον ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη εαν δε διαχυσει διαχειται εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερευς αφη λεπρας εστιν εν τω ελκει εξηνηθησεν
28 εαν δε κατα χωραν μεινη το αυγαζον και μη διαχυθη εν τω δερματι αυτη δε η αμαυρα η ουλη του κατακαυματος εστιν και καθαριει αυτον ο ιερευς ο γαρ χαρακτηρ του κατακαυματος εστιν
29 και ανδρι και γυναικι εαν γενηται εν αυτοις αφη λεπρας εν τη κεφαλη η εν τω πωγωνι
30 και οψεται ο ιερευς την αφην και ιδου η οψις αυτης εγκοιλοτερα του δερματος εν αυτη δε θριξ ξανθιζουσα λεπτη και μιανει αυτον ο ιερευς θραυσμα εστιν λεπρα της κεφαλης η λεπρα του πωγωνος εστιν
31 και εαν ιδη ο ιερευς την αφην του θραυσματος και ιδου ουχ η οψις εγκοιλοτερα του δερματος και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και αφορει ο ιερευς την αφην του θραυσματος επτα ημερας
32 και οψεται ο ιερευς την αφην τη ημερα τη εβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και η οψις του θραυσματος ουκ εστιν κοιλη απο του δερματος
33 και ξυρηθησεται το δερμα το δε θραυσμα ου ξυρηθησεται και αφορει ο ιερευς το θραυσμα επτα ημερας το δευτερον
34 και οψεται ο ιερευς το θραυσμα τη ημερα τη εβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα εν τω δερματι μετα το ξυρηθηναι αυτον και η οψις του θραυσματος ουκ εστιν κοιλη απο του δερματος και καθαριει αυτον ο ιερευς και πλυναμενος τα ματια καθαρος εσται
35 εαν δε διαχυσει διαχειται το θραυσμα εν τω δερματι μετα το καθαρισθηναι αυτον
36 και οψεται ο ιερευς και ιδου διακεχυται το θραυσμα εν τω δερματι ουκ επισκεψεται ο ιερευς περι της τριχος της ξανθης οτι ακαθαρτος εστιν

37 εαν δε ενωπιον μεινη το θραυσμα επι χωρας και θριξ μελαινα ανατειλη εν αυτω υγιακεν το θραυσμα καθαρως εστιν και καθαριει αυτον ο ιερευς
38 και ανδρι η γυναικι εαν γενηται εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαθιζοντα
39 και οψεται ο ιερευς και ιδου εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαθιζοντα αλφος εστιν καθαρως εστιν εξανθει εν τω δερματι της σαρκος αυτου καθαρως εστιν
40 εαν δε τινη μαδηση η κεφαλη αυτου φαλακρος εστιν καθαρως εστιν
41 εαν δε κατα προσωπον μαδηση η κεφαλη αυτου αναφαλαντος εστιν καθαρως εστιν
42 εαν δε γενηται εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου αφη λευκη η πυρριζουσα λεπρα εστιν εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου
43 και οψεται αυτον ο ιερευς και ιδου η οψις της αφης λευκη πυρριζουσα εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου ως ειδος λεπρας εν δερματι της σαρκος αυτου
44 ανθρωπος λεπρος εστιν μιανσει μιανει αυτον ο ιερευς εν τη κεφαλη αυτου η αφη αυτου
45 και ο λεπρος εν ω εστιν η αφη τα ιματια αυτου εστω παραλελυμενα και η κεφαλη αυτου ακατακαλυπτος και περι το στομα αυτου περιβαλεσθω και ακαθαρτος κεκλησεται
46 πασας τας ημερας οσας αν η επ' αυτου η αφη ακαθαρτος ων ακαθαρτος εσται κεχωρισμενος καθησεται εξω της παρεμβολης εσται αυτου η διατριβη
47 και ιματιω εαν γενηται εν αυτω αφη λεπρας εν ιματιω ερεω η εν ιματιω στιππυνω
48 η εν στημονι η εν κροκη η εν τοις λινοις η εν τοις ερεοις η εν δερματι η εν παντι εργασιμω δερματι
49 και γενηται η αφη χλωριζουσα η πυρριζουσα εν τω δερματι η εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει εργασιμω δερματος αφη λεπρας εστιν και δειξει τω ιερει
50 και οψεται ο ιερευς την αφην και αφορει ο ιερευς την αφην επτα ημερας
51 και οψεται ο ιερευς την αφην τη ημερα τη εβδομη εαν δε διαχηται η αφη εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν τω δερματι κατα παντα οσα αν ποιηθη δερματα εν τη εργασια λεπρα εμμονος εστιν η αφη ακαθαρτος εστιν
52 κατακαυσει το ιματιον η τον στημονα η την κροκην εν τοις ερεοις η εν τοις λινοις η εν παντι σκευει δερματινω εν ω εαν η εν αυτω η αφη οτι λεπρα εμμονος εστιν εν πυρι κατακαυθησεται
53 εαν δε ιδη ο ιερευς και μη διαχηται η αφη εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει δερματινω
54 και συνταξει ο ιερευς και πλυνει εφ' ου εαν η επ' αυτου η αφη και αφορει ο ιερευς την αφην επτα ημερας το δευτερον
55 και οψεται ο ιερευς μετα το πλυθηναι αυτο την αφην και ηδε μη μετεβαλεν την οψιν η αφη και η αφη ου διαχειται ακαθαρτον εστιν εν πυρι κατακαυθησεται εστηρισται εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη
56 και εαν ιδη ο ιερευς και η αμαυρα η αφη μετα το πλυθηναι αυτο απορρηξει αυτο απο του ιματιου η απο του δερματος η απο του στημονος η απο της κροκης
57 εαν δε οφθη ετι εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει δερματινω λεπρα εξανθουσα εστιν εν πυρι κατακαυθησεται εν ω εστιν η αφη
58 και το ιματιον η ο στημων η η κροκη η παν σκευος δερματινω ο πλυθησεται και αποστησεται απ' αυτου η αφη και πλυθησεται το δευτερον και καθαρων εσται
59 ουτος ο νομος αφης λεπρας ιματιου ερεου η στιππυνου η στημονος η κροκης η παντος σκευους δερματινου εις το καθαρισαι αυτο η μιαναι αυτο
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 ουτος ο νομος του λεπρου η αν ημερα καθαρισθη και προσαχθησεται προς τον ιερεα
3 και εξελευσεται ο ιερευς εξω της παρεμβολης και οψεται ο ιερευς και ιδου ιαται η αφη της λεπρας απο του λεπρου
4 και προσταξει ο ιερευς και λημψονται τω κεκαθαρισμενω δυο ορνιθια ζωντα καθαρα και ξυλον κεδρινον και κεκλωσμενον κοκκινον και υσσωπον
5 και προσταξει ο ιερευς και σφαξουσιν το ορνιθιον το εν εις αγγειον οστρακινον εφ' υδατι ζωντι
6 και το ορνιθιον το ζων λημψεται αυτο και το ξυλον το κεδρινον και το κλωστον κοκκινον και τον υσσωπον και βαψει αυτα και το ορνιθιον το ζων εις το αιμα του ορνιθιου το υ σφαγεντος εφ' υδατι ζωντι

- 7 και περιρρανει επι τον καθαρισθεντα απο της λεπρας επτακις και καθαρος εσται και εξαποστελει το ορνιθιον το ζων εις το πεδιον
- 8 και πλυνει ο καθαρισθεις τα ιματια αυτου και ξυρηθησεται αυτου πασαν την τριχα και λουσεται εν υδατι και καθαρος εσται και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολη ν και διατριψει εξω του οικου αυτου επτα ημερας
- 9 και εσται τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται πασαν την τριχα αυτου την κεφαλην αυτου και τον πωγωνα και τας οφρυα και πασαν την τριχα αυτου ξυρηθησεται και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και καθαρος εσται
- 10 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και προβατον ενιαυσιον αμωμον και τρια δεκατα σεμιδαλεως εις θυσιαν πεφυραμενης εν ελαιω και κοτυλη ν ελαιου μιαν
- 11 και στησει ο ιερευς ο καθαριζων τον ανθρωπον τον καθαριζομενον και ταυτα εναντι κυριου επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου
- 12 και λημψεται ο ιερευς τον αμνον τον ενα και προσαξει αυτον της πλημμελειας και την κοτυλην του ελαιου και αφορει αυτο αφορισμα εναντι κυριου
- 13 και σφαξουσιν τον αμνον εν τοπω ου σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα και τα περι αμαρτιας εν τοπω αγιω εστιν γαρ το περι αμαρτιας ωσπερ το της πλημμελειας εστιν τω ιερει α για αγιων εστιν
- 14 και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος του της πλημμελειας και επιθησει ο ιερευς επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου
- 15 και λαβων ο ιερευς απο της κοτυλης του ελαιου επιχει επι την χειρα του ιερεως την αριστεραν
- 16 και βαψει τον δακτυλον τον δεξιον απο του ελαιου του οντος επι της χειρος της αριστερας και ρανει επτακις τω δακτυλω εναντι κυριου
- 17 το δε καταλειφθεν ελαιον το ον εν τη χειρι επιθησει ο ιερευς επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου επι τον τοπον του αιματος του της πλημμελειας
- 18 το δε καταλειφθεν ελαιον το επι της χειρος του ιερεως επιθησει ο ιερευς επι την κεφαλην του καθαρισθεντος και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι κυριου
- 19 και ποιησει ο ιερευς το περι της αμαρτιας και εξιλασεται ο ιερευς περι του ακαθαρτου του καθαριζομενου απο της αμαρτιας αυτου και μετα τουτο σφαξει ο ιερευς το ολοκαυτωμα
- 20 και ανοισει ο ιερευς το ολοκαυτωμα και την θυσιαν επι το θυσιαστηριον εναντι κυριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς και καθαρισθησεται
- 21 εαν δε πενηται και η χειρ αυτου μη ευρισκη λημψεται αμνον ενα εις ο πλημμελησεν εις αφαιρεμα ωστε εξιλασασθαι περι αυτου και δεκατον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαιω εις θυσιαν και κοτυλην ελαιου μιαν
- 22 και δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων οσα ευρεν η χειρ αυτου και εσται η μια περι αμαρτιας και η μια εις ολοκαυτωμα
- 23 και προσοισει αυτα τη ημερα τη ογδοη εις το καθαρισαι αυτον προς τον ιερεα επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου
- 24 και λαβων ο ιερευς τον αμνον της πλημμελειας και την κοτυλην του ελαιου επιθησει αυτα επιθεμα εναντι κυριου
- 25 και σφαξει τον αμνον της πλημμελειας και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος του της πλημμελειας και επιθησει επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου
- 26 και απο του ελαιου επιχει ο ιερευς επι την χειρα του ιερεως την αριστεραν
- 27 και ρανει ο ιερευς τω δακτυλω τω δεξιω απο του ελαιου του εν τη χειρι αυτου τη αριστερα επτακις εναντι κυριου
- 28 και επιθησει ο ιερευς απο του ελαιου του επι της χειρος αυτου επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος αυτου της δεξιας και επι το ακρον του ποδος αυτου του δεξιου επι τον τοπον του αιματος του της πλημμελειας
- 29 το δε καταλειφθεν απο του ελαιου το ον επι της χειρος του ιερεως επιθησει επι την κεφαλην του καθαρισθεντος και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι κυριου
- 30 και ποιησει μιαν των τρυγωνων η απο των νεοσσω των περιστερων καθοτι ευρεν αυτου η χειρ
- 31 την μιαν περι αμαρτιας και την μιαν εις ολοκαυτωμα συν τη θυσια και εξιλασεται ο ιερευς περι του καθαριζομενου εναντι κυριου
- 32 ουτος ο νομος εν ω εστιν η αφη της λεπρας και του μη ευρισκοντος τη χειρι εις τον καθαρισμον αυτου
- 33 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων

34 ως αν εισελθητε εις την γην των χαναναιων ην εγω διδωμι υμιν εν κτησει και δωσω αφην λεπρας εν ταις οικιαις της γης της εγκτητου υμιν
35 και ηξει τινος αυτου η οικια και αναγγελοι τω ιερει λεγων ωσπερ αφη εωραται μου εν τη οικια
36 και προσταξει ο ιερευς αποσκευασαι την οικιαν προ του εισελθοντα ιδειν τον ιερεα την αφην και ου μη ακαθαρτα γενηται οσα εαν η εν τη οικια και μετα ταυτα εισελευσεται ο ιερευς καταμαθειν την οικιαν
37 και οψεται την αφην εν τοις τοιχοις της οικιας κοιλαδας χλωριζουσας η πυρριζουσας και η οψις αυτων ταπεινοτερα των τοιχων
38 και εξελθων ο ιερευς εκ της οικιας επι την θυραν της οικιας και αφορει ο ιερευς την οικιαν επτα ημερας
39 και επανηξει ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη και οψεται την οικιαν και ιδου ου διεχυθη η αφη εν τοις τοιχοις της οικιας
40 και προσταξει ο ιερευς και εξελουσιν τους λιθους εν οις εστιν η αφη και εκβαλουσιν αυτους εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον
41 και αποξυσουσιν την οικιαν εσωθεν κυκλω και εκχεουσιν τον χουν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον
42 και λημψονται λιθους απεξυσμενους ετερους και αντιθησουσιν αντι των λιθων και χουν ετερον λημψονται και εξαλειψουσιν την οικιαν
43 εαν δε επελη παλιν αφη και ανατειλη εν τη οικια μετα το εξελειν τους λιθους και μετα το αποξυσθηναι την οικιαν και μετα το εξαλειφθηναι
44 και εισελευσεται ο ιερευς και οψεται ει διακεχυται η αφη εν τη οικια λεπρα εμμοнос εστιν εν τη οικια ακαθαρτος εστιν
45 και καθελουσιν την οικιαν και τα ξυλα αυτης και τους λιθους αυτης και παντα τον χουν εξοισουσιν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον
46 και ο εισπορευομενος εις την οικιαν πασας τας ημερας ας αφωρισμενη εστιν ακαθαρτος εσται εως εσπερας
47 και ο κοιμωμενος εν τη οικια πλυνει τα ιματια αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο εσθων εν τη οικια πλυνει τα ιματια αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
48 εαν δε παραγενομενος εισελθη ο ιερευς και ιδη και ιδου διαχυσει ου διαχειται η αφη εν τη οικια μετα το εξαλειφθηναι την οικιαν και καθαριει ο ιερευς την οικιαν οτι ιαθη η αφη
49 και λημψεται αφαγνισαι την οικιαν δυο ορνιθια ζωντα καθαρα και ξυλον κεδρινον και κεκλωσμενον κοκκινον και υσσωπον
50 και σφαξει το ορνιθιον το εν εις σκευος οστρακινον εφ' υδατι ζωντι
51 και λημψεται το ξυλον το κεδρινον και το κεκλωσμενον κοκκινον και τον υσσωπον και το ορνιθιον το ζων και βαψει αυτο εις το αιμα του ορνιθιου του εσφαγμενου εφ' υδατι ζωντι και περιρρανει εν αυτοις επι την οικιαν επτακις
52 και αφαγνιει την οικιαν εν τω αιματι του ορνιθιου και εν τω υδατι τω ζωντι και εν τω ορνιθιω τω ζωντι και εν τω ξυλω τω κεδρινω και εν τω υσσωπω και εν τω κεκλωσμενω κοκκινω
53 και εξαποστειλει το ορνιθιον το ζων εξω της πολεως εις το πεδιον και εξιλασεται περι της οικιας και καθαρα εσται
54 ουτος ο νομος κατα πασαν αφην λεπρας και θραυσματος
55 και της λεπρας ιματιου και οικιας
56 και ουλης και σημασιας και του αυγαζοντος
57 και του εξηγησασθαι η ημερα ακαθαρτον και η ημερα καθαρισθησεται ουτος ο νομος της λεπρας
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις αυτοις ανδρι ανδρι ω εαν γενηται ρυσις εκ του σωματος αυτου η ρυσις αυτου ακαθαρτος εστιν
3 και ουτος ο νομος της ακαθαρσιας αυτου ρεων γονον εκ σωματος αυτου εκ της ρυσεως ης συνεστηκεν το σωμα αυτου δια της ρυσεως αυτη η ακαθαρσια αυτου εν αυτω πασαι αι ημεραι ρυσεως σωματος αυτου η συνεστηκεν το σωμα αυτου δια της ρυσεως ακαθαρσια αυτου εστιν
4 πασα κοιτη εφ' η εαν κοιμηθη επ' αυτης ο γονορρυης ακαθαρτος εστιν και παν σκευος εφ' ο εαν καθιση επ' αυτο ο γονορρυης ακαθαρτον εσται
5 και ανθρωπος ος αν αφηται της κοιτης αυτου πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
6 και ο καθημενος επι του σκευους εφ' ο εαν καθιση ο γονορρυης πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας

7 και ο αποτομενος του χρωτος του γονορρους πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
8 εαν δε προσειλιση ο γονορρους επι τον καθαρον πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
9 και παν επισαγμα ονου εφ' ο αν επιβη επ' αυτο ο γονορρους ακαθαρτον εσται εως εσπερας
10 και πας ο αποτομενος οσα εαν η υποκατω αυτου ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο αιρων αυτα πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
11 και οσων εαν αφηται ο γονορρους και τας χειρας ου νενιπται πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
12 και σκευος οστρακινον ου αν αφηται ο γονορρους συντριβησεται και σκευος ξυλινον νιφησεται υδατι και καθαρον εσται
13 εαν δε καθαρισθη ο γονορρους εκ της ρυσεως αυτου και εξαριθμησεται αυτω επτα ημερας εις τον καθαρισμον και πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα υδατι και κ
αθαρος εσται
14 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται εαυτω δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων και οισει αυτα εναντι κυριου επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και δωσει αυτα τω
ιερει
15 και ποιησει αυτα ο ιερευς μιαν περι αμαρτιας και μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι κυριου απο της ρυσεως αυτου
16 και ανθρωπος ω εαν εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος και λουσεται υδατι παν το σωμα αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
17 και παν ιματιον και παν δερμα εφ' ο εαν η επ' αυτο κοιτη σπερματος και πλυθησεται υδατι και ακαθαρτον εσται εως εσπερας
18 και γυνη εαν κοιμηθη ανηρ μετ' αυτης κοιτην σπερματος και λουσονται υδατι και ακαθαροι εσονται εως εσπερας
19 και γυνη ητις εαν η ρεουσα αιματι εσται η ρυσις αυτης εν τω σωματι αυτης επτα ημερας εσται εν τη αφεδρω αυτης πας ο αποτομενος αυτης ακαθαρτος εσται εως εσπερας
20 και παν εφ' ο αν κοιταζηται επ' αυτο εν τη αφεδρω αυτης ακαθαρτον εσται και παν εφ' ο αν επικαθιση επ' αυτο ακαθαρτον εσται
21 και πας ος εαν αφηται της κοιτης αυτης πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
22 και πας ο αποτομενος παντος σκευους ου εαν καθιση επ' αυτο πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
23 εαν δε εν τη κοιτη αυτης ουσης η επι του σκευους ου εαν καθιση επ' αυτω εν τω απτεσθαι αυτον αυτης ακαθαρτος εσται εως εσπερας
24 εαν δε κοιτη τις κοιμηθη μετ' αυτης και γενηται η ακαθαρσια αυτης επ' αυτω και ακαθαρτος εσται επτα ημερας και πασα κοιτη εφ' η αν κοιμηθη επ' αυτης ακαθαρτος εστα
ι
25 και γυνη εαν ρηη ρυσει αιματος ημερας πλειους ουκ εν καιρω της αφεδρου αυτης εαν και ρηη μετα την αφεδρον αυτης πασαι αι ημεραι ρυσεως ακαθαρσιας αυτης καθαπερ αι
ι ημεραι της αφεδρου ακαθαρτος εσται
26 και πασαν κοιτην εφ' ην αν κοιμηθη επ' αυτης πασας τας ημερας της ρυσεως κατα την κοιτην της αφεδρου εσται αυτη και παν σκευος εφ' ο εαν καθιση επ' αυτο ακαθαρτον
εσται κατα την ακαθαρσιαν της αφεδρου
27 πας ο αποτομενος αυτης ακαθαρτος εσται και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
28 εαν δε καθαρισθη απο της ρυσεως και εξαριθμησεται αυτη επτα ημερας και μετα ταυτα καθαρισθησεται
29 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται αυτη δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων και οισει αυτα προς τον ιερεα επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου
30 και ποιησει ο ιερευς την μιαν περι αμαρτιας και την μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς εναντι κυριου απο ρυσεως ακαθαρσιας αυτης
31 και ευλαβεις ποιησετε τους υιους ισραηλ απο των ακαθαρσιων αυτων και ουκ αποθανουνται δια την ακαθαρσιαν αυτων εν τω μιναιν αυτους την σκηνην μου την εν αυτοις
32 ουτος ο νομος του γονορρους και εαν τινη εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος ωστε μιανθηναι εν αυτη
33 και τη αιμορροουση εν τη αφεδρω αυτης και ο γονορρους εν τη ρυσει αυτου τω αρσενι η τη θηλεια και τω ανδρι ος αν κοιμηθη μετα αποκαθημενης
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην μετα το τελευτησαι τους δυο υιους ααρων εν τω προσαγειν αυτους πυρ αλλοτριον εναντι κυριου και ετελευτησαν
2 και ειπεν κυριος προς μουσην λαλησον προς ααρων τον αδελφον σου και μη εισπορευεσθω πασαν ωραν εις το αγιον εσωτερον του καταπετασματος εις προσωπον του ιλαστη
ριου ο εστιν επι της κιβωτου του μαρτυριου και ουκ αποθανειται εν γαρ νεφελη οφθησομαι επι του ιλαστηριου

- 3 ουτως εισελευσεται ααρων εις το αγιον εν μοσχω εκ βοων περι αμαρτιας και κριον εις ολοκαυτωμα
- 4 και χιτωνα λινου ηγιασμενον ενδυσεται και περισκελες λινου εσται επι του χρωτος αυτου και ζωνη λινη ζωσεται και κιδαριν λινην περιθησεται ιματια αγια εστιν και λουσεται υδατι παν το σωμα αυτου και ενδυσεται αυτα
- 5 και παρα της συναγωγης των υιων ισραηλ λημψεται δυο χιμαρους εξ αιγων περι αμαρτιας και κριον ενα εις ολοκαυτωμα
- 6 και προσαξει ααρων τον μοσχον τον περι της αμαρτιας αυτου και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου
- 7 και λημψεται τους δυο χιμαρους και στησει αυτους εναντι κυριου παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου
- 8 και επιθησει ααρων επι τους δυο χιμαρους κληρον ενα τω κυριω και κληρον ενα τω αποπομπαιω
- 9 και προσαξει ααρων τον χιμαρον εφ' ον επηλθεν επ' αυτον ο κληρος τω κυριω και προσοισει περι αμαρτιας
- 10 και τον χιμαρον εφ' ον επηλθεν επ' αυτον ο κληρος του αποπομπαιου στησει αυτον ζωντα εναντι κυριου του εξιλασασθαι επ' αυτου ωστε αποστειλαι αυτον εις την αποπομπην αφησει αυτον εις την ερημον
- 11 και προσαξει ααρων τον μοσχον τον περι της αμαρτιας τον αυτου και του οικου αυτου μονον και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου και σφαξει τον μοσχον τον περι της αμαρτιας τον αυτου
- 12 και λημψεται το πυρειον πληρες ανθρακων πυρος απο του θυσιαστηριου του απεναντι κυριου και πλησει τας χειρας θυμιαματος συνθεσεως λεπτης και εισοισει εσωτερον του καταπετασματος
- 13 και επιθησει το θυμιαμα επι το πυρ εναντι κυριου και καλυψει η ατμις του θυμιαματος το ιλαστηριον το επι των μαρτυριων και ουκ αποθανειται
- 14 και λημψεται απο του αιματος του μοσχου και ρανει τω δακτυλω επι το ιλαστηριον κατα ανατολας κατα προσωπον του ιλαστηριου ρανει επτακις απο του αιματος τω δακτυλω
- 15 και σφαξει τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας τον περι του λαου εναντι κυριου και εισοισει απο του αιματος αυτου εσωτερον του καταπετασματος και ποιησει το αιμα αυτου ον τροπον εποιησεν το αιμα του μοσχου και ρανει το αιμα αυτου επι το ιλαστηριον κατα προσωπον του ιλαστηριου
- 16 και εξιλασεται το αγιον απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ και απο των αδικηματων αυτων περι πασων των αμαρτιων αυτων και ουτω ποιησει τη σκηνη του μαρτυριου τη εκτισμενη εν αυτοις εν μεσω της ακαθαρσιας αυτων
- 17 και πας ανθρωπος ουκ εσται εν τη σκηνη του μαρτυριου εισπορευομενου αυτου εξιλασασθαι εν τω αγιω εως αν εξελθη και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου και περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ
- 18 και εξελευσεται επι το θυσιαστηριον το ον απεναντι κυριου και εξιλασεται επ' αυτου και λημψεται απο του αιματος του μοσχου και απο του αιματος του χιμαρου και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω
- 19 και ρανει επ' αυτου απο του αιματος τω δακτυλω επτακις και καθαριει αυτο και αγιασει αυτο απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ
- 20 και συντελεσει εξιλασκομενος το αγιον και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και περι των ιερεων καθαριει και προσαξει τον χιμαρον τον ζωντα
- 21 και επιθησει ααρων τας χειρας αυτου επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαγορευσει επ' αυτου πασας τας ανομιας των υιων ισραηλ και πασας τας αδικιας αυτων και πασας τας αμαρτιας αυτων και επιθησει αυτας επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαποστελει εν χειρι ανθρωπου ετοιμου εις την ερημον
- 22 και λημψεται ο χιμαρος εφ' εαυτω τας αδικιας αυτων εις γην αβατον και εξαποστελει τον χιμαρον εις την ερημον
- 23 και εισελευσεται ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εκδυσεται την στολην την λινην ην ενεδεδυκει εισπορευομενου αυτου εις το αγιον και αποθησει αυτην εκει
- 24 και λουσεται το σωμα αυτου υδατι εν τοπω αγιω και ενδυσεται την στολην αυτου και εξελθων ποιησει το ολοκαρπωμα αυτου και το ολοκαρπωμα του λαου και εξιλασεται περι αυτου και περι του οικου αυτου και περι του λαου ως περι των ιερεων
- 25 και το στεαρ το περι των αμαρτιων ανοισει επι το θυσιαστηριον
- 26 και ο εξαποστελλων τον χιμαρον τον διεσταλμενον εις αφεσιν πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην
- 27 και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας τον περι του αιμα εισηνεχθη εξιλασασθαι εν τω αγιω εξοισουσιν αυτα εξω της παρεμβολης και κατακαυσουσιν αυτα εν πυρι και τα δερματα αυτων και τα κρεα αυτων και την κοπρον αυτων

- 28 ο δε κατακαιων αυτα πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην
- 29 και εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εν τω μηνι τω εβδομω δεκατη του μηνος ταπεινωσατε τας ψυχας υμων και παν εργον ου ποιησετε ο αυτοχθων και ο προσηλυτος ο προσκειμενος εν υμιν
- 30 εν γαρ τη ημερα ταυτη εξιλασεται περι υμων καθαρισαι υμας απο πασων των αμαρτιων υμων εναντι κυριου και καθαρισθησεθε
- 31 σαββατα σαββατων αναπαυσις αυτη εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων νομιμον αιωνιον
- 32 εξιλασεται ο ιερευς ον αν χρισωσιν αυτον και ον αν τελειωσουσιν τας χειρας αυτου ιερατευειν μετα τον πατερα αυτου και ενδυσεται την στολην την λινην στολην αγιαν
- 33 και εξιλασεται το αγιον του αγιου και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον εξιλασεται και περι των ιερεων και περι πασης συναγωγης εξιλασεται
- 34 και εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εξιλασκεσθαι περι των υιων ισραηλ απο πασων των αμαρτιων αυτων απαξ του ενιαυτου ποιηθησεται καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μουση
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 2 λαλησον προς ααρων και προς τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ και ερεις προς αυτους τουτο το ρημα ο ενειτατο κυριος λεγων
- 3 ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν σφαξη μοσχον η προβατον η αιγα εν τη παρεμβολη και ος αν σφαξη εξω της παρεμβολης
- 4 και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ωστε ποιησαι αυτο εις ολοκαυτωμα η σωτηριον κυριω δεκτον εις οσμην ευωδιας και ος αν σφαξη εξω και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη αυτο ωστε μη προσενεγκαι δωρον κυριω απεναντι της σκηνης κυριου και λογισθησεται τω ανθρωπω εκεινω αιμα αιμα εξεχεεν εξω λεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης
- 5 οπως αναφερωσιν οι υιοι ισραηλ τας θυσιας αυτων οσας αν αυτοι σφαξουσιν εν τοις πεδιοις και οισουσιν τω κυριω επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου προς τον ιερεα και θυσουσιν θυσιαν σωτηριου τω κυριω αυτα
- 6 και προσχει ο ιερευς το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω απεναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και ανοισει το στεαρ εις οσμην ευωδιας κυριω
- 7 και ου θυσουσιν επι τας θυσιας αυτων τοις ματαιοις οις αυτοι εκπορευουσιν οπισω αυτων νομιμον αιωνιον εσται υμιν εις τας γενεας υμων
- 8 και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και απο των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν ποιηση ολοκαυτωμα η θυσιαν
- 9 και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ποιησαι αυτο τω κυριω εξολεθρευθησεται ο ανθρωπος εκεινος εκ του λαου αυτου
- 10 και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν φαγη παν αιμα και επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχην την εσθουσαν το αιμα και απολω αυτην εκ του λαου αυτης
- 11 η γαρ ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν και εγω δεδωκα αυτο υμιν επι του θυσιαστηριου εξιλασκεσθαι περι των ψυχων υμων το γαρ αιμα αυτου αντι της ψυχης εξιλασεται
- 12 δια τουτο ειρηκα τοις υιοις ισραηλ πασα ψυχη εξ υμων ου φαγεται αιμα και ο προσηλυτος ο προσκειμενος εν υμιν ου φαγεται αιμα
- 13 και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν θηρευση θηρευμα θηριον η πετεινον ο εσθεται και εκχει το αιμα και καλυψει αυτο τη γη
- 14 η γαρ ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν και ειπα τοις υιοις ισραηλ αιμα πασης σαρκος ου φαγεσθε οτι η ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν πας ο εσθων αυτο εξολεθρευθησεται
- 15 και πασα ψυχη ητις φαγεται θνησιμιον η θηριαλωτον εν τοις αυτοχθοσιν η εν τοις προσηλυτοις πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και καθαρος εσται
- 16 εαν δε μη πλυνη τα ιματια και το σωμα μη λουσηται υδατι και λημψεται ανομημα αυτου
- 1 και ειπεν κυριος προς μουσην λεγων
- 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εγω κυριος ο θεος υμων

3 κατα τα επιτηδεύματα γης αιγυπτου εν η κατώκησατε επ' αυτη ου ποιησετε και κατα τα επιτηδεύματα γης χανααν εις ην εγω εισαγω υμας εκει ου ποιησετε και τοις νομιμοις αυτων ου πορευσεσθε

4 τα κριματα μου ποιησετε και τα προσταγματα μου φυλαξεσθε πορευεσθαι εν αυτοις εγω κυριος ο θεος υμων

5 και φυλαξεσθε παντα τα προσταγματα μου και παντα τα κριματα μου και ποιησετε αυτα α ποιησας ανθρωπος ζησεται εν αυτοις εγω κυριος ο θεος υμων

6 ανθρωπος ανθρωπος προς παντα οικεια σαρκος αυτου ου προσελευσεται αποκαλυσαι ασχημοσυνην εγω κυριος

7 ασχημοσυνην πατρος σου και ασχημοσυνην μητρος σου ουκ αποκαλυψεις μητηρ γαρ σου εστιν και ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης

8 ασχημοσυνην γυναικος πατρος σου ουκ αποκαλυψεις ασχημοσυνη πατρος σου εστιν

9 ασχημοσυνην της αδελφης σου εκ πατρος σου η εκ μητρος σου ενδογενους η γεγεννημενης εξω ουκ αποκαλυψεις ασχημοσυνην αυτης

10 ασχημοσυνην θυγατρος υιου σου η θυγατρος θυγατρος σου ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτων οτι ση ασχημοσυνη εστιν

11 ασχημοσυνην θυγατρος γυναικος πατρος σου ουκ αποκαλυψεις ομοπατρια αδελφη σου εστιν ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης

12 ασχημοσυνην αδελφης πατρος σου ουκ αποκαλυψεις οικεια γαρ πατρος σου εστιν

13 ασχημοσυνην αδελφης μητρος σου ουκ αποκαλυψεις οικεια γαρ μητρος σου εστιν

14 ασχημοσυνην αδελφου του πατρος σου ουκ αποκαλυψεις και προς την γυναικα αυτου ουκ εισελευση συγγενης γαρ σου εστιν

15 ασχημοσυνην νυμφης σου ουκ αποκαλυψεις γυνη γαρ υιου σου εστιν ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης

16 ασχημοσυνην γυναικος αδελφου σου ουκ αποκαλυψεις ασχημοσυνη αδελφου σου εστιν

17 ασχημοσυνην γυναικος και θυγατρος αυτης ουκ αποκαλυψεις την θυγατερα του υιου αυτης και την θυγατερα της θυγατρος αυτης ου λημψη αποκαλυσαι την ασχημοσυνην αυτων οικειαι γαρ σου εισιν ασεβημα εστιν

18 γυναικα επι αδελφη αυτης ου λημψη αντιζηλον αποκαλυσαι την ασχημοσυνην αυτης επ' αυτη ετι ζωσης αυτης

19 και προς γυναικα εν χωρισμω ακαθαρσιας αυτης ου προσελευση αποκαλυσαι την ασχημοσυνην αυτης

20 και προς την γυναικα του πλησιον σου ου δωσεις κοιτην σπερματος σου εκμιανθηναι προς αυτην

21 και απο του σπερματος σου ου δωσεις λατρευειν αρχοντι και ου βεβηλωσεις το ονομα το αγιον εγω κυριος

22 και μετα αρσενος ου κοιμηθηση κοιτην γυναικος βδελυγμα γαρ εστιν

23 και προς παν τετραπουν ου δωσεις την κοιτην σου εις σπερματισμον εκμιανθηναι προς αυτο και γυνη ου στησεται προς παν τετραπουν βιβασθηναι μυσερον γαρ εστιν

24 μη μιαινεσθε εν πασιν τουτοις εν πασι γαρ τουτοις εμιανθησαν τα εθνη α εγω εξαποστελλω προ προσωπου υμων

25 και εμιανθη η γη και ανταπεδωκα αδικιαν αυτοις δι' αυτην και προσωχθισεν η γη τοις εγκαθημενοις επ' αυτης

26 και φυλαξεσθε παντα τα νομιμα μου και παντα τα προσταγματα μου και ου ποιησετε απο παντων των βδελυγματων τουτων ο εγχωριος και ο προσγενομενος προσηλυτος εν υμιν

27 παντα γαρ τα βδελυγματα ταυτα εποιησαν οι ανθρωποι της γης οι οντες προτεροι υμων και εμιανθη η γη

28 και ινα μη προσοχθιση υμιν η γη εν τω μιαινειν υμας αυτην ον τροπον προσωχθισεν τοις εθνεσιν τοις προ υμων

29 οτι πας ος αν ποιηση απο παντων των βδελυγματων τουτων εξολεθρευθησονται αι ψυχαι αι ποιουσαι εκ του λαου αυτων

30 και φυλαξετε τα προσταγματα μου οπως μη ποιησητε απο παντων των νομιμων των εβδελυγμενων α γεγονεν προ του υμας και ου μιανθησεσθε εν αυτοις οτι εγω κυριος ο θεος υμων

1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

2 λαλησον τη συναγωγή των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτους αγιοι εσεσθε οτι εγω αγιος κυριος ο θεος υμων

3 εκαστος πατερα αυτου και μητερα αυτου φοβεισθω και τα σαββατα μου φυλαξεσθε εγω κυριος ο θεος υμων

4 ουκ επακολουθησετε ειδωλοις και θεους χωνευτους ου ποιησετε υμιν εγω κυριος ο θεος υμων
5 και εαν θυσητε θυσιαν σωτηριου τω κυριω δεκτην υμων θυσετε
6 η αν ημερα θυσητε βρωθησεται και τη αυριον και εαν καταλειφθη εως ημερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται
7 εαν δε βρωσει βρωθη τη ημερα τη τριτη αθυτον εστιν ου δεχθησεται
8 ο δε εσθων αυτο αμαρτιαν λημψεται οτι τα αγια κυριου εβεβηλωσεν και εξολεθρευθησονται αι ψυχαι αι εσθουσαι εκ του λαου αυτων
9 και εκθεριζοντων υμων τον θερισμον της γης υμων ου συντελεσετε τον θερισμον υμων του αγρου εκθερισαι και τα αποπιπτοντα του θερισμου σου ου συλλεξεις
10 και τον αμπελωνα σου ουκ επανατρυγησεις ουδε τους ρωγας του αμπελωνος σου συλλεξεις τω πτωχω και τω προσηλυτω καταλειψεις αυτα εγω εμι κυριος ο θεος υμων
11 ου κλεψετε ου ψευσεσθε ου συκοφαντησει εκαστος τον πλησιον
12 και ουκ ομεισθε τω ονοματι μου επ' αδικω και ου βεβηλωσετε το ονομα του θεου υμων εγω εμι κυριος ο θεος υμων
13 ουκ αδικησεις τον πλησιον και ουχ αρπασεις και ου μη κοιμηθησεται ο μισθος του μισθωτου παρα σοι εως πρωι
14 ου κακως ερεις κωφον και απεναντι τυφλου ου προσθησεις σκανδαλον και φοβηθηση κυριον τον θεον σου εγω εμι κυριος ο θεος υμων
15 ου ποιησετε αδικον εν κρισει ου λημψη προσωπον πτωχου ουδε θαυμασεις προσωπον δυναστου εν δικαιοσυνη κρινεις τον πλησιον σου
16 ου πορευση δολω εν τω εθνει σου ουκ επισυστηση εφ' αιμα του πλησιον σου εγω εμι κυριος ο θεος υμων
17 ου μισησεις τον αδελφον σου τη διανοια σου ελεγμω ελεγξεις τον πλησιον σου και ου λημψη δι' αυτον αμαρτιαν
18 και ουκ εκδικαται σου η χειρ και ου μηνιεις τοις υιοις του λαου σου και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον εγω εμι κυριος
19 τον νομον μου φυλαξεσθε τα κτηνη σου ου κατοχευσεις ετεροζυγω και τον αμπελωνα σου ου κατασπερεις διαφορον και ιματιον εκ δυο υφασμενον κιβδηλον ουκ επιβαλεις σε αυτω
20 και εαν τις κοιμηθη μετα γυναικος κοιτην σπερματος και αυτη οικητις διαπεφυλαγμενη ανθρωπω και αυτη λυτροις ου λελυτρωται η ελευθερια ουκ εδοθη αυτη επισκοπη εστ αι αυτοις ουκ αποθανουνται οτι ουκ απηλευθερωθη
21 και προσαξει της πλημμελειας αυτου τω κυριω παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου κριον πλημμελειας
22 και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εν τω κριω της πλημμελειας εναντι κυριου περι της αμαρτιας ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν
23 οταν δε εισελθητε εις την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν και καταφυτευσετε παν ξυλον βρωσιμον και περικαθαριετε την ακαθαρσιαν αυτου ο καρπος αυτου τρια ε τη εσται υμιν απερικαθαρτος ου βρωθησεται
24 και τω ετει τω τεταρτω εσται πας ο καρπος αυτου αγιος αινετος τω κυριω
25 εν δε τω ετει τω πεμπτω φαγεσθε τον καρπον προσθεμα υμιν τα γεννηματα αυτου εγω εμι κυριος ο θεος υμων
26 μη εσθετε επι των ορεων και ουκ οιωνεισθε ουδε ορνιθοσκοπησεσθε
27 ου ποιησετε σισοην εκ της κομης της κεφαλης υμων ουδε φθερειτε την οψιν του πωγωνος υμων
28 και εντομιδας επι ψυχη ου ποιησετε εν τω σωματι υμων και γραμματα στικτα ου ποιησετε εν υμιν εγω εμι κυριος ο θεος υμων
29 ου βεβηλωσεις την θυγατερα σου εκπορνευσαι αυτην και ουκ εκπορνευσει η γη και η γη πλησθησεται ανομιας
30 τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου φοβηθησεσθε εγω εμι κυριος
31 ουκ επακολουθησετε εγγαστριμυθοις και τοις επαοιδοις ου προσκολληθησεσθε εκμιανηται εν αυτοις εγω εμι κυριος ο θεος υμων
32 απο προσωπου πολιου εξαναστηση και τιμησεις προσωπον πρεσβυτερου και φοβηθηση τον θεον σου εγω εμι κυριος ο θεος υμων
33 εαν δε τις προσελθη προσηλυτος υμιν εν τη γη υμων ου θλιψετε αυτον
34 ως ο αυτοχθων εν υμιν εσται ο προσηλυτος ο προσπορευομενος προς υμας και αγαπησεις αυτον ως σεαυτον οτι προσηλυτοι εγενηθητε εν γη αιγυπτω εγω εμι κυριος ο θεος υμων

- 35 ου ποιησετε αδικον εν κρισει εν μετροις και εν σταθμοις και εν ζυγοις
- 36 ζυγα δικαια και σταθμια δικαια και χους δικαιος εσται υμιν εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου
- 37 και φυλαξεσθε παντα τον νομον μου και παντα τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω ειμι κυριος ο θεος υμων
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 2 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις εαν τις απο των υιων ισραηλ η απο των προσγεγεννημενων προσηλυτων εν ισραηλ ος αν δω του σπερματος αυτου αρχοντι θανατω θανατουσθω το εθνος το επι της γης λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις
- 3 και εγω επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και απολω αυτον εκ του λαου αυτου οτι του σπερματος αυτου εδωκεν αρχοντι ινα μιανη τα αγια μου και βεβηλωση το ονομα των ηγιασμενων μοι
- 4 εαν δε υπεροψει υπεριδωσιν οι αυτοχθονες της γης τοις οφθαλμοις αυτων απο του ανθρωπου εκεινου εν τω δουναι αυτον του σπερματος αυτου αρχοντι του μη αποκτειναι αυτον
- 5 και επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και την συγγειαν αυτου και απολω αυτον και παντας τους ομονοουντας αυτω ωστε εκπορνευειν αυτον εις τους αρχοντας εκ του λαου αυτων
- 6 και ψυχη η εαν επακολουθηση εγγαστριμυθοις η επαοιδις ωστε εκπορνευσαι οπισω αυτων επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχην εκεινην και απολω αυτην εκ του λαου αυτης
- 7 και εσεσθε αγιοι οτι αγιος εγω κυριος ο θεος υμων
- 8 και φυλαξεσθε τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω κυριος ο αγιαζων υμας
- 9 ανθρωπος ανθρωπος ος αν κακως ειπη τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου θανατω θανατουσθω πατερα αυτου η μητερα αυτου κακως ειπεν ενοχος εσται
- 10 ανθρωπος ος αν μοιχευηται γυναικα ανδρος η ος αν μοιχευηται γυναικα του πλησιον θανατω θανατουσθωσαν ο μοιχευων και η μοιχευομενη
- 11 εαν τις κοιμηθη μετα γυναικος του πατρος αυτου ασχημοσυνην του πατρος αυτου απεκαλυψεν θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ενοχοι εισιν
- 12 και εαν τις κοιμηθη μετα νυμφης αυτου θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ησεβηκασιν γαρ ενοχοι εισιν
- 13 και ος αν κοιμηθη μετα αρσενος κοιτην γυναικος βδελυγμα εποιησαν αμφοτεροι θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν
- 14 ος εαν λαβη γυναικα και την μητερα αυτης ανομημα εστιν εν πυρι κατακαυσουσιν αυτον και αυτας και ουκ εσται ανομια εν υμιν
- 15 και ος αν δω κοιτασιαν αυτου εν τετραποδι θανατω θανατουσθω και το τετραπουν αποκτενειτε
- 16 και γυνη ητις προσελευσεται προς παν κτηνος βιβασθηται αυτην υπ' αυτου αποκτενειτε την γυναικα και το κτηνος θανατω θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν
- 17 ος εαν λαβη την αδελφην αυτου εκ πατρος αυτου η εκ μητρος αυτου και ιδη την ασχημοσυνην αυτης και αυτη ιδη την ασχημοσυνην αυτου ονειδος εστιν εξολεθρευθησονται ενωπιον υιων γενους αυτων ασχημοσυνην αδελφης αυτου απεκαλυψεν αμαρτιαν κομιουνται
- 18 και ανηρ ος αν κοιμηθη μετα γυναικος αποκαθημενης και αποκαλυψη την ασχημοσυνην αυτης την πηγην αυτης απεκαλυψεν και αυτη απεκαλυψεν την ρυσιν του αιματος αυτης εξολεθρευθησονται αμφοτεροι εκ του γενους αυτων
- 19 και ασχημοσυνην αδελφης πατρος σου και αδελφης μητρος σου ουκ αποκαλυψεις την γαρ οικειοτητα απεκαλυψεν αμαρτιαν αποιουσινται
- 20 ος αν κοιμηθη μετα της συγγενους αυτου ασχημοσυνην της συγγενειας αυτου απεκαλυψεν ατεκνοι αποθανουνται
- 21 ος αν λαβη την γυναικα του αδελφου αυτου ακαθαρσια εστιν ασχημοσυνην του αδελφου αυτου απεκαλυψεν ατεκνοι αποθανουνται
- 22 και φυλαξασθε παντα τα προσταγματα μου και τα κριματα μου και ποιησετε αυτα και ου μη προσοχησι υμιν η γη εις ην εγω εισαγω υμας εκει κατοικειν επ' αυτης
- 23 και ουχι πορευεσθε τοις νομιμοις των εθνων ους εξαποστελλω αφ' υμων οτι ταυτα παντα εποιησαν και εβδελυξαμην αυτους
- 24 και ειπα υμιν υμεις κληρονομησατε την γην αυτων και εγω δωσω υμιν αυτην εν κτησει γην ρεουσιν γαλα και μελι εγω κυριος ο θεος υμων ος διωρισα υμας απο παντων των εθνων

25 και αφοριεите αυτους ανα μεσον των κτηνων των καθαρων και ανα μεσον των κτηνων των ακαθαρτων και ανα μεσον των πετεινων των καθαρων και των ακαθαρτων και ου βδελυξετε τας ψυχας υμων εν τοις κτηνεσιν και εν τοις πετεινοις και εν πασιν τοις ερπετοις της γης α εγω αφορισα υμιν εν ακαθαρσια

26 και εσεσθε μοι αγιοι οτι εγω αγιος κυριος ο θεος υμων ο αφορισας υμας απο παντων των εθνων ειναι εμοι

27 και ανηρ η γυνη ος αν γενηται αυτων εγγαστριμυθος η επαοιδος θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι λιθοις λιθοβολησατε αυτους ενοχοι εισιν

1 και ειπεν κυριος προς μουσην λεγων ειπον τοις ιερευσιν τοις υιοις ααρων και ερεις προς αυτους εν ταις ψυχαις ου μιανθησονται εν τω εθνει αυτων

2 αλλ' η εν τω οικειω τω εγγιστα αυτων επι πατρι και μητρι και υιοις και θυγατρασιν επ' αδελφω

3 και επ' αδελφη παρθενω τη εγγιζουση αυτω τη μη εκδεδομενη ανδρι επι τουτοις μιανθησεται

4 ου μιανθησεται εξαπινα εν τω λαω αυτου εις βεβηλωσιν αυτου

5 και φαλακρωμα ου ξυρηθησεσθε την κεφαλην επι νεκρω και την οψιν του πωγωνος ου ξυρησονται και επι τας σαρκας αυτων ου κατατεμουσιν εντομιδας

6 αγιοι εσονται τω θεω αυτων και ου βεβηλωσουσιν το ονομα του θεου αυτων τας γαρ θυσιας κυριου δωρα του θεου αυτων αυτοι προσφερουσιν και εσονται αγιοι

7 γυναικα πορνην και βεβηλωμενην ου λημψονται και γυναικα εκβεβλημενην απο ανδρος αυτης αγιος εστιν τω κυριω θεω αυτου

8 και αγιασει αυτον τα δωρα κυριου του θεου υμων ουτος προσφερει αγιος εσται οτι αγιος εγω κυριος ο αγιαζων αυτους

9 και θυγατηρ ανθρωπου ιερεως εαν βεβηλωθη του εκπορνευσαι το ονομα του πατρος αυτης αυτη βεβηλοι επι πυρος κατακαυθησεται

10 και ο ιερευς ο μεγας απο των αδελφων αυτου του επικεχυμενου επι την κεφαλην του ελαιου του χριστου και τετελειωμενου ενδυσασθαι τα ιματια την κεφαλην ουκ αποκιδαρ ωσει και τα ιματια ου διαρρηξει

11 και επι παση ψυχη τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται επι πατρι αυτου ουδε επι μητρι αυτου ου μιανθησεται

12 και εκ των αγιων ουκ εξελευσεται και ου βεβηλωσει το ηγιασμενον του θεου αυτου οτι το αγιον ελαιον το χριστον του θεου επ' αυτω εγω κυριος

13 ουτος γυναικα παρθενον εκ του γενους αυτου λημψεται

14 χηραν δε και εκβεβλημενην και βεβηλωμενην και πορνην ταυτας ου λημψεται αλλ' η παρθενον εκ του γενους αυτου λημψεται γυναικα

15 και ου βεβηλωσει το σπερμα αυτου εν τω λαω αυτου εγω κυριος ο αγιαζων αυτον

16 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

17 ειπον ααρων ανθρωπος εκ του γενους σου εις τας γενεας υμων τινη εαν η εν αυτω μωμος ου προσελευσεται προσφερειν τα δωρα του θεου αυτου

18 πας ανθρωπος ω αν η εν αυτω μωμος ου προσελευσεται ανθρωπος χωλος η τυφλος η κολοβορριν η ωτοτμητος

19 η ανθρωπος ω εστιν εν αυτω συντριμμα χειρος η συντριμμα ποδος

20 η κυρτος η εφηλος η πτιλος τους οφθαλμους η ανθρωπος ω αν η εν αυτω ψωρα αγρια η λιχην η μονορχις

21 πας ω εστιν εν αυτω μωμος εκ του σπερματος ααρων του ιερεως ουκ εγγιει του προσενεγκειν τας θυσιας τω θεω σου οτι μωμος εν αυτω τα δωρα του θεου ου προσελευσεται προσενεγκειν

22 τα δωρα του θεου τα αγια των αγιων και απο των αγιων φαγεται

23 πλην προς το καταπετασμα ου προσελευσεται και προς το θυσιαστηριον ουκ εγγιει οτι μωμον εχει και ου βεβηλωσει το αγιον του θεου αυτου οτι εγω ειμι κυριος ο αγιαζων α υτους

24 και ελαλησεν μουσης προς ααρων και τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ

1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

2 ειπον ααρων και τοις υιοις αυτου και προσεχετωσαν απο των αγιων των υιων ισραηλ και ου βεβηλωσουσιν το ονομα το αγιον μου οσα αυτοι αγιαζουσιν μοι εγω κυριος

3 ειπον αυτοις εις τας γενεας υμων πας ανθρωπος ος αν προσελθη απο παντος του σπερματος υμων προς τα αγια οσα αν αγιαζωσιν οι υιοι ισραηλ τω κυριω και η ακαθαρσια αυ του επ' αυτω εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη απ' εμου εγω κυριος ο θεος υμων

4 και ανθρωπος εκ του σπερματος ααρων του ιερεως και ουτος λεπρα η γονορρuiης των αγιων ουκ εδετα ειως αν καθαρισθη και ο απομενος πασης ακαθαρσιαις ψυχης η ανθρωπος ω αν εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος

5 η οστις αν αφηται παντος ερπετου ακαθαρτου ο μιανει αυτον η επ' ανθρωπω εν ω μιανει αυτον κατα πασαν ακαθαρσιαν αυτου

6 ψυχη ητις αν αφηται αυτων ακαθαρτος εσται ειως εσπερας ουκ εδετα απο των αγιων εαν μη λουσηται το σωμα αυτου υδατι

7 και δυη ο ηλιος και καθαρος εσται και τοτε φαγεται των αγιων οτι αρτος εστιν αυτου

8 θνησιμειον και θηριαλωτον ου φαγεται μιανθηναι αυτον εν αυτοις εγω κυριος

9 και φυλαζονται τα φυλαγματα μου ινα μη λαβωσιν δι' αυτα αμαρτιαν και αποθανωσιν δι' αυτα εαν βεβηλωσωσιν αυτα εγω κυριος ο θεος ο αγιαζων αυτους

10 και πας αλλογενης ου φαγεται αγια παροικος ιερεως η μισθωτος ου φαγεται αγια

11 εαν δε ιερευς κτησηται ψυχην εγκτητον αργυριου ουτος φαγεται εκ των αρτων αυτου και οι οικογενεις αυτου και ουτοι φαγονται των αρτων αυτου

12 και θυγατηρ ανθρωπου ιερεως εαν γενηται ανδρι αλλογενει αυτη των απαρχων των αγιων ου φαγεται

13 και θυγατηρ ιερεως εαν γενηται χηρα η εκβεβλημενη σπερμα δε μη ην αυτη επαναστρεψει επι τον οικον τον πατρικον κατα την νεοτητα αυτης απο των αρτων του πατρος αυτης φαγεται και πας αλλογενης ου φαγεται απ' αυτων

14 και ανθρωπος ος αν φαγη αγια κατα αγνοιαν και προσθησει το επιεμπτον αυτου επ' αυτο και δωσει τω ιερει το αγιον

15 και ου βεβηλωσουσιν τα αγια των υιων ισραηλ α αυτοι αφαιρουσιν τω κυριω

16 και επαξουσιν εφ' εαυτους ανομιαν πλημμελειαις εν τω εσθειν αυτους τα αγια αυτων οτι εγω κυριος ο αγιαζων αυτους

17 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

18 λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου και παση συναγωγη ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος απο των υιων ισραηλ η των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων προς αυτους εν ισραηλ ος αν προσενεγκη τα δωρα αυτου κατα πασαν ομολογιαν αυτων η κατα πασαν αιρεσιν αυτων οσα αν προσενεγκωσιν τω θεω εις ολοκαυτωμα

19 δεκτα υμιν αμωμα αρσενα εκ των βουκολιων και εκ των προβατων και εκ των αιγων

20 παντα οσα αν εχη μωμον εν αυτω ου προσαξουσιν κυριω διοτι ου δεκτον εσται υμιν

21 και ανθρωπος ος αν προσενεγκη θυσιαν σωτηριου τω κυριω διαστειλας ευχην κατα αιρεσιν η εν ταις εορταις υμων εκ των βουκολιων η εκ των προβατων αμωμον εσται εις δεκτον πας μωμος ουκ εσται εν αυτω

22 τυφλον η συντετριμμενον η γλωσσομητον η μυρμηκιωντα η ψωραγριωντα η λιχηναις εχοντα ου προσαξουσιν ταυτα τω κυριω και εις καρπωσιν ου δωσετε απ' αυτων επι το θυσιαστηριον τω κυριω

23 και μοσχον η προβατον ωτοτμητον η κολοβοκερκον σφαγια ποιησεις αυτα σεαυτω εις δε ευχην σου ου δεχθησεται

24 θλαδιαν και εκτεθλιμμενον και εκτομιαν και απεσπασμενον ου προσαξεις αυτα τω κυριω και επι της γης υμων ου ποιησετε

25 και εκ χειρος αλλογενους ου προσοισετε τα δωρα του θεου υμων απο παντων τούτων οτι φθαρματα εστιν εν αυτοις μωμος εν αυτοις ου δεχθησεται ταυτα υμιν

26 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

27 μοσχον η προβατον η αιγα ως αν τεχθη και εσται επτα ημερας υπο την μητερα τη δε ημερα τη ογδοη και επεκεινα δεχθησεται εις δωρα καρπωμα κυριω

28 και μοσχον η προβατον αυτην και τα παιδια αυτης ου σφαξεις εν ημερα μια

29 εαν δε θυσης θυσιαν ευχην χαρμοσυνης κυριω εις δεκτον υμιν θυσετε αυτο

30 αυτη τη ημερα εκεινη βρωθησεται ουκ απολειψετε απο των κρεων εις το πρωι εγω ειμι κυριος

31 και φυλαξετε τας εντολας μου και ποιησετε αυτας

32 και ου βεβηλωσετε το ονομα του αγιου και αγιασθησομαι εν μεσω των υιων ισραηλ εγω κυριος ο αγιαζων υμας

33 ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ωστε ιναι υμων θεος εγω κυριος

1 και ειπεν κυριος προς μουσην λεγων
2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους αι εορται κυριου ας καλεσετε αυτας κλητας αγιας αυται εισιν εορται μου
3 εξ ημερας ποιησεις εργα και τη ημερα τη εβδομη σαββατα αναπαυσις κλητη αγια τω κυριω παν εργον ου ποιησεις σαββατα εστιν τω κυριω εν παση κατοικια υμων
4 αυται αι εορται τω κυριω κληται αγιαι ας καλεσετε αυτας εν τοις καιροις αυτων
5 εν τω πρωτω μηνι εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος ανα μεσον των εσπερινων πασχα τω κυριω
6 και εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος τουτου εορτη των αζυμων τω κυριω επτα ημερας αζυμα δεσθε
7 και η ημερα η πρωτη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε
8 και προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω επτα ημερας και η εβδομη ημερα κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε
9 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
10 ειπον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους οταν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και θεριζητε τον θερισμον αυτης και οισετε δραγμα απαρχην του θερισμου υμων προς τον ιερα
11 και ανοισει το δραγμα εναντι κυριου δεκτον υμιν τη επαυριον της πρωτης ανοισει αυτο ο ιερευς
12 και ποιησετε εν τη ημερα εν η αν φερητε το δραγμα προβατον αμωμον ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα τω κυριω
13 και την θυσιαν αυτου δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω θυσια τω κυριω οσμη ευωδιας κυριω και σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν οινου
14 και αρτον και πεφρυγμενα χιδρα νεα ου φαγεσθε εως εις αυτην την ημεραν ταυτην εως αν προσενεγκητε υμεις τα δωρα τω θεω υμων νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν παση κατοικια υμων
15 και αριθμησετε υμεις απο της επαυριον των σαββατων απο της ημερας ης αν προσενεγκητε το δραγμα του επιθεματος επτα εβδομαδας ολοκληρους
16 εως της επαυριον της εσχατης εβδομαδος αριθμησετε πενηκοντα ημερας και προσοισετε θυσιαν νεαν τω κυριω
17 απο της κατοικιας υμων προσοισετε αρτους επιθεμα δυο αρτους εκ δυο δεκατων σεμιδαλεως εσονται εξυμωμενοι πεφθησονται πρωτογενηματων τω κυριω
18 και προσαξετε μετα των αρτων επτα αμνους αμωμους ενιαυσιους και μοσχον ενα εκ βουκολιου και κριους δυο αμωμους εσονται ολοκαυτωμα τω κυριω και αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων θυσιαν οσμην ευωδιας τω κυριω
19 και ποιησουσιν χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και δυο αμνους ενιαυσιους εις θυσιαν σωτηριου μετα των αρτων του πρωτογενηματος
20 και επιθησει αυτα ο ιερευς μετα των αρτων του πρωτογενηματος επιθεμα εναντι κυριου μετα των δυο αμνων αγια εσονται τω κυριω τω ιερει τω προσφεροντι αυτα αυτω εστ αι
21 και καλεσετε ταυτην την ημεραν κλητην αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν παση τη κατοικια υμων
22 και οταν θεριζητε τον θερισμον της γης υμων ου συντελεσετε το λοιπον του θερισμου του αγρου σου εν τω θεριζειν σε και τα αποπιπτοντα του θερισμου σου ου συλλεξεις τω πτωχω και τω προσηλυτω υπολειψη αυτα εγω κυριος ο θεος υμων
23 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
24 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων του μηνος του εβδομου μια του μηνος εσται υμιν αναπαυσις μνημοσυνον σαλπιγγων κλητη αγια εσται υμιν
25 παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και προσαξετε ολοκαυτωμα κυριω
26 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
27 και τη δεκατη του μηνος του εβδομου τουτου ημερα εξιλασμου κλητη αγια εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων και προσαξετε ολοκαυτωμα τω κυριω
28 παν εργον ου ποιησετε εν αυτη τη ημερα ταυτη εστιν γαρ ημερα εξιλασμου αυτη υμιν εξιλασασθαι περι υμων εναντι κυριου του θεου υμων
29 πασα ψυχη ητις μη ταπεινωθησεται εν αυτη τη ημερα ταυτη εξολεθρευθησεται εκ του λαου αυτης
30 και πασα ψυχη ητις ποιησει εργον εν αυτη τη ημερα ταυτη απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης

- 31 παν εργων ου ποιησετε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν πασαις κατοικιαις υμων
32 σαββατα σαββατων εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων απο ενατης του μηνος απο εσπερας εως εσπερας σαββατιειτε τα σαββατα υμων
33 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
34 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων τη πεντεκαιδεκατη του μηνος του εβδομου τουτου εορτη σκηνων επτα ημερας τω κυριω
35 και η ημερα η πρωτη κλητη αγια παν εργων λατρευτον ου ποιησετε
36 επτα ημερας προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω και η ημερα η ογδοη κλητη αγια εσται υμιν και προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω εξοδιον εστιν παν εργων λατρευτον ου ποιησετε
37 αυται αι εορται κυριω ας καλεσετε κλητας αγιας ωστε προσενεγκαι καρπωματα τω κυριω ολοκαυτωματα και θυσιας αυτων και σπονδας αυτων το καθ' ημεραν εις ημεραν
38 πλην των σαββατων κυριου και πλην των δοματων υμων και πλην πασων των ευχων υμων και πλην των εκουσιων υμων α αν δωτε τω κυριω
39 και εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του εβδομου τουτου οταν συντελεσητε τα γεννηματα της γης εορτασετε τω κυριω επτα ημερας τη ημερα τη πρωτη αναπαυσις και τη ημερα τη ογδοη αναπαυσις
40 και λημψεσθε τη ημερα τη πρωτη καρπον ξυλου ωραιον και καλλυνθρα φοινικων και κλαδους ξυλου δασεις και ιτεας και αγνου κλαδους εκ χειμαρρου ευφρανθηται εναντι κυριου του θεου υμων επτα ημερας
41 του ενιαυτου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν τω μηνι τω εβδομω εορτασετε αυτην
42 εν σκηναις κατοικησετε επτα ημερας πας ο αυτοχθων εν ισραηλ κατοικησει εν σκηναις
43 οπως ιδωσιν αι γενεαι υμων οτι εν σκηναις κατοικισα τους υιους ισραηλ εν τω εξαγαγειν με αυτους εκ γης αιγυπτου εγω κυριος ο θεος υμων
44 και ελαλησεν μουσης τας εορτας κυριου τοις υιοις ισραηλ
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν μοι ελαιον ελαινον καθαρων κεκομμενον εις φως καυσαι λυχνον δια παντος
3 εξωθεν του καταπετασματος εν τη σκηνη του μαρτυριου καυσουσιν αυτον ααρων και οι υιοι αυτου απο εσπερας εως πρωι ενωπιον κυριου ενδελεχως νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων
4 επι της λυχνιας της καθαρως καυσετε τους λυχνους εναντι κυριου εως το πρωι
5 και λημψεσθε σεμιδαλιν και ποιησετε αυτην δωδεκα αρτους δυο δεκατων εσται ο αρτος ο εις
6 και επιθησετε αυτους δυο θεματα εξ αρτους το εν θεμα επι την τραπεζαν την καθαραν εναντι κυριου
7 και επιθησετε επι το θεμα λιβανον καθαρων και αλα και εσονται εις αρτους εις αναμνησιν προκειμενα τω κυριω
8 τη ημερα των σαββατων προθησεται εναντι κυριου δια παντος ενωπιον των υιων ισραηλ διαθηκην αιωνιον
9 και εσται ααρων και τοις υιοις αυτου και φαγονται αυτα εν τοπω αγιω εστιν γαρ αγια των αγιων τουτο αυτω απο των θυσιαζομενων τω κυριω νομιμον αιωνιον
10 και εξηλθεν υιος γυναικος ισραηλιτιδος και ουτος ην υιος αιγυπτιου εν τοις υιοις ισραηλ και εμαχεσαντο εν τη παρεμβολη ο εκ της ισραηλιτιδος και ο ανθρωπος ο ισραηλιτης
11 και επονομασας ο υιος της γυναικος της ισραηλιτιδος το ονομα κατηρασατο και ηγαγον αυτον προς μουσην και το ονομα της μητρος αυτου σαλωμιθ θυγατηρ δαβρι εκ της φυλης δαν
12 και απεθεντο αυτον εις φυλακην διακριναι αυτον δια προσταγματος κυριου
13 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
14 εξαγαγε τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και επιθησουσιν παντες οι ακουσαντες τας χειρας αυτων επι την κεφαλην αυτου και λιθοβολησουσιν αυτον πασα η συναγωγη
15 και τοις υιοις ισραηλ λαλησον και ερεις προς αυτους ανθρωπος ος εαν καταρασηται θεον αμαρτιαν λημψεται

16 ονομαζων δε το ονομα κυριου θανατω θανατουσθω λιθοις λιθοβολειτω αυτον πασα συναγωγη ισραηλ εαν τε προσηλυτος εαν τε αυτοχθων εν τω ονομασαι αυτον το ονομα κυριου τελευτατω

17 και ανθρωπος ος αν παταξι ψυχην ανθρωπου και αποθανη θανατω θανατουσθω

18 και ος αν παταξι κτηνος και αποθανη αποτεισατω ψυχην αντι ψυχης

19 και εαν τις δω μωμον τω πλησιον ως εποιησεν αυτω ωσαυτως αντιποιηθησεται αυτω

20 συντριμμα αντι συντριμματος οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος καθοτι αν δω μωμον τω ανθρωπω ουτως δοθησεται αυτω

21 ος αν παταξι ανθρωπον και αποθανη θανατω θανατουσθω

22 δικαιοσις μια εσται τω προσηλυτω και τω εγχωριω οτι εγω ειμι κυριος ο θεος υμων

23 και ελαλησεν μουσης τοις υιοις ισραηλ και εξηγαγον τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον εν λιθοις και οι υιοι ισραηλ εποιησαν καθα συνεταξεν κυριος τω μουση

1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην εν τω ορει σινα λεγων

2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εαν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και αναπαυσεται η γη ην εγω διδωμι υμιν σαββατα τω κυριω

3 εξ ετη σπερεις τον αγρον σου και εξ ετη τεμεις την αμπελον σου και συναξεις τον καρπον αυτης

4 τω δε ετει τω εβδομω σαββατα αναπαυσις εσται τη γη σαββατα τω κυριω τον αγρον σου ου σπερεις και την αμπελον σου ου τεμεις

5 και τα αυτοματα αναβαινοντα του αγρου σου ουκ εκθερισεις και την σταφυλην του αγιασματος σου ουκ εκτρυγησεις ενιαυτος αναπαυσεως εσται τη γη

6 και εσται τα σαββατα της γης βρωματα σοι και τω παιδι σου και τη παιδικη σου και τω μισθω σου και τω παροικω τω προσκειμενω προς σε

7 και τοις κτηνεσιν σου και τοις θηριοις τοις εν τη γη σου εσται παν το γενημα αυτου εις βρωσιν

8 και εξαριθμησεις σεαυτω επτα αναπαυσεις ετων επτα ετη επτακις και εσονται σοι επτα εβδομαδες ετων εννεα και τεσσαρακοντα ετη

9 και διαγγελοιτε σαλπυγγος φωνη εν παση τη γη υμων τω μηνι τω εβδομω τη δεκατη του μηνος τη ημερα του ιλασμου διαγγελοιτε σαλπυγγι εν παση τη γη υμων

10 και αγιασετε το ετος το πεντηκοστον ενιαυτον και διαβοησετε αφεσιν επι της γης πασιν τοις κατοικοουσιν αυτην ενιαυτος αφεσεως σημασια αυτη εσται υμιν και απελευσεται εις εκαστος εις την κτησιν αυτου και εκαστος εις την πατριδα αυτου απελευσεσθε

11 αφεσεως σημασια αυτη το ετος το πεντηκοστον ενιαυτος εσται υμιν ου σπερειτε ουδε αμησετε τα αυτοματα αναβαινοντα αυτης και ου τρυγησετε τα ηγιασμενα αυτης

12 οτι αφεσεως σημασια εστιν αγιον εσται υμιν απο των πεδιων φαγεσθε τα γεννηματα αυτης

13 εν τω ετει της αφεσεως σημασια αυτης επανελευσεται εκαστος εις την κτησιν αυτου

14 εαν δε αποδω πρασιν τω πλησιον σου εαν και κτηση παρα του πλησιον σου μη θλιβετω ανθρωπος τον πλησιον

15 κατα αριθμον ετων μετα την σημασιαν κτηση παρα του πλησιον κατα αριθμον ενιαυτων γεννηματων αποδωσεται σοι

16 καθοτι αν πλειον των ετων πληθυνη την εγκτησιν αυτου και καθοτι αν ελαττον των ετων ελαττωνωση την κτησιν αυτου οτι αριθμον γεννηματων αυτου ουτως αποδωσεται σοι

17 μη θλιβετω ανθρωπος τον πλησιον και φοβηθηση κυριον τον θεον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων

18 και ποιησετε παντα τα δικαιωματα μου και πασας τας κρισεις μου και φυλαξασθε και ποιησετε αυτα και κατοικησετε επι της γης πεποιθοτες

19 και δωσει η γη τα εκφορια αυτης και φαγεσθε εις πλησμονην και κατοικησετε πεποιθοτες επ' αυτης

20 εαν δε λεγητε τι φαγομεθα εν τω ετει τω εβδομω τουτω εαν μη σπειρωμεν μηδε συναγαγωμεν τα γεννηματα ημων

21 και αποστελω την ευλογιαν μου υμιν εν τω ετει τω εκτω και ποιησει τα γεννηματα αυτης εις τα τρια ετη

22 και σπερειτε το ετος το ογδοον και φαγεσθε απο των γεννηματων παλαια εως του ετους του ενατου εως αν ελθη το γενημα αυτης φαγεσθε παλαια παλαιων

23 και η γη ου πραθησεται εις βεβαιωσιν εμη γαρ εστιν η γη διοτι προσηλυτοι και παροικοι υμεις εστε εναντιον μου

- 24 και κατα πασαν γην κατασχεσεως υμων λυτρα δωσετε της γης
- 25 εαν δε πενηται ο αδελφος σου ο μετα σου και αποδοται απο της κατασχεσεως αυτου και ελθη ο αγχιστευων εγγιζων εγγιστα αυτου και λυτρωσεται την πρασιν του αδελφου αυτου
- 26 εαν δε μη η τινη ο αγχιστευων και ευπορηθη τη χειρι και ευρεθη αυτω το ικανον λυτρα αυτου
- 27 και συλλογιεται τα ετη της πρασεως αυτου και αποδοσει ο υπερεχει τω ανθρωπω ω απεδото εαυτον αυτω και απελευσεται εις την κατασχεσιν αυτου
- 28 εαν δε μη ευπορηθη η χειρ αυτου το ικανον ωστε αποδουναι αυτω και εσται η πρασις τω κτησαμενω αυτα εως του εκτου ετους της αφεσεως και εξελευσεται τη αφεσει και απελευσεται εις την κατασχεσιν αυτου
- 29 εαν δε τις αποδοται οικιαν οικητην εν πολει τετειχισμενη και εσται η λυτρωσις αυτης εως πληρωθη ενιαυτος ημερων εσται η λυτρωσις αυτης
- 30 εαν δε μη λυτρωθη εως αν πληρωθη αυτης ενιαυτος ολος κυρωθησεται η οικια η ουσια εν πολει τη εχουση τειχος βεβαιως τω κτησαμενω αυτην εις τας γενεας αυτου και ουκ εξελευσεται εν τη αφεσει
- 31 αι δε οικiai αι εν επαυλεσιν αις ουκ εστιν εν αυταις τειχος κυκλω προς τον αγρον της γης λογισθητωσαν λυτρωται δια παντος εσονται και εν τη αφεσει εξελευσονται
- 32 και αι πολεις των λευιτων οικiai των πολεων αυτων κατασχεσεως λυτρωται δια παντος εσονται τοις λευιταις
- 33 και ος αν λυτρωσαμενος παρα των λευιτων και εξελευσεται η διαπρασις αυτων οικιων πολεως κατασχεσεως αυτων εν τη αφεσει οτι οικiai των πολεων των λευιτων κατασχεσις αυτων εν μεσω υιων ισραηλ
- 34 και οι αγροι οι αφωρισμενοι ταις πολεσιν αυτων ου πραθησονται οτι κατασχεσις αιωνια τουτο αυτων εστιν
- 35 εαν δε πενηται ο αδελφος σου και αδυνατησεται ταις χειρσιν παρα σοι αντιληψη αυτου ως προσηλυτου και παροικου και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου
- 36 ου λημψη παρ' αυτου τοκον ουδε επι πληθει και φοβηθηση τον θεον σου εγω κυριος και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου
- 37 το αργυριον σου ου δωσεις αυτω επι τοκω και επι πλεονασμον ου δωσεις αυτω τα βρωματα σου
- 38 εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου δουναι υμιν την γην χanaan ωστε ειναι υμων θεος
- 39 εαν δε ταπεινωθη ο αδελφος σου παρα σοι και πραθη σοι ου δουλευσει σοι δουλειαν οικετου
- 40 ως μισθωτος η παροικος εσται σοι εως του ετους της αφεσεως εργαται παρα σοι
- 41 και εξελευσεται τη αφεσει και τα τεκνα αυτου μετ' αυτου και απελευσεται εις την γενεαν αυτου εις την κατασχεσιν την πατρικην αποδραμειται
- 42 διοτι οικεται μου εισιν ουτοι ους εξαγαγον εκ γης αιγυπτου ου πραθησεται εν πρασει οικετου
- 43 ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω και φοβηθηση κυριον τον θεον σου
- 44 και παις και παιδισκη οσοι αν γενωνται σοι απο των εθνων οσοι κυκλω σου εισιν απ' αυτων κτησεσθε δουλον και δουλην
- 45 και απο των υιων των παροικων των οντων εν υμιν απο τουτων κτησεσθε και απο των συγγενων αυτων οσοι αν γενωνται εν τη γη υμων εστωσαν υμιν εις κατασχεσιν
- 46 και καταμεριετε αυτους τοις τεκνοις υμων μεθ' υμας και εσονται υμιν κατοχιμοι εις τον αιωνα των αδελφων υμων των υιων ισραηλ εκαστος τον αδελφον αυτου ου κατατενε ι αυτον εν τοις μοχθοις
- 47 εαν δε ευρη η χειρ του προσηλυτου η του παροικου του παρα σοι και απορηθεις ο αδελφος σου πραθη τω προσηλυτω η τω παροικω τω παρα σοι εκ γενετης προσηλυτω
- 48 μετα το πραθησαι αυτω λυτρωσις εσται αυτω εις των αδελφων αυτου λυτρωσεται αυτον
- 49 αδελφος πατρος αυτου η υιος αδελφου πατρος λυτρωσεται αυτον η απο των οικειων των σαρκων αυτου εκ της φυλης αυτου λυτρωσεται αυτον εαν δε ευπορηθεις ταις χειρσιν λυτρωσεται εαυτον
- 50 και συλλογιεται προς τον κεκτημενον αυτον απο του ετους ου απεδото εαυτον αυτω εως του ενιαυτου της αφεσεως και εσται το αργυριον της πρασεως αυτου ως μισθου ετος εξ ετους εσται μετ' αυτου
- 51 εαν δε τινη πλειον των ετων η προς ταυτα αποδοσει τα λυτρα αυτου απο του αργυριου της πρασεως αυτου
- 52 εαν δε ολιγον καταλειφθη απο των ετων εις τον ενιαυτον της αφεσεως και συλλογιεται αυτω κατα τα ετη αυτου και αποδοσει τα λυτρα αυτου

53 ως μισθωτος ενιαυτον εξ ενιαυτου εσται μετ' αυτου ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω ενωπιον σου
54 εαν δε μη λυτρωται κατα ταυτα εξελευσεται εν τω ετει της αφεσεως αυτος και τα παιδια αυτου μετ' αυτου
55 οτι εμοι οι υιοι ισραηλ οικεται παιδες μου ουτοι εισιν ους εξηγαγον εκ γης αιγυπτου εγω κυριος ο θεος υμων
1 ου ποιησετε υμιν αυτοις χειροποιητα ουδε γλυπτα ουδε στηλην αναστησετε υμιν ουδε λιθον σκοπον θησετε εν τη γη υμων προσκυνησαι αυτω εγω ειμι κυριος ο θεος υμων
2 τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου φοβηθησεσθε εγω ειμι κυριος
3 εαν τοις προσταγμασιν μου πορευησθε και τας εντολας μου φυλασσησθε και ποιησητε αυτας
4 και δωσω τον υετον υμιν εν καιρω αυτου και η γη δωσει τα γεννηματα αυτης και τα ξυλα των πεδιων αποδωσει τον καρπον αυτων
5 και καταλημψεται υμιν ο αλοητος τον τρυγητον και ο τρυγητος καταλημψεται τον σπορον και φαγεσθε τον αρτον υμων εις πλησμονην και κατοικησετε μετα ασφαλειας επι τ
ης γης υμων
6 και πολεμος ου διελευσεται δια της γης υμων και δωσω ειρηνην εν τη γη υμων και κοιμηθησεσθε και ουκ εσται υμας ο εκφοβων και απολω θηρια πονηρα εκ της γης υμων
7 και διωξεσθε τους εχθρους υμων και πεσουνται εναντιον υμων φωνω
8 και διωζονται εξ υμων πεντε εκατον και εκατον υμων διωζονται μυριαδας και πεσουνται οι εχθροι υμων εναντιον υμων μαχαιρα
9 και επιβλεψω εφ' υμας και αυξανω υμας και πληθυνω υμας και στησω την διαθηκην μου μεθ' υμων
10 και φαγεσθε παλαια και παλαια παλαιων και παλαια εκ προσωπου νεων εξοισετε
11 και θησω την διαθηκην μου εν υμιν και ου βδελυζεται η ψυχη μου υμας
12 και εμπεριπατησω εν υμιν και εσομαι υμων θεος και υμεις εσεσθε μου λαος
13 εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου οντων υμων δουλων και συνετριψα τον δεσμον του ζυγου υμων και ηγαγον υμας μετα παρρησιας
14 εαν δε μη υπακουσητε μου μηδε ποιησητε τα προσταγματα μου ταυτα
15 αλλα απειθησητε αυτοις και τοις κριμασιν μου προσοχθιση η ψυχη υμων ωστε υμας μη ποιειν πασας τας εντολας μου ωστε διασκεδασαι την διαθηκην μου
16 και εγω ποιησω ουτως υμιν και επισυστησω εφ' υμας την αποριαν την τε ψωραν και τον ικτερον και σφακελιζοντας τους οφθαλμους υμων και την ψυχην υμων εκτηκουσαν
και σπερειτε δια κενης τα σπερματα υμων και εδονται οι υπεναντιοι υμων
17 και επιστησω το προσωπον μου εφ' υμας και πεσεισθε εναντιον των εχθρων υμων και διωζονται υμας οι μισουντες υμας και φευξεσθε ουθενος διωκοντος υμας
18 και εαν εως τουτου μη υπακουσητε μου και προσθησω του παιδευσαι υμας επτακις επι ταις αμαρτιας υμων
19 και συντριψω την υβριν της υπερηφανιας υμων και θησω τον ουρανον υμιν σιδηρον και την γην υμων ωσει χαλκην
20 και εσται εις κενον η ισχυς υμων και ου δωσει η γη υμων τον σπορον αυτης και το ξυλον του αγρου υμων ου δωσει τον καρπον αυτου
21 και εαν μετα ταυτα πορευησθε πλαγιοι και μη βουλησθε υπακουειν μου προσθησω υμιν πληγας επτα κατα τας αμαρτιας υμων
22 και αποστελω εφ' υμας τα θηρια τα αγρια της γης και κατεδεται υμας και εξαναλωσει τα κτηνη υμων και ολιγοστους ποιησει υμας και ερημωθησονται αι οδοι υμων
23 και επι τουτοις εαν μη παιδευθητε αλλα πορευησθε προς με πλαγιοι
24 πορευσομαι καγω μεθ' υμων θυμω πλαγιω και παταξω υμας καγω επτακις αντι των αμαρτιων υμων
25 και επαξω εφ' υμας μαχαιραν εκδικουσαν δικην διαθηκης και καταφευξεσθε εις τας πολεις υμων και εξαποστελω θανατον εις υμας και παραδοθησεσθε εις χειρας εχθρων
26 εν τω θλιψαι υμας σιτοδεια αρτων και πεψουσιν δεκα γυναικες τους αρτους υμων εν κλιβανω ενι και αποδωσουσιν τους αρτους υμων εν σταθμω και φαγεσθε και ου μη εμπλ
ησθητε
27 εαν δε επι τουτοις μη υπακουσητε μου και πορευησθε προς με πλαγιοι
28 και αυτος πορευσομαι μεθ' υμων εν θυμω πλαγιω και παιδευσω υμας εγω επτακις κατα τας αμαρτιας υμων

29 και φαγεσθε τας σαρκας των υιων υμων και τας σαρκας των θυγατερων υμων φαγεσθε
30 και ερημωσω τας στηλας υμων και εξολεθρευσω τα ξυλινα χειροποιητα υμων και θησω τα κωλα υμων επι τα κωλα των ειδωλων υμων και προσοχθει η ψυχη μου υμιν
31 και θησω τας πολεις υμων ερημους και εξερημωσω τα αγια υμων και ου μη οσφρανθω της οσμης των θυσιων υμων
32 και εξερημωσω εγω την γην υμων και θαυμασονται επ' αυτη οι εχθροι υμων οι ενοικουντες εν αυτη
33 και διασπερω υμας εις τα εθνη και εξαναλωσει υμας επιπορευομενη η μαχαιρα και εσται η γη υμων ερημος και αι πολεις υμων εσονται ερημοι
34 τοτε ευδοκησει η γη τα σαββατα αυτης και πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης και υμεις εσεσθε εν τη γη των εχθρων υμων τοτε σαββατιει η γη και ευδοκησει τα σαββατα αυτης
35 πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης σαββατιει α ουκ εσαββατισεν εν τοις σαββατοις υμων ηνικα κατοκειτε αυτην
36 και τοις καταλειφθεισιν εξ υμων επαξω δειλιαν εις την καρδιαν αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων και διωξεται αυτους φωνη φυλλου φερομενου και φευξονται ως φευγοντες απο πολεμου και πεσουνται ουθενος δικοντος
37 και υπερνοηται ο αδελφος τον αδελφον ωσει εν πολεμω ουθενος κατατρεχοντος και ου δυνησεσθε αντιστηναι τοις εχθροις υμων
38 και απολεισθε εν τοις εθνεσιν και κατεδεται υμας η γη των εχθρων υμων
39 και οι καταλειφθεντες αφ' υμων καταφθαρησονται δια τας αμαρτιας υμων εν τη γη των εχθρων αυτων τακησονται
40 και εξαγορευσουσιν τας αμαρτιας αυτων και τας αμαρτιας των πατερων αυτων οτι παρεβησαν και υπερειδον με και οτι επορευθησαν εναντιον μου πλαγιοι
41 και εγω επορευθην μετ' αυτων εν θυμω πλαγιο και απολω αυτους εν τη γη των εχθρων αυτων τοτε εντραπησεται η καρδια αυτων η απεριτιμητος και τοτε ευδοκησουσιν τας αμαρτιας αυτων
42 και μνησθησομαι της διαθηκης ιακωβ και της διαθηκης ισαακ και της διαθηκης αβρααμ μνησθησομαι και της γης μνησθησομαι
43 και η γη εγκαταλειφθησεται υπ' αυτων τοτε προσδεξεται η γη τα σαββατα αυτης εν τω ερημωθηναι αυτην δι' αυτους και αυτοι προσδεξονται τας αυτων ανομιαις ανθ' ων τα κριματα μου υπερειδον και τοις προσταγμασιν μου προσωχθισαν τη ψυχη αυτων
44 και ουδ' ως οντων αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων ουχ υπερειδον αυτους ουδε προσωχθισα αυτοις ωστε εξαναλωσαι αυτους του διασκεδασαι την διαθηκην μου την προς αυτους οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων
45 και μνησθησομαι αυτων της διαθηκης της προτερας οτε εξηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειαις εναντι των εθνων του ειναι αυτων θεος εγω ειμι κυριος
46 ταυτα τα κριματα και τα προσταγματα και ο νομος ον εδωκεν κυριος ανα μεσον αυτου και ανα μεσον των υιων ισραηλ εν τω ορει σινα εν χειρι μουση
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις αυτοις ος αν ευξηται ευχην ωστε τιμην της ψυχης αυτου τω κυριω
3 εσται η τιμη του αρσενου απο εικοσαετους εως εξηκονταετους εσται αυτου η τιμη πενητηκοντα διδραχμα αργυριου τω σταθμω τω αγιω
4 της δε θηλειας εσται η συντιμησις τριακοντα διδραχμα
5 εαν δε απο πενταετους εως εικοσι ετων εσται η τιμη του αρσενου εικοσι διδραχμα της δε θηλειας δεκα διδραχμα
6 απο δε μηνιαιου εως πενταετους εσται η τιμη του αρσενου πεντε διδραχμα αργυριου της δε θηλειας τρια διδραχμα
7 εαν δε απο εξηκονταετων και επανω εαν μεν αρσεν η εσται η τιμη πεντεκαιδεκα διδραχμα αργυριου εαν δε θηλεια δεκα διδραχμα
8 εαν δε ταπεινος η τη τιμη στησεται εναντιον του ιερεως και τιμησεται αυτον ο ιερευς καθαπερ ισχυει η χειρ του ευξαμενου τιμησεται αυτον ο ιερευς
9 εαν δε απο των κτηνων των προσφερομενων απ' αυτων δωρον τω κυριω ος αν δω απο τουτων τω κυριω εσται αγιον
10 ουκ αλλαξει αυτο καλον πονηρω ουδε πονηρον καλω εαν δε αλλασσων αλλαξη αυτο κτηνος κτηνει εσται αυτο και το αλλαγμα αγια
11 εαν δε παν κτηνος ακαθαρτον αφ' ων ου προσφερεται απ' αυτων δωρον τω κυριω στησει το κτηνος εναντι του ιερεως
12 και τιμησεται αυτο ο ιερευς ανα μεσον καλου και ανα μεσον πονηρου και καθοτι αν τιμησεται ο ιερευς ουτως στησεται

- 13 εαν δε λυτρουμενος λυτρωσεται αυτο προσθησει το επιεμπτον προς την τιμην αυτου
14 και ανθρωπος ος αν αγιαση την οικιαν αυτου αγιαν τω κυριω και τιμησεται αυτην ο ιερευς ανα μεσον καλης και ανα μεσον πονηρας ως αν τιμησεται αυτην ο ιερευς ουτως σ
ταθησεται
15 εαν δε ο αγιασας αυτην λυτρωται την οικιαν αυτου προσθησει επ' αυτο το επιεμπτον του αργυριου της τιμης και εσται αυτω
16 εαν δε απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου αγιαση ανθρωπος τω κυριω και εσται η τιμη κατα τον σπορον αυτου κορου κριθων πεντηκοντα διδραχμα αργυριου
17 εαν δε απο του ενιαυτου της αφεσεως αγιαση τον αγρον αυτου κατα την τιμην αυτου στησεται
18 εαν δε εσχατον μετα την αφεσιν αγιαση τον αγρον αυτου προσλογιεται αυτω ο ιερευς το αργυριον επι τα ετη τα επιλοιπα εως εις τον ενιαυτον της αφεσεως και ανθυφαιρεθη
σεται απο της συντιμησεως αυτου
19 εαν δε λυτρωται τον αγρον ο αγιασας αυτον προσθησει το επιεμπτον του αργυριου προς την τιμην αυτου και εσται αυτω
20 εαν δε μη λυτρωται τον αγρον και αποδοται τον αγρον ανθρωπω ετερω ουκετι μη λυτρωσεται αυτον
21 αλλ' εσται ο αγρος εξεληλυθιας της αφεσεως αγιος τω κυριω ωσπερ η γη η αφωρισμενη τω ιερει εσται κατασχεσις
22 εαν δε απο του αγρου ου κεκτηται ος ουκ εστιν απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου αγιαση τω κυριω
23 λογιεται προς αυτον ο ιερευς το τελος της τιμης εκ του ενιαυτου της αφεσεως και αποδωσει την τιμην εν τη ημερα εκεινη αγιον τω κυριω
24 και εν τω ενιαυτω της αφεσεως αποδοθησεται ο αγρος τω ανθρωπω παρ' ου κεκτηται αυτον ου ην η κατασχεσις της γης
25 και πασα τιμη εσται σταθμιοις αγιοις εικοσι οβολοι εσται το διδραχμον
26 και παν πρωτοτοκον ο αν γενηται εν τοις κτηνεσιν σου εσται τω κυριω και ου καθαγιασει ουθεις αυτο εαν τε μοσχον εαν τε προβατον τω κυριω εστιν
27 εαν δε των τετραποδων των ακαθαρτων αλλαξει κατα την τιμην αυτου και προσθησει το επιεμπτον προς αυτο και εσται αυτω εαν δε μη λυτρωται πραθησεται κατα το τιμη
μα αυτου
28 παν δε αναθεμα ο εαν αναθη ανθρωπος τω κυριω απο παντων οσα αυτω εστιν απο ανθρωπου εως κτηνους και απο αγρου κατασχεσεως αυτου ουκ αποδωσεται ουδε λυτρωσε
ται παν αναθεμα αγιον αγιων εσται τω κυριω
29 και παν ο εαν ανατεθη απο των ανθρωπων ου λυτρωθησεται αλλα θανατω θανατωθησεται
30 πασα δεκατη της γης απο του σπερματος της γης και του καρπου του ξυλινου τω κυριω εστιν αγιον τω κυριω
31 εαν δε λυτρωται λυτρω ανθρωπος την δεκατην αυτου το επιεμπτον προσθησει προς αυτο και εσται αυτω
32 και πασα δεκατη βοων και προβατων και παν ο εαν ελθη εν τω αριθμω υπο την ραβδον το δεκατον εσται αγιον τω κυριω
33 ουκ αλλαξεις καλον πονηρω εαν δε αλλασσων αλλαξης αυτο και το αλλαγμα αυτου εσται αγιον ου λυτρωθησεται
34 αυται εισιν αι εντολαι ας εντειλατο κυριος τω μουση προς τους υιους ισραηλ εν τω ορει σινα .
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην εν τη ερημω τη σινα εν τη σκηνη του μαρτυριου εν μια του μηνος του δευτερου ετους δευτερου εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου λεγων
2 λαβετε αρχην πασης συναγωγης υιον ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον εξ ονοματος αυτων κατα κεφαλην αυτων πας αρσην
3 απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν δυναμει ισραηλ επισκεψασθε αυτους συν δυναμει αυτων συ και ααρων επισκεψασθε αυτους
4 και μεθ' υμων εσονται εκαστος κατα φυλην εκαστου αρχοντων κατ' οικους πατριων εσονται
5 και ταυτα τα ονοματα των ανδρων οιτινες παραστησονται μεθ' υμων των ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ
6 των συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι
7 των ιουδα νασσων υιος αμιναδαβ
8 των ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ
9 των ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων

- 10 των υιων ιωσηφ των εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ των μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ
- 11 των βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι
- 12 των δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι
- 13 των ασηρ φαγαηλ υιος εχραν
- 14 των γαδ ελισαφ υιος ραγουηλ
- 15 των νεφθαλι αχιρε υιος αιναν
- 16 ουτοι επικλητοι της συναγωγης αρχοντες των φυλων κατα πατριας χιλιαρχοι ισραηλ εισιν
- 17 και ελαβεν μουσης και ααρων τους ανδρας τουτους τους ανακληθεντας εξ ονοματος
- 18 και πασαν την συναγωγην συνηγαγον εν μια του μηνος του δευτερου ετους και επηξονουσαν κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων απο ει
- 19 ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση και επεσκεπησαν εν τη ερημω τη σινα
- 20 και εγενοντο οι υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτω
- 21 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ρουβην εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
- 22 τοις υιοις συμεων κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαε
- 23 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης συμεων εννεα και πεντηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι
- 24 τοις υιοις ιουδα κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετο
- 25 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ιουδα τεσσαρες και εβδομηκοντα χιλιαδες και εξακοσιοι
- 26 τοις υιοις ισσαχαρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσα
- 27 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ισσαχαρ τεσσαρες και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
- 28 τοις υιοις ζαβουλων κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικος
- 29 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ζαβουλων επτα και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
- 30 τοις υιοις ιωσηφ υιοις εφραιμ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα
- 31 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης εφραιμ τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
- 32 τοις υιοις μανασση κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσα
- 33 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης μανασση δυο και τριακοντα χιλιαδες και διακοσιοι
- 34 τοις υιοις βενιαμιν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσα
- 35 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης βενιαμιν πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
- 36 τοις υιοις γαδ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετου

- 37 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης γαδ πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πενηκοντα
- 38 τοις υιοις δαν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετου ς και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει
- 39 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης δαν δυο και εξηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι
- 40 τοις υιοις ασηρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετου ς και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει
- 41 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ασηρ μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
- 42 τοις υιοις νεφθαλι κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετου ς και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει
- 43 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης νεφθαλι τρεις και πενηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
- 44 αυτη η επισκεψις ην επεσκεψαντο μουσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ δωδεκα ανδρες ανηρ εις κατα φυλην μιαν κατα φυλην οικων πατριας ησαν
- 45 και εγενετο πασα η επισκεψις υιων ισραηλ συν δυναμει αυτων απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος παραταξασθαι εν ισραηλ
- 46 εξακοσιοι χιλιαδες και τρισχιλιοι και πεντακοσιοι και πενηκοντα
- 47 οι δε λευιται εκ της φυλης πατριας αυτων ουκ επεσκεπησαν εν τοις υιοις ισραηλ
- 48 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 49 ορα την φυλην την λευι ου συνεπισκεψη και τον αριθμον αυτων ου λημψη εν μεσω των υιων ισραηλ
- 50 και συ επιστησον τους λευιτας επι την σκηνην του μαρτυριου και επι παντα τα σκευη αυτης και επι παντα οσα εστιν εν αυτη αυτοι αρουσιν την σκηνην και παντα τα σκευη αυτης και αυτοι λειτουργησουσιν εν αυτη και κυκλω της σκηνης παρεμβalousιν
- 51 και εν τω εξαιρειν την σκηνην καθελουσιν αυτην οι λευιται και εν τω παρεμβαλλειν την σκηνην αναστησουσιν και ο αλλογενης ο προσπορευομενος αποθανετω
- 52 και παρεμβalousιν οι υιοι ισραηλ ανηρ εν τη εαυτου ταξει και ανηρ κατα την εαυτου ηγεμονιαν συν δυναμει αυτων
- 53 οι δε λευιται παρεμβαλετωσαν εναντιον κυριου κυκλω της σκηνης του μαρτυριου και ουκ εσται αμαρτημα εν υιοις ισραηλ και φυλαξουσιν οι λευιται αυτοι την φυλακην της σκηνης του μαρτυριου
- 54 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ κατα παντα α ενετειλατο κυριος τω μουση και ααρων ουτως εποιησαν
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
- 2 ανθρωπος εχομενος αυτου κατα ταγμα κατα σημειας κατ' οικους πατριων αυτων παρεμβαλετωσαν οι υιοι ισραηλ εναντιο κυκλω της σκηνης του μαρτυριου παρεμβalousιν οι υιοι ισραηλ
- 3 και οι παρεμβαλλοντες πρωτοι κατ' ανατολας ταγμα παρεμβολης ιουδα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ιουδα ναασσων υιος αμιναδαβ
- 4 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρες και εβδομηκοντα χιλιαδες και εξακοσιοι
- 5 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ισσαχαρ και ο αρχων των υιων ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ
- 6 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρες και πενηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
- 7 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ζαβουλων και ο αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων
- 8 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι επτα και πενηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
- 9 παντες οι επεσκεμμενοι εκ της παρεμβολης ιουδα εκατον ογδοηκοντα χιλιαδες και εξακισχιλιοι και τετρακοσιοι συν δυναμει αυτων πρωτοι εξαρουσιν
- 10 ταγμα παρεμβολης ρουβην προς λιβα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ
- 11 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι

12 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης συμεων και ο αρχων των υιων συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι
13 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι εννεα και πενηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι
14 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης γαδ και ο αρχων των υιων γαδ ελισαφ υιος ραγουηλ
15 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πενηκοντα
16 παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης ρουβην εκατον πενηκοντα μια χιλιαδες και τετρακοσιοι και πενηκοντα συν δυναμει αυτων δευτεροι εξαρουσιν
17 και αρθησεται η σκηνη του μαρτυριου και η παρεμβολη των λευιτων μεσον των παρεμβολων ως και παρεμβαλλουσιν ουτως και εξαρουσιν εκαστος εχομενος καθ' ηγεμονιαν
18 ταγμα παρεμβολης εφραιμ παρα θαλασσαν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ
19 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
20 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης μανασση και ο αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ
21 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι δυο και τριακοντα χιλιαδες και διακοσιοι
22 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης βενιαμιν και ο αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι
23 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
24 παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης εφραιμ εκατον χιλιαδες και οκτακιςχιλιοι και εκατον συν δυναμει αυτων τριτοι εξαρουσιν
25 ταγμα παρεμβολης δαν προς βορραν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι
26 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι δυο και εξηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι
27 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης ασηρ και ο αρχων των υιων ασηρ φαγαηλ υιος εχραν
28 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
29 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης νεφθαλι και ο αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν
30 δυναμις αυτου οι επεσκεμμενοι τρεις και πενηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
31 παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης δαν εκατον και πενηκοντα επτα χιλιαδες και εξακοσιοι εσχατοι εξαρουσιν κατα ταγμα αυτων
32 αυτη η επισκεψις των υιων ισραηλ κατ' οικους πατριων αυτων πασα η επισκεψις των παρεμβολων συν ταις δυναμειν αυτων εξακοσιαι χιλιαδες και τρισχιλιοι πεντακοσιοι πενηκοντα
33 οι δε λευιται ου συνεπεσκεπησαν εν αυτοις καθα εντειλατο κυριος τω μουση
34 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ παντα οσα συνεταξεν κυριος τω μουση ουτως παρενεβαλον κατα ταγμα αυτων και ουτως εξηρον εκαστος εχομενοι κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων
1 και αυται αι γενεσεις ααρων και μουση εν η ημερα ελαλησεν κυριος τω μουση εν ορει σινα
2 και ταυτα τα ονοματα των υιων ααρων πρωτοτοκος ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ
3 ταυτα τα ονοματα των υιων ααρων οι ιερεις οι ηλειμμενοι ους ετελειωσαν τας χειρας αυτων ιερατευειν
4 και ετελευτησεν ναδαβ και αβιουδ εναντι κυριου προσφεροντων αυτων πυρ αλλοτριον εναντι κυριου εν τη ερημω σινα και παιδια ουκ ην αυτοις και ιερατευσεν ελεαζαρ και ιθαμαρ μετ' ααρων του πατρος αυτων
5 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
6 λαβε την φυλην λευι και στησεις αυτους εναντιον ααρων του ιερεως και λειτουργησουσιν αυτω
7 και φυλαξουσιν τας φυλακας αυτου και τας φυλακας των υιων ισραηλ εναντι της σκηνης του μαρτυριου εργαζεσθαι τα εργα της σκηνης
8 και φυλαξουσιν παντα τα σκευη της σκηνης του μαρτυριου και τας φυλακας των υιων ισραηλ κατα παντα τα εργα της σκηνης

- 9 και δώσεις τους λευιτας ααρων και τους υιους αυτου τοις ιερευσιν δομα δεδομενοι ουτοι μοι εισιν απο των υιων ισραηλ
- 10 και ααρων και τους υιους αυτου καταστησεις επι της σκηνης του μαρτυριου και φυλαξουσιν την ιερατειαν αυτων και παντα τα κατα τον βωμον και εσω του καταπετασματος και ο αλλογενης ο απομενος αποθανειται
- 11 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 12 και εγω ιδου ειληφα τους λευιτας εκ μεσου των υιων ισραηλ αντι παντος πρωτοτοκου διανοιγοντος μητραν παρα των υιων ισραηλ λυτρα αυτων εσονται και εσονται εμοι οι λευιται
- 13 εμοι γαρ παν πρωτοτοκον εν η ημερα επαταξα παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτου ηγιασα εμοι παν πρωτοτοκον εν ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους εμοι εσονται εγω κυριος
- 14 και ελαλησεν κυριος προς μουσην εν τη ερημω σινα λεγων
- 15 επισκεψαι τους υιους λευι κατα οικους πατριων αυτων κατα δημους αυτων κατα συγγενειας αυτων παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω επισκεψασθε αυτους
- 16 και επεσκεψαντο αυτους μουσης και ααρων δια φωνης κυριου ον τροπον συνεταξεν αυτοις κυριος
- 17 και ησαν ουτοι οι υιοι λευι εξ ονοματων αυτων γεδσων κααθ και μεραρι
- 18 και ταυτα τα ονοματα των υιων γεδσων κατα δημους αυτων λοβενι και σεμει
- 19 και υιοι κααθ κατα δημους αυτων αμραμ και ισσααρ χεβρων και οζηλ
- 20 και υιοι μεραρι κατα δημους αυτων μοολι και μουσι ουτοι εισιν δημοι των λευιτων κατα οικους πατριων αυτων
- 21 τω γεδσων δημοσ του λοβενι και δημοσ του σεμει ουτοι δημοι του γεδσων
- 22 η επισκεψις αυτων κατα αριθμον παντος αρσενικου απο μηνιαιου και επανω η επισκεψις αυτων επτακισχιλιοι και πεντακοσιοι
- 23 και υιοι γεδσων οπισω της σκηνης παρα θαλασσαν παρεμβολουσιν
- 24 και ο αρχων οικου πατριας του δημου του γεδσων ελισαφ υιος λαηλ
- 25 και η φυλακη υιων γεδσων εν τη σκηνη του μαρτυριου η σκηνη και το καλυμμα και το κατακαλυμμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου
- 26 και τα ιστια της αυλης και το καταπετασμα της πυλης της αυλης της ουσης επι της σκηνης και τα καταλοιπα παντων των εργαων αυτου
- 27 τω κααθ δημοσ ο αμραμ και δημοσ ο σααρις και δημοσ ο χεβρωνις και δημοσ ο οζηλις ουτοι εισιν δημοι του κααθ
- 28 κατα αριθμον παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω οκτακισχιλιοι και εξακοσιοι φυλασσοντες τας φυλακας των αγιων
- 29 οι δημοι των υιων κααθ παρεμβολουσιν εκ πλαγιων της σκηνης κατα λιβα
- 30 και ο αρχων οικου πατριων των δημων του κααθ ελισαφαν υιος οζηλ
- 31 και η φυλακη αυτων η κιβωτος και η τραπεζα και η λυχνια και τα θυσιαστηρια και τα σκευη του αγιου οσα λειτουργουσιν εν αυτοις και το κατακαλυμμα και παντα τα εργα αυτων
- 32 και ο αρχων επι των αρχοντων των λευιτων ελεαζαρ ο υιος ααρων του ιερεως καθεσταμενος φυλασσειν τας φυλακας των αγιων
- 33 τω μεραρι δημοσ ο μοολι και δημοσ ο μουσι ουτοι εισιν δημοι μεραρι
- 34 η επισκεψις αυτων κατα αριθμον παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω εξακισχιλιοι και πενητηκοντα
- 35 και ο αρχων οικου πατριων του δημου του μεραρι σουριηλ υιος αβιχαιλ εκ πλαγιων της σκηνης παρεμβολουσιν προς βορραν
- 36 η επισκεψις η φυλακη υιων μεραρι τας κεφαλιδας της σκηνης και τους μοχλους αυτης και τους στυλους αυτης και τας βασεις αυτης και παντα τα σκευη αυτων και τα εργα αυτων
- 37 και τους στυλους της αυλης κυκλω και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους και τους καλους αυτων
- 38 και οι παρεμβαλλοντες κατα προσωπον της σκηνης του μαρτυριου απ' ανατολης μουσης και ααρων και οι υιοι αυτου φυλασσοντες τας φυλακας του αγιου εις τας φυλακας των υιων ισραηλ και ο αλλογενης ο απομενος αποθανειται

39 πασα η επισκεψις των λευιτων ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου κατα δημους αυτων παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω δυο και εικοσι χιλιαδες
40 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων επισκεψαι παν πρωτοτοκον αρσεν των υιων ισραηλ απο μηνιαιου και επανω και λαβε τον αριθμον εξ ονοματος
41 και λημψη τους λευιτας εμοι εγω κυριος αντι παντων των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ και τα κτηνη των λευιτων αντι παντων των πρωτοτοκων εν τοις κτηνεσιν των υιων
ισραηλ
42 και επεσκεψατο μωυσης ον τροπον ενετειλατο κυριος παν πρωτοτοκον εν τοις υιοις ισραηλ
43 και εγενοντο παντα τα πρωτοτοκα τα αρσενικα κατα αριθμον εξ ονοματος απο μηνιαιου και επανω εκ της επισκεψεως αυτων δυο και εικοσι χιλιαδες τρεις και εβδομηκοντα
και διακοσιοι
44 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
45 λαβε τους λευιτας αντι παντων των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ και τα κτηνη των λευιτων αντι των κτηνων αυτων και εσονται εμοι οι λευιται εγω κυριος
46 και τα λυτρα τριων και εβδομηκοντα και διακοσιων οι πλεοναζοντες παρα τους λευιτας απο των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ
47 και λημψη πεντε σικλους κατα κεφαλην κατα το διδραχμον το αγιον λημψη εικοσι οβολους του σικλου
48 και δωσεις το αργυριον ααρων και τοις υιοις αυτου λυτρα των πλεοναζοντων εν αυτοις
49 και ελαβεν μωυσης το αργυριον τα λυτρα των πλεοναζοντων εις την εκλυτρωσιν των λευιτων
50 παρα των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ ελαβεν το αργυριον χιλιους τριακοσιους εξηκοντα πεντε σικλους κατα τον σικλον τον αγιον
51 και εδωκεν μωυσης τα λυτρα των πλεοναζοντων ααρων και τοις υιοις αυτου δια φωνης κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση
1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων
2 λαβε το κεφαλιον των υιων κααθ εκ μεσου υιων λευι κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων
3 απο εικοσι και πεντε ετων και επανω και εως πενητηκοντα ετων πας ο εισπορευομενος λειτουργειν ποιησαι παντα τα εργα εν τη σκηνη του μαρτυριου
4 και ταυτα τα εργα των υιων κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου αγιον των αγιων
5 και εισελευσεται ααρων και οι υιοι αυτου οταν εξαιρη η παρεμβολη και καθελουσιν το καταπετασμα το συσκιαζον και κατακαλυψουσιν εν αυτω την κιβωτον του μαρτυριου
6 και επιθησουσιν επ' αυτο κατακαλυμμα δερμα υακινθινον και επιβαλουσιν επ' αυτην ιματιον ολον υακινθινον ανωθεν και διεμβαλουσιν τους αναφορεις
7 και επι την τραπεζαν την προκειμενην επιβαλουσιν επ' αυτην ιματιον ολοπορφυρον και τα τρυβλια και τας θυσιασκα και τους κυαθους και τα σπονδεια εν οις σπενδει και οι α
ρτοι οι δια παντος επ' αυτης εσονται
8 και επιβαλουσιν επ' αυτην ιματιον κοκκινον και καλυψουσιν αυτην καλυμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλουσιν δι' αυτης τους αναφορεις
9 και λημψονται ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν την λυχνιαν την φωτιζουσαν και τους λυχνους αυτης και τας λαβιδας αυτης και τας επαρυστριδας αυτης και παντα τα αγ
για του ελαιου οις λειτουργουσιν εν αυτοις
10 και εμβαλουσιν αυτην και παντα τα σκευη αυτης εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν αυτην επ' αναφορεων
11 και επι το θυσιαστηριον το χρυσον επικαλυψουσιν ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν αυτο καλυμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου
12 και λημψονται παντα τα σκευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις εν τοις αγιοις και εμβαλουσιν εις ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν αυτα καλυμματι δερματινω
υακινθινω και επιθησουσιν επι αναφορεις
13 και τον καλυπτηρα επιθησει επι το θυσιαστηριον και επικαλυψουσιν επ' αυτο ιματιον ολοπορφυρον
14 και επιθησουσιν επ' αυτο παντα τα σκευη οσοις λειτουργουσιν επ' αυτο εν αυτοις και τα πυρεια και τας κρεαγρας και τας φιαλας και τον καλυπτηρα και παντα τα σκευη του
θυσιαστηριου και επιβαλουσιν επ' αυτο καλυμμα δερματινον υακινθινον και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου και λημψονται ιματιον πορφυρον και συγκαλυψουσιν τον
λουτηρα και την βασιν αυτου και εμβαλουσιν αυτα εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν επι αναφορεις
15 και συντελεσουσιν ααρων και οι υιοι αυτου καλυπτοντες τα αγια και παντα τα σκευη τα αγια εν τω εξαιρειν την παρεμβολην και μετα ταυτα εισελευσονται υιοι κααθ αιρειν
και ουχ αφονται των αγιων ινα μη αποθανωσιν ταυτα αρουσιν οι υιοι κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου

- 16 επισκοπος ελεαζαρ υιος ααρων του ιερεως το ελαιον του φωτος και το θυμαμα της συνθεσεως και η θυσια η καθ' ημεραν και το ελαιον της χρισεως η επισκοπη ολης της σκηνης και οσα εστιν εν αυτη εν τω αγιω εν πασι τοις εργοις
- 17 και ελαλησεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
- 18 μη ολεθρευσητε της φυλης τον δημον τον κααθ εκ μεσου των λευιτων
- 19 τουτο ποιησατε αυτοις και ζησονται και ου μη αποθανωσιν προσπορευομενων αυτων προς τα αγια των αγιων ααρων και οι υιοι αυτου προσπορευεσθωσαν και καταστησουσιν αυτους εκαστον κατα την αναφοραν αυτου
- 20 και ου μη εισελθωσιν ιδειν εξαπινα τα αγια και αποθανουνται
- 21 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 22 λαβε την αρχην των υιων γεδσων και τουτους κατ' οικους πατριων αυτων κατα δημοους αυτων
- 23 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους επισκεψαι αυτους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν τα εργα αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου
- 24 αυτη η λειτουργια του δημου του γεδσων λειτουργειν και αιρειν
- 25 και αρει τας δερρεις της σκηνης και την σκηνην του μαρτυριου και το καλυμμα αυτης και το καλυμμα το υακινθινον το ον επ' αυτης ανωθεν και το καλυμμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου
- 26 και τα ιστια της αυλης οσα επι της σκηνης του μαρτυριου και τα περισσα και παντα τα σκευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις ποιησουσιν
- 27 κατα στομα ααρων και των υιων αυτου εσται η λειτουργια των υιων γεδσων κατα πασας τας λειτουργιας αυτων και κατα παντα τα αρτα δι' αυτων και επισκεψη αυτους εξ ονοματων παντα τα αρτα υπ' αυτων
- 28 αυτη η λειτουργια των υιων γεδσων εν τη σκηνη του μαρτυριου και η φυλακη αυτων εν χειρι ιθαμαρ του υιου ααρων του ιερεως
- 29 υιοι μεραρι κατα δημοους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων επισκεψασθε αυτους
- 30 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους επισκεψασθε αυτους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν τα εργα της σκηνης του μαρτυριου
- 31 και ταυτα τα φυλαγματα των αιρομενων υπ' αυτων κατα παντα τα εργα αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου τας κεφαλιδας της σκηνης και τους μοχλους και τους στυλους αυτης και τας βασεις αυτης και το κατακαλυμμα και αι βασεις αυτων και οι στυλοι αυτων και το κατακαλυμμα της θυρας της σκηνης
- 32 και τους στυλους της αυλης κυκλω και αι βασεις αυτων και τους στυλους του καταπετασματος της πυλης της αυλης και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους αυτων και τους υς καλους αυτων και παντα τα σκευη αυτων και παντα τα λειτουργηματα αυτων εξ ονοματων επισκεψασθε αυτους και παντα τα σκευη της φυλακης των αιρομενων υπ' αυτων
- 33 αυτη η λειτουργια δημου υιων μεραρι εν πασιν τοις εργοις αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου εν χειρι ιθαμαρ υιου ααρων του ιερεως
- 34 και επεσκεψατο μουσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ τους υιους κααθ κατα δημοους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων
- 35 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν εν τη σκηνη του μαρτυριου
- 36 και εγενετο η επισκεψις αυτων κατα δημοους αυτων δισχιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα
- 37 αυτη η επισκεψις δημου κααθ πας ο λειτουργων εν τη σκηνη του μαρτυριου καθα επεσκεψατο μουσης και ααρων δια φωνης κυριου εν χειρι μουση
- 38 και επεσκεπησαν υιοι γεδσων κατα δημοους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων
- 39 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν τα εργα εν τη σκηνη του μαρτυριου
- 40 και εγενετο η επισκεψις αυτων κατα δημοους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων δισχιλιοι εξακοσιοι τριακοντα
- 41 αυτη η επισκεψις δημου υιων γεδσων πας ο λειτουργων εν τη σκηνη του μαρτυριου ους επεσκεψατο μουσης και ααρων δια φωνης κυριου εν χειρι μουση
- 42 επεσκεπησαν δε και δημος υιων μεραρι κατα δημοους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων
- 43 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν προς τα εργα της σκηνης του μαρτυριου
- 44 και εγενηθη η επισκεψις αυτων κατα δημοους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων τρισχιλιοι και διακοσιοι

45 αυτη η επισκεψις δημου υιων μεραρι ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου εν χειρι μωυση
46 παντες οι επεσκεμμενοι ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ τους λευιτας κατα δημους κατ' οικους πατριων αυτων
47 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πενηκονταετους πας ο εισπορευομενος προς το εργον των εργων και τα εργα τα αιρομενα εν τη σκηνη του μαρτυριου
48 και εγενηθησαν οι επισκεπεντες οκτακισχλιοι πεντακοσιοι ογδοηκοντα
49 δια φωνης κυριου επεσκεψατο αυτους εν χειρι μωυση ανδρα κατ' ανδρα επι των εργων αυτων και επι ων αιρουσιν αυτοι και επεσκεπησαν ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση
1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
2 προσταξον τοις υιοις ισραηλ και εξαποστειλατωσαν εκ της παρεμβολης παντα λεπρον και παντα γονορρυη και παντα ακαθαρτον επι ψυχη
3 απο αρσενικου εως θηλυκου εξαποστειλατε εξω της παρεμβολης και ου μη μιανουσιν τας παρεμβολας αυτων εν οις εγω καταγινομαι εν αυτοις
4 και εποησαν ουτως οι υιοι ισραηλ και εξαπεστειλαν αυτους εξω της παρεμβολης καθα ελαλησεν κυριος τω μωυση ουτως εποησαν οι υιοι ισραηλ
5 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
6 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων ανηρ η γυνη οστις εαν ποιηση απο των αμαρτιων των ανθρωπινων και παριδων παριδη και πλημμεληση η ψυχη εκεινη
7 εξαγορευσει την αμαρτιαν ην εποησεν και αποδωσει την πλημμελειαν το κεφαλιον και το επιπεμπτον αυτου προσθησει επ' αυτο και αποδωσει τινη πλημμελησεν αυτο
8 εαν δε μη η τω ανθρωπω ο αγχιστευων ωστε αποδουναι αυτω το πλημμελημα προς αυτον το πλημμελημα το αποδιδομενον κυριω τω ιερει εσται πλην του κριου του ιλασμου δι' ου εξιλασεται εν αυτω περι αυτου
9 και πασα απαρχη κατα παντα τα αγιαζομενα εν υιοις ισραηλ οσα αν προσφερωσιν τω κυριω τω ιερει αυτω εσται
10 και εκαστου τα ηγιασμενα αυτου εσται ανηρ ος εαν δω τω ιερει αυτω εσται
11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
12 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανδρος ανδρος εαν παραβη η γυνη αυτου και παριδη αυτον υπεριδουσα
13 και κοιμηθη τις μετ' αυτης κοιτην σπερματος και λαθη εξ οφθαλμων του ανδρος αυτης και κρυψη αυτη δε η μεμιαμμενη και μαρτυς μη ην μετ' αυτης και αυτη μη η συνειλημμενη
14 και επελθη αυτω πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου αυτη δε μεμιανται η επελθη αυτω πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου αυτη δε μη η μεμιαμμενη
15 και αξει ο ανθρωπος την γυναικα αυτου προς τον ιερεα και προσοισει το δωρον περι αυτης το δεκατον του οιφι αλευρον κριθινον ουκ επιχει επ' αυτο ελαιον ουδε επιθησει επ' αυτο λιβανον εστιν γαρ θυσια ζηλοτυπιας θυσια μνημοσυνου αναμνησκουσα αμαρτιαν
16 και προσαξει αυτην ο ιερευς και στησει αυτην εναντι κυριου
17 και λημψεται ο ιερευς υδωρ καθαρων ζων εν αγγειω οστρακινω και της γης της ουσης επι του εδαφους της σκηνης του μαρτυριου και λαβων ο ιερευς εμβαλει εις το υδωρ
18 και στησει ο ιερευς την γυναικα εναντι κυριου και αποκαλυψει την κεφαλην της γυναικος και δωσει επι τας χειρας αυτης την θυσιαν του μνημοσυνου την θυσιαν της ζηλοτυπιας εν δε τη χειρι του ιερεως εσται το υδωρ του ελεγμου του επικαταρωμενου τουτου
19 και ορκιε αυτην ο ιερευς και ερει τη γυναικι ει μη κεκοιμηται τις μετα σου ει μη παραβεβηκας μιανθηναι υπο τον ανδρα τον σεαυτης αθωα ισθι απο του υδατος του ελεγμου του επικαταρωμενου τουτου
20 ει δε συ παραβεβηκας υπ' ανδρος ουσα η μεμιανσαι και εδωκεν τις την κοιτην αυτου εν σοι πλην του ανδρος σου
21 και ορκιε ο ιερευς την γυναικα εν τοις ορκιοις της αρας ταυτης και ερει ο ιερευς τη γυναικι δωη κυριος σε εν αρα και ενορκιον εν μεσω του λαου σου εν τω δουναι κυριον τον μηρον σου διαπεπτωκοτα και την κοιλιαν σου πεπρησμενην
22 και εισελευσεται το υδωρ το επικαταρωμενον τουτο εις την κοιλιαν σου πρησαι γαστερα και διαπεσειν μηρον σου και ερει η γυνη γενοιτο γενοιτο
23 και γραψει ο ιερευς τας αρας ταυτας εις βιβλιον και εξαλειψει εις το υδωρ του ελεγμου του επικαταρωμενου

- 24 και ποτιει την γυναικα το υδωρ του ελεγκμου του επικαταρωμενου και εισελευσεται εις αυτην το υδωρ το επικαταρωμενον του ελεγκμου
25 και λημψεται ο ιερευς εκ χειρος της γυναικος την θυσιαν της ζηλοτυπιας και επιθησει την θυσιαν εναντι κυριου και προσοισει αυτην προς το θυσιαστηριον
26 και δραζεται ο ιερευς απο της θυσιας το μνημοσυνον αυτης και ανοισει αυτο επι το θυσιαστηριον και μετα ταυτα ποτιει την γυναικα το υδωρ
27 και εσται εαν η μεμιαμμενη και ληθη λαθη τον ανδρα αυτης και εισελευσεται εις αυτην το υδωρ του ελεγκμου το επικαταρωμενον και πρησθησεται την κοιλιαν και διαπεσειτ αι ο μηρος αυτης και εσται η γυνη εις αραν εν τω λαω αυτης
28 εαν δε μη μιανθη η γυνη και καθαρα η και αθωα εσται και εκσπερματιει σπερμα
29 ουτος ο νομος της ζηλοτυπιας ω εαν παραβη η γυνη υπ' ανδρος ουσα και μιανθη
30 η ανθρωπος ω εαν επελθη επ' αυτον πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου και στησει την γυναικα αυτου εναντι κυριου και ποιησει αυτη ο ιερευς παντα τον νομον τουτον
31 και αθωος εσται ο ανθρωπος απο αμαρτιας και η γυνη εκεινη λημψεται την αμαρτιαν αυτης
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανηρ η γυνη ος εαν μεγαλως ευζηται ευχην αφαγνισασθαι αγνειαν κυριω
3 απο οινου και σικερα αγνισθησεται απο οινου και οξος εξ οινου και οξος εκ σικερα ου πιεται και οσα κατεργαζεται εκ σταφυλης ου πιεται και σταφυλην προσφατον και σταφιδα ου φαγεται
4 πασας τας ημερας της ευχης αυτου απο παντων οσα γινεται εξ αμπελου οινον απο στεμφυλων εως γιγαρτου ου φαγεται
5 πασας τας ημερας της ευχης του αγνισμου ξυρον ουκ επελευσεται επι την κεφαλην αυτου εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι οσας ηυξατο κυριω αγιος εσται τρεφων κομην τριχα κεφαλης
6 πασας τας ημερας της ευχης κυριω επι παση ψυχη τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται
7 επι πατρι και επι μητρι και επ' αδελφω και επ' αδελφη ου μιανθησεται επ' αυτοις αποθανοντων αυτων οτι ευχη θεου αυτου επ' αυτω επι κεφαλης αυτου
8 πασας τας ημερας της ευχης αυτου αγιος εσται κυριω
9 εαν δε τις αποθανη εξαπινα επ' αυτω παραχρημα μιανθησεται η κεφαλη ευχης αυτου και ξυρησεται την κεφαλην αυτου η αν ημερα καθαρισθη τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται
10 και τη ημερα τη ογδοη οισει δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων προς τον ιερεα επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
11 και ποιησει ο ιερευς μιαν περι αμαρτιας και μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι ων ημαρτεν περι της ψυχης και αγιασει την κεφαλην αυτου εν εκεινη τη ημερα
12 η ηγιασθη κυριω τας ημερας της ευχης και προσαξει αμνον ενιαυσιον εις πλημμελειαν και αι ημεραι αι προτεραι αλογοι εσονται οτι εμιανθη κεφαλη ευχης αυτου
13 και ουτος ο νομος του ευξαμενου η αν ημερα πληρωση ημερας ευχης αυτου προσοισει αυτος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
14 και προσαξει το δωρον αυτου κυριω αμνον ενιαυσιον αμωμον ενα εις ολοκαυτωσιν και αμναδα ενιαυσιαν αμωμον μιαν εις αμαρτιαν και κριον ενα αμωμον εις σωτηριον
15 και κανουν αζυμων σεμιδαλεως αρτους αναπεποιημενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω και θυσια αυτων και σπονδη αυτων
16 και προσοισει ο ιερευς εναντι κυριου και ποιησει το περι αμαρτιας αυτου και το ολοκαυτωμα αυτου
17 και τον κριον ποιησει θυσιαν σωτηριου κυριω επι τω κανω των αζυμων και ποιησει ο ιερευς την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου
18 και ξυρησεται ο ηυγμενος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου την κεφαλην της ευχης αυτου και επιθησει τας τριχας επι το πυρ ο εστιν υπο την θυσιαν του σωτηριου
19 και λημψεται ο ιερευς τον βραχιονα εφθον απο του κριου και αρτον ενα αζυμον απο του κανου και λαγανον αζυμον εν και επιθησει επι τας χειρας του ηυγμενου μετα το ξυρησασθαι αυτον την ευχην αυτου
20 και προσοισει αυτα ο ιερευς επιθεμα εναντι κυριου αγιον εσται τω ιερει επι του στήθυνιου του επιθεματος και επι του βραχιονος του αφαιρεματος και μετα ταυτα πιεται ο ηυγμενος οινον

- 21 ουτος ο νομος του ευξαμενου ος αν ευξηται κυριω δωρον αυτου κυριω περι της ευχης χωρις ων αν ευρη η χειρ αυτου κατα δυναμιν της ευχης αυτου ην αν ευξηται κατα νομον αγνειας
- 22 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 23 λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτως ευλογησετε τους υιους ισραηλ λεγοντες αυτοις και επιθησουσιν το ονομα μου επι τους υιους ισραηλ και εγω κυριος ευλογησω αυτους
- 24 ευλογησαι σε κυριος και φυλαξαι σε
- 25 επιφαναι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και ελεησαι σε
- 26 επαραι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και δωη σοι ειρηνην
- 1 και εγενετο η ημερα συνετελεσεν μουσης ωστε αναστησαι την σκηνην και εχρισεν αυτην και ηγιασεν αυτην και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και εχρισεν αυτα και ηγιασεν αυτα
- 2 και προσηνεγκαν οι αρχοντες ισραηλ δωδεκα αρχοντες οικων πατριων αυτων ουτοι αρχοντες φυλων ουτοι οι παρεστηκοτες επι της επισκοπης
- 3 και ηνεγκαν τα δωρα αυτων εναντι κυριου εξ αμαξας λαμπηρικας και δωδεκα βοας αμαξαν παρα δυο αρχοντων και μοσχον παρα εκαστου και προσηγαγον εναντιον της σκηνης
- 4 και ειπεν κυριος προς μουσην λεγων
- 5 λαβε παρ' αυτων και εσονται προς τα εργα τα λειτουργικα της σκηνης του μαρτυριου και δωσεις αυτα τοις λευιταις εκαστω κατα την αυτου λειτουργιαν
- 6 και λαβων μουσης τας αμαξας και τους βοας εδωκεν αυτα τοις λευιταις
- 7 τας δυο αμαξας και τους τεσσαρας βοας εδωκεν τοις υιοις γεδσων κατα τας λειτουργιας αυτων
- 8 και τας τεσσαρας αμαξας και τους οκτω βοας εδωκεν τοις υιοις μεραρι κατα τας λειτουργιας αυτων δια ιθαμαρ υιου ααρων του ιερεως
- 9 και τοις υιοις κααθ ουκ εδωκεν οτι τα λειτουργηματα του αγιου εχουσιν επ' ωμων αρουσιν
- 10 και προσηνεγκαν οι αρχοντες εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου εν τη ημερα η εχρισεν αυτο και προσηνεγκαν οι αρχοντες τα δωρα αυτων απεναντι του θυσιαστηριου
- 11 και ειπεν κυριος προς μουσην αρχων εις καθ' ημεραν αρχων καθ' ημεραν προσοισουσιν τα δωρα αυτων εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου
- 12 και ην ο προσφερων τη ημερα τη πρωτη το δωρον αυτου νασσων υιος αμιναδαβ αρχων της φυλης ιουδα
- 13 και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 14 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμαματος
- 15 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 16 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 17 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον νασσων υιου αμιναδαβ
- 18 τη ημερα τη δευτερα προσηνεγκεν ναθαναηλ υιος σωγαρ αρχων της φυλης ισσαχαρ
- 19 και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 20 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμαματος
- 21 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 22 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 23 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ναθαναηλ υιου σωγαρ

- 24 τη ημερα τη τριτη αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων
- 25 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 26 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 27 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 28 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 29 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελιαβ υιου χαιλων
- 30 τη ημερα τη τεταρτη αρχων των υιων ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ
- 31 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 32 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 33 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 34 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 35 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισουρ υιου σεδιουρ
- 36 τη ημερα τη πεμπτη αρχων των υιων συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι
- 37 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 38 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 39 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 40 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 41 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον σαλαμιηλ υιου σουρισαδαι
- 42 τη ημερα τη εκτη αρχων των υιων γαδ ελισαφ υιος ραγουηλ
- 43 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 44 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 45 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 46 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 47 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισαφ υιου ραγουηλ
- 48 τη ημερα τη εβδομη αρχων των υιων εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ
- 49 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 50 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 51 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 52 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 53 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισαμα υιου εμιουδ

- 54 τη ημερα τη ογδοη αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ
- 55 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 56 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 57 μοςχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 58 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 59 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον γαμαλιηλ υιου φαδασσουρ
- 60 τη ημερα τη ενατη αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι
- 61 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 62 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 63 μοςχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 64 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 65 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αβιδαν υιου γαδεωνι
- 66 τη ημερα τη δεκατη αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι
- 67 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 68 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 69 μοςχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 70 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 71 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αχιεζερ υιου αμισαδαι
- 72 τη ημερα τη ενδεκατη αρχων των υιων ασηρ φαγαηλ υιος εχραν
- 73 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 74 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 75 μοςχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 76 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 77 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον φαγαηλ υιου εχραν
- 78 τη ημερα τη δωδεκατη αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν
- 79 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν
- 80 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος
- 81 μοςχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα
- 82 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
- 83 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αχιρε υιου αιναν

84 ουτος ο εγκαινισμος του θυσιαστηριου η ημερα εχρισεν αυτο παρα των αρχοντων των υιων ισραηλ τρυβλια αργυρα δωδεκα φιαλαι αργυραι δωδεκα θυσκαι χρυσαι δωδεκα
85 τριακοντα και εκατον σικλων το τρυβλιον το εν και εβδομηκοντα σικλων η φιαλη η μια παν το αργυριον των σκευων δισχιλιοι και τετρακοσιοι σικλοι εν τω σικλω τω αγιω
86 θυσκαι χρυσαι δωδεκα πληρεις θυμιαματος παν το χρυσιον των θυσκων εικοσι και εκατον χρυσοι
87 πασαι αι βοες εις ολοκαυτωσιν μοσχοι δωδεκα κριοι δωδεκα αμνοι ενιαυσιοι δωδεκα και αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων και χιμαροι εξ αιγων δωδεκα περι αμαρτιας
88 πασαι αι βοες εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις εικοσι τεσσαρες κριοι εξηκοντα τραγοι εξηκοντα αμναδες εξηκοντα ενιαυσιαι αμωμοι αυτη η εγκαινωσις του θυσιαστηριου μετ
α το πληρωσαι τας χειρας αυτου και μετα το χρυσαι αυτον
89 εν τω εισπορευεσθαι μουσην εις την σκηνην του μαρτυριου λαλησαι αυτω και ηκουσεν την φωνην κυριου λαλουντος προς αυτον ανωθεν του ιλαστηριου ο εστιν επι της κιβω
του του μαρτυριου ανα μεσον των δυο χειρουβιμ και ελαλει προς αυτον
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 λαλησον τω ααρων και ερεις προς αυτον οταν επιτιθης τους λυχνους εκ μερους κατα προσωπον της λυχνιας φωτιουσιν οι επτα λυχνοι
3 και εποησεν ουτως ααρων εκ του ενος μερους κατα προσωπον της λυχνιας εξηψεν τους λυχνους αυτης καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
4 και αυτη η κατασκευη της λυχνιας στερεα χρυση ο κανλος αυτης και τα κρινα αυτης στερεα ολη κατα το ειδος ο εδειξεν κυριος τω μουση ουτως εποησεν την λυχνιαν
5 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
6 λαβε τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και αφαγνιεις αυτους
7 και ουτως ποιησεις αυτοις τον αγνισμον αυτων περιρρανεις αυτους υδωρ αγνισμου και επελευσεται ξυρον επι παν το σωμα αυτων και πλυνουσιν τα ιματια αυτων και καθαρο
ι εσονται
8 και λημψονται μοσχον ενα εκ βοων και τουτου θυσιαν σεμιδαλεως αναπεποιημενην εν ελαιω και μοσχον ενιαυσιον εκ βοων λημψη περι αμαρτιας
9 και προσαξεις τους λευιτας εναντι της σκηνης του μαρτυριου και συναξεις πασαν συναγωγην υιων ισραηλ
10 και προσαξεις τους λευιτας εναντι κυριου και επιθησουσιν οι υιοι ισραηλ τας χειρας αυτων επι τους λευιτας
11 και αφορει ααρων τους λευιτας αποδομα εναντι κυριου παρα των υιων ισραηλ και εσονται ωστε εργαζεσθαι τα εργα κυριου
12 οι δε λευιται επιθησουσιν τας χειρας επι τας κεφαλαι των μοσχων και ποιησει τον ενα περι αμαρτιας και τον ενα εις ολοκαυτωμα κυριω εξιλασασθαι περι αυτων
13 και στησεις τους λευιτας εναντι κυριου και εναντι ααρων και εναντι των υιων αυτου και αποδωσεις αυτους αποδομα εναντι κυριου
14 και διαστελεις τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και εσονται εμοι
15 και μετα ταυτα εισελευσονται οι λευιται εργαζεσθαι τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και καθαριεις αυτους και αποδωσεις αυτους εναντι κυριου
16 οτι αποδομα αποδεδομενοι ουτοι μοι εισιν εκ μεσου υιων ισραηλ αντι των διανοιγοντων πασαν μητραν πρωτοτοκων παντων εκ των υιων ισραηλ ειληφα αυτους εμοι
17 οτι εμοι παν πρωτοτοκον εν υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους η ημερα επαταξα παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω ηγιασα αυτους εμοι
18 και ελαβον τους λευιτας αντι παντος πρωτοτοκου εν υιοις ισραηλ
19 και απεδωκα τους λευιτας αποδομα δεδομενους ααρων και τοις υιοις αυτου εκ μεσου υιων ισραηλ εργαζεσθαι τα εργα των υιων ισραηλ εν τη σκηνη του μαρτυριου και εξιλα
σκεσθαι περι των υιων ισραηλ και ουκ εσται εν τοις υιοις ισραηλ προσεγγιζων προς τα αγια
20 και εποησεν μουσης και ααρων και πασα συναγωγή υιων ισραηλ τοις λευιταις καθα ενετειλατο κυριος τω μουση περι των λευιτων ουτως εποησαν αυτοις οι υιοι ισραηλ
21 και ηγνισαντο οι λευιται και επλυναντο τα ιματια και απεδωκεν αυτους ααρων αποδομα εναντι κυριου και εξιλασατο περι αυτων ααρων αφαγνισασθαι αυτους
22 και μετα ταυτα εισηλθον οι λευιται λειτουργειν την λειτουργιαν αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου εναντι ααρων και εναντι των υιων αυτου καθως συνεταξεν κυριος τω μου
ση περι των λευιτων ουτως εποησαν αυτοις
23 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
24 τουτο εστιν το περι των λευιτων απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εισελευσονται ενεργειν εν τη σκηνη του μαρτυριου

25 και απο πεντηκονταετους αποστησεται απο της λειτουργιας και ουκ εργαται ετι
26 και λειτουργησει ο αδελφος αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου φυλασσειν φυλακας εργα δε ουκ εργαται ουτως ποιησεις τοις λευιταις εν ταις φυλακαις αυτων
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην εν τη ερημω σινα εν τω ετει τω δευτερω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου εν τω μηνι τω πρωτω λεγων
2 ειπον και ποιειτωσαν οι υιοι ισραηλ το πασχα καθ' ωραν αυτου
3 τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου προς εσπεραν ποιησεις αυτο κατα καιρους κατα τον νομον αυτου και κατα την συγκρισιν αυτου ποιησεις αυτο
4 και ελαλησεν μουσης τοις υιοις ισραηλ ποιησαι το πασχα
5 εναρχομενου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος εν τη ερημω του σινα καθα συνεταξεν κυριος τω μουση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ
6 και παρεγενοντο οι ανδρες οι ησαν ακαθαρτοι επι ψυχη ανθρωπου και ουκ ηδυναντο ποιησαι το πασχα εν τη ημερα εκεινη και προσηλθον εναντιον μουση και ααρων εν εκει
νη τη ημερα
7 και ειπαν οι ανδρες εκεινοι προς αυτον ημεις ακαθαρτοι επι ψυχη ανθρωπου μη ουν υστερησωμεν προσενεγκαι το δωρον κυριω κατα καιρον αυτου εν μεσω υιων ισραηλ
8 και ειπεν προς αυτους μουσης στητε αυτου και ακουσομαι τι εντελειται κυριος περι υμων
9 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
10 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων ανθρωπος ανθρωπος ος εαν γενηται ακαθαρτος επι ψυχη ανθρωπου η εν οδω μακραν υμιν η εν ταις γενεαις υμων και ποιησει το πασχα κυρι
ω
11 εν τω μηνι τω δευτερω εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα το προς εσπεραν ποιησουσιν αυτο επ' αζυμων και πικριδων φαγονται αυτο
12 ου καταλειψουσιν απ' αυτου εις το πρωι και οστων ου συντριψουσιν απ' αυτου κατα τον νομον του πασχα ποιησουσιν αυτο
13 και ανθρωπος ος εαν καθαρος η και εν οδω μακρα ουκ εστιν και υστερηση ποιησαι το πασχα εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης οτι το δωρον κυριω ου προ
σηνεγκεν κατα τον καιρον αυτου αμαρτιαν αυτου λημψεται ο ανθρωπος εκεινος
14 εαν δε προσελθη προς υμας προσηλυτος εν τη γη υμων και ποιησει το πασχα κυριω κατα τον νομον του πασχα και κατα την συναξιν αυτου ποιησει αυτο νομος εις εσται υμι
ν και τω προσηλυτω και τω αυτοχθονι της γης
15 και τη ημερα η εσταθη η σκηνη εκαλυψεν η νεφελη την σκηνην τον οικον του μαρτυριου και το εσπερας ην επι της σκηνης ως ειδος πυρος εως πρωι
16 ουτως εγινετο δια παντος η νεφελη εκαλυπτεν αυτην ημερας και ειδος πυρος την νυκτα
17 και ηνικα ανεβη η νεφελη απο της σκηνης και μετα ταυτα απηραν οι υιοι ισραηλ και εν τω τοπω ου αν εστη η νεφελη εκει παρενεβαλον οι υιοι ισραηλ
18 δια προσταγματος κυριου παρεμβολουσιν οι υιοι ισραηλ και δια προσταγματος κυριου απαρουσιν πασας τας ημερας εν αις σκιαζει η νεφελη επι της σκηνης παρεμβολουσιν ο
ι υιοι ισραηλ
19 και οταν εφελκηται η νεφελη επι της σκηνης ημερας πλειους και φυλαζονται οι υιοι ισραηλ την φυλακην του θεου και ου μη εξαρωσιν
20 και εσται οταν σκεπαση η νεφελη ημερας αριθμω επι της σκηνης δια φωνης κυριου παρεμβολουσιν και δια προσταγματος κυριου απαρουσιν
21 και εσται οταν γενηται η νεφελη αφ' εσπερας εως πρωι και αναβη η νεφελη το πρωι και απαρουσιν ημερας η νυκτος
22 μηνος ημερας πλεοναζουσης της νεφελης σκιαζουσης επ' αυτης παρεμβολουσιν οι υιοι ισραηλ και ου μη απαρωσιν
23 οτι δια προσταγματος κυριου απαρουσιν την φυλακην κυριου εφυλαξαντο δια προσταγματος κυριου εν χειρι μουση
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 ποιησον σεαυτω δυο σαλπιγγας αργυρας ελατας ποιησεις αυτας και εσονται σοι ανακαλειν την συναγωγην και εξαιρειν τας παρεμβολας
3 και σαλπισεις εν αυταις και συναχθησεται πασα η συναγωγη επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου
4 εαν δε εν μια σαλπισωσιν προσελευσονται προς σε παντες οι αρχοντες αρχηγοι ισραηλ
5 και σαλπειτε σημασιαν και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι ανατολας

6 και σαλπείτε σημασιαν δευτεραν και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι λιβα και σαλπείτε σημασιαν τριτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι παρ
α θαλασσαν και σαλπείτε σημασιαν τεταρτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι προς βορραν σημασια σαλπιουσιν εν τη εξαρσει αυτων

7 και οταν συναγαγητε την συναγωγην σαλπείτε και ου σημασια

8 και οι υιοι ααρων οι ιερεις σαλπιουσιν ταις σαλπιγξιν και εσται υμιν νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων

9 εαν δε εξελθητε εις πολεμον εν τη γη υμων προς τους υπεναντιους τους ανθεστηκοτας υμιν και σημεινετε ταις σαλπιγξιν και αναμνησθησεσθε εναντι κυριου και διασωθησεσθε
θε απο των εχθρων υμων

10 και εν ταις ημεραις της ευφροσυνης υμων και εν ταις εορταις υμων και εν ταις νομηνιας υμων σαλπείτε ταις σαλπιγξιν επι τοις ολοκαυτωμασιν και επι ταις θυσιας των σ
ωτηριων υμων και εσται υμιν αναμνησις εναντι του θεου υμων εγω κυριος ο θεος υμων

11 και εγενετο εν τω ενιαυτω τω δευτερω εν τω μηνι τω δευτερω εικαδι του μηνος ανεβη η νεφελη απο της σκηνης του μαρτυριου

12 και εξηραν οι υιοι ισραηλ συν απαρταις αυτων εν τη ερημω σινα και εστη η νεφελη εν τη ερημω του φαραν

13 και εξηραν πρωτοι δια φωνης κυριου εν χειρι μουση

14 και εξηραν ταγμα παρεμβολης υιων ιουδα πρωτοι συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ναασσων υιος αμιναδαβ

15 και επι της δυναμεως φυλης υιων ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ

16 και επι της δυναμεως φυλης υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων

17 και καθελουσιν την σκηνην και εξαρουσιν οι υιοι γεδσων και οι υιοι μεραρι αιροντες την σκηνην

18 και εξηραν ταγμα παρεμβολης ρουβην συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελισουρ υιος σεδιουρ

19 και επι της δυναμεως φυλης υιων συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι

20 και επι της δυναμεως φυλης υιων γαδ ελισταφ ο του ραγουηλ

21 και εξαρουσιν οι υιοι κααθ αιροντες τα αγια και στησουσιν την σκηνην εως παραγενωνται

22 και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης εφραιμ συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελισαμα υιος εμιουδ

23 και επι της δυναμεως φυλης υιων μανασση γαμαλιηλ ο του φαδασσουρ

24 και επι της δυναμεως φυλης υιων βενιαμιν αβιδαν ο του γαδεωνι

25 και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης υιων δαν εσχατοι πασων των παρεμβολων συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων αχιεζερ ο του αμισαδαι

26 και επι της δυναμεως φυλης υιων ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν

27 και επι της δυναμεως φυλης υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν

28 αυται αι στρατιαι υιων ισραηλ και εξηραν συν δυναμει αυτων

29 και ειπεν μουσης τω ιωβαβ υιο ραγουηλ τω μαδιανιτη τω γαμβρω μουση εξαιρομεν ημεις εις τον τοπον ον ειπεν κυριος τουτον δωσω υμιν δευρο μεθ' ημων και ευ σε ποιησ
ομεν οτι κυριος ελαλησεν καλα περι ισραηλ

30 και ειπεν προς αυτον ου πορευσομαι αλλα εις την γην μου και εις την γενεαν μου

31 και ειπεν μη εγκαταλιπης ημας ου εινεκεν ησθα μεθ' ημων εν τη ερημω και εση εν ημιν πρεσβυτης

32 και εσται εαν πορευθης μεθ' ημων και εσται τα αγαθα εκεινα οσα εαν αγαθοποιηση κυριος ημας και ευ σε ποιησομεν

33 και εξηραν εκ του ορους κυριου οδον τριων ημερων και η κιβωτος της διαθηκης κυριου προεπορευετο προτερα αυτων οδον τριων ημερων κατασκευασθαι αυτοις αναπαυσιν

34 και εγενετο εν τω εξαιρειν την κιβωτον και ειπεν μουσης εξεγερθητι κυριε διασκορπισθητωσαν οι εχθροι σου φυγετωσαν παντες οι μισουντες σε

35 και εν τη καταπαυσει ειπεν επιστρεφε κυριε χιλιαδας μυριαδας εν τω ισραηλ

36 και η νεφελη εγενετο σκιαζουσα επ' αυτοις ημερας εν τω εξαιρειν αυτους εκ της παρεμβολης

1 και ην ο λαος γογγυζων πονηρα εναντι κυριου και ηκουσεν κυριος και εθυμωθη οργη και εξεκαυθη εν αυτοις πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν μερος τι της παρεμβολης
2 και εκεκραξεν ο λαος προς μουσην και ηυξατο μουσης προς κυριον και εκοπασεν το πυρ
3 και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου εμπυρισμος οτι εξεκαυθη εν αυτοις πυρ παρα κυριου
4 και ο επιμικτος ο εν αυτοις επεθυμησαν επιθυμιαν και καθισαντες εκλαιον και οι υιοι ισραηλ και ειπαν τις ημας ψωμει κρεα
5 εμνησθημεν τους ιχθυας ους ησθιομεν εν αιγυπτω δωρεαν και τους σικυας και τους πεπονας και τα πρασα και τα κρομμουα και τα σκορδα
6 νυνι δε η ψυχη ημων καταξηρος ουδεν πλην εις το μαννα οι οφθαλμοι ημων
7 το δε μαννα ωσει σπερμα κοριου εστιν και το ειδος αυτου ειδος κρυσταλλου
8 και διεπορευετο ο λαος και συνελεγον και ηληθον αυτο εν τω μυλω και ετριβον εν τη θυια και ηψουν αυτο εν τη χυτρα και εποιουν αυτο εγκρυφιας και ην η ηδονη αυτου ωσ
ει γευμα εγκρις εξ ελαιου
9 και οταν κατεβη η δροσος επι την παρεμβολην νυκτος κατεβαινεν το μαννα επ' αυτης
10 και ηκουσεν μουσης κλαιοντων αυτων κατα δημους αυτων εκαστον επι της θυρας αυτου και εθυμωθη οργη κυριος σφοδρα και εναντι μουση ην πονηρον
11 και ειπεν μουσης προς κυριον ινα τι εκακωσας τον θεραποντα σου και δια τι ουχ ευρηκα χαριν εναντιον σου επιθειναι την ορμην του λαου τουτου επ' εμε
12 μη εγω εν γαστρι ελαβον παντα τον λαον τουτον η εγω ετεκον αυτους οτι λεγεις μοι λαβε αυτον εις τον κολπον σου ωσει αραι τιθηνος τον θηλαζοντα εις την γην ην ωμοσας τ
οις πατρασιν αυτων
13 ποθεν μοι κρεα δουναι παντι τω λαω τουτω οτι κλαιουσιν επ' εμοι λεγοντες δος ημιν κρεα ινα φαγωμεν
14 ου δυνησομαι εγω μονος φερειν τον λαον τουτον οτι βαρύτερον μοι εστιν το ρημα τουτου
15 ει δε ουτως συ ποιεις μοι αποκτεινον με αναιρεσει ει ευρηκα ελεος παρα σοι ινα μη ιδω μου την κακωσιν
16 και ειπεν κυριος προς μουσην συναγαγε μοι εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων ισραηλ ους αυτος συ οιδας οτι ουτοι εισιν πρεσβυτεροι του λαου και γραμματεις αυ
ων και αξεις αυτους προς την σκηνην του μαρτυριου και στησονται εκει μετα σου
17 και καταβησομαι και λαλησω εκει μετα σου και αφελω απο του πνευματος του επι σοι και επιθησω επ' αυτους και συναντιλημψονται μετα σου την ορμην του λαου και ουκ ο
ισεις αυτους συ μονος
18 και τω λαω ερεις αγνισασθε εις αυριον και φαγεσθε κρεα οτι εκλαυσατε εναντι κυριου λεγοντες τις ημας ψωμει κρεα οτι καλον ημιν εστιν εν αιγυπτω και δωσει κυριος υμιν
κρεα φαγειν και φαγεσθε κρεα
19 ουχ ημεραν μιαν φαγεσθε ουδε δυο ουδε πεντε ημερας ουδε δεκα ημερας ουδε εικοσι ημερας
20 εως μηνος ημερων φαγεσθε εως αν εξελθη εκ των μυκτηρων υμων και εσται υμιν εις χολεραν οτι ηπειθησατε κυριω ος εστιν εν υμιν και εκλαυσατε εναντιον αυτου λεγοντες ι
να τι ημιν εξελθειν εξ αιγυπτου
21 και ειπεν μουσης εξακοσια χιλιαδες πεζων ο λαος εν οις ειμι εν αυτοις και συ ειπας κρεα δωσω αυτοις φαγειν και φαγονται μηνα ημερων
22 μη προβατα και βοες σφαγησονται αυτοις και αρκεσει αυτοις η παν το οψος της θαλασσης συναχθησεται αυτοις και αρκεσει αυτοις
23 και ειπεν κυριος προς μουσην μη χειρ κυριου ουκ εξαρκεσει ηδη γνωσει ει επικαταλημψεται σε ο λογος μου η ου
24 και εξηλθεν μουσης και ελαλησεν προς τον λαον τα ρηματα κυριου και συναγαγεν εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων του λαου και εστησεν αυτους κυκλω της σκη
νης
25 και κατεβη κυριος εν νεφελη και ελαλησεν προς αυτον και παρελατο απο του πνευματος του επ' αυτω και επεθηκεν επι τους εβδομηκοντα ανδρας τους πρεσβυτερους ως δε
επανεπαυσατο το πνευμα επ' αυτους και επροφητευσαν και ουκετι προσεθεντο
26 και κατελειφθησαν δυο ανδρες εν τη παρεμβολη ονομα τω ενι ελδαδ και ονομα τω δευτερω μωδαδ και επανεπαυσατο επ' αυτους το πνευμα και ουτοι ησαν των καταγεγραμμ
ενων και ουκ ηλθον προς την σκηνην και επροφητευσαν εν τη παρεμβολη
27 και προσδραμων ο νεανισκος απηγγειλεν μουση και ειπεν λεγων ελδαδ και μωδαδ προφητεουσιν εν τη παρεμβολη

28 και αποκριθεις ιησους ο του ναυη ο παρεστηκως μωυση ο εκελεκτος ειπεν κυριε μωυση κωλυσον αυτους
29 και ειπεν αυτω μωυσης μη ζηλοις συ μοι και τις δωη παντα τον λαον κυριου προφητας οταν δω κυριος το πνευμα αυτου επ' αυτους
30 και απηλθεν μωυσης εις την παρεμβολην αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ
31 και πνευμα εξηλθεν παρα κυριου και εξεπερασεν ορθυγομητραν απο της θαλασσης και επεβαλεν επι την παρεμβολην οδον ημερας εντευθεν και οδον ημερας εντευθεν κυκλω της παρεμβολης ωσει διπηχυ απο της γης
32 και αναστας ο λαος ολην την ημεραν και ολην την νυκτα και ολην την ημεραν την επαυριον και συναγαγον την ορθυγομητραν ο το ολιγον συναγαγεν δεκα κορους και εψυξαν εαυτοις ψυγμους κυκλω της παρεμβολης
33 τα κρεα ετι ην εν τοις οδοουσιν αυτων πριν η εκλειπειν και κυριος εθυμωθη εις τον λαον και επαταξεν κυριος τον λαον πληγην μεγαλην σφοδρα
34 και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου μνηματα της επιθυμιας οτι εκει εθαψαν τον λαον τον επιθυμητην
35 απο μνηματων επιθυμιας εξηρην ο λαος εις ασηρωθ και εγενετο ο λαος εν ασηρωθ
1 και ελαλησεν μαριαμ και ααρων κατα μωυση ενεκεν της γυναικος της αιθιοπισσης ην ελαβεν μωυσης οτι γυναικα αιθιοπισσαν ελαβεν
2 και ειπαν μη μωυση μονω λελαληκεν κυριος ουχι και ημιν ελαλησεν και ηκουσεν κυριος
3 και ο ανθρωπος μωυσης πρως σφοδρα παρα παντας τους ανθρωπους τους οντας επι της γης
4 και ειπεν κυριος παραχρημα προς μωυσην και μαριαμ και ααρων εξελθατε υμεις οι τρεις εις την σκηνην του μαρτυριου και εξηλθον οι τρεις εις την σκηνην του μαρτυριου
5 και κατεβη κυριος εν στυλω νεφελης και εστη επι της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εκληθησαν ααρων και μαριαμ και εξηλθοσαν αμφοτεροι
6 και ειπεν προς αυτους ακουσατε των λογων μου εαν γενηται προφητης υμων κυριω εν οραματι αυτω γνωσθησομαι και εν υπνω λαλησω αυτω
7 ουχ ουτως ο θεραπων μου μωυσης εν ολω τω οικω μου πιστος εστιν
8 στομα κατα στομα λαλησω αυτω εν ειδει και ου δι' αιγιματων και την δοξαν κυριου ειδεν και δια τι ουκ εφοβηθητε καταλαλησαι κατα του θεραποντος μου μωυση
9 και οργη θυμου κυριου επ' αυτοις και απηλθεν
10 και η νεφελη απεστη απο της σκηνης και ιδου μαριαμ λεπρωσα ωσει χιον και επεβλεψεν ααρων επι μαριαμ και ιδου λεπρωσα
11 και ειπεν ααρων προς μωυσην δεομαι κυριε μη συνεπιθη ημιν αμαρτιαν διοτι ηγνοησαμεν καθοτι ημαρτομεν
12 μη γενηται ωσει ισον θανατω ωσει εκτρωμα εκπορευομενον εκ μητρας μητρος και κατεσθιει το ημισυ των σαρκων αυτης
13 και εβοησεν μωυσης προς κυριον λεγων ο θεος δεομαι σου ιασαι αυτην
14 και ειπεν κυριος προς μωυσην ει ο πατηρ αυτης πτυων ενεπτυσεν εις το προσωπον αυτης ουκ εντραπησεται επτα ημερας αφορισθητω επτα ημερας εξω της παρεμβολης και μετα ταυτα εισελευσεται
15 και αφορισθη μαριαμ εξω της παρεμβολης επτα ημερας και ο λαος ουκ εξηρην εως εκαθαρισθη μαριαμ
16 και μετα ταυτα εξηρην ο λαος εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν τη ερημω του φαραν
1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
2 αποστειλον σεαυτω ανδρας και κατασκευασθωσαν την γην των χαναναιων ην εγω διδομι τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν ανδρα ενα κατα φυλην κατα δημους πατριων αυτων αποστειλεις αυτους παντα αρχηγον εξ αυτων
3 και εξαπεστειλεν αυτους μωυσης εκ της ερημου φαραν δια φωνης κυριου παντες ανδρες αρχηγοι υιων ισραηλ ουτοι
4 και ταυτα τα ονοματα αυτων της φυλης ρουβην σαλαμιηλ υιος ζακχουρ
5 της φυλης συμεων σαφατ υιος σουρι
6 της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη
7 της φυλης ισσαχαρ ιγααλ υιος ιωσηφ

8 της φυλης εφραιμ αυση υιος ναη
9 της φυλης βενιαμιν φαλτι υιος ραφου
10 της φυλης ζαβουλων γουδιηλ υιος σουδι
11 της φυλης ιωσηφ των υιων μανασση γαδδι υιος σουσι
12 της φυλης δαν αμηνλ υιος γαμαλι
13 της φυλης ασηρ σαθουρ υιος μιχαηλ
14 της φυλης νεφθαλι ναβι υιος ιαβι
15 της φυλης γαδ γουδιηλ υιος μακχι
16 ταυτα τα ονοματα των ανδρων ους απεστειλεν μωυσης κατασκευασθαι την γην και επωνομασεν μωυσης τον αυση υιον ναη ιησουν
17 και απεστειλεν αυτους μωυσης κατασκευασθαι την γην χανααν και ειπεν προς αυτους αναβητε ταυτη τη ερημω και αναβησεσθε εις το ορος
18 και οψεσθε την γην τις εστιν και τον λαον τον εγκαθημενον επ' αυτης ει ισχυροτερος εστιν η ασθενης ει ολιγοι εισιν η πολλοι
19 και τις η γη εις ην ουτοι εγκαθηνται επ' αυτης ει καλη εστιν η πονηρα και τινες αι πολεις εις ας ουτοι κατοικουσιν εν αυταις ει εν τειχηρεσιν η εν ατειχιστοις
20 και τις η γη ει πικρη η παρειμενη ει εστιν εν αυτη δενδρα η ου και προσκαρτερησαντες λημψεσθε απο των καρπων της γης και αι ημεραι ημεραι εαρος προδρομοι σταφυλης
21 και αναβαντες κατεσκευαντο την γην απο της ερημου σιν εως ρααβ εισπορευομενων εφασθ
22 και ανεβησαν κατα την ερημον και ηλθον εως χεβρων και εκει αχιμαν και σεσσι και θελαμιν γενεαι εναχ και χεβρων επτα ετεσιν ωκοδομηθη προ του τανιν αιγυπτου
23 και ηλθουσαν εως φαραγγος βοτρυος και κατεσκευαντο αυτην και εκοψαν εκειθεν κλημα και βοτρυν σταφυλης ενα επ' αυτου και ηραν αυτον επ' αναφορευσιν και απο των ρο
ων και απο των συκων
24 τον τοπον εκεινον επωνομασαν φαραγξ βοτρυος δια τον βοτρυν ον εκοψαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ
25 και απεστρεψαν εκειθεν κατασκευαμενοι την γην μετα τεσσαρακοντα ημερας
26 και πορευθεντες ηλθον προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εις την ερημον φαραν καδης και απεκριθησαν αυτοις ρημα και παση τη συναγωγη κ
αι εδειξαν τον καρπον της γης
27 και διηγησαντο αυτω και ειπαν ηλθαμεν εις την γην εις ην απεστειλας ημας γην ρεουσιν γαλα και μελι και ουτος ο καρπος αυτης
28 αλλ' η οτι θρασυ το εθνος το κατοικουν επ' αυτης και αι πολεις οχυραι τετειχισμεναι και μεγαλαι σφοδρα και την γενεαν εναχ εωρακαμεν εκει
29 και αμαληκ κατοικει εν τη γη τη προς νοτον και ο χετταιος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο αμορραιος κατοικει εν τη ορεινη και ο χαναανιος κατοικει παρα θαλασσαν και
παρα τον ιορδανην ποταμον
30 και κατεσιωπησεν χαλεβ τον λαον προς μωυσην και ειπεν αυτω ουχι αλλα αναβαντες αναβησομεθα και κατακληρονομησομεν αυτην οτι δυνατοι δυνησομεθα προς αυτους
31 και οι ανθρωποι οι συναβαντες μετ' αυτου ειπαν ουκ αναβαινομεν οτι ου μη δυνωμεθα αναβηναι προς το εθνος οτι ισχυροτερον εστιν ημων μαλλον
32 και εξηνεγκαν εκστασιν της γης ην κατεσκευαντο αυτην προς τους υιους ισραηλ λεγοντες την γην ην παρηλθομεν αυτην κατασκευασθαι γη κατεσθουσα τους κατοικουντας
επ' αυτης εστιν πας ο λαος ον εωρακαμεν εν αυτη ανδρες υπερμηκεις
33 και εκει εωρακαμεν τους γιγαντας και ημεν ενωπιον αυτων ωσει ακριδες αλλα και ουτως ημεν ενωπιον αυτων
1 και αναλαβουσα πασα η συναγωγη εδωκεν φωνην και εκλαιεν ο λαος ολην την νυκτα εκεινην
2 και διεγογγυζον επι μωυσην και ααρων παντες οι υιοι ισραηλ και ειπαν προς αυτους πασα η συναγωγη οφελον απεθανομεν εν γη αιγυπτω η εν τη ερημω ταυτη ει απεθανομεν
3 και ινα τι κυριος εισαγει ημας εις την γην ταυτην πεσειν εν πολεμω αι γυναικες ημων και τα παιδια εσονται εις διαρπαγην νυν ουν βελτιον ημιν εστιν αποστραφηναι εις αιγυπ
τον
4 και ειπαν ετερος τω ετερω δωμεν αρχηγον και αποστρεψωμεν εις αιγυπτον

5 και επεσεν μουσης και ααρων επι προσωπον εναντιον πασης συναγωγης υιων ισραηλ
6 ιησους δε ο του ναυη και χαλεβ ο του ιεφοννη των κατασκευασμενων την γην διερρηξαν τα ιματια αυτων
7 και ειπαν προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγοντες η γη ην κατεσκευασμεθα αυτην αγαθη εστιν σφοδρα σφοδρα
8 ει αιρετιζει ημας κυριος εισαξει ημας εις την γην ταυτην και δωσει αυτην ημιν γη ητις εστιν ρεουσα γαλα και μελι
9 αλλα απο του κυριου μη αποσταται γινεσθε υμεις δε μη φοβηθητε τον λαον της γης οτι καταβρωμα ημιν εστιν αφεστηκεν γαρ ο καιρος απ' αυτων ο δε κυριος εν ημιν μη φοβηθητε αυτους
10 και ειπεν πασα η συναγωγη καταλιθοβολησαι αυτους εν λιθοις και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη επι της σκηνης του μαρτυριου εν πασι τοις υιοις ισραηλ
11 και ειπεν κυριος προς μουσην εως τινος παροξυνει με ο λαος ουτος και εως τινος ου πιστευουσιν μοι εν πασιν τοις σημειοις οις εποιησα εν αυτοις
12 παταξω αυτους θανατω και απολω αυτους και ποιησω σε και τον οικον του πατρος σου εις εθνος μεγα και πολυ μαλλον η τουτο
13 και ειπεν μουσης προς κυριον και ακουσεται αιγυπτος οτι ανηγαγες τη ισχυι σου τον λαον τουτον εξ αυτων
14 αλλα και παντες οι κατοικουντες επι της γης ταυτης ακηκοασιν οτι συ ει κυριος εν τω λαω τουτω οστις οφθαλμοις κατ' οφθαλμους οπαζη κυριε και η νεφελη σου εφεστηκεν επ' αυτων και εν στυλω νεφελης συ πορευη προτερος αυτων την ημεραν και εν στυλω πυρος την νυκτα
15 και εκτριψεις τον λαον τουτον οσει ανθρωπον ενα και ερουσιν τα εθνη οσοι ακηκοασιν το ονομα σου λεγοντες
16 παρα το μη δυνασθαι κυριον εισαγαγειν τον λαον τουτον εις την γην ην ωμοσεν αυτοις κατεστρωσεν αυτους εν τη ερημω
17 και νυν υψωθητω η ισχυς σου κυριε ον τροπον ειπας λεγων
18 κυριος μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος αφαιρων ανομιαις και αδικιας και αμαρτιας και καθαρισμω ου καθαριει τον ενοχον αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα εως τριτης και τεταρτης
19 αφες την αμαρτιαν τω λαω τουτω κατα το μεγα ελεος σου καθαπερ ιλεως αυτοις εγενου απ' αιγυπτου εως του νυν
20 και ειπεν κυριος προς μουσην ιλεως αυτοις εμι κατα το ρημα σου
21 αλλα ζω εγω και ζων το ονομα μου και εμπλησει η δοξα κυριου πασαν την γην
22 οτι παντες οι ανδρες οι ορωντες την δοξαν μου και τα σημεια α εποιησα εν αιγυπτω και εν τη ερημω ταυτη και επειρασαν με τουτο δεκατον και ουκ εισηκουσαν μου της φωνης
23 η μην ουκ οψονται την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων αλλ' η τα τεκνα αυτων α εστιν μετ' εμου ωδε οσοι ουκ οιδασιν αγαθον ουδε κακον πας νεωτερος απειρος τουτοις δωσω την γην παντες δε οι παροξυναντες με ουκ οψονται αυτην
24 ο δε παις μου χαλεβ οτι εγενηθη πνευμα ετερον εν αυτω και επηκολουθησεν μοι εισαξω αυτον εις την γην εις ην εισηλθεν εκει και το σπερμα αυτου κληρονομησει αυτην
25 ο δε αμαληκ και ο χαναναιος κατοικουσιν εν τη κοιλαδι αυριον επιστραφητε υμεις και απαρτατε εις την ερημον οδον θαλασσαν ερυθραν
26 και ειπεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
27 εως τινος την συναγωγην την πονηραν ταυτην α αυτοι γογγυζουσιν εναντιον εμου την γογγυσιν των υιων ισραηλ ην εγογγυσαν περι υμων ακηκοα
28 ειπον αυτοις ζω εγω λεγει κυριος η μην ον τροπον λελαληκατε εις τα ωτα μου ουτως ποιησω υμιν
29 εν τη ερημω ταυτη πεσειται τα κωλα υμων και πασα η επισκοπη υμων και οι καθηριθιμημενοι υμων απο εικοσαετους και επανω οσοι εγογγυσαν επ' εμοι
30 ει υμεις εισελευσεσθε εις την γην εφ' ην εξετεινα την χειρα μου κατασκηνωσαι υμας επ' αυτης αλλ' η χαλεβ υιος ιεφοννη και ιησους ο του ναυη
31 και τα παιδια α ειπατε εν διαρπαγη εσεσθαι εισαξω αυτους εις την γην και κληρονομησουσιν την γην ην υμεις απεστητε απ' αυτης
32 και τα κωλα υμων πεσειται εν τη ερημω ταυτη
33 οι δε υιοι υμων εσονται νεμομενοι εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη και ανοισουσιν την πορνειαν υμων εως αν αναλωθη τα κωλα υμων εν τη ερημω

34 κατα τον αριθμον των ημερων οσας κατασκευασθε την γην τεσσαρακοντα ημερας ημεραν του ενιαυτου λημψεσθε τας αμαρτιας υμων τεσσαρακοντα ετη και γνωσεσθε τον θ
υμον της οργης μου

35 εγω κυριος ελαλησα η μην ουτως ποιησω τη συναγωγή τη πονηρα ταυτη τη επισυνεσταμενη επ' εμε εν τη ερημω ταυτη εξαναλωθησονται και εκει αποθανουνται

36 και οι ανθρωποι ους απεστειλεν μουσης κατασκευασθαι την γην και παραγενθηεντες διεγογγυσαν κατ' αυτης προς την συναγωγήν εξενεγκαι ρηματα πονηρα περι της γης

37 και απεθανον οι ανθρωποι οι κατειπαντες κατα της γης πονηρα εν τη πληγη εναντι κυριου

38 και ιησους υιος ναυη και χαλεβ υιος ιεφοννη εξησαν απο των ανθρωπων εκεινων των πεπορευμενων κατασκευασθαι την γην

39 και ελαλησεν μουσης τα ρηματα ταυτα προς παντας υιους ισραηλ και επενθησεν ο λαος σφοδρα

40 και ορθρισαντες το πρωι ανεβησαν εις την κορυφην του ορους λεγοντες ιδου οιδε ημεις αναβησομεθα εις τον τοπον ον ειπεν κυριος οτι ημαρτομεν

41 και ειπεν μουσης ινα τι υμεις παραβαινετε το ρημα κυριου ουκ ευοδα εσται υμιν

42 μη αναβαινετε ου γαρ εστιν κυριος μεθ' υμων και πεσεισθε προ προσωπου των εχθρων υμων

43 οτι ο αμαληκ και ο χαναναιος εκει εμπροσθεν υμων και πεσεισθε μαχαιρα ου εινεκεν απεστραφητε απειθουντες κυριω και ουκ εσται κυριος εν υμιν

44 και διαβιασαμενοι ανεβησαν επι την κορυφην του ορους η δε κιβωτος της διαθηκης κυριου και μουσης ουκ εκινηθησαν εκ της παρεμβολης

45 και κατεβη ο αμαληκ και ο χαναναιος ο εγκαθημενος εν τω ορει εκεινω και ετρεψαντο αυτους και κατεκοψαν αυτους εως ερμαν και απεστραφησαν εις την παρεμβολην

1 και ειπεν κυριος προς μουσην λεγων

2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους οταν εισελθητε εις την γην της κατοικησεως υμων ην εγω διδωμι υμιν

3 και ποιησεις ολοκαυτωματα κυριω ολοκαρπωμα η θυσιαν μεγαλυναι ευχην η καθ' εκουσιον η εν ταις εορταις υμων ποιησαι οσμην ευωδιας κυριω ει μεν απο των βοων η απο των προβατων

4 και προσοισει ο προσφερων το δωρον αυτου κυριω θυσιαν σεμιδαλεως δεκατον του οιφι αναπεποιημενης εν ελαιω εν τεταρτω του ιν

5 και οινον εις σπονδην το τεταρτον του ιν ποιησετε επι της ολοκαυτωσεως η επι της θυσιας τω αμνω τω ενι ποιησεις τοσοουτο καρπωμα οσμην ευωδιας τω κυριω

6 και τω κριω οταν ποιητε αυτον η εις ολοκαυτωμα η εις θυσιαν ποιησεις θυσιαν σεμιδαλεως δυο δεκατα αναπεποιημενης εν ελαιω το τριτον του ιν

7 και οινον εις σπονδην το τριτον του ιν προσοισετε εις οσμην ευωδιας κυριω

8 εαν δε απο των βοων ποιητε εις ολοκαυτωμα η εις θυσιαν μεγαλυναι ευχην η εις σωτηριον κυριω

9 και προσοισει επι του μοσχου θυσιαν σεμιδαλεως τρια δεκατα αναπεποιημενης εν ελαιω ημισυ του ιν

10 και οινον εις σπονδην το ημισυ του ιν καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω

11 ουτως ποιησεις τω μοσχω τω ενι η τω κριω τω ενι η τω αμνω τω ενι εκ των προβατων η εκ των αιγων

12 κατα τον αριθμον ων εαν ποιησητε ουτω ποιησετε τω ενι κατα τον αριθμον αυτων

13 πας ο αυτοχθων ποιησει ουτως τοιαυτα προσενεγκαι καρπωματα εις οσμην ευωδιας κυριω

14 εαν δε προσηλυτος εν υμιν προσγενηται εν τη γη υμων η ος αν γενηται εν υμιν εν ταις γενεαις υμων και ποιησει καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω ον τροπον ποιειτε υμεις ουτω
ς ποιησει η συναγωγή κυριω

15 νομος εις εσται υμιν και τοις προσηλυτοις τοις προσκειμενοις εν υμιν νομος αιωνιος εις γενεας υμων ως υμεις και ο προσηλυτος εσται εναντι κυριου

16 νομος εις εσται και δικαιομα εν εσται υμιν και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν υμιν

17 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

18 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εν τω εισπορευεσθαι υμας εις την γην εις ην εγω εισαγω υμας εκει

19 και εσται οταν εσθητε υμεις απο των αρτων της γης αφελειτε αφαιρεμα αφορισμα κυριω

20 απαρχην φυραματος υμων αρτον αφαιρεμα αφοριειτε αυτο ως αφαιρεμα απο αλω ουτως αφελειτε αυτον
21 απαρχην φυραματος υμων και δωσετε κυριω αφαιρεμα εις τας γενεας υμων
22 οταν δε διαμαρτητε και μη ποιησητε πασας τας εντολας ταυτας ας ελαλησεν κυριος προς μουσην
23 καθα συνεταξεν κυριος προς υμας εν χειρι μουση απο της ημερας ης συνεταξεν κυριος προς υμας και επεκεινα εις τας γενεας υμων
24 και εσται εαν εξ οφθαλμων της συναγωγης γενηθη ακουσιως και ποιησει πασα η συναγωγη μοσχον ενα εκ βοων αμωμον εις ολοκαυτωμα εις οσμην ευωδιας κυριω και θυσια ν τουτου και σπονδην αυτου κατα την συνταξιν και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας
25 και εξιλασεται ο ιερευς περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ και αφεθησεται αυτοις οτι ακουσιον εστιν και αυτοι ηνεγκαν το δωρον αυτων καρπωμα κυριω περι της αμαρτιας αυτων εναντι κυριου περι των ακουσιων αυτων
26 και αφεθησεται κατα πασαν συναγωγην υιων ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω προς υμας οτι παντι τω λαω ακουσιον
27 εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως προσαξει αιγα μιαν ενιαυσιαν περι αμαρτιας
28 και εξιλασεται ο ιερευς περι της ψυχης της ακουσιασθεισης και αμαρτουσης ακουσιως εναντι κυριου εξιλασασθαι περι αυτου
29 τω εγγωριω εν υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις νομος εις εσται αυτοις ος αν ποιηση ακουσιως
30 και ψυχη ητις ποιησει εν χειρι υπερηφανιας απο των αυτοχθονων η απο των προσηλυτων τον θεον ουτος παροξυνει εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης
31 οτι το ρημα κυριου εφασλισεν και τας εντολας αυτου διεσκεδασεν εκτριψει εκτριβησεται η ψυχη εκεινη η αμαρτια αυτης εν αυτη
32 και ησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ερημω και ευρον ανδρα συλλεγοντα ξυλα τη ημερα των σαββατων
33 και προσηγαγον αυτον οι ευροντες αυτον συλλεγοντα ξυλα τη ημερα των σαββατων προς μουσην και ααρων και προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ
34 και απεθεντο αυτον εις φυλακην ου γαρ συνεκριναν τι ποιησωσιν αυτον
35 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων θανατω θανατουσθω ο ανθρωπος λιθοβολησατε αυτον λιθοις πασα η συναγωγη
36 και εξηγαγον αυτον πασα η συναγωγη εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον πασα η συναγωγη λιθοις εξω της παρεμβολης καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
37 και ειπεν κυριος προς μουσην λεγων
38 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ρεις προς αυτους και ποιησατωσαν εαυτοις κρασπεδα επι τα πτερυγια των ιματιων αυτων εις τας γενεας αυτων και επιθησετε επι τα κρασπεδα των πτερυγιων κλωσμα υακινθινον
39 και εσται υμιν εν τοις κρασπεδοις και οψεσθε αυτα και μνησθησεσθε πασων των εντολων κυριου και ποιησετε αυτας και ου διαστραφησεσθε οπισω των διανοιων υμων και οπισω των οφθαλμων υμων εν οις υμεις εκπορνευετε οπισω αυτων
40 οπως αν μνησθητε και ποιησητε πασας τας εντολας μου και εσεσθε αγιοι τω θεω υμων
41 εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου εινα υμων θεος εγω κυριος ο θεος υμων
1 και ελαλησεν κορε υιος ισσααρ υιου κααθ υιου λευι και δαθαν και αβιρων υιοι ελιαβ και αυν υιος φαλεθ υιου ρουβην
2 και ανεστησαν εναντι μουση και ανδρες των υιων ισραηλ πενητηκοντα και διακοσιοι αρχηγοι συναγωγης συγκλητοι βουλης και ανδρες ονομαστοι
3 συνεστησαν επι μουσην και ααρων και ειπαν εχετω υμιν οτι πασα η συναγωγη παντες αγιοι και εν αυτοις κυριος και δια τι κατανιστασθε επι την συναγωγην κυριου
4 και ακουσας μουσης επεσεν επι προσωπον
5 και ελαλησεν προς κορε και προς πασαν αυτου την συναγωγην λεγων επεσκεπται και εγνω ο θεος τους οντας αυτου και τους αγιους και προσηγαγετο προς εαυτον και ους εξελεξατο εαυτω προσηγαγετο προς εαυτον
6 τουτο ποιησατε λαβετε υμιν αυτοις πυρεια κορε και πασα η συναγωγη αυτου
7 και επιθετε επ' αυτα πυρ και επιθετε επ' αυτα θυμαμα εναντι κυριου αυριον και εσται ο ανηρ ον αν εκλεξηται κυριος ουτος αγιος ικανουσθω υμιν υιοι λευι
8 και ειπεν μουσης προς κορε εισακουσατε μου υιοι λευι

9 μη μικρον εστιν τουτο υμιν οτι διεστειλεν ο θεος ισραηλ υμας εκ συναγωγης ισραηλ και προσηγαγετο υμας προς εαυτον λειτουργειν τας λειτουργιας της σκηνης κυριου και π
αριστασθαι εναντι της συναγωγης λατρευειν αυτοις
10 και προσηγαγετο σε και παντας τους αδελφους σου υιους λευι μετα σου και ζητειτε ιερατευειν
11 ουτως συ και πασα η συναγωγή σου η συνηθροισμενη προς τον θεον και ααρων τις εστιν οτι διαγογγυζετε κατ' αυτου
12 και απεστειλεν μουσης καλεσαι δαθαν και αβιρων υιους ελιαβ και ειπαν ουκ αναβαινομεν
13 μη μικρον τουτο οτι ανηγαγες ημας εκ γης ρεουσας γαλα και μελι αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι καταρχεις ημων αρχων
14 ει και εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εισηγαγες ημας και εδωκας ημιν κληρον αγρου και αμπελωνας τους οφθαλμους των ανθρωπων εκεινων αν εξεκοψας ουκ αναβαινομεν
15 και εβαρυθυμησεν μουσης σφοδρα και ειπεν προς κυριον μη προσχης εις την θυσιαν αυτων ουκ επιθυμημα ουδενος αυτων ειληφα ουδε εκακωσα ουδενα αυτων
16 και ειπεν μουσης προς κορε αγιασον την συναγωγην σου και γινεσθε ετοιμοι εναντι κυριου συ και αυτοι και ααρων αυριον
17 και λαβετε εκαστος το πυρειον αυτου και επιθησετε επ' αυτα θυμιαμα και προσαξετε εναντι κυριου εκαστος το πυρειον αυτου πενητηκοντα και διακοσια πυρεια και συ και αα
ρων εκαστος το πυρειον αυτου
18 και ελαβεν εκαστος το πυρειον αυτου και επεθηκαν επ' αυτα πυρ και επεβαλον επ' αυτο θυμιαμα και εστησαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου μουσης και ααρων
19 και επισυνεστησεν επ' αυτους κορε την πασαν αυτου συναγωγην παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και ωφθη η δοξα κυριου παση τη συναγωγη
20 και ελαλησεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
21 αποσχισθητε εκ μεσου της συναγωγης ταυτης και εξαναλωσω αυτους εις απαξ
22 και επεσαν επι προσωπον αυτων και ειπαν θεος θεος των πνευματων και πασης σαρκος ει ανθρωπος εις ημαρτεν επι πασαν την συναγωγην οργη κυριου
23 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
24 λαλησον τη συναγωγή λεγων αναχωρησατε κυκλω απο της συναγωγης κορε
25 και ανεστη μουσης και επορευθη προς δαθαν και αβιρων και συνεπορευθησαν μετ' αυτου παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ
26 και ελαλησεν προς την συναγωγήν λεγων αποσχισθητε απο των σκηνων των ανθρωπων των σκληρων τουτων και μη απεσθε απο παντων ων εστιν αυτοις μη συναπολησθε ε
ν παση τη αμαρτια αυτων
27 και απεστησαν απο της σκηνης κορε κυκλω και δαθαν και αβιρων εξηλθον και εισηκεισαν παρα τας θυρας των σκηνων αυτων και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων κ
αι η αποσκευη αυτων
28 και ειπεν μουσης εν τουτω γνωσεσθε οτι κυριος απεστειλεν με ποιησαι παντα τα εργα ταυτα οτι ουκ απ' εμαυτου
29 ει κατα θανατον παντων ανθρωπων αποθανουνται ουτοι ει και κατ' επισκεψιν παντων ανθρωπων επισκοπη εσται αυτων ουχι κυριος απεσταλκεν με
30 αλλ' η εν φασματι δειξει κυριος και ανοιξασα η γη το στομα αυτης καταπιεται αυτους και τους οικους αυτων και τας σκηνας αυτων και παντα οσα εστιν αυτοις και καταβησ
ονται ζωντες εις αδου και γνωσεσθε οτι παρωξυναν οι ανθρωποι ουτοι τον κυριον
31 ως δε επαυσατο λαλων παντας τους λογους τουτους ερραγη η γη υποκατω αυτων
32 και ηνοιγη η γη και κατεπιεν αυτους και τους οικους αυτων και παντας τους ανθρωπους τους οντας μετα κορε και τα κτηνη αυτων
33 και κατεβησαν αυτοι και οσα εστιν αυτων ζωντα εις αδου και εκαλυψεν αυτους η γη και απωλοντο εκ μεσου της συναγωγης
34 και πας ισραηλ οι κυκλω αυτων εφυγον απο της φωνης αυτων οτι λεγοντες μηποτε καταπιη ημας η γη
35 και πυρ εξηλθεν παρα κυριου και κατεφαγεν τους πενητηκοντα και διακοσιους ανδρας τους προσφεροντας το θυμιαμα
1 και ειπεν κυριος προς μουσην
2 και προς ελεαζαρ τον υιον ααρων τον ιερεα ανελεσθε τα πυρεια τα χαλκα εκ μεσου των κατακεκαυμενων και το πυρ το αλλοτριον τουτο σπειρον εκει οτι ηγιασαν

- 3 τα πυρεια των αμαρτωλων τουτων εν ταις ψυχαις αυτων και ποιησον αυτα λεπιδας ελατας περιθεμα τω θυσιαστηριω οτι προσηνεχθησαν εναντι κυριου και ηγιασθησαν και εγενοντο εις σημειον τοις υιοις ισραηλ
- 4 και ελαβεν ελεαζαρ υιος ααρων του ιερεως τα πυρεια τα χαλκα οσα προσηνεγκαν οι κατακεκαυμενοι και προσεθηκαν αυτα περιθεμα τω θυσιαστηριω
- 5 μνημοσουν τοις υιοις ισραηλ οπως αν μη προσελθη μηθεις αλλογενης ος ουκ εστιν εκ του σπερματος ααρων επιθειναι θυμιαμα εναντι κυριου και ουκ εσται ωσπερ κορε και η επισυστασις αυτου καθα ελαλησεν κυριος εν χειρι μουση
- 6 και εγογγυσαν οι υιοι ισραηλ τη επαυριον επι μουσην και ααρων λεγοντες υμεις απεκταγκατε τον λαον κυριου
- 7 και εγενετο εν τω επισυστρεφεσθαι την συναγωγην επι μουσην και ααρων και ωρμησαν επι την σκηνην του μαρτυριου και τηνδε εκαλυψεν αυτην η νεφελη και ωφθη η δοξα κυριου
- 8 και εισηλθεν μουσης και ααρων κατα προσωπον της σκηνης του μαρτυριου
- 9 και ελαλησεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
- 10 εκχωρησατε εκ μεσου της συναγωγης ταυτης και εξαναλωσω αυτους εις απαξ και επεσον επι προσωπον αυτων
- 11 και ειπεν μουσης προς ααρων λαβε το πυρειον και επιθεσ επ' αυτο πυρ απο του θυσιαστηριου και επιβαλε επ' αυτο θυμιαμα και απενεγκε το ταχος εις την παρεμβολην και εξ ιλασαι περι αυτων εξηλθεν γαρ οργη απο προσωπου κυριου ηρκται θραυειν τον λαον
- 12 και ελαβεν ααρων καθαπερ ελαλησεν αυτω μουσης και εδραμεν εις την συναγωγην και ηδη ενηρκτο η θραυσις εν τω λαω και επεβαλεν το θυμιαμα και εξιλασατο περι του λαου
- 13 και εστι ανα μεσον των τεθνηκοτων και των ζωντων και εκοπασεν η θραυσις
- 14 και εγενοντο οι τεθνηκοτες εν τη θραυσει τεσσαρες και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι χωρις των τεθνηκοτων ενεκεν κορε
- 15 και επεστρεψεν ααρων προς μουσην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και εκοπασεν η θραυσις
- 16 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 17 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβε παρ' αυτων ραβδον ραβδον κατ' οικους πατριων παρα παντων των αρχοντων αυτων κατ' οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και εκ αστου το ονομα αυτου επιγραφον επι της ραβδου αυτου
- 18 και το ονομα ααρων επιγραφον επι της ραβδου λευι εστιν γαρ ραβδος μια κατα φυλην οικου πατριων αυτων δωσοουσιν
- 19 και θησεις αυτας εν τη σκηνη του μαρτυριου κατεναντι του μαρτυριου εν οις γνωσθησομαι σοι εκει
- 20 και εσται ο ανθρωπος ον εαν εκλεξωμαι αυτον η ραβδος αυτου εκβλαστησει και περιελω απ' εμου τον γογγυσμον των υιων ισραηλ α αυτοι γογγυζουσιν εφ' υμιν
- 21 και ελαλησεν μουσης τοις υιοις ισραηλ και εδωκαν αυτω παντες οι αρχοντες αυτων ραβδον τω αρχοντι τω ενι ραβδον κατα αρχοντα κατ' οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και η ραβδος ααρων ανα μεσον των ραβδων αυτων
- 22 και απεθηκεν μουσης τας ραβδους εναντι κυριου εν τη σκηνη του μαρτυριου
- 23 και εγενετο τη επαυριον και εισηλθεν μουσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και ιδου εβλαστησεν η ραβδος ααρων εις οικον λευι και εξηνεγκεν βλαστον και εξηνηθησεν ανθη και εβλαστησεν καρυα
- 24 και εξηνεγκεν μουσης πασας τας ραβδους απο προσωπου κυριου προς παντας υιους ισραηλ και ειδον και ελαβον εκαστος την ραβδον αυτου
- 25 και ειπεν κυριος προς μουσην αποθεσ την ραβδον ααρων ενωπιον των μαρτυριων εις διατηρησιν σημειον τοις υιοις των ανηκων και παυσασθω ο γογγυσμος αυτων απ' εμου και ου μη αποθανωσιν
- 26 και εποιησεν μουσης και ααρων καθα συνεταξεν κυριος τω μουση ουτως εποιησαν
- 27 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς μουσην λεγοντες ιδου εξανηλωμεθα απολωλαμεν παρανηλωμεθα
- 28 πας ο αποτομενος της σκηνης κυριου αποθνησκει εως εις τελος αποθανωμεν
- 1 και ειπεν κυριος προς ααρων λεγων συ και οι υιοι σου και ο οικος πατριας σου λημψεσθε τας αμαρτιας των αγιων και συ και οι υιοι σου λημψεσθε τας αμαρτιας της ιερατειας υμων

- 2 και τους αδελφους σου φυλην λευι δημον του πατρος σου προσαγαγου προς σεαυτον και προστεθητωσαν σοι και λειτουργειτωσαν σοι και συ και οι υιοι σου μετα σου απεναντι της σκηνης του μαρτυριου
- 3 και φυλαζονται τας φυλακας σου και τας φυλακας της σκηνης πλην προς τα σκευη τα αγια και προς το θυσιαστηριον ου προσελευσονται και ουκ αποθανονται και ουτοι και υμεις
- 4 και προστεθησονται προς σε και φυλαζονται τας φυλακας της σκηνης του μαρτυριου κατα πασας τας λειτουργιας της σκηνης και ο αλλογενης ου προσελευσεται προς σε
- 5 και φυλαξεσθε τας φυλακας των αγιων και τας φυλακας του θυσιαστηριου και ουκ εσται θυμος εν τοις υιοις ισραηλ
- 6 και εγω ειληφα τους αδελφους υμων τους λευιτας εκ μεσου των υιων ισραηλ δομα δεδομενον κυριω λειτουργειν τας λειτουργιας της σκηνης του μαρτυριου
- 7 και συ και οι υιοι σου μετα σου διατηρησετε την ιερατειαν υμων κατα παντα τροπον του θυσιαστηριου και το ενδοθεν του καταπετασματος και λειτουργησετε τας λειτουργιας δομα της ιερατειας υμων και ο αλλογενης ο προσπορευομενος αποθανειται
- 8 και ελαλησεν κυριος προς ααρων και εγω ιδου δεδωκα υμιν την διατηρησιν των απαρχων απο παντων των ηγιασμενων μοι παρα των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα εις γερας και τοις υιοις σου μετα σε νομιμον αιωνιον
- 9 και τουτο εστω υμιν απο των ηγιασμενων αγιων των καρπωματων απο παντων των δωρων αυτων και απο παντων των θυσιασματος αυτων και απο πασης πλημμελειας αυτων και απο πασων των αμαρτιων οσα αποδιδουσιν μοι απο παντων των αγιων σοι εσται και τοις υιοις σου
- 10 εν τω αγιω των αγιων φαγεσθε αυτα παν αρσενικον φαγεται αυτα συ και οι υιοι σου αγια εσται σοι
- 11 και τουτο εσται υμιν απαρχη δοματων αυτων απο παντων των επιθεματων των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα και τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον πας καθαρως εν τω οικω σου εδεται αυτα
- 12 πασα απαρχη ελαιου και πασα απαρχη οινου και σιτου απαρχη αυτων οσα αν δωσι τω κυριω σοι δεδωκα αυτα
- 13 τα πρωτογενηματα παντα οσα εν τη γη αυτων οσα αν ενεγκωσιν κυριω σοι εσται πας καθαρως εν τω οικω σου εδεται αυτα
- 14 παν ανατεθεματισμενον εν υιοις ισραηλ σοι εσται
- 15 και παν διανοιγον μητραν απο πασης σαρκος α προσφερουσιν κυριω απο ανθρωπου εως κτηνους σοι εσται αλλ' η λυτροις λυτρωθησεται τα πρωτοτοκα των ανθρωπων και τα πρωτοτοκα των κτηνων των ακαθαρτων λυτρωση
- 16 και η λυτρωσις αυτου απο μηνιαιου η συντιμησις πεντε σικλων κατα τον σικλον τον αγιον εικοσι οβολοι εισιν
- 17 πλην πρωτοτοκα μοσχων και πρωτοτοκα προβατων και πρωτοτοκα αιγων ου λυτρωση αγια εστιν και το αιμα αυτων προσχεεις προς το θυσιαστηριον και το στεαρ ανοισεις καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω
- 18 και τα κρεα εσται σοι καθα και το στηθιον του επιθεματος και κατα τον βραχιονα τον δεξιον σοι εσται
- 19 παν αφαιρεμα των αγιων οσα αν αφελωσιν οι υιοι ισραηλ κυριω σοι δεδωκα και τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον διαθηκη αλος αιωνιου εστιν εναντι κυριου σοι και τω σπερματι σου μετα σε
- 20 και ελαλησεν κυριος προς ααρων εν τη γη αυτων ου κληρονομησεις και μερις ουκ εσται σοι εν αυτοις οτι εγω μερις σου και κληρονομια σου εν μεσω των υιων ισραηλ
- 21 και τοις υιοις λευι ιδου δεδωκα παν επιδεκατον εν ισραηλ εν κληρω αντι των λειτουργιων αυτων οσα αυτοι λειτουργουσιν λειτουργιαν εν τη σκηνη του μαρτυριου
- 22 και ου προσελευσονται ετι οι υιοι ισραηλ εις την σκηνην του μαρτυριου λαβειν αμαρτιαν θανατηφορον
- 23 και λειτουργησει ο λευιτης αυτος την λειτουργιαν της σκηνης του μαρτυριου και αυτοι λημψονται τα αμαρτηματα αυτων νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων και εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρονομιαν
- 24 οτι τα επιδεκατα των υιων ισραηλ οσα αν αφορισωσιν κυριω αφαιρεμα δεδωκα τοις λευιταις εν κληρω δια τουτο ειρηκα αυτοις εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρον
- 25 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 26 και τοις λευιταις λαλησεις και ερεις προς αυτους εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ το επιδεκατον ο δεδωκα υμιν παρ' αυτων εν κληρω και αφελειτε υμεις απ' αυτου αφαιρεμα κυριω επιδεκατον απο του επιδεκατου

- 27 και λογισθησεται υμιν τα αφαιρεματα υμων ως σιτος απο αλω και αφαιρεμα απο ληνου
- 28 ουτως αφελειτε και υμεις απο των αφαιρεματων κυριου απο παντων επιδεκατων υμων οσα εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ και δωσετε απ' αυτων αφαιρεμα κυριω ααρων το ιερει
- 29 απο παντων των δοματων υμων αφελειτε αφαιρεμα κυριω η απο παντων των απαρχων το ηγιασμενον απ' αυτου
- 30 και ερεις προς αυτους οταν αφαιρητε την απαρχην απ' αυτου και λογισθησεται τοις λευιταις ως γεννημα απο αλω και ως γεννημα απο ληνου
- 31 και εδεσθε αυτο εν παντι τοπω υμεις και οι οικoi υμων οτι μισθος ουτος υμιν εστιν αντι των λειτουργιων υμων των εν τη σκηνη του μαρτυριου
- 32 και ου λημψεσθε δι' αυτο αμαρτιαν οτι αν αφαιρητε την απαρχην απ' αυτου και τα αγια των υιων ισραηλ ου βεβηλωσετε ινα μη αποθανητε
- 1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην και ααρων λεγων
- 2 αυτη η διαστολη του νομου οσα συνεταξεν κυριος λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν προς σε δαμαλιν πυρραν αμωμον ητις ουκ εχει εν αυτη μωμον και η ουκ ε πεβληθη επ' αυτην ζυγος
- 3 και δωσεις αυτην προς ελεαζαρ τον ιερεα και εξαξουσιν αυτην εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρων και σφαζουσιν αυτην ενωπιον αυτου
- 4 και λημψεται ελεαζαρ απο του αιματος αυτης και ρανει απεναντι του προσωπου της σκηνης του μαρτυριου απο του αιματος αυτης επτακις
- 5 και κατακαυσουσιν αυτην εναντιον αυτου και το δερμα και τα κρεα αυτης και το αιμα αυτης συν τη κοπρω αυτης κατακαυθησεται
- 6 και λημψεται ο ιερευς ξυλον κεδρινον και υσσωπον και κοκκινον και εμβαλουσιν εις μεσον του κατακαυματος της δαμαλεως
- 7 και πλυνει τα ιματια αυτου ο ιερευς και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και ακαθαρτος εσται ο ιερευς εως εσπερας
- 8 και ο κατακαιων αυτην πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
- 9 και συναξει ανθρωπος καθαρως την σποδον της δαμαλεως και αποθησει εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρων και εσται τη συναγωγη υιων ισραηλ εις διατηρησιν υδωρ ραντισμου αγνισμα εστιν
- 10 και πλυνει τα ιματια ο συναγων την σποδιαν της δαμαλεως και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και εσται τοις υιοις ισραηλ και τοις προσκειμενοις προσηλυτοις νομιμον αιωνιον
- 11 ο απομενος του τεθνηκοτος πασης ψυχης ανθρωπου ακαθαρτος εσται επτα ημερας
- 12 ουτος αγνισθησεται τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη και καθαρως εσται εαν δε μη αφαγνισθη τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη ου καθαρως εσται
- 13 πας ο απομενος του τεθνηκοτος απο ψυχης ανθρωπου εαν αποθανη και μη αφαγνισθη την σκηνην κυριου εμianεν εκτριβησεται η ψυχη εκεινη εξ ισραηλ οτι υδωρ ραντισμο υ ου περιερραντισθη επ' αυτον ακαθαρτος εστιν ετι η ακαθαρσια αυτου εν αυτω εστιν
- 14 και ουτος ο νομος ανθρωπος εαν αποθανη εν οικια πας ο εισπορευομενος εις την οικιαν και οσα εστιν εν τη οικια ακαθαρτα εσται επτα ημερας
- 15 και παν σκευος ανεωγμενον οσα ουχι δεσμον καταδεδεται επ' αυτω ακαθαρτα εστιν
- 16 και πας ος εαν απηται επι προσωπου του πεδιου τραυματιου η νεκρου η οστεου ανθρωπινου η μνηματος επτα ημερας ακαθαρτος εσται
- 17 και λημψονται τω ακαθαρω απο της σποδιας της κατακεκαυμενης του αγνισμου και εκχεουσιν επ' αυτην υδωρ ζων εις σκευος
- 18 και λημψεται υσσωπον και βαψει εις το υδωρ ανηρ καθαρως και περιρρανει επι τον οικον και επι τα σκευη και επι τας ψυχας οσαι εαν ωσιν εκει και επι τον ημμενον του οστ εου του ανθρωπινου η του τραυματιου η του τεθνηκοτος η του μνηματος
- 19 και περιρρανει ο καθαρως επι τον ακαθαρτον εν τη ημερα τη τριτη και εν τη ημερα τη εβδομη και αφαγνισθησεται τη ημερα τη εβδομη και πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας
- 20 και ανθρωπος ος εαν μιανθη και μη αφαγνισθη εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ μεσου της συναγωγης οτι τα αγια κυριου εμianεν οτι υδωρ ραντισμου ου περιερραντισθη επ' αυτον ακαθαρτος εστιν
- 21 και εσται υμιν νομιμον αιωνιον και ο περιρρανων υδωρ ραντισμου πλυνει τα ιματια αυτου και ο απομενος του υδατος του ραντισμου ακαθαρτος εσται εως εσπερας
- 22 και παντος ου εαν απηται αυτου ο ακαθαρτος ακαθαρτον εσται και η ψυχη η απομενη ακαθαρτος εσται εως εσπερας

1 και ηλθον οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγή εις την ερημον σιν εν τω μηνι τω πρωτω και κατεμεινεν ο λαος εν καδης και ετελευτησεν εκει μαριαμ και εταφη εκει
2 και ουκ ην υδωρ τη συναγωγή και ηθροισθησαν επι μουσην και ααρων
3 και ελοιδορειτο ο λαος προς μουσην λεγοντες οφελον απεθανομεν εν τη απωλεια των αδελφων ημων εναντι κυριου
4 και ινα τι ανηγαγετε την συναγωγήν κυριου εις την ερημον ταυτην αποκτειναι ημας και τα κτηνη ημων
5 και ινα τι τουτο ανηγαγετε ημας εξ αιγυπτου παραγενεσθαι εις τον τοπον τον πονηρον τουτον τοπος ου ου σπειρεται ουδε συκαι ουδε αμπελοι ουδε ροαι ουδε υδωρ εστιν πειν
6 και ηλθεν μουσης και ααρων απο προσωπου της συναγωγης επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και επεσαν επι προσωπον και ωφθη η δοξα κυριου προς αυτους
7 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
8 λαβε την ραβδον και εκκλησιασον την συναγωγήν συ και ααρων ο αδελφος σου και λαλησατε προς την πετραν εναντι αυτων και δωσει τα υδατα αυτης και εξοισετε αυτοις υ
δωρ εκ της πετρας και ποτιετε την συναγωγήν και τα κτηνη αυτων
9 και ελαβεν μουσης την ραβδον την απεναντι κυριου καθα συνεταξεν κυριος
10 και εξεκκλησιασεν μουσης και ααρων την συναγωγήν απεναντι της πετρας και ειπεν προς αυτους ακουσατε μου οι απειθεις μη εκ της πετρας ταυτης εξάξομεν υμιν υδωρ
11 και επαρας μουσης την χειρα αυτου επαταξεν την πετραν τη ραβδω δις και εξηλθεν υδωρ πολυ και επιεν η συναγωγή και τα κτηνη αυτων
12 και ειπεν κυριος προς μουσην και ααρων οτι ουκ επιστευσατε αγιασαι με εναντιον υιων ισραηλ δια τουτο ουκ εισαξετε υμεις την συναγωγήν ταυτην εις την γην ην δεδωκα α
υτοις
13 τουτο υδωρ αντιλογιας οτι ελοιδορηθησαν οι υιοι ισραηλ εναντι κυριου και ηγιασθη εν αυτοις
14 και απεστειλεν μουσης αγγελους εκ καδης προς βασιλεια εδωμ λεγων ταδε λεγει ο αδελφος σου ισραηλ συ επιστη παντα τον μοχθον τον ευροντα ημας
15 και κατεβησαν οι πατερες ημων εις αιγυπτον και παρωκησαμεν εν αιγυπτω ημερας πλειους και εκακωσαν ημας οι αιγυπτιοι και τους πατερας ημων
16 και ανεβοησαμεν προς κυριον και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και αποστειλας αγγελον εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου και νυν εσμεν εν καδης πολει εκ μερους των οριων
σου
17 παρελευσομεθα δια της γης σου ου διελευσομεθα δι' αγρων ουδε δι' αμπελωνων ουδε πιομεθα υδωρ εκ λακκου σου οδω βασιλικη πορευσομεθα ουκ εκκλινουμεν δεξια ουδε ε
υωνυμα εως αν παρελθωμεν τα ορια σου
18 και ειπεν προς αυτον εδωμ ου διελευση δι' εμου ει δε μη εν πολεμω εξελευσομαι εις συναντησιν σοι
19 και λεγουσιν αυτω οι υιοι ισραηλ παρα το ορος παρελευσομεθα εαν δε του υδατος σου πιωμεν εγω τε και τα κτηνη δωσω τιμην σοι αλλα το πραγμα ουδεν εστιν παρα το ορος
παρελευσομεθα
20 ο δε ειπεν ου διελευση δι' εμου και εξηλθεν εδωμ εις συναντησιν αυτω εν ογλω βαρει και εν χειρι ισχυρα
21 και ουκ ηθελησεν εδωμ δουναι τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και εξεκλινεν ισραηλ απ' αυτου
22 και απηραν εκ καδης και παρεγενοντο οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγή εις ωρ το ορος
23 και ειπεν κυριος προς μουσην και ααρων εν ωρ τω ορει επι των οριων γης εδωμ λεγων
24 προστεθητω ααρων προς τον λαον αυτου οτι ου μη εισελθητε εις την γην ην δεδωκα τοις υιοις ισραηλ διοτι παρωξυνατε με επι του υδατος της λιοιδοριας
25 λαβε τον ααρων και ελεαζαρ τον υιον αυτου και αναβιβασον αυτους εις ωρ το ορος εναντι πασης της συναγωγης
26 και εκδυσον ααρων την στολην αυτου και ενδυσον ελεαζαρ τον υιον αυτου και ααρων προστεθεις αποθανετω εκει
27 και εποιησεν μουσης καθα συνεταξεν κυριος και ανεβιβασεν αυτον εις ωρ το ορος εναντιον πασης της συναγωγης
28 και εξεδυσεν ααρων τα ιματια αυτου και ενεδυσεν αυτα ελεαζαρ τον υιον αυτου και απεθανεν ααρων επι της κορυφης του ορους και κατεβη μουσης και ελεαζαρ εκ του ορου
ς
29 και ειδεν πασα η συναγωγή οτι απελυθη ααρων και εκλαυσαν τον ααρων τριακοντα ημερας πας οικος ισραηλ

1 και ηκουσεν ο χανανις βασιλευς αραδ ο κατοικων κατα την ερημον ηλθεν γαρ ισραηλ οδον αθαριν και επολεμησεν προς ισραηλ και κατεπρονομευσαν εξ αυτων αιχμαλωσιαν
2 και ηυξατο ισραηλ ευχην κυριω και ειπεν εαν μοι παραδωσ τον λαον τουτον υποχειριον αναθεματιω αυτον και τας πολεις αυτου
3 και εισηκουσεν κυριος της φωνης ισραηλ και παρεδωκεν τον χανανιν υποχειριον αυτου και ανεθεματισεν αυτον και τας πολεις αυτου και επεκαλεσαν το ονομα του τοπου εκεινου αναθεμα
4 και απارانτες εξ ωρ του ορους οδον επι θαλασσαν ερυθραν περιεκυκλωσαν γην εδωμ και ωλιγοψυχησεν ο λαος εν τη οδω
5 και κατελαλει ο λαος προς τον θεον και κατα μουση λεγοντες ινα τι εξηγαγες ημας εξ αιγυπτου αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι ουκ εστιν αρτος ουδε υδωρ η δε ψυχη ημων προσωχθισεν εν τω αρτω τω διακενω
6 και απεστειλεν κυριος εις τον λαον τους οφεις τους θανατουτας και εδακνον τον λαον και απεθανεν λαος πολυς των υιων ισραηλ
7 και παραγενομενος ο λαος προς μουσην ελεγον οτι ημαρτομεν οτι κατελαλησαμεν κατα του κυριου και κατα σου ευξαι ουν προς κυριον και αφελετω αφ' ημων τον οφιν και η υξατο μουσης προς κυριον περι του λαου
8 και ειπεν κυριος προς μουσην ποιησον σεαυτω οφιν και θες αυτον επι σημειου και εσται εαν δακη οφισ ανθρωπον πας ο δεδηγμενος ιδων αυτον ζησεται
9 και εποιησεν μουσης οφιν χαλκουν και εστησεν αυτον επι σημειου και εγενετο οταν εδακνεν οφισ ανθρωπον και επεβλεψεν επι τον οφιν τον χαλκουν και εξη
10 και απηραν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν ωβωθ
11 και εξαραντες εξ ωβωθ παρενεβαλον εν αγελγαι εκ του περαν εν τη ερημω η εστιν κατα προσωπον μωαβ κατα ανατολας ηλιου
12 εκειθεν απηραν και παρενεβαλον εις φαραγγα ζαρετ
13 και εκειθεν απارانτες παρενεβαλον εις το περαν αρνων εν τη ερημω το εξεχον απο των οριων των αμορραιων εστιν γαρ αρνων ορια μωαβ ανα μεσον μωαβ και ανα μεσον το υ αμορραιου
14 δια τουτο λεγεται εν βιβλιω πολεμος του κυριου την ζωβ εφλογισεν και τους χειμαρρους αρνων
15 και τους χειμαρρους κατεστησεν κατοικισαι ηρ και προσκειται τοις οριοις μωαβ
16 και εκειθεν το φρεαρ τουτο εστιν το φρεαρ ο ειπεν κυριος προς μουσην συναγαγε τον λαον και δωσω αυτοις υδωρ πειν
17 τοτε ησεν ισραηλ το ασμα τουτο επι του φρεατος εξαρχετε αυτω
18 φρεαρ ωρυξαν αυτο αρχοντες εξελατομησαν αυτο βασιλεις εθνων εν τη βασιλεια αυτων εν τω κυριευσαι αυτων και απο φρεατος εις μανθαναιν
19 και απο μανθαναιν εις νααλιηλ και απο νααλιηλ εις βαμωθ
20 και απο βαμωθ εις ναπιη η εστιν εν τω πεδιω μωαβ απο κορυφης του λελαξευμενου το βλεπον κατα προσωπον της ερημου
21 και απεστειλεν μουσης πρεσβεις προς σιων βασιλεια αμορραιων λογοις ειρηνικοις λεγων
22 παρελευσομεθα δια της γης σου τη οδω πορευσομεθα ουκ εκκλινουμεν ουτε εις αγρον ουτε εις αμπελωνα ου πιομεθα υδωρ εκ φρεατος σου οδω βασιλικη πορευσομεθα εως π αρελθωμεν τα ορια σου
23 και ουκ εδωκεν σιων τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και συνηγαγεν σιων παντα τον λαον αυτου και εξηλθεν παραταξασθαι τω ισραηλ εις την ερημον και ηλθεν εις ιασσα και παρεταξατο τω ισραηλ
24 και επαταξεν αυτον ισραηλ φωνω μαχαιρης και κατεκυριευσαν της γης αυτου απο αρνων εως ιαβοκ εως υιων αμμαν οτι ιαζηρ ορια υιων αμμων εστιν
25 και ελαβεν ισραηλ πασας τας πολεις ταυτας και κατωκησεν ισραηλ εν πασαις ταις πολεσιν των αμορραιων εν εσεβον και εν πασαις ταις συγκυρουσαις αυτη
26 εστιν γαρ εσεβον πολις σιων του βασιλευσ των αμορραιων και ουτος επολεμησεν βασιλεια μωαβ το προτερον και ελαβον πασαν την γην αυτου απο αροηρ εως αρνων
27 δια τουτο ερουσιν οι αινιγματισται ελθετε εις εσεβον ινα οικοδομηθη και κατασκευασθη πολις σιων
28 οτι πυρ εξηλθεν εξ εσεβων φλοξ εκ πολεωσ σιων και κατεφαγεν εως μωαβ και κατεπιεν στηλας αρνων
29 ουαι σοι μωαβ απωλου λαος χαμωσ απεδοθησαν οι υιοι αυτων διασωζεσθαι και αι θυγατερες αυτων αιχμαλωτοι τω βασιλει των αμορραιων σιων

- 30 και το σπέρμα αυτών απολείται εσεβων εως δαιβων και αι γυναικες ετι προσεξεκαυσαν πυρ επι μωαβ
31 κατοκησεν δε ισραηλ εν πασαις ταις πολεσιν των αμορραιων
32 και απεστειλεν μωυσης κατασκευασθαι την ιαζηρ και κατελαβοντο αυτην και τας κωμας αυτης και εξεβαλον τον αμορραιον τον κατοικουντα εκει
33 και επιστρεψαντες ανεβησαν οδον την εις βασαν και εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν αυτοις και πας ο λαος αυτου εις πολεμον εις εδραι
34 και ειπεν κυριος προς μωυσην μη φοβηθης αυτον οτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω καθως επο
ιησας τω σηων βασιλει των αμορραιων ος κατοκει εν εσεβων
35 και επαταξεν αυτον και τους υιους αυτου και παντα τον λαον αυτου εως του μη καταλιπειν αυτου ζωγρειαν και εκληρονομησαν την γην αυτων
1 και απارانτες οι υιοι ισραηλ παρενεβαλον επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω
2 και ιδων βαλακ υιος σεπφωρ παντα οσα εποιησεν ισραηλ τω αμορραιω
3 και εφοβηθη μωαβ τον λαον σφοδρα οτι πολλοι ησαν και προσωχθισεν μωαβ απο προσωπου υιων ισραηλ
4 και ειπεν μωαβ τη γερουσια μαδιαμ νυν εκλειξει η συναγωγη αυτη παντας τους κυκλω ημων ως εκλειξει ο μοσχος τα χλωρα εκ του πεδιου και βαλακ υιος σεπφωρ βασιλευς
μωαβ ην κατα τον καιρον εκεινον
5 και απεστειλεν πρεσβεις προς βαλααμ υιον βεωρ φαθουρα ο εστιν επι του ποταμου γης υιων λαου αυτου καλεσαι αυτον λεγων ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κατ
εκαλυψεν την οψιν της γης και ουτος εγκαθηται εχομενος μου
6 και νυν δευρο αρασαι μοι τον λαον τουτον οτι ισχυει ουτος η ημεις εαν δυνωμεθα παταξαι εξ αυτων και εκβαλω αυτους εκ της γης οτι οίδα ους εαν ευλογησης συ ευλογηνται
και ους εαν καταραση συ κεκατηρανται
7 και επορευθη η γερουσια μωαβ και η γερουσια μαδιαμ και τα μαντεια εν ταις χερσιν αυτων και ηλθον προς βαλααμ και ειπαν αυτω τα ρηματα βαλακ
8 και ειπεν προς αυτους καταλυσατε αυτου την νυκτα και αποκριθησομαι υμιν πραγματα α εαν λαληση κυριος προς με και κατεμειναν οι αρχοντες μωαβ παρα βαλααμ
9 και ηλθεν ο θεος προς βαλααμ και ειπεν αυτω τι οι ανθρωποι ουτοι παρα σοι
10 και ειπεν βαλααμ προς τον θεον βαλακ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ απεστειλεν αυτους προς με λεγων
11 ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κεκαλυφεν την οψιν της γης και ουτος εγκαθηται εχομενος μου και νυν δευρο αρασαι μοι αυτον ει αρα δυνησομαι παταξαι αυτον
και εκβαλω αυτον απο της γης
12 και ειπεν ο θεος προς βαλααμ ου πορευση μετ' αυτων ουδε καταραση τον λαον εστιν γαρ ευλογημενος
13 και αναστας βαλααμ το πρωι ειπεν τοις αρχουσιν βαλακ αποτρεχετε προς τον κυριον υμων ουκ αφησιν με ο θεος πορευεσθαι μεθ' υμων
14 και ανασταντες οι αρχοντες μωαβ ηλθον προς βαλακ και ειπαν ου θελει βαλααμ πορευθηναι μεθ' ημων
15 και προσεθετο βαλακ ετι αποστειλαι αρχοντας πλειους και εντιμωτερους τουτων
16 και ηλθον προς βαλααμ και λεγουσιν αυτω ταδε λεγει βαλακ ο του σεπφωρ αξιω σε μη οκνησης ελθειν προς με
17 εντιμως γαρ τιμησω σε και οσα εαν ειπης ποιησω σοι και δευρο επικαταρασαι μοι τον λαον τουτον
18 και απεκριθη βαλααμ και ειπεν τοις αρχουσιν βαλακ εαν δω μοι βαλακ πληρη τον οικον αυτου αργυριου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβηναι το ρημα κυριου του θεου ποιη
σαι αυτο μικρον η μεγα εν τη διανοια μου
19 και νυν υπομεινατε αυτου και υμεις την νυκτα ταυτην και γνωσομαι τι προσθησει κυριος λαλησαι προς με
20 και ηλθεν ο θεος προς βαλααμ νυκτος και ειπεν αυτω ει καλεσαι σε παρεισιν οι ανθρωποι ουτοι αναστας ακολουθησον αυτοις αλλα το ρημα ο αν λαλησω προς σε τουτο ποιησ
εις
21 και αναστας βαλααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου και επορευθη μετα των αρχοντων μωαβ
22 και ωργισθη θυμω ο θεος οτι επορευθη αυτος και ανεστη ο αγγελος του θεου ενδιαβαλλειν αυτον και αυτος επιβεβηκει επι της ονου αυτου και δυο παιδες αυτου μετ' αυτου

23 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου ανθεστηκοτα εν τη οδω και την ρομφαιαν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και εξεκλινεν η ονος εκ της οδου και επορευετο εις το πεδιον και επαταξεν την ονον τη ραβδω του ευθυναι αυτην εν τη οδω

24 και εστη ο αγγελος του θεου εν ταις αυλαξιν των αμπελων φραγμος εντευθεν και φραγμος εντευθεν

25 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου προσεθλιψεν εαυτην προς τον τοιχον και απεθλιψεν τον ποδα βαλααμ και προσεθετο ετι μαστιζαι αυτην

26 και προσεθετο ο αγγελος του θεου και απελθων υπεστη εν τοπω στενω εις ον ουκ ην εκκλιναι δεξιαν ουδε αριστεραν

27 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου συνεκαθισεν υποκατω βαλααμ και εθυμωθη βαλααμ και ετυπτεν την ονον τη ραβδω

28 και ηνοιξεν ο θεος το στομα της ονου και λεγει τω βαλααμ τι εποιησα σοι οτι πεπαικας με τουτο τριτον

29 και ειπεν βαλααμ τη ονω οτι εμπειαιχας μοι και ει ειχον μαχαιραν εν τη χειρι μου ηδη αν εξεκενησα σε

30 και λεγει η ονος τω βαλααμ ουκ εγω η ονος σου εφ' ης επεβαινες απο νεοτητος σου εως της σημερον ημερας μη υπερορασει υπεριδουσα εποιησα σοι ουτως ο δε ειπεν ουχι

31 απεκαλυψεν δε ο θεος τους οφθαλμους βαλααμ και ορα τον αγγελον κυριου ανθεστηκοτα εν τη οδω και την μαχαιραν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και κυψας προσεκνησεν τω προσωπω αυτου

32 και ειπεν αυτω ο αγγελος του θεου δια τι επαταξας την ονον σου τουτο τριτον και ιδου εγω εξηλθον εις διαβολην σου οτι ουκ αστεια η οδος σου εναντιον μου

33 και ιδουσα με η ονος εξεκλινεν απ' εμου τριτον τουτο και ει μη εξεκλινεν νυν ουν σε μεν απεκτεινα εκεινην δε περιεποιησαμην

34 και ειπεν βαλααμ τω αγγελω κυριου ημαρτηκα ου γαρ ηπισταμην οτι συ μοι ανθεστηκας εν τη οδω εις συναντησιν και νυν ει μη σοι αρεσκει αποστραφησομαι

35 και ειπεν ο αγγελος του θεου προς βαλααμ συμπορευθητι μετα των ανθρωπων πλην το ρημα ο εαν ειπω προς σε τουτο φυλαξη λαλησαι και επορευθη βαλααμ μετα των αρχων των βαλακ

36 και ακουσας βαλακ οτι ηκει βαλααμ εξηλθεν εις συναντησιν αυτω εις πολιν μωαβ η εστιν επι των οριων αρνων ο εστιν εκ μερους των οριων

37 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ ουχι απεστειλα προς σε καλεσαι σε δια τι ουκ ηρχου προς με οντως ου δυνησομαι τιμησαι σε

38 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ ιδου ηκω προς σε νυν δυνατος εσομαι λαλησαι τι το ρημα ο εαν βαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο λαλησω

39 και επορευθη βαλααμ μετα βαλακ και ηλθον εις πολεις επαυλεων

40 και εθυσεν βαλακ προβατα και μοσχους και απεστειλεν τω βαλααμ και τοις αρχουσι τοις μετ' αυτου

41 και εγενηθη πρωι και παραλαβων βαλακ τον βαλααμ ανεβιβασεν αυτον επι την στηλην του βααλ και εδειξεν αυτω εκειθεν μερος τι του λαου

1 και ειπεν βαλααμ τω βαλακ οικοδομησον μοι ενταυθα επτα βωμους και ετοιμασον μοι ενταυθα επτα μοσχους και επτα κριους

2 και εποιησεν βαλακ ον τροπον ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον

3 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ παραστηθι επι της θυσιας σου και πορευσομαι ει μοι φανειται ο θεος εν συναντησει και ρημα ο εαν μοι δειξη αναγγελω σοι και παρεστη βαλακ επι της θυσιας αυτου και βαλααμ επορευθη επερωτησαι τον θεον και επορευθη ευθειαν

4 και εφανη ο θεος τω βαλααμ και ειπεν προς αυτον βαλααμ τους επτα βωμους ητοιμασα και ανεβιβασα μοσχον και κριον επι τον βωμον

5 και ενεβαλεν ο θεος ρημα εις το στομα βαλααμ και ειπεν επιστραφεις προς βαλακ ουτως λαλησεις

6 και απεστραφη προς αυτον και οδε εφειστηκει επι των ολοκαυτωματων αυτου και παντες οι αρχοντες μωαβ μετ' αυτου

7 και εγενηθη πνευμα θεου επ' αυτω και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν εκ μεσοποταμιας μετεπεμψατο με βαλακ βασιλευς μωαβ εξ ορειων απ' ανατολων λεγων δευρο αρasai μοι τον ιακωβ και δευρο επικαταρασαι μοι τον ισραηλ

8 τι αρasωμαι ον μη καταραται κυριος η τι καταρασωμαι ον μη καταραται ο θεος

9 οτι απο κορυφης ορειων οψομαι αυτον και απο βουνων προσνοησω αυτον ιδου λαος μονος κατοικησει και εν εθνεσιν ου συλλογισθησεται

10 τις εξηκριβασατο το σπερμα ιακωβ και τις εξαριθμησεται δημους ισραηλ αποθανοι η ψυχη μου εν ψυχαις δικαιων και γενοιτο το σπερμα μου ως το σπερμα τουτων

11 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ τι πεποιηκας μοι εις καταρασιν εχθρων μου κεκληκα σε και ιδου ευλογηκας ευλογιαν

12 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ ουχι οσα εαν εμβαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο φυλαξω λαλησαι
13 και ειπεν προς αυτον βαλακ δευρο ετι μετ' εμου εις τοπον αλλον εξ ων ουκ οψη αυτον εκειθεν αλλ' η μερος τι αυτου οψη παντας δε ου μη ιδης και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν
14 και παρελαβεν αυτον εις αγρου σκοπιαν επι κορυφην λελαξευμενου και ωκοδομησεν εκει επτα βωμους και ανεβιβασεν μοσχον και κριον επι τον βωμον
15 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ παραστηθι επι της θυσιας σου εγω δε πορευσομαι επερωτησαι τον θεον
16 και συνητησεν ο θεος τω βαλααμ και ενεβαλεν ρημα εις το στομα αυτου και ειπεν αποστραφητι προς βαλακ και ταδε λαλησεις
17 και απεστραφη προς αυτον και οδε εφειστηκει επι της ολοκαυτωσης αυτου και παντες οι αρχοντες μοαβ μετ' αυτου και ειπεν αυτω βαλακ τι ελαλησεν κυριος
18 και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν αναστηθι βαλακ και ακουε ενωτισαι μαρτυς υιος σεπφορ
19 ουχ ως ανθρωπος ο θεος διαρτηθηναι ουδε ως υιος ανθρωπου απειληθηναι αυτος ειπας ουχι ποιησει λαλησει και ουχι εμμενει
20 ιδου ευλογειν παρειλημμαι ευλογησω και ου μη αποστρεψω
21 ουκ εσται μοχθος εν ιακωβ ουδε οφθησεται πονος εν ισραηλ κυριος ο θεος αυτου μετ' αυτου τα ενδοξα αρχοντων εν αυτω
22 θεος ο εξαγαγων αυτους εξ αιγυπτου ως δοξα μονοκερωτος αυτω
23 ου γαρ εστιν οιωνισμος εν ιακωβ ουδε μαντεια εν ισραηλ κατα καιρον ρηθησεται ιακωβ και τω ισραηλ τι επιτελεσει ο θεος
24 ιδου λαος ως σκυμνος αναστησεται και ως λεων γαυριωθησεται ου κοιμηθησεται εως φαγη θηραν και αιμα τραυματιων πιεται
25 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ ουτε καταραις καταραση μοι αυτον ουτε ευλογων μη ευλογησης αυτον
26 και αποκριθεις βαλααμ ειπεν τω βαλακ ουκ ελαλησα σοι λεγων το ρημα ο εαν λαληση ο θεος τουτο ποιησω
27 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ δευρο παραλαβω σε εις τοπον αλλον ει αρεσει τω θεω και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν
28 και παρελαβεν βαλακ τον βαλααμ επι κορυφην του φογορ το παρατεινον εις την ερημον
29 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ οικοδομησον μοι ωδε επτα βωμους και ετοιμασον μοι ωδε επτα μοσχους και επτα κριους
30 και εποιησεν βαλακ καθαπερ ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον
1 και ιδων βαλααμ οτι καλον εστιν εναντι κυριου ευλογειν τον ισραηλ ουκ επορευθη κατα το ειωθος εις συναντησιν τοις οιωνοις και απεστρεψεν το προσωπον αυτου εις την ερημον
2 και εξαρας βαλααμ τους οφθαλμους αυτου καθορα τον ισραηλ εστρατοπεδευκοτα κατα φυλας και εγενετο πνευμα θεου εν αυτω
3 και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν φησιν βαλααμ υιος βεωρ φησιν ο ανθρωπος ο αληθινως ορων
4 φησιν ακουων λογια θεου οστις ορασιν θεου ειδεν εν υπνω αποκεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου
5 ως καλοι σου οι οικoi ιακωβ αι σκηνηαι σου ισραηλ
6 ωσει ναπαι σκιαζουσαι και ωσει παραδεισοι επι ποταμων και ωσει σκηνηαι ας επηξεν κυριος ωσει κεδροι παρ' υδατα
7 εξελευσεται ανθρωπος εκ του σπερματος αυτου και κυριευσει εθνων πολλων και υψωθησεται η γωγ βασιλεια αυτου και αυξηθησεται η βασιλεια αυτου
8 θεος ωδηγησεν αυτον εξ αιγυπτου ως δοξα μονοκερωτος αυτω εδεται εθνη εχθρων αυτου και τα παχη αυτων εκμυελει και ταις βολισιν αυτου κατατοξευσει εχθρον
9 κατακλιθεις ανεπαυσατο ως λεων και ως σκυμνος τις αναστησει αυτον οι ευλογουντες σε ευλογηνται και οι καταρωμενοι σε κεκατηρανται
10 και εθυμωθη βαλακ επι βαλααμ και συνεκροτησεν ταις χερσιν αυτου και ειπεν βαλακ προς βαλααμ καταρασθαι τον εχθρον μου κεκληκα σε και ιδου ευλογων ευλογησας τριτον τουτο
11 νυν ουν φευγε εις τον τοπον σου ειπα τιμησω σε και νυν εστερησεν σε κυριος της δοξης
12 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ ουχι και τοις αγγελιοις σου ους απεστειλας προς με ελαλησα λεγων

- 13 εαν μοι δω βαλακ πληρη τον οικον αυτου αργυριου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβηναι το ρημα κυριου ποιησαι αυτο πονηρον η καλον παρ' εμαυτου οσα εαν ειπη ο θεος τ
αυτα ερω
- 14 και νυν ιδου αποτρεχω εις τον τοπον μου δευρο συμβουλευσω σοι τι ποιησει ο λαος ουτος τον λαον σου επ' εσχατου των ημερων
- 15 και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν φησιν βαλααμ υιος βεωρ φησιν ο ανθρωπος ο αληθινως ορων
- 16 ακουουν λογια θεου επισταμενος επιστημην παρα υψιστου και ορασιν θεου ιδων εν υπνω αποκεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου
- 17 δειξω αυτω και ουχι νυν μακαριζω και ουκ εγγιζει ανατελει αστρον εξ ιακωβ και αναστησεται ανθρωπος εξ ισραηλ και θραυσει τους αρχηγους μοαβ και προνομευσει παντας
υιους σηθ
- 18 και εσται εδωμ κληρονομια και εσται κληρονομια ησασ ο εχθρος αυτου και ισραηλ εποιησεν εν ισχυι
- 19 και εξεγερθησεται εξ ιακωβ και απολει σωζομενον εκ πολεως
- 20 και ιδων τον αμαληκ και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν αρχη εθνων αμαληκ και το σπερμα αυτων απολειται
- 21 και ιδων τον καιναιον και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ισχυρα η κατοικια σου και εαν θης εν πετρα την νοσσιαν σου
- 22 και εαν γενηται τω βεωρ νεοσσια πανουργιας ασσυριοι σε αιχμαλωτευσουσιν
- 23 και ιδων τον ωγ και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ω ω τις ζησεται οταν θη ταυτα ο θεος
- 24 και εξελευσεται εκ χειρος κιτιαιων και κακωσουσιν ασσουρ και κακωσουσιν εβραιους και αυτοι ομοθυμαδον απολουνται
- 25 και αναστας βαλααμ απηλθεν αποστραφεις εις τον τοπον αυτου και βαλακ απηλθεν προς εαυτον
- 1 και κατελυσεν ισραηλ εν σαττιν και εβεβηλωθη ο λαος εκπορνευσαι εις τας θυγατερας μοαβ
- 2 και εκαλεσαν αυτους επι ταις θυσιας των ειδωλων αυτων και εφαγαν ο λαος των θυσιων αυτων και προσεκυνησαν τοις ειδωλοις αυτων
- 3 και ετελεσθη ισραηλ τω βεελφεγωρ και ωργισθη θυμω κυριος τω ισραηλ
- 4 και ειπεν κυριος τω μουση λαβε παντας τους αρχηγους του λαου και παραδειγματισον αυτους κυριω απεναντι του ηλιου και αποστραφησεται οργη θυμου κυριου απο ισραη
λ
- 5 και ειπεν μουσης ταις φυλαις ισραηλ αποκτεινατε εκαστος τον οικειον αυτου τον τετελεσμενον τω βεελφεγωρ
- 6 και ιδου ανθρωπος των υιων ισραηλ ελθων προσηγαγεν τον αδελφον αυτου προς την μαδιανιτιν εναντιον μουση και εναντι πασης συναγωγης υιων ισραηλ αυτοι δε εκλαιον π
αρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου
- 7 και ιδων φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως εξανεστη εκ μεσου της συναγωγης και λαβων σειρομαστην εν τη χειρι
- 8 εισηλθεν οπισω του ανθρωπου του ισραηλιτου εις την καμινον και απεκεντησεν αμφοτερους τον τε ανθρωπον τον ισραηλιτην και την γυναικα δια της μητρας αυτης και επα
υσατο η πληγη απο υιων ισραηλ
- 9 και εγενοντο οι τεθνηκοτες εν τη πληγη τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 10 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
- 11 φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως κατεπαυσεν τον θυμον μου απο υιων ισραηλ εν τω ζηλωσαι μου τον ζηλον εν αυτοις και ουκ εξηλωσα τους υιους ισραηλ εν τω ζ
ηλω μου
- 12 ουτως ειπον ιδου εγω διδωμι αυτω διαθηκην ειρηνης
- 13 και εσται αυτω και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον διαθηκη ιερατειας αιωνια ανθ' ων εξηλωσεν τω θεω αυτου και εξηλωσατο περι των υιων ισραηλ
- 14 το δε ονομα του ανθρωπου του ισραηλιτου του πεπληγοτος ος επληγη μετα της μαδιανιτιδος ζαμβρι υιος σαλω αρχων οικου πατριας των συμεων
- 15 και ονομα τη γυναικι τη μαδιανιτιδι τη πεπληγυια χασβι θυγατηρ σουρ αρχοντος εθνους ομμωθ οικου πατριας εστιν των μαδιαν
- 16 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων

17 εχθραινεται τοις μαδιηναιοις και παταξατε αυτους
18 οτι εχθραινουσιν αυτοι υμιν εν δολιοτητι οσα δολιουσιν υμας δια φογωρ και δια χασβι θυγατερα αρχοντος μαδιαν αδελφην αυτων την πεπληγουαν εν τη ημερα της πληγης δι
α φογωρ
1 και εγενετο μετα την πληγην και ελαλησεν κυριος προς μουσην και προς ελεαζαρ τον ιερεια λεγων
2 λαβε την αρχην πασης συναγωγης υιων ισραηλ απο εικοσαετους και επανω κατ' οικους πατριων αυτων πας ο εκπορευομενος παραταξασθαι εν ισραηλ
3 και ελαλησεν μουσης και ελεαζαρ ο ιερεις εν αραβωθ μοαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω λεγων
4 απο εικοσαετους και επανω ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση και οι υιοι ισραηλ οι εξελθοντες εξ αιγυπτου
5 ρουβην πρωτοτοκος ισραηλ υιοι δε ρουβην ενωχ και δημοσ του ενωχ τω φαλλου δημοσ του φαλλουι
6 τω ασρων δημοσ του ασρωνι τω χαρμι δημοσ του χαρμι
7 ουτοι δημοι ρουβην και εγενετο η επισκεψις αυτων τρεις και τεσσαρακοντα χιλιαδες και επτακοσιοι και τριακοντα
8 και υιοι φαλλου ελιαβ
9 και υιοι ελιαβ ναμουηλ και δαθαν και αβιρων ουτοι επικλητοι της συναγωγης ουτοι εισιν οι επισυσταντες επι μουσην και ααρων εν τη συναγωγή κορε εν τη επισυστασει κυρ
ιου
10 και ανοιξασα η γη το στομα αυτης κατεπιεν αυτους και κορε εν τω θανατω της συναγωγης αυτου οτε κατεφαγεν το πυρ τους πεντηκοντα και διακοσιους και εγενηθησαν εν σ
ημειω
11 οι δε υιοι κορε ουκ απεθανον
12 και οι υιοι συμεων ο δημοσ των υιων συμεων τω ναμουηλ δημοσ ο ναμουηλι τω ιαμιν δημοσ ο ιαμινι τω ιαχιν δημοσ ο ιαχινι
13 τω ζαρα δημοσ ο ζαραι τω σαουλ δημοσ ο σαουλι
14 ουτοι δημοι συμεων εκ της επισκεψεως αυτων δυο και εικοσι χιλιαδες και διακοσιοι
15 υιοι δε ιουδα ηρ και αυναν και απεθανεν ηρ και αυναν εν γη χανασαν
16 εγενοντο δε οι υιοι ιουδα κατα δημους αυτων τω σηλων δημοσ ο σηλωνι τω φαρες δημοσ ο φαρες τω ζαρα δημοσ ο ζαραι
17 και εγενοντο υιοι φαρες τω ασρων δημοσ ο ασρωνι τω ιαμουν δημοσ ο ιαμουνι
18 ουτοι δημοι τω ιουδα κατα την επισκοπην αυτων εξ και εβδομηκοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
19 και υιοι ισσαχαρ κατα δημους αυτων τω θωλαι δημοσ ο θωλαι τω φουα δημοσ ο φουαι
20 τω ιασουβ δημοσ ο ιασουβι τω σαμαραν δημοσ ο σαμαρανι
21 ουτοι δημοι ισσαχαρ εξ επισκεψεως αυτων τεσσαρες και εξηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι
22 υιοι ζαβουλων κατα δημους αυτων τω σαρεδ δημοσ ο σαρεδι τω αλλων δημοσ ο αλλωνι τω αλληλ δημοσ ο αλληλι
23 ουτοι δημοι ζαβουλων εξ επισκεψεως αυτων εξηκοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
24 υιοι γαδ κατα δημους αυτων τω σαφων δημοσ ο σαφωνι τω αγγι δημοσ ο αγγι τω σουνι δημοσ ο σουνι
25 τω αζενι δημοσ ο αζενι τω αδδι δημοσ ο αδδι
26 τω αροαδι δημοσ ο αροαδι τω αριηλ δημοσ ο αριηλι
27 ουτοι δημοι υιων γαδ εξ επισκεψεως αυτων τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
28 υιοι ασηρ κατα δημους αυτων τω ιαμιν δημοσ ο ιαμινι τω ιεσου δημοσ ο ιεσουι τω βαρια δημοσ ο βαριαι
29 τω χοβερ δημοσ ο χοβερι τω μελχιηλ δημοσ ο μελχιηλι

30 και το ονομα θυγατρος ασηρ σαρα
31 ουτοι δημοι ασηρ εξ επισκεψεως αυτων τρεις και πενηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
32 υιοι ιωσηφ κατα δημους αυτων μανασση και εφραιμ
33 υιοι μανασση τω μαχιρ δημος ο μαχιρι και μαχιρ εγεννησεν τον γαλααδ τω γαλααδ δημος ο γαλααδι
34 και ουτοι υιοι γαλααδ τω αχιεζερ δημος ο αχιεζερι τω χελεγ δημος ο χελεγι
35 τω εσρηλ δημος ο εσρηλι τω συχεμ δημος ο συχεμι
36 τω συμαερ δημος ο συμαερι και τω οφερ δημος ο οφερι
37 και τω σαλπααδ υιο οφερ ουκ εγενοντο αυτω υιοι αλλ' η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα των θυγατερων σαλπααδ μαλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα
38 ουτοι δημοι μανασση εξ επισκεψεως αυτων δυο και πενηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι
39 και ουτοι υιοι εφραιμ τω σουταλα δημος ο σουταλαι τω ταναχ δημος ο ταναχι
40 ουτοι υιοι σουταλα τω εδεν δημος ο εδενι
41 ουτοι δημοι εφραιμ εξ επισκεψεως αυτων δυο και τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι ουτοι δημοι υιων ιωσηφ κατα δημους αυτων
42 υιοι βενιαμιν κατα δημους αυτων τω βαλε δημος ο βαλει τω ασυβηρ δημος ο ασυβηρι τω ιαχιραν δημος ο ιαχιρανι
43 τω σωφαν δημος ο σωφاني
44 και εγενοντο οι υιοι βαλε αδαρ και νοεμαν τω αδαρ δημος ο αδαρι τω νοεμαν δημος ο νοεμανι
45 ουτοι υιοι βενιαμιν κατα δημους αυτων εξ επισκεψεως αυτων πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι
46 και υιοι δαν κατα δημους αυτων τω σαμι δημος ο σαμι ουτοι δημοι δαν κατα δημους αυτων
47 παντες οι δημοι σαμι κατ' επισκοπην αυτων τεσσαρες και εξηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
48 υιοι νεφθαλι κατα δημους αυτων τω ασιηλ δημος ο ασιηλι τω γανυ δημος ο γανυι
49 τω ιεσερ δημος ο ιεσερι τω σελλημ δημος ο σελλημι
50 ουτοι δημοι νεφθαλι εξ επισκεψεως αυτων πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι
51 αυτη η επισκεψις υιων ισραηλ εξακοσιαι χιλιαδες και χιλιοι και επτακοσιοι και τριακοντα
52 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
53 τουτοις μερισθησεται η γη κληρονομειν εξ αριθμου ονοματων
54 τοις πλειοσιν πλεονασεις την κληρονομιαν και τοις ελαττοσιν ελαττωσεις την κληρονομιαν αυτων εκαστω καθως επεσκεπησαν δοθησεται η κληρονομια αυτων
55 δια κληρων μερισθησεται η γη τοις ονομασιν κατα φυλας πατριων αυτων κληρονομησουσιν
56 εκ του κληρου μεριεις την κληρονομιαν αυτων ανα μεσον πολλων και ολιγων
57 και υιοι λευι κατα δημους αυτων τω γεδσων δημος ο γεδσωνι τω κααθ δημος ο κααθι τω μεραρι δημος ο μεραρι
58 ουτοι δημοι υιων λευι δημος ο λοβενι δημος ο χεβρωνι δημος ο κορε και δημος ο μουσι και κααθ εγεννησεν τον αμραμ
59 και το ονομα της γυναικος αυτου ιωχαβεδ θυγατηρ λευι η ετεκεν τουτους τω λευι εν αιγυπτω και ετεκεν τω αμραμ τον ααρων και μουσην και μαριαμ την αδελφην αυτων
60 και εγεννηθησαν τω ααρων ο τε ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ
61 και απεθανεν ναδαβ και αβιουδ εν τω προσφερειν αυτους πυρ αλλοτριων εναντι κυριου εν τη ερημω σινα
62 και εγεννηθησαν εξ επισκεψεως αυτων τρεις και εικοσι χιλιαδες παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω ου γαρ συνεπεσκεπησαν εν μεσω υιων ισραηλ οτι ου διδοται αυτοις κληρος εν μεσω υιων ισραηλ

63 και αυτη η επισκεψις μουση και ελεαζαρ του ιερεως οι επεσκεψαντο τους υιους ισραηλ εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω
64 και εν τουτοις ουκ ην ανθρωπος των επεσκεμμενων υπο μουση και ααρων ους επεσκεψαντο τους υιους ισραηλ εν τη ερημω σινα
65 οτι ειπεν κυριος αυτοις θανατω αποθανουνται εν τη ερημω και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις πλην χαλεβ υιος ιεφοννη και ιησους ο του ναυη
1 και προσελθουσαι αι θυγατερες σαλπααδ υιου οφερ υιου γαλααδ υιου μαχιρ του δημου μανασση των υιων ιωσηφ και ταυτα τα ονοματα αυτων μαλα και νουα και εγλα και με
λχα και θερσα
2 και στασαι εναντι μουση και εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εναντι των αρχοντων και εναντι πασης συναγωγης επι της θυρας της σκηνης του μαρτυριου λεγουσιν
3 ο πατηρ ημων απεθανεν εν τη ερημω και αυτος ουκ ην εν μεσω της συναγωγης της επισυστασης εναντι κυριου εν τη συναγωγή κορε οτι δια αμαρτιαν αυτου απεθανεν και υι
οι ουκ εγενοντο αυτο
4 μη εξαλειφητω το ονομα του πατρος ημων εκ μεσου του δημου αυτου οτι ουκ εστιν αυτω υιος δοτε ημιν κατασχεσιν εν μεσω αδελφων πατρος ημων
5 και προσηγαγεν μουσης την κρισιν αυτων εναντι κυριου
6 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
7 ορθως θυγατερες σαλπααδ λελαληκασιν δομα δωσεις αυταις κατασχεσιν κληρονομιας εν μεσω αδελφων πατρος αυτων και περιθησεις τον κληρον του πατρος αυτων αυταις
8 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ανθρωπος εαν αποθανη και υιος μη η αυτω περιθησετε την κληρονομiam αυτου τη θυγατρι αυτου
9 εαν δε μη η θυγατηρ αυτω δωσετε την κληρονομiam τω αδελφω αυτου
10 εαν δε μη ωσιν αυτω αδελφοι δωσετε την κληρονομiam τω αδελφω του πατρος αυτου
11 εαν δε μη ωσιν αδελφοι του πατρος αυτου δωσετε την κληρονομiam τω οικειω τω εγγιστα αυτου εκ της φυλης αυτου κληρονομησει τα αυτου και εσται τουτο τοις υιοις ισραη
λ δικαιομα κρισεως καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
12 και ειπεν κυριος προς μουσην αναβηθι εις το ορος το εν τω περαν τουτο ορος ναβαυ και ιδε την γην χανααν ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εν κατασχεσει
13 και οψει αυτην και προστεθηση προς τον λαον σου και συ καθα προσετεθη ααρων ο αδελφος σου εν ωρ τω ορει
14 διοτι παρεβητε το ρημα μου εν τη ερημω σιν εν τω αντιπιπτειν την συναγωγην αγιασαι με ουχ ηγιασατε με επι τω υδατι εναντι αυτων τουτο εστιν υδωρ αντιλογιας καδης εν
τη ερημω σιν
15 και ειπεν μουσης προς κυριον
16 επισκεψασθω κυριος ο θεος των πνευματων και πασης σαρκος ανθρωπων επι της συναγωγης ταυτης
17 οστις εξελευσεται προ προσωπου αυτων και οστις εισελευσεται προ προσωπου αυτων και οστις εξαξει αυτους και οστις εισαξει αυτους και ουκ εσται η συναγωγή κυριου ωσε
ι προβατα ος ουκ εστιν ποιμην
18 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων λαβε προς σεαυτον τον ιησουν υιον ναυη ανθρωπον ος εχει πνευμα εν εαυτω και επιθησεις τας χειρας σου επ' αυτον
19 και στησεις αυτον εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εντελη αυτω εναντι πασης συναγωγης και εντελη περι αυτου εναντιον αυτων
20 και δωσεις της δοξης σου επ' αυτον οπως αν εισακουσωσιν αυτου οι υιοι ισραηλ
21 και εναντι ελεαζαρ του ιερεως στησεται και επερωτησουσιν αυτον την κρισιν των δηλων εναντι κυριου επι τω στοματι αυτου εξελευσονται και επι τω στοματι αυτου εισελευ
σονται αυτος και οι υιοι ισραηλ ομοθυμαδον και πασα η συναγωγή
22 και εποησεν μουσης καθα εντειλατο αυτω κυριος και λαβων τον ιησουν εστησεν αυτον εναντιον ελεαζαρ του ιερεως και εναντι πασης συναγωγης
23 και επεθηκεν τας χειρας αυτου επ' αυτον και συνεστησεν αυτον καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μουση
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους λεγων τα δωρα μου δοματα μου καρπωματα μου εις οσμην ευωδιας διατηρησετε προσφερειν εμοι εν ταις εορταις μου
3 και ερεις προς αυτους ταυτα τα καρπωματα οσα προσαξετε κυριω αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ημεραν εις ολοκαυτωσιν ενδελεχος

4 τον αμνον τον ενα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το προς εσπεραν
5 και ποιησεις το δεκατον του οιφι σεμιδαλιν εις θυσιαν αναπεποιημενην εν ελαιω εν τεταρτω του ιν
6 ολοκαυτωμα ενδελεχισμού η γενομενη εν τω ορει σινα εις οσμην ευωδιας κυριω
7 και σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν τω αμνω τω ενι εν τω αγιω σπεισεις σπονδην σικερα κυριω
8 και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το προς εσπεραν κατα την θυσιαν αυτου και κατα την σπονδην αυτου ποιησετε εις οσμην ευωδιας κυριω
9 και τη ημερα των σαββατων προσαξετε δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν και σπονδην
10 ολοκαυτωμα σαββατων εν τοις σαββατοις επι της ολοκαυτωσεως της δια παντος και την σπονδην αυτου
11 και εν ταις νεομηνιαις προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω μοσχους εκ βοων δυο και κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους
12 τρια δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω κριω τω ενι
13 δεκατον σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω αμνω τω ενι θυσιαν οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω
14 η σπονδη αυτων το ημισυ του ιν εσται τω μοσχω τω ενι και το τριτον του ιν εσται τω κριω τω ενι και το τεταρτον του ιν εσται τω αμνω τω ενι οινου τουτου ολοκαυτωμα μην
α εκ μηνος εις τους μηνας του ενιαυτου
15 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας κυριω επι της ολοκαυτωσεως της δια παντος ποιηθησεται και η σπονδη αυτου
16 και εν τω μηνι τω πρωτω τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος πασχα κυριω
17 και τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος τουτου εορτη επτα ημερας αζυμα εδεσθε
18 και η ημερα η πρωτη επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε
19 και προσαξετε ολοκαυτωματα καρπωματα κυριω μοσχους εκ βοων δυο κριον ενα επτα αμνους ενιαυσιους αμωμοι εσονται υμιν
20 και η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι
21 δεκατον δεκατον ποιησεις τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις
22 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων
23 πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος της πρωινης ο εστιν ολοκαυτωμα ενδελεχισμού
24 ταυτα κατα ταυτα ποιησετε την ημεραν εις τας επτα ημερας δωρον καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω επι του ολοκαυτωματος του δια παντος ποιησεις την σπονδην αυτου
25 και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη
26 και τη ημερα των νεων οταν προσφερητε θυσιαν νεαν κυριω των εβδομαδων επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε
27 και προσαξετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας κυριω μοσχους εκ βοων δυο κριον ενα επτα αμνους ενιαυσιους αμωμους
28 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι
29 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις
30 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων
31 πλην του ολοκαυτωματος του δια παντος και την θυσιαν αυτων ποιησετε μοι αμωμοι εσονται υμιν και τας σπονδας αυτων
1 και τω μηνι τω εβδομω μια του μηνος επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε ημερα σημασιας εσται υμιν
2 και ποιησετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας κυριω μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους
3 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι
4 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις
5 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων

6 πλην των ολοκαυτωματων της νομηνιας και αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων και το ολοκαυτωμα το δια παντος και αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων κατα την συγκρισιν αυτων εις οσμην ευωδιας κυριω

7 και τη δεκατη του μηνος τουτου επικλητος αγια εσται υμιν και κακωσετε τας ψυχας υμων και παν εργον ου ποιησετε

8 και προσοισετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας καρπωματα κυριω μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμοι εσονται υμιν

9 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι

10 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι εις τους επτα αμνους

11 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων πλην το περι της αμαρτιας της εξιλασεως και η ολοκαυτωσις η δια παντος η θυσια αυτης και η σπονδη αυτης κατα την συγκρισιν εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω

12 και τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του εβδομου τουτου επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και εορτασετε αυτην εορτην κυριω επτα ημερας

13 και προσαξετε ολοκαυτωματα καρπωματα εις οσμην ευωδιας κυριω τη ημερα τη πρωτη μοσχους εκ βοων τρεις και δεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους δεκα τεσσαρας αμωμοι εσονται

14 αι θυσιαι αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι τοις τρισκαιδεκα μοσχοις και δυο δεκατα τω κριω τω ενι επι τους δυο κριους

15 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι επι τους τεσσαρας και δεκα αμνους

16 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων

17 και τη ημερα τη δευτερα μοσχους δωδεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους

18 η θυσια αυτων και η σπονδη αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων

19 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων

20 τη ημερα τη τριτη μοσχους ενδεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους

21 η θυσια αυτων και η σπονδη αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων

22 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων

23 τη ημερα τη τεταρτη μοσχους δεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους

24 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων

25 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων

26 τη ημερα τη πεμπτη μοσχους εννεα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους

27 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων

28 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων

29 τη ημερα τη εκτη μοσχους οκτω κριους δυο αμνους ενιαυσιους δεκα τεσσαρας αμωμους

30 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων

31 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων

32 τη ημερα τη εβδομη μοσχους επτα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους

33 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων

34 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων

35 και τη ημερα τη ογδοη εξοδιον εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη

36 και προσαξετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας καρπωματα κυριω μοσχον ενα κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους

37 αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τω μοσχω και τω κριω και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων
38 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων
39 ταυτα ποιησετε κυριω εν ταις εορταις υμων πλην των ευχων υμων και τα εκουσια υμων και τα ολοκαυτωματα υμων και τας θυσιας υμων και τας σπονδας υμων και τα σωτ
ηρια υμων
1 και ελαλησεν μουσης τοις υιοις ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος τω μουση
2 και ελαλησεν μουσης προς τους αρχοντας των φυλων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος
3 ανθρωπος ανθρωπος ος αν ευξηται ευχην κυριω η ομοση ορκον η ορισηται ορισμω περι της ψυχης αυτου ου βεβηλωσει το ρημα αυτου παντα οσα εαν εξελθη εκ του στοματο
ς αυτου ποιησει
4 εαν δε γυνη ευξηται ευχην κυριω η ορισηται ορισμον εν τω οικω του πατρος αυτης εν τη νεοτητι αυτης
5 και ακουση ο πατηρ αυτης τας ευχας αυτης και τους ορισμους αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης και παρασιωπηση αυτης ο πατηρ και στησονται πασαι αι ευχαι αυ
της και παντες οι ορισμοι ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης μενουσιν αυτη
6 εαν δε ανανευον ανανευση ο πατηρ αυτης η αν ημερα ακουση πασας τας ευχας αυτης και τους ορισμους ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης ου στησονται και κυριος καθαρι
ει αυτην οτι ανενευσεν ο πατηρ αυτης
7 εαν δε γενομενη γενηται ανδρι και αι ευχαι αυτης επ' αυτη κατα την διαστολην των χειλεων αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης
8 και ακουση ο ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη η αν ημερα ακουση και ουτως στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης στ
ησονται
9 εαν δε ανανευον ανανευση ο ανηρ αυτης η αν ημερα ακουση πασαι αι ευχαι αυτης και οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης ου μενουσιν οτι ο ανηρ ανενευσε
ν απ' αυτης και κυριος καθαριει αυτην
10 και ευχη χηρας και εκβεβλημενης οσα αν ευξηται κατα της ψυχης αυτης μενουσιν αυτη
11 εαν δε εν τω οικω του ανδρος αυτης η ευχη αυτης η ο ορισμος κατα της ψυχης αυτης μεθ' ορκου
12 και ακουση ο ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη και μη ανανευση αυτη και στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και παντες οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτη
ς στησονται κατ' αυτης
13 εαν δε περιελων περιελη ο ανηρ αυτης η αν ημερα ακουση παντα οσα εαν εξελθη εκ των χειλεων αυτης κατα τας ευχας αυτης και κατα τους ορισμους τους κατα της ψυχης α
υτης ου μενει αυτη ο ανηρ αυτης περιειλεν και κυριος καθαρισει αυτην
14 πασα ευχη και πας ορκος δεσμου κακωσαι ψυχην ο ανηρ αυτης στησει αυτη και ο ανηρ αυτης περιελει
15 εαν δε σιωπων παρασιωπηση αυτη ημεραν εξ ημερας και στησει αυτη πασας τας ευχας αυτης και τους ορισμους τους επ' αυτης στησει αυτη οτι εσιωπησεν αυτη τη ημερα η
ηκουσεν
16 εαν δε περιελων περιελη αυτης μετα την ημεραν ην ηκουσεν και λημψεται την αμαρτιαν αυτου
17 ταυτα τα δικαιωματα οσα ενετειλατο κυριος τω μουση ανα μεσον ανδρος και γυναικος αυτου και ανα μεσον πατρος και θυγατρος εν νεοτητι εν οικω πατρος
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 εκδικει την εκδικησιν υιον ισραηλ εκ των μαδιανιτων και εσχατον προστεθηση προς τον λαον σου
3 και ελαλησεν μουσης προς τον λαον λεγων εξοπλισατε εξ υμων ανδρας παραταξασθαι εναντι κυριου επι μαδιαν αποδουναι εκδικησιν παρα του κυριου τη μαδιαν
4 χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης εκ πασων φυλων ισραηλ αποστειλατε παραταξασθαι
5 και εξηριθμησαν εκ των χιλιαδων ισραηλ χιλιους εκ φυλης δωδεκα χιλιαδες ενωπλισμενοι εις παραταξιν
6 και απεστειλεν αυτους μουσης χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης συν δυναμει αυτων και φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως και τα σκευη τα αγια και αι σαλπιγγες τ
ων σημασιων εν ταις χερσιν αυτων
7 και παρεταξαντο επι μαδιαν καθα ενετειλατο κυριος τω μουση και απεκτειναν παν αρσενικον

8 και τους βασιλεις μαδιαν απεκτειναν αμα τοις τραυματαις αυτων και τον ευιν και τον σουρ και τον ροκομ και τον ουρ και τον ροβοκ πεντε βασιλεις μαδιαν και τον βαλααμ υιον βεωρ απεκτειναν εν ρομφαια συν τοις τραυματαις αυτων

9 και επρονομευσαν τας γυναικας μαδιαν και την αποσκευην αυτων και τα κτηνη αυτων και παντα τα εγκτητα αυτων και την δυναμιν αυτων επρονομευσαν

10 και πασας τας πολεις αυτων τας εν ταις οικιαις αυτων και τας επαυλεις αυτων ενεπηρσαν εν πυρι

11 και ελαβον πασαν την προνομην και παντα τα σκυλα αυτων απο ανθρωπου εως κτηνους

12 και ηγαγον προς μουσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς παντας υιους ισραηλ την αιχμαλωσιαν και τα σκυλα και την προνομην εις την παρεμβολην εις αραβωθ μωαβ η εστιν επι του ιορδανου κατα ιεριχω

13 και εξηλθεν μουσης και ελεαζαρ ο ιερευς και παντες οι αρχοντες της συναγωγης εις συναντησιν αυτοις εξω της παρεμβολης

14 και ωργισθη μουσης επι τοις επισκοποις της δυναμεως χιλιαρχοις και εκατονταρχοις τοις ερχομενοις εκ της παραταξεως του πολεμου

15 και ειπεν αυτοις μουσης ινα τι εξωγησατε παν θηλυ

16 αυται γαρ ησαν τοις υιοις ισραηλ κατα το ρημα βαλααμ του αποστησαι και υπεριδειν το ρημα κυριου ενεκεν φογωρ και εγενετο η πληγη εν τη συναγωγη κυριου

17 και νυν αποκτεινατε παν αρσενικον εν παση τη απαρτια και πασαν γυναικα ητις εγνωκεν κοιτην αρσενος αποκτεινατε

18 πασαν την απαρτιαν των γυναικων ητις ουκ οιδεν κοιτην αρσενος ζωγησατε αυτας

19 και υμεις παρεμβαλετε εξω της παρεμβολης επτα ημερας πας ο ανελων και ο αποτομενος του τετρωμενου αγνισθησεται τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη υμεις και η αιχμαλωσια υμων

20 και παν περιβλημα και παν σκευος δερματινον και πασαν εργασιαν εξ αιγειας και παν σκευος ξυλινον αφαγνιειτε

21 και ειπεν ελεαζαρ ο ιερευς προς τους ανδρας της δυναμεως τους ερχομενους εκ της παραταξεως του πολεμου τουτο το δικαιομα του νομου ο συνεταξεν κυριος τω μουση

22 πλην του χρυσιου και του αργυριου και χαλκου και σιδηρου και μολιβου και κασσιτερου

23 πανπραγμα ο διελευσεται εν πυρι και καθαρισθησεται αλλ' η τω υδατι του αγνισμου αγνισθησεται και παντα οσα εαν μη διαπορευηται δια πυρος διελευσεται δι' υδατος

24 και πλυνεισθε τα ματια τη ημερα τη εβδομη και καθαρισθησεσθε και μετα ταυτα εισελευσεσθε εις την παρεμβολην

25 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων

26 λαβε το κεφαλιον των σκυλων της αιχμαλωσιας απο ανθρωπου εως κτηνους συ και ελεαζαρ ο ιερευς και οι αρχοντες των πατριων της συναγωγης

27 και διελειτε τα σκυλα ανα μεσον των πολεμιστων των εκπορευομενων εις την παραταξιν και ανα μεσον πασης συναγωγης

28 και αφελειτε τελος κυριω παρα των ανθρωπων των πολεμιστων των εκπεπορευμενων εις την παραταξιν μιαν ψυχην απο πεντακοσιων απο των ανθρωπων και απο των κτηνων και απο των βοων και απο των προβατων και απο των αιγων

29 και απο του ημισους αυτων λημψεσθε και δωσεις ελεαζαρ τω ιερει τας απαρχας κυριου

30 και απο του ημισους του των υιων ισραηλ λημψη ενα απο των πεντηκοντα απο των ανθρωπων και απο των βοων και απο των προβατων και απο των ονων και απο παντων των κτηνων και δωσεις αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουσιν τας φυλακας εν τη σκηνη κυριου

31 και εποησεν μουσης και ελεαζαρ ο ιερευς καθα συνεταξεν κυριος τω μουση

32 και εγενηθη το πλεονασμα της προνομης ο επρονομευσαν οι ανδρες οι πολεμισται απο των προβατων εξακοσια χιλιαδες και εβδομηκοντα και πεντε χιλιαδες

33 και βοες δυο και εβδομηκοντα χιλιαδες

34 και ονοι μια και εξηκοντα χιλιαδες

35 και ψυχαι ανθρωπων απο των γυναικων αι ουκ εγνωσαν κοιτην ανδρος πασαι ψυχαι δυο και τριακοντα χιλιαδες

36 και εγενηθη το ημισευμα η μερις των εκπεπορευμενων εις τον πολεμον εκ του αριθμου των προβατων τριακοσια και τριακοντα χιλιαδες και επτακισχιλια και πεντακοσια

37 και εγενετο το τελος κυριω απο των προβατων εξακοσια εβδομηκοντα πεντε

38 και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες και το τελος κυριω δυο και εβδομηκοντα
39 και ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και το τελος κυριω εις και εξηκοντα
40 και ψυχαι ανθρωπων εκκαιδεκα χιλιαδες και το τελος αυτων κυριω δυο και τριακοντα ψυχαι
41 και εδωκεν μουσης το τελος κυριω το αφαιρεμα του θεου ελεαζαρ τω ιερει καθα συνεταξεν κυριος τω μουση
42 απο του ημισευματος των υιων ισραηλ ους διειλεν μουσης απο των ανδρων των πολεμιστων
43 και εγενετο το ημισευμα το της συναγωγης απο των προβατων τριακοσιαι χιλιαδες και τριακοντα χιλιαδες και επτακισχιλια και πεντακοσια
44 και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες
45 ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι
46 και ψυχαι ανθρωπων εξ και δεκα χιλιαδες
47 και ελαβεν μουσης απο του ημισευματος των υιων ισραηλ το εν απο των πενηκοντα απο των ανθρωπων και απο των κτηνων και εδωκεν αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσοις
48 και προσηλθον προς μουσην παντες οι καθεσταμενοι εις τας χιλιαρχιας της δυναμεως χιλιαρχοι και εκατονταρχοι
49 και ειπαν προς μουσην οι παιδες σου ειληφασιν το κεφαλιον των ανδρων των πολεμιστων των παρ' ημων και ου διαπεφωνηκεν απ' αυτων ουδε εις
50 και προσενηνοχαμεν το δωρον κυριω ανηρ ο ευρεν σκευος χρυσουν χλιδωνα και ψελιον και δακτυλιον και περιδεξιον και εμπλοκιον εξιλασασθαι περι ημων εναντι κυριου
51 και ελαβεν μουσης και ελεαζαρ ο ιερευς το χρυσιον παρ' αυτων παν σκευος ειργασμενον
52 και εγενετο παν το χρυσιον το αφαιρεμα ο αφειλον κυριω εξ και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι και πενηκοντα σικλοι παρα των χιλιαρχων και παρα των εκατονταρχων
53 και οι ανδρες οι πολεμισται επρονομευσαν εκαστος εαυτω
54 και ελαβεν μουσης και ελεαζαρ ο ιερευς το χρυσιον παρα των χιλιαρχων και παρα των εκατονταρχων και εισηνεγκεν αυτα εις την σκηνην του μαρτυριου μνημοσυνον των υιων ισραηλ εναντι κυριου
1 και κτηνη πληθος ην τοις υιοις ρουβην και τοις υιοις γαδ πληθος σφοδρα και ειδον την χωραν ιαζηρ και την χωραν γαλααδ και ην ο τοπος τοπος κτηνεσιν
2 και προσελθοντες οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ ειπαν προς μουσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς τους αρχοντας της συναγωγης λεγοντες
3 αταρωθ και δαιβων και ιαζηρ και ναμβρα και εσεβων και ελεαλη και σεβαμα και ναβαυ και βαιαν
4 την γην ην παρεδωκεν κυριος ενωπιον των υιων ισραηλ γη κτηνοτροφος εστιν και τοις παισιν σου κτηνη υπαρχει
5 και ελεγον ει ευρομεν χαριν ενωπιον σου δοθητω η γη αυτη τοις οικειταις σου εν κατασχεσει και μη διαβιβασης ημας τον ιορδανην
6 και ειπεν μουσης τοις υιοις γαδ και τοις υιοις ρουβην οι αδελφοι υμων πορευονται εις πολεμον και υμεις καθησεσθε αυτου
7 και ινα τι διαστρεφετε τας διανοιας των υιων ισραηλ μη διαβηναι εις την γην ην κυριος διδωσιν αυτοις
8 ουχ ουτως εποιησαν οι πατερες υμων οτε απεστειλα αυτους εκ καδης βαρνη κατανοησαι την γην
9 και ανεβησαν φαραγγα βοτρυος και κατενοησαν την γην και απεστησαν την καρδιαν των υιων ισραηλ οπως μη εισελθωσιν εις την γην ην εδωκεν κυριος αυτοις
10 και ωργισθη θυμω κυριος εν τη ημερα εκεινη και ωμοσεν λεγων
11 ει οψονται οι ανθρωποι ουτοι οι αναβαντες εξ αιγυπτου απο εικοσαετους και επανω οι επισταμενοι το κακον και το αγαθον την γην ην ωμοσα τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ου γαρ συνεπηκολουθησαν οπισω μου
12 πλην χαλεβ υιος ιεφοννη ο διακεχωρισμενος και ιησους ο του ναη οτι συνεπηκολουθησεν οπισω κυριου
13 και ωργισθη θυμω κυριος επι τον ισραηλ και κατερρομβευσεν αυτους εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη εως εξανηλωθη πασα η γενεα οι ποιουντες τα πονηρα εναντι κυριου
14 ιδου ανεστητε αντι των πατερων υμων συστρεμμα ανθρωπων αμαρτωλων προσθειναι ετι επι τον θυμον της οργης κυριου επι ισραηλ

15 οτι αποστραφησεσθε απ' αυτου προσθειναι επι καταλιπειν αυτον εν τη ερημω και ανομησετε εις ολην την συναγωγην ταυτην
16 και προσηλθον αυτω και ελεγον επαυλεις προβατων οικοδομησωμεν ωδε τοις κτηνεσιν ημων και πολεις ταις αποσκευαις ημων
17 και ημεις ενοπλισαμενοι προφυλακη προτεροι των υιων ισραηλ εως αν αγαγωμεν αυτους εις τον εαυτων τοπον και κατοικησει η αποσκευη ημων εν πολεσιν τετειχισμεναις δια τους κατοικουντας την γην
18 ου μη αποστραφωμεν εις τας οικιας ημων εως αν καταμερισθωσιν οι υιοι ισραηλ εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου
19 και ουκετι κληρονομησωμεν εν αυτοις απο του περαν του ιορδανου και επεκεινα οτι απεχομεν τους κληρους ημων εν τω περαν του ιορδανου εν ανατολαις
20 και ειπεν προς αυτους μουσης εαν ποιησητε κατα το ρημα τουτο εαν εξοπλισησθε εναντι κυριου εις πολεμον
21 και παρελευσεται υμων πας οπλιτης τον ιορδανην εναντι κυριου εως αν εκτριβη ο εχθρος αυτου απο προσωπου αυτου
22 και κατακυριευθη η γη εναντι κυριου και μετα ταυτα αποστραφησεσθε και εσεσθε αθωοι εναντι κυριου και απο ισραηλ και εσται η γη αυτη υμιν εν κατασχεσει εναντι κυριου
23 εαν δε μη ποιησητε ουτως αμαρτησεσθε εναντι κυριου και γνωσεσθε την αμαρτιαν υμων οταν υμας καταλαβη τα κακα
24 και οικοδομησετε υμιν αυτοις πολεις τη αποσκευη υμων και επαυλεις τοις κτηνεσιν υμων και το εκπορευομενον εκ του στοματος υμων ποιησετε
25 και ειπαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ προς μουσην λεγοντες οι παιδες σου ποιησουσιν καθα ο κυριος ημων εντελλεται
26 η αποσκευη ημων και αι γυναικες ημων και παντα τα κτηνη ημων εσονται εν ταις πολεσιν γαλααδ
27 οι δε παιδες σου παρελευσονται παντες ενοπλισμενοι και εκτεταγμενοι εναντι κυριου εις τον πολεμον ον τροπον ο κυριος λεγει
28 και συνεστησεν αυτοις μουσης ελεαζαρ τον ιερα και ιησουν υιον ναυη και τους αρχοντας πατριων των φυλων ισραηλ
29 και ειπεν προς αυτους μουσης εαν διαβωσιν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ μεθ' υμων τον ιορδανην πας ενοπλισμενος εις πολεμον εναντι κυριου και κατακυριευσητε της γης απεναντι υμων και δωσετε αυτοις την γην γαλααδ εν κατασχεσει
30 εαν δε μη διαβωσιν ενοπλισμενοι μεθ' υμων εις τον πολεμον εναντι κυριου και διαβιβασετε την αποσκευην αυτων και τας γυναικας αυτων και τα κτηνη αυτων προτερα υμων εις γην χανααν και συγκατακληρονομηθησονται εν υμιν εν τη γη χανααν
31 και απεκριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ λεγοντες οσα ο κυριος λεγει τοις θεραπεουσιν αυτου ουτως ποιησομεν
32 ημεις διαβησομεθα ενοπλισμενοι εναντι κυριου εις γην χανααν και δωσετε την κατασχεσιν ημιν εν τω περαν του ιορδανου
33 και εδωκεν αυτοις μουσης τοις υιοις γαδ και τοις υιοις ρουβην και τω ημισει φυλης μανασση υιων ιωσηφ την βασιλειαν σμων βασιλεως αμορραιων και την βασιλειαν ωγ βασιλεως της βασαν την γην και τας πολεις συν τοις οριοις αυτης πολεις της γης κυκλω
34 και οικοδομησαν οι υιοι γαδ την δαιβων και την αταρωθ και την αροηρ
35 και την σωφαρ και την ιαζηρ και υψωσαν αυτας
36 και την ναμβραν και την βαιθαραν πολεις οχυρας και επαυλεις προβατων
37 και οι υιοι ρουβην οικοδομησαν την εσεβων και ελεαλη και καριαθαιμ
38 και την βεελμεων περικεκυκλωμενας και την σεβαμα και επωνομασαν κατα τα ονοματα αυτων τα ονοματα των πολεων ας οικοδομησαν
39 και επορευθη υιος μαχιρ υιου μανασση εις γαλααδ και ελαβεν αυτην και απωλεσεν τον αμορραιον τον κατοικουντα εν αυτη
40 και εδωκεν μουσης την γαλααδ τω μαχιρ υιω μανασση και κατοικησεν εκει
41 και ιαιρ ο του μανασση επορευθη και ελαβεν τας επαυλεις αυτων και επωνομασεν αυτας επαυλεις ιαιρ
42 και ναβαυ επορευθη και ελαβεν την κανααθ και τας κωμας αυτης και επωνομασεν αυτας ναβωθ εκ του ονοματος αυτου
1 και ουτοι σταθμοι των υιων ισραηλ ως εξηλθον εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων εν χειρι μουση και ααρων
2 και εγραψεν μουσης τας απαρσεις αυτων και τους σταθμους αυτων δια ρηματος κυριου και ουτοι σταθμοι της πορειας αυτων

3 απηραν εκ ραμεσση τω μηνι τω πρωτω τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου τη επαυριον του πασχα εξηλθον οι υιοι ισραηλ εν χειρι υψηλη εναντιον παντων των αιγυπτιων
4 και οι αιγυπτιοι εθαπτον εξ αυτων τους τεθνηκοτας παντας ους επαταξεν κυριος παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω και εν τοις θεοις αυτων εποιησεν την εκδικησιν κυριος
5 και απαραντες οι υιοι ισραηλ εκ ραμεσση παρενεβαλον εις σοκχωθ
6 και απηραν εκ σοκχωθ και παρενεβαλον εις βουθαν ο εστιν μερος τι της ερημου
7 και απηραν εκ βουθαν και παρενεβαλον επι στομα ειρωθ ο εστιν απεναντι βεελσεπφων και παρενεβαλον απεναντι μαγδωλου
8 και απηραν απεναντι ειρωθ και διεβησαν μεσον της θαλασσης εις την ερημον και επορευθησαν οδον τριων ημερων δια της ερημου αυτοι και παρενεβαλον εν πικριαις
9 και απηραν εκ πικριων και ηλθον εις αιλιμ και εν αιλιμ δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων και παρενεβαλον εκει παρα το υδωρ
10 και απηραν εξ αιλιμ και παρενεβαλον επι θαλασσαν ερυθραν
11 και απηραν απο θαλασσης ερυθρας και παρενεβαλον εις την ερημον σιν
12 και απηραν εκ της ερημου σιν και παρενεβαλον εις ραφακα
13 και απηραν εκ ραφακα και παρενεβαλον εν αιλους
14 και απηραν εξ αιλους και παρενεβαλον εν ραφιδιν και ουκ ην υδωρ τω λαω πειν εκει
15 και απηραν εκ ραφιδιν και παρενεβαλον εν τη ερημω σινα
16 και απηραν εκ της ερημου σινα και παρενεβαλον εν μνημασιν της επιθυμιας
17 και απηραν εκ μνηματων επιθυμιας και παρενεβαλον εν ασηρωθ
18 και απηραν εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν ραθαμα
19 και απηραν εκ ραθαμα και παρενεβαλον εν ρεμμων φαρες
20 και απηραν εκ ρεμμων φαρες και παρενεβαλον εν λεμωνα
21 και απηραν εκ λεμωνα και παρενεβαλον εις δεσσα
22 και απηραν εκ δεσσα και παρενεβαλον εις μακελλαθ
23 και απηραν εκ μακελλαθ και παρενεβαλον εις σαφαρ
24 και απηραν εκ σαφαρ και παρενεβαλον εις χαραδαθ
25 και απηραν εκ χαραδαθ και παρενεβαλον εις μακηλωθ
26 και απηραν εκ μακηλωθ και παρενεβαλον εις κατααθ
27 και απηραν εκ κατααθ και παρενεβαλον εις ταραθ
28 και απηραν εκ ταραθ και παρενεβαλον εις ματεκκα
29 και απηραν εκ ματεκκα και παρενεβαλον εις σελμωνα
30 και απηραν εκ σελμωνα και παρενεβαλον εις μασσουρουθ
31 και απηραν εκ μασσουρουθ και παρενεβαλον εις βαναια
32 και απηραν εκ βαναια και παρενεβαλον εις το ορος γαδγαδ
33 και απηραν εκ του ορους γαδγαδ και παρενεβαλον εις ετεβαθα
34 και απηραν εξ ετεβαθα και παρενεβαλον εις εβρωνα
35 και απηραν εξ εβρωνα και παρενεβαλον εις γεσιωνγαβερ

36 και απηραν εκ γεσιωνγαβερ και παρενεβαλον εν τη ερημω σιν και απηραν εκ της ερημου σιν και παρενεβαλον εις την ερημον φαραν αυτη εστιν καδης
37 και απηραν εκ καδης και παρενεβαλον εις ωρ το ορος πλησιον γης εδωμ
38 και ανεβη ααρων ο ιερευς δια προσταγματος κυριου και απεθανεν εκει εν τω τεσσαρακοστω ετει της εξοδου των υιων ισραηλ εκ γης αιγυπτου τω μηνι τω πεμπτω μια του μ
ηνος
39 και ααρων ην τριων και εικοσι και εκατον ετων οτε απεθνησκει εν ωρ τω ορει
40 και ακουσας ο χανανις βασιλευς αραδ και ουτος κατοκει εν γη χανααν οτε εισεπορευοντο οι υιοι ισραηλ
41 και απηραν εξ ωρ του ορους και παρενεβαλον εις σελμωνα
42 και απηραν εκ σελμωνα και παρενεβαλον εις φινω
43 και απηραν εκ φινω και παρενεβαλον εις ωβωθ
44 και απηραν εξ ωβωθ και παρενεβαλον εν γαι εν τω περαν επι των οριων μωαβ
45 και απηραν εκ γαι και παρενεβαλον εις δαιβων γαδ
46 και απηραν εκ δαιβων γαδ και παρενεβαλον εν γελμων δεβλαθαιμ
47 και απηραν εκ γελμων δεβλαθαιμ και παρενεβαλον επι τα ορη τα αβαριμ απεναντι ναβαυ
48 και απηραν απο ορεων αβαριμ και παρενεβαλον επι δυσμων μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω
49 και παρενεβαλον παρα τον ιορδανην ανα μεσον αισιμωθ εως βελσαττιμ κατα δυσμας μωαβ
50 και ελαλησεν κυριος προς μουσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων
51 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εις γην χανααν
52 και απολειτε παντας τους κατοικουντας εν τη γη προ προσωπου υμων και εξαρειτε τας σκοπιας αυτων και παντα τα ειδωλα τα χωνευτα αυτων απολειτε αυτα και πασας τας
στηλας αυτων εξαρειτε
53 και απολειτε παντας τους κατοικουντας την γην και κατοικησετε εν αυτη υμιν γαρ δεδωκα την γην αυτων εν κληρω
54 και κατακληρονομησετε την γην αυτων εν κληρω κατα φυλας υμων τοις πλειοσιν πληθυνειτε την κατασχεσιν αυτων και τοις ελαττοσιν ελαττωσετε την κατασχεσιν αυτων ει
ς ο εαν εξελθη το ονομα αυτου εκει αυτου εσται κατα φυλας πατριων υμων κληρονομησετε
55 εαν δε μη απολεσητε τους κατοικουντας επι της γης απο προσωπου υμων και εσται ους εαν καταλιπητε εξ αυτων σκολοπες εν τοις οφθαλμοις υμων και βολιδες εν ταις πλευρ
αις υμων και εχθρευουσιν επι της γης εφ' ην υμεις κατοικησετε
56 και εσται καθοτι διεγνωκειν ποιησαι αυτους ποιησω υμιν
1 και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων
2 εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις εισπορευεσθε εις την γην χανααν αυτη εσται υμιν εις κληρονομιαν γη χανααν συν τοις οριοις αυτης
3 και εσται υμιν το κλιτος το προς λιβα απο ερημου σιν εως εχομενον εδωμ και εσται υμιν τα ορια προς λιβα απο μερους της θαλασσης της αλυκης απο ανατολων
4 και κυκλωσει υμας τα ορια απο λιβος προς αναβασιν ακραβιν και παρελευσεται σενα και εσται η διεξοδος αυτου προς λιβα καδης του βαρνη και εξελευσεται εις επαυλιν αρ
αδ και παρελευσεται ασεμωνα
5 και κυκλωσει τα ορια απο ασεμωνα χειμαρρουν αιγυπτου και εσται η διεξοδος η θαλασσα
6 και τα ορια της θαλασσης εσται υμιν η θαλασσα η μεγαλη ορει τουτου εσται υμιν τα ορια της θαλασσης
7 και τουτου εσται τα ορια υμιν προς βορραν απο της θαλασσης της μεγαλης καταμετρησετε υμιν αυτοις παρα το ορος το ορος
8 και απο του ορους το ορος καταμετρησετε αυτοις εισπορευομενων εις εμαθ και εσται η διεξοδος αυτου τα ορια σαραδα
9 και εξελευσεται τα ορια δεφρωνα και εσται η διεξοδος αυτου ασερναιν τουτου εσται υμιν ορια απο βορρα

10 και καταμετρησετε υμιν αυτοις τα ορια ανατολων απο ασερναιν σεπφαμα
11 και καταβησεται τα ορια απο σεπφαμ αρβηλα απο ανατολων επι πηγας και καταβησεται τα ορια βηλα επι νοτου θαλασσης χεναρα απο ανατολων
12 και καταβησεται τα ορια επι τον ιορδανην και εσται η διεξοδος θαλασσα η αλυκη αυτη εσται υμιν η γη και τα ορια αυτης κυκλω
13 και ενετειλατο μωυσης τοις υιοις ισραηλ λεγων αυτη η γη ην κατακληρονομησετε αυτην μετα κληρου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση δουναι αυτην ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση
14 οτι ελαβεν φυλη υιων ρουβην και φυλη υιων γαδ κατ' οικους πατριων αυτων και το ημισυ φυλης μανασση απελαβον τους κληρους αυτων
15 δυο φυλαι και ημισυ φυλης ελαβον τους κληρους αυτων περαν του ιορδανου κατα ιεριχω απο νοτου κατ' ανατολας
16 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
17 ταυτα τα ονοματα των ανδρων οι κληρονομησουσιν υμιν την γην ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη
18 και αρχοντα ενα εκ φυλης λημψεσθε κατακληρονομησαι υμιν την γην
19 και ταυτα τα ονοματα των ανδρων της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη
20 της φυλης συμεων σαλαμιηλ υιος εμιουδ
21 της φυλης βενιαμιν ελδαδ υιος χασλων
22 της φυλης δαν αρχων βακχιρ υιος εγλι
23 των υιων ιωσηφ φυλης υιων μανασση αρχων ανιηλ υιος ουφι
24 της φυλης υιων εφραιμ αρχων καμουηλ υιος σαβαθα
25 της φυλης ζαβουλων αρχων ελισαφαν υιος φαρναχ
26 της φυλης υιων ισσαχαρ αρχων φαλτιηλ υιος οζα
27 της φυλης υιων ασηρ αρχων αχιωρ υιος σελεμι
28 της φυλης νεφθαλι αρχων φαδαηλ υιος βεναμιουδ
29 ουτοι οις ενετειλατο κυριος καταμερισαι τοις υιοις ισραηλ εν γη χανααν
1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων
2 συνταξον τοις υιοις ισραηλ και δωσουσιν τοις λευιταις απο των κληρων κατασχεσεως αυτων πολεις κατοικειν και τα προαστεια των πολεων κυκλω αυτων δωσουσιν τοις λευιταις
3 και εσονται αυτοις αι πολεις κατοικειν και τα αφορισματα αυτων εσται τοις κτηνεσιν αυτων και πασι τοις τετραποσιν αυτων
4 και τα συγκυρουντα των πολεων ας δωσετε τοις λευιταις απο τειχους της πολεως και εξω δισχιλιους πηχεις κυκλω
5 και μετρησεις εξω της πολεως το κλιτος το προς ανατολας δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς λιβα δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς θαλασσαν δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς βορραν δισχιλιους πηχεις και η πολις μεσον τουτου εσται υμιν και τα ομορα των πολεων
6 και τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τας εξ πολεις των φυγαδευτηριων ας δωσετε φευγειν εκει τω φονευσαντι και προς ταυταις τεσσαρακοντα και δυο πολεις
7 πασας τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τεσσαρακοντα και οκτω πολεις ταυτας και τα προαστεια αυτων
8 και τας πολεις ας δωσετε απο της κατασχεσεως υιων ισραηλ απο των τα πολλα πολλα και απο των ελαττωνων ελαττω εκαστος κατα την κληρονομιαν αυτου ην κληρονομησουσιν δωσουσιν απο των πολεων τοις λευιταις
9 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
10 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εις γην χανααν
11 και διαστελειτε υμιν αυτοις πολεις φυγαδευτηρια εσται υμιν φυγειν εκει τον φονευτην πας ο παταξας ψυχην ακουσιως

12 και εσονται αι πολεις υμιν φυγαδευτηρια απο αγχιστευοντος το αιμα και ου μη αποθανη ο φονευων εως αν στη εναντι της συναγωγης εις κρισιν
13 και αι πολεις ας δωσετε τας εξ πολεις φυγαδευτηρια εσονται υμιν
14 τας τρεις πολεις δωσετε εν τω περαν του ιορδανου και τας τρεις πολεις δωσετε εν γη χανααν
15 φυγαδιον εσται τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω και τω παροικω τω εν υμιν εσονται αι πολεις αυται εις φυγαδευτηριον φυγειν εκει παντι παταξαντι ψυχην ακουσιως
16 εαν δε εν σκευει σιδηρου παταξη αυτον και τελευτηση φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης
17 εαν δε εν λιθω εκ χειρος εν ω αποθανειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης
18 εαν δε εν σκευει ξυλινω εκ χειρος εξ ου αποθανειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης
19 ο αγχιστευων το αιμα ουτος αποκτενει τον φονευσαντα οταν συναντηση αυτω ουτος αποκτενει αυτον
20 εαν δε δι' εχθραν ωση αυτον και επιρριψη επ' αυτον παν σκευος εξ ενεδρου και αποθανη
21 η δια μηνιν επαταξεν αυτον τη χειρι και αποθανη θανατω θανατουσθω ο παταξας φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευων ο αγχιστευων το αιμα αποκτενει τον φονευσαντα εν τω συναντησαι αυτω
22 εαν δε εξαπινα ου δι' εχθραν ωση αυτον η επιρριψη επ' αυτον παν σκευος ουκ εξ ενεδρου
23 η παντι λιθω εν ω αποθανειται εν αυτω ουκ ειδως και επιπεση επ' αυτον και αποθανη αυτος δε ουκ εχθρος αυτου ην ουδε ζητων κακοποιησαι αυτον
24 και κρινει η συναγωγή ανα μεσον του παταξαντος και ανα μεσον του αγχιστευοντος το αιμα κατα τα κριματα ταυτα
25 και εξελειται η συναγωγή τον φονευσαντα απο του αγχιστευοντος το αιμα και αποκαταστησουσιν αυτον η συναγωγή εις την πολιν του φυγαδευτηριου αυτου ου κατεφυγεν και αι κατοικησει εκει εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας ον εχρισαν αυτον τω ελαιω τω αγιω
26 εαν δε εξοδω εξελθη ο φονευσας τα ορια της πολεως εις ην κατεφυγεν εκει
27 και ευρη αυτον ο αγχιστευων το αιμα εξω των οριων της πολεως καταφυγη αυτου και φονευση ο αγχιστευων το αιμα τον φονευσαντα ουκ ενοχος εστιν
28 εν γαρ τη πολει της καταφυγης κατοικειτω εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας και μετα το αποθανειν τον ιερεα τον μεγαν επαναστραφησεται ο φονευσας εις την γην της κατασχεσεως αυτου
29 και εσται ταυτα υμιν εις δικαιομα κριματος εις τας γενεας υμων εν πασαις ταις κατοικιας υμων
30 πας παταξας ψυχην δια μαρτυρων φονευσεις τον φονευσαντα και μαρτυς εις ου μαρτυρησει επι ψυχην αποθανειν
31 και ου λημψεσθε λυτρα περι ψυχης παρα του φονευσαντος του ενοχου οντος αναιρεθηται θανατω γαρ θανατωθησεται
32 ου λημψεσθε λυτρα του φυγειν εις πολιν των φυγαδευτηριων του παλιν κατοικειν επι της γης εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας
33 και ου μη φονοκτονησητε την γην εις ην υμεις κατοικειτε το γαρ αιμα τουτο φονοκτονει την γην και ουκ εξιλασθησεται η γη απο του αιματος του εκχυθεντος επ' αυτης αλλ' επι του αιματος του εκχεοντος
34 και ου μιναιτε την γην εφ' ης κατοικειτε επ' αυτης εφ' ης εγω κατασκηνωσω εν υμιν εγω γαρ ειμι κυριος κατασκηνων εν μεσω των υιων ισραηλ
1 και προσηλθον οι αρχοντες φυλης υιων γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση εκ της φυλης υιων ιωσηφ και ελαλησαν εναντι μουση και εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εναντι των αρχοντων οικων πατριων υιων ισραηλ
2 και ειπαν τω κυριω ημων εντειλατο κυριος αποδουναι την γην της κληρονομιας εν κληρω τοις υιοις ισραηλ και τω κυριω συνεταξεν κυριος δουναι την κληρονομιαν σαλπααδ του αδελφου ημων ταις θυγατρασιν αυτου
3 και εσονται ενι των φυλων υιων ισραηλ γυναικες και αφαιρεθησεται ο κληρος αυτων εκ της κατασχεσεως των πατερων ημων και προστεθησεται εις κληρονομιαν της φυλης οις αν γενωνται γυναικες και εκ του κληρου της κληρονομιας ημων αφαιρεθησεται
4 εαν δε γενηται η αφεσις των υιων ισραηλ και προστεθησεται η κληρονομια αυτων επι την κληρονομιαν της φυλης οις αν γενωνται γυναικες και απο της κληρονομιας φυλης πατριας ημων αφαιρεθησεται η κληρονομια αυτων
5 και εντειλατο μουσης τοις υιοις ισραηλ δια προσταγματος κυριου λεγων ουτως φυλη υιων ιωσηφ λεγουσιν

6   τοϋτο το ρημα ο ρυνεταξεν κυριος ταιρ θυγατραριν ραλπααδ λεγων ου αρερκει εναντιον αυτων ερωσαν γυναικερ πλην εκ του δημου του πατρορ αυτων ερωσαν γυναικερ
7   και ουχι περιρτραφηρεται κληρονομια τοιρ υιοιρ ιραηλ απο φυληρ επι φυλην οτι εκαστορ εν τη κληρονομια τηρ φυληρ τηρ πατριαρ αυτου προρκολληθηρονται οι υιοι ιραηλ
8   και παρα θυγατηρ αγχιρτευορρα κληρονομιαν εκ των φυλων υιων ιραηλ ενι των εκ του δημου του πατρορ αυτηρ ερονται γυναικερ ινα αγχιρτευωρριν οι υιοι ιραηλ εκαστο
9   ρ την κληρονομιαν την πατρικην αυτου
10   και ου περιρτραφηρεται κληρορ εκ φυληρ επι φυλην ετεραν αλλα εκαστορ εν τη κληρονομια αυτου προρκολληθηρονται οι υιοι ιραηλ
11   ον τροπον ρυνεταξεν κυριος μωυρη ουτωρ εποιηραν θυγατερερ ραλπααδ
12   και εγενοντο θερρα και εγλα και μελχα και νοα και μααλα θυγατερερ ραλπααδ τοιρ ανεψιοιρ αυτων
13   εκ του δημου του μανασρη υιων ιωρηη εγενηθηραν γυναικερ και εγενετο η κληρονομια αυτων επι την φυλην δημου του πατρορ αυτων
14   αυται αι εντολαι και τα δικαιοματα και τα κριματα α ενετειλατο κυριορ εν χειρι μωυρη επι δυρμων μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω .
15   ουτοι οι λογοι ουρ ελαληρσεν μωυρη ραντι ιραηλ περαν του ιορδανου εν τη ερημω προρ δυρμοιρ πληρσιον τηρ ερυθραρ ανα μερρον φαραν τοφολ και λοβον και αυλων και κατα
16   αχρυρρα
17   ενδεκα ημερων εν χωρηβ οδορ επ' ορορ ρηρ εωρ καδηρ βαρνη
18   και εγενηθη εν τω τερραρακορτω ετει εν τω ενδεκατω μηνι μια του μηνορ ελαληρσεν μωυρη προρ πανταρ υιοιρ ιραηλ κατα παντα ορα ενετειλατο κυριορ αυτω προρ αυτορ
19   μετα το παταξαι ρηων βαρρλεα αμορραιων τον κατοικηρσαντα εν ερεβων και ωγ βαρρλεα τηρ βαρραν τον κατοικηρσαντα εν αραρωθ και εν εδραιν
20   εν τω περαν του ιορδανου εν γη μωαβ ηρξατο μωυρη διαρραφηρσαι τον νομον τουτον λεγων
21   κυριορ ο θεορ ημων ελαληρσεν ημιν εν χωρηβ λεγων ικανορρσθω υμιν κατοικειν εν τω ορει τουτω
22   επιρραφητε και απαρατε υμειρ και ειρπορευερθε ειρ ορορ αμορραιων και προρ πανταρ τουρ περιοικορ αραβα ειρ ορορ και πεδιον και προρ λιβα και παραλιαν γην χαναναιων
23   και αντιλιβανον εωρ του ποταμου του μεγαλου ευφρατου
24   ιδετε παραδεδοκα ενωπιον υμων την γην ειρπορευθεντερ κληρονομηρσατε την γην ην ωμορα τοιρ πατραρριν υμων τω αβρααμ και ιραακ και ιακωβ δουναι αυτοιρ και τω ρπερ
25   ματι αυτων μετ' αυτορ
26   και ειπα προρ υμαρ εν τω καιρω εκεινω λεγων ου δυνηρσομαι μονορ φερειν υμαρ
27   κυριορ ο θεορ υμων επληθυνεν υμαρ και ιδου ερτε ρημερον ωρει τα αραρα του ουρανου τω πληθει
28   κυριορ ο θεορ των πατερων υμων προρρθει υμιν ωρ ερτε χηλιοπλαρρρωρ και ευλογηρσαι υμαρ καθοτι ελαληρσεν υμιν
29   πωρ δυνηρσομαι μονορ φερειν τον κοπον υμων και την υπορραρριν υμων και ταρ αντιλογιαρ υμων
30   δοτε εαυτοιρ ανδραρ ροφορρ και ειρρτημοναρ και ρυνετορρ ειρ ταρ φυλαρ υμων και καταρρτηρω εφ' υμων ηγουμενορ υμων
31   και απεκριθητε μοι και ειπατε καλον το ρημα ο ελαληρρα ρηρρσαι
32   και ελαβον εξ υμων ανδραρ ροφορρ και ειρρτημοναρ και ρυνετορρ και καταρρτηρρα αυτορρ ηγειρρθαι εφ' υμων χηλιαρρχορρ και εκατονταρρχορρ και πενηκονταρρχορρ και δεκαδα
33   ρρχορρ και γραμματοειραγωγειρ τοιρ κριταιρ υμων
34   και ενετειλαμην τοιρ κριταιρ υμων εν τω καιρω εκεινω λεγων διακουετε ανα μερρον των αδελφων υμων και κρινατε δικαιορρ ανα μερρον ανδρορ και ανα μερρον αδελφου και αν
35   α μερρον προρρηλυτου αυτου
36   ουκ επιγνωρρ προρρωπον εν κριρει κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κρινειρ ου μη υπορρτειλη προρρωπον ανθρωπου οτι η κριρρ του θεου ερριν και το ρημα ο εαν ρκληρον
37   η αφ' υμων ανοιρρτε αυτο επ' εμε και ακουρρμαι αυτο
38   και ενετειλαμην υμιν εν τω καιρω εκεινω πανταρ τουρ λογορρ ουρ ρηρρσατε
39   και απαραντερ εκ χωρηβ ερπορευθημεν παρραν την ερημον την μεγαλην και την φοβεραν εκεινην ην ειδετε οδορ ορορρ του αμορραιου καθοτι ενετειλατο κυριορ ο θεορ ημων η
40   μιν και ηλθομεν εωρ καδηρ βαρνη
41   και ειπα προρ υμαρ ηλθατε εωρ του ορορρ του αμορραιου ο ο κυριορ ο θεορ ημων διδωρριν υμιν

- 21 ιδετε παραδεδωκεν υμιν κυριος ο θεος υμων προ προσωπου υμων την γην αναβαντες κληρονομησατε ον τροπον ειπεν κυριος ο θεος των πατερων υμων υμιν μη φοβεισθε μηδ ε δειλιασητε
- 22 και προσηλθατε μοι παντες και ειπατε αποστειλωμεν ανδρας προτερους ημων και εφοδευσασαν ημιν την γην και αναγγειλατωσαν ημιν αποκρισιν την οδον δι' ης αναβησο μεθα εν αυτη και τας πολεις εις ας εισπορευσομεθα εις αυτας
- 23 και ηρεσεν εναντιον μου το ρημα και ελαβον εξ υμων δωδεκα ανδρας ανδρα ενα κατα φυλην
- 24 και επιστραφεντες ανεβησαν εις το ορος και ηλθοσαν εως φαραγγος βοτρυος και κατεσκοπευσαν αυτην
- 25 και ελαβουσαν εν ταις χερσιν αυτων απο του καρπου της γης και κατηνεγκαν προς ημας και ελεγον αγαθη η γη ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν ημιν
- 26 και ουκ ηθελησατε αναβηναι και ηπειθησατε τω ρηματι κυριου του θεου υμων
- 27 και διεγογγυζετε εν ταις σκηναις υμων και ειπατε δια το μισειν κυριον ημας εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου παραδουσαι ημας εις χειρας αμορραιων εξολεθρευσαι ημας
- 28 που ημεις αναβαινομεν οι αδελφοι υμων απεστησαν υμων την καρδιαν λεγοντες εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον ημων και πολεις μεγαλαι και τετειχισμεναι εως του ου ρανου αλλα και υιους γιγαντων εωρακαμεν εκει
- 29 και ειπα προς υμας μη πτηξητε μηδε φοβηθητε απ' αυτων
- 30 κυριος ο θεος υμων ο προπορευομενος προ προσωπου υμων αυτος συνεκπολεμησει αυτους μεθ' υμων κατα παντα οσα εποιησεν υμιν εν γη αιγυπτω
- 31 και εν τη ερημω ταυτη ην ειδετε ως ετροφοφορησεν σε κυριος ο θεος σου ως ει τις τροφοφορησει ανθρωπος τον υιον αυτου κατα πασαν την οδον ην επορευθητε εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον
- 32 και εν τω λογω τουτω ουκ ενεπιστευσατε κυριω τω θεω υμων
- 33 ος προπορευεται προτερος υμων εν τη οδω εκλεγεσθαι υμιν τοπον οδηγων υμας εν πυρι νυκτος δεικνυων υμιν την οδον καθ' ην πορευεσθε επ' αυτης και εν νεφελη ημερας
- 34 και ηκουσεν κυριος την φωνην των λογων υμων και παροξυνθεις ωμοσεν λεγων
- 35 ει οψεται τις των ανδρων τουτων την αγαθην ταυτην γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων
- 36 πλην χαλεβ υιος ιεφοννη ουτος οψεται αυτην και τουτω δωσω την γην εφ' ην επεβη και τοις υιοις αυτου δια το προσκεισθαι αυτον τα προς κυριον
- 37 και εμοι εθυμωθη κυριος δι' υμας λεγων ουδε συ ου μη εισελθης εκει
- 38 ιησους υιος ναυη ο παρεστηκωσ σοι ουτος εισελευσεται εκει αυτον κατισχυσον οτι αυτος κατακληρονομησει αυτην τω ισραηλ
- 39 και παν παιδιον νεον οστις ουκ οιδεν σημερον αγαθον η κακον ουτοι εισελευσονται εκει και τουτοις δωσω αυτην και αυτοι κληρονομησουσιν αυτην
- 40 και υμεις επιστραφεντες εστρατοπεδευσατε εις την ερημον οδον την επι της ερυθρας θαλασσης
- 41 και απεκριθητε μοι και ειπατε ημαρτομεν εναντι κυριου του θεου ημων ημεις αναβαντες πολεμησομεν κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν και αναλαβοντες εκαστος τα σκευη τα πολεμικα αυτου και συναθροισθεντες ανεβαινετε εις το ορος
- 42 και ειπεν κυριος προς με ειπον αυτοις ουκ αναβησεσθε ουδε μη πολεμησετε ου γαρ ειμι μεθ' υμων και ου μη συντριβητε ενωπιον των εχθρων υμων
- 43 και ελαλησα υμιν και ουκ εισηκουσατε μου και παρεβητε το ρημα κυριου και παραβιασαμενοι ανεβητε εις το ορος
- 44 και εξηλθεν ο αμορραιος ο κατοικων εν τω ορει εκεινω εις συναντησιν υμιν και κατεδιωξαν υμας ως ει ποιησαισαν αι μελισσαι και ετιρωσκον υμας απο σπηρ εως ερμα
- 45 και καθισαντες εκλαιετε εναντι κυριου και ουκ εισηκουσεν κυριος της φωνης υμων ουδε προσεσχεν υμιν
- 46 και ενεκαθησθε εν καθης ημερας πολλας οσας ποτε ημερας ενεκαθησθε
- 1 και επιστραφεντες απηραμεν εις την ερημον οδον θαλασσαν ερυθραν ον τροπον ελαλησεν κυριος προς με και εκυκλωσαμεν το ορος το σπηρ ημερας πολλας
- 2 και ειπεν κυριος προς με
- 3 ικανουσθω υμιν κυκλουν το ορος τουτο επιστραφητε ουν επι βορραν

- 4 και τω λαω εντειλαι λεγων υμεις παραπορευεσθε δια των οριων των αδελφων υμων υιων ησαυ οι κατοικουσιν εν στηρ και φοβηθησονται υμας και ευλαβηθησονται υμας σφοδρα
- 5 μη συναψητε προς αυτους πολεμον ου γαρ μη δω υμιν απο της γης αυτων ουδε βημα ποδος οτι εν κληρω δεδωκα τοις υιοις ησαυ το ορος το στηρ
- 6 βρωματα αργυριου αγορασατε παρ' αυτων και φαγεσθε και υδωρ μετρω λημψεσθε παρ' αυτων αργυριου και πιεσθε
- 7 ο γαρ κυριος ο θεος ημων ευλογησεν σε εν παντι εργω των χειρων σου διαγνωθι πως διηλθες την ερημον την μεγαλην και την φοβεραν εκεινην ιδου τεσσαρακοντα ετη κυριος ο θεος σου μετα σου ουκ επεδειθης ρηματος
- 8 και παρηλθομεν τους αδελφους ημων υιους ησαυ τους κατοικουντας εν στηρ παρα την οδον την αραβα απο αιλων και απο γασιωνγαβερ και επιστρεψαντες παρηλθομεν οδον ερημον μωαβ
- 9 και ειπεν κυριος προς με μη εχθραινετε τοις μωαβιταις και μη συναψητε προς αυτους πολεμον ου γαρ μη δω υμιν απο της γης αυτων εν κληρω τοις γαρ υιοις λωτ δεδωκα την στηρ κληρονομειν
- 10 οι ομμιν προτεροι ενεκαθηντο επ' αυτης εθνος μεγα και πολυ και ισχυοντες ωσπερ οι ενακιμ
- 11 ραφαιν λογισθησονται και ουτοι ωσπερ οι ενακιμ και οι μωαβιται επονομαζουσιν αυτους ομμιν
- 12 και εν στηρ ενεκαθητο ο χορραιος προτερον και υιοι ησαυ απωλεσαν αυτους και εξετριψαν αυτους απο προσωπου αυτων και κατωκισθησαν αντ' αυτων ον τροπον εποησεν ισραηλ την γην της κληρονομιας αυτου ην δεδωκεν κυριος αυτοις
- 13 νυν ουν αναστητε και απαρατε υμεις και παραπορευεσθε την φαραγμα ζαρετ και παρηλθομεν την φαραγμα ζαρετ
- 14 και αι ημεραι ας παρεπορευθημεν απο καδης βαρνη εως ου παρηλθομεν την φαραγμα ζαρετ τριακοντα και οκτω ετη εως ου διεπεσαν πασα γενεα ανδρων πολεμιστων αποθνησκοντες εκ της παρεμβολης καθοτι ωμοσεν αυτοις ο θεος
- 15 και η χειρ του θεου ην επ' αυτοις εξαναλωσαι αυτους εκ της παρεμβολης εως ου διεπεσαν
- 16 και εγενηθη επει διεπεσαν παντες οι ανδρες οι πολεμισται αποθνησκοντες εκ μεσου του λαου
- 17 και ελαλησεν κυριος προς με λεγων
- 18 συ παραπορευση σημερον τα ορια μωαβ την στηρ
- 19 και προσαξετε εγγυς υιων αμμαν μη εχθραινετε αυτοις και μη συναψητε αυτοις εις πολεμον ου γαρ μη δω απο της γης υιων αμμαν σοι εν κληρω οτι τοις υιοις λωτ δεδωκα αυτην εν κληρω
- 20 γη ραφαιν λογισθησεται και γαρ επ' αυτης κατωκουν οι ραφαιν το προτερον και οι αμμανιται ονομαζουσιν αυτους ζομζομμιν
- 21 εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον υμων ωσπερ οι ενακιμ και απωλεσεν αυτους κυριος προ προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ' αυτων εως της ημερας ταυτης
- 22 ωσπερ εποησαν τοις υιοις ησαυ τοις κατοικουσιν εν στηρ ον τροπον εξετριψαν τον χορραιον απο προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ' αυτων εως της ημερας ταυτης
- 23 και οι ευαιιοι οι κατοικουντες εν ασηρωθ εως γαζης και οι καππαδοκες οι εξελθοντες εκ καππαδοκιας εξετριψαν αυτους και κατωκισθησαν αντ' αυτων
- 24 νυν ουν αναστητε και απαρατε και παρελθατε υμεις την φαραγμα αρνων ιδου παραδεδωκα εις τας χειρας σου τον σιων βασιλευσιν τον αμορραιον και την γην αυτου εναρχου κληρονομειν συναπτε προς αυτον πολεμον
- 25 εν τη ημερα ταυτη εναρχου δουναι τον τρομον σου και τον φοβον σου επι προσωπον παντων των εθνων των υποκατω του ουρανου οιτινες ακουσαντες το ονομα σου ταραχθησονται και ωδινασ εξουσιν απο προσωπου σου
- 26 και απεστειλα πρεσβεις εκ της ερημου κεδαμωθ προς σιων βασιλευσιν εσεβων λογοις ειρηνικοις λεγων
- 27 παρελευσομαι δια της γης σου εν τη οδω παρελευσομαι ουχι εκκλινω δεξια ουδε αριστερα
- 28 βρωματα αργυριου αποδωση μοι και φαγομαι και υδωρ αργυριου αποδωση μοι και πιομαι πλην οτι παρελευσομαι τοις ποσιν

29 καθως εποιησαν μοι οι υιοι ησαυ οι κατοικουντες εν σιηρ και οι μωαβιται οι κατοικουντες εν αροηρ εως παρελθω τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν η μιν
30 και ουκ ηθελησεν σιων βασιλευς εσεβων παρελθειν ημας δι' αυτου οτι εκκληρυνεν κυριος ο θεος ημων το πνευμα αυτου και κατισχυσεν την καρδιαν αυτου ινα παραδοθη εις τας χειρας σου ως εν τη ημερα ταυτη
31 και ειπεν κυριος προς με ιδου ηργμαι παραδουναι προ προσωπου σου τον σιων βασιλεια εσεβων τον αμορραιον και την γην αυτου εναρξαι κληρονομησαι την γην αυτου
32 και εξηλθεν σιων βασιλευς εσεβων εις συναντησιν ημιν αυτος και πας ο λαος αυτου εις πολεμον ιασσα
33 και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος ημων προ προσωπου ημων και επαταξαμεν αυτον και τους υιους αυτου και παντα τον λαον αυτου
34 και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω και εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν εξης και τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων ου κατελιπομεν ζωγρειαν
35 πλην τα κτηνη επρονομευσαμεν και τα σκυλα των πολεων ελαβομεν
36 εξ αροηρ η εστιν παρα το χειλος χειμαρρου αρνων και την πολιν την ουσαν εν τη φαραγγι και εως ορους του γαλααδ ουκ εγενηθη πολις ητις διεφυγεν ημας τας πασας παρεδωκεν κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων
37 πλην εις γην υιων αμμων ου προσηλθομεν παντα τα συγκυρουντα χειμαρρου ιαβοκ και τας πολεις τας εν τη ορεινη καθοτι ενετειλατο ημιν κυριος ο θεος ημων
1 και επιστραφεντες ανεβημεν οδον την εις βασαν και εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν ημιν αυτος και πας ο λαος αυτου εις πολεμον εις εδραιν
2 και ειπεν κυριος προς με μη φοβηθης αυτον οτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω ωσπερ εποιησας σιων βασιλει των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων
3 και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων και τον ωγ βασιλεια της βασαν και παντα τον λαον αυτου και επαταξαμεν αυτον εως του μη καταλιπειν αυτου σπερμα
4 και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω ουκ ην πολις ην ουκ ελαβομεν παρ' αυτων εξηκοντα πολεις παντα τα περιχωρα αργοβ βασιλειας ωγ εν βασαν
5 πασαι πολεις οχυραι τειχη υψηλα πυλαι και μογλοι πλην των πολεων των φερεζαιων των πολλων σφοδρα
6 εξωλεθρευσαμεν αυτους ωσπερ εποιησαμεν τον σιων βασιλεια εσεβων και εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν εξης και τας γυναικας και τα παιδια
7 και παντα τα κτηνη και τα σκυλα των πολεων επρονομευσαμεν εαυτοις
8 και ελαβομεν εν τω καιρω εκεινω την γην εκ χειρων δυο βασιλεων των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου απο του χειμαρρου αρνων και εως αερμων
9 οι φοινικες επονομαζουσιν το αερμων σανιωρ και ο αμορραιος επωνομασεν αυτο σανιρ
10 πασαι πολεις μισωρ και πασα γαλααδ και πασα βασαν εως σελχα και εδραιν πολεις βασιλειας του ωγ εν τη βασαν
11 οτι πλην ωγ βασιλευς βασαν κατελειφθη απο των ραφαιν ιδου η κλινη αυτου κλινη σιδηρα ιδου αυτη εν τη ακρα των υιων αμμων εννεα πηχων το μηκος αυτης και τεσσαρων πηχων το ευρος αυτης εν πηχει ανδρος
12 και την γην εκεινην εκληρονομησαμεν εν τω καιρω εκεινω απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και το ημισυ ορους γαλααδ και τας πολεις αυτου εδωκα τω ρουβην και τω γαδ
13 και το καταλοιπον του γαλααδ και πασαν την βασαν βασιλειαν ωγ εδωκα τω ημισει φυλης μανασση και πασαν περιχωρον αργοβ πασαν την βασαν εκεινην γη ραφαιν λογισθη σεται
14 και ιαιρ υιος μανασση ελαβεν πασαν την περιχωρον αργοβ εως των οριων γαργασι και ομαχαθι επωνομασεν αυτας επι τω ονοματι αυτου την βασαν αυωθ ιαιρ εως της ημερας ταυτης
15 και τω μαχιρ εδωκα την γαλααδ
16 και τω ρουβην και τω γαδ δεδωκα απο της γαλααδ εως χειμαρρου αρνων μεσον του χειμαρρου οριον και εως του ιαβοκ ο χειμαρρους οριον τοις υιοις αμμων
17 και η αραβα και ο ιορδανης οριον μαχαναρεθ και εως θαλασσης αραβα θαλασσης αλυκης υπο ασηδωθ την φασγα ανατολων
18 και ενετειλαμεν υμιν εν τω καιρω εκεινω λεγων κυριος ο θεος υμων εδωκεν υμιν την γην ταυτην εν κληρω ενοπλισαμενοι προπορευεσθε προ προσωπου των αδελφων υμων υιων ισραηλ πας δυνατος

- 19 πλην αι γυναικες υμων και τα τεκνα υμων και τα κτηνη υμων οίδα οτι πολλα κτηνη υμιν κατοικειωσαν εν ταις πολεσιν υμων αις εδωκα υμιν
- 20 εως αν καταπαυση κυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και κατακληρονομησουσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν αυτοις εν τω περαν του ιορδανου και επαναστραφησεσθε εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου ην εδωκα υμιν
- 21 και τω ιησοι ενετελαμην εν τω καιρω εκεινω λεγων οι οφθαλμοι υμων εωρακασιν παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων τοις δυσι βασιλευσι τουτοις ουτως ποιησει κυριος ο θεος ημων πασας τας βασιλειας εφ' ας συ διαβαινεις εκει
- 22 ου φοβηθησεσθε οτι κυριος ο θεος ημων αυτος πολεμησει περι υμων
- 23 και εδεθηθη κυριου εν τω καιρω εκεινω λεγων
- 24 κυριε κυριε συ ηρξω δειξαι τω σω θεραποντι την ισχυν σου και την δυναμιν σου και την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον τις γαρ εστιν θεος εν τω ουρανω η επι της γης οστις ποιησει καθα συ εποιησας και κατα την ισχυν σου
- 25 διαβας ουν οψομαι την γην την αγαθην ταυτην την ουσαν περαν του ιορδανου το ορος τουτου το αγαθον και τον αντιλιβανον
- 26 και υπερειδεν κυριος εμε ενεκεν υμων και ουκ εισηκουσεν μου και ειπεν κυριος προς με ικανουσθω σοι μη προσθης ετι λαλησαι τον λογον τουτον
- 27 αναβηθι επι κορυφην λελαξευμενου και αναβλεψας τοις οφθαλμοις κατα θαλασσαν και βορραν και λιβα και ανατολας και ιδε τοις οφθαλμοις σου οτι ου διαβηση τον ιορδανη ν τουτον
- 28 και εντειλαι ιησοι και κατισχυσον αυτον και παρακαλεσον αυτον οτι ουτος διαβησεται προ προσωπου του λαου τουτου και αυτος κατακληρονομησει αυτοις την γην ην εωρα κας
- 29 και ενεκαθημεθα εν ναπη συνεγγυς οικου φογωρ
- 1 και νυν ισραηλ ακουε των δικαιωμων και των κριματων οσα εγω διδασκω υμας σημερον ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν
- 2 ου προσθησετε προς το ρημα ο εγω εντελλομαι υμιν και ουκ αφελειτε απ' αυτου φυλασσεσθε τας εντολας κυριου του θεου υμων οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον
- 3 οι οφθαλμοι υμων εωρακασιν παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων τω βεελφεγωρ οτι πας ανθρωπος οστις επορευθη οπισω βεελφεγωρ εξετριψεν αυτον κυριος ο θεος υμων εξ υμων
- 4 υμεις δε οι προσκειμενοι κυριω τω θεω υμων ζητε παντες εν τη σημερον
- 5 ιδετε δεδειχα υμιν δικαιωματα και κρισεις καθα ενετελατο μοι κυριος ποιησαι ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην
- 6 και φυλαξεσθε και ποιησετε οτι αυτη η σοφια υμων και η συνεσις εναντιον παντων των εθνων οσοι εαν ακουσωσιν παντα τα δικαιωματα ταυτα και ερουσιν ιδου λαος σοφος και επιστημων το εθνος το μεγα τουτο
- 7 οτι ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω θεος εγγιζων αυτοις ως κυριος ο θεος ημων εν πασιν οις εαν αυτον επικαλεσωμεθα
- 8 και ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω δικαιωματα και κριματα δικαια κατα παντα τον νομον τουτον ον εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον
- 9 προσεχε σεαυτω και φυλαζον την ψυχην σου σφοδρα μη επιλαθη παντας τους λογους ους εωρακασιν οι οφθαλμοι σου και μη αποστητωσαν απο της καρδιας σου πασας τας ημερας της ζωης σου και συμβιβασεις τους υιους σου και τους υιους των υιων σου
- 10 ημεραν ην εστητε εναντιον κυριου του θεου υμων εν χωρηβ τη ημερα της εκκλησιας οτε ειπεν κυριος προς με εκκλησιασον προς με τον λαον και ακουσατωσαν τα ρηματα μου οπως μαθωσιν φοβεισθαι με πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι της γης και τους υιους αυτων διδαξωσιν
- 11 και προσηλθετε και εστητε υπο το ορος και το ορος εκαιετο πυρι εως του ουρανου σκοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη
- 12 και ελαλησεν κυριος προς υμας εκ μεσου του πυρος φωνην ρηματων υμεις ηκουσατε και ομοιωμα ουκ ειδατε αλλ' η φωνην
- 13 και ανηγγειλεν υμιν την διαθηκην αυτου ην ενετελατο υμιν ποιειν τα δεκα ρηματα και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας
- 14 και εμοι ενετελατο κυριος εν τω καιρω εκεινω διδασξαι υμας δικαιωματα και κρισεις ποιειν αυτα υμας επι της γης εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην
- 15 και φυλαξεσθε σφοδρα τας ψυχας υμων οτι ουκ ειδατε ομοιωμα εν τη ημερα η ελαλησεν κυριος προς υμας εν χωρηβ εν τω ορει εκ μεσου του πυρος
- 16 μη ανομησητε και ποιησητε υμιν εαυτοις γλυπτον ομοιωμα πασαν εικονα ομοιωμα αρσενικου η θηλυκου

- 17 ομοιωμα παντος κτηνους των οντων επι της γης ομοιωμα παντος ορνεου πτερωτου ο πεταται υπο τον ουρανον
- 18 ομοιωμα παντος ερπετου ο ερπει επι της γης ομοιωμα παντος ιχθυος οσα εστιν εν τοις υδασιν υποκατω της γης
- 19 και μη αναβλεψας εις τον ουρανον και ιδων τον ηλιον και την σεληνην και τους αστερας και παντα τον κοσμον του ουρανου πλανηθεις προσκνησης αυτοις και λατρευσης αυτοις α απενειμεν κυριος ο θεος σου αυτα πασιν τοις εθνεσιν τοις υποκατω του ουρανου
- 20 υμας δε ελαβεν ο θεος και εξηγαγεν υμας εκ της καμινου της σιδηρας εξ αιγυπτου ειναι αυτω λαον εγκληρον ως εν τη ημερα ταυτη
- 21 και κυριος εθυμωθη μοι περι των λεγομενων υφ' υμων και ωμοσεν ινα μη διαβω τον ιορδανην τουτον και ινα μη εισελθω εις την γην ην κυριος ο θεος διδωσιν σοι εν κληρω
- 22 εγω γαρ αποθνησκω εν τη γη ταυτη και ου διαβαινω τον ιορδανην τουτον υμεις δε διαβαινετε και κληρονομησετε την γην την αγαθην ταυτην
- 23 προσεχετε υμεις μη επιλαθησθε την διαθηκην κυριου του θεου υμων ην διεθετο προς υμας και ποιησητε υμιν εαυτοις γλυπτον ομοιωμα παντων ων συνεταξεν κυριος ο θεος σου
- 24 οτι κυριος ο θεος σου πυρ καταναλισκον εστιν θεος ζηλωτης
- 25 εαν δε γεννησης υιους και υιους των υιων σου και χρονισητε επι της γης και ανομησητε και ποιησητε γλυπτον ομοιωμα παντος και ποιησητε τα πονηρα εναντιον κυριου του θεου υμων παροργισαι αυτον
- 26 διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην οτι απωλεια απολεισθε απο της γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην ουχι πολυχρονιαι τε ημερας επ' αυτης αλλ' η εκτριβη εκτριβησεσθε
- 27 και διασπερει κυριος υμας εν πασιν τοις εθνεσιν και καταλειφθησεσθε ολιγοι αριθμω εν τοις εθνεσιν εις ους εισαξει κυριος υμας εκει
- 28 και λατρευσετε εκει θεοις ετεροις εργοις χειρων ανθρωπων ξυλοις και λιθοις οι ουκ οψονται ουδε μη ακουσωσιν ουτε μη φαγωσιν ουτε μη οσφρανθωσιν
- 29 και ζητησετε εκει κυριον τον θεον υμων και ευρησετε οταν εκζητησητε αυτον εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου εν τη θλιψει σου
- 30 και ευρησουσιν σε παντες οι λογοι ουτοι επ' εσχατω των ημερων και επιστραφηση προς κυριον τον θεον σου και εισακουση της φωνης αυτου
- 31 οτι θεος οικτιρμων κυριος ο θεος σου ουκ εγκαταλειψει σε ουδε μη εκτριψει σε ουκ επιλησεται την διαθηκην των πατερων σου ην ωμοσεν αυτοις
- 32 επερωτησατε ημερας προτερας τας γενομενας προτερας σου απο της ημερας ης εκτισεν ο θεος ανθρωπων επι της γης και επι το ακρον του ουρανου εως ακρου του ουρανου ει γεγονεν κατα το ρημα το μεγα τουτο ει ηκουσται τοιουτο
- 33 ει ακηκοεν εθνος φωνην θεου ζωντος λαλουντος εκ μεσου του πυρος ον τροπον ακηκοας συ και εξησας
- 34 ει επειρασεν ο θεος εισελθων λαβειν εαυτω εθνος εκ μεσου εθνους εν πειρασμω και εν σημειοις και εν τερασιν και εν πολεμω και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις κατα παντα οσα εποησεν κυριος ο θεος ημων εν αιγυπτω ενωπιον σου βλεποντος
- 35 ωστε ειδησαι σε οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος εστιν και ουκ εστιν ετι πλην αυτου
- 36 εκ του ουρανου ακουστη εγενετο η φωνη αυτου παιδευσαι σε και επι της γης εδειξεν σοι το πυρ αυτου το μεγα και τα ρηματα αυτου ηκουσας εκ μεσου του πυρος
- 37 δια το αγαπησαι αυτον τους πατερας σου και εξελεξατο το σπερμα αυτων μετ' αυτους υμας και εξηγαγεν σε αυτος εν τη ισχυι αυτου τη μεγαλη εξ αιγυπτου
- 38 εξολεθρευσαι εθνη μεγαλα και ισχυροτερα σου προ προσωπου σου εισαγαγειν σε δουναι σοι την γην αυτων κληρονομειν καθως εχεις σημερον
- 39 και γνωση σημερον και επιστραφηση τη διανοια οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατω και ουκ εστιν ετι πλην αυτου
- 40 και φυλαξη τα δικαιωματα αυτου και τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε οπως μακροημεροι γενησθε επι της γης ης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι πασας τας ημερας
- 41 τοτε αφωρισεν μουσης τρεις πολεις περαν του ιορδανου απο ανατολων ηλιου
- 42 φυγειν εκει τον φονευτην ος αν φονευση τον πλησιον ουκ ειδως και ουτος ου μισων αυτον προ της εχθρας και τριτης και καταφευξεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησετα ι
- 43 την βοσορ εν τη ερημω εν τη γη τη πεδινη τω ρουβην και την ραμωθ εν γαλααδ τω γαδδι και την γαυλων εν βασαν τω μανασση
- 44 ουτος ο νομος ον παρεθετο μουσης ενωπιον υιων ισραηλ

45 ταυτα τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ελαλησεν μουσης τοις υιοις ισραηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου
46 εν τω περαν του ιορδανου εν φαραγγι εγγυς οικου φογωρ εν γη σηων βασιλευς των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων ους επαταξεν μουσης και οι υιοι ισραηλ εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου
47 και εκληρονομησαν την γην αυτου και την γην ωγ βασιλευς της βασαν δυο βασιλεων των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου κατ' ανατολας ηλιου
48 απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και επι του ορους του σηων ο εστιν αερμων
49 πασαν την αραβα περαν του ιορδανου κατ' ανατολας ηλιου υπο ασηδωθ την λαξευτην
1 και εκαλεσεν μουσης παντα ισραηλ και ειπεν προς αυτους ακουε ισραηλ τα δικαιωματα και τα κριματα οσα εγω λαλω εν τοις ωσιν υμων εν τη ημερα ταυτη και μαθησεσθε αυτα και φυλαξεσθε ποιειν αυτα
2 κυριος ο θεος υμων διεθετο προς υμας διαθηκην εν χωρηβ
3 ουχι τοις πατρασιν υμων διεθετο κυριος την διαθηκην ταυτην αλλ' η προς υμας υμεις ωδε παντες ζωντες σημερον
4 προσωπον κατα προσωπον ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει εκ μεσου του πυρος
5 καγω εισητηκειν ανα μεσον κυριου και υμων εν τω καιρω εκεινω αναγγελαι υμιν τα ρηματα κυριου οτι εφοβηθητε απο προσωπου του πυρος και ουκ ανεβητε εις το ορος λεγων
6 εγω κυριος ο θεος σου ο εξαγαγων σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας
7 ουκ εσονται σοι θεοι ετεροι προ προσωπου μου
8 ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος ομοιομα οσα εν τω ουρανω ανω και οσα εν τη γη κατω και οσα εν τοις υδασιν υποκατω της γης
9 ου προσκυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις οτι εγω ειμι κυριος ο θεος σου θεος ζηλωτης αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα επι τριτην και τεταρτην γενεαν τοις μισουσιν με
10 και ποιων ελεος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουσιν τα προσταγματα μου
11 ου λημψη το ονομα κυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη καθαριση κυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω
12 φυλαξαι την ημεραν των σαββατων αγιαζειν αυτην ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου
13 εξ ημερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου
14 τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και οι υιοι σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου ο βους σου και το υποζυγιον σου και παν κτηνος σου και ο προσηλυτος ο παροικων εν σοι ινα αναπαυσηται ο παις σου και η παιδισκη σου ωσπερ και συ
15 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω και εξηγαγεν σε κυριος ο θεος σου εκειθεν εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω δια τουτο συνεταξεν σοι κυριος ο θεος σου ωστε φυλασσεσθαι την ημεραν των σαββατων και αγιαζειν αυτην
16 τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου ινα ευ σοι γενηται και ινα μακροχρονιος γενη επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι
17 ου μοιχευσεις
18 ου φονευσεις
19 ου κλεψεις
20 ου ψευδομαρτυρησεις κατα του πλησιον σου μαρτυριαν ψευδη
21 ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουκ επιθυμησεις την οικιαν του πλησιον σου ουτε τον αγρον αυτου ουτε τον παιδα αυτου ουτε την παιδισκην αυτου ουτε του βουου αυτου ουτε του υποζυγιου αυτου ουτε παντος κτηνου αυτου ουτε οσα τω πλησιον σου εστιν
22 τα ρηματα ταυτα ελαλησεν κυριος προς πασαν συναγωγην υμων εν τω ορει εκ μεσου του πυρος σκοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη και ου προσεθηκεν και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας και εδωκεν μοι

23 και εγενετο ως ηκουσατε την φωνην εκ μεσου του πυρος και το ορος εκαιετο πυρι και προσηλθετε προς με παντες οι ηγουμενοι των φυλων υμων και η γερουσια υμων
24 και ελεγετε ιδου εδειξεν ημιν κυριος ο θεος ημων την δοξαν αυτου και την φωνην αυτου ηκουσαμεν εκ μεσου του πυρος εν τη ημερα ταυτη ειδομεν οτι λαλησει ο θεος προς α
νθρωπον και ζησεται
25 και νυν μη αποθανωμεν οτι εξαναλωσει ημας το πυρ το μεγα τουτο εαν προσθωμεθα ημεις ακουσαι την φωνην κυριου του θεου ημων ετι και αποθανουμεθα
26 τις γαρ σαρξ ητις ηκουσεν φωνην θεου ζωντος λαλουντος εκ μεσου του πυρος ως ημεις και ζησεται
27 προσελθε συ και ακουσον οσα εαν ειπη κυριος ο θεος ημων και συ λαλησεις προς ημας παντα οσα αν λαληση κυριος ο θεος ημων προς σε και ακουσομεθα και ποιησομεν
28 και ηκουσεν κυριος την φωνην των λογων υμων λαλουντων προς με και ειπεν κυριος προς με ηκουσα την φωνην των λογων του λαου τουτου οσα ελαλησαν προς σε ορθως π
αντα οσα ελαλησαν
29 τις δωσει ουτως ειναι την καρδιαν αυτων εν αυτοις ωστε φοβεισθαι με και φυλασσεσθαι τας εντολας μου πασας τας ημερας ινα ευ η αυτοις και τοις υιοις αυτων δι' αιωνος
30 βαδισον ειπον αυτοις αποστραφητε υμεις εις τους οικους υμων
31 συ δε αυτου στηθι μετ' εμου και λαλησω προς σε τας εντολας και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα διδασκει αυτους και ποιειτωσαν εν τη γη ην εγω διδωμι αυτοις εν κληρ
ω
32 και φυλαξεσθε ποιειν ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου ουκ εκκλινειτε εις δεξια ουδε εις αριστερα
33 κατα πασαν την οδον ην ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτη οπως καταπαυση σε και ευ σοι η και μακροημερευσητε επι της γης ης κληρονομησετε
1 και αυται αι εντολαι και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων διδασκει υμας ποιειν ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομησαι
αυτην
2 ινα φοβησθε κυριον τον θεον υμων φυλασσεσθαι παντα τα δικαιωματα αυτου και τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον συ και οι υιοι σου και οι υιοι των υιων
σου πασας τας ημερας της ζωης σου ινα μακροημερευσητε
3 και ακουσον ισραηλ και φυλαξαι ποιειν οπως ευ σοι η και ινα πληθυνθητε σφοδρα καθαπερ ελαλησεν κυριος ο θεος των πατερων σου δουναι σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι
4 και ταυτα τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος τοις υιοις ισραηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος
εις εστιν
5 και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της δυναμεως σου
6 και εσται τα ρηματα ταυτα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εν τη καρδια σου και εν τη ψυχη σου
7 και προβιβασεις αυτα τους υιους σου και λαλησεις εν αυτοις καθημενος εν οικω και πορευομενος εν οδω και κοιταζομενος και διανισταμενος
8 και αφαιρεις αυτα εις σημειον επι της χειρος σου και εσται ασαλευτον προ οφθαλμων σου
9 και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων υμων και των πυλων υμων
10 και εσται οταν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν σου τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι σοι πολεις μεγαλας και καλας ας ουκ ωκοδομ
ησας
11 οικιας πληρεις παντων αγαθων ας ουκ ενεπλησας λακκους λελατομημενους ους ουκ εξελατομησας αμπελωνας και ελαιωνας ους ου κατεφυτευσας και φαγων και εμπλησθεις
12 προσεχε σεαυτω μη επιλαθη κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας
13 κυριον τον θεον σου φοβηθηση και αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηση και τω ονοματι αυτου ομη
14 ου πορευσεσθε οπισω θεων ετερων απο των θεων των εθνων των περικυκλω υμων
15 οτι θεος ζηλωτης κυριος ο θεος σου εν σοι μη οργισθεις θυμωθη κυριος ο θεος σου εν σοι και εξολεθρευση σε απο προσωπου της γης
16 ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ον τροπον εξεπειρασασθε εν τω πειρασμω
17 φυλασσω φυλαξη τας εντολας κυριου του θεου σου τα μαρτυρια και τα δικαιωματα οσα ενετειλατο σοι

- 18 και ποιησεις το αρεστον και το καλον εναντιον κυριου του θεου υμων ινα ευ σοι γενηται και εισελθης και κληρονομησης την γην την αγαθην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν υμων
- 19 εκδιωξαι παντας τους εχθρους σου προ προσωπου σου καθα ελαλησεν
- 20 και εσται οταν ερωτηση σε ο υιος σου αυριον λεγων τι εστιν τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν
- 21 και ερεις τω υιο σου οικεται ημεν τω φαραω εν γη αιγυπτω και εξηγαγεν ημας κυριος εκειθεν εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω
- 22 και εδωκεν κυριος σημεια και τερατα μεγαλα και πονηρα εν αιγυπτω εν φαραω και εν τω οικω αυτου ενωπιον ημων
- 23 και ημας εξηγαγεν εκειθεν ινα εισαγαγη ημας δουναι ημιν την γην ταυτην ην ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν ημων
- 24 και ενετειλατο ημιν κυριος ποιειν παντα τα δικαιωματα ταυτα φοβεισθαι κυριον τον θεον ημων ινα ευ η ημιν πασας τας ημερας ινα ζωμεν ωσπερ και σημερον
- 25 και ελεημοσυνη εσται ημιν εαν φυλασσωμεθα ποιειν πασας τας εντολας ταυτας εναντιον κυριου του θεου ημων καθα ενετειλατο ημιν κυριος
- 1 εαν δε εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι και εξαρει εθνη μεγαλα απο προσωπου σου τον χετταιον και γεργεσαιον και αμορραιον και χαναναιον και φερεζαιον και ευαιον και ιβουσαιον επτα εθνη πολλα και ισχυροτερα υμων
- 2 και παραδωσει αυτους κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και παταξεις αυτους αφανισμω αφανιεις αυτους ου διαθηση προς αυτους διαθηκην ουδε μη ελεησητε αυτους
- 3 ουδε μη γαμβρευσητε προς αυτους την θυγατερα σου ου δωσεις τω υιο αυτου και την θυγατερα αυτου ου ληψη τω υιο σου
- 4 αποστησει γαρ τον υιον σου απ' εμου και λατρευσει θεοις ετεροις και οργισθησεται θυμω κυριος εις υμας και εξολεθρευσει σε το ταχος
- 5 αλλ' ουτως ποιησετε αυτοις τους βομους αυτων καθελειτε και τας στηλας αυτων συντριψετε και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι
- 6 οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου και σε προειλατο κυριος ο θεος σου ινα σε αυτω λαον περιουσιον παρα παντα τα εθνη οσα επι προσωπου της γης
- 7 ουχ οτι πολυπληθειτε παρα παντα τα εθνη προειλατο κυριος υμας και εξελεξατο υμας υμεις γαρ εστε ολιγοστοι παρα παντα τα εθνη
- 8 αλλα παρα το αγαπαν κυριον υμας και διατηρων τον ορκον ον ωμοσεν τοις πατρασιν υμων εξηγαγεν κυριος υμας εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και ελυτρωσατο εξ οικου δουλειας εκ χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου
- 9 και γνωση οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος θεος πιστος ο φυλασσων διαθηκην και ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσωσιν τας εντολας αυτου εις χιλιας γενεας
- 10 και αποδιδους τοις μισουσιν κατα προσωπον εξολεθρευσαι αυτους και ουχι βραδυνει τοις μισουσιν κατα προσωπον αποδωσει αυτοις
- 11 και φυλαξη τας εντολας και τα δικαιωματα και τα κριματα ταυτα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν
- 12 και εσται ηνικα αν ακουσητε παντα τα δικαιωματα ταυτα και φυλαξητε και ποιησητε αυτα και διαφυλαξει κυριος ο θεος σου σοι την διαθηκην και το ελεος ο ωμοσεν τοις πατρασιν υμων
- 13 και αγαπησει σε και ευλογησει σε και πληθυνει σε και ευλογησει τα εκγονα της κοιλιας σου και τον καρπον της γης σου τον σιτον σου και τον οινον σου και το ελαιον σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου δουναι σοι
- 14 ευλογητος εση παρα παντα τα εθνη ουκ εσται εν υμιν αγονος ουδε στειρα και εν τοις κτηνεσιν σου
- 15 και περιελει κυριος απο σου πασαν μαλακιαν και πασας νοσους αιγυπτου τας πονηρας ας εωρακας και οσα εγνωσ ουκ επιθησει επι σε και επιθησει αυτα επι παντας τους μισουντας σε
- 16 και φαγη παντα τα σκυλα των εθνων α κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτοις και ου λατρευσεις τοις θεοις αυτων οτι σκωλον τουτο εστιν σοι
- 17 εαν δε λεγης εν τη διανοια σου οτι πολυ το εθνος τουτο η εγω πως δυνασομαι εξολεθρευσαι αυτους
- 18 ου φοβηθηση αυτους μνεια μνησθηση οσα εποιησεν κυριος ο θεος σου τω φαραω και πασι τοις αιγυπτιοις
- 19 τους πειρασμους τους μεγαλους ους ειδοσαν οι οφθαλμοι σου τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον ως εξηγαγεν σε κυριος ο θεος σου ουτως ποιησει κυριος ο θεος ημων πασιν τοις εθνεσιν ους συ φοβη απο προσωπου αυτων
- 20 και τας σφηκιας αποστελει κυριος ο θεος σου εις αυτους εως αν εκτριβωσιν οι καταλειμμενοι και οι κεκρυμμενοι απο σου
- 21 ου τρωθηση απο προσωπου αυτων οτι κυριος ο θεος σου εν σοι θεος μεγας και κραταιος

- 22 και καταναλώσει κυριος ο θεος σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου κατα μικρον μικρον ου δυνηση εξαναλωσαι αυτους το ταχος ινα μη γενηται η γη ερημος και πληθυνθη επι σε τα θηρια τα αγρια
- 23 και παραδωσει αυτους κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και απολεσει αυτους απολεια μεγαλη εως αν εξολεθρευση αυτους
- 24 και παραδωσει τους βασιλεις αυτων εις τας χειρας υμων και απολειται το ονομα αυτων εκ του τοπου εκεινου ουκ αντιστησεται ουδεις κατα προσωπον σου εως αν εξολεθρευσης αυτους
- 25 τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι ουκ επιθυμησεις αργυριον ουδε χρυσιον απ' αυτων και ου ληψησθε αυτω μη πταισης δι' αυτο οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν
- 26 και ουκ εισισεις βδελυγμα εις τον οικον σου και εση αναθημα ωσπερ τουτο προσοχθισματι προσοχθιεις και βδελυγματι βδελυξη οτι αναθημα εστιν
- 1 πασας τας εντολας ας εγω εντελλομαι υμιν σημερον φυλαξεσθε ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθητε και κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος υμων ωμοσεν υμιν τοις πατρασιν υμων
- 2 και μνησθηση πασαν την οδον ην ηγαγεν σε κυριος ο θεος σου εν τη ερημω οπως αν κακωση σε και εκπειραση σε και διαγνωσθη τα εν τη καρδια σου ει φυλαξη τας εντολας αυτου η ου
- 3 και εκακωσεν σε και ελιμαγχονησεν σε και εψωμισεν σε το μαννα ο ουκ ειδησαν οι πατερες σου ινα αναγγελιη σοι οτι ουκ επ' αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ' επι παντι ρηματι τω εκπορευομενω δια στοματος θεου ζησεται ο ανθρωπος
- 4 τα ιματια σου ου κατετριβη απο σου οι ποδες σου ουκ ετυλωθησαν ιδου τεσσαρακοντα ετη
- 5 και γνωση τη καρδια σου οτι ως ει τις παιδευσαι ανθρωπος τον υιον αυτου ουτως κυριος ο θεος σου παιδευσει σε
- 6 και φυλαξη τας εντολας κυριου του θεου σου πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου και φοβεισθαι αυτον
- 7 ο γαρ κυριος ο θεος σου εισαγει σε εις γην αγαθην και πολλην ου χειμαρροι υδατων και πηγαι αβυσσων εκπορευομεναι δια των πεδιων και δια των ορεων
- 8 γη πυρου και κριθης αμπελοι συκαι ροαι γη ελαιας ελαιου και μελιτος
- 9 γη εφ' ης ου μετα πτωχειας φαγη τον αρτον σου και ουκ ενδειθησθαι ουδεν επ' αυτης γη ης οι λιθοι σιδηρος και εκ των ορεων αυτης μεταλλευσεις χαλκον
- 10 και φαγη και εμπλησθησθαι και ευλογησεις κυριον τον θεον σου επι της γης της αγαθης ης εδωκεν σοι
- 11 προσεχε σεαυτω μη επιλαθη κυριου του θεου σου του μη φυλαξαι τας εντολας αυτου και τα κριματα και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον
- 12 μη φαγων και εμπλησθεις και οικιας καλας οικοδομησας και κατοικησας εν αυταις
- 13 και των βοων σου και των προβατων σου πληθυνθεντων σοι αργυριου και χρυσιου πληθυνθεντος σοι και παντων οσων σοι εσται πληθυνθεντων σοι
- 14 υψωθης τη καρδια και επιλαθη κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας
- 15 του αγαγοντος σε δια της ερημου της μεγαλης και της φοβερης εκεινης ου οφεις δακνων και σκορπιος και διψα ου ουκ ην υδωρ του εξαγαγοντος σοι εκ πετρας ακροτομου πη γην υδατος
- 16 του ψωμισαντος σε το μαννα εν τη ερημω ο ουκ ειδησαν οι πατερες σου ινα κακωση σε και εκπειραση σε και ευ σε ποιηση επ' εσχατων των ημερων σου
- 17 μη ειπης εν τη καρδια σου η ισχυς μου και το κρατος της χειρος μου εποιησεν μοι την δυναμιν την μεγαλην ταυτην
- 18 και μνησθησθαι κυριου του θεου σου οτι αυτος σοι διδωσιν ισχυν του ποιησαι δυναμιν και ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου ως σημερον
- 19 και εσται εαν ληθη επιλαθη κυριου του θεου σου και πορευθης οπισω θεων ετερων και λατρευσης αυτοις και προσκυνησης αυτοις διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην οτι απολεια απολεισθε
- 20 καθα και τα λοιπα εθνη οσα κυριος απολλυει προ προσωπου υμων ουτως απολεισθε ανθ' ων ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου του θεου υμων
- 1 ακουε ισραηλ συ διαβαινεις σημερον τον ιορδανην εισελθειν κληρονομησαι εθνη μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η υμεις πολεις μεγαλας και τειχηρεις εως του ουρανου
- 2 λαον μεγαν και πολυν και ευμηκη υιους ενακ ους συ οισθα και συ ακηκοας τις αντιστησεται κατα προσωπον υιων ενακ

- 3 και γνώση σημερον οτι κυριος ο θεος σου ουτος προπορευεται προ προσωπου σου πυρ καταναλισκον εστιν ουτος εξολεθρευσει αυτους και ουτος αποστρεψει αυτους απο προσωπου σου και απολεις αυτους καθαπερ ειπεν σοι κυριος
- 4 μη ειπης εν τη καρδια σου εν τω εξαναλωσαι κυριον τον θεον σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου λεγων δια τας δικαιοσυνας μου εισηγαγεν με κυριος κληρονομησαι την γην την αγαθην ταυτην αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους προ προσωπου σου
- 5 ουχι δια την δικαιοσυνην σου ουδε δια την οσιοτητα της καρδιας σου συ εισπορευη κληρονομησαι την γην αυτων αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου σου και ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων τω αβρααμ και τω ισαακ και τω ιακωβ
- 6 και γνώση σημερον οτι ουχι δια τας δικαιοσυνας σου κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι την γην την αγαθην ταυτην κληρονομησαι οτι λαος σκληροτραχηλος ει
- 7 μνησθητι μη επιλαθη οσα παρωξυνας κυριον τον θεον σου εν τη ερημω αφ' ης ημερας εξηλθετε εξ αιγυπτου εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον απειθουντες διετελειτε τα προς κυριον
- 8 και εν χωρηβ παρωξυνατε κυριον και εθυμωθη κυριος εφ' υμιν εξολεθρευσαι υμας
- 9 αναβαινοντος μου εις το ορος λαβειν τας πλακας τας λιθινας πλακας διαθηκης ας διεθετο κυριος προς υμας και κατεγινομην εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον
- 10 και εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας γεγραμμενας εν τω δακτυλω του θεου και επ' αυταις εγεγραπτο παντες οι λογοι ους ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει ι ημερα εκκλησιας
- 11 και εγενετο δια τεσσαρακοντα ημερων και τεσσαρακοντα νυκτων εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας πλακας διαθηκης
- 12 και ειπεν κυριος προς με αναστηθι καταβηθι το ταχος εντευθεν οτι ηνομησεν ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου παρεβησαν ταχυ εκ της οδου ης ενετειλω αυτοις εποιησαν εαυτοις χωνευμα
- 13 και ειπεν κυριος προς με λελαληκα προς σε απαξ και δις λεγων εωρακα τον λαον τουτον και ιδου λαος σκληροτραχηλος εστιν
- 14 εασον με εξολεθρευσαι αυτους και εξαλειψω το ονομα αυτων υποκατωθεν του ουρανου και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ισχυρον και πολυ μαλλον η τουτο
- 15 και επιστρεψας κατεβην εκ του ορους και το ορος εκαιετο πυρι και αι δυο πλακες επι ταις δυσι χειρσιν μου
- 16 και ιδων οτι ημαρτετε εναντιον κυριου του θεου υμων και εποιησατε υμιν εαυτοις χωνευτον και παρεβητε απο της οδου ης ενετειλατο υμιν κυριος
- 17 και επιλαβομενος των δυο πλακων ερριψα αυτας απο των δυο χειρων μου και συνετριψα εναντιον υμων
- 18 και εδεηθην εναντιον κυριου δευτερον καθαπερ και το προτερον τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον περι πασων των αμαρτιων υμων ων ημαρτετε ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου του θεου υμων παροξυναι αυτον
- 19 και εκφοβος εμι δια την οργην και τον θυμον οτι παρωξυνθη κυριος εφ' υμιν εξολεθρευσαι υμας και εισηκουσεν κυριος εμου και εν τω καιρω τουτω
- 20 και επι ααρων εθυμωθη κυριος σφοδρα εξολεθρευσαι αυτον και ηυξαμην και περι ααρων εν τω καιρω εκεινω
- 21 και την αμαρτιαν υμων ην εποιησατε τον μοσχον ελαβον αυτον και κατεκαυσα αυτον εν πυρι και συνεκοψα αυτον καταλεσας σφοδρα εως ου εγενετο λεπτον και εγενηθη ωσε ι κονιορτος και ερριψα τον κονιορτον εις τον χειμαρρον τον καταβαινοντα εκ του ορους
- 22 και εν τω εμπυρισμω και εν τω πειρασμω και εν τοις μνημασιν της επιθυμιας παροξυνοντες ητε κυριον τον θεον υμων
- 23 και οτε εξαπεστειλεν κυριος υμας εκ καθης βαρνη λεγων αναβητε και κληρονομησατε την γην ην διδωμι υμιν και ηπειθησατε τω ρηματι κυριου του θεου υμων και ουκ επιστευσατε αυτω και ουκ εισηκουσατε της φωνης αυτου
- 24 απειθουντες ητε τα προς κυριον απο της ημερας ης εγνωσθη υμιν
- 25 και εδεηθην εναντιον κυριου τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας οσας εδεηθην ειπεν γαρ κυριος εξολεθρευσαι υμας
- 26 και ευξαμην προς τον θεον και ειπα κυριε κυριε βασιλευ των θεων μη εξολεθρευσης τον λαον σου και την μεριδα σου ην ελυτρωσω εν τη ισχυι σου τη μεγαλη ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν τη ισχυι σου τη μεγαλη και εν τη χειρι σου τη κραταια και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω
- 27 μνησθητι αβρααμ και ισαακ και ιακωβ των θεραποντων σου οις ωμοσας κατα σεαυτου μη επιβλεψης επι την σκληροτητα του λαου τουτου και τα ασεβηματα και τα αμαρτηματα αυτων

28 μη ειπωσιν οι κατοικουντες την γην οθεν εξηγαγες ημας εκειθεν λεγοντες παρα το μη δυνασθαι κυριον εισαγαγειν αυτους εις την γην ην ειπεν αυτοις και παρα το μισησαι αυτους εξηγαγεν αυτους αποκτειναι εν τη ερημω

29 και ουτοι λαος σου και κληρος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν τη ισχυι σου τη μεγαλη και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω

1 εν εκεινω τω καιρω ειπεν κυριος προς με λαξευσον σεαυτω δυο πλακας λιθινας ωσπερ τας πρωτας και αναβηθι προς με εις το ορος και ποιησεις σεαυτω κιβωτον ξυλινην

2 και γραψω επι τας πλακας τα ρηματα α ην εν ταις πλαξιν ταις πρωταις ας συνετριψας και εμβάλεις αυτας εις την κιβωτον

3 και εποιησα κιβωτον εκ ξυλων ασηπτων και ελαξευσα τας δυο πλακας τας λιθινας ως αι πρωται και ανεβην εις το ορος και αι δυο πλακες επι ταις χερσιν μου

4 και εγραψεν επι τας πλακας κατα την γραφην την πρωτην τους δεκα λογους ους ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει εκ μεσου του πυρος και εδωκεν αυτας κυριος εμοι

5 και επιστραψας κατεβην εκ του ορους και ενεβαλον τας πλακας εις την κιβωτον ην εποιησα και ησαν εκει καθα ενετειλατο μοι κυριος

6 και οι υιοι ισραηλ απηραν εκ βηρωθ υιων ιακιμ μισαδαι εκει απεθανεν ααρων και εταφη εκει και ιερατευσεν ελεαζαρ υιος αυτου αντ' αυτου

7 εκειθεν απηραν εις γαδγαδ και απο γαδγαδ εις ετεβαθα γη χειμαρροι υδατων

8 εν εκεινω τω καιρω διεστειλεν κυριος την φυλην την λευι αιρειν την κιβωτον της διαθηκης κυριου παρεσταναι εναντι κυριου λειτουργειν και επευχεσθαι επι τω ονοματι αυτου ου εως της ημερας ταυτης

9 δια τουτο ουκ εστιν τοις λευιταις μερις και κληρος εν τοις αδελφοις αυτων κυριος αυτος κληρος αυτου καθα ειπεν αυτο

10 καγω ειστηκειν εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας και εισηκουσεν κυριος εμου και εν τω καιρω τουτω και ουκ ηθελησεν κυριος εξολεθρευσαι υμας

11 και ειπεν κυριος προς με βαδιζε απαρων εναντιον του λαου τουτου και εισπορευεσθωσαν και κληρονομειτωσαν την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων δουναι αυτοις

12 και νυν ισραηλ τι κυριος ο θεος σου αιτειται παρα σου αλλ' η φοβεισθαι κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου και αγαπαν αυτον και λατρευειν κυριω τω θεω σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου

13 φυλασσεσθαι τας εντολας κυριου του θεου σου και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ευ σοι η

14 ιδου κυριου του θεου σου ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου η γη και παντα οσα εστιν εν αυτη

15 πλην τους πατερας υμων προειλατο κυριος αγαπαν αυτους και εξελεξατο το σπερμα αυτων μετ' αυτους υμας παρα παντα τα εθνη κατα την ημεραν ταυτην

16 και περιτεμεισθε την σκληροκαρδιαν υμων και τον τραχηλον υμων ου σκληρυνειτε ετι

17 ο γαρ κυριος ο θεος υμων ουτος θεος των θεων και κυριος των κυριων ο θεος ο μεγας και ισχυρος και ο φοβερος οστις ου θαυμαζει προσωπον ουδ' ου μη λαβη δωρον

18 ποιων κρισιν προσηλυτω και ορφανω και χηρα και αγαπα τον προσηλυτον δουναι αυτω αρτον και ιματιον

19 και αγαπησετε τον προσηλυτον προσηλυτοι γαρ ητε εν γη αιγυπτω

20 κυριον τον θεον σου φοβηθηση και αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηση και τω ονοματι αυτου ομη

21 ουτος κανχημα σου και ουτος θεος σου οστις εποιησεν εν σοι τα μεγαλα και τα ενδοξα ταυτα α ειδοσαν οι οφθαλμοι σου

22 εν εβδομηκοντα ψυχαις κατεβησαν οι πατερες σου εις αιγυπτον νυν δε εποιησεν σε κυριος ο θεος σου ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει

1 και αγαπησεις κυριον τον θεον σου και φυλαξη τα φυλαγματα αυτου και τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου πασας τας ημερας

2 και γνωσεσθε σημερον οτι ουχι τα παιδια υμων οσοι ουκ οιδασιν ουδε ειδοσαν την παιδειαν κυριου του θεου σου και τα μεγαλεια αυτου και την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον

3 και τα σημεια αυτου και τα τερατα αυτου οσα εποιησεν εν μεσω αιγυπτου φαραω βασιλει αιγυπτου και παση τη γη αυτου

4 και οσα εποιησεν την δυναμιν των αιγυπτιων τα αρματα αυτων και την ιππον αυτων ως επεκλυσεν το υδωρ της θαλασσης της ερυθρας επι προσωπου αυτων καταδιωκοντων αυτων εκ των οπισω υμων και απωλεσεν αυτους κυριος εως της σημερον ημερας

5 και οσα εποιησεν υμιν εν τη ερημω εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον

- 6 και οσα εποησεν τω δαθαν και αβιρων υιοις ελιαβ υιου ρουβην ους ανοιξασα η γη το στομα αυτης κατεπιεν αυτους και τους οικους αυτων και τας σκηνας αυτων και πασαν αυτων την υποστασιν την μετ' αυτων εν μεσω παντος ισραηλ
- 7 οτι οι οφθαλμοι υμων εωρακαν παντα τα εργα κυριου τα μεγαλα οσα εποησεν υμιν σημερον
- 8 και φυλαξεσθε πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην
- 9 ινα μακροημερευσητε επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις και τω σπερματι αυτων μετ' αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι
- 10 εστιν γαρ η γη εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην ουχ ωσπερ η γη αιγυπτου εστιν οθεν εκπεπορευσθε εκειθεν οταν σπειρωσιν τον σπορον και ποτιζωσιν τοις ποσιν ωσει κηπον λαχανειας
- 11 η δε γη εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην γη ορεινη και πεδινη εκ του νετου του ουρανου πιεται υδωρ
- 12 γη ην κυριος ο θεος σου επισκοπειται αυτην δια παντος οι οφθαλμοι κυριου του θεου σου επ' αυτης απ' αρχης του ενιαυτου και εως συντελειας του ενιαυτου
- 13 εαν δε ακοη εισακουσητε πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου και λατρευειν αυτω εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου
- 14 και δωσει τον νετον τη γη σου καθ' ωραν προιμον και οψιμον και εισοισεις τον σιτον σου και τον οινον σου και το ελαιον σου
- 15 και δωσει χορτασματα εν τοις αγροις σου τοις κτηνεσιν σου και φαγων και εμπλησθεις
- 16 προσεχε σεαυτω μη πλατυνθη η καρδια σου και παραβητε και λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκνησητε αυτοις
- 17 και θυμωθεις οργη κυριος εφ' υμιν και συσχη τον ουρανον και ουκ εσται νετος και η γη ου δωσει τον καρπον αυτης και απολεισθε εν ταχει απο της γης της αγαθης ης εδωκεν ο κυριος υμιν
- 18 και εμβαλειτε τα ρηματα ταυτα εις την καρδιαν υμων και εις την ψυχην υμων και αφαγετε αυτα εις σημειον επι της χειρος υμων και εσται ασφαλευτον προ οφθαλμων υμων
- 19 και διδαξετε αυτα τα τεκνα υμων λαλειν αυτα καθημενους εν οικω και πορευομενους εν οδω και κοιταζομενους και διανισταμενους
- 20 και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων υμων και των πυλων υμων
- 21 ινα πολυημερευσητε και αι ημεραι των υιων υμων επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις καθως αι ημεραι του ουρανου επι της γης
- 22 και εσται εαν ακοη ακουσητε πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν αγαπαν κυριον τον θεον ημων και πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου και προσκολλασθαι αυτω
- 23 και εκβαλει κυριος παντα τα εθνη ταυτα απο προσωπου υμων και κληρονομησετε εθνη μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η υμεις
- 24 παντα τον τοπον ου εαν πατηση το ιχνος του ποδος υμων υμιν εσται απο της ερημου και αντιλιβανου και απο του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και εως της θαλασσης της επι δυσμων εσται τα ορια σου
- 25 ουκ αντιστησεται ουδεις κατα προσωπον υμων τον τρομον υμων και τον φοβον υμων επιθησει κυριος ο θεος υμων επι προσωπον πασης της γης εφ' ης εαν επιβητε επ' αυτης ον τροπον ελαλησεν κυριος προς υμας
- 26 ιδου εγω διδομι ενωπιον υμων σημερον ευλογιαν και καταραν
- 27 την ευλογιαν εαν ακουσητε τας εντολας κυριου του θεου υμων ας εγω εντελλομαι υμιν σημερον
- 28 και τας καταρας εαν μη ακουσητε τας εντολας κυριου του θεου υμων οσας εγω εντελλομαι υμιν σημερον και πλανηθητε απο της οδου ης ενετειλαμην υμιν πορευθεντες λατρευειν θεοις ετεροις ους ουκ οιδατε
- 29 και εσται οταν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην εις ην διαβαινεις εκει κληρονομησαι αυτην και δωσεις την ευλογιαν επ' ορος γαριζιν και την καταραν επ' ορος γαιβαλ
- 30 ουκ ιδου ταυτα περαν του ιορδανου οπισω οδον δυσμων ηλιου εν γη χανααν το κατοικουν επι δυσμων εχομενον του γολγολ πλησιον της δρυος της υψηλης
- 31 υμεις γαρ διαβαινετε τον ιορδανην εισελθοντες κληρονομησαι την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εν κληρω πασας τας ημερας και κληρονομησετε αυτην και κατοικησετε εν αυτη

- 32 και φυλαξεσθε του ποιειν παντα τα προσταγματα αυτου και τας κρισεις ταυτας οσας εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον
- 1 και ταυτα τα προσταγματα και αι κρισεις ας φυλαξετε του ποιειν επι της γης ης κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν εν κληρω πασας τας ημερας ας υμεις ζητε επι της γης
- 2 απωλεια απολειτε παντας τους τοπους εν οις ελατρευσαν εκει τοις θεοις αυτων ους υμεις κληρονομειτε αυτους επι των ορεων των υψηλων και επι των θινων και υποκατω δε νδρου δασεος
- 3 και κατασκαψετε τους βωμους αυτων και συντριψετε τας στηλας αυτων και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι και απολειται το ονομα αυτων εκ του τοπου εκεινου
- 4 ου ποιησετε ουτως κυριω τω θεω υμων
- 5 αλλ' η εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος υμων εν μια των φυλων υμων επονομασαι το ονομα αυτου εκει επικληθηται και εκζητησετε και εισελευσεσθε εκει
- 6 και οισετε εκει τα ολοκαυτωματα υμων και τα θυσιασματα υμων και τας απαρχας υμων και τας ευχας υμων και τα εκουσια υμων και τα πρωτοτοκα των βοων υμων και των προβατων υμων
- 7 και φαγεσθε εκει εναντιον κυριου του θεου υμων και ευφρανθησεσθε επι πασιν ου αν την χειρα επιβαλητε υμεις και οι οικoi υμων καθοτι ευλογησεν σε κυριος ο θεος σου
- 8 ου ποιησετε παντα α ημεις ποιουμεν ωδε σημερον εκαστος το αρεστον ενωπιον αυτου
- 9 ου γαρ ηκατε εως του νυν εις την καταπαυσιν και εις την κληρονομian ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν
- 10 και διαβησεσθε τον ιορδανην και κατοικησετε επι της γης ης κυριος ο θεος υμων κατακληρονομει υμιν και καταπαυσει υμας απο παντων των εχθρων υμων των κυκλω και κ ατοικησετε μετα ασφαλειας
- 11 και εσται ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος υμων επικληθηται το ονομα αυτου εκει εκει οισετε παντα οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον τα ολοκαυτωματα υμων και τα θυσιασματα υμων και τα επιδεκατα υμων και τας απαρχας των χειρων υμων και τα δοματα υμων και παν εκλεκτον των δωρων υμων οσα εαν ευξησθε τω θεω υμων
- 12 και ευφρανθησεσθε εναντιον κυριου του θεου υμων υμεις και οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων οι παιδες υμων και αι παιδισκαι υμων και ο λευιτης ο επι των πυλων υμων οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μεθ' υμων
- 13 προσεχε σεαυτω μη ανενεγκης τα ολοκαυτωματα σου εν παντι τοπω ου εαν ιδης
- 14 αλλ' η εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον εν μια των φυλων σου εκει ανοισεις τα ολοκαυτωματα σου και εκει ποιησεις παντα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον
- 15 αλλ' η εν παση επιθυμια σου θυσεις και φαγη κρεα κατα την ευλογian κυριου του θεου σου ην εδωκεν σοι εν παση πολει ο ακαθαρτος εν σοι και ο καθαρος επι το αυτο φαγεται αυτο ως δορκαδα η ελαφον
- 16 πλην το αιμα ου φαγεσθε επι την γην εκχειτε αυτο ως υδωρ
- 17 ου δυνηση φαγειν εν ταις πολεσιν σου το επιδεκατον του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου τα πρωτοτοκα των βοων σου και των προβατων σου και πασας ευχας οσας αν ευξησθε και τας ομολογιας υμων και τας απαρχας των χειρων υμων
- 18 αλλ' η εναντιον κυριου του θεου σου φαγη αυτα εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτω συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου και ο προσηλυτος ο εν ταις πολεσιν υμων και ευφρανθηση εναντιον κυριου του θεου σου επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου
- 19 προσεχε σεαυτω μη εγκαταλιπης τον λευιτην παντα τον χρονον οσον εαν ζης επι της γης
- 20 εαν δε εμπλατυνη κυριος ο θεος σου τα ορια σου καθατερ ελαλησεν σοι και ερεις φαγομαι κρεα εαν επιθυμηση η ψυχη σου ωστε φαγειν κρεα εν παση επιθυμια της ψυχης σου φαγη κρεα
- 21 εαν δε μακροτερον απεχη σου ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηται το ονομα αυτου εκει και θυσεις απο των βοων σου και απο των προβατων σου ων αν δω ο θεος σοι ον τροπον ενετεilaμην σοι και φαγη εν ταις πολεσιν σου κατα την επιθυμian της ψυχης σου
- 22 ως εσθεται η δορκας και η ελαφος ουτως φαγη αυτο ο ακαθαρτος εν σοι και ο καθαρος ωσαντως εδεται
- 23 προσεχε ισχυρωσ του μη φαγειν αιμα οτι το αιμα αυτου ψυχη ου βρωθησεται η ψυχη μετα των κρεων

- 24 ου φαγεσθε επι την γην εκχεειτε αυτο ως υδωρ
- 25 ου φαγη αυτο ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου
- 26 πλην τα αγια σου εαν γενηται σοι και τας ευχας σου λαβων ηξεις εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει
- 27 και ποιησεις τα ολοκαυτωματα σου τα κρεα ανοισεις επι το θυσιαστηριον κυριου του θεου σου το δε αιμα των θυσιων σου προσχεεις προς την βασιν του θυσιαστηριου κυριο υ του θεου σου τα δε κρεα φαγη
- 28 φυλασσου και ακουε και ποιησεις παντας τους λογους ους εγω εντελλομαι σοι ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου δι' αιωνος εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου
- 29 εαν δε εξολεθρευση κυριος ο θεος σου τα εθνη εις ους συ εισπορευη εκει κληρονομησαι την γην αυτων απο προσωπου σου και κατακληρονομησεις αυτους και κατοικησης εν τη γη αυτων
- 30 προσεχε σεαυτω μη εκζητησης επακολουθησαι αυτοις μετα το εξολεθρευθηναι αυτους απο προσωπου σου ου μη εκζητησης τους θεους αυτων λεγων πως ποιουσιν τα εθνη τα υτα τοις θεοις αυτων ποιησω καγω
- 31 ου ποιησεις ουτως κυριω τω θεω σου τα γαρ βδελυγματα α κυριος εμισησεν εποησαν τοις θεοις αυτων οτι τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων κατακαιουσιν εν πυρι τοις θεοις αυτων
- 1 παν ρημα ο εγω εντελλομαι σοι σημερον τουτο φυλαξη ποιειν ου προσθησεις επ' αυτο ουδε αφελεις απ' αυτου
- 2 εαν δε αναστη εν σοι προφητης η ενυπνιαζομενος ενυπνιον και δω σοι σημειον η τερας
- 3 και ελθη το σημειον η το τερας ο ελαλησεν προς σε λεγων πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ οιδατε
- 4 ουκ ακουσεσθε των λογων του προφητου εκεινου η του ενυπνιαζομενου το ενυπνιον εκεινο οτι πειραζει κυριος ο θεος υμας ειδεναι ει αγαπατε κυριον τον θεον υμων εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων
- 5 οπισω κυριου του θεου υμων πορευεσθε και αυτον φοβηθησεσθε και τας εντολας αυτου φυλαξεσθε και της φωνης αυτου ακουσεσθε και αυτω προστεθησεσθε
- 6 και ο προφητης εκεινος η ο το ενυπνιον ενυπνιαζομενος εκεινος αποθανειται ελαλησεν γαρ πλανησαι σε απο κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου του λυτρωσαμενου σε εκ της δουλειας εξωσαι σε εκ της οδου ης εντειλατο σοι κυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτη και αφανιεις τον πονηρον εξ υμων αυτων
- 7 εαν δε παρακαλεση σε ο αδελφος σου εκ πατρος σου η εκ μητρος σου η ο υιος σου η η θυγατηρ σου η η γυνη η εν κολπω σου η ο φιλος ο ισος της ψυχης σου λαθρα λεγων βαδισωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ ηδεις συ και οι πατερες σου
- 8 απο των θεων των εθνων των περικυκλω υμων των εγγιζοντων σοι η των μακραν απο σου απ' ακρου της γης εως ακρου της γης
- 9 ου συνθελησεις αυτω και ουκ εισακουση αυτου και ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτω ουκ επιποθησεις επ' αυτω ουδ' ου μη σκεπασης αυτον
- 10 αναγγελων αναγγελεις περι αυτου αι χειρες σου εσονται επ' αυτον εν πρωτοις αποκτειναι αυτον και αι χειρες παντος του λαου επ' εσχατω
- 11 και λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις και αποθανειται οτι εξητησεν αποστησαι σε απο κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας
- 12 και πας ισραηλ ακουσας φοβηθησεται και ου προσθησουσιν επι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν
- 13 εαν δε ακουσης εν μια των πολεων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κατοικειν σε εκει λεγοντων
- 14 εξηλθοσαν ανδρες παρανομοι εξ υμων και απεστησαν παντας τους κατοικουντας την πολιν αυτων λεγοντες πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ ηδείτε
- 15 και ερωτησεις και ερανησεις σφοδρα και ιδου αληθης σαφως ο λογος γεγενηται το βδελυγμα τουτο εν υμιν
- 16 αναιρων ανελεις παντας τους κατοικουντας εν τη πολει εκεινη εν φονω μαχαιρας αναθεματι αναθεματιετε αυτην και παντα τα εν αυτη
- 17 και παντα τα σκυλα αυτης συναξεις εις τας διόδους αυτης και εμπρησεις την πολιν εν πυρι και παντα τα σκυλα αυτης πανδημει εναντιον κυριου του θεου σου και εσται οικητος εις τον αιωνα ουκ ανοικοδομηθησεται επι
- 18 ου προσκολληθησεται εν τη χειρι σου ουδεν απο του αναθεματος ινα αποστραφη κυριος απο θυμου της οργης αυτου και δωσει σοι ελεος και ελεησει σε και πληθυνει σε ον τροπον ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου

- 19 εαν ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου
- 1 υιοι εστε κυριου του θεου υμων ου φοιβησετε ουκ επιθησετε φαλακρωμα ανα μεσον των οφθαλμων υμων επι νεκρω
- 2 οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου και σε εξελεξατο κυριος ο θεος σου γενεσθαι σε αυτω λαον περιουσιον απο παντων των εθνων των επι προσωπου της γης
- 3 ου φαγεσθε παν βδελυγμα
- 4 ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε μοσχον εκ βοων και αμνον εκ προβατων και χιμαρον εξ αιγων
- 5 ελαφον και δορκαδα και βουβαλον και τραγελαφον και πυγαργον ορυγα και καμηλοπαρδαλιν
- 6 παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε
- 7 και ταυτα ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον και δασυποδα και χοιρογυλλιον οτι αναγουσιν μηρυκισμον και οπλην ου διχηλουσιν ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν
- 8 και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας οπλης και τουτο μηρυκισμον ου μαρκαται ακαθαρτον τουτο υμιν απο των κρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμων αυτων ουχ απεσθε
- 9 και ταυτα φαγεσθε απο παντων των εν τοις υδασιν παντα οσα εστιν εν αυτοις πτερυγια και λεπιδες φαγεσθε
- 10 και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες ου φαγεσθε ακαθαρτα υμιν εστιν
- 11 παν ορνειον καθαρων φαγεσθε
- 12 και ταυτα ου φαγεσθε απ' αυτων τον αετον και τον γρυπα και τον αλαιετον
- 13 και τον γυπα και τον ικτινα και τα ομοια αυτω
- 14 και παντα κορακα και τα ομοια αυτω
- 15 και στρουθον και γλαυκα και λαρων
- 16 και ερωδιον και κυκνον και ιβιν
- 17 και καταρακτην και ιερακα και τα ομοια αυτω και εποπα και νυκτικορακα
- 18 και πελεκανα και χαραδριον και τα ομοια αυτω και πορφυριωνα και νυκτεριδα
- 19 παντα τα ερπετα των πετεινων ακαθαρτα ταυτα εστιν υμιν ου φαγεσθε απ' αυτων
- 20 παν πετεινον καθαρων φαγεσθε
- 21 παν θνησιμιον ου φαγεσθε τω παροικω τω εν ταις πολεσιν σου δοθησεται και φαγεται η αποδωση τω αλλοτριω οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου ουχ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου
- 22 δεκατην αποδεκατωσεις παντος γεννηματος του σπερματος σου το γενημα του αγρου σου ενιαυτον κατ' ενιαυτον
- 23 και φαγη αυτο εναντι κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηται το ονομα αυτου εκει οισετε τα επιδεκατα του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου τα πρωτοτοκα των βοων σου και των προβατων σου ινα μαθης φοβεισθαι κυριον τον θεον σου πασας τας ημερας
- 24 εαν δε μακραν γενηται απο σου η οδος και μη δυνη αναφερειν αυτα οτι μακραν απο σου ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηται το ονομα αυτου εκει οτι ευλογησει σε κυριος ο θεος σου
- 25 και αποδωση αυτα αργυριου και λημψη το αργυριον εν ταις χερσιν σου και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον
- 26 και δωσεις το αργυριον επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου επι βουσι η επι προβατοις επι οινω η επι σικερα η επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου και φαγη εκει εναντιον κυριου του θεου σου και ευφρανθηση συ και ο οικος σου
- 27 και ο λευιτης ο εν ταις πολεσιν σου οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου
- 28 μετα τρια ετη εξοισεις παν το επιδεκατον των γεννηματων σου εν τω ενιαυτω εκεινω θησεις αυτο εν ταις πολεσιν σου

- 29 και ελευσεται ο λευιτης οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου και ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η εν ταις πολεσιν σου και φαγονται και εμπλησθησονται ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις οις εαν ποιης
- 1 δι' επτα ετων ποιησεις αφεσιν
- 2 και ουτως το προσταγμα της αφεσεως αφησεις παν χρεος ιδιον ο οφειλει σοι ο πλησιον και τον αδελφον σου ουκ απαιτησεις οτι επικεκληται αφεσις κυριω τω θεω σου
- 3 τον αλλοτριον απαιτησεις οσα εαν η σοι παρ' αυτω του αδελφου σου αφεσιν ποιησεις του χρεους σου
- 4 οτι ουκ εσται εν σοι ενδεης οτι ευλογων ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω κατακληρονομησαι αυτην
- 5 εαν δε ακοη εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον
- 6 οτι κυριος ο θεος σου ευλογησεν σε ον τροπον ελαλησεν σοι και δανειεις εθνεσιν πολλοις συ δε ου δανιη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσιν
- 7 εαν δε γενηται εν σοι ενδεης των αδελφων σου εν μια των πολεων σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ουκ αποστερξεις την καρδιαν σου ουδ' ου μη συσφιγξης την χειρα σου απο του αδελφου σου του επιδεομενου
- 8 ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου αυτω δανειον δανειεις αυτω οσον επιδεεται καθ' οσον ενδεειται
- 9 προσεχε σεαυτω μη γενηται ρημα κρυπτον εν τη καρδια σου ανομημα λεγων εγγιζει το ετος το εβδομον ετος της αφεσεως και πονηρευσηται ο οφθαλμος σου τω αδελφω σου τω επιδεομενω και ου δωσεις αυτω και βοησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια μεγαλη
- 10 διδους δωσεις αυτω και δανειον δανειεις αυτω οσον επιδεεται και ου λυπηθηση τη καρδια σου διδοντος σου αυτω οτι δια το ρημα τουτο ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου
- 11 ου γαρ μη εκλιπη ενδεης απο της γης δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο λεγων ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου τω αδελφω σου τω πενητι και τω επιδεομενω τω επι της γης σου
- 12 εαν δε πραθη σοι ο αδελφος σου ο εβραιος η η εβραια δουλευσει σοι εξ ετη και τω εβδομω εξαποστειλεις αυτον ελευθερον απο σου
- 13 οταν δε εξαποστελλης αυτον ελευθερον απο σου ουκ εξαποστειλεις αυτον κενον
- 14 εφοδιον εφοδιασεις αυτον απο των προβατων σου και απο του σιτου σου και απο της ληνου σου καθα ευλογησεν σε κυριος ο θεος σου δωσεις αυτω
- 15 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτου και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εκειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο
- 16 εαν δε λεγη προς σε ουκ εξελυσομαι απο σου οτι ηγαπηκεν σε και την οικιαν σου οτι ευ αυτω εστιν παρα σοι
- 17 και λημψη το οπητιον και τρυπησεις το ωτιον αυτου προς την θυραν και εσται σοι οικετης εις τον αιωνα και την παιδισκην σου ποιησεις ωσαντως
- 18 ου σκληρον εσται εναντιον σου εξαποστελλομενων αυτων ελευθερων απο σου οτι εφετιον μισθον του μισθουτου εδουλευσεν σοι εξ ετη και ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν πασιν οις εαν ποιης
- 19 παν πρωτοτοκον ο εαν τεχθη εν τοις βουσιν σου και εν τοις προβατοις σου τα αρσενικα αγιασεις κυριω τω θεω σου ουκ εργα εν τω πρωτοτοκω μοσχω σου και ου μη κειρης το πρωτοτοκον των προβατων σου
- 20 εναντι κυριου φαγη αυτο ενιαυτον εξ ενιαυτου εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου συ και ο οικος σου
- 21 εαν δε η εν αυτω μωμος χωλον η τυφλον η και πας μωμος πονηρος ου θυσεις αυτο κυριω τω θεω σου
- 22 εν ταις πολεσιν σου φαγη αυτο ο ακαθαρτος εν σοι και ο καθαρως ωσαντως εδεται ως δορκαδα η ελαφον
- 23 πλην το αιμα ου φαγεσθε επι την γην εκχεεις αυτο ως υδωρ
- 1 φυλαξαι τον μηνα των νεων και ποιησεις το πασχα κυριω τω θεω σου οτι εν τω μηνι των νεων εξηλθεσ εξ αιγυπτου νυκτος
- 2 και θυσεις το πασχα κυριω τω θεω σου προβατα και βοας εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον επικληθηναι το ονομα αυτου εκει
- 3 ου φαγη επ' αυτου ζυμην επτα ημερας φαγη επ' αυτου αζυμα αρτον κακωσεως οτι εν σπουδη εξηλθετε εξ αιγυπτου ινα μνησθητε την ημεραν της εξοδιας υμων εκ γης αιγυπτου πασας τας ημερας της ζωης υμων
- 4 ουκ οφθησεται σοι ζυμη εν πασι τοις οριοις σου επτα ημερας και ου κοιμηθησεται απο των κρεων ων εαν θυσης το εσπερας τη ημερα τη πρωτη εις το πρωι

5 ου δυνηση θυσαι το πασχα εν ουδεμια των πολεων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι
6 αλλ' η εις τον τοπον ον εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει θυσαι το πασχα εσπερας προς δυσμας ηλιου εν τω καιρω ω εξηλθες εξ αιγυπτου
7 και εψησεις και οπτησεις και φαγη εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον και αποστραφηση το πρωι και απελευση εις τους οικους σου
8 εξ ημερας φαγη αζυμα και τη ημερα τη εβδομη εξοδιον εορτη κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον πλην οσα ποιηθησεται ψυχη
9 επτα εβδομαδας ολοκληρους εξαριθμησεις σεαυτω αρξαμενου σου δρεπανον επ' αμητον αρξη εξαριθμησαι επτα εβδομαδας
10 και ποιησεις εορτην εβδομαδων κυριω τω θεω σου καθοτι η χειρ σου ισχυει οσα αν δω σοι καθοτι ηυλογησεν σε κυριος ο θεος σου
11 και ευφρανθηση εναντιον κυριου του θεου σου συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδικη σου και ο λευιτης ο εν ταις πολεσιν σου και ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η εν υμιν εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει
12 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω και φυλαξη και ποιησεις τας εντολας ταυτας
13 εορτην σκηνων ποιησεις σεαυτω επτα ημερας εν τω συναγαγειν σε εκ του αλωνος σου και απο της ληνου σου
14 και ευφρανθηση εν τη εορτη σου συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδικη σου και ο λευιτης και ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η ουσα εν ταις πολεσιν σου
15 επτα ημερας εορτασεις κυριω τω θεω σου εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτω εαν δε ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις γενημασιν σου και εν παντι εργω των χειρων σου και εση ευφραινομενος
16 τρεις καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενικον σου εναντιον κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται αυτον κυριος εν τη εορτη των αζυμων και εν τη εορτη των εβδομαδων και εν τη εορτη της σκηνοπηγιας ουκ οφθησεται ενωπιον κυριου του θεου σου κενος
17 εκαστος κατα δυναμιν των χειρων υμων κατα την ευλογιαν κυριου του θεου σου ην εδωκεν σοι
18 κριτας και γραμματοεισαγωγεις καταστησεις σεαυτω εν πασαις ταις πολεσιν σου αις κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κατα φυλας και κρινουσιν τον λαον κρισιν δικαιαν
19 ουκ εκκλινουσιν κρισιν ουκ επιγνωσονται προσωπον ουδε λημψονται δωρον τα γαρ δωρα εκτυφλοι οφθαλμους σοφων και εξαρει λογους δικαιων
20 δικαιως το δικαιον διωξη ινα ζητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι
21 ου φυτευσεις σεαυτω αλσος παν ξυλον παρα το θυσιαστηριον κυριου του θεου σου ο ποιησεις σεαυτω
22 ου στησεις σεαυτω στηλην α εμισησεν κυριος ο θεος σου
1 ου θυσαι κυριω τω θεω σου μοσχον η προβατον εν ω εστιν εν αυτω μομος παν ρημα πονηρον οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν
2 εαν δε ευρεθη εν σοι εν μια των πολεων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ανηρ η γυνη οστις ποιησει το πονηρον εναντιον κυριου του θεου σου παρελθειν την διαθηκην α υτου
3 και ελθοντες λατρευσωσιν θεοις ετεροις και προσκυνησωσιν αυτοις τω ηλιο η τη σεληνη η παντι των εκ του κοσμου του ουρανου α ου προσεταξεν
4 και αναγγελη σοι και εκζητησεις σφοδρα και ιδου αληθως γεγονεν το ρημα γεγενηται το βδελυγμα τουτο εν ισραηλ
5 και εξαξεις τον ανθρωπον εκεινον η την γυναικα εκεινην και λιθοβολησετε αυτους εν λιθοις και τελευτησουσιν
6 επι δυσιν μαρτυσιν η επι τρισιν μαρτυσιν αποθαινειται ο αποθνησκων ουκ αποθαινειται εφ' ενι μαρτυρι
7 και η χειρ των μαρτυρων εσται επ' αυτω εν πρωτοις θανατωσαι αυτον και η χειρ παντος του λαου επ' εσχατων και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων
8 εαν δε αδυνατηση απο σου ρημα εν κρισει ανα μεσον αιμα αιματος και ανα μεσον κρισις κρισεως και ανα μεσον αφη αφης και ανα μεσον αντιλογια αντιλογια ρηματα κρισεως εν ταις πολεσιν υμων και αναστας αναβηση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει
9 και ελευση προς τους ιερεις τους λευιτας και προς τον κριτην ος αν γενηται εν ταις ημεραις εκειναις και εκζητησαντες αναγγελουσιν σοι την κρισιν
10 και ποιησεις κατα το πραγμα ο εαν αναγγειλωσιν σοι εκ του τοπου ου αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει και φυλαξη σφοδρα ποιησαι κατα παντα οσα εαν νομοθετηθη σοι
11 κατα τον νομον και κατα την κρισιν ην αν ειπωσιν σοι ποιησεις ουκ εκκλινεις απο του ρηματος ου εαν αναγγειλωσιν σοι δεξια ουδε αριστερα

- 12 και ο άνθρωπος ος αν ποιηση εν υπερηφانيا του μη υπακουσαι του ιερεως του παρεστηκοτος λειτουργειν επι τω ονοματι κυριου του θεου σου η του κριτου ος αν η εν ταις ημεραις εκειναις και αποθανειται ο ανθρωπος εκεινος και εξαρει τον πονηρον εξ ισραηλ
- 13 και πας ο λαος ακουσας φοβηθησεται και ουκ ασεβησει ετι
- 14 εαν δε εισελθης εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και κληρονομησής αυτην και κατοικησής επ' αυτης και ειπής καταστησω επ' εμαυτον αρχοντα καθα και τα λοιπα εθνη τα κυκλω μου
- 15 καθιστων καταστησεις επι σεαυτον αρχοντα ον αν εκλεξήται κυριος ο θεος σου αυτον εκ των αδελφων σου καταστησεις επι σεαυτον αρχοντα ου δυνηση καταστησαι επι σεαυτον ανθρωπον αλλοτριον οτι ουκ αδελφος σου εστιν
- 16 διοτι ου πληθυνει εαυτω ιππον ουδε μη αποστρεψη τον λαον εις αιγυπτον οπως πληθυνη εαυτω ιππον ο δε κυριος ειπεν ου προσθησετε αποστρεψαι τη οδω ταυτη ετι
- 17 και ου πληθυνει εαυτω γυναικας ουδε μεταστησεται αυτου η καρδια και αργυριον και χρυσιον ου πληθυνει εαυτω σφοδρα
- 18 και εσται οταν καθιση επι της αρχης αυτου και γραψει εαυτω το δευτερονομιον τουτο εις βιβλιον παρα των ιερεων των λευιτων
- 19 και εσται μετ' αυτου και αναγνωσεται εν αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου ινα μαθη φοβεισθαι κυριον τον θεον αυτου φυλασσεσθαι πασας τας εντολας ταυτας και τα δικαιωματα ταυτα ποιειν
- 20 ινα μη υψωθη η καρδια αυτου απο των αδελφων αυτου ινα μη παραβη απο των εντολων δεξια η αριστερα οπως αν μακροχρονησει επι της αρχης αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ
- 1 ουκ εσται τοις ιερευσιν τοις λευιταις ολη φυλη λευι μερις ουδε κληρος μετα ισραηλ καρπωματα κυριου ο κληρος αυτων φαγονται αυτα
- 2 κληρος δε ουκ εσται αυτοις εν τοις αδελφοις αυτων κυριος αυτος κληρος αυτου καθοτι ειπεν αυτω
- 3 και αυτη η κρισις των ιερεων τα παρα του λαου παρα των θυοντων τα θυματα εαν τε μοσχον εαν τε προβατον και δωσει τω ιερει τον βραχιονα και τα σιαγονια και το ενυστρον
- 4 και τας απαρχας του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου και την απαρχην των κουρων των προβατων σου δωσεις αυτω
- 5 οτι αυτον εξελεξατο κυριος ο θεος σου εκ πασων των φυλων σου παρεσταναι εναντι κυριου του θεου σου λειτουργειν και ευλογειν επι τω ονοματι αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ
- 6 εαν δε παραγενηται ο λευιτης εκ μιας των πολεων υμων εκ παντων των υιων ισραηλ ου αυτος παροικει καθοτι επιθυμει η ψυχη αυτου εις τον τοπον ον αν εκλεξήται κυριος
- 7 και λειτουργησει τω ονοματι κυριου του θεου αυτου ωσπερ παντες οι αδελφοι αυτου οι λευιται οι παρεστηκοτες εκει εναντι κυριου
- 8 μεριδα μεμερισμενη φαγεται πλην της πρασεως της κατα πατριαν
- 9 εαν δε εισελθης εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου μαθηση ποιειν κατα τα βδελυγματα των εθνων εκεινων
- 10 ουχ ευρεθησεται εν σοι περικαθαιρων τον υιον αυτου η την θυγατερα αυτου εν πυρι μαντευομενος μαντειαν κληδονιζομενος και οιωνιζομενος φαρμακος
- 11 επαειδων επαοιδην εγγαστριμυθος και τερατοσκοπος επερωτων τους νεκρους
- 12 εστιν γαρ βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα ενεκεν γαρ των βδελυγματων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους απο σου
- 13 τελειος εση εναντιον κυριου του θεου σου
- 14 τα γαρ εθνη ταυτα ους συ κατακληρονομεις αυτους ουτοι κληδονων και μαντειων ακουσονται σοι δε ουχ ουτως εδωκεν κυριος ο θεος σου
- 15 προφητην εκ των αδελφων σου ως εμε αναστησει σοι κυριος ο θεος σου αυτου ακουσεσθε
- 16 κατα παντα οσα ητησω παρα κυριου του θεου σου εν χωρηβ τη ημερα της εκκλησιας λεγοντες ου προσθησομεν ακουσαι την φωνην κυριου του θεου ημων και το πυρ το μεγα τουτο ουκ οψομεθα ετι ουδε μη αποθανωμεν
- 17 και ειπεν κυριος προς με ορθως παντα οσα ελαλησαν
- 18 προφητην αναστησω αυτοις εκ των αδελφων αυτων ωσπερ σε και δωσω το ρημα μου εν τω στοματι αυτου και λαλησει αυτοις καθοτι αν εντειλωμαι αυτω
- 19 και ο ανθρωπος ος εαν μη ακουση οσα εαν λαληση ο προφητης επι τω ονοματι μου εγω εκδικησω εξ αυτου

20 πλιν ο προφητης ος αν ασεβηση λαλησαι επι τω ονοματι μου ρημα ο ου προσεταξα λαλησαι και ος αν λαληση επ' ονοματι θεων ετερων αποθανειται ο προφητης εκεινος
21 εαν δε ειπης εν τη καρδια σου πως γνωσομεθα το ρημα ο ουκ ελαλησεν κυριος
22 οσα εαν λαληση ο προφητης επι τω ονοματι κυριου και μη γενηται το ρημα και μη συμβη τουτο το ρημα ο ουκ ελαλησεν κυριος εν ασεβεια ελαλησεν ο προφητης εκεινος ουκ
αφεξεσθε αυτου
1 εαν δε αφανιση κυριος ο θεος σου τα εθνη α ο θεος σου διδωσιν σοι την γην αυτων και κατακληρονομησητε αυτους και κατοικησητε εν ταις πολεσιν αυτων και εν τοις οικοις
αυτων
2 τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω εν μεσω της γης σου ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι
3 στοχασαι σοι την οδον και τριμεριεις τα ορια της γης σου ην καταμεριζει σοι κυριος ο θεος σου και εσται καταφυγη εκει παντι φονευτη
4 τουτο δε εσται το προσταγμα του φονευτου ος αν φυγη εκει και ζησεται ος αν παταξη τον πλησιον αυτου ακουσιως και ουτος ου μισων αυτον προ της εχθες και προ της τριτη
ς
5 και ος αν εισελθη μετα του πλησιον εις τον δρυμον συναγαγειν ξυλα και εκκρουσθη η χειρ αυτου τη αξινη κοπτοντος το ξυλον και εκπεσον το σιδηριον απο του ξυλου τυχη το
υ πλησιον και αποθανη ουτος καταφευζεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησεται
6 ινα μη διωξας ο αγχιστευων του αιματος οπισω του φονευσαντος οτι παραθερμανται τη καρδια και καταλαβη αυτον εαν μακροτερα η η οδος και παταξη αυτου την ψυχην
και αποθανη και τουτω ουκ εστιν κρισις θανατου οτι ου μισων ην αυτον προ της εχθες και προ της τριτης
7 δια τουτο εγω σοι εντελλομαι το ρημα τουτο λεγων τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω
8 εαν δε εμπλατυνη κυριος ο θεος σου τα ορια σου ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δω σοι κυριος πασαν την γην ην ειπεν δουναι τοις πατρασιν σου
9 εαν ακουσης ποιειν πασας τας εντολας ταυτας ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου πασας τας ημερας και προ
σθησεις σεαυτω ετι τρεις πολεις προς τας τρεις ταυτας
10 και ουκ εκχυθησεται αιμα αναιτιον εν τη γη σου η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και ουκ εσται εν σοι αιματι ενοχος
11 εαν δε γενηται ανθρωπος μισων τον πλησιον και ενεδρευση αυτον και επαναστη επ' αυτον και παταξη αυτου ψυχην και απεθανη και φυγη εις μιαν των πολεων τουτων
12 και αποστελουσιν η γερουσια της πολεως αυτου και λημψονται αυτον εκειθεν και παραδωσουσιν αυτον εις χειρας τω αγχιστευοντι του αιματος και αποθανειται
13 ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτω και καθαριεις το αιμα το αναιτιον εξ ισραηλ και ευ σοι εσται
14 ου μετακινήσεις ορια του πλησιον σου α εστησαν οι πατερες σου εν τη κληρονομια σου η κατεκληρονομηθης εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω
15 ουκ εμμενει μαρτυς εις μαρτυρησαι κατα ανθρωπου κατα πασαν αδικιαν και κατα παν αμαρτημα και κατα πασαν αμαρτιαν ην αν αμαρτη επι στοματος δυο μαρτυρων και ε
πι στοματος τριων μαρτυρων σταθησεται παν ρημα
16 εαν δε καταστη μαρτυς αδικος κατα ανθρωπου καταλεγων αυτου ασεβειαν
17 και στησονται οι δυο ανθρωποι οις εστιν αυτοις η αντιλογια εναντι κυριου και εναντι των ιερεων και εναντι των κριτων οι εαν ωσιν εν ταις ημεραις εκειναις
18 και εξετασωσιν οι κριται ακριβως και ιδου μαρτυς αδικος εμαρτυρησεν αδικα αντεστη κατα του αδελφου αυτου
19 και ποιησετε αυτω ον τροπον επονηρευσατο ποιησαι κατα του αδελφου αυτου και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων
20 και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται και ου προσθησουσιν ετι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν
21 ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτω ψυχην αντι ψυχης οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος
1 εαν δε εξελθης εις πολεμον επι τους εχθρους σου και ιδης ιππον και αναβατην και λαον πλειονα σου ου φοβηθηση απ' αυτων οτι κυριος ο θεος σου μετα σου ο αναβιβασας σε
εκ γης αιγυπτου
2 και εσται οταν εγγισης τω πολεμω και προσεγγισας ο ιερευς λαλησει τω λαω
3 και ερει προς αυτους ακουε ισραηλ υμεις προσπορευεσθε σημερον εις πολεμον επι τους εχθρους υμων μη εκλυεσθω η καρδια υμων μη φοβεισθε μηδε θραυεσθε μηδε εκκλινη
τε απο προσωπου αυτων

- 4 οτι κυριος ο θεος υμων ο προπορευομενος μεθ' υμων συνεκπολεμησαι υμιν τους εχθρους υμων διασωσαι υμας
5 και λαλησουσιν οι γραμματαις προς τον λαον λεγοντες τις ο ανθρωπος ο οικοδομησας οικιαν καινην και ουκ ενεκαινισεν αυτην πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν α
υτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος εγκαινιει αυτην
6 και τις ο ανθρωπος οστις εφυτευσεν αμπελωνα και ουκ ευφρανθη εξ αυτου πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερο
ς ευφρανθησεται εξ αυτου
7 και τις ο ανθρωπος οστις μεμηστευται γυναικα και ουκ ελαβεν αυτην πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος λη
μψεται αυτην
8 και προσθησουσιν οι γραμματαις λαλησαι προς τον λαον και ερουσιν τις ο ανθρωπος ο φοβουμενος και δειλος τη καρδια πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου εν
α μη δειλιανη την καρδιαν του αδελφου αυτου ωσπερ η αυτου
9 και εσται οταν παυσωνται οι γραμματαις λαλουντες προς τον λαον και καταστησουσιν αρχοντας της στρατιας προηγουμενους του λαου
10 εαν δε προσελθης προς πολιν εκπολεμησαι αυτην και εκκαλεση αυτους μετ' ειρηνης
11 εαν μεν ειρηνικα αποκριθωσιν σοι και ανοιξωσιν σοι εσται πας ο λαος οι ευρεθεντες εν αυτη εσονται σοι φορολογητοι και υπηκοοι σου
12 εαν δε μη υπακουσωσιν σοι και ποιησωσιν προς σε πολεμον περικαθεις αυτην
13 και παραδωσει αυτην κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και παταξεις παν αρσενικον αυτης εν φονω μαχαιρας
14 πλην των γυναικων και της αποσκευης και παντα τα κτηνη και παντα οσα αν υπαρχη εν τη πολει και πασαν την απαρτιαν προνομευσεις σεαυτω και φαγη πασαν την προνομ
ην των εχθρων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι
15 ουτως ποιησεις πασας τας πολεις τας μακραν ουσας απο σου σφοδρα αι ουχι εκ των πολεων των εθνων τούτων
16 ιδου δε απο των πολεων των εθνων τούτων ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κληρονομειν την γην αυτων ου ζωγησετε απ' αυτων παν εμπνεον
17 αλλ' η αναθεματι αναθεματιετε αυτους τον χετταιον και αμορραιον και χαναναιον και φερεζαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και γεργεσαιον ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο
θεος σου
18 ινα μη διδαξωσιν υμας ποιειν παντα τα βδελυγματα αυτων οσα εποιησαν τοις θεοις αυτων και αμαρτησεσθε εναντιον κυριου του θεου υμων
19 εαν δε περικαθισης περι πολιν ημερας πλειους εκπολεμησαι αυτην εις καταλημψιν αυτης ουχι εξολεθρευσεις τα δενδρα αυτης επιβαλειν επ' αυτα σιδηρον αλλ' η απ' αυτου φ
αγη αυτο δε ουκ εκκοψεις μη ανθρωπος το ξυλον το εν τω αγρω εισελθειν απο προσωπου σου εις τον χαρακα
20 αλλα ξυλον ο επιστασαι οτι ου καρποβρωτων εστιν τουτο εξολεθρευσεις και εκκοψεις και οικοδομησεις χαρακωσιν επι την πολιν ητις ποιει προς σε τον πολεμον εως αν παραδ
οθη
1 εαν δε ευρεθη τραυματιας εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κληρονομησαι πεπτωκως εν τω πεδιω και ουκ οιδασιν τον παταξαντα
2 εξελευσεται η γερουσια σου και οι κριται σου και εκμετρησουσιν επι τας πολεις τας κυκλω του τραυματιου
3 και εσται η πολις η εγγιζουσα τω τραυματια και λημψεται η γερουσια της πολεως εκεινης δαμαλιν εκ βοων ητις ουκ ειργασται και ητις ουχ ειλκυσεν ζυγον
4 και καταβιβασουσιν η γερουσια της πολεως εκεινης την δαμαλιν εις φαραγγα τραχειαν ητις ουκ ειργασται ουδε σπειρεται και νευροκοπησουσιν την δαμαλιν εν τη φαραγγι
5 και προσελευσονται οι ιερεις οι λευιται οτι αυτους επελεξεν κυριος ο θεος σου παρεστηκεναι αυτω και ευλογειν επι τω ονοματι αυτου και επι τω στοματι αυτων εσται πασα α
ντιλογια και πασα αφη
6 και πασα η γερουσια της πολεως εκεινης οι εγγιζοντες τω τραυματια νιψονται τας χειρας επι την κεφαλην της δαμαλεως της νενευροκοπημενης εν τη φαραγγι
7 και αποκριθεντες ερουσιν αι χειρες ημων ουκ εξεχεαν το αιμα τουτο και οι οφθαλμοι ημων ουχ εωρακασιν
8 υλεως γενου τω λαω σου ισραηλ ους ελυτρωσω κυριε εκ γης αιγυπτου ινα μη γενηται αιμα αναιτιον εν τω λαω σου ισραηλ και εξιλασθησεται αυτοις το αιμα
9 συ δε εξαρεις το αιμα το αναιτιον εξ υμων αυτων εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντι κυριου του θεου σου
10 εαν δε εξελθων εις πολεμον επι τους εχθρους σου και παραδω σοι κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και προνομευσεις την προνομην αυτων

- 11 και ιδης εν τη προνομη γυναικα καλην τω ειδει και ενθυμηθης αυτης και λαβης αυτην σαυτω γυναικα
12 και εισαξεις αυτην ενδον εις την οικιαν σου και ξυρησεις την κεφαλην αυτης και περιονυχεις αυτην
13 και περιελεις τα ιματια της αιχμαλωσιας αυτης απ' αυτης και καθιεται εν τη οικια σου και κλαυσεται τον πατερα και την μητερα μηνος ημερας και μετα ταυτα εισελευση προς αυτην και συνοικισθηση αυτη και εσται σου γυνη
14 και εσται εαν μη θελης αυτην εξαποστειλεις αυτην ελευθεραν και πρασει ου πραθησεται αργυριου ουκ αθετησεις αυτην διοτι εταπεινωσας αυτην
15 εαν δε γενωνται ανθρωπω δυο γυναικες μια αυτων ηγαπημενη και μια αυτων μισουμενη και τεκωσιν αυτω η ηγαπημενη και η μισουμενη και γενηται υιος πρωτοτοκος της μισουμενης
16 και εσται η αν ημερα κατακληροδοτη τοις υιοις αυτου τα υπαρχοντα αυτου ου δυνησεται πρωτοτοκευσαι τω υιο της ηγαπημενης υπεριδων τον υιον της μισουμενης τον πρωτοτοκον
17 αλλα τον πρωτοτοκον υιον της μισουμενης επιγνωσεται δουναι αυτω διπλα απο παντων ων αν ευρεθη αυτω οτι ουτος εστιν αρχη τεκνων αυτου και τουτω καθηκει τα πρωτοτοκια
18 εαν δε τινη η υιος απειθης και ερεθιστης ουχ υπακουων φωνην πατρος και φωνην μητρος και παιδευσωσιν αυτον και μη εισακουη αυτων
19 και συλλαβοντες αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου και εξαξουσιν αυτον επι την γερουσιαν της πολεως αυτου και επι την πυλην του τοπου αυτου
20 και ερουσιν τοις ανδρασιν της πολεως αυτων ο υιος ημων ουτος απειθει και ερεθιζει ουχ υπακουει της φωνης ημων συμβολοκοπων οιοφυλγει
21 και λιθοβολησουσιν αυτον οι ανδρες της πολεως αυτου εν λιθοις και αποθανειται και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται
22 εαν δε γενηται εν τινι αμαρτια κριμα θανατου και αποθανη και κρεμασητε αυτον επι ξυλου
23 ουκ επικοιμηθησεται το σωμα αυτου επι του ξυλου αλλα ταφη θαψετε αυτον εν τη ημερα εκεινη οτι κεκατηραμενος υπο θεου πας κρεμαμενος επι ξυλου και ου μιανειτε την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω
1 μη ιδων τον μοσχον του αδελφου σου η το προβατον αυτου πλανωμενα εν τη οδω υπεριδης αυτα αποστροφη αποστρεψεις αυτα τω αδελφω σου και αποδωσεις αυτω
2 εαν δε μη εγγιζη ο αδελφος σου προς σε μηδε επιστη αυτον συναξεις αυτα ενδον εις την οικιαν σου και εσται μετα σου εως αν ζητηση αυτα ο αδελφος σου και αποδωσεις αυτω
3 ουτως ποιησεις τον ονον αυτου και ουτως ποιησεις το ιματιον αυτου και ουτως ποιησεις κατα πασαν απωλειαν του αδελφου σου οσα εαν αποληται παρ' αυτου και ευρης ου δυνατηση υπεριδειν
4 ουκ οψη τον ονον του αδελφου σου η τον μοσχον αυτου πεπτωκοτας εν τη οδω μη υπεριδης αυτους ανιστων αναστησεις μετ' αυτου
5 ουκ εσται σκευη ανδρος επι γυναικι ουδε μη ενδυσηται ανηρ στολην γυναικειαν οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν πας ποιων ταυτα
6 εαν δε συναντησης νοσσια ορνεων προ προσωπου σου εν τη οδω η επι παντι δενδρει η επι της γης νεοσσοις η ωοις και η μητηρ θαληη επι των νεοσσων η επι των ωων ου λημψη την μητερα μετα των τεκνων
7 αποστολη αποστειλεις την μητερα τα δε παιδια λημψη σεαυτω ινα ευ σοι γενηται και πολυημερος εση
8 εαν δε οικοδομησης οικιαν καινην και ποιησεις στεφανην τω δωματι σου και ου ποιησεις φονον εν τη οικια σου εαν πεση ο πεσων απ' αυτου
9 ου κατασπερεις τον αμπελωνα σου διαφορον ινα μη αγιασθη το γενημα και το σπερμα ο εαν σπειρης μετα του γενηματος του αμπελωνος σου
10 ουκ αροτριάσεις εν μοσχω και ονω επι το αυτο
11 ουκ ενδυση κιβδηλον ερια και λινον εν τω αυτω
12 στρεπτα ποιησεις σεαυτω επι των τεσσαρων κρασπεδων των περιβολαιων σου α εαν περιβαλη εν αυτοις
13 εαν δε τις λαβη γυναικα και συνοικηση αυτη και μισηση αυτην
14 και επιθη αυτη προφασιστικους λογους και κατενεγκη αυτης ονομα πονηρον και λεγη την γυναικα ταυτην ειληφα και προσελθων αυτη ουχ ευρηκα αυτης παρθενια
15 και λαβων ο πατηρ της παιδος και η μητηρ εξοισουσιν τα παρθενια της παιδος προς την γερουσιαν επι την πυλην

- 16 και ερει ο πατηρ της παιδος τη γερουσια την θυγατερα μου ταυτην δεδωκα τω ανθρωπω τουτω γυναικα και μισησας αυτην
- 17 αυτος νυν επιτιθησιν αυτη προφασιστικους λογους λεγων ουχ ευρηκα τη θυγατρι σου παρθενια και ταυτα τα παρθενια της θυγατρος μου και αναπτυξουσιν το ιματιον εναντιον της γερουσιας της πολεως
- 18 και λημψεται η γερουσια της πολεως εκεινης τον ανθρωπον εκεινον και παιδευσουσιν αυτον
- 19 και ζημιωσουσιν αυτον εκατον σικλους και δωσουσιν τω πατρι της νεανιδος οτι εξηνεγκεν ονομα πονηρον επι παρθενον ισραηλιτιν και αυτου εσται γυνη ου δυνησεται εξαποστεilai αυτην τον απαντα χρονον
- 20 εαν δε επ' αληθειας γενηται ο λογος ουτος και μη ευρεθη παρθενια τη νεανιδι
- 21 και εξαξουσιν την νεανιν επι τας θυρας οικου πατρος αυτης και λιθοβολησουσιν αυτην οι ανδρες της πολεως αυτης εν λιθοις και αποθανειται οτι εποησεν αφροσυνην εν υιοις ισραηλ εκπορνευσαι τον οικον του πατρος αυτης και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων
- 22 εαν δε ευρεθη ανθρωπος κοιμωμενος μετα γυναικος συνωκισμενης ανδρι αποκτενετε αμφοτερους τον ανδρα τον κοιμωμενον μετα της γυναικος και την γυναικα και εξαρεις τον πονηρον εξ ισραηλ
- 23 εαν δε γενηται παις παρθενος μεμνηστευμενη ανδρι και ευρων αυτην ανθρωπος εν πολει κοιμηθη μετ' αυτης
- 24 εξαξετε αμφοτερους επι την πυλην της πολεως αυτων και λιθοβοληθησονται εν λιθοις και αποθानουνται την νεανιν οτι ουκ εβοησεν εν τη πολει και τον ανθρωπον οτι εταπεινωσεν την γυναικα του πλησιον και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων
- 25 εαν δε εν πεδιω ευρη ανθρωπος την παιδα την μεμνηστευμενην και βιασαμενος κοιμηθη μετ' αυτης αποκτενετε τον ανθρωπον τον κοιμωμενον μετ' αυτης μονον
- 26 και τη νεανιδι ου ποιησετε ουδεν ουκ εστιν τη νεανιδι αμαρτημα θανατου οτι ως ει τις επαναστη ανθρωπος επι τον πλησιον και φονευση αυτου ψυχην ουτως το πραγμα τουτ ο
- 27 οτι εν τω αγρω ευρεν αυτην εβοησεν η νεανις η μεμνηστευμενη και ο βοηθησων ουκ ην αυτη
- 28 εαν δε τις ευρη την παιδα την παρθενον ητις ου μεμνηστευται και βιασαμενος κοιμηθη μετ' αυτης και ευρεθη
- 29 δωσει ο ανθρωπος ο κοιμηθεις μετ' αυτης τω πατρι της νεανιδος πεντηκοντα διδραχμα αργυριου και αυτου εσται γυνη ανθ' ων εταπεινωσεν αυτην ου δυνησεται εξαποστειλαι αυτην τον απαντα χρονον
- 1 ου λημψεται ανθρωπος την γυναικα του πατρος αυτου και ουκ αποκαλυπει συγκαλυμμα του πατρος αυτου
- 2 ουκ εισελευσεται θλαδιας και αποκεκομμενος εις εκκλησιαν κυριου
- 3 ουκ εισελευσεται εκ πορνης εις εκκλησιαν κυριου
- 4 ουκ εισελευσεται αμμανιτης και μωαβιτης εις εκκλησιαν κυριου και εως δεκατης γενεας ουκ εισελευσεται εις εκκλησιαν κυριου και εως εις τον αιωνα
- 5 παρα το μη συναντησαι αυτους υμιν μετα αρτων και υδατος εν τη οδω εκπορευομενων υμων εξ αιγυπτου και οτι εμισθωσαντο επι σε τον βαλααμ υιον βεωρ εκ της μεσοποταμιας καταρασασθαι σε
- 6 και ουκ ηθελησεν κυριος ο θεος σου εισακουσαι του βαλααμ και μετεστρεψεν κυριος ο θεος σου τας καταρας εις ευλογιαν οτι ηγαπησεν σε κυριος ο θεος σου
- 7 ου προσαγορευσεις ειρηνικα αυτοις και συμφεροντα αυτοις πασας τας ημερας σου εις τον αιωνα
- 8 ου βδελυξη ιδουμαιον οτι αδελφος σου εστιν ου βδελυξη αιγυπτιον οτι παροικος εγενου εν τη γη αυτου
- 9 υιοι εαν γενηθωσιν αυτοις γενεα τριτη εισελευσονται εις εκκλησιαν κυριου
- 10 εαν δε εξελθης παρεμβάλειν επι τους εχθρους σου και φυλαξη απο παντος ρηματος πονηρου
- 11 εαν η εν σοι ανθρωπος ος ουκ εσται καθαρος εκ ρυσεως αυτου νυκτος και εξελευσεται εξω της παρεμβολης και ουκ εισελευσεται εις την παρεμβολην
- 12 και εσται το προς εσπεραν λουσεται το σωμα αυτου υδατι και δεδυκοτος ηλιου εισελευσεται εις την παρεμβολην
- 13 και τοπος εσται σοι εξω της παρεμβολης και εξελευση εκει εξω
- 14 και πασσαλος εσται σοι επι της ζωνης σου και εσται οταν διακαθιζανης εξω και ορυξεις εν αυτω και επαγαγων καλυψεις την ασχημοσυνην σου εν αυτω

- 15 οτι κυριος ο θεος σου εμπεριπατει εν τη παρεμβολη σου εξελεσθαι σε και παραδουναι τον εχθρον σου προ προσωπου σου και εσται η παρεμβολη σου αγια και ουκ οφθησεται εν σοι ασχημοσυνη πραγματος και αποστρεψει απο σου
- 16 ου παραδωσεις παιδα τω κυριω αυτου ος προστεθειται σοι παρα του κυριου αυτου
- 17 μετα σου κατοικησει εν υμιν κατοικησει εν παντι τοπω ου εαν αρεση αυτω ου θλιψεις αυτον
- 18 ουκ εσται πορνη απο θυγατερων ισραηλ και ουκ εσται πορνευων απο υιων ισραηλ ουκ εσται τελεσφορος απο θυγατερων ισραηλ και ουκ εσται τελεισκομενος απο υιων ισραηλ
- 19 ου προσοισεις μισθωμα πορνης ουδε αλλαγμα κυνος εις τον οικον κυριου του θεου σου προς πασαν ευχην οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν και αμφοτερα
- 20 ουκ εκτοκειεις τω αδελφω σου τοκον αργυριου και τοκον βρωματων και τοκον παντος πραγματος ου αν εκδανεισης
- 21 τω αλλοτριω εκτοκειεις τω δε αδελφω σου ουκ εκτοκειεις ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασι τοις εργοις σου επι της γης εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην
- 22 εαν δε ευξη ευχην κυριω τω θεω σου ου χρονιεις αποδουναι αυτην οτι εκζητων εκζητησει κυριος ο θεος σου παρα σου και εσται εν σοι αμαρτια
- 23 εαν δε μη θελης ευξασθαι ουκ εστιν εν σοι αμαρτια
- 24 τα εκπορευομενα δια των χειλεων σου φυλαξη και ποιησεις ον τροπον ευξω κυριω τω θεω σου δομα ο ελαλησας τω στοματι σου
- 25 εαν δε εισελθης εις αμητον του πλησιον σου και συλλεξεις εν ταις χειρσιν σου σταχυς και δρεπανον ου μη επιβαλης επι τον αμητον του πλησιον σου
- 26 εαν δε εισελθης εις τον αμπελωνα του πλησιον σου φαγη σταφυλην οσον ψυχην σου εμπλησθηναι εις δε αγγος ουκ εμβαιεις
- 1 εαν δε τις λαβη γυναικα και συνοικηση αυτη και εσται εαν μη ευρη χαριν εναντιον αυτου οτι ευρεν εν αυτη ασχημον πραγμα και γραψει αυτη βιβλιον αποστασιου και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου
- 2 και απελθουσα γενηται ανδρι ετερω
- 3 και μισηση αυτην ο ανηρ ο εσχατος και γραψει αυτη βιβλιον αποστασιου και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου η αποθανη ο ανηρ ο εσχατος ος ελαβεν αυτην εαυτω γυναικα
- 4 ου δυνησεται ο ανηρ ο προτερος ο εξαποστειλας αυτην επαναστρεψας λαβειν αυτην εαυτω γυναικα μετα το μιανθηναι αυτην οτι βδελυγμα εστιν εναντιον κυριου του θεου σου και ου μιανειτε την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εν κληρω
- 5 εαν δε τις λαβη γυναικα προσφατως ουκ εξελευσεται εις τον πολεμον και ουκ επιβληθησεται αυτω ουδεν πραγμα αθωος εσται εν τη οικια αυτου ενιαυτον ενα ευφρανει την γυναικα αυτου ην ελαβεν
- 6 ουκ ενεχυρασεις μυλον ουδε επιμυλιον οτι ψυχην ουτος ενεχυραζει
- 7 εαν δε αλω ανθρωπος κλεπτων ψυχην των αδελφων αυτου των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται αποθανειται ο κλεπτης εκεινος και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων
- 8 προσεχε σεαυτω εν τη αφη της λεπρας φυλαξη σφοδρα ποιειν κατα παντα τον νομον ον εαν αναγγειλωσιν υμιν οι ιερεις οι λευιται ον τροπον ενετειλαμην υμιν φυλαξασθε ποιειν
- 9 μνησθητι οσα εποιησεν κυριος ο θεος σου τη μαριαμ εν τη οδω εκπορευομενων υμων εξ αιγυπτου
- 10 εαν οφειλημα η εν τω πλησιον σου οφειλημα οτιουν ουκ εισελευση εις την οικιαν αυτου ενεχυρασαι το ενεχυρον
- 11 εξω στηση και ο ανθρωπος ου το δανειον σου εστιν εν αυτω εξοισει σοι το ενεχυρον εξω
- 12 εαν δε ο ανθρωπος πενηται ου κοιμηθηση εν τω ενεχυρω αυτου
- 13 αποδοσει αποδωσεις το ενεχυρον αυτου περι δυσμας ηλιου και κοιμηθησεται εν τω ιματιω αυτου και ευλογησει σε και εσται σοι ελεημοσυνη εναντιον κυριου του θεου σου
- 14 ουκ απαδικησεις μισθον πενητος και ενδεους εκ των αδελφων σου η εκ των προσηλυτων των εν ταις πολεσιν σου
- 15 αυθημερον αποδωσεις τον μισθον αυτου ουκ επιδυσεται ο ηλιος επ' αυτω οτι πενης εστιν και εν αυτω εχει την ελπιδα και ου καταβησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια
- 16 ουκ αποθανουνται πατερες υπερ τεκνων και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων εκαστος τη εαυτου αμαρτια αποθανειται

- 17 ουκ εκκλινεις κρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ουκ ενεχυρασεις ιματιον χηρας
18 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εκειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο
19 εαν δε αμησης αμητον εν τω αγρω σου και επιλαθη δραγμα εν τω αγρω σου ουκ επαναστραφηση λαβειν αυτο τω πτωχω και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εστα
ι ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασι τοις εργοις των χειρων σου
20 εαν δε ελαιαλογησης ουκ επαναστρεψεις καλαμησασθαι τα οπισω σου τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εσται και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω δια τ
ουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο
21 εαν δε τρυγησης τον αμπελωνα σου ουκ επανατρυγησεις αυτον τα οπισω σου τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εσται
22 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο
1 εαν δε γενηται αντιλογια ανα μεσον ανθρωπων και προσελθωσιν εις κρισιν και κρινωσιν και δικαιωσωσιν τον δικαιον και καταγνωσιν του ασεβους
2 και εσται εαν αξιος η πληγων ο ασεβων και καθιεις αυτον εναντι των κριτων και μαστιγωσουσιν αυτον εναντιον αυτων κατα την ασεβειαν αυτου αριθμω
3 τεσσαρακοντα μαστιγωσουσιν αυτον ου προσθησουσιν εαν δε προσθωσιν μαστιγωσαι αυτον υπερ ταυτας τας πληγας πλειους ασχημονησει ο αδελφος σου εναντιον σου
4 ου φιμωσεις βουν αλοωντα
5 εαν δε κατοικωσιν αδελφοι επι το αυτο και αποθανη εις εξ αυτων σπερμα δε μη η αυτω ουκ εσται η γυνη του τεθνηκοτος εξω ανδρι μη εγγιζοντι ο αδελφος του ανδρος αυτης
εισελευσεται προς αυτην και λημψεται αυτην εαυτω γυναικα και συνουκησει αυτη
6 και εσται το παιδιον ο εαν τεκη κατασταθησεται εκ του ονοματος του τετελευτηκοτος και ουκ εξαλειφθησεται το ονομα αυτου εξ ισραηλ
7 εαν δε μη βουληται ο ανθρωπος λαβειν την γυναικα του αδελφου αυτου και αναβησεται η γυνη επι την πυλην επι την γερουσιαν και ερει ου θελει ο αδελφος του ανδρος μου α
ναστησαι το ονομα του αδελφου αυτου εν ισραηλ ουκ ηθελησεν ο αδελφος του ανδρος μου
8 και καλεσουσιν αυτον η γερουσια της πολεως αυτου και ερουσιν αυτω και στας ειπη ου βουλομαι λαβειν αυτην
9 και προσελθουσα η γυνη του αδελφου αυτου εναντι της γερουσιας και υπολυσει το υποδημα αυτου το εν απο του ποδος αυτου και εμπτυσεται εις το προσωπον αυτου και απο
κριθεισα ερει ουτως ποιησουσιν τω ανθρωπω ος ουκ οικοδομησει τον οικον του αδελφου αυτου
10 και κληθησεται το ονομα αυτου εν ισραηλ οικος του υπολυθεντος το υποδημα
11 εαν δε μαχωνται ανθρωποι επι το αυτο ανθρωπος μετα του αδελφου αυτου και προσελθη γυνη ενος αυτων εξελεσθαι τον ανδρα αυτης εκ χειρος του τυπτοντος αυτον και εκτε
ινασα την χειρα επιλαβηται των διδυμων αυτου
12 αποκοψεις την χειρα αυτης ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτη
13 ουκ εσται εν τω μαρσιππω σου σταθμιον και σταθμιον μεγα η μικρον
14 ουκ εσται εν τη οικια σου μετρον και μετρον μεγα η μικρον
15 σταθμιον αληθινον και δικαιον εσται σοι και μετρον αληθινον και δικαιον εσται σοι ινα πολυμερος γενη επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω
16 οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα πας ποιων αδικον
17 μνησθητι οσα εποησεν σοι αμαληκ εν τη οδω εκπορευομενου σου εξ αιγυπτου
18 πως αντεστη σοι εν τη οδω και εκοψεν σου την ουραγιαν τους κοπιωντας οπισω σου συ δε επεινας και εκοπιας και ουκ εφοβηθη τον θεον
19 και εσται ηνικα εαν καταπαυση σε κυριος ο θεος σου απο παντων των εχθρων σου των κυκλω σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω κατακληρονομησαι εξα
λειψεις το ονομα αμαληκ εκ της υπο τον ουρανον και ου μη επιλαθη
1 και εσται εαν εισελθης εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και κατακληρονομησης αυτην και κατοικησης επ' αυτης
2 και λημψη απο της απαρχης των καρπων της γης σου ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι και εμβαλεις εις καρταλλον και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος
σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει

- 3 και ελευση προς τον ιερα ος εαν η εν ταις ημεραις εκειναις και ερεις προς αυτον αναγγελω σημερον κυριω τω θεω μου οτι εισεληλυθα εις την γην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ημων δουναι ημιν
- 4 και λημψεται ο ιερευς τον καρταλλον εκ των χειρων σου και θησει αυτον απεναντι του θυσιαστηριου κυριου του θεου σου
- 5 και αποκριθη και ερεις εναντι κυριου του θεου σου συριαν απεβαλεν ο πατηρ μου και κατεβη εις αιγυπτον και παρωκησεν εκει εν αριθμω βραχει και εγενετο εκει εις εθνος μεγα και πληθος πολυ και μεγα
- 6 και εκακωσαν ημας οι αιγυπτιοι και εταπεινωσαν ημας και επεθηκαν ημιν εργα σκληρα
- 7 και ανεβοησαμεν προς κυριον τον θεον των πατερων ημων και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και ειδεν την ταπεινωσιν ημων και τον μοχθον ημων και τον θλιμμον ημων
- 8 και εξηγαγεν ημας κυριος εξ αιγυπτου αυτος εν ισχυι μεγαλη και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι αυτου τω υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις και εν σημειοις και εν τερασιν
- 9 και εισηγαγεν ημας εις τον τοπον τουτον και εδωκεν ημιν την γην ταυτην γην ρεουσαν γαλα και μελι
- 10 και νυν ιδου ενινοχα την απαρχην των γεννηματων της γης ης εδωκας μοι κυριε γην ρεουσαν γαλα και μελι και αφησεις αυτα απεναντι κυριου του θεου σου και προσκυνησεις εκει εναντι κυριου του θεου σου
- 11 και ευφρανθηση εν πασιν τοις αγαθοις οις εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου και τη οικια σου συ και ο λευιτης και ο προσηλυτος ο εν σοι
- 12 εαν δε συντελεσης αποδεκατωσαι παν το επιδεκατον των γεννηματων της γης σου εν τω ετει τω τριτω το δευτερον επιδεκατον δωσεις τω λευιτη και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα και φαγονται εν ταις πολεσιν σου και εμπλησθησονται
- 13 και ερεις εναντιον κυριου του θεου σου εξεκαθαρα τα αγια εκ της οικιας μου και εδωκα αυτα τω λευιτη και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα κατα πασας τας εντολας ας εντειλω μοι ου παρηλθον την εντολην σου και ουκ επελαθομην
- 14 και ουκ εφαγον εν οδω μου απ' αυτων ουκ εκαρπωσα απ' αυτων εις ακαθαρτον ουκ εδωκα απ' αυτων τω τεθνηκοτι υπηκουσα της φωνης κυριου του θεου μου εποιησα καθα ενετειλω μοι
- 15 κατιδε εκ του οικου του αγιου σου εκ του ουρανου και ελογησον τον λαον σου τον ισραηλ και την γην ην εδωκας αυτοις καθα ωμοσας τοις πατρασιν ημων δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι
- 16 εν τη ημερα ταυτη κυριος ο θεος σου εντειλατο σοι ποιησαι παντα τα δικαιωματα ταυτα και τα κριματα και φυλαξεσθε και ποιησετε αυτα εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων
- 17 τον θεον ειλω σημερον ειναι σου θεον και πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου και φυλασσεσθαι τα δικαιωματα και τα κριματα αυτου και υπακουειν της φωνης αυτου
- 18 και κυριος ειλατο σε σημερον γενεσθαι σε αυτω λαον περιουσιον καθαπερ ειπεν σοι φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου
- 19 και ειναι σε υπερανω παντων των εθνων ως εποιησεν σε ονομαστον και καυχημα και δοξαστον ειναι σε λαον αγιον κυριω τω θεω σου καθως ελαλησεν
- 1 και προσεταξεν μουσης και η γερουσια ισραηλ λεγων φυλασσεσθε πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι υμιν σημερον
- 2 και εσται η αν ημερα διαβητε τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι και στησεις σεαυτω λιθους μεγαλους και κονιασεις αυτους κονια
- 3 και γραψεις επι των λιθων παντας τους λογους του νομου τουτου ως αν διαβητε τον ιορδανην ηνικα εαν εισελθητε εις την γην ην κυριος ο θεος των πατερων σου διδωσιν σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι ον τροπον ειπεν κυριος ο θεος των πατερων σου σοι
- 4 και εσται ως αν διαβητε τον ιορδανην στησετε τους λιθους τουτους ους εγω εντελλομαι σοι σημερον εν ορει γαιβαλ και κονιασεις αυτους κονια
- 5 και οικοδομησεις εκει θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου θυσιαστηριον εκ λιθων ουκ επιβαλεις επ' αυτους σιδηρον
- 6 λιθους ολοκληρους οικοδομησεις θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου και ανοισεις επ' αυτο ολοκαυτωματα κυριω τω θεω σου
- 7 και θυσεις εκει θυσιαν σωτηριου κυριω τω θεω σου και φαγη και εμπλησθηση και ευφρανθηση εναντιον κυριου του θεου σου
- 8 και γραψεις επι των λιθων παντα τον νομον τουτον σαφως σφοδρα
- 9 και ελαλησεν μουσης και οι ιερεις οι λευιται παντι ισραηλ λεγοντες σιωπα και ακουε ισραηλ εν τη ημερα ταυτη γεγονας εις λαον κυριω τω θεω σου
- 10 και εισακουση της φωνης κυριου του θεου σου και ποιησεις πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον

- 11 και ενετειλατο μουσης τω λαω εν τη ημερα εκεινη λεγων
12 ουτοι στησονται ευλογειν τον λαον εν ορει γαριζιν διαβαντες τον ιορδανην συμεων λευι ιουδας ισσαχαρ ιωσηφ και βενιαμιν
13 και ουτοι στησονται επι της καταρας εν ορει γαιβαλ ρουβην γαδ και ασηρ ζαβουλων δαν και νεφθαλι
14 και αποκριθεντες οι λευιται ερουσιν παντι ισραηλ φωνη μεγαλη
15 επικαταρατος ανθρωπος οστις ποιησει γλυπτον και χωνευτον βδελυγμα κυριω εργον χειρων τεχνιτου και θησει αυτο εν αποκρυφω και αποκριθεις πας ο λαος ερουσιν γενοιτο
16 επικαταρατος ο ατιμαζων πατερα αυτου η μητερα αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
17 επικαταρατος ο μετατιθεις ορια του πλησιον και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
18 επικαταρατος ο πλανων τυφλον εν οδω και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
19 επικαταρατος ος αν εκκλινη κρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
20 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα γυναικος του πατρος αυτου οτι απεκαλυψεν συγκαλυμμα του πατρος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
21 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα παντος κτηνους και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
22 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα αδελφης εκ πατρος η εκ μητρος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
23 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα πενθερας αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα αδελφης γυναικος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
24 επικαταρατος ο τυπτων τον πλησιον αυτου δολω και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
25 επικαταρατος ος αν λαβη δωρα παταξαι ψυχην αιματος αθωου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
26 επικαταρατος πας ανθρωπος ος ουκ εμμενει εν πασιν τοις λογοις του νομου τουτου του ποιησαι αυτους και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο
- 1 και εσται ως αν διαβητε τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εαν ακοη εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων φυλασσειν και ποιειν πασας τ
ας εντολας αυτου ας εγω εντελλομαι σοι σημερον και δωσει σε κυριος ο θεος σου υπερανω παντων των εθνων της γης
2 και ηξουσιν επι σε πασαι αι ευλογιαι αυται και ευρησουσιν σε εαν ακοη ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου
3 ευλογημενος συ εν πολει και ευλογημενος συ εν αγρω
4 ευλογημενα τα εκγονα της κοιλιας σου και τα γεννηματα της γης σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου
5 ευλογημεναι αι αποθηκαι σου και τα εγκαταλειμματα σου
6 ευλογημενος συ εν τω εισπορευεσθαι σε και ευλογημενος συ εν τω εκπορευεσθαι σε
7 παραδω κυριος ο θεος σου τους εχθρους σου τους ανθεστηκοτας σοι συντετριμμενους προ προσωπου σου οδω μια εξελευσονται προς σε και εν επτα οδοις φευξονται απο προσ
ωπου σου
8 αποστειλαι κυριος επι σε την ευλογιαν εν τοις ταμειοις σου και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι
9 αναστησαι σε κυριος ο θεος σου εαυτω λαον αγιον ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου εαν εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου και πορευθης εν ταις οδοις αυτου
10 και οψονται σε παντα τα εθνη της γης οτι το ονομα κυριου επικεκληται σοι και φοβηθησονται σε
11 και πληθυνει σε κυριος ο θεος σου εις αγαθα επι τοις εκγονοις της κοιλιας σου και επι τοις γεννημασιν της γης σου και επι τοις εκγονοις των κτηνων σου επι της γης ης ωμοσε
ν κυριος τοις πατρασιν σου δουναι σοι
12 ανοιξει σοι κυριος τον θησαυρον αυτου τον αγαθον τον ουρανον δουναι τον υετον τη γη σου επι καιρου αυτου ευλογησαι παντα τα εργα των χειρων σου και δανιεις εθνεσιν π
ολλοις συ δε ου δανη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσι
13 καταστησαι σε κυριος ο θεος σου εις κεφαλην και μη εις ουραν και εση τοτε επανω και ουκ εση υποκατω εαν ακουσης των εντολων κυριου του θεου σου οσα εγω εντελλομαι
σοι σημερον φυλασσειν και ποιειν
14 ου παραβηση απο παντων των λογων ων εγω εντελλομαι σοι σημερον δεξια ουδε αριστερα πορευεσθαι οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις

- 15 και εσται εαν μη εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον και ελευσονται επι σε πασαι α
ι καταραι αυται και καταλημψονται σε
- 16 επικαταρατος συ εν πολει και επικαταρατος συ εν αγρω
- 17 επικαταρατοι αι αποθηκαι σου και τα εγκαταλειμματα σου
- 18 επικαταρατα τα εκγονα της κοιλιας σου και τα γεννηματα της γης σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου
- 19 επικαταρατος συ εν τω εκπορευεσθαι σε και επικαταρατος συ εν τω εισπορευεσθαι σε
- 20 εξαποστειλαι κυριος σοι την ενδειαν και την εκλιμιαν και την αναλωσιν επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου οσα εαν ποιησης εως αν εξολεθρευση σε και εως αν απολεση
σε εν ταχει δια τα πονηρα επιτηδευματα σου διοτι εγκατελιπες με
- 21 προσκολλησαι κυριος εις σε τον θανατον εως αν εξαναλωση σε απο της γης εις ην συ εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην
- 22 παταξαι σε κυριος απορια και πυρετω και ριγει και ερεθισμω και φονω και ανεμοφθορια και τη ωχρα και καταδιωζονται σε εως αν απολεσωσιν σε
- 23 και εσται σοι ο ουρανος ο υπερ κεφαλης σου χαλκους και η γη η υποκατω σου σιδηρα
- 24 δωη κυριος τον υετον τη γη σου κονιορτον και χους εκ του ουρανου καταβησεται επι σε εως αν εκτριψη σε και εως αν απολεση σε
- 25 δωη σε κυριος επικοπην εναντιον των εχθρων σου εν οδω μια εξελευση προς αυτους και εν επτα οδοις φευξη απο προσωπου αυτων και εση εν διασπορα εν πασαις ταις βασιλ
ειαις της γης
- 26 και εσονται οι νεκροι υμων καταβρωμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουκ εσται ο αποσοβων
- 27 παταξαι σε κυριος εν ελκει αιγυπτιω εν ταις εδραις και ψωρα αγρια και κνηφη ωστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι
- 28 παταξαι σε κυριος παραπληξια και αορασια και εκστασει διανοιας
- 29 και εση ψηλαφων μεσημβριας ωσει ψηλαφησαι ο τυφλος εν τω σκοτει και ουκ ευοδωσει τας οδους σου και εση τοτε αδικουμενος και διαρπαζομενος πασας τας ημερας και ο
υκ εσται σοι ο βοηθων
- 30 γυναικα λημψη και ανηρ ετερος εξει αυτην οικιαν οικοδομησεις και ουκ οικησεις εν αυτη αμπελωνα φυτευσεις και ου τρυγησεις αυτον
- 31 ο μοσχος σου εσφαγμενος εναντιον σου και ου φαγη εξ αυτου ο ονος σου ηρπασμενος απο σου και ουκ αποδοθησεται σοι τα προβατα σου δεδομενα τοις εχθροις σου και ουκ ε
σται σοι ο βοηθων
- 32 οι υιοι σου και αι θυγατερες σου δεδομεναι εθνει ετερω και οι οφθαλμοι σου βλεψονται σφακελιζοντες εις αυτα και ουκ ισχυσει η χειρ σου
- 33 τα εκφορια της γης σου και παντας τους πονους σου φαγεται εθνος ο ουκ επιστασαι και εση αδικουμενος και τεθραυσμενος πασας τας ημερας
- 34 και εση παραπληκτος δια τα οραματα των οφθαλμων σου α βλεψη
- 35 παταξαι σε κυριος εν ελκει πονηρω επι τα γονατα και επι τας κνημας ωστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι απο ιχνους των ποδων σου εως της κορυφης σου
- 36 απαγαγοι κυριος σε και τους αρχοντας σου ους εαν καταστησης επι σεαυτον εις εθνος ο ουκ επιστασαι συ και οι πατερες σου και λατρευσεις εκει θεοις ετεροις ξυλοις και λιθο
ις
- 37 και εση εκει εν αινιγματι και παραβολη και διηγηματι εν πασιν τοις εθνεσιν εις ους αν απαγαγη σε κυριος εκει
- 38 σπερμα πολυ εξοισεις εις το πεδιον και ολιγα εισοισεις οτι κατεδεται αυτα η ακρις
- 39 αμπελωνα φυτευσεις και κατεργα και οινον ου πιεσαι ουδε ευφρανθηση εξ αυτου οτι καταφαγεται αυτα ο σκωληξ
- 40 ελαιαι εσονται σοι εν πασι τοις οριοις σου και ελαιον ου χριση οτι εκρυησεται η ελαια σου
- 41 υιους και θυγατερας γεννησεις και ουκ εσονται σοι απελευσονται γαρ εν αιχμαλωσια
- 42 παντα τα ξυλινα σου και τα γεννηματα της γης σου εξαναλωσει η ερυσιβη
- 43 ο προσηλυτος ος εστιν εν σοι αναβησεται επι σε ανω ανω συ δε καταβηση κατω κατω

- 44 ουτος δανει σοι συ δε τουτω ου δανεις ουτος εσται κεφαλη συ δε εση ουρα
- 45 και ελευσονται επι σε πασαι αι καταραι αυται και καταδιωξονται σε και καταλημψονται σε εως αν εξολεθρευση σε και εως αν απολεση σε οτι ουκ εισηκουσας της φωνης κυριου του θεου σου φυλαξαι τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου οσα ενετειλατο σοι
- 46 και εσται εν σοι σημεια και τερατα και εν τω σπερματι σου εως του αιωνος
- 47 ανθ' ων ουκ ελατρευσας κυριω τω θεω σου εν ευφροσυνη και αγαθη καρδια δια το πληθος παντων
- 48 και λατρευσεις τοις εχθροις σου ους επαποστελει κυριος επι σε εν λιμω και εν διψει και εν γυμνοτητι και εν εκλειψει παντων και επιθησει κλοιον σιδηρου εν τον τραχηλον σου εως αν εξολεθρευση σε
- 49 επαξει κυριος επι σε εθνος μακροθεν απ' εσχату της γης ωσει ορμημα αετου εθνος ο ουκ ακουση της φωνης αυτου
- 50 εθνος αναιδες προσωπω οστις ου θαυμασει προσωπον πρεσβυτου και νεον ουκ ελεησει
- 51 και κατεδετα τα εκγονα των κτηνων σου και τα γεννηματα της γης σου ωστε μη καταλιπειν σοι σιτον οινον ελαιον τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου εως αν απολεση σε
- 52 και εκτριψη σε εν πασαις ταις πολεσιν σου εως αν καθαιρεθωσιν τα τειχη σου τα υψηλα και τα οχυρα εφ' οις συ πεποιθας επ' αυτοις εν παση τη γη σου και θλιψει σε εν πασαις ταις πολεσιν σου αις εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου
- 53 και φαγη τα εκγονα της κοιλιας σου κρεα υιον σου και θυγατερων σου οσα εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η θλιψει σε ο εχθρος σου
- 54 ο απαλος εν σοι και ο τρυφερος σφοδρα βασκανει τω οφθαλμω τον αδελφον και την γυναικα την εν τω κολπω αυτου και τα καταλειμμενα τεκνα α αν καταλειφθη
- 55 ωστε δουναι ενι αυτων απο των σαρκων των τεκνων αυτου ων αν κατεσθη δια το μη καταλειφθηναι αυτω μηθεν εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η αν θλιψωσιν σε οι εχθροι σου εν πασαις ταις πολεσιν σου
- 56 και η απαλη εν υμιν και η τρυφερα σφοδρα ης ουχι πειραν ελαβεν ο πους αυτης βαιειν επι της γης δια την τρυφεροτητα και δια την απαλοτητα βασκανει τω οφθαλμω αυτης τον ανδρα αυτης τον εν τω κολπω αυτης και τον υιον και την θυγατερα αυτης
- 57 και το χοριον αυτης το εξελθον δια των μηρων αυτης και το τεκνον ο αν τεκη καταφαγεται γαρ αυτα δια την ενδειαν παντων κρυφη εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η θλιψει σε ο εχθρος σου εν πασαις ταις πολεσιν σου
- 58 εαν μη εισακουσητε ποιειν παντα τα ρηματα του νομου τουτου τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω φοβεισθαι το ονομα το εντιμον και το θαυμαστον τουτο κυριον τον θεον σου
- 59 και παραδοξασει κυριος τας πληγας σου και τας πληγας του σπερματος σου πληγας μεγαλας και θαυμαστας και νοσους πονηρας και πιστας
- 60 και επιστρεψει επι σε πασαν την οδυνην αιγυπτου την πονηραν ην διευλαβου απο προσωπου αυτων και κολληθησονται εν σοι
- 61 και πασαν μαλακιαν και πασαν πληγην την μη γεγραμμενην εν τω βιβλιω του νομου τουτου επαξει κυριος επι σε εως αν εξολεθρευση σε
- 62 και καταλειφθησεσθε εν αριθμω βραχει ανθ' ων οτι ητε ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει οτι ουκ εισηκουσατε της φωνης κυριου του θεου υμων
- 63 και εσται ον τροπον ευφρανθη κυριος εφ' υμιν εν ποιησαι υμας και πληθυναι υμας ουτως ευφρανθησεται κυριος εφ' υμιν εξολεθρευσαι υμας και εξαρθησεσθε απο της γης εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομησαι αυτην
- 64 και διασπερει σε κυριος ο θεος σου εις παντα τα εθνη απ' ακρου της γης εως ακρου της γης και δουλευσεις εκει θεοις ετεροις ξυλοις και λιθοις ους ουκ ηπιστω συ και οι πατερες σου
- 65 αλλα και εν τοις εθνεσιν εκεινοις ουκ αναπαυσει σε ουδ' ου μη γενηται στασις τω ιχνη του ποδος σου και δωσει σοι κυριος εκει καρδιαν αθυμουσαν και εκλειποντας οφθαλμους και τηκομενην ψυχην
- 66 και εσται η ζωη σου κρεμαμενη απεναντι των οφθαλμων σου και φοβηθηση ημερας και νυκτος και ου πιστευσεις τη ζωη σου
- 67 το πρωι ερεις πως αν γενοιτο εσπερα και το εσπερας ερεις πως αν γενοιτο πρωι απο του φοβου της καρδιας σου α φοβηθηση και απο των οραματων των οφθαλμων σου ων οψη

68 και αποστρεψει σε κυριος εις αιγυπτον εν πλοιοις και εν τη οδω η ειπα ου προσθησεσθε ετι ιδειν αυτην και πραθησεσθε εκει τοις εχθροις υμων εις παιδας και παιδικας και ουκ εσται ο κτωμενος

69 ουτοι οι λογοι της διαθηκης ους εντειλατο κυριος μωυση στησαι τοις υιοις ισραηλ εν γη μωαβ πλην της διαθηκης ης διεθετο αυτοις εν χωρηβ

1 και εκαλεσεν μωυσης παντας τους υιους ισραηλ και ειπεν προς αυτους υμεις εωρακατε παντα οσα εποιησεν κυριος εν γη αιγυπτω ενωπιον υμων φαραω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου

2 τους πειρασμους τους μεγαλους ους εωρακασιν οι οφθαλμοι σου τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα

3 και ουκ εδωκεν κυριος ο θεος υμιν καρδιαν ειδεναι και οφθαλμους βλεπειν και ωτα ακουειν εως της ημερας ταυτης

4 και ηγαγεν υμας τεσσαρακοντα ετη εν τη ερημω ουκ επαλαιωθη τα ιματια υμων και τα υποδηματα υμων ου κατετριβη απο των ποδων υμων

5 αρτον ουκ εφαγετε οινον και σικερα ουκ επιετε ινα γνωτε οτι ουτος κυριος ο θεος υμων

6 και ηλθετε εως του τοπου τουτου και εξηλθεν σην βασιλευς εσεβων και ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν ημιν εν πολεμω και επαταζαμεν αυτους

7 και ελαβομεν την γην αυτων και εδωκα αυτην εν κληρω τω ρουβην και τω γαδδι και τω ημισει φυλης μανασση

8 και φυλαξεσθε ποιειν παντας τους λογους της διαθηκης ταυτης ινα συνητε παντα οσα ποιησετε

9 υμεις εστηκατε παντες σημερον εναντιον κυριου του θεου υμων οι αρχιφυλοι υμων και η γερουσια υμων και οι κριται υμων και οι γραμματοεισαγωγεις υμων πας ανηρ ισραηλ

10 αι γυναικες υμων και τα εκγονα υμων και ο προσηλυτος ο εν μεσω της παρεμβολης υμων απο ξυλοκοπου υμων και εως υδροφορου υμων

11 παρελθειν εν τη διαθηκη κυριου του θεου σου και εν ταις αραις αυτου οσα κυριος ο θεος σου διατιθεται προς σε σημερον

12 ινα στηση σε αυτω εις λαον και αυτος εσται σου θεος ον τροπον ειπεν σοι και ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου αβρααμ και ισαακ και ιακωβ

13 και ουχ υμιν μονοις εγω διατιθεμαι την διαθηκην ταυτην και την αραν ταυτην

14 αλλα και τοις ωδε ουσι μεθ' ημων σημερον εναντιον κυριου του θεου υμων και τοις μη ουσιν μεθ' ημων ωδε σημερον

15 οτι υμεις οιδατε ως κατωκησαμεν εν γη αιγυπτω και παρηλθομεν εν μεσω των εθνων ους παρηλθετε

16 και ειδετε τα βδελυγματα αυτων και τα ειδωλα αυτων ξυλον και λιθον αργυριον και χρυσιον α εστιν παρ' αυτοις

17 μη τις εστιν εν υμιν ανηρ η γυνη η πατρια η φυλη τινος η διανοια εξεκλινεν απο κυριου του θεου υμων πορευεσθαι λατρευειν τοις θεοις των εθνων εκεινων μη τις εστιν εν υμιν ριζα ανω φυουσα εν χολη και πικρια

18 και εσται εαν ακουση τα ρηματα της αρας ταυτης και επιφημισηται εν τη καρδια αυτου λεγων οσια μοι γενοιτο οτι εν τη αποπλανησει της καρδιας μου πορευσομαι ινα μη σ' υναπολεση ο αμαρτωλος τον αναμαρτητον

19 ου μη θεληση ο θεος ευιλατευσαι αυτω αλλ' η τοτε εκκαυθησεται οργη κυριου και ο ζηλος αυτου εν τω ανθρωπω εκεινω και κολληθησονται εν αυτω πασαι αι αραι της διαθηκης ταυτης αι γεγραμμεναι εν τω βιβλιω του νομου τουτου και εξαλειψει κυριος το ονομα αυτου εκ της υπο τον ουρανον

20 και διαστελει αυτον κυριος εις κακα εκ παντων των υιων ισραηλ κατα πασας τας αρας της διαθηκης τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου

21 και ερουσιν η γενεα η ετερα οι υιοι υμων οι αναστησονται μεθ' υμας και ο αλλοτριος ος αν ελθη εκ γης μακροθεν και οφονται τας πληγας της γης εκεινης και τας νοσους αυτης ας απεστειλεν κυριος επ' αυτην

22 θειον και αλα κατακεκαυμενον πασα η γη αυτης ου σπαρησεται ουδε ανατελει ουδε μη αναβη επ' αυτην παν χλωρον ωσπερ κατεστραφη σοδομα και γομορρα αδαμα και σεβωιμ ας κατεστρεψεν κυριος εν θυμω και οργη

23 και ερουσιν παντα τα εθνη δια τι εποιησεν κυριος ουτως τη γη ταυτη τις ο θυμος της οργης ο μεγας ουτος

24 και ερουσιν οτι κατελιποσαν την διαθηκην κυριου του θεου των πατερων αυτων α διεθετο τοις πατρασιν αυτων οτε εξηγαγεν αυτους εκ γης αιγυπτου

25 και πορευθεντες ελατρευσαν θεοις ετεροις και προσεκυνησαν αυτοις οις ουκ ηπισταντο ουδε διενειμεν αυτοις

26 και ωργισθη θυμω κυριος επι την γην εκεινην επαγαγειν επ' αυτην κατα πασας τας καταρας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου

27 και εξηρεν αυτους κυριος απο της γης αυτων εν θυμω και οργη και παροξυσμω μεγαλω σφοδρα και εξεβαλεν αυτους εις γην ετεραν ωσει νυν
28 τα κρυπτα κυριω τω θεω ημων τα δε φανερα ημιν και τοις τεκνοις ημων εις τον αιωνα ποιειν παντα τα ρηματα του νομου τουτου
1 και εσται ως αν ελθωσιν επι σε παντα τα ρηματα ταυτα η ευλογια και η καταρα ην εδωκα προ προσωπου σου και δεξι εις την καρδιαν σου εν πασιν τοις εθνεσιν ου εαν σε δι
ασκορπιση κυριος εκει
2 και επιστραφηση επι κυριον τον θεον σου και υπακουση της φωνης αυτου κατα παντα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου
3 και ιασεται κυριος τας αμαρτιας σου και ελειψει σε και παλιν συναξει σε εκ παντων των εθνων εις ους διεσκορπισεν σε κυριος εκει
4 εαν η η διασπορα σου απ' ακρου του ουρανου εως ακρου του ουρανου εκειθεν συναξει σε κυριος ο θεος σου και εκειθεν λημψεται σε κυριος ο θεος σου
5 και εισαξει σε κυριος ο θεος σου εις την γην ην εκληρονομησαν οι πατερες σου και κληρονομησεις αυτην και ευ σε ποιησει και πλεοναστον σε ποιησει υπερ τους πατερας σου
6 και περικαθαριει κυριος την καρδιαν σου και την καρδιαν του σπερματος σου αγαπαν κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου ινα ζης συ
7 και δωσει κυριος ο θεος σου τας αρας ταυτας επι τους εχθρους σου και επι τους μισουντας σε οι εδιωξαν σε
8 και συ επιστραφηση και εισακουση της φωνης κυριου του θεου σου και ποιησεις τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον
9 και πολυωρησει σε κυριος ο θεος σου εν παντι εργω των χειρων σου εν τοις εκγονοις της κοιλιας σου και εν τοις γεννημασιν της γης σου και εν τοις εκγονοις των κτηνων σου
οτι επιστρεψει κυριος ο θεος σου ευφρανθησαι επι σε εις αγαθα καθοτι ηυφρανθη επι τοις πατρασιν σου
10 εαν εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσεσθαι και ποιειν πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου τας γεγραμμενας εν τω βι
βλιω του νομου τουτου εαν επιστραφης επι κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου
11 οτι η εντολη αυτη ην εγω εντελλομαι σοι σημερον ουχ υπερογκος εστιν ουδε μακραν απο σου
12 ουκ εν τω ουρανω ανω εστιν λεγων τις αναβησεται ημιν εις τον ουρανον και λημψεται αυτην ημιν και ακουσαντες αυτην ποιησομεν
13 ουδε περαν της θαλασσης εστιν λεγων τις διαπερασει ημιν εις το περαν της θαλασσης και λημψεται ημιν αυτην και ακουστην ημιν ποιησει αυτην και ποιησομεν
14 εστιν σου εγγυς το ρημα σφοδρα εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου και εν ταις χερσιν σου αυτο ποιειν
15 ιδου δεδωκα προ προσωπου σου σημερον την ζωην και τον θανατον το αγαθον και το κακον
16 εαν εισακουσης τας εντολας κυριου του θεου σου ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου φυλασσεσθαι τα δικαιο
ματα αυτου και τας κρισεις αυτου και ζησεσθε και πολλοι εσεσθε και ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν παση τη γη εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην
17 και εαν μεταστη η καρδια σου και μη εισακουσης και πλανηθεις προσκυνησης θεοις ετεροις και λατρευσης αυτοις
18 αναγγελλω σοι σημερον οτι απωλεια απολεισθε και ου μη πολυημεροι γενησθε επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρον
ομησαι αυτην
19 διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην την ζωην και τον θανατον δεδωκα προ προσωπου υμων την ευλογιαν και την καταραν εκλεξει την ζωην ινα ζης συ
και το σπερμα σου
20 αγαπαν κυριον τον θεον σου εισακουειν της φωνης αυτου και εχεσθαι αυτου οτι τουτου η ζωη σου και η μακροτης των ημερων σου κατοικειν σε επι της γης ης ωμοσεν κυριος
τοις πατρασιν σου αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι αυτοις
1 και συνετελεσεν μουσης λαλων παντας τους λογους τουτους προς παντας υιους ισραηλ
2 και ειπεν προς αυτους εκατον και εικοσι ετων εγω ειμι σημερον ου δυνασομαι επι εισπορευεσθαι και εκπορευεσθαι κυριος δε ειπεν προς με ου διαβηση τον ιορδανην τουτον
3 κυριος ο θεος σου ο προπορευομενος προ προσωπου σου αυτος εξωλεθρευσει τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου και κατακληρονομησεις αυτους και ιησους ο προπορευομενος
προ προσωπου σου καθα ελαλησεν κυριος
4 και ποιησει κυριος αυτοις καθα εποιησεν σηων και ωγ τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου και τη γη αυτων καθοτι εξωλεθρευσεν αυτους
5 και παρεδωκεν αυτους κυριος υμιν και ποιησετε αυτοις καθοτι εντειλαμην υμιν

- 6 ανδρίζου και ισχυε μη φοβου μηδε δειλια μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων οτι κυριος ο θεος σου ο προπορευομενος μεθ' υμων εν υμιν ου μη σε ανη ουτε μη σε εγκαταλιπη
- 7 και εκαλεσεν μουσης ιησουν και ειπεν αυτω εναντι παντος ισραηλ ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισελευση προ προσωπου του λαου τουτου εις την γην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ημων δουναι αυτοις και συ κατακληρονομησεις αυτην αυτοις
- 8 και κυριος ο συμπορευομενος μετα σου ουκ ανησει σε ουδε μη εγκαταλιπη σε μη φοβου μηδε δειλια
- 9 και εγραψεν μουσης τα ρηματα του νομου τουτου εις βιβλιον και εδωκεν τοις ιερευσιν τοις υιοις λευι τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης κυριου και τοις πρεσβυτεροις των υιων ισραηλ
- 10 και εντειλατο αυτοις μουσης εν τη ημερα εκεινη λεγων μετα επτα ετη εν καιρω ενιαυτου αφεσεως εν εορτη σκηνοπηγιας
- 11 εν τω συμπορευεσθαι παντα ισραηλ οφθηνα ενωπιον κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος αναγνωσεσθε τον νομον τουτον εναντιον παντος ισραηλ εις τα ωτα αυτων
- 12 εκκλησιασας τον λαον τους ανδρας και τας γυναικας και τα εκγονα και τον προσηλυτον τον εν ταις πολεσιν υμων ινα ακουσωσιν και ινα μαθωσιν φοβεισθαι κυριον τον θεον υμων και ακουσονται ποιειν παντας τους λογους του νομου τουτου
- 13 και οι υιοι αυτων οι ουκ οιδασιν ακουσονται και μαθησονται φοβεισθαι κυριον τον θεον υμων πασας τας ημερας οσας αυτοι ζωσιν επι της γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην
- 14 και ειπεν κυριος προς μουσην ιδου ηγγικασιν αι ημεραι του θανατου σου καλεσον ιησουν και στητε παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εντελουμαι αυτω και εποιηθη μουσης και ιησους εις την σκηνην του μαρτυριου και εστησαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
- 15 και κατεβη κυριος εν νεφελη και εστη παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εστη ο στυλος της νεφελης παρα τας θυρας της σκηνης
- 16 και ειπεν κυριος προς μουσην ιδου συ κοιμα μετα των πατερων σου και αναστας ο λαος ουτος εκπορνευσει οπισω θεων αλλοτριων της γης εις ην ουτος εισπορευεται εκει εις αυτην και εγκαταλειψουσιν με και διασκεδασουσιν την διαθηκην μου ην διεθεμην αυτοις
- 17 και οργισθησομαι θυμω εις αυτους εν τη ημερα εκεινη και καταλειψω αυτους και αποστρεψω το προσωπον μου απ' αυτων και εσται καταβρωμα και ευρησουσιν αυτον κακα πολλα και θλιψεις και ερει εν τη ημερα εκεινη διοτι ουκ εστιν κυριος ο θεος μου εν εμοι ευροσαν με τα κακα ταυτα
- 18 εγω δε αποστροφη αποστρεψω το προσωπον μου απ' αυτων εν τη ημερα εκεινη δια πασας τας κακιας ας εποιησαν οτι επεστρεψαν επι θεους αλλοτριους
- 19 και νυν γραψατε τα ρηματα της ωδης ταυτης και διδαξετε αυτην τους υιους ισραηλ και εμβαλειτε αυτην εις το στομα αυτων ινα γενηται μοι η ωδη αυτη εις μαρτυριον εν υιοις ισραηλ
- 20 εισαξω γαρ αυτους εις την γην την αγαθην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων δουναι αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι και φαγονται και εμπλησθεντες κορησουσιν και επιστραφησονται επι θεους αλλοτριους και λατρευουσιν αυτοις και παροξυνουσιν με και διασκεδασουσιν την διαθηκην μου
- 21 και αντικαταστησεται η ωδη αυτη κατα προσωπον μαρτυρουσα ου γαρ μη επιλησθη απο στοματος αυτων και απο στοματος του σπερματος αυτων εγω γαρ οίδα την πονηριαν αυτων οσα ποιουσιν ωδε σημερον προ του εισαγαγειν με αυτους εις την γην την αγαθην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων
- 22 και εγραψεν μουσης την ωδην ταυτην εν εκεινη τη ημερα και εδιδαξεν αυτην τους υιους ισραηλ
- 23 και εντειλατο μουσης ιησοι και ειπεν αυτω ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισαξεις τους υιους ισραηλ εις την γην ην ωμοσεν κυριος αυτοις και αυτος εσται μετα σου
- 24 ηνικα δε συνετελεσεν μουσης γραφων παντας τους λογους του νομου τουτου εις βιβλιον εως εις τελος
- 25 και εντειλατο τοις λευιταις τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης κυριου λεγων
- 26 λαβοντες το βιβλιον του νομου τουτου θησετε αυτο εκ πλαγιων της κιβωτου της διαθηκης κυριου του θεου υμων και εσται εκει εν σοι εις μαρτυριον
- 27 οτι εγω επισταμαι τον ερεθισμον σου και τον τραχηλον σου τον σκληρον ετι γαρ εμου ζωντος μεθ' υμων σημερον παραπικραινοντες ητε τα προς τον θεον πως ουχι και εσχατον του θανατου μου
- 28 εκκλησιασατε προς με τους φυλαρχους υμων και τους πρεσβυτερους υμων και τους κριτας υμων και τους γραμματοεισαγωγεις υμων ινα λαλησω εις τα ωτα αυτων παντας τους λογους τουτους και διαμαρτυρωμαι αυτοις τον τε ουρανον και την γην

29 οίδα γαρ οτι εσχατον της τελευτης μου ανομια ανομησετε και εκκλινειτε εκ της οδου ης ενειταμην υμιν και συναντησεται υμιν τα κακα εσχατον των ημερων οτι ποιησετε τ
ο πονηρον εναντιον κυριου παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων υμων

30 και ελαλησεν μουσης εις τα ωτα πασης εκκλησιας ισραηλ τα ρηματα της ωδης ταυτης εως εις τελος

1 προσεχε ουρανε και λαλησω και ακουετω γη ρηματα εκ στοματος μου

2 προσδοκασθω ως νετος το αποφθεγμα μου και καταβητω ως δροσος τα ρηματα μου ωσει ομβρος επ' αγρωστιν και ωσει νιφετος επι χορτον

3 οτι ονομα κυριου εκαλεσα δοτε μεγαλωσυνην τω θεω ημων

4 θεος αληθινα τα εργα αυτου και πασαι αι οδοι αυτου κρισεις θεος πιστος και ουκ εστιν αδικια δικαιος και οσιος κυριος

5 ημαρτοσαν ουκ αυτω τεκνα μωμητα γενεα σκολια και διεστραμμενη

6 ταυτα κυριω ανταποδιδοτε ουτω λαος μωρος και ουχι σοφος ουκ αυτος ουτος σου πατηρ εκτησατο σε και εποιησεν σε και εκτισεν σε

7 μνησθητε ημερας αιωνος συνετε ετη γενεας γενεων επερωτησον τον πατερα σου και αναγγειλοι σοι τους πρεσβυτερους σου και ερουσιν σοι

8 οτε διεμεριζεν ο υψιστος εθνη ως διεσπειρεν υιους αδαμ εστησεν ορια εθνων κατα αριθμον αγγελων θεου

9 και εγενηθη μερις κυριου λαος αυτου ιακωβ σχοινομια κληρονομιας αυτου ισραηλ

10 αυταρκησεν αυτον εν γη ερημω εν διψει καυματος εν ανυδρω εκυκλωσεν αυτον και επαιδευσεν αυτον και διεφυλαξεν αυτον ως κοραν οφθαλμου

11 ως αετος σκεπασαι νοσσιαν αυτου και επι τοις νεοσσοις αυτου επεποθησεν διεις τας πτερυγας αυτου εδεξατο αυτους και ανελαβεν αυτους επι των μεταφρενων αυτου

12 κυριος μονος ηγεν αυτους και ουκ ην μετ' αυτων θεος αλλοτριος

13 ανεβιβασεν αυτους επι την ισχυν της γης εψωμισεν αυτους γεννηματα αγρων εθηλασαν μελι εκ πετρας και ελαιον εκ στερεας πετρας

14 βουτυρον βοων και γαλα προβατων μετα στεατος αρνων και κριων υιων ταυρων και τραγων μετα στεατος νεφρων πυρου και αιμα σταφυλης επιον οινον

15 και εφαγεν ιακωβ και ενεπλησθη και απελακτισεν ο ιγαπημενος ελιπανθη επαχυνθη επαλυνηθη και εγκατελιπεν θεον τον ποιησαντα αυτον και απεστη απο θεου σωτηρος αυτου

16 παρωξυναν με επ' αλλοτριους εν βδελυγμασιν αυτων εξεπικραναν με

17 εθυσαν δαιμονιους και ου θεω θεοις οις ουκ ηδειςαν καινοι προσφατοι ηκασιν ους ουκ ηδειςαν οι πατερες αυτων

18 θεον τον γεννησαντα σε εγκατελιπες και επελαθου θεου του τρεφοντος σε

19 και ειδεν κυριος και εξηλωσεν και παρωξυνθη δι' οργην υιων αυτου και θυγατερων

20 και ειπεν αποστρεψω το προσωπον μου απ' αυτων και δειξω τι εσται αυτοις επ' εσχατων οτι γενεα εξεστραμμενη εστιν υιοι οις ουκ εστιν πιστις εν αυτοις

21 αυτοι παρεζηλωσαν με επ' ου θεω παρωργισαν με εν τοις ειδωλοις αυτων καγω παραζηλωσω αυτους επ' ουκ εθνει επ' εθνει ασυνετω παροργιω αυτους

22 οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου καυθησεται εως αδου κατω καταφαγεται γην και τα γεννηματα αυτης φλεξει θεμελια ορεων

23 συναξω εις αυτους κακα και τα βελη μου συντελεσω εις αυτους

24 τηκομενοι λιμω και βρωσει ορνεων και οπισθοτονος ανιατος οδοντας θηριων αποστελω εις αυτους μετα θυμου συροντων επι γης

25 εξωθεν ατεκνωσει αυτους μαχαιρα και εκ των ταμειων φοβος νεανισκος συν παρθενω θηλαζων μετα καθεστηκοτος πρεσβυτου

26 ειπα διασπερω αυτους παυσω δη εξ ανθρωπων το μνημοσυνον αυτων

27 ει μη δι' οργην εχθρων ινα μη μακροχρονισωσιν και ινα μη συνεπιθωνται οι υπεναντιοι μη ειπωσιν η χειρ ημων η υψηλη και ουχι κυριος εποιησεν ταυτα παντα

28 οτι εθνος απολωλεκος βουλην εστιν και ουκ εστιν εν αυτοις επιστημη

29 ουκ εφρονησαν συνιεναι ταυτα καταδεξασθωσαν εις τον επιοντα χρονον

30 πως διωξεται εις χιλιους και δυο μετακινήσουσιν μυριαδας ει μη ο θεος απεδото αυτους και κυριος παρεδωκεν αυτους

31 οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οι θεοι αυτων οι δε εχθροι ημων ανοητοι
32 εκ γαρ αμπελου σοδομων η αμπελος αυτων και η κληματις αυτων εκ γομορρας η σταφυλη αυτων σταφυλη χολης βοτρυς πικριας αυτοις
33 θυμος δρακοντων ο οινος αυτων και θυμος ασπιδων ανιατος
34 ουκ ιδου ταυτα συνηκται παρ' εμοι και εσφραγισται εν τοις θησαυροις μου
35 εν ημερα εκδικησεως ανταποδωσω εν καιρω οταν σφαλη ο πους αυτων οτι εγγυς ημερα απωλειας αυτων και παρεστιν ετοιμα υμιν
36 οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται ειδεν γαρ παραλελυμενους αυτους και εκλελοιποτας εν επαγωγη και παρειμενους
37 και ειπεν κυριος που εισιν οι θεοι αυτων εφ' οις επεποιθεισαν επ' αυτοις
38 ων το στεαρ των θυσιων αυτων ησθιετε και επινετε τον οινον των σπονδων αυτων αναστητωσαν και βοηθησάτωσαν υμιν και γενηθητωσαν υμιν σκεπασται
39 ιδετε ιδετε οτι εγω ειμι και ουκ εστιν θεος πλην εμου εγω αποκτενω και ζην ποιησω παταξω καγω ιασομαι και ουκ εστιν ος εξελειται εκ των χειρων μου
40 οτι αρω εις τον ουρανον την χειρα μου και ομουμαι τη δεξια μου και ερω ζω εγω εις τον αιωνα
41 οτι παροξυνω ως αστραπην την μαχαιραν μου και ανθεξεται κριματος η χειρ μου και ανταποδωσω δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν με ανταποδωσω
42 μεθυσω τα βελη μου αφ' αιματος και η μαχαιρα μου καταφαγεται κρεα αφ' αιματος τραυματιων και αιχμαλωσιας απο κεφαλης αρχοντων εχθρων
43 ευφρανθητε ουρανοι αμα αυτω και προσκυνησατωσαν αυτω παντες υιοι θεου ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου και ενισχυσατωσαν αυτω παντες αγγελιοι θεου οτι το αιμα των υιων αυτου εκδικαται και εκδικησει και ανταποδωσει δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν ανταποδωσει και εκκαθαριει κυριος την γην του λαου αυτου
44 και εγραψεν μουσης την ωδην ταυτην εν εκεινη τη ημερα και εδιδασεν αυτην τους υιους ισραηλ και εισηλθεν μουσης και ελαλησεν παντας τους λογους του νομου τουτου εις τα ωτα του λαου αυτος και ιησους ο του ναυη
45 και συνετελεσεν μουσης λαλων παντι ισραηλ
46 και ειπεν προς αυτους προσεχετε τη καρδια επι παντας τους λογους τουτου ους εγω διαμαρτυρομαι υμιν σημερον α εντελεισθε τοις υιοις υμων φυλασσειν και ποιειν παντας τους λογους του νομου τουτου
47 οτι ουχι λογος κενος ουτος υμιν οτι αυτη η ζωη υμων και ενεκεν του λογου τουτου μακροημερευσετε επι της γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην
48 και ελαλησεν κυριος προς μουσην εν τη ημερα ταυτη λεγων
49 αναβηθι εις το ορος το αβαριν τουτου ορος ναβαυ ο εστιν εν γη μοαβ κατα προσωπον ιεριχω και ιδε την γην χανααν ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν
50 και τελευτα εν τω ορει εις ο αναβαινεις εκει και προστεθητι προς τον λαον σου ον τροπον απεθανεν ααρων ο αδελφος σου εν ωρ τω ορει και προσεθεθι προς τον λαον αυτου
51 διοτι ηπειθησατε τω ρηματι μου εν τοις υιοις ισραηλ επι του υδατος αντιλογιας καδης εν τη ερημω σιν διοτι ουχ ηγιασατε με εν τοις υιοις ισραηλ
52 οτι απεναντι οψη την γην και εκει ουκ εισελευση
1 και αυτη η ευλογια ην ευλογησεν μουσης ανθρωπος του θεου τους υιους ισραηλ προ της τελευτης αυτου
2 και ειπεν κυριος εκ σινα ηκει και επεφανεν εκ σιμρ ημιν και κατεσπευσεν εξ ορους φαραν συν μυριασιν καδης εκ δεξιων αυτου αγγελιοι μετ' αυτου
3 και εφεισατο του λαου αυτου και παντες οι ηγιασμενοι υπο τας χειρας σου και ουτοι υπο σε εισιν και εδεξατο απο των λογων αυτου
4 νομον ον ενετειλατο ημιν μουσης κληρονομιαν συναγωγαις ιακωβ
5 και εσται εν τω ηγαπημενω αρχων συναχθεντων αρχοντων λαων αμα φυλαις ισραηλ
6 ζητω ρουβην και μη αποθανετω και εστω πολυς εν αριθμω
7 και αυτη ιουδα εισακουσον κυριε φωνης ιουδα και εις τον λαον αυτου εισελθοισαν αι χειρες αυτου διακρινουσιν αυτω και βοηθος εκ των εχθρων αυτου εση
8 και τω λευι ειπεν δοτε λευι δηλους αυτου και αληθειαν αυτου τω ανδρι τω οσιω ον επειρασαν αυτον εν πειρα ελοιδορησαν αυτον επι υδατος αντιλογιας
9 ο λεγων τω πατρι και τη μητρι ουχ εορακα σε και τους αδελφους αυτου ουκ επεγνω και τους υιους αυτου απεγνω εφυλαξεν τα λογια σου και την διαθηκην σου διετηρησεν

10 δηλωσουσιν τα δικαιωματα σου τω ιακωβ και τον νομον σου τω ισραηλ επιθησουσιν θυμιαμα εν οργη σου δια παντος επι το θυσιαστηριον σου
11 ευλογησον κυριε την ισχυν αυτου και τα εργα των χειρων αυτου δεξαι καταξον οσφυν εχθρων επανεστηκοτων αυτω και οι μισουντες αυτον μη αναστηωσαν
12 και τω βενιαμιν ειπεν ηγαπημενος υπο κυριου κατασκηνωσει πεποιθως και ο θεος σκιαζει επ' αυτω πασας τας ημερας και ανα μεσον των ωμων αυτου κατεπαυσεν
13 και τω ιωσηφ ειπεν απ' ευλογιας κυριου η γη αυτου απο ωρων ουρανου και δροσου και απο αβυσσων πηγων κατωθεν
14 και καθ' ωραν γεννηματων ηλιου τροπων και απο συνοδων μηνων
15 και απο κορυφης ορεων αρχης και απο κορυφης βουνων αεναων
16 και καθ' ωραν γης πληρωσεως και τα δεκτα τω οφθεντι εν τω βατω ελθοισαν επι κεφαλην ιωσηφ και επι κορυφης δοξασθεις εν αδελφοις
17 πρωτοτοκος ταυρου το καλλος αυτου κερατα μονοκερωτος τα κερατα αυτου εν αυτοις εθνη κεραταιι αμα εως επ' ακρου γης αυται μυριαδες εφραιμ και αυται χιλιαδες μανασση
18 και τω ζαβουλων ειπεν ευφρανθητι ζαβουλων εν εξοδια σου και ισσαχαρ εν τοις σκηνωμασιν αυτου
19 εθνη εξολεθρευσουσιν και επικαλεσεσθε εκει και θυσετε θυσιαν δικαιοσυνης οτι πλουτος θαλασσης θηλασει σε και εμπορια παραλιον κατοικουντων
20 και τω γαδ ειπεν ευλογημενος εμπλατυνων γαδ ως λεων ανεπαυσατο συντριψας βραχιονα και αρχοντα
21 και ειδεν απαρχην αυτου οτι εκει εμερισθη γη αρχοντων συνηγμενων αμα αρχηγοις λαων δικαιοσυνην κυριος εποιησεν και κρισιν αυτου μετα ισραηλ
22 και τω δαν ειπεν δαν σκυμνος λεοντος και εκπηδησεται εκ του βασαν
23 και τω νεφθαλι ειπεν νεφθαλι πλησμονη δεκτων και εμπλησθητω ευλογιαν παρα κυριου θαλασσαν και λιβα κληρονομησει
24 και τω ασηρ ειπεν ευλογητος απο τεκνων ασηρ και εσται δεκτος τοις αδελφοις αυτου βαψει εν ελαιω τον ποδα αυτου
25 σιδηρος και χαλκος το υποδημα αυτου εσται και ως αι ημεραι σου η ισχυς σου
26 ουκ εστιν ωσπερ ο θεος του ηγαπημενου ο επιβαινων επι τον ουρανον βοηθος σου και ο μεγαλοπρεπης του στερεωματος
27 και σκεπασις θεου αρχης και υπο ισχυν βραχιονων αεναων και εκβαλει απο προσωπου σου εχθρον λεγων απολοιο
28 και κατασκηνωσει ισραηλ πεποιθως μονος επι γης ιακωβ επι σιτω και οινω και ο ουρανος αυτω συννεφης δροσω
29 μακαριος συ ισραηλ τις ομοιος σοι λαος σωζομενος υπο κυριου υπερασπει ο βοηθος σου και η μαχαιρα καυχημα σου και ψευδονται σε οι εχθροι σου και συ επι τον τραχηλον αυτων επιβηση
1 και ανεβη μουσης απο αραβωθ μωαβ επι το ορος ναβαυ επι κορυφην φασγα η εστιν επι προσωπου ιεριχω και εδειξεν αυτω κυριος πασαν την γην γαλααδ εως δαν
2 και πασαν την γην νεφθαλι και πασαν την γην εφραιμ και μανασση και πασαν την γην ιουδα εως της θαλασσης της εσχατης
3 και την ερημον και τα περιχωρα ιεριχω πολιν φοινικων εως σηγωρ
4 και ειπεν κυριος προς μουσην αυτη η γη ην ωμοσα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ λεγων τω σπερματι υμων δωσω αυτην και εδειξα αυτην τοις οφθαλμοις σου και εκει ουκ ει σελευση
5 και ετελετησεν μουσης οικετης κυριου εν γη μωαβ δια ρηματος κυριου
6 και εθαψαν αυτον εν γαι εν γη μωαβ εγγυς οικου φογωρ και ουκ οιδεν ουδεις την ταφην αυτου εως της ημερας ταυτης
7 μουσης δε ην εκατον και εικοσι ετων εν τω τελευταν αυτον ουκ ημαυρωθησαν οι οφθαλμοι αυτου ουδε εφθαρησαν τα χελυνια αυτου
8 και εκλαυσαν οι υιοι ισραηλ τον μουσην εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω τριακοντα ημερας και συνετελεσθησαν αι ημεραι πενθους κλαυθμου μουση
9 και ιησους υιος ναυη ενεπλησθη πνευματος συνεσεως επεθηκεν γαρ μουσης τας χειρας αυτου επ' αυτον και εισηκουσαν αυτου οι υιοι ισραηλ και εποιησαν καθοτι ενετειλατο κυριος τω μουση
10 και ουκ ανεστη επι προφητης εν ισραηλ ως μουσης ον εγνω κυριος αυτον προσωπον κατα προσωπον
11 εν πασι τοις σημειοις και τερασιν ον απεστειλεν αυτον κυριος ποιησαι αυτα εν γη αιγυπτω φαραω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου

12 τα θαυμασια τα μεγαλα και την χειρα την κραταιαν α εποιησεν μουσης εναντι παντος ισραηλ .
1 και εγενετο μετα την τελευτην μουση ειπεν κυριος τω ιησοι υιο ναη τω υπουργω μουση λεγων
2 μουσης ο θεραπων μου τετελευτηκεν νυν ουν αναστας διαβηθι τον ιορδανην συ και πας ο λαος ουτος εις την γην ην εγω διδωμι αυτοις
3 πας ο τοπος εφ' ον αν επιβητε τω ιχνει των ποδων υμων υμιν δωσω αυτον ον τροπον ειρηκα τω μουση
4 την ερημον και τον αντιλιβανον εως του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και εως της θαλασσης της εσχατης αφ' ηλιου δυσμων εσται τα ορια υμων
5 ουκ αντιστησεται ανθρωπος κατενωπιον υμων πασας τας ημερας της ζωης σου και ωσπερ ημην μετα μουση ουτως εσομαι και μετα σου και ουκ εγκαταλειψω σε ουδε υπεροψομαι σε
6 ισχυε και ανδριζου συ γαρ αποδιαστελεις τω λαω τουτω την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις
7 ισχυε ουν και ανδριζου φυλασσεσθαι και ποιειν καθοτι εντειλατο σοι μουσης ο παις μου και ουκ εκκλινεις απ' αυτων εις δεξια ουδε εις αριστερα ινα συνης εν πασιν οις εαν πρασσης
8 και ουκ αποστησεται η βιβλος του νομου τουτου εκ του στοματος σου και μελετησεις εν αυτω ημερας και νυκτος ινα συνης ποιειν παντα τα γεγραμμενα τοτε ευδοθηση και ευδοωσεις τας οδους σου και τοτε συνησεις
9 ιδου εντεταλμαι σοι ισχυε και ανδριζου μη δειλιασης μηδε φοβηθης οτι μετα σου κυριος ο θεος σου εις παντα ου εαν πορευη
10 και εντειλατο ιησους τοις γραμματευσιν του λαου λεγων
11 εισελθατε κατα μεσον της παρεμβολης του λαου και εντειλασθε τω λαω λεγοντες ετοιμαζεσθε επισιτισμον οτι ετι τρεις ημεραι και υμεις διαβαινετε τον ιορδανην τουτον εισελθοντες κατασχειν την γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν
12 και τω ρουβην και τω γαδ και τω ημισει φυλης μανασση ειπεν ιησους
13 μνησθητε το ρημα κυριου ο εντειλατο υμιν μουσης ο παις κυριου λεγων κυριος ο θεος υμων κατεπαυσεν υμας και εδωκεν υμιν την γην ταυτην
14 αι γυναικες υμων και τα παιδια υμων και τα κτηνη υμων κατοικειωσαν εν τη γη η εδωκεν υμιν υμεις δε διαβησεσθε ευζωνοι προτεροι των αδελφων υμων πας ο ισχυων και συμμαχησετε αυτοις
15 εως αν καταπαυση κυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και κληρονομησωσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν αυτοις και απελευσεσθε εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου ην δεδωκεν υμιν μουσης εις το περαν του ιορδανου απ' ανατολων ηλιου
16 και αποκριθεντες τω ιησοι ειπαν παντα οσα αν εντειλη ημιν ποιησομεν και εις παντα τοπον ου εαν αποστειλης ημας πορευσομεθα
17 κατα παντα οσα ηκουσαμεν μουση ακουσομεθα σου πλην εστω κυριος ο θεος ημων μετα σου ον τροπον ην μετα μουση
18 ο δε ανθρωπος ος εαν απειθηση σοι και οστις μη ακουση των ρηματων σου καθοτι αν αυτω εντειλη αποθανετω αλλα ισχυε και ανδριζου
1 και απεστειλεν ιησους υιος ναη εκ σαττιν δυο νεανισκους κατασκοπευσαι λεγων αναβητε και ιδετε την γην και την ιεριχω και πορευθεντες εισηλθοσαν οι δυο νεανισκοι εις ιεριχω και εισηλθοσαν εις οικιαν γυναικος πορνης η ονομα ρααβ και κατελυσαν εκει
2 και απηγγελη τω βασιλει ιεριχω λεγοντες εισπεπορευνται ωδε ανδρες των υιων ισραηλ κατασκοπευσαι την γην
3 και απεστειλεν ο βασιλευς ιεριχω και ειπεν προς ρααβ λεγων εξαγαγε τους ανδρας τους εισπεπορευμενους εις την οικιαν σου την νυκτα κατασκοπευσαι γαρ την γην ηκασιν
4 και λαβουσα η γυνη τους ανδρας εκρυψεν αυτους και ειπεν αυτοις λεγουσα εισεληλυθασιν προς με οι ανδρες
5 ως δε η πυλη εκλειετο εν τω σκοτει και οι ανδρες εξηλθον ουκ επισταμαι που πεπορευνται καταδιωξατε οπισω αυτων ει καταλημψεσθε αυτους
6 αυτη δε ανεβιβασεν αυτους επι το δωμα και εκρυψεν αυτους εν τη λινοκαλαμη τη εστοιβασμενη αυτη επι του δωματος
7 και οι ανδρες κατεδιωξαν οπισω αυτων οδον την επι του ιορδανου επι τας διαβασεις και η πυλη εκλεισθη και εγενετο ως εξηλθοσαν οι διωκοντες οπισω αυτων
8 και αυτοι δε πριν η κοιμηθηται αυτους και αυτη ανεβη επι το δωμα προς αυτους
9 και ειπεν προς αυτους επισταμαι οτι δεδωκεν υμιν κυριος την γην επιπετωκεν γαρ ο φοβος υμων εφ' ημας

- 10 ακηκοσμεν γαρ οτι κατεξηραναν κυριος ο θεος την ερυθραν θαλασσαν απο προσωπου υμων οτε εξεπορευεσθε εκ γης αιγυπτου και οσα εποιησεν τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου τω σην και ωγ ους εξωλεθρευσατε αυτους
- 11 και ακουσαντες ημεις εξεστημεν τη καρδια ημων και ουκ εστι ετι πνευμα εν ουδενι ημων απο προσωπου υμων οτι κυριος ο θεος υμων θεος εν ουρανω ανω και επι της γης κ ατω
- 12 και νυν ομοσατε μοι κυριον τον θεον οτι ποιω υμιν ελεος και ποιησετε και υμεις ελεος εν τω οικω του πατρος μου
- 13 και ζωγηρησετε τον οικον του πατρος μου και την μητερα μου και τους αδελφους μου και παντα τον οικον μου και παντα οσα εστιν αυτοις και εξελεισθε την ψυχην μου εκ θα νατου
- 14 και ειπαν αυτη οι ανδρες η ψυχη ημων ανθ' υμων εις θανατον και αυτη ειπεν ως αν παραδω κυριος υμιν την πολιν ποιησετε εις εμε ελεος και αληθειαν
- 15 και κατεχασεν αυτους δια της θυριδος
- 16 και ειπεν αυτοις εις την ορεινην απελθετε μη συναντησωσιν υμιν οι καταδιωκοντες και κρυβησεσθε εκει τρεις ημερας εως αν αποστρεψωσιν οι καταδιωκοντες οπισω υμων και μετα ταυτα απελευσεσθε εις την οδον υμων
- 17 και ειπαν οι ανδρες προς αυτην αθωοι εσμεν τω ορκω σου τουτω
- 18 ιδου ημεις εισπορευομεθα εις μερος της πολεως και θησεις το σημειον το σπαρτιον το κοκκινον τουτο εκδησεις εις την θυριδα δι' ης κατεβιβασας ημας δι' αυτης τον δε πατε ρα σου και την μητερα σου και τους αδελφους σου και παντα τον οικον του πατρος σου συναξεις προς σεαυτην εις την οικιαν σου
- 19 και εσται πας ος αν εξελθη την θυραν της οικιας σου εξω ενοχος εαυτω εσται ημεις δε αθωοι τω ορκω σου τουτω και οσοι εαν γενωνται μετα σου εν τη οικια σου ημεις ενοχοι εσομεθα
- 20 εαν δε τις ημας αδικηση η και αποκαλυψη τους λογους ημων τουτους εσομεθα αθωοι τω ορκω σου τουτω
- 21 και ειπεν αυτοις κατα το ρημα υμων ουτως εστω και εξαπεστειλεν αυτους
- 22 και επορευθησαν και ηλθοσαν εις την ορεινην και κατεμειναν εκει τρεις ημερας και εξεζητησαν οι καταδιωκοντες πασας τας οδους και ουχ ευροσαν
- 23 και υπεστρεψαν οι δυο νεανισκοι και κατεβησαν εκ του ορους και διεβησαν προς ιησουν υιον ναυη και διηγησαντο αυτω παντα τα συμβεβηκοτα αυτοις
- 24 και ειπαν προς ιησουν οτι παρεδωκεν κυριος πασαν την γην εν χειρι ημων και κατεπτηκεν πας ο κατοικων την γην εκεινην αφ' ημων
- 1 και ωρθρισεν ιησους το πρωι και απηραν εκ σαττιν και ηλθοσαν εως του ιορδανου και κατελυσαν εκει προ του διαβηναι
- 2 και εγενετο μετα τρεις ημερας διηλθον οι γραμματαις δια της παρεμβολης
- 3 και ενετειλαντο τω λαω λεγοντες οταν ιδητε την κιβωτον της διαθηκης κυριου του θεου ημων και τους ιερεις ημων και τους λευιτας αιροντας αυτην απαραιτε απο των τοπων υμων και πορευεσθε οπισω αυτης
- 4 αλλα μακραν εστω ανα μεσον υμων και εκεινης οσον δισχιλιους πηχεις στησεσθε μη προσεγγισητε αυτην' επιστησθε την οδον ην πορευεσθε αυτην ου γαρ πεπορευεσθε την ο δον απ' εχθες και τριτης ημερας
- 5 και ειπεν ιησους τω λαω αγνισασθε εις αυριον οτι αυριον ποιησει εν υμιν κυριος θαυμαστα
- 6 και ειπεν ιησους τοις ιερευσιν αρατε την κιβωτον της διαθηκης κυριου και προπορευεσθε του λαου και ηραν οι ιερεις την κιβωτον της διαθηκης κυριου και επορευοντο εμπρ οσθεν του λαου
- 7 και ειπεν κυριος προς ιησουν εν τη ημερα ταυτη αρχομαι υψωσαι σε κατενωπιον παντων υιων ισραηλ ινα γνωσιν καθοτι ημην μετα μουση ουτως εσομαι και μετα σου
- 8 και νυν εντειλαι τοις ιερευσιν τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης λεγων ως αν εισελθητε επι μερους του υδατος του ιορδανου και εν τω ιορδανη στησεσθε
- 9 και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ προσαγαγετε ωδε και ακουσατε το ρημα κυριου του θεου ημων
- 10 εν τουτω γνωσεσθε οτι θεος ζων εν υμιν και ολεθρευων ολεθρευσει απο προσωπου ημων τον χαναναιον και τον χετταιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον αμορραιον και τον γεργεσαιον και τον ιεβουσαιον
- 11 ιδου η κιβωτος διαθηκης κυριου πασης της γης διαβαινει τον ιορδανην
- 12 προχειρισασθε υμιν δωδεκα ανδρας απο των υιων ισραηλ ενα αφ' εκαστης φυλης

- 13 και εσται ως αν καταπαύσωσιν οι ποδες των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου πασης της γης εν τω υδατι του ιορδανου το υδωρ του ιορδανου εκλειπει το δε υδωρ το καταβαινον στησεται
- 14 και απηρεν ο λαος εκ των σκηνωματος αυτων διαβησαι τον ιορδανην οι δε ιερεις ηροσαν την κιβωτον της διαθηκης κυριου προτεροι του λαου
- 15 ως δε εισεπορευοντο οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης επι τον ιορδανην και οι ποδες των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου εβαφησαν εις μερος του υδατος του ιορδανου ο δε ιορδανης επληρου καθ' ολην την κρηπιδα αυτου ωσει ημεραι θερισμου πυρων
- 16 και εστη τα υδατα τα καταβαινοντα ανωθεν εστη πηγμα εν αφεστηκος μακραν σφοδρα σφοδρως εως μερους καριαθιαριμ το δε καταβαινον κατεβη εις την θαλασσαν αραβα θαλασσαν αλος εως εις το τελος εξελιπεν και ο λαος εισηκει απεναντι ιεριχω
- 17 και εστησαν οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης κυριου επι ξηρας εν μεσω του ιορδανου και παντες οι υιοι ισραηλ διεβαινον δια ξηρας εως συνετελεσεν πας ο λαος διαβαινων τον ιορδανην
- 1 και επει συνετελεσεν πας ο λαος διαβαινων τον ιορδανην και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων
- 2 παραλαβων ανδρας απο του λαου ενα αφ' εκαστης φυλης
- 3 συνταξον αυτοις λεγων ανελεσθε εκ μεσου του ιορδανου ετοιμους δωδεκα λιθους και τουτους διακομισαντες αμα υμιν αυτοις θετε αυτους εν τη στρατοπεδεια υμων ου εαν παρεμβαλητε εκει την νυκτα
- 4 και ανακαλεσαμενος ιησους δωδεκα ανδρας των ενδοξων απο των υιων ισραηλ ενα αφ' εκαστης φυλης
- 5 ειπεν αυτοις προσαγαγετε εμπροσθεν μου προ προσωπου κυριου εις μεσον του ιορδανου και ανελομενος εκειθεν εκαστος λιθον αρατω επι των ωμων αυτου κατα τον αριθμον των δωδεκα φυλων του ισραηλ
- 6 ινα υπαρχωσιν υμιν ουτοι εις σημειον κειμενον δια παντος ινα οταν ερωτα σε ο υιος σου αυριον λεγων τι εισιν οι λιθοι ουτοι υμιν
- 7 και συ δηλωσεις τω υιω σου λεγων οτι εξελιπεν ο ιορδανης ποταμος απο προσωπου κιβωτου διαθηκης κυριου πασης της γης ως διεβαινεν αυτον και εσονται οι λιθοι ουτοι υμιν μνημοσυνον τοις υιοις ισραηλ εως του αιωνος
- 8 και εποησαν ουτως οι υιοι ισραηλ καθοτι ενετειλατο κυριος τω ιησοι και λαβοντες δωδεκα λιθους εκ μεσου του ιορδανου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω ιησοι εν τη συντελει α της διαβασεως των υιων ισραηλ και διεκομισαν αμα εαυτοις εις την παρεμβολην και απεθηκαν εκει
- 9 εστησεν δε ιησους και αλλους δωδεκα λιθους εν αυτω τω ιορδανη εν τω γενομενω τοπω υπο τους ποδας των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου και εισιν εκει εως της σημερον ημερας
- 10 εισηκεισαν δε οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης εν τω ιορδανη εως ου συνετελεσεν ιησους παντα α ενετειλατο κυριος αναγγειλαι τω λαω και εσπευσεν ο λαος και διεβησαν
- 11 και εγενετο ως συνετελεσεν πας ο λαος διαβησαι και διεβη η κιβωτος της διαθηκης κυριου και οι λιθοι εμπροσθεν αυτων
- 12 και διεβησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και οι ημισεις φυλης μανασση διεσκευασμενοι εμπροσθεν των υιων ισραηλ καθαπερ ενετειλατο αυτοις μουσης
- 13 τετρακισμυριοι ευζωνοι εις μαχην διεβησαν εναντιον κυριου εις πολεμον προς την ιεριχω πολιν
- 14 εν εκεινη τη ημερα ηυξησεν κυριος τον ιησουν εναντιον παντος του γενους ισραηλ και εφοβουντο αυτον ωσπερ μουσιν οσον χρονον εζη
- 15 και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων
- 16 εντειλαι τοις ιερευσιν τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης του μαρτυριου κυριου εκβησαι εκ του ιορδανου
- 17 και ενετειλατο ιησους τοις ιερευσιν λεγων εκβητε εκ του ιορδανου
- 18 και εγενετο ως εξεβησαν οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης κυριου εκ του ιορδανου και εθηκαν τους ποδας επι της γης ωρμησεν το υδωρ του ιορδανου κατα χωραν και επορευετο καθα εχθες και τριτην ημεραν δι' ολης της κρηπιδος
- 19 και ο λαος ανεβη εκ του ιορδανου δεκατη του μηνος του πρωτου και κατεστρατοπεδευσαν οι υιοι ισραηλ εν γαλαλοις κατα μερος το προς ηλιου ανατολας απο της ιεριχω
- 20 και τους δωδεκα λιθους τουτους ους ελαβεν εκ του ιορδανου εστησεν ιησους εν γαλαλοις
- 21 λεγων οταν ερωτωσιν υμας οι υιοι υμων λεγοντες τι εισιν οι λιθοι ουτοι

22 αναγγειλατε τοις υιοις υμων οτι επι ξηρας διεβη ισραηλ τον ιορδανην
23 αποξηραναντος κυριου του θεου ημων το υδωρ του ιορδανου εκ του εμπροσθεν αυτων μεχρι ου διεβησαν καθαπερ εποιησεν κυριος ο θεος ημων την ερυθραν θαλασσαν ην απ
εξηρανεν κυριος ο θεος ημων εμπροσθεν ημων εως παρηλθομεν
24 οπως γνωσιν παντα τα εθνη της γης οτι η δυναμις του κυριου ισχυρα εστιν και ινα υμεις σεβησθε κυριον τον θεον υμων εν παντι χρονω
1 και εγενετο ως ηκουσαν οι βασιλεις των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου και οι βασιλεις της φοινικης οι παρα την θαλασσαν οτι απεξηρανεν κυριος ο θεος τον ιορδαν
ην ποταμον εκ των εμπροσθεν των υιων ισραηλ εν τω διαβαινειν αυτους και ετακησαν αυτων αι διανοιαι και κατεπλαγησαν και ουκ ην εν αυτοις φρονησις ουδεμια απο προσ
ωπου των υιων ισραηλ
2 υπο δε τουτον τον καιρον ειπεν κυριος τω ιησοι ποιησον σεαυτω μαχαιρας πετρινας εκ πετρας ακροτομου και καθισας περιεμε τους υιους ισραηλ
3 και εποιησεν ιησους μαχαιρας πετρινας ακροτομους και περιεμεν τους υιους ισραηλ επι του καλουμενου τοπου βουνος των ακροβυστιων
4 ον δε τροπον περιεκαθαρην ιησους τους υιους ισραηλ οσοι ποτε εγενοντο εν τη οδω και οσοι ποτε απεριτμητοι ησαν των εξεληλυθοτων εξ αιγυπτου
5 παντας τουτους περιεμεν ιησους
6 τεσσαρακοντα γαρ και δυο ετη ανεστραπται ισραηλ εν τη ερημω τη μαδβαριτιδι διο απεριτμητοι ησαν οι πλειστοι αυτων των μαχιμων των εξεληλυθοτων εκ γης αιγυπτου οι
απειθησαντες των εντολων του θεου οις και διωρισεν μη ιδειν αυτους την γην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν αυτων δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι
7 αντι δε τουτων αντικατεστησεν τους υιους αυτων ους ιησους περιεμεν δια το αυτους γεγενησθαι κατα την οδον απεριτμητους
8 περιτμηθεντες δε ησυχιαν ειχον αυτοθι καθημενοι εν τη παρεμβολη εως υγιασθησαν
9 και ειπεν κυριος τω ιησοι υιο ναη εν τη σημερον ημερα αφειλον τον ονειδισμον αιγυπτου αφ' υμων και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου γαλγαλα
10 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος απο εσπερας επι δυσμων ιεριχω εν τω περαν του ιορδανου εν τω πεδιω
11 και εφαγosan απο του σιτου της γης αζυμα και νεα εν ταυτη τη ημερα
12 εξελιπεν το μαννα μετα το βεβρωκεναι αυτους εκ του σιτου της γης και ουκετι υπηρχεν τοις υιοις ισραηλ μαννα εκαρπισαντο δε την χωραν των φοινικων εν τω ενιαυτω εκει
νω
13 και εγενετο ως ην ιησους εν ιεριχω και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν ανθρωπον εστηκοτα εναντιον αυτου και η ρομφαια εσπασμενη εν τη χειρι αυτου και προσελθων ιησο
υς ειπεν αυτω ημετερος ει η των υπεναντιων
14 ο δε ειπεν αυτω εγω αρχιστρατηγος δυναμεως κυριου νυνι παραγεγονα και ιησους επεσεν επι προσωπον επι την γην και ειπεν αυτω δεσποτα τι προστασσεις τω σω οικετη
15 και λεγει ο αρχιστρατηγος κυριου προς ιησουν λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εφ' ω συ εστηκας αγιος εστιν
1 και ιεριχω συγκεκλεισμενη και ωχυρωμενη και ουθεις εξεπορευετο εξ αυτης ουδε εισεπορευετο
2 και ειπεν κυριος προς ιησουν ιδου εγω παραδιδωμι υποχειριον σου την ιεριχω και τον βασιλεα αυτης τον εν αυτη δυνατους οντας εν ισχυι
3 συ δε περιστησον αυτη τους μαχιμους κυκλω
5 και εσται ως αν σαλπισητε τη σαλπιγγι ανακραγετω πας ο λαος αμα και ανακραγοντων αυτων πεσειται αυτοματα τα τειχη της πολεως και εισελευσεται πας ο λαος ορμησας
εκαστος κατα προσωπον εις την πολιν
6 και εισηλθεν ιησους ο του ναη προς τους ιερεις
7 και ειπεν αυτοις λεγων παραγγειλατε τω λαω περιελθειν και κυκλωσαι την πολιν και οι μαχιμοι παραπορευεσθωσαν ενωπλισμενοι εναντιον κυριου
8 και επτα ιερεις εχοντες επτα σαλπιγγας ιερας παρελθετωσαν ωσαντως εναντιον του κυριου και σημαινετωσαν ευτονως και η κιβωτος της διαθηκης κυριου επακολουθειτω
9 οι δε μαχιμοι εμπροσθεν παραπορευεσθωσαν και οι ιερεις οι ουραγουντες οπισω της κιβωτου της διαθηκης κυριου πορευομενοι και σαλπιζοντες
10 τω δε λαω ενετειλατο ιησους λεγων μη βοατε μηδε ακουσατω μηθεις υμων την φωνην εως αν ημεραν αυτος διαγγειλη αναβοησαι και τοτε αναβοησετε
11 και περιελθουσα η κιβωτος της διαθηκης του θεου την πολιν ευθεως απηλθεν εις την παρεμβολην και εκοιμηθη εκει
12 και τη ημερα τη δευτερα ανεστη ιησους το πρωι και ηραν οι ιερεις την κιβωτον της διαθηκης κυριου

- 13 και οι επτα ιερεις οι φεροντες τας σαλπιγγας τας επτα προεπορευοντο εναντιον κυριου και μετα ταυτα εισεπορευοντο οι μαχιμοι και ο λοιπος οχλος οπισθε της κιβωτου της δι
αθηκης κυριου και οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγξι και ο λοιπος οχλος απας περιεκυκλωσε την πολιν εγγυθεν
- 14 και απηλθεν παλιν εις την παρεμβολην ουτως εποιει επι εξ ημερας
- 15 και τη ημερα τη εβδομη ανεστησαν ορθρου και περιηλθοσαν την πολιν εξ ακις
- 16 και τη περιοδω τη εβδομη εσαλπισαν οι ιερεις και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ κεκραξατε παρεδωκεν γαρ κυριος υμιν την πολιν
- 17 και εσται η πολις αναθεμα αυτη και παντα οσα εστιν εν αυτη κυριω σαβαωθ πλην ρααβ την πορνην περιποιησαθε αυτην και οσα εστιν εν τω οικω αυτης
- 18 αλλα υμεις φυλαξασθε σφοδρα απο του αναθεματος μηποτε ενθυμηθεντες υμεις αυτοι λαβητε απο του αναθεματος και ποιησητε την παρεμβολην των υιων ισραηλ αναθεμα κ
αι εκτριψητε ημας
- 19 και παν αργυριον η χρυσιον η χαλκος η σιδηρος αγιον εσται τω κυριω εις θησαυρον κυριου εισενεχθησεται
- 20 και εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν οι ιερεις ως δε ηκουσεν ο λαος την φωνην των σαλπιγγων ηλαλαξεν πας ο λαος αμα αλαλαγω μεγαλω και ισχυρω και επεσεν απαν το τειχος κυ
κλω και ανεβη πας ο λαος εις την πολιν
- 21 και ανεθεματισεν αυτην ιησους και οσα ην εν τη πολει απο ανδρος και εως γυναικος απο νεανισκου και εως πρεσβυτου και εως μοσχου και υποζυγιου εν στοματι ρομφαιας
- 22 και τοις δυσιν νεανισκοις τοις κατασκοπευσασιν ειπεν ιησους εισελθατε εις την οικιαν της γυναικος και εξαγαγετε αυτην εκειθεν και οσα εστιν αυτη
- 23 και εισηλθον οι δυο νεανισκοι οι κατασκοπευσαντες την πολιν εις την οικιαν της γυναικος και εξηγαγosan ρααβ την πορνην και τον πατερα αυτης και την μητερα αυτης και
τους αδελφους αυτης και παντα οσα ην αυτη και πασαν την συγγεινιαν αυτης και κατεστησαν αυτην εξω της παρεμβολης ισραηλ
- 24 και η πολις ενεπρησθη εμπυρισμω συν πασιν τοις εν αυτη πλην αργυριου και χρυσιου και χαλκου και σιδηρου εδωκαν εις θησαυρον κυριου εισενεχθηναι
- 25 και ρααβ την πορνην και παντα τον οικον τον πατρικον αυτης εξωργησεν ιησους και κατωκησεν εν τω ισραηλ εως της σημερον ημερας διοτι εκρυψεν τους κατασκοπευσαντ
ας ους απεστειλεν ιησους κατασκοπευσαι την ιεριχω
- 26 και ωρκισεν ιησους εν τη ημερα εκεινη εναντιον κυριου λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος οικοδομησει την πολιν εκεινην εν τω πρωτοτοκω αυτου θεμελιωσει αυτην και εν
τω ελαχιστω αυτου επιστησει τας πυλας αυτης και ουτως εποιησεν οζαν ο εκ βαιθηλ εν τω αβιρων τω πρωτοτοκω εθεμελιωσεν αυτην και εν τω ελαχιστω διασωθεντι επεστ
ησεν τας πυλας αυτης
- 27 και ην κυριος μετα ιησου και ην το ονομα αυτου κατα πασαν την γην
- 1 και επλημμελησαν οι υιοι ισραηλ πλημμελειαν μεγαλην και ενοσφισαντο απο του αναθεματος και ελαβεν αχαρ υιος χαρμι υιου ζαμβρι υιου ζαρα εκ της φυλης ιουδα απο του
αναθεματος και εθυμωθη οργη κυριος τοις υιοις ισραηλ
- 2 και απεστειλεν ιησους ανδρας εις γαι η εστιν κατα βαιθηλ λεγων κατασκεψασθε την γαι και ανεβησαν οι ανδρες και κατεσκεψαντο την γαι
- 3 και ανεστρεψαν προς ιησουν και ειπαν προς αυτον μη αναβητω πας ο λαος αλλ' ως δισχιλιοι η τρισχιλιοι ανδρες αναβητωσαν και εκπολιορκησατωσαν την πολιν μη αναγαγη
ς εκει τον λαον παντα ολιγοι γαρ εισιν
- 4 και ανεβησαν ωσει τρισχιλιοι ανδρες και εφυγον απο προσωπου των ανδρων γαι
- 5 και απεκτειναν απ' αυτων ανδρες γαι εις τριακοντα και εξ ανδρας και κατεδιωξαν αυτους απο της πυλης και συνετριψαν αυτους επι του καταφερους και επτοθη η καρδια τ
ου λαου και εγενετο ωσπερ υδωρ
- 6 και διερρηξεν ιησους τα ιματια αυτου και επεσεν ιησους επι την γην επι προσωπον εναντιον κυριου εως εσπερας αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και επεβαλοντο χουν επι τα
ς κεφαλαις αυτων
- 7 και ειπεν ιησους δεομαι κυριε ινα τι διεβιβασεν ο παις σου τον λαον τουτον τον ιορδανην παραδουнай αυτον τω αμορραιω απολεσαι ημας και ει κατεμειναμεν και κατωκισθη
μεν παρα τον ιορδανην
- 8 και τι ερω επει μετεβαλεν ισραηλ αυχενα απεναντι του εχθρου αυτου
- 9 και ακουσας ο χαναναιος και παντες οι κατοικουντες την γην περικυκλωσουσιν ημας και εκτριψουσιν ημας απο της γης και τι ποιησεις το ονομα σου το μεγα
- 10 και ειπεν κυριος προς ιησουν αναστηθι ινα τι τουτο συ πεπτοκας επι προσωπον σου

- 11 ημαρτηκεν ο λαος και παρεβη την διαθηκην ην διεθεμην προς αυτους και κλεψαντες απο του αναθεματος ενεβαλον εις τα σκευη αυτων
- 12 ου μη δυνωνται οι υιοι ισραηλ υποστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων αυχενα επιστρεψουσιν εναντι των εχθρων αυτων οτι εγενηθησαν αναθεμα ου προσθησω ετι εινα ι μεθ' υμων εαν μη εξαρητε το αναθεμα εξ υμων αυτων
- 13 αναστας αγιασον τον λαον και ειπον αγιασθηναι εις αυριον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ το αναθεμα εν υμιν εστιν ου δυνησεσθε αντιστηναι απεναντι των εχθρων υμων εω ς αν εξαρητε το αναθεμα εξ υμων
- 14 και συναχθησεσθε παντες το πρωι κατα φυλας και εσται η φυλη ην αν δειξη κυριος προσαξετε κατα δημους και τον δημον ον εαν δειξη κυριος προσαξετε κατ' οικον και τον οικον ον εαν δειξη κυριος προσαξετε κατ' ανδρα
- 15 και ος αν ενδειχθη κατακαυθησεται εν πυρι και παντα οσα εστιν αυτω οτι παρεβη την διαθηκην κυριου και εποιησεν ανομημα εν ισραηλ
- 16 και ωρθρισεν ιησους και προσηγαγεν τον λαον κατα φυλας και ενεδειχθη η φυλη ιουδα
- 17 και προσηχθη κατα δημους και ενεδειχθη δημοσ ο ζαραι και προσηχθη κατα ανδρα
- 18 και ενεδειχθη αχαρ υιος ζαμβρι υιου ζαρα
- 19 και ειπεν ιησους τω αχαρ δος δοξαν σημερον τω κυριω θεω ισραηλ και δος την εξομολογησιν και αναγγελιον μοι τι εποιησας και μη κρυψης απ' εμου
- 20 και απεκριθη αχαρ τω ιησοι και ειπεν αληθως ημαρτον εναντιον κυριου θεου ισραηλ ουτως και ουτως εποιησα
- 21 ειδον εν τη προνομη ψιλην ποικιλην καλην και διακοσια διδραχμα αργυριου και γλωσσαν μιαν χρυσην πεντηκοντα διδραχμων και ενθυμηθεις αυτων ελαβον και ιδου αυτα ε γκεκρυπται εν τη γη εν τη σκηνη μου και το αργυριον κεκρυπται υποκατω αυτων
- 22 και απεστειλεν ιησους αγγελους και εδραμον εις την σκηνην εις την παρεμβολην και ταυτα ην εγκεκρυμμενα εις την σκηνην και το αργυριον υποκατω αυτων
- 23 και εξηνεγκαν αυτα εκ της σκηνης και ηνεγκαν προς ιησουν και τους πρεσβυτερους ισραηλ και εθηκαν αυτα εναντι κυριου
- 24 και ελαβεν ιησους τον αχαρ υιον ζαρα και ανηγαγεν αυτον εις φαραγγα αχωρ και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και τους μοσχους αυτου και τα υποζυγια αυτου κ αι παντα τα προβατα αυτου και την σκηνην αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτου και πας ο λαος μετ' αυτου και ανηγαγεν αυτους εις εμεκαχωρ
- 25 και ειπεν ιησους τω αχαρ τι ωλεθρευσας ημας εξολεθρευσαι σε κυριος καθα και σημερον και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις πας ισραηλ
- 26 και επεστησαν αυτω σωρον λιθων μεγαν και επαυσατο κυριος του θυμου της οργης δια τουτο επονομασεν αυτο εμεκαχωρ εως της ημερας ταυτης
- 1 και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης μηδε δειλιασης λαβε μετα σου τους ανδρας παντας τους πολεμιστας και αναστας αναβηθι εις γαι ιδου δεδωκα εις τας χειρας σου το ν βασιλεια γαι και την γην αυτου
- 2 και ποιησεις την γαι ον τροπον εποιησας την ιεριχω και τον βασιλεια αυτης και την προνομην των κτηνων προνομευσεις σεαυτω καταστησον δε σεαυτω ενεδρα τη πολει εις τ α οπισω
- 3 και ανεστη ιησους και πας ο λαος ο πολεμιστης ωστε αναβηναι εις γαι επελεξεν δε ιησους τριακοντα χιλιαδας ανδρων δυνατους εν ισχυι και απεστειλεν αυτους νυκτος
- 4 και ενετειλατο αυτοις λεγων υμεις ενεδρευσατε οπισω της πολεως μη μακραν γινεσθε απο της πολεως και εσεσθε παντες ετοιμοι
- 5 και εγω και παντες οι μετ' εμου προσαξομεν προς την πολιν και εσται ως αν εξελθωσιν οι κατοικουντες γαι εις συναντησιν ημιν καθαπερ και πρωην και φευξομεθα απο προσ ωπου αυτων
- 6 και ως αν εξελθωσιν οπισω ημων αποσπασομεν αυτους απο της πολεως και ερουσιν φευγουσιν ουτοι απο προσωπου ημων ον τροπον και εμπροσθεν
- 7 υμεις δε εξαναστησεσθε εκ της ενεδρας και πορευσεσθε εις την πολιν
- 8 κατα το ρημα τουτο ποιησετε ιδου εντεταλμαι υμιν
- 9 και απεστειλεν αυτους ιησους και επορευθησαν εις την ενεδραν και ενεκαθισαν ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον γαι απο θαλασσης της γαι
- 10 και ορθρισας ιησους το πρωι επεσκεψατο τον λαον και ανεβησαν αυτος και οι πρεσβυτεροι κατα προσωπον του λαου επι γαι
- 11 και πας ο λαος ο πολεμιστης μετ' αυτου ανεβησαν και πορευομενοι ηλθον εξ εναντιας της πολεως απ' ανατολων
- 12 και τα ενεδρα της πολεως απο θαλασσης

- 14 και εγενετο ως ειδεν βασιλευς γαι εσπευσεν και εξηλθεν εις συναντησιν αυτοις επ' ευθειας εις τον πολεμον αυτος και πας ο λαος ο μετ' αυτου και αυτος ουκ ηδει οτι ενεδρα α
υτω εστιν οπισω της πολεως
- 15 και ειδεν και ανεχωρησεν ιησους και ισραηλ απο προσωπου αυτων
- 16 και κατεδιωξαν οπισω των υιων ισραηλ και αυτοι απεστησαν απο της πολεως
- 17 ου κατελειφθη ουθεις εν τη γαι ος ου κατεδιωξεν οπισω ισραηλ και κατελιπον την πολιν ανεωγμενην και κατεδιωξαν οπισω ισραηλ
- 18 και ειπεν κυριος προς ιησουν εκτεινον την χειρα σου εν τω γαισω τω εν τη χειρι σου επι την πολιν εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτην και τα ενεδρα εξαναστησονται εν
ταχει εκ του τοπου αυτων και εξετεινεν ιησους την χειρα αυτου τον γαισον επι την πολιν
- 19 και τα ενεδρα εξαναστησαν εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξηλθοσαν οτε εξετεινεν την χειρα και ηλθοσαν επι την πολιν και κατελαβοντο αυτην και σπευσαντες ενεπρησαν
την πολιν εν πυρι
- 20 και περιβλεψαντες οι κατοικοι γαι εις τα οπισω αυτων και εθεωρουν καπνον αναβαινοντα εκ της πολεως εις τον ουρανον και ουκετι ειχον που φυγωσιν ωδε η ωδε
- 21 και ιησους και πας ισραηλ ειδον οτι ελαβον τα ενεδρα την πολιν και οτι ανεβη ο καπνος της πολεως εις τον ουρανον και μεταβαλομενοι επαταξαν τους ανδρας της γαι
- 22 και ουτοι εξηλθοσαν εκ της πολεως εις συναντησιν και εγενηθησαν ανα μεσον της παρεμβολης ουτοι εντευθεν και ουτοι εντευθεν και επαταξαν εως του μη καταλειφθηαι αυ
των σεσωσμενον και διαπεφυγοτα
- 23 και τον βασιλεα της γαι συνελαβον ζωντα και προσηγαγον αυτον προς ιησουν
- 24 και ως επαυσαντο οι υιοι ισραηλ αποκτενοντες παντας τους εν τη γαι τους εν τοις πεδιοις και εν τω ορει επι της καταβασεως ου κατεδιωξαν αυτους απ' αυτης εις τελος και
απεστρεψεν ιησους εις γαι και επαταξεν αυτην εν στοματι ρομφαιας
- 25 και εγενηθησαν οι πεσοντες εν τη ημερα εκεινη απο ανδρος και εως γυναικος δωδεκα χιλιαδες παντας τους κατοικουντας γαι
- 27 πλην των κτηνων και των σκυλων των εν τη πολει παντα α επρονομευσαν οι υιοι ισραηλ κατα προσταγμα κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω ιησοι
- 28 και ενεπυρισεν ιησους την πολιν εν πυρι χωμα αιικητον εις τον αιωνα εθηκεν αυτην εως της ημερας ταυτης
- 29 και τον βασιλεα της γαι εκρεμασεν επι ξυλου διδυμου και ην επι του ξυλου εως εσπερας και επιδυνοντος του ηλιου συνεταξεν ιησους και καθειλοσαν αυτου το σωμα απο του
ξυλου και ερριψαν αυτον εις τον βοθρον και επεστησαν αυτω σωρον λιθων εως της ημερας ταυτης
- 1 ως δ' ηκουσαν οι βασιλεις των αμορραιων οι εν τω περαν του ιορδανου οι εν τη ορεινη και οι εν τη πεδινη και οι εν παση τη παραλια της θαλασσης της μεγαλης και οι προς τ
ω αντιλιβανω και οι χετταιοι και οι χαναναιοι και οι φερεζαιοι και οι ευαιοι και οι αμορραιοι και οι γεργεσαιοι και οι ιεβουσαιοι
- 2 συνηλθοσαν επι το αυτο εκπολεμησαι ιησουν και ισραηλ αμα παντες [2α] τοτε ωκοδομησεν ιησους θυσιαστηριον κυριω τω θεω ισραηλ εν ορει γαιβαλ [2β] καθοτι ενετειλατο
μουσης ο θεραπων κυριου τοις υιοις ισραηλ καθα γεγραπται εν τω νομω μουση θυσιαστηριον λιθων ολοκληρων εφ' ους ουκ επεβληθη σιδηρος και ανεβιβασεν εκει ολοκαυ
τωματα κυριω και θυσιαν σωτηριου [2γ] και εγραψεν ιησους επι των λιθων το δευτερονομιον νομον μουση ον εγραψεν ενωπιον υιων ισραηλ [2δ] και πας ισραηλ και οι πρεσβ
υτεροι αυτων και οι δικασται και οι γραμματαις αυτων παρεπορευοντο ενθεν και ενθεν της κιβωτου απεναντι και οι ιερεις και οι λευιται ηραν την κιβωτον της διαθηκης κυρ
ιου και ο προσηλυτος και ο αυτοχθων οι ησαν ημισυ πλησιον ορους γαριζιν και οι ησαν ημισυ πλησιον ορους γαιβαλ καθοτι ενετειλατο μουσης ο θεραπων κυριου ευλογησαι
τον λαον εν πρωτοις [2ε] και μετα ταυτα ουτως ανεγνω ιησους παντα τα ρηματα του νομου τουτου τας ευλογιας και τας καταρας κατα παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μου
ση [2φ] ουκ ην ρημα απο παντων ων ενετειλατο μουσης τω ιησοι ο ουκ ανεγνω ιησους εις τα ωτα πασης εκκλησιας υιων ισραηλ τοις ανδρασιν και ταις γυναιξιν και τοις παι
διοις και τοις προσηλυτοις τοις προσπορευομενοις τω ισραηλ
- 3 και οι κατοικουντες γαβαων ηκουσαν παντα οσα εποιησεν κυριος τη ιεριχω και τη γαι
- 4 και εποιησαν και γε αυτοι μετα πανουργιας και ελθοντες επεσιτισαντο και ητοιμασαντο και λαβοντες σακκους παλαιους επι των ονων αυτων και ασκους οινου παλαιους και
κατερρωγοτας αποδεδεμενους
- 5 και τα κοιλα των υποδηματων αυτων και τα σανδαλια αυτων παλαια και καταπεπλωμενα εν τοις ποσιν αυτων και τα ιματια αυτων πεπαλαιωμενα επανω αυτων και ο α
ρτος αυτων του επισιτισμου ξηρος και ευρωτιων και βεβρωμενος
- 6 και ηλθοσαν προς ιησουν εις την παρεμβολην ισραηλ εις γαλγαλα και ειπαν προς ιησουν και ισραηλ εκ γης μακροθεν ηκαμεν και νυν διαθεσθε ημιν διαθηκην
- 7 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς τον χορραιον ορα μη εν εμοι κατοικεις και πως σοι διαθωμαι διαθηκην

8 και ειπαν προς ιησουν οικεται σου εσμεν και ειπεν προς αυτους ιησους ποθεν εστε και ποθεν παραγεγονατε
9 και ειπαν εκ γης μακροθεν σφοδρα ηκασιν οι παιδες σου εν ονοματι κυριου του θεου σου ακηκοαμεν γαρ το ονομα αυτου και οσα εποιησεν εν αιγυπτω
10 και οσα εποιησεν τοις βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου τω σην βασιλει εσεβων και τω ωγ βασιλει της βασαν ος κατοκει εν ασταρωθ και εν εδραιν
11 και ακουσαντες ειπαν προς ημας οι πρεσβυτεροι ημων και παντες οι κατοικουντες την γην ημων λεγοντες λαβετε εαυτοις επισιτισμον εις την οδον και πορευθητε εις συναντησιν αυτων και ερειτε προς αυτους οικεται σου εσμεν και νυν διαθεσθε ημιν διαθηκην
12 ουτοι οι αρτοι θερμους εφωδιασθημεν αυτους εν τη ημερα η εξηλθομεν παραγενεσθαι προς υμας νυν δε εξηρανθησαν και γεγονασιν βεβρωμενοι
13 και ουτοι οι ασκοι του οινου ους επλησαμεν καινους και ουτοι ερρωγασιν και τα ιματια ημων και τα υποδηματα ημων πεπαλαιωται απο της πολλης οδου σφοδρα
14 και ελαβον οι αρχοντες του επισιτισμου αυτων και κυριον ουκ επηρωτησαν
15 και εποιησεν ιησους προς αυτους ειρηνην και διεθετο προς αυτους διαθηκην του διασωσαι αυτους και ωμοσαν αυτοις οι αρχοντες της συναγωγης
16 και εγενετο μετα τρεις ημερας μετα το διαθεσθαι προς αυτους διαθηκην ηκουσαν οτι εγγυθεν αυτων εισιν και οτι εν αυτοις κατοκουσιν
17 και απηραν οι υιοι ισραηλ και ηλθον εις τας πολεις αυτων αι δε πολεις αυτων γαβαων και κεφιρα και βηρωθ και πολις ιαριν
18 και ουκ εμαχεσαντο αυτοις οι υιοι ισραηλ οτι ωμοσαν αυτοις παντες οι αρχοντες κυριον τον θεον ισραηλ και διεγογγυσαν πασα η συναγωγη επι τοις αρχουσιν
19 και ειπαν οι αρχοντες παση τη συναγωγη ημεις ωμοσαμεν αυτοις κυριον τον θεον ισραηλ και νυν ου δυνησομεθα απασθαι αυτων
20 τουτο ποιησομεν ζωγρησαι αυτους και περιποιησομεθα αυτους και ουκ εσται καθ' ημων οργη δια τον ορκον ον ωμοσαμεν αυτοις
21 ζησονται και εσονται ξυλοκοποι και υδροφοροι παση τη συναγωγη καθαπερ ειπαν αυτοις οι αρχοντες
22 και συνεκαλεσεν αυτους ιησους και ειπεν αυτοις δια τι παρελογισασθε με λεγοντες μακραν απο σου εσμεν σφοδρα υμεις δε εγχωριοι εστε των κατοικουντων εν ημιν
23 και νυν επικαταρατοι εστε ου μη εκλιπη εξ υμων δουλος ουδε ξυλοκοπος εμοι και τω θεω μου
24 και απεκριθησαν τω ιησοι λεγοντες ανηγγελη ημιν οσα συνεταξεν κυριος ο θεος σου μωυση τω παιδι αυτου δουναι υμιν την γην ταυτην και εξωλεθρευσαι ημας και παντας το υς κατοικουντας επ' αυτης απο προσωπου υμων και εφοβηθημεν σφοδρα περι των ψυχων ημων απο προσωπου υμων και εποιησαμεν το πραγμα τουτο
25 και νυν ιδου ημεις υποχειριοι υμιν ως αρεσκει υμιν και ως δοκει υμιν ποιησατε ημιν
26 και εποιησαν αυτοις ουτως και εξειλατο αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη εκ χειρων υιων ισραηλ και ουκ ανεilon αυτους
27 και κατεστησεν αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη ξυλοκοπους και υδροφορους παση τη συναγωγη και τω θυσιαστηριω του θεου δια τουτο εγενοντο οι κατοικουντες γαβαων ξυλοκοποι και υδροφοροι του θυσιαστηριου του θεου εως της σημερον ημερας και εις τον τοπον ον εαν εκλεξηται κυριος
1 ως δε ηκουσεν αδωνιβεζεκ βασιλευς ιερουσαλημ οτι ελαβεν ιησους την γαι και εξωλεθρευσεν αυτην ον τροπον εποιησαν την ιεριχω και τον βασιλεια αυτης ουτως εποιησαν την γαι και τον βασιλεια αυτης και οτι αυτομολησαν οι κατοικουντες γαβαων προς ιησουν και προς ισραηλ
2 και εφοβηθησαν εν αυτοις σφοδρα ηδει γαρ οτι μεγαλη πολις γαβαων ωσει μια των μητροπολεων και παντες οι ανδρες αυτης ισχυροι
3 και απεστειλεν αδωνιβεζεκ βασιλευς ιερουσαλημ προς αιλαμ βασιλεια χεβρων και προς φιδων βασιλεια ιεριμουθ και προς ιεφθα βασιλεια λαχισ και προς δαβιρ βασιλεια οδολλαμ λεγων
4 δευτε αναβητε προς με και βοηθησατε μοι και εκπολεμησωμεν γαβαων αυτομολησαν γαρ προς ιησουν και προς τους υιους ισραηλ
5 και ανεβησαν οι πεντε βασιλεις των ιεβουσαιων βασιλευς ιερουσαλημ και βασιλευς χεβρων και βασιλευς ιεριμουθ και βασιλευς λαχισ και βασιλευς οδολλαμ αυτοι και πας ο λαος αυτων και περιεκαθισαν την γαβαων και εξεπολιορκουν αυτην
6 και απεστειλαν οι κατοικουντες γαβαων προς ιησουν εις την παρεμβολην ισραηλ εις γαλγαλα λεγοντες μη εκλυσης τας χειρας σου απο των παιδων σου αναβηθι προς ημας το ταχος και εξελου ημας και βοηθησον ημιν οτι συνηγμενοι εισιν εφ' ημας παντες οι βασιλεις των αμορραιων οι κατοικουντες την ορεινην
7 και ανεβη ιησους εκ γαλγαλων αυτος και πας ο λαος ο πολεμιστης μετ' αυτου πας δυνατος εν ισχυι
8 και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης αυτους εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτους ουχ υπολειφθησεται εξ αυτων ουθεις ενωπιον υμων
9 και επιπαρεγενετο επ' αυτους ιησους αφνω ολην την νυκτα εισεπορευθη εκ γαλγαλων

- 10 και εξεστησεν αυτους κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ και συνετριψεν αυτους κυριος συντριψιν μεγαλην εν γαβαων και κατεδιωξαν αυτους οδον αναβασεως ωρωνιν και κατεκοπτον αυτους εως αζηκα και εως μακηδα
- 11 εν τω δε φευγειν αυτους απο προσωπου των υιων ισραηλ επι της καταβασεως ωρωνιν και κυριος επερριψεν αυτοις λιθους χαλαζης εκ του ουρανου εως αζηκα και εγενοντο πλειους οι αποθανοντες δια τους λιθους της χαλαζης η ους απεκτειναν οι υιοι ισραηλ μαχαιρα εν τω πολεμω
- 12 τότε ελαλησεν ιησους προς κυριον η ημερα παρεδωκεν ο θεος τον αμορραιον υποχειριον ισραηλ ηνικα συνετριψεν αυτους εν γαβαων και συνετριβησαν απο προσωπου υιων ισραηλ και ειπεν ιησους στητω ο ηλιος κατα γαβαων και η σεληνη κατα φαραγγα αιλων
- 13 και εστη ο ηλιος και η σεληνη εν στασει εως ημνατο ο θεος τους εχθρους αυτων και εστη ο ηλιος κατα μεσον του ουρανου ου προεπορευετο εις δυσμας εις τελος ημερας μιας
- 14 και ουκ εγενετο ημερα τοιαυτη ουδε το προτερον ουδε το εσχατον ωστε επακουσαι θεον ανθρωπου οτι κυριος συνεπολεμησεν τω ισραηλ
- 16 και εφυγον οι πεντε βασιλεις ουτοι και κατεκρυβησαν εις το σπηλαιον το εν μακηδα
- 17 και απηγγελη τω ιησου λεγοντες ευρηνται οι πεντε βασιλεις κεκρυμμενοι εν τω σπηλαιω τω εν μακηδα
- 18 και ειπεν ιησους κυλισατε λιθους επι το στομα του σπηλαιου και καταστησατε ανδρας φυλασσειν επ' αυτους
- 19 υμεις δε μη εστηκατε καταδιωκοντες οπισω των εχθρων υμων και καταλαβετε την ουραγιαν αυτων και μη αφητε εισελθειν εις τας πολεις αυτων παρεδωκεν γαρ αυτους κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων
- 20 και εγενετο ως κατεπαυσεν ιησους και πας υιος ισραηλ κοπτοντες αυτους κοπην μεγαλην σφοδρα εως εις τελος και οι διασωζομενοι διεσωθησαν εις τας πολεις τας οχυρας
- 21 και απεστραφη πας ο λαος προς ιησουν εις μακηδα υγιεις και ουκ εγρυξεν ουθεις των υιων ισραηλ τη γλωσση αυτου
- 22 και ειπεν ιησους ανοιξατε το σπηλαιον και εξαγαγετε τους πεντε βασιλεις τουτους εκ του σπηλαιου
- 23 και εξηγαγosan τους πεντε βασιλεις εκ του σπηλαιου τον βασιλεα ιερουσαλημ και τον βασιλεα χεβρων και τον βασιλεα ιεριμουθ και τον βασιλεα λαχισ και τον βασιλεα οδολλαμ
- 24 και επει εξηγαγον αυτους προς ιησουν και συνεκαλεσεν ιησους παντα ισραηλ και τους εναρχομενους του πολεμου τους συμπορευομενους αυτο λεγων αυτοις προπορευεσθε και επιθετε τους ποδας υμων επι τους τραχηλους αυτων και προσελθοντες επεθηκαν τους ποδας αυτων επι τους τραχηλους αυτων
- 25 και ειπεν προς αυτους ιησους μη φοβηθητε αυτους μηδε δειλιασητε ανδριζεσθε και ισχυετε οτι ουτως ποιησει κυριος πασι τοις εχθροις υμων ους υμεις καταπολεμειτε αυτους
- 26 και απεκτεινεν αυτους ιησους και εκρεμασεν αυτους επι πεντε ξυλων και ησαν κρεμαμενοι επι των ξυλων εως εσπερας
- 27 και εγενηθη προς ηλιου δυσμας εντειλατο ιησους και καθειλον αυτους απο των ξυλων και ερριψαν αυτους εις το σπηλαιον εις ο κατεφυγosan εκει και επεκυλισαν λιθους επι το σπηλαιον εως της σημερον ημερας
- 28 και την μακηδα ελαβosan εν τη ημερα εκεινη και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδεις διασεσωσμενος και διαπεφυγως και εποιησαν τω βασιλει μακηδα ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω
- 29 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ μακηδα εις λεβνα και επολιορκει λεβνα
- 30 και παρεδωκεν αυτην κυριος εις χειρας ισραηλ και ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδε εις διασεσωσμενος και διαπεφυγως και εποιησαν τω βασιλει αυτης ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω
- 31 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ λεβνα εις λαχισ και περιεκαθισεν αυτην και επολιορκει αυτην
- 32 και παρεδωκεν κυριος την λαχισ εις τας χειρας ισραηλ και ελαβεν αυτην εν τη ημερα τη δευτερα και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην ον τροπον εποιησαν την λεβνα
- 33 τότε ανεβη αιλαμ βασιλευς γαζερ βοηθησων τη λαχισ και επαταξεν αυτον ιησους εν στοματι ξιφους και τον λαον αυτου εως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφυγοτα
- 34 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ λαχισ εις οδολλαμ και περιεκαθισεν αυτην και επολιορκησεν αυτην

- 35 και παρεδωκεν αυτην κυριος εν χειρι ισραηλ και ελαβεν αυτην εν τη ημερα εκεινη και εφονευσεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη εφονευσαν ον τροπον εποησαν τη λαχις
- 36 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εις χειβρων και περιεκαθισεν αυτην
- 37 και επαταξεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον οσα ην εν αυτη ουκ ην διασεσωσμενος ον τροπον εποησαν την οδολλαμ εξωλεθρευσαν αυτην και οσα ην εν αυτη
- 38 και απεστρεψεν ιησους και πας ισραηλ εις δαβιρ και περικαθισαντες αυτην
- 39 ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και τας κωμας αυτης και επαταξαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελιπον αυτη ο υδενα διασεσωσμενον ον τροπον εποησαν την χειβρων και τω βασιλει αυτης ουτως εποησαν τη δαβιρ και τω βασιλει αυτης
- 40 και επαταξεν ιησους πασαν την γην της ορεινης και την ναγεβ και την πεδινην και την ασηδωθ και τους βασιλεις αυτης ου κατελιπον αυτων σεσωσμενον και παν εμπνεον ζωης εξωλεθρευσεν ον τροπον ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ
- 41 απο καδης βαρνη εως γαζης πασαν την γοσομ εως της γαβαων
- 42 και παντας τους βασιλεις αυτων και την γην αυτων επαταξεν ιησους εις απαξ οτι κυριος ο θεος ισραηλ συνεπολεμει τω ισραηλ
- 1 ως δε ηκουσεν ιαβιν βασιλευς ασωρ απεστειλεν προς ιωβαβ βασιλεα μαρρων και προς βασιλεα συμοων και προς βασιλεα αζιφ
- 2 και προς τους βασιλεις τους κατα σιδωνα την μεγαλην εις την ορεινην και εις την ραβα απεναντι κενερωθ και εις το πεδιον και εις ναφεδδωρ
- 3 και εις τους παραλιους χαναναιους απο ανατολων και εις τους παραλιους αμορραιοις και ευαιους και ιεβουσαιους και φερεζαιοις τους εν τω ορει και τους χετταιους τους υπ ο την αερμων εις γην μασσηφα
- 4 και εξηλθον αυτοι και οι βασιλεις αυτων μετ' αυτων ωσπερ η αμμος της θαλασσης τω πληθει και ιπποι και αρματα πολλα σφοδρα
- 5 και συνηλθον παντες οι βασιλεις ουτοι και παρεγενοντο επι το αυτο και παρενεβαλον επι του υδατος μαρρων πολεμησαι τον ισραηλ
- 6 και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης απο προσωπου αυτων οτι αυριον ταυτην την ωραν εγω παραδιδωμι τετροπωμενους αυτους εναντιον του ισραηλ τους ιππους αυτων νευροκοπησεις και τα αρματα αυτων κατακαυσεις εν πυρι
- 7 και ηλθεν ιησους και πας ο λαος ο πολεμιστης επ' αυτους επι το υδωρ μαρρων εξαπινα και επεπεσαν επ' αυτους εν τη ορεινη
- 8 και παρεδωκεν αυτους κυριος υποχειριους ισραηλ και κοπτοντες αυτους κατεδιωκον εως σιδωνος της μεγαλης και εως μασερων και εως των πεδιων μασσωχ κατ' ανατολας και κατεκοψαν αυτους εως του μη καταλειφθηναι αυτων διασεσωσμενον
- 9 και εποησεν αυτοις ιησους ον τροπον ενετειλατο αυτω κυριος τους ιππους αυτων ενευροκοπησεν και τα αρματα αυτων ενεπρησεν εν πυρι
- 10 και απεστραφη ιησους εν τω καιρω εκεινω και κατελαβετο ασωρ και τον βασιλεα αυτης ην δε ασωρ το προτερον αρχουσα πασων των βασιλειων τουτων
- 11 και απεκτειναν παν εμπνεον εν αυτη εν ξιφει και εξωλεθρευσαν παντας και ου κατελειφθη εν αυτη εμπνεον και την ασωρ ενεπρησαν εν πυρι
- 12 και πασας τας πολεις των βασιλειων και τους βασιλεις αυτων ελαβεν ιησους και ανειλεν αυτους εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτους ον τροπον συνεταξεν μουσης ο πατρις κυριου
- 13 αλλα πασας τας πολεις τας κεχωματισμενας ουκ ενεπρησεν ισραηλ πλην ασωρ μονην ενεπρησεν ιησους
- 14 και παντα τα σκυλα αυτης επρονομευσαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ αυτους δε παντας εξωλεθρευσαν εν στοματι ξιφους εως απωλεσεν αυτους ου κατελιπον εξ αυτων ουδε εν εμπνεον
- 15 ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μουση τω παιδι αυτου και μουσης ωσαυτως ενετειλατο τω ιησοι και ουτως εποησεν ιησους ου παρεβη ουδεν απο παντων των συνεταξεν αυτω μουσης
- 16 και ελαβεν ιησους πασαν την γην την ορεινην και πασαν την ναγεβ και πασαν την γην γοσομ και την πεδινην και την προς δυσμαις και το ορος ισραηλ και τα ταπεινα
- 17 τα προς τω ορει απο ορους αγελ και ο προσαναβαινει εις σηιρ και εως βααλγαδ και τα πεδια του λιβανου υπο το ορος το αερμων και παντας τους βασιλεις αυτων ελαβεν και ανειλεν αυτους και απεκτεινεν
- 18 και πλειους ημερας εποησεν ιησους προς τους βασιλεις τουτους τον πολεμον
- 19 και ουκ ην πολις ην ουκ ελαβεν ισραηλ παντα ελαβοσαν εν πολεμω

- 20 οτι δια κυριου εγενετο κατισχυσαι αυτων την καρδιαν συνανταν εις πολεμον προς ισραηλ ινα εξωλεθρευθωσιν οπως μη δοθη αυτοις ελεος αλλ' ινα εξωλεθρευθωσιν ον τροπον ειπεν κυριος προς μουσην
- 21 και ηλθεν ιησους εν τω καιρω εκεινω και εξωλεθρευσεν τους ενακιμ εκ της ορεινης εκ χεβρων και εκ δαβιρ και εξ αναβωθ και εκ παντος γενους ισραηλ και εκ παντος ορους ιουδα συν ταις πολεσιν αυτων και εξωλεθρευσεν αυτους ιησους
- 22 ου κατελειφθη των ενακιμ απο των υιων ισραηλ αλλα πλην εν γαζη και εν γεθ και εν ασεδωθ κατελειφθη
- 23 και ελαβεν ιησους πασαν την γην καθοτι εντειλατο κυριος τω μουση και εδωκεν αυτους ιησους εν κληρονομια ισραηλ εν μερισμω κατα φυλας αυτων και η γη κατεπαυσεν πολεμουμενη
- 1 και ουτοι οι βασιλεις της γης ους ανεilon οι υιοι ισραηλ και κατεκληρονομησαν την γην αυτων περαν του ιορδανου αφ' ηλιου ανατολων απο φαραγγος αρνων εως του ορους αερμων και πασαν την γην αραβα απ' ανατολων
- 2 σηων τον βασιλευα των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων κυριευων απο αροηρ η εστιν εν τη φαραγγι κατα μερος της φαραγγος και το ημισυ της γαλααδ εως ιαβοκ ορια υιων αμμων
- 3 και αραβα εως της θαλασσης χενερεθ κατ' ανατολας και εως της θαλασσης αραβα θαλασσαν των αλων απο ανατολων οδον την κατα ασιμωθ απο θαιμαν την υπο ασηδωθ φα σγα
- 4 και ωγ βασιλευς βασαν υπελειφθη εκ των γιγαντων ο κατοικων εν ασταρωθ και εν εδραιν
- 5 αρχων απο ορους αερμων και απο σελχα και πασαν την βασαν εως οριων γεσουρι και την μαχατι και το ημισυ γαλααδ οριων σηων βασιλευς εσεβων
- 6 μουσης ο παις κυριου και οι υιοι ισραηλ επαταξαν αυτους και εδωκεν αυτην μουσης εν κληρονομια ρουβην και γαδ και τω ημισει φυλης μανασση
- 7 και ουτοι οι βασιλεις των αμορραιων ους ανεilen ιησους και οι υιοι ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν βααλγαδ εν τω πεδιω του λιβανου και εως του ορους χε λχα αναβαινοντων εις σηιρ και εδωκεν αυτην ιησους ταις φυλαις ισραηλ κληρονομειν κατα κληρον αυτων
- 8 εν τω ορει και εν τω πεδιω και εν αραβα και εν ασηδωθ και εν τη ερημω και εν ναγεβ τον χετταιον και τον αμορραιον και τον χαναναιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον ιεβουσαιον
- 9 τον βασιλευα ιεριχω και τον βασιλευα της γαι η εστιν πλησιον βαιθηλ
- 10 βασιλευα ιερουσαλημ βασιλευα χεβρων
- 11 βασιλευα ιεριμουθ βασιλευα λαχις
- 12 βασιλευα αιλαμ βασιλευα γαζερ
- 13 βασιλευα δαβιρ βασιλευα γαδερ
- 14 βασιλευα ερμαθ βασιλευα αραθ
- 15 βασιλευα λεβνα βασιλευα οδολλαμ
- 16 βασιλευα μακηδα
- 17 βασιλευα ταφουγ βασιλευα οφερ
- 18 βασιλευα αφεκ της σαρων
- 19 βασιλευα ασωρ
- 20 βασιλευα συμοων βασιλευα μαρρων βασιλευα αζιφ
- 21 βασιλευα καδης βασιλευα ταναχ
- 22 βασιλευα μαγεδων βασιλευα ιεκωναμ του χερμελ
- 23 βασιλευα δωρ του ναφεδδωρ βασιλευα γοιμ της γαλιλαιας
- 24 βασιλευα θαρσα παντες ουτοι βασιλεις εικοσι εννεα

- 1 και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως των ημερων και ειπεν κυριος προς ιησουν συ προβεβηκας των ημερων και η γη υπολειπται πολλη εις κληρονομιαν
2 και αυτη η γη η καταλειμμενη ορια φυλιστιμ ο γεσιρι και ο χαναναιος
3 απο της οικητου της κατα προσωπον αιγυπτου εως των οριων ακκαρων εξ ευωνυμων των χαναναιων προσλογιζεται ταις πεντε σατραπειαις των φυλιστιμ τω γαζαιω και τ
ω αζωτιω και τω ασκαλωνιτη και τω γεθθαιω και τω ακκαρωνιτη και τω ευαιω
4 εκ θαιμαν και παση γη χανααν εναντιον γαζης και οι σιδωνιοι εως αφεκ εως των οριων των αμορραιων
5 και πασαν την γην γαβλι φυλιστιμ και παντα τον λιβανον απο ανατολων ηλιου απο γαλγαλ υπο το ορος το αερμων εως της εισοδου εμαθ
6 πας ο κατοικων την ορεινην απο του λιβανου εως της μασερεφωθμαιμ παντας τους σιδωνιους εγω αυτους εξωλεθρευσω απο προσωπου ισραηλ αλλα διαδος αυτην εν κληρω τ
ω ισραηλ ον τροπον σοι εντειλαμην
7 και νυν μερισον την γην ταυτην εν κληρονομια ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση απο του ιορδανου εως της θαλασσης της μεγαλης κατα δυσμας ηλιου δωσεις
αυτην η θαλασσα η μεγαλη ορειαι
8 ταις δε δυο φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση τω ρουβην και τω γαδ εδωκεν μουσης εν τω περαν του ιορδανου κατ' ανατολας ηλιου δεδωκεν αυτην μουσης ο παις κυριο
υ
9 απο αρορη η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την πολιν την εν μεσω της φαραγγος και πασαν την μισωρ απο μαιδαβα εως δαιβαν
10 πασας τας πολεις σηων βασιλεως αμορραιων ος εβασιλευσεν εν εσεβων εως των οριων υιον αμμων
11 και την γαλααδιτιδα και τα ορια γεσιρι και του μαχατι παν ορος αερμων και πασαν την βασανιτιν εως σελχα
12 πασαν την βασιλειαν ωγ εν τη βασανιτιδι ος εβασιλευσεν εν ασταρωθ και εν εδραιν ουτος κατελειφθη απο των γιγαντων και επαταξεν αυτον μουσης και εξωλεθρευσεν
13 και ουκ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ τον γεσιρι και τον μαχατι και τον χαναναιον και κατακει βασιλευς γεσιρι και ο μαχατι εν τοις υιοις ισραηλ εως της σημερον ημερας
14 πλην της φυλης λευι ουκ εδοθη κληρονομια κυριος ο θεος ισραηλ ουτος αυτων κληρονομια καθα ειπεν αυτοις κυριος και ουτος ο καταμερισμος ον κατεμερισεν μουσης τοις
υιοις ισραηλ εν αραβωθ μοαβ εν τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω
15 και εδωκεν μουσης τη φυλη ρουβην κατα δημους αυτων
16 και εγενηθη αυτων τα ορια απο αρορη η εστιν κατα προσωπον φαραγγος αρνων και η πολις η εν τη φαραγγι αρνων και πασαν την μισωρ
17 εως εσεβων και πασας τας πολεις τας ουσας εν τη μισωρ και δαιβων και βαμωθβααλ και οικου βεελμων
18 και ιασσα και κεδημωθ και μεφασθ
19 και καριαθαμ και σεβαμα και σεραδα και σιωρ εν τω ορει εμακ
20 και βαιθοφογορ και ασηδωθ φασγα και βαιθασιμωθ
21 και πασας τας πολεις του μισωρ και πασαν την βασιλειαν του σηων βασιλεως των αμορραιων ον επαταξεν μουσης αυτον και τους ηγουμενους μαδιαμ και τον ευι και τον ρο
κομ και τον σουρ και τον ουρ και τον ροβε αρχοντας παρα σηων και τους κατοικουντας την γην
22 και τον βαλααμ τον του βεωρ τον μαντιν απεκτειναν εν τη ροπη
23 εγενετο δε τα ορια ρουβην ιορδανης οριον αυτη η κληρονομια υιον ρουβην κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων
24 εδωκεν δε μουσης τοις υιοις γαδ κατα δημους αυτων
25 και εγενετο τα ορια αυτων ιαζηρ πασαι αι πολεις γαλααδ και το ημισυ γης υιον αμμων εως αρορη η εστιν κατα προσωπον ραββα
26 και απο εσεβων εως ραμωθ κατα την μασσηφα και βοτανιν και μααναιν εως των οριων δαβιρ
27 και εν εμεκ βαιθαραμ και βαιθαναβρα και σοκχωθα και σαφαν και την λοιπην βασιλειαν σηων βασιλεως εσεβων και ο ιορδανης ορειαι εως μερους της θαλασσης χενερεθ περα
ν του ιορδανου απ' ανατολων
28 αυτη η κληρονομια υιον γαδ κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων
29 και εδωκεν μουσης τω ημισει φυλης μανασση κατα δημους αυτων

- 30 και εγενετο τα ορια αυτων απο μαναιμ και πασα βασιλεια βασανι και πασα βασιλεια ωγ βασιλεως βασαν και πασας τας κωμας ιαιρ αι εισιν εν τη βασανιτιδι εξηκοντα πολεις
- 31 και το ημισυ της γαλααδ και εν ασταρωθ και εν εδρανι πολεις βασιλειας ωγ εν βασανιτιδι και εδοθησαν τοις υιοις μαχιρ υιου μανασση και τοις ημισειν υιοις μαχιρ υιου μανασση κατα δημους αυτων
- 32 ουτοι ους κατεκληρονομησεν μουσης περαν του ιορδανου εν αραβωθ μωαβ εν τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω απο ανατολων
- 1 και ουτοι οι κατακληρονομησαντες υιων ισραηλ εν τη γη χανααν οις κατεκληρονομησεν αυτοις ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες πατριων φυλων των υιων ισραηλ
- 2 κατα κληρους εκληρονομησαν τον τροπον εντειλατο κυριος εν χειρι ιησου ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης
- 3 απο του περαν του ιορδανου και τοις λευιταις ουκ εδωκεν κληρον εν αυτοις
- 4 οτι ησαν οι υιοι ιωσηφ δυο φυλαι μανασση και εφραιμ και ουκ εδοθη μερις εν τη γη τοις λευιταις αλλ' η πολεις κατοικειν και τα αφωρισμενα αυτων τοις κτηνεσιν και τα κτηνη αυτων
- 5 τον τροπον εντειλατο κυριος τω μουση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ και εμερισαν την γην
- 6 και προσηλθοσαν οι υιοι ιουδα προς ιησουν εν γαλαλ και ειπεν προς αυτον χαλεβ ο του ιεφοννη ο κενεζαιος συ επιστη το ρημα ο ελαλησεν κυριος προς μουσην ανθρωπον του θεου περι εμου και σου εν καδης βαρνη
- 7 τεσσαρακοντα γαρ ετων ημην οτε απεστειλεν με μουσης ο παις του θεου εκ καδης βαρνη κατασκοπευσαι την γην και απεκριθην αυτω λογον κατα τον νουν αυτου
- 8 οι δε αδελφοι μου οι αναβαντες μετ' εμου μετεστησαν την καρδιαν του λαου εγω δε προσεθετην επακολουθησαι κυριω τω θεω μου
- 9 και ωμοσεν μουσης εν εκεινη τη ημερα λεγων η γη εφ' ην επεβης σοι εσται εν κληρω και τοις τεκνοις σου εις τον αιωνα οτι προσεθετης επακολουθησαι οπισω κυριου του θεου ημων
- 10 και νυν διεθρεψεν με κυριος τον τροπον ειπεν τουτο τεσσαρακοστον και πεμπτον ετος αφ' ου ελαλησεν κυριος το ρημα τουτο προς μουσην και επορευθη ισραηλ εν τη ερημω και νυν ιδου εγω σημερον ογδοηκοντα και πεντε ετων
- 11 ετι εμι σημερον ισχυων ωσει οτε απεστειλεν με μουσης ωσαυτως ισχυω νυν εξελθειν και εισελθειν εις τον πολεμον
- 12 και νυν αιτουμαι σε το ορος τουτο καθα ειπεν κυριος τη ημερα εκεινη οτι συ ακηκοας το ρημα τουτο τη ημερα εκεινη νυν δε οι ενακιμ εκει εισιν πολεις οχυραι και μεγαλαι εαν ον κυριος μετ' εμου η εξολεθρευσω αυτους τον τροπον ειπεν μοι κυριος
- 13 και ευλογησεν αυτον ιησους και εδωκεν την χειρων τω χαλεβ υιο ιεφοννη υιου κενεζ εν κληρω
- 14 δια τουτο εγενηθη η χειρων τω χαλεβ τω του ιεφοννη του κενεζαιου εν κληρω εως της ημερας ταυτης δια το αυτον επακολουθησαι τω προσταγματι κυριου θεου ισραηλ
- 15 το δε ονομα της χειρων ην το προτερον πολις αρβοκ μητροπολις των ενακιμ αυτη και η γη εκοπασεν του πολεμου
- 1 και εγενετο τα ορια φυλης ιουδα κατα δημους αυτων απο των οριων της ιδουμιας απο της ερημου σιν εως καδης προς λιβα
- 2 και εγενηθη αυτων τα ορια απο λιβος εως μερους της θαλασσης της αλυκης απο της λοφιας της φερουσης επι λιβα
- 3 και διαπορευεται απεναντι της προσαναβασεως ακραβιν και εκπεριπορευεται σεννα και αναβαινει απο λιβος επι καδης βαρνη και εκπορευεται ασωρων και προσαναβαινει εις αδδαρα και περιπορευεται την κατα δυσμας καδης
- 4 και πορευεται επι ασεμωνα και διεκβαλει εως φαραγγος αιγυπτου και εσται αυτου η διεξοδος των οριων επι την θαλασσαν τουτο εστιν αυτων ορια απο λιβος
- 5 και τα ορια απο ανατολων πασα η θαλασσα η αλυκη εως του ιορδανου και τα ορια αυτων απο βορρα και απο της λοφιας της θαλασσης και απο του μερους του ιορδανου
- 6 επιβαινει τα ορια επι βαιθαγλα και παραπορευεται απο βορρα επι βαιθααρα και προσαναβαινει τα ορια επι λιθον βαιων υιου ρουβην
- 7 και προσαναβαινει τα ορια επι το τεταρτον της φαραγγος αχωρ και καταβαινει επι γαλαλ η εστιν απεναντι της προσβασεως αδδαμιν η εστιν κατα λιβα τη φαραγγι και διεκβαλει επι το υδωρ πηγης ηλιου και εσται αυτου η διεξοδος πηγη ρωγηλ
- 8 και αναβαινει τα ορια εις φαραγγα ονομ επι νωτου ιεβους απο λιβος αυτη εστιν ιερουσαλημ και διεκβαλλει τα ορια επι κορυφην ορους η εστιν κατα προσωπον φαραγγος ονομ προς θαλασσης η εστιν εκ μερους γης ραφαιν επι βορρα

9 και διεκβαλλει το οριον απο κορυφης του ορους επι πηγην υδατος ναφθω και διεκβαλλει εις το ορος εφρων και εξαξει το οριον εις βααλ αυτη εστιν πολις ιαριμ
10 και περιελευσεται οριον απο βααλ επι θαλασσαν και παρελευσεται εις ορος ασσαρες επι νωτου πολιν ιαριμ απο βορρα αυτη εστιν χασλων και καταβησεται επι πολιν ηλιου και παρελευσεται επι λιβα
11 και διεκβαλλει το οριον κατα νωτου ακκαρων επι βορραν και διεκβαλλει τα ορια εις σακχαρωνα και παρελευσεται ορος της βαλα και διεκβαλλει επι ιαβνηλ και εσται η διεξοδος των οριων επι θαλασσαν
12 και τα ορια αυτων απο θαλασσης η θαλασσα η μεγαλη ορειε ταυτα τα ορια υιων ιουδα κυκλω κατα δημους αυτων
13 και τω χαλεβ υιο ιεφοννη εδωκεν μεριδα εν μεσω υιων ιουδα δια προσταγματος του θεου και εδωκεν αυτω ιησους την πολιν αρβοκ μητροπολιν ενακ αυτη εστιν χεβρων και εξωλεθρευσεν εκειθεν χαλεβ υιος ιεφοννη τους τρεις υιους ενακ τον σουσι και τον θολμι και τον αχιμα
14 και ανεβη εκειθεν χαλεβ επι τους κατοικουντας δαβιρ το δε ονομα δαβιρ ην το προτερον πολις γραμματων
15 και ειπεν χαλεβ ος εαν λαβη και εκκοψη την πολιν των γραμματων και κυριευση αυτης δωσω αυτω την αχσαν θυγατερα μου εις γυναικα
16 και ελαβεν αυτην γοθονηλ υιος κενεζ αδελφος χαλεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω την αχσαν θυγατερα αυτου αυτω γυναικα
17 και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και συνεβουλευσατο αυτω λεγουσα αιτησομαι τον πατερα μου αγρον και εβοησεν εκ του ονου και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι
18 και ειπεν αυτω δος μοι ευλογιαν οτι εις γην ναγεβ δεδωκας με δος μοι την γολαθμαιν και εδωκεν αυτη χαλεβ την γολαθμαιν την ανω και την γολαθμαιν την κατω
19 αυτη η κληρονομια φυλης υιων ιουδα
20 εγενηθησαν δε αι πολεις αυτων πολις πρωτη φυλης υιων ιουδα εφ' οριων εδωμ επι της ερημου καιβαισειληλ και αρα και ασωρ
21 και ικαμ και ρεγμα και αρουηλ
22 και καδης και ασοριωναιν
23 και μαιναμ και βαλμαιναιν και αι κωμαι αυτων
24 και αι πολεις ασερων αυτη ασωρ
25 και σην και σαλμαα και μωλαδα
26 και σερι και βαιφαλαδ
27 και χολασεωλα και βηρσαβεε και αι κωμαι αυτων και αι επαυλεις αυτων
28 βαλα και βακωκ και ασομ
29 και ελβουδαδ και βαιθηλ και ερμα
30 και σεκελακ και μαχαριμ και σεθεννακ
31 και λαβως και σαλη και ερωμωθ πολεις κθ# και αι κωμαι αυτων
32 εν τη πεδινη ασταωλ και ραα και ασσα
33 και ραμεν και τανω και ιλουθωθ και μαιανι
34 και ιερμουθ και οδολλαμ και μεμβρα και σαωχω και αζηκα
35 και σακαριμ και γαδηρα και αι επαυλεις αυτης πολεις δεκα τεσσαρες και αι κωμαι αυτων
36 σεννα και αδασαν και μαγαδαγαδ
37 και δαλαλ και μασφα και ιακαρηηλ
38 και λαχης και βασηδωθ και ιδεαδαλα
39 και χαβρα και μαχες και μασχωσ

41 και γεδδωρ και βαγαδιηλ και νωμαν και μακηδαν πολεις δεκαεξ και αι κωμαι αυτων
42 λεμνα και ιθακ
43 και ανοχ και ιανα και νασιβ
44 και κειλαμ και ακιεζι και κεζιβ και βαθησαρ και αιλων πολεις δεκα και αι κωμαι αυτων
45 ακκαρων και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτων
46 απο ακκαρων γεμνα και πασαι οσαι εισιν πλησιον ασηδωθ και αι κωμαι αυτων
47 ασιεδωθ και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης γαζα και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης εως του χειμαρρου αιγυπτου και η θαλασσα η μεγαλη διοριζει
48 και εν τη ορεινη σαμιρ και ιεθερ και σωχα
49 και ρεννα και πολις γραμματων αυτη δαβιρ
50 και ανων και εσκαϊμαν και αισαμ
51 και γοσομ και χαλου και χαννα πολεις ενδεκα και αι κωμαι αυτων
52 αιρεμ και ρεμνα και σομα
53 και ιεμιν και βαιθαχου και φακουα
54 και ευμα και πολις αρβοκ αυτη εστιν χεβρων και σωρθ πολεις εννεα και αι επαυλεις αυτων
55 μαωρ και χερμελ και οζιβ και ιταν
56 και ιαριηλ και ιαρικαμ και ζακαναϊμ
57 και γαβασ και θαμναθα πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων
58 αλουα και βαιθσουρ και γεδδων
59 και μαγαρωθ και βαιθαναμ και θεκουμ πολεις εξ και αι κωμαι αυτων [59α] θεκω και εφραθα αυτη εστιν βαιθλεεμ και φαγωρ και αιταν και κουλον και ταταμ και εωβης και
καρεμ και γαλεμ και θεθηρ και μονοχω πολεις ενδεκα και αι κωμαι αυτων
60 καριαθβααλ αυτη η πολις ιαριμ και σωθηβα πολεις δυο και αι επαυλεις αυτων
61 και βαδδαργις και θαραβααμ και αιτων και αιχιωζα
62 και ναφλαζων και αι πολεις σαδωμ και ανκαδης πολεις επτα και αι κωμαι αυτων
63 και ο ιεβουσαιος κατοκει εν ιερουσαλημ και ουκ ηδυνασθησαν οι υιοι ιουδα απολεσαι αυτους και κατοκησαν οι ιεβουσαιοι εν ιερουσαλημ εως της ημερας εκεινης
1 και εγενετο τα ορια υιων ιωσηφ απο του ιορδανου του κατα ιεριχω απ' ανατολων και αναβησεται απο ιεριχω εις την ορεινην την ερημον εις βαιθηλ λουζα
2 και εξελευσεται εις βαιθηλ και παρελευσεται επι τα ορια του χαταρωθι
3 και διελευσεται επι την θαλασσαν επι τα ορια απταλιμ εως των οριων βαιθωρων την κατω και εσται η διεξοδος αυτων επι την θαλασσαν
4 και εκληρονομησαν οι υιοι ιωσηφ εφραιμ και μανασση
5 και εγενηθη ορια υιων εφραιμ κατα δημους αυτων και εγενηθη τα ορια της κληρονομιας αυτων απο ανατολων αταρωθ και εροκ εως βαιθωρων την ανο και γαζαρα
6 και διελευσεται τα ορια επι την θαλασσαν εις ικασμων απο βορρα θερμα περιελευσεται επι ανατολας εις θηνασα και σελλησα και παρελευσεται απ' ανατολων εις ιανωκα
7 και εις μαχω και αταρωθ και αι κωμαι αυτων και ελευσεται επι ιεριχω και διεκβαλει επι τον ιορδανην
8 και απο ταφου πορευεται τα ορια επι θαλασσαν επι χελκανα και εσται η διεξοδος αυτων επι θαλασσαν αυτη η κληρονομια φυλης εφραιμ κατα δημους αυτων
9 και αι πολεις αι αφορισθεισαι τοις υιοις εφραιμ ανα μεσον της κληρονομιας υιων μανασση πασαι αι πολεις και αι κωμαι αυτων

- 10 και ουκ απωλεσεν εφραιμ τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκει ο χαναναιος εν τω εφραιμ εως της ημερας ταυτης εως ανεβη φαραω βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν αυτην και ενεπρησεν αυτην εν πυρι και τους χαναναιους και τους φερεζαιους και τους κατοικουντας εν γαζερ εξεκεντησαν και εδωκεν αυτην φαραω εν φερνη τη θυγατρι αυτου
- 1 και εγενετο τα ορια φυλης υιων μανασση οτι ουτος πρωτοτοκος τω ιωσηφ τω μαχιρ πρωτοτοκω μανασση πατρι γαλααδ ανηρ γαρ πολεμιστης ην εν τη γαλααδιτιδι και εν τη βασανιτιδι
- 2 και εγενηθη τοις υιοις μανασση τοις λοιποις κατα δημους αυτων τοις υιοις ιεζερ και τοις υιοις κελεζ και τοις υιοις ιεζιηλ και τοις υιοις συχημ και τοις υιοις συμαριμ και τοις υιοις οφερ ουτοι οι αρσενες κατα δημους αυτων
- 3 και τω σαλπααδ υιο οφερ ουκ ησαν αυτω υιοι αλλ' η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα των θυγατερων σαλπααδ μααλα και νοουα και εγλα και μελχα και θερσα
- 4 και εστησαν εναντιον ελεαζαρ του ιερεως και εναντιον ιησου και εναντιον των αρχοντων λεγουσαι ο θεος ενετειλατο δια χειρος μουση δουναι ημιν κληρονομιαν εν μεσω των αδελφων ημων και εδοθη αυταις δια προσταγματος κυριου κληρος εν τοις αδελφοις του πατρος αυτων
- 5 και επεσεν ο σχοινισμος αυτων απο ανασσα και πεδιον λαβεκ εκ της γαλααδ η εστιν περαν του ιορδανου
- 6 οτι θυγατερες υιων μανασση εκληρονομησαν κληρον εν μεσω των αδελφων αυτων η δε γη γαλααδ εγενηθη τοις υιοις μανασση τοις καταλελειμμενοις
- 7 και εγενηθη ορια υιων μανασση δηλαναθ η εστιν κατα προσωπον υιων αναθ και πορευεται επι τα ορια επι ιαμιν και ιασσιβ επι πηγην θαφθωθ
- 8 τω μανασση εσται και θαφεθ επι των οριων μανασση τοις υιοις εφραιμ
- 9 και καταβησεται τα ορια επι φαραγγα καρανα επι λιβα κατα φαραγγα ιαριηλ τερεμινθος τω εφραιμ ανα μεσον πολεως μανασση και ορια μανασση επι τον βορραν εις τον χειμ αρρουν και εσται αυτου η διεξοδος θαλασσα
- 10 απο λιβος τω εφραιμ και επι βορραν μανασση και εσται η θαλασσα ορια αυτοις και επι ασηρ συναψουσιν επι βορραν και τω ισσαχαρ απ' ανατολων
- 11 και εσται μανασση εν ισσαχαρ και εν ασηρ βαιθσαν και αι κωμαι αυτων και τους κατοικουντας δωρ και τας κωμας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδδω και τας κωμας αυτης και το τριτον της ναφετα και τας κωμας αυτης
- 12 και ουκ ηδυνασθησαν οι υιοι μανασση εξολεθρευσαι τας πολεις ταυτας και ηρχετο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη
- 13 και εγενηθη και επει κατισχυσαν οι υιοι ισραηλ και εποιησαν τους χαναναιους υπηκοους εξολεθρευσαι δε αυτους ουκ εξολεθρευσαν
- 14 αντειπαν δε οι υιοι ιωσηφ τω ιησου λεγοντες δια τι εκληρονομησας ημας κληρον ενα και σχοινισμα εν εγω δε λαος πολυς ειμι και ο θεος ευλογησεν με
- 15 και ειπεν αυτοις ιησους ει λαος πολυς ει αναβηθι εις τον δρυμον και εκκαθαρον σεαυτω ει στενοχωρει σε το ορος το εφραιμ
- 16 και ειπαν ουκ αρκεσει ημιν το ορος το εφραιμ και ιππος επιλεκτος και σιδηρος τω χαναναιω τω κατοικουντι εν αυτω εν βαιθσαν και εν ταις κωμαις αυτης εν τη κοιλαδι ιεζρ αελ
- 17 και ειπεν ιησους τοις υιοις ιωσηφ ει λαος πολυς ει και ισχυν μεγαλην εχεις ουκ εσται σοι κληρος εις
- 18 ο γαρ δρυμος εσται σοι οτι δρυμος εστιν και εκκαθαριεις αυτον και εσται σοι και οταν εξολεθρευσης τον χαναναιον οτι ιππος επιλεκτος εστιν αυτω συ γαρ υπερισχυεις αυτου
- 1 και εξεκκλησιασθη πασα συναγωγη υιων ισραηλ εις σηλω και επηξαν εκει την σκηνην του μαρτυριου και η γη εκρατηθη υπ' αυτων
- 2 και κατελειφθησαν οι υιοι ισραηλ οι ουκ εκληρονομησαν επτα φυλαι
- 3 και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ εως τινος εκλυθησεσθε κληρονομησαι την γην ην εδωκεν κυριος ο θεος ημων
- 4 δοτε εξ υμων τρεις ανδρας εκ φυλης και ανασταντες διεληθεωσαν την γην και διαγραψατωσαν αυτην εναντιον μου καθα δεησει διελειν αυτην και ηλθοσαν προς αυτον
- 5 και διειλεν αυτοις επτα μεριδας ιουδας στησεται αυτοις οριον απο λιβος και οι υιοι ιωσηφ στησονται αυτοις απο βορρα
- 6 υμεις δε μερισατε την γην επτα μεριδας και ενεγκατε προς με ωδε και εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου του θεου ημων
- 7 ου γαρ εστιν μερις τοις υιοις λευι εν υμιν ιερατεια γαρ κυριου μερις αυτου και γαδ και ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση ελαβουσαν την κληρονομιαν αυτων περαν του ιορδανου επ' ανατολας ην εδωκεν αυτοις μουσης ο παις κυριου
- 8 και ανασταντες οι ανδρες επορευθησαν και ενετειλατο ιησους τοις ανδρασιν τους πορευομενους χωροβατησαι την γην λεγων πορευεσθε και χωροβατησατε την γην και παραγνηθητε προς με και ωδε εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου εν σηλω

9 και επορευθησαν και εχωροβατησαν την γην και ειδοσαν αυτην και εγραψαν αυτην κατα πολεις αυτης επτα μεριδας εις βιβλιον και ηνεγκαν προς ιησουν
10 και ενεβαλεν αυτοις ιησους κληρον εν σηλω εναντι κυριου
11 και εξηλθεν ο κληρος φυλης βενιαμιν πρωτος κατα δημους αυτων και εξηλθεν ορια του κληρου αυτων ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον των υιων ιωσηφ
12 και εγενηθη αυτων τα ορια απο βορρα απο του ιορδανου προσαναβησεται τα ορια κατα νοτου ιεριχω απο βορρα και αναβησεται επι το ορος επι την θαλασσαν και εσται αυτου η διεξοδος η μαδβαριτις βαιθων
13 και διελευσεται εκειθεν τα ορια λουζα επι νοτου λουζα απο λιβος αυτη εστιν βαιθιηλ και καταβησεται τα ορια μααταρωθορεχ επι την ορεινην η εστιν προς λιβα βαιθωρων η κατο
14 και διελευσεται τα ορια και περιελευσεται επι το μερος το βλεπον παρα θαλασσαν απο λιβος απο του ορους επι προσωπον βαιθωρων λιβα και εσται αυτου η διεξοδος εις καρι αθβααλ αυτη εστιν καριαθιαριν πολις υιων ιουδα τουτο εστιν το μερος το προς θαλασσαν
15 και μερος το προς λιβα απο μερους καριαθβααλ και διελευσεται ορια εις γασιν επι πηγην υδατος ναφθω
16 και καταβησεται τα ορια επι μερους του ορους ο εστιν κατα προσωπον ναπης οναμ ο εστιν εκ μερους εμεκραφαιν απο βορρα και καταβησεται γαιεννα επι νοτου ιεβουσαι απο λιβος και καταβησεται επι πηγην ρωγηλ
17 και διελευσεται επι πηγην βαιθσαμυς και παρελευσεται επι γαλιλωθ η εστιν απεναντι προς αναβασιν αιθαμιν και καταβησεται επι λιθον βαιων υιων ρουβην
18 και διελευσεται κατα νοτου βαιθαβα απο βορρα και καταβησεται
19 επι τα ορια επι νοτου βαιθαγα απο βορρα και εσται η διεξοδος των οριων επι λοφιαν της θαλασσης των αλων επι βορραν εις μερος του ιορδανου απο λιβος ταυτα τα ορια εστιν απο λιβος
20 και ο ιορδανης οριει απο μερους ανατολων αυτη η κληρονομια υιων βενιαμιν τα ορια αυτης κυκλω κατα δημους
21 και εγενηθησαν αι πολεις των υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων ιεριχω και βαιθεγλιω και αμεκασις
22 και βαιθαβαρα και σαρα και βησανα
23 και αιιν και φαρα και εφραθα
24 και караφα και κεφαιρα και μονι και γαβαα πολεις δεκα δυο και αι κωμαι αυτων
25 γαβαων και ραμα και βηρωθα
26 και μασσημα και μρων και αμωκη
27 και φαιρα και καφαν και νακαν και σεληκαν και θαρηλα
28 και ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και πολεις και γαβαωθιαριμ πολεις τρεις και δεκα και αι κωμαι αυτων αυτη η κληρονομια υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων
1 και εξηλθεν ο δευτερος κληρος των υιων συμεων και εγενηθη η κληρονομια αυτων ανα μεσον κληρων υιων ιουδα
2 και εγενηθη ο κληρος αυτων βηρσαβεε και σαμαα και κωλαδαμ
3 και αρσωλα και βωλα και ασομ
4 και ελθουλα και βουλα και ερμα
5 και σικελακ και βαιθμαχερεβ και σαρσουσιν
6 και βαθαρωθ και οι αγροι αυτων πολεις δεκα τρεις και αι κωμαι αυτων
7 ερεμμων και θαλχα και εθερ και ασαν πολεις τεσσαρες και αι κωμαι αυτων
8 κυκλω των πολεων αυτων εως βαρεκ πορευομενων βαμεθ κατα λιβα αυτη η κληρονομια φυλης υιων συμεων κατα δημους αυτων
9 απο του κληρου ιουδα η κληρονομια φυλης υιων συμεων οτι εγενηθη η μερις υιων ιουδα μειζων της αυτων και εκληρονομησαν οι υιοι συμεων εν μεσω του κληρου αυτων
10 και εξηλθεν ο κληρος ο τριτος των ζαβουλων κατα δημους αυτων εσται τα ορια της κληρονομιας αυτων εσεδεκ

11 γωλα ορια αυτων η θαλασσα και μαραγελλα και συναψει επι βαιθαραβα εις την φαργγα η εστιν κατα προσωπον ιεκμαν
12 και ανεστρεψεν απο σεδδουκ εξ εναντιας απ' ανατολων βαιθσαμυς επι τα ορια χασελωθαιθ και διελευσεται επι δαβιρωθ και προσαναβησεται επι φαγγα
13 και εκειθεν περιελευσεται εξ εναντιας επ' ανατολας επι γεβερε επι πολιν κατασεμ και διελευσεται επι ρεμμωνα αμαθαρ αοζα
14 και περιελευσεται ορια επι βορραν επι αμωθ και εσται η διεξοδος αυτων επι γαιφαηλ
15 και καταναθ και ναβααλ και συμοων και ιεριχω και βαιθμαν
16 αυτη η κληρονομια φυλης υιων ζαβουλων κατα δημους αυτων πολεις και αι κωμαι αυτων
17 και τω ισσαχαρ εξηλθεν ο κληρος ο τεταρτος
18 και εγενηθη τα ορια αυτων ιαζηλ και χασαλωθ και σουναν
19 και αγιν και σιωνα και ρειρωθ και αναχερεθ
20 και δαβιρων και κισων και ρεβες
21 και ρεμμας και ιεων και τομμαν και αιμαρεκ και βηρσαφης
22 και συναψει τα ορια επι γαιθβορ και επι σαλιμ κατα θαλασσαν και βαιθσαμυς και εσται αυτου η διεξοδος των οριων ο ιορδανης
23 αυτη η κληρονομια φυλης υιων ισσαχαρ κατα δημους αυτων αι πολεις και αι κωμαι αυτων
24 και εξηλθεν ο κληρος ο πεμπτος ασηρ
25 και εγενηθη τα ορια αυτων εξ ελεκεθ και αλεφ και βαιθοκ και κεαφ
26 και ελιμελεκ και αμιηλ και μαασα και συναψει τω καρμηλω κατα θαλασσαν και τω σιων και λαβαναθ
27 και επιστρεψει απ' ανατολων ηλιου και βαιθεγενεθ και συναψει τω ζαβουλων και εκ γαι και φθαιηλ κατα βορραν και εισελευσεται ορια σαφθαιβιθμε και ιναηλ και διελευσεται εις χωβα μασομελ
28 και ελβων και ρααβ και εμεμαων και κανθαν εως σιδωνος της μεγαλης
29 και αναστρεψει τα ορια εις ραμα και εως πηγης μασφασσατ και των τυριων και αναστρεψει τα ορια επι ιασιφ και εσται η διεξοδος αυτου η θαλασσα και απο λεβ και εχοζοβ
30 και αρχωβ και αφεκ και ρααυ
31 αυτη η κληρονομια φυλης υιων ασηρ κατα δημους αυτων πολεις και αι κωμαι αυτων
32 και τω νεφθαλι εξηλθεν ο κληρος ο εκτος
33 και εγενηθη τα ορια αυτων μοουλαμ και μωλα και βεσεμιν και αρμε και ναβωκ και ιεφθαιμια εως δωδαμ και εγενηθησαν αι διεξοδοι αυτου ο ιορδανης
34 και επιστρεψει τα ορια επι θαλασσαν εναθ θαβωρ και διελευσεται εκειθεν ιακανα και συναψει τω ζαβουλων απο νοτου και ασηρ συναψει κατα θαλασσαν και ο ιορδανης απ' ανατολων ηλιου
35 και αι πολεις τειχηρεις των τυριων τυρος και ωμαθα δακεθ και κενερεθ
36 και αρμαιοθ και αραηλ και ασωρ
37 και καδες και ασσαρι και πηγη ασορ
38 και κερωε και μεγαλα αριμ και βαιθθαμε και θεσσαμυς
39 αυτη η κληρονομια φυλης υιων νεφθαλι
40 και τω δαν εξηλθεν ο κληρος ο εβδομος
41 και εγενηθη τα ορια αυτων σαραθ και ασα πολεις σαμμαυς
42 και σαλαβιν και αμμων και σιλαθα

43 και αιλων και θαμναθα και ακκαρων
44 και αλκαθα και βεγεθων και γεβεελαν
45 και αζωρ και βαναιβακατ και γεθρεμμων
46 και απο θαλασσης ιερακων οριον πλησιον ιοπης
47 αυτη η κληρονομια φυλης υιων δαν κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι κωμαι αυτων [47α] και ουκ εξεθλιψαν οι υιοι δαν τον αμορραιον τον θλιβοντα αυτους εν τω ορει και ουκ ειων αυτους οι αμορραιοι καταβηναι εις την κοιλαδα και εθλιψαν απ' αυτων το οριον της μεριδος αυτων
48 και επορευθησαν οι υιοι ιουδα και επολεμησαν την λαχισ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι μαχαιρας και κατοκησαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα αυτης λασενδακ [48α] και ο αμορραιος υπεμεινεν του κατοικειν εν ελωμ και εν σαλαμιν και εβαρυνθη η χειρ του εφραιμ επ' αυτους και εγενοντο αυτοις εις φορον
49 και επορευθησαν εμβατευσαι την γην κατα το οριον αυτων και εδωκαν οι υιοι ισραηλ κληρον ιησοι τω υιο ναυη εν αυτοις
50 δια προσταγματος του θεου και εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο θαμνασαραχ η εστιν εν τω ορει εφραιμ και ωκοδομησεν την πολιν και κατοκει εν αυτη
51 αυται αι διαιρεσεις ας κατεκληρονομησεν ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες των πατριων εν ταις φυλαις ισραηλ κατα κληρους εν σηλω εναντιον κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επορευθησαν εμβατευσαι την γην
1 και ελαλησεν κυριος τω ιησοι λεγων
2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων δοτε τας πολεις των φυγαδευτηριων ας ειπα προς υμας δια μουση
3 φυγαδευτηριον τω φονευτη τω παταξαντι ψυχην ακουσιως και εσονται υμιν αι πολεις φυγαδευτηριον και ουκ αποθανειται ο φονευτης υπο του αγχιστευοντος το αιμα εως αν καταστη εναντιον της συναγωγης εις κρισιν
7 και διεστειλεν την καθης εν τη γαλιλαια εν τω ορει τω νεφθαλι και συχημ εν τω ορει τω εφραιμ και την πολιν αρβοκ αυτη εστιν χειβρων εν τω ορει τω ιουδα
8 και εν τω περαν του ιορδανου εδωκεν βοσορ εν τη ερημω εν τω πεδιω απο της φυλης ρουβην και αρημωθ εν τη γαλααδ εκ της φυλης γαδ και την γαυλων εν τη βασανιτιδι εκ της φυλης μανασση
9 αυται αι πολεις αι επικλητοι τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις καταφυγειν εκει παντι παιοντι ψυχην ακουσιως ινα μη αποθανη εν χειρι του αγχιστευοντος το αιμα εως αν καταστη εναντι της συναγωγης εις κρισιν
1 και προσηλθοσαν οι αρχιπατριωται των υιων λευι προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς ιησουν τον του ναυη και προς τους αρχιφυλους πατριων εκ των φυλων ισραηλ
2 και ειπον προς αυτους εν σηλω εν γη χανααν λεγοντες εντειλατο κυριος εν χειρι μουση δουναι ημιν πολεις κατοικειν και τα περισπορια τοις κτηνεσιν ημων
3 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις εν τω κατακληρονομειν δια προσταγματος κυριου τας πολεις και τα περισπορια αυτων
4 και εξηλθεν ο κληρος τω δημω κααθ και εγενετο τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν τοις λευιταις απο φυλης ιουδα και απο φυλης συμεων και απο φυλης βενιαμιν κληρωτι πολεις δεκα τρεις
5 και τοις υιοις κααθ τοις καταλειμμενοις εκ της φυλης εφραιμ και εκ της φυλης δαν και απο του ημισους φυλης μανασση κληρωτι πολεις δεκα
6 και τοις υιοις γεδων απο της φυλης ισσαχαρ και απο της φυλης ασηρ και απο της φυλης νεφθαλι και απο του ημισους φυλης μανασση εν τω βασαν πολεις δεκα τρεις
7 και τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων απο φυλης ρουβην και απο φυλης γαδ και απο φυλης ζαβουλων κληρωτι πολεις δωδεκα
8 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας πολεις και τα περισπορια αυτων ον τροπον εντειλατο κυριος τω μουση κληρωτι
9 και εδωκεν η φυλη υιων ιουδα και η φυλη υιων συμεων και απο της φυλης υιων βενιαμιν τας πολεις και επεκληθησαν
10 τοις υιοις ααρων απο του δημου του κααθ των υιων λευι οτι τουτοις εγενηθη ο κληρος
11 και εδωκεν αυτοις την καριαθαρβοκ μητροπολιν των ενακ αυτη εστιν χειβρων εν τω ορει ιουδα τα δε περισπορια κυκλω αυτης
12 και τους αγρους της πολεως και τας κωμας αυτης εδωκεν ιησους τοις υιοις χαλεβ υιου ιεφοννη εν κατασχεσει
13 και τοις υιοις ααρων την πολιν φυγαδευτηριον τω φονευσαντι την χειβρων και τα αφωρισμενα τα συν αυτη και την λεμνα και τα αφωρισμενα τα προς αυτη
14 και την αιλωμ και τα αφωρισμενα αυτη και την τεμα και τα αφωρισμενα αυτη

15 και την γελλα και τα αφωρισμενα αυτη και την δαβιρ και τα αφωρισμενα αυτη
16 και ασα και τα αφωρισμενα αυτη και τανυ και τα αφωρισμενα αυτη και βαιθσαμυς και τα αφωρισμενα αυτη πολεις εννεα παρα των δυο φυλων τουτων
17 και παρα της φυλης βενιαμιν την γαβαων και τα αφωρισμενα αυτη και γαθεθ και τα αφωρισμενα αυτη
18 και αναθωθ και τα αφωρισμενα αυτη και γαμαλα και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες
19 πασαι αι πολεις υιων αφων των ιερεων δεκα τρεις
20 και τοις δημοις υιοις κααθ τοις λευιταις τοις καταλελειμμενοις απο των υιων κααθ και εγενηθη πολις των οριων αυτων απο φυλης εφραιμ
21 και εδωκαν αυτοις την πολιν του φυγαδευτηριου την του φονευσαντος την συχημ και τα αφωρισμενα αυτη και γαζαρα και τα προς αυτην και τα αφωρισμενα αυτη
22 και την καθσαιμ και τα αφωρισμενα τα προς αυτη και την ανω βαιθωρων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες
23 και εκ της φυλης δαν την ελκωθαιμ και τα αφωρισμενα αυτη και την γεθεδαν και τα αφωρισμενα αυτη
24 και αιλων και τα αφωρισμενα αυτη και γεθερεμμων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες
25 και απο του ημισους φυλης μανασση την ταναχ και τα αφωρισμενα αυτη και την ιεβαθα και τα αφωρισμενα αυτη πολεις δυο
26 πασαι πολεις δεκα και τα αφωρισμενα τα προς αυταις τοις δημοις υιων κααθ τοις υπολελειμμενοις
27 και τοις υιοις γεδων τοις λευιταις εκ του ημισους φυλης μανασση τας πολεις τας αφωρισμενας τοις φονευσασι την γαυλων εν τη βασανιτιδι και τα αφωρισμενα αυτη και τη
ν βοσοραν και τα αφωρισμενα αυτη πολεις δυο
28 και εκ της φυλης ισσαχαρ την κισων και τα αφωρισμενα αυτη και δεββα και τα αφωρισμενα αυτη
29 και την ρεμμαθ και τα αφωρισμενα αυτη και πηγην γραμματων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες
30 και εκ της φυλης ασηρ την βασελλαν και τα αφωρισμενα αυτη και δαββων και τα αφωρισμενα αυτη
31 και χελκατ και τα αφωρισμενα αυτη και ρααβ και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες
32 και εκ της φυλης νεφθαλι την πολιν την αφωρισμενην τω φονευσαντι την καδες εν τη γαλιλαια και τα αφωρισμενα αυτη και την εμμαθ και τα αφωρισμενα αυτη και θεμμων
και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τρεις
33 πασαι αι πολεις του γεδων κατα δημους αυτων πολεις δεκα τρεις
34 και τω δημω υιων μεραρι τοις λευιταις τοις λοιποις εκ της φυλης υιων ζαβουλων την μαν και τα περισπορια αυτης και την καθης και τα περισπορια αυτης
35 και δεμνα και τα περισπορια αυτης και σελλα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες
36 και περαν του ιορδανου του κατα ιεριχω εκ της φυλης ρουβην την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την βοσορ εν τη ερημω τη μισωρ και τα περισπορια αυτης και τ
ην ιαζηρ και τα περισπορια αυτης
37 και την δεκμων και τα περισπορια αυτης και την μαφα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες
38 και απο της φυλης γαδ την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την ραμωθ εν τη γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την καμιν και τα περισπορια αυτης
39 και την εσεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης αι πασαι πολεις τεσσαρες
40 πασαι πολεις τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων των καταλελειμμενων απο της φυλης λευι και εγενηθη τα ορια πολεις δεκα δυο
41 πασαι αι πολεις των λευιτων εν μεσω κατασχεσεως υιων ισραηλ τεσσαρακοντα οκτω πολεις και τα περισπορια αυτων
42 κυκλω των πολεων τουτων πολις και τα περισπορια κυκλω της πολεως πασαις ταις πολεσιν ταυταις [42a] και συνετελεσεν ιησους διαμερισας την γην εν τοις οριοις αυτων
[42β] και εδωκαν οι υιοι ισραηλ μεριδα τω ιησοι κατα προσταγμα κυριου εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο την θαμνασαραχ εδωκαν αυτω εν τω ορει εφραιμ [42γ] και ωκ
οδομησεν ιησους την πολιν και ωκησεν εν αυτη [42δ] και ελαβεν ιησους τας μαχαιρας τας πετρινας εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ τους γενομενους εν τη οδω εν τη ερη
μω και εθηκεν αυτας εν θαμνασαραχ
43 και εδωκεν κυριος τω ισραηλ πασαν την γην ην ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν αυτων και κατεκληρονομησαν αυτην και κατωκησαν εν αυτη

- 44 και κατεπαυσεν αυτους κυριος κυκλοθεν καθοτι ωμοσεν τοις πατρασιν αυτων ουκ ανεστη ουθεις κατενωπιον αυτων απο παντων των εχθρων αυτων παντας τους εχθρους αυτων παρεδωκεν κυριος εις τας χειρας αυτων
- 45 ου διεπεσεν απο παντων των ρηματων των καλων ων ελαλησεν κυριος τοις υιοις ισραηλ παντα παρεγενετο
- 1 τοτε συνεκαλεσεν ιησους τους υιους ρουβην και τους υιους γαδ και το ημισυ φυλης μανασση
- 2 και ειπεν αυτοις υμεις ακηκοατε παντα οσα ενετειλατο υμιν μωυσης ο παις κυριου και επηκουσατε της φωνης μου κατα παντα οσα ενετειλαμην υμιν
- 3 ουκ εγκαταλελοιπατε τους αδελφους υμων ταυτας τας ημερας και πλειους εως της σημερον ημερας εφυλαξασθε την εντολην κυριου του θεου υμων
- 4 νυν δε κατεπαυσεν κυριος ο θεος ημων τους αδελφους ημων ον τροπον ειπεν αυτοις νυν ουν αποστραφεντες απελθατε εις τους οικους υμων και εις την γην της κατασχεσεως υμων ην εδωκεν υμιν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου
- 5 αλλα φυλαξασθε ποιειν σφοδρα τας εντολας και τον νομον ον ενετειλατο ημιν ποιειν μωυσης ο παις κυριου αγαπαν κυριον τον θεον υμων πορευεσθαι πασαις ταις οδοις αυτου φυλαξασθαι τας εντολας αυτου και προσκεισθαι αυτω και λατρευειν αυτω εξ ολης της διανοιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων
- 6 και ηυλογησεν αυτους ιησους και εξαπεστειλεν αυτους και επορευθησαν εις τους οικους αυτων
- 7 και τω ημισει φυλης μανασση εδωκεν μωυσης εν τη βασαντιδι και τω ημισει εδωκεν ιησους μετα των αδελφων αυτου εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν και ηνικα εξαπεστειλεν αυτους ιησους εις τους οικους αυτων και ευλογησεν αυτους
- 8 και εν χρημασιν πολλοις απηλθοσαν εις τους οικους αυτων και κτηνη πολλα σφοδρα και αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και ιματισμον πολν και διειλαντο την προνομη των εχθρων μετα των αδελφων αυτων
- 9 και επορευθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης υιων μανασση απο των υιων ισραηλ εκ σηλω εν γη χανααν απελθειν εις γην γαλααδ εις γην κατασχεσεως αυτων ην εκληρονομησαν αυτην δια προσταγματος κυριου εν χειρι μωυση
- 10 και ηλθον εις γαλαα του ιορδανου η εστιν εν γη χανααν και ωκοδομησαν οι υιοι γαδ και οι υιοι ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση εκει βωμον επι του ιορδανου βωμον με γαν του ιδειν
- 11 και ηκουσαν οι υιοι ισραηλ λεγοντων ιδου ωκοδομησαν οι υιοι γαδ και οι υιοι ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση βωμον εφ' οριων γης χανααν επι του γαλααδ του ιορδανου εν τω περαν υιων ισραηλ
- 12 και συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις σηλω ωστε αναβαντες εκπολεμησαι αυτους
- 13 και απεστειλαν οι υιοι ισραηλ προς τους υιους ρουβην και προς τους υιους γαδ και προς το ημισυ φυλης μανασση εις γην γαλααδ τον τε φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του αρχιερεως
- 14 και δεκα των αρχοντων μετ' αυτου αρχων εις απο οικου πατριας απο πασων φυλων ισραηλ αρχοντες οικων πατριων εισιν χιλιαρχοι ισραηλ
- 15 και παρεγενοντο προς τους υιους γαδ και προς τους υιους ρουβην και προς τους ημισεις φυλης μανασση εις γην γαλααδ και ελαλησαν προς αυτους λεγοντες
- 16 ταδε λεγει πασα η συναγωγη κυριου τις η πλημμελεια αυτη ην επλημμελησατε εναντιον του θεου ισραηλ αποστραφηναι σημερον απο κυριου οικοδομησαντες υμιν εαυτοις βωμον αποστατας υμας γενεσθαι απο κυριου
- 17 μη μικρον ημιν το αμαρτημα φογωρ οτι ουκ εκαθαρισθημεν απ' αυτου εως της ημερας ταυτης και εγενηθη πληγη εν τη συναγωγη κυριου
- 18 και υμεις αποστραφισεσθε σημερον απο κυριου και εσται εαν αποστητε σημερον απο κυριου και αυριον επι παντα ισραηλ εσται η οργη
- 19 και νυν ει μικρα υμιν η γη της κατασχεσεως υμων διαβητε εις την γην της κατασχεσεως κυριου ου κατασκηνοι εκει η σκηνη κυριου και κατακληρονομησατε εν ημιν και μη αποσταται απο θεου γενηθητε και μη αποστητε απο κυριου δια το οικοδομησαι υμας βωμον εξω του θυσιαστηριου κυριου του θεου ημων
- 20 ουκ ιδου αχαρ ο του ζαρα πλημμελεια επλημμελησεν απο του αναθεματος και επι πασαν συναγωγην ισραηλ εγενηθη οργη και ουτος εις μονος ην μη μονος ουτος απεθανεν τη εαυτου αμαρτια
- 21 και απεκριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ελαλησαν τοις χιλιαρχοις ισραηλ λεγοντες
- 22 ο θεος θεος εστιν κυριος και ο θεος θεος κυριος αυτος οιδεν και ισραηλ αυτος γνωσεται ει εν αποστασια επλημμελησαμεν εναντι του κυριου μη ρυσαιτο ημας εν ταυτη

- 23 και ει οικοδομησαμεν αυτοις βωμον ωστε αποστηναι απο κυριου του θεου ημων ωστε αναβιβασαι επ' αυτον θυσιαν ολοκαυτωματων η ωστε ποιησαι επ' αυτου θυσιαν σωτηριου κυριος εκζητησει
- 24 αλλ' ενεκεν ευλαβειας ρηματος εποιησαμεν τουτο λεγοντες ινα μη ειπωσιν αυριον τα τεκνα υμων τοις τεκνοις ημων τι υμιν κυριω τω θεω ισραηλ
- 25 και ορια εθηκεν κυριος ανα μεσον ημων και υμων τον ιορδανην και ουκ εστιν υμιν μερις κυριου και απαλλοτριωσουσιν οι υιοι υμων τους υιους ημων ινα μη σεβωνται κυριον
- 26 και ειπαμεν ποιησαι ουτως του οικοδομησαι τον βωμον τουτον ουχ ενεκεν καρπωματων ουδε ενεκεν θυσιων
- 27 αλλ' ινα η τουτο μαρτυριον ανα μεσον ημων και υμων και ανα μεσον των γενεων ημων μεθ' ημας του λατρευειν λατρειαν κυριω εναντιον αυτου εν τοις καρπωμασιν ημων και εν ταις θυσιας ημων και εν ταις θυσιας των σωτηριων ημων και ουκ ερουσιν τα τεκνα υμων τοις τεκνοις ημων αυριον ουκ εστιν υμιν μερις κυριου
- 28 και ειπαμεν εαν γενηται ποτε και λαλησωσιν προς ημας και ταις γενεαις ημων αυριον και ερουσιν ιδετε ομοιομα του θυσιαστηριου κυριου ο εποιησαν οι παteres ημων ουχ ενεκεν καρπωματων ουδε ενεκεν θυσιων αλλα μαρτυριον εστιν ανα μεσον υμων και ανα μεσον ημων και ανα μεσον των υιων ημων
- 29 μη γενοιτο ουν ημας αποστραφηναι απο κυριου εν ταις σημερον ημεραις αποστηναι απο κυριου ωστε οικοδομησαι ημας θυσιαστηριον τοις καρπωμασιν και ταις θυσιας σαλαμιν και τη θυσια του σωτηριου πλην του θυσιαστηριου κυριου ο εστιν εναντιον της σκηνης αυτου
- 30 και ακουσας φινεες ο ιερευς και παντες οι αρχοντες της συναγωγης ισραηλ οι ησαν μετ' αυτου τους λογους ους ελαλησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ηρεσεν αυτοις
- 31 και ειπεν φινεες ο ιερευς τοις υιοις ρουβην και τοις υιοις γαδ και τω ημισει φυλης μανασση σημερον εγνωκαμεν οτι μεθ' ημων κυριος διοτι ουκ ελλημμελησατε εναντιον κυριου πλημμελιαν και οτι ερυσασθε τους υιους ισραηλ εκ χειρος κυριου
- 32 και απεστρεψεν φινεες ο ιερευς και οι αρχοντες απο των υιων ρουβην και απο των υιων γαδ και απο του ημισους φυλης μανασση εκ γης γαλααδ εις γην χανααν προς τους υιους ισραηλ και απεκριθησαν αυτοις τους λογους
- 33 και ηρεσεν τοις υιοις ισραηλ και ελαλησαν προς τους υιους ισραηλ και ευλογησαν τον θεον υιων ισραηλ και ειπαν μηκετι αναβηναι προς αυτους εις πολεμον εξολεθρευσαι την γην των υιων ρουβην και των υιων γαδ και του ημισους φυλης μανασση και καταωκησαν επ' αυτης
- 34 και επωνομασεν ιησους τον βωμον των ρουβην και των γαδ και του ημισους φυλης μανασση και ειπεν οτι μαρτυριον εστιν ανα μεσον αυτων οτι κυριος ο θεος αυτων εστιν
- 1 και εγενετο μεθ' ημερας πλειους μετα το καταπαυσαι κυριον τον ισραηλ απο παντων των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως ταις ημεραις
- 2 και συνεκαλεσεν ιησους παντας τους υιους ισραηλ και την γερουσιαν αυτων και τους αρχοντας αυτων και τους γραμματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και ειπεν προς αυτους εγω γεγηρακα και προβεβηκα ταις ημεραις
- 3 υμεις δε εωρακατε οσα εποιησεν κυριος ο θεος υμων πασιν τοις εθνεσιν τουτοις απο προσωπου υμων οτι κυριος ο θεος υμων ο εκπολεμησας υμιν
- 4 ιδετε οτι επερριφα υμιν τα εθνη τα καταλειμμενα υμιν ταυτα εν τοις κληροις εις τας φυλας υμων απο του ιορδανου παντα τα εθνη α εξωλεθρευσα και απο της θαλασσης της μεγαλης ορει επι δυσμας ηλιου
- 5 κυριος δε ο θεος υμων ουτος εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου υμων εως αν απολωνται και αποστελει αυτοις τα θηρια τα αγρια εως αν εξολεθρευση αυτους και τους βασιλεις αυτων απο προσωπου υμων και κατακληρονομησατε την γην αυτων καθα ελαλησεν κυριος ο θεος υμων υμιν
- 6 κατισχυσατε ουν σφοδρα φυλασσειν και ποιειν παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω του νομου μουση ινα μη εκκλινητε εις δεξιαν η ευωνυμα
- 7 οπως μη εισελθητε εις τα εθνη τα καταλειμμενα ταυτα και τα ονοματα των θεων αυτων ουκ ονομασθησεται εν υμιν ουδε μη προσκυνησητε αυτοις ουδε μη λατρευσητε αυτοις
- 8 αλλα κυριω τω θεω υμων προσκολληθησεσθε καθαπερ εποιησατε εως της ημερας ταυτης
- 9 και εξωλεθρευσεν αυτους κυριος απο προσωπου υμων εθνη μεγαλα και ισχυρα και υμιν ουθεις αντεστη κατενωπιον υμων εως της ημερας ταυτης
- 10 εις υμων εδιωξεν χιλιους οτι κυριος ο θεος υμων εξεπολεμει υμιν καθαπερ ειπεν υμιν
- 11 και φυλαξασθε σφοδρα του αγαπαν κυριον τον θεον υμων
- 12 εαν γαρ αποστραφητε και προσθησθε τοις υπολειφθεισιν εθνεσιν τουτοις τοις μεθ' υμων και επιγαμιας ποιησητε προς αυτους και συγκαταμιγητε αυτοις και αυτοι υμιν

- 13 γινώσκετε οτι ου μη προσθη κυριος του εξωλεθρευσαι τα εθνη ταυτα απο προσωπου υμων και εσονται υμιν εις παγιδας και εις σκανδαλα και εις ηλους εν ταις πτερναις υμων και εις βολιδας εν τοις οφθαλμοις υμων εως αν απολησθε απο της γης της αγαθης ταυτης ην εδωκεν υμιν κυριος ο θεος υμων
- 14 εγω δε αποτρεχω την οδον καθα και παντες οι επι της γης και γνωσεσθε τη καρδια υμων και τη ψυχη υμων διοτι ου διεπεσεν εις λογος απο παντων των λογων ων ειπεν κυριος ο θεος υμων προς παντα τα ανηκοντα υμιν ου διεφωνησεν εξ αυτων
- 15 και εσται ον τροπον ηκει εφ' υμας παντα τα ρηματα τα καλα α ελαλησεν κυριος προς υμας ουτως επαξει κυριος ο θεος εφ' υμας παντα τα ρηματα τα πονηρα εως αν εξωλεθρευση υμας απο της γης της αγαθης ταυτης ης εδωκεν κυριος υμιν
- 16 εν τω παραβηναι υμας την διαθηκην κυριου του θεου υμων ην ενετειλατο υμιν και πορευθεντες λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις
- 1 και συνηγαγεν ιησους πασας φυλας ισραηλ εις σηλω και συνεκαλεσεν τους πρεσβυτερους αυτων και τους γραμματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και εστησεν αυτους απεναντι του θεου
- 2 και ειπεν ιησους προς παντα τον λαον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ περαν του ποταμου κατωκησαν οι πατερες υμων το απ' αρχης θαρα ο πατηρ αβρααμ και ο πατηρ ναχωρ και ελατρευσαν θεοις ετεροις
- 3 και ελαβον τον πατερα υμων τον αβρααμ εκ του περαν του ποταμου και ωδηγησα αυτον εν παση τη γη και επληθυνα αυτου σπερμα και εδωκα αυτω τον ισαακ
- 4 και τω ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ και εδωκα τω ησαυ το ορος το σηιρ κληρονομησαι αυτω και ιακωβ και οι υιοι αυτου κατεβησαν εις αιγυπτον και εγενοντο εκει εις εθνος μεγα και πολυ και κραταιον
- 5 και εκακωσαν αυτους οι αιγυπτιοι και επαταξεν κυριος την αιγυπτον εν οις εποιησεν αυτοις και μετα ταυτα εξηγαγεν υμας
- 6 εξ αιγυπτου και εισηλθατε εις την θαλασσαν την ερυθραν και κατεδιωξαν οι αιγυπτιοι οπισω των πατερων υμων εν αρμασιν και εν ιπποις εις την θαλασσαν την ερυθραν
- 7 και ανεβοησαμεν προς κυριον και εδωκεν νεφελην και γνοφον ανα μεσον ημων και ανα μεσον των αιγυπτιων και επηγαγεν επ' αυτους την θαλασσαν και εκαλυψεν αυτους και ειδοσαν οι οφθαλμοι υμων οσα εποιησεν κυριος εν γη αιγυπτω και ητε εν τη ερημω ημερας πλειους
- 8 και ηγαγεν υμας εις γην αμορραιων των κατοικουντων περαν του ιορδανου και παρεταξαντο υμιν και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας υμων και κατεκληρονομησατε την γην αυτων και εξωλεθρευσατε αυτους απο προσωπου υμων
- 9 και ανεστη βαλακ ο του σεπφωρ βασιλευς μοαβ και παρεταξατο τω ισραηλ και αποστειλας εκαλεσεν τον βαλααμ αρασασθαι υμιν
- 10 και ουκ ηθελησεν κυριος ο θεος σου απολεσαι σε και ευλογιαν ευλογησεν υμας και εξειλατο υμας εκ χειρων αυτων και παρεδωκεν αυτους
- 11 και διεβητε τον ιορδανην και παρεγενηθητε εις ιεριχω και επολεμησαν προς υμας οι κατοικουντες ιεριχω ο αμορραιος και ο χαναναιος και ο φερεζαιος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο χετταιος και ο γεργεσαιος και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας υμων
- 12 και εξαπεστειλεν προτεραν υμων την σφηκιαν και εξεβαλεν αυτους απο προσωπου υμων δωδεκα βασιλεις των αμορραιων ουκ εν τη ρομφαια σου ουδε εν τω τοξω σου
- 13 και εδωκεν υμιν γην εφ' ην ουκ εκοπιασατε επ' αυτης και πολεις ας ουκ ωκοδομησατε και κατοικισθητε εν αυταις και αμπελωνας και ελαιωνας ους ουκ εφυτευσατε υμεις εδ εσθε
- 14 και νυν φοβηθητε κυριον και λατρευσατε αυτω εν ευθυτητι και εν δικαιοσυνη και περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους οις ελατρευσαν οι πατερες υμων εν τω περαν του ποταμου και εν αιγυπτω και λατρευετε κυριω
- 15 ει δε μη αρεσκει υμιν λατρευειν κυριω ελεσθε υμιν εαυτοις σημερον τινη λατρευσητε ειτε τοις θεοις των πατερων υμων τοις εν τω περαν του ποταμου ειτε τοις θεοις των αμορραιων εν οις υμεις κατοικειτε επι της γης αυτων εγω δε και η οικια μου λατρευσομεν κυριω οτι αγιος εστιν
- 16 και αποκριθεις ο λαος ειπεν μη γενοιτο ημιν καταλιπειν κυριον ωστε λατρευειν θεοις ετεροις
- 17 κυριος ο θεος ημων αυτος θεος εστιν αυτος ανηγαγεν ημας και τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και διεφυλαξεν ημας εν παση τη οδω η επορευθημεν εν αυτη και εν πασιν τοις εθνεσιν ους παρηλθομεν δι' αυτων
- 18 και εξεβαλεν κυριος τον αμορραιον και παντα τα εθνη τα κατοικουντα την γην απο προσωπου ημων αλλα και ημεις λατρευσομεν κυριω ουτος γαρ θεος ημων εστιν
- 19 και ειπεν ιησους προς τον λαον ου μη δυνησθε λατρευειν κυριω οτι θεος αγιος εστιν και ζηλωσας ουτος ουκ ανησει υμων τα αμαρτηματα και τα ανομηματα υμων
- 20 ηνικα εαν εγκαταλιπητε κυριον και λατρευσητε θεοις ετεροις και επελθων κακωσει υμας και εξαναλωσει υμας ανθ' ων ευ εποιησεν υμας

- 21 και ειπεν ο λαος προς ιησουν ουχι αλλα κυριω λατρευσομεν
- 22 και ειπεν ιησους προς τον λαον μαρτυρες υμεις καθ' υμων οτι υμεις εξελεξασθε κυριον λατρευειν αυτω
- 23 και νυν περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους τους εν υμιν και ευθυνατε την καρδιαν υμων προς κυριον θεον ισραηλ
- 24 και ειπεν ο λαος προς ιησουν κυριω λατρευσομεν και της φωνης αυτου ακουσομεθα
- 25 και διεθετο ιησους διαθηκην προς τον λαον εν τη ημερα εκεινη και εδωκεν αυτω νομον και κρισιν εν σηλω ενωπιον της σκηνης του θεου ισραηλ
- 26 και εγραψεν τα ρηματα ταυτα εις βιβλιον νομον του θεου και ελαβεν λιθον μεγαν και εστησεν αυτον ιησους υπο την τερεμινθον απεναντι κυριου
- 27 και ειπεν ιησους προς τον λαον ιδου ο λιθος ουτος εσται εν υμιν εις μαρτυριον οτι αυτος ακηκοεν παντα τα λεχθεντα αυτω υπο κυριου ο τι ελαλησεν προς ημας σημερον και εσται ουτος εν υμιν εις μαρτυριον επ' εσχατον των ημερων ηνικα εαν ψευσησθε κυριω τω θεω μου
- 28 και απεστειλεν ιησους τον λαον και επορευθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου
- 29 και ελατρευσεν ισραηλ τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εφειλκυσαν τον χρονον μετα ιησου και οσοι ειδοσαν παντα τα εργα κυριου οσα εποιησεν τω ισραηλ
- 30 και εγενετο μετ' εκεινα και απεθανεν ιησους υιος ναυη δουλος κυριου εκατον δεκα ετων
- 31 και εθαψαν αυτον προς τοις οριοις του κληρου αυτου εν θαμναθασαχα εν τω ορει τω εφραιμ απο βορρα του ορους γαας [31a] εκει εθηκαν μετ' αυτου εις το μνημα εις ο εθαψαν αυτον εκει τας μαχαιρας τας πετρινας εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ εν γαλαλοις οτε εξηγαγεν αυτους εξ αιγυπτου καθα συνεταξεν αυτοις κυριος και εκει εισιν εως της σημερον ημερας
- 32 και τα οστα ιωσηφ ανηγαγον οι υιοι ισραηλ εξ αιγυπτου και κατωρυξαν εν σικιμοις εν τη μεριδι του αγρου ου εκτησατο ιακωβ παρα των αμορραιων των κατοικουντων εν σικιμοις αμναδων εκατον και εδωκεν αυτην ιωσηφ εν μεριδι
- 33 και εγενετο μετα ταυτα και ελεαζαρ υιος ααρων ο αρχιερευς ετελευτησεν και εταφη εν γαβααθ φινεες του υιου αυτου ην εδωκεν αυτω εν τω ορει τω εφραιμ [33a] εν εκεινη τη ημερα λαβοντες οι υιοι ισραηλ την κιβωτον του θεου περιεφεροσαν εν εαυτοις και φινεες ιερατευσεν αντι ελεαζαρ του πατρος αυτου εως απεθανεν και κατωρυγη εν γαβααθ τη εαυτου [33β] οι δε υιοι ισραηλ απηλθοσαν εκαστος εις τον τοπον αυτων και εις την εαυτων πολιν και εσεβοντο οι υιοι ισραηλ την ασταρτην και ασταρωθ και τους θεους των εθνων των κυκλω αυτων και παρεδωκεν αυτους κυριος εις χειρας εγλωμ τω βασιλει μωαβ και εκυριευσεν αυτων ετη δεκα οκτω .
- 1 και εγενετο μετα την τελευτην ιησου και επηρωτων οι υιοι ισραηλ εν κυριω λεγοντες τις αναβησεται ημιν προς τον χαναναιον αφηγουμενος του πολεμησαι εν αυτω
- 2 και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται ιδου δεδωκα την γην εν χειρι αυτου
- 3 και ειπεν ιουδας προς συμεων τον αδελφον αυτου αναβηθι μετ' εμου εν τω κληρω μου και πολεμησωμεν εν τω χαναναιω και πορευσομαι και γε εγω μετα σου εν τω κληρω σου και επορευθη μετ' αυτου συμεων
- 4 και ανεβη ιουδας και εδωκεν κυριος τον χαναναιον και τον φερεζαιον εν χειρι αυτου και επαταξεν αυτους εν βεζεκ δεκα χιλιαδας ανδρων
- 5 και ευρον τον αδωνιβεζεκ εν βεζεκ και επολεμησαν εν αυτω και επαταξαν τον χαναναιον και τον φερεζαιον
- 6 και εφυγεν αδωνιβεζεκ και κατεδιωξαν οπισω αυτου και ελαβον αυτον και απεκοψαν τα ακρα των χειρων αυτου και των ποδων αυτου
- 7 και ειπεν αδωνιβεζεκ εβδομηκοντα βασιλεις τα ακρα των χειρων αυτων και των ποδων αυτων αποκεκομμενοι ησαν συλλεγοντες τα υποκατω της τραπεζης μου καθως συν εποιησα ουτως ανταπεδωκεν μοι ο θεος και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και απεθανεν εκει
- 8 και επολεμησαν οι υιοι ιουδα εν ιερουσαλημ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν εν πυρι
- 9 και μετα ταυτα κατεβησαν οι υιοι ιουδα πολεμησαι εν τω χαναναιω τω κατοικουντι την ορεινην και τον νοτον και την πεδινην
- 10 και επορευθη ιουδας προς τον χαναναιον τον κατοικουντα εν χεβρων και εξηλθεν χεβρων εξ εναντιας το δε ονομα χεβρων ην εμπροσθεν καριαθαρθοκσεφερ και επαταξεν τον σεσι και τον αχιμαν και τον θολμι γεννηματα του ενακ
- 11 και επορευθησαν εκειθεν προς τους κατοικουντας δαβρι και το ονομα δαβρι ην εμπροσθεν πολις γραμματων
- 12 και ειπεν χαλεβ ος αν παταξη την πολιν των γραμματων και προκαταλαβηται αυτην δωσω αυτω την ασχαν θυγατερα μου εις γυναικα
- 13 και προκαταλαβετο αυτην γοθονηλ υιος κενεζ αδελφος χαλεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω την ασχαν θυγατερα αυτου εις γυναικα

- 14 και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και επεσεισεν αυτην αιτησαι παρα του πατρος αυτης τον αγρον και εγογγυζεν επανω του υποζυγιου και εκραξεν απο του υποζυγιου εις γην νοτου εκδεδοσαι με και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι
- 15 και ειπεν αυτω ασχαδος μοι ευλογιαν οτι εις γην νοτου εκδεδοσαι με και δωσεις μοι λυτρωσιν υδατος και εδωκεν αυτη χαλεβ κατα την καρδιαν αυτης την λυτρωσιν μετεωρων και την λυτρωσιν ταπεινων
- 16 και οι υιοι ιωβαβ του κιναιου πενθερου μωυση ανεβησαν εκ της πολεως των φοινικων προς τους υιους ιουδα εις την ερημον την ουσαν εν τω νοτω επι καταβασεως αραδ και επορευθη και κατωκησεν μετα του λαου
- 17 και επορευθη ιουδας μετα συμειων του αδελφου αυτου και επαταξαν τον χαναναιον τον κατοικουντα σεφεθ και ανεθεματισαν αυτην και εξωλεθρευσαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα της πολεως εξολεθρευσις
- 18 και ουκ εκληρονομησεν ιουδας την γαζαν και το οριον αυτης και την ασκαλωνα και το οριον αυτης και την ακκαρων και το οριον αυτης και την αζωτον και τα περισπορια αυτης
- 19 και ην κυριος μετα ιουδα και εκληρονομησεν το ορος οτι ουκ εδυνατο κληρονομησαι τους κατοικουντας την κοιλαδα οτι ρηχαβ διεστειλατο αυτην
- 20 και εδωκεν τω χαλεβ την χεβρων καθα ελαλησεν μωυσης και εκληρονομησεν εκειθεν τας τρεις πολεις και εξηρεν εκειθεν τους τρεις υιους ενακ
- 21 και τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα εν ιερουσαλημ ουκ εξηραν οι υιοι βενιαμιν και κατωκησεν ο ιεβουσαιος μετα των υιων βενιαμιν εως της ημερας ταυτης
- 22 και ανεβησαν οι υιοι ιωσηφ και γε αυτοι εις βαιθηλ και ιουδας μετ' αυτων
- 23 και παρενεβαλον οικος ισραηλ κατα βαιθηλ το δε ονομα της πολεως ην εμπροσθεν λουζα
- 24 και ειδον οι φυλασσοντες ανδρα εκπορευομενον εκ της πολεως και ελαβαν αυτον και ειπον αυτω δειξον ημιν την εισοδον της πολεως και ποιησομεν μετα σου ελεος
- 25 και εδειξεν αυτοις την εισοδον της πολεως και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας τον δε ανδρα και την συγγενειαν αυτου εξαπεστειλαν
- 26 και απηλθεν ο ανηρ εις γην χεττιμ και ωκοδομησεν εκει πολιν και εκαλεσεν το ονομα αυτης λουζα τουτου ονομα αυτης εως της ημερας ταυτης
- 27 και ουκ εκληρονομησεν μανασσης την βαιθσαν η εστιν σκυθων πολις ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τα περισπορια αυτης ουδε την εκθανααδ και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας δωρ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας βαλααμ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδων και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας ιεβλααμ ουδε τας θυγατερας αυτης και ηρξατο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη
- 28 και εγενετο οτε ενισχυσεν ισραηλ και εθετο τον χαναναιον εις φορον και εξαιρων ουκ εξηρεν αυτον
- 29 και εφραιμ ουκ εξηρεν τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκει ο χαναναιος εν μεσω αυτου εν γαζερ και εγενετο εις φορον
- 30 και ζαβουλων ουκ εξηρεν τους κατοικουντας κεδρων και τους κατοικουντας ενααλα και κατωκησεν ο χαναναιος εν μεσω αυτου και εγενετο εις φορον
- 31 και ασηρ ουκ εξηρεν τους κατοικουντας ακχω και εγενετο αυτω εις φορον και τους κατοικουντας δωρ και τους κατοικουντας σιδωνα και τους κατοικουντας ααλαφ και τον αχαζιβ και την χελβα και την αφεκ και την ροωβ
- 32 και κατωκησεν ασηρ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οτι ουκ εδυνασθη εξαραι αυτον
- 33 και νεφθαλι ουκ εξηρεν τους κατοικουντας βαιθσαμυς ουδε τους κατοικουντας βαιθνεθ και κατωκησεν ισραηλ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οι δε κατοικουντες βαιθσαμυς και την βαιθνεθ εγενηθησαν αυτοις εις φορον
- 34 και εξεθλιψεν ο αμορραιος τους υιους δαν εις το ορος οτι ουκ αφηκεν αυτον καταβηναι εις την κοιλαδα
- 35 και ηρξατο ο αμορραιος κατοικειν εν τω ορει του μυρσινωνος ου αι αρκοι και αι αλωπεκες και εβαρυνθη η χειρ οικου ιωσηφ επι τον αμορραιον και εγενετο εις φορον
- 36 και το οριον του αμορραιου ο ιδουμαιοσ επανω ακραβιν επι της πετρας και επανω
- 1 και ανεβη αγγελος κυριου απο γαλγαλ επι τον κλαυθμωνα και επι βαιθηλ και επι τον οικον ισραηλ και ειπεν προς αυτους κυριος κυριος ανεβιβασεν υμας εξ αιγυπτου και εισηγαγεν υμας εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων του δουναι υμιν και ειπεν υμιν ου διασκεδασω την διαθηκην μου την μεθ' υμων εις τον αιωνα
- 2 και υμεις ου διαθησεσθε διαθηκην τοις εγκαθημενοις εις την γην ταυτην ουδε τοις θεοις αυτων ου μη προσκνησητε αλλα τα γλυπτα αυτων συντριψετε και τα θυσιαστηρια αυτων κατασκαψετε και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου οτε ταυτα εποιησατε

3 και εγω ειπα ου προσθησω του μετοικισαι τον λαον ον ειπα του εξολεθρευσαι αυτους εκ προσωπου υμων και εσονται υμιν εις συνοχας και οι θεοι αυτων εσονται υμιν εις σκα νδαλον

4 και εγενετο ως ελαλησεν ο αγγελος κυριου τους λογους τουτους προς παντα ισραηλ και επηρεν ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν

5 δια τουτο εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου κλαυθμων και εθυσαν εκει τω κυριω

6 και εξαπεστειλεν ιησους τον λαον και απηλθαν οι υιοι ισραηλ εκαστος εις τον οικον αυτου και εις την κληρονομιαν αυτου του κατακληρονομησαι την γην

7 και εδουλευσεν ο λαος τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εμακροημερευσαν μετα ιησουν οσοι εγνωσαν παν το εργον κυριου το μεγα ο εποιησεν τω ισραηλ

8 και ετελευτησεν ιησους υιος ναη δουλος κυριου υιος εκατον δεκα ετων

9 και εθαψαν αυτον εν οριω της κληρονομιας αυτου εν θαμναθαρες εν ορει εφραιμ απο βορρα του ορους γαας

10 και πασα η γενεα εκεινη προσετεθησαν προς τους πατερας αυτων και ανεστη γενεα ετερα μετ' αυτους οσοι ουκ εγνωσαν τον κυριον και το εργον ο εποιησεν τω ισραηλ

11 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντιον κυριου και ελατρευον τοις βααλιμ

12 και εγκατελιπον τον κυριον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτους εκ γης αιγυπτου και επορευθησαν οπισω θεων ετερων απο των θεων των λαων των περικυκλω αυτων και προσεκυνησαν αυτοις και παρωργισαν τον κυριον

13 και εγκατελιπον τον κυριον και ελατρευσαν τη βααλ και ταις ασταρταις

14 και ωργισθη θυμω κυριος τω ισραηλ και παρεδωκεν αυτους εν χειρι προνομευοντων και επρονομευσαν αυτους και απεδото αυτους εν χειρι των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ουκ ηδυνασθησαν αντιστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων

15 εν πασιν οις επορνευον και χειρ κυριου ην αυτοις εις κακα καθως ελαλησεν κυριος και καθως ωμοσεν κυριος και εξεθλιψεν αυτους σφοδρα

16 και ηγειρεν αυτοις κυριος κριτας και εσωσεν αυτους εκ χειρος των προνομευοντων αυτους

17 και γε των κριτων αυτων ουκ επηκουσαν οτι εξεπορνευσαν οπισω θεων ετερων και προσεκυνησαν αυτοις και παρωργισαν τον κυριον και εξεκλιναν ταχυ εκ της οδου ης επορευθησαν οι πατερες αυτων του εισακουειν εντολας κυριου ουκ εποιησαν ουτως

18 και οτι ηγειρεν αυτοις κυριος κριτας και ην κυριος μετα του κριτου και εσωσεν αυτους εκ χειρος των εχθρων αυτων πασας τας ημερας του κριτου οτι παρεκληθη κυριος απο του στεναγμου αυτων απο προσωπου των πολιορκουντων αυτους και κακουντων αυτους

19 και εγενετο ως απεθνησκειν ο κριτης και απεστρεψαν και παλιν διεφθειραν υπερ τους πατερας αυτων πορευθησιν οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις και προσκυνειν αυτοις ουκ απερριψαν τα επιτηδευματα αυτων και ουκ απεστησαν απο της οδου αυτων της σκληρας

20 και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και ειπεν ανθ' ων οσα εγκατελιπαν το εθνος τουτο την διαθηκην μου ην ενετειλαμην τοις πατρασιν αυτων και ουχ υπηκουσαν της φωνης μου

21 και εγω ου προσθησω του εξαραι ανδρα εκ προσωπου αυτων απο των εθνων ων κατελιπεν ιησους και αφηκεν

22 του πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ ει φυλασσονται την οδον κυριου πορευεσθαι εν αυτη ον τροπον εφυλαζαντο οι πατερες αυτων η ου

23 και αφηκεν κυριος τα εθνη ταυτα του μη εξαραι αυτα το ταχος και ου παρεδωκεν αυτα εν χειρι ιησου

1 και ταυτα τα εθνη αφηκεν ιησους ωστε πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ παντας τους μη εγνωκοτας παντας τους πολεμους χανααν

2 πλην δια τας γενεας των υιων ισραηλ του διδασαι αυτους πολεμον πλην οι εμπροσθεν αυτων ουκ εγνωσαν αυτα

3 τας πεντε σατραπειας των αλλοφυλων και παντα τον χαναναιον και τον σιδωνιον και τον ευαιον τον κατοικουντα τον λιβανον απο του ορους του βαλαερμων εως λοβωημαθ

4 και εγενετο ωστε πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ γινωναι ει ακουσονται τας εντολας κυριου ας ενετειλατο τοις πατρασιν αυτων εν χειρι μουση

5 και οι υιοι ισραηλ κατωκησαν εν μεσω του χαναναιου και του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζιαιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου

6 και ελαβον τας θυγατερας αυτων εαυτοις εις γυναικας και τας θυγατερας αυτων εδωκαν τοις υιοις αυτων και ελατρευσαν τοις θεοις αυτων

7 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και επελαθοντο κυριου θεου αυτων και ελατρευσαν ταις βααλιμ και τοις αλσεσιν

8 και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και απεδото αυτους εις χειρας χουσαρσαθωμ βασιλεως συριας ποταμων και εδουλευσαν αυτω οκτω ετη
9 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν κυριος σωτηρα τω ισραηλ και εσωσεν αυτους τον γοθονιηλ υιον κενεζ αδελφον χαλεβ τον νεωτερον αυτου και εισηκου σεν αυτου
10 και εγενετο επ' αυτον πνευμα κυριου και εκρινεν τον ισραηλ και εξηλθεν επι τον πολεμον και παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον χουσαρσαθωμ βασιλεα συριας και εκρατα ιωθη η χειρ αυτου επι τον χουσαρσαθωμ
11 και ησυχασεν η γη ετη πεντηκοντα και απεθανεν γοθονιηλ υιος κενεζ
12 και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ενισχυσεν κυριος τον εγλωμ βασιλεα μωαβ επι τον ισραηλ δια το πεποιθηκεναι αυτους το πονηρον εναντι κυριου
13 και προσηγαγεν προς αυτον παντας τους υιους αμμων και αμαληκ και επορευθη και επαταξεν τον ισραηλ και εκληρονομησεν την πολιν των φοινικων
14 και εδουλευσαν οι υιοι ισραηλ τω εγλωμ βασιλει μωαβ ετη δεκα οκτω
15 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν αυτοις κυριος σωτηρα τον αωδ υιον γηρα υιου του ιεμενι ανδρα αμφοτεροδεξιον και απεστειλαν οι υιοι ισραηλ δωρα εν χειρι αυτου τω εγλωμ βασιλει μωαβ
16 και εποιησεν εαυτω αωδ μαχαιραν διστομον σπιθαμης το μηκος και περιεζωσατο αυτην υπο τον μανδυαν επι τον μηρον τον δεξιον αυτου
17 και προσηνεγκεν τα δωρα τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εγλωμ ανηρ αστειος σφοδρα
18 και εγενετο ως συνετελεσεν αωδ προσφερων τα δωρα και εξαπεστειλεν τους αιροντας τα δωρα
19 και εγλωμ ανεστρεψεν απο των γλυπτων μετα της γαλγαλ και ειπεν αωδ λογος μοι κρυφιος προς σε βασιλευ και ειπεν εγλωμ πασιν εκ μεσου και εξηλθον απ' αυτου παντες οι παραστηκοντες αυτω
20 και αωδ εισηλθεν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν τω υπερω τω θερινω αυτου μονωτατος και ειπεν αωδ λογος θεου μοι προς σε βασιλευ και εξανεστη απο του θρονου εγλωμ εγγυς αυτου
21 και εγενετο αμα του αναστηναι εξετεινεν αωδ την χειρα την αριστεραν αυτου και ελαβεν την μαχαιραν απο του μηρου του δεξιου αυτου και ενεπηξεν αυτην εις την κοιλιαν εγλωμ
22 και επεισηνεγκεν και γε την λαβην οπισω της φλογος και απεκλεισεν το στεαρ κατα της φλογος οτι ουκ εξεσπασεν την μαχαιραν εκ της κοιλιας αυτου
23 και εξηλθεν αωδ εις την προσταδα και απεκλεισεν τας θυρας του υπερωου επ' αυτον και εσφηνωσεν
24 και αυτος εξηλθεν και οι παιδες αυτου εισηλθον και ειδον και ιδου αι θυραι του υπερωου αποκεκλεισμεναι και ειπαν μηποτε προς διφρους καθηται εν τη αποχωρησει του κοι τωνος
25 και προσεμειναν αισχνομενοι και ιδου ουκ ην ο ανοιγων τας θυρας του υπερωου και ελαβον την κλειδα και ηνοιξαν και ιδου ο κυριος αυτων πετωκως επι την γην τεθνηκω ς
26 και αωδ διεσωθη εως εθουρβουντο και ουκ ην ο προσνοων αυτω και αυτος παρηλθεν τα γλυπτα και διεσωθη εις σειρωθα
27 και εγενετο ηνικα ηλθεν και εσαλπισεν κερατινη εν ορει εφραιμ και κατεβησαν συν αυτω οι υιοι ισραηλ και αυτος εμπροσθεν αυτων
28 και ειπεν προς αυτους καταβαινετε οπισω μου οτι παρεδωκεν κυριος ο θεος τους εχθρους υμων την μωαβ εν χειρι υμων και κατεβησαν οπισω αυτου και προκατελαβοντο τας διαβασεις του ιορδανου της μωαβ και ουκ αφηκαν ανδρα διαβηναι
29 και επαταξαν την μωαβ εν τω καιρω εκεινω ωσει δεκα χιλιαδας ανδρων παντας τους μαχητας τους εν αυτοις και παντα ανδρα δυναμεως και ου διεσωθη ανηρ
30 και ενετραπη μωαβ εν τη ημερα εκεινη υπο την χειρα ισραηλ και ησυχασεν η γη ογδοηκοντα ετη και εκρινεν αυτους αωδ εως ου απεθανεν
31 και μετα τουτον ανεστη σαμεγαρ υιος αναθ και επαταξεν τους αλλοφυλους εις εξακοσιους ανδρας εκτος μοσχων των βοων και εσωσεν αυτος τον ισραηλ
1 και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου
2 και απεδото αυτους κυριος εν χειρι ιαβιν βασιλεως χανααν ος εβασιλευσεν εν ασωρ και ο αρχων της δυναμεως αυτου σισαρα και αυτος κατωκει εν αρισωθ των εθνων
3 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον οτι εννακοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και αυτος εθλιψεν τον ισραηλ κατα κρατος εικοσι ετη

4 και δεββωρα γυνη προφητις γυνη λαφιδωθ αυτη εκρινεν τον ισραηλ εν τω καιρω εκεινω
5 και αυτη εκαθητο υπο φοινικα δεββωρα ανα μεσον ραμα και ανα μεσον βαιθηλ εν ορει εφραιμ και ανεβαινον προς αυτην οι υιοι ισραηλ εκει του κρινεσθαι
6 και απεστειλεν δεββωρα και εκαλεσεν τον βαρακ υιον αβινεεμ εκ κεδες νεφθαλι και ειπεν προς αυτον ουχι σοι ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ και απελευση εις ορος θαβωρ και λημψη μετα σεαυτου δεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων νεφθαλι και απο των υιων ζαβουλων
7 και απαξω προς σε εις τον χειμαρρουν κισων τον σισαρα αρχοντα της δυναμειως ιαβιν και τα αρματα αυτου και το πληθος αυτου και παραδωσω αυτον εν τη χειρι σου
8 και ειπεν προς αυτην βαρακ εαν πορευθης μετ' εμου πορευσομαι και εαν μη πορευθης μετ' εμου ου πορευσομαι οτι ουκ οίδα την ημεραν εν η ευοδοι κυριος τον αγγελον μετ' εμου
9 και ειπεν προς αυτον δεββωρα πορευομενη πορευσομαι μετα σου πλην γινωσκε οτι ουκ εσται το προτερημα σου εις την οδον ην συ πορευη οτι εν χειρι γυναικος αποδωσεται κυριος τον σισαρα και ανεστη δεββωρα και επορευθη μετα του βαρακ εις κεδες
10 και παρηγγειλεν βαρακ τω ζαβουλων και τω νεφθαλι εις κεδες και ανεβησαν κατα ποδας αυτου δεκα χιλιαδες ανδρων και δεββωρα ανεβη μετ' αυτου
11 και οι πλησιον του κιναιου εχωρισθησαν απο των υιων ιωβαβ γαμβρου μωυση και επηξεν την σκηνην αυτου προς δρυν αναπαυομενων η εστιν εχομενα κεδες
12 και ανηγγειλαν τω σισαρα οτι ανεβη βαρακ υιος αβινεεμ επ' ορος θαβωρ
13 και εκαλεσεν σισαρα παντα τα αρματα αυτου οτι εννακοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και παντα τον λαον τον μετ' αυτου απο αρισωθ των εθνων εις τον χειμαρρουν κισων
14 και ειπεν δεββωρα προς βαρακ αναστηθι οτι αυτη η ημερα εν η παρεδωκεν κυριος τον σισαρα εν χειρι σου ουκ ιδου κυριος ελευσεται εμπροσθεν σου και κατεβη βαρακ απο του ορους θαβωρ και δεκα χιλιαδες ανδρων οπισω αυτου
15 και εξεστησεν κυριος τον σισαρα και παντα τα αρματα αυτου και πασαν την παρεμβολην αυτου εν στοματι ρομφαιας ενωπιον βαρακ και κατεβη σισαρα απο του αρματος αυτου και εφυγεν τοις ποσιν αυτου
16 και βαρακ διωκων οπισω των αρματων και οπισω της παρεμβολης εως δρυμου των εθνων και επεσεν πασα η παρεμβολη σισαρα εν στοματι ρομφαιας ου κατελειφθη εως ενος
17 και σισαρα ανεχωρησεν τοις ποσιν αυτου εις σκηνην ιαηλ γυναικος χαβερ του κιναιου οτι ειρηνη ανα μεσον ιαβιν βασιλευς ασωρ και ανα μεσον οικου χαβερ του κιναιου
18 και εξηλθεν ιαηλ εις απαντησιν σισαρα και ειπεν προς αυτον εκνευσον κυριε μου εκνευσον προς με μη φοβου και εξενευσεν προς αυτην εις την σκηνην και συνεκαλυψεν αυτο ν εν τη δερρει αυτης
19 και ειπεν σισαρα προς αυτην ποτισον με δη μικρον υδωρ οτι εδιψησα και ηνοιξεν τον ασκον του γαλακτος και εποτισεν αυτον και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου
20 και ειπεν προς αυτην στηθι εν τη θυρα της σκηνης και εσται εαν τις ελθη προς σε και ερωτηση σε και ειπη σοι εστιν ενταυθα ανηρ και ερεις ουκ εστιν και συνεκαλυψεν αυτο ν εν τη δερρει αυτης
21 και ελαβεν ιαηλ γυνη χαβερ τον πασσαλον της σκηνης και εθηκεν την σφυραν εν τη χειρι αυτης και εισηλθεν προς αυτον ησυχη και ενεκρουσεν τον πασσαλον εν τη γναθω αυτου και διηλασεν εν τη γη και αυτος απεσκαρισεν ανα μεσον των γονατων αυτης και εξεψυξεν και απεθανεν
22 και ιδου βαρακ διωκων τον σισαρα και εξηλθεν ιαηλ εις απαντην αυτου και ειπεν αυτω δευρο και δειξω σοι τον ανδρα ον συ ζητεις και εισηλθεν προς αυτην και ιδου σισαρα πεπτωκως νεκρος και ο πασσαλος εν τη γναθω αυτου
23 και εταπεινωσεν κυριος ο θεος τον ιαβιν βασιλευς χανααν εν τη ημερα εκεινη ενωπιον υιων ισραηλ
24 και επορευθη χειρ των υιων ισραηλ πορευομενη και σκληρνομενη επι ιαβιν βασιλευς χανααν εως εξωλεθρευσαν αυτον
1 και ησεν δεββωρα και βαρακ υιος αβινεεμ εν τη ημερα εκεινη και ειπεν
2 εν τω αρξασθαι αρχηγους εν ισραηλ εν προαιρεσει λαου ευλογειτε τον κυριον
3 ακουσατε βασιλεις ενωτιζεσθε σατραπαι δυνατοι εγω τω κυριω ασομαι ψαλω τω θεω ισραηλ
4 κυριε εν τη εξοδω σου εκ σινη εν τω απαιρειν σε εξ αγρου εδωμ γη εσεισθη και ο ουρανος εξεσταθη και αι νεφελαι εσταξαν υδωρ
5 ορη εσαλευθησαν απο προσωπου κυριου τουτο σινα απο προσωπου κυριου θεου ισραηλ
6 εν ημεραις σαμεγαρ υιου αναθ εν ημεραις ιαηλ εξελιπον βασιλεις και επορευθησαν τριβους επορευθησαν οδους διεστραμμενας

7 εξελιπεν φραζων εν τω ισραηλ εξελιπεν εως ου εξανεστη δεββωρα οτι ανεστη μητηρ εν τω ισραηλ
8 ηρετισαν θεους καινους ως αρτον κριθινον σκεπην εαν ιδω σιρομαστων εν τεσσαρακοντα χιλιασιν
9 η καρδια μου επι τα διατεταγμενα τω ισραηλ οι δυνασται του λαου ευλογειτε τον κυριον
10 επιβεβηκοτες επι υποζυγιων καθημενοι επι λαμπηνων
11 φθηγασθε φωνην ανακρουομενων ανα μεσον ευφραινομενων εκει δωσουσιν δικαιοσυνην κυριω δικαιο ενισχυσαν εν τω ισραηλ τοτε κατεβη εις τας πολεις αυτου ο λαος κυρ
ιου
12 εξεγειρου εξεγειρου δεββωρα εξεγειρον μυριαδας μετα λαου εξεγειρου εξεγειρου λαλει μετ' ωδης ενισχυων εξανιστασο βαρακ και ενισχυσον δεββωρα τον βαρακ αιχμαλωτιζε
αιχμαλωσιαν σου υιος αβινεεμ
13 ποτε εμεγαλυνθη η ισχυς αυτου κυριε ταπεινωσον μοι τους ισχυροτερους μου
14 λαος εφραιμ ετιμωρησατο αυτους εν κοιλαδι αδελφου σου βενιαμιν εν λαοις σου εξ εμου μαχιρ κατεβησαν εξερευνωντες και εκ ζαβουλων κυριος επολεμει μοι εν δυνατοις εκε
ιθεν εν σκηπτρω ενισχυοντος ηγησεως
15 εν ισσαχαρ μετα δεββωρας εξαπεστειλεν πεζους αυτου εις την κοιλαδα ινα τι συ κατοικεις εν μεσω χειλεων εξετεινεν εν τοις ποσιν αυτου εν διαιρεσεσιν ρουβην μεγαλοι ακρι
βασμοι καρδιας
16 ινα τι μοι καθησαι ανα μεσον των μοσφαθαιμ του εισακουειν συρισμους εξεγειροντων του διελθειν εις τα του ρουβην μεγαλοι εξιχνιασμοι καρδιας
17 γαλααδ εν τω περαν του ιορδανου κατεσκηνωσεν και δαν ινα τι παροικει πλοιοις ασηρ παρωκησεν παρ' αιγιαλον θαλασσων και επι τας διακοπας αυτου κατεσκηνωσεν
18 ζαβουλων λαος ονειδισας ψυχην αυτου εις θανατον και νεφθαλιμ επι υψη αγρου
19 ηλθον βασιλεις και παρεταξαντο τοτε επολεμησαν βασιλεις χανααν εν θενναχ επι υδατος μαγεδδω πλεονεξιαν αργυριου ουκ ελαβον
20 εκ του ουρανου επολεμησαν αστερες εκ της ταξεως αυτων επολεμησαν μετα σισαρα
21 χειμαρρους κισων εξεβαλεν αυτους χειμαρρους καδημιμ χειμαρρους κισων καταπατησει αυτους ψυχη μου δυνατη
22 τοτε απεκοπησαν πτερναι ιππου αμαδαρωθ δυνατων αυτου
23 καταρασασθε μαρωζ ειπεν ο αγγελος κυριου καταρασει καταρασασθε τους ενοικους αυτης οτι ουκ ηλθοσαν εις την βοηθειαν κυριου βοηθος ημων κυριος εν μαχηταις δυνατο
ς
24 ευλογηθειη εκ γυναικων ιαηλ γυνη χαβερ του κιναιου εκ γυναικων εν σκηνη ευλογηθειη
25 υδωρ ητησεν αυτην και γαλα εδωκεν αυτω εν λακανη ισχυρων προσηγγισεν βουτυρον
26 την χειρα αυτης την αριστεραν εις πασσαλον εξετεινεν την δεξιαν αυτης εις αποτομας κατακοπων και απετεμεν σισαρα απετριψεν την κεφαλην αυτου και συνεθλασεν και δι
ηλασεν την γναθον αυτου
27 ανα μεσον των ποδων αυτης συγκαμψας επεσεν εκοιμηθη μεταξυ ποδων αυτης εν ω εκαμψεν εκει επεσεν ταλαιπωρος
28 δια της θυριδος διεκυπτεν η μητηρ σισαρα δια της δικτυωτης επιβλεπουσα επι τους μεταστρεφοντας μετα σισαρα δια τι ησχατισεν το αρμα αυτου παραγενεσθαι δια τι εχρον
ισαν ιχνη αρματων αυτου
29 σοφαι αρχουσων αυτης ανταπεκριναντο προς αυτην και αυτη απεκρινατο εν ρημασιν αυτης
30 ουχι ευρησουσιν αυτον διαμεριζοντα σκυλα φιλιαζων φιλοις εις κεφαλην δυνατου σκυλα βαμματων σισαρα σκυλα βαμματων ποικιλιας βαφη ποικιλων περι τραχηλον αυτου
σκυλον
31 ουτως απολοινο παντες οι εχθροι σου κυριε και οι αγαπωντες αυτον καθως η ανατολη του ηλιου εν δυναστειαις αυτου και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη
1 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μαδιαμ ετη επτα
2 και κατισχυσεν χειρ μαδιαμ επι ισραηλ και εποιησαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ απο προσωπου μαδιαμ μανδρας εν τοις ορεσιν και τοις σπηλαιοις και τοις οχυρωμασιν
3 και εγενετο οταν εσπειρεν ανηρ ισραηλ και ανεβαινεν μαδιαμ και αμαληκ και οι υιοι ανατολων και ανεβαινον επ' αυτον

4 και παρενεβαλλον επ' αυτους και διεφθειραν τα εκφορια της γης εως του ελθειν εις γαζαν και ουχ υπελειποντο υποστασιν ζωης εν ισραηλ και ποιμνιον και μοσχον και ονον
5 οτι αυτοι και τα κτηνη αυτων ανεβαινον και τας σκηνας αυτων παρεφερον και παρεγινοντο ως ακρις εις πληθος και αυτοις και ταις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος και παρ
εγινοντο εν τη γη ισραηλ του διαφθειρειν αυτην
6 και επτωχευσεν ισραηλ σφοδρα απο προσωπου μαδιαμ και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον
7 και εγενετο επει εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον δια μαδιαμ
8 και εξαπεστειλεν κυριος ανδρα προφητην προς τους υιους ισραηλ και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι ο αναβιβασας υμας εξ αιγυπτου και εξηγαγον υμα
ς εξ οικου δουλειας
9 και εξειλαμην υμας εκ χειρος αιγυπτου και εκ χειρος παντων των θλιβοντων υμας και εξεβαλον αυτους εκ προσωπου υμων και εδωκα υμιν την γην αυτων
10 και ειπα υμιν εγω κυριος ο θεος υμων ου φοβηθησεσθε τους θεους του αμορραιου εν οις υμεις ενοικειτε εν τη γη αυτων και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου
11 και ηλθεν αγγελος κυριου και εκαθισεν υπο την δρυν την ουσαν εν εφραθα την του ιωας πατρος αβιεζρι και γεδεων ο υιος αυτου ερραβδιζεν πυρους εν ληνω του εκφυγειν εκ
προσωπου μαδιαμ
12 και ωφθη αυτω αγγελος κυριου και ειπεν προς αυτον κυριος μετα σου δυνατος τη ισχυι
13 και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε και ει εστιν κυριος μεθ' ημων ινα τι ευρεν ημας παντα τα κακα ταυτα και που εστιν παντα τα θαυμασια αυτου οσα διηγησαντο ημι
ν οι πατερες ημων λεγοντες ουχι εξ αιγυπτου ανηγαγεν ημας κυριος και νυν απωσατο ημας και παρεδωκεν ημας εν χειρι μαδιαμ
14 και επεβλεψεν προς αυτον ο αγγελος κυριου και ειπεν αυτω πορευου εν τη ισχυι σου και σωσεις τον ισραηλ και ιδου εξαπεστειλα σε
15 και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε εν τινι σωσω τον ισραηλ ιδου η χιλιας μου ταπεινότερα εν μανασση και εγω ειμι μικρος εν τω οικω του πατρος μου
16 και ειπεν προς αυτον ο αγγελος κυριου κυριος εσται μετα σου και παταξεις την μαδιαμ ωσει ανδρα ενα
17 και ειπεν προς αυτον γεδεων και ει ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου και ποιησεις μοι σημειον οτι συ λαλεις μετ' εμου
18 μη κινηθης εντευθεν εως του ελθειν με προς σε και οισω την θυσιαν μου και θησω ενωπιον σου και ειπεν εγω ειμι καθησομαι εως του επιστραψαι σε
19 και γεδεων εισηλθεν και εποιησεν εριφον αιγων και οιφι αλευρου αζυμα και τα κρεα επεθηκεν επι το κανουν και τον ζωμον ενεχεεν εις χυτραν και εξηνεγκεν προς αυτον υπο
την δρυν και προσεκυνησεν
20 και ειπεν προς αυτον ο αγγελος κυριου λαβε τα κρεα και τους αρτους τους αζυμους και θες προς την πετραν εκεινην και τον ζωμον εκχεον και εποιησεν ουτως
21 και εξετεινεν ο αγγελος κυριου το ακρον της ραβδου της εν τη χειρι αυτου και ηψατο των κρεων και των αζυμων και ανηφθη πυρ εκ της πετρας και κατεφαγεν τα κρεα και τ
ους αζυμους και ο αγγελος κυριου απηλθεν εξ οφθαλμων αυτου
22 και ειδεν γεδεων οτι αγγελος κυριου εστιν και ειπεν γεδεων α α κυριε κυριε οτι ειδον τον αγγελον κυριου προσωπον προς προσωπον
23 και ειπεν αυτω κυριος ειρηνη σοι μη φοβου μη αποθανης
24 και ωκοδομησεν εκει γεδεων θυσιαστηριον τω κυριω και εκαλεσεν αυτο ειρηνη κυριου εως της ημερας ταυτης ετι αυτου οντος εν εφραθα πατρος του εζρι
25 και εγενηθη τη νυκτι εκεινη και ειπεν αυτω κυριος λαβε τον μοσχον τον σιτευτον του πατρος σου μοσχον τον επταετη και καθελεις το θυσιαστηριον του βααλ ο εστιν του πατ
ρος σου και το αλσος το επ' αυτω εκκοψεις
26 και οικοδομησεις θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου τω οφθεντι σοι επι της κορυφης του ορους μαωζ τουτου εν τη παραταξει και λημψη τον μοσχον και ανοισεις ολοκαυτωμα
εν τοις ξυλοις του αλσους ου εκκοψεις
27 και ελαβεν γεδεων τρεις και δεκα ανδρας απο των δουλων αυτου και εποιησεν καθα ελαλησεν προς αυτον κυριος και εγενετο ως εφοβηθη τον οικον του πατρος αυτου και το
υς ανδρας της πολεως μη ποιησαι ημερας και εποιησεν νυκτος
28 και ωρθρισαν οι ανδρες της πολεως το πρωι και ιδου κατεσκαμμενον το θυσιαστηριον του βααλ και το αλσος το επ' αυτω εκκεκομμενον και ο μοσχος ο σιτευτος ανηνεγμενος
εις ολοκαυτωμα επι το θυσιαστηριον το ωκοδομημενον
29 και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις εποιησεν το πραγμα τουτο και ανηταζον και εξεζητουν και ειπαν γεδεων ο υιος ιωας εποιησεν το πραγμα τουτο
30 και ειπαν οι ανδρες της πολεως προς ιωας εξαγαγε τον υιον σου και αποθανετω οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον του βααλ και οτι εκοψεν το αλσος το επ' αυτω

- 31 και ειπεν ιωας προς τους ανδρας τους εσταμενους επ' αυτον μη υμεις νυν δικαζεσθε περι του βααλ η υμεις σωζετε αυτον ος αντεδικησεν αυτον αποθανειται εως πρωι ει εστιν θεος αυτος εκδικησει αυτον οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον αυτου
- 32 και εκαλεσεν αυτο εν τη ημερα εκεινη δικαστηριον του βααλ οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον αυτου
- 33 και πασα μαδιαμ και αμαληκ και υιοι ανατολων συνηχθησαν επι το αυτο και διεβησαν και παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ιεζραελ
- 34 και πνευμα θεου ενεδυσεν τον γεδεων και εσαλπισεν εν κερατινη και εβοησεν αβιεζερ οπισω αυτου
- 35 και αγγελους εξαπεστειλεν εν παντι μανασση και εβοησεν και αυτος οπισω αυτου και εξαπεστειλεν αγγελους εν ασηρ και εν ζαβουλων και εν νεφθαλι και ανεβησαν εις συναντησιν αυτου
- 36 και ειπεν γεδεων προς τον θεον ει σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας
- 37 ιδου εγω απερειδομαι τον ποκον των εριων εν τω αλωνι και εαν δροσος γενηται επι τον ποκον μονον και επι πασαν την γην ξηρασια και γνωσομαι οτι σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας
- 38 και εγενετο ουτως και ωρθρισεν γεδεων τη επαυριον και απεπιασεν τον ποκον και απερρηη η δροσος εκ του ποκου πληρης λεκανη υδατος
- 39 και ειπεν γεδεων προς τον θεον μη οργισθητω ο θυμος σου εν εμοι και λαλησω ετι απαξ και πειρασω ετι απαξ εν τω ποκω και γενηθητω ξηρασια επι τον ποκον μονον επι δε πασαν την γην γενηθητω δροσος
- 40 και εποιησεν ο θεος ουτως εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο ξηρασια επι τον ποκον μονον επι δε πασαν την γην εγενετο δροσος
- 1 και ωρθρισεν ιεροβααλ αυτος εστιν γεδεων και πας ο λαος ο μετ' αυτου και παρενεβαλεν επι την γην αρωεδ και παρεμβολη μαδιαμ και αμαληκ ην αυτω απο βορρα απο του βουνου του αβωρ εν τη κοιλαδι
- 2 και ειπεν κυριος προς γεδεων πολλος ο λαος ο μετα σου ωστε μη παραδουμαι με την μαδιαμ εν χειρι αυτων μηποτε καυχησεται ισραηλ επ' εμε λεγων η χειρ μου εσωσεν με
- 3 και ειπεν κυριος προς αυτον λαλησον δη εις τα ωτα του λαου λεγων τις δειλος και φοβουμενος αποστραφητω και εξωρμησαν απο του ορους του γαλααδ και απεστραφησαν απο του λαου εικοσι και δυο χιλιαδες και δεκα χιλιαδες υπελειφθησαν
- 4 και ειπεν κυριος προς γεδεων ετι ο λαος πολλος καταγαγε αυτους εις το υδωρ και δοκιμω αυτους σοι εκει και εσται ον εαν ειπω προς σε ουτος πορευσεται μετα σου αυτος πορευσεται μετα σου και ον εαν ειπω σοι οτι ου πορευσεται μετα σου αυτος ου πορευσεται μετα σου
- 5 και κατεβιβασεν τον λαον εις το υδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων πας ος αν λαψη τη γλωσση αυτου εκ του υδατος ως εαν λαψη ο κυων στησεις αυτον κατα μονας και πας ος αν καμψη επι τα γονατα αυτου του πιειν μεταστησεις αυτον καθ' αυτον
- 6 και εγενετο πας ο αριθμος των λαψαντων εν τη γλωσση αυτων τριακοσιοι ανδρες και πας ο επιλοιπος του λαου εκαμψαν επι τα γονατα αυτων του πιειν υδωρ
- 7 και ειπεν κυριος προς γεδεων εν τοις τριακοσιοις ανδρασιν τοις λαψασιν σωσω υμας και παραδωσω την μαδιαμ εν χειρι σου και πας ο λαος αποτρεχετω ανηρ εις τον τοπον αυτου
- 8 και ελαβον τον επισιτισμον του λαου εν τη χειρι αυτων και τας κερατινας αυτων και παντα ανδρα ισραηλ εξαπεστειλεν ανδρα εις το σκηνωμα αυτου των δε τριακοσιων ανδρων εκρατησεν η δε παρεμβολη μαδιαμ ην υποκατωθεν αυτου εν τη κοιλαδι
- 9 και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν προς αυτον κυριος αναστα καταβηθι το ταχος εντευθεν εις την παρεμβολην οτι παρεδωκα αυτην εν τη χειρι σου
- 10 ει δε φοβη συ καταβηθι καταβηθι συ και φαρα το παιδαριον σου εις την παρεμβολην
- 11 και ακουση τι λαλουσιν και μετα ταυτα ισχουσουσιν αι χειρες σου και καταβηση εν τη παρεμβολη και κατεβη αυτος και φαρα το παιδαριον αυτου εις μερος των πεντηκοντα των εν τη παρεμβολη
- 12 και μαδιαμ και αμαληκ και παντες οι υιοι ανατολων παρεμβεβληκεισαν εν τη κοιλαδι ως ακρις εις πληθος και ταις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος αλλ' ησαν ωσπερ η αμμος η επι το χειλος της θαλασσης εις πληθος
- 13 και εισηλθεν γεδεων και ιδου ανηρ εξηγειτο τω πλησιον αυτου το ενυπνιον και ειπεν ιδου το ενυπνιον ο ηνυπνιασθην και ιδου μαγισ αρτου κριθινου κυλιομενη εν τη παρεμβολη μαδιαμ και ηλθεν εως της σκηνης μαδιαμ και επαταξεν αυτην και κατεστρεψεν αυτην και επεσεν η σκηνη
- 14 και απεκριθη ο πλησιον αυτου και ειπεν ουκ εστιν αυτη αλλ' η ρομφαια γεδεων υιου ιωας ανδρος ισραηλ παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου την μαδιαμ και πασαν την παρεμβολην

- 15 και εγενετο ως ηκουσεν γεδεων την διηγησιν του ενυπνιου και την συγκρισιν αυτου και προσεκυνησεν κυριον και επεστρεψεν εις την παρεμβολην ισραηλ και ειπεν αναστητε οτι παρεδωκεν κυριος εν χειρσιν υμων την παρεμβολην μαδιαμ
- 16 και διειλεν τους τριακοσιους ανδρας τρεις αρχας και εδωκεν κερατινας εν χειρι παντων και υδριας κενας και λαμπαδας εν μεσω των υδριων
- 17 και ειπεν προς αυτους απ' εμου οψεσθε και ουτως ποιησετε και ιδου εγω εισπορευομαι εν μεσω της παρεμβολης και εσται ως εαν ποιησω ουτως ποιησετε
- 18 και σαλπιω τη κερατινη εγω και παντες οι μετ' εμου και σαλπείτε ταις κερατιναις και υμεις κυκλω της παρεμβολης και ερειτε τω κυριω και τω γεδεω
- 19 και εισηλθεν γεδεων και εκατον ανδρες μετ' αυτου εν μερει της παρεμβολης αρχομενης της φυλακης της μεσουσης πλην εγερσει ηγειρεν τους φυλασσοντας και εσαλπισαν τα ις κερατιναις και εξετιναξαν τας υδριας τας εν ταις χειρσιν αυτων
- 20 και εσαλπισαν αι τρεις αρχαι εν ταις κερατιναις και συνετριψαν τας υδριας και ελαβοντο εν τη χειρι τη αριστερα αυτων των λαμπαδων και εν τη χειρι τη δεξια αυτων αι κερατιναι του σαλπίζειν και ανεκραζαν ρομφαια τω κυριω και τω γεδεω
- 21 και εστησαν εκαστος καθ' εαυτον κυκλω της παρεμβολης και εδραμον πασα η παρεμβολη και εσημαναν και εφυγον
- 22 και εσαλπισαν αι τριακοσαι κερατιναι και εθετο κυριος μαχαιραν ανδρος εν τω πλησιον αυτου και εν ολη τη παρεμβολη και εφυγεν η παρεμβολη εως της βαιθασεττα και συνηγμενη εως χειλους αβελμεουλα και επι ταβαθ
- 23 και εβοησεν ανηρ ισραηλ εκ νεφθαλιμ και εξ ασηρ και εκ παντος μανασση και κατεδιωξαν οπισω μαδιαμ
- 24 και αγγελους εξαπεσταυλεν γεδεων εν παντι οριο εφραιμ λεγων καταβητε εις συναντησιν μαδιαμ και καταλαβετε εαυτοις το υδωρ εως βαιθβηρα και τον ιορδανην και εβοησεν ανηρ εφραιμ και προκατελαβοντο το υδωρ εως βαιθβηρα και τον ιορδανην
- 25 και συνελαβον τους δυο αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και απεκτειναν τον ωρηβ εν σουριν και τον ζηβ απεκτειναν εν ιακεφζηβ και κατεδιωξαν μαδιαμ και την κεφαλην ωρηβ και ζηβ ηνεγκαν προς γεδεων εκ του περαν του ιορδανου
- 1 και ειπεν προς αυτον ανηρ εφραιμ τι το ρημα τουτο εποιησας ημιν του μη καλεσαι ημας οτε εξεπορευου πολεμησαι εν τη μαδιαμ και εκρινοντο μετ' αυτου κραταιως
- 2 και ειπεν προς αυτους τι εποιησα νυν καθως υμεις ουχι κρειττω επιφυλλιδες εφραιμ η τρυγητος αβιεζερ
- 3 εν χειρι υμων παρεδωκεν κυριος τους αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και τι ηδυνασθην ποιησαι καθως υμεις και κατεπαυσαν τοτε ανηκε το πνευμα αυτων απ' αυτου εν τω λαλησαι αυτον τον λογον τουτον
- 4 και ηλθεν γεδεων επι τον ιορδανην και διεβη αυτος και οι τριακοσιοι ανδρες μετ' αυτου ολιγοψυχουντες και πεινωντες
- 5 και ειπεν τοις ανδρασιν σοκχωθ δοτε δη αρτους τω λαω τω μετ' εμου οτι πεινωσιν εγω δε δωκω οπισω ζεβее και σαλμανα βασιλεων μαδιαμ
- 6 και ειπαν οι αρχοντες σοκχωθ μη χειρ ζεβее και σαλμανα νυν εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τη στρατια σου αρτους
- 7 και ειπεν γεδεων ουχ ουτως εν τω δουναι κυριον τον ζεβее και σαλμανα εν τη χειρι μου και καταξαναω τας σαρκας υμων εν ταις ακανθαις της ερημου και εν ταις βαρκονημ
- 8 και ανεβη εκειθεν εις φανουηλ και ελαλησεν προς αυτους κατα ταυτα και απεκριθησαν αυτω οι ανδρες φανουηλ ον τροπον απεκριθησαν αυτω οι ανδρες σοκχωθ
- 9 και ειπεν τοις ανδρασιν φανουηλ λεγων εν τω επιστρεφειν με μετ' ειρηνης κατασκαψω τον πυργον τουτον
- 10 και ζεβее και σαλμανα εν καρκαρ και η παρεμβολη αυτων μετ' αυτων ωσει πεντεκαιδεκα χιλιαδες οι καταλειφθεντες εν παση παρεμβολη υιων ανατολων και οι πετωκοτες ησαν εκατον και εικοσι χιλιαδες ανδρων εσπασμενων ρομφαϊαν
- 11 και ανεβη γεδεων οδον κατοικουντων εν σκηναις ανατολων της ναβεθ εξ εναντιας ζεβее και επαταξεν την παρεμβολην η δε παρεμβολη ην πεποιθια
- 12 και εφυγεν ζεβее και σαλμανα και εδιωξεν οπισω αυτων και εκρατησεν τους δυο βασιλεις μαδιαμ τον ζεβее και τον σαλμανα και πασαν την παρεμβολην αυτων εξετριψεν
- 13 και ανεστρεψεν γεδεων υιος ιωας εκ του πολεμου απο αναβασεως αρες
- 14 και συνελαβον παιδαριον εκ των ανδρων σοκχωθ και επηρωτησεν αυτον και απεγραψατο προς αυτους τους αρχοντας σοκχωθ και τους πρεσβυτερους αυτης εβδομηκοντα επτα ανδρας
- 15 και παρεγενετο γεδεων προς τους αρχοντας σοκχωθ και ειπεν αυτοις ιδου ζεβее και σαλμανα δι' ους ωνειδισατε με λεγοντες μη χειρ ζεβее και σαλμανα νυν εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τοις ανδρασιν σου τοις εκλελυμενοις αρτους
- 16 και ελαβεν τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους της πολεως και κατεξανεν αυτους εν ταις ακανθαις της ερημου και ταις βαρρακνημ και κατεξανεν εν αυτοις ανδρας σοκχωθ

- 17 και τον πυργον φανουηλ κατεσκαψεν και απεκτεινεν τους ανδρας της πολεως
- 18 και ειπεν προς ζεβεε και σαλμανα που οι ανδρες ους απεκτεινατε εν θαβωρ και ειπαν ωσει συ ομοιος σοι ομοιος αυτων ως ειδος μορφη υιον βασιλεων
- 19 και ειπεν γεδεων αδελφοι μου και υιοι της μητρος μου εισιν και ωμοσεν αυτοις ζη κυριος ει εξωογονησατε αυτους ουκ αν απεκτεινα υμας
- 20 και ειπεν τω ιεθερ τω πρωτοτοκω αυτου αναστας αποκτεινον αυτους και ουκ εσπασεν το παιδαριον αυτου την μαχαιραν αυτου οτι εφοβηθη οτι ην νεωτερος
- 21 και ειπεν ζεβεε και σαλμανα αναστα δη συ και απαντησον ημιν οτι ως ανηρ η δυναμις αυτου και ανεστη γεδεων και ανεilen τον ζεβεε και τον σαλμανα και ελαβεν τους μηνικους τους εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων
- 22 και ειπεν ανηρ ισραηλ προς γεδεων αρχε εν ημιν συ και οι υιοι σου οτι σεσωκας ημας εκ χειροσ μαδιαμ
- 23 και ειπεν προς αυτους γεδεων ουκ αρξω εγω υμων και ουκ αρξει ο υιοσ μου υμων κυριος αρξει υμων
- 24 και ειπεν προς αυτους γεδεων αιτησομαι παρ' υμων αιτησιν και δοτε μοι ανηρ ενωτιον των σκυλων αυτου οτι ενωτια χρυσα πολλα ην αυτοις οτι ισμαηλιται ησαν
- 25 και ειπαν διδοντες δωσομεν και ανεπτυξεν το ιματιον αυτου και ερριψεν εκει ανηρ ενωτιον χρυσου των σκυλων αυτου
- 26 και εγενηθη ο σταθμοσ των ενωτιων των χρυσων ων ητησατο σικλοι χιλιοι και επτακοσιοι χρυσου πλην των σιρωνων και των ορμισκων ενφωθ και των περιβολαιων των πορφυρων των επι τοις βασιλευσιν μαδιαμ και πλην των κλοιων των χρυσων των εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων
- 27 και εποησεν αυτο γεδεων εις εφουδ και εστησεν αυτο εν πολει αυτου εν εφραθα και εξεπορνευσεν πασ ισραηλ οπισω αυτου εκει και εγενετο τω γεδεων και τω οικω αυτου εις σκανδαλον
- 28 και ενετραπη μαδιαμ ενωπιον υιον ισραηλ και ου προσεθεντο αραι κεφαλην αυτων και ησυχασεν η γη ετη τεσσαρακοντα εν ημεραισ γεδεων
- 29 και επορευθη ιεροβααλ υιοσ ιωασ και κατοκησεν εν τω οικω αυτου
- 30 και τω γεδεων ησαν εβδομηκοντα υιοι εκπορευομενοι εκ μηρων αυτου οτι γυναικες πολλα ησαν αυτω
- 31 και η παλλακη αυτου η εν σικμοις ετεκεν αυτω και γε αυτη υιον και επεθηκεν το ονομα αυτου αβιμελεχ
- 32 και απεθανεν γεδεων υιοσ ιωασ εν πολια αγαθη και εταφη εν τω ταφω ιωασ του πατροσ αυτου εν εφραθα πατροσ αβιεζρι
- 33 και εγενηθη ως απεθανεν γεδεων και απεστραφησαν οι υιοι ισραηλ και εξεπορνευσαν οπισω των βααλιμ και εθεντο αυτοις τον βααλβεριθ εις διαθηκην του ειναι αυτοις αυτο ν εις θεον
- 34 και ουκ εμνησθησαν οι υιοι ισραηλ κυριου του θεου αυτων του ρυσαμενου αυτους εκ χειροσ παντων των εχθρων αυτων κυκλοθεν
- 35 και ουκ εποησαν ελεοσ μετα του οικου ιεροβααλ γεδεων κατα πασαν την αγαθωσυνην ην εποησεν μετα ισραηλ
- 1 και επορευθη αβιμελεχ υιοσ ιεροβααλ εις σικκια προς τους αδελφους της μητροσ αυτου και ελαλησεν προς αυτους και προς πασαν την συγγενειαν του οικου της μητροσ αυτο υ λεγων
- 2 λαλησατε δη εν ωσιν των ανδρων σικκιων ποιον βελτιον εστιν το αρχειν υμων εβδομηκοντα ανδρασ παντασ υιοουσ ιεροβααλ η κυριευειν υμων ανδρα ενα και μνησθητε οτι σα ρξ υμων και οστων υμων εγω ειμι
- 3 και ελαλησαν περι αυτου οι αδελφοι της μητροσ αυτου εν τοις ωσιν παντων των ανδρων σικκιων παντασ τους λογουσ τουτουσ και εκλινεν καρδια αυτων οπισω αβιμελεχ οτι ειπαν αδελφοσ ημων εστιν
- 4 και εδωκαν αυτω εβδομηκοντα αργυριου εκ του οικου βααλ διαθηκης και εμισθωσατο εν αυτοις αβιμελεχ ανδρασ κενουσ και θαμβουμενουσ και επορευθησαν οπισω αυτου
- 5 και εισηλθεν εις τον οικον του πατροσ αυτου εις εφραθα και απεκτεινεν τουσ αδελφουσ αυτου υιοουσ ιεροβααλ εβδομηκοντα ανδρασ επι λιθον ενα και απελειφθη ιωαθαμ υιοσ ιεροβααλ ο νεωτεροσ οτι εκρυβη
- 6 και συνηχθησαν παντασ οι ανδρες σικκιων και πασ ο οικοσ μααλλων και επορευθησαν και εβασιλευσαν τον αβιμελεχ εις βασιλεια προς τη βαλανω της στασεωσ εν σικκιοις
- 7 και ανηγγειλαν τω ιωαθαμ και επορευθη και εστη επι της κορυφης του ορουσ γαριζιν και επηρεν την φωνην αυτου και εκαλεσεν και ειπεν αυτοις ακουσατε μου ανδρες σικκιων και ακουσαι υμων ο θεοσ
- 8 πορευομενα επορευθησαν τα ξυλα του χρισαι εαυτοις βασιλεια και ειπον τη ελαια βασιλευσον εφ' ημων

- 9 και ειπεν αυτοις η ελαια αφεισα την ποτητα μου ην εν εμοι εδοξασεν ο θεος και ανθρωποι πορευθω αρχειν των ξυλων
- 10 και ειπαν τα ξυλα τη συκη δευρο βασιλευσον εφ' ημων
- 11 και ειπεν αυτοις η συκη αφεισα την γλυκυτητα μου και το γενημα μου το αγαθον πορευθω αρχειν επι ξυλων
- 12 και ειπαν τα ξυλα τη αμπελω δευρο βασιλευσον εφ' ημων
- 13 και ειπεν αυτοις η αμπελος αφεισα τον οινον μου την ευφροσυνην την παρα του θεου των ανθρωπων πορευθω αρχειν ξυλων
- 14 και ειπαν τα ξυλα προς την ραμνον δευρο συ βασιλευσον εφ' ημων
- 15 και ειπεν η ραμνος προς τα ξυλα ει εν αληθεια υμεις χριετε με εις βασιλεια εφ' υμων δευτε πεποιθατε εν τη σκεπη μου και ει μη εξελθοι πυρ εκ της ραμνου και καταφαγοι τας κεδρους του λιβανου
- 16 και νυν ει εν αληθεια και εν τελειοτητι εποιησατε και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ και ει καλως εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του οικου αυτου και ει κατα το ανταποδομα της χειρος αυτου εποιησατε αυτω
- 17 ως επολεμησεν ο πατηρ μου υπερ υμων και ερριψεν την ψυχην αυτου εξ εναντιας και εξειλατο υμας εκ χειρος μαδιαμ
- 18 και υμεις επανεστητε επι τον οικον του πατρος μου σημερον και απεκτεινατε τους υιους αυτου εβδομηκοντα ανδρας επι λιθον ενα και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ υιον της παιδισκης αυτου επι τους ανδρας σικιμων οτι αδελφος υμων εστιν
- 19 και ει εν αληθεια και τελειοτητι εποιησατε μετα ιεροβααλ και του οικου αυτου τη ημερα ταυτη ευλογηθειτε υμεις και ευφρανθειτε εν αβιμελεχ και ευφρανθει και αυτος εν υμιν
- 20 και ει μη εξελθοι πυρ εξ αβιμελεχ και καταφαγοι τους ανδρας σικιμων και τον οικον μααλλων και ει μη εξελθοι πυρ απο ανδρων σικιμων και εκ του οικου μααλλων και καταφαγοι τον αβιμελεχ
- 21 και απεδρα ιωαθαμ και επορευθη εν οδω και εφυγεν εις ραρα και κατοκησεν εκει απο προσωπου αβιμελεχ του αδελφου αυτου
- 22 και ηρξεν αβιμελεχ επι ισραηλ τρια ετη
- 23 και εξαπεστειλεν ο θεος πνευμα πονηρον ανα μεσον αβιμελεχ και ανα μεσον των ανδρων σικιμων και ηθετησαν οι ανδρες σικιμων εν τω οικω αβιμελεχ
- 24 του επαγαγειν την αδικιαν των εβδομηκοντα υιων ιεροβααλ και το αιμα αυτων επιθειναι επι αβιμελεχ τον αδελφον αυτων τον αποκτειναντα αυτους και επι τους ανδρας σικιμων τους κατισχυσαντας τας χειρας αυτου ωστε αποκτειναι τους αδελφους αυτου
- 25 και εθεντο αυτω οι ανδρες σικιμων ενεδρα επι τας κεφαλας των ορεων και ανηραζον παντας τους διαπορευομενους επ' αυτους εν τη οδω και απηγγελη τω αβιμελεχ
- 26 και ηλθεν γααλ υιος αβεδ και οι αδελφοι αυτου εις σικιμα και επεποιθησαν εν αυτω οι ανδρες σικιμων
- 27 και ηλθον εις αγρον και ετρυγησαν τους αμπελωνας αυτων και κατεπατουν και εποιησαν χορους και εισηλθον εις οικον θεου αυτων και εφαγον και επιον και κατηρωντο τον αβιμελεχ
- 28 και ειπεν γααλ υιος αβεδ τι εστιν αβιμελεχ και τις εστιν ο υιος συχημ οτι δουλευσομεν αυτω συχημ υιος ιεροβααλ και ζεβουλ επισκοπος αυτου δουλός αυτου συν τοις ανδρασιν εμμωρ πατρος συχημ και τι οτι δουλευσομεν αυτω ημεις
- 29 και τις δωη τον λαον τουτον εν χειρι μου και μεταστησω τον αβιμελεχ και ερω τω αβιμελεχ πληθυνον την δυναμιν σου και εξελθε
- 30 και ηκουσεν ζεβουλ ο αρχων της πολεως τους λογους γααλ υιου αβεδ και εθυμωθη οργη
- 31 και απεστειλεν αγγελους προς αβιμελεχ μετα δωρων λεγων ιδου γααλ υιος αβεδ και οι αδελφοι αυτου παραγεγονασιν εις σικιμα και οιδε πολιορκουσιν την πολιν επι σε
- 32 και νυν αναστηθι νυκτος συ και ο λαος ο μετα σου και ενεδρευσον εν τω αγρω
- 33 και εσται το πρωι αμα τω ανατειλαι τον ηλιον και ορθρισεις και εκτενεις επι την πολιν και ιδου αυτος και ο λαος ο μετ' αυτου εκπορευονται προς σε και ποιησεις αυτω καθαπερ εαν ευρη η χειρ σου
- 34 και ανεστη αβιμελεχ και πας ο λαος ο μετ' αυτου νυκτος και ενηδρευσαν επι σικιμα τεσσαρας αρχας
- 35 και εγενετο πρωι και εξηλθεν γααλ υιος αβεδ και εστη προς τη θυρα της πυλης της πολεως και ανεστη αβιμελεχ και ο λαος ο μετ' αυτου εκ των ενεδρων

- 36 και ειδεν γααλ υιος αβεδ τον λαον και ειπεν προς ζεβουλ ιδου λαος καταβαινων απο των κορυφων των ορειων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ την σκιαν των ορειων συ ορας ως ανδρας
- 37 και προσεθετο ετι γααλ του λαλησαι και ειπεν ιδου λαος καταβαινων κατα θαλασσαν απο του εχομενα του ομφαλου της γης και αρχη μια παραγινεται απο οδου δρυος αποβλεποντων
- 38 και ειπεν προς αυτον ζεβουλ που εστιν νυν το στομα σου το λεγον τις εστιν αβιμελεχ οτι δουλευσομεν αυτω ουκ ιδου ουτος εστιν ο λαος ον εξουδενωσας εξελθε νυν και πολεμησιν προς αυτον
- 39 και εξηλθεν γααλ απο προσωπου των ανδρων σικιμων και επολεμησεν εν αβιμελεχ
- 40 και κατεδιωξεν αυτον αβιμελεχ και εφυγεν απο προσωπου αυτου και επεσον τραυματιαι πολλοι εως θυρων της πολεως
- 41 και εκαθισεν αβιμελεχ εν αριμα και εξεβαλεν ζεβουλ τον γααλ και τους αδελφους αυτου του μη οικειν εν σικιμοις
- 42 και εγενηθη τη επαυριον και εξηλθεν ο λαος εις το πεδιον και απηγγελη τω αβιμελεχ
- 43 και παρελαβεν τον λαον και διειλεν αυτον τρεις αρχας και ενηδρευσεν εν αυτω και ειδεν και ιδου λαος εξηλθεν εκ της πολεως και επανεστη αυτοις και επαταξεν αυτους
- 44 και αβιμελεχ και αι αρχαι αι μετ' αυτου εξεταθησαν και εστησαν παρα την πυλην της πολεως και αι δυο αρχαι εξεχυθησαν επι παντας τους εν τω αγρω και επαταξεν αυτους
- 45 και αβιμελεχ επολεμησεν εν τη πολει ολην την ημεραν εκεινην και κατελαβοντο την πολιν και τον λαον τον εν αυτη ανειλεν και την πολιν καθειλεν και εσπειρεν αυτην αλας
- 46 και ηκουσαν παντες οι ανδρες πυργου σικιμων και εισηλθον εις το οχυρωμα οικου του βααλ διαθηκης
- 47 και απηγγελη τω αβιμελεχ οτι συνηχθησαν παντες οι ανδρες του πυργου σικιμων
- 48 και ανεβη αβιμελεχ εις ορος σελμων αυτος και πας ο λαος ο μετ' αυτου και ελαβεν αβιμελεχ αξινην εν τη χειρι αυτου και εκοψεν φορτιον ξυλων και ελαβεν αυτο και επεθηκεν επι τους ωμους αυτου και ειπεν προς τον λαον τον μετ' αυτου τι ειδετε με ποιουντα ταχεως ποιησατε ως και εγω
- 49 και εκοψαν και αυτοι εκαστος φορτιον και ηραν και επορευθησαν οπισω αβιμελεχ και επεθηκαν επι το οχυρωμα και ενεπρησαν επ' αυτους το οχυρωμα εν πυρι και απεθανον παντες οι ανδρες πυργου σικιμων ωσει χιλιοι ανδρες και γυναικες
- 50 και επορευθη αβιμελεχ εις θεβες και περιεκαθισεν επ' αυτην και προκατελαβετο αυτην
- 51 και πυργος ην οχυρος εν μεσω της πολεως και εφυγον εκει παντες οι ανδρες και αι γυναικες και παντες οι ηγουμενοι της πολεως και απεκλεισαν εφ' εαυτους και ανεβησαν επι το δωμα του πυργου
- 52 και ηλθεν αβιμελεχ εως του πυργου και εξεπολεμησεν αυτον και ηγγισεν αβιμελεχ εως της θυρας του πυργου εμπρησαι αυτον εν πυρι
- 53 και ερριψεν γυνη μια κλασμα μυλου επι την κεφαλην αβιμελεχ και συνεθλασεν το κρανιον αυτου
- 54 και εβοησεν το ταχος προς το παιδαριον τον αιροντα τα σκευη αυτου και ειπεν αυτω σπασαι την μαχαιραν σου και θανατωσον με μηποτε ειπωσιν γυνη απεκτεινεν αυτον και εξεκεντησεν αυτον το παιδαριον αυτου και απεθανεν αβιμελεχ
- 55 και ειδεν ανηρ ισραηλ οτι απεθανεν αβιμελεχ και απηλθον ανηρ εις τον τοπον αυτου
- 56 και απεστρεψεν ο θεος την κακιαν αβιμελεχ ην εποιησεν τω πατρι αυτου αποκτειναι τους εβδομηκοντα αδελφους αυτου
- 57 και πασαν κακιαν ανδρων σικιμων επεστρεψεν ο θεος εις την κεφαλην αυτων και επηλθεν επ' αυτους η καταρα ιωαθαμ του υιου ιεροβααλ
- 1 και ανεστη μετα αβιμελεχ του σωσαι τον ισραηλ θωλα υιος φουα υιος πατραδελφου αυτου ανηρ ισσαχαρ και αυτος κατοκει εν σαμαρεια εν ορει εφραιμ
- 2 και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι και τρια ετη και απεθανεν και εταφη εν σαμαρεια
- 3 και ανεστη μετ' αυτον ιαιρ ο γαλααδιτης και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι και δυο ετη
- 4 και εγενοντο αυτω τριακοντα και δυο υιοι επιβεβηκοτες επι τριακοντα και δυο πωλους και τριακοντα και δυο πολεις αυτοις και εκαλεσεν αυτας επαυλεις ιαιρ εως της ημερας ταυτης αι εισιν εν τη γη γαλααδ
- 5 και απεθανεν ιαιρ και εταφη εν ραμμω

6 και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ελατρευσαν ταις βααλιμ και ταις ασταρωθ και τοις θεοις σιδωνος και τοις θεοις μωαβ και τοις θεοις υιων αμμων και τοις θεοις των αλλοφυλων και εγκατελιπον τον κυριον και ουκ εδουλευσαν αυτω

7 και εθυμωθη οργη κυριος εν τω ισραηλ και απεδото αυτους εν χειρι αλλοφυλων και εν χειρι υιων αμμων

8 και εσαθρωσαν και εθλασαν τους υιους ισραηλ εν τω ενιαυτω εκεινω οκτωκαιδεκα ετη παντας τους υιους ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου εν τη γη του αμορραιου εν τη γαλααδιτιδι

9 και διεβησαν οι υιοι αμμων τον ιορδανην εκπολεμησαι και εν τω ιουδα και βενιαμιν και εν τω οικω εφραιμ και εθλιβησαν οι υιοι ισραηλ σφοδρα

10 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον λεγοντες ημαρτομεν σοι οτι εγκατελιπομεν τον θεον ημων και ελατρευσαμεν ταις βααλιμ

11 και ειπεν κυριος προς τους υιους ισραηλ ουχι οι αιγυπτιοι και οι αμορραιοι και οι υιοι αμμων και μωαβ και οι αλλοφυλοι

12 και σιδωνιοι και μαδιαμ και αμαληκ εξεθλιψαν υμας και εκεκραξατε προς με και εσωσα υμας εκ χειρος αυτων

13 και υμεις εγκατελιπετε με και ελατρευσατε θεοις ετεροις δια τουτο ου προσθησω του σωσαι υμας

14 βαδιζετε και βοατε προς τους θεους ους εξελεξασθε εαυτοις και αυτοι σωσατωσαν υμας εν καιρω θλιψεως υμων

15 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον ημαρτομεν ποιησον συ ημιν κατα παντα οσα αν αρεσκη ενωπιον σου πλην κυριε εξελου ημας εν τη ημερα ταυτη

16 και μετεστησαν τους θεους τους αλλοτριους εκ μεσου αυτων και ελατρευσαν τω κυριω και ουκ εηρησθησεν εν τω λαω και ωλιγοψυχησεν εν τω κοπω ισραηλ

17 και ανεβησαν οι υιοι αμμων και παρενεβαλον εν γαλααδ και εξηλθον οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν τη μασσηφα

18 και ειπον οι αρχοντες του λαου γαλααδ ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις ανηρ ος αρξεται πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και εσται εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ

1 και ιεφθαε ο γαλααδιτης δυνατος εν ισχυι και αυτος ην υιος γυναικος πορνης και ετεκεν τω γαλααδ τον ιεφθαε

2 και ετεκεν η γυνη γαλααδ αυτω υιους και ηδρυνθησαν οι υιοι της γυναικος και εξεβαλον τον ιεφθαε και ειπον αυτω ου κληρονομησεις εν τω οικω του πατρος ημων οτι γυναικος υιος εταιρας ει συ

3 και απεδρα ιεφθαε εκ προσωπου των αδελφων αυτου και κατωκησεν εν γη τωβ και συνελεγοντο προς τον ιεφθαε ανδρες λιτοι και συνεξεπορευοντο μετ' αυτου

4 και εγενετο μεθ' ημερας και επολεμησαν οι υιοι αμμων μετα ισραηλ

5 και εγενηθη ηνικα επολεμου οι υιοι αμμων μετα ισραηλ και επορευθησαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ παραλαβειν τον ιεφθαε εν γη τωβ

6 και ειπαν προς ιεφθαε δευρο και εση ημιν εις ηγουμενον και πολεμησωμεν εν τοις υιοις αμμων

7 και ειπεν ιεφθαε τοις πρεσβυτεροις γαλααδ ουχ υμεις εμισησατε με και εξεβαλετε με εκ του οικου του πατρος μου και εξαπεστειλατε με αφ' υμων και τι οτι ηλθατε προς με ηνικα εθλιβητε

8 και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε ουχ ουτως νυν ηλθομεν προς σε και συμπορευση ημιν και πολεμησωμεν εν τοις υιοις αμμων και εση ημιν εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ

9 και ειπεν ιεφθαε προς τους πρεσβυτερους γαλααδ ει επιστρεφετε με υμεις πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και παραδω κυριος αυτους ενωπιον εμου εγω υμιν εσομαι εις κεφαλην

10 και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε κυριος εσται ο ακουων ανα μεσον ημων ει μη κατα το ρημα σου ουτως ποιησομεν

11 και επορευθη ιεφθαε μετα των πρεσβυτερων γαλααδ και κατεστησαν αυτον επ' αυτων εις κεφαλην εις ηγουμενον και ελαλησεν ιεφθαε παντας τους λογους αυτου ενωπιον κυριου εν μασσηφα

12 και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους προς βασιλευς υιων αμμων λεγων τι εμοι και σοι οτι ηκεις προς με συ πολεμησαι με εν τη γη μου

13 και ειπεν βασιλευς υιων αμμων προς τους αγγελους ιεφθαε διοτι ελαβεν ισραηλ την γην μου εν τη αναβασει αυτου εξ αιγυπτου απο αρνων εως ιαβοκ και εως του ιορδανου και νυν επιστρεψον αυτας μετ' ειρηνης

14 και απεστρεψαν οι αγγελοι προς ιεφθαε και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους προς τον βασιλευς υιων αμμων

- 15 λεγων ταδε λεγει ιεφθαε ουκ ελαβεν ισραηλ την γην μοαβ και την γην υιων αμμων
16 εν τη αναβασει αυτων εξ αιγυπτου αλλ' επορευθη ισραηλ εν τη ερημω εως θαλασσης ερυθρας και ηλθεν εως καδης
17 και εξαπεστειλεν ισραηλ αγγελους προς βασιλεια εδομ λεγων παρελευσομαι δια της γης σου και ουκ ηκουσεν βασιλευς εδομ και γε προς βασιλεια μοαβ απεστειλεν και ουκ η
18 θελησεν και εκαθισεν ισραηλ εν καδης
19 και διηλθεν εν τη ερημω και εκυκλωσεν την γην εδομ και την γην μοαβ και παρεγενετο κατ' ανατολας ηλιου της γης μοαβ και παρενεβαλον εν τω περαν αρνων και ουκ εισ
20 ηλθον εις το οριον μοαβ οτι αρνων ην οριον μοαβ
21 και απεστειλεν ισραηλ αγγελους προς σιων βασιλεια εσεβων τον αμορραιον και ειπεν αυτω ισραηλ παρελευσομαι δια της γης σου εως του τοπου μου
22 και ουκ ηθελησεν σιων διελθειν τον ισραηλ δια των οριων αυτου και συνηγαγεν σιων παντα τον λαον αυτου και παρενεβαλεν εις ιασσα και επολεμησεν μετα ισραηλ
23 και παρεδωκεν κυριος ο θεος ισραηλ τον σιων και παντα τον λαον αυτου εν χειρι ισραηλ και επαταξεν αυτους και εκληρονομησεν ισραηλ πασαν την γην του αμορραιου του
24 κατοικουντος εν τη γη
25 και εκληρονομησεν παν το οριον του αμορραιου απο αρνων και εως του ιαβοκ και απο της ερημου και εως του ιορδανου
26 και νυν κυριος ο θεος ισραηλ εξηρεν τον αμορραιον εκ προσωπου του λαου αυτου ισραηλ και συ κληρονομησεις αυτον επι σου
27 ουχι οσα κατεκληρονομησεν σοι χαμως ο θεος σου αυτα κληρονομησεις και παντα οσα κατεκληρονομησεν κυριος ο θεος ημων απο προσωπου ημων αυτα κληρονομησομεν
28 και νυν μη κρεισσων ει συ του βαλακ υιου σεπφορ βασιλευς μοαβ μη μαχη εμαχεσατο μετα ισραηλ η πολεμων επολεμησεν αυτοις
29 εν τω οικω ισραηλ εν εσεβων και εν ταις θυγατρασιν αυτης και εν ιαζηρ και εν ταις θυγατρασιν αυτης και εν πασαις ταις πολεσιν ταις παρα τον ιορδανην τριακοσια ετη τι οτ
30 ι ουκ ερρυσαντο αυτους εν τω καιρω εκεινω
31 και εγω ουχ ημαρτον σοι και συ ποιεις μετ' εμου πονηριαν του πολεμησαι εν εμοι κριναι κυριος ο κρινων σημερον ανα μεσον υιων ισραηλ και ανα μεσον υιων αμμων
32 και ουκ εισηκουσεν βασιλευς υιων αμμων και ουκ εισηκουσεν των λογων ιεφθαε ων απεστειλεν προς αυτον
33 και εγενηθη επι ιεφθαε πνευμα κυριου και διεβη την γην γαλααδ και τον μανασση και διεβη την σκοπιαν γαλααδ και απο σκοπιας γαλααδ εις το περαν υιων αμμων
34 και ηρξατο ιεφθαε ευχην τω κυριω και ειπεν εαν παραδωσει παραδος μοι τους υιους αμμων εν χειρι μου
35 και εσται ος αν εξελθη εκ των θυρων του οικου μου εις απαντησιν μου εν τω επιστρεψαι με εν ειρηνη απο των υιων αμμων και εσται τω κυριω και ανοισω αυτον ολοκαυτωμ
36 α
37 και διεβη ιεφθαε προς τους υιους αμμων του πολεμησαι προς αυτους και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι αυτου
38 και επαταξεν αυτους απο αροηρ και εως του ελθειν εις σεμοιθ εικοσι πολεις εως αβελ αμπελωνων πληγην μεγαλην σφοδρα και ενετραπησαν οι υιοι αμμων απο προσωπου υι
39 ων ισραηλ
40 και ηλθεν ιεφθαε εις μασσηφα εις τον οικον αυτου και ιδου η θυγατηρ αυτου εξεπορευετο εις απαντησιν αυτου εν τυμπανοις και χοροις και αυτη μονογενης αυτω αγαπητη κ
41 αι ουκ εστιν αυτω πλην αυτης υιος η θυγατηρ
42 και εγενηθη ηνικα ειδεν αυτην και διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν οιμμοι θυγατερ μου εμπεποδοστατηκας με εις σκωλον εγενου εν οφθαλμοις μου εγω δε ηνοιξα το στο
43 μα μου περι σου προς κυριον και ου δυνησομαι αποστρεψαι
44 και ειπεν προς αυτον πατερ μου ει εν εμοι ηνοιξας το στομα σου προς κυριον ποιει μοι ον τροπον εξηλθεν εκ του στοματος σου ανθ' ων εποιησεν σοι κυριος εκδικησεις εκ των
45 εχθρων σου εκ των υιων αμμων
46 και ειπεν προς τον πατερα αυτης και ποιησον μοι το ρημα τουτο εασον με δυο μηνας και πορευσομαι και καταβησομαι επι τα ορη και κλαυσομαι επι τα παρθενια μου και εγ
47 ω και αι συνεταιριδες μου
48 και ειπεν πορευου και εξαπεστειλεν αυτην δυο μηνας και επορευθη αυτη και αι συνεταιριδες αυτης και εκλαυσεν επι τα παρθενια αυτης επι τα ορη
49 και εγενετο μετα τελος δυο μηνων και ανεκαμψεν προς τον πατερα αυτης και επετελεσεν ιεφθαε την ευχην αυτου ην ηρξατο και αυτη ουκ εγνω ανδρα και εγενηθη εις προστ
50 αγμα εν ισραηλ
51 εξ ημερων εις ημερας συνεπορευοντο αι θυγατρες ισραηλ θρηνην την θυγατερα ιεφθαε του γαλααδιτου τεσσαρας ημερας εν τω ενιαυτω

1 και συνηχθησαν οι υιοι εφραιμ και ηλθον εις σεφθαε και ειπον προς ιεφθαε τι οτι επορευθης πολεμειν εν τοις υιοις αμμων και ημας ου κεκληκας πορευθηναι μετα σου τον οικον σου εμπρησομεν εν πυρι

2 και ειπεν προς αυτους ιεφθαε ανηρ αντιδικων ημην εγω και ο λαοσ μου και οι υιοι αμμων εταπεινουν με σφοδρα και εβησα προς υμασ και ουκ εσωσατε με εκ χειροσ αυτων

3 και ειδον οτι ουκ ην ο σωζων και εθεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και διεβην προς τουσ υιοουσ αμμων και παρεδωκεν αυτουσ κυριοσ εν χειρι μου και ινα τι ανεβητε προς με τη ημερα ταυτη του πολεμειν εν εμοι

4 και συνηθροισεν ιεφθαε παντασ τουσ ανδρασ γαλααδ και επολεμει τον εφραιμ και επαταξαν ανδρεσ γαλααδ τον εφραιμ οτι ειπαν οι διασεσωσμενοι του εφραιμ υμεισ γαλααδ εν μεσω εφραιμ και εν μεσω μανασση

5 και προκατελαβοντο ανδρεσ γαλααδ τασ διαβασεισ του ιορδανου του εφραιμ και εγενηθη οτι ειπαν οι διασεσωσμενοι του εφραιμ διαβωμεν και ειπαν αυτοισ οι ανδρεσ γαλααδ μη υμεισ εκ του εφραιμ και ειπαν ουκ εσμεν

6 και ειπαν αυτοισ ειπατε δη συνθημα και ου κατηυθυναν του λαλησαι ουτωσ και επελαβοντο αυτων και εσφαξαν αυτουσ επι τασ διαβασεισ του ιορδανου και επεσαν εξ εφραιμ εν τω καιρω εκεινω δυο τεσσαρακοντα χιλιαδεσ

7 και εκρινεν ιεφθαε τον ισραηλ εξ ετη και απεθανεν ιεφθαε ο γαλααδιτησ και εταφη εν τη πολει αυτου γαλααδ

8 και εκρινεν μετ' αυτον τον ισραηλ εσεβων εκ βαιθλεεμ

9 και εγενοντο αυτω τριακοντα υιοι και τριακοντα θυγατερεσ εξαπεσταλμεναι εξω και τριακοντα γυναικασ εισηγαγεν τοισ υιοισ αυτου εξωθεν και εκρινεν τον ισραηλ επτα ετη

10 και απεθανεν εσεβων και εταφη εν βηθλεεμ

11 και εκρινεν μετ' αυτον τον ισραηλ αιλων ο ζαβουλωνιτησ και εκρινεν τον ισραηλ δεκα ετη

12 και απεθανεν αιλων ο ζαβουλωνιτησ εν αιλιμ και εθαψαν αυτον εν γη ζαβουλων

13 και εκρινεν μετ' αυτον τον ισραηλ λαβδων υιοσ σελλημ ο φρααθωνιτησ

14 και εγενοντο αυτω τεσσαρακοντα υιοι και τριακοντα υιοι των υιον αυτου επιβεβηκοτεσ επι εβδομηκοντα πολουσ και εκρινεν τον ισραηλ οκτω ετη

15 και απεθανεν λαβδων υιοσ σελλημ ο φρααθωνιτησ και εταφη εν φρααθων εν γη εφραιμ εν ορει λανακ

1 και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου και παρεδωκεν αυτουσ κυριοσ εν χειρι αλλοφυλων τεσσαρακοντα ετη

2 και εγενετο ανηρ εκ σαραα εκ τησ φυλησ του δαν και ονομα αυτω μανωε και η γυνη αυτου στειρα και ουκ ετικτεν

3 και ωφθη αγγελοσ κυριου προς την γυναικα και ειπεν προς αυτην ιδου δη συ στειρα και ου τετοκασ και εν γαστρι εξεισ και τεξη υιον

4 και νυν φυλαξαι και μη πιησ οινον και σικερα και μη φαγησ παν ακαθαρτον

5 οτι ιδου συ εν γαστρι εξεισ και τεξη υιον και ουκ αναβησεται σιδηροσ επι την κεφαλην αυτου οτι ηγιασμενον ναζιραιον εσται τω θεω το παιδαριον εκ τησ γαστροσ και αυτοσ αρξεται σωζειν τον ισραηλ εκ χειροσ αλλοφυλων

6 και ηλθεν η γυνη και ειπεν τω ανδρι αυτησ λεγουσα οτι ανθρωποσ του θεου ηλθεν προς με και η ορασισ αυτου ωσ ορασισ αγγελου του θεου επιφανησ σφοδρα και ηρωτων ποθ εν εστιν και το ονομα αυτου ουκ απηγγειλεν μοι

7 και ειπεν μοι ιδου συ εν γαστρι εξεισ και τεξη υιον και νυν μη πιησ οινον και σικερα και μη φαγησ πασαν ακαθαρσιαν οτι ναζιραιον θεου εσται το παιδαριον απο τησ γαστροσ εωσ ημερασ θανατου αυτου

8 και εδεηθη μανωε του κυριου και ειπεν εν εμοι κυριε ανθρωποσ του θεου ον απεστειλασ προς ημασ ελθετω δη προς ημασ και φωτισατω ημασ τι ποιησωμεν τω παιδαριω τω τικτομενω

9 και επηκουσεν ο θεοσ τησ φωνησ μανωε και παρεγενετο ο αγγελοσ του θεου ετι προς την γυναικα αυτησ καθημενησ εν τω αγρω και μανωε ο ανηρ αυτησ ουκ ην μετ' αυτησ

10 και εταχυνεν η γυνη και εξεδραμεν και απηγγειλεν τω ανδρι αυτησ και ειπεν προς αυτον ιδου ωπται μοι ο ανηρ ο ελθων προς με τη ημερα εκεινη

11 και ανεστη μανωε και επορευθη οπισω τησ γυναικοσ αυτου προς τον ανδρα και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανηρ ο λαλησασ προς την γυναικα και ειπεν ο αγγελοσ εγω

12 και ειπεν μανωε νυν δη ελθοντοσ του ρηματοσ σου τι εσται το κριμα του παιδαριου και τα εργα αυτου

- 13 και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε απο παντων ων ειπα προς την γυναικα φυλαξασθω
14 απο παντων οσα εκπορευεται εξ αμπελου ου φαγεται και οινον και σικερα μη πιετω και παν ακαθαρτον μη φαγετω παντα οσα εντειλαμην αυτη φυλαξασθω
15 και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου βιασωμεθα δη σε και ποιησομεν ενωπιον σου εριφον αιγων
16 και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε εαν βιαση με ου φαγομαι των αρτων σου και εαν ποιησης ολοκαυτωμα κυριω ανοισεις αυτο οτι ουκ εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου εστιν
17 και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου τι ονομα σοι ινα οταν ελθη το ρημα σου δοξασωμεν σε
18 και ειπεν αυτω ο αγγελος κυριου ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και αυτο εστιν θαυμαστον
19 και ελαβεν μανωε τον εριφον των αιγων και την θυσιαν και ανηνεγκεν επι την πετραν τω κυριω τω θαυμαστα ποιουντι κυριω και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν
20 και εγενετο εν τω αναβηναι την φλογα επανωθεν του θυσιαστηριου εις τον ουρανον και ανεβη ο αγγελος κυριου εν τη φλογι και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν και επεσον επι προσωπον αυτων επι την γην
21 και ου προσεθηκεν ετι ο αγγελος κυριου οφθηναι προς μανωε και προς την γυναικα αυτου τοτε εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου εστιν
22 και ειπεν μανωε προς την γυναικα αυτου θανατω αποθανουμεθα οτι θεον εωρακαμεν
23 και ειπεν αυτω η γυνη αυτου ει βουλετο κυριος θανατωσαι ημας ουκ αν εδεξατο εκ των χειρων ημων ολοκαυτωμα και θυσιαν και ουκ αν εφωτισεν ημας παντα ταυτα και ουκ αν ακουστα εποιησεν ημιν ταυτα
24 και ετεκεν η γυνη υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμψων και ηυλογησεν αυτον κυριος και ηυξηθη το παιδαριον
25 και ηρξατο πνευμα κυριου συμπορευεσθαι αυτω εν παρεμβολη δαν ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ
1 και κατεβη σαμψων εις θαμναθα και ειδεν γυναικα εν θαμναθα εκ των θυγατερων των αλλοφυλων και ηρεσεν ενωπιον αυτου
2 και ανεβη και απηγγειλεν τω πατρι αυτου και τη μητρι αυτου και ειπεν γυναικα εωρακα εν θαμναθα απο των θυγατερων των αλλοφυλων και νυν λαβετε μοι αυτην εις γυναικα
3 και ειπεν αυτω ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου μη ουκ εστιν απο των θυγατερων των αδελφων σου και εν παντι τω λαω μου γυνη οτι συ πορευη λαβειν γυναικα εκ των αλλοφυλων των απεριτμητων και ειπεν σαμψων προς τον πατερα αυτου ταυτην λαβε μοι οτι ηρεσεν εν οφθαλμοις μου
4 και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου ουκ εγνωσαν οτι παρα κυριου εστιν οτι ανταποδομα αυτος εκζητει εκ των αλλοφυλων και εν τω καιρω εκεινω αλλοφυλοι εκυριευον των υιων ισραηλ
5 και κατεβη σαμψων και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου εις θαμναθα και εξεκλινεν εις αμπελωνα θαμναθα και ιδου σκυμνος λεοντων ωρυομενος εις απαντησιν αυτου
6 και κατηυθυνεν επ' αυτον πνευμα κυριου και διεσπασεν αυτον ωσει διασπασαι εριφον αιγων και ουδεν ην εν τη χειρι αυτου και ουκ απηγγειλεν τω πατρι αυτου ουδε τη μητρι αυτου
7 και κατεβησαν και ελαλησαν τη γυναικι και ηρεσεν ενωπιον σαμψων
8 και επεστρεψεν μεθ' ημερας λαβειν αυτην και εξεκλινεν ιδειν το πτωμα του λεοντος και ιδου συστροφη μελισσων εν τω στοματι του λεοντος και μελι ην
9 και εξειλεν αυτο εις το στομα αυτου και επορευθη πορευομενος και εσθων και επορευθη προς τον πατερα αυτου και προς την μητερα αυτου και εδωκεν αυτοις και εφαγον και ουκ απηγγειλεν αυτοις οτι εκ της εξεως του λεοντος εξειλεν το μελι
10 και κατεβη ο πατηρ αυτου προς την γυναικα και εποιησεν εκει σαμψων ποτον ημερας επτα οτι ουτως εποιουν οι νεανισκοι
11 και εγενετο εν τω φοβεισθαι αυτοις αυτον προσκατεστησαν αυτω εταιρους τριακοντα και ησαν μετ' αυτου
12 και ειπεν αυτοις σαμψων προβαλω υμιν προβλημα και εαν απαγγειλητε μοι το προβλημα εν ταις επτα ημεραις του ποτου δωσω υμιν τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας
13 και εαν μη δυνασθητε απαγγειλαι μοι και δωσετε υμεις εμοι τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας ιματιων και ειπαν αυτω προβαλου το προβλημα σου και ακουσομεθα αυτου
14 και ειπεν αυτοις εκ του εσθοντος εξηλθεν βρωσις και εξ ισχυρου εξηλθεν γλυκυ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι το προβλημα επι τρεις ημερας

- 15 και εγενετο εν τη ημερα τη τεταρτη και ειπαν τη γυναικι σαμψων απατησον δη τον ανδρα σου και απαγγειλατω σοι το προβλημα μηποτε εμπυρισωμεν σε και τον οικον του πατρος σου εν πυρι η πτωχευσαι εκαλεσατε ημας
- 16 και εκλαυσεν η γυνη σαμψων επ' αυτον και ειπεν αυτω μεμισηκας με και ουκ ηγαπηκας με οτι το προβλημα ο προεβαλου τοις υιοις του λαου μου καμοι ουκ απηγγειλας αυτο και ειπεν αυτη σαμψων ιδου τω πατρι μου και τη μητρι μου ουκ απηγγειλα αυτο και σοι απαγγελω
- 17 και εκλαυσεν επ' αυτον επι τας επτα ημερας εν αις ην εν αυταις ο ποτος και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απηγγειλεν αυτη οτι παρηνωχλησεν αυτον και αυτη απηγγειλεν εν τοις υιοις του λαου αυτης
- 18 και ειπαν αυτω οι ανδρες της πολεως εν τη ημερα τη εβδομη πριν δυναι τον ηλιον τι γλυκυτερον μελιτος και τι ισχυροτερον λεοντος και ειπεν αυτοις σαμψων ει μη κατεδαμασατε μου την δαμαλιν ουκ αν ευρετε το προβλημα μου
- 19 και κατευθυνεν επ' αυτον πνευμα κυριου και κατεβη εις ασκαλωνα και επαισεν εκειθεν τριακοντα ανδρας και ελαβεν τας στολας αυτων και εδωκεν τοις απαγγειλασιν το προβλημα και εθυμωθη οργη σαμψων και ανεβη εις τον οικον του πατρος αυτου
- 20 και συνωκησεν η γυνη σαμψων τω νυμφαγωγω αυτου ος ην εταιρος αυτου
- 1 και εγενετο μεθ' ημερας εν ημεραις θερισμου πυρων και επεσκεψατο σαμψων την γυναικα αυτου φερων εριφον αιγων και ειπεν εισελευσομαι προς την γυναικα μου εις τον κοιτωνα και ουκ αφηκεν αυτον ο πατηρ αυτης εισελθειν προς αυτην
- 2 και ειπεν ο πατηρ αυτης ειπας ειπα οτι μισων εμισησας αυτην και εδωκα αυτην τω συνεταιρω σου ουκ ιδου η αδελφη αυτης η νεωτερα κρεισσω αυτης εστιν εστω δη σοι αν τι αυτης
- 3 και ειπεν αυτω σαμψων αθως εμι το απαξ απο των αλλοφυλων οτι εγω ποιω μεθ' υμων κακα
- 4 και επορευθη σαμψων και συνελαβεν τριακοσιας αλωπεκας και ελαβεν λαμπαδας και συνεδησεν κερκον προς κερκον και εθηκεν λαμπαδα μιαν ανα μεσον των δυο κερκων εν τω μεσω
- 5 και εξηψεν πυρ εν ταις λαμπασιν και εξαπεστειλεν εις τα δραγματα των αλλοφυλων και ενεπυρισεν τους σταχυας και τα προτεθερισμενα απο στοιβης και εως εστωτος και εως αμπελονος και ελαιας
- 6 και ειπαν οι αλλοφυλοι τις εποιησεν ταυτα και ειπαν σαμψων ο γαμβρος του θαμναθαιου οτι ελαβεν την γυναικα αυτου και εδωκεν αυτην τω συνεταιρω αυτου και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και ενεπυρισαν την οικιαν του πατρος αυτης και αυτην και τον πατερα αυτης εν πυρι
- 7 και ειπεν αυτοις σαμψων εαν ποιησητε ουτως ουκ ευδοκησω αλλα την εκδικησιν μου εξ ενος και εκαστου υμων ποιησομαι
- 8 και επαταξεν αυτους επι μηρον πληγην μεγαλην και κατεβη και κατωκει παρα τω χειμαρρω εν τω σπηλαιω ηταμ
- 9 και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και παρενεβαλοσαν επι τον ιουδα και εξερριφησαν εν λεχι
- 10 και ειπαν αυτοις πας ανηρ ιουδα ινα τι ανεβητε εφ' ημας και ειπαν οι αλλοφυλοι δησαι τον σαμψων και ποιησαι αυτω ον τροπον εποιησεν ημιν
- 11 και κατεβησαν τρεις χιλιαδες ανδρων εξ ιουδα επι την οπην της πετρας ηταμ και ειπαν προς σαμψων ουκ οιδας οτι αρχουσιν ημων οι αλλοφυλοι και ινα τι ταυτα εποιησας ημιν και ειπεν αυτοις σαμψων καθως εποιησαν ημιν ουτως εποιησα αυτοις
- 12 και ειπαν αυτω του δησαι σε κατεβημεν και παραδουнай σε εις χειρας αλλοφυλων και ειπεν αυτοις σαμψων ομοσατε μοι μη αποκτειναι με υμεις και παραδοτε με αυτοις μηποτε απαντησητε υμεις εν εμοι
- 13 και ωμοσαν αυτω λεγοντες ουχι αλλα δεσμω δησομεν σε και παραδωσομεν σε εις χειρας αυτων θανατω δε ου θανατωσομεν σε και εδησαν αυτον δυο καλωδιοις καινοις και ανηγαγον αυτον εκ της πετρας
- 14 και αυτος ηλθεν εως σιαγονος και οι αλλοφυλοι ηλαλαξαν εις απαντησιν αυτου και εδραμον εις συναντησιν αυτου και κατηυθυνεν επ' αυτον πνευμα κυριου και εγενοντο τα κλωδια τα εν τοις βραχιουσιν αυτου ωσει στιππυον ηνικα αν οσφρανθη πυρος και διελυθησαν οι δεσμοι απο των βραχιωνων αυτου
- 15 και ευρεν σιαγονα ονου ερριμμενην εν τη οδω και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτην και επαταξεν εν αυτη χιλιους ανδρας
- 16 και ειπεν σαμψων εν σιαγονι ονου εξαλειφον εξηλειψα αυτους οτι εν σιαγονι ονου επαταξα χιλιους ανδρας
- 17 και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ερριψεν την σιαγονα απο της χειρος αυτου και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον αναιρεισις σιαγονος

- 18 και εδιψησεν σφοδρα και εβοησεν προς κυριον και ειπεν συ εδωκας εν χειρι του δουλου σου την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην και νυν αποθανουμαι εν διψει και εμπεσουμαι εν χειρι των απεριτμητων
- 19 και ηνοιξεν ο θεος το τραυμα της σιαγονος και εξηλθεν εξ αυτου υδατα και επιεν και επεστρεψεν το πνευμα αυτου εν αυτω και ανεψυξεν δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης πηγη επικλητος σιαγονος εως της ημερας ταυτης
- 20 και εκρινεν τον ισραηλ εν ημεραις αλλοφυλων ετη εικοσι
- 1 και επορευθη σαμψων εκειθεν εις γαζαν και ειδεν εκει γυναικα πορνην και εισηλθεν προς αυτην
- 2 και απηγγελη τοις γαζαιοις λεγοντες ηκει σαμψων ενταυθα και εκυκλωσαν και ενηδρευσαν αυτον ολην την νυκτα επι της πυλης της πολεως και εκωφευσαν ολην την νυκτα λεγοντες εως φωτος πρωι μεινωμεν και αποκτεινωμεν αυτον
- 3 και εκοιμηθη σαμψων εως του μεσονυκτιου και ανεστη περι το μεσονυκτιον και επελαβετο των θυρων της πυλης της πολεως και των δυο σταθμων και ανεβαστασεν αυτας συν τω μοχλω και επεθηκεν επι τω ωμω αυτου και ανηνεγκεν αυτα επι την κορυφην του ορους ο εστιν επι προσωπον χειβρων και εθηκεν αυτα εκει
- 4 και εγενετο μετα ταυτα και ηγαπησεν γυναικα επι του χειμαρρου σωρηχ και ονομα αυτη δαλιλα
- 5 και ανεβησαν προς αυτην οι σατραπαι των αλλοφυλων και ειπαν αυτη απατησον αυτον και ιδε εν τινι η ισχυς αυτου εστιν η μεγαλη και εν τινι δυνασομεθα προς αυτον και δυνασομεν αυτον ωστε ταπεινωσαι αυτον και ημεις δωσομεν σοι ανηρ χιλιους και εκατον αργυριου
- 6 και ειπεν δαλιλα προς σαμψων αναγγειλον μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εν τινι δεθηση του ταπεινωθηναι σε
- 7 και ειπεν προς αυτην σαμψων εαν δησωσιν με εν επτα νευραις υγραις μη ηρημωμεναις και ασθηνησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων
- 8 και ανηνεγκαν αυτη οι σατραπαι των αλλοφυλων επτα νευρας υγρας μη ηρημωμενας και εδησεν αυτον εν αυταις
- 9 και το ενεδρον αυτου εκαθητο εν τω ταμειω και ειπεν προς αυτον αλλοφυλοι επι σε σαμψων και διερηξεν τας νευρας ον τροπον διασπαται κλωσμα του αποτιναγματος εν τω οσφρανθηναι πυρος και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου
- 10 και ειπεν δαλιλα προς σαμψων ιδου παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη νυν ουν αναγγειλον δη μοι εν τινι δεθηση
- 11 και ειπεν προς αυτην εαν δεσμω δησωσιν με εν επτα καλωδιοις καινοις εν οις ουκ εγενηθη εργον και ασθηνησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων
- 12 και ελαβεν αυτω δαλιλα καλωδια καινα και εδησεν αυτον εν αυτοις και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και το ενεδρον εκαθητο εν τω ταμειω και διεσπασεν αυτα απο των βραχιωνων αυτου ως ραμμα
- 13 και ειπεν δαλιλα προς σαμψων εως νυν παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη αναγγειλον δη μοι εν τινι δεθηση και ειπεν προς αυτην εαν υφανης τας επτα σειρας της κεφαλης μου μετα του διασματος και εγκρουσης εν τω πασσαλω εις τον τοιχον και εσομαι ασθηνης ως εις των ανθρωπων
- 14 και εκοιμισεν αυτον δαλιλα και εδιασατο τους επτα βοστρυχους της κεφαλης αυτου μετα της εκτασεως και κατεκρουσεν εν τοις πασσαλοις εις τον τοιχον και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και εξηγερθη εκ του υπνου αυτου και εξεσπασεν τους πασσαλους συν τω υφασματι εκ του τοιχου και το διασμα και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου
- 15 και ειπεν προς αυτον δαλιλα πως ερεις ηγαπηκα σε και η καρδια σου ουκ εστιν μετ' εμου τουτου τριτον παρελογισω με και ουκ απηγγειλας μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη
- 16 και εγενετο οτε κατειργασατο αυτον τοις λογοις αυτης ολην την νυκτα και παρηνωχλησεν αυτον και ωλιγοψυχησεν εως εις θανατον
- 17 και απηγγειλεν αυτη παντα τα απο καρδιας αυτου και ειπεν αυτη ξυρον ουκ αναβησεται επι την κεφαλην μου οτι ναζιραιος θεου εγω ειμι εκ κοιλιας μητρος μου και εαν ξυρησωμαι αποστησεται απ' εμου η ισχυς μου και ασθηνησω και εσομαι κατα παντας τους ανθρωπους
- 18 και ειδεν δαλιλα οτι ανηγγειλεν αυτη παντα τα απο καρδιας αυτου και απεστειλεν και εκαλεσεν παντας τους σατραπας των αλλοφυλων λεγουσα αναβητε το απαξ οτι ανηγγειλεν μοι πασαν την καρδιαν αυτου και ανεβησαν προς αυτην πασαι αι σατραπαι των αλλοφυλων και ηνεγκαν το αργυριον εν ταις χειρσιν αυτων
- 19 και εκοιμισεν αυτον ανα μεσον των γονατων αυτης και εκαλεσεν τον κουρεα και εξυρησεν τους επτα βοστρυχους της κεφαλης αυτου και ηρξατο ταπεινουσθαι και απεστη η ισχυς αυτου απ' αυτου
- 20 και ειπεν αυτω δαλιλα οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και εξηγερθη εκ του υπνου αυτου και ειπεν εξελευσομαι και ποιησω καθως αει και αποτιναζομαι και αυτος ουκ εγνω οτι κυριος απεστη απ' αυτου

- 21 και επελαβοντο αυτου οι αλλοφυλοι και εξωρυξαν τους οφθαλμους αυτου και κατηγαγον αυτον εις γαζαν και εδησαν αυτον εν πεδαις χαλκαις και ην αληθων εν οικω της φυλακης
- 22 και ηρξατο η θριξ της κεφαλης αυτου ανατειλαι ηνικα εξυρηθη
- 23 και οι σατραπαι των αλλοφυλων συνηχθησαν του θυσαι θυσιαν μεγαλην δαγων τω θεω αυτων και του ευφρανθηναι και ειπαν παρεδωκεν ο θεος ημων εν χειρι ημων σαμψων τον εχθρον ημων
- 24 και ειδεν αυτον ο λαος και ηνεσαν τους θεους αυτων και ειπαν παρεδωκεν ο θεος ημων τον εχθρον ημων εν χειρι ημων και τον εξερημουντα την γην ημων οστις επληθυνεν τους τραυματιας ημων
- 25 και εγενετο οτε ηγαθονθη η καρδια αυτων και ειπαν καλεσατε τον σαμψων εξ οικου φυλακης και παιξατω ενωπιον ημων και εκαλεσαν τον σαμψων εξ οικου της φυλακης και ενεπαιζον αυτω και εστησαν αυτον ανα μεσον των δυο στυλων
- 26 και ειπεν σαμψων προς το παιδαριον τον χειραγωγουντα αυτον επαναπαυσον με δη και ποιησον ψηλαφησαι με επι τους στυλους εφ' ων ο οικος επεστηρικται επ' αυτων και επιστηρισομαι επ' αυτους ο δε παις εποησεν ουτως
- 27 ο δε οικος ην πληρης ανδρων και γυναικων και εκει παντες οι σατραπαι των αλλοφυλων και επι του δωματος ωσει τρισχιλιοι ανδρες και γυναικες εμβλεποντες εμπαιζομενον τον σαμψων
- 28 και εβοησεν σαμψων προς κυριον και ειπεν κυριε κυριε μνησθητι μου και ενισχυσον με δη πλην ετι το απαξ τουτο και εκδικησω εκδικησιν μιαν αντι των δυο οφθαλμων μου εκ των αλλοφυλων
- 29 και περιελαβεν σαμψων τους δυο στυλους τους μεσους εφ' ων ο οικος επεστηρικτο επ' αυτων και επεστηρισατο επ' αυτοις ενα εν τη δεξια αυτου και ενα εν τη αριστερα αυτου
- 30 και ειπεν σαμψων αποθανετω η ψυχη μου μετα των αλλοφυλων και εκλινεν εν ισχυι και επεσεν ο οικος επι τους σατραπας και επι παντα τον λαον τον εν αυτω και εγενοντο οι τεθνηκοτες ους εθανατωσεν σαμψων εν τω θανατω αυτου πλειους υπερ ους εθανατωσεν εν τη ζωη αυτου
- 31 και κατεβησαν οι αδελφοι αυτου και πας ο οικος του πατρος αυτου και ελαβον αυτον και ανεβησαν και εθαψαν αυτον ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ εν τω ταφω μανωε του πατρος αυτου και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη
- 1 και εγενετο ανηρ εξ ορους εφραιμ και ονομα αυτω μιχα
- 2 και ειπεν τη μητρι αυτου χιλιους και εκατον αργυριου τους λημφθεντας σοι και εξωρκισας και ειπας εν τοις ωσιν μου ιδου το αργυριον παρ' εμοι εγω ελαβον αυτω και ειπεν η μητηρ αυτου ευλογημενος ο υιος μου τω κυριω
- 3 και απεδωκεν τους χιλιους και εκατον του αργυριου τη μητρι αυτου και ειπεν η μητηρ αυτου αγιασμο ηγιασα το αργυριον τω κυριω εκ της χειρος μου κατα μονας του ποιησαι γλυπτον και χωνευτον και νυν επιστρεψω αυτα σοι και αποδωσω σοι αυτω
- 4 και απεδωκεν το αργυριον τη μητρι αυτου και ελαβεν η μητηρ αυτου διακοσιους του αργυριου και εδωκεν αυτω τω χωνευτη και εποησεν αυτω γλυπτον και χωνευτον και εγενετο εν τω οικω μιχα
- 5 και ο ανηρ μιχα αυτω οικος θεου και εποησεν εφοδ και θεραπιν και ενεπλησεν την χειρα ενος των υιων αυτου και εγενηθη αυτω εις ιερα
- 6 εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου εποiei
- 7 και εγενετο παιδαριον εκ βηθλεεμ δημου ιουδα εκ της συγγενειας ιουδα και αυτος λευιτης και αυτος παρωκει εκει
- 8 και επορευθη ο ανηρ εκ της πολεως ιουδα εκ βηθλεεμ παρωκειν ου εαν ευρη και εγενηθη εις ορος εφραιμ εως οικου μιχα του ποιησαι την οδον αυτου
- 9 και ειπεν αυτω μιχα ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον λευιτης εγω ειμι εκ βηθλεεμ ιουδα και εγω πορευομαι παρωκειν ου εαν ευρω
- 10 και ειπεν αυτω μιχα καθου μετ' εμου και γενου μοι εις πατερα και εις ιερα και εγω δωσω σοι δεκα αργυριου εις ημερας και ζευγος ιματιων και τα προς το ζην σου και επορευθη ο λευιτης
- 11 και ηρξατο παρωκειν παρα τω ανδρι και εγενηθη αυτω το παιδαριον ως εις των υιων αυτου
- 12 και ενεπλησεν μιχα την χειρα του λευιτου και εγενηθη αυτω το παιδαριον εις ιερα και ην εν τω οικω μιχα
- 13 και ειπεν μιχα νυν εγνω οτι ηγαθοποιησεν με κυριος οτι εγενηθη μοι ο λευιτης εις ιερα

- 1 εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ και εν ταις ημεραις εκειναις εξητει η φυλη του δαν εαυτη κληρονομιαν του κατοικειν οτι ουκ επεσεν αυτη εως των ημερων εκεινων εν μεσω φυλων ισραηλ κληρονομια
- 2 και εξαπεστειλαν οι υιοι δαν εκ των συγγενειων αυτων πεντε ανδρας απο μερους αυτων υιους δυναμεως εκ σααρα και εσθαολ του κατασκευασθαι την γην και εξιγνιασαι αυτην και ειπαν προς αυτους πορευεσθε και εξεραυνησατε την γην και παρεγενοντο εις ορος εφραιμ εως οικου μιχα και κατεπαυσαν εκει
- 3 αυτων οντων παρα τω οικω μιχα και αυτοι επεγνωσαν την φωνην του παιδαριου του νεωτερου του λευιτου και εξεκλιναν εκει και ειπαν αυτω τις ηγαγεν σε ωδε και τι ποιεις ενταυθα και τι σοι εστιν ωδε
- 4 και ειπεν προς αυτους ουτως και ουτως εποιησεν μοι μιχα και εμισθωσατο με και εγενηθην αυτω εις ιερα
- 5 και ειπαν αυτω επερωτησον δη εν τω θεω και γνωσομεθα ει κατευοδοι η οδος ημων ην ημεις πορευομεθα επ' αυτην
- 6 και ειπεν αυτοις ο ιερευς πορευεσθε εις ειρηνην ενωπιον κυριου η οδος υμων καθ' ην υμεις πορευεσθε εν αυτη
- 7 και επορευθησαν οι πεντε ανδρες και παρεγενοντο εις λαισα και ειδον τον λαον τον κατοικουντα εν αυτη καθημενον εν ελπιδι κατα την συγκρισιν των σιδωνιων ησυχάζοντας εν ελπιδι και μη δυναμενους λαλησαι ρημα οτι μακραν εισιν απο σιδωνος και λογος ουκ ην αυτοις μετα συριας
- 8 και παρεγενοντο οι πεντε ανδρες προς τους αδελφους αυτων εις σααρα και εσθαολ και ελεγον αυτοις οι αδελφοι αυτων τι υμεις καθησθε
- 9 και ειπαν αναστητε και αναβωμεν επ' αυτους οτι εισηλθαμεν και ενεπεριεπατησαμεν εν τη γη εως λαισα και ειδομεν τον λαον τον κατοικουντα εν αυτη εν ελπιδι κατα το συγκριμα των σιδωνιων και μακραν απεχοντες εκ σιδωνος και λογος ουκ ην αυτοις μετα συριας αλλα αναστητε και αναβωμεν επ' αυτους οτι ευρηκαμεν την γην και ιδου αγαθη σφοδρα και υμεις σιωπατε μη σκηνησητε του πορευθηναι του ελθειν και κατακληρονομησαι την γην
- 10 ηνικα αν εισελθητε ηξετε προς λαον πεποιθοτα και η γη ευρυχωρος οτι παρεδωκεν αυτην ο θεος εν χειρι υμων τοπος ου ουκ εστιν εκει υστερημα παντος ρηματος οσα εν τη γη
- 11 και απηραν εκ συγγενειας του δαν εκ σααρα και εσθαολ εξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα
- 12 και ανεβησαν και παρενεβαλοσαν εν καριαθιαριμ εν ιουδα δια τουτο εκληθη τω τοπω εκεινω παρεμβολη δαν εως της ημερας ταυτης ιδου κατοπισθεν καριαθιαριμ
- 13 παρηλθαν εκειθεν και ηλθαν εως του ορους εφραιμ και ηλθον εως οικου μιχα
- 14 και απεκριθησαν οι πεντε ανδρες οι πορευομενοι κατασκευασθαι την γην και ειπαν προς τους αδελφους αυτων ει οιδατε οτι εν τοις οικοις τουτοις εφουδ και θεραφιν και γλυπτον και χωνευτον και νυν γνωτε τι ποιησετε
- 15 και εξεκλιναν εκει και εισηλθουσαν εις τον οικον του παιδαριου του λευιτου εις τον οικον μιχα και ησπασαντο αυτον
- 16 και οι εξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα εστηλωμενοι παρα την θυραν του πυλωνος οι εκ των υιων δαν
- 17 και ανεβησαν οι πεντε ανδρες οι πορευομενοι κατασκευασθαι την γην επελθοντες εκει ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ο ιερευς εστηλωμενος παρα τη θυρα του πυλωνος και οι εξακοσιοι ανδρες οι περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα
- 18 και ουτοι εισηλθον εις οικον μιχα και ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ειπεν προς αυτους ο ιερευς τι υμεις ποιειτε
- 19 και ειπαν προς αυτον κωφευσον επιθες την χειρα σου επι το στομα σου και ελθε μεθ' ημων και εση ημιν εις πατερα και εις ιερα μη βελτιον ειναι σε ιερα οικου ανδρος ενος η γινεσθαι σε ιερα φυλης και συγγενειας εν ισραηλ
- 20 και ηγαθυνθη η καρδια του ιερεως και ελαβεν το εφουδ και το θεραφιν και το γλυπτον και το χωνευτον και εισηλθεν εν μεσω του λαου
- 21 και επεστρεψαν και απηλθαν και εταξαν την πανοικιαν και την κτησιν αυτου την ενδοξον εμπροσθεν αυτων
- 22 αυτων δε μεμακρυγκοτων απο του οικου μιχα και ιδου μιχα και οι ανδρες οι συν τω οικω μετα μιχα εκραζον κατοπισω υιων δαν
- 23 και επεστρεψαν οι υιοι δαν τα προσωπα αυτων και ειπαν προς μιχα τι εστιν σοι οτι εκραξας
- 24 και ειπεν μιχα οτι το γλυπτον μου ο ποιησα εμαυτω ελαβετε και τον ιερα και απηλθατε και τι εμοι ετι και τι τουτο λεγετε μοι τι τουτο κραξεις
- 25 και ειπον προς αυτον οι υιοι δαν μη ακουσθητω δη η φωνη σου μεθ' ημων μηποτε απαντησωσιν υμιν ανδρες κατωδουνοι ψυχη και προσθησεις την ψυχην σου και την ψυχην του οικου σου
- 26 και επορευθησαν οι υιοι δαν εις την οδον αυτων και ειδεν μιχα οτι ισχυροτεροι εισιν αυτου και εξενευσεν και ανεστρεψεν εις τον οικον αυτου

- 27 και αυτοι ελαβον οσα εποιησεν μιχα και τον ιερα ος ην αυτω και ηλθον εως λαισα επι λαον ησυχάζοντα και πεποιθота και επαταζαν αυτους εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπερησαν
- 28 και ουκ εστιν εξαιρουμενος οτι μακραν εστιν απο σιδωνιον και λογος ουκ εστιν αυτοις μετα ανθρωπων και αυτη εν κοιλαδι η εστιν του οικου ροωβ και ωκοδομησαν την πολιν και κατοκησαν εν αυτη
- 29 και εκαλεσαν το ονομα της πολεως δαν κατα το ονομα του πατρος αυτων ος εγενηθη τω ισραηλ και ην λαις ονομα τη πολει το προτερον
- 30 και ανεστησαν εαυτοις οι υιοι του δαν το γλυπτον μιχα και ιωναθαν υιος γηρσωμ υιου μουση αυτος και οι υιοι αυτου ησαν ιερεις τη φυλη δαν εως της ημερας της μετοικεσις της γης
- 31 και εταξαν εαυτοις το γλυπτον μιχα ο εποιησεν πασας τας ημερας οσας ην ο οικος του θεου εν σηλω
- 1 και εγενετο εν ταις ημεραις εκειναις και βασιλευς ουκ ην εν ισραηλ και εγενετο ανηρ λευιτης παροικων εν μηροις ορους εφραιμ και ελαβεν ο ανηρ εαυτω γυναικα παλλακην εκ βηθλεεμ ιουδα
- 2 και ωργισθη αυτω η παλλακη αυτου και απηλθεν απ' αυτου εις τον οικον του πατρος αυτης εις βηθλεεμ ιουδα και εγενετο εκει ημερας τετραμηνον
- 3 και ανεστη ο ανηρ αυτης και επορευθη κατοπισθεν αυτης του λαλησαι επι την καρδιαν αυτης του διαλλαξαι αυτην εαυτω και απαγαγειν αυτην παλιν προς αυτον και το παιδαριον αυτου μετ' αυτου και ζευγος υποζυγιων και επορευθη εως οικου του πατρος αυτης και ειδεν αυτον ο πατηρ της νεανιδος και παρην εις απαντησιν αυτου
- 4 και εισηγαγεν αυτον ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος και εκαθισεν μετ' αυτου ημερας τρεις και εφαγον και επιον και υνωσαν εκει
- 5 και εγενηθη τη ημερα τη τεταρτη και ωρθρισαν το πρωι και ανεστη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον γαμβρον αυτου στηρισον την καρδιαν σου κλασματι αρτου και μετα τουτο πορευεσθε
- 6 και εκαθισαν και εφαγον αμφοτεροι επι το αυτο και επιον και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον ανδρα αρξαμενος αυλισθητι και αγαθυνθητω η καρδια σου
- 7 και ανεστη ο ανηρ απελθειν και εβιασατο αυτον ο γαμβρος αυτου και παλιν ηυλισθη εκει
- 8 και ωρθρισεν το πρωι τη ημερα τη πεμπτη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος στηρισον την καρδιαν σου αρτω και στρατευθητι εως κληνη η ημερα και εφαγον και επιον αμφοτεροι
- 9 και ανεστη ο ανηρ του απελθειν αυτος και η παλλακη αυτου και το παιδαριον αυτου και ειπεν αυτω ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος ιδου δη εις εσπεραν κεκλικεν η ημερα καταλυσον ωδε ετι σημερον και αγαθυνθητω η καρδια σου και ορθριετε αυριον εις την οδον υμων και απελευση εις το σκηνωμα σου
- 10 και ουκ ηθελησεν ο ανηρ αυλισθηται και ανεστη και απηλθεν και παρεγενοντο εως κατεναντι ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και μετ' αυτου ζευγος υποζυγιων επισεσαγμενων και η παλλακη αυτου μετ' αυτου
- 11 ετι αυτων οντων κατα ιεβους και η ημερα κεκλικυια σφοδρα και ειπεν το παιδαριον προς τον κυριον αυτου δευρο δη και εκκλινωμεν εις την πολιν του ιεβουσαιου ταυτην και αυλισθωμεν εν αυτη
- 12 και ειπεν ο κυριος αυτου προς αυτον ου μη εκκλινω εις πολιν αλλοτριου η ουκ εστιν εκ των υιων ισραηλ και παρελευσομεθα εως γαββα
- 13 και ειπεν τω παιδαριω αυτου δευρο και εισελθωμεν εις ενα των τοπων και αυλισθωμεν εν γαββα η εν ραμα
- 14 και παρηλθον και απηλθον εδω γαρ ο ηλιος εχομενα της γαββα η εστιν του βενιαμιν
- 15 και εξεκλιναν εκει του εισελθειν καταλυσαι εν γαββα και εισηλθον και εκαθισαν εν τη πλατεια της πολεως και ουκ εστιν ανηρ ο συναγων αυτους εις τον οικον καταλυσαι
- 16 και ιδου ανηρ πρεσβυτης εισηλθεν απο των εργαων αυτου εκ του αγρου εσπερας και ο ανηρ εξ ορους εφραιμ και αυτος παρωκει εν γαββα και οι ανδρες του τοπου υιοι βενιαμιν
- 17 και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν τον ανδρα τον οδοιπορον εν τη πλατεια της πολεως και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης που πορευη και ποθεν ερχη
- 18 και ειπεν προς αυτον διαβαινομεν ημεις εκ βηθλεεμ της ιουδα εως μηρων ορους του εφραιμ εγω δε εκειθεν ειμι και επορευθη εν βηθλεεμ ιουδα και εις τον οικον μου εγω α ποτρεχω και ουκ εστιν ανηρ συναγων με εις την οικιαν
- 19 και γε αχυρα και χορτασματα υπαρχει τοις ονοις ημων και γε αρτος και οινος υπαρχει μοι και τη δουλη σου και τω παιδαριω τοις δουλοις σου ουκ εστιν υστερημα παντος προ αγματος

- 20 και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης ειρηνη σοι πλην παν το υστερημα σου επ' εμε πλην εν τη πλατεια μη καταλυσης
- 21 και εισηγαγεν αυτον εις την οικιαν αυτου και παρεβαλεν τοις υποζυγιοις αυτου και ενιψαντο τους ποδας αυτων και εφαγον και επιον
- 22 αυτων δε αγαθονθεντων τη καρδια αυτων και ιδου οι ανδρες της πολεως υιοι παρανομων περιεκυκλωσαν την οικιαν και εκρουσαν την θυραν και ειπαν προς τον ανδρα τον κ υριον της οικιας τον πρεσβυτην λεγοντες εξαγαγε τον ανδρα τον εισελθοντα εις την οικιαν σου ινα γνωμεν αυτον
- 23 και εξηλθεν προς αυτους ο ανηρ ο κυριος της οικιας και ειπεν προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε δη μετα το εισεληλυθεναι τον ανδρα τουτον εις την οικιαν μο υ μη ποιησητε την αφροσυνην ταυτην
- 24 ιδου η θυγατηρ μου η παρθενος και η παλλακη αυτου εξαξω δη αυτας και ταπεινωσατε αυτας και ποιησατε αυταις το αγαθον εν οφθαλμοις υμων και τω ανδρι τουτω μη ποιησητε το ρημα της αφροσυνης ταυτης
- 25 και ουκ ηθελησαν οι ανδρες ακουσαι αυτου και επελαβετο ο ανηρ της παλλακης αυτου και εξηγαγεν αυτην προς αυτους εξω και εγνωσαν αυτην και ενεπαιξαν αυτη ολην την νυκτα εως το πρωι και εξαπεστειλαν αυτην αμα τω αναβαινειν τον ορθρον
- 26 και ηλθεν η γυνη το προς πρωι και επεσεν παρα την θυραν του πυλωνος του οικου του ανδρος ου ην ο κυριος αυτης εκει εως ου διεφαισεν
- 27 και ανεστη ο κυριος αυτης το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας του οικου και εξηλθεν του απελθειν την οδον αυτου και ιδου η γυνη η παλλακη αυτου πεπτωκυια παρα την θυραν και αι χειρες αυτης επι το προθυρον
- 28 και ειπεν προς αυτην αναστηθι και απελθωμεν και ουκ απεκριθη αυτω αλλα τεθνηκει και ανελαβεν αυτην επι το υποζυγιον και ανεστη ο ανηρ και απηλθεν εις τον τοπον αυτου
- 29 και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ελαβεν την μαχαιραν και επελαβετο της παλλακης αυτου και εμελισεν αυτην κατα τα οστα αυτης εις δωδεκα μεριδας και εξαπεστειλεν αυτας εις πασας τας φυλας ισραηλ
- 30 και εγενετο πας ο ορων ελεγεν ουτε εγενηθη ουτε ωφθη ουτως απο της ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και ενετειλατο τοις ανδρασιν οις εξαπεστειλεν λεγων ταδε ερειτε προς παντα ανδρα ισραηλ ει γεγονεν κατα το ρημα τουτο απο της ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης θεσθε δη εαυτοις βουλην περι αυτης και λαλησατε
- 1 και εξηλθον παντες οι υιοι ισραηλ και εξεκκλησιασθη πασα η συναγωγη ως ανηρ εις απο δαν και εως βηρσαββε και γη γαλααδ προς κυριον εις μασσηφα
- 2 και εστη το κλιμα παντος του λαου πασαι αι φυλαι ισραηλ εν τη εκκλησια του λαου του θεου τετρακοσiai χιλιαδες ανδρων πεζων σπωμενων ρομφαιαν
- 3 και ηκουσαν οι υιοι βενιαμιν οτι ανεβησαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον εις μασσηφα και ειπαν οι υιοι ισραηλ λαλησατε που εγενετο η κακια αυτη
- 4 και απεκριθη ο ανηρ ο λευιτης ο ανηρ της γυναικος της πεφονευμενης και ειπεν εις γαβαα της βενιαμιν ηλθον εγω και η παλλακη μου καταλυσαι
- 5 και ανεστησαν επ' εμε οι ανδρες οι παρα της γαβαα και περιεκυκλωσαν επ' εμε την οικιαν νυκτος και εμε ηθελησαν αποκτειναι και την παλλακην μου εταπεινωσαν και ενεπαιξαν αυτη και απεθανεν
- 6 και επελαβομην της παλλακης μου και εμελισα αυτην και εξαπεστειλα εν παντι οριω κληρονομιας ισραηλ οτι εποιησαν αφροσυνην εν τω ισραηλ
- 7 ιδου παντες υμεις οι υιοι ισραηλ δοτε εαυτοις λογον και βουλην
- 8 και ανεστη πας ο λαος ως ανηρ εις λεγων ουκ εισελευσομεθα ανηρ εις το σκηνωμα αυτου και ουκ εκκλινουμεν ανηρ εις τον οικον αυτου
- 9 και νυν τουτο το ρημα ο ποιησομεν τη γαβαα αναβησομεθα επ' αυτην εν κληρω
- 10 και λημψομεθα δεκα ανδρας τοις εκατον και εκατον τοις χιλιοις και χιλιοις τοις μυριοις λαβειν επισιτισμον τω λαω τοις εισπορευομενοις επιτελεσαι τη γαβαα του βενιαμιν κατα πασαν την αφροσυνην ην εποιησαν εν ισραηλ
- 11 και συνηχθη πας ανηρ ισραηλ εκ των πολεων ως ανηρ εις ερχομενοι
- 12 και εξαπεστειλαν αι φυλαι ισραηλ ανδρας εν παση φυλη βενιαμιν λεγοντες τις η κακια αυτη η γενομενη εν υμιν
- 13 και νυν δοτε τους ανδρας τους ασεβεις τους εν γαβαα τους υιους βελιαλ και θανατωσομεν αυτους και εξαρουμεν κακιαν εξ ισραηλ και ουκ ηθελησαν οι υιοι βενιαμιν εισακουσαι της φωνης των αδελφων αυτων των υιων ισραηλ
- 14 και συνηχθησαν οι υιοι βενιαμιν εκ των πολεων αυτων εις γαβαα εξελθειν του πολεμησαι μετα υιων ισραηλ

- 15 και επεσκεπησαν οι υιοι βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη εκ των πολεων εικοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν χωρις των κατοικουντων την γαβαα ουτοι επεσκεπησαν επτακοσιοι ανδρες νεανισκοι εκλεκτοι
- 16 αμφοτεροδεξιοι παντες ουτοι σφενδονηται βαλλοντες λιθους προς την τριχα και ου διαμαρτανοντες
- 17 και πας ανηρ ισραηλ επεσκεπησαν χωρις των υιων βενιαμιν τετρακοσια χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν παντες ουτοι ανδρες πολεμισται
- 18 και ανεστησαν και ανεβησαν εις βαιθηλ και επηρωτησαν εν τω θεω και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις αναβησεται ημιν αφηγουμενος πολεμησαι μετα βενιαμιν και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται αφηγουμενος
- 19 και ανεστησαν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον επι την γαβαα
- 20 και εξηλθεν πας ανηρ ισραηλ εις πολεμον μετα βενιαμιν και παρεταξαντο μετ' αυτων εις πολεμον ανηρ ισραηλ προς την γαβαα
- 21 και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εκ της πολεως και διεφθειραν εν ισραηλ εν τη ημερα εκεινη δυο και εικοσι χιλιαδας ανδρων επι την γην
- 22 και ενισχυσεν ανηρ ισραηλ και προσεθεντο παραταξασθαι πολεμον εν τω τοπω ω παρεταξαντο εκει εν τη ημερα τη πρωτη
- 23 και ανεβησαν οι υιοι ισραηλ και εκλαυσαν ενωπιον κυριου εως εσπερας και επηρωτησαν εν κυριω λεγοντες ει προσθω προσεγγισαι εις πολεμον μετα βενιαμιν του αδελφου μου ου και ειπεν κυριος αναβητε προς αυτον
- 24 και προσηλθοσαν οι υιοι ισραηλ προς βενιαμιν εν τη ημερα τη δευτερα
- 25 και εξηλθεν βενιαμιν εις απαντησιν αυτων εκ της γαβαα εν τη ημερα τη δευτερα και διεφθειρεν εκ του λαου οκτωκαιδεκα χιλιαδας ανδρων επι την γην παντες ουτοι εσπασμενοι ρομφαιαν
- 26 και ανεβησαν παντες οι υιοι ισραηλ και πας ο λαος και ηλθοσαν εις βαιθηλ και εκλαυσαν εναντι κυριου και ενηστευσαν εν τη ημερα εκεινη και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα σωτηριου εναντι κυριου
- 27 και επηρωτησαν οι υιοι ισραηλ εν κυριω και εκει η κιβωτος διαθηκης κυριου εν ταις ημεραις εκειναις
- 28 και φινεες υιος ελααζαρ υιου ααρων παρεστηκως ενωπιον αυτης εν ταις ημεραις εκειναις λεγων ει προσθω ετι εξελθειν εις πολεμον μετα υιων βενιαμιν του αδελφου μου η κοπασω και ειπεν κυριος αναβητε οτι αυριον παραδωσω αυτον εν χειρι σου
- 29 και εθηκαν οι υιοι ισραηλ ενεδρα εν τη γαβαα κυκλω
- 30 και εταξαν ισραηλ προς τον βενιαμιν εν τη ημερα τη τριτη και παρεταξαντο προς γαβαα καθως απαξ και απαξ
- 31 και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εις απαντησιν του λαου και εξειλκυσθησαν εκ της πολεως και ηρξαντο τυπτειν εκ του λαου καθως απαξ και απαξ εν ταις οδοις η εστιν μια αναβαινουσα εις βαιθηλ και μια αναβαινουσα εις γαβαα εν τω αγρω ωσει τριακοντα ανδρας εν τω ισραηλ
- 32 και ειπαν οι υιοι βενιαμιν προσκοπτουσιν ενωπιον ημων καθως εμπροσθεν και οι υιοι ισραηλ ειπαν φυγωμεν και εκσπασωμεν αυτους εκ της πολεως εις τας οδους
- 33 και πας ανηρ ισραηλ ανεστη εκ του τοπου αυτου και παρεταξαντο εν βααλθαμαρ και το ενεδρον ισραηλ επαλαιεν εκ του τοπου αυτου απο δυσμων της γαβαα
- 34 και παρεγενοντο εξ εναντιας της γαβαα δεκα χιλιαδες ανδρων εκλεκτων εκ παντος ισραηλ και ο πολεμος εβαρυνθη και αυτοι ουκ εγνωσαν οτι αφηπται αυτων η κακια
- 35 και ετροπωσεν κυριος τον βενιαμιν κατα προσωπον ισραηλ και διεφθειραν οι υιοι ισραηλ εν τω βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη εικοσι και πεντε χιλιαδας και εκατον ανδρας παντες ουτοι σπωμενοι ρομφαιαν
- 36 και ειδεν βενιαμιν οτι τετροπωται και εδωκεν ανηρ ισραηλ τω βενιαμιν τοπον οτι ηλπισαν επι το ενεδρον ο εταξαν προς την γαβαα
- 37 και το ενεδρον ωρμησεν και εξεχυθησαν προς την γαβαα και επορευθη το ενεδρον και επαταξαν ολην την πολιν εν στοματι ρομφαιας
- 38 και η συνταγη ην ανδρι ισραηλ προς το ενεδρον του ανενεγκαι αυτους πυρσον του καπνου της πολεως
- 39 και ανεστρεψαν ανηρ ισραηλ εν τω πολεμω και βενιαμιν ηρκαται του τυπτειν τραυματιας εν τω ανδρι ισραηλ ωσει τριακοντα ανδρας οτι ειπαν πλην τροπουμενος τροπουται εναντιον ημων καθως ο πολεμος ο εμπροσθεν
- 40 και ο πυρσος ηρξατο αναβαινειν εκ της πολεως στυλος καπνου και επεβλεψεν βενιαμιν οπισω αυτου και ιδου ανεβη συντελεια της πολεως εις τον ουρανον
- 41 και ανηρ ισραηλ απεστρεψεν και εσπευσεν ανηρ βενιαμιν και ειδεν οτι ηπται αυτου η κακια

42 και εκλιναν ενωπιον ανδρος ισραηλ εις την οδον της ερημου και ο πολεμος κατεφθασεν αυτον και οι απο των πολων διεφθειραν αυτον εν μεσω αυτων
43 και εκοψαν τον βενιαμιν καταπαυσαι αυτον καταπαυσιν και κατεπατησαν αυτον εως εξ εναντιας της γαβαα απο ανατολων ηλιου
44 και επεσαν εκ του βενιαμιν οκτωκαιδεκα χιλιαδες ανδρων συν πασιν τουτοις ανδρες δυνατοι
45 και εξεκλιναν και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν την ρεμμων και εκαλαμησαντο εν ταις οδοις πεντε χιλιαδας ανδρων και προσεκολληθησαν οπισω αυτου εως γαδαα
μ και επαταξαν εξ αυτων δισχιλιους ανδρας
46 και εγενοντο παντες οι πεπτωκοτες εν τω βενιαμιν εικοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν εν τη ημερα εκεινη συν πασι τουτοις ανδρες δυνατοι
47 και εξεκλιναν και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν την ρεμμων εξακοσιοι ανδρες και εκαθισαν εν τη πετρα ρεμμων τετραμηνον
48 και ανηρ ισραηλ απεκλεισεν τους υιους βενιαμιν και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας απο πολεως εξης εως κτηνους εως παντος του ευρεθεντος εις πασας τας πολεις και
ι τας πολεις τας ευρεθεισας εξαπεστειλαν εν πυρι
1 και ανηρ ισραηλ ωμοσεν εν μασσηφα λεγων ανηρ εξ ημων ου δωσει την θυγατερα αυτου τω βενιαμιν εις γυναικα
2 και παρεγενοντο πας ο λαος εις μασσηφα και βαιθηλ και εκαθισαν εκει εως εσπερας ενωπιον του θεου και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν
3 και ειπαν ινα τι κυριε ο θεος ισραηλ εγενηθη αυτη εν τω ισραηλ του επισκεπηται σημερον εν τω ισραηλ φυλην μιαν
4 και εγενετο εν τη επαυριον και ωρθρισεν ο λαος και ωκοδομησαν εκει θυσιαστηριον και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα σωτηριου
5 και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις ο μη αναβας εν τη εκκλησια εκ πασων φυλων ισραηλ προς κυριον οτι ορκος μεγας ην τω μη αναβαντι προς κυριον εις μασσηφα λεγοντες θανατω
αποθανειται
6 και παρεκληθησαν οι υιοι ισραηλ περι βενιαμιν του αδελφου αυτων και ειπαν αφηρηται σημερον φυλη μια εξ ισραηλ
7 τι ποιησωμεν αυτοις τοις υπολειφθεισιν εις γυναικας και ημεις ωμοσαμεν εν κυριω του μη δουναι αυτοις απο των θυγατερων ημων εις γυναικας
8 και ειπαν τις μια των φυλων ισραηλ ητις ουκ ανεβη προς κυριον εις μασσηφα και ιδου ουκ ηλθεν ανηρ εις την παρεμβολην απο ιαβις γαλααδ εις την εκκλησιαν
9 και επεσκεπη ο λαος και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ
10 και απεστειλαν εκει η συναγωγη δωδεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων της δυναμεως και εντειλαντο αυτοις λεγοντες πορευθητε και παταξατε παντας τους κατοικουντας ι
αβις γαλααδ εν στοματι ρομφαιας και τας γυναικας και τον λαον
11 και ουτος ο λογος ον ποιησετε παν αρσενικον και πασαν γυναικα γνωσκουσαν κοιτην αρσενος αναθεματιειτε
12 και ευρον απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ τετρακοσιας νεανιδας παρθενους αι ουκ εγνωσαν ανδρα εις κοιτην αρσενος και ηγον αυτας εις την παρεμβολην εις σηλω η εσ
τιν εν γη χανααν
13 και απεστειλεν πασα η συναγωγη και ελαλησαν προς βενιαμιν τον εν τη πετρα ρεμμων και εκαλεσαν αυτους εις ειρηνην
14 και απεστρεψεν βενιαμιν προς τους υιους ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και εδωκαν αυτοις τας γυναικας αιτινες ησαν εκ των γυναικων ιαβις γαλααδ και ηρεσεν αυτοις ουτως
15 και ο λαος παρεκληθη τω βενιαμιν οτι εποησεν κυριος διακοπην εν ταις φυλαις ισραηλ
16 και ειπαν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τι ποιησωμεν τοις επιλοιποις εις γυναικας οτι ηφανισται εκ του βενιαμιν γυνη
17 και ειπαν κληρονομια διασεσωσμενη τω βενιαμιν και ου μη εξαλειφθη φυλη εξ ισραηλ
18 και ημεις ου δυνησομεθα δουναι αυτοις γυναικας απο των θυγατερων ημων οτι ωμοσαμεν οι υιοι ισραηλ λεγοντες επικαταρατος ο διδους γυναικα τω βενιαμιν
19 και ειπαν εορτη τω κυριω εν σηλω αφ' ημερων εις ημερας η εστιν απο βορρα της βαιθηλ κατ' ανατολας ηλιου εν τη οδω τη αναβαινουση εκ βαιθηλ εις σικιμα και απο νοτου
του λιβανου της λεβωνα
20 και εντειλαντο τοις υιοις βενιαμιν λεγοντες διελθατε και ενεδρευσατε εν τοις αμπελωσιν
21 και οψεσθε και ιδου ως αν εξελθωσιν αι θυγατρες των κατοικουντων σηλω εν σηλω χορευσαι εν χοροις και εξελευσεσθε απο των αμπελωνων και αρπασετε ανηρ εαυτω γυν
αικα απο των θυγατερων σηλω και απελευσεσθε εις γην βενιαμιν

22 και εσται οταν ελθωσιν οι πατερες αυτων η οι αδελφοι αυτων κρινεσθαι προς υμας και ερωμεν προς αυτους ελεησατε αυτους οτι ουκ ελαβον ανηρ γυναικα αυτου εν τω πολε
μω ου γαρ υμεις δεδωκατε αυτοις κατα τον καιρον επλημμελησατε

23 και εποιησαν ουτως οι υιοι βενιαμιν και ελαβον γυναικας κατα τον αριθμον αυτων απο των χορευουσων ας διηρπασαν και απηλθον και απεστρεψαν επι την κληρονομιαν αυ
των και οικοδομησαν εαυτοις πολεις και κατοκησαν εν αυταις

24 και περιεπατησαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ εν τω καιρω εκεινω ανηρ εις την φυλην αυτου και εις την συγγενειαν αυτου και απηλθον εκειθεν ανηρ εις την κληρονομιαν αυτου

25 εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ εκαστος το ευθεσ εν οφθαλμοις αυτου εποιει .

1 και εγενετο εν τω κρινειν τους κριτας και εγενετο λιμος εν τη γη και επορευθη ανηρ απο βαιθλεεμ της ιουδα του παροικησαι εν αγρω μωαβ αυτοσ και η γυνη αυτου και οι υι
οι αυτου

2 και ονομα τω ανδρι αβιμελεχ και ονομα τη γυναικι αυτου νωεμιν και ονομα τοις δυσιν υιοις αυτου μααλων και χελαιων εφραθαιοι εκ βαιθλεεμ της ιουδα και ηλθοσαν εις αγρ
ον μωαβ και ησαν εκει

3 και απεθανεν αβιμελεχ ο ανηρ της νωεμιν και κατελειφθη αυτη και οι δυο υιοι αυτης

4 και ελαβουσαν εαυτοις γυναικας μωαβιτιδας ονομα τη μια ορφα και ονομα τη δευτερα ρουθ και κατοκησαν εκει ως δεκα ετη

5 και απεθανον και γε αμφοτεροι μααλων και χελαιων και κατελειφθη η γυνη απο του ανδρος αυτης και απο των δυο υιων αυτης

6 και ανεστη αυτη και αι δυο νυμφαι αυτης και απεστρεψαν εξ αγρου μωαβ οτι ηκουσαν εν αγρω μωαβ οτι επεσκεπται κυριος τον λαον αυτου δουναι αυτοις αρτους

7 και εξηλθεν εκ του τοπου ου ην εκει και αι δυο νυμφαι αυτης μετ' αυτης και επορευοντο εν τη οδω του επιστρεψαι εις την γην ιουδα

8 και ειπεν νωεμιν ταις νυμφαις αυτης πορευεσθε δη αποστραφητε εκαστη εις οικον μητροσ αυτης ποιησαι κυριος μεθ' υμων ελεος καθως εποιησατε μετα των τεθνηκοτων και
μετ' εμου

9 δωη κυριος υμιν και ευροιτε αναπαυσιν εκαστη εν οικω ανδρος αυτης και κατεφιλησεν αυτας και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν

10 και ειπαν αυτη μετα σου επιστρεφομεν εις τον λαον σου

11 και ειπεν νωεμιν επιστραφητε δη θυγατερες μου και ινα τι πορευεσθε μετ' εμου μη ετι μοι υιοι εν τη κοιλια μου και εσονται υμιν εις ανδρας

12 επιστραφητε δη θυγατερες μου διοτι γεγηρακα του μη ειναι ανδρι οτι ειπα οτι εστιν μοι υποστασις του γενηθηναι με ανδρι και τεξομαι υιοις

13 μη αυτους προσδεξεσθε εως ου αδρυνθωσιν η αυτοις κατασχεθησεσθε του μη γενεσθαι ανδρι μη δη θυγατερες μου οτι επικρανθη μοι υπερ υμασ οτι εξηλθεν εν εμοι χειρ κυρι
ου

14 και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν ετι και κατεφιλησεν ορφα την πενθεραν αυτης και επεστρεψεν εις τον λαον αυτης ρουθ δε ηκολουθησεν αυτη

15 και ειπεν νωεμιν προς ρουθ ιδου ανεστρεψεν η συννυμφος σου προς λαον αυτης και προς τους θεουσ αυτης επιστραφητι δη και συ οπισω της συννυμφου σου

16 ειπεν δε ρουθ μη απαντησαι εμοι του καταλιπειν σε η αποστρεψαι οπισθεν σου οτι συ οπου εαν πορευθης πορευσομαι και ου εαν αυλισθης αυλισθησομαι ο λαοσ σου λαοσ μου
και ο θεοσ σου θεοσ μου

17 και ου εαν αποθανης αποθανουμαι κακει ταφησομαι ταδε ποιησαι μοι κυριος και ταδε προσθειη οτι θανατοσ διαστελει ανα μεσον εμου και σου

18 ιδουσα δε νωεμιν οτι κραταιουται αυτη του πορευεσθαι μετ' αυτης εκοπασεν του λαλησαι προς αυτην ετι

19 επορευθησαν δε αμφοτεραι εως του παραγενεσθαι αυτας εις βαιθλεεμ και ηχησεν πασα η πολις επ' αυταις και ειπον αυτη εστιν νωεμιν

20 και ειπεν προς αυτας μη δη καλειτε με νωεμιν καλεσατε με πικραν οτι επικρανθη εν εμοι ο ικανοσ σφοδρα

21 εγω πληρης επορευθην και κενην απεστρεψεν με ο κυριος και ινα τι καλειτε με νωεμιν και κυριος εταπεινωσεν με και ο ικανοσ εκακωσεν με

22 και επεστρεψεν νωεμιν και ρουθ η μωαβιτις η νυμφη αυτης επιστρεφουσα εξ αγρου μωαβ αυται δε παρεγενηθησαν εις βαιθλεεμ εν αρχη θερισμου κριθων

1 και τη νωεμιν ανηρ γνωριμοσ τω ανδρι αυτης ο δε ανηρ δυνατοσ ισχυι εκ της συγγενειας αβιμελεχ και ονομα αυτω βοοσ

2 και ειπεν ρουθ η μωαβιτις προς νωεμιν πορευθω δη εις αγρον και συναξω εν τοις σταχυσιν κατοπισθεν ου εαν ευρω χαριν εν οφθαλμοις αυτου ειπεν δε αυτη πορευου θυγατερ

3 και επορευθη και συνελεξεν εν τω αγρω κατοπισθεν των θεριζοντων και περιεπεσεν περιπτωματι τη μεριδι του αγρου βοοσ του εκ συγγενειας αβιμελεχ

4 και ιδου βοος ηλθεν εκ βαιθλεεμ και ειπεν τοις θεριζουσιν κυριος μεθ' υμων και ειπον αυτω ευλογησαι σε κυριος
5 και ειπεν βοος τω παιδαριω αυτου τω εφεστωτι επι τους θεριζοντας τινος η νεανις αυτη
6 και απεκριθη το παιδαριον το εφεστος επι τους θεριζοντας και ειπεν η παις η μωαβιτις εστιν η αποστραφεισα μετα νοεμιν εξ αγρου μωαβ
7 και ειπεν συλλεξω δη και συναξω εν τοις δραγμασιν οπισθεν των θεριζοντων και ηλθεν και εστη απο πρωιθεν και εως εσπερας ου κατεπαυσεν εν τω αγρω μικρον
8 και ειπεν βοος προς ρουθ ουκ ηκουσας θυγατερ μη πορευθης εν αγρω συλλεξαι ετερω και συ ου πορευση εντευθεν ωδε κολληθητι μετα των κορασιων μου
9 οι οφθαλμοι σου εις τον αγρον ου εαν θεριζωσιν και πορευση κατοπισθεν αυτων ιδου ενετειλαμην τοις παιδαριοις του μη απασθαι σου και ο τι διψησεις και πορευθησθαι εις τα σκευη και πιεσαι οθεν αν υδρευωνται τα παιδαρια
10 και επεσεν επι προσωπον αυτης και προσεκνησεν επι την γην και ειπεν προς αυτον τι οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου του επιγνωναι με και εγω ειμι ξηνη
11 και απεκριθη βοος και ειπεν αυτη απαγγελια απηγγελη μοι οσα πεποιηκας μετα της πενθερας σου μετα το αποθανειν τον ανδρα σου και πως κατελιπες τον πατερα σου και την μητερα σου και την γην γενεσεως σου και επορευθης προς λαον ον ουκ ηδεις εχθες και τριτης
12 αποτεισαι κυριος την εργασιαν σου και γενοιτο ο μισθος σου πληρης παρα κυριου θεου ισραηλ προς ον ηλθες πεποιθεναι υπο τας πτερυγας αυτου
13 η δε ειπεν ευροιμι χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε οτι παρεκαλεσας με και οτι ελαλησας επι καρδιαν της δουλης σου και ιδου εγω εσομαι ως μια των παιδισκων σου
14 και ειπεν αυτη βοος ηδη ωρα του φαγειν προσελθε ωδε και φαγεσαι των αρτων και βαψεις τον ψωμον σου εν τω οξει και εκαθισεν ρουθ εκ πλαγιων των θεριζοντων και εβου νισεν αυτη βοος αλφιτον και εφαγεν και ενεπλησθη και κατελιπεν
15 και ανεστη του συλλεγειν και ενετειλατο βοος τοις παιδαριοις αυτου λεγων και γε ανα μεσον των δραγματων συλλεγετω και μη καταισχυνητε αυτην
16 και βασταζοντες βασταξατε αυτη και γε παραβαλλοντες παραβαλειτε αυτη εκ των βεβουνισμενων και αφετε και συλλεξει και ουκ επιτιμησετε αυτη
17 και συνελεξεν εν τω αγρω εως εσπερας και ερραβδισεν α συνελεξεν και εγενηθη ως οιφι κριθων
18 και ηρεν και εισηλθεν εις την πολιν και ειδεν η πενθερα αυτης α συνελεξεν και εξενεγκασα ρουθ εδωκεν αυτη α κατελιπεν εξ ων ενεπλησθη
19 και ειπεν αυτη η πενθερα αυτης που συνελεξας σημερον και που εποιησας ειη ο επιγνους σε ευλογημενος και απηγγειλεν ρουθ τη πενθερα αυτης που εποιησεν και ειπεν το ον ομα του ανδρος μεθ' ου εποιησα σημερον βοος
20 και ειπεν νοεμιν τη νυμφη αυτης ευλογητος εστιν τω κυριω οτι ουκ εγκατελιπεν το ελεος αυτου μετα των ζωντων και μετα των τεθνηκοτων και ειπεν αυτη νοεμιν εγγιζει ημιν ο ανηρ εκ των αγχιστευοντων ημας εστιν
21 και ειπεν ρουθ προς την πενθεραν αυτης και γε οτι ειπεν προς με μετα των παιδαριων μου προσκολληθητι εως αν τελεσωσιν ολον τον αμητον ος υπαρχει μοι
22 και ειπεν νοεμιν προς ρουθ την νυμφην αυτης αγαθον θυγατερ οτι επορευθης μετα των κορασιων αυτου και ουκ απαντησονται σοι εν αγρω ετερω
23 και προσεκολληθη ρουθ τοις κορασιοις βοος συλλεγειν εως ου συνετελεσεν τον θερισμον των κριθων και των πυρων και εκαθισεν μετα της πενθερας αυτης
1 ειπεν δε αυτη νοεμιν η πενθερα αυτης θυγατερ ου μη ζητησω σοι αναπαυσιν ινα ευ γενηται σοι
2 και νυν ουχι βοος γνωριμος ημων ου ης μετα των κορασιων αυτου ιδου αυτος λικμα τον αλωνα των κριθων ταυτη τη νυκτι
3 συ δε λουση και αλειψη και περιθησεις τον ιματισμον σου επι σεαυτη και αναβηση επι τον αλω μη γνωρισθης τω ανδρι εως ου συνετελεσαι αυτον πειν και φαγειν
4 και εσται εν τω κοιμηθηναι αυτον και γνωση τον τοπον οπου κοιματα εκει και ελευση και αποκαλυψεις τα προς ποδων αυτου και κοιμηθησθαι και αυτος απαγγειλει σοι α ποιησεις
5 ειπεν δε ρουθ προς αυτην παντα οσα εαν ειπης ποιησω
6 και κατεβη εις τον αλω και εποιησεν κατα παντα οσα ενετειλατο αυτη η πενθερα αυτης
7 και εφαγεν βοος και ηγαθυνθη η καρδια αυτου και ηλθεν κοιμηθηναι εν μεριδι της στοιβης η δε ηλθεν κρυφη και απεκαλυψεν τα προς ποδων αυτου
8 εγενετο δε εν τω μεσονυκτιω και εξεστη ο ανηρ και εταραχθη και ιδου γυνη κοιματα προς ποδων αυτου
9 ειπεν δε τις ει συ η δε ειπεν εγω ειμι ρουθ η δουλη σου και περιβαλεις το πτερυγιον σου επι την δουλην σου οτι αγχιστευσ ει συ

10 και ειπεν βοος ευλογημενη συ τω κυριω θεω θυγατερ οτι ηγαθυνας το ελεος σου το εσχατον υπερ το πρωτον το μη πορευθηναι σε οπισω νεανιων ειτοι πτωχος ειτοι πλουσιος
11 και νυν θυγατερ μη φοβου παντα οσα εαν ειπης ποιησω σοι οιδεν γαρ πασα φυλη λαου μου οτι γυνη δυναμεως ει συ
12 και οτι αληθως αγχιστευσ εγω ειμι και γε εστιν αγχιστευς εγγιων υπερ εμε
13 αυλισθητι την νυκτα και εσται το πρωι εαν αγχιστευση σε αγαθον αγχιστευετω εαν δε μη βουληται αγχιστευσαι σε αγχιστευσω σε εγω ζη κυριος κοιμηθητι εως πρωι
14 και εκοιμηθη προς ποδων αυτου εως πρωι η δε ανεστη προ του επιγυνωαι ανδρα τον πλησιον αυτου και ειπεν βοος μη γνωσθητω οτι ηλθεν γυνη εις τον αλωνα
15 και ειπεν αυτη φερε το περιζωμα το επανω σου και εκρατησεν αυτο και εμετρησεν εξ κριθων και επεθηκεν επ' αυτην και εισηλθεν εις την πολιν
16 και ρουθ εισηλθεν προς την πενθεραν αυτης η δε ειπεν τις ει θυγατερ και ειπεν αυτη παντα οσα εποιησεν αυτη ο ανηρ
17 και ειπεν αυτη τα εξ των κριθων ταυτα εδωκεν μοι οτι ειπεν προς με μη εισελθης κενη προς την πενθεραν σου
18 η δε ειπεν καθου θυγατερ εως του επιγυνωαι σε πως ου πεσειται ρημα ου γαρ μη ησυχαση ο ανηρ εως αν τελεση το ρημα σημερον
1 και βοος ανεβη επι την πυλην και εκαθισεν εκει και ιδου ο αγχιστευτης παρεπορευετο ον ειπεν βοος και ειπεν προς αυτον βοος εκκλινας καθισον ωδε κρυφιε και εξεκλινεν και
1 ι εκαθισεν
2 και ελαβεν βοος δεκα ανδρας απο των πρεσβυτερων της πολεως και ειπεν καθισατε ωδε και εκαθισαν
3 και ειπεν βοος τω αγχιστει την μεριδα του αγρου η εστιν του αδελφου ημων του αβιμελεχ η δεδοται νωεμιν τη επιστρεφουση εξ αγρου μωαβ
4 καγω ειπα αποκαλυψω το ους σου λεγων κτησαι εναντιον των καθημενων και εναντιον των πρεσβυτερων του λαου μου ει αγχιστευεις αγχιστευε ει δε μη αγχιστευεις αναγγει
5 λον μοι και γνωσομαι οτι ουκ εστιν παρεξ σου του αγχιστευσαι καγω ειμι μετα σε ο δε ειπεν εγω ειμι αγχιστευσω
6 και ειπεν βοος εν ημερα του κτησασθαι σε τον αγρον εκ χειρος νωεμιν και παρα ρουθ της μωαβιτιδος γυναικος του τεθνηκοτος και αυτην κτησασθαι σε δει ωστε αναστησαι
7 το ονομα του τεθνηκοτος επι της κληρονομιας αυτου
8 και ειπεν ο αγχιστευς ου δυνησομαι αγχιστευσαι εμαυτω μηποτε διαφθειρω την κληρονομιαν μου αγχιστευσον σεαυτω την αγχιστειαν μου οτι ου δυνησομαι αγχιστευσαι
9 και τουτο το δικαιομα εμπροσθεν εν τω ισραηλ επι την αγχιστειαν και επι το ανταλλαγμα του στησαι παν λογον και υπελευτο ο ανηρ το υποδημα αυτου και εδιδου τω πλησι
10 ον αυτου τω αγχιστευοντι την αγχιστειαν αυτου και τουτο ην μαρτυριον εν ισραηλ
11 και ειπεν ο αγχιστευς τω βοος κτησαι σεαυτω την αγχιστειαν μου και υπελευσατο το υποδημα αυτου και εδωκεν αυτω
12 και ειπεν βοος τοις πρεσβυτεροις και παντι τω λαω μαρτυρες υμεις σημερον οτι κεκτημαι παντα τα του αβιμελεχ και παντα οσα υπαρχει τω χειλαιων και τω μααλων εκ χειρο
13 ς νωεμιν
14 και γε ρουθ την μωαβιτιν την γυναικα μααλων κεκτημαι εμαυτω εις γυναικα του αναστησαι το ονομα του τεθνηκοτος επι της κληρονομιας αυτου και ουκ εξολεθρευθησεται
15 το ονομα του τεθνηκοτος εκ των αδελφων αυτου και εκ της φυλης λαου αυτου μαρτυρες υμεις σημερον
16 και ειποσαν πας ο λαος οι εν τη πυλη μαρτυρες και οι πρεσβυτεροι ειποσαν δωη κυριος την γυναικα σου την εισπορευομενην εις τον οικον σου ως ραχηλ και ως λειαν αι ωκο
17 δομησαν αμφοτεραι τον οικον ισραηλ και εποιησαν δυναμιν εν εφραθα και εσται ονομα εν βαιθλεεμ
18 και γενοιτο ο οικος σου ως ο οικος φαρες ον ετεκεν θαμαρ τω ιουδα εκ του σπερματος ου δωσει κυριος σοι εκ της παιδισκης ταυτης
19 και ελαβεν βοος την ρουθ και εγενηθη αυτω εις γυναικα και εισηλθεν προς αυτην και εδωκεν αυτη κυριος κησιν και ετεκεν υιον
20 και ειπαν αι γυναικες προς νωεμιν ευλογητος κυριος ος ου κατελυσε σοι σημερον τον αγχιστεια και καλεσαι το ονομα σου εν ισραηλ
21 και εσται σοι εις επιστρεφοντα ψυχην και του διαθρψαι την πολιαν σου οτι η νυμφη σου η αγαπησασα σε ετεκεν αυτον η εστιν αγαθη σοι υπερ επτα υιους
22 και ελαβεν νωεμιν το παιδιον και εθηκεν εις τον κολπον αυτης και εγενηθη αυτω εις τιθηνον
23 και εκαλεσαν αυτου αι γειτονες ονομα λεγουσαι ετεχθη υιος τη νωεμιν και εκαλεσαν το ονομα αυτου ωβηδ ουτος πατηρ ιεσσαι πατρος δαυιδ
24 και αυται αι γενεσεις φαρες φαρες εγεννησεν τον εσρων
25 εσρων δε εγεννησεν τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον αμιναδαβ
26 και αμιναδαβ εγεννησεν τον ναασσων και ναασσων εγεννησεν τον σαλμαν

21 και σαλμαν εγεννησεν τον βοος και βοος εγεννησεν τον ωβηδ
22 και ωβηδ εγεννησεν τον ιεσσα και ιεσσα εγεννησεν τον δαυιδ .
1 ανθρωπος ην εξ αρμαθαιμ σιφα εξ ορους εφραιμ και ονομα αυτω ελκανα υιος ιερεμειλ υιου ηλιου υιου θεοκε εν νασιβ εφραιμ
2 και τουτω δυο γυναικες ονομα τη μια αννα και ονομα τη δευτερα φεννανα και ην τη φεννανα παιδια και τη αννα ουκ ην παιδιον
3 και ανεβαινεν ο ανθρωπος εξ ημερων εις ημερας εκ πολεως αυτου εξ αρμαθαιμ προσκυνειν και θυειν τω κυριω θεω σαβαωθ εις σηλω και εκει ηλι και οι δυο υιοι αυτου οφνι και φινεες ιερεις του κυριου
4 και εγενηθη ημερα και εθυσεν ελκανα και εδωκεν τη φεννανα γυναικι αυτου και τοις υιοις αυτης και ταις θυγατρασιν αυτης μεριδας
5 και τη αννα εδωκεν μεριδα μιαν οτι ουκ ην αυτη παιδιον πλην οτι την ανναν ηγαπα ελκανα υπερ ταυτην και κυριος απεκλεισεν τα περι την μητραν αυτης
6 οτι ουκ εδωκεν αυτη κυριος παιδιον κατα την θλιψιν αυτης και κατα την αθυμιαν της θλιψεως αυτης και ηθυμει δια τουτο οτι συνεκλεισεν κυριος τα περι την μητραν αυτης του μη δουναι αυτη παιδιον
7 ουτως εποιει ενιαυτον κατ' ενιαυτον εν τω αναβαινειν αυτην εις οικον κυριου και ηθυμει και εκλαιεν και ουκ ησθιεν
8 και ειπεν αυτη ελκανα ο ανηρ αυτης αννα και ειπεν αυτω ιδου εγω κυριε και ειπεν αυτη τι εστιν σοι οτι κλαιεις και ινα τι ουκ εσθιεις και ινα τι τυπτει σε η καρδια σου ουκ α γαθος εγω σοι υπερ δεκα τεκνα
9 και ανεστη αννα μετα το φαγειν αυτους εν σηλω και κατεστη ενωπιον κυριου και ηλι ο ιερεις εκαθητο επι του διφρου επι των φλιων ναου κυριου
10 και αυτη κατωδυνος ψυχη και προσηυξατο προς κυριον και κλαιουσα εκλαυσεν
11 και ηυξατο ευχην κυριω λεγουσα αδωναι κυριε ελωαι σαβαωθ εαν επιβλεπων επιβλεψης επι την ταπεινωσιν της δουλης σου και μνησθης μου και δως τη δουλη σου σπερμα ανδρων και δωσω αυτον ενωπιον σου δοτον εως ημερας θανατου αυτου και οινον και μεθυσμα ου πιεται και σιδηρος ουκ αναβησεται επι την κεφαλην αυτου
12 και εγενηθη οτε επληθυνεν προσευχομενη ενωπιον κυριου και ηλι ο ιερεις εφυλαξεν το στομα αυτης
13 και αυτη ελαλει εν τη καρδια αυτης και τα χειλη αυτης εκινειτο και φωνη αυτης ουκ ηκουετο και ελογισατο αυτην ηλι εις μεθουσαν
14 και ειπεν αυτη το παιδαριον ηλι εως ποτε μεθυσθησθ περιελου τον οινον σου και πορευου εκ προσωπου κυριου
15 και απεκριθη αννα και ειπεν ουχι κυριε γυνη η σκληρα ημερα εγω ειμι και οινον και μεθυσμα ου πετωκα και εκχεω την ψυχην μου ενωπιον κυριου
16 μη δως την δουλην σου εις θυγατερα λοιμην οτι εκ πληθους αδολεσχιας μου εκτετακα εως νυν
17 και απεκριθη ηλι και ειπεν αυτη πορευου εις ειρηνην ο θεος ισραηλ δωη σοι παν αιτημα σου ο ητησω παρ' αυτου
18 και ειπεν ευρεν η δουλη σου χαριν εν οφθαλμοις σου και επορευθη η γυνη εις την οδον αυτης και εισηλθεν εις το καταλυμα αυτης και εφαγεν μετα του ανδρος αυτης και επινεν και το προσωπον αυτης ου συνεπεσεν ετι
19 και ορθριζουσιν το πρωι και προσκυνουσιν τω κυριω και πορευονται την οδον αυτων και εισηλθεν ελκανα εις τον οικον αυτου αρμαθαιμ και εγνω την ανναν γυναικα αυτου και εμνησθη αυτης κυριος
20 και συνελαβεν και εγενηθη τω καιρω των ημερων και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμουηλ και ειπεν οτι παρα κυριου θεου σαβαωθ ητησαμην αυτον
21 και ανεβη ο ανθρωπος ελκανα και πας ο οικος αυτου θυσαι εν σηλωμ την θυσιαν των ημερων και τας ευχας αυτου και πασας τας δεκατας της γης αυτου
22 και αννα ουκ ανεβη μετ' αυτου οτι ειπεν τω ανδρι αυτης εως του αναβηναι το παιδαριον εαν απογαλακτισω αυτο και οφθησεται τω προσωπω κυριου και καθησεται εκει εως αιωνος
23 και ειπεν αυτη ελκανα ο ανηρ αυτης ποιει το αγαθον εν οφθαλμοις σου καθου εως αν απογαλακτισης αυτο αλλα στησαι κυριος το εξελθον εκ του στοματος σου και εκαθισεν η γυνη και εθηλασεν τον υιον αυτης εως αν απογαλακτιση αυτον
24 και ανεβη μετ' αυτου εις σηλωμ εν μοσχω τριετιζοντι και αρτοις και οιφι σεμιδαλεως και νεβελ οινου και εισηλθεν εις οικον κυριου εν σηλωμ και το παιδαριον μετ' αυτων
25 και προσηγαγον ενωπιον κυριου και εσφαξεν ο πατηρ αυτου την θυσιαν ην εποιει εξ ημερων εις ημερας τω κυριω και προσηγαγεν το παιδαριον και εσφαξεν τον μοσχον και προσηγαγεν αννα η μητηρ του παιδαριου προς ηλι

26 και ειπεν εν εμοι κυριε ζη η ψυχη σου εγω η γυνη η καταστασα ενωπιον σου εν τω προσευξασθαι προς κυριον
27 υπερ του παιδαριου τουτου προσηυξαμην και εδωκεν μοι κυριος το αιτημα μου ο ητησαμην παρ' αυτου
28 καγω κιχρω αυτον τω κυριω πασας τας ημερας ας ζη αυτος χρησιν τω κυριω
1 και ειπεν εστερεωθη η καρδια μου εν κυριω υψωθη κερας μου εν θεω μου επλατυνθη επι εχθρους το στομα μου ευφρανθη εν σωτηρια σου
2 οτι ουκ εστιν αγιος ως κυριος και ουκ εστιν δικαιος ως ο θεος ημων ουκ εστιν αγιος πλην σου
3 μη καυχασθε και μη λαλειτε υψηλα μη εξελθατω μεγαλορρημοσυνη εκ του στοματος υμων οτι θεος γνωσεων κυριος και θεος ετοιμαζων επιτηδευματα αυτου
4 τοξον δυνατων ησθενησεν και ασθενουντες περιεζωσαντο δυναμιν
5 πληρεις αρτων ηλαττωθησαν και οι πεινωντες παρηκαν γην οτι στειρα ετεκεν επτα και η πολλη εν τεκνοις ησθενησεν
6 κυριος θανατοι και ζωογονει καταγει εις αδου και αναγει
7 κυριος πτωχιζει και πλουτιζει ταπεινοι και ανυψοι
8 ανιστα απο γης πενητα και απο κοπριας εγειρει πτωχον καθισαι μετα δυναστων λαων και θρονον δοξης κατακληρονομων αυτοις
9 διδους ευχην τω ευχομενω και ευλογησεν ετη δικαιου οτι ουκ εν ισχυι δυνατος ανηρ
10 κυριος ασθενη ποιησει αντιδικον αυτου κυριος αγιος μη καυχασθω ο φρονιμος εν τη φρονησει αυτου και μη καυχασθω ο δυνατος εν τη δυναμει αυτου και μη καυχασθω ο πλ
ουσιος εν τω πλουτω αυτου αλλ' η εν τούτω καυχασθω ο καυχωμενος συνειν και γινωσκειν τον κυριον και ποιειν κριμα και δικαιοσυνην εν μεσω της γης κυριος ανεβη εις ο
υρανους και εβροντησεν αυτος κρινει ακρα γης και διδωσιν ισχυν τοις βασιλευσιν ημων και υψωσει κερας χριστου αυτου
11 και κατελιπον αυτον εκει ενωπιον κυριου και απηλθον εις αρμαθαμ και το παιδαριον ην λειτουργων τω προσωπω κυριου ενωπιον ηλι του ιερεως
12 και οι υιοι ηλι του ιερεως υιοι λοιμοι ουκ ειδοτες τον κυριον
13 και το δικαιομα του ιερεως παρα του λαου παντος του θυοντος και ηρχετο το παιδαριον του ιερεως ως αν ηψηθη το κρεας και κρεαγρα τριοδους εν τη χειρι αυτου
14 και επαταξεν αυτην εις τον λεβητα τον μεγαν η εις το χαλκιον η εις την κυθραν παν ο εαν ανεβη εν τη κρεαγρα ελαμβανεν εαυτω ο ιερευς κατα ταδε εποιουν παντι ισραηλ τοι
ς ερχομενοις θυσαι κυριω εν σηλωμ
15 και πριν θυμιαθηναι το στεαρ ηρχετο το παιδαριον του ιερεως και ελεγεν τω ανδρι τω θυοντι δοσ κρεας οπτησαι τω ιερει και ου μη λαβω παρα σου εφθον εκ του λεβητος
16 και ελεγεν ο ανηρ ο θυων θυμιαθητω πρωτον ως καθηκει το στεαρ και λαβε σεαυτω εκ παντων ων επιθυμει η ψυχη σου και ειπεν ουχι οτι νυν δωσεις και εαν μη λημψομαι κ
ραταιως
17 και ην η αμαρτια των παιδαριων ενωπιον κυριου μεγαλη σφοδρα οτι ηθετουν την θυσιαν κυριου
18 και σαμουηλ ην λειτουργων ενωπιον κυριου παιδαριον περιεζωσμενον εφουδ βαρ
19 και διπλοιδα μικραν εποιησεν αυτω η μητηρ αυτου και ανεφερεν αυτω εξ ημερων εις ημερας εν τω αναβαινειν αυτην μετα του ανδρος αυτης θυσαι την θυσιαν των ημερων
20 και ευλογησεν ηλι τον ελκανα και την γυναικα αυτου λεγων αποτεισαι σοι κυριος σπερμα εκ της γυναικος ταυτης αντι του χρεους ου εχρησας τω κυριω και απηλθεν ο ανθρω
πος εις τον τοπον αυτου
21 και επεσκεψατο κυριος την ανναν και ετεκεν ετι τρεις υιους και δυο θυγατερας και εμεγαλυνθη το παιδαριον σαμουηλ ενωπιον κυριου
22 και ηλι πρεσβυτης σφοδρα και ηκουσεν α εποιουν οι υιοι αυτου τοις υιοις ισραηλ
23 και ειπεν αυτοις ινα τι ποιειτε κατα το ρημα τουτο ο εγω ακουω εκ στοματος παντος του λαου κυριου
24 μη τεκνα οτι ουκ αγαθη η ακοη ην εγω ακουω μη ποιειτε ουτως οτι ουκ αγαθα αι ακοαι ας εγω ακουω του μη δουλευειν λαον θεω
25 εαν αμαρτανων αμαρτη ανηρ εις ανδρα και προσευξονται υπερ αυτου προς κυριον και εαν τω κυριω αμαρτη τις προσευξεται υπερ αυτου και ουκ ηκουον της φωνης του πατ
ρος αυτων οτι βουλομενος εβουλετο κυριος διαφθειραι αυτοις
26 και το παιδαριον σαμουηλ επορευετο και εμεγαλυνετο και αγαθον και μετα κυριου και μετα ανθρωπων

27 και ηλθεν ανθρωπος θεου προς ηλι και ειπεν ταδε λεγει κυριος αποκαλυφθεις απεκαλυφθην προς οικον πατρος σου οντων αυτων εν γη αιγυπτω δουλων τω οικω φαραω
28 και εξελεξαμην τον οικον του πατρος σου εκ παντων των σκηπτρων ισραηλ εμοι ιερατευειν και αναβαινειν επι θυσιαστηριον μου και θυμιαν θυμιαμα και αιρειν εφουδ και εδωκα τω οικω του πατρος σου τα παντα του πυρος υιων ισραηλ εις βρωσιν
29 και ινα τι επεβλεψας επι το θυμιαμα μου και εις την θυσιαν μου αναιδει οφθαλμω και εδοξασας τους υιους σου υπερ εμε ενευλογισθαι απαρχης πασης θυσιας ισραηλ εμπροςθεν μου
30 δια τουτο ταδε ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ειπα ο οικος σου και ο οικος του πατρος σου διελευσεται ενωπιον μου εως αιωνος και νυν φησιν κυριος μηδαμως εμοι οτι αλλ' η του υς δοξαζοντας με δοξασω και ο εξουθενων με ατιμωθησεται
31 ιδου ημεραι ερχονται και εξολεθρευσω το σπερμα σου και το σπερμα οικου πατρος σου
32 και ουκ εσται σου πρεσβυτης εν οικω μου πασας τας ημερας
33 και ανδρα ουκ εξολεθρευσω σοι απο του θυσιαστηριου μου εκλιπειν τους οφθαλμους αυτου και καταρρειν την ψυχην αυτου και πας περισσευων οικου σου πεσουνται εν ρομφαια ανδρων
34 και τουτο σοι το σημειον ο ηξει επι τους δυο υιους σου τουτους οφνι και φινεες εν ημερα μια αποθανουνται αμφοτεροι
35 και αναστησω εμαυτω ιερα πιστον ος παντα τα εν τη καρδια μου και τα εν τη ψυχη μου ποιησει και οικοδομησω αυτω οικον πιστον και διελευσεται ενωπιον χριστου μου πασας τας ημερας
36 και εσται ο περισσευων εν οικω σου ηξει προσκυνειν αυτω οβολου αργυριου λεγων παραρριπων με επι μιαν των ιερατειων σου φαγειν αρτον
1 και το παιδαριον σαμουηλ ην λειτουργων τω κυριω ενωπιον ηλι του ιερεως και ρημα κυριου ην τιμιον εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην ορασις διαστελλουσα
2 και εγενετο εν τη ημερα εκεινη και ηλι εκαθευδεν εν τω τοπω αυτου και οι οφθαλμοι αυτου ηρξαντο βαρυνεσθαι και ουκ ηδυνατο βλεπειν
3 και ο λυχνος του θεου πριν επισκευασθηναι και σαμουηλ εκαθευδεν εν τω ναω ου η κιβωτος του θεου
4 και εκαλεσεν κυριος σαμουηλ σαμουηλ και ειπεν ιδου εγω
5 και εδραμεν προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και ειπεν ου κεκληκα σε αναστρεφε καθευδε και ανεστρεψεν και εκαθευδεν
6 και προσεθετο κυριος και εκαλεσεν σαμουηλ σαμουηλ και επορευθη προς ηλι το δευτερον και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και ειπεν ου κεκληκα σε αναστρεφε καθευδε
7 και σαμουηλ πριν η γνωναι θεον και αποκαλυφθηναι αυτω ρημα κυριου
8 και προσεθετο κυριος καλεσαι σαμουηλ εν τριτω και ανεστη και επορευθη προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και εσοφισατο ηλι οτι κυριος κεκληκεν το παιδαριον
9 και ειπεν αναστρεφε καθευδε τεκνον και εσται εαν καλεση σε και ερεις λαλει κυριε οτι ακουει ο δουλος σου και επορευθη σαμουηλ και εκοιμηθη εν τω τοπω αυτου
10 και ηλθεν κυριος και κατεστη και εκαλεσεν αυτον ως απαξ και απαξ και ειπεν σαμουηλ λαλει οτι ακουει ο δουλος σου
11 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ιδου εγω ποιω τα ρηματα μου εν ισραηλ ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου
12 εν τη ημερα εκεινη επεγερω επι ηλι παντα οσα ελαλησα εις τον οικον αυτου αρξομαι και επιτελεσω
13 και ανηγγελα αυτω οτι εκδικω εγω τον οικον αυτου εως αιωνος εν αδικιας υιων αυτου οτι κακολογουντες θεον υιοι αυτου και ουκ ενουθετει αυτους και ουδ' ουτως
14 ωμοσα τω οικω ηλι ει εξιλασθησεται αδικια οικου ηλι εν θυμιαματι και εν θυσιας εως αιωνος
15 και κοιμαται σαμουηλ εως πρωι και ωρθρισεν το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας οικου κυριου και σαμουηλ εφοβηθη απαγγελαι την ορασιν τω ηλι
16 και ειπεν ηλι προς σαμουηλ σαμουηλ τεκνον και ειπεν ιδου εγω
17 και ειπεν τι το ρημα το λαληθεν προς σε μη δη κρυψης απ' εμου ταδε ποιησαι σοι ο θεος και ταδε προσθει εαν κρυψης απ' εμου ρημα εκ παντων των λογων των λαληθεντω ν σοι εν τοις ωσιν σου
18 και απηγγειλεν σαμουηλ παντας τους λογους και ουκ εκρυψεν απ' αυτου και ειπεν ηλι κυριος αυτος το αγαθον ενωπιον αυτου ποιησει
19 και εμεγαλυνθη σαμουηλ και ην κυριος μετ' αυτου και ουκ επεσεν απο παντων των λογων αυτου επι την γην

- 20 και εγνωσαν πας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαββε οτι πιστος σαμουηλ εις προφητην τω κυριω
- 21 και προσεθετο κυριος δηλωθηναι εν σηλωμ οτι απεκαλυφθη κυριος προς σαμουηλ και επιστευθη σαμουηλ προφητης γενεσθαι τω κυριω εις παντα ισραηλ απ' ακρων της γης και εως ακρων και ηλι πρεσβυτης σφοδρα και οι υιοι αυτου πορευομενοι επορευοντο και πονηρα η οδος αυτων ενωπιον κυριου
- 1 και εγενηθη εν ταις ημεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εξηλθεν ισραηλ εις απαντησιν αυτοις εις πολεμον και παρεμβαλλουσιν επι αβενεζερ και οι αλλοφυλοι παρεμβαλλουσιν εν αφεκ
- 2 και παρατασσονται οι αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εκλινεν ο πολεμος και επταισεν ανηρ ισραηλ ενωπιον αλλοφυλων και επληγησαν εν τη παραταξει εν αγρω τεσσαρες χιλιαδες ανδρων
- 3 και ηλθεν ο λαος εις την παρεμβολην και ειπαν οι πρεσβυτεροι ισραηλ κατα τι επταισεν ημας κυριος σημερον ενωπιον αλλοφυλων λαβωμεν την κιβωτον του θεου ημων εκ σηλωμ και εξελθετω εν μεσω ημων και σωσει ημας εκ χειρος εχθρων ημων
- 4 και απεστειλεν ο λαος εις σηλωμ και αιρουσιν εκειθεν την κιβωτον κυριου καθημενου χερουβιμ και αμφοτεροι οι υιοι ηλι μετα της κιβωτου οφνι και φινεες
- 5 και εγενηθη ως ηλθεν κιβωτος κυριου εις την παρεμβολην και ανεκραξεν πας ισραηλ φωνη μεγαλη και ηχησεν η γη
- 6 και ηκουσαν οι αλλοφυλοι της κραυγης και ειπον οι αλλοφυλοι τις η κραυγη η μεγαλη αυτη εν παρεμβολη των εβραιων και εγνωσαν οτι κιβωτος κυριου ηκει εις την παρεμβολην
- 7 και εφοβηθησαν οι αλλοφυλοι και ειπον ουτοι οι θεοι ηκασιν προς αυτους εις την παρεμβολην ουαι ημιν εξελου ημας κυριε σημερον οτι ου γεγονεν τοιαυτη εχθες και τριτην ουαι ημιν τις εξελειται ημας εκ χειρος των θεων των στερεων τουτων ουτοι οι θεοι οι παταξαντες την αιγυπτον εν παση πληγη και εν τη ερημω
- 8 κραταιουσθε και γινεσθε εις ανδρας αλλοφυλοι μηποτε δουλευσητε τοις εβραιοις καθως εδουλευσαν ημιν και εσεσθε εις ανδρας και πολεμησατε αυτους
- 9 και επολεμησαν αυτους και πταιει ανηρ ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις σκηνωμα αυτου και εγενετο πληγη μεγαλη σφοδρα και επεσαν εξ ισραηλ τριακοντα χιλιαδες ταγματων
- 10 και κιβωτος θεου ελημφθη και αμφοτεροι υιοι ηλι απεθανον οφνι και φινεες
- 11 και εδραμεν ανηρ ιεμιναιος εκ της παραταξεως και ηλθεν εις σηλωμ εν τη ημερα εκεινη και τα ιματια αυτου διερρηγοτα και γη επι της κεφαλης αυτου
- 12 και ηλθεν και ιδου ηλι εκαθητο επι του διφρου παρα την πυλην σκοπευων την οδον οτι ην η καρδια αυτου εξεστηκρια περι της κιβωτου του θεου και ο ανθρωπος εισηλθεν εις την πολιν απαγγελια και ανεβοησεν η πολις
- 13 και ηκουσεν ηλι την φωνην της βοης και ειπεν τις η βοη της φωνης ταυτης και ο ανθρωπος σπευσας εισηλθεν και απηγγειλεν τω ηλι
- 14 και ηλι υιος ενενηκοντα ετων και οι οφθαλμοι αυτου επανεστησαν και ουκ εβλεπεν και ειπεν ηλι τοις ανδρασιν τοις περιεστηκοσιν αυτω τις η φωνη του ηχους τουτου
- 15 και ο ανηρ σπευσας προσηλθεν προς ηλι και ειπεν αυτω εγω ειμι ο ηκων εκ της παρεμβολης καγω πεφευγα εκ της παραταξεως σημερον και ειπεν τι το γεγονος ρημα τεκνον
- 16 και απεκριθη το παιδαριον και ειπεν πεφευγεν ανηρ ισραηλ εκ προσωπου αλλοφυλων και εγενετο πληγη μεγαλη εν τω λαω και αμφοτεροι οι υιοι σου τεθνηκασιν και η κιβωτος του θεου ελημφθη
- 17 και εγενετο ως εμνησθη της κιβωτου του θεου και επεσεν απο του διφρου οπισθιως εχομενος της πυλης και συνετριβη ο νωτος αυτου και απεθανεν οτι πρεσβυτης ο ανθρωπος και βαρυς και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη
- 18 και νυμφη αυτου γυνη φινεες συνειληφουια του τεκειν και ηκουσεν την αγγελιαν οτι ελημφθη η κιβωτος του θεου και οτι τεθνηκεν ο πενθερος αυτης και ο ανηρ αυτης και ωκλασεν και ετεκεν οτι επεστραφησαν επ' αυτην ωδινες αυτης
- 20 και εν τω καιρω αυτης αποθνησκει και ειπον αυτη αι γυναικες αι παρεστηκυιαι αυτη μη φοβου οτι υιον τετοκας και ουκ απεκριθη και ουκ ενοησεν η καρδια αυτης
- 21 και εκαλεσεν το παιδαριον ουαι βαρχαβωθ υπερ της κιβωτου του θεου και υπερ του πενθερου αυτης και υπερ του ανδρος αυτης
- 22 και ειπαν απωκισται δοξα ισραηλ εν τω λημφθηναι την κιβωτον κυριου
- 1 και αλλοφυλοι ελαβον την κιβωτον του θεου και εισηνεγκαν αυτην εξ αβενεζερ εις αζωτον
- 2 και ελαβον αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου και εισηνεγκαν αυτην εις οικον δαγων και παρεστησαν αυτην παρα δαγων

- 3 και ωρθησαν οι αζωτιοι και εισηλθον εις οικον δαγων και ειδον και ιδου δαγων πεπτωκως επι προσωπον αυτου ενωπιον κιβωτου του θεου και ηγειραν τον δαγων και κατεσ τησαν εις τον τοπον αυτου και εβαρυνθη χειρ κυριου επι τους αζωτιους και εβασανισεν αυτους και επαταξεν αυτους εις τας εδρας αυτων την αζωτον και τα ορια αυτης
- 4 και εγενετο οτε ωρθησαν το πρωι και ιδου δαγων πεπτωκως επι προσωπον αυτου ενωπιον κιβωτου διαθηκης κυριου και η κεφαλη δαγων και αμφοτερα τα ιχνη χειρων αυτου αφηρημενα επι τα εμπροσθια αμαφεθ εκαστον και αμφοτεροι οι καρποι των χειρων αυτου πεπτωκοτες επι το προθυρον πλην η ραχισ δαγων υπελειφθη
- 5 δια τουτου ουκ επιβαινουσιν οι ιερεις δαγων και πας ο εισπορευομενος εις οικον δαγων επι βαθμον οικου δαγων εν αζωτω εως της ημερας ταυτης οτι υπερβαινοντες υπερβαινουσιν
- 6 και εβαρυνθη χειρ κυριου επι αζωτον και επηγαγεν αυτοις και εξεξεσεν αυτοις εις τας ναυς και μεσον της χωρας αυτης ανεφυησαν μυες και εγενετο συγχυσις θανατου μεγαλη εν τη πολει
- 7 και ειδον οι ανδρες αζωτου οτι ουτως και λεγουσιν οτι ου καθησεται κιβωτος του θεου ισραηλ μεθ' ημων οτι σκληρα χειρ αυτου εφ' ημας και επι δαγων θεον ημων
- 8 και αποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων προς αυτους και λεγουσιν τι ποιησωμεν κιβωτω θεου ισραηλ και λεγουσιν οι γεθθαιοι μετελθετω κιβωτος του θεου προς ημας και μετηλθεν κιβωτος του θεου εις γεθθα
- 9 και εγενηθη μετα το μετελθειν αυτην και γινεται χειρ κυριου εν τη πολει ταραχος μεγας σφοδρα και επαταξεν τους ανδρας της πολεως απο μικρου εως μεγαλου και επαταξεν αυτους εις τας εδρας αυτων και εποιησαν εαυτοις οι γεθθαιοι εδρας
- 10 και εξαποστελλουσιν την κιβωτον του θεου εις ασκαλωνα και εγενηθη ως εισηλθεν κιβωτος θεου εις ασκαλωνα και εβοησαν οι ασκαλωνιται λεγοντες τι απεστρεψατε προς ημας την κιβωτον του θεου ισραηλ θανατωσαι ημας και τον λαον ημων
- 11 και εξαποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων και ειπον εξαποστελαιτε την κιβωτον του θεου ισραηλ και καθισατω εις τον τοπον αυτης και ου μη θανατωση ημας και τον λαον ημων οτι εγενηθη συγχυσις θανατου εν ολη τη πολει βαρεια σφοδρα ως εισηλθεν κιβωτος θεου ισραηλ εκει
- 12 και οι ζωντες και ουκ αποθανοντες επληγησαν εις τας εδρας και ανεβη η κραυγη της πολεως εις τον ουρανον
- 1 και ην η κιβωτος εν αγρω των αλλοφυλων επτα μηνας και εξεξεσεν η γη αυτων μυας
- 2 και καλουσιν αλλοφυλοι τους ιερεις και τους μαντεις και τους επαοιδους αυτων λεγοντες τι ποιησωμεν τη κιβωτω κυριου γνωρισατε ημιν εν τινι αποστελουμεν αυτην εις τον τοπον αυτης
- 3 και ειπαν ει εξαπεστελλετε υμεις την κιβωτον διαθηκης κυριου θεου ισραηλ μη δη εξαποστελιητε αυτην κεννη αλλα αποδιδοντες αποδοτε αυτη της βασανου και τοτε ιαθησε σθε και εξιλασθησεται υμιν μη ουκ αποστη η χειρ αυτου αφ' υμων
- 4 και λεγουσιν τι το της βασανου αποδωσωμεν αυτη και ειπαν κατ' αριθμον των σατραπων των αλλοφυλων πεντε εδρας χρυσας οτι παισιμα εν υμιν και τοις αρχουσιν υμων και ιτω λαω
- 5 και μυς χρυσοις ομοιωμα των μυων υμων των διαφθειροντων την γην και δωσετε τω κυριω δοξαν οπως κουφιση την χειρα αυτου αφ' υμων και απο των θεων υμων και απο της γης υμων
- 6 και ινα τι βαρυνετε τας καρδιας υμων ως εβαρυνεν αιγυπτος και φαραω την καρδιαν αυτων ουχι οτε ενεπαιξεν αυτοις εξαπεστειλαν αυτους και απηλθον
- 7 και νυν λαβετε και ποιησατε αμαξαν καινην και δυο βοας πρωτοτοκουσας ανευ των τεκνων και ζευξατε τας βοας εν τη αμαξη και απαγαγετε τα τεκνα απο οπισθεν αυτων εις οικον
- 8 και ληψεσθε την κιβωτον και θησετε αυτην επι την αμαξαν και τα σκευη τα χρυσα αποδωσετε αυτη της βασανου και θησετε εν θεματι βερσεχθαν εκ μερους αυτης και εξαποστελειτε αυτην και απελασατε αυτην και απελευσεται
- 9 και οψεσθε ει εις οδον οριων αυτης πορευεται κατα βαιθσαμυς αυτος πεποιηκεν ημιν την κακιαν ταυτην την μεγαλην και εαν μη και γνωσομεθα οτι ου χειρ αυτου ηται ημων αλλα συμπτωμα τουτου γεγονεν ημιν
- 10 και εποιησαν οι αλλοφυλοι ουτως και ελαβον δυο βοας πρωτοτοκουσας και εξευξαν αυτας εν τη αμαξη και τα τεκνα αυτων απεκωλυσαν εις οικον
- 11 και εθεντο την κιβωτον επι την αμαξαν και το θεμα εργαβ και τους μυς τους χρυσοις
- 12 και κατευθυναν αι βοες εν τη οδω εις οδον βαιθσαμυς εν τριβω ενι επορευοντο και εκοπιων και ου μεθισταντο δεξια ουδε αριστερα και οι σατραπαι των αλλοφυλων επορευοντο το οπισω αυτης εως οριων βαιθσαμυς

- 13 και οι εν βαιθσαμυς εθεριζον θερισμον πυρων εν κοιλαδι και ηραν οφθαλμους αυτων και ειδον κιβωτον κυριου και ηυφρανθησαν εις απαντησιν αυτης
- 14 και η αμαξα εισηλθεν εις αγρον ωσηε τον εν βαιθσαμυς και εστησαν εκει παρ' αυτη λιθον μεγαν και σχιζουσιν τα ξυλα της αμαξης και τας βοας ανηνεγκαν εις ολοκαυτωσιν τω κυριω
- 15 και οι λευιται ανηνεγκαν την κιβωτον του κυριου και το θεμα εργαβ μετ' αυτης και τα επ' αυτης σκευη τα χρυσα και εθεντο επι του λιθου του μεγαλου και οι ανδρες βαιθσαμυς ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις και θυσιαις εν τη ημερα εκεινη τω κυριω
- 16 και οι πεντε σατραπαι των αλλοφυλων εωρων και ανεστρεψαν εις ασκαλωνα τη ημερα εκεινη
- 17 και αυται αι εδραι αι χρυσαι ας απεδωκαν οι αλλοφυλοι της βασανου τω κυριω της αζωτου μιαν της γαζης μιαν της ασκαλωνος μιαν της γεθ μιαν της ακκαρων μιαν
- 18 και μυς οι χρυσοι κατ' αριθμον πασων πολεων των αλλοφυλων των πεντε σατραπων εκ πολεως εστερεωμενης και εως κοιμης του φερεζαιου και εως λιθου του μεγαλου ου επεθηκαν επ' αυτου την κιβωτον διαθηκης κυριου του εν αγρω ωσηε του βαιθσαμουσιτου
- 19 και ουκ ησμενισαν οι υιοι ιεχονιου εν τοις ανδρασιν βαιθσαμυς οτι ειδαν κιβωτον κυριου και επαταξεν εν αυτοις εβδομηκοντα ανδρας και πεντηκοντα χιλιαδας ανδρων και επενθησεν ο λαος οτι επαταξεν κυριος εν τω λαω πληγην μεγαλην σφοδρα
- 20 και ειπαν οι ανδρες οι εκ βαιθσαμυς τις δυνησεται διελθειν ενωπιον κυριου του αγιου τουτου και προς τινα αναβησεται κιβωτος κυριου αφ' ημων
- 21 και αποστελλουσιν αγγελους προς τους κατοικουντας καριαθιαριμ λεγοντες απεστροφασιν αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου καταβητε και αναγαγετε αυτην προς εαυτους
- 1 και ερχονται οι ανδρες καριαθιαριμ και αναγουσιν την κιβωτον διαθηκης κυριου και εισαγουσιν αυτην εις οικον αμιναδαβ τον εν τω βουνω και τον ελεαζαρ υιον αυτου ηγιασαν φυλασσειν την κιβωτον διαθηκης κυριου
- 2 και εγενηθη αφ' ης ημερας ην η κιβωτος εν καριαθιαριμ επληθυναν αι ημεραι και εγενοντο εικοσι ετη και επεβλεψεν πας οικος ισραηλ οπισω κυριου
- 3 και ειπεν σαμουηλ προς παντα οικον ισραηλ λεγων ει εν ολη καρδια υμων υμεις επιστρεφετε προς κυριον περιελετε τους θεους τους αλλοτριους εκ μεσου υμων και τα αλση και ετοιμασατε τας καρδιας υμων προς κυριον και δουλευσατε αυτω μονω και εξελειται υμας εκ χειρος αλλοφυλων
- 4 και περιειλον οι υιοι ισραηλ τας βααλιμ και τα αλση ασταρωθ και εδουλευσαν κυριω μονω
- 5 και ειπεν σαμουηλ αθροισατε παντα ισραηλ εις μασσηφαθ και προσευξομαι περι υμων προς κυριον
- 6 και συνηχθησαν εις μασσηφαθ και υδρευονται υδωρ και εξεχεαν ενωπιον κυριου επι την γην και ενηστευσαν εν τη ημερα εκεινη και ειπαν ημαρτηκαμεν ενωπιον κυριου και εδικαξεν σαμουηλ τους υιους ισραηλ εις μασσηφαθ
- 7 και ηκουσαν οι αλλοφυλοι οτι συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις μασσηφαθ και ανεβησαν σατραπαι αλλοφυλων επι ισραηλ και ακουουσιν οι υιοι ισραηλ και εφοβηθησαν απο προσωπου αλλοφυλων
- 8 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς σαμουηλ μη παρασιωπησης αφ' ημων του μη βοαν προς κυριον θεον σου και σωσει ημας εκ χειρος αλλοφυλων
- 9 και ελαβεν σαμουηλ αρνα γαλαθηνον ενα και ανηνεγκεν αυτον ολοκαυτωσιν συν παντι τω λαω τω κυριω και εβοησεν σαμουηλ προς κυριον περι ισραηλ και επηκουσεν αυτο υ κυριος
- 10 και ην σαμουηλ αναφερων την ολοκαυτωσιν και αλλοφυλοι προσηγον εις πολεμον επι ισραηλ και εβροντησεν κυριος εν φωνη μεγαλη εν τη ημερα εκεινη επι τους αλλοφυλους και συνεχυθησαν και επταισαν ενωπιον ισραηλ
- 11 και εξηλθαν ανδρες ισραηλ εκ μασσηφαθ και κατεδιωξαν τους αλλοφυλους και επαταξαν αυτους εως υποκατω του βαιθγορ
- 12 και ελαβεν σαμουηλ λιθον ενα και εστησεν αυτον ανα μεσον μασσηφαθ και ανα μεσον της παλαιας και εκαλεσεν το ονομα αυτου αβνεζερ λιθος του βοηθου και ειπεν εως εντ αυθα εβοηθησεν ημιν κυριος
- 13 και εταπεινωσεν κυριος τους αλλοφυλους και ου προσεθεντο επι προσελθειν εις οριον ισραηλ και εγενηθη χειρ κυριου επι τους αλλοφυλους πασας τας ημερας του σαμουηλ
- 14 και απεδοθησαν αι πολεις ας ελαβον οι αλλοφυλοι παρα των υιων ισραηλ και απεδωκαν αυτας τω ισραηλ απο ασκαλωνος εως αζοβ και το οριον ισραηλ αφειλαντο εκ χειρος αλλοφυλων και ην ειρηνη ανα μεσον ισραηλ και ανα μεσον του αμορραιου
- 15 και εδικαξεν σαμουηλ τον ισραηλ πασας τας ημερας της ζωης αυτου
- 16 και επορευετο κατ' ενιαυτον ενιαυτον και εκυκλου βαιθηλ και την γαλαλα και την μασσηφαθ και εδικαξεν τον ισραηλ εν πασι τοις ηγιασμενοις τουτοις

17 η δε αποστροφή αυτου εις αρμαθαιμ οτι εκει ην ο οικος αυτου και εδικαζεν εκει τον ισραηλ και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω κυριω
1 και εγενετο ως εγηρασεν σαμουηλ και κατεστησεν τους υιους αυτου δικαστας τω ισραηλ
2 και ταυτα τα ονοματα των υιων αυτου πρωτοτοκος ιωηλ και ονομα του δευτερου αβια δικασται εν βηρσαβεε
3 και ουκ επορευθησαν οι υιοι αυτου εν οδω αυτου και εξεκλιναν οπισω της συντελειας και ελαμβανον δωρα και εξεκλινον δικαιωματα
4 και συναθροίζονται ανδρες ισραηλ και παραγινονται εις αρμαθαιμ προς σαμουηλ
5 και ειπαν αυτω ιδου συ γεγηρακας και οι υιοι σου ου πορευονται εν τη οδω σου και νυν καταστησον εφ' ημας βασιλεα δικαζειν ημας καθα και τα λοιπα εθνη
6 και ην πονηρον το ρημα εν οφθαλμοις σαμουηλ ως ειπαν δος ημιν βασιλεα δικαζειν ημας και προσηξατο σαμουηλ προς κυριον
7 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης του λαου καθα αν λαλησωσιν σοι οτι ου σε εξουθενηκασιν αλλ' η εμε εξουθενωκασιν του μη βασιλευειν επ' αυτων
8 κατα παντα τα ποιηματα α εποιησαν μοι αφ' ης ημερας ανηγαγον αυτους εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και εγκατελιπον με και εδουλευον θεοις ετεροις ουτως αυτοι ποιουσιν και σοι
9 και νυν ακουε της φωνης αυτων πλην οτι διαμαρτυρομενος διαμαρτυρη αυτοις και απαγγελεις αυτοις το δικαιομα του βασιλεως ος βασιλευσει επ' αυτους
10 και ειπεν σαμουηλ παν το ρημα κυριου προς τον λαον τους αιτουντας παρ' αυτου βασιλεα
11 και ειπεν τουτο εσται το δικαιομα του βασιλεως ος βασιλευσει εφ' υμας τους υιους υμων λημψεται και θησεται αυτους εν αρμασιν αυτου και ιππευσιν αυτου και προτρεχοντας των αρματων αυτου
12 και θεσθαι αυτους εαυτω χιλιαρχους και εκατονταρχους και θεριζειν θερισμον αυτου και τρυγαν τρυγητον αυτου και ποιειν σκευη πολεμικα αυτου και σκευη αρματων αυτου
13 και τας θυγατερας υμων λημψεται εις μυρεψους και εις μαγειρισσας και εις πεσσουσας
14 και τους αγρους υμων και τους αμπελωνας υμων και τους ελαιωνας υμων τους αγαθους λημψεται και δωσει τοις δουλοις αυτου
15 και τα σπερματα υμων και τους αμπελωνας υμων αποδεκατωσει και δωσει τοις ευνουχοις αυτου και τοις δουλοις αυτου
16 και τους δουλους υμων και τας δουλας υμων και τα βουκολια υμων τα αγαθα και τους ονους υμων λημψεται και αποδεκατωσει εις τα εργα αυτου
17 και τα ποιμνια υμων αποδεκατωσει και υμεις εσεσθε αυτω δουλοι
18 και βοησεσθε εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου βασιλεως υμων ου εξελεξασθε εαυτοις και ουκ επακουσεται κυριος υμων εν ταις ημεραις εκειναις οτι υμεις εξελεξασθε εαυτοις βασιλεα
19 και ουκ ηβουλετο ο λαος ακουσαι του σαμουηλ και ειπαν αυτω ουχι αλλ' η βασιλευς εσται εφ' ημας
20 και εσομεθα και ημεις κατα παντα τα εθνη και δικασει ημας βασιλευς ημων και εξελευσεται εμπροσθεν ημων και πολεμησει τον πολεμον ημων
21 και ηκουσεν σαμουηλ παντας τους λογους του λαου και ελαλησεν αυτους εις τα ωτα κυριου
22 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης αυτων και βασιλευσον αυτοις βασιλεα και ειπεν σαμουηλ προς ανδρας ισραηλ αποτρεχετω εκαστος εις την πολιν αυτου
1 και ην ανηρ εξ υιων βενιαμιν και ονομα αυτω κις υιος αβιηλ υιου σαρεδ υιου βαχιρ υιου αφεκ υιου ανδρος ιεμιναιου ανηρ δυνατος
2 και τουτω υιος και ονομα αυτω σαουλ ευμεγεθης ανηρ αγαθος και ουκ ην εν υιοις ισραηλ αγαθος υπερ αυτον υπερ ωμιαν και επανω υψηλος υπερ πασαν την γην
3 και απωλοντο αι ονοι κις πατρος σαουλ και ειπεν κις προς σαουλ τον υιον αυτου λαβε μετα σεαυτου εν των παιδαριων και αναστητε και πορευθητε και ζητησατε τας ονους
4 και διηλθον δι' ορους εφραιμ και διηλθον δια της γης σελχα και ουχ ευρον και διηλθον δια της γης εασακεμ και ουκ ην και διηλθον δια της γης ιακιμ και ουχ ευρον
5 αυτων ελθοντων εις την σιφ και σαουλ ειπεν τω παιδαριω αυτου τω μετ' αυτου δευρο και αναστρεψωμεν μη ανεις ο πατηρ μου τας ονους φροντιζη περι ημων
6 και ειπεν αυτω το παιδαριον ιδου δη ανθρωπος του θεου εν τη πολει ταυτη και ο ανθρωπος ενδοξος παν ο εαν λαληση παραγινομενον παρεσται και νυν πορευθωμεν οπως απαγγελιη ημιν την οδον ημων εφ' ην επορευθημεν επ' αυτην

- 7 και ειπεν σαουλ τω παιδαριω αυτου τω μετ' αυτου και ιδου πορευσομεθα και τι οισομεν τω ανθρωπω του θεου οτι οι αρτοι εκλελοιπασιν εκ των αγγειων ημων και πλειον ουκ εστιν μεθ' ημων εισενεγκειν τω ανθρωπω του θεου το υπαρχον ημιν
- 8 και προσεθετο το παιδαριον αποκριθηται τω σαουλ και ειπεν ιδου ευρηται εν τη χειρι μου τεταρτον σικλου αργυριου και δωσεις τω ανθρωπω του θεου και απαγγειλει ημιν την οδον ημων
- 9 και εμπροσθεν εν ισραηλ ταδε ελεγεν εκαστος εν τω πορευεσθαι επερωταν τον θεον δευρο πορευθωμεν προς τον βλεποντα οτι τον προφητην εκαλει ο λαος εμπροσθεν ο βλεπων
- 10 και ειπεν σαουλ προς το παιδαριον αυτου αγαθον το ρημα δευρο και πορευθωμεν και επορευθησαν εις την πολιν ου ην εκει ο ανθρωπος του θεου
- 11 αυτων αναβαινοντων την αναβασιν της πολεως και αυτοι ευρισκουσιν τα κορασια εξεληλυθота υδρευσασθαι υδωρ και λεγουσιν αυταις ει εστιν ενταυθα ο βλεπων
- 12 και απεκριθη τα κορασια αυτοις και λεγουσιν αυτοις εστιν ιδου κατα προσωπον υμων νυν δια την ημεραν ηκει εις την πολιν οτι θυσια σημερον τω λαω εν βαμα
- 13 ως αν εισελθητε την πολιν ουτως ευρησετε αυτον εν τη πολει πριν αναβηται αυτον εις βαμα του φαγειν οτι ου μη φαγη ο λαος εως του εισελθειν αυτον οτι ουτος ευλογει την θυσιαν και μετα ταυτα εσθιουσιν οι ξενοι και νυν αναβητε οτι δια την ημεραν ευρησετε αυτον
- 14 και αναβαινουσιν την πολιν αυτων εισπορευομενων εις μεσον της πολεως και ιδου σαμουηλ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων του αναβηται εις βαμα
- 15 και κυριος απεκαλυψεν το ωτιον σαμουηλ ημερα μια εμπροσθεν του ελθειν προς αυτον σαουλ λεγων
- 16 ως ο καιρος αυριον αποστελω προς σε ανδρα εκ γης βενιαμιν και χρισεις αυτον εις αρχοντα επι τον λαον μου ισραηλ και σωσει τον λαον μου εκ χειρος αλλοφυλων οτι επεβλεψα επι την ταπεινωσιν του λαου μου οτι ηλθεν βοη αυτων προς με
- 17 και σαμουηλ ειδεν τον σαουλ και κυριος απεκριθη αυτω ιδου ο ανθρωπος ον ειπα σοι ουτος αρξει εν τω λαω μου
- 18 και προσηγαγεν σαουλ προς σαμουηλ εις μεσον της πολεως και ειπεν απαγγειλον δη ποιος ο οικος του βλεποντος
- 19 και απεκριθη σαμουηλ τω σαουλ και ειπεν εγω ειμι αυτος αναβηθι εμπροσθεν μου εις βαμα και φαγε μετ' εμου σημερον και εξαποστελω σε πρωι και παντα τα εν τη καρδια σου απαγγελω σοι
- 20 και περι των ονων σου των απολωλυιων σημερον τριταιων μη θης την καρδιαν σου αυταις οτι ευρηται και τινα τα ωραιο του ισραηλ ου σοι και τω οικω του πατρος σου
- 21 και απεκριθη σαουλ και ειπεν ουχι ανδρος υιος ιεμιναιου εγω ειμι του μικρου σκηπτρου φυλης ισραηλ και της φυλης της ελαχιστης εξ ολου σκηπτρου βενιαμιν και ινα τι ελαλησας προς εμε κατα το ρημα τουτο
- 22 και ελαβεν σαμουηλ τον σαουλ και το παιδαριον αυτου και εισηγαγεν αυτους εις το καταλυμα και εθετο αυτοις τοπον εν πρωτοις των κεκλημενων ωσει εβδομηκοντα ανδρων
- 23 και ειπεν σαμουηλ τω μαγειρωδος μοι την μεριδα ην εδωκα σοι ην ειπα σοι θειναι αυτην παρα σοι
- 24 και υψωσεν ο μαγειρος την κωλεαν και παρεθηκεν αυτην ενωπιον σαουλ και ειπεν σαμουηλ τω σαουλ ιδου υπολειμμα παραθεσ αυτο ενωπιον σου και φαγε οτι εις μαρτυριον τεθειται σοι παρα τους αλλους αποκνιζε και εφαγεν σαουλ μετα σαμουηλ εν τη ημερα εκεινη
- 25 και κατεβη εκ της βαμα εν τη πολει και διεστρωσαν τω σαουλ επι τω δωματι
- 26 και εκοιμηθη και εγενετο ως ανεβαινεν ο ορθρος και εκαλεσεν σαμουηλ τον σαουλ επι τω δωματι λεγων αναστα και εξαποστελω σε και ανεστη σαουλ και εξηλθεν αυτος και σαμουηλ εως εξω
- 27 αυτων καταβαινοντων εις μερος της πολεως και σαμουηλ ειπεν τω σαουλ ειπον τω νεανισκω και διελθετω εμπροσθεν ημων και συ στηθι ως σημερον και ακουσον ρημα θεου
- 1 και ελαβεν σαμουηλ τον φακον του ελαιου και επεχεεν επι την κεφαλην αυτου και εφιλησεν αυτον και ειπεν αυτω ουχι κεχρικεν σε κυριος εις αρχοντα επι τον λαον αυτου επι ισραηλ και συ αρξεις εν λαω κυριου και συ σωσεις αυτον εκ χειρος εχθρων αυτου κυκλοθεν και τουτο σοι το σημειον οτι εχρισεν σε κυριος επι κληρονομιαν αυτου εις αρχοντα
- 2 ως αν απελθης σημερον απ' εμου και ευρησεις δυο ανδρας προς τοις ταφοις ραχηλ εν τω οριω βενιαμιν αλλομενους μεγαλα και ερουσιν σοι ευρηται αι ονοι ας επορευθητε ζητειν και ιδου ο πατηρ σου αποτετινακται το ρημα των ονων και εδαμυλευσατο δι' υμας λεγων τι ποιησω υπερ του υιου μου
- 3 και απελευσει εκειθεν και επεκεινα ηξεις εως της δρυος θαβωρ και ευρησεις εκει τρεις ανδρας αναβαινοντας προς τον θεον εις βαιθηλ ενα αιροντα τρια αγιδια και ενα αιροντα τρια αγγεια αρτων και ενα αιροντα ασκον οινου

4 και ερωτησουσιν σε τα εις ειρηνην και δωσουσιν σοι δυο *απαρχας αρτων* και λημψη εκ της χειρος αυτων
5 και μετα ταυτα εισελευση εις τον βουνον του θεου ου εστιν εκει το *αναστημα των αλλοφυλων* εκει *νασιβ ο αλλοφυλος* και εσται ως αν εισελθητε εκει εις την πολιν και *απαντ ησεις χορω προφητων καταβαινοντων εκ της βαμα* και *εμπροσθεν αυτων ναβλα* και *τυμπανον και αυλος* και *κινυρα* και αυτοι *προφητευοντες*
6 και εφαιλειται επι σε *πνευμα κυριου* και *προφητευσεις μετ' αυτων* και *στραφηση εις ανδρα αλλον*
7 και εσται οταν ηξει τα *σημεια ταυτα επι σε ποιει παντα οσα εαν ευρη η χειρ σου* οτι *θεος μετα σου*
8 και *καταβηση εμπροσθεν της γαλαλα* και *ιδου καταβαινω προς σε ανενεγκειν ολοκαυτωσιν* και *θυσιας ειρηνικας επτα ημερας διαλειψεις* εως του ελθειν με προς σε και *γνωρισω σοι α ποιησεις*
9 και *εγενηθη* ωστε *επιστραφηται τω ωμω αυτου απελθειν απο σαμουηλ* *μετεστρεψεν αυτω ο θεος καρδιαν αλλην* και *ηλθεν παντα τα σημεια εν τη ημερα εκεινη*
10 και *ερχεται εκειθεν εις τον βουνον* και *ιδου χορος προφητων εξ εναντιας αυτου* και *ηλατο επ' αυτον πνευμα θεου* και *επροφητευσεν εν μεσω αυτων*
11 και *εγενηθησαν παντες οι ειδοτες αυτον εχθες* και *τριτην και ειδον και ιδου αυτος εν μεσω των προφητων* και *ειπεν ο λαος εκαστος προς τον πλησιον αυτου τι τουτο το γεγονος τω υιω κιος η και σαουλ εν προφηταις*
12 και *απεκριθη τις αυτων* και *ειπεν και τις πατηρ αυτου δια τουτο εγενηθη εις παραβολην η και σαουλ εν προφηταις*
13 και *συνετελεσεν προφητευων* και *ερχεται εις τον βουνον*
14 και *ειπεν ο οικειος αυτου προς αυτον και προς το παιδαριον αυτου που επορευθητε* και *ειπαν ζητειν τας ονους* και *ειδαμεν οτι ουκ εισιν* και *εισηλθομεν προς σαμουηλ*
15 και *ειπεν ο οικειος προς σαουλ απαγγελων* *δη μοι τι ειπεν σοι σαμουηλ*
16 και *ειπεν σαουλ προς τον οικειον αυτου απηγγειλεν απαγγελλων μοι* οτι *ευρηνται αι ονοι το δε ρημα της βασιλειας ουκ απηγγειλεν αυτω*
17 και *παρηγγειλεν σαμουηλ παντι τω λαω προς κυριον εις *μασσηφα**
18 και *ειπεν προς υιους ισραηλ ταδε ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λεγων εγω ανηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου* και *εξειλαμην υμας εκ χειρος φαραω βασιλευος αιγυπτου* και *εκ πασων των βασιλειων των θλιβουσων υμας*
19 και *υμεις σημερον εξουθενηκατε τον θεον ος αυτος εστιν υμων σωτηρ εκ παντων των κακων υμων* και *θλιψεων υμων* και *ειπατε ουχι αλλ' η οτι βασιλεα στησεις εφ' ημων και νυν καταστητε ενωπιον κυριου κατα τα σκηπτρα υμων και κατα τας φυλας υμων*
20 και *προσηγαγεν σαμουηλ παντα τα σκηπτρα ισραηλ* και *κατακληρουται σκηπτρον βενιαμιν*
21 και *προσαγει σκηπτρον βενιαμιν εις φυλας* και *κατακληρουται φυλη ματταρι* και *προσαγουσιν την φυλην ματταρι εις ανδρας* και *κατακληρουται σαουλ υιος κιος* και *εζητει α υτον και ουχ ευρισκετο*
22 και *επηρωτησεν σαμουηλ ετι εν κυριω ει ερχεται ο ανηρ ενταυθα* και *ειπεν κυριος ιδου αυτος κεκρυπται εν τοις σκευεσιν*
23 και *εδραμεν και λαμβανει αυτον εκειθεν* και *κατεστησεν εν μεσω του λαου* και *υψωθη υπερ παντα τον λαον υπερ ωμιαν και επανω*
24 και *ειπεν σαμουηλ προς παντα τον λαον* ον *εκλελεκται εαυτω κυριος* οτι *ουκ εστιν αυτω ομοιος εν πασιν υμιν* και *εγνωσαν πας ο λαος* και *ειπαν ζητω ο βασιλευος*
25 και *ειπεν σαμουηλ προς τον λαον το δικαιομα του βασιλευος* και *εγραψεν εν βιβλιω* και *εθηκεν ενωπιον κυριου* και *εξαπεστειλεν σαμουηλ παντα τον λαον* και *απηλθεν εκαστος εις τον τοπον αυτου*
26 και *σαουλ απηλθεν εις τον οικον αυτου εις γαβαα* και *επορευθησαν υιοι δυναμεων ων ηψατο κυριος καρδιας αυτων μετα σαουλ*
27 και *υιοι λοιμοι ειπαν τι σωσει ημας ουτος και ητιμασαν αυτον* και *ουκ ηνεγκαν αυτω δωρα*
1 και *εγενηθη* ως *μετα μηνα* και *ανεβη νασ ο αμμανιτης* και *παρεμβαλλει επι ιαβις γαλααδ* και *ειπον παντες οι ανδρες ιαβις προς νασ τον αμμανιτην διαθου ημιν διαθηκην και αι δουλευσομεν σοι*
2 και *ειπεν προς αυτους νασ ο αμμανιτης εν ταυτη διαθησομαι υμιν διαθηκην* εν τω *εξορυξαι υμων παντα οφθαλμον δεξιον* και *θησομαι ονειδος επι ισραηλ*
3 και *λεγουσιν αυτω οι ανδρες ιαβις ανεις ημιν επτα ημερας* και *αποστελουμεν αγγελους εις παν οριον ισραηλ* *εαν μη η ο σωζων ημας εξελευσομεθα προς υμας*
4 και *ερχονται οι αγγελοι εις γαβαα προς σαουλ* και *λαλουσιν τους λογους εις τα ωτα του λαου* και *ηραν πας ο λαος την φωνην αυτων* και *εκλαυσαν*

5 και ιδου σαουλ ηρχετο μετα το πρωι εξ αγρου και ειπεν σαουλ τι οτι κλαιει ο λαος και διηγουνται αυτω τα ρηματα των υιων ιαβις
6 και εφηλατο πνευμα κυριου επι σαουλ ως ηκουσεν τα ρηματα ταυτα και εθυμωθη επ' αυτους οργη αυτου σφοδρα
7 και ελαβεν δυο βοας και εμελισεν αυτας και απεστειλεν εις παν οριον ισραηλ εν χειρι αγγελων λεγων ος ουκ εστιν εκπορευομενος οπισω σαουλ και οπισω σαμουηλ κατα ταδε ποιησουσιν τοις βουσιν αυτου και επηλθεν εκστασις κυριου επι τον λαον ισραηλ και εβοησαν ως ανηρ εις
8 και επισκεπτεται αυτους αβιεζεκ εν βαμα παν ανδρα ισραηλ εξακοσιας χιλιαδας και ανδρας ιουδα εβδομηκοντα χιλιαδας
9 και ειπεν τοις αγγελοις τοις ερχομενοις ταδε ερειτε τοις ανδρασιν ιαβις αυριον υμιν η σωτηρια διαθερμαναντος του ηλιου και ηλθον οι αγγελοι εις την πολιν και απαγγελλουσιν τοις ανδρασιν ιαβις και ευφρανθησαν
10 και ειπαν οι ανδρες ιαβις προς ναας τον αμμανιτην αυριον εξελευσομεθα προς υμας και ποιησετε ημιν το αγαθον ενωπιον υμων
11 και εγενηθη μετα την αυριον και εθετο σαουλ τον λαον εις τρεις αρχας και εισπορευονται μεσον της παρεμβολης εν φυλακη τη πρωινη και ετυπτον τους υιους αμμων εως διεθερμανθη η ημερα και εγενηθησαν οι υπολειμμενοι διεσπαρησαν και ουχ υπελειφθησαν εν αυτοις δυο κατα το αυτο
12 και ειπεν ο λαος προς σαμουηλ τις ο ειπας οτι σαουλ ου βασιλευσει ημων παραδος τους ανδρας και θανατωσομεν αυτους
13 και ειπεν σαουλ ουκ αποθανειται ουδεις εν τη ημερα ταυτη οτι σημερον κυριος εποιησεν σωτηριαν εν ισραηλ
14 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων πορευθωμεν εις γαλγαλα και εγκαινισωμεν εκει την βασιλειαν
15 και επορευθη πας ο λαος εις γαλγαλα και εχρισεν σαμουηλ εκει τον σαουλ εις βασιλεια ενωπιον κυριου εν γαλγαλοις και εθυσεν εκει θυσιας και ειρηνικας ενωπιον κυριου και ευφρανθη σαμουηλ και πας ισραηλ ωστε λιαν
1 και ειπεν σαμουηλ προς παντα ανδρα ισραηλ ιδου ηκουσα φωνης υμων εις παντα οσα ειπατε μοι και εβασιλευσα εφ' υμας βασιλεια
2 και νυν ιδου ο βασιλευς διαπορευεται ενωπιον υμων καγω γεγηρακα και καθησομαι και οι υιοι μου ιδου εν υμιν καγω ιδου διεληλυθα ενωπιον υμων εκ νεοτητος μου και εως της ημερας ταυτης
3 ιδου εγω αποκριθητε κατ' εμου ενωπιον κυριου και ενωπιον χριστου αυτου μοσχον τινος ειληφα η ονον τινος ειληφα η τινα κατεδυναστευσα υμων η τινα εξεπιασα η εκ χειροσ τινος ειληφα εξιλασμα και υποδημα αποκριθητε κατ' εμου και αποδωσω υμιν
4 και ειπαν προς σαμουηλ ουκ ηδικησας ημας και ου κατεδυναστευσας και ουκ εθλασας ημας και ουκ ειληφας εκ χειροσ ουδενος ουδεν
5 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μαρτυς κυριος εν υμιν και μαρτυς χριστος αυτου σημερον εν ταυτη τη ημερα οτι ουχ ευρηκατε εν χειρι μου ουθεν και ειπαν μαρτυς
6 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων μαρτυς κυριος ο ποιησας τον μουσην και τον ααρων ο αναγαγων τους πατερας ημων εξ αιγυπτου
7 και νυν καταστητε και δικασω υμας ενωπιον κυριου και απαγγελω υμιν την πασαν δικαιοσυνην κυριου α εποιησεν εν υμιν και εν τοις πατρασιν υμων
8 ως εισηλθεν ιακωβ και οι υιοι αυτου εις αιγυπτον και εταπεινωσεν αυτους αιγυπτος και εβοησαν οι πατερες ημων προς κυριον και απεστειλεν κυριος τον μουσην και τον ααρων και εξηγαγεν τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και κατωκισεν αυτους εν τω τοπω τουτω
9 και επελαθοντο κυριου του θεου αυτων και απεδото αυτους εις χειρας σισαρα αρχιστρατηγου ιαβιν βασιλεωσ ασωρ και εις χειρας αλλοφυλων και εις χειρας βασιλεωσ μοαβ και επολεμησαν εν αυτοις
10 και εβοησαν προς κυριον και ελεγον ημαρτομεν οτι εγκατελιπομεν τον κυριον και εδουλευσαμεν τοις βααλιμ και τοις αλσεσιν και νυν εξελου ημας εκ χειροσ εχθρων ημων και δουλευσομεν σοι
11 και απεστειλεν κυριος τον ιεροβααλ και τον βαρακ και τον ιεφθαε και τον σαμοηλ και εξειλατο υμας εκ χειροσ εχθρων υμων των κυκλοθεν και κατωκειτε πεποιθοτες
12 και ειδετε οτι ναας βασιλευς υιων αμμων ηλθεν εφ' υμας και ειπατε ουχι αλλ' η οτι βασιλευς βασιλευσει εφ' ημων και κυριος ο θεος ημων βασιλευς ημων
13 και νυν ιδου ο βασιλευς ον εξελεξασθε και ιδου δεδωκεν κυριος εφ' υμας βασιλεια
14 εαν φοβηθητε τον κυριον και δουλευσητε αυτω και ακουσητε της φωνης αυτου και μη ερισητε τω στοματι κυριου και ητε και υμεις και ο βασιλευς ο βασιλευων εφ' υμων οπισω κυριου πορευομενοι
15 εαν δε μη ακουσητε της φωνης κυριου και ερισητε τω στοματι κυριου και εσται χειρ κυριου επι υμας και επι τον βασιλεια υμων
16 και νυν καταστητε και ιδετε το ρημα το μεγα τουτω ο ο κυριος ποιησει εν οφθαλμοις υμων

- 17 ουχι θερισμος πυρων σημερον επικαλεσομαι κυριον και δωσει φωνας και υετον και γνωτε και ιδετε οτι η κακια υμων μεγαλη ην εποιησατε ενωπιον κυριου αιτησαντες εαυτο
ις βασιλευα
- 18 και επεκαλεσατο σαμουηλ τον κυριον και εδωκεν κυριος φωνας και υετον εν τη ημερα εκεινη και εφοβηθησαν πας ο λαος τον κυριον σφοδρα και τον σαμουηλ
- 19 και ειπαν πας ο λαος προς σαμουηλ προσευξαι υπερ των δουλων σου προς κυριον θεον σου και ου μη αποθανωμεν οτι προστεθεικαμεν προς πασας τας αμαρτιας ημων κακιαν
αιτησαντες εαυτοις βασιλευα
- 20 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μη φοβεισθε υμεις πεποικατε την πασαν κακιαν ταυτην πλην μη εκκλινητε απο οπισθεν κυριου και δουλευσατε τω κυριω εν ολη καρδια υ
μων
- 21 και μη παραβητε οπισω των μηθεν οντων οι ου περανουσιν ουθεν και οι ουκ εξελονται οτι ουθεν εισιν
- 22 οτι ουκ απωσεται κυριος τον λαον αυτου δια το ονομα αυτου το μεγα οτι επιεικεως κυριος προσελαβετο υμας αυτω εις λαον
- 23 και εμοι μηδαμως του αμαρτειν τω κυριω ανιεναι του προσευχεσθαι περι υμων και δουλευσω τω κυριω και δειξω υμιν την οδον την αγαθην και την ευθειαν
- 24 πλην φοβεισθε τον κυριον και δουλευσατε αυτω εν αληθεια και εν ολη καρδια υμων οτι ειδετε α εμεγαλωνεν μεθ' υμων
- 25 και εαν κακια κακοποιησητε και υμεις και ο βασιλευς υμων προστεθησεσθε
- 2 και εκλεγεται σαουλ εαυτω τρεις χιλιαδας ανδρων εκ των ανδρων ισραηλ και ησαν μετα σαουλ δισχιλιοι εν μαχεμας και εν τω ορει βαιθηλ χιλιοι ησαν μετα ιωναθαν εν γαβε
ε του βενιαμιν και το καταλοιπον του λαου εξαπεστειλεν εκαστον εις το σκηνωμα αυτου
- 3 και επαταξεν ιωναθαν τον νασιβ τον αλλοφυλον τον εν τω βουνω και ακουουσιν οι αλλοφυλοι και σαουλ σαλπγγι σαλπιζει εις πασαν την γην λεγων ηθετηκασιν οι δουλοι
- 4 και πας ισραηλ ηκουσεν λεγοντων πεπαικεν σαουλ τον νασιβ τον αλλοφυλον και ησχυθησαν ισραηλ εν τοις αλλοφυλοις και ανεβησαν ο λαος οπισω σαουλ εν γαλαλοις
- 5 και οι αλλοφυλοι συναγονται εις πολεμον επι ισραηλ και αναβαινουσιν επι ισραηλ τριακοντα χιλιαδες αρματων και εξ χιλιαδες ιππεων και λαος ως η αμμος η παρα την θαλα
σσαν τω πληθει και αναβαινουσιν και παρεμβαλλουσιν εν μαχεμας εξ εναντιας βαιθων κατα νοτου
- 6 και ανηρ ισραηλ ειδεν οτι στενωσ αυτω μη προσαγειν αυτον και εκρυβη ο λαος εν τοις σπηλαιοις και εν ταις μανδραις και εν ταις πετραις και εν τοις βοθροις και εν τοις λακ
κοις
- 7 και οι διαβαινοντες διεβησαν τον ιορδανην εις γην γαδ και γαλααδ και σαουλ ετι ην εν γαλαλοις και πας ο λαος εξεστη οπισω αυτου
- 8 και διελιπεν επτα ημερας τω μαρτυριω ως ειπεν σαμουηλ και ου παρεγενετο σαμουηλ εις γαλαλα και διεσπαρη ο λαος αυτου απ' αυτου
- 9 και ειπεν σαουλ προσαγαγετε οπως ποιησω ολοκαυτωσιν και ειρηνικας και ανηνεγκεν την ολοκαυτωσιν
- 10 και εγενετο ως συνετελεσεν αναφερων την ολοκαυτωσιν και σαμουηλ παραγινεται και εξηλθεν σαουλ εις απαντησιν αυτω ευλογησαι αυτον
- 11 και ειπεν σαμουηλ τι πεποικας και ειπεν σαουλ οτι ειδον ως διεσπαρη ο λαος απ' εμου και συ ου παρεγενου ως διεταξω εν τω μαρτυριω των ημερων και οι αλλοφυλοι συνηχ
θησαν εις μαχεμας
- 12 και ειπα νυν καταβησονται οι αλλοφυλοι προς με εις γαλαλα και του προσωπου του κυριου ουκ εδεθηθη και ενεκρατευσαμην και ανηνεγκα την ολοκαυτωσιν
- 13 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ μεματαιωται σοι οτι ουκ εφυλαξας την εντολην μου ην ενετευλατο σοι κυριος ως νυν ητοιμασεν κυριος την βασιλειαν σου εως αιωνος επι ισρα
ηλ
- 14 και νυν η βασιλευα σου ου στησεται και ζητησει κυριος εαυτω ανθρωπον κατα την καρδιαν αυτου και εντελειται κυριος αυτω εις αρχοντα επι τον λαον αυτου οτι ουκ εφυλαξ
ας οσα ενετευλατο σοι κυριος
- 15 και ανεστη σαμουηλ και απηλθεν εκ γαλαλων εις οδον αυτου και το καταλειμμα του λαου ανεβη οπισω σαουλ εις απαντησιν οπισω του λαου του πολεμιστου αυτων παραγεν
ομενων εκ γαλαλων εις γαβαα βενιαμιν και επεσκεψατο σαουλ τον λαον τον ευρεθεντα μετ' αυτου ως εξακοσιους ανδρας
- 16 και σαουλ και ιωναθαν υιος αυτου και ο λαος οι ευρεθεντες μετ' αυτων εκαθισαν εν γαβεε βενιαμιν και εκλαιον και οι αλλοφυλοι παρεμβεβληκεισαν εις μαχεμας
- 17 και εξηλθεν διαφθειρων εξ αγρου αλλοφυλων τρισιν αρχαις η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γοφερα επι γην σωγαλ
- 18 και η μια αρχη επιβλεπουσα οδον βαιθωρων και η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γαβεε την εισκυπτουσαν επι γαι την σαβιν
- 19 και τεκτων σιδηρου ουχ ευρισκετο εν παση γη ισραηλ οτι ειπον οι αλλοφυλοι μη ποιησωσιν οι εβραιοι ρομφαιαν και δορυ

20 και κατεβαινον πας ισραηλ εις γην αλλοφυλων χαλκευειν εκαστος το θεριστρον αυτου και το σκευος αυτου και εκαστος την αξινην αυτου και το δρεπανον αυτου
21 και ην ο τρυγητος ετοιμος του θεριζειν τα δε σκευη ην τρεις σικλοι εις τον οδοντα και τη αξινη και τω δρεπανω υποστασις ην η αυτη
22 και εγενηθη εν ταις ημεραις του πολεμου μαχεμας και ουχ ευρεθη ρομφαια και δορυ εν χειρι παντος του λαου του μετα σαουλ και μετα ιωναθαν και ευρεθη τω σαουλ και τω ιωναθαν υιο αυτου
23 και εξηλθεν εξ υποστασεως των αλλοφυλων την εν τω περαν μαχεμας
1 και γινεται ημερα και ειπεν ιωναθαν υιος σαουλ τω παιδαριω τω αιροντι τα σκευη αυτου δευρο και διαβωμεν εις μεσσαβ των αλλοφυλων την εν τω περαν εκεινω και τω πατρι αυτου ουκ απηγγειλεν
2 και σαουλ εκαθητο επ' ακρου του βουνου υπο την ροαν την εν μαγδων και ησαν μετ' αυτου ως εξακοσιοι ανδρες
3 και αχια υιος αχιτωβ αδελφου ιωχαβηδ υιου φινεες υιου ηλι ιερευς του θεου εν σηλωμ αιρων εφουδ και ο λαος ουκ ηδει οτι πεπορευται ιωναθαν
4 και ανα μεσον της διαβασεως ου εξητει ιωναθαν διαβηναι εις την υποστασιν των αλλοφυλων και ακρωτηριον πετρας ενθεν και ακρωτηριον πετρας ενθεν ονομα τω ενι βαζες και ονομα τω αλλω σεννα
5 η οδος η μια απο βορρα ερχομενω μαχημας και η οδος η αλλη απο νοτου ερχομενω γαββε
6 και ειπεν ιωναθαν προς το παιδαριον το αιρον τα σκευη αυτου δευρο διαβωμεν εις μεσσαβ των απεριτιμητων τουτων ει τι ποιησαι ημιν κυριος οτι ουκ εστιν τω κυριω συνεχομενον σωζειν εν πολλοις η εν ολιγοις
7 και ειπεν αυτω ο αιρων τα σκευη αυτου ποιει παν ο εαν η καρδια σου εκκλινη ιδου εγω μετα σου ως η καρδια σου καρδια μου
8 και ειπεν ιωναθαν ιδου ημεις διαβαινομεν προς τους ανδρας και κατακυλισθησομεθα προς αυτους
9 εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αποστητε εκει εως αν απαγγελωμεν υμιν και στησομεθα εφ' εαυτοις και ου μη αναβωμεν επ' αυτους
10 και εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αναβητε προς ημας και αναβησομεθα οτι παραδεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας ημων τουτο ημιν το σημειον
11 και εισηλθον αμφοτεροι εις μεσσαβ των αλλοφυλων και λεγουσιν οι αλλοφυλοι ιδου οι εβραιοι εκπορευονται εκ των τρωγων αυτων ου εκρυβησαν εκει
12 και απεκριθησαν οι ανδρες μεσσαβ προς ιωναθαν και προς τον αιροντα τα σκευη αυτου και λεγουσιν αναβητε προς ημας και γνωριουμεν υμιν ρημα και ειπεν ιωναθαν προς τον αιροντα τα σκευη αυτου αναβηθι οπισω μου οτι παρεδωκεν αυτους κυριος εις χειρας ισραηλ
13 και ανεβη ιωναθαν επι τας χειρας αυτου και επι τους ποδας αυτου και ο αιρων τα σκευη αυτου μετ' αυτου και επεβλεψαν κατα προσωπον ιωναθαν και επαταξεν αυτους και ο αιρων τα σκευη αυτου επεδιδου οπισω αυτου
14 και εγενηθη η πληγη η πρωτη ην επαταξεν ιωναθαν και ο αιρων τα σκευη αυτου ως εικοσι ανδρες εν βολισι και εν πετροβολοις και εν κοχλαξιν του πεδιου
15 και εγενηθη εκστασις εν τη παρεμβολη και εν αγρω και πας ο λαος οι εν μεσσαβ και οι διαφθειροντες εξεστησαν και αυτοι ουκ ηθελον ποιειν και εθαμβησεν η γη και εγενηθη εκστασις παρα κυριου
16 και ειδον οι σκοποι του σαουλ εν γαββε βενιαμιν και ιδου η παρεμβολη τεταραγμενη ενθεν και ενθεν
17 και ειπεν σαουλ τω λαω τω μετ' αυτου επισκεψασθε δη και ιδετε τις πεπορευται εξ υμων και επεσκεψαντο και ιδου ουχ ευρισκετο ιωναθαν και ο αιρων τα σκευη αυτου
18 και ειπεν σαουλ τω αχια προσαγαγε το εφουδ οτι αυτος ηρην το εφουδ εν τη ημερα εκεινη ενωπιον ισραηλ
19 και εγενηθη ως ελαλει σαουλ προς τον ιερεα και ο ηχος εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων πορευετο πορευομενος και επληθυνεν και ειπεν σαουλ προς τον ιερεα συναγαγε τας χειρας σου
20 και ανεβησεν σαουλ και πας ο λαος ο μετ' αυτου και ερχονται εως του πολεμου και ιδου εγενετο ρομφαια ανδρος επι τον πλησιον αυτου συγχυσις μεγαλη σφοδρα
21 και οι δουλοι οι οντες εχθες και τριτην ημεραν μετα των αλλοφυλων οι αναβαντες εις την παρεμβολην επεστραφησαν και αυτοι ειναι μετα ισραηλ των μετα σαουλ και ιωναθαν
22 και πας ισραηλ οι κρυπτομενοι εν τω ορει εφραιμ και ηκουσαν οτι πεφευγασιν οι αλλοφυλοι και συναπτουσιν και αυτοι οπισω αυτων εις πολεμον
23 και εσωσεν κυριος εν τη ημερα εκεινη τον ισραηλ και ο πολεμος διηλθεν την βαιθων και πας ο λαος ην μετα σαουλ ως δεκα χιλιαδες ανδρων και ην ο πολεμος διεσπαρμενος εις ολην την πολιν εν τω ορει εφραιμ

24 και σαουλ ηγνοησεν αγνοιαν μεγαλην εν τη ημερα εκεινη και αραται τω λαω λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος φαγεται αρτον εως εσπερας και εκδικησω τον εχθρον μου και ουκ εγευσατο πας ο λαος αρτου

25 και πασα η γη ηριστα και ιααρ δρυμος ην μελισσωνος κατα προσωπον του αγρου

26 και εισηλθεν ο λαος εις τον μελισσωνα και ιδου επορευετο λαλων και ιδου ουκ ην επιστρεφων την χειρα αυτου εις το στομα αυτου οτι εφοβηθη ο λαος τον ορκον κυριου

27 και ιωναθαν ουκ ακηκοει εν τω ορκιζειν τον πατερα αυτου τον λαον και εξετεινεν το ακρον του σκηπτρου αυτου του εν τη χειρι αυτου και εβαψεν αυτο εις το κηριον του μελιτος και επεστρεψεν την χειρα αυτου εις το στομα αυτου και ανεβλεψαν οι οφθαλμοι αυτου

28 και απεκριθη εις εκ του λαου και ειπεν ορκισας ωρκισεν ο πατηρ σου τον λαον λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος φαγεται αρτον σημερον και εξελυθη ο λαος

29 και εγνω ιωναθαν και ειπεν απηλλαχεν ο πατηρ μου την γην ιδε δη οτι ειδον οι οφθαλμοι μου οτι εγευσαμην βραχυ του μελιτος τουτου

30 αλλ' οτι ει εφαγεν εσθων ο λαος σημερον των σκυλων των εχθρων αυτων ων ευρεν οτι νυν αν μειζων ην η πληγη εν τοις αλλοφυλοις

31 και επαταξεν εν τη ημερα εκεινη εκ των αλλοφυλων εν μαχεμας και εκοπιασεν ο λαος σφοδρα

32 και εκλιθη ο λαος εις τα σκυλα και ελαβεν ο λαος ποιμνια και βουκολια και τεκνα βοων και εσφαξεν επι την γην και ησθιεν ο λαος συν τω αιματι

33 και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ημαρτηκεν ο λαος τω κυριω φαγων συν τω αιματι και ειπεν σαουλ εν γεθθεμ κυλισατε μοι λιθον ενταυθα μεγαν

34 και ειπεν σαουλ διασπαρητε εν τω λαω και ειπατε αυτοις προσαγαγειν ενταυθα εκαστος τον μοσχον αυτου και εκαστος το προβατον αυτου και σφαζετω επι τουτου και ου μη αμαρτητε τω κυριω του εσθιεν συν τω αιματι και προσηγεν πας ο λαος εκαστος το εν τη χειρι αυτου και εσφαζον εκει

35 και ωκοδομησεν εκει σαουλ θυσιαστηριον τω κυριω τουτο ηρξατο σαουλ οικοδομησαι θυσιαστηριον τω κυριω

36 και ειπεν σαουλ καταβωμεν οπισω των αλλοφυλων την νυκτα και διαρπασωμεν εν αυτοις εως διαφουση η ημερα και μη υπολιπωμεν εν αυτοις ανδρα και ειπαν παν το αγαθον ενωπιον σου ποιει και ειπεν ο ιερευς προσελθωμεν ενταυθα προς τον θεον

37 και επηρωτησεν σαουλ τον θεον ει καταβω οπισω των αλλοφυλων ει παραδωσεις αυτους εις χειρας ισραηλ και ουκ απεκριθη αυτω εν τη ημερα εκεινη

38 και ειπεν σαουλ προσαγαγετε ενταυθα πασας τας γωνιας του ισραηλ και γνωτε και ιδετε εν τινι γεγονεν η αμαρτια αυτη σημερον

39 οτι ζη κυριος ο σωσας τον ισραηλ οτι εαν αποκριθη κατα ιωναθαν του υιου μου θανατω αποθανειται και ουκ ην ο αποκρινόμενος εκ παντος του λαου

40 και ειπεν παντι ισραηλ υμεις εσεσθε εις δουλειαν και εγω και ιωναθαν ο υιος μου εσομεθα εις δουλειαν και ειπεν ο λαος προς σαουλ το αγαθον ενωπιον σου ποιει

41 και ειπεν σαουλ κυριε ο θεος ισραηλ τι οτι ουκ απεκριθης τω δουλω σου σημερον ει εν εμοι η εν ιωναθαν τω υιω μου η αδικια κυριε ο θεος ισραηλ δος δηλους και εαν ταδε επιης εν τω λαω σου ισραηλ δος δη οσιοτητα και κληρουται ιωναθαν και σαουλ και ο λαος εξηλθεν

42 και ειπεν σαουλ βαλετε ανα μεσον εμου και ανα μεσον ιωναθαν του υιου μου ον αν κατακληρωσεται κυριος αποθανετω και ειπεν ο λαος προς σαουλ ουκ εστιν το ρημα τουτο και κατεκρατησεν σαουλ του λαου και βαλλουσιν ανα μεσον αυτου και ανα μεσον ιωναθαν του υιου αυτου και κατακληρουται ιωναθαν

43 και ειπεν σαουλ προς ιωναθαν απαγγειλον μοι τι πεποιηκας και απηγγειλεν αυτω ιωναθαν και ειπεν γευσαμενος εγευσαμην εν ακρω τω σκηπτρω τω εν τη χειρι μου βραχυ μελι ιδου εγω αποθνησκω

44 και ειπεν αυτω σαουλ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι θανατω αποθανη σημερον

45 και ειπεν ο λαος προς σαουλ ει σημερον θανατωθησεται ο ποιησας την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην εν ισραηλ ζη κυριος ει πεσειται της τριχος της κεφαλης αυτου επι την γην οτι ο λαος του θεου εποιησεν την ημεραν ταυτην και προσηξατο ο λαος περι ιωναθαν εν τη ημερα εκεινη και ουκ απεθανεν

46 και ανεβη σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι απηλθον εις τον τοπον αυτων

47 και σαουλ κατακληρουται εργων επι ισραηλ και επολεμει κυκλω παντας τους εχθρους αυτου εις τον μωαβ και εις τους υιους αμμων και εις τους υιους εδωμ και εις τον βαιθεωρ και εις βασιλεια σουβα και εις τους αλλοφυλους ου αν εστραφη εσωζετο

48 και εποιησεν δυναμιν και επαταξεν τον αμαληκ και εξειλατο τον ισραηλ εκ χειρος των καταπατουντων αυτον

49 και ησαν υιοι σαουλ ιωναθαν και ιεσσιου και μελχισα και ονοματα των δυο θυγατερων αυτου ονομα τη πρωτοτοκω μεροβ και ονομα τη δευτερα μελχολ

50 και ονομα τη γυναικι αυτου αχινοομ θυγατηρ αχιμαας και ονομα τω αρχιστρατηγω αβεννηρ υιος νηρ υιου οικειου σαουλ

51 και κίς πατηρ σαουλ και νηρ πατηρ αβεννηρ υιος ιαμιν υιου αβηλ
52 και ην ο πολεμος κραταιος επι τους αλλοφυλους πασας τας ημερας σαουλ και ιδων σαουλ παντα ανδρα δυνατον και παντα ανδρα υιον δυναμεως και συνηγαγεν αυτους προς αυτον
1 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ εμε απεστειλεν κυριος χρισαι σε εις βασιλεια επι ισραηλ και νυν ακουε της φωνης κυριου
2 ταδε ειπεν κυριος σαβαωθ νυν εκδικησω α εποιησεν αμαληκ τω ισραηλ ως απηνητησεν αυτω εν τη οδω αναβαινοντος αυτου εξ αιγυπτου
3 και νυν πορευου και παταξεις τον αμαληκ και ιεριμ και παντα τα αυτου και ου περιποιηση εξ αυτου και εξολεθρευσεις αυτον και αναθεματιεις αυτον και παντα τα αυτου και ου φειση απ' αυτου και αποκτενεις απο ανδρος και εως γυναικος και απο νηπιου εως θηλαζοντος και απο μοσχου εως προβατου και απο καμηλου εως ονου
4 και παρηγγειλεν σαουλ τω λαω και επισκεπτεται αυτους εν γαλαλοις τετρακοσιας χιλιαδας ταγματων και τον ιουδαν τριακοντα χιλιαδας ταγματων
5 και ηλθεν σαουλ εως των πολεων αμαληκ και ενηδρευσεν εν τω χειμαρρω
6 και ειπεν σαουλ προς τον κιναιον απελθε και εκκλινον εκ μεσου του αμαληκиту μη προσθω σε μετ' αυτου και συ εποιησας ελεος μετα των υιων ισραηλ εν τω αναβαιναιν αυτους εξ αιγυπτου και εξεκλινεν ο κιναιος εκ μεσου αμαληκ
7 και επαταξεν σαουλ τον αμαληκ απο ευιλατ εως σουρ επι προσωπου αιγυπτου
8 και συνελαβεν τον αγαγ βασιλεια αμαληκ ζωντα και παντα τον λαον ιεριμ απεκτεινεν εν στοματι ρομφαιας
9 και περιποιησατο σαουλ και πας ο λαος τον αγαγ ζωντα και τα αγαθα των ποιμνιων και των βουκολιων και των εδεσμων και των αμπελωνων και παντων των αγαθων και ουκ εβουλετο αυτα εξολεθρευσαι και παν εργον ητιμωμενον και εξουδενωμενον εξωλεθρευσαν
10 και εγενηθη ρημα κυριου προς σαμουηλ λεγων
11 παρακεκλημαι οτι εβασιλευσα τον σαουλ εις βασιλεια οτι απεστρεψεν απο οπισθεν μου και τους λογους μου ουκ ετηρησεν και ηθυμησεν σαμουηλ και εβοησεν προς κυριον ολην την νυκτα
12 και ωρθρισεν σαμουηλ και επορευθη εις απαντησιν ισραηλ πρωι και απηγγελη τω σαμουηλ λεγοντες ηκει σαουλ εις καρμηλον και ανεστακεν αυτω χειρα και επεστρεψεν το αρμα και κατεβη εις γαλαλα προς σαουλ και ιδου αυτος ανεφερεν ολοκαυτωσιν τω κυριω τα πρωτα των σκυλων ων ηνεγκεν εξ αμαληκ
13 και παρεγενετο σαμουηλ προς σαουλ και ειπεν αυτω σαουλ ευλογητος συ τω κυριω εστησα παντα οσα ελαλησεν κυριος
14 και ειπεν σαμουηλ και τις η φωνη του ποιμνιου τουτου εν τοις ωσιν μου και φωνη των βοων ων εγω ακουω
15 και ειπεν σαουλ εξ αμαληκ ηνεγκα αυτα α περιποιησατο ο λαος τα κρατιστα του ποιμνιου και των βοων οπως τυθη τω κυριω θεω σου και τα λοιπα εξωλεθρευσα
16 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ανες και απαγγελω σοι α ελαλησεν κυριος προς με την νυκτα και ειπεν αυτω λαλησον
17 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουχι μικρος συ ει ενωπιον αυτου ηγουμενος σκηπτρου φυλης ισραηλ και εχρισεν σε κυριος εις βασιλεια επι ισραηλ
18 και απεστειλεν σε κυριος εν οδω και ειπεν σοι πορευθητι και εξολεθρευσον τους αμαρτανοντας εις εμε τον αμαληκ και πολεμησεις αυτους εως συντελεσης αυτους
19 και ινα τι ουκ ηκουσας της φωνης κυριου αλλ' ωρμησας του θεσθαι επι τα σκυλα και εποιησας το πονηρον ενωπιον κυριου
20 και ειπεν σαουλ προς σαμουηλ δια το ακουσαι με της φωνης του λαου και επορευθη εν τη οδω η απεστειλεν με κυριος και ηγαγον τον αγαγ βασιλεια αμαληκ και τον αμαληκ εξωλεθρευσα
21 και ελαβεν ο λαος των σκυλων ποιμνια και βουκολια τα πρωτα του εξωλεθρευματος θυσαι ενωπιον κυριου θεου ημων εν γαλαλοις
22 και ειπεν σαμουηλ ει θελητον τω κυριω ολοκαυτωματα και θυσια ως το ακουσαι φωνης κυριου ιδου ακοη υπερ θυσιαν αγαθη και η επακροασις υπερ στεαρ κριων
23 οτι αμαρτια οιωσιμα εστιν οδυνη και πονους θεραφιν επαγουσιν οτι εξουδενωσας το ρημα κυριου και εξουδενωσει σε κυριος μη εινα βασιλεια επι ισραηλ
24 και ειπεν σαουλ προς σαμουηλ ημαρτηκα οτι παρεβην τον λογον κυριου και το ρημα σου οτι εφοβηθην τον λαον και ηκουσα της φωνης αυτων
25 και νυν αρων δη το αμαρτημα μου και αναστρεψον μετ' εμου και προσκνησω κυριω τω θεω σου
26 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουκ αναστρεφω μετα σου οτι εξουδενωσας το ρημα κυριου και εξουδενωσει σε κυριος του μη εινα βασιλεια επι τον ισραηλ
27 και απεστρεψεν σαμουηλ το προσωπον αυτου του απελθειν και εκρατησεν σαουλ του πτερυγιου της διπλοιδος αυτου και διερρηξεν αυτο

28 και ειπεν προς αυτον σαμουηλ διερρηξεν κυριος την βασιλειαν ισραηλ εκ χειρος σου σημερον και δωσει αυτην τω πλησιον σου τω αγαθω υπερ σε
29 και διαιρεθησεται ισραηλ εις δυο και ουκ αποστρεψει ουδε μετανοησει οτι ουχ ως ανθρωπος εστιν του μετανοησαι αυτος
30 και ειπεν σαουλ ημαρτηκα αλλα δοξασον με δη ενωπιον πρεσβυτερων ισραηλ και ενωπιον λαου μου και αναστρεψον μετ' εμου και προσκυνησω τω κυριω θεω σου
31 και ανεστρεψεν σαμουηλ οπισω σαουλ και προσεκυνησεν τω κυριω
32 και ειπεν σαμουηλ προσαγαγετε μοι τον αγαθ βασιλευα αμαληκ και προσηλθεν προς αυτον αγαθ τρεμων και ειπεν αγαθ ει ουτως πικρος ο θανατος
33 και ειπεν σαμουηλ προς αγαθ καθοτι ητεκνωσεν γυναικας η ρομφαια σου ουτως ατεκνωθησεται εκ γυναικων η μητηρ σου και εσφαξεν σαμουηλ τον αγαθ ενωπιον κυριου εν γαλγαλ
34 και απηλθεν σαμουηλ εις αρμαθαιμ και σαουλ ανεβη εις τον οικον αυτου εις γαβαα
35 και ου προσεθετο σαμουηλ ετι ιδειν τον σαουλ εως ημερας θανατου αυτου οτι επενθει σαμουηλ επι σαουλ και κυριος μετεμεληθη οτι εβασιλευσεν τον σαουλ επι ισραηλ
1 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ εως ποτε συ πενθεις επι σαουλ καγω εξουδενωκα αυτον μη βασιλευειν επι ισραηλ πλησον το κερας σου ελαιου και δευρο αποστειλω σε προς ιεσσαι εως εις βηθλεεμ οτι εορακα εν τοις υιοις αυτου εμοι βασιλευειν
2 και ειπεν σαμουηλ πως πορευθω και ακουσεται σαουλ και αποκτενει με και ειπεν κυριος δαμαλιν βοων λαβε εν τη χειρι σου και ερεις θυσαι τω κυριω ηκω
3 και καλεσεις τον ιεσσαι εις την θυσιαν και γνωριω σοι α ποιησεις και χρισεις ον εαν ειπω προς σε
4 και εποιησεν σαμουηλ παντα α ελαλησεν αυτω κυριος και ηλθεν εις βηθλεεμ και εξεστησαν οι πρεσβυτεροι της πολεως τη απαντησει αυτου και ειπαν ειρηνη η εισοδος σου ο βλεπων
5 και ειπεν ειρηνη θυσαι τω κυριω ηκω αγιασθητε και ευφρανθητε μετ' εμου σημερον και ηγιασεν τον ιεσσαι και τους υιους αυτου και εκαλεσεν αυτους εις την θυσιαν
6 και εγενηθη εν τω αυτους εισιεναι και ειδεν τον ελιαβ και ειπεν αλλα και ενωπιον κυριου χριστος αυτου
7 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ μη επιβλεψης επι την οψιν αυτου μηδε εις την εξιν μεγεθους αυτου οτι εξουδενωκα αυτον οτι ουχ ως εμβλεψεται ανθρωπος οψεται ο θεος οτι ανθρωπος οψεται εις προσωπον ο δε θεος οψεται εις καρδιαν
8 και εκαλεσεν ιεσσαι τον αμιναδαβ και παρηλθεν κατα προσωπον σαμουηλ και ειπεν ουδε τουτον εξελεξατο κυριος
9 και παρηγαγεν ιεσσαι τον σαμα και ειπεν και εν τουτω ουκ εξελεξατο κυριος
10 και παρηγαγεν ιεσσαι τους επτα υιους αυτου ενωπιον σαμουηλ και ειπεν σαμουηλ ουκ εξελεξατο κυριος εν τουτοις
11 και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι εκλελοιπασιν τα παιδαρια και ειπεν ετι ο μικρος ιδου ποιμαινει εν τω ποιμνω και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι αποστειλον και λαβε αυτον οτι ο υ μη κατακλιθωμεν εως του ελθειν αυτον
12 και απεστειλεν και εισηγαγεν αυτον και ουτος πυρρακης μετα καλλους οφθαλμων και αγαθος ορασει κυριω και ειπεν κυριος προς σαμουηλ αναστα και χρισον τον δαυιδ οτι ουτος αγαθος εστιν
13 και ελαβεν σαμουηλ το κερας του ελαιου και εχρισεν αυτον εν μεσω των αδελφων αυτου και εφηλατο πνευμα κυριου επι δαυιδ απο της ημερας εκεινης και επανω και ανεστη σαμουηλ και απηλθεν εις αρμαθαιμ
14 και πνευμα κυριου απεστη απο σαουλ και επνιγεν αυτον πνευμα πονηρον παρα κυριου
15 και ειπαν οι παιδες σαουλ προς αυτον ιδου δη πνευμα κυριου πονηρον πνιγει σε
16 ειπατωσαν δη οι δουλοι σου ενωπιον σου και ζητησατωσαν τω κυριω ημων ανδρα ειδοτα ψαλλειν εν κινυρα και εσται εν τω ειναι πνευμα πονηρον επι σοι και ψαλει εν τη κινυρα αυτου και αγαθον σοι εσται και αναπαυσει σε
17 και ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου ιδετε δη μοι ανδρα ορθως ψαλλοντα και εισαγαγετε αυτον προς εμε
18 και απεκριθη εις των παιδαριων αυτου και ειπεν ιδου εορακα υιον τω ιεσσαι βηθλεεμιτην και αυτον ειδοτα ψαλλοντα και ο ανηρ συνετος και ο ανηρ πολεμιστης και σοφος λογω και ανηρ αγαθος τω ειδει και κυριος μετ' αυτου
19 και απεστειλεν σαουλ αγγελους προς ιεσσαι λεγων αποστειλον προς με τον υιον σου δαυιδ τον εν τω ποιμνω σου

20 και ελαβεν ιεσσαί γομορ αρτων και ασκον οινου και εριφον αιγων ενα και εξαπεστειλεν εν χειρι δαυιδ του υιου αυτου προς σαουλ
21 και εισηλθεν δαυιδ προς σαουλ και παρειστηκει ενωπιον αυτου και ηγαπησεν αυτον σφοδρα και εγενηθη αυτω αιρων τα σκευη αυτου
22 και απεστειλεν σαουλ προς ιεσσαί λεγων παριστασθω δη δαυιδ ενωπιον εμου οτι ευρεν χαριν εν οφθαλμοις μου
23 και εγενηθη εν τω ειναι πνευμα πονηρον επι σαουλ και ελαμβανεν δαυιδ την κινυραν και εψαλλεν εν τη χειρι αυτου και ανεψυχεν σαουλ και αγαθον αυτω και αφιστατο απ' αυτου το πνευμα το πονηρον
1 και συναγουσιν αλλοφυλοι τας παρεμβολας αυτων εις πολεμον και συναγονται εις σοκχωθ της ιουδαιας και παρεμβαλλουσιν ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον αζηκα εν εφερ μεμ
2 και σαουλ και οι ανδρες ισραηλ συναγονται και παρεμβαλλουσιν εν τη κοιλαδι αυτοι παρατασσονται εις πολεμον εξ εναντιας αλλοφυλων
3 και αλλοφυλοι ιστανται επι του ορους ενταυθα και ισραηλ ισταται επι του ορους ενταυθα και ο αυλων ανα μεσον αυτων
4 και εξηλθεν ανηρ δυνατος εκ της παραταξεως των αλλοφυλων γολιαθ ονομα αυτω εκ γεθ υψος αυτου τεσσαρων πηχεων και σπιθαμης
5 και περικεφαλαια επι της κεφαλης αυτου και θωρακα αλυσιδωτων αυτος ενδεδυκως και ο σταθμος του θωρακος αυτου πεντε χιλιαδες σικλων χαλκου και σιδηρου
6 και κνημιδες χαλκαι επανω των σκελων αυτου και ασπις χαλκη ανα μεσον των ωμων αυτου
7 και ο κοντος του δορατος αυτου ωσει μεσακλον υφαινοντων και η λογχη αυτου εξακοσιων σικλων σιδηρου και ο αιρων τα οπλα αυτου προεπορευετο αυτου
8 και εστη και ανεβησεν εις την παραταξιν ισραηλ και ειπεν αυτοις τι εκπορευεσθε παραταξασθαι πολεμο εξ εναντιας ημων ουκ εγω ειμι αλλοφυλος και υμεις εβραιοι του σαουλ εκλεξασθε εαυτοις ανδρα και καταβητω προς με
9 και εαν δυνηθη προς εμε πολεμησαι και εαν παταξη με και εσομεθα υμιν εις δουλους εαν δε εγω δυνηθω και παταξω αυτον εσεσθε ημιν εις δουλους και δουλευσετε ημιν
10 και ειπεν ο αλλοφυλος ιδου εγω ωνειδισα την παραταξιν ισραηλ σημερον εν τη ημερα ταυτη δοτε μοι ανδρα και μονομαχησομεν αμφοτεροι
11 και ηκουσεν σαουλ και πας ισραηλ τα ρηματα του αλλοφυλου ταυτα και εξεστησαν και εφοβηθησαν σφοδρα
32 και ειπεν δαυιδ προς σαουλ μη δη συμπεσετω η καρδια του κυριου μου επ' αυτον ο δουλός σου πορευεσεται και πολεμησει μετα του αλλοφυλου τουτου
33 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ου μη δυνηση πορευθηναι προς τον αλλοφυλον του πολεμειν μετ' αυτου οτι παιδαριον ει συ και αυτος ανηρ πολεμιστης εκ νεοτητος αυτου
34 και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ποιμαινων ην ο δουλός σου τω πατρι αυτου εν τω ποιμνιω και οταν ηρχετο ο λεων και η αρκος και ελαμβανεν προβατον εκ της αγελης
35 και εξεπορευομην οπισω αυτου και επαταξα αυτον και εξεσπασα εκ του στοματος αυτου και ει επανιστατο επ' εμε και εκρατησα του φαρυγγος αυτου και επαταξα και εθανατωσα αυτον
36 και την αρκον ετυπτεν ο δουλός σου και τον λεοντα και εσται ο αλλοφυλος ο απεριτμητος ως εν τουτων ουχι πορευσομαι και παταξω αυτον και αφελω σημερον ονειδος εξ ισραηλ διοτι τις ο απεριτμητος ουτος ος ωνειδισεν παραταξιν θεου ζωντος
37 κυριος ος εξειλατο με εκ χειρος του λεοντος και εκ χειρος της αρκου αυτος εξελειται με εκ χειρος του αλλοφυλου του απεριτμητου τουτου και ειπεν σαουλ προς δαυιδ πορευου υ και εσται κυριος μετα σου
38 και ενεδυσεν σαουλ τον δαυιδ μανδουαν και περικεφαλαιαν χαλκην περι την κεφαλην αυτου
39 και εξωσεν τον δαυιδ την ρομφαιαν αυτου επανω του μανδουου αυτου και εκοπιασεν περιπατησας απαξ και δις και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ου μη δυνωμαι πορευθηναι εν τουτοις οτι ου πεπειραμαι και αφαιρουσιν αυτα απ' αυτου
40 και ελαβεν την βακτηριαν αυτου εν τη χειρι αυτου και εξελεξατο εαυτω πεντε λιθους λειους εκ του χειμαρρου και εθετο αυτους εν τω καδιω τω ποιμενικω τω οντι αυτω εις συλλογην και σφενδονην αυτου εν τη χειρι αυτου και προσηλθεν προς τον ανδρα τον αλλοφυλον
42 και ειδεν γολιαθ τον δαυιδ και ητιμασεν αυτον οτι αυτος ην παιδαριον και αυτος πυρρακης μετα καλλους οφθαλμων
43 και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ ωσει κυων εγω ειμι οτι συ ερχη επ' εμε εν ραβδω και λιθοις και ειπεν δαυιδ ουχι αλλ' η χειρω κυνος και κατηρασατο ο αλλοφυλος τον δαυιδ εν τοις θεοις αυτου
44 και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ δευρο προς με και δωσω τας σαρκας σου τοις πετεινοις του ουρανου και τοις κτηνεσιν της γης

- 45 και ειπεν δαυιδ προς τον αλλοφυλον συ ερχη προς με εν ρομφαια και εν δορατι και εν ασπιδι καγω πορευομαι προς σε εν ονοματι κυριου σαβαωθ θεου παραταξεως ισραηλ ην ωνειδισας σημερον
- 46 και αποκλεισει σε κυριος σημερον εις την χειρα μου και αποκτενω σε και αφελω την κεφαλην σου απο σου και δωσω τα κωλα σου και τα κωλα παρεμβολης αλλοφυλων εν τ αυτη τη ημερα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και γνωσεται πασα η γη οτι εστιν θεος εν ισραηλ
- 47 και γνωσεται πασα η εκκλησια αυτη οτι ουκ εν ρομφαια και δορατι σωζει κυριος οτι του κυριου ο πολεμος και παραδωσει κυριος υμας εις χειρας ημων
- 48 και ανεστη ο αλλοφυλος και επορευθη εις συναντησιν δαυιδ
- 49 και εξετεινεν δαυιδ την χειρα αυτου εις το καρδιον και ελαβεν εκειθεν λιθον ενα και εσφενδονησεν και επαταξεν τον αλλοφυλον επι το μετωπον αυτου και διεδου ο λιθος δια της περικεφαλαιας εις το μετωπον αυτου και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γην
- 51 και εδραμεν δαυιδ και επεστη επ' αυτον και ελαβεν την ρομφαιαν αυτου και εθανατωσεν αυτον και αφειλεν την κεφαλην αυτου και ειδον οι αλλοφυλοι οτι τεθνηκεν ο δυνατος αυτων και εφυγον
- 52 και ανιστανται ανδρες ισραηλ και ιουδα και ηλαλαξαν και κατεδιωξαν οπισω αυτων εως εισοδου γεθ και εως της πυλης ασκαλωνος και επεσαν τραυματιαι των αλλοφυλων εν τη οδω των πυλων και εως γεθ και εως ακκαρων
- 53 και ανεστρεψαν ανδρες ισραηλ εκκλινοντες οπισω των αλλοφυλων και κατεπατον τας παρεμβολας αυτων
- 54 και ελαβεν δαυιδ την κεφαλην του αλλοφυλου και ηνεγκεν αυτην εις ιερουσαλημ και τα σκευη αυτου εθηκεν εν τω σκηνωματι αυτου
- 6 και εξηλθον αι χορευουσαι εις συναντησιν δαυιδ εκ πασων πολεων ισραηλ εν τυμpanοις και εν χαρμοσυνη και εν κυμβαλοις
- 7 και εξηρχον αι γυναικες και ελεγον επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου
- 8 και πονηρον εφανη το ρημα εν οφθαλμοις σαουλ περι του λογου τουτου και ειπεν τω δαυιδ εδωκαν τας μυριαδας και εμοι εδωκαν τας χιλιαδας
- 9 και ην σαουλ υποβλεπομενος τον δαυιδ απο της ημερας εκεινης και επεκεινα
- 12 και εφοβηθη σαουλ απο προσωπου δαυιδ
- 13 και απεστησεν αυτον απ' αυτου και κατεστησεν αυτον εαυτω χιλιαρχον και εξεπορευετο και εισεπορευετο εμπροσθεν του λαου
- 14 και ην δαυιδ εν πασαις ταις οδοις αυτου συνιων και κυριος μετ' αυτου
- 15 και ειδεν σαουλ ως αυτος συνιει σφοδρα και ευλαβειτο απο προσωπου αυτου
- 16 και πας ισραηλ και ιουδας ηγαπα τον δαυιδ οτι αυτος εξεπορευετο και εισεπορευετο προ προσωπου του λαου
- 20 και ηγαπησεν μελχολ η θυγατηρ σαουλ τον δαυιδ και απηγγελη σαουλ και ηυθυνθη εν οφθαλμοις αυτου
- 21 και ειπεν σαουλ δωσω αυτην αυτω και εσται αυτω εις σκανδαλον και ην επι σαουλ χειρ αλλοφυλων
- 22 και ενετειλατο σαουλ τοις παισιν αυτου λεγων λαλησατε υμεις λαθρα τω δαυιδ λεγοντες ιδου ο βασιλευς θελει εν σοι και παντες οι παιδες αυτου αγαπωσιν σε και συ επιγαμβρευσον τω βασιλει
- 23 και ελαλησαν οι παιδες σαουλ εις τα ωτα δαυιδ τα ρηματα ταυτα και ειπεν δαυιδ ει κουφον εν οφθαλμοις υμων επιγαμβρευσαι βασιλει καγω ανηρ ταπεινος και ουχι ενδοξος
- 24 και απηγγειλαν οι παιδες σαουλ αυτω κατα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν δαυιδ
- 25 και ειπεν σαουλ ταδε ερειτε τω δαυιδ ου βουλεται ο βασιλευς εν δοματι αλλ' η εν εκατον ακροβυστιας αλλοφυλων εκδικησαι εις εχθρους του βασιλεως και σαουλ ελογισατο αυτον εμβαλειν εις χειρας των αλλοφυλων
- 26 και απαγγελουσιν οι παιδες σαουλ τω δαυιδ τα ρηματα ταυτα και ευθυνθη ο λογος εν οφθαλμοις δαυιδ επιγαμβρευσαι τω βασιλει
- 27 και ανεστη δαυιδ και επορευθη αυτος και οι ανδρες αυτου και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις εκατον ανδρας και ανηνεγκεν τας ακροβυστιας αυτων τω βασιλει και επιγαμβρευεται τω βασιλει και διδωσιν αυτω την μελχολ θυγατερα αυτου αυτω εις γυναικα
- 28 και ειδεν σαουλ οτι κυριος μετα δαυιδ και πας ισραηλ ηγαπα αυτον
- 29 και προσεθετο ευλαβεισθαι απο δαυιδ ετι

1 και ελαλησεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου και προς παντας τους παιδας αυτου θανατωσαι τον δαυιδ και ιωναθαν υιος σαουλ ηρειτο τον δαυιδ σφοδρα
2 και απηγγειλεν ιωναθαν τω δαυιδ λεγων σαουλ ζητει θανατωσαι σε φυλαξαι ουν αυριον πρωι και κρυβηθι και καθισον κρυβη
3 και εγω εξελευσομαι και στησομαι εχομενος του πατρος μου εν αγρω ου εαν ης εκει και εγω λαλησω περι σου προς τον πατερα μου και οψομαι ο τι εαν η και απαγγελω σοι
4 και ελαλησεν ιωναθαν περι δαυιδ αγαθα προς σαουλ τον πατερα αυτου και ειπεν προς αυτον μη αμαρτησατω ο βασιλευς εις τον δουλον σου δαυιδ οτι ουχ ημαρτηκεν εις σε και τα ποιηματα αυτου αγαθα σφοδρα
5 και εθετο την ψυχην αυτου εν τη χειρι αυτου και επαταξεν τον αλλοφυλον και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και πας ισραηλ ειδον και εχαρησαν και ινα τι αμαρτανεις εις αιμα αθων θανατωσαι τον δαυιδ δωρεαν
6 και ηκουσεν σαουλ της φωνης ιωναθαν και ωμοσεν σαουλ λεγων ζη κυριος ει αποθανειται
7 και εκαλεσεν ιωναθαν τον δαυιδ και απηγγειλεν αυτω παντα τα ρηματα ταυτα και εισηγαγεν ιωναθαν τον δαυιδ προς σαουλ και ην ενωπιον αυτου ωσει εχθες και τριτην ημεραν
8 και προσεθετο ο πολεμος γενεσθαι προς σαουλ και κατισχυσεν δαυιδ και επολεμησεν τους αλλοφυλους και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην σφοδρα και εφυγον εκ προσωπου αυτου
9 και εγενετο πνευμα θεου πονηρον επι σαουλ και αυτος εν οικω καθευδων και δορυ εν τη χειρι αυτου και δαυιδ εψαλλεν εν ταις χερσιν αυτου
10 και εζητει σαουλ παταξαι το δορυ εις δαυιδ και απεστη δαυιδ εκ προσωπου σαουλ και επαταξεν το δορυ εις τον τοιχον και δαυιδ ανεχωρησεν και διεσωθη
11 και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και απεστειλεν σαουλ αγγελους εις οικον δαυιδ φυλαξαι αυτον του θανατωσαι αυτον πρωι και απηγγειλεν τω δαυιδ μελχολ η γυνη αυτου λεγουσα εαν μη συ σωσης την ψυχην σου την νυκτα ταυτην αυριον θανατωθησιν
12 και καταγει η μελχολ τον δαυιδ δια της θυριδος και απηλθεν και εφυγεν και σωζεται
13 και ελαβεν η μελχολ τα κενοταφια και εθετο επι την κλινην και ηπαρ των αιγων εθετο προς κεφαλης αυτου και εκαλυψεν αυτα ιματιω
14 και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και λεγουσιν ενοχλεισθαι αυτον
15 και αποστελλει επι τον δαυιδ λεγων αγαγετε αυτον επι της κλινης προς με του θανατωσαι αυτον
16 και ερχονται οι αγγελοι και ιδου τα κενοταφια επι της κλινης και ηπαρ των αιγων προς κεφαλης αυτου
17 και ειπεν σαουλ τη μελχολ ινα τι ουτως παρελογισω με και εξαπεστειλας τον εχθρον μου και διεσωθη και ειπεν μελχολ τω σαουλ αυτος ειπεν εξαποστειλον με ει δε μη θανατωσω σε
18 και δαυιδ εφυγεν και διεσωθη και παραγινεται προς σαμουηλ εις αρμαθαιμ και απαγγελλει αυτω παντα οσα εποιησεν αυτω σαουλ και επορευθη δαυιδ και σαμουηλ και εκαθισαν εν νααθ εν ραμα
19 και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ιδου δαυιδ εν νααθ εν ραμα
20 και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και ειδαν την εκκλησιαν των προφητων και σαμουηλ εισηκει καθεστηκως επ' αυτων και εγενηθη επι τους αγγελους του σαουλ πνευμα θεου και προφητευσεν
21 και απηγγελη τω σαουλ και απεστειλεν αγγελους ετερους και επροφητευσαν και αυτοι και προσεθετο σαουλ αποστειλαι αγγελους τριτους και επροφητευσαν και αυτοι
22 και εθυμωθη οργη σαουλ και επορευθη και αυτος εις αρμαθαιμ και ερχεται εως του φρεατος του αλω του εν τω σεφι και ηρωτησεν και ειπεν που σαμουηλ και δαυιδ και ειπα ν ιδου εν νααθ εν ραμα
23 και επορευθη εκειθεν εις νααθ εν ραμα και εγενηθη και επ' αυτω πνευμα θεου και επορευετο προφητεων εως του ελθειν αυτον εις νααθ εν ραμα
24 και εξεδυσατο τα ιματια αυτου και επροφητευσεν ενωπιον αυτων και επεσεν γυμνος ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυκτα δια τουτου ελεγον ει και σαουλ εν προφηταις
1 και απεδρα δαυιδ εκ νααθ εν ραμα και ερχεται ενωπιον ιωναθαν και ειπεν τι πεποιηκα και τι το αδικημα μου και τι ημαρτηκα ενωπιον του πατρος σου οτι επιζητει την ψυχην μου
2 και ειπεν αυτω ιωναθαν μηδαμως σοι ου μη αποθανης ιδου ου μη ποιηση ο πατηρ μου ρημα μεγα η μικρον και ουκ αποκαλυψει το ωτιον μου και τι οτι κρυψει ο πατηρ μου τ ο ρημα τουτο ουκ εστιν τουτο

- 3 και απεκριθη δαυιδ τω ιωναθαν και ειπεν γνωσκων οιδεν ο πατηρ σου οτι ευρηκα χαριν εν οφθαλμοις σου και ειπεν μη γνωτω τουτο ιωναθαν μη ου βουληται αλλα ζη κυριος και ζη η ψυχη σου οτι καθως ειπον εμπειλησται ανα μεσον μου και του θανατου
- 4 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ τι επιθυμει η ψυχη σου και τι ποιησω σοι
- 5 και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν ιδου δη νεομηνια αυριον και εγω καθισας ου καθησομαι μετα του βασιλεως φαγειν και εξαποστειλεις με και κρυβησομαι εν τω πεδιω εως δειλης
- 6 εαν επισκεπτομενος επισκεψηται με ο πατηρ σου και ερεις παραιτουμενος παρητησατο απ' εμου δαυιδ δραμειν εως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου οτι θυσια των ημερων εκει ολη τη φυλη
- 7 εαν ταδε ειπη αγαθως ειρηνη τω δουλω σου και εαν σκληρως αποκριθη σοι γνωθι οτι συντετελεσται η κακια παρ' αυτου
- 8 και ποιησεις ελεος μετα του δουλου σου οτι εισηγαγες εις διαθηκην κυριου τον δουλον σου μετα σεαυτου και ει εστιν αδικια εν τω δουλω σου θανατωσον με συ και εως του πατρος σου ινα τι ουτως εισαγεις με
- 9 και ειπεν ιωναθαν μηδαμως σοι οτι εαν γνωσκων γνω οτι συντετελεσται η κακια παρα του πατρος μου του ελθειν επι σε και εαν μη εις τας πολεις σου εγω απαγγελω σοι
- 10 και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν τις απαγγειλει μοι εαν αποκριθη ο πατηρ σου σκληρως
- 11 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ πορευου και μενε εις αγρον και εκπορευονται αμφοτεροι εις αγρον
- 12 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ κυριος ο θεος ισραηλ οιδεν οτι ανακρινω τον πατερα μου ως αν ο καιρος τρισσως και ιδου αγαθον η περι δαυιδ και ου μη αποστειλω προς σε εις αγρον
- 13 ταδε ποιησαι ο θεος τω ιωναθαν και ταδε προσθειη οτι ανοισω τα κακα επι σε και αποκαλυψω το ωτιον σου και εξαποστελω σε και απελευση εις ειρηνην και εσται κυριος μετα σου καθως ην μετα του πατρος μου
- 14 και μεν ετι μου ζωντος και ποιησεις ελεος μετ' εμου και εαν θανατω αποθανω
- 15 ουκ εξαρεις ελεος σου απο του οικου μου εως του αιωνος και ει μη εν τω εξαιρειν κυριον τους εχθρους δαυιδ εκαστον απο προσωπου της γης
- 16 εξαρθηται το ονομα του ιωναθαν απο του οικου δαυιδ και εκζητησαι κυριος εχθρους του δαυιδ
- 17 και προσεθετο ετι ιωναθαν ομοσαι τω δαυιδ οτι ηγαπησεν ψυχην αγαπωντος αυτον
- 18 και ειπεν ιωναθαν αυριον νουμηνια και επισκεψηση οτι επισκεπησεται καθεδρα σου
- 19 και τρισσευσεις και επισκεψη και ηξεις εις τον τοπον σου ου εκρυβης εν τη ημερα τη εργασιμη και καθηση παρα το εργαβ εκεινο
- 20 και εγω τρισσευσω ταις σχιζαις ακοντιζων εκπεμπων εις την αματταρι
- 21 και ιδου αποστειλω το παιδαριον λεγων δευρο ευρε μοι την σχιζαν εαν ειπω λεγων τω παιδαριω ωδε η σχιζα απο σου και ωδε λαβε αυτην παραγινου οτι ειρηνη σοι και ουκ εστιν λογος ζη κυριος
- 22 εαν ταδε ειπω τω νεανισκω ωδε η σχιζα απο σου και επεκεινα πορευου οτι εξαπεσταλκεν σε κυριος
- 23 και το ρημα ο ελαλησαμεν εγω και συ ιδου κυριος μαρτυς ανα μεσον εμου και σου εως αιωνος
- 24 και κρυπτεται δαυιδ εν αγρω και παραγινεται ο μην και ερχεται ο βασιλευς επι την τραπεζαν του φαγειν
- 25 και εκαθισεν ο βασιλευς επι την καθεδραν αυτου ως απαξ και απαξ επι της καθεδρας παρα τοιχον και προεφθασεν τον ιωναθαν και εκαθισεν αβεννηρ εκ πλαγιων σαουλ και επεσκεπη ο τοπος δαυιδ
- 26 και ουκ ελαλησεν σαουλ ουδεν εν τη ημερα εκεινη οτι ειπεν συμπτωμα φαινεται μη καθαρος ειναι οτι ου κεκαθαρισται
- 27 και εγενηθη τη επαυριον του μηνος τη ημερα τη δευτερα και επεσκεπη ο τοπος του δαυιδ και ειπεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου τι οτι ου παραγεγονεν ο υιος ιεσσα και αι εχθες και σημερον επι την τραπεζαν
- 28 και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ και ειπεν αυτω παρητηται δαυιδ παρ' εμου εως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου πορευθηται
- 29 και ειπεν εξαποστειλον δη με οτι θυσια της φυλης ημιν εν τη πολει και ενετειλαντο προς με οι αδελφοι μου και νυν ει ευρηκα χαριν εν οφθαλμοις σου διασωθησομαι δη και οψομαι τους αδελφους μου δια τουτο ου παραγεγονεν επι την τραπεζαν του βασιλεως

- 30 και εθυμωθη οργη σαουλ επι ιωναθαν σφοδρα και ειπεν αυτω υιε κορασιων αυτομολουντων ου γαρ οίδα οτι μετοχος ει συ τω υιω ιεσσαι εις αισχυνην σου και εις αισχυνην απ
οκαλυψεως μητρος σου
- 31 οτι πασας τας ημερας ας ο υιος ιεσσαι ζη επι της γης ουχ ετοιμασθησεται η βασιλεια σου νυν ουν αποστειλας λαβε τον νεανιαν οτι υιος θανατου ουτος
- 32 και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ ινα τι αποθνησκει τι πεποιηκεν
- 33 και επηρην σαουλ το δορυ επι ιωναθαν του θανατωσαι αυτον και εγνω ιωναθαν οτι συντετελεσται η κακια αυτη παρα του πατρος αυτου θανατωσαι τον δαυιδ
- 34 και ανεπηδησεν ιωναθαν απο της τραπεζης εν οργη θυμου και ουκ εφαγεν εν τη δευτερα του μηνος αρτον οτι εθραυσθη επι τον δαυιδ οτι συνετελεσεν επ' αυτον ο πατηρ αυτο
υ
- 35 και εγενηθη πρωι και εξηλθεν ιωναθαν εις αγρον καθως εταξατο εις το μαρτυριον δαυιδ και παιδαριον μικρον μετ' αυτου
- 36 και ειπεν τω παιδαριω δραμε ευρε μοι τας σχιζας εν αις εγω ακοντιζω και το παιδαριον εδραμε και αυτος ηκοντιζε τη σχιζη και παρηγαγεν αυτην
- 37 και ηλθεν το παιδαριον εως του τοπου της σχιζης ου ηκοντιζεν ιωναθαν και ανεβησεν ιωναθαν οπισω του νεανιου και ειπεν εκει η σχιζα απο σου και επεκεινα
- 38 και ανεβησεν ιωναθαν οπισω του παιδαριου αυτου λεγων ταχυνας σπευσον και μη στης και ανελεξεν το παιδαριον ιωναθαν τας σχιζας προς τον κυριον αυτου
- 39 και το παιδαριον ουκ εγνω ουθεν παρεξ ιωναθαν και δαυιδ εγνωσαν το ρημα
- 40 και ιωναθαν εδωκεν τα σκευη αυτου επι το παιδαριον αυτου και ειπεν τω παιδαριω αυτου πορευου εισελθε εις την πολιν
- 41 και ως εισηλθεν το παιδαριον και δαυιδ ανεστη απο του εργαβ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω τρις και κατεφιλησεν εκαστος τον πλησιον αυτου και
εκλαυσεν εκαστος τω πλησιον αυτου εως συντελειας μεγαλης
- 42 και ειπεν ιωναθαν πορευου εις ειρηνην και ως ομομοκαμεν ημεις αμφοτεροι εν ονοματι κυριου λεγοντες κυριος εσται μαρτυς ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον του σπερ
ματος μου και ανα μεσον του σπερματος σου εως αιωνος
- 1 και ανεστη δαυιδ και απηλθεν και ιωναθαν εισηλθεν εις την πολιν
- 2 και ερχεται δαυιδ εις νομβα προς αβιμελεχ τον ιερεα και εξεστη αβιμελεχ τη απαντησει αυτου και ειπεν αυτω τι οτι συ μονος και ουθεις μετα σου
- 3 και ειπεν δαυιδ τω ιερει ο βασιλευς εντεταλται μοι ρημα σημερον και ειπεν μοι μηδεις γνωτω το ρημα περι ου εγω αποστειλω σε και υπερ ου εντεταλμαι σοι και τοις παιδαρ
ιοις διαμεμαρτυρημαι εν τω τοπω τω λεγομενω θεου πιστις φελλανι αλεμωνι
- 4 και νυν ει εισιν υπο την χειρα σου πεντε αρτοι δος εις χειρα μου το ευρεθεν
- 5 και απεκριθη ο ιερευς τω δαυιδ και ειπεν ουκ εισιν αρτοι βεβηλοι υπο την χειρα μου οτι αλλ' η αρτοι αγιοι εισιν ει πεφυλαγμενα τα παιδαρια εστιν απο γυναικος και φαγεται
- 6 και απεκριθη δαυιδ τω ιερει και ειπεν αυτω αλλα απο γυναικος απεσχημεθα εχθες και τριτην ημεραν εν τω εξελθειν με εις οδον γεγνε παντα τα παιδαρια ηγνισμενα και αυτ
η η οδος βεβηλος διοτι αγιασθησεται σημερον δια τα σκευη μου
- 7 και εδωκεν αυτω αβιμελεχ ο ιερευς τους αρτους της προθεσεως οτι ουκ ην εκει αρτος οτι αλλ' η αρτοι του προσωπου οι αφηρημενοι εκ προσωπου κυριου παρατεθηναι αρτον
θερμον η ημερα ελαβεν αυτους
- 8 και εκει ην εν των παιδαριων του σαουλ εν τη ημερα εκεινη συνεχομενος νεεσσαραν ενωπιον κυριου και ονομα αυτω δωηκ ο συρος νεμων τας ημιονους σαουλ
- 9 και ειπεν δαυιδ προς αβιμελεχ ιδε ει εστιν ενταυθα υπο την χειρα σου δορυ η ρομφαια οτι την ρομφαιαν μου και τα σκευη ουκ ειληφα εν τη χειρι μου οτι ην το ρημα του βασι
λεως κατα σπουδην
- 10 και ειπεν ο ιερευς ιδου η ρομφαια γολιαθ του αλλοφυλου ον επαταξας εν τη κοιλαδι ηλα και αυτη ενειλημενη εν ιματιω ει ταυτην λημψη σεαυτω λαβε οτι ουκ εστιν ετερα πα
ρεξ ταυτης ενταυθα και ειπεν δαυιδ ιδου ουκ εστιν ωσπερ αυτη δος μοι αυτην
- 11 και εδωκεν αυτην αυτω και ανεστη δαυιδ και εφυγεν εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου σαουλ και ηλθεν δαυιδ προς αγχους βασιλεια γεθ
- 12 και ειπαν οι παιδες αγχους προς αυτον ουχι ουτος δαυιδ ο βασιλευς της γης ουχι τουτω εξηρχον αι χορευουσαι λεγουσαι επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυρια
σιν αυτου
- 13 και εθετο δαυιδ τα ρηματα εν τη καρδια αυτου και εφοβηθη σφοδρα απο προσωπου αγχους βασιλεως γεθ

14 και ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου ενωπιον αυτου και προσεποιησατο εν τη ημερα εκεινη και ετυμpanιζεν επι ταις θυραις της πολεως και παρεφερετο εν ταις χερσιν αυτου και επιπτεν επι τας θυρας της πυλης και τα σιελα αυτου κατερρει επι τον πωγωνα αυτου

15 και ειπεν αγχος προς τους παιδας αυτου ιδου ιδετε ανδρα επιλημπτον ινα τι εισηγαγετε αυτον προς με

16 η ελαττουμαι επιλημπτων εγω οτι εισαγειοχατε αυτον επιλημπτευσθαι προς με ουτος ουκ εισελευσεται εις οικιαν

1 και απηλθεν εκειθεν δαυιδ και διεσωθη και ερχεται εις το σπηλαιον το οδολλαμ και ακουουσιν οι αδελφοι αυτου και ο οικος του πατρος αυτου και καταβαινουσιν προς αυτον εκει

2 και συνηγοντο προς αυτον πας εν αναγκη και πας υποχρεως και πας κατωδυνος ψυχη και ην επ' αυτων ηγουμενος και ησαν μετ' αυτου ως τετρακοσιοι ανδρες

3 και απηλθεν δαυιδ εκειθεν εις μασσηφα της μωαβ και ειπεν προς βασιλευα μωαβ γινεσθωσαν δη ο πατηρ μου και η μητηρ μου παρα σοι εως οτου γνω τι ποιησει μοι ο θεος

4 και παρεκαλεσεν το προσωπον του βασιλεως μωαβ και κατωκουν μετ' αυτου πασας τας ημερας οντος του δαυιδ εν τη περιοχη

5 και ειπεν γαδ ο προφητης προς δαυιδ μη καθου εν τη περιοχη πορευου και ηξεις εις γην ιουδα και επορευθη δαυιδ και ηλθεν και εκαθισεν εν πολει σαριχ

6 και ηκουσεν σαουλ οτι εγνωσται δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου και σαουλ εκαθητο εν τω βουνω υπο την αρουραν την εν ραμα και το δορυ εν τη χειρι αυτου και παντες οι παιδες αυτου παρεισηκησαν αυτω

7 και ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου τους παρεσηκotas αυτω και ειπεν αυτοις ακουσατε δη υιοι βενιαμιν ει αληθως πασιν υμιν δωσει ο υιος ιεσσαι αγρους και αμπελων ας και παντας υμας ταξει εκατονταρχους και χιλιαρχους

8 οτι συγκεισθε παντες υμεις επ' εμε και ουκ εστιν ο αποκαλυπτων το ωτιον μου εν τω διαθεσθαι τον υιον μου διαθηκην μετα του υιου ιεσσαι και ουκ εστιν πονων περι εμου εξ υμων και αποκαλυπτων το ωτιον μου οτι επηγειρειν ο υιος μου τον δουλον μου επ' εμε εις εχθρον ως η ημερα αυτη

9 και αποκρινεται δωικ ο συρος ο καθεστηκως επι τας ημιονους σαουλ και ειπεν εορακα τον υιον ιεσσαι παραγινομενον εις νομβα προς αβιμελεχ υιον αχιτωβ τον ιερεα

10 και ηρωτα αυτω δια του θεου και επισιτισμον εδωκεν αυτω και την ρομφαιαν γολιαδ του αλλοφυλου εδωκεν αυτω

11 και απεστειλεν ο βασιλευς καλεσαι τον αβιμελεχ υιον αχιτωβ και παντας τους υιους του πατρος αυτου τους ιερεις τους εν νομβα και παρεγενοντο παντες προς τον βασιλευα

12 και ειπεν σαουλ ακουε δη υιε αχιτωβ και ειπεν ιδου εγω λαλει κυριε

13 και ειπεν αυτω σαουλ ινα τι συνεθου κατ' εμου συ και ο υιος ιεσσαι δουναι σε αυτω αρτον και ρομφαιαν και ερωταν αυτω δια του θεου θεσθαι αυτον επ' εμε εις εχθρον ως η ημερα αυτη

14 και απεκριθη τω βασιλει και ειπεν και τις εν πασιν τοις δουλοις σου ως δαυιδ πιστος και γαμβρος του βασιλεως και αρχων παντος παραγγελματος σου και ενδοξος εν τω οικω σου

15 η σημερον ηργμαι ερωταν αυτω δια του θεου μηδαμως μη δοτω ο βασιλευς κατα του δουλου αυτου λογον και εφ' ολον τον οικον του πατρος μου οτι ουκ ηδει ο δουλος ο σος εν πασιν τουτοις ρημα μικρον η μεγα

16 και ειπεν ο βασιλευς σαουλ θανατω αποθανη αβιμελεχ συ και πας ο οικος του πατρος σου

17 και ειπεν ο βασιλευς τοις παρατρεχουσιν τοις εφεστηκousιν επ' αυτον προσαγαγετε και θανατουτε τους ιερεις του κυριου οτι η χειρ αυτων μετα δαυιδ και οτι εγνωσαν οτι φευγει αυτος και ουκ απεκαλυψαν το ωτιον μου και ουκ εβουληθησαν οι παιδες του βασιλεως επενεγκειν τας χειρας αυτων απαντησαι εις τους ιερεις κυριου

18 και ειπεν ο βασιλευς τω δωικ επιστρεφου συ και απαντα εις τους ιερεις και επεστραφη δωικ ο συρος και εθανατωσεν τους ιερεις κυριου εν τη ημερα εκεινη τριακοσιους και πεντε ανδρας παντας αιροντας εφουδ

19 και την νομβα την πολιν των ιερων επαταξεν εν στοματι ρομφαιας απο ανδρος εως γυναικος απο νηπιου εως θηλαζοντος και μοσχου και ονου και προβατου

20 και διασωζεται υιος εις τω αβιμελεχ υιο αχιτωβ και ονομα αυτω αβιαθαρ και εφυγεν οπισω δαυιδ

21 και απηγγειλεν αβιαθαρ τω δαυιδ οτι εθανατωσεν σαουλ παντας τους ιερεις του κυριου

22 και ειπεν δαυιδ τω αβιαθαρ ηιδειν εν τη ημερα εκεινη οτι δωικ ο συρος οτι απαγγελων απαγγελει τω σαουλ εγω ειμι αιτιος των ψυχων οικου του πατρος σου

23 καθου μετ' εμου μη φοβου οτι ου εαν ζητω τη ψυχη μου τοπον ζητησω και τη ψυχη σου οτι πεφυλαξαι συ παρ' εμοι

1 και απηγγελη τω δαυιδ λεγοντες ιδου οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν τη κειλα και αυτοι διαρπαζουσιν καταπατουσιν τους αλω

2 και επηρωτησεν δαυιδ δια του κυριου λεγων ει πορευθω και παταξω τους αλλοφυλους τουτους και ειπεν κυριος πορευου και παταξεις εν τοις αλλοφυλοις τουτοις και σωσεις την κειλα

3 και ειπαν οι ανδρες του δαυιδ προς αυτον ιδου ημεις ενταυθα εν τη ιουδαια φοβουμεθα και πως εσται εαν πορευθωμεν εις κειλα εις τα σκυλα των αλλοφυλων εισπορευσομεθα

4 και προσεθετο δαυιδ ερωτησαι ετι δια του κυριου και απεκριθη αυτω κυριος και ειπεν προς αυτον αναστηθι και καταβηθι εις κειλα οτι εγω παραδιδωμι τους αλλοφυλους εις χειρας σου

5 και επορευθη δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου εις κειλα και επολεμησεν εν τοις αλλοφυλοις και εφυγον εκ προσωπου αυτου και απηγαγεν τα κτηνη αυτων και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην και εσωσεν δαυιδ τους κατοικουντας κειλα

6 και εγενετο εν τω φυγειν αβιαθαρ υιον αβιμελεχ προς δαυιδ και αυτος μετα δαυιδ εις κειλα κατεβη εχων εφουδ εν τη χειρι αυτου

7 και απηγγελη τω σαουλ οτι ηκει δαυιδ εις κειλα και ειπεν σαουλ πεπρακεν αυτον ο θεος εις χειρας μου οτι αποκεκλεισται εισελθων εις πολιν θυρων και μοχλων

8 και παρηγγειλεν σαουλ παντι τω λαω εις πολεμον καταβαινειν εις κειλα συνεχειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου

9 και εγνω δαυιδ οτι ου παρασιωπα σαουλ περι αυτου την κακιαν και ειπεν δαυιδ προς αβιαθαρ τον ιερα προσαγαγε το εφουδ κυριου

10 και ειπεν δαυιδ κυριε ο θεος ισραηλ ακουων ακηκοεν ο δουλος σου οτι ζητει σαουλ ελθειν επι κειλα διαφθειραι την πολιν δι' εμε

11 ει αποκλεισθησεται και νυν ει καταβησεται σαουλ καθως ηκουσεν ο δουλος σου κυριε ο θεος ισραηλ απαγγειλον τω δουλω σου και ειπεν κυριος αποκλεισθησεται

13 και ανεστη δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου ως τετρακοσιοι και εξηλθον εκ κειλα και επορευοντο ου εαν επορευθησαν και τω σαουλ απηγγελη οτι διασεσεται δαυιδ εκ κειλα και ανηκεν του εξελθειν

14 και εκαθισεν δαυιδ εν τη ερημω εν μασερεμ εν τοις στενοις και εκαθητο εν τη ερημω εν τω ορει ζιφ εν τη γη τη αυχμωδει και εξητει αυτον σαουλ πασας τας ημερας και ου παρεδωκεν αυτον κυριος εις τας χειρας αυτου

15 και ειδεν δαυιδ οτι εξερχεται σαουλ του ζητειν τον δαυιδ και δαυιδ εν τω ορει τω αυχμωδει εν τη καινη ζιφ

16 και ανεστη ιωναθαν υιος σαουλ και επορευθη προς δαυιδ εις καινην και εκραταιωσεν τας χειρας αυτου εν κυριω

17 και ειπεν προς αυτον μη φοβου οτι ου μη ευρη σε η χειρ σαουλ του πατρος μου και συ βασιλευσεις επι ισραηλ και εγω εσομαι σοι εις δευτερον και σαουλ ο πατηρ μου οιδεν ο υτως

18 και διεθεντο αμφοτεροι διαθηκην ενωπιον κυριου και εκαθητο δαυιδ εν καινη και ιωναθαν απηλθεν εις οικον αυτου

19 και ανεβησαν οι ζιφαιοι εκ της αυχμωδους προς σαουλ επι τον βουνον λεγοντες ουκ ιδου δαυιδ κεκρυπται παρ' ημιν εν μεσσαρα εν τοις στενοις εν τη καινη εν τω βουνω του εχελα του εκ δεξιων του ιεσσαιμου

20 και νυν παν το προς ψυχην του βασιλεως εις καταβασιν καταβαινετω προς ημας κεκλεικασιν αυτον εις τας χειρας του βασιλεως

21 και ειπεν αυτοις σαουλ ευλογημενοι υμεις τω κυριω οτι επονεσατε περι εμου

22 πορευθητε δη και ετοιμασατε ετι και γνωθε τον τοπον αυτου ου εσται ο πους αυτου εν ταχει εκει ου ειπατε μηποτε πανουργησεται

23 και ιδετε και γνωθε και πορευσομεθα μεθ' υμων και εσται ει εστιν επι της γης και εξερευνησω αυτον εν πασαις χιλιασιν ιουδα

24 και ανεστησαν οι ζιφαιοι και επορευθησαν εμπροσθεν σαουλ και δαυιδ και οι ανδρες αυτου εν τη ερημω τη μασαν καθ' εσπεραν εκ δεξιων του ιεσσαιμου

25 και επορευθη σαουλ και οι ανδρες αυτου ζητειν αυτον και απηγγειλαν τω δαυιδ και κατεβη εις την πετραν την εν τη ερημω μασαν και ηκουσεν σαουλ και κατεδιωξεν οπισω δαυιδ εις την ερημον μασαν

26 και πορευονται σαουλ και οι ανδρες αυτου εκ μερους του ορους τουτου και ην δαυιδ και οι ανδρες αυτου εκ μερους του ορους τουτου και ην δαυιδ σκεπαζομενος πορευεσθαι απο προσωπου σαουλ και σαουλ και οι ανδρες αυτου παρενεβαλον επι δαυιδ και τους ανδρας αυτου συλλαβειν αυτους

27 και αγγελος προς σαουλ ηλθεν λεγων σπευδε και δευρο οτι επεθεντο οι αλλοφυλοι επι την γην

28 και ανεστρεψεν σαουλ μη καταδιωκειν οπισω δαυιδ και επορευθη εις συναντησιν των αλλοφυλων δια τουτου επεκληθη ο τοπος εκεινος πετρα η μερισθεισα

1 και ανεβη δαυιδ εκειθεν και εκαθισεν εν τοις στενοις εγγαδδι

2 και εγενηθη ως ανεστρεψεν σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και απηγγελη αυτω λεγοντων οτι δαυιδ εν τη ερημω εγγαδδι
3 και ελαβεν μεθ' εαυτου τρεις χιλιαδας ανδρων εκλεκτους εκ παντος ισραηλ και επορευθη ζητειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου επι προσωπον σαδαιεμ
4 και ηλθεν εις τας αγελας των ποιμνιων τας επι της οδου και ην εκει σπηλαιον και σαουλ εισηλθεν παρασκευασασθαι και δαυιδ και οι ανδρες αυτου εσωτερον του σπηλαιου ε
καθηντο
5 και ειπον οι ανδρες δαυιδ προς αυτον ιδου η ημερα αυτη ην ειπεν κυριος προς σε παραδουναι τον εχθρον σου εις τας χειρας σου και ποιησεις αυτω ως αγαθον εν οφθαλμοις σ
ου και ανεστη δαυιδ και αφειλεν το πτερυγιον της διπλοιδος της σαουλ λαθραιως
6 και εγενηθη μετα ταυτα και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον οτι αφειλεν το πτερυγιον της διπλοιδος αυτου
7 και ειπεν δαυιδ προς τους ανδρας αυτου μηδαμως μοι παρα κυριου ει ποιησω το ρημα τουτο τω κυριω μου τω χριστω κυριου επενεγκαι χειρα μου επ' αυτον οτι χριστος κυρι
ου εστιν ουτος
8 και επεισεν δαυιδ τους ανδρας αυτου εν λογοις και ουκ εδωκεν αυτοις ανασταντας θανατωσαι τον σαουλ και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την οδον
9 και ανεστη δαυιδ οπισω αυτου εκ του σπηλαιου και εβοησεν δαυιδ οπισω σαουλ λεγων κυριε βασιλευ και επεβλεψεν σαουλ εις τα οπισω αυτου και εκυψεν δαυιδ επι προσωπ
ον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω
10 και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ινα τι ακουεις των λογων του λαου λεγοντων ιδου δαυιδ ζητει την ψυχην σου
11 ιδου εν τη ημερα ταυτη εορακασιν οι οφθαλμοι σου ως παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρα μου εν τω σπηλαιω και ουκ ηβουληθην αποκτειναι σε και εφεισαμην σου και
ειπα ουκ εποισω χειρα μου επι κυριον μου οτι χριστος κυριου ουτος εστιν
12 και ιδου το πτερυγιον της διπλοιδος σου εν τη χειρι μου εγω αφηρηκα το πτερυγιον και ουκ απεκταγκα σε και γνωθι και ιδε σημερον οτι ουκ εστιν κακια εν τη χειρι μου ουδ
ε ασεβεια και αθετησις και ουχ ημαρτηκα εις σε και συ δεσμευεις την ψυχην μου λαβειν αυτην
13 δικασαι κυριος ανα μεσον εμου και σου και εκδικησαι με κυριος εκ σου και η χειρ μου ουκ εσται επι σοι
14 καθως λεγεται η παραβολη η αρχαια εξ ανομων εξελευσεται πλημμελεια και η χειρ μου ουκ εσται επι σε
15 και νυν οπισω τινος συ εκπορευη βασιλευ ισραηλ οπισω τινος καταδιωκεις συ οπισω κυνος τεθνηκοτος και οπισω ψυλλου ενος
16 γενοιτο κυριος εις κριτην και δικαστην ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου ιδου κυριος και κριναι την κρισιν μου και δικασαι μοι εκ χειρος σου
17 και εγενετο ως συνετελεσεν δαυιδ τα ρηματα ταυτα λαλων προς σαουλ και ειπεν σαουλ η φωνη σου αυτη τεκνον δαυιδ και ηρεν την φωνην αυτου σαουλ και εκλαυσεν
18 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ δικαιος συ υπερ εμε οτι συ ανταπεδωκας μοι αγαθα εγω δε ανταπεδωκα σοι κακα
19 και συ απηγγειλας μοι σημερον α εποιησας μοι αγαθα ως απεκλεισεν με κυριος σημερον εις χειρας σου και ουκ απεκτεινας με
20 και οτι ει ευροιτο τις τον εχθρον αυτου εν θλιψει και εκπεμψαι αυτον εν οδω αγαθη και κυριος ανταποτεισει αυτω αγαθα καθως πεποιηκας σημερον
21 και νυν ιδου εγω γινωσκω οτι βασιλευων βασιλευσεις και στησεται εν χερσιν σου βασιλεια ισραηλ
22 και νυν ομοσον μοι εν κυριω οτι ουκ εξολεθρευσεις το σπερμα μου οπισω μου και ουκ αφανιεις το ονομα μου εκ του οικου του πατρος μου
23 και ωμοσεν δαυιδ τω σαουλ και απηλθεν σαουλ εις τον τοπον αυτου και δαυιδ και οι ανδρες αυτου ανεβησαν εις την μεσσαρα στενην
1 και απεθανεν σαμουηλ και συναθροιζονται πας ισραηλ και κοπτονται αυτον και θαπτουσιν αυτον εν οικω αυτου εν αρμαθαμ και ανεστη δαυιδ και κατεβη εις την ερημον μα
αν
2 και ην ανθρωπος εν τη μααν και τα ποιμνια αυτου εν τω καρμηλω και ο ανθρωπος μεγας σφοδρα και τουτω ποιμνια τρισχιλια και αιγες χιλιαι και εγενηθη εν τω κειρειν το π
οιμνιον αυτου εν τω καρμηλω
3 και ονομα τω ανθρωπω ναβαλ και ονομα τη γυναικι αυτου αβιγαια και η γυνη αυτου αγαθη συνεσει και καλη τω ειδει σφοδρα και ο ανθρωπος σκληρος και πονηρος εν επιτη
δευμασιν και ο ανθρωπος κυνικος
4 και ηκουσεν δαυιδ εν τη ερημω οτι κειρειν ναβαλ ο καρμηλιος το ποιμνιον αυτου
5 και δαυιδ απεστειλεν δεκα παιδαρια και ειπεν τοις παιδαριοις αναβητε εις καρμηλον και απελθατε προς ναβαλ και ερωτησατε αυτον επι τω ονοματι μου εις ειρηνην

6 και ερειτε ταδε εις ωρας και συ υγιαινων και ο οικος σου και παντα τα σα υγιαινοντα
7 και νυν ιδου ακηκοα οτι κειρουσιν σοι νυν οι ποιμενες σου οι ησαν μεθ' ημων εν τη ερημω και ουκ απεκωλυσαμεν αυτους και ουκ ενετειλαμεθα αυτοις ουθεν πασας τας ημερας οντων αυτων εν καρμηλω
8 ερωτησον τα παιδαρια σου και απαγγελουσιν σοι και ευρετωσαν τα παιδαρια χαριν εν οφθαλμοις σου οτι εφ' ημεραν αγαθην ηκομεν δος δη ο εαν ευρη η χειρ σου τω υιο σου τω δαυιδ
9 και ερχονται τα παιδαρια και λαλουσιν τους λογους τουτους προς ναβαλ κατα παντα τα ρηματα ταυτα εν τω ονοματι δαυιδ και ανεπηδησεν
10 και απεκριθη ναβαλ τοις παισιν δαυιδ και ειπεν τις ο δαυιδ και τις ο υιος ιεσσαι σημερον πεπληθυμμενοι εισιν οι δουλοι αναχωρουντες εκαστος εκ προσωπου του κυριου αυτου
11 και λημφομαι τους αρτους μου και τον οινον μου και τα θυματα μου α τεθυκα τοις κειρουσιν μου τα προβατα και δωσω αυτα ανδρασιν οις ουκ οίδα ποθεν εισιν
12 και απεστραφησαν τα παιδαρια δαυιδ εις οδον αυτων και ανεστρεψαν και ηλθον και ανηγγειλαν τω δαυιδ κατα τα ρηματα ταυτα
13 και ειπεν δαυιδ τοις ανδρασιν αυτου ζωσασθε εκαστος την ρομφαιαν αυτου και ανεβησαν οπισω δαυιδ ως τετρακοσιοι ανδρες και οι διακοσιοι εκαθισαν μετα των σκευων
14 και τη αβιγαια γυναικι ναβαλ απηγγειλεν εν των παιδαριων λεγων ιδου δαυιδ απεστειλεν αγγελους εκ της ερημου ευλογησαι τον κυριον ημων και εξεκλινεν απ' αυτων
15 και οι ανδρες αγαθοι ημιν σφοδρα ουκ απεκωλυσαν ημας ουδε ενετειλαντο ημιν πασας τας ημερας ας ημεν παρ' αυτοις και εν τω ειναι ημας εν αγρω
16 ως τειχος ησαν περι ημας και την νυκτα και την ημεραν πασας τας ημερας ας ημεθα παρ' αυτοις ποιμαινοντες το ποιμινον
17 και νυν γνωθι και ιδε τι συ ποιησεις οτι συντετελεσται η κακια εις τον κυριον ημων και εις τον οικον αυτου και ουτος υιος λοιμοσ και ουκ εστιν λαλησαι προς αυτον
18 και εσπευσεν αβιγαια και ελαβεν διακοσιους αρτους και δυο αγγεια οινου και πεντε προβατα πεποιημενα και πεντε οιφι αλφιτου και γομορ εν σταφιδος και διακοσιας παλαθας και εθετο επι τους ονους
19 και ειπεν τοις παιδαριοις αυτης προπορευεσθε εμπροσθεν μου και ιδου εγω οπισω υμων παραγινομαι και τω ανδρι αυτης ουκ απηγγειλεν
20 και εγενηθη αυτης επιβεβηκυης επι την ονον και καταβαινουσης εν σκεπη του ορους και ιδου δαυιδ και οι ανδρες αυτου κατεβαινον εις συναντησιν αυτης και απηντησεν αυτοις
21 και δαυιδ ειπεν ισως εις αδικον πεφυλακα παντα τα αυτου εν τη ερημω και ουκ ενετειλαμεθα λαβειν εκ παντων των αυτου ουθεν και ανταπεδωκεν μοι πονηρα αντι αγαθων
22 ταδε ποιησαι ο θεος τω δαυιδ και ταδε προσθει ει υπολειψομαι εκ παντων των του ναβαλ εως πρωι ουρουντα προς τοιχον
23 και ειδεν αβιγαια τον δαυιδ και εσπευσεν και κατεπηδησεν απο της ονου και επεσεν ενωπιον δαυιδ επι προσωπον αυτης και προσεκυνησεν αυτω επι την γην
24 επι τους ποδας αυτου και ειπεν εν εμοι κυριε μου η αδικια λαλησατω δη η δουλη σου εις τα ωτα σου και ακουσον της δουλης σου λογον
25 μη δη θεσθω ο κυριος μου καρδιαν αυτου επι τον ανθρωπον τον λοιμον τουτον οτι κατα το ονομα αυτου ουτως εστιν ναβαλ ονομα αυτω και αφοροσνη μετ' αυτου και εγω η δουλη σου ουκ ειδον τα παιδαρια σου α απεστειλας
26 και νυν κυριε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου καθως εκωλυσεν σε κυριος του μη ελθειν εις αιμα αθων και σωζειν την χειρα σου σοι και νυν γενοιντο ως ναβαλ οι εχθροι σου και οι ζητουντες τω κυριω μου κακα
27 και νυν λαβε την ευλογιαν ταυτην ην ενηνοχεν η δουλη σου τω κυριω μου και δωσεις τοις παιδαριοις τοις παρεστηκοσιν τω κυριω μου
28 αρον δη το ανομημα της δουλης σου οτι ποιων ποιησει κυριος τω κυριω μου οικον πιστον οτι πολεμον κυριου ο κυριος μου πολεμει και κακια ουχ ευρεθησεται εν σοι ποποτε
29 και αναστησεται ανθρωπος καταδιωκων σε και ζητων την ψυχην σου και εσται η ψυχη κυριου μου ενδεδεμενη εν δεσμω της ζωης παρα κυριω τω θεω και ψυχην εχθρων σου σφενδονησεις εν μεσω της σφενδονης
30 και εσται οτι ποιησει κυριος τω κυριω μου παντα οσα ελαλησεν αγαθα επι σε και εντελειται σοι κυριος εις ηγουμενον επι ισραηλ
31 και ουκ εσται σοι τουτο βδελυγμος και σκανδαλον τω κυριω μου εκχει αιμα αθων δωρεαν και σωσαι χειρα κυριου μου αυτω και αγαθωσει κυριος τω κυριω μου και μνησθηση της δουλης σου αγαθωσαι αυτη
32 και ειπεν δαυιδ τη αβιγαια ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος απεστειλεν σε σημερον εν ταυτη εις απαντησιν μου

- 33 και ευλογητος ο τροπος σου και ευλογημενη συ η αποκωλυσασα με σημερον εν ταυτη μη ελθειν εις αιματα και σωσαι χειρα μου εμοι
- 34 πλην οτι ζη κυριος ο θεος ισραηλ ος απεκωλυσεν με σημερον του κακοποιησαι σε οτι ει μη εσπευσας και παρεγενου εις απαντησιν μοι τοτε ειπα ει υπολειφθησεται τω ναβαλ εως φωτος του πρωι ουρων προς τοιχον
- 35 και ελαβεν δαυιδ εκ χειρος αυτης παντα α εφερεν αυτω και ειπεν αυτη αναβηθι εις ειρηνην εις οικον σου βλεπε ηκουσα της φωνης σου και ηρετισα το προσωπον σου
- 36 και παρεγενηθη αβιγαια προς ναβαλ και ιδου αυτω ποτος εν οικω αυτου ως ποτος βασιλευς και η καρδια ναβαλ αγαθη επ' αυτον και αυτος μεθων εως σφοδρα και ουκ απηγγειλεν αυτω ρημα μικρον η μεγα εως φωτος του πρωι
- 37 και εγενετο πρωι ως εξενησεν απο του οινου ναβαλ απηγγειλεν αυτω η γυνη αυτου τα ρηματα ταυτα και εναπεθανεν η καρδια αυτου εν αυτω και αυτος γινεται ως λιθος
- 38 και εγενετο ωσει δεκα ημεραι και επαταξεν κυριος τον ναβαλ και απεθανεν
- 39 και ηκουσεν δαυιδ και ειπεν ευλογητος κυριος ος εκρινεν την κρισιν του ονειδισμού μου εκ χειρος ναβαλ και τον δουλον αυτου περιεποιησατο εκ χειρος κακων και την κακια ν ναβαλ απεστρεψεν κυριος εις κεφαλην αυτου και απεστειλεν δαυιδ και ελαλησεν περι αβιγαιας λαβειν αυτην εαυτω εις γυναικα
- 40 και ηλθον οι παιδες δαυιδ προς αβιγαιαν εις καρμηλον και ελαλησαν αυτη λεγοντες δαυιδ απεστειλεν ημας προς σε λαβειν σε αυτω εις γυναικα
- 41 και ανεστη και προσεκυνησεν επι την γην επι προσωπον και ειπεν ιδου η δουλη σου εις παιδικην νιψαι ποδας των παιδων σου
- 42 και ανεστη αβιγαια και επεβη επι την ονον και πεντε κορασια ηκολουθουν αυτη και επορευθη οπισω των παιδων δαυιδ και γινεται αυτω εις γυναικα
- 43 και την αχινασα ελαβεν δαυιδ εξ ιεζραελ και αμφοτεραι ησαν αυτω γυναικες
- 44 και σαουλ εδωκεν μελχολ την θυγατερα αυτου την γυναικα δαυιδ τω φαλτι υιω λαις τω εκ ρομμα
- 1 και ερχονται οι ζιφαιοι εκ της αυχμωδους προς τον σαουλ εις τον βουνον λεγοντες ιδου δαυιδ σκεπαζεται μεθ' ημων εν τω βουνω του εχελα του κατα προσωπον του ιεσσαιμου νν
- 2 και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την ερημον ζιφ και μετ' αυτου τρεις χιλιαδες ανδρων εκλεκτοι εξ ισραηλ ζητειν τον δαυιδ εν τη ερημω ζιφ
- 3 και παρενεβαλεν σαουλ εν τω βουνω του εχελα επι προσωπου του ιεσσαιμου εν τη οδου και δαυιδ εκαθισεν εν τη ερημω και ειδεν δαυιδ οτι ηκει σαουλ οπισω αυτου εις τη ν ερημον
- 4 και απεστειλεν δαυιδ κατασκοπους και εγνω οτι ηκει σαουλ ετοιμος εκ κειλα
- 5 και ανεστη δαυιδ λαθρα και εισπορευεται εις τον τοπον ου εκαθευδεν εκει σαουλ και εκει αβεννηρ υιος νηρ αρχιστρατηγος αυτου και σαουλ εκαθευδεν εν λαμπνη και ο λαο ς παρεμβεβληκως κυκλω αυτου
- 6 και απεκριθη δαυιδ και ειπεν προς αχιμελεχ τον χετταιον και προς αβεσσα υιον σαρουιας αδελφον ιωαβ λεγων τις εισελευσεται μετ' εμου προς σαουλ εις την παρεμβολην και ειπεν αβεσσα εγω εισελευσομαι μετα σου
- 7 και εισπορευεται δαυιδ και αβεσσα εις τον λαον την νυκτα και ιδου σαουλ καθευδων υπνω εν λαμπνη και το δορυ εμπειπηγος εις την γην προς κεφαλης αυτου και αβεννηρ και ο λαο ς αυτου εκαθευδεν κυκλω αυτου
- 8 και ειπεν αβεσσα προς δαυιδ απεκλεισεν σημερον κυριος τον εχθρον σου εις τας χειρας σου και νυν παταξω αυτον τω δορατι εις την γην απαξ και ου δευτερωσω αυτω
- 9 και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα μη ταπεινωσης αυτον οτι τις εποισει χειρα αυτου επι χριστον κυριου και αθωωθησεται
- 10 και ειπεν δαυιδ ζη κυριος εαν μη κυριος παιση αυτον η η ημερα αυτου ελθη και αποθανη η εις πολεμον καταβη και προστεθη
- 11 μηδαμως μοι παρα κυριου επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου και νυν λαβε δη το δορυ απο προς κεφαλης αυτου και τον φακον του υδατος και απελθωμεν καθ' εαυτους
- 12 και ελαβεν δαυιδ το δορυ και τον φακον του υδατος απο προς κεφαλης αυτου και απηλθον καθ' εαυτους και ουκ ην ο βλεπων και ουκ ην ο γινωσκων και ουκ ην ο εξεγειρομε νος παντες υπνουντες οτι θαμβος κυριου επεπεσεν επ' αυτους
- 13 και διεβη δαυιδ εις το περαν και εστη επι την κορυφην του ορους μακροθεν και πολλη η οδος ανα μεσον αυτων
- 14 και προσεκαλεσατο δαυιδ τον λαον και τω αβεννηρ ελαλησεν λεγων ουκ αποκριθησει αβεννηρ και απεκριθη αβεννηρ και ειπεν τις ει συ ο καλων με
- 15 και ειπεν δαυιδ προς αβεννηρ ουκ ανηρ συ και τις ως συ εν ισραηλ και δια τι ου φυλασσεις τον κυριον σου τον βασιλευα οτι εισηλθεν εις εκ του λαου διαφθειραι τον βασιλευα κ υριον σου

- 16 και ουκ αγαθον το ρημα τουτο ο πεποιηκας ζη κυριος οτι υιοι θανατωσεως υμεις οι φυλασσοντες τον βασιλεα κυριον υμων τον χριστον κυριου και νυν ιδε δη το δορυ του βασιλεως και ο φακος του υδατος που εστιν τα προς κεφαλης αυτου
- 17 και επεγνω σαουλ την φωνην του δαυιδ και ειπεν η φωνη σου αυτη τεκνον δαυιδ και ειπεν δαυιδ δουλος σου κυριε βασιλευ
- 18 και ειπεν ινα τι τουτο καταδιωκει ο κυριος μου οπισω του δουλου αυτου οτι τι ημαρτηκα και τι ευρεθη εν εμοι αδικημα
- 19 και νυν ακουσατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς το ρημα του δουλου αυτου ει ο θεος επισειει σε επ' εμε οσφρανθει θυσιας σου και ει υιοι ανθρωπων επικαταρατοι ουτοι ενωπιον κυριου οτι εξεβαλον με σημερον μη εστηρισθαι εν κληρονομια κυριου λεγοντες πορευου δουλευε θεοις ετεροις
- 20 και νυν μη πεσοι το αιμα μου επι την γην εξ εναντιας προσωπου κυριου οτι εξεληλυθεν ο βασιλευς ισραηλ ζητειν την ψυχην μου καθως καταδιωκει ο νυκτικοραξ εν τοις ορεσιν
- 21 και ειπεν σαουλ ημαρτηκα επιστρεφε τεκνον δαυιδ οτι ου κακοποιησω σε ανθ' ων εντιμος ψυχη μου εν οφθαλμοις σου εν τη σημερον μεματαιωμαι και ηγνοηκα πολλα σφοδρα
- 22 και απεκριθη δαυιδ και ειπεν ιδου το δορυ του βασιλεως διεληθετω εις των παιδαριων και λαβετω αυτο
- 23 και κυριος επιστρεψει εκαστω τας δικαιοσυνας αυτου και την πιστιν αυτου ως παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρας μου και ουκ ηθελησα επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου
- 24 και ιδου καθως εμεγαλυνθη η ψυχη σου σημερον εν ταυτη εν οφθαλμοις μου ουτως μεγαλυνθει η ψυχη μου ενωπιον κυριου και σκεπασαι με και εξελειται με εκ πασης θλιψεως
- 25 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ευλογημενος συ τεκνον και ποιων ποιησεις και δυναμενος δυνησει και απηλθεν δαυιδ εις την οδον αυτου και σαουλ ανεστρεψεν εις τον τοπον αυτου
- 1 και ειπεν δαυιδ εν τη καρδια αυτου λεγων νυν προστεθησομαι εν ημερα μια εις χειρας σαουλ και ουκ εστιν μοι αγαθον εαν μη σωθω εις γην αλλοφυλων και ανη σαουλ του ζητειν με εις παν οριον ισραηλ και σωθησομαι εκ χειρος αυτου
- 2 και ανεστη δαυιδ και οι τετρακοσιοι ανδρες μετ' αυτου και επορευθη προς αγχους υιον αμμαχ βασιλεα γεθ
- 3 και εκαθισεν δαυιδ μετα αγχους εν γεθ αυτος και οι ανδρες αυτου εκαστος και ο οικος αυτου και δαυιδ και αμφοτεραι αι γυναικες αυτου αχινασα η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου
- 4 και ανηγγελη τω σαουλ οτι πεφυνγεν δαυιδ εις γεθ και ου προσεθετο επι ζητειν αυτον
- 5 και ειπεν δαυιδ προς αγχους ει δη ευρηκεν ο δουλος σου χαριν εν οφθαλμοις σου δοτωσαν δη μοι τοπον εν μια των πολεων των κατ' αγρον και καθησομαι εκει και ινα τι καθηται ο δουλος σου εν πολει βασιλευομενη μετα σου
- 6 και εδωκεν αυτω εν τη ημερα εκεινη την σεκελακ δια τουτο εγενθη σεκελακ τω βασιλει της ιουδαιας εως της ημερας ταυτης
- 7 και εγενθη ο αριθμος των ημερων ων εκαθισεν δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων τεσσαρας μηνας
- 8 και ανεβαινεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου και επετιθεντο επι παντα τον γεσιρι και επι τον αμαληκιτην και ιδου η γη κατοκειτο απο ανηκοντων η απο γελαμψουρ τετειχισμενων και εως γης αιγυπτου
- 9 και ετυπτε την γην και ουκ εξωογονει ανδρα και γυναικα και ελαμβανεν ποιμνια και βουκολια και ονους και καμηλους και ιματισμον και ανεστρεψαν και ηρχοντο προς αγχους
- 10 και ειπεν αγχους προς δαυιδ επι τινα επεθεσθε σημερον και ειπεν δαυιδ προς αγχους κατα νοτον της ιουδαιας και κατα νοτον ιεσμεγα και κατα νοτον του κενεζι
- 11 και ανδρα και γυναικα ουκ εξωογονησεν του εισαγαγειν εις γεθ λεγων μη αναγγελωσιν εις γεθ καθ' ημων λεγοντες ταδε δαυιδ ποιει και τοδε το δικαιομα αυτου πασας τας ημερας ας εκαθητο δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων
- 12 και επιστευθη δαυιδ εν τω αγχους σφοδρα λεγων ησυχνται αισχυνομενος εν τω λαω αυτου εν ισραηλ και εσται μοι δουλος εις τον αιωνα
- 1 και εγενθη εν ταις ημεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εν ταις παρεμβολαις αυτων εξελθειν πολεμειν μετα ισραηλ και ειπεν αγχους προς δαυιδ γινωσκων γνωσει οτι μετ' εμου εξελευσει εις πολεμον συ και οι ανδρες σου
- 2 και ειπεν δαυιδ προς αγχους ουτω νυν γνωσει α ποιησει ο δουλος σου και ειπεν αγχους προς δαυιδ ουτως αρχισωματοφυλακα θησομαι σε πασας τας ημερας

3 και σαμουηλ απεθανεν και εκοψαντο αυτον πας ισραηλ και θαπτουσιν αυτον εν αρμαθαιμ εν πολει αυτου και σαουλ περιειλεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης

4 και συναθροιζονται οι αλλοφυλοι και ερχονται και παρεμβαλλουσιν εις σωμαν και συναθροιζει σαουλ παντα ανδρα ισραηλ και παρεμβαλλουσιν εις γελβουε

5 και ειδεν σαουλ την παρεμβολην των αλλοφυλων και εφοβηθη και εξεστη η καρδια αυτου σφοδρα

6 και επηρωτησεν σαουλ δια κυριου και ουκ απεκριθη αυτω κυριος εν τοις ενυπνιοις και εν τοις δηλοις και εν τοις προφηταις

7 και ειπεν σαουλ τοις παισιν αυτου ζητησατε μοι γυναικα εγγαστριμυθον και πορευσομαι προς αυτην και ζητησω εν αυτη και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον ιδου γυνη εγγαστριμυθος εν αενδωρ

8 και συνεκαλυψατο σαουλ και περιεβαλετο ιματια ετερα και πορευεται αυτος και δυο ανδρες μετ' αυτου και ερχονται προς την γυναικα νυκτος και ειπεν αυτη μαντευσαι δη μοι εν τω εγγαστριμυθω και αναγαγε μοι ον εαν ειπω σοι

9 και ειπεν η γυνη προς αυτον ιδου δη συ οιδας οσα εποιησεν σαουλ ως εξωλεθρευσεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης και ινα τι συ παγιδευεις την ψυχην μου θανατωσαι αυτην

10 και ωμοσεν αυτη σαουλ λεγων ζη κυριος ει απαντησεται σοι αδικια εν τω λογω τουτω

11 και ειπεν η γυνη τινα αναγαγω σοι και ειπεν τον σαμουηλ αναγαγε μοι

12 και ειδεν η γυνη τον σαμουηλ και ανεβοησεν φωνη μεγαλη και ειπεν η γυνη προς σαουλ ινα τι παρελογισω με και συ ει σαουλ

13 και ειπεν αυτη ο βασιλευς μη φοβου ειπον τινα εορακας και ειπεν αυτω θεους εορακα αναβαινοντας εκ της γης

14 και ειπεν αυτη τι εγνως και ειπεν αυτω ανδρα ορθιον αναβαινοντα εκ της γης και ουτος διπλοιδα αναβεβλημενος και εγνω σαουλ οτι σαμουηλ ουτος και εκυψεν επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω

15 και ειπεν σαμουηλ ινα τι παρηνωχλησας μοι αναβηναι με και ειπεν σαουλ θλιβομαι σφοδρα και οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν εμοι και ο θεος αφεστηκεν απ' εμου και ουκ επακηκοεν μοι ετι και εν χειρι των προφητων και εν τοις ενυπνιοις και νυν κεκληκα σε γνωρισαι μοι τι ποιησω

16 και ειπεν σαμουηλ ινα τι επερωτας με και κυριος αφεστηκεν απο σου και γεγονεν μετα του πλησιον σου

17 και πεποιηκεν κυριος σοι καθως ελαλησεν εν χειρι μου και διαρρηξει κυριος την βασιλειαν σου εκ χειρος σου και δωσει αυτην τω πλησιον σου τω δαυιδ

18 διοτι ουκ ηκουσας φωνης κυριου και ουκ εποιησας θυμον οργης αυτου εν αμαληκ δια τουτω το ρημα εποιησεν κυριος σοι τη ημερα ταυτη

19 και παραδωσει κυριος τον ισραηλ μετα σου εις χειρας αλλοφυλων και αυριον συ και οι υιοι σου μετα σου πεσουνται και την παρεμβολην ισραηλ δωσει κυριος εις χειρας αλλοφυλων

20 και εσπευσεν σαουλ και επεσεν εστηκως επι την γην και εφοβηθη σφοδρα απο των λογων σαμουηλ και ισχυς εν αυτω ουκ ην ετι ου γαρ εφαγεν αρτον ολην την ημεραν και ολην την νυκτα εκεινην

21 και εισηλθεν η γυνη προς σαουλ και ειδεν οτι εσπευσεν σφοδρα και ειπεν προς αυτον ιδου δη ηκουσεν η δουλη σου της φωνης σου και εθεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και ηκουσα τους λογους ους ελαλησας μοι

22 και νυν ακουσον δη φωνης της δουλης σου και παραθησω ενωπιον σου ψωμον αρτου και φαγε και εσται εν σοι ισχυς οτι πορευση εν οδω

23 και ουκ εβουληθη φαγειν και παρεβιαζοντο αυτον οι παιδες αυτου και η γυνη και ηκουσεν της φωνης αυτων και ανεστη απο της γης και εκαθισεν επι τον διφρον

24 και τη γυναικι ην δαμαλις νομας εν τη οικια και εσπευσεν και εθυσεν αυτην και ελαβεν αλευρα και εφυρασεν και επεψεν αζυμα

25 και προσηγαγεν ενωπιον σαουλ και ενωπιον των παιδων αυτου και εφαγον και ανεστησαν και απηλθον την νυκτα εκεινην

1 και συναθροιζουσιν αλλοφυλοι πασας τας παρεμβολας αυτων εις αφεκ και ισραηλ παρενεβαλεν εν αενδωρ τη εν ιεζραελ

2 και σατραπαι αλλοφυλων παρεπορευοντο εις εκατονταδας και χιλιαδας και δαυιδ και οι ανδρες αυτου παρεπορευοντο επ' εσχατων μετα αγχους

3 και ειπον οι σατραπαι των αλλοφυλων τινες οι διαπορευομενοι ουτοι και ειπεν αγχους προς τους στρατηγους των αλλοφυλων ουχ ουτος δαυιδ ο δουλος σαουλ βασιλευς ισραηλ γεγονεν μεθ' ημων ημερας τουτω δευτερον ετος και ουχ ευρηκα εν αυτω ουθεν αφ' ης ημερας ενεπεσεν προς με και εως της ημερας ταυτης

- 4 και ελυπηθησαν επ' αυτω οι στρατηγοι των αλλοφυλων και λεγουσιν αυτω αποστρεψον τον ανδρα εις τον τοπον αυτου ου κατεστησας αυτον εκει και μη ερχεσθω μεθ' ημων εις τον πολεμον και μη γινεσθω επιβουλος της παρεμβολης και εν τινι διαλλαγησεται ουτος τω κυριω αυτου ουχι εν ταις κεφαλαις των ανδρων εκεινων
- 5 ουχ ουτος δαυιδ ω εξηρχον εν χοροις λεγοντες επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου
- 6 και εκαλεσεν αγχους τον δαυιδ και ειπεν αυτω ξη κυριος οτι ευθης συ και αγαθος εν οφθαλμοις μου και η εξοδος σου και η εισοδος σου μετ' εμου εν τη παρεμβολη και οτι ου χ ευρηκα κατα σου κακιαν αφ' ης ημερας ηκεις προς με εως της σημερον ημερας και εν οφθαλμοις των σατραπων ουκ αγαθος συ
- 7 και νυν αναστρεφε και πορευου εις ειρηνην και ου μη ποιησεις κακιαν εν οφθαλμοις των σατραπων των αλλοφυλων
- 8 και ειπεν δαυιδ προς αγχους τι πεποιηκα σοι και τι ευρες εν τω δουλω σου αφ' ης ημερας ημην ενωπιον σου και εως της ημερας ταυτης οτι ου μη ελθω πολεμησαι τους εχθρους του κυριου μου του βασιλευς
- 9 και απεκριθη αγχους προς δαυιδ οίδα οτι αγαθος συ εν οφθαλμοις μου αλλ' οι σατραπαι των αλλοφυλων λεγουσιν ουχ ηξει μεθ' ημων εις πολεμον
- 10 και νυν ορθρισον το πρωι συ και οι παιδες του κυριου σου οι ηκοντες μετα σου και πορευεσθε εις τον τοπον ου κατεστησα υμας εκει και λογον λοιμον μη θης εν καρδια σου οτι αγαθος συ ενωπιον μου και ορθρισατε εν τη οδω και φωτισατω υμιν και πορευθητε
- 11 και ωρθρισεν δαυιδ αυτος και οι ανδρες αυτου απελθειν και φυλασσειν την γην των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι ανεβησαν πολεμειν επι ισραηλ
- 1 και εγενηθη εισελθοντος δαυιδ και των ανδρων αυτου εις σεκελακ τη ημερα τη τριτη και αμαληκ επεθετο επι τον νοτον και επι σεκελακ και επαταξεν την σεκελακ και ενεπυρισεν αυτην εν πυρι
- 2 και τας γυναικας και παντα τα εν αυτη απο μικρου εως μεγαλου ουκ εθανατωσαν ανδρα και γυναικα αλλ' ηγμαλωτευσαν και απηλθον εις την οδον αυτων
- 3 και ηλθεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου εις την πολιν και ιδου εμπεπυρισται εν πυρι αι δε γυναικες αυτων και οι υιοι αυτων και αι θυγατερες αυτων ηγμαλωτευμενοι
- 4 και ηρεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου την φωνην αυτων και εκλαυσαν εως οτου ουκ ην εν αυτοις ισχυς ετι κλαιειν
- 5 και αμφοτεραι αι γυναικες δαυιδ ηγμαλωτευθησαν αχινοομ η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου
- 6 και εθλιβη δαυιδ σφοδρα οτι ειπεν ο λαος λιθοβολησαι αυτον οτι κατωδυνος ψυχη παντος του λαου εκαστου επι τους υιους αυτου και επι τας θυγατερας αυτου και εκραταιωθη δαυιδ εν κυριω θεω αυτου
- 7 και ειπεν δαυιδ προς αβιαθαρ τον ιερα υιον αχιμελεχ προσαγαγε το εφουδ
- 8 και επηρωτησεν δαυιδ δια του κυριου λεγων ει καταδιωξω οπισω του γεδδουρ τουτου ει καταλημσομαι αυτους και ειπεν αυτω καταδιωκε οτι καταλαμβανων καταλημψη και αι εξαιρουμενος εξελη
- 9 και επορευθη δαυιδ αυτος και οι εξακοσιοι ανδρες μετ' αυτου και ερχονται εως του χειμαρρου βοσορ και οι περισσοι εστησαν
- 10 και κατεδιωξεν εν τετρακοσιοις ανδρασιν υπεστησαν δε διακοσιοι ανδρες οιτινες εκαθισαν περαν του χειμαρρου του βοσορ
- 11 και ευρισκουσιν ανδρα αιγυπτιον εν αγρω και λαμβανουσιν αυτον και αγουσιν αυτον προς δαυιδ εν αγρω και διδοασιν αυτω αρτον και εφαγεν και εποτισαν αυτον υδωρ
- 12 και διδοασιν αυτω κλασμα παλαθης και εφαγεν και κατεστη το πνευμα αυτου εν αυτω οτι ου βεβρωκει αρτον και ου πεπωκει υδωρ τρεις ημερας και τρεις νυκτας
- 13 και ειπεν αυτω δαυιδ τινος συ ει και ποθεν ει και ειπεν το παιδαριον το αιγυπτιον εγω ειμι δουλος ανδρος αμαληκιτου και κατελιπεν με ο κυριος μου οτι ηνωχληθην εγω σημερον τριταιος
- 14 και ημεις επεθεμεθα επι νοτον του χολθι και επι τα της ιουδαιας μερη και επι νοτον χελουβ και την σεκελακ ενεπυρισαμεν εν πυρι
- 15 και ειπεν προς αυτον δαυιδ ει καταξεις με επι το γεδδουρ τουτο και ειπεν ομοσον δη μοι κατα του θεου μη θανατωσειν με και μη παραδουнай με εις χειρας του κυριου μου και ι καταξω σε επι το γεδδουρ τουτο
- 16 και κατηγαγεν αυτον εκει και ιδου ουτοι διακεχυμενοι επι προσωπον πασης της γης εσθιοντες και πινοντες και εορταζοντες εν πασι τοις σκυλοις τοις μεγαλοις οις ελαβον εκ γης αλλοφυλων και εκ γης ιουδα
- 17 και ηλθεν επ' αυτους δαυιδ και επαταξεν αυτους απο εωσφορου εως δειλης και τη επαυριον και ουκ εσωθη εξ αυτων ανηρ οτι αλλ' η τετρακοσια παιδαρια α ην επιβεβηκοτα επι τας καμηλους και εφυγον
- 18 και αφειλατο δαυιδ παντα α ελαβον οι αμαληκιται και αμφοτερας τας γυναικας αυτου εξειλατο

19 και ου διεφωνησεν αυτοις απο μικρου εως μεγαλου και απο των σκυλων και εως υιων και θυγατερων και εως παντων των ελαβον αυτων τα παντα επεστρεψεν δαυιδ
20 και ελαβεν δαυιδ παντα τα ποιμνια και τα βουκολια και απηγαγεν εμπροσθεν των σκυλων και τοις σκυλοις εκεινοις ελεγετο ταυτα τα σκυλα δαυιδ
21 και παραγινεται δαυιδ προς τους διακοσιους ανδρας τους εκλυθεντας του πορευεσθαι οπισω δαυιδ και εκαθισεν αυτους εν τω χειμαρρω τω βοσορ και εξηλθον εις απαντησιν δαυιδ και εις απαντησιν του λαου του μετ' αυτου και προσηγαγεν δαυιδ εως του λαου και ηρωτησαν αυτον τα εις ειρηνην
22 και απεκριθη πας ανηρ λοιμος και πονηρος των ανδρων των πολεμιστων των πορευθεντων μετα δαυιδ και ειπαν οτι ου κατεδιωξαν μεθ' ημων ου δωσομεν αυτοις εκ των σκυλων των εξειλαμεθα οτι αλλ' η εκαστος την γυναικα αυτου και τα τεκνα αυτου απαγεσθωσαν και αποστρεφωσαν
23 και ειπεν δαυιδ ου ποιησετε ουτως μετα το παραδουναι τον κυριον ημιν και φυλαξαι ημας και παρεδωκεν κυριος τον γεδδουρ τον επερχομενον εφ' ημας εις χειρας ημων
24 και τις υπακουσεται υμων των λογων τουτων οτι ουχ ηττον υμων εισιν διοτι κατα την μεριδα του καταβαινοντος εις πολεμον ουτως εσται η μερις του καθημενου επι τα σκευη κατα το αυτο μεριουνται
25 και εγενηθη απο της ημερας εκεινης και επανω και εγενετο εις προσταγμα και εις δικαιομα τω ισραηλ εως της σημερον
26 και ηλθεν δαυιδ εις σεκελακ και απεστειλεν τοις πρεσβυτεροις ιουδα των σκυλων και τοις πλησιον αυτου λεγων ιδου απο των σκυλων των εχθρων κυριου
27 τοις εν βαιθσορ και τοις εν ραμα νοτου και τοις εν ιεθθορ
28 και τοις εν αροηρ και τοις αμμαδι και τοις εν σαφι και τοις εν εσθιε [28α] και τοις εν γεθ και τοις εν κιναν και τοις εν σαφεκ και τοις εν θιμαθ
29 και τοις εν καρμηλω και τοις εν ταις πολεσιν του ιεραμηλι και τοις εν ταις πολεσιν του κενεζι
30 και τοις εν ιερμουθ και τοις εν βηρσαβεε και τοις εν νοο
31 και τοις εν χεβρων και εις παντας τους τοπους ους διηλθεν δαυιδ εκει αυτος και οι ανδρες αυτου
1 και οι αλλοφυλοι επολεμουσιν επι ισραηλ και εφυγον οι ανδρες ισραηλ εκ προσωπου των αλλοφυλων και πιπτουσιν τραυματιαι εν τω ορει τω γελβουε
2 και συναπτουσιν αλλοφυλοι τω σαουλ και τοις υιοις αυτου και τυπτουσιν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισα υιους σαουλ
3 και βαρυνεται ο πολεμος επι σαουλ και ευρισκουσιν αυτον οι ακοντισται ανδρες τοξοται και ετραυματισθη εις τα υποχονδρια
4 και ειπεν σαουλ προς τον αιροντα τα σκευη αυτου σπασαι την ρομφαιαν σου και αποκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτημοι ουτοι και αποκεντησωσιν με και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο αιρων τα σκευη αυτου οτι εφοβηθη σφοδρα και ελαβεν σαουλ την ρομφαιαν και επεπεσεν επ' αυτην
5 και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου οτι τεθνηκεν σαουλ και επεπεσεν και αυτος επι την ρομφαιαν αυτου και απεθανεν μετ' αυτου
6 και απεθανεν σαουλ και οι τρεις υιοι αυτου και ο αιρων τα σκευη αυτου εν τη ημερα εκεινη κατα το αυτο
7 και ειδον οι ανδρες ισραηλ οτι εν τω περαν της κοιλαδος και οι εν τω περαν του ιορδανου οτι εφυγον οι ανδρες ισραηλ και οτι τεθνηκεν σαουλ και οι υιοι αυτου και καταλειπουσιν τας πολεις αυτων και φεγγουσιν και ερχονται οι αλλοφυλοι και κατοικουσιν εν αυταις
8 και εγενηθη τη επαυριον και ερχονται οι αλλοφυλοι εκδιδυσκειν τους νεκρους και ευρισκουσιν τον σαουλ και τους τρεις υιους αυτου πετωκοτας επι τα ορη γελβουε
9 και αποστρεφουσιν αυτον και εξεδυσαν τα σκευη αυτου και αποσπελουσιν αυτα εις γην αλλοφυλων κυκλω ευαγγελιζοντες τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω αυτων
10 και ανεθηκαν τα σκευη αυτου εις το ασταρειον και το σωμα αυτου κατεπηξαν εν τω τειχει βαιθσαν
11 και ακουουσιν οι κατοικουντες ιαβις της γαλααδιτιδος α εποιησαν οι αλλοφυλοι τω σαουλ
12 και ανεστησαν πας ανηρ δυναμεως και επορευθησαν ολην την νυκτα και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα ιωναθαν του υιου αυτου απο τειχους βαιθσαν και φερουσιν αυτους εις ιαβις και κατακαιουσιν αυτους εκει
13 και λαμβανουσιν τα οστα αυτων και θαπτουσιν υπο την αρουραν την ιαβις και νηστεουσιν επτα ημερας .
1 και εγενετο μετα το αποθανειν σαουλ και δαυιδ ανεστρεψεν τυπτων τον αμαληκ και εκαθισεν δαυιδ εν σεκελακ ημερας δυο
2 και εγενηθη τη ημερα τη τριτη και ιδου ανηρ ηλθεν εκ της παρεμβολης εκ του λαου σαουλ και τα ιματια αυτου διερωροτα και γη επι της κεφαλης αυτου και εγενετο εν τω εισελθειν αυτον προς δαυιδ και επεσεν επι την γην και προσεκυνησεν αυτω
3 και ειπεν αυτω δαυιδ ποθεν συ παραγινη και ειπεν προς αυτον εκ της παρεμβολης ισραηλ εγω διασεσωσμαι

- 4 και ειπεν αυτω δαυιδ τις ο λογος ουτος απαγγελιον μοι και ειπεν οτι εφυγεν ο λαος εκ του πολεμου και πετωκασι πολλοι εκ του λαου και απεθανον και απεθανεν και σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου απεθανεν
- 5 και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω πως οιδας οτι τεθνηκεν σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου
- 6 και ειπεν το παιδαριον το απαγγελλον αυτω περιπτωματι περιεπεσον εν τω ορει τω γελβουε και ιδου σαουλ επεστηρικτο επι το δορυ αυτου και ιδου τα αρματα και οι ιππαρχαι συνηψαν αυτω
- 7 και επεβλεψεν επι τα οπισω αυτου και ειδεν με και εκαλεσεν με και ειπα ιδου εγω
- 8 και ειπεν μοι τις ει συ και ειπα αμαληκιτης εγω ειμι
- 9 και ειπεν προς με στηθι δη επανω μου και θανατωσον με οτι κατεσχεν με σκοτος δεινον οτι πασα η ψυχη μου εν εμοι
- 10 και επεστην επ' αυτον και εθανατωσα αυτον οτι ηδειν οτι ου ζησεται μετα το πεσειν αυτον και ελαβον το βασιλειον το επι την κεφαλην αυτου και τον χλιδωνα τον επι του βραχιονος αυτου και ενηνοχα αυτα τω κυριω μου ωδε
- 11 και εκρατησεν δαυιδ των ιματιων αυτου και διερρηξεν αυτα και παντες οι ανδρες οι μετ' αυτου διερρηξαν τα ιματια αυτων
- 12 και εκοψαντο και εκλαυσαν και ενηστευσαν εως δειλης επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου και επι τον λαον ιουδα και επι τον οικον ισραηλ οτι επληγησαν εν ρομφαια
- 13 και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω ποθεν ει συ και ειπεν υιος ανδρος παροικου αμαληκιτου εγω ειμι
- 14 και ειπεν αυτω δαυιδ πως ουκ εφοβηθης επενεγκειν χειρα σου διαφθειραι τον χριστον κυριου
- 15 και εκαλεσεν δαυιδ εν των παιδαριων αυτου και ειπεν προσελθων απαντησον αυτω και επαταξεν αυτον και απεθανεν
- 16 και ειπεν δαυιδ προς αυτον το αιμα σου επι την κεφαλην σου οτι το στομα σου απεκριθη κατα σου λεγων οτι εγω εθανατωσα τον χριστον κυριου
- 17 και εθρηνησεν δαυιδ τον θρηνον τουτον επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου
- 18 και ειπεν του διδασαι τους υιους ιουδα ιδου γεγραπται επι βιβλιου του ευθους
- 19 στηλωσον ισραηλ υπερ των τεθνηκοτων επι τα υψη σου τραυματιων πως επεσαν δυνατοι
- 20 μη αναγγειλητε εν γεθ και μη ευαγγελισθητε εν ταις εξοδοις ασκαλωνος μηποτε ευφρανθωσιν θυγαteres αλλοφυλων μηποτε αγαλλιασωνται θυγαteres των απεριτμητων
- 21 ορη τα εν γελβουε μη καταβη δροσος και μη υετος εφ' υμας και αγροι απαρχων οτι εκει προσωχθισθη θυρεος δυνατων θυρεος σαουλ ουκ εχρισθη εν ελαιω
- 22 αφ' αιματος τραυματιων απο στεατος δυνατων τοξον ιωναθαν ουκ απεστραφη κενον εις τα οπισω και ρομφαια σαουλ ουκ ανεκαμψεν κενη
- 23 σαουλ και ιωναθαν οι ηγαπημενοι και ωραιοι ου διακεχωρισμενοι ευπρεπεις εν τη ζωη αυτων και εν τω θανατω αυτων ου διεχωρισθησαν υπερ αετους κουφοι και υπερ λεοντας εκραταιωθησαν
- 24 θυγαteres ισραηλ επι σαουλ κλαυσατε τον ενδιδυσκοντα υμας κοκκινα μετα κοσμου υμων τον αναφεροντα κοσμον χρυσουν επι τα ενδυματα υμων
- 25 πως επεσαν δυνατοι εν μεσω του πολεμου ιωναθαν επι τα υψη σου τραυματιας
- 26 αλγω επι σοι αδελφε μου ιωναθαν ωραιωθης μοι σφοδρα εθαυμαστωθη η αγαπησις σου εμοι υπερ αγαπησιν γυναικων
- 27 πως επεσαν δυνατοι και απωλοντο σκευη πολεμικα
- 1 και εγενετο μετα ταυτα και επηρωτησεν δαυιδ εν κυριω λεγων ει αναβω εις μιαν των πολεων ιουδα και ειπεν κυριος προς αυτον αναβηθι και ειπεν δαυιδ που αναβω και ειπεν εις χεβρων
- 2 και ανεβη εκει δαυιδ εις χεβρων και αμφοτεραι αι γυναικες αυτου αχινοομ η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου
- 3 και οι ανδρες οι μετ' αυτου εκαστος και ο οικος αυτου και κατοκουν εν ταις πολεσιν χεβρων
- 4 και ερχονται ανδρες της ιουδαιας και χριουσιν τον δαυιδ εκει του βασιλευειν επι τον οικον ιουδα και απηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι οι ανδρες ιαβις της γαλααδιτιδος εθαψαν τον σαουλ
- 5 και απεστειλεν δαυιδ αγγελους προς τους ηγουμενους ιαβις της γαλααδιτιδος και ειπεν προς αυτους ευλογημενοι υμεις τω κυριω οτι πεποιηκατε το ελεος τουτο επι τον κυριον υμων επι σαουλ τον χριστον κυριου και εθαψατε αυτον και ιωναθαν τον υιον αυτου

6 και νυν ποιησαι κυριος μεθ' υμων ελεος και αληθειαν και γε εγω ποιησω μεθ' υμων τα αγαθα ταυτα οτι εποησατε το ρημα τουτο
7 και νυν κραταιουσθωσαν αι χειρες υμων και γινεσθε εις υιους δυνατους οτι τεθνηκεν ο κυριος υμων σαουλ και γε εμε κεχρικεν ο οικος ιουδα εφ' εαυτους εις βασιλεια
8 και αβεννηρ υιος νηρ αρχιστρατηγος του σαουλ ελαβεν τον ιεβοσθε υιον σαουλ και ανεβιβασεν αυτον εκ της παρεμβολης εις μαναεμ
9 και εβασιλευσεν αυτον επι την γαλααδιτιν και επι τον θασιρι και επι τον ιεζραελ και επι τον εφραιμ και επι τον βενιαμιν και επι παντα ισραηλ
10 τεσσαρακοντα ετων ιεβοσθε υιος σαουλ οτε εβασιλευσεν επι τον ισραηλ και δυο ετη εβασιλευσεν πλην του οικου ιουδα οι ησαν οπισω δαυιδ
11 και εγενοντο αι ημεραι ας δαυιδ εβασιλευσεν εν χεβρων επι τον οικον ιουδα επτα ετη και εξ μηνας
12 και εξηλθεν αβεννηρ υιος νηρ και οι παιδες ιεβοσθε υιου σαουλ εκ μαναεμ εις γαβαων
13 και ιωαβ υιος σαρουιας και οι παιδες δαυιδ εξηλθοσαν εκ χεβρων και συναντωσιν αυτοις επι την κρηνην την γαβαων επι το αυτο και εκαθισαν ουτοι επι την κρηνην την γαβαων εντευθεν και ουτοι επι την κρηνην εντευθεν
14 και ειπεν αβεννερ προς ιωαβ αναστητωσαν δη τα παιδαρια και παιζατωσαν ενωπιον ημων και ειπεν ιωαβ αναστητωσαν
15 και ανεστησαν και παρηλθον εν αριθμω των παιδων βενιαμιν δωδεκα των ιεβοσθε υιου σαουλ και δωδεκα εκ των παιδων δαυιδ
16 και εκρατησαν εκαστος τη χειρι την κεφαλην του πλησιον αυτου και μαχαιρα αυτου εις πλευραν του πλησιον αυτου και πιπτουσιν κατα το αυτο και εκληθη το ονομα του τοπου ου εκεινου μερις των επιβουλων η εστιν εν γαβαων
17 και εγενετο ο πολεμος σκληρος ωστε λιαν εν τη ημερα εκεινη και επταισεν αβεννηρ και ανδρες ισραηλ ενωπιον παιδων δαυιδ
18 και εγενοντο εκει τρεις υιοι σαρουιας ιωαβ και αβεσσα και ασαηλ και ασαηλ κουφος τοις ποσιν αυτου ωσει μια δορκας εν αγρω
19 και κατεδιωξεν ασαηλ οπισω αβεννηρ και ουκ εξεκλινεν του πορευεσθαι εις δεξια ουδε εις αριστερα κατοπισθεν αβεννηρ
20 και επεβλεψεν αβεννηρ εις τα οπισω αυτου και ειπεν ει συ ει αυτος ασαηλ και ειπεν εγω ειμι
21 και ειπεν αυτω αβεννηρ εκκλινον συ εις τα δεξια η εις τα αριστερα και κατασχε σαυτω εν των παιδαριων και λαβε σεαυτω την πανοπλιαν αυτου και ουκ ηθελησεν ασαηλ εκκλιναι εκ των οπισθεν αυτου
22 και προσεθετο ετι αβεννηρ λεγων τω ασαηλ αποστηθι απ' εμου ινα μη παταξω σε εις την γην και πως αρω το προσωπον μου προς ιωαβ και που εστιν ταυτα επιστρεφε προς ιωαβ τον αδελφον σου
23 και ουκ εβουλετο του αποστηναι και τυπτει αυτον αβεννηρ εν τω οπισω του δορατος επι την ψοαν και διεξηλθεν το δορυ εκ των οπισω αυτου και πιπτει εκει και αποθνησκει υποκατω αυτου και εγενετο πας ο ερχομενος εως του τοπου ου επεσεν εκει ασαηλ και απεθανεν και υφιστατο
24 και κατεδιωξεν ιωαβ και αβεσσα οπισω αβεννηρ και ο ηλιος εδυνεν και αυτοι εισηλθον εως του βουνου αμμαν ο εστιν επι προσωπου γαι οδον ερημον γαβαων
25 και συναθροιζονται υιοι βενιαμιν οι οπισω αβεννηρ και εγενηθησαν εις συναντησιν μιαν και εστησαν επι κεφαλην βουνου ενος
26 και εκαλεσεν αβεννηρ ιωαβ και ειπεν μη εις νικος καταφαγεται η ρομφαια η ουκ οιδας οτι πικρα εσται εις τα εσχατα και εως ποτε ου μη ειπης τω λαω αναστρεφειν απο οπισθεν των αδελφων ημων
27 και ειπεν ιωαβ ζη κυριος οτι ει μη ελαλησας διοτι τοτε εκ πρωιθεν ανεβη ο λαος εκαστος κατοπισθεν του αδελφου αυτου
28 και εσαλπισεν ιωαβ τη σαλιγγι και απεστησαν πας ο λαος και ου κατεδιωξαν οπισω του ισραηλ και ου προσεθεντο ετι του πολεμειν
29 και αβεννηρ και οι ανδρες αυτου απηλθον εις δυσμας ολην την νυκτα εκεινην και διεβαιναν τον ιορδανην και επορευθησαν ολην την παρατεινουσαν και ερχονται εις την παρεμβολην
30 και ιωαβ ανεστρεψεν οπισθεν απο του αβεννηρ και συνηθροισεν παντα τον λαον και επεσκεπησαν των παιδων δαυιδ εννεακαιδεκα ανδρες και ασαηλ
31 και οι παιδες δαυιδ επαταξαν των υιων βενιαμιν των ανδρων αβεννηρ τριακοσιους εξηκοντα ανδρας παρ' αυτου
32 και αιρουσιν τον ασαηλ και θαπτουσιν αυτον εν τω ταφω του πατρος αυτου εν βαιθλεεμ και επορευθη ιωαβ και οι ανδρες οι μετ' αυτου ολην την νυκτα και διεφασεν αυτοις εν χεβρων

- 1 και εγενετο ο πολεμος επι πολυ ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και ο οικος δαυιδ επορευετο και εκραταιουτο και ο οικος σαουλ επορευετο και ησθ ενει
- 2 και ετεχθησαν τω δαυιδ υιοι εν χειβρων και ην ο πρωτοτοκος αυτου αμων της αχινουμ της ιεζραηλιτιδος
- 3 και ο δευτερος αυτου δαλουια της αβιγαιας της καρμηλιας και ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μααχα θυγατρος θολμι βασιλεως γεσιρ
- 4 και ο τεταρτος ορνια υιος φεγγιθ και ο πεμπτος σαβατια της αβιταλ
- 5 και ο εκτος ιεθερααμ της αιγλα γυναικος δαυιδ ουτοι ετεχθησαν τω δαυιδ εν χειβρων
- 6 και εγενετο εν τω ειναι τον πολεμον ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και αβεννηρ ην κρατων του οικου σαουλ
- 7 και τω σαουλ παλλακη ρεσφα θυγατηρ ιαλ και ειπεν μεμφιβοσθε υιος σαουλ προς αβεννηρ τι οτι εισηλθες προς την παλλακην του πατρος μου
- 8 και εθυμωθη σφοδρα αβεννηρ περι του λογου μεμφιβοσθε και ειπεν αβεννηρ προς αυτον μη κεφαλη κυνος εγω ειμι εποησα ελεος σημερον μετα του οικου σαουλ του πατρος σου και περι αδελφων και γνωριμων και ουκ ητυμολησα εις τον οικον δαυιδ και επιζητεις επ' εμε υπερ αδικιας γυναικος σημερον
- 9 ταδε ποιησαι ο θεος τω αβεννηρ και ταδε προσθει αυτω οτι καθως ωμοσεν κυριος τω δαυιδ οτι ουτως ποιησω αυτω εν τη ημερα ταυτη
- 10 περιελειν την βασιλειαν απο του οικου σαουλ και του αναστησαι τον θρονον δαυιδ επι ισραηλ και επι τον ιουδαν απο δαν εως βηρσαβεε
- 11 και ουκ ηδυνασθη ετι μεμφιβοσθε αποκριθηναι τω αβεννηρ ρημα απο του φοβεισθαι αυτον
- 12 και απεστειλεν αβεννηρ αγγελους προς δαυιδ εις θαιλαμ ου ην παραχρημα λεγων διαθου διαθηκην σου μετ' εμου και ιδου η χειρ μου μετα σου του επιστρεψαι προς σε παντα τον οικον ισραηλ
- 13 και ειπεν δαυιδ εγω καλωσ διαθησομαι προς σε διαθηκην πλην λογον ενα εγω αιτουμαι παρα σου λεγων ουκ οψει το προσωπον μου εαν μη αγαγης την μελχολ θυγατερα σαου λ παραγινομενου σου ιδειν το προσωπον μου
- 14 και εξαπεστειλεν δαυιδ προς μεμφιβοσθε υιον σαουλ αγγελους λεγων αποδος μοι την γυναικα μου την μελχολ ην ελαβον εν εκατον ακροβυστιας αλλοφυλων
- 15 και απεστειλεν μεμφιβοσθε και ελαβεν αυτην παρα του ανδρος αυτης παρα φαλτιηλ υιου σελλης
- 16 και επορευετο ο ανηρ αυτης μετ' αυτης κλαιων οπισω αυτης εως βαρακιμ και ειπεν προς αυτον αβεννηρ πορευου αναστρεφε και ανεστρεψεν
- 17 και ειπεν αβεννηρ προς τους πρεσβυτερους ισραηλ λεγων εχθες και τριτην εξητετε τον δαυιδ βασιλευειν εφ' υμων
- 18 και νυν ποιησατε οτι κυριος ελαλησεν περι δαυιδ λεγων εν χειρι του δουλου μου δαυιδ σωσω τον ισραηλ εκ χειρος αλλοφυλων και εκ χειρος παντων των εχθρων αυτων
- 19 και ελαλησεν αβεννηρ εν τοις ωσιν βενιαμιν και επορευεθη αβεννηρ του λαλησαι εις τα ωτα του δαυιδ εις χειβρων παντα οσα ηρεσεν εν οφθαλμοις ισραηλ και εν οφθαλμοις παντος οικου βενιαμιν
- 20 και ηλθεν αβεννηρ προς δαυιδ εις χειβρων και μετ' αυτου εικοσι ανδρες και εποησεν δαυιδ τω αβεννηρ και τοις ανδρασιν τοις μετ' αυτου ποτον
- 21 και ειπεν αβεννηρ προς δαυιδ αναστησομαι δη και πορευσομαι και συναθροισω προς κυριον μου τον βασιλεα παντα ισραηλ και διαθησομαι μετα σου διαθηκην και βασιλευσ εις επι πασιν οις επιθυμει η ψυχη σου και απεστειλεν δαυιδ τον αβεννηρ και επορευεθη εν ειρηνη
- 22 και ιδου οι παιδες δαυιδ και ιωαβ παρεγινοντο εκ της εξοδιας και σκυλα πολλα εφερον μετ' αυτων και αβεννηρ ουκ ην μετα δαυιδ εις χειβρων οτι απεσταλκει αυτον και απεληλυθει εν ειρηνη
- 23 και ιωαβ και πασα η στρατια αυτου ηχθησαν και απηγγελη τω ιωαβ λεγοντες ηκει αβεννηρ υιος νηρ προς δαυιδ και απεσταλκεν αυτον και απηλθεν εν ειρηνη
- 24 και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και ειπεν τι τουτο εποησας ιδου ηλθεν αβεννηρ προς σε και ινα τι εξαπεσταλκας αυτον και απεληλυθεν εν ειρηνη
- 25 η ουκ οιδας την κακιαν αβεννηρ υιου νηρ οτι απατησαι σε παρεγενετο και γνωναι την εξοδον σου και την εισοδον σου και γνωναι απαντα οσα συ ποιεις
- 26 και ανεστρεψεν ιωαβ απο του δαυιδ και απεστειλεν αγγελους οπισω αβεννηρ και επιστρεφουσιν αυτον απο του φρεατος του σειραμ και δαυιδ ουκ ηδει
- 27 και επεστρεψεν αβεννηρ εις χειβρων και εξεκλινεν αυτον ιωαβ εκ πλαγιον της πυλης λαλησαι προς αυτον ενεδρευων και επαταξεν αυτον εκει επι την ψοαν και απεθανεν εν τω αιματι ασαιλ του αδελφου ιωαβ
- 28 και ηκουσεν δαυιδ μετα ταυτα και ειπεν αθωος ειμι εγω και η βασιλεια μου απο κυριου εως αιωνος απο των αιματων αβεννηρ υιου νηρ

- 29 καταντησατωσαν επι κεφαλην ιωαβ και επι παντα τον οικον του πατρος αυτου και μη εκλιποι εκ του οικου ιωαβ γονορρυης και λεπρος και κρατων σκυταλης και πιπτων εν ρομφαια και ελασσομενος αρτοις
- 30 ιωαβ δε και αβεσσα ο αδελφος αυτου διεπαρετηρουντο τον αβεννηρ ανθ' ων εθανατωσεν τον ασαηλ τον αδελφον αυτων εν γαβαων εν τω πολεμω
- 31 και ειπεν δαυιδ προς ιωαβ και προς παντα τον λαον τον μετ' αυτου διαρρηξατε τα ματια υμων και περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε εμπροσθεν αβεννηρ και ο βασιλευς δ αυιδ επορευετο οπισω της κλινης
- 32 και θαπτουσιν τον αβεννηρ εις χεβρων και ηρεν ο βασιλευς την φωνην αυτου και εκλαυσεν επι του ταφου αυτου και εκλαυσεν πας ο λαος επι αβεννηρ
- 33 και εθρηνησεν ο βασιλευς επι αβεννηρ και ειπεν ει κατα τον θανατον ναβαλ αποθανειται αβεννηρ
- 34 αι χειρες σου ουκ εδεθησαν οι ποδες σου ουκ εν παιδαις ου προσηγαγεν ως ναβαλ ενωπιον υιων αδικιας επεσας και συνηχθη πας ο λαος του κλαυσαι αυτον
- 35 και ηλθεν πας ο λαος περιδειπνησαι τον δαυιδ αρτοις ετι ουσης ημερας και ωμοσεν δαυιδ λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθει οτι εαν μη δυη ο ηλιος ου μη γευσωμαι αρτου η απο παντος τινος
- 36 και εγνω πας ο λαος και ηρεσεν ενωπιον αυτων παντα οσα εποιησεν ο βασιλευς ενωπιον του λαου
- 37 και εγνω πας ο λαος και πας ισραηλ εν τη ημερα εκεινη οτι ουκ εγενετο παρα του βασιλεως θανατωσαι τον αβεννηρ υιον νηρ
- 38 και ειπεν ο βασιλευς προς τους παιδας αυτου ουκ οιδατε οτι ηγουμενος μεγας πεπτωκεν εν τη ημερα ταυτη εν τω ισραηλ
- 39 και οτι εγω ειμι σημερον συγγενης και καθεσταμενος υπο βασιλεως οι δε ανδρες ουτοι υιοι σαρουιας σκληροτεροι μου εισιν ανταποδω κυριος τω ποιουντι πονηρα κατα την κ ακιαν αυτου
- 1 και ηκουσεν μεμφιβοσθε υιος σαουλ οτι τεθνηκεν αβεννηρ εν χεβρων και εξελυθησαν αι χειρες αυτου και παντες οι ανδρες ισραηλ παρειθησαν
- 2 και δυο ανδρες ηγουμενοι συστρεμματων τω μεμφιβοσθε υιω σαουλ ονομα τω ενι βααα και ονομα τω δευτερω ρηχαβ υιοι ρεμμων του βηρωθαιου εκ των υιων βενιαμιν οτι βηρωθ ελογιζετο τοις υιοις βενιαμιν
- 3 και απεδρασαν οι βηρωθαιοι εις γεθθαιμ και ησαν εκει παροικουντες εως της ημερας ταυτης
- 4 και τω ιωναθαν υιω σαουλ υιος πεπληγως τους ποδας υιος ετων πεντε ουτος εν τω ελθειν την αγγελιαν σαουλ και ιωναθαν του υιου αυτου εξ ιεζραελ και ηρεν αυτον η τιθηνο ς αυτου και εφυγεν και εγενετο εν τω σπευδειν αυτην και αναχωρειν και επεσεν και εχωλανθη και ονομα αυτω μεμφιβοσθε
- 5 και επορευθησαν υιοι ρεμμων του βηρωθαιου ρεκχα και βααα και εισηλθον εν τω καυματι της ημερας εις οικον μεμφιβοσθε και αυτος εκαθευδεν εν τη κοιτη της μεσημβριας
- 6 και ιδου η θυρωρος του οικου εκαθαιρεν πυρους και ενυσταξεν και εκαθευδεν και ρεκχα και βααα οι αδελφοι διελαθον
- 7 και εισηλθον εις τον οικον και μεμφιβοσθε εκαθευδεν επι της κλινης αυτου εν τω κοιτωνι αυτου και τυπτουσιν αυτον και θανατουσιν και αφαιρουσιν την κεφαλην αυτου και ελαβον την κεφαλην αυτου και απηλθον οδον την κατα δυσμας ολην την νυκτα
- 8 και ηνεγκαν την κεφαλην μεμφιβοσθε τω δαυιδ εις χεβρων και ειπαν προς τον βασιλεα ιδου η κεφαλη μεμφιβοσθε υιου σαουλ του εχθρου σου ος εξητει την ψυχην σου και εδ ωκεν κυριος τω κυριω βασιλει εκδικησιν των εχθρων αυτου ως η ημερα αυτη εκ σαουλ του εχθρου σου και εκ του σπερματος αυτου
- 9 και απεκριθη δαυιδ τω ρεκχα και τω βααα αδελφω αυτου υιοις ρεμμων του βηρωθαιου και ειπεν αυτοις ζη κυριος ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εκ πασης θλιψεως
- 10 οτι ο απαγγελιας μοι οτι τεθνηκεν σαουλ και αυτος ην ως ευαγγελιζομενος ενωπιον μου και κατεσχον αυτον και απεκτεινα εν σεκελακ ω εδει με δουναι ευαγγελια
- 11 και νυν ανδρες πονηροι απεκταγκασιν ανδρα δικαιον εν τω οικω αυτου επι της κοιτης αυτου και νυν εκζητησω το αιμα αυτου εκ χειρος υμων και εξολεθρευσω υμας εκ της γ ης
- 12 και ενετειλατο δαυιδ τοις παιδαριοις αυτου και αποκτενουσιν αυτους και κολοβουσιν τας χειρας αυτων και τους ποδας αυτων και εκρεμασαν αυτους επι της κρηνης εν χεβρων και την κεφαλην μεμφιβοσθε εθαψαν εν τω ταφω αβεννηρ υιου νηρ
- 1 και παραγινονται πασαι αι φυλαι ισραηλ προς δαυιδ εις χεβρων και ειπαν αυτω ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις
- 2 και εχθες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως εφ' ημιν συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος προς σε συ ποιμανεις τον λαον μου τον ισραηλ και συ εσει εις ηγουμενον επι τον ισραηλ

- 3 και ερχονται παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλεα εις χεβρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαθηκην εν χεβρων ενωπιον κυριου και χριουσιν τον δαυιδ εις βασιλεα επι παντα ισραηλ
- 4 υιος τριακοντα ετων δαυιδ εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν
- 5 επτα ετη και εξ μηνας εβασιλευσεν εν χεβρων επι τον ιουδαν και τριακοντα τρια ετη εβασιλευσεν επι παντα ισραηλ και ιουδαν εν ιερουσαλημ
- 6 και απηλθεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου εις ιερουσαλημ προς τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα την γην και ερρεθη τω δαυιδ ουκ εισελευσει ωδε οτι αντεστησαν οι τυφλοι και οι χωλοι λεγοντες οτι ουκ εισελευσεται δαυιδ ωδε
- 7 και κατελαβετο δαυιδ την περιοχην σιων αυτη η πολις του δαυιδ
- 8 και ειπεν δαυιδ τη ημερα εκεινη πας τυπτων ιεβουσαιον απτεσθω εν παραξιφιδι και τους χωλους και τους τυφλους και τους μισουντας την ψυχην δαυιδ δια τουτο ερουσιν τυ φλοι και χωλοι ουκ εισελευσονται εις οικον κυριου
- 9 και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη και εκληθη αυτη η πολις δαυιδ και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω απο της ακρας και τον οικον αυτου
- 10 και επορευετο δαυιδ πορευομενος και μεγαλυνομενος και κυριος παντοκρατωρ μετ' αυτου
- 11 και απεστειλεν χирам βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κεδρινα και τεκτονας ξυλων και τεκτονας λιθων και ωκοδομησαν οικον τω δαυιδ
- 12 και εγνω δαυιδ οτι ητοιμασεν αυτον κυριος εις βασιλεα επι ισραηλ και οτι επηρθη η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ
- 13 και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας και παλλακας εξ ιερουσαλημ μετα το ελθειν αυτον εκ χεβρων και εγενοντο τω δαυιδ ετι υιοι και θυγατερες
- 14 και ταυτα τα ονοματα των γεννηθεντων αυτω εν ιερουσαλημ σαμμους και σωβαβ και ναθαν και σαλωμων
- 15 και εβεαρ και ελισους και ναφεκ και ιεφιεζ
- 16 και ελισαμα και ελιδαε και ελιφαλαθ [16α] σαμαε ιεσσιβαθ ναθαν γαλαμααν ιεβααρ θεησους ελφαλατ ναγεδ ναφεκ ιαναθα λεασαμυς βααλιμαθ ελιφαλαθ
- 17 και ηκουσαν αλλοφυλοι οτι κεχρισται δαυιδ βασιλευς επι ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητειν τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και κατεβη εις την περιοχην
- 18 και οι αλλοφυλοι παραγινονται και συνεπεσαν εις την κοιλαδα των τιτανων
- 19 και ηρωτησεν δαυιδ δια κυριου λεγων ει αναβω προς τους αλλοφυλους και παραδωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν κυριος προς δαυιδ αναβαινε οτι παραδιδους παρα δωσω τους αλλοφυλους εις τας χειρας σου
- 20 και ηλθεν δαυιδ εκ των επανω διακοπων και εκοψεν τους αλλοφυλους εκει και ειπεν δαυιδ διεκοψεν κυριος τους εχθρους μου τους αλλοφυλους ενωπιον εμου ως διακοπτεται υδατα δια τουτο εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου επανω διακοπων
- 21 και καταλιμπανουσιν εκει τους θεους αυτων και ελαβουσαν αυτους δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου
- 22 και προσεθεντο ετι αλλοφυλοι του αναβηναι και συνεπεσαν εν τη κοιλαδι των τιτανων
- 23 και επηρωτησεν δαυιδ δια κυριου και ειπεν κυριος ουκ αναβησει εις συναντησιν αυτων αποστρεφου απ' αυτων και παρεσει αυτοις πλησιον του κλαυθμωνος
- 24 και εσται εν τω ακουσαι σε την φωνην του συγκλεισμου του κλαυθμωνος τοτε καταβησει προς αυτους οτι τοτε εξελευσεται κυριος εμπροσθεν σου κοπτειν εν τω πολεμω των αλλοφυλων
- 25 και εποησεν δαυιδ καθως ενετειλατο αυτω κυριος και επαταξεν τους αλλοφυλους απο γαβαων εως της γης γαζηρα
- 1 και συνηγαγεν ετι δαυιδ παντα νεανιαν εξ ισραηλ ως εβδομηκοντα χιλιαδας
- 2 και ανεστη και επορευεθη δαυιδ και πας ο λαος ο μετ' αυτου απο των αρχοντων ιουδα εν αναβασει του αναγαγειν εκειθεν την κιβωτον του θεου εφ' ην επεκληθη το ονομα κυριου των δυναμεων καθημενου επι των χερουβιν επ' αυτης
- 3 και επεβιβασεν την κιβωτον κυριου εφ' αμαξαν καινην και ηρεν αυτην εξ οικου αμιναδαβ του εν τω βουνω και οζα και οι αδελφοι αυτου υιοι αμιναδαβ ηγον την αμαξαν
- 4 συν τη κιβωτω και οι αδελφοι αυτου επορευοντο εμπροσθεν της κιβωτου
- 5 και δαυιδ και οι υιοι ισραηλ παιζοντες ενωπιον κυριου εν οργανοις ηρμωσμενοι εν ισχυι και εν ωδαις και εν κινυραις και εν ναβλαις και εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν αυλοις

6 και παραγινονται εως αλω νωδαβ και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου επι την κιβωτον του θεου κατασχειν αυτην και εκρατησεν αυτην ο μοσχος του κα
τασχειν αυτην
7 και εθυμωθη κυριος τω οζα και επαισεν αυτον εκει ο θεος και απεθανεν εκει παρα την κιβωτον του κυριου ενωπιον του θεου
8 και ηθυμησεν δαυιδ υπερ ου διεκοψεν κυριος διακοπην εν τω οζα και εκληθη ο τοπος εκεινος διακοπη οζα εως της ημερας ταυτης
9 και εφοβηθη δαυιδ τον κυριον εν τη ημερα εκεινη λεγων πως εισελευσεται προς με η κιβωτος κυριου
10 και ουκ εβουλετο δαυιδ του εκκλιναι προς αυτον την κιβωτον διαθηκης κυριου εις την πολιν δαυιδ και απεκλινεν αυτην δαυιδ εις οικον αβεδδαρα του γεθθαιου
11 και εκαθισεν η κιβωτος του κυριου εις οικον αβεδδαρα του γεθθαιου μηνας τρεις και ευλογησεν κυριος ολον τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου
12 και απηγγελη τω βασιλει δαυιδ λεγοντες ηυλογησεν κυριος τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου ενεκεν της κιβωτου του θεου και επορευθη δαυιδ και ανηγαγεν την κιβω
τον του κυριου εκ του οικου αβεδδαρα εις την πολιν δαυιδ εν ευφροσυνη
13 και ησαν μετ' αυτων αιροντες την κιβωτον επτα χοροι και θυμα μοσχος και αρνα
14 και δαυιδ ανεκρουετο εν οργανοις ηρμωσμενοις ενωπιον κυριου και ο δαυιδ ενδεδυκως στολην εξαλλον
15 και δαυιδ και πας ο οικος ισραηλ ανηγαγον την κιβωτον κυριου μετα κραυγης και μετα φωνης σαλπιγγος
16 και εγενετο της κιβωτου παραγινομενης εως πολεως δαυιδ και μελχολ η θυγατηρ σαουλ διεκυπτεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και ανακρουομεν
ον ενωπιον κυριου και εξουδενωσεν αυτον εν τη καρδια αυτης
17 και φερουσιν την κιβωτον του κυριου και ανεθηκαν αυτην εις τον τοπον αυτης εις μεσον της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και ανηγεγκεν δαυιδ ολοκαυτωματα ενωπιον κυρι
ου και ειρηνικας
18 και συνετελεσεν δαυιδ συναναφερων τας ολοκαυτωσεις και τας ειρηνικας και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου των δυναμεων
19 και διεμερισεν παντι τω λαω εις πασαν την δυναμιν του ισραηλ απο δαν εως βηρσαβεε απο ανδρος εως γυναικος εκαστω κολλυριδα αρτου και εσχαριτην και λαγανον απο τη
γανου και απηλθεν πας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου
20 και επεστρεψεν δαυιδ ευλογησαι τον οικον αυτου και εξηλθεν μελχολ η θυγατηρ σαουλ εις απαντησιν δαυιδ και ευλογησεν αυτον και ειπεν τι δεδοξασται σημερον ο βασιλευς
ισραηλ ος απεκαλυφθη σημερον εν οφθαλμοις παιδισκων των δουλων εαυτου καθως αποκαλυπτεται αποκαλυφθεις εις των ορχουμενων
21 και ειπεν δαυιδ προς μελχολ ενωπιον κυριου ορχησομαι ευλογητος κυριος ος εξελεξατο με υπερ τον πατερα σου και υπερ παντα τον οικον αυτου του καταστησαι με εις ηγουμ
ενον επι τον λαον αυτου επι τον ισραηλ και παιζομαι και ορχησομαι ενωπιον κυριου
22 και αποκαλυφθησομαι ετι ουτως και εσομαι αγρειος εν οφθαλμοις σου και μετα των παιδισκων ων ειπας με δοξασθηναι
23 και τη μελχολ θυγατρι σαουλ ουκ εγενετο παιδιον εως της ημερας του αποθανειν αυτην
1 και εγενετο οτε εκαθισεν ο βασιλευς εν τω οικω αυτου και κυριος κατεκληρονομησεν αυτον κυκλω απο παντων των εχθρων αυτου των κυκλω
2 και ειπεν ο βασιλευς προς ναθαν τον προφητην ιδου δη εγω κατοικω εν οικω κεδρινω και η κιβωτος του θεου καθηται εν μεσω της σκηνης
3 και ειπεν ναθαν προς τον βασιλεα παντα οσα αν εν τη καρδια σου βαδιζε και ποιει οτι κυριος μετα σου
4 και εγενετο τη νυκτι εκεινη και εγενετο ρημα κυριου προς ναθαν λεγων
5 πορευου και ειπον προς τον δουλον μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με
6 οτι ου κατοκηκα εν οικω αφ' ης ημερας ανηγαγον εξ αιγυπτου τους υιους ισραηλ εως της ημερας ταυτης και ημην εμπεριπατων εν καταλυματι και εν σκηνη
7 εν πασιν οις διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων ελαλησα προς μιαν φυλην του ισραηλ ω ενετειλαμην ποιμινειν τον λαον μου ισραηλ λεγων τι οτι ουκ ωκοδομηκατε μοι οικον
κεδρινον
8 και νυν ταδε ερεις τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ελαβον σε εκ της μανδρας των προβατων του ειναι σε εις ηγουμενον επι τον λαον μου επι τον ισραηλ
9 και ημην μετα σου εν πασιν οις επορευου και εξωλεθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποιησα σε ονομαστον κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γ
ης

- 10 και θησομαι τοπον τω λαω μου τω ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκηνωσει καθ' αυτον και ου μεριμνησει ουκετι και ου προσθησει υιος αδικιας του ταπεινωσαι αυτον καθως απ' αρχης
- 11 απο των ημερων ων εταξα κριτας επι τον λαον μου ισραηλ και αναπαυσω σε απο παντων των εχθρων σου και απαγγειλει σοι κυριος οτι οικον οικοδομησεις αυτω
- 12 και εσται εαν πληρωθωσιν αι ημεραι σου και κοιμηθηση μετα των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε ος εσται εκ της κοιλιας σου και ετοιμασω την βασιλειαν αυτου
- 13 αυτος οικοδομησει μοι οικον τω ονοματι μου και ανορθωσω τον θρονον αυτου εως εις τον αιωνα
- 14 εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον και εαν ελθη η αδικια αυτου και ελεγξω αυτον εν ραβδω ανδρων και εν αφαις υιων ανθρωπων
- 15 το δε ελεος μου ουκ αποστησω απ' αυτου καθως απεστησα αφ' ων απεστησα εκ προσωπου μου
- 16 και πιστωθησεται ο οικος αυτου και η βασιλεια αυτου εως αιωνος ενωπιον εμου και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εις τον αιωνα
- 17 κατα παντας τους λογους τουτους και κατα πασαν την ορασιν ταυτην ουτως ελαλησεν ναθαν προς δαυιδ
- 18 και εισηλθεν ο βασιλευς δαυιδ και εκαθισεν ενωπιον κυριου και ειπεν τις εμι εγω κυριε μου κυριε και τις ο οικος μου οτι ηγαπηκας με εως τουτους
- 19 και κατεσμικρυνθη μικρον ενωπιον σου κυριε μου κυριε και ελαλησας υπερ του οικου του δουλου σου εις μακραν ουτος δε ο νομος του ανθρωπου κυριε μου κυριε
- 20 και τι προσθησει δαυιδ ετι του λαλησαι προς σε και νυν συ οιδας τον δουλον σου κυριε μου κυριε
- 21 δια τον λογον σου πεποιηκας και κατα την καρδιαν σου εποησας πασαν την μεγαλωσυνην ταυτην γνωρισαι τω δουλω σου
- 22 ενεκεν του μεγαλυναι σε κυριε μου κυριε οτι ουκ εστιν ως συ και ουκ εστιν θεος πλην σου εν πασιν οις ηκουσαμεν εν τοις ωσιν ημων
- 23 και τις ως ο λαος σου ισραηλ εθνος αλλο εν τη γη ως ωδηγησεν αυτον ο θεος του λυτρωσασθαι αυτω λαον του θεσθαι σε ονομα του ποιησαι μεγαλωσυνην και επιφανειαν του εκβαλειν σε εκ προσωπου του λαου σου ου ελυτρωσω σεαυτω εξ αιγυπτου εθνη και σκηνωματα
- 24 και ητοιμασας σεαυτω τον λαον σου ισραηλ λαον εως αιωνος και συ κυριε εγενου αυτοις εις θεον
- 25 και νυν κυριε μου κυριε το ρημα ο ελαλησας περι του δουλου σου και του οικου αυτου πιστωσον εως αιωνος κυριε παντοκρατωρ θεε του ισραηλ και νυν καθως ελαλησας
- 26 μεγαλυνθει το ονομα σου εως αιωνος
- 27 κυριε παντοκρατωρ θεος ισραηλ απεκαλυψας το ωτιον του δουλου σου λεγων οικον οικοδομησω σοι δια τουτο ευρεν ο δουλος σου την καρδιαν εαυτου του προσευξασθαι προς σε την προσευχην ταυτην
- 28 και νυν κυριε μου κυριε συ ει ο θεος και οι λογοι σου εσονται αληθινοι και ελαλησας υπερ του δουλου σου τα αγαθα ταυτα
- 29 και νυν αρξαι και ευλογησον τον οικον του δουλου σου του ειναι εις τον αιωνα ενωπιον σου οτι συ ει κυριε μου κυριε ελαλησας και απο της ευλογιας σου ευλογηθησεται ο οικος του δουλου σου εις τον αιωνα
- 1 και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν δαυιδ την αφωρισμενην εκ χειρος των αλλοφυλων
- 2 και επαταξεν δαυιδ την μωαβ και διεμετρησεν αυτους εν σχοινοις κοιμισας αυτους επι την γην και εγενετο τα δυο σχοινισματα του θανατωσαι και τα δυο σχοινισματα εξωγρησεν και εγενετο μωαβ τω δαυιδ εις δουλους φεροντας ξενια
- 3 και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ υιον ρααβ βασιλεια σουβα πορευομενου αυτου επιστησαι την χειρα αυτου επι τον ποταμον ευφρατην
- 4 και προκατελαβετο δαυιδ των αυτου χιλια αρματα και επτα χιλιαδας ιππεων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα αρματα και υπελιπετο εξ αυτω ν εκατον αρματα
- 5 και παραγινεται συρια δαμασκου βοηθησαι τω αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι δυο χιλιαδας ανδρων
- 6 και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και εγενετο ο συρος τω δαυιδ εις δουλους φεροντας ξενια και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο
- 7 και ελαβεν δαυιδ τους χλιδονας τους χρυσους οι ησαν επι των παιδων των αδρααζαρ βασιλειως σουβα και ηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ και ελαβεν αυτα σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου εν τω αναβηναι αυτον εις ιερουσαλημ εν ημεραις ροβοαμ υιου σολομωντος

8 και εκ της μασβακ εκ των εκλεκτων πολεων του αδρααζαρ ελαβεν ο βασιλευς δαυιδ χαλκον πολυν σφοδρα εν αυτω εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τους λουτηρας και παντα τα σκευη

9 και ηκουσεν θουο ο βασιλευς ημαθ οτι επαταξεν δαυιδ πασαν την δυναμιν αδρααζαρ

10 και απεστειλεν θουο ιεδδουραν τον υιον αυτου προς βασιλεια δαυιδ ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και ευλογησαι αυτον υπερ ου επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι αντικειμενος ην τω αδρααζαρ και εν ταις χερσιν αυτου ησαν σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και σκευη χαλκα

11 και ταυτα ηγιασεν ο βασιλευς δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και μετα του χρυσιου ου ηγιασεν εκ πασων των πολεων ων κατεδυναστευσεν

12 εκ της ιδουμιας και εκ της γης μωαβ και εκ των υιων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ και εκ των σκυλων αδρααζαρ υιου ρααβ βασιλεως σουβα

13 και εποιησεν δαυιδ ονομα και εν τω ανακαμπτειν αυτον επαταξεν την ιδουμιαν εν γαιμελε εις οκτωκαιδεκα χιλιαδας

14 και εθετο εν τη ιδουμια φρουραν εν παση τη ιδουμια και εγενοντο παντες οι ιδουμιοι δουλοι τω βασιλει και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οισ επορευετο

15 και εβασιλευσεν δαυιδ επι ισραηλ και ην δαυιδ ποιων κριμα και δικαιοσυνην επι παντα τον λαον αυτου

16 και ιωαβ υιος σαρουιας επι της στρατιας και ιωσαφατ υιος αχια επι των υπομνηματων

17 και σαδδουκ υιος αχιτωβ και αχιμελεχ υιος αβιαθαρ ιερεις και ασα ο γραμματευς

18 και βαναιας υιος ιωδαε συμβουλος και ο χελεθθι και ο φελεττι και υιοι δαυιδ αυλαρχαι ησαν

1 και ειπεν δαυιδ ει εστιν ετι υπολελειμμενος τω οικω σαουλ και ποιησω μετ' αυτου ελεος ενεκεν ιωναθαν

2 και εκ του οικου σαουλ παις ην και ονομα αυτω σιβα και καλουσιν αυτον προς δαυιδ και ειπεν προς αυτον ο βασιλευς ει συ ει σιβα και ειπεν εγω δουλος σου

3 και ειπεν ο βασιλευς ει υπολελειπται εκ του οικου σαουλ ετι ανηρ και ποιησω μετ' αυτου ελεος θεου και ειπεν σιβα προς τον βασιλεια ετι εστιν υιος τω ιωναθαν πεπληγως του ς ποδας

4 και ειπεν ο βασιλευς που ουτος και ειπεν σιβα προς τον βασιλεια ιδου εν οικω μαχιρ υιου αμιηλ εκ της λαδαβαρ

5 και απεστειλεν ο βασιλευς δαυιδ και ελαβεν αυτον εκ του οικου μαχιρ υιου αμιηλ εκ της λαδαβαρ

6 και παραγινεται μεμφιβοσθε υιος ιωναθαν υιου σαουλ προς τον βασιλεια δαυιδ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν αυτω δαυιδ μεμφιβοσθε και ειπεν ιδου ο δουλος σου

7 και ειπεν αυτω δαυιδ μη φοβου οτι ποιων ποιησω μετα σου ελεος δια ιωναθαν τον πατερα σου και αποκαταστησω σοι παντα αγρον σαουλ πατρος του πατρος σου και συ φαγη αρτον επι της τραπεζης μου δια παντος

8 και προσεκυνησεν μεμφιβοσθε και ειπεν τις εμι ο δουλος σου οτι επεβλεψας επι τον κυνα τον τεθνηκοτα τον ομοιον εμοι

9 και εκαλεσεν ο βασιλευς σιβα το παιδαριον σαουλ και ειπεν προς αυτον παντα οσα εστιν τω σαουλ και ολω τω οικω αυτου δεδωκα τω υιω του κυριου σου

10 και εργα αυτω την γην συ και οι υιοι σου και οι δουλοι σου και εισοισεις τω υιω του κυριου σου αρτους και εδεται αυτους και μεμφιβοσθε υιος του κυριου σου φαγεται δια παντος αρτον επι της τραπεζης μου και τω σιβα ησαν πεντεκαιδεκα υιοι και εικοσι δουλοι

11 και ειπεν σιβα προς τον βασιλεια κατα παντα οσα εντεταλται ο κυριος μου ο βασιλευς τω δουλω αυτου ουτως ποιησει ο δουλος σου και μεμφιβοσθε ησθιεν επι της τραπεζης δαυιδ καθως εις των υιων του βασιλεως

12 και τω μεμφιβοσθε υιος μικρος και ονομα αυτω μιχα και πασα η κατοικησις του οικου σιβα δουλοι του μεμφιβοσθε

13 και μεμφιβοσθε κατωκει εν ιερουσαλημ οτι επι της τραπεζης του βασιλεως δια παντος ησθιεν και αυτος ην χωλος αμφοτεροις τοις ποσιν αυτου

1 και εγενετο μετα ταυτα και απεθανεν βασιλευς υιων αμμων και εβασιλευσεν ανων υιος αυτου αντ' αυτου

2 και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεος μετα ανων υιου νασ ον τροπον εποιησεν ο πατηρ αυτου μετ' εμου ελεος και απεστειλεν δαυιδ παρακαλεσαι αυτον εν χειρι των δουλων αυτου περι του πατρος αυτου και παρεγενοντο οι παιδες δαυιδ εις την γην υιων αμμων

3 και ειπον οι αρχοντες υιων αμμων προς ανων τον κυριον αυτων μη παρα το δοξαζειν δαυιδ τον πατερα σου ενωπιον σου οτι απεστειλεν σοι παρακαλουντας αλλ' ουχι οπως ερευνησωσιν την πολιν και κατασκοπησωσιν αυτην και του κατασκευασθαι αυτην απεστειλεν δαυιδ τους παιδας αυτου προς σε

4 και ελαβεν ανων τους παιδας δαυιδ και εξυρησεν τους πωγωνας αυτων και απεκοψεν τους μανδουας αυτων εν τω ημισει εως των ισχιων αυτων και εξαπεστειλεν αυτους
5 και ανηγγειλαν τω δαυιδ υπερ των ανδρων και απεστειλεν εις απαντην αυτων οτι ησαν οι ανδρες ητιμασμενοι σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς καθισατε εν ιεριχω εως του ανατε
6 και ειδαν οι υιοι αμμων οτι κατησχονθησαν ο λαος δαυιδ και απεστειλαν οι υιοι αμμων και εμισθωσαντο την συριαν βαιθροωβ εικοσι χιλιαδας πεζων και τον βασιλεα μαχα
7 και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την δυναμιν τους δυνατους
8 και εξηλθαν οι υιοι αμμων και παρεταξαντο πολεμον παρα τη θυρα της πυλης και συρια σουβα και ροωβ και ιστωβ και μαχα μονοι εν αγρω
9 και ειδεν ιωαβ οτι εγενηθη προς αυτον αντιπροσωπον του πολεμου εκ του κατα προσωπον εξ εναντιας και εκ του οπισθεν και επελεξεν εκ παντων των νεανισκων ισραηλ και
10 παρεταξαντο εξ εναντιας συριας
11 και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα του αδελφου αυτου και παρεταξαντο εξ εναντιας υιων αμμων
12 και ειπεν εαν κραταιωθη συρια υπερ εμε και εσεσθε μοι εις σωτηριαν και εαν υιοι αμμων κραταιωθωσιν υπερ σε και εσομεθα του σωσαι σε
13 ανδριζου και κραταιωθωμεν υπερ του λαου ημων και περι των πολεων του θεου ημων και κυριος ποιησει το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου
14 και προσηλθεν ιωαβ και ο λαος αυτου μετ' αυτου εις πολεμον προς συριαν και εφυγαν απο προσωπου αυτου
15 και οι υιοι αμμων ειδαν οτι εφυγεν συρια και εφυγαν απο προσωπου αβεσσα και εισηλθαν εις την πολιν και ανεστρεψεν ιωαβ απο των υιων αμμων και παρεγενοντο εις ιερου
16 σαλημ
17 και ειδεν συρια οτι επταισεν εμπροσθεν ισραηλ και συνηχθησαν επι το αυτο
18 και απεστειλεν αδρααζαρ και συνηγαγεν την συριαν την εκ του περαν του ποταμου χαλαμακ και παρεγενοντο αιλαμ και σωβακ αρχων της δυναμεως αδρααζαρ εμπροσθεν αυ
19 των
20 και ανηγγειλη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και παρεγενοντο εις αιλαμ και παρεταξατο συρια απεναντι δαυιδ και επολεμησαν μετ' αυτου
21 και εφυγεν συρια απο προσωπου ισραηλ και ανεilen δαυιδ εκ της συριας επτακοσια αρματα και τεσσαρακοντα χιλιαδας ιππεων και τον σωβακ τον αρχοντα της δυναμεως αυ
22 του επαταξεν και απεθανεν εκει
23 και ειδαν παντες οι βασιλεις οι δουλοι αδρααζαρ οτι επταισαν εμπροσθεν ισραηλ και ηυτομολησαν μετα ισραηλ και εδουλευσαν αυτοις και εφοβηθη συρια του σωσαι ετι του
24 ς υιους αμμων
25 και εγενετο επιστρεψαντος του ενιαυτου εις τον καιρον της εξοδιας των βασιλεων και απεστειλεν δαυιδ τον ιωαβ και τους παιδας αυτου μετ' αυτου και τον παντα ισραηλ και
26 διεφθειραν τους υιους αμμων και διεκαθισαν επι ραββαθ και δαυιδ εκαθισεν εν ιερουσαλημ
27 και εγενετο προς εσπεραν και ανεστη δαυιδ απο της κοιτης αυτου και περιπατει επι του δωματος του οικου του βασιλεως και ειδεν γυναικα λουομενην απο του δωματος και
28 η γυνη καλη τω ειδει σφοδρα
29 και απεστειλεν δαυιδ και εξητησεν την γυναικα και ειπεν ουχι αυτη βηρσαββε θυγατηρ ελιαβ γυνη ουριου του χετταιου
30 και απεστειλεν δαυιδ αγγελους και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτον και εκοιμηθη μετ' αυτης και αυτη αγιαζομενη απο ακαθαρσιας αυτης και απεστρεψεν εις τον οικο
31 ν αυτης
32 και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και αποστειλασα απηγγειλεν τω δαυιδ και ειπεν εγω ειμι εν γαστρι εχω
33 και απεστειλεν δαυιδ προς ιωαβ λεγων αποστειλον προς με τον ουριαν τον χετταιον και απεστειλεν ιωαβ τον ουριαν προς δαυιδ
34 και παραγινεται ουριας και εισηλθεν προς αυτον και επηρωτησεν δαυιδ εις ειρηνην ιωαβ και εις ειρηνην του λαου και εις ειρηνην του πολεμου
35 και ειπεν δαυιδ τω ουρια καταβηθι εις τον οικον σου και νησαι τους ποδας σου και εξηλθεν ουριας εξ οικου του βασιλεως και εξηλθεν οπισω αυτου αρσις του βασιλεως
36 και εκοιμηθη ουριας παρα τη θυρα του βασιλεως μετα των δουλων του κυριου αυτου και ου κατεβη εις τον οικον αυτου
37 και ανηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι ου κατεβη ουριας εις τον οικον αυτου και ειπεν δαυιδ προς ουριαν ουχι εξ οδου συ ερχη τι οτι ου κατεβης εις τον οικον σου

- 11 και ειπεν ουριας προς δαυιδ η κιβωτος και ισραηλ και ιουδας κατοικουσιν εν σκηναις και ο κυριος μου ιωαβ και οι δουλοι του κυριου μου επι προσωπον του αγρου παρεμβαλλουσιν και εγω εισελευσομαι εις τον οικον μου φαγειν και πειν και κοιμηθηναι μετα της γυναικος μου πως ζη η ψυχη σου ει ποιησω το ρημα τουτου
- 12 και ειπεν δαυιδ προς ουριαν καθισον ενταυθα και γε σημερον και αυριον εξ αποστειλω σε και εκαθισεν ουριας εν ιερουσαλημ εν τη ημερα εκεινη και τη επαυριον
- 13 και εκαλεσεν αυτον δαυιδ και εφαγεν ενωπιον αυτου και επιεν και εμεθυσεν αυτον και εξηλθεν εσπερας του κοιμηθηναι επι της κοιτης αυτου μετα των δουλων του κυριου αυτου και εις τον οικον αυτου ου κατεβη
- 14 και εγενετο πρωι και εγραψεν δαυιδ βιβλιον προς ιωαβ και απεστειλεν εν χειρι ουριου
- 15 και εγραψεν εν τω βιβλιω λεγων εισαγαγε τον ουριαν εξ εναντιας του πολεμου του κραταιου και αποστραφισεσθε απο οπισθεν αυτου και πληγησεται και αποθανειται
- 16 και εγενηθη εν τω φυλασσειν ιωαβ επι την πολιν και εθηκεν τον ουριαν εις τον τοπον ου ηδει οτι ανδρες δυναμεως εκει
- 17 και εξηλθον οι ανδρες της πολεως και επολεμον μετα ιωαβ και επεσαν εκ του λαου εκ των δουλων δαυιδ και απεθανεν και γε ουριας ο χετταιος
- 18 και απεστειλεν ιωαβ και απηγγειλεν τω βασιλει παντας τους λογους του πολεμου
- 19 και ενετειλατο τω αγγελω λεγων εν τω συντελεσαι σε παντας τους λογους του πολεμου λαλησαι προς τον βασιλεα
- 20 και εσται εαν αναβη ο θυμος του βασιλεως και ειπη σοι τι οτι ηγγισατε προς την πολιν πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι τοξευσουσιν απανωθεν του τειχους
- 21 τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ' αυτον κλασμα μυλου επανωθεν του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος και ερεις και γε ουριας ο δουλος σου ο χετταιος απεθανεν
- 22 και επορευθη ο αγγελος ιωαβ προς τον βασιλεα εις ιερουσαλημ και παρεγενετο και απηγγειλεν τω δαυιδ παντα οσα απηγγειλεν αυτω ιωαβ παντα τα ρηματα του πολεμου και εθυμωθη δαυιδ προς ιωαβ και ειπεν προς τον αγγελον ινα τι προσηγαγετε προς την πολιν του πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι πληγησεσθε απο του τειχους τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ' αυτον κλασμα μυλου απο του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος
- 23 και ειπεν ο αγγελος προς δαυιδ οτι εκραταιωσαν εφ' ημας οι ανδρες και εξηλθαν εφ' ημας εις τον αγρον και εγενηθημεν επ' αυτους εως της θυρας της πυλης
- 24 και ετοξευσαν οι τοξευοντες προς τους παιδας σου απανωθεν του τειχους και απεθαναν των παιδων του βασιλεως και γε ο δουλος σου ουριας ο χετταιος απεθανεν
- 25 και ειπεν δαυιδ προς τον αγγελον ταδε ερεις προς ιωαβ μη πονηρον εστω εν οφθαλμοις σου το ρημα τουτου οτι ποτε μεν ουτως και ποτε ουτως φαγεται η μαχαιρα κραταιωσον τον πολεμον σου προς την πολιν και κατασπασον αυτην και κραταιωσον αυτον
- 26 και ηκουσεν η γυνη ουριου οτι απεθανεν ουριας ο ανηρ αυτης και εκοψατο τον ανδρα αυτης
- 27 και δηλθεν το πενθος και απεστειλεν δαυιδ και συνηγαγεν αυτην εις τον οικον αυτου και εγενηθη αυτω εις γυναικα και ετεκεν αυτω υιον και πονηρον εφανη το ρημα ο εποιησεν δαυιδ εν οφθαλμοις κυριου
- 1 και απεστειλεν κυριος τον ναθαν τον προφητην προς δαυιδ και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν αυτω δυο ησαν ανδρες εν πολει μια εις πλουσιος και εις πενης
- 2 και τω πλουσιω ην ποιμνια και βουκολια πολλα σφοδρα
- 3 και τω πενητι ουδεν αλλ' η αμνας μια μικρα ην εκτησατο και περιεποιησατο και εξεθρεψεν αυτην και ηδρονθη μετ' αυτου και μετα των υιων αυτου επι το αυτο εκ του αρτου αυτου ησθιεν και εκ του ποτηριου αυτου επιεν και εν τω κολπω αυτου εκαθευδεν και ην αυτω ως θυγατηρ
- 4 και ηλθεν παροδος τω ανδρι τω πλουσιω και εφεισατο λαβειν εκ των ποιμνιων αυτου και εκ των βουκολιων αυτου του ποιησαι τω ξενω οδοιπορω ελθοντι προς αυτον και ελαβεν την αμναδα του πενητος και εποιησεν αυτην τω ανδρι τω ελθοντι προς αυτον
- 5 και εθυμωθη οργη δαυιδ σφοδρα τω ανδρι και ειπεν δαυιδ προς ναθαν ζη κυριος οτι υιος θανατου ο ανηρ ο ποιησας τουτου
- 6 και την αμναδα αποτεισει επταπλασιονα ανθ' ων οτι εποιησεν το ρημα τουτου και περι ου ουκ εφεισατο
- 7 και ειπεν ναθαν προς δαυιδ συ ει ο ανηρ ο ποιησας τουτου ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι εχριστα σε εις βασιλεα επι ισραηλ και εγω ειμι ερρυσαμην σε εκ χειρος σου υλ
- 8 και εδωκα σοι τον οικον του κυριου σου και τας γυναικας του κυριου σου εν τω κολπω σου και εδωκα σοι τον οικον ισραηλ και ιουδα και ει μικρον εστιν προσθησω σοι κατα ταυτα

- 9 τι οτι εφ αυλισας τον λογον κυριου του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις αυτου τον ουριαν τον χετταιον επαταξας εν ρομφαια και την γυναικα αυτου ελαβες σεαυτω εις γυναικα και αυτον απεκτεινας εν ρομφαια υιων αμμων
- 10 και νυν ουκ αποστησεται ρομφαια εκ του οικου σου εως αιωνος ανθ' ων οτι εξουδενωσας με και ελαβες την γυναικα του ουριου του χετταιου του ειναι σοι εις γυναικα
- 11 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω επι σε κακα εκ του οικου σου και λημψομαι τας γυναικας σου κατ' οφθαλμους σου και δωσω τω πλησιον σου και κοιμηθησεται μετα των γυναικων σου εναντιον του ηλιου τουτου
- 12 οτι συ εποιησας κρυβη καγω ποιησω το ρημα τουτου εναντιον παντος ισραηλ και απεναντι τουτου του ηλιου
- 13 και ειπεν δαυιδ τω ναθαν ημαρτηκα τω κυριω και ειπεν ναθαν προς δαυιδ και κυριος παρεβιβασεν το αμαρτημα σου ου μη αποθανης
- 14 πλην οτι παροξυνων παροξυνας τους εχθρους κυριου εν τω ρηματι τουτου και γε ο υιος σου ο τεχθεις σοι θανατω αποθανειται
- 15 και απηλθεν ναθαν εις τον οικον αυτου και εθραυσεν κυριος το παιδιον ο ετεκεν η γυνη ουριου τω δαυιδ και ηρρωστησεν
- 16 και εξητησεν δαυιδ τον θεον περι του παιδαριου και ενηστευσεν δαυιδ νηστειαν και εισηλθεν και ηυλισθη εν σακκω επι της γης
- 17 και ανεστησαν επ' αυτον οι πρεσβυτεροι του οικου αυτου του εγειραι αυτον απο της γης και ουκ ηθελησεν και ου συνεφαγεν αυτοις αρτον
- 18 και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απεθανε το παιδαριον και εφοβηθησαν οι δουλοι δαυιδ αναγγειλαι αυτω οτι τεθνηκεν το παιδαριον οτι ειπαν ιδου εν τω ετι το παιδαριον ζην ελαλησαμεν προς αυτον και ουκ εισηκουσεν της φωνης ημων και πως ειπωμεν προς αυτον οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ποιησει κακα
- 19 και συνηκεν δαυιδ οτι οι παιδες αυτου ψιθυριζουσιν και ενοησεν δαυιδ οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ειπεν δαυιδ προς τους παιδας αυτου ει τεθνηκεν το παιδαριον και ειπαν τεθνηκεν
- 20 και ανεστη δαυιδ εκ της γης και ελουσατο και ηλειψατο και ηλλαξεν τα ιματια αυτου και εισηλθεν εις τον οικον του θεου και προσεκυνησεν αυτω και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ητησεν αρτον φαγειν και παρεθηκαν αυτω αρτον και εφαγεν
- 21 και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον τι το ρημα τουτου ο εποιησας ενεκα του παιδαριου ετι ζωντος ενηστευες και εκλαιες και ηγρυπνεις και ηνικα απεθανεν το παιδαριον ανεστης και εφαγες αρτον και πεπωκας
- 22 και ειπεν δαυιδ εν τω το παιδαριον ετι ζην ενηστευσα και εκλαυσα οτι ειπα τις οιδεν ει ελεησει με κυριος και ζησεται το παιδαριον
- 23 και νυν τεθνηκεν ινα τι τουτου εγω νηστευω μη δυνασομαι επιστρεψαι αυτο ετι εγω πορευσομαι προς αυτον και αυτος ουκ αναστρεφει προς με
- 24 και παρεκαλεσεν δαυιδ βηρσαβεε την γυναικα αυτου και εισηλθεν προς αυτην και εκοιμηθη μετ' αυτης και συνελαβεν και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαλωμων και κυριος ηγαπησεν αυτον
- 25 και απεστειλεν εν χειρι ναθαν του προφητου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιδεδι ενεκεν κυριου
- 26 και επολεμησεν ιωαβ εν ραββαθ υιων αμμων και κατελαβεν την πολιν της βασιλειας
- 27 και απεστειλεν ιωαβ αγγελους προς δαυιδ και ειπεν επολεμησα εν ραββαθ και κατελαβομην την πολιν των υδατων
- 28 και νυν συναγαγε το καταλοιπον του λαου και παρεμβαλε επι την πολιν και προκαταλαβου αυτην ινα μη προκαταλαβωμαι εγω την πολιν και κληθη το ονομα μου επ' αυτην
- 29 και συνηγαγεν δαυιδ παντα τον λαον και επορευθη εις ραββαθ και επολεμησεν εν αυτη και κατελαβετο αυτην
- 30 και ελαβεν τον στεφανον μελχολ του βασιλευς αυτων απο της κεφαλης αυτου και ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και λιθου τιμιου και ην επι της κεφαλης δαυιδ και σκυλα της πολεως εξηνεγκεν πολλα σφοδρα
- 31 και τον λαον τον οντα εν αυτη εξηγαγεν και εθηκεν εν τω πριονι και εν τοις τριβολοις τοις σιδηροις και διηγαγεν αυτους δια του πλινθειου και ουτως εποιησεν πασαις ταις πολεσιν υιων αμμων και επεστρεψεν δαυιδ και πας ο λαος εις ιερουσαλημ
- 1 και εγενηθη μετα ταυτα και τω αβεσσαλωμ υιο δαυιδ αδελφη καλη τω ειδει σφοδρα και ονομα αυτη θημαρ και ηγαπησεν αυτην αμμων υιος δαυιδ
- 2 και εθλιβετο αμμων ωστε αρρωσταιν δια θημαρ την αδελφην αυτου οτι παρθενος ην αυτη και υπερογκον εν οφθαλμοις αμμων του ποιησαι τι αυτη
- 3 και ην τω αμμων εταιρος και ονομα αυτω ιωναδαβ υιος σαμαα του αδελφου δαυιδ και ιωναδαβ ανηρ σοφος σφοδρα
- 4 και ειπεν αυτω τι σοι οτι συ ουτως ασθενης υιε του βασιλευς το πρωι πρωι ουκ απαγγελεις μοι και ειπεν αυτω αμμων θημαρ την αδελφην αβεσσαλωμ του αδελφου μου εγω αγαπω

- 5 και ειπεν αυτω ιωναδαβ κοιμηθητι επι της κοιτης σου και μαλακισθητι και εισελευσεται ο πατηρ σου του ιδειν σε και ερεις προς αυτον ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου και ψομισατω με και ποιησατω κατ' οφθαλμους μου βρωμα οπως ιδω και φαγω εκ των χειρων αυτης
- 6 και εκοιμηθη αμνων και ηρρωστησεν και εισηλθεν ο βασιλευς ιδειν αυτον και ειπεν αμνων προς τον βασιλευα ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου προς με και κολλυρισατω εν οφθαλμοις μου δυο κολλυριδας και φαγομαι εκ της χειρος αυτης
- 7 και απεστειλεν δαυιδ προς θημαρ εις τον οικον λεγων πορευθητι δη εις τον οικον αμνων του αδελφου σου και ποιησον αυτω βρωμα
- 8 και επορευθη θημαρ εις τον οικον αμνων αδελφου αυτης και αυτος κοιμωμενος και ελαβεν το σταις και εφουρασεν και εκολλυρισεν κατ' οφθαλμους αυτου και ηψησεν τας κολλυριδας
- 9 και ελαβεν το τηγανον και κατεκενωσεν ενωπιον αυτου και ουκ ηθελησεν φαγειν και ειπεν αμνων εξαγαγετε παντα ανδρα επανωθεν μου και εξηγαγον παντα ανδρα απο επανωθεν αυτου
- 10 και ειπεν αμνων προς θημαρ εισενεγκε το βρωμα εις το ταμειον και φαγομαι εκ της χειρος σου και ελαβεν θημαρ τας κολλυριδας ας εποιησεν και εισηνεγκεν τω αμνων αδελφω αυτης εις τον κοιτωνα
- 11 και προσηγαγεν αυτω του φαγειν και επελαβετο αυτης και ειπεν αυτη δευρο κοιμηθητι μετ' εμου αδελφη μου
- 12 και ειπεν αυτω μη αδελφε μου μη ταπεινωσης με διοτι ου ποιηθησεται ουτως εν ισραηλ μη ποιησης την αφροσυνην ταυτην
- 13 και εγω που αποισω το ονειδος μου και συ εση ως εις των αφρονων εν ισραηλ και νυν λαλησον δη προς τον βασιλευα οτι ου μη κωλυση με απο σου
- 14 και ουκ ηθελησεν αμνων του ακουσαι της φωνης αυτης και εκραταιωσεν υπερ αυτην και εταπεινωσεν αυτην και εκοιμηθη μετ' αυτης
- 15 και εμισησεν αυτην αμνων μισος μεγα σφοδρα οτι μεγα το μισος ο εμισησεν αυτην υπερ την αγαπην ην ηγαπησεν αυτην και ειπεν αυτη αμνων αναστηθι και πορευου
- 16 και ειπεν αυτω θημαρ μη αδελφε οτι μεγαλη η κακια η εσχατη υπερ την πρωτην ην εποιησας μετ' εμου του εξαποστειλαι με και ουκ ηθελησεν αμνων ακουσαι της φωνης αυτης
- 17 και εκαλεσεν το παιδαριον αυτου τον προεστηκοτα του οικου αυτου και ειπεν αυτω εξαποστειλατε δη ταυτην απ' εμου εξω και αποκλεισον την θυραν οπισω αυτης
- 18 και επ' αυτης ην χιτων καρπωτος οτι ουτως ενεδιδυσκοντο αι θυγατερες του βασιλεως αι παρθενοι τους επενδυτας αυτων και εξηγαγεν αυτην ο λειτουργος αυτου εξω και απεκλεισεν την θυραν οπισω αυτης
- 19 και ελαβεν θημαρ σποδον και επεθηκεν επι την κεφαλην αυτης και τον χιτωνα τον καρπωτον τον επ' αυτης διερρηξεν και επεθηκεν τας χειρας αυτης επι την κεφαλην αυτης και επορευθη πορευομενη και κραζουσα
- 20 και ειπεν προς αυτην αβεσσαλωμ ο αδελφος αυτης μη αμνων ο αδελφος σου εγενετο μετα σου και νυν αδελφη μου κωφευσον οτι αδελφος σου εστιν μη θης την καρδιαν σου τ ου λαλησαι εις το ρημα τουτο και εκαθισεν θημαρ χηρευουσα εν οικω αβεσσαλωμ του αδελφου αυτης
- 21 και ηκουσεν ο βασιλευς δαυιδ παντας τους λογους τουτους και εθυμωθη σφοδρα και ουκ ελυπησεν το πνευμα αμνων του υιου αυτου οτι ηγαπα αυτον οτι πρωτοτοκος αυτου ην
- 22 και ουκ ελαλησεν αβεσσαλωμ μετα αμνων απο πονηρου εως αγαθου οτι εμισει αβεσσαλωμ τον αμνων επι λογου ου εταπεινωσεν θημαρ την αδελφην αυτου
- 23 και εγενετο εις διετηριδα ημερων και ησαν κειροντες τω αβεσσαλωμ εν βελασωρ τη εχομενα εφραιμ και εκαλεσεν αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως
- 24 και ηλθεν αβεσσαλωμ προς τον βασιλευα και ειπεν ιδου δη κειρουσιν τω δουλω σου πορευθητω δη ο βασιλευς και οι παιδες αυτου μετα του δουλου σου
- 25 και ειπεν ο βασιλευς προς αβεσσαλωμ μη δη υιε μου μη πορευθωμεν παντες ημεις και ου μη καταβαρυνθωμεν επι σε και εβιασατο αυτον και ουκ ηθελησεν του πορευθηναι και ευλογησεν αυτον
- 26 και ειπεν αβεσσαλωμ και ει μη πορευθητω δη μεθ' ημων αμνων ο αδελφος μου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ινα τι πορευθη μετα σου
- 27 και εβιασατο αυτον αβεσσαλωμ και απεστειλεν μετ' αυτου τον αμνων και παντας τους υιους του βασιλεως και εποιησεν αβεσσαλωμ ποτον κατα τον ποτον του βασιλεως
- 28 και ενετειλατο αβεσσαλωμ τοις παιδαριοις αυτου λεγων ιδετε ως αν αγαθυνθη η καρδια αμνων εν τω οινω και ειπω προς υμας παταξατε τον αμνων και θανατωσατε αυτον μη φοβηθητε οτι ουχι εγω εμι εντελλομαι υμιν ανδριζεσθε και γινεσθε εις υιους δυναμεως

- 29 και εποησαν τα παιδαρια αβεσσαλωμ τω αμνων καθα εντειλατο αυτοις αβεσσαλωμ και ανεστησαν παντες οι υιοι του βασιλεως και επεκαθισαν ανηρ επι την ημιονον αυτου και εφυγαν
- 30 και εγενετο αυτων οντων εν τη οδω και η ακοη ηλθεν προς δαυιδ λεγων επαταξεν αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις
- 31 και ανεστη ο βασιλευς και διερρηξεν τα ιματια αυτου και εκοιμηθη επι την γην και παντες οι παιδες αυτου οι περιεστωτες αυτω διερρηξαν τα ιματια αυτων
- 32 και απεκριθη ιωναδαβ υιος σαμαα αδελφου δαυιδ και ειπεν μη ειπατω ο κυριος μου ο βασιλευς οτι παντα τα παιδαρια τους υιους του βασιλεως εθανατωσεν οτι αμνων μονωτ ατος απεθανεν οτι επι στοματος αβεσσαλωμ ην κειμενος απο της ημερας ης εταπεινωσεν θημαρ την αδελφην αυτου
- 33 και νυν μη θεσθω ο κυριος μου ο βασιλευς επι την καρδιαν αυτου ρημα λεγων παντες οι υιοι του βασιλεως απεθαναν οτι αλλ' η αμνων μονωτατος απεθανεν
- 34 και απεδρα αβεσσαλωμ και ηρην το παιδαριον ο σκοπος τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου λαος πολυς πορευομενος εν τη οδω οπισθεν αυτου εκ πλευρας του ορους εν τη καταβασει και παρεγενετο ο σκοπος και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ανδρας εωρακα εκ της οδου της ωρωνην εκ μερους του ορους
- 35 και ειπεν ιωναδαβ προς τον βασιλεα ιδου οι υιοι του βασιλεως παρεισιν κατα τον λογον του δουλου σου ουτως εγενετο
- 36 και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ιδου οι υιοι του βασιλεως ηλθαν και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν και γε ο βασιλευς και παντες οι παιδες αυτου εκλαυσα ν κλαυθμον μεγαν σφοδρα
- 37 και αβεσσαλωμ εφυγεν και επορευθη προς θολμαι υιον εμιουδ βασιλεα γεδσουρ εις γην μαχαδ και επενθησεν ο βασιλευς δαυιδ επι τον υιον αυτου πασας τας ημερας
- 38 και αβεσσαλωμ απεδρα και επορευθη εις γεδσουρ και ην εκει ετη τρια
- 39 και εκοπασεν το πνευμα του βασιλεως του εξελθειν οπισω αβεσσαλωμ οτι παρεκληθη επι αμνων οτι απεθανεν
- 1 και εγνω ιωαβ υιος σαρουιας οτι η καρδια του βασιλεως επι αβεσσαλωμ
- 2 και απεστειλεν ιωαβ εις θεκωε και ελαβεν εκειθεν γυναικα σοφην και ειπεν προς αυτην πενθησον δη και ενδυσαι ιματια πενθικα και μη αλειψη ελαιον και εση ως γυνη πενθο υσα επι τεθνηκοτι τουτο ημερας πολλας
- 3 και ελευση προς τον βασιλεα και λαλησεις προς αυτον κατα το ρημα τουτο και εθηκεν ιωαβ τους λογους εν τω στοματι αυτης
- 4 και εισηλθεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα και επεσεν επι προσωπον αυτης εις την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν σωσον βασιλευ σωσον
- 5 και ειπεν προς αυτην ο βασιλευς τι εστιν σοι η δε ειπεν και μαλα γυνη χηρα εγω ειμι και απεθανεν ο ανηρ μου
- 6 και γε τη δουλη σου δυο υιοι και εμαχεσαντο αμφοτεροι εν τω αγρω και ουκ ην ο εξαιρουμενος ανα μεσον αυτων και επαισεν ο εις τον αδελφον αυτου και εθανατωσεν αυτον
- 7 και ιδου επανεστη ολη η πατρια προς την δουλην σου και ειπαν δος τον παισαντα τον αδελφον αυτου και θανατωσομεν αυτον αντι της ψυχης του αδελφου αυτου ου απεκτειν εν και εξαρουμεν και γε τον κληρονομον υμων και σβεσουσιν τον ανθρακα μου τον καταλειφθεντα ωστε μη θεσθαι τω ανδρι μου καταλειμμα και ονομα επι προσωπου της γη ς
- 8 και ειπεν ο βασιλευς υγιαίνουσα βαδιζε εις τον οικον σου καγω εντελουμαι περι σου
- 9 και ειπεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα επ' εμε κυριε μου βασιλευ η ανομια και επι τον οικον του πατρος μου και ο βασιλευς και ο θρονος αυτου αθωος
- 10 και ειπεν ο βασιλευς τις ο λαλων προς σε και αξεις αυτον προς εμε και ου προσθησει ετι απασθαι αυτου
- 11 και ειπεν μνημονευσατω δη ο βασιλευς τον κυριον θεον αυτου πληθυνθηναι αγχιστεα του αιματος του διαφθειραι και ου μη εξαρωσιν τον υιον μου και ειπεν ζη κυριος ει πεσε ιται απο της τριχος του υιου σου επι την γην
- 12 και ειπεν η γυνη λαλησατω δη η δουλη σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα ρημα και ειπεν λαλησον
- 13 και ειπεν η γυνη ινα τι ελογισω τοιουτο επι λαον θεου η εκ στοματος του βασιλεως ο λογος ουτος ως πλημμελεια του μη επιστρεψαι τον βασιλεα τον εξωσμενον αυτου
- 14 οτι θανατω αποθανουμεθα και ωσπερ το υδωρ το καταφερομενον επι της γης ο ου συναχθησεται και λημψεται ο θεος ψυχην και λογιζομενος του εξωσαι απ' αυτου εξωσμενον ν
- 15 και νυν ο ηλθον λαλησαι προς τον βασιλεα τον κυριον μου το ρημα τουτο οτι οψεται με ο λαος και ερει η δουλη σου λαλησατω δη προς τον βασιλεα ει πως ποιησει ο βασιλευ ς το ρημα της δουλης αυτου
- 16 οτι ακουσει ο βασιλευς ρυσασθαι την δουλην αυτου εκ χειρος του ανδρος του ζητουντος εξαραι με και τον υιον μου απο κληρονομιας θεου

- 17 και ειπεν η γυνη ειη δη ο λογος του κυριου μου του βασιλεως εις θυσιαν οτι καθως αγγελος θεου ουτως ο κυριος μου ο βασιλευς του ακουειν το αγαθον και το πονηρον και κυριος ο θεος σου εσται μετα σου
- 18 και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν προς την γυναικα μη δη κρυψης απ' εμου ρημα ο εγω επρωτω σε και ειπεν η γυνη λαλησατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς
- 19 και ειπεν ο βασιλευς μη η χειρ ιωαβ εν παντι τουτω μετα σου και ειπεν η γυνη τω βασιλει ζη η ψυχη σου κυριε μου βασιλευ ει εστιν εις τα δεξια η εις τα αριστερα εκ παντων ων ελαλησεν ο κυριος μου ο βασιλευς οτι ο δουλος σου ιωαβ αυτος ενετειλατο μοι και αυτος εθετο εν τω στοματι της δουλης σου παντας τους λογους τουτους
- 20 ενεκεν του περιελθειν το προσωπον του ρηματος τουτου εποιησεν ο δουλος σου ιωαβ τον λογον τουτον και ο κυριος μου σοφος καθως σοφια αγγελου του θεου του γνωναι παντα τα εν τη γη
- 21 και ειπεν ο βασιλευς προς ιωαβ ιδου δη εποιησα σοι κατα τον λογον σου τουτον πορευου επιστρεψον το παιδαριον τον αβεσσαλωμ
- 22 και επεσεν ιωαβ επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν και ευλογησεν τον βασιλεα και ειπεν ιωαβ σημερον εγνω ο δουλος σου οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε μου βασιλευ οτι εποιησεν ο κυριος μου ο βασιλευς τον λογον του δουλου αυτου
- 23 και ανεστη ιωαβ και επορευθη εις γεδσορ και ηγαγεν τον αβεσσαλωμ εις ιερουσαλημ
- 24 και ειπεν ο βασιλευς αποστραφητω εις τον οικον αυτου και το προσωπον μου μη βλεπετω και απεστρεψεν αβεσσαλωμ εις τον οικον αυτου και το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδεν
- 25 και ως αβεσσαλωμ ουκ ην ανηρ εν παντι ισραηλ αινετος σφοδρα απο ιχνους ποδος αυτου και εως κορυφης αυτου ουκ ην εν αυτω μωμος
- 26 και εν τω κειρεσθαι αυτον την κεφαλην αυτου και εγενετο απ' αρχης ημερων εις ημερας ως αν εκειρετο οτι κατεβαρυνετο επ' αυτον και κειρομενος αυτην εστησεν την τριχα της κεφαλης αυτου διακοσιους σικλους εν τω σικλω τω βασιλικω
- 27 και ετεχθησαν τω αβεσσαλωμ τρεις υιοι και θυγατηρ μια και ονομα αυτη θημαρ αυτη ην γυνη καλη σφοδρα και γινεται γυνη τω ροβοαμ υιο σαλωμων και τικτει αυτω τον αβια
- 28 και εκαθισεν αβεσσαλωμ εν ιερουσαλημ δυο ετη ημερων και το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδεν
- 29 και απεστειλεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ του αποστειλαι αυτον προς τον βασιλεα και ουκ ηθελησεν ελθειν προς αυτον και απεστειλεν εκ δευτερου προς αυτον και ουκ ηθελησεν παραγενεσθαι
- 30 και ειπεν αβεσσαλωμ προς τους παιδας αυτου ιδετε η μερις εν αγρω του ιωαβ εχομενα μου και αυτω κριθαι εκει πορευεσθε και εμπρησατε αυτην εν πυρι και ενεπρησαν αυτας οι παιδες αβεσσαλωμ και παραγινονται οι δουλοι ιωαβ προς αυτον διερρηχότες τα ιματια αυτων και ειπαν ενεπυρισαν οι δουλοι αβεσσαλωμ την μεριδα εν πυρι
- 31 και ανεστη ιωαβ και ηλθεν προς αβεσσαλωμ εις τον οικον και ειπεν προς αυτον ινα τι οι παιδες σου ενεπυρισαν την μεριδα την εμην εν πυρι
- 32 και ειπεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ ιδου απεστειλα προς σε λεγων ηκε ωδε και αποστειλω σε προς τον βασιλεα λεγων ινα τι ηλθον εκ γεδσορ αγαθον μοι ην του ετι ειναι με εκει και νυν ιδου το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδον ει δε εστιν εν εμοι αδικια και θανατωσον με
- 33 και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και απηγγειλεν αυτω και εκαλεσεν τον αβεσσαλωμ και εισηλθεν προς τον βασιλεα και προσεκυνησεν αυτω και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γην κατα προσωπον του βασιλεως και κατεφιλησεν ο βασιλευς τον αβεσσαλωμ
- 1 και εγενετο μετα ταυτα και εποιησεν εαυτω αβεσσαλωμ αρματα και ιππους και πεντηκοντα ανδρας παρατρεχειν εμπροσθεν αυτου
- 2 και ωρθησεν αβεσσαλωμ και εστη ανα χειρα της οδου της πυλης και εγενετο πας ανηρ ω εγενετο κρισις ηλθεν προς τον βασιλεα εις κρισιν και εβοησεν προς αυτον αβεσσαλωμ και ελεγεν αυτω εκ ποιας πολεως συ ει και ειπεν ο ανηρ εκ μιας φυλων ισραηλ ο δουλος σου
- 3 και ειπεν προς αυτον αβεσσαλωμ ιδου οι λογοι σου αγαθοι και ευκολοι και ακουων ουκ εστιν σοι παρα του βασιλεως
- 4 και ειπεν αβεσσαλωμ τις με καταστησει κριτην εν τη γη και επ' εμε ελευσεται πας ανηρ ω εαν η αντιλογια και κρισις και δικαιοσω αυτον
- 5 και εγενετο εν τω εγγιζειν ανδρα του προσκυνησαι αυτω και εξετεινειν την χειρα αυτου και επελαμβανετο αυτου και κατεφιλησεν αυτον
- 6 και εποιησεν αβεσσαλωμ κατα το ρημα τουτο παντι ισραηλ τοις παραγινομενοις εις κρισιν προς τον βασιλεα και ιδιοποιετο αβεσσαλωμ την καρδιαν ανδρων ισραηλ
- 7 και εγενετο απο τελους τεσσαρακοντα ετων και ειπεν αβεσσαλωμ προς τον πατερα αυτου πορευσομαι δη και αποτεισω τας ευχας μου ας ηυξαμην τω κυριω εν χεβρων
- 8 οτι ευχην ηυξατο ο δουλος σου εν τω οικειν με εν γεδσορ εν συρια λεγων εαν επιστρεφων επιστρεψη με κυριος εις ιερουσαλημ και λατρευσω τω κυριω

- 9 και ειπεν αυτω ο βασιλευς βαδιζε εις ειρηνην και αναστας επορευθη εις χειβρων
- 10 και απεστειλεν αβεσσαλωμ κατασκοπους εν πασαις φυλαις ισραηλ λεγων εν τω ακουσαι υμας την φωνην της κερατινης και ερειτε βεβασιλευκεν βασιλευς αβεσσαλωμ εν χειβρων
- 11 και μετα αβεσσαλωμ επορευθησαν διακοσιοι ανδρες εξ ιερουσαλημ κλητοι και πορευομενοι τη απλοτητι αυτων και ουκ εγνωσαν παν ρημα
- 12 και απεστειλεν αβεσσαλωμ και εκαλεσεν τον αχιτοφελ τον γελμωναιον τον συμβουλον δαυιδ εκ της πολεως αυτου εκ γωλα εν τω θυσιαζειν αυτον και εγενετο συστρεμμα ισχρον και ο λαος πορευομενος και πολυς μετα αβεσσαλωμ
- 13 και παρεγενετο ο απαγγελων προς δαυιδ λεγων εγενηθη η καρδια ανδρων ισραηλ οπισω αβεσσαλωμ
- 14 και ειπεν δαυιδ πασιν τοις παισιν αυτου τοις μετ' αυτου τοις εν ιερουσαλημ αναστητε και φυγωμεν οτι ουκ εστιν ημιν σωτηρια απο προσωπου αβεσσαλωμ ταχυνατε του πορευθησθαι ινα μη ταχυνη και καταλαβη ημας και εξωση εφ' ημας την κακιαν και παταξη την πολιν στοματι μαχαιρης
- 15 και ειπον οι παιδες του βασιλεως προς τον βασιλεα κατα παντα οσα αιρειται ο κυριος ημων ο βασιλευς ιδου οι παιδες σου
- 16 και εξηλθεν ο βασιλευς και πας ο οικος αυτου τοις ποσιν αυτων και αφηκεν ο βασιλευς δεκα γυναικας των παλλακων αυτου φυλασσειν τον οικον
- 17 και εξηλθεν ο βασιλευς και παντες οι παιδες αυτου πεζη και εστησαν εν οικω τω μακρην
- 18 και παντες οι παιδες αυτου ανα χειρα αυτου παρηγον και πας ο χεττι και πας ο φελεθθι και εστησαν επι της ελαιας εν τη ερημω και πας ο λαος παρεπορευετο εχομενος αυτου και παντες οι περι αυτον και παντες οι αδροι και παντες οι μαχηται εξακοσιοι ανδρες και παρησαν επι χειρα αυτου και πας ο χερεθθι και πας ο φελεθθι και παντες οι γεθθαιοι εξακοσιοι ανδρες οι ελθοντες τοις ποσιν αυτων εκ γεθ πορευομενοι επι προσωπον του βασιλεως
- 19 και ειπεν ο βασιλευς προς εθθι τον γεθθαιον ινα τι πορευη και συ μεθ' ημων επιστρεφε και οικει μετα του βασιλεως οτι ξενος ει συ και οτι μετωκηκας συ εκ του τοπου σου
- 20 ει εχθες παραγεγονας και σημερον κινησω σε μεθ' ημων και γε μεταναστησεις τον τοπον σου εχθες η εξελευσις σου και σημερον μετακινήσω σε μεθ' ημων του πορευθησθαι και αι εγω πορευσομαι ου αν εγω πορευθω επιστρεφου και επιστρεψον τους αδελφους σου μετα σου και κυριος ποιησει μετα σου ελεος και αληθειαν
- 21 και απεκριθη εθθι τω βασιλει και ειπεν ζη κυριος και ζη ο κυριος μου ο βασιλευς οτι εις τον τοπον ου εαν η ο κυριος μου και εαν εις θανατον και εαν εις ζωην οτι εκει εσται ο δουλος σου
- 22 και ειπεν ο βασιλευς προς εθθι δευρο και διαβαινε μετ' εμου και παρηλθεν εθθι ο γεθθαιος και παντες οι παιδες αυτου και πας ο οχλος ο μετ' αυτου
- 23 και πασα η γη εκλαιεν φωνη μεγαλη και πας ο λαος παρεπορευοντο εν τω χειμαρρω κεδρων και ο βασιλευς διεβη τον χειμαρρον κεδρων και πας ο λαος και ο βασιλευς παρεπορευοντο επι προσωπον οδου την ερημον
- 24 και ιδου και γε σαδωκ και παντες οι λευιται μετ' αυτου αιροντες την κιβωτον διαθηκης κυριου απο βαιθαρ και εστησαν την κιβωτον του θεου και ανεβη αβιαθαρ εως επαυσατο πας ο λαος παρελθειν εκ της πολεως
- 25 και ειπεν ο βασιλευς τω σαδωκ αποστρεψον την κιβωτον του θεου εις την πολιν εαν ευρω χαριν εν οφθαλμοις κυριου και επιστρεψει με και δειξει μοι αυτην και την ευπρεπειαν αυτης
- 26 και εαν ειπη ουτως ουκ ηθεληκα εν σοι ιδου εγω ειμι ποιειτω μοι κατα το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου
- 27 και ειπεν ο βασιλευς τω σαδωκ τω ιερει ιδετε συ επιστρεφεις εις την πολιν εν ειρηνη και αχιμαας ο υιος σου και ιωναθαν ο υιος αβιαθαρ οι δυο υιοι υμων μεθ' υμων
- 28 ιδετε εγω ειμι στρατευομαι εν αραβωθ της ερημου εως του ελθειν ρημα παρ' υμων του απαγγελαι μοι
- 29 και απεστρεψεν σαδωκ και αβιαθαρ την κιβωτον εις ιερουσαλημ και εκαθισεν εκει
- 30 και δαυιδ ανεβαινεν εν τη αναβασει των ελαιων αναβαινων και κλαιων και την κεφαλην επικεκαλυμμενος και αυτος επορευετο ανυποδετος και πας ο λαος ο μετ' αυτου επεκαλυψεν ανηρ την κεφαλην αυτου και ανεβαινον αναβαινοντες και κλαιοντες
- 31 και ανηγγελη δαυιδ λεγοντες και αχιτοφελ εν τοις συστρεφομενοις μετα αβεσσαλωμ και ειπεν δαυιδ διασκεδασον δη την βουλην αχιτοφελ κυριε ο θεος μου
- 32 και ην δαυιδ ερχομενος εως του ροως ου προσεκυνησεν εκει τω θεω και ιδου εις απαντην αυτω χουσι ο αρχι εταιρος δαυιδ διερρηχως τον χιτωνα αυτου και γη επι της κεφαλης αυτου
- 33 και ειπεν αυτω δαυιδ εαν μεν διαβης μετ' εμου και εση επ' εμε εις βασταγμα

- 34 και εαν εις την πολιν επιστρεψης και ερεις τω αβεσσαλωμ διεληλυθασι οι αδελφοι σου και ο βασιλευς κατοπισθεν μου διεληλυθεν ο πατηρ σου και νυν παις σου ειμι βασιλευ εασον με ζησαι παις του πατρος σου ημην τοτε και αρτιως και νυν εγω δουλος σος και διασκεδασεις μοι την βουλην αχιτοφελ
- 35 και ιδου μετα σου εκει σαδωκ και αβιαθαρ οι ιερεις και εσται παν ρημα ο εαν ακουσης εξ οικου του βασιλεως και αναγγελεις τω σαδωκ και τω αβιαθαρ τοις ιερευσι
- 36 ιδου εκει μετ' αυτων δυο υιοι αυτων αχμαας υιος τω σαδωκ και ιωναθαν υιος τω αβιαθαρ και αποστελειτε εν χειρι αυτων προς με παν ρημα ο εαν ακουσητε
- 37 και εισηλθεν χουσι ο εταιρος δαυιδ εις την πολιν και αβεσσαλωμ εισεπορευετο εις ιερουσαλημ
- 1 και δαυιδ παρηλθεν βραχυ τι απο της ροως και ιδου σιβα το παιδαριον μεμφιβοσθε εις απαντην αυτου και ζευγος ονων επισεσαγμενων και επ' αυτοις διακοσιοι αρτοι και εκα τον σταφιδες και εκατον φοινικες και νεβελ οινου
- 2 και ειπεν ο βασιλευς προς σιβα τι ταυτα σοι και ειπεν σιβα τα υποζυγια τη οικια του βασιλεως του επικαθησθαι και οι αρτοι και οι φοινικες εις βρωσιν τοις παιδαριοις και ο οινος πειν τοις εκλελυμενοις εν τη ερημω
- 3 και ειπεν ο βασιλευς και που ο υιος του κυριου σου και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ιδου καθηται εν ιερουσαλημ οτι ειπεν σημερον επιστρεψουσιν μοι ο οικος ισραηλ την βασιλειαν του πατρος μου
- 4 και ειπεν ο βασιλευς τω σιβα ιδου σοι παντα οσα εστιν τω μεμφιβοσθε και ειπεν σιβα προσκυνησας ευροιμι χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε μου βασιλευ
- 5 και ηλθεν ο βασιλευς δαυιδ εως βαουριμ και ιδου εκειθεν ανηρ εξεπορευετο εκ συγγενειας οικου σαουλ και ονομα αυτω σεμει υιος γηρα εξηλθεν εκπορευομενος και καταρωμ ενος
- 6 και λιθαζων εν λιθοις τον δαυιδ και παντας τους παιδας του βασιλεως δαυιδ και πας ο λαος ην και παντες οι δυνατοι εκ δεξιων και εξ ευωνυμων του βασιλεως
- 7 και ουτως ελεγεν σεμει εν τω καταρασθαι αυτον εξελθε εξελθε ανηρ αιματων και ανηρ ο παρανομος
- 8 επεστρεψεν επι σε κυριος παντα τα αιματα του οικου σαουλ οτι εβασιλευσας αντ' αυτου και εδωκεν κυριος την βασιλειαν εν χειρι αβεσσαλωμ του υιου σου και ιδου συ εν τη κακια σου οτι ανηρ αιματων συ
- 9 και ειπεν αβεσσα υιος σαρουιας προς τον βασιλεα ινα τι καταραται ο κυων ο τεθνηκως ουτος τον κυριον μου τον βασιλεα διαβησομαι δη και αφελω την κεφαλην αυτου
- 10 και ειπεν ο βασιλευς τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιας αφετε αυτον και ουτως καταρασθω οτι κυριος ειπεν αυτω καταρασθαι τον δαυιδ και τις ερει ως τι εποιησας ουτως
- 11 και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα και προς παντας τους παιδας αυτου ιδου ο υιος μου ο εξελθων εκ της κοιλιας μου ζητει την ψυχην μου και προσετι νυν ο υιος του ιεμινι αφετε α υτον καταρασθαι οτι ειπεν αυτω κυριος
- 12 ει πως ιδοι κυριος εν τη ταπεινωσει μου και επιστρεψει μοι αγαθα αντι της καταρας αυτου τη ημερα ταυτη
- 13 και επορευθη δαυιδ και οι ανδρες αυτου εν τη οδω και σεμει επορευετο εκ πλευρας του ορους εχομενα αυτου πορευομενος και καταρωμενος και λιθαζων εν λιθοις εκ πλαγιω ν αυτου και τω χοι πασσω
- 14 και ηλθεν ο βασιλευς και πας ο λαος αυτου εκλελυμενοι και ανενυξαν εκει
- 15 και αβεσσαλωμ και πας ανηρ ισραηλ εισηλθον εις ιερουσαλημ και αχιτοφελ μετ' αυτου
- 16 και εγενηθη ηνικα ηλθεν χουσι ο αρχι εταιρος δαυιδ προς αβεσσαλωμ και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ζητω ο βασιλευς
- 17 και ειπεν αβεσσαλωμ προς χουσι τουτο το ελεος σου μετα του εταιρου σου ινα τι ουκ απηλθες μετα του εταιρου σου
- 18 και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ουχι αλλα κατοπισθεν ου εξελεξατο κυριος και ο λαος ουτος και πας ανηρ ισραηλ αυτω εσομαι και μετ' αυτου καθησομαι
- 19 και το δευτερον τινι εγω δουλευσω ουχι ενωπιον του υιου αυτου καθαπερ εδουλευσα ενωπιον του πατρος σου ουτως εσομαι ενωπιον σου
- 20 και ειπεν αβεσσαλωμ προς αχιτοφελ φερετε εαυτοις βουλην τι ποιησωμεν
- 21 και ειπεν αχιτοφελ προς αβεσσαλωμ εισελθε προς τας παλλακας του πατρος σου ας κατελιπεν φυλασσειν τον οικον αυτου και ακουσεται πας ισραηλ οτι κατησχυνας τον πατερα σου και ενισχυσουσιν αι χειρες παντων των μετα σου
- 22 και επηξαν την σκηνην τω αβεσσαλωμ επι το δωμα και εισηλθεν αβεσσαλωμ προς τας παλλακας του πατρος αυτου κατ' οφθαλμους παντος ισραηλ
- 23 και η βουλη αχιτοφελ ην εβουλευσατο εν ταις ημεραις ταις πρωταις ον τροπον επερωτηση εν λογω του θεου ουτως πασα η βουλη του αχιτοφελ και γε τω δαυιδ και γε τω αβεσσαλωμ

1 και ειπεν αχιτοφελ προς αβεσσαλωμ επιλεξω δη εμαυτω δωδεκα χιλιαδας ανδρων και αναστησομαι και καταδιωξω οπισω δαυιδ την νυκτα
2 και επελευσομαι επ' αυτον και αυτος κοπιων και εκλελυμενος χερσιν και εκστησω αυτον και φευζεται πας ο λαος ο μετ' αυτου και παταξω τον βασιλεα μονωτατον
3 και επιστρεψω παντα τον λαον προς σε ον τροπον επιστρεφει η νυμφη προς τον ανδρα αυτης πλην ψυχην ενος ανδρος συ ζητεις και παντι τω λαω εσται ειρηνη
4 και ευθης ο λογος εν οφθαλμοις αβεσσαλωμ και εν οφθαλμοις παντων των πρεσβυτερων ισραηλ
5 και ειπεν αβεσσαλωμ καλεσατε δη και γε τον χουσι τον αραχι και ακουσωμεν τι εν τω στοματι αυτου και γε αυτου
6 και εισηλθεν χουσι προς αβεσσαλωμ και ειπεν αβεσσαλωμ προς αυτον λεγων κατα το ρημα τουτο ελαλησεν αχιτοφελ ει ποιησομεν κατα τον λογον αυτου ει δε μη συ λαλησον
7 και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ουκ αγαθη αυτη η βουλη ην εβουλευσατο αχιτοφελ το απαξ τουτο
8 και ειπεν χουσι συ οιδας τον πατερα σου και τους ανδρας αυτου οτι δυνατοι εισιν σφοδρα και καταπικροι τη ψυχη αυτων ως αρκος ητεκνωμενη εν αγρω και ως υς τραχεια εν τω πεδιω και ο πατηρ σου ανηρ πολεμιστης και ου μη καταλυση τον λαον
9 ιδου γαρ αυτος νυν κεκρυπται εν ενι των βουνων η εν ενι των τοπων και εσται εν τω επιπεσειν αυτοις εν αρχη και ακουση ο ακουων και ειπη εγενηθη θραυσις εν τω λαω τω οπισω αβεσσαλωμ
10 και γε αυτος υιος δυναμεως ου η καρδια καθως η καρδια του λεοντος τηκομενη τακησεται οτι οιδεν πας ισραηλ οτι δυνατος ο πατηρ σου και υιοι δυναμεως οι μετ' αυτου
11 οτι ουτως συμβουλευων εγω συνεβουλευσα και συναγομενος συναχθησεται επι σε πας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβε ως η αμμος η επι της θαλασσης εις πληθος και το πρ
12 οσωπον σου πορευομενον εν μεσω αυτων
13 και ηξομεν προς αυτον εις ενα των τοπων ου εαν ευρωμεν αυτον εκει και παρεμβαλουμεν επ' αυτον ως πιπτει η δροσος επι την γην και ουχ υπολειψομεθα εν αυτω και τοις αν
14 δρασιν τοις μετ' αυτου και γε ενα
15 και εαν εις πολιν συναχθη και λημψεται πας ισραηλ προς την πολιν εκεινην σχοινια και συρουμεν αυτην εως εις τον χειμαρρουν οπως μη καταλειφθη εκει μηδε λιθος
16 και ειπεν αβεσσαλωμ και πας ανηρ ισραηλ αγαθη η βουλη χουσι του αραχι υπερ την βουλην αχιτοφελ και κυριος ενετειλατο διασκεδασαι την βουλην αχιτοφελ την αγαθην οπ
17 ως αν επαγαγη κυριος επι αβεσσαλωμ τα κακα παντα
18 και ειπεν χουσι ο του αραχι προς σαδωκ και αβιαθαρ τους ιερεις ουτως και ουτως συνεβουλευσεν αχιτοφελ τω αβεσσαλωμ και τοις πρεσβυτεροις ισραηλ και ουτως και ουτω
19 ς συνεβουλευσα εγω
20 και νυν αποστειλατε ταχυ και αναγγειλατε τω δαυιδ λεγοντες μη αυλισθης την νυκτα εν αραβωθ της ερημου και γε διαβαιων σπευσον μηποτε καταπιη τον βασιλεα και παντ
21 α τον λαον τον μετ' αυτου
22 και ιωναθαν και αχιμαας ειστηκεισαν εν τη πηγη ρωγηλ και επορευθη η παιδισκη και ανηγγειλεν αυτοις και αυτοι πορευονται και αναγγελλουσιν τω βασιλει δαυιδ οτι ουκ ε
23 δυνατο οφθηναι του εισελθειν εις την πολιν
24 και ειδεν αυτους παιδαριον και απηγγειλεν τω αβεσσαλωμ και επορευθησαν οι δυο ταχεως και εισηλθαν εις οικιαν ανδρος εν βαουριμ και αυτω λακκος εν τη αυλη και κατεβ
25 ησαν εκει
26 και ελαβεν η γυνη και διεπετασεν το επικαλυμμα επι προσωπον του λακκου και εψυξεν επ' αυτω αραφωθ και ουκ εγνωσθη ρημα
27 και ηλθαν οι παιδες αβεσσαλωμ προς την γυναικα εις την οικιαν και ειπαν που αχιμαας και ιωναθαν και ειπεν αυτοις η γυνη παρηλθαν μικρον του υδατος και εξητησαν και ο
28 υχ ευραν και ανεστρεψαν εις ιερουσαλημ
29 εγενετο δε μετα το απελθειν αυτους και ανεβησαν εκ του λακκου και επορευθησαν και ανηγγειλαν τω βασιλει δαυιδ και ειπαν προς δαυιδ αναστητε και διαβητε ταχεως το υδ
30 ωρ οτι ουτως εβουλευσατο περι υμων αχιτοφελ
31 και ανεστη δαυιδ και πας ο λαος ο μετ' αυτου και διεβησαν τον ιορδανην εως του φωτος του πρωι εως ενος ουκ ελαθεν ος ου διηλθεν τον ιορδανην
32 και αχιτοφελ ειδεν οτι ουκ εγενηθη η βουλη αυτου και επεσαξεν την ονον αυτου και ανεστη και απηλθεν εις τον οικον αυτου εις την πολιν αυτου και ενετειλατο τω οικω αυτω
33 υ και απηγγατο και απεθανεν και εταφη εν τω ταφω του πατρος αυτου
34 και δαυιδ διηλθεν εις μαναιμ και αβεσσαλωμ διεβη τον ιορδανην αυτος και πας ανηρ ισραηλ μετ' αυτου

- 25 και τον αμεσσαι κατεστησεν αβεσσαλωμ αντι ιωαβ επι της δυναμεως και αμεσσαι υιος ανδρος και ονομα αυτω ιοθορ ο ισραηλιτης ουτος εισηλθεν προς αβιγαιαν θυγατερα ν
αας αδελφην σαρουιας μητρος ιωαβ
- 26 και παρενεβαλεν πας ισραηλ και αβεσσαλωμ εις την γην γαλααδ
- 27 και εγενετο ηνικα ηλθεν δαυιδ εις μαναϊμ ουεσβι υιος νασ εκ ραββαθ υιων αμμων και μαχιρ υιος αμιηλ εκ λωδαβαρ και βερζελλι ο γαλααδιτης εκ ρωγελλιμ
- 28 ηνεγκαν δεκα κοιτας και αμφιταπους και λεβητας δεκα και σκευη κεραμου και πυρους και κριθας και αλευρον και αλφιτον και κυαμον και φακον
- 29 και μελι και βουτυρον και προβατα και σαφφωθ βοων και προσηνεγκαν τω δαυιδ και τω λαω τω μετ' αυτου φαγειν οτι ειπαν ο λαος πεινων και εκλελυμενος και διψων εν τη
ερημω
- 1 και επεσκεψατο δαυιδ τον λαον τον μετ' αυτου και κατεστησεν επ' αυτων χιλιαρχους και εκατονταρχους
- 2 και απεστειλεν δαυιδ τον λαον το τριτον εν χειρι ιωαβ και το τριτον εν χειρι αβεσσα υιου σαρουιας αδελφου ιωαβ και το τριτον εν χειρι εθθι του γεθθαιου και ειπεν δαυιδ πρ
ος τον λαον εξελθων εξελευσομαι και γε εγω μεθ' υμων
- 3 και ειπαν ουκ εξελευση οτι εαν φυγη φυγωμεν ου θησουσιν εφ' ημας καρδιαν και εαν αποθανωμεν το ημισυ ημων ου θησουσιν εφ' ημας καρδιαν οτι συ ως ημεις δεκα χιλιαδε
ς και νυν αγαθον οτι εση ημιν εν τη πολει βοηθεια του βοηθειν
- 4 και ειπεν προς αυτους ο βασιλευς ο εαν αρεση εν οφθαλμοις υμων ποιησω και εστη ο βασιλευς ανα χειρα της πυλης και πας ο λαος εξεπορευετο εις εκατονταδας και εις χιλια
δας
- 5 και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιωαβ και τω αβεσσα και τω εθθι λεγων φεισασθε μοι του παιδαριου του αβεσσαλωμ και πας ο λαος ηκουσεν εντελλομενου του βασιλεως πασιν
τοις αρχουσιν υπερ αβεσσαλωμ
- 6 και εξηλθεν πας ο λαος εις τον δρυμον εξ εναντιας ισραηλ και εγενετο ο πολεμος εν τω δρυμω εφραιμ
- 7 και επταισεν εκει ο λαος ισραηλ ενωπιον των παιδων δαυιδ και εγενετο η θραυσις μεγαλη εν τη ημερα εκεινη εικοσι χιλιαδες ανδρων
- 8 και εγενετο εκει ο πολεμος διεσπαρμενος επι προσωπον πασης της γης και επλεονασεν ο δρυμος του καταφαγειν εκ του λαου υπερ ους κατεφαγεν εν τω λαω η μαχαιρα εν τη
ημερα εκεινη
- 9 και συνηνησεν αβεσσαλωμ ενωπιον των παιδων δαυιδ και αβεσσαλωμ επιβεβηκως επι του ημιονου αυτου και εισηλθεν ο ημιονος υπο το δασος της δρυος της μεγαλης και ε
κρεμασθη η κεφαλη αυτου εν τη δρυι και εκρεμασθη ανα μεσον του ουρανου και ανα μεσον της γης και ο ημιονος υποκατω αυτου παρηλθεν
- 10 και ειδεν ανηρ εις και ανηγγειλεν ιωαβ και ειπεν ιδου εωρακα τον αβεσσαλωμ κρεμαμενον εν τη δρυι
- 11 και ειπεν ιωαβ τω ανδρι τω απαγγελοντι και ιδου εωρακας τι οτι ουκ επαταξας αυτον εις την γην και εγω αν δεδωκειν σοι δεκα αργυριου και παραζωνην μιαν
- 12 ειπεν δε ο ανηρ προς ιωαβ και εγω εμι ιστημι επι τας χειρας μου χιλιους σικλους αργυριου ου μη επιβαλω χειρα μου επι τον υιον του βασιλεως οτι εν τοις ωσιν ημων ενετειλ
ατο ο βασιλευς σοι και αβεσσα και τω εθθι λεγων φυλαξατε μοι το παιδαριον τον αβεσσαλωμ
- 13 μη ποιησαι εν τη ψυχη αυτου αδικον και πας ο λογος ου λησεται απο του βασιλεως και συ στηση εξ εναντιας
- 14 και ειπεν ιωαβ τουτο εγω αρξομαι ουχ ουτως μενω ενωπιον σου και ελαβεν ιωαβ τρια βελη εν τη χειρι αυτου και ενεπηξεν αυτα εν τη καρδια αβεσσαλωμ ετι αυτου ζωντος εν
τη καρδια της δρυος
- 15 και εκυκλωσαν δεκα παιδαρια αιροντα τα σκευη ιωαβ και επαταξαν τον αβεσσαλωμ και εθανατωσαν αυτον
- 16 και εσαλπισεν ιωαβ εν κερατινη και απεστρεψεν ο λαος του μη διωκειν οπισω ισραηλ οτι εφειδετο ιωαβ του λαου
- 17 και ελαβεν τον αβεσσαλωμ και ερριψεν αυτον εις χασμα μεγα εν τω δρυμω εις τον βοθυνον τον μεγαν και εστηλωσεν επ' αυτον σωρον λιθων μεγαν σφοδρα και πας ισραηλ ε
φυγεν ανηρ εις το σκηνωμα αυτου
- 18 και αβεσσαλωμ ετι ζων και εστησεν εαυτω την στηλην εν η ελημφθη και εστηλωσεν αυτην λαβειν την στηλην την εν τη κοιλαδι του βασιλεως οτι ειπεν ουκ εστιν αυτω υιος
ενεκεν του αναμνησαι το ονομα αυτου και εκαλεσεν την στηλην χειρ αβεσσαλωμ εως της ημερας ταυτης
- 19 και αχιμαας υιος σαδωκ ειπεν δραμω δη και ευαγγελιω τω βασιλει οτι εκρινεν αυτω κυριος εκ χειρος των εχθρων αυτου
- 20 και ειπεν αυτω ιωαβ ουκ ανηρ ευαγγελιας συ εν τη ημερα ταυτη και ευαγγελιη εν ημερα αλλη εν δε τη ημερα ταυτη ουκ ευαγγελιη ου εινεκεν ο υιος του βασιλεως απεθανεν

- 21 και ειπεν ιωαβ τω χουσι βαδισας αναγγελιον τω βασιλει οσα ειδες και προσεκυνησεν χουσι τω ιωαβ και εξηλθεν
- 22 και προσεθετο ετι αχιμαας υιος σαδωκ και ειπεν προς ιωαβ και εστω οτι δραμω και γε εγω οπισω του χουσι και ειπεν ιωαβ ινα τι τουτο τρεχεις υιε μου δευρο ουκ εστιν σοι ε
υαγγελια εις ωφελειαν πορευομενω
- 23 και ειπεν τι γαρ εαν δραμουμαι και ειπεν αυτω ιωαβ δραμε και εδραμεν αχιμαας οδον την του κεχαρ και υπερεβη τον χουσι
- 24 και δαυιδ εκαθητο ανα μεσον των δυο πυλων και επορευθη ο σκοπος εις το δωμα της πυλης προς το τειχος και επηρεν τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου ανηρ τρεχων
μονος ενωπιον αυτου
- 25 και ανεβησεν ο σκοπος και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ο βασιλευς ει μονος εστιν ευαγγελια εν τω στοματι αυτου και επορευετο πορευομενος και εγγιζων
- 26 και ειδεν ο σκοπος ανδρα ετερον τρεχοντα και εβοησεν ο σκοπος προς τη πυλη και ειπεν ιδου ανηρ ετερος τρεχων μονος και ειπεν ο βασιλευς και γε ουτος ευαγγελιζομενος
- 27 και ειπεν ο σκοπος εγω ορω τον δρομον του πρωτου ως δρομον αχιμαας υιου σαδωκ και ειπεν ο βασιλευς ανηρ αγαθος ουτος και γε εις ευαγγελια αγαθην ελευσεται
- 28 και εβοησεν αχιμαας και ειπεν προς τον βασιλευα ειρηνη και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος σου ος απεκλεισεν τ
ους ανδρας τους μισουντας την χειρα αυτων εν τω κυριω μου τω βασιλει
- 29 και ειπεν ο βασιλευς ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσαλωμ και ειπεν αχιμαας ειδον το πληθος το μεγα του αποστειλαι τον δουλον του βασιλεως ιωαβ και τον δουλον σου και ου
κ εγνων τι εκει
- 30 και ειπεν ο βασιλευς επιστρεψον στηλωθητι ωδε και επεστραφη και εστη
- 31 και ιδου ο χουσι παρεγενετο και ειπεν τω βασιλει ευαγγελισθητω ο κυριος μου ο βασιλευς οτι εκρινεν σοι κυριος σημερον εκ χειρος παντων των επεγειρομενων επι σε
- 32 και ειπεν ο βασιλευς προς τον χουσι ει ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσαλωμ και ειπεν ο χουσι γενωιντο ως το παιδαριον οι εχθροι του κυριου μου του βασιλεως και παντες οσοι
επανεστησαν επ' αυτον εις κακα
- 1 και εταραχθη ο βασιλευς και ανεβη εις το υπερων της πυλης και εκλαυσεν και ουτως ειπεν εν τω πορευεσθαι αυτον υιε μου αβεσσαλωμ υιε μου υιε μου αβεσσαλωμ τις δωη
τον θανατον μου αντι σου εγω αντι σου αβεσσαλωμ υιε μου υιε μου
- 2 και ανηγγειλη τω ιωαβ λεγοντες ιδου ο βασιλευς κλαιει και πενθει επι αβεσσαλωμ
- 3 και εγενετο η σωτηρια εν τη ημερα εκεινη εις πενθος παντι τω λαω οτι ηκουσεν ο λαος εν τη ημερα εκεινη λεγων οτι λυπειται ο βασιλευς επι τω υιω αυτου
- 4 και διεκλεπτετο ο λαος εν τη ημερα εκεινη του εισελθειν εις την πολιν καθως διακλεπτεται ο λαος οι αισχυνομενοι εν τω αυτους φευγειν εν τω πολεμω
- 5 και ο βασιλευς εκρυσεν το προσωπον αυτου και εκραξεν ο βασιλευς φωνη μεγαλη λεγων υιε μου αβεσσαλωμ αβεσσαλωμ υιε μου
- 6 και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλευα εις τον οικον και ειπεν κατησχυνας σημερον το προσωπον παντων των δουλων σου των εξαιρουμενων σε σημερον και την ψυχην των υι
ων σου και των θυγατερων σου και την ψυχην των γυναικων σου και των παλλακων σου
- 7 του αγαπαν τους μισουντας σε και μισειν τους αγαπωντας σε και ανηγγειλας σημερον οτι ουκ εισιν οι αρχοντες σου ουδε παιδες οτι εγνωκα σημερον οτι ει αβεσσαλωμ εξη πα
ντες ημεις σημερον νεκροι οτι τοτε το ευθεσ ην εν οφθαλμοις σου
- 8 και νυν αναστας εξελθε και λαλησον εις την καρδιαν των δουλων σου οτι εν κυριω ωμοσα οτι ει μη εκπορευση σημερον ει αυλισθησεται ανηρ μετα σου την νυκτα ταυτην κα
ι επιγνοθι σεαυτω και κακον σοι τουτο υπερ παν το κακον το επελθον σοι εκ νεοτητος σου εως του νυν
- 9 και ανεστη ο βασιλευς και εκαθισεν εν τη πυλη και πας ο λαος ανηγγειλαν λεγοντες ιδου ο βασιλευς καθηται εν τη πυλη και εισηλθεν πας ο λαος κατα προσωπον του βασιλε
ως και ισραηλ εφυγεν ανηρ εις τα σκηνοματα αυτου
- 10 και ην πας ο λαος κρινομενος εν πασαις φυλαις ισραηλ λεγοντες ο βασιλευς δαυιδ ερρυθαστο ημας απο παντων των εχθρων ημων και αυτος εξειλατο ημας εκ χειρος αλλοφυλω
ν και νυν πεφευγεν απο της γης και απο της βασιλειας αυτου απο αβεσσαλωμ
- 11 και αβεσσαλωμ ον εχρισαμεν εφ' ημων απεθανεν εν τω πολεμω και νυν ινα τι υμεις κωφευετε του επιστρεψαι τον βασιλευα και το ρημα παντος ισραηλ ηλθεν προς τον βασιλε
α
- 12 και ο βασιλευς δαυιδ απεστειλεν προς σαδωκ και προς αβιαθαρ τους ιερεις λεγων λαλησατε προς τους πρεσβυτερους ιουδα λεγοντες ινα τι γινεσθε εσχατοι του επιστρεψαι το
ν βασιλευα εις τον οικον αυτου και λογος παντος ισραηλ ηλθεν προς τον βασιλευα

- 13 αδελφοι μου υμεις οστα μου και σαρκες μου υμεις και ινα τι γινεσθε εσχατοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εις τον οικον αυτου
- 14 και τω αμεσσαι ερειτε ουχι οστον μου και σαρξ μου συ και νυν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθει ει μη αρχων δυναμεως εση ενωπιον εμου πασας τας ημερας αντι ιωαβ
- 15 και εκλινεν την καρδιαν παντος ανδρος ιουδα ως ανδρος ενος και απεστειλαν προς τον βασιλεα λεγοντες επιστραφητι συ και παντες οι δουλοι σου
- 16 και επεστρεψεν ο βασιλευς και ηλθεν εως του ιορδανου και ανδρες ιουδα ηλθαν εις γαλαγα του πορευεσθαι εις απαντην του βασιλεως διαβιβασαι τον βασιλεα τον ιορδανην
- 17 και εταχυνεν σημει υιος γηρα υιου του ιεμενι εκ βαουριμ και κατεβη μετα ανδρος ιουδα εις απαντην του βασιλεως δαυιδ
- 18 και χιλιοι ανδρες μετ' αυτου εκ του βενιαμιν και σιβα το παιδαριον του οικου σαουλ και δεκα πεντε υιοι αυτου μετ' αυτου και εικοσι δουλοι αυτου μετ' αυτου και κατευθυνα ν τον ιορδανην εμπροσθεν του βασιλεως
- 19 και ελειτουργησαν την λειτουργιαν του διαβιβασαι τον βασιλεα και διεβη η διαβασις εξεγειραι τον οικον του βασιλεως και του ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις αυτου και σημει υ υιος γηρα επεσεν επι προσωπον αυτου ενωπιον του βασιλεως διαβαινοντος αυτου τον ιορδανην
- 20 και ειπεν προς τον βασιλεα μη διαλογισασθω ο κυριος μου ανομιαν και μη μνησθης οσα ηδικησεν ο παις σου εν τη ημερα η ο κυριος μου ο βασιλευς εξεπορευετο εξ ιερουσαλημ του θεσθαι τον βασιλεα εις την καρδιαν αυτου
- 21 οτι εγνω ο δουλος σου οτι εγω ημαρτον και ιδου εγω ηλθον σημερον προτερος παντος οικου ιωσηφ του καταβηναι εις απαντην του κυριου μου του βασιλεως
- 22 και απεκριθη αβεσσα υιος σαρουιας και ειπεν μη αντι τουτου ου θανατωθησεται σημει οτι κατηρασατο τον χριστον κυριου
- 23 και ειπεν δαυιδ τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιας οτι γινεσθε μοι σημερον εις επιβουλον σημερον ου θανατωθησεται τις ανηρ εξ ισραηλ οτι ουκ οίδα ει σημερον βασιλευω εγω επι τον ισραηλ
- 24 και ειπεν ο βασιλευς προς σημει ου μη αποθανης και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς
- 25 και μεμφιβοσθε υιος ιωναθαν υιου σαουλ κατεβη εις απαντην του βασιλεως και ουκ εθεραπευσεν τους ποδας αυτου ουδε ωνυχισατο ουδε εποησεν τον μυστακα αυτου και τα ιματια αυτου ουκ επλυνεν απο της ημερας ης απηλθεν ο βασιλευς εως της ημερας ης αυτος παρεγενετο εν ειρηνη
- 26 και εγενετο οτε εισηλθεν εις ιερουσαλημ εις απαντησιν του βασιλεως και ειπεν αυτω ο βασιλευς τι οτι ουκ επορευθης μετ' εμου μεμφιβοσθε
- 27 και ειπεν προς αυτον μεμφιβοσθε κυριε μου βασιλευ ο δουλος μου παρελογισατο με οτι ειπεν ο παις σου αυτω επισαξον μοι την ονον και επιβω επι αυτην και πορευσομαι μετα του βασιλεως οτι χωλος ο δουλος σου
- 28 και μεθωδευσεν εν τω δουλω σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα και ο κυριος μου ο βασιλευς ως αγγελος του θεου και ποιησον το αγαθον εν οφθαλμοις σου
- 29 οτι ουκ ην πας ο οικος του πατρος μου αλλ' η οτι ανδρες θανατου τω κυριω μου τω βασιλει και εθηκας τον δουλον σου εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου και τι εστιν μοι ετι ι δικαιομα και του κεκραγεναι με ετι προς τον βασιλεα
- 30 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ινα τι λαλεις ετι τους λογους σου ειπον συ και σιβα διελεισθε τον αγρον
- 31 και ειπεν μεμφιβοσθε προς τον βασιλεα και γε τα παντα λαβετω μετα το παραγενεσθαι τον κυριον μου τον βασιλεα εν ειρηνη εις τον οικον αυτου
- 32 και βερζελλι ο γαλααδιτης κατεβη εκ ρωγελλιμ και διεβη μετα του βασιλεως τον ιορδανην εκτεμψαι αυτον τον ιορδανην
- 33 και βερζελλι ανηρ πρεσβυτερος σφοδρα υιος ογδοηκοντα ετων και αυτος διεθρεψεν τον βασιλεα εν τω οικειν αυτον εν μαναιμ οτι ανηρ μεγας εστιν σφοδρα
- 34 και ειπεν ο βασιλευς προς βερζελλι συ διαβηση μετ' εμου και διαθρεψω το γηρας σου μετ' εμου εν ιερουσαλημ
- 35 και ειπεν βερζελλι προς τον βασιλεα ποσαι ημεραι ετων ζωης μου οτι αναβησομαι μετα του βασιλεως εις ιερουσαλημ
- 36 υιος ογδοηκοντα ετων εγω εμι σημερον μη γνωσομαι ανα μεσον αγαθου και κακου η γευσεται ο δουλος σου ετι ο φαγομαι η πιομαι η ακουσομαι ετι φωνην αδοντων και αδο υσων ινα τι εσται ετι ο δουλος σου εις φορτιον επι τον κυριον μου τον βασιλεα
- 37 ως βραχυ διαβησεται ο δουλος σου τον ιορδανην μετα του βασιλεως και ινα τι ανταποδιδωσιν μοι ο βασιλευς την ανταποδοσιν ταυτην
- 38 καθισατω δη ο δουλος σου και αποθανουμαι εν τη πολει μου παρα τω ταφω του πατρος μου και της μητρος μου και ιδου ο δουλος σου χαμααμ διαβησεται μετα του κυριου μου του βασιλεως και ποιησον αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου
- 39 και ειπεν ο βασιλευς μετ' εμου διαβητω χαμααμ καγω ποιησω αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου και παντα οσα εκλεξη επι εμοι ποιησω σοι

- 40 και διεβη πας ο λαος τον ιορδανην και ο βασιλευς διεβη και κατεφιλησεν ο βασιλευς τον βερζελλι και ευλογησεν αυτον και επεστρεψεν εις τον τοπον αυτου
- 41 και διεβη ο βασιλευς εις γαλλαλα και χαμααμ διεβη μετ' αυτου και πας ο λαος ιουδα διαβαινοντες μετα του βασιλευς και γε το ημισυ του λαου ισραηλ
- 42 και ιδου πας ανηρ ισραηλ παρεγενοντο προς τον βασιλευς και ειπον προς τον βασιλευς τι οτι εκλεψαν σε οι αδελφοι ημων ανηρ ιουδα και διεβησαν τον βασιλευς και τον οικον αυτου τον ιορδανην και παντες ανδρες δαυιδ μετ' αυτου
- 43 και απεκριθη πας ανηρ ιουδα προς ανδρα ισραηλ και ειπαν διοτι εγγιζει προς με ο βασιλευς και ινα τι ουτως εθυμωθης περι του λογου τουτου μη βρωσει εφαγαμεν εκ του βασιλευς η δομα εδωκεν η αρσιν ηρεν ημιν
- 44 και απεκριθη ανηρ ισραηλ τω ανδρι ιουδα και ειπεν δεκα χειρες μοι εν τω βασιλει και πρωτοτοκος εγω η συ και γε εν τω δαυιδ ειμι υπερ σε και ινα τι τουτο υβρισας με και ουκ ελογισθη ο λογος μου πρωτος μοι του επιστρεψαι τον βασιλευς εμοι και εσκληρυνθη ο λογος ανδρος ιουδα υπερ τον λογον ανδρος ισραηλ
- 1 και εκει επικαλουμενος υιος παρανομος και ονομα αυτω σαββε υιος βοχορι ανηρ ο ιεμενι και εσαλπισεν εν τη κερατινη και ειπεν ουκ εστιν ημιν μερις εν δαυιδ ουδε κληρονομια ημιν εν τω υιω ιεσσαι ανηρ εις τα σκηνωματα σου ισραηλ
- 2 και ανεβη πας ανηρ ισραηλ απο οπισθεν δαυιδ οπισω σαββε υιου βοχορι και ανηρ ιουδα εκολληθη τω βασιλει αυτων απο του ιορδανου και εως ιερουσαλημ
- 3 και εισηλθεν δαυιδ εις τον οικον αυτου εις ιερουσαλημ και ελαβεν ο βασιλευς τας δεκα γυναικας τας παλλακας αυτου ας αφηκεν φυλασσειν τον οικον και εδωκεν αυτας εν οικω φυλακης και διεθρεψεν αυτας και προς αυτας ουκ εισηλθεν και ησαν συνεχομεναι εως ημερας θανατου αυτων χηραι ζωσαι
- 4 και ειπεν ο βασιλευς προς αμεσσαι βοησον μοι τον ανδρα ιουδα τρεις ημερας συ δε αυτου στηθι
- 5 και επορευθη αμεσσαι του βοησαι τον ιουδαν και εχρονισεν απο του καιρου ου εταξατο αυτω δαυιδ
- 6 και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα νυν κακοποιησει ημας σαββε υιος βοχορι υπερ αβεσσαλωμ και νυν συ λαβε μετα σεαυτου τους παιδας του κυριου σου και καταδιωξον οπισω αυτου μηποτε εαυτω ευρη πολεις οχυρας και σκιασει τους οφθαλμους ημων
- 7 και εξηλθον οπισω αυτου οι ανδρες ιωαβ και ο χερεθθι και ο φελεθθι και παντες οι δυνατοι και εξηλθον εξ ιερουσαλημ διωξαι οπισω σαββε υιου βοχορι
- 8 και αυτοι παρα τω λιθω τω μεγαλω τω εν γαβαιων και αμεσσαι εισηλθεν εμπροσθεν αυτων και ιωαβ περιεζωσμενος μανδυναν το ενδυμα αυτου και επ' αυτω περιεζωσμενος μαιριαν εξευγμενην επι της οσφους αυτου εν κολεω αυτης και η μαχαιρα εξηλθεν και επεσεν
- 9 και ειπεν ιωαβ τω αμεσσαι ει υγιαινεις συ αδελφε και εκρατησεν η χειρ η δεξια ιωαβ του πωγωνος αμεσσαι του καταφιλησαι αυτον
- 10 και αμεσσαι ουκ εφυλαξατο την μαχαιραν την εν τη χειρι ιωαβ και επαισεν αυτον εν αυτη ιωαβ εις την ψοαν και εξεχυθη η κοιλια αυτου εις την γην και ουκ εδευτερωσεν αυτον και απεθανεν και ιωαβ και αβεσσα ο αδελφος αυτου εδιωξεν οπισω σαββε υιου βοχορι
- 11 και ανηρ εστη επ' αυτον των παιδαριων ιωαβ και ειπεν τις ο βουλομενος ιωαβ και τις του δαυιδ οπισω ιωαβ
- 12 και αμεσσαι πεφυρμενος εν τω αιματι εν μεσω της τριβου και ειδεν ο ανηρ οτι εστηκει πας ο λαος και απεστρεψεν τον αμεσσαι εκ της τριβου εις αγρον και επερριψεν επ' αυτον τον ματιον καθοτι ειδεν παντα τον ερχομενον επ' αυτον εστηκοτα
- 13 ηνικα δε εφθασεν εκ της τριβου παρηλθεν πας ανηρ ισραηλ οπισω ιωαβ του διωξαι οπισω σαββε υιου βοχορι
- 14 και διηλθεν εν πασαις φυλαις ισραηλ εις αβελ και εις βαιθμαχα και παντες εν χαρρι και εξεκκλησιασθησαν και ηλθον κατοπισθεν αυτου
- 15 και παρεγενηθησαν και επολιορκουν επ' αυτον την αβελ και την βαιθμαχα και εξεχεαν προσωμοτα προς την πολιν και εστη εν τω προτειχισματι και πας ο λαος ο μετα ιωαβ εν οουσαν καταβαλειν το τειχος
- 16 και εβοησεν γυνη σοφη εκ του τειχους και ειπεν ακουσατε ακουσατε ειπατε δη προς ιωαβ εγγισον εως ωδε και λαλησω προς αυτον
- 17 και προσηγγισεν προς αυτην και ειπεν η γυνη ει συ ει ιωαβ ο δε ειπεν εγω ειπεν δε αυτω ακουσον τους λογους της δουλης σου και ειπεν ιωαβ ακουω εγω ειμι
- 18 και ειπεν λεγουσα λογον ελαλησαν εν πρωτοις λεγοντες ηρωτημενος ηρωτηθη εν τη αβελ και εν δαν ει εξελιπον α εθεντο οι πιστοι του ισραηλ ερωτωντες επερωτησουσιν εν αβελ και ουτως ει εξελιπον
- 19 εγω ειμι ειρηνικα των στηριγματων ισραηλ συ δε ζητεις θανατωσαι πολιν και μητροπολιν εν ισραηλ ινα τι καταποντιζεις κληρονομιαν κυριου
- 20 και απεκριθη ιωαβ και ειπεν ιλεως μοι ιλεως μοι ει καταποντιω και ει διαφθερω

- 21 ουχ ουτος ο λογος οτι ανηρ εξ ορους εφραιμ σαβει υιος βοχορι ονομα αυτου και επηρεν την χειρα αυτου επι τον βασιλεα δαυιδ δοτε αυτον μοι μονον και απελευσομαι απανωθ εν της πολεως και ειπεν η γυνη προς ιωαβ ιδου η κεφαλη αυτου ριφησεται προς σε δια του τειχους
- 22 και εισηλθεν η γυνη προς παντα τον λαον και ελαλησεν προς πασαν την πολιν εν τη σοφια αυτης και αφειλεν την κεφαλην σαβει υιου βοχορι και εβαλεν προς ιωαβ και εσαλπ ισεν εν κερατινη και διεσπαρησαν απο της πολεως ανηρ εις τα σκηνωματα αυτου και ιωαβ απεστρεψεν εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα
- 23 και ιωαβ προς παση τη δυναμει ισραηλ και βαναιας υιος ιωδαε επι του χερεθθι και επι του φελεθθι
- 24 και αδωνιραμ επι του φορου και ιωσαφατ υιος αχιλουθ αναμιμνησκων
- 25 και σουσα γραμματευς και σαδωκ και αβιαθαρ ιερεις
- 26 και γε ιρας ο ιαριν ην ιερευς του δαυιδ
- 1 και εγενετο λιμος εν ταις ημεραις δαυιδ τρια ετη ενιαυτος εχομενος ενιαυτου και εξητησεν δαυιδ το προσωπον του κυριου και ειπεν κυριος επι σαουλ και επι τον οικον αυτου αδικια δια το αυτον θανατω αιματων περι ου εθανατωσεν τους γαβαωνιτας
- 2 και εκαλεσεν ο βασιλευς δαυιδ τους γαβαωνιτας και ειπεν προς αυτους και οι γαβαωνιται ουχ υιοι ισραηλ εισιν οτι αλλ' η εκ του λειμματος του αμορραιου και οι υιοι ισραηλ ωμοσαν αυτοις και εξητησεν σαουλ παταξαι αυτοις εν τω ζηλωσαι αυτον τους υιους ισραηλ και ιουδα
- 3 και ειπεν δαυιδ προς τους γαβαωνιτας τι ποιησω υμιν και εν τινι εξιλασομαι και ευλογησετε την κληρονομιαν κυριου
- 4 και ειπαν αυτω οι γαβαωνιται ουκ εστιν ημιν αργυριον και χρυσιον μετα σαουλ και μετα του οικου αυτου και ουκ εστιν ημιν ανηρ θανατωσαι εν ισραηλ και ειπεν τι υμεις λε γετε και ποιησω υμιν
- 5 και ειπαν προς τον βασιλεα ο ανηρ συνετελεσεν εφ' ημας και εδωξεν ημας ος παρελογισατο εξολοθρευσαι ημας αφανισωμεν αυτον του μη εσταναι αυτον εν παντι οριω ισραηλ
- 6 δοτω ημιν επτα ανδρας εκ των υιων αυτου και εξηλιασωμεν αυτους τω κυριω εν γαβων σαουλ εκλεκτους κυριου και ειπεν ο βασιλευς εγω δωσω
- 7 και εφεισατο ο βασιλευς επι μεμφιβοσθε υιον ιωναθαν υιου σαουλ δια τον ορκον κυριου τον ανα μεσον αυτων ανα μεσον δαυιδ και ανα μεσον ιωναθαν υιου σαουλ
- 8 και ελαβεν ο βασιλευς τους δυο υιους ρεσφα θυγατρος αια ους ετεκεν τω σαουλ τον ερμωνι και τον μεμφιβοσθε και τους πεντε υιους μιχολ θυγατρος σαουλ ους ετεκεν τω εσρ ηηλ υιω βερζελλι τω μουυλαθι
- 9 και εδωκεν αυτους εν χειρι των γαβαωνιτων και εξηλιασαν αυτους εν τω ορει εναντι κυριου και επεσαν οι επτα αυτοι επι το αυτο και αυτοι δε εθανατωθησαν εν ημεραις θερισμου εν πρωτοις εν αρχη θερισμου κριθων
- 10 και ελαβεν ρεσφα θυγατηρ αια τον σακκον και επιξεν αυτη προς την πετραν εν αρχη θερισμου κριθων εως εσταξεν επ' αυτους υδωρ εκ του ουρανου και ουκ εδωκεν τα πετει να του ουρανου καταπαυσαι επ' αυτους ημερας και τα θηρια του αγρου νυκτος
- 11 και απηγγελη τω δαυιδ οσα εποιησεν ρεσφα θυγατηρ αια παλλακη σαουλ και εξελυθησαν και κατελαβεν αυτους δαν υιος ιωα εκ των απογονων των γιγαντων
- 12 και επορευθη δαυιδ και ελαβεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου παρα των ανδρων υιων ιαβις γαλααδ οι εκλεψαν αυτους εκ της πλατειας βαιθσαν οτι εσθ ησαν αυτους εκει οι αλλοφυλοι εν ημερα η επαταξαν οι αλλοφυλοι τον σαουλ εν γελβουε
- 13 και ανηνεγκεν εκειθεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και συνηγαγεν τα οστα των εξηλιασμενων
- 14 και εθαψαν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και των ηλιασθεντων εν γη βενιαμιν εν τη πλευρα εν τω ταφω κισ του πατρος αυτου και εποιησαν παντα οσα εντειλατο ο βασιλευς και επηκουσεν ο θεος τη γη μετα ταυτα
- 15 και εγενηθη ετι πολεμος τοις αλλοφυλοις μετα ισραηλ και κατεβη δαυιδ και οι παιδες αυτου μετ' αυτου και επολεμησαν μετα των αλλοφυλων και εξελυθη δαυιδ
- 16 και ιεσβι ος ην εν τοις εκγονοις του ραφα και ο σταθμος του δορατος αυτου τριακοσιων σικλων ολκη χαλκου και αυτος περιεξωσμενος κορυνην και διενοειτο παταξαι τον δαυιδ
- 17 και εβοηθησεν αυτω αβεσσα υιος σαρουιας και επαταξεν τον αλλοφυλον και εθανατωσεν αυτον τοτε ωμοσαν οι ανδρες δαυιδ λεγοντες ουκ εξελευση ετι μεθ' ημων εις πολεμον και ου μη σβεσης τον λυχνον ισραηλ
- 18 και εγενηθη μετα ταυτα ετι πολεμος εν γεθ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σεβοχα ο αστατωθι τον σεφ τον εν τοις εκγονοις του ραφα

19 και εγενετο ο πολεμος εν γοβ μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελεαναν υιος αριωργιμ ο βαιθλεεμιτης τον γολιαθ τον γεθθαιον και το ξυλον του δορατος αυτου ως αντιον υφ αινοντων

20 και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ μαδων και οι δακτυλοι των χειρων αυτου και οι δακτυλοι των ποδων αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες αριθμω και γε αυτος ετεχθη τω ραφα

21 και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σεμει αδελφου δαυιδ

22 οι τεσσαρες ουτοι ετεχθησαν απογονοι των γιγαντων εν γεθ τω ραφα οικος και επεσαν εν χειρι δαυιδ και εν χειρι των δουλων αυτου

1 και ελαλησεν δαυιδ τω κυριω τους λογους της ωδης ταυτης εν η ημερα εξειλατο αυτον κυριος εκ χειρος παντων των εχθρων αυτου και εκ χειρος σαουλ

2 και ειπεν κυριε πετρα μου και οχυρωμα μου και εξαιρουμενος με εμοι

3 ο θεος μου φυλαξ εσται μου πεποιθως εσομαι επ' αυτω υπερασπιστης μου και κερας σωτηριας μου αντιλημπτωρ μου και καταφυγη μου σωτηριας μου εξ αδικου σωσεις με

4 αινετον επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι

5 οτι περιεσχον με συντριμμοι θανατου χειμαρροι ανομιας εθαμβησαν με

6 ωδινες θανατου εκκυλωσαν με προεφθασαν με σκληροτητες θανατου

7 εν τω θλιβεσθαι με επικαλεσομαι κυριον και προς τον θεον μου βοησομαι και επακουσεται εκ ναου αυτου φωνης μου και η κραυγη μου εν τοις ωσιν αυτου

8 και εταραχθη και εσεισθη η γη και τα θεμελια του ουρανου συνεταραχθησαν και εσπαραχθησαν οτι εθυμωθη κυριος αυτοις

9 ανεβη καπνος εν τη οργη αυτου και πυρ εκ στοματος αυτου κατεδεται ανθρακες εξεκαυθησαν απ' αυτου

10 και εκλινεν ουρανους και κατεβη και γνοφος υποκατω των ποδων αυτου

11 και επεκαθισεν επι χερουβιν και επετασθη και ωφθη επι πτερυγων ανεμου

12 και εθετο σκοτος αποκρυφην αυτου κυκλω αυτου η σκηνη αυτου σκοτος υδατων επαχυνεν εν νεφελαις αερος

13 απο του φεγγους εναντιον αυτου εξεκαυθησαν ανθρακες πυρος

14 εβροντησεν εξ ουρανου κυριος και ο υψιστος εδωκεν φωνην αυτου

15 και απεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους αστραπην και εξεστησεν αυτους

16 και ωφθησαν αφεσεις θαλασσης και απεκαλυφθη θεμελια της οικουμενης εν τη επιτιμησει κυριου απο πνοης πνευματος θυμου αυτου

17 απεστειλεν εξ υψους και ελαβεν με ειλικυσεν με εξ υδατων πολλων

18 ερρυσατο με εξ εχθρων μου ισχυος εκ των μισουντων με οτι εκραταιωθησαν υπερ εμε

19 προεφθασαν με εν ημερα θλιψεως μου και εγενετο κυριος επιστηριγμα μου

20 και εξηγαγεν με εις πλατυσμον και εξειλατο με οτι ευδοκησεν εν εμοι

21 και ανταπεδωκεν μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου κατα την καθαριότητα των χειρων μου ανταπεδωκεν μοι

22 οτι εφυλαξα οδους κυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου

23 οτι παντα τα κριματα αυτου κατεναντιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστην απ' αυτων

24 και εσομαι αμωμος αυτω και προφυλαζομαι απο της ανομιας μου

25 και αποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριότητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου

26 μετα οσιου οσιωθηση και μετα ανδρος τελειου τελειωθηση

27 και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου στρεβλωθηση

28 και τον λαον τον πτωχον σωσεις και οφθαλμους επι μετεωρων ταπεινωσεις

29 οτι συ ο λυχνος μου κυριε και κυριος εκλαμψει μοι το σκοτος μου
30 οτι εν σοι δραμουμαι μονοζωνος και εν τω θεω μου υπερβησομαι τειχος
31 ο ισχυρος αμωμος η οδος αυτου το ρημα κυριου κραταιον πεπυρωμενον υπερασπιστης εστιν πασιν τοις πεποιθοσιν επ' αυτω
32 τις ισχυρος πλην κυριου και τις κτιστης εσται πλην του θεου ημων
33 ο ισχυρος ο κραταιων με δυναμει και εξετιναξεν αμωμον την οδον μου
34 τιθεις τους ποδας μου ως ελαφων και επι τα υψη ιστων με
35 διδασκων χειρας μου εις πολεμον και καταξας τοξον χαλκουν εν βραχιονι μου
36 και εδωκας μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και η υπακοη σου επληθυνεν με
37 εις πλατυσμον εις τα διαβηματα μου υποκατω μου και ουκ εσαλευθησαν τα σκελη μου
38 διωξω εχθρους μου και αφανιω αυτους και ουκ αναστρεψω εως συντελεσω αυτους
39 και θλασω αυτους και ουκ αναστησονται και πεσουνται υπο τους ποδας μου
40 και ενισχυσεις με δυναμει εις πολεμον καμψεις τους επανιστανομενους μοι υποκατω μου
41 και τους εχθρους μου εδωκας μοι νωτον τους μισουντας με και εθανατωσας αυτους
42 βοησονται και ουκ εστιν βοηθος προς κυριον και ουχ υπηκουσεν αυτων
43 και ελεανα αυτους ως χουν γης ως πηλον εξοδων ελεπτυνα αυτους
44 και ρυση με εκ μαχης λαων φυλαξεις με εις κεφαλην εθνων λαος ον ουκ εγνων εδουλευσαν μοι
45 υιοι αλλοτριου εψευσαντο μοι εις ακοην ωτιου ηκουσαν μου
46 υιοι αλλοτριου απορριφησονται και σφαλουσιν εκ των συγκλεισμων αυτων
47 ζη κυριος και ευλογητος ο φυλαξ μου και υψωθησεται ο θεος μου ο φυλαξ της σωτηριας μου
48 ισχυρος κυριος ο διδους εκδικησεις εμοι παιδεων λαους υποκατω μου
49 και εξαγων με εξ εχθρων μου και εκ των επεγειρομενων μοι υψωσεις με εξ ανδρος αδικηματων ρυση με
50 δια τουτο εξομολογησομαι σοι κυριε εν τοις εθνεσιν και εν τω ονοματι σου ψαλω
51 μεγαλων σωτηριας βασιλευς αυτου και ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος
1 και ουτοι οι λογοι δαυιδ οι εσχατοι πιστος δαυιδ υιος ιεσσαι και πιστος ανηρ ον ανεστησεν κυριος επι χριστον θεου ιακωβ και ευπρεπεις ψαλμοι ισραηλ
2 πνευμα κυριου ελαλησεν εν εμοι και ο λογος αυτου επι γλωσσης μου
3 λεγει ο θεος ισραηλ εμοι ελαλησεν φυλαξ ισραηλ παραβολην ειπον εν ανθρωπω πως κραταιωσητε φοβον θεου
4 και εν θεω φωτι πρωιας ανατειλαι ηλιος το πρωι ου παρηλθεν εκ φεγγους και ως εξ υετου χλοης απο γης
5 ου γαρ ουτως ο οικος μου μετα ισχυρου διαθηκην γαρ αιωνιον εθετο μοι ετοιμην εν παντι καιρω πεφυλαγμενην οτι πασα σωτηρια μου και παν θελημα οτι ου μη βλαστηση ο παρανομος
6 ωσπερ ακανθα εξωσμενη παντες αυτοι οτι ου χειρι λημφοθησονται
7 και ανηρ ου κοπιασει εν αυτοις και πληρες σιδηρου και ξυλον δορατος και εν πυρι καυσει καυθησονται αισχυνη αυτων
8 ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ ιεβοσθε ο χαναναιος αρχων του τριτου εστιν αδινων ο ασωναιος ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι οκτακοσιους τραυματιας εις απαξ

- 9 και μετ' αυτον ελεαζαρ υιος πατραδελφου αυτου υιος σουσιτου εν τοις τρισιν δυνατοις ουτος ην μετα δαυιδ εν σερραν και εν τω ονειδισαι αυτον εν τοις αλλοφυλοις συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ανεβησαν ανηρ ισραηλ
- 10 αυτος ανεστη και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις εως ου εκοπιασεν η χειρ αυτου και προσεκολληθη η χειρ αυτου προς την μαχαιραν και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην εν τη ημερα εκεινη και ο λαος εκαθητο οπισω αυτου πλην εκδιδυσκειν
- 11 και μετ' αυτον σαμια υιος ασα ο αρουχαιος και συνηχθησαν οι αλλοφυλοι εις θηρια και ην εκει μερις του αγρου πληρης φακου και ο λαος εφυγεν εκ προσωπου αλλοφυλων
- 12 και εστηλωθη εν μεσω της μεριδος και εξειλατο αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην
- 13 και κατεβησαν τρεις απο των τριακοντα και ηλθον εις κασων προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και ταγμα των αλλοφυλων παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ραφαιμ
- 14 και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το υποστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ
- 15 και επεθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη το δε συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ
- 16 και διερρηξαν οι τρεις δυνατοι εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη και ελαβαν και παρεγενοντο προς δαυιδ και ουκ ηθελησεν πειν αυτο και εσπεισεν αυτο τω κυριω
- 17 και ειπεν ιλεως μοι κυριε του ποιησαι τουτο ει αιμα των ανδρων των πορευθεντων εν ταις ψυχαις αυτων πιομαι και ουκ ηθελησεν πειν αυτο ταυτα εποιησαν οι τρεις δυνατοι
- 18 και αβεσσα αδελφος ιωαβ υιος σαρουιας αυτος αρχων εν τοις τρισιν και αυτος εξηγειρεν το δορυ αυτου επι τριακοσιους τραυματιας και αυτω ονομα εν τοις τρισιν
- 19 εκ των τριων εκεινων ενδοξος και εγενετο αυτοις εις αρχοντα και εως των τριων ουκ ηλθεν
- 20 και βαναιας υιος ιωδαε ανηρ αυτος πολλοστος εργοις απο καβεσεηλ και αυτος επαταξεν τους δυο υιους αριηλ του μωαβ και αυτος κατεβη και επαταξε τον λεοντα εν μεσω του λακκου εν τη ημερα της χιονος
- 21 αυτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα ορατον εν δε τη χειρι του αιγυπτιου δορυ ως ξυλον διαβαθρας και κατεβη προς αυτον εν ραβδω και ηρπασεν το δορυ εκ της χειρος του αιγυπτιου και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου
- 22 ταυτα εποιησεν βαναιας υιος ιωδαε και αυτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις
- 23 εκ των τριων ενδοξος και προς τους τρεις ουκ ηλθεν και εταξεν αυτον δαυιδ εις τας ακοας αυτου
- 24 και ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ βασιλεως ασαηλ αδελφος ιωαβ ουτος εν τοις τριακοντα ελεαναν υιος δουδι πατραδελφου αυτου εν βαιθλεεμ
- 25 σαμια ο αρουδαιος ελικα ο αρωδαιος
- 26 ελλης ο φελωθι ιρας υιος εκκας ο θεκωιτης
- 27 αβιεζερ ο αναθωθιτης εκ των υιων του ασωθιτου
- 28 σελμων ο αωιτης μοορε ο νετωφαθιτης
- 29 ελα υιος βαανα ο νετωφαθιτης εθθι υιος ριβα εκ γαβαεθ υιος βενιαμιν
- 30 βαναιας ο φαρθωνιτης ουρι εκ ναχαλγαιας
- 31 αβιηλ υιος του αραβωθιτου αζμωθ ο βαρσαμιτης
- 32 ελιασου ο σαλαβωνιτης υιοι ιασαν ιωναθαν
- 33 σαμμα ο αρωδιτης αχιαν υιος σαραδ ο αραουριτης
- 34 αλιφαλεθ υιος του ασβιτου υιος του μααχατι ελιαβ υιος αχιτοφελ του γελωνιτου
- 35 ασαραι ο καρμηλιος φαραι ο ερχι
- 36 ιγααλ υιος νathan απο δυναμεως υιος γαδδι
- 37 ελιε ο αμμανιτης γελωραι ο βηρωθαιος αιρων τα σκευη ιωαβ υιου σαρουιας
- 38 ιρας ο ιεθιραιος γαρηβ ο ιεθιραιος

- 39 ουριας ο χετταιος παντες τριακοντα και επτα
1 και προσεθετο οργη κυριου εκκαηναι εν ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ εν αυτοις λεγων βαδιζε αριθμησον τον ισραηλ και τον ιουδα
2 και ειπεν ο βασιλευς προς ιωαβ αρχοντα της ισχυος τον μετ' αυτου διελθε δη πασας φυλας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβεε και επισκεψαι τον λαον και γνωσομαι τον αριθμ
ον του λαου
3 και ειπεν ιωαβ προς τον βασιλευα και προσθειη κυριος ο θεος σου προς τον λαον ωσπερ αυτους και ωσπερ αυτους εκατονταπλασιονα και οφθαλμοι του κυριου μου του βασιλε
ως ορωντες και ο κυριος μου ο βασιλευς ινα τι βουλεται εν τω λογω τουτω
4 και υπερισχυσεν ο λογος του βασιλευος προς ιωαβ και εις τους αρχοντας της δυναμεως και εξηλθεν ιωαβ και οι αρχοντες της ισχυος ενωπιον του βασιλευος επισκεψασθαι τον
λαον ισραηλ
5 και διεβησαν τον ιορδανην και παρενεβαλον εν αροηρ εκ δεξιων της πολεως της εν μεσω της φαραγγος γαδ και ελιεζερ
6 και ηλθον εις την γαλααδ και εις γην θαβασων η εστιν αδασαι και παρεγενοντο εις δανιδαν και ουδαν και εκυκλωσαν εις σιδωνα
7 και ηλθαν εις μασαρ τυρου και πασας τας πολεις του ευαιου και του χαναναιου και ηλθαν κατα νοτον ιουδα εις βηρσαβεε
8 και περιωδευσαν εν παση τη γη και παρεγενοντο απο τελους εννεα μηνων και εικοσι ημερων εις ιερουσαλημ
9 και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεως του λαου προς τον βασιλευα και εγενετο ισραηλ οκτακοσιαι χιλιαδες ανδρων δυναμεως σπομενων ρομφαιαν και ανηρ ιουδα πεν
τακοσιαι χιλιαδες ανδρων μαχητων
10 και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον μετα το αριθμησαι τον λαον και ειπεν δαυιδ προς κυριον ημαρτον σφοδρα ο εποηισα νυν κυριε παραβιβασον δη την ανομιαν του δουλου σο
υ οτι εμωρανθην σφοδρα
11 και ανεστη δαυιδ το πρωι και λογος κυριου εγενετο προς γαδ τον προφητην τον ορωντα δαυιδ λεγων
12 πορευθητι και λαλησον προς δαυιδ λεγων ταδε λεγει κυριος τρια εγω ειμι αιρω επι σε και εκλεξει σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι
13 και εισηλθεν γαδ προς δαυιδ και ανηγγειλεν αυτω και ειπεν αυτω εκλεξει σεαυτω γενεσθαι ει ελθη σοι τρια ετη λιμος εν τη γη σου η τρεις μηνας φυγειν σε εμπροσθεν των ε
χθρων σου και εσονται διωκοντες σε η γενεσθαι τρεις ημερας θανατον εν τη γη σου νυν ουν γνωθι και ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με ρημα
14 και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι παντοθεν σφοδρα εστιν εμπεσουμαι δη εν χειρι κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα εις δε χειρας ανθρωπου ου μη εμπεσω και εξ
ελεξατο εαυτω δαυιδ τον θανατον
15 και ημεραι θερισμου πυρων και εδωκεν κυριος εν ισραηλ θανατον απο πρωιθεν εως ωρας αριστου και ηρξατο η θραυσις εν τω λαω και απεθανεν εκ του λαου απο δαν και εω
ς βηρσαβεε εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων
16 και εξετεινεν ο αγγελος του θεου την χειρα αυτου εις ιερουσαλημ του διαφθειραι αυτην και παρεκληθη κυριος επι τη κακια και ειπεν τω αγγελω τω διαφθειροντι εν τω λαω
πολυ νυν ανες την χειρα σου και ο αγγελος κυριου ην παρα τω αλω ορνα του ιεβουσαιου
17 και ειπεν δαυιδ προς κυριον εν τω ιδειν αυτον τον αγγελον τυπτοντα εν τω λαω και ειπεν ιδου εγω ειμι ηδικησα και εγω ειμι ο ποιμην εκακοποιησα και ουτοι τα προβατα τι ε
ποιησαν γενεσθω δη η χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατρος μου
18 και ηλθεν γαδ προς δαυιδ εν τη ημερα εκεινη και ειπεν αυτω αναβηθι και στησον τω κυριω θυσιαστηριον εν τω αλωνι ορνα του ιεβουσαιου
19 και ανεβη δαυιδ κατα τον λογον γαδ καθ' ον τροπον ενετειλατο αυτω κυριος
20 και διεκυψεν ορνα και ειδεν τον βασιλευα και τους παιδας αυτου παραπορευομενους επανω αυτου και εξηλθεν ορνα και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την
γην
21 και ειπεν ορνα τι οτι ηλθεν ο κυριος μου ο βασιλευς προς τον δουλον αυτου και ειπεν δαυιδ κτησασθαι παρα σου τον αλωνα του οικοδομησαι θυσιαστηριον τω κυριω και συσ
χεθη η θραυσις επανω του λαου
22 και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβετω και ανενεγκετω ο κυριος μου ο βασιλευς τω κυριω το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ιδου οι βοες εις ολοκαυτωμα και οι τροχοι και τα σκευη
των βοων εις ξυλα
23 τα παντα εδωκεν ορνα τω βασιλει και ειπεν ορνα προς τον βασιλευα κυριος ο θεος σου ευλογησαι σε

- 24 και ειπεν ο βασιλευς προς ορνα ουχι οτι αλλα κτωμενος κτησομαι παρα σου εν αλλαγματι και ουκ ανοισω τω κυριω θεω μου ολοκαυτωμα δωρεαν και εκτησατο δαυιδ τον αλωνα και τους βοας εν αργυριω σικλων πεντηκοντα
- 25 και οικοδομησεν εκει δαυιδ θυσιαστηριον κυριω και ανηνεγκεν ολοκαυτωσεις και ειρηνικας και προσεθηκεν σαλωμων επι το θυσιαστηριον επ' εσχατω οτι μικρον ην εν πρωτοις και επηκουσεν κυριος τη γη και συνεσχηθη η θραυσις επανωθεν ισραηλ .
- 1 και ο βασιλευς δαυιδ πρεσβυτερος προβεβηκως ημεραις και περιεβαλλον αυτον ιματιοις και ουκ εθερμαινετο
- 2 και ειπον οι παιδες αυτου ζητησατωσαν τω κυριω ημων τω βασιλει παρθενον νεανιδα και παραστησεται τω βασιλει και εσται αυτον θαλπουσα και κοιμηθησεται μετ' αυτου και θερμανθησεται ο κυριος ημων ο βασιλευς
- 3 και εξητησαν νεανιδα καλην εκ παντος οριου ισραηλ και ευρον την αβισακ την σωμαντιν και ηνεγκαν αυτην προς τον βασιλευα
- 4 και η νεανις καλη εως σφοδρα και ην θαλπουσα τον βασιλευα και ελειτουργει αυτω και ο βασιλευς ουκ εγνω αυτην
- 5 και αδωνιας υιος αγγιθ επηρετο λεγων εγω βασιλευσω και εποησεν αυτω αρματα και ιππεις και πεντηκοντα ανδρας παρατρεχειν εμπροσθεν αυτου
- 6 και ουκ απεκολυσεν αυτον ο πατηρ αυτου ουδεποτε λεγων δια τι συ εποησας και γε αυτος ωραιος τη οψει σφοδρα και αυτον ετεκεν οπισω αβεσσαλωμ
- 7 και εγενοντο οι λογοι αυτου μετα ιωαβ του υιου σαρουιας και μετα αβιαθαρ του ιερεως και εβοηθουν οπισω αδωνιου
- 8 και σαδωκ ο ιερευς και βαναιας υιος ιωδαε και ναθαν ο προφητης και σεμει και ρηι και οι δυνατοι του δαυιδ ουκ ησαν οπισω αδωνιου
- 9 και εθυσιασεν αδωνιας προβατα και μοσχους και αρνας μετα λιθου του ζωελεθ ος ην εχομενα της πηγης ρωγηλ και εκαλεσεν παντας τους αδελφους αυτου και παντας τους αδρους ιουδα παιδας του βασιλευω
- 10 και τον ναθαν τον προφητην και βαναιαν και τους δυνατους και τον σαλωμων αδελφον αυτου ουκ εκαλεσεν
- 11 και ειπεν ναθαν προς βηρσαβее μητερα σαλωμων λεγων ουκ ηκουσας οτι εβασιλευσεν αδωνιας υιος αγγιθ και ο κυριος ημων δαυιδ ουκ εγνω
- 12 και νυν δευρο συμβουλευσω σοι δη συμβουλιαν και εξελου την ψυχην σου και την ψυχην του υιου σου σαλωμων
- 13 δευρο εισελθε προς τον βασιλευα δαυιδ και ερεις προς αυτον λεγουσα ουχι συ κυριε μου βασιλευ ωμοσας τη δουλη σου λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ' εμε και αυτος καθιεται επι του θρονου μου και τι οτι εβασιλευσεν αδωνιας
- 14 και ιδου ετι λαλουσης σου εκει μετα του βασιλευω και εγω εισελευσομαι οπισω σου και πληρωσω τους λογους σου
- 15 και εισηλθεν βηρσαβее προς τον βασιλευα εις το ταμειον και ο βασιλευς πρεσβυτης σφοδρα και αβισακ η σωμαντις ην λειτουργουσα τω βασιλει
- 16 και εκυψεν βηρσαβее και προσεκυνησεν τω βασιλει και ειπεν ο βασιλευς τι εστιν σοι
- 17 η δε ειπεν κυριε μου βασιλευ συ ωμοσας εν κυριω τω θεω σου τη δουλη σου λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ' εμε και αυτος καθιεται επι του θρονου μου
- 18 και νυν ιδου αδωνιας εβασιλευσεν και συ κυριε μου βασιλευ ουκ εγνω
- 19 και εθυσιασεν μοσχους και αρνας και προβατα εις πληθος και εκαλεσεν παντας τους υιους του βασιλευω και αβιαθαρ τον ιερεα και ιωαβ τον αρχοντα της δυναμεω και τον σαλωμων τον δουλον σου ουκ εκαλεσεν
- 20 και συ κυριε μου βασιλευ οι οφθαλμοι παντος ισραηλ προς σε απαγγελιαι αυτοις τις καθιεται επι του θρονου του κυριου μου του βασιλευω μετ' αυτον
- 21 και εσται ως αν κοιμηθη ο κυριος μου ο βασιλευς μετα των πατερων αυτου και εσομαι εγω και ο υιος μου σαλωμων αμαρτωλοι
- 22 και ιδου ετι αυτης λαλουσης μετα του βασιλευω και ναθαν ο προφητης ηλθεν
- 23 και ανηγγελη τω βασιλει ιδου ναθαν ο προφητης και εισηλθεν κατα προσωπον του βασιλευω και προσεκυνησεν τω βασιλει κατα προσωπον αυτου επι την γην
- 24 και ειπεν ναθαν κυριε μου βασιλευ συ ειπας αδωνιας βασιλευσει οπισω μου και αυτος καθιεται επι του θρονου μου
- 25 οτι κατεβη σημερον και εθυσιασεν μοσχους και αρνας και προβατα εις πληθος και εκαλεσεν παντας τους υιους του βασιλευω και τους αρχοντας της δυναμεω και αβιαθαρ τον ιερεα και ιδου εισιν εσθιοντες και πινοντες ενωπιον αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς αδωνιας
- 26 και εμε αυτον τον δουλον σου και σαδωκ τον ιερεα και βαναιαν υιον ιωδαε και σαλωμων τον δουλον σου ουκ εκαλεσεν
- 27 ει δια του κυριου μου του βασιλευω γεγονεν το ρημα τουτο και ουκ εγνωρισας τω δουλω σου τις καθιεται επι τον θρονον του κυριου μου του βασιλευω μετ' αυτον

28 και απεκριθη δαυιδ και ειπεν καλεσατε μοι την βηρσαβее και εισηλθεν ενωπιον του βασιλεως και εστη ενωπιον αυτου
29 και ωμοσεν ο βασιλευς και ειπεν ζη κυριος ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εκ πασης θλιψεως
30 οτι καθως ωμοσα σοι εν κυριω τω θεω ισραηλ λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ' εμε και αυτος καθησεται επι του θρονου μου αντ' εμου οτι ουτως ποιησω τη ημερα ταυτη
31 και εκυψεν βηρσαβее επι προσωπον επι την γην και προσεκυνησεν τω βασιλει και ειπεν ζητω ο κυριος μου ο βασιλευς δαυιδ εις τον αιωνα
32 και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ καλεσατε μοι σαδωκ τον ιερα και ναθαν τον προφητην και βαναιαν υιον ιωδαε και εισηλθον ενωπιον του βασιλεως
33 και ειπεν ο βασιλευς αυτοις λαβετε τους δουλους του κυριου υμων μεθ' υμων και επιβιβασατε τον υιον μου σαλωμων επι την ημιονον την εμην και καταγαγετε αυτον εις τον γιον
34 και χρισατω αυτον εκει σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης εις βασιλεια επι ισραηλ και σαλπισατε κερατινη και ερειτε ζητω ο βασιλευς σαλωμων
35 και καθησεται επι του θρονου μου και αυτος βασιλευσει αντ' εμου και εγω ενετειλαμην του ειναι εις ηγουμενον επι ισραηλ και ιουδα
36 και απεκριθη βαναιας υιος ιωδαε τω βασιλει και ειπεν γενοιτο ουτως πιστωσαι κυριος ο θεος του κυριου μου του βασιλεως
37 καθως ην κυριος μετα του κυριου μου του βασιλεως ουτως ειη μετα σαλωμων και μεγαλυναι τον θρονον αυτου υπερ τον θρονον του κυριου μου του βασιλεως δαυιδ
38 και κατεβη σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης και βαναιας υιος ιωδαε και ο χερεθθι και ο φελεθθι και επεκαθισαν τον σαλωμων επι την ημιονον του βασιλεως δαυιδ και απηγαγον αυτον εις τον γιον
39 και ελαβεν σαδωκ ο ιερευς το κερας του ελαιου εκ της σκηνης και εχρισεν τον σαλωμων και εσαλπισεν τη κερατινη και ειπεν πας ο λαος ζητω ο βασιλευς σαλωμων
40 και ανεβη πας ο λαος οπισω αυτου και εχορευον εν χοροις και ευφραινομενοι ευφροσυνην μεγαλην και ερραγη η γη εν τη φωνη αυτων
41 και ηκουσεν αδωνιας και παντες οι κλητοι αυτου και αυτοι συνετελεσαν φαγειν και ηκουσεν ιωαβ την φωνην της κερατινης και ειπεν τις η φωνη της πολεως ηχουσης
42 ετι αυτου λαλουντος και ιδου ιωναθαν υιος αβιαθαρ του ιερεως ηλθεν και ειπεν αδωνιας εισελθε οτι ανηρ δυναμεως ει συ και αγαθα ευαγγελισαι
43 και απεκριθη ιωναθαν και ειπεν και μαλα ο κυριος ημων ο βασιλευς δαυιδ εβασιλευσεν τον σαλωμων
44 και απεστειλεν ο βασιλευς μετ' αυτου τον σαδωκ τον ιερα και ναθαν τον προφητην και βαναιαν υιον ιωδαε και τον χερεθθι και τον φελεθθι και επεκαθισαν αυτον επι την ημιονον του βασιλεως
45 και εχρισαν αυτον σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης εις βασιλεια εν τω γιον και ανεβησαν εκειθεν ευφραινομενοι και ηχησεν η πολις αυτη η φωνη ην ηκουσατε
46 και εκαθισεν σαλωμων επι θρονον της βασιλειας
47 και εισηλθον οι δουλοι του βασιλεως ευλογησαι τον κυριον ημων τον βασιλεια δαυιδ λεγοντες αγαθυναι ο θεος το ονομα σαλωμων του υιου σου υπερ το ονομα σου και μεγαλυναι τον θρονον αυτου υπερ τον θρονον σου και προσεκυνησεν ο βασιλευς επι την κοιτην αυτου
48 και γε ουτως ειπεν ο βασιλευς ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος εδωκεν σημερον εκ του σπερματος μου καθημενον επι του θρονου μου και οι οφθαλμοι μου βλεπουσιν
49 και εξεστησαν και εξανεστησαν παντες οι κλητοι του αδωνιου και απηλθον ανηρ εις την οδον αυτου
50 και αδωνιας εφοβηθη απο προσωπου σαλωμων και ανεστη και απηλθεν και επελαβετο των κερατων του θυσιαστηριου
51 και ανηγγελη τω σαλωμων λεγοντες ιδου αδωνιας εφοβηθη τον βασιλεια σαλωμων και κατεχει των κερατων του θυσιαστηριου λεγων ομοσατω μοι σημερον ο βασιλευς σαλωμων ει ου θανατωσει τον δουλον αυτου εν ρομφαια
52 και ειπεν σαλωμων εαν γενηται εις υιον δυναμεως ει πεσειται των τριχων αυτου επι την γην και εαν κακια ευρεθη εν αυτω θανατωθησεται
53 και απεστειλεν ο βασιλευς σαλωμων και κατηνεγκεν αυτον απανωθεν του θυσιαστηριου και εισηλθεν και προσεκυνησεν τω βασιλει σαλωμων και ειπεν αυτω σαλωμων δευρ ο εις τον οικον σου
1 και ηγγισαν αι ημεραι δαυιδ αποθανειν αυτον και ενετειλατο τω σαλωμων υιο αυτου λεγων
2 εγω ειμι πορευομαι εν οδω πασης της γης και ισχυσεις και εση εις ανδρα

- 3 και φυλάξεις την φυλακην κυριου του θεου σου του πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου φυλασσειν τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα και τα κριματα τα γεγραμμενα εν νομω μουσεως ινα συνιης α ποιησεις κατα παντα οσα αν εντειλωμαι σοι
- 4 ινα στηση κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν λεγων εαν φυλαξωσιν οι υιοι σου την οδον αυτων πορευεσθαι ενωπιον εμου εν αληθεια εν ολη καρδια αυτων και εν ολη ψυχη αυτων λεγων ουκ εξολεθρευθησεται σοι ανηρ επανωθεν θρονου ισραηλ
- 5 και γε συ εγνωσ οσα εποησεν μοι ιωαβ υιος σαρουιας οσα εποησεν τοις δυσιν αρχουσιν των δυναμεων ισραηλ τω αβεννηρ υιω νηρ και τω αμεσσαι υιω ιεθερ και απεκτεινεν αυτους και εταξεν τα αιματα πολεμου εν ειρηνη και εδωκεν αιμα αθων εν τη ζωνη αυτου τη εν τη οσφρι αυτου και εν τω υποδηματι αυτου τω εν τω ποδι αυτου
- 6 και ποιησεις κατα την σοφιαν σου και ου καταξεις την πολιαν αυτου εν ειρηνη εις αδου
- 7 και τοις υιοις βερζελλι του γαλααδιτου ποιησεις ελεος και εσονται εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου οτι ουτως ηγγισαν μοι εν τω με αποδιδρασκειν απο προσωπου αβεσσαλ ωμ του αδελφου σου
- 8 και ιδου μετα σου σεμει υιος γηρα υιος του ιεμενι εκ βαουριμ και αυτος κατηρασατο με καταραν οδουνηραν τη ημερα η επορευομην εις παρεμβολας και αυτος κατεβη εις απαντην μου εις τον ιορδανην και ωμοσα αυτω εν κυριω λεγων ει θανατωσω σε εν ρομφαια
- 9 και ου μη αθωωσης αυτον οτι ανηρ σοφος ει συ και γνωση α ποιησεις αυτω και καταξεις την πολιαν αυτου εν αιματι εις αδου
- 10 και εκοιμηθη δαυιδ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ
- 11 και αι ημεραι ας εβασιλευσεν δαυιδ επι τον ισραηλ τεσσαρακοντα ετη εν χεβρων εβασιλευσεν ετη επτα και εν ιερουσαλημ τριακοντα τρια ετη
- 12 και σαλωμων εκαθισεν επι του θρονου δαυιδ του πατρος αυτου υιος ετων δωδεκα και ητοιμασθη η βασιλεια αυτου σφοδρα
- 13 και εισηλθεν αδωνιας υιος αγγιθ προς βηρσαβεε μητερα σαλωμων και προσεκυνησεν αυτη η δε ειπεν ειρηνη η εισοδος σου και ειπεν ειρηνη
- 14 λογος μοι προς σε και ειπεν αυτω λαλησον
- 15 και ειπεν αυτη συ οιδας οτι εμοι ην η βασιλεια και επ' εμε εθετο πας ισραηλ το προσωπον αυτου εις βασιλεια και εστραφη η βασιλεια και εγενηθη τω αδελφω μου οτι παρα κυριου εγενετο αυτω
- 16 και νυν αιτησιν μιαν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτω βηρσαβεε λαλει
- 17 και ειπεν αυτη ειπον δη προς σαλωμων τον βασιλεια οτι ουκ αποστρεψει το προσωπον αυτου απο σου και δωσει μοι την αβισακ την σωμανιτιν εις γυναικα
- 18 και ειπεν βηρσαβεε καλωσ εγω λαλησω περι σου τω βασιλει
- 19 και εισηλθεν βηρσαβεε προς τον βασιλεια σαλωμων λαλησαι αυτω περι αδωνιου και εξανεστη ο βασιλευς εις απαντην αυτη και κατεφιλησεν αυτην και εκαθισεν επι του θρονου αυτου και ετεθη θρονος τη μητρι του βασιλεως και εκαθισεν εκ δεξιων αυτου
- 20 και ειπεν αυτω αιτησιν μιαν μικραν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτη ο βασιλευς αιτησαι μητερ εμη οτι ουκ αποστρεψω σε
- 21 και ειπεν δοθητω δε αβισακ η σωμανιτις τω αδωνια τω αδελφω σου εις γυναικα
- 22 και απεκριθη σαλωμων ο βασιλευς και ειπεν τη μητρι αυτου και ινα τι συ ητησαι την αβισακ τω αδωνια και αιτησαι αυτω την βασιλειαν οτι ουτος αδελφος μου ο μεγας υπερ εμε και αυτω αβιαθαρ ο ιερευς και αυτω ιωαβ ο υιος σαρουιας ο αρχιστρατηγος εταιρος
- 23 και ωμοσεν ο βασιλευς σαλωμων κατα του κυριου λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι κατα της ψυχης αυτου ελαλησεν αδωνιας τον λογον τουτον
- 24 και νυν ζη κυριος ος ητοιμασεν με και εθετο με επι τον θρονον δαυιδ του πατρος μου και αυτος εποησεν μοι οικον καθως ελαλησεν κυριος οτι σημερον θανατωθησεται αδωνιας
- 25 και εξαπεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς εν χειρι βαναιου υιου ιωδαε και ανειλεν αυτον και απεθανεν αδωνιας εν τη ημερα εκεινη
- 26 και τω αβιαθαρ τω ιερει ειπεν ο βασιλευς αποτρεχε συ εις αναθωθ εις αγρον σου οτι ανηρ θανατου ει συ εν τη ημερα ταυτη και ου θανατωσω σε οτι ηρας την κιβωτον της διαθηκης κυριου ενωπιον του πατρος μου και οτι εκακουχηθης εν απασιν οις εκακουχηθη ο πατηρ μου
- 27 και εξεβαλεν σαλωμων τον αβιαθαρ του μη ειναι ιερεα του κυριου πληρωθηναι το ρημα κυριου ο ελαλησεν επι τον οικον ηλι εν σηλωμ
- 28 και η ακοη ηλθεν εως ιωαβ του υιου σαρουιας οτι ιωαβ ην κεκλικωσ οπισω αδωνιου και οπισω σαλωμων ουκ εκλινεν και εφυγεν ιωαβ εις το σκηνωμα του κυριου και κατεσχηεν των κερατων του θυσιαστηριου

- 29 και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες οτι εφυγεν ιωαβ εις την σκινην του κυριου και ιδου κατεχει των κερατων του θυσιαστηριου και απεστειλεν σαλωμων προς ιωαβ λεγων τι γεγονεν σοι οτι πεφευγας εις το θυσιαστηριον και ειπεν ιωαβ οτι εφοβηθην απο προσωπου σου και εφυγον προς κυριον και απεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς τον βαναϊου υιο ν ιωδαε λεγων πορευου και ανελε αυτον και θαψον αυτον
- 30 και ηλθεν βαναϊου υιος ιωδαε προς ιωαβ εις την σκινην του κυριου και ειπεν αυτω ταδε λεγει ο βασιλευς εξελθε και ειπεν ιωαβ ουκ εκπορευομαι οτι ωδε αποθανουμαι και απεστρεψεν βαναϊας υιος ιωδαε και ειπεν τω βασιλει λεγων ταδε λελαληκεν ιωαβ και ταδε αποκεκριται μοι
- 31 και ειπεν αυτω ο βασιλευς πορευου και ποιησον αυτω καθως ειρηκεν και ανελε αυτον και θαψεις αυτον και εξαρεις σημερον το αιμα ο δωρεαν εξεχεεν ιωαβ απ' εμου και απο του οικου του πατρος μου
- 32 και απεστρεψεν κυριος το αιμα της αδικιας αυτου εις κεφαλην αυτου ως απηνητησεν τοις δυσιν ανθρωποις τοις δικαιοις και αγαθοις υπερ αυτον και απεκτεινεν αυτους εν ρομφαια και ο πατηρ μου δαυιδ ουκ εγνω το αιμα αυτων τον αβεννηρ υιον νηρ αρχιστρατηγον ισραηλ και τον αμεσσα υιον ιεθερ αρχιστρατηγον ιουδα
- 33 και επεστραφη τα αιματα αυτων εις κεφαλην αυτου και εις κεφαλην του σπερματος αυτου εις τον αιωνα και τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου και τω οικω αυτου και τω θρονω αυτου γενοιτο ειρηνη εως αιωνος παρα κυριου
- 34 και απηνητησεν βαναϊου υιος ιωδαε τω ιωαβ και εθανατωσεν αυτον και εθαψεν αυτον εν τω οικω αυτου εν τη ερημω
- 35 και εδωκεν ο βασιλευς τον βαναϊου υιον ιωδαε αντ' αυτου επι την στρατηγίαν και η βασιλεια κατωρθουτο εν ιερουσαλημ και τον σαδωκ τον ιερεα εδωκεν ο βασιλευς εις ιερεα πρωτον αντι αβιαθαρ [35α] και εδωκεν κυριος φρονησιν τω σαλωμων και σοφιαν πολλην σφοδρα και πλατος καρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν [35β] και επληθονθη η φρονησις σαλωμων σφοδρα υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων υιον και υπερ παντας φρονιμους αιγυπτου [35γ] και ελαβεν την θυγατερα φαραω και εισηγαγεν αυτην εις την πολιν δαυιδ εως συντελεσαι αυτον τον οικον αυτου και τον οικον κυριου εν πρωτοις και το τειχος ιερουσαλημ κυκλοθεν εν επτα ετεσιν εποησεν και συνετελεσεν [35δ] και ην τω σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν και ογδοηκοντα χιλιαδες λατομων εν τω ορει [35ε] και εποησεν σαλωμων την θαλασσαν και τα υποστηριγματα και τους λουτηρας τους μεγαλους και τους στυλους και την κρηνην της αυλης και την θαλασσαν την χαλκην [35φ] και ωκοδομησεν την ακραν και τας επαλξεις αυτης και διεκοψεν την πολιν δαυιδ ουτως θυγατηρ φαραω ανεβαινεν εκ της πολεως δαυιδ εις τον οικον αυτης ον ωκοδομησεν αυτη τοτε ωκοδομησεν την ακραν [35γ] και σαλωμων ανεφερεν τρεις εν τω ενιαυτω ολοκαυτωσεις και ειρηνικας επι το θυσιαστηριον ο ωκοδομησεν τω κυριω και εθυμια ενωπιον κυριου και συνετελεσεν τον οικον [35η] και ουτοι οι αρχοντες οι καθεσταμενοι επι τα εργα του σαλωμων τρεις χιλιαδες και εξακοσιοι επισταται του λαου των ποιουντων τα εργα [35ι] και ωκοδομησεν την ασσουρ και την μαγδω και την γαζερ και την βαιθωρων την επανω και τα βααλαθ [35κ] πλην μετα το οικοδομησαι αυτον τον οικον του κυριου και το τειχος ιερουσαλημ κυκλω μετα ταυτα ωκοδομησεν τας πολεις ταυτας [35λ] και εν τω ετι δαυιδ ζην ενετειλατο τω σαλωμων λεγων ιδου μετα σου σεμει υιος γηρα υιος σπερματος του ιεμινι εκ χειβρων [35μ] ουτος κατηρασατο με καταραν οδυνηραν εν η ημερα επορευομην εις παρεμβολας [35ν] και αυτος κατεβαινεν εις απαντην μοι επι τον ιορδανην και ωμοσα αυτω κατα του κυριου λεγων ει θανατωθησεται εν ρομφαια [35ο] και νυν μη αθωωσης αυτον οτι ανηρ φρονιμος συ και γνωση α ποιησεις αυτω και καταξεις την πολιν αυτου εν αιματι εις αδου
- 36 και εκαλεσεν ο βασιλευς τον σεμει και ειπεν αυτω οικοδομησον σεαυτω οικον εν ιερουσαλημ και καθου εκει και ουκ εξελευση εκειθεν ουδαμου
- 37 και εσται εν τη ημερα της εξοδου σου και διαβηση τον χειμαρρουν κεδρων γινωσκων γνωση οτι θανατω αποθανη το αιμα σου εσται επι την κεφαλην σου και ωρκισεν αυτον ο βασιλευς εν τη ημερα εκεινη
- 38 και ειπεν σεμει προς τον βασιλεα αγαθον το ρημα ο ελαλησας κυριε μου βασιλευ ουτω ποιησει ο δουλός σου και εκαθισεν σεμει εν ιερουσαλημ τρια ετη
- 39 και εγενηθη μετα τρια ετη και απεδρασαν δυο δουλοι του σεμει προς αγχους υιον μααχα βασιλεα γεθ και απηγγελη τω σεμει λεγοντες ιδου οι δουλοι σου εν γεθ
- 40 και ανεστη σεμει και επεσαξε την ονον αυτου και επορευθη εις γεθ προς αγχους του εκζητησαι τους δουλούς αυτου και επορευθη σεμει και ηγαγεν τους δουλούς αυτου εκ γεθ
- 41 και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες οτι επορευθη σεμει εξ ιερουσαλημ εις γεθ και απεστρεψεν τους δουλούς αυτου
- 42 και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλεσεν τον σεμει και ειπεν προς αυτον ουχι ωρκισα σε κατα του κυριου και επεμαρτυραμην σοι λεγων εν η αν ημερα εξελθης εξ ιερουσαλημ και πορευθης εις δεξια η εις αριστερα γινωσκων γνωση οτι θανατω αποθανη
- 43 και τι οτι ουκ εφυλαξας τον ορκον κυριου και την εντολην ην ενετειλαμην κατα σου
- 44 και ειπεν ο βασιλευς προς σεμει συ οιδας πασαν την κακιαν σου ην εγνω η καρδια σου α εποησας τω δαυιδ τω πατρι μου και ανταπεδωκεν κυριος την κακιαν σου εις κεφαλην σου
- 45 και ο βασιλευς σαλωμων ηυλογημενος και ο θρονος δαυιδ εσται ετοιμος ενωπιον κυριου εις τον αιωνα

46 και ενετειλατο ο βασιλευς σαλωμων τω βαναια υιο ιωδαε και εξηλθεν και ανειλεν αυτον και απεθανεν [46α] και ην ο βασιλευς σαλωμων φρονιμος σφοδρα και σοφος και ιουδα και ισραηλ πολλοι σφοδρα ως η αμμος η επι της θαλασσης εις πληθος εσθιοντες και πινοντες και χαιροντες [46β] και σαλωμων ην αρχων εν πασαις ταις βασιλειαϊς και ησαν προσφεροντες δωρα και εδουλευον τω σαλωμων πασας τας ημερας της ζωης αυτου [46γ] και σαλωμων ηρξατο διανοιγειν τα δυναστευματα του λιβανου [46δ] και αυτος ωκοδομησεν την θερμαι εν τη ερημω [46ε] και τουτο το αριστον τω σαλωμων τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και εξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και εκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιθων εκλεκτων νομαδων [46φ] οτι ην αρχων εν παντι περαν του ποταμου απο ραφι εως γαζης εν πασιν τοις βασιλευσιν περαν του ποταμου [46γ] και ην αυτω ειρηνη εκ παντων των μερων αυτου κυκλοθεν και κατωκει ιουδα και ισραηλ πεποιθοτες εκαστος υπο την αμπελον αυτου και υπο την συκην αυτου εσθιοντες και πινοντες απο δαν και εως βηρσαββε πασας τας ημερας σαλωμων [46η] και ουτοι οι αρχοντες του σαλωμων αζαριον υιος σαδοκ του ιερεως και ορνιου υιος ναθαν αρχων των εφεστηκωτων και εδραμ επι τον οικον αυτου και σουβα γραμματευσ και βασα υιος αχιθαλαμ αναμνησκων και αβι υιος ιωαβ αρχιστρατηγος και αχιρε υιος εδραι επι τας αρσεις και βαναια υιος ιωδαε επι της αυλαρχιας και επι του πλινθειου και ζαχουρ υιος ναθαν ο συμβουλος [46ι] και ησαν τω σαλωμων τεσσαρακοντα χιλιαδες τοκαδες ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων [46κ] και ην αρχων εν πασιν τοις βασιλευσιν απο του ποταμου και εως γης αλλοφωλων και εως οριων αιγυπτου [46λ] σαλωμων υιος δαυιδ εβασιλευσεν επι ισραηλ και ιουδα εν ιερουσαλημ

1
2 πλην ο λαος ησαν θυμιωντες επι τοις υψηλοις οτι ουκ ωκοδομηθη οικος τω ονοματι κυριου εως νυν
3 και ηγαπησεν σαλωμων τον κυριον πορευεσθαι εν τοις προσταγμασιν δαυιδ του πατρος αυτου πλην εν τοις υψηλοις εθuen και εθυμια
4 και ανεστη και επορευθη εις γαβαων θυσαι εκει οτι αυτη υψηλοτατη και μεγαλη χιλιαν ολοκαυτωσιν ανηνεγκεν σαλωμων επι το θυσιαστηριον εν γαβαων
5 και ωφθη κυριος τω σαλωμων εν υπνω την νυκτα και ειπεν κυριος προς σαλωμων αιτησαι τι αιτημα σου
6 και ειπεν σαλωμων συ εποιησας μετα του δουλου σου δαυιδ του πατρος μου ελεος μεγα καθως διηλθεν ενωπιον σου εν αληθεια και εν δικαιοσυνη και εν ευθυτητι καρδιας με τα σου και εφυλαξας αυτω το ελεος το μεγα τουτο δουναι τον υιον αυτου επι του θρονου αυτου ως η ημερα αυτη
7 και νυν κυριε ο θεος μου συ εδωκας τον δουλον σου αντι δαυιδ του πατρος μου και εγω εμι παιδαριον μικρον και ουκ οίδα την εξοδον μου και την εισοδον μου
8 ο δε δουλος σου εν μεσω του λαου σου ον εξελεξω λαον πολυν ος ουκ αριθμηθησεται
9 και δωσεις τω δουλω σου καρδιαν ακουειν και διακρινειν τον λαον σου εν δικαιοσυνη του συνιειν ανα μεσον αγαθου και κακου οτι τις δυνησεται κρινειν τον λαον σου τον βαρυν τουτον
10 και ηρεσεν ενωπιον κυριου οτι ητησατο σαλωμων το ρημα τουτο
11 και ειπεν κυριος προς αυτον ανθ' ων ητησω παρ' εμου το ρημα τουτο και ουκ ητησω σουτω ημερας πολλας και ουκ ητησω πλουτον ουδε ητησω ψυχας εχθρων σου αλλ' ητησω σουτω συνεσιν του εισακουειν κριμα
12 ιδου πεποιηκα κατα το ρημα σου ιδου δεδωκα σοι καρδιαν φρονιμην και σοφην ως συ ου γεγονεν εμπροσθεν σου και μετα σε ουκ αναστησεται ομοιος σοι
13 και α ουκ ητησω δεδωκα σοι και πλουτον και δοξαν ως ου γεγονεν ανηρ ομοιος σοι εν βασιλευσιν
14 και εαν πορευθης εν τη οδω μου φυλασσειν τας εντολας μου και τα προσταγματα μου ως επορευθη δαυιδ ο πατηρ σου και πληθυνω τας ημερας σου
15 και εξυπνισθη σαλωμων και ιδου ενυπνιον και ανεστη και παραγινεται εις ιερουσαλημ και εστη κατα προσωπον του θυσιαστηριου του κατα προσωπον κιβωτου διαθηκης κυριου εν σιων και ανηγαγεν ολοκαυτωσεις και εποιησεν ειρηνικας και εποιησεν ποτον μεγαν εαυτω και πασιν τοις παισιν αυτου
16 τοτε ωφθησαν δυο γυναικες πορναι τω βασιλει και εστησαν ενωπιον αυτου
17 και ειπεν η γυνη η μια εν εμοι κυριε εγω και η γυνη αυτη οικουμεν εν οικω ενι και ετεκομεν εν τω οικω
18 και εγεννηθη εν τη ημερα τη τριτη τεκουσης μου και ετεκεν και η γυνη αυτη και ημεις κατα το αυτο και ουκ εστιν ουθεις μεθ' ημων παρεξ αμφοτερων ημων εν τω οικω
19 και απεθανεν ο υιος της γυναικος ταυτης την νυκτα ως επεκοιμηθη επ' αυτον
20 και ανεστη μεσης της νυκτος και ελαβεν τον υιον μου εκ των αγκαλων μου και εκοιμισεν αυτον εν τω κολπω αυτης και τον υιον αυτης τον τεθνηκοτα εκοιμισεν εν τω κολπω μου
21 και ανεστην το πρωι θηλασαι τον υιον μου και εκεινος ην τεθνηκως και ιδου κατενοησα αυτον πρωι και ιδου ουκ ην ο υιος μου ον ετεκον
22 και ειπεν η γυνη η ετερα ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων ο δε υιος σου ο τεθνηκως και ελαλησαν ενωπιον του βασιλεως

23 και ειπεν ο βασιλευς αυταις συ λεγεις ουτος ο υιος μου ο ζων και ο υιος ταυτης ο τεθνηκως και συ λεγεις ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων και ο υιος σου ο τεθνηκως
24 και ειπεν ο βασιλευς λαβετε μοι μαχαιραν και προσηνεγκαν την μαχαιραν ενωπιον του βασιλεως
25 και ειπεν ο βασιλευς διελετε το παιδιον το θηλαζον το ζων εις δυο και δοτε το ημισυ αυτου ταυτη και το ημισυ αυτου ταυτη
26 και απεκριθη η γυνη ης ην ο υιος ο ζων και ειπεν προς τον βασιλευα οτι εταραχθη η μητρα αυτης επι τω υιω αυτης και ειπεν εν εμοι κυριε δοτε αυτη το παιδιον και θανατω μ
η θανατωσητε αυτον και αυτη ειπεν μητε εμοι μητε αυτη εστω διελετε
27 και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν δοτε το παιδιον τη ειπουση δοτε αυτη αυτο και θανατω μη θανατωσητε αυτον αυτη η μητηρ αυτου
28 και ηκουσαν πας ισραηλ το κριμα τουτο ο εκρινεν ο βασιλευς και εφοβηθησαν απο προσωπου του βασιλεως οτι ειδον οτι φρονησις θεου εν αυτω του ποιειν δικαιομα
1 και ην ο βασιλευς σαλωμων βασιλευων επι ισραηλ
2 και ουτοι οι αρχοντες οι ησαν αυτου αζαριου υιος σαδωκ
3 και ελιαρεφ και αχια υιος σαβα γραμματεις και ιωσαφατ υιος αχιλιδ υπομνησκων
4 και σαδουχ και αβιαθαρ ιερεις
5 και ορνια υιος ναθαν επι των καθεσταμενων και ζαβουθ υιος ναθαν εταιρος του βασιλεως
6 και αχιηλ οικονομος και ελιαβ υιος σαφ επι της πατριας και αδωνιραμ υιος εφρα επι των φορων
7 και τω σαλωμων δωδεκα καθεσταμενοι επι παντα ισραηλ χορηγειν τω βασιλει και τω οικω αυτου μηνα εν τω ενιαυτω εγινετο επι τον ενα χορηγειν
8 και ταυτα τα ονοματα αυτων βενωρ εν ορει εφραιμ εις
9 υιος ρηχαβ εν μαχεμας και βηθαλαμιν και βαιθσαμυς και αιλων εως βαιθαναν εις
10 υιος εσωθ βηρβηθνεμα λουσαμηνχα και ρησφαρα
11 χιναναδαβ και αναφαθι ανηρ ταβληθ θυγατηρ σαλωμων ην αυτω εις γυναικα εις
12 βακχα υιος αχιλιδ θαναχα και μεκεδω και πας ο οικος σαν ο παρα σεσαθαν υποκατω του εσραε και εκ βαισαφουδ εβελμαωλα εως μαεβερ λουκαμ εις
13 υιος γαβερ εν ρεμαθ γαλααδ τουτω σχοινισμα ερεγαβα η εν τη βασαν εξηκοντα πολεις μεγαλαι τειχηρεις και μοχλοι χαλκοι εις
14 αχιναδαβ υιος αχελ μααναιν εις
15 αχιμαας εν νεφθαλι και ουτος ελαβεν την βασεμμαθ θυγατερα σαλωμων εις γυναικα εις
16 βαανα υιος χουσι εν τη μααλαθ εις
17 σαμμα υιος ηλα εν τω βενιαμιν
18 γαβερ υιος αδαι εν τη γη γαδ γη σιων βασιλεως του εσεβων και ωγ βασιλεως του βασαν και νασιφ εις εν γη ιουδα
19 ιωσαφατ υιος φουασουδ εν ισσαχαρ
1 και εχορηγουν οι καθεσταμενοι ουτως τω βασιλει σαλωμων και παντα τα διαγγελματα επι την τραπεζαν του βασιλεως εκαστος μηνα αυτου ου παραλλασσουσιν λογον και τα
ς κριθας και το αχυρον τοις ιπποις και τοις αρμασιν ηρον εις τον τοπον ου αν η ο βασιλευς εκαστος κατα την συνταξιν αυτου
2 και ταυτα τα δεοντα τω σαλωμων εν ημερα μια τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και εξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου
3 και δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και εκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιθων εκλεκτων σιτευτα
4 οτι ην αρχων περαν του ποταμου και ην αυτω ειρηνη εκ παντων των μερων κυκλοθεν
9 και εδωκεν κυριος φρονησιν τω σαλωμων και σοφιαν πολλην σφοδρα και χυμα καρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν
10 και επληθυνθη σαλωμων σφοδρα υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων ανθρωπων και υπερ παντας φρονιμους αιγυπτου
11 και εσοφισατο υπερ παντας τους ανθρωπους και εσοφισατο υπερ γαιθαν τον εξραιτην και τον αιμαν και τον χαλκαλ και δαρδα υιους μαλ

- 12 και ελαλησεν σαλωμων τρισχιλιας παραβολας και ησαν ωδαι αυτου πεντακισχιλιαι
- 13 και ελαλησεν περι των ξυλων απο της κεδρου της εν τω λιβανω και εως της υσσωπου της εκπορευομενης δια του τοιχου και ελαλησεν περι των κτηνων και περι των πετεινων και περι των ερπετων και περι των ιχθυων
- 14 και παρεγινοντο παντες οι λαοι ακουσαι της σοφιας σαλωμων και ελαμβανεν δωρα παρα παντων των βασιλεων της γης οσοι ηκουον της σοφιας αυτου [14α] και ελαβεν σαλωμων την θυγατερα φαραω εαυτω εις γυναικα και εισηγαγεν αυτην εις την πολιν δαυιδ εως συντελεσαι αυτον τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου και το τειχος ιερουσαλημ [14β] τοτε ανεβη φαραω βασιλευς αιγυπτου και προκατελαβετο την γαζερ και ενεπυρισεν αυτην και τον χανανιτην τον κατοικουντα εν μεργαβ και εδωκεν αυτας φαραω απο στολας θυγατρι αυτου γυναικι σαλωμων και σαλωμων οικοδομησεν την γαζερ
- 15 και απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου τους παιδας αυτου χρισαι τον σαλωμων αντι δαυιδ του πατρος αυτου οτι αγαπων ην χιραμ τον δαυιδ πασας τας ημερας
- 16 και απεστειλεν σαλωμων προς χιραμ λεγων
- 17 συ οιδας δαυιδ τον πατερα μου οτι ουκ εδυνατο οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου μου απο προσωπου των πολεμων των κυκλωσαντων αυτον εως του δουναι κυριον αυτους υπο τα ιχνη των ποδων αυτου
- 18 και νυν ανεπαυσε κυριος ο θεος μου εμοι κυκλοθεν ουκ εστιν επιβουλος και ουκ εστιν απαντημα πονηρον
- 19 και ιδου εγω λεγω οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου μου καθως ελαλησεν κυριος ο θεος προς δαυιδ τον πατερα μου λεγων ο υιος σου ον δωσω αντι σου επι τον θρονον σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου
- 20 και νυν εντειλαι και κοψατωσαν μοι ξυλα εκ του λιβανου και ιδου οι δουλοι μου μετα των δουλων σου και τον μισθον δουλειας σου δωσω σοι κατα παντα οσα εαν ειπης οτι συ οιδας οτι ουκ εστιν ημιν ειδως ξυλα κοπτειν καθως οι σιδωνιοι
- 21 και εγενηθη καθως ηκουσεν χιραμ των λογων σαλωμων εχαρη σφοδρα και ειπεν ευλογητος ο θεος σημερον ος εδωκεν τω δαυιδ υιον φρονιμον επι τον λαον τον πολυν τουτον
- 22 και απεστειλεν προς σαλωμων λεγων ακηκοα περι παντων ων απεσταλκας προς με εγω ποιησω παν θελημα σου ξυλα κεδρινα και πευκινα
- 23 οι δουλοι μου καταξουσιν αυτα εκ του λιβανου εις την θαλασσαν εγω θησομαι αυτα σχεδιας εως του τοπου ου εαν αποστειλης προς με και εκτιναξω αυτα εκει και συ αρεις και ποιησεις το θελημα μου του δουναι αρτους τω οικω μου
- 24 και ην χιραμ διδους τω σαλωμων κεδρους και παν θελημα αυτου
- 25 και σαλωμων εδωκεν τω χιραμ εικοσι χιλιαδας κορους πυρου και μαχιρ τω οικω αυτου και εικοσι χιλιαδας βεθ ελαιου κεκομμενου κατα τουτο εδιδου σαλωμων τω χιραμ και τ' ενιαυτον
- 26 και κυριος εδωκεν σοφιαν τω σαλωμων καθως ελαλησεν αυτω και ην ειρηνη ανα μεσον χιραμ και ανα μεσον σαλωμων και διεθεντο διαθηκην ανα μεσον εαυτων
- 27 και ανηνεγκεν ο βασιλευς φορον εκ παντος ισραηλ και ην ο φορος τριακοντα χιλιαδες ανδρων
- 28 και απεστειλεν αυτους εις τον λιβανον δεκα χιλιαδες εν τω μηνι αλλασσομενοι μηνι ησαν εν τω λιβανω και δυο μηνας εν οικω αυτων και αδωνιραμ επι του φορου
- 29 και ην τω σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν και ογδοηκοντα χιλιαδες λατομων εν τω ορει
- 30 χωρις αρχοντων των καθεσταμενων επι των εργαων των σαλωμων τρεις χιλιαδες και εξακοσιοι επισταται οι ποιουντες τα εργα
- 32 και ητοιμασαν τους λιθους και τα ξυλα τρια ετη
- 1 και εγενηθη εν τω τεσσαρακοστω και τετρακοσιοστω ετει της εξοδου υιων ισραηλ εξ αιγυπτου τω ετει τω τεταρτω εν μηνι τω δευτερω βασιλευοντος του βασιλεως σαλωμων επι ισραηλ [1α] και ενετειλατο ο βασιλευς και αιρουσιν λιθους μεγαλους τιμιους εις τον θεμελιον του οικου και λιθους απελεκητους [1β] και επελεκησαν οι υιοι σαλωμων και οι υιοι χιραμ και εβαλαν αυτους [1γ] εν τω ετει τω τεταρτω εθεμελιωσεν τον οικον κυριου εν μηνι νισω τω δευτερω μηνι [1δ] εν ενδεκατω ενιαυτω εν μηνι βααλ ουτος ο μην ο ογδοος συνετελεσθη ο οικος εις παντα λογον αυτου και εις πασαν διαταξιν αυτου
- 2 και ο οικος ον οικοδομησεν ο βασιλευς σαλωμων τω κυριω τεσσαρακοντα πηχεων μηκος αυτου και εικοσι εν πηχει πλατος αυτου και πεντε και εικοσι εν πηχει το υψος αυτου
- 3 και το αιλαμ κατα προσωπον του ναου εικοσι εν πηχει μηκος αυτου εις το πλατος του οικου και δεκα εν πηχει το πλατος αυτου κατα προσωπον του οικου και οικοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον
- 4 και εποησεν τω οικω θυριδας παρακυπτομενας κρυπτας

5 και εδωκεν επι τον τοιχον του οικου μελαθρα κυκλοθεν τω ναω και τω δαβιρ και εποιησεν πλευρας κυκλοθεν
6 η πλευρα η υποκατω πεντε πηχεων το πλατος αυτης και το μεσον εξ και η τριτη επτα εν πηχει το πλατος αυτης οτι διαστημα εδωκεν τω οικω κυκλοθεν εξωθεν του οικου οπως μη επιλαμβανονται των τοιχων του οικου
7 και ο οικος εν τω οικοδομεισθαι αυτον λιθις ακροτομοις αργις οικοδομηθη και σφυρα και πελεκυς και παν σκευος σιδηρου ουκ ηκουσθη εν τω οικω εν τω οικοδομεισθαι αυτον
8 και ο πυλων της πλευρας της υποκατωθεν υπο την ωμιαν του οικου την δεξιαν και ελικτη αναβασις εις το μεσον και εκ της μεσης επι τα τριωροφα
9 και οικοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον και εκουλοσταθησεν τον οικον κεδροις
10 και οικοδομησεν τους ενδεσμους δι' ολου του οικου πεντε εν πηχει το υψος αυτου και συνεσχεν τον ενδεσμον εν ξυλοις κεδρινοις
15 και οικοδομησεν τους τοιχους του οικου δια ξυλων κεδρινων απο του εδαφους του οικου και εως των δοκων και εως των τοιχων εκουλοσταθησεν συνεχομενα ξυλοις εσωθεν και περιεσχεν το εσω του οικου εν πλευραις πευκιναις
16 και οικοδομησεν τους εικοσι πηχεις απ' ακρου του οικου το πλευρον το εν απο του εδαφους εως των δοκων και εποιησεν εκ του δαβιρ εις το αγιον των αγιων
17 και τεσσαρακοντα πηχων ην ο ναος κατα προσωπον
19 του δαβιρ εν μεσω του οικου εσωθεν δουναι εκει την κιβωτον διαθηκης κυριου
20 εικοσι πηχεις μηκος και εικοσι πηχεις πλατος και εικοσι πηχεις το υψος αυτου και περιεσχεν αυτον χρυσιω συγκεκλεισμενω και εποιησεν θυσιαστηριον
21 κατα προσωπον του δαβιρ και περιεσχεν αυτο χρυσιω
22 και ολον τον οικον περιεσχεν χρυσιω εως συντελειας παντος του οικου
23 και εποιησεν εν τω δαβιρ δυο χερουβιν δεκα πηχεων μεγαθος εσταθωμενον
24 και πεντε πηχεων πτερυγιον του χερουβ του ενος και πεντε πηχεων πτερυγιον αυτου το δευτερον εν πηχει δεκα απο μερους πτερυγιου αυτου εις μερος πτερυγιου αυτου
25 ουτως τω χερουβ τω δευτερω εν μετρω ενι συντελεια μια αμφοτεροις
26 και το υψος του χερουβ του ενος δεκα εν πηχει και ουτως το χερουβ το δευτερον
27 και αμφοτερα τα χερουβιν εν μεσω του οικου του εσωτατου και διεπετασεν τας πτερυγας αυτων και ηπτετο πτερυξ μια του τοιχου και πτερυξ ηπτετο του τοιχου του δευτερου και αι πτερυγες αυτων αι εν μεσω του οικου ηπτοντο πτερυξ πτερυγος
28 και περιεσχεν τα χερουβιν χρυσιω
29 και παντας τους τοιχους του οικου κυκλω εγκολαπτα εγραψεν γραφιδι χερουβιν και φοινικες τω εσωτερω και τω εξωτερω
30 και το εδαφος του οικου περιεσχεν χρυσιω του εσωτατου και του εξωτατου
31 και τω θυρωματι του δαβιρ εποιησεν θυρας ξυλων αρκευθινων και φλιας πενταπλας
32 και δυο θυρας ξυλων πευκινων και εγκολαπτα επ' αυτων εγκεκολλαμμενα χερουβιν και φοινικας και πεταλα διαπεπετασμενα και περιεσχεν χρυσιω και κατεβαινεν επι τα χερουβιν και επι τους φοινικας το χρυσιον
33 και ουτως εποιησεν τω πυλωνι του ναου φλιας ξυλων αρκευθινων στοαι τετραπλως
34 και εν αμφοτεραις ταις θυραις ξυλα πευκικα δυο πτυχαι η θυρα η μια και στροφεις αυτων και δυο πτυχαι η θυρα η δευτερα στρεφομενα
35 εγκεκολλαμμενα χερουβιν και φοινικες και διαπεπετασμενα πεταλα και περιεχομενα χρυσιω καταγομενω επι την εκτυπωσιν
36 και οικοδομησεν την αυλην την εσωτατην τρεις στιχους απελεκητων και στιχος κατειργασμενης κεδρου κυκλοθεν [36α] και οικοδομησε καταπετασμα της αυλης του αιλαμου του οικου του κατα προσωπον του ναου
1 και απεστειλεν ο βασιλευς σαλωμων και ελαβεν τον χιραμ εκ τυρου
2 υιον γυναικος χιρας και ουτος απο της φυλης νεφθαλι και ο πατηρ αυτου ανηρ τυριος τεκτων χαλκου και πεπληρωμενος της τεχνης και συνεσεως και επιγνωσεως του ποιειν παν εργον εν χαλκω και εισηχθη προς τον βασιλεα σαλωμων και εποιησεν παντα τα εργα

- 3 και εχωνευσεν τους δυο στυλους τω αιλαμ του οικου οκτωκαιδεκα πηχεις υψος του στυλου και περιμετρον τεσσαρες και δεκα πηχεις εκυκλου αυτον και το παχος του στυλου τεσσαρων δακτυλων τα κοιλωματα και ουτως ο στυλος ο δευτερος
- 4 και δυο επιθεματα εποιησεν δουναι επι τας κεφαλαι των στυλων χωνευτα χαλκα πεντε πηχεις το υψος του επιθεματος του ενος και πεντε πηχεις το υψος του επιθεματος του δευτερου
- 5 και εποιησεν δυο δικτυα περικαλυψαι το επιθεμα των στυλων και δικτυον τω επιθεματι τω ενι και δικτυον τω επιθεματι τω δευτερω
- 6 και εργον κρεμαστον δυο στιχοι ροων χαλκων δεδικτυωμενοι εργον κρεμαστον στιχος επι στιχον και ουτως εποιησεν τω επιθεματι τω δευτερω
- 7 και εστησεν τους στυλους του αιλαμ του ναου και εστησεν τον στυλον τον ενα και επεκαλεσεν το ονομα αυτου ιαχουμ και εστησεν τον στυλον τον δευτερον και επεκαλεσεν τ ο ονομα αυτου βααζ
- 8 και επι των κεφαλων των στυλων εργον κρινου κατα το αιλαμ τεσσαρων πηχων
- 9 και μελαθρον επ' αμφοτερων των στυλων και επανωθεν των πλευρων επιθεμα το μελαθρον τω παχει
- 10 και εποιησεν την θαλασσαν δεκα εν πηχει απο του χειλους αυτης εως του χειλους αυτης στρογγυλον κυκλω το αυτο πεντε εν πηχει το υψος αυτης και συνηγμενοι τρεις και τριακοντα εν πηχει εκυκλουν αυτην
- 11 και υποστηριγματα υποκατωθεν του χειλους αυτης κυκλοθεν εκυκλουν αυτην δεκα εν πηχει κυκλοθεν ανισταν την θαλασσαν
- 12 και το χειλος αυτης ως εργον χειλους ποτηριου βλαστος κρινου και το παχος αυτου παλαιστης
- 13 και δωδεκα βοες υποκατω της θαλασσης οι τρεις επιβλεποντες βορραν και οι τρεις επιβλεποντες θαλασσαν και οι τρεις επιβλεποντες νοτον και οι τρεις επιβλεποντες ανατολην και παντα τα οπισθια εις τον οικον και η θαλασσα επ' αυτων επανωθεν
- 14 και εποιησεν δεκα μεχωνωθ χαλκας πεντε πηχεις μηκος της μεχωνωθ της μιας και τεσσαρες πηχεις πλατος αυτης και εξ εν πηχει υψος αυτης
- 15 και τουτο το εργον των μεχωνωθ συγκλειστον αυτοις και συγκλειστον ανα μεσον των εξεχομενων
- 16 και επι τα συγκλεισματα αυτων ανα μεσον των εξεχομενων λεοντες και βοες και χερουβιν και επι των εξεχομενων ουτως και επανωθεν και υποκατωθεν των λεοντων και των βοων χωραι εργον καταβασεως
- 17 και τεσσαρες τροχοι χαλκοι τη μεχωνωθ τη μια και τα προσεχοντα χαλκα και τεσσαρα μερη αυτων ωμια υποκατω των λουτηρων
- 18 και χειρες εν τοις τροχοις εν τη μεχωνωθ και το υψος του τροχου του ενος πηχεις και ημισους
- 19 και το εργον των τροχων εργον τροχων αρματος αι χειρες αυτων και οι νοτοι αυτων και η πραγματεια αυτων τα παντα χωνευτα
- 20 αι τεσσαρες ωμια επι των τεσσαρων γωνιων της μεχωνωθ της μιας εκ της μεχωνωθ οι ωμοι αυτης
- 21 και επι της κεφαλης της μεχωνωθ ημισυ του πηχεις μεγεθος στρογγυλον κυκλω επι της κεφαλης της μεχωνωθ και αρχη χειρων αυτης και τα συγκλεισματα αυτης και ηνοιγε το επι τας αρχας των χειρων αυτης
- 22 και τα συγκλεισματα αυτης χερουβιν και λεοντες και φοινικες εστοτα εχομενον εκαστον κατα προσωπον αυτου εσω και τα κυκλοθεν
- 23 κατ' αυτην εποιησεν πασας τας δεκα μεχωνωθ ταξιν μιαν και μετρον εν πασαις
- 24 και εποιησεν δεκα χυτροκαυλους χαλκου τεσσαρακοντα χοεις χωρουντα τον χυτροκαυλον τον ενα μετρησει ο χυτροκαυλος ο εις επι της μεχωνωθ της μιας ταις δεκα μεχωνωθ
- 25 και εθετο τας δεκα μεχωνωθ πεντε απο της ωμιας του οικου εκ δεξιων και πεντε απο της ωμιας του οικου εξ αριστερων και η θαλασσα απο της ωμιας του οικου εκ δεξιων κατ' ανατολας απο του κλιτους του νοτου
- 26 και εποιησεν χιραμ τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας φιαλας και συνετελεσεν χιραμ ποιων παντα τα εργα α εποιησεν τω βασιλει σαλωμων εν οικω κυριου
- 27 στυλους δυο και τα στρεπτα των στυλων επι των κεφαλων των στυλων δυο και τα δικτυα δυο του καλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα των γλυφων τα οντα επι των στυλων
- 28 τας ροας τετρακοσιας αμφοτεροις τοις δικτυοις δυο στιχοι ροων τω δικτυω τω ενι περικαλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα επ' αμφοτεροις τοις στυλοις
- 29 και τας μεχωνωθ δεκα και τους χυτροκαυλους δεκα επι των μεχωνωθ

30 και την θαλασσαν μιαν και τους βοας δωδεκα υποκατω της θαλασσης
31 και τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας φιαλας και παντα τα σκευη α εποιησεν χιραμ τω βασιλει σαλωμων τω οικω κυριου και οι στυλοι τεσσαρακοντα και οκτω του οικου του βασιλεως και του οικου κυριου παντα τα εργα του βασιλεως α εποιησεν χιραμ χαλκα αρδην
32 ουκ ην σταθμος του χαλκου ου εποιησεν παντα τα εργα ταυτα εκ πληθους σφοδρα ουκ ην τερμα τω σταθμω του χαλκου
33 εν τω περιοικω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει της γης ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον σιρα
34 και εδωκεν ο βασιλευς σαλωμων τα σκευη α εποιησεν εν οικω κυριου το θυσιαστηριον το χρυσουν και την τραπεζαν εφ' ης οι αρτοι της προσφορας χρυσην
35 και τας λυχιας πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων κατα προσωπον του δαβιρ χρυσας συγκλειομενας και τα λαμπαδια και τους λυχνους και τας επαρυστριδας χρυσας
36 και τα προθυρα και οι ηλοι και αι φιαλαι και τα τρυβλια και αι θυισκαι χρυσαι συγκλειστα και τα θυρωματα των θυρων του οικου του εσωτατου αγιου των αγιων και τας θυρας του οικου του ναου χρυσας
37 και ανεπληρωθη παν το εργον ο εποιησεν σαλωμων οικου κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και παντα τα αγια σαλωμων το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις τους θησαυρους οικου κυριου
38 και τον οικον αυτου ωκοδομησεν σαλωμων τρισκαιδεκα ετεσιν
39 και ωκοδομησεν τον οικον δρυμω του λιβανου εκατον πηχεις μηκος αυτου και πενηκοντα πηχεις πλατος αυτου και τριακοντα πηχων υψος αυτου και τριων στιχων στυλων κεδρινων και ωμιαι κεδριναι τοις στυλοις
40 και εφαινωσεν τον οικον ανωθεν επι των πλευρων των στυλων και αριθμος των στυλων τεσσαρακοντα και πεντε δεκα και πεντε ο στιχος
41 και μελαθρα τρια και χωρα επι χωραν τρισσως
42 και παντα τα θυρωματα και αι χωραι τετραγωνοι μεμελαθρωμεναι και απο του θυρωματος επι θυραν τρισσως
43 και το αιλαμ των στυλων πενηκοντα πηχων μηκος και τριακοντα εν πλατει εξυγωμενα αιλαμ επι προσωπον αυτων και στυλοι και παχος επι προσωπον αυτης τοις αιλαμιν
44 και το αιλαμ των θρονων ου κρινει εκει αιλαμ του κριτηριου
45 και οικος αυτω εν ω καθησεται εκει αυλη μια εξελισσομενη τουτοις κατα το εργον τουτου και οικον τη θυγατρι φαραω ην ελαβεν σαλωμων κατα το αιλαμ τουτου
46 παντα ταυτα εκ λιθων τιμιων κεκολαμμενα εκ διαστηματος εσωθεν και εκ του θεμελιου εως των γεισων και εξωθεν εις την αυλην την μεγαλην
47 την τεθεμελιωμενην εν τιμοις λιθοις μεγαλοις λιθοις δεκαπηχεσιν και τοις οκταπηχεσιν
48 και επανωθεν τιμοις κατα το μετρον απελεκητων και κεδροις
49 της αυλης της μεγαλης κυκλω τρεις στιχοι απελεκητων και στιχος κεκολαμμενης κεδρου
50 και συνετελεσεν σαλωμων ολον τον οικον αυτου
1 και εγενετο εν τω συντελεσαι σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου μετα εικοσι ετη τοτε εξεκκλησιασεν ο βασιλευς σαλωμων παντας τους πρεσβυτερουσ ισραηλ εν σιων του ανενεγκειν την κιβωτον διαθηκης κυριου εκ πολεως δαυιδ αυτη εστιν σιων
2 εν μηνι αθανιν
3 και ηραν οι ιερεις την κιβωτον
4 και το σκηνωμα του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τω σκηνωματι του μαρτυριου
5 και ο βασιλευς και πας ισραηλ εμπροσθεν της κιβωτου θυοντες προβατα και βοας αναριθμητα
6 και εισφερουσιν οι ιερεις την κιβωτον εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οικου εις τα αγια των αγιων υπο τας πτερυγας των χερουβιν
7 οτι τα χερουβιν διαπεπετασμενα ταις πτερυξιν επι τον τοπον της κιβωτου και περιεκαλυπτον τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τα αγια αυτης επανωθεν
8 και υπερευχον τα ηγιασμενα και ενεβλεποντο αι κεφαλαι των ηγιασμενων εκ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ και ουκ ωπτανοντο εξω

- 9 ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες λιθιναι πλακες της διαθηκης ας εθηκεν εκει μουσης εν χωρηβ α διεθετο κυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εκπορευεσθαι αυτους εκ γης αιγυπτου
- 10 και εγενετο ως εξηλθον οι ιερεις εκ του αγιου και η νεφελη επλησεν τον οικον
- 11 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον
- 14 και απεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν ο βασιλευς παντα ισραηλ και πασα εκκλησια ισραηλ ειστηκει
- 15 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ σημερον ος ελαλησεν εν τω στοματι αυτου περι δαυιδ του πατρος μου και εν ταις χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων
- 16 αφ' ης ημερας εξηγαγον τον λαον μου τον ισραηλ εξ αιγυπτου ουκ εξελεξαμην εν πολει εν ενι σκηπτρω ισραηλ του οικοδομησαι οικον του ειναι το ονομα μου εκει και εξελεξα μην εν ιερουσαλημ ειναι το ονομα μου εκει και εξελεξαμην τον δαυιδ του ειναι επι τον λαον μου τον ισραηλ
- 17 και εγενετο επι της καρδιας δαυιδ του πατρος μου οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ
- 18 και ειπεν κυριος προς δαυιδ τον πατερα μου ανθ' ων ηλθεν επι την καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι μου καλωσ εποησας οτι εγενηθη επι την καρδιαν σου
- 19 πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον αλλ' η ο υιος σου ο εξελθων εκ των πλευρων σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου
- 20 και ανεστησεν κυριος το ρημα αυτου ο ελαλησεν και ανεστην αντι δαυιδ του πατρος μου και εκαθισα επι του θρονου ισραηλ καθως ελαλησεν κυριος και ωκοδομησα τον οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ
- 21 και εθεμην εκει τοπον τη κιβωτω εν η εστιν εκει διαθηκη κυριου ην διεθετο κυριος μετα των πατερων ημων εν τω εξαγαγειν αυτον αυτους εκ γης αιγυπτου
- 22 και εστη σαλωμων κατα προσωπον του θυσιαστηριου κυριου ενωπιον πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον
- 23 και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ουκ εστιν ως συ θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατω φυλασσω διαθηκην και ελεος τω δουλω σου τω πορευομενω ενωπιον σου εν ολη τη καρδια αυτου
- 24 α εφυλαξας τω δουλω σου δαυιδ τω πατρι μου και ελαλησας εν τω στοματι σου και εν χερσιν σου επληρωσας ως η ημερα αυτη
- 25 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ φυλαξον τω δουλω σου τω δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων ουκ εξαρθησεται σου ανηρ εκ προσωπου μου καθημενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν φυλαξωνται τα τεκνα σου τας οδους αυτων του πορευεσθαι ενωπιον εμου καθως επορευθης ενωπιον εμου
- 26 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ρημα σου τω δαυιδ τω πατρι μου
- 27 οτι ει αληθως κατοικησει ο θεος μετα ανθρωπων επι της γης ει ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ουκ αρκεσουσιν σοι πλην και ο οικος ουτος ον ωκοδομησα τω ονοματι σου
- 28 και επιβλεψη επι την δεσιν μου κυριε ο θεος ισραηλ ακουειν της τερψεως ης ο δουλος σου προσευχεται ενωπιον σου προς σε σημερον
- 29 του ειναι οφθαλμους σου ηνεωγμενους εις τον οικον τουτον ημερας και νυκτος εις τον τοπον ον ειπας εσται το ονομα μου εκει του εισακουειν της προσευχης ης προσευχεται ο δουλος σου εις τον τοπον τουτον ημερας και νυκτος
- 30 και εισακουση της δεησεως του δουλου σου και του λαου σου ισραηλ α αν προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπω της κατοικησεως σου εν ουρανω και ποιησεις και ιλεως εση
- 31 οσα αν αμαρτη εκαστος τω πλησιον αυτου και εαν λαβη επ' αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθη και εξαγορευση κατα προσωπον του θυσιαστηριου σου εν τω οικω τουτω
- 32 και συ εισακουσει εκ του ουρανου και ποιησεις και κρινεις τον λαον σου ισραηλ ανομηθηναι ανομον δουναι την οδον αυτου εις κεφαλην αυτου και του δικαιοσαι δικαιον δουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου
- 33 εν τω πταισαι τον λαον σου ισραηλ ενωπιον εχθρων οτι αμαρτησονται σοι και επιστρεψουσιν και εξομολογησονται τω ονοματι σου και προσευξονται και δεθησονται εν τω οικω τουτω
- 34 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιας του λαου σου ισραηλ και αποστρεψεις αυτους εις την γην ην εδωκας τοις πατρασιν αυτων
- 35 εν τω συσχεθηναι τον ουρανον και μη γενεσθαι υετον οτι αμαρτησονται σοι και προσευξονται εις τον τοπον τουτον και εξομολογησονται τω ονοματι σου και απο των αμαρτιων αυτων αποστρεψουσιν οταν ταπεινωσης αυτους

- 36 και εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιας του δουλου σου και του λαου σου ισραηλ οτι δηλωσεις αυτοις την οδον την αγαθην πορευεσθαι εν αυτη και δωσ εις υετον επι την γην ην εδωκας τω λαω σου εν κληρονομια
- 37 λιμος εαν γενηται θανατος εαν γενηται οτι εσται εμπυρισμος βρουχος ερυσιβη εαν γενηται και εαν θλιψη αυτον εχθρος αυτου εν μια των πολεων αυτου παν συναντημα παν π ονον
- 38 πασαν προσευχην πασαν δεησιν εαν γενηται παντι ανθρωπω ως αν γνωσιν εκαστος αφην καρδιας αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον
- 39 και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ιλεως εση και ποιησεις και δωσεις ανδρι κατα τας οδους αυτου καθως αν γνωσ την καρδιαν αυτου οτι σ υ μονωτατος ουιδας την καρδιαν παντων υιων ανθρωπων
- 40 οπως φοβωνται σε πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι της γης ης εδωκας τοις πατρασιν ημων
- 41 και τω αλλοτριω ος ουκ εστιν απο λαου σου ουτος
- 42 και ηξουσιν και προσευξονται εις τον τοπον τουτον
- 43 και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ποιησεις κατα παντα οσα αν επικαλεσηται σε ο αλλοτριος οπως γνωσιν παντες οι λαοι το ονομα σου και φοβωνται σε καθως ο λαος σου ισραηλ και γνωσιν οτι το ονομα σου επικεκληται επι τον οικον τουτον ον ωκοδομησα
- 44 οτι εξελευσεται ο λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν οδω η επιστρεψεις αυτους και προσευξονται εν ονοματι κυριου οδον της πολεως ης εξελεξω εν αυτη και το υ οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου
- 45 και εισακουσει εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιησεις το δικαιομα αυτοις
- 46 οτι αμαρτησονται σοι οτι ουκ εστιν ανθρωπος ος ουχ αμαρτησεται και επαξεις επ' αυτους και παραδωσεις αυτους ενωπιον εχθρων και αιχμαλωτιουσιν αυτους οι αιχμαλωτιζ οντες εις γην μακραν και εγγυς
- 47 και επιστρεψουσιν καρδιας αυτων εν τη γη ου μετηχθησαν εκει και επιστρεψουσιν και δεηθωσιν σου εν γη μετοικιας αυτων λεγοντες ημαρτομεν ηνομησαμεν ηδικησαμεν
- 48 και επιστρεψουσιν προς σε εν ολη καρδια αυτων και εν ολη ψυχη αυτων εν τη γη εχθρων αυτων ου μετηγαγες αυτους και προσευξονται προς σε οδον γης αυτων ης εδωκας το ις πατρασιν αυτων της πολεως ης εξελεξω και του οικου ου ωκοδομηκα τω ονοματι σου
- 49 και εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου
- 50 και ιλεως εση ταις αδικιας αυτων αις ημαρτον σοι και κατα παντα τα αθετηματα αυτων α ηθετησαν σοι και δωσεις αυτους εις οικτιριμους ενωπιον αιχμαλωτευοντων αυτους και οικτιρησουσιν αυτους
- 51 οτι λαος σου και κληρονομια σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εκ μεσου χωνευτηριου σιδηρου
- 52 και εστωσαν οι οφθαλμοι σου και τα ωτα σου ηνεωγμενα εις την δεησιν του δουλου σου και εις την δεησιν του λαου σου ισραηλ εισακουειν αυτων εν πασιν οις αν επικαλεσω νται σε
- 53 οτι συ διεστειλας αυτους σαυτω εις κληρονομιαν εκ παντων των λαων της γης καθως ελαλησας εν χειρι δουλου σου μουση εν τω εξαγαγειν σε τους πατερας ημων εκ γης αιγ υπτου κυριε κυριε [53a] τότε ελαλησεν σαλωμων υπερ του οικου ως συνετελεσεν του οικοδομησαι αυτον ηλιον εγνωρισεν εν ουρανω κυριος ειπεν του κατοικειν εν γοφω οικ οδομησον οικον μου οικον εκπρεπη σαυτω του κατοικειν επι καινοτητος ουκ ιδου αυτη γεγραπται εν βιβλιω της ωδης
- 54 και εγενετο ως συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος προς κυριον ολην την προσευχην και την δεησιν ταυτην και ανεστη απο προσωπου του θυσιαστηριου κυριου οκλακως ε πι τα γονατα αυτου και αι χειρες αυτου διαπεπετασμεναι εις τον ουρανον
- 55 και εστη και ευλογησεν πασαν εκκλησιαν ισραηλ φωνη μεγαλη λεγων
- 56 ευλογητος κυριος σημερον ος εδωκεν καταπαυσιν τω λαω αυτου ισραηλ κατα παντα οσα ελαλησεν ου διεφωνησεν λογος εις εν πασιν τοις λογοις αυτου τοις αγαθοις οις ελαλ ησεν εν χειρι μουση δουλου αυτου
- 57 γενοιτο κυριος ο θεος ημων μεθ' ημων καθως ην μετα των πατερων ημων μη εγκαταλιποιτο ημας μηδε αποστρεψοιτο ημας
- 58 επικλιναι καρδιας ημων προς αυτον του πορευεσθαι εν πασαις οδοις αυτου και φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου και προσταγματα αυτου α ενετειλατο τοις πατρασιν ημων
- 59 και εστωσαν οι λογοι ουτοι ους δεδεημα ενωπιον κυριου θεου ημων εγγιζοντες προς κυριον θεον ημων ημερας και νυκτος του ποιειν το δικαιομα του δουλου σου και το δικα ιωμα λαου σου ισραηλ ρημα ημερας εν ημερα αυτου

60 οπως γνωσιν παντες οι λαοι της γης οτι κυριος ο θεος αυτος θεος και ουκ εστιν ετι
61 και εστωσαν αι καρδιαι ημων τελειαι προς κυριον θεον ημων και οσιως πορευεσθαι εν τοις προσταγμασιν αυτου και φυλασσειν εντολας αυτου ως η ημερα αυτη
62 και ο βασιλευς και παντες οι υιοι ισραηλ εθυσαν θυσιαν ενωπιον κυριου
63 και εθυσεν ο βασιλευς σαλωμων τας θυσιας των ειρηνικων ας εθυσεν τω κυριω βοων δυο και εικοσι χιλιαδας και προβατων εκατον εικοσι χιλιαδας και ενεκαινισεν τον οικον κυριου ο βασιλευς και παντες οι υιοι ισραηλ
64 τη ημερα εκεινη ηγιασεν ο βασιλευς το μεσον της αυλης το κατα προσωπον του οικον κυριου οτι εποιησεν εκει την ολοκαυτωσιν και τας θυσιας και τα στεατα των ειρηνικων οτι το θυσιαστηριον το χαλκουν το ενωπιον κυριου μικρον του μη δυνασθαι την ολοκαυτωσιν και τας θυσιας των ειρηνικων υπενεγκειν
65 και εποιησεν σαλωμων την εορτην εν τη ημερα εκεινη και πας ισραηλ μετ' αυτου εκκλησια μεγαλη απο της εισοδου ημαθ εως ποταμου αιγυπτου ενωπιον κυριου θεου ημων εν τω οικω ω οικοδομησεν εσθλων και πινων και ευφραινομενος ενωπιον κυριου θεου ημων επτα ημερας
66 και εν τη ημερα τη ογδοη εξαπεστειλεν τον λαον και ευλογησεν αυτον και απηλθον εκαστος εις τα σκηνωματα αυτου χαιροντες και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις οις εποιησεν εν κυριω τω δαυιδ δουλω αυτου και τω ισραηλ λαω αυτου
1 και εγενηθη ως συνετελεσεν σαλωμων οικοδομειν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλευος και πασαν την πραγματειαν σαλωμων οσα ηθελησεν ποιησαι
2 και ωφθη κυριος τω σαλωμων δευτερον καθως ωφθη εν γαβαων
3 και ειπεν προς αυτον κυριος ηκουσα της φωνης της προσευχης σου και της δεησεως σου ης εδεηθης ενωπιον εμου πεποιηκα σοι κατα πασαν την προσευχην σου ηγιακα τον οικον τουτον ον οικοδομησας του θεσθαι το ονομα μου εκει εις τον αιωνα και εσονται οι οφθαλμοι μου εκει και η καρδια μου πασας τας ημερας
4 και συ εαν πορευθης ενωπιον εμου καθως επορευθη δαυιδ ο πατηρ σου εν οσιοτητι καρδιας και εν ευθυτητι και του ποιειν κατα παντα α ενετειλαμην αυτω και τα προσταγματα τα μου και τας εντολας μου φυλαξης
5 και αναστησω τον θρονον της βασιλειας σου επι ισραηλ εις τον αιωνα καθως ελαλησα τω δαυιδ πατρι σου λεγων ουκ εξαρθησεται σοι ανηρ ηγουμενος εν ισραηλ
6 εαν δε αποστραφεντες αποστραφητε υμεις και τα τεκνα υμων απ' εμου και μη φυλαξητε τας εντολας μου και τα προσταγματα μου α εδωκεν μουσης ενωπιον υμων και πορευθητε και δουλευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις
7 και εξαρω τον ισραηλ απο της γης ης εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον ον ηγιασα τω ονοματι μου απορριψω εκ προσωπου μου και εσται ισραηλ εις αφανισμον και εις λαλημα εις παντας τους λαους
8 και ο οικος ουτος ο υψηλος πας ο διαπορευομενος δι' αυτου εκστησεται και συρειει και ερουσιν ενεκα τινος εποιησεν κυριος ουτως τη γη ταυτη και τω οικω τουτου
9 και ερουσιν ανθ' ων εγκατελιπον κυριον θεον αυτων ος εξηγαγεν τους πατερας αυτων εξ αιγυπτου εξ οικου δουλειας και αντελαβοντο θεων αλλοτριων και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν κυριος επ' αυτους την κακιαν ταυτην [9α] τοτε ανηγαγεν σαλωμων την θυγατερα φαραω εκ πολεως δαυιδ εις οικον αυτου ον οικοδομησεν εαυτω εν ταις ημεραις εκειναις
10 εικοσι ετη εν οις οικοδομησεν σαλωμων τους δυο οικους τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλευος
11 χιραμ βασιλευς τυρου αντελαβετο του σαλωμων εν ξυλοις κεδρινοις και εν ξυλοις πευκινويς και εν χρυσιω και εν παντι θεληματι αυτου τοτε εδωκεν ο βασιλευς τω χιραμ εικοσι πολεις εν τη γη τη γαλιλαια
12 και εξηλθεν χιραμ εκ τυρου και επορευθη εις την γαλιλαιαν του ιδειν τας πολεις ας εδωκεν αυτω σαλωμων και ουκ ηρεσαν αυτω
13 και ειπεν τι αι πολεις αυται ας εδωκας μοι αδελφε και εκαλεσεν αυτας οριον εως της ημερας ταυτης
14 και ηνεγκεν χιραμ τω σαλωμων εκατον και εικοσι ταλαντα χρυσιου
26 και ναυν υπερ ου εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων εν γασιωναβερ την ουσαν εχομενην αιλαθ επι του χειλους της εσχατης θαλασσης εν γη εδωμ
27 και απεστειλεν χιραμ εν τη νηι των παιδων αυτου ανδρας ναυτικους ελ αυνην ειδοτας θαλασσαν μετα των παιδων σαλωμων
28 και ηλθον εις σοφηρα και ελαβον εκειθεν χρυσιου εκατον και εικοσι ταλαντα και ηνεγκαν τω βασιλει σαλωμων
1 και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και το ονομα κυριου και ηλθεν πειρασαι αυτον εν αινιγμασιν

- 2 και ηλθεν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουσαι ηδυσματα και χρυσον πολυν σφοδρα και λιθον τιμιον και εισηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν α
υτω παντα οσα ην εν τη καρδια αυτης
- 3 και απηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης ουκ ην λογος παρεωραμενος παρα του βασιλευος ον ουκ απηγγειλεν αυτη
- 4 και ειδεν βασιλισσα σαβα πασαν φρονησιν σαλωμων και τον οικον ον ωκοδομησεν
- 5 και τα βρωματα σαλωμων και την καθεδραν παιδων αυτου και την στασιν λειτουργων αυτου και τον ιματισμον αυτου και τους οιοχοους αυτου και την ολοκαυτωσιν αυτου
ην ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ εαυτης εγενετο
- 6 και ειπεν προς τον βασιλεα σαλωμων αληθινος ο λογος ον ηκουσα εν τη γη μου περι του λογου σου και περι της φρονησεως σου
- 7 και ουκ επιστευσα τοις λαλουσιν μοι εως οτου παρεγενομην και εωρακασιν οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ εστιν το ημισυ καθως απηγγειλαν μοι προστεθεικας αγαθα προς αυ
τα επι πασαν την ακοην ην ηκουσα εν τη γη μου
- 8 μακαριαι αι γυναικες σου μακαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηκοτες ενωπιον σου δι' ολου οι ακουοντες πασαν την φρονησιν σου
- 9 γενοιτο κυριος ο θεος σου ευλογημενος ος ηθελησεν εν σοι δουναι σε επι θρονου ισραηλ δια το αγαπαν κυριον τον ισραηλ στησαι εις τον αιωνα και εθετο σε βασιλεα επ' αυτο
υς του ποιειν κριμα εν δικαιοσυνη και εν κριμασιν αυτων
- 10 και εδωκεν τω σαλωμων εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και ηδυσματα πολλα σφοδρα και λιθον τιμιον ουκ εληλυθει κατα τα ηδυσματα εκεινα ετι εις πληθος α εδωκεν βασιλι
ισσα σαβα τω βασιλει σαλωμων
- 11 και η ναυς χιραμ η αιρουσα το χρυσιον εκ σουφιρ ηνεγκεν ξυλα απελεκητα πολλα σφοδρα και λιθον τιμιον
- 12 και εποιησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα απελεκητα υποστηριγματα του οικου κυριου και του οικου του βασιλευος και ναβλας και κινυρας τοις ωδοις ουκ εληλυθει τοιαυτα ξυλα α
πελεκητα επι της γης ουδε ωφθησαν που εως της ημερας ταυτης
- 13 και ο βασιλευς σαλωμων εδωκεν τη βασιλισση σαβα παντα οσα ηθελησεν οσα ητησατο εκτος παντων ων δεδωκει αυτη δια χειρος του βασιλευος σαλωμων και απεστραφη κα
ι ηλθεν εις την γην αυτης αυτη και παντες οι παιδες αυτης
- 14 και ην ο σταθμος του χρυσιου του εληλυθοτος τω σαλωμων εν ενιαυτω ενι εξακοσια και εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου
- 15 χωρις των φορων των υποτεταγμενων και των εμπορων και παντων των βασιλεων του περαν και των σατραπων της γης
- 16 και εποιησεν σαλωμων τριακοσια δορατα χρυσα ελατα τριακοσιοι χρυσοι επησαν επι το δορυ το εν
- 17 και τριακοσια οπλα χρυσα ελατα τρεις μναι χρυσιου ενησαν εις το οπλον το εν και εδωκεν αυτα εις οικον δρυμου του λιβανου
- 18 και εποιησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον μεγαλ και περιεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοκιμω
- 19 εξ αναβαθμοι τω θρονω και προτομαι μοσχων τω θρονω εκ των οπισω αυτου και χειρες ενθεν και ενθεν επι του τοπου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τας χειρ
ας
- 20 και δωδεκα λεοντες εστωτες επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ου γεγονεν ουτως παση βασιλεια
- 21 και παντα τα σκευη του ποτου σαλωμων χρυσα και λουθηρες χρυσοι παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω συγκεκλεισμενα ουκ ην αργυριον οτι ουκ ην λογιζομε
νον εν ταις ημεραις σαλωμων
- 22 οτι ναυς θαρσις τω βασιλει εν τη θαλασση μετα των νηων χιραμ μια δια τριων ετων ηρχετο τω βασιλει ναυς εκ θαρσις χρυσιου και αργυριου και λιθων τορευτων και πελεκη
των [22α] αυτη ην η πραγματεια της προνομησ ης ανηγεγεν ο βασιλευς σαλωμων οικοδομησαι τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλευος και το τειχος ιερουσαλημ και τ
ην ακραν του περιφραξαι τον φραγμα της πολεως δαυιδ και την ασσουρ και την μαγδαν και την γαζερ και την βαιθωρων την ανωτερω και την ιεθερμαθ και πασας τας πολε
ις των αρματων και πασας τας πολεις των ιππεων και την πραγματειαν σαλωμων ην επραγματευσατο οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν παση τη γη του μη καταρξαι αυτου
[22β] παντα τον λαον τον υπολελειμμενον απο του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του χαναναιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου και του γεργεσαιου τ
ων μη εκ των υιων ισραηλ οντων τα τεκνα αυτων τα υπολελειμμενα μετ' αυτους εν τη γη ους ουκ εδυναντο οι υιοι ισραηλ εξολεθρευσαι αυτους και ανηγαγεν αυτους σαλωμ
ων εις φορον εως της ημερας ταυτης [22γ] και εκ των υιων ισραηλ ουκ εδωκε σαλωμων εις πραγμα οτι αυτοι ησαν ανδρες οι πολεμισται και παιδες αυτου και αρχοντες των
αρματων αυτου και ιππεις αυτου
- 23 και εμεγαλυνθη σαλωμων υπερ παντας τους βασιλεις της γης πλουτω και φρονησει

24 και παντες βασιλεις της γης εξητουν το προσωπον σαλωμων του ακουσαι της φρονησεως αυτου ης εδωκεν κυριος εν τη καρδια αυτου
25 και αυτοι εφερον εκαστος τα δωρα αυτου σκευη χρυσα και ιματισμον στακτην και ηδυσματα και ιππους και ημιονους το κατ' ενιαυτον ενιαυτον
26 και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππων και εθετο αυτας εν ταις πολεσι των αρματων και μετα του βασιλεως εν ιερου
σαλημ [26α] και ην ηγουμενος παντων των βασιλειων απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριων αιγυπτου
27 και εδωκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εδωκεν ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος
28 και η εξοδος των ιππων σαλωμων εξ αιγυπτου και εκ θεκουε εμποροι του βασιλεως ελαμβανον εκ θεκουε εν αλλαγματι
29 και ανεβαινεν η εξοδος εξ αιγυπτου αρμα αντι εκατον αργυριου και ιππος αντι πενηκοντα αργυριου και ουτω πασιν τοις βασιλευσιν χεττιν και βασιλευσιν συριας κατα θαλ
ασσαν εξεπορευοντο
1 και ο βασιλευς σαλωμων ην φιλογυναιος και ησαν αυτω αρχουσαι επτακοσαι και παλλακαι τριακοσαι και ελαβεν γυναικας αλλοτριας και την θυγατερα φαρω μωαβιτιδας
αμμανιτιδας συρας και ιδουμιας χετταιας και αμορραιας
2 εκ των εθνων ων απειπεν κυριος τοις υιοις ισραηλ ουκ εισελυσεσθε εις αυτους και αυτοι ουκ εισελευσονται εις υμας μη εκκλινωσιν τας καρδιας υμων οπισω ειδωλων αυτων
εις αυτους εκολληθη σαλωμων του αγαπησαι
4 και εγενηθη εν καιρω γηρους σαλωμων και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετα κυριου θεου αυτου καθως η καρδια δαυιδ του πατρος αυτου και εξεκλιναν αι γυναικες αι αλλ
οτριαι την καρδιαν αυτου οπισω θεων αυτων
5 τοτε ωκοδομησεν σαλωμων υψηλον τω χαμωσ ειδωλω μωαβ και τω βασιλει αυτων ειδωλω υιων αμμων
6 και τη ασταρτη βδελυγματι σιδωνιων
7 και ουτως εποιησεν πασαις ταις γυναιξιν αυτου ταις αλλοτριαις εθυμιων και εθνον τοις ειδωλοις αυτων
8 και εποιησεν σαλωμων το πονηρον ενωπιον κυριου ουκ επορευθη οπισω κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου
9 και ωργισθη κυριος επι σαλωμων οτι εξεκλινεν καρδιαν αυτου απο κυριου θεου ισραηλ του οφθεντος αυτω δις
10 και εντειλαμενον αυτω υπερ του λογου τουτου το παραπαν μη πορευθηναι οπισω θεων ετερων και φυλαξασθαι ποιησαι α εντειλατο αυτω κυριος ο θεος
11 και ειπεν κυριος προς σαλωμων ανθ' ων εγενετο ταυτα μετα σου και ουκ εφυλαξας τας εντολας μου και τα προσταγματα μου α εντειλαμην σοι διαρρησων διαρρηξω την β
ασυλειαν σου εκ χειρος σου και δωσω αυτην τω δουλω σου
12 πλην εν ταις ημεραις σου ου ποιησω αυτα δια δαυιδ τον πατερα σου εκ χειρος υιου σου λημψομαι αυτην
13 πλην ολην την βασιλειαν ου μη λαβω σκηπτρον εν δωσω τω υιω σου δια δαυιδ τον δουλον μου και δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμην
14 και ηγειρεν κυριος σαταν τω σαλωμων τον αδερ τον ιδουμιαιον και τον εσρωμ υιον ελιαδαε τον εν ραεμμαθ αδραζαρ βασιλεια σουβα κυριον αυτου και συνηθροισθησαν επ' αυ
τον ανδρες και ην αρχων συστρεμματος και προκατελαβετο την δαμασεκ και ησαν σαταν τω ισραηλ πασας τας ημερας σαλωμων και αδερ ο ιδουμιαιος εκ του σπερματος της
βασιλειας εν ιδουμια
15 και εγενετο εν τω εξωλεθρευσαι δαυιδ τον εδωμ εν τω πορευθηναι ιωαβ αρχοντα της στρατιας θαπτειν τους τραυματιας εκοψαν παν αρσενικον εν τη ιδουμια
16 οτι εξ μηνας ενεκαθητο εκει ιωαβ και πας ισραηλ εν τη ιδουμια εως οτου εξωλεθρευσεν παν αρσενικον εκ της ιδουμιας
17 και απεδρα αδερ αυτος και παντες ανδρες ιδουμιαιοι των παιδων του πατρος αυτου μετ' αυτου και εισηλθον εις αιγυπτον και αδερ παιδαριον μικρον
18 και ανιστανται ανδρες εκ της πολεως μαδιαμ και ερχονται εις φαραν και λαμβανουσιν ανδρας μετ' αυτων και ερχονται προς φαρω βασιλεια αιγυπτου και εισηλθεν αδερ προ
ς φαρω και εδωκεν αυτω οικον και αρτους διεταξεν αυτω
19 και ευρεν αδερ χαριν εναντιον φαρω σφοδρα και εδωκεν αυτω γυναικα αδελφην της γυναικος αυτου αδελφην θεκεμινας την μειζω
20 και ετεκεν αυτω η αδελφη θεκεμινας τω αδερ τον γανηβαθ υιον αυτης και εξεθραψεν αυτον θεκεμινα εν μεσω υιων φαρω και ην γανηβαθ εν μεσω υιων φαρω
21 και αδερ ηκουσεν εν αιγυπτω οτι κεκοιμηται δαυιδ μετα των πατερον αυτου και οτι τεθνηκεν ιωαβ ο αρχων της στρατιας και ειπεν αδερ προς φαρω εξαποστειλον με και α
ποστρεψω εις την γην μου

- 22 και ειπεν φαραω τω αδερ τινι συ ελαττονη μετ' εμου και ιδου συ ζητεις απελθειν εις την γην σου και ειπεν αυτω αδερ οτι εξαποστελλων εξαποστειλεις με και ανεστρεψεν αδερ εις την γην αυτου
- 25 αυτη η κακια ην εποιησεν αδερ και εβαρυνθησεν εν ισραηλ και εβασιλευσεν εν γη εδωμ
- 26 και ιεροβοαμ υιος ναβατ ο εφραθι εκ της σαριρα υιος γυναικος χηρας δουλως σαλωμων
- 27 και τουτο το πραγμα ως επηρατο χειρας επι βασιλεια σαλωμων ωκοδομησεν την ακραν συνεκλεισεν τον φραγμα τον της πολεως δαυιδ του πατρος αυτου
- 28 και ο ανθρωπος ιεροβοαμ ισχυρος δυναμει και ειδεν σαλωμων το παιδαριον οτι ανηρ εργων εστιν και κατεστησεν αυτον επι τας αρσεις οικου ιωσηφ
- 29 και εγενηθη εν τω καιρω εκεινω και ιεροβοαμ εξηλθεν εξ ιερουσαλημ και ευρεν αυτον αχιας ο σηλωνιτης ο προφητης εν τη οδω και απεστησεν αυτον εκ της οδου και ο αχιας περιβεβλημενος μιατω καινω και αμφοτεροι εν τω πεδιω
- 30 και επελαβετο αχια του μιατιου αυτου του καινου του επ' αυτω και διερρηξεν αυτο δωδεκα ρηγματα
- 31 και ειπεν τω ιεροβοαμ λαβε σεαυτω δεκα ρηγματα οτι ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω ρησω την βασιλειαν εκ χειρος σαλωμων και δωσω σοι δεκα σκηπτρα
- 32 και δυο σκηπτρα εσονται αυτω δια τον δουλων μου δαυιδ και δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμην εν αυτη εκ πασων φυλων ισραηλ
- 33 ανθ' ων κατελιπεν με και εποιησεν τη ασταρτη βδελυγματι σιδωνιων και τω χαμωσ και τοις ειδωλοις μωαβ και τω βασιλει αυτων προσοχθισματι υιων αμμων και ουκ επορευθη εν ταις οδοις μου του ποιησαι το ευθεσ ενωπιον εμου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου
- 34 και ου μη λαβω ολην την βασιλειαν εκ χειρος αυτου διοτι αντιτασσομενος αντιταξομαι αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου δια δαυιδ τον δουλων μου ον εξελεξαμην αυτον
- 35 και λημψομαι την βασιλειαν εκ χειρος του υιου αυτου και δωσω σοι τα δεκα σκηπτρα
- 36 τω δε υιο αυτου δωσω τα δυο σκηπτρα οπως η θεσις τω δουλω μου δαυιδ πασας τας ημερας ενωπιον εμου εν ιερουσαλημ τη πολει ην εξελεξαμην εμαυτω του θεσθαι ονομα μου εκει
- 37 και σε λημψομαι και βασιλευσεις εν οις επιθυμει η ψυχη σου και συ εση βασιλευς επι τον ισραηλ
- 38 και εσται εαν φυλαξης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και πορευθης εν ταις οδοις μου και ποιησης το ευθεσ ενωπιον εμου του φυλαξασθαι τας εντολας μου και τα προσταγματα μου καθως εποιησεν δαυιδ ο δουλως μου και εσομαι μετα σου και οικοδομησω σοι οικον πιστον καθως ωκοδομησα τω δαυιδ
- 40 και εξητησεν σαλωμων θανατωσαι τον ιεροβοαμ και ανεστη και απεδρα εις αιγυπτον προς σουσακιμ βασιλεια αιγυπτου και ην εν αιγυπτω εως ου απεθανεν σαλωμων
- 41 και τα λοιπα των ρηματων σαλωμων και παντα οσα εποιησεν και πασαν την φρονησιν αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω ρηματων σαλωμων
- 42 και αι ημεραι ας εβασιλευσεν σαλωμων εν ιερουσαλημ τεσσαρακοντα ετη
- 43 και εκοιμηθη σαλωμων μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εγενηθη ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτου ετι οντος εν αιγυπτω ως εφυγεν εκ προσωπου σαλωμων και εκαθητο εν αιγυπτω κατευθυνει και ερχεται εις την πολιν αυτου εις την γην σαριρα την εν ορει εφραιμ και ο βασιλευς σαλωμων εκοιμηθη μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιεροβοαμ υιος αυτου αντ' αυτου
- 1 και πορευεται βασιλευς ιεροβοαμ εις σικιμα οτι εις σικιμα ηρχοντο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον
- 3 και ελαλησεν ο λαος προς τον βασιλεια ιεροβοαμ λεγοντες
- 4 ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον απο της δουλειας του πατρος σου της σκληρας και απο του κλοιου αυτου του βαρεος ου εδωκεν εφ' ημας και δουλευσομεν σοι
- 5 και ειπεν προς αυτους απελθετε εως ημερων τριων και αναστρεψατε προς με και απηλθον
- 6 και παρηγγειλεν ο βασιλευς τοις πρεσβυτεροις οι ησαν παρεστωτες ενωπιον σαλωμων του πατρος αυτου ετι ζωντος αυτου λεγων πως υμεις βουλευεσθε και αποκριθω τω λαω τουτω λογον
- 7 και ελαλησαν προς αυτον λεγοντες ει εν τη ημερα ταυτη εση δουλως τω λαω τουτω και δουλευσης αυτοις και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι δουλοι πασας τας ημερας

- 8 και εγκατέλειπεν την βουλήν των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριων των εκτραφεντων μετ' αυτου των παρεστηκοτων προ προσωπου αυτου
- 9 και ειπεν αυτοις τι υμεις συμβουλευετε και τι αποκριθω τω λαω τουτω τοις λαλησασιν προς με λεγοντων κουφισον απο του κλοιου ου εδωκεν ο πατηρ σου εφ' ημας
- 10 και ελαλησαν προς αυτον τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ' αυτου οι παρεστηκοτες προ προσωπου αυτου λεγοντες ταδε λαλησεις τω λαω τουτω τοις λαλησασι προς σε λεγοντες ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον αφ' ημων ταδε λαλησεις προς αυτους η μικροτης μου παχυτερα της οσφυος του πατρος μου
- 11 και νυν ο πατηρ μου επεσασετο υμας κλοιω βαρει καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν εγω δε παιδευσω υμας εν σκορπιοις
- 12 και παρεγενοντο πας ισραηλ προς τον βασιλεα ροβοαμ εν τη ημερα τη τριτη καθοτι ελαλησεν αυτοις ο βασιλευς λεγων αναστραφητε προς με τη ημερα τη τριτη
- 13 και απεκριθη ο βασιλευς προς τον λαον σκληρα και εγκατέλειπεν ροβοαμ την βουλήν των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω
- 14 και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλήν των παιδαριων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον κλοιον υμων καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν καγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις
- 15 και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφη παρα κυριου οπως στηση το ρημα αυτου ο ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιου ναβατ
- 16 και ειδον πας ισραηλ οτι ουκ ηκουσεν ο βασιλευς αυτων και απεκριθη ο λαος τω βασιλει λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και ουκ εστιν ημιν κληρονομια εν υιω ιεσσαι αποτρεχε ισραηλ εις τα σκηνωματα σου νυν βοσκε τον οικον σου δαυιδ και απηλθεν ισραηλ εις τα σκηνωματα αυτου
- 18 και απεστειλεν ο βασιλευς τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον πας ισραηλ εν λιθοις και απεθανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εφθασεν αναβηναι του φυγειν εις ιερουσαλημ
- 19 και ηθετησεν ισραηλ εις τον οικον δαυιδ εως της ημερας ταυτης
- 20 και εγενετο ως ηκουσεν πας ισραηλ οτι ανεκαμψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον εις την συναγωγην και εβασιλευσαν αυτον επι ισραηλ και ουκ ην οπισω οικον δαυιδ παρεξ σκηπτρου ιουδα και βενιαμιν μονοι
- 21 και ροβοαμ εισηλθεν εις ιερουσαλημ και εξεκλησιασεν την συναγωγην ιουδα και σκηπτρον βενιαμιν εκατον και εικοσι χιλιαδες νεανιων ποιουντων πολεμον του πολεμειν προς οικον ισραηλ επιστρεψαι την βασιλειαν ροβοαμ υιω σαλωμων
- 22 και εγενετο λογος κυριου προς σαμιαν ανθρωπον του θεου λεγων
- 23 ειπον τω ροβοαμ υιω σαλωμων βασιλει ιουδα και προς παντα οικον ιουδα και βενιαμιν και τω καταλοιπω του λαου λεγων

- 24 ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε μετα των αδελφων υμων υιων ισραηλ αναστρεφετω εκαστος εις τον οικον εαυτου οτι παρ' εμου γεγονεν το ρημα τουτο και ηκουσαν του λογου κυριου και κατεπαυσαν του πορευθηναι κατα το ρημα κυριου [24α] και ο βασιλευς σαλωμων κοιμαται μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ' αυτου εν ιερουσαλημ υιος των εκκαιδεκα ετων εν τω βασιλευειν αυτον και δωδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ναναν θυγατηρ αναν υιου ναας βασιλευος υιων αμμων και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ επορευθη εν οδω δαυιδ του πατρος αυτου [24β] και ην ανθρωπος εξ ορους εφραιμ δουλος των σαλωμων και ονομα αυτω ιεροβοαμ και ονομα της μητρος αυτου σαριρα γυνη πορνη και εδωκεν αυτον σαλωμων εις αρχοντα σκυταλης επι των αρσεις οικου ιωσηφ και οικοδομησεν των σαλωμων την σαριρα την εν ορει εφραιμ και ησαν αυτω αρματα τριακοσια ιππων ουτος οικοδομησεν την ακραν εν ταις αρσεσιν οικου εφραιμ ουτος συνεκλεισεν την πολιν δαυιδ και ην επιαιρομενος επι την βασιλειαν [24γ] και εξητει σαλωμων θανατωσαι αυτον και εφοβηθη και απεδρα αυτος προς σουσακιμ βασιλευα αιγυπτου και ην μετ' αυτου εως απεθανεν σαλωμων [24δ] και ηκουσεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω οτι τεθνηκεν σαλωμων και ελαλησεν εις τα ωτα σουσακιμ βασιλευος αιγυπτου λεγων εξαποστειλον με και απελευσομαι εγω εις την γην μου και ειπεν αυτω σουσακιμ αιτησαι τι αιτημα και δωσω σοι [24ε] και σουσακιμ εδωκεν τω ιεροβοαμ την ανω αδελφην θεκεμιναν την πρεσβυτεραν της γυναικος αυτου αυτω εις γυναικα αυτη ην μεγαλη εν μεσω των θυγατερων του βασιλευος και ετεκεν τω ιεροβοαμ τον αβια υιον αυτου [24φ] και ειπεν ιεροβοαμ προς σουσακιμ οντως εξαποστειλον με και απελευσομαι και εξηλθεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και ηλθεν εις την γην σαριρα την εν ορει εφραιμ και συναγεται εκει παν σκηπτρον εφραιμ και οικοδομησεν ιεροβοαμ εκει χαρακα [24γ] και ηρρωστησε το παιδαριον αυτου αρρωστιαν κρησταιαν σφοδρα και επορευθη ιεροβοαμ επερωτησαι υπερ του παιδαριου και ειπε προς ανω την γυναικα αυτου αναστηθι και πορευου επερωτησον τον θεον υπερ του παιδαριου υειζησεται εκ της αρρωστιας αυτου [24η] και ανθρωπος ην εν σιλω και ονομα αυτω αχια και ουτος ην υιος εξηκοντα ετων και ρημα κυριου μετ' αυτου και ειπεν ιεροβοαμ προς την γυναικα αυτου αναστηθι και λαβε εις την χειρα σου τον ανθρωπον του θεου αρτους και κολλυρια τοις τεκνοις αυτου και σταφυλην και σταμνον μελιτος [24ι] και ανεστη η γυνη και ελαβεν εις την χειρα αυτης αρτους και δυο κολλυρια και σταφυλην και σταμνον μελιτος των αχια και ο ανθρωπος πρεσβυτερος και οι οφθαλμοι αυτου ημβλωπον τουντων βλεπειν [24κ] και ανεστη εκ σαριρα και πορευεται και εγενετο εισελθουσης αυτης εις την πολιν προς αχια τον σιλωνιτην και ειπεν αχια τω παιδαριω αυτου εξελθεδη εις απαντην ανω τη γυναικι ιεροβοαμ και ερεις αυτη εισελθε και μη στης οτι ταδε λεγει κυριος σκληρα εγω επαποστειλω επι σε [24λ] και εισηλθεν ανω προς τον ανθρωπον του θεου και ειπεν αυτη αχια ινα τι μοι ενηνοχας αρτους και σταφυλην και κολλυρια και σταμνον μελιτος ταδε λεγει κυριος ιδου συ απελευση απ' εμου και εστα εισελθουσης σου την πυλην εις σαριρα και τα κορασια σου εξελουσονται σοι εις συναντησιν και ερουσιν σοι το παιδαριον τεθνηκεν [24μ] οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξολεθρευσω τον ιεροβοαμ ουρουντα προς τοιχον και εσονται οι τεθνηκοτες του ιεροβοαμ εν τη πολει καταφαγονται οι κυνες και τον τεθνηκοτα εν τω αγρω καταφαγεται τα πετεινα του ουρανου και το παιδαριον κοψονται ουαι κυριε οτι ευρεθη εν αυτω ρημα καλον περι του κυριου [24ν] και απηλθεν η γυνη ως ηκουσεν και εγενετο ως εισηλθεν εις την σαριρα και το παιδαριον απεθανεν και εξηλθεν η κραυγη εις απαντην [24ο] και επορευθη ιεροβοαμ εις σικιμα την εν ορει εφραιμ και συνηθροισεν εκει των φυλας του ισραηλ και ανεβη εκει ροβοαμ υιος σαλωμων και λογος κυριου εγενετο προς σαμιαν τον ελαμι λεγων λαβε σεαυτω ιματιον καινον το ουκ εισεληλυθος εις υδωρ και ρηξον αυτο δωδεκα ρηγματα και δωσεις τω ιεροβοαμ και ερεις αυτω ταδε λεγει κυριος λαβε σεαυτω δεκα ρηγματα του περιβαλεσθαι σε και ελαβεν ιεροβοαμ και ειπεν σαμιας ταδε λεγει κυριος επι των δεκα φυλας του ισραηλ [24π] και ειπεν ο λαος προς ροβοαμ υιον σαλωμων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον αυτου εφ' ημας και εβαρυνεν τα βρωματα της τραπεζης αυτου και νυν ει κουφιεis συ εφ' ημας και δουλευσομεν σοι και ειπεν ροβοαμ προς τον λαον ετι τριων ημερων και αποκριθομαι υμιν ρημα [24θ] και ειπεν ροβοαμ εισαγαγετε μοι τους πρεσβυτερους και συμβουλευσομαι μετ' αυτων τι αποκριθω τω λαω ρημα εν τη ημερα τη τριτη και ελαλησεν ροβοαμ εις τα ωτα αυτων καθως απεστειλεν ο λαος προς αυτον και ειπον οι πρεσβυτεροι του λαου ουτως ελαλησεν προς σε ο λαος [24ρ] και διεσκεδασεν ροβοαμ την βουλην αυτων και ουκ ηρεσεν ενωπιον αυτου και απεστειλεν και εισηγαγεν τους συντροφους αυτου και ελαλησεν αυτοις τα αυτα και ταυτα απεστειλεν προς με λεγων ο λαος και ειπαν οι συντροφοι αυτου ουτως ελαλησεις προς τον λαον λεγων η μικροτης μου παχυτερα υπερ την οσφιν του πατρος μου ο πατηρ μου εμαστιγυον υμας μαστιγξιν εγω δε καταρξω υμων εν σκορπιοis [24ς] και ηρεσεν το ρημα ενωπιον ροβοαμ και απεκριθη τω λαω καθως συνεβουλευσαν αυτω οι συντροφοι αυτου τα παιδαρια [24τ] και ειπεν πας ο λαος ως ανηρ εις εκαστος των πλησιον αυτου και ανεκραζαν απαντες λεγοντες ου μερις ημιν εν δαυιδ ουδε κληρονομια εν υιω ιεσσα εις τα σκηνωματα σου ισραηλ οτι ουτος ο ανθρωπος ουκ εις αρχοντα ουδε εις ηγουμενον [24υ] και διεσπαρη πας ο λαος εκ σικιμων και απηλθεν εκαστος εις το σκηνωμα αυτου και κατεκρατησεν ροβοαμ και απηλθεν και ανεβη επι το αρμα αυτου και εισηλθεν εις ιερουσαλημ και πορευονται οπισω αυτου παν σκηπτρον ιουδα και παν σκηπτρον βενιαμιν [24ξ] και εγενετο ενισταμενον του ενιαυτου και συνηθροισεν ροβοαμ παντα ανδρα ιουδα και βενιαμιν και ανεβη του πολεμειν προς ιεροβοαμ εις σικιμα [24ψ] και εγενετο ρημα κυριου προς σαμιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον των ροβοαμ βασιλει ιουδα και προς παντα τον οικον ιουδα και βενιαμιν και προς το καταλειμμα του λαου λεγων ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε προς τους αδελφους υμων υιους ισραηλ αναστρεφετε εκαστος εις τον οικον αυτου οτι παρ' εμου γεγονεν το ρημα τουτο [24ζ] και ηκουσαν του λογου κυριου και ανεσχον του πορευθηναι κατα το ρημα κυριου
- 25 και οικοδομησεν ιεροβοαμ την σικιμα την εν ορει εφραιμ και κατοκει εν αυτη και εξηλθεν εκειθεν και οικοδομησεν την φανουηλ.
- 26 και ειπεν ιεροβοαμ εν τη καρδια αυτου ιδου νυν επιστρεψει η βασιλεια εις οικον δαυιδ
- 27 εαν αναβη ο λαος ουτος αναφερειν θυσιας εν οικω κυριου εις ιερουσαλημ και επιστραφησεται καρδια του λαου προς κυριον και κυριον αυτων προς ροβοαμ βασιλευα ιουδα και αποκτεουσιν με
- 28 και εβουλευσατο ο βασιλευς και επορευθη και εποιησεν δυο δαμαλεις χρυσας και ειπεν προς τον λαον ικανουσθω υμιν αναβαινειν εις ιερουσαλημ ιδου θεοi σου ισραηλ οι αναγαγοντες σε εκ γης αιγυπτου
- 29 και εθετο την μιαν εν βαιθηλ και την μιαν εδωκεν εν δαν

30 και εγενετο ο λογος ουτος εις αμαρτιαν και επορευετο ο λαος προ προσωπου της μιας εως δαν
31 και εποιησεν οικους εφ' υψηλων και εποιησεν ιερεις μερος τι εκ του λαου οι ουκ ησαν εκ των υιων λευι
32 και εποιησεν ιεροβοαμ εορτην εν τω μηνι τω ογδοω εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος κατα την εορτην την εν γη ιουδα και ανεβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν εν βαιθηλ του θυειν ταις δαμαλεσιν αις εποιησεν και παρεστησεν εν βαιθηλ τους ιερεις των υψηλων ων εποιησεν
33 και ανεβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν τη πεντεκαιδεκατη ημερα εν τω μηνι τω ογδοω εν τη εορτη η επλασατο απο καρδιας αυτου και εποιησεν εορτην τοις υιοις ισραηλ και ανεβη επι το θυσιαστηριον του επιθυσαι
1 και ιδου ανθρωπος του θεου εξ ιουδα παρεγενετο εν λογω κυριου εις βαιθηλ και ιεροβοαμ εισηκει επι το θυσιαστηριον του επιθυσαι
2 και επεκαλεσεν προς το θυσιαστηριον εν λογω κυριου και ειπεν θυσιαστηριον θυσιαστηριον ταδε λεγει κυριος ιδου υιος τικτεται τω οικω δαυιδ ιωσιας ονομα αυτω και θυσει επι σε τους ιερεις των υψηλων τους επιθυνοντας επι σε και οστα ανθρωπων καυσει επι σε
3 και εδωκεν εν τη ημερα εκεινη τερας λεγων τουτο το ρημα ο ελαλησεν κυριος λεγων ιδου το θυσιαστηριον ρηγγυται και εκχυθησεται η πιστις η επ' αυτω
4 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ιεροβοαμ των λογων του ανθρωπου του θεου του επικαλεσαμενου επι το θυσιαστηριον το εν βαιθηλ και εξετεινεν ο βασιλευς την χειρα αυτου απο του θυσιαστηριου λεγων συλλαβετε αυτον και ιδου εξηρανη η χειρ αυτου ην εξετεινεν επ' αυτον και ουκ ηδυνηθη επιστρεψαι αυτην προς εαυτον
5 και το θυσιαστηριον ερραγη και εξεχυθη η πιστις απο του θυσιαστηριου κατα το τερας ο εδωκεν ο ανθρωπος του θεου εν λογω κυριου
6 και ειπεν ο βασιλευς ιεροβοαμ τω ανθρωπω του θεου δεηθητι του προσωπου κυριου του θεου σου και επιστρεψατω η χειρ μου προς με και εδεηθη ο ανθρωπος του θεου του προσωπου κυριου και επεστρεψεν την χειρα του βασιλεως προς αυτον και εγενετο καθως το προτερον
7 και ελαλησεν ο βασιλευς προς τον ανθρωπον του θεου εισελθε μετ' εμου εις οικον και αριστησον και δωσω σοι δομα
8 και ειπεν ο ανθρωπος του θεου προς τον βασιλεα εαν μοι δωσ το ημισυ του οικου σου ουκ εισελευσομαι μετα σου ουδε μη φαγω αρτον ουδε μη πιω υδωρ εν τω τοπω τουτου
9 οτι ουτως ενετειλατο μοι εν λογω κυριος λεγων μη φαγης αρτον και μη πιης υδωρ και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη
10 και απηλθεν εν οδω αλλη και ουκ ανεστρεψεν εν τη οδω η ηλθεν εν αυτη εις βαιθηλ
11 και προφητης εις πρεσβυτης κατωκει εν βαιθηλ και ερχονται οι υιοι αυτου και διηγησαντο αυτω απαντα τα εργα α εποιησεν ο ανθρωπος του θεου εν τη ημερα εκεινη εν βαιθηλ και τους λογους ους ελαλησεν τω βασιλει και επεστρεψαν το προσωπον του πατρος αυτων
12 και ελαλησεν προς αυτους ο πατηρ αυτων λεγων ποια οδω πεπορευται και δεικνουςιν αυτω οι υιοι αυτου την οδον εν η ανηλθεν ο ανθρωπος του θεου ο ελθων εξ ιουδα
13 και ειπεν τοις υιοις αυτου επισαξατε μοι τον ονον και επεσαξαν αυτω τον ονον και επεβη επ' αυτον
14 και επορευθη κατοπισθεν του ανθρωπου του θεου και ευρεν αυτον καθημενον υπο δρυν και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανθρωπος του θεου ο εληλυθως εξ ιουδα και ειπεν αυτω εγω
15 και ειπεν αυτω δευρο μετ' εμου και φαγε αρτον
16 και ειπεν ου μη δυνωμαι του επιστρεψαι μετα σου ουδε μη φαγομαι αρτον ουδε πιομαι υδωρ εν τω τοπω τουτου
17 οτι ουτως εντεταλται μοι εν λογω κυριος λεγων μη φαγης αρτον εκει και μη πιης υδωρ εκει και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη
18 και ειπεν προς αυτον καγω προφητης ειμι καθως συ και αγγελος λελαληκεν προς με εν ρηματι κυριου λεγων επιστρεψον αυτον προς σεαυτον εις τον οικον σου και φαγετω αρτον και πιετω υδωρ και εψευσατο αυτω
19 και επεστρεψεν αυτον και εφαγεν αρτον και επιεν υδωρ εν τω οικω αυτου
20 και εγενετο αυτων καθημενων επι της τραπεζης και εγενετο λογος κυριου προς τον προφητην τον επιστρεψαντα αυτον
21 και ειπεν προς τον ανθρωπον του θεου τον ηκοντα εξ ιουδα λεγων ταδε λεγει κυριος ανθ' ων παρεπικρανας το ρημα κυριου και ουκ εφυλαξας την εντολην ην ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου
22 και επεστρεψας και εφαγες αρτον και επιες υδωρ εν τω τοπω τουτου ω ελαλησεν προς σε λεγων μη φαγης αρτον και μη πιης υδωρ ου μη εισελθη το σωμα σου εις τον ταφον των πατερων σου
23 και εγενετο μετα το φαγειν αρτον και πιειν υδωρ και επεσαξεν αυτω τον ονον και επεστρεψεν

- 24 και απηλθεν και ευρεν αυτον λεων εν τη οδω και εθανατωσεν αυτον και ην το σωμα αυτου ερριμμενον εν τη οδω και ο ονος ειστηκει παρ' αυτο και ο λεων ειστηκει παρα το σωμα
- 25 και ιδου ανδρες παραπορευομενοι και ειδον το θνησιμιον ερριμμενον εν τη οδω και ο λεων ειστηκει εχομενα του θνησιμιου και εισηλθον και ελαλησαν εν τη πολει ου ο προφητης ο πρεσβυτης κατωκει εν αυτη
- 26 και ηκουσεν ο επιστρεψας αυτον εκ της οδου και ειπεν ο ανθρωπος του θεου ουτος εστιν ος παρεπικρανε το ρημα κυριου
- 28 και επορευθη και ευρεν το σωμα αυτου ερριμμενον εν τη οδω και ο ονος και ο λεων ειστηκεισαν παρα το σωμα και ουκ εφαγεν ο λεων το σωμα του ανθρωπου του θεου και ο υ συνετριψεν τον ονον
- 29 και ηρεν ο προφητης το σωμα του ανθρωπου του θεου και επεθηκεν αυτο επι τον ονον και επεστρεψεν αυτον εις την πολιν ο προφητης του θαψαι αυτον
- 30 εν τω ταφω εαυτου και εκοψαντο αυτον ουαι αδελφε
- 31 και εγενετο μετα το κοινασθαι αυτον και ειπεν τοις υιοις αυτου λεγων εαν αποθανω θαψατε με εν τω ταφω τουτω ου ο ανθρωπος του θεου τεθαπται εν αυτω παρα τα οστα αυτου θετε με ινα σωθωσι τα οστα μου μετα των οστων αυτου
- 32 οτι γινομενον εσται το ρημα ο ελαλησεν εν λογω κυριου επι του θυσιαστηριου του εν βαιθηλ και επι τους οικους τους υψηλους τους εν σαμαρεια
- 33 και μετα το ρημα τουτου ουκ επεστρεψεν ιεροβοαμ απο της κακιας αυτου και επεστρεψεν και εποιησεν εκ μερους του λαου ιερεις υψηλων ο βουλομενος πληρου την χειρα αυτου και εγινετο ιερεις εις τα υψηλα
- 34 και εγενετο το ρημα τουτου εις αμαρτιαν τω οικω ιεροβοαμ και εις ολεθρον και εις αφανισμον απο προσωπου της γης
- 21 και ροβοαμ υιος σαλωμων εβασιλευσεν επι ιουδα υιος τεσσαρακοντα και ενος ενιαυτων ροβοαμ εν τω βασιλευειν αυτον και δεκα επτα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ τη πολει ην εξελεξατο κυριος θεσθαι το ονομα αυτου εκει εκ πασων φυλων του ισραηλ και το ονομα της μητρος αυτου νααμα η αμμανιτις
- 22 και εποιησεν ροβοαμ το πονηρον ενωπιον κυριου και παρεξηλωσεν αυτον εν πασιν οις εποιησαν οι πατερες αυτου και εν ταις αμαρτιας αυτων αις ημαρτον
- 23 και ωκοδομησαν εαυτοις υψηλα και στηλας και αλση επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω παντος ξυλου συσκιου
- 24 και συνδεσμος εγενηθη εν τη γη και εποιησαν απο παντων των βδελυγματων των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ
- 25 και εγενετο εν τω ενιαυτω τω πεμπτω βασιλευοντος ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ
- 26 και ελαβεν παντας τους θησαυρους οικου κυριου και τους θησαυρους οικου του βασιλευς και τα δορατα τα χρυσα α ελαβεν δαυιδ εκ χειρος των παιδων αδρααζαρ βασιλευς σουβα και εισηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ τα παντα ελαβεν οπλα τα χρυσα
- 27 και εποιησεν ροβοαμ ο βασιλευς οπλα χαλκα αντ' αυτων και επεθεντο επ' αυτον οι ηγουμενοι των παρατρεχοντων οι φυλασσοντες τον πυλωνα οικου του βασιλευς
- 28 και εγενετο οτε εισεπορευετο ο βασιλευς εις οικον κυριου και ηρον αυτα οι παρατρεχοντες και απηρειδοντο αυτα εις το θεε των παρατρεχοντων
- 29 και τα λοιπα των λογων ροβοαμ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
- 30 και πολεμος ην ανα μεσον ροβοαμ και ανα μεσον ιεροβοαμ πασας τας ημερας
- 31 και εκοιμηθη ροβοαμ μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβιου υιος αυτου αντ' αυτου
- 1 και εν τω οκτωκαιδεκατω ετει βασιλευοντος ιεροβοαμ υιου ναβατ βασιλευει αβιου υιος ροβοαμ επι ιουδα
- 2 και εξ ετη εβασιλευσεν και ονομα της μητρος αυτου μααχα θυγατηρ αβεσσαλωμ
- 3 και επορευθη εν ταις αμαρτιας του πατρος αυτου αις εποιησεν ενωπιον αυτου και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετα κυριου θεου αυτου ως η καρδια δαυιδ του πατρος αυτου
- 4 οτι δια δαυιδ εδωκεν αυτω κυριος καταλειμμα ινα στηση τεκνα αυτου μετ' αυτον και στηση την ιερουσαλημ
- 5 ως εποιησεν δαυιδ το ευθεσ ενωπιον κυριου ουκ εξεκλινεν απο παντων ων ενετειλατο αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου
- 7 και τα λοιπα των λογων αβιου και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και πολεμος ην ανα μεσον αβιου και ανα μεσον ιεροβοαμ

8 και εκοιμηθη αβιου μετα των πατερων αυτου εν τω εικοστω και τεταρτω ετει του ιεροβοαμ και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ασα υιος αυτου αντ' αυτου

9 εν τω ενιαυτω τω τεταρτω και εικοστω του ιεροβοαμ βασιλεως ισραηλ βασιλευει ασα επι ιουδαν

10 και τεσσαρακοντα και εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ανα θυγατηρ αβεσσαλωμ

11 και εποιησεν ασα το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου

12 και αφειλεν τας τελετας απο της γης και εξαπεστειλεν παντα τα επιτηδευματα α εποιησαν οι πατερες αυτου

13 και την ανα την μητερα αυτου μετεστησεν του μη ειναι ηγουμενη καθως εποιησεν συνοδον εν τω αλσει αυτης και εξεκοψεν ασα τας καταδυσεις αυτης και ενεπρησεν πυρι εν τω χειμαρρω κεδρων

14 τα δε υψηλα ουκ εξηρεν πλην η καρδια ασα ην τελεια μετα κυριου πασας τας ημερας αυτου

15 και εισηνεγκεν τους κιονας του πατρος αυτου και τους κιονας αυτου εισηνεγκεν εις τον οικον κυριου αργυρους και χρυσους και σκευη

16 και πολεμος ην ανα μεσον ασα και ανα μεσον βαασα βασιλεως ισραηλ πασας τας ημερας

17 και ανεβη βαασα βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη ειναι εκπορευομενον και εισπορευομενον τω ασα βασιλει ιουδα

18 και ελαβεν ασα το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν τοις θησαυροις του οικου του βασιλεως και εδωκεν αυτα εις χειρας παιδων αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ο βασιλευς ασα προς υιον αδερ υιον ταβερεμμαν υιου αζιν βασιλεως συριας του κατοικουντος εν δαμασκω λεγων

19 διαθου διαθηκην ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του πατρος μου και του πατρος σου ιδου εξαπεσταλκα σοι δωρα αργυριον και χρυσιον δευρο διασκεδασον την διαθηκην σου την προς βαασα βασιλεια ισραηλ και αναβησεται απ' εμου

20 και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους αρχοντας των δυναμεων των αυτου ταις πολεσιν του ισραηλ και επαταξεν την αιν και την δαν και την αβελμαα και πασαν την χεζραθ εως πασης της γης νεφθαλι

21 και εγενετο ως ηκουσεν βαασα και διελιπεν του οικοδομειν την ραμα και ανεστρεψεν εις θερσα

22 και ο βασιλευς ασα παρηγγειλεν παντι ιουδα εις αινακιμ και αιρουσιν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α ωκοδομησεν βαασα και ωκοδομησεν εν αυτοις ο βασιλευς ασα παν βουνον βενιαμιν και την σκοπιαν

23 και τα λοιπα των λογων ασα και πασα η δυναστεια αυτου ην εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα πλην εν τω καιρω του γηρωσ αυτου επονεσεν τους ποδας αυτου

24 και εκοιμηθη ασα και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ιωσαφατ υιος αυτου αντ' αυτου

25 και ναδαβ υιος ιεροβοαμ βασιλευει επι ισραηλ εν ετει δευτερω του ασα βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν επι ισραηλ ετη δυο

26 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω του πατρος αυτου και εν ταις αμαρτιας αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ

27 και περιεκαθισεν αυτον βαασα υιος αχια επι τον οικον βελααν και επαταξεν αυτον εν γαβαθων τη των αλλοφυλων και ναδαβ και πας ισραηλ περιεκαθητο επι γαβαθων

28 και εθανατωσεν αυτον βαασα εν ετει τριτω του ασα υιου αβιου βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν

29 και εγενετο ως εβασιλευσεν και επαταξεν τον οικον ιεροβοαμ και ουχ υπελιπετο πασαν πνοην του ιεροβοαμ εως του εξολεθρευσαι αυτον κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου αχια του σιλωνιτου

30 περι των αμαρτιων ιεροβοαμ ως εξημαρτεν τον ισραηλ και εν τω παρωργισμω αυτου ω παρωργισεν τον κυριον θεον του ισραηλ

31 και τα λοιπα των λογων ναδαβ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ

33 και εν τω ετει τω τριτω του ασα βασιλεως ιουδα βασιλευει βαασα υιος αχια επι ισραηλ εν θερσα εικοσι και τεσσαρα ετη

34 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ

1 και εγενετο λογος κυριου εν χειρι ιου υιου ανανι προς βαασα

2 ανθ' ων υψωσα σε απο της γης και εδωκα σε ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και επορευθης εν τη οδω ιεροβοαμ και εξημαρτες τον λαον μου τον ισραηλ του παροργισαι με εν τοις ματαιοις αυτων

3 ιδου εγω εξεγειρω οπισω βαασα και οπισθεν του οικου αυτου και δωσω τον οικον σου ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ

4 τον τεθνηκοτα του βαασα εν τη πολει καταφαγονται αυτον οι κυνες και τον τεθνηκοτα αυτου εν τω πεδιω καταφαγονται αυτον τα πετεινα του ουρανου

5 και τα λοιπα των λογων βαασα και παντα α εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ

6 και εκοιμηθη βαασα μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν θερσα και βασιλευει ηλα υιος αυτου αντ' αυτου εν τω εικοστω ετει βασιλεως ασα

7 και εν χειρι ιου υιου ανανι ελαλησεν κυριος επι βαασα και επι τον οικον αυτου πασαν την κακιαν ην εποιησεν ενωπιον κυριου του παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων αυτου του ειναι κατα τον οικον ιεροβοαμ και υπερ του παταξαι αυτον

8 και ηλα υιος βαασα εβασιλευσεν επι ισραηλ δυο ετη εν θερσα

9 και συνεστρεψεν επ' αυτον ζαμβρι ο αρχων της ημισους της ιππου και αυτος ην εν θερσα πινων μεθυων εν τω οικω ωσα του οικονομου εν θερσα

10 και ειηλθεν ζαμβρι και επαταξεν αυτον και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ' αυτου

11 και εγενηθη εν τω βασιλευσαι αυτον εν τω καθισαι αυτον επι του θρονου αυτου και επαταξεν ολον τον οικον βαασα

12 κατα το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι τον οικον βαασα προς ιου τον προφητην

13 περι πασων των αμαρτιων βαασα και ηλα του υιου αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι κυριον τον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων

14 και τα λοιπα των λογων ηλα και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ

15 και ζαμβρι εβασιλευσεν επτα ημερας εν θερσα και η παρεμβολη ισραηλ επι γαβαθων την των αλλοφυλων

16 και ηκουσεν ο λαος εν τη παρεμβολη λεγοντων συνεστραφη ζαμβρι και παιισεν τον βασιλεα και εβασιλευσαν εν ισραηλ τον αμβρι τον ηγουμενον της στρατιας επι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη εν τη παρεμβολη

17 και ανεβη αμβρι και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ γαβαθων και περιεκαθισαν επι θερσα

18 και εγενηθη ως ειδεν ζαμβρι οτι προκατειλημπται αυτου η πολις και εισπορευεται εις αντρον του οικου του βασιλεως και ενεπυρισεν επ' αυτον τον οικον του βασιλεως εν πυρι και απεθανεν

19 υπερ των αμαρτιων αυτου ων εποιησεν του ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου πορευθηναι εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ

20 και τα λοιπα των λογων ζαμβρι και τας συναψεις αυτου ας συνηψεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ

21 τοτε μεριζεται ο λαος ισραηλ ημισυ του λαου γινεται οπισω θαμνι υιου γωναθ του βασιλευσαι αυτον και το ημισυ του λαου γινεται οπισω αμβρι

22 ο λαος ο ων οπισω αμβρι υπερεκρατησεν τον λαον τον οπισω θαμνι υιου γωναθ και απεθανεν θαμνι και ιωραμ ο αδελφος αυτου εν τω καιρω εκεινω και εβασιλευσεν αμβρι μετα θαμνι

23 εν τω ετει τω τριακοστω και πρωτω του βασιλεως ασα βασιλευει αμβρι επι ισραηλ δωδεκα ετη εν θερσα βασιλευει εξ ετη

24 και εκτησατο αμβρι το ορος το σεμερων παρα σεμηρ του κυριου του ορους δυο ταλαντων αργυριου και οκοδομησεν το ορος και επεκαλεσεν το ονομα του ορους ου οκοδομησεν επι τω ονοματι σεμηρ του κυριου του ορους σαεμηρων

25 και εποιησεν αμβρι το πονηρον ενωπιον κυριου και επονηρευσατο υπερ παντας τους γενομενους εμπροσθεν αυτου

26 και επορευθη εν παση οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι τον κυριον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων

27 και τα λοιπα των λογων αμβρι και παντα α εποιησεν και η δυναστεια αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ

- 28 και εκοιμηθη αμβρι μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν σαμαρεια και βασιλευει *αχααβ* υιος αυτου αντ' αυτου [28α] και εν τω ενιαυτω τω ενδεκατω του αμβρι βασιλευει ιωσαφατ υιος *ασα* ετων τριακοντα και πεντε εν τη βασιλεια αυτου και εικοσι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου *γαζουβα* θυγατηρ *σελει* [28β] και επορευθη εν τη οδω *ασα* του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν απ' αυτης του ποιειν το ευθεσ ενωπιον κυριου πλην των υψηλων ουκ εξηραν εθουν εν τοις υψηλοις και εθυμιων [28γ] και *α* συνεθετο ιωσαφατ και *πασα* η δυναστεια ην εποιησεν και ους επολεμησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλευων ιουδα [28δ] και τα λοιπα των συμπλοκων *ας* επεθεντο εν ταις ημεραις *ασα* του πατρος αυτου εξηραν απο της γης [28ε] και βασιλευς ουκ ην εν συρια *νασιβ* [28φ] και ο βασιλευς *ιωσαφατ* εποιησεν ναυν εις θαρσις πορευεσθαι εις σωφρ επι το χρυσιον και ουκ επορευθη οτι συνετριβη η ναυς εν *γασιωναβαρ* [28γ] τοτε ειπεν ο βασιλευς *ισραηλ* προς *ιωσαφατ* εξαποστελω τους παιδαξ σου και τα παιδαρια μου εν τη νηι και ουκ εβουλετο *ιωσαφατ* [28η] και εκοιμηθη *ιωσαφατ* μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει *δαυιδ* και εβασιλευσεν *ιωραμ* υιος αυτου αντ' αυτου
- 29 εν ετει δευτερω τω *ιωσαφατ* βασιλευει *αχααβ* υιος αμβρι εβασιλευσεν επι *ισραηλ* εν *σαμαρεια* εικοσι και δυο ετη
- 30 και εποιησεν *αχααβ* το πονηρον ενωπιον κυριου επονηρευσατο υπερ παντας τους εμπροσθεν αυτου
- 31 και ουκ ην αυτο ικανον του πορευεσθαι εν ταις αμαρτιαις ιεροβοαμ υιου *ναβατ* και ελαβεν γυναικα την *ιεζαβελ* θυγατερα *ιεθεβααλ* βασιλεως *σιδωνιων* και επορευθη και εδουλευσεν τω *βααλ* και προσεκυνησεν αυτω
- 32 και εστησεν θυσιαστηριον τω *βααλ* εν οικω των προσοχθισματων αυτου ον ωκοδομησεν εν *σαμαρεια*
- 33 και εποιησεν *αχααβ* αλσος και προσεθηκεν *αχααβ* του ποιησαι παροργισματα του παροργισαι την ψυχην αυτου του εξολεθρευθηναι εκακοποιησεν υπερ παντας τους βασιλεις *ισραηλ* τους γενομενους εμπροσθεν αυτου
- 34 εν ταις ημεραις αυτου ωκοδομησεν *αχιλ* ο *βαιθηλιτης* την *ιεριχω* εν τω *αβιρων* τω πρωτοτοκω αυτου εθεμελιωσεν αυτην και τω *σεγουβ* τω νεωτερω αυτου επεστησεν θυρας αυτης κατα το ρημα κυριου ο *ελαλησεν* εν χειρι ιησου υιου *ναυη*
- 1 και ειπεν ηλιου ο προφητης ο θεσβιτης εκ θεσβων της *γαλααδ* προς *αχααβ* *ζη* κυριος ο θεος των δυναμεων ο θεος *ισραηλ* ω παρεστην ενωπιον αυτου ει εσται τα ετη ταυτα *δρ* οσος και νετος οτι ει μη δια στοματος λογου μου
- 2 και εγενετο ρημα κυριου προς ηλιου
- 3 πορευου εντευθεν κατα ανατολας και κρυβηθι εν τω *χειμαρρω χορραθ* του επι προσωπου του *ιορδανου*
- 4 και εσται εκ του *χειμαρρου* πιεσαι υδωρ και τοις κοραξιν εντελουμαι διατρεφειν σε εκει
- 5 και εποιησεν ηλιου κατα το ρημα κυριου και εκαθισεν εν τω *χειμαρρω χορραθ* επι προσωπου του *ιορδανου*
- 6 και οι κορακες εφερον αυτω αρτους το πρωι και κρεα το δευλησ και εκ του *χειμαρρου* επινεν υδωρ
- 7 και εγενετο μετα ημερας και εξηρανθη ο *χειμαρρους* οτι ουκ εγενετο νετος επι της γης
- 8 και εγενετο ρημα κυριου προς ηλιου
- 9 *αναστηθι* και πορευου εις *σαρεπτα* της *σιδωνιας* ιδου εντεταλμαι εκει γυναικι *χηρα* του διατρεφειν σε
- 10 και *ανεστη* και επορευθη εις *σαρεπτα* εις τον *πυλωνα* της *πολεως* και ιδου εκει *γυνη* *χηρα* συνελεγεν *ξυλα* και εβοησεν οπισω αυτης ηλιου και ειπεν αυτη *λαβε* *δη* *μοι* *ολιγον* υδωρ εις *αγγος* και *πιομαι*
- 11 και επορευθη *λαβειν* και εβοησεν οπισω αυτης ηλιου και ειπεν *λημψη* *δη* *μοι* *ψωμον* *αρτου* εν τη *χειρι* σου
- 12 και ειπεν η *γυνη* *ζη* κυριος ο θεος σου ει εστιν *μοι* *εγκρυφια* *αλλ'* η *οσον* *δραξ* *αλευρου* εν τη *υδρια* και *ολιγον* *ελαιον* εν τω *καψακη* και *ιδου* *εγω* *συλλεγω* *δυο* *ξυλαρια* και ει *σελευσομαι* και *ποιησω* αυτο *εμαυτη* και *τοις* *τεκνοις* *μου* και *φαγομεθα* και *αποθανουμεθα*
- 13 και ειπεν προς αυτην ηλιου *θαρσει* *εισελθε* και *ποιησον* κατα το ρημα σου *αλλα* *ποιησον* *εμοι* *εκειθεν* *εγκρυφιαν* *μικρον* εν *πρωτοις* και *εξοισεις* *μοι* *σαυτη* *δε* και *τοις* *τεκνοις* σου *ποιησεις* *επ'* *εσχατου*
- 14 οτι *ταδε* *λεγει* κυριος η *υδρια* του *αλευρου* ουκ εκλειψει και ο *καψακης* του *ελαιου* ουκ ελαττονησει εως ημερας του *δουνα* κυριον τον *νετον* επι της γης
- 15 και επορευθη η *γυνη* και εποιησεν και ησθιεν αυτη και αυτοξ και τα *τεκνα* αυτης
- 16 και η *υδρια* του *αλευρου* ουκ εξελιπεν και ο *καψακης* του *ελαιου* ουκ ελαττονωθη κατα το ρημα κυριου ο *ελαλησεν* εν χειρι ηλιου
- 17 και εγενετο μετα ταυτα και ηρρωστησεν ο υιος της *γυναικος* της *κυριας* του *οικου* και ην η *αρρωστια* αυτου *κραταια* *σφοδρα* εως ου ουχ υπελειφθη εν αυτω *πνευμα*

- 18 και ειπεν προς ηλιου τι εμοι και σοι ανθρωπε του θεου εισηλθες προς με του αναμνησαι τας αδικιας μου και θανατωσαι τον υιον μου
- 19 και ειπεν ηλιου προς την γυναικα δος μοι τον υιον σου και ελαβεν αυτον εκ του κολπου αυτης και ανηνεγκεν αυτον εις το υπερωον εν ω αυτος εκαθητο εκει και εκοιμισεν αυτον επι της κλινης αυτου
- 20 και ανεβησεν ηλιου και ειπεν οιμμοι κυριε ο μαρτυς της χηρας μεθ' ης εγω κατοικω μετ' αυτης συ κεκακωκας του θανατωσαι τον υιον αυτης
- 21 και ενεφουσησεν τω παιδαριω τρις και επεκαλεσατο τον κυριον και ειπεν κυριε ο θεος μου επιστραφητω δη η ψυχη του παιδαριου τουτου εις αυτον
- 22 και εγενετο ουτως και ανεβησεν το παιδαριον
- 23 και κατηγαγεν αυτον απο του υπερωου εις τον οικον και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου και ειπεν ηλιου βλεπε ζη ο υιος σου
- 24 και ειπεν η γυνη προς ηλιου ιδου εγνωκα οτι ανθρωπος θεου ει συ και ρημα κυριου εν στοματι σου αληθινον
- 1 και εγενετο μεθ' ημερας πολλας και ρημα κυριου εγενετο προς ηλιου εν τω ενιαυτω τω τριτω λεγων πορευθητι και οφθητι τω αχααβ και δωσω νετον επι προσωπον της γης
- 2 και επορευθη ηλιου του οφθησαι τω αχααβ και η λιμος κραταια εν σαμαρια
- 3 και εκαλεσεν αχααβ τον αβδιου τον οικονομον και αβδιου ην φοβουμενος τον κυριον σφοδρα
- 4 και εγενετο εν τω τυπτειν την ιεζαβελ τους προφητας κυριου και ελαβεν αβδιου εκατον ανδρας προφητας και εκρυπεν αυτους κατα πεντηκοντα εν σπηλαιω και διετρεφεν αυτους εν αρτω και υδατι
- 5 και ειπεν αχααβ προς αβδιου δευρο και διελθωμεν επι την γην επι πηγας των υδατων και επι χειμαρρους εαν πως ευρωμεν βοτανην και περιποιησωμεθα ιππους και ημιονους και ουκ εξολοθρευθησονται απο των κτηνων
- 6 και εμερισαν εαυτοις την οδον του διελθειν αυτην αχααβ επορευθη εν οδω μια μονος και αβδιου επορευθη εν οδω αλλη μονος
- 7 και ην αβδιου εν τη οδω μονος και ηλθεν ηλιου εις συναντησιν αυτου μονος και αβδιου εσπευσεν και επεσεν επι προσωπον αυτου και ειπεν ει συ ει αυτος κυριε μου ηλιου
- 8 και ειπεν ηλιου αυτω εγω πορευου λεγε τω κυριω σου ιδου ηλιου
- 9 και ειπεν αβδιου τι ημαρτηκα οτι διδως τον δουλον σου εις χειρα αχααβ του θανατωσαι με
- 10 ζη κυριος ο θεος σου ει εστιν εθνος η βασιλεια ου ουκ απεσταλκεν ο κυριος μου ζητειν σε και ειπον ουκ εστιν και ενεπηρσεν την βασιλειαν και τας χωρας αυτης οτι ουχ ευρηκεν σε
- 11 και νυν συ λεγεις πορευου αναγγελλε τω κυριω σου ιδου ηλιου
- 12 και εσται εαν εγω απελθω απο σου και πνευμα κυριου αρει σε εις γην ην ουκ οίδα και εισελευσομαι απαγγελισαι τω αχααβ και αποκτενει με και ο δουλος σου εστιν φοβουμενος τον κυριον εκ νεοτητος αυτου
- 13 η ουκ απηγγελη σοι τω κυριω μου οια πεποιηκα εν τω αποκτειναι ιεζαβελ τους προφητας κυριου και εκρυψα απο των προφητων κυριου εκατον ανδρας ανα πεντηκοντα εν σπηλαιω και εθρεψα εν αρτοις και υδατι
- 14 και νυν συ λεγεις μοι πορευου λεγε τω κυριω σου ιδου ηλιου και αποκτενει με
- 15 και ειπεν ηλιου ζη κυριος των δυναμεων ω παρεστην ενωπιον αυτου οτι σημερον οφθησομαι αυτω
- 16 και επορευθη αβδιου εις συναντησιν τω αχααβ και απηγγειλεν αυτω και εξεδραμεν αχααβ και επορευθη εις συναντησιν ηλιου
- 17 και εγενετο ως ειδεν αχααβ τον ηλιου και ειπεν αχααβ προς ηλιου ει συ ει αυτος ο διαστρεφων τον ισραηλ
- 18 και ειπεν ηλιου ου διαστρεφω τον ισραηλ οτι αλλ' η συ και ο οικος του πατρος σου εν τω καταλιμπανειν υμας τον κυριον θεον υμων και επορευθησ οπισω των βααλιμ
- 19 και νυν αποστειλον συναθροισον προς με παντα ισραηλ εις ορος το καρμηλιον και τους προφητας της αισχυνης τετρακοσιους και πεντηκοντα και τους προφητας των αλσων τετρακοσιους εσθιοντας τραπεζαν ιεζαβελ
- 20 και απεστειλεν αχααβ εις παντα ισραηλ και επισυνηγαγεν παντας τους προφητας εις ορος το καρμηλιον
- 21 και προσηγαγεν ηλιου προς παντας και ειπεν αυτοις ηλιου εως ποτε υμεις χωλανειτε επ' αμφοτεραις ταις ιγνυαις ει εστιν κυριος ο θεος πορευεσθε οπισω αυτου ει δε ο βααλ αυτος πορευεσθε οπισω αυτου και ουκ απεκριθη ο λαος λογον

- 22 και ειπεν ηλιου προς τον λαον εγω υπολελειμμαι προφητης του κυριου μονωτατος και οι προφηται του βααλ τετρακοσιοι και πενηκοντα ανδρες και οι προφηται του αλσους τετρακοσιοι
- 23 δοτωσαν ημιν δυο βοας και εκλεξασθωσαν εαυτους τον ενα και μελισατωσαν και επιθετωσαν επι των ξυλων και πυρ μη επιθετωσαν και εγω ποιησω τον βουν τον αλλον και πυρ ου μη επιθω
- 24 και βοατε εν ονοματι θεου υμων και εγω επικαλεσομαι εν ονοματι κυριου του θεου μου και εσται ο θεος ος εαν επακουση εν πυρι ουτος θεος και απεκριθησαν πας ο λαος και ειπον καλον το ρημα ο ελαλησας
- 25 και ειπεν ηλιου τοις προφηταις της αισχυνης εκλεξασθε εαυτους τον μοσχον τον ενα και ποιησατε πρωτοι οτι πολλοι υμεις και επικαλεσασθε εν ονοματι θεου υμων και πυρ μη επιθητε
- 26 και ελαβον τον μοσχον και εποιησαν και επεκαλουντο εν ονοματι του βααλ εκ πρωιθεν εως μεσημβριας και ειπον επακουσον ημων ο βααλ επακουσον ημων και ουκ ην φωνη και ουκ ην ακροασις και διετρεχον επι του θυσιαστηριου ου εποιησαν
- 27 και εγενετο μεσημβρια και εμυκτηρισεν αυτους ηλιου ο θεσβιτης και ειπεν επικαλεισθε εν φωνη μεγαλη οτι θεος εστιν οτι αδολεσγια αυτο εστιν και αμα μηποτε χρηματιζει αυτος η μηποτε καθευδει αυτος και εξαναστησεται
- 28 και επεκαλουντο εν φωνη μεγαλη και κατετεμοντο κατα τον εθισμον αυτων εν μαχαιραις και σειρομασταις εως εκχυσεως αιματος επ' αυτους
- 29 και επροφητευον εως ου παρηλθεν το δειλινον και εγενετο ως ο καιρος του αναβηαι την θυσιαν και ουκ ην φωνη και ελαλησεν ηλιου ο θεσβιτης προς τους προφητας των προσοχθισματων λεγων μεταστητε απο του νυν και εγω ποιησω το ολοκαυτωμα μου και μετεστησαν και απηλθον
- 30 και ειπεν ηλιου προς τον λαον προσαγαγετε προς με και προσηγαγεν πας ο λαος προς αυτον
- 31 και ελαβεν ηλιου δωδεκα λιθους κατ' αριθμον φυλων του ισραηλ ως ελαλησεν κυριος προς αυτον λεγων ισραηλ εσται το ονομα σου
- 32 και ωκοδομησεν τους λιθους εν ονοματι κυριου και ιασατο το θυσιαστηριον το κατεσκαμμενον και εποιησεν θαλαα χωρουσαν δυο μετρητας σπερματος κυκλοθεν του θυσιαστηριου
- 33 και εστοιβασεν τας σχιδακας επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν και εμελισεν το ολοκαυτωμα και επεθηκεν επι τας σχιδακας και εστοιβασεν επι το θυσιαστηριον
- 34 και ειπεν λαβετε μοι τεσσαρας υδριας υδατος και επιχεετε επι το ολοκαυτωμα και επι τας σχιδακας και εποιησαν ουτως και ειπεν δευτερωσατε και εδευτερωσαν και ειπεν τριισωσατε και ετρισσευσαν
- 35 και διεπορευετο το υδωρ κυκλω του θυσιαστηριου και την θαλαα επλησαν υδατος
- 36 και ανεβησεν ηλιου εις τον ουρανον και ειπεν κυριε ο θεος αβρααμ και ισαακ και ισραηλ επακουσον μου κυριε επακουσον μου σημερον εν πυρι και γνωτωσαν πας ο λαος ουτος οτι συ ει κυριος ο θεος ισραηλ καγω δουλος σου και δια σε πεποιηκα τα εργα ταυτα
- 37 επακουσον μου κυριε επακουσον μου εν πυρι και γνωτω ο λαος ουτος οτι συ ει κυριος ο θεος και συ εστρεψας την καρδιαν του λαου τουτου οπισω
- 38 και επεσεν πυρ παρα κυριου εκ του ουρανου και κατεφαγεν το ολοκαυτωμα και τας σχιδακας και το υδωρ το εν τη θαλαα και τους λιθους και τον χουν εξελιξεν το πυρ
- 39 και επεσεν πας ο λαος επι προσωπον αυτων και ειπον αληθως κυριος εστιν ο θεος αυτος ο θεος
- 40 και ειπεν ηλιου προς τον λαον συλλαβετε τους προφητας του βααλ μηθεις σωθητω εξ αυτων και συνελαβον αυτους και καταγει αυτους ηλιου εις τον χειμαρρον κισων και εσφαξεν αυτους εκει
- 41 και ειπεν ηλιου τω αχααβ αναβηθι και φαγε και πιε οτι φωνη των ποδων του νετου
- 42 και ανεβη αχααβ του φαγειν και πιειν και ηλιου ανεβη επι τον καρμηλον και εκυψεν επι την γην και εθηκεν το προσωπον εαυτου ανα μεσον των γονατων εαυτου
- 43 και ειπεν τω παιδαριω αυτου αναβηθι και επιβλεψον οδον της θαλασσης και επεβλεψεν το παιδαριον και ειπεν ουκ εστιν ουθεν και ειπεν ηλιου και συ επιστρεψον επτακι και επεστρεψεν το παιδαριον επτακι
- 44 και εγενετο εν τω εβδομο και ιδου νεφελη μικρα ως ιχνος ανδρος αναγουσα υδωρ και ειπεν αναβηθι και ειπον τω αχααβ ζευξον το αρμα σου και καταβηθι μη καταλαβη σε ο νετος
- 45 και εγενετο εως ωδε και ωδε και ο ουρανός συνεσκοτασεν νεφελαις και πνευματι και εγενετο νετος μεγας και εκλαιεν και επορευετο αχααβ εις ιερσαελ

46 και χειρ κυριου επι τον ηλιου και συνεσφιγξεν την οσφυν αυτου και ετρεχεν εμπροσθεν αχααβ εως ιεζραελ
1 και ανηγγειλεν αχααβ τη ιεζαβελ γυναικι αυτου παντα α εποιησεν ηλιου και ως απεκτεινεν τους προφητας εν ρομφαια
2 και απεστειλεν ιεζαβελ προς ηλιου και ειπεν ει συ ει ηλιου και εγω ιεζαβελ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθει οτι ταυτην την ωραν αυριον θησομαι την ψυχην σου κ
αθως ψυχην ενος εξ αυτων
3 και εφοβηθη ηλιου και ανεστη και απηλθεν κατα την ψυχην εαυτου και ερχεται εις βηρσαβεε την ιουδα και αφηκεν το παιδαριον αυτου εκει
4 και αυτος επορευθη εν τη ερημω οδον ημερας και ηλθεν και εκαθισεν υπο ραθμ εν και ητησατο την ψυχην αυτου αποθανειν και ειπεν ικανουσθω νυν λαβε δη την ψυχην μου
απ' εμου κυριε οτι ου κρεισσων εγω ειμι υπερ τους πατερας μου
5 και εκοιμηθη και υπνωσεν εκει υπο φυτον και ιδου τις ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστηθι και φαγε
6 και επεβλεψεν ηλιου και ιδου προς κεφαλης αυτου εγκρυφιας ολυριτης και καψακης υδατος και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επιστρεψας εκοιμηθη
7 και επεστρεψεν ο αγγελος κυριου εκ δευτερου και ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστα φαγε οτι πολλη απο σου η οδος
8 και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επορευθη εν τη ισχυι της βρωσεως εκεινης τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας εως ορους χωρηβ
9 και εισηλθεν εκει εις το σπηλαιον και κατελυσεν εκει και ιδου ρημα κυριου προς αυτον και ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου
10 και ειπεν ηλιου ζηλων εξηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον σε οι υιοι ισραηλ τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν και τους προφητας σου απεκτειναν εν ρομφαια κ
αι υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουσι την ψυχην μου λαβειν αυτην
11 και ειπεν εξελευση αυριον και στηση ενωπιον κυριου εν τω ορει ιδου παρελευσεται κυριος και πνευμα μεγα κραταιον διαλυον ορη και συντριβον πετρας ενωπιον κυριου ουκ
εν τω πνευματι κυριος και μετα το πνευμα συσσεισμος ουκ εν τω συσσεισμω κυριος
12 και μετα τον συσσεισμον πυρ ουκ εν τω πυρι κυριος και μετα το πυρ φωνη αυρας λεπτης κακει κυριος
13 και εγενετο ως ηκουσεν ηλιου και επεκαλυψεν το προσωπον αυτου εν τη μηλωτη εαυτου και εξηλθεν και εστη υπο το σπηλαιον και ιδου προς αυτον φωνη και ειπεν τι συ εντ
αυθα ηλιου
14 και ειπεν ηλιου ζηλων εξηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον την διαθηκην σου οι υιοι ισραηλ τα θυσιαστηρια σου καθειλαν και τους προφητας σου απεκτειναν ε
ν ρομφαια και υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουσι την ψυχην μου λαβειν αυτην
15 και ειπεν κυριος προς αυτον πορευου αναστρεφε εις την οδον σου και ηξεις εις την οδον ερημου δαμασκου και χρισεις τον αζαηλ εις βασιλεια της συριας
16 και τον ιου υιον ναμεσσι χρισεις εις βασιλεια επι ισραηλ και τον ελισαιε υιον σαφατ απο αβελμαουλα χρισεις εις προφητην αντι σου
17 και εσται τον σωζομενον εκ ρομφαιας αζαηλ θανατωσει ιου και τον σωζομενον εκ ρομφαιας ιου θανατωσει ελισαιε
18 και καταλειψεις εν ισραηλ επτα χιλιαδας ανδρων παντα γονατα α ουκ ωκλασαν γονυ τω βααλ και παν στομα ο ου προσεκυνησεν αυτω
19 και απηλθεν εκειθεν και ευρισκει τον ελισαιε υιον σαφατ και αυτος ηροτρια εν βουσιν δωδεκα ζευγη βοων ενωπιον αυτου και αυτος εν τοις δωδεκα και επηλθεν επ' αυτον κα
ι επερριψε την μηλωτην αυτου επ' αυτον
20 και κατελιπεν ελισαιε τας βοας και κατεδραμεν οπισω ηλιου και ειπεν καταφιλησω τον πατερα μου και ακολουθησω οπισω σου και ειπεν ηλιου αναστρεφε οτι πεποιηκα σοι
21 και ανεστρεψεν εξοπισθεν αυτου και ελαβεν τα ζευγη των βοων και εθυσεν και ηψησεν αυτα εν τοις σκευεσι των βοων και εδωκεν τω λαω και εφαγον και ανεστη και επορευ
θη οπισω ηλιου και ελειτουργει αυτω
1 και αμπελων εις ην τω ναβουθαι τω ιεζραηλιτη παρα τω αλω αχααβ βασιλεως σαμαρειας
2 και ελαλησεν αχααβ προς ναβουθαι λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου και εσται μοι εις κηπον λαχανων οτι εγγιον ουτος τω οικω μου και δωσω σοι αμπελωνα αλλον αγαθον υ
περ αυτον ει δε αρεσκει ενωπιον σου δωσω σοι αργυριον ανταλλαγμα του αμπελωνος σου τουτου και εσται μοι εις κηπον λαχανων
3 και ειπεν ναβουθαι προς αχααβ μη μοι γενοιτο παρα θεου μου δουναι κληρονομιαν πατερων μου σοι
4 και εγενετο το πνευμα αχααβ τεταραγμενον και εκοιμηθη επι της κλινης αυτου και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου και ουκ εφαγεν αρτον
5 και εισηλθεν ιεζαβελ η γυνη αυτου προς αυτον και ελαλησεν προς αυτον τι το πνευμα σου τεταραγμενον και ουκ ει συ εσθιων αρτον

- 6 και ειπεν προς αυτην οτι ελαλησα προς ναβουθαι τον ιεζραηλιτην λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου αργυριου ει δε βουλει δωσω σοι αμπελωνα αλλον αντ' αυτου και ειπεν ου δωσω σοι κληρονομιαν πατερων μου
- 7 και ειπεν προς αυτον ιεζαβελ η γυνη αυτου συ νυν ουτως ποιεις βασιλεια επι ισραηλ αναστηθι φαγε αρτον και σαυτου γενου εγω δωσω σοι τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου
- 8 και εγραψεν βιβλιον επι τω ονοματι αχααβ και εσφραγισατο τη σφραγιδι αυτου και απεστειλεν το βιβλιον προς τους πρεσβυτερους και τους ελευθερους τους κατοικουντας μετα ναβουθαι
- 9 και εγεγραπτο εν τοις βιβλίοις λεγων νηστευσατε νηστειαν και καθισατε τον ναβουθαι εν αρχη του λαου
- 10 και εγκαθισατε δυο ανδρας υιους παρανομων εξ εναντιας αυτου και καταμαρτυρησατωσαν αυτου λεγοντες ηυλογησεν θεον και βασιλεια και εξαγαγετωσαν αυτον και λιθοβολησατωσαν αυτον και αποθανετω
- 11 και εποιησαν οι ανδρες της πολεως αυτου οι πρεσβυτεροι και οι ελευθεροι οι κατοικουντες εν τη πολει αυτου καθα απεστειλεν προς αυτους ιεζαβελ καθα γεγραπται εν τοις βιβλίοις οις απεστειλεν προς αυτους
- 12 εκαλεσαν νηστειαν και εκαθισαν τον ναβουθαι εν αρχη του λαου
- 13 και ηλθον δυο ανδρες υιοι παρανομων και εκαθισαν εξ εναντιας αυτου και κατεμαρτυρησαν αυτου λεγοντες ηυλογηκας θεον και βασιλεια και εξηγαγον αυτον εξω της πολεως και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις και απεθανεν
- 14 και απεστειλαν προς ιεζαβελ λεγοντες λελιθοβοληται ναβουθαι και τεθνηκεν
- 15 και εγενετο ως ηκουσεν ιεζαβελ και ειπεν προς αχααβ αναστα κληρονομει τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου ος ουκ εδωκεν σοι αργυριου οτι ουκ εστιν ναβουθαι ζων οτι τεθνηκεν
- 16 και εγενετο ως ηκουσεν αχααβ οτι τεθνηκεν ναβουθαι ο ιεζραηλιτης και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εγενετο μετα ταυτα και ανεστη και κατεβη αχααβ εις τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου κληρονομησαι αυτον
- 17 και ειπεν κυριος προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων
- 18 αναστηθι και καταβηθι εις απαντην αχααβ βασιλευς ισραηλ του εν σαμαρεια ιδου ουτος εν αμπελωνι ναβουθαι οτι καταβεβηκεν εκει κληρονομησαι αυτον
- 19 και λαλησεις προς αυτον λεγων ταδε λεγει κυριος ως συ εφονευσας και εκληρονομησας δια τουτο ταδε λεγει κυριος εν παντι τοπω ω ελειξαν αι υες και οι κυνες το αιμα ναβουθαι εκει λειξουσιν οι κυνες το αιμα σου και αι πορναι λουσονται εν τω αιματι σου
- 20 και ειπεν αχααβ προς ηλιου ει ευρηκας με ο εχθρος μου και ειπεν ευρηκα διοτι ματην πεπρασαι ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου παροργισαι αυτον
- 21 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε κακα και εκκαυσω οπισω σου και εξολεθρευσω του αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλειμμενον εν ισραηλ
- 22 και δωσω τον οικον σου ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ως τον οικον βαασα υιου αχια περι των παροργισματων ων παρωργισας και εξημαρτες τον ισραηλ
- 23 και τη ιεζαβελ ελαλησεν κυριος λεγων οι κυνες καταφαγονται αυτην εν τω προτειχισματι ιεζραελ
- 24 τον τεθνηκοτα του αχααβ εν τη πολει φαγονται οι κυνες και τον τεθνηκοτα αυτου εν τω πεδιω φαγονται τα πετεινα του ουρανου
- 25 πλην ματαιως αχααβ ως επραθη ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου ως μετεθηκεν αυτον ιεζαβελ η γυνη αυτου
- 26 και εβδελυθη σφοδρα πορευεσθαι οπισω των βδελυγματων κατα παντα α εποιησεν ο αμορραιος ον εξολεθρευσεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ
- 27 και υπερ του λογου ως κατενυγη αχααβ απο προσωπου του κυριου και επορευετο κλαιων και διερρηξεν τον χιτωνα αυτου και εξωσατο σακκον επι το σωμα αυτου και ενηστευσεν και περιεβαλετο σακκον εν τη ημερα η επαταξεν ναβουθαι τον ιεζραηλιτην
- 28 και εγενετο ρημα κυριου εν χειρι δουλου αυτου ηλιου περι αχααβ και ειπεν κυριος
- 29 εωρακας ως κατενυγη αχααβ απο προσωπου μου ουκ επαξω την κακιαν εν ταις ημεραις αυτου αλλ' εν ταις ημεραις του υιου αυτου επαξω την κακιαν
- 1 και συνηθροισεν υιος αδερ πασαν την δυναμιν αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν επι σαμαρειαν και τριακοντα και δυο βασιλεις μετ' αυτου και πας ιππος και αρμα και ανεβησαν και περιεκαθισαν επι σαμαρειαν και επολεμησαν επ' αυτην
- 2 και απεστειλεν προς αχααβ βασιλεια ισραηλ εις την πολιν

3 και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει υιος αδερ το αργυριον σου και το χρυσιον σου εμιν εστιν και αι γυναικες σου και τα τεκνα σου εμα εστιν
4 και απεκριθη ο βασιλευς ισραηλ και ειπεν καθως ελαλησας κυριε βασιλευ σος εγω ειμι και παντα τα εμα
5 και ανεστρεψαν οι αγγελοι και ειπον ταδε λεγει υιος αδερ εγω απεσταλκα προς σε λεγων το αργυριον σου και το χρυσιον σου και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου δωσεις ε
6 μοι
7 οτι ταυτην την ωραν αυριον αποστελω τους παιδας μου προς σε και ερευνησουσιν τον οικον σου και τους οικους των παιδων σου και εσται τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων
8 εφ' α αν επιβαλωσι τας χειρας αυτων και λημψονται
9 και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ παντας τους πρεσβυτερους και ειπεν γνωτε δη και ιδετε οτι κακιαν ουτος ζητει οτι απεσταλκεν προς με περι των γυναικων μου και περι των
10 υιων μου και περι των θυγατερων μου το αργυριον μου και το χρυσιον μου ουκ απεκωλυσα απ' αυτου
11 και ειπαν αυτω οι πρεσβυτεροι και πας ο λαος μη ακουσης και μη θελησης
12 και ειπεν τοις αγγελιοις υιου αδερ λεγετε τω κυριω υμων παντα οσα απεσταλκας προς τον δουλον σου εν πρωτοις ποιησω το δε ρημα τουτο ου δυνησομαι ποιησαι και απηραν
13 οι ανδρες και επεστρεψαν αυτω λογον
14 και ανταπεστειλεν προς αυτον υιος αδερ λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη ει εκποιησει ο χουρσ σαμαρειας ταις αλωπεξιν παντι τω λαω τοις πεζοις μου
15 και απεκριθη ο βασιλευς ισραηλ και ειπεν ικανουσθω μη καυχασθω ο κυρτος ως ο ορθος
16 και εγενετο οτε απεκριθη αυτω τον λογον τουτον πιων ην αυτος και παντες οι βασιλεις μετ' αυτου εν σκηναις και ειπεν τοις παισιν αυτου οικοδομησατε χαρακα και εθεντο χ
17 αρακα επι την πολιν
18 και ιδου προφητης εις προσηλθεν τω βασιλει ισραηλ και ειπεν ταδε λεγει κυριος ει εορακας παντα τον οχλον τον μεγαν τουτον ιδου εγω διδωμι αυτον σημερον εις χειρας σας
19 και γνωση οτι εγω κυριος
20 και ειπεν αχασβ εν τινη και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τοις παιδαριοις των αρχοντων των χωρων και ειπεν αχασβ τις συναψει τον πολεμον και ειπεν συ
21 και επεσκεψατο αχασβ τα παιδαρια των αρχοντων των χωρων και εγενοντο διακοσιοι και τριακοντα και μετα ταυτα επεσκεψατο τον λαον παν υιον δυναμεως εξηκοντα χιλια
22 δας
23 και εξηλθεν μεσημβριας και υιος αδερ πιων μεθων εν σοκχωθ αυτος και οι βασιλεις τριακοντα και δυο βασιλεις συμβοηθοι μετ' αυτου
24 και εξηλθον παιδαρια αρχοντων των χωρων εν πρωτοις και αποστελλουσιν και απαγγελλουσιν τω βασιλει συριας λεγοντες ανδρες εξηληλυθασιν εκ σαμαρειας
25 και ειπεν αυτοις ει εις ειρηνην ουτοι εκπορευονται συλλαβετε αυτους ζωντας και ει εις πολεμον ζωντας συλλαβετε αυτους
26 και μη εξελθατωσαν εκ της πολεως τα παιδαρια αρχοντων των χωρων και η δυναμις οπισω αυτων
27 επαταξεν εκαστος τον παρ' αυτου και εδευτερωσεν εκαστος τον παρ' αυτου και εφυγεν συρια και κατεδιωξεν αυτους ισραηλ και σωζεται υιος αδερ βασιλευς συριας εφ' ιππο
28 υ ιππεως
29 και εξηλθεν βασιλευς ισραηλ και ελαβεν παντας τους ιππους και τα αρματα και επαταξεν πληγην μεγαλην εν συρια
30 και προσηλθεν ο προφητης προς βασιλεια ισραηλ και ειπεν κραταιου και γνωθι και ιδε τι ποιησεις οτι επιστρεφοντος του ενιαυτου υιος αδερ βασιλευς συριας αναβαινει επι σε
31 και οι παιδες βασιλεως συριας ειπον θεος ορειων θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων δια τουτο εκραταιωσεν υπερ ημας εαν δε πολεμησωμεν αυτους κατ' ευθυ ει μη κραταιωσ
32 ομεν υπερ αυτους
33 και το ρημα τουτο ποιησον αποστησον τους βασιλεις εκαστον εις τον τοπον αυτων και θου αντ' αυτων σατραπας
34 και αλλαξομεν σοι δυναμιν κατα την δυναμιν την πεσουσαν απο σου και ιππον κατα την ιππον και αρματα κατα τα αρματα και πολεμησομεν προς αυτους κατ' ευθυ και κρατ
35 αιωσομεν υπερ αυτους και ηκουσεν της φωνης αυτων και εποιησεν ουτως
36 και εγενετο επιστρεψαντος του ενιαυτου και επεσκεψατο υιος αδερ την συριαν και ανεβη εις αφεκα εις πολεμον επι ισραηλ
37 και οι υιοι ισραηλ επεσκεπησαν και παρεγενοντο εις απαντην αυτων και παρενεβαλεν ισραηλ εξ εναντιας αυτων ωσει δυο ποιμνια αιγων και συρια επλησεν την γην
38 και προσηλθεν ο ανθρωπος του θεου και ειπεν τω βασιλει ισραηλ ταδε λεγει κυριος ανθ' ων ειπεν συρια θεος ορειων κυριος ο θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων αυτος και δω
39 σω την δυναμιν την μεγαλην ταυτην εις χειρα σην και γνωση οτι εγω κυριος

- 29 και παρεμβάλλουσιν ουτοι απεναντι τουτων επτα ημερας και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και προσηγαγεν ο πολεμος και επαταξεν ισραηλ την συριαν εκατον χιλιαδας πεζων μια ημερα
- 30 και εφυγον οι καταλοιποι εις αφεκα εις την πολιν και επεσεν το τειχος επι εικοσι και επτα χιλιαδας ανδρων των καταλοιπων και υιος αδερ εφυγεν και εισηλθεν εις τον οικον του κοιτωνος εις το ταμειον
- 31 και ειπεν τοις παισιν αυτου οίδα οτι βασιλεις ισραηλ βασιλεις ελεους εισιν επιθωμεθα δη σακκουσ εις τας οσφυαs ημων και σχοινια επι τας κεφαλαs ημων και εξελθωμεν προς βασιλεια ισραηλ ει πως ζωογονησει τας ψυχασ ημων
- 32 και περιεζωσαντο σακκουσ επι τας οσφυαs αυτων και εθεσαν σχοινια επι τας κεφαλαs αυτων και ειπον τω βασιλει ισραηλ δουλος σου υιος αδερ λεγει ζησατω δη η ψυχη μου και ειπεν ει ετι ζη αδελφος μου εστιν
- 33 και οι ανδρες οιωνισαντο και εσπευσαν και ανελεξαν τον λογον εκ του στοματος αυτου και ειπον αδελφος σου υιος αδερ και ειπεν εισελθατε και λαβετε αυτον και εξηλθεν προς αυτον υιος αδερ και αναβιβαζουσιν αυτον προς αυτον επι το αρμα
- 34 και ειπεν προς αυτον τας πολειs αs ελαβεν ο πατηρ μου παρα του πατροs σου αποδωσω σοι και εξοδουs θησειs σαυτω εν δαμασκω καθωs εθετο ο πατηρ μου εν σαμαρεια και εγω εν διαθηκη εξαποστελω σε και διεθετο αυτω διαθηκην και εξαπεστειλεν αυτον
- 35 και ανθρωποs εις εκ των υιων των προφητων ειπεν προς τον πλησιον αυτου εν λογω κυριου παταξον δη με και ουκ ηθελησεν ο ανθρωποs παταξαι αυτον
- 36 και ειπεν προς αυτον ανθ'ων ουκ ηκουσασ της φωνηs κυριου ιδου συ αποτρεχειs απ' εμου και παταξει σε λεων και απηλθεν απ' αυτου και ευρισκει αυτον λεων και επαταξεν αυτον
- 37 και ευρισκει ανθρωπον αλλον και ειπεν παταξον με δη και επαταξεν αυτον ο ανθρωποs παταξασ και συνετριψεν
- 38 και επορευθη ο προφητηs και εστη τω βασιλει ισραηλ επι της οδου και κατεδησατο τελαμωνι τουσ οφθαλμουs αυτου
- 39 και εγενετο ωs ο βασιλευs παρεπορευετο και ουτοσ εβοα προς τον βασιλεια και ειπεν ο δουλοs σου εξηλθεν επι την στρατιαν του πολεμου και ιδου ανηρ εισηγαγεν προς με ανδρα και ειπεν προς με φυλαξον τουτον τον ανδρα εαν δε εκπηδων εκπηδηση και εσται η ψυχη σου αντι της ψυχηs αυτου η ταλαντον αργυριου στησειs
- 40 και εγενηθη περιεβλεψατο ο δουλοs σου ωδε και ωδε και ουτοσ ουκ ην και ειπεν προς αυτον ο βασιλευs ισραηλ ιδου και τα ενεδρα παρ' εμοι εφονευσασ
- 41 και εσπευσεν και αφειλεν τον τελαμωνα απο των οφθαλμων αυτου και επεγνω αυτον ο βασιλευs ισραηλ οτι εκ των προφητων ουτοσ
- 42 και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριοs διοτι εξηνεγκασ συ ανδρα ολεθριον εκ χειροs σου και εσται η ψυχη σου αντι της ψυχηs αυτου και ο λαοs σου αντι του λαου αυτου
- 43 και απηλθεν ο βασιλευs ισραηλ συγκεχυμενοs και εκκλελυμενοs και ερχεται εις σαμαρειαν
- 1 και εκαθισεν τρια ετη και ουκ ην πολεμοs ανα μεσον συριαs και ανα μεσον ισραηλ
- 2 και εγενηθη εν τω ενιαυτω τω τριτω και κατεβη ιωσαφατ βασιλευs ιουδα προς βασιλεια ισραηλ
- 3 και ειπεν βασιλευs ισραηλ προς τουσ παιδαs αυτου ει οιδατε οτι ημιν ρεμμαθ γαλααδ και ημειs σιωπωμεν λαβειν αυτην εκ χειροs βασιλεωs συριαs
- 4 και ειπεν βασιλευs ισραηλ προς ιωσαφατ αναβηση μεθ' ημων εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον και ειπεν ιωσαφατ καθωs εγω ουτωs και συ καθωs ο λαοs μου ο λαοs σου καθωs οι ιπποι μου οι ιπποι σου
- 5 και ειπεν ιωσαφατ βασιλευs ιουδα προς βασιλεια ισραηλ επερωτησατε δη σημερον τον κυριον
- 6 και συνηθροισεν ο βασιλευs ισραηλ παντασ τουσ προφητασ ωs τετρακοσιουs ανδραs και ειπεν αυτοιs ο βασιλευs ει πορευθη εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπαν αναβαινε και διδουs δωσει κυριοs εις χειραs του βασιλεωs
- 7 και ειπεν ιωσαφατ προς βασιλεια ισραηλ ουκ εστιν ωδε προφητηs του κυριου και επερωτησομεν τον κυριον δι' αυτου
- 8 και ειπεν ο βασιλευs ισραηλ προς ιωσαφατ ετι εστιν ανηρ εις του επερωτησαι τον κυριον δι' αυτου και εγω μεμισηκα αυτον οτι ου λαλει περι εμου καλα αλλ' η κακα μιχαιαs υιοs ιεμλα και ειπεν ιωσαφατ βασιλευs ιουδα μη λεγεται ο βασιλευs ουτωs
- 9 και εκαλεσεν ο βασιλευs ισραηλ ευνουχον ενα και ειπεν ταχοs μιχαιαν υιον ιεμλα
- 10 και ο βασιλευs ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευs ιουδα εκαθηντο ανηρ επι του θρονου αυτου ενοπλοι εν ταιs πυλαιs σαμαρειασ και παντεs οι προφηται επροφητεουν ενωπιον αυτων

- 11 και εποησεν εαυτω σεδεκιας υιος χανανα κερατα σιδηρα και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τουτοις κερατιεις την συριαν εως συντελεσθη
12 και παντες οι προφηται επροφητευον ουτως λεγοντες αναβαινε εις ρεμμαθ γαλααδ και ευοδωσει και δωσει κυριος εις χειρας σου και τον βασιλεα συριας
13 και ο αγγελος ο πορευθεις καλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυτω λεγων ιδου δη λαλουσιν παντες οι προφηται εν στοματι ενι καλα περι του βασιλεως γινου δη και συ εις λογους σου κατα τους λογους ενος τουτων και λαλησον καλα
14 και ειπεν μιχαιας ζη κυριος οτι α αν ειπη κυριος προς με ταυτα λαλησω
15 και ηλθεν προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω ο βασιλευς μιχαια ει αναβω εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευοδωσει και δωσει κυριος εις χειρα του βασιλεως
16 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ποσακις εγω ορκιζω σε οπως λαλησης προς με αληθειαν εν ονοματι κυριου
17 και ειπεν μιχαιας ουχ ουτως εωρακα παντα τον ισραηλ διεσπαρμενον εν τοις ορεσιν ως ποιμνιον ω ουκ εστιν ποιμην και ειπεν κυριος ου κυριος τουτοις αναστρεφετω εκαστος εις τον οικον αυτου εν ειρηνη
18 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα ουκ ειπα προς σε ου προφητευει ουτος μοι καλα διοτι αλλ' η κακα
19 και ειπεν μιχαιας ουχ ουτως ουκ εγω ακουε ρημα κυριου ουχ ουτως ειδον τον κυριον θεον ισραηλ καθημενον επι θρονου αυτου και πασα η στρατια του ουρανου εισηκει περι αυτον εκ δεξιων αυτου και εξ ευωνυμων αυτου
20 και ειπεν κυριος τις απατησει τον αχααβ βασιλεα ισραηλ και αναβησεται και πεσειται εν ρεμμαθ γαλααδ και ειπεν ουτος ουτως και ουτος ουτως
21 και εξηλθεν πνευμα και εστη ενωπιον κυριου και ειπεν εγω απατησω αυτον και ειπεν προς αυτον κυριος εν τινι
22 και ειπεν εξελευσομαι και εσομαι πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων αυτου και ειπεν απατησεις και γε δυνησει εξελθε και ποιησον ουτως
23 και νυν ιδου εδωκεν κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων σου τουτων και κυριος ελαλησεν επι σε κακα
24 και προσηλθεν σεδεκιου υιος χανανα και επαταξεν τον μιχαιαν επι την σιαγονα και ειπεν ποιον πνευμα κυριου το λαλησαν εν σοι
25 και ειπεν μιχαιας ιδου συ οψη εν τη ημερα εκεινη οταν εισελθης ταμειον του ταμειου του κρυβηναι
26 και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε αυτον προς εμηρ τον αρχοντα της πολεως και τω ιωα υιω του βασιλεως
27 ειπον θεσθαι τουτον εν φυλακη και εσθιειν αυτον αρτον θλιψεως και υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη
28 και ειπεν μιχαιας εαν επιστρεφων επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι
29 και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα μετ' αυτου εις ρεμμαθ γαλααδ
30 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα συγκαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον πολεμον και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου και συνεκαλυψατο ο βασιλευς ισραηλ και εισηλθεν εις τον πολεμον
31 και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσι των αρματων αυτου τριακοντα και δυσιν λεγων μη πολεμειτε μικρον και μεγαν αλλ' η τον βασιλεα ισραηλ μονωτατον
32 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων τον ιωσαφατ βασιλεα ιουδα και αυτοι ειπον φαινεται βασιλευς ισραηλ ουτος και εκυκλωσαν αυτον πολεμησαι και ανεκραξεν ιωσαφατ
33 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ εστιν βασιλευς ισραηλ ουτος και απεστρεψαν απ' αυτου
34 και ενετεινεν εις το τοξον ευστοχος και επαταξεν τον βασιλεα ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος και ειπεν τω ηνιοχω αυτου επιστρεψον τας χειρας σου και εξαγαγε με εκ του πολεμου οτι τετρωμαι
35 και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εκεινη και ο βασιλευς ην εστηκως επι του αρματος εξ εναντιας συριας απο πρωι εως εσπερας και απεχυννε το αιμα εκ της πληγης εις τον κολπον του αρματος και απεθανεν εσπερας και εξεπορευετο το αιμα της τροπης εως του κολπου του αρματος
36 και εστη ο στρατοκηρυξ δυνοντος του ηλιου λεγων εκαστος εις την εαυτου πολιν και εις την εαυτου γην
37 οτι τεθνηκεν ο βασιλευς και ηλθον εις σαμαρειαν και εθασαν τον βασιλεα εν σαμαρεια
38 και απενιψαν το αρμα επι την κρηνην σαμαρειας και εξελειξαν αι υες και οι κυνες το αιμα και αι πορναι ελουσαντο εν τω αιματι κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν

- 39 και τα λοιπα των λογων αχααβ και παντα α εποιησεν και οικον ελεφαντινον ον ωκοδομησεν και πασας τας πολεις ας εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ
- 40 και εκοιμηθη αχααβ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ' αυτου
- 41 και ιωσαφατ υιος ασα εβασιλευσεν επι ιουδα ετει τεταρτω τω αχααβ βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν
- 42 ιωσαφατ υιος τριακοντα και πεντε ετων εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυγατηρ σελει
- 43 και επορευθη εν παση οδω ασα του πατρος αυτου ουκ εξεκλινεν απ' αυτης του ποιησαι το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου
- 44 πλην των υψηλων ουκ εξηρην ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις
- 45 και ειρηνευσεν ιωσαφατ μετα βασιλεως ισραηλ
- 46 και τα λοιπα των λογων ιωσαφατ και αι δυναστειαι αυτου οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ιουδα
- 51 και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ' αυτου
- 52 και οχοζιας υιος αχααβ εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια εν ετει επτακαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν εν ισραηλ ετη δυο
- 53 και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου και επορευθη εν οδω αχααβ του πατρος αυτου και εν οδω ιεζαβελ της μητρος αυτου και εν ταις αμαρτιας οικου ιεροβοαμ υιου ναβ ατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ
- 54 και εδουλευσεν τοις βααλιμ και προσεκυνησεν αυτοις και παρωργισεν τον κυριον θεον ισραηλ κατα παντα τα γενομενα εμπροσθεν αυτου .
- 1 και ηθετησεν μοαβ εν ισραηλ μετα το αποθανειν αχααβ
- 2 και επεσεν οχοζιας δια του δικτυωτου του εν τω υπερωω αυτου τω εν σαμαρεια και ηρρωστησεν και απεστειλεν αγγελους και ειπεν προς αυτους δευτε και επιζητησατε εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης και επορευθησαν επερωτησαι δι' αυτου
- 3 και αγγελος κυριου ελαλησεν προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων αναστας δευρο εις συναντησιν των αγγελων οχοζιου βασιλεως σαμαρειας και λαλησεις προς αυτους ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ υμεις πορευεσθε επιζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων
- 4 και ουχ ουτως οτι ταδε λεγει κυριος η κλινη εφ' ης ανεβης εκει ου καταβηση απ' αυτης οτι εκει θανατω αποθανη και επορευθη ηλιου και ειπεν προς αυτους
- 5 και επεστραφησαν οι αγγελοι προς αυτον και ειπεν προς αυτους τι οτι επεστρεψατε
- 6 και ειπαν προς αυτον ανηρ ανεβη εις συναντησιν ημων και ειπεν προς ημας δευτε επιστραφητε προς τον βασιλεα τον αποστειλαντα υμας και λαλησατε προς αυτον ταδε λεγει κυριος ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ συ πορευη ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ ουτως η κλινη εφ' ης ανεβης εκει ου καταβηση απ' αυτης οτι θανατω αποθ ανη
- 7 και ελαλησεν προς αυτους λεγων τις η κρισις του ανδρος του αναβαντος εις συναντησιν υμιν και λαλησαντος προς υμας τους λογους τουτουσ
- 8 και ειπον προς αυτον ανηρ δασυς και ζωνην δερματινην περιεζωσμενος την οσφυν αυτου και ειπεν ηλιου ο θεσβιτης ουτος εστιν
- 9 και απεστειλεν προς αυτον ηγουμενον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ηλθεν προς αυτον και ιδου ηλιου εκαθητο επι της κορυφης του ορους και ελαλησεν ο πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ο βασιλευς εκαλεσεν σε καταβηθι
- 10 και απεκριθη ηλιου και ειπεν προς τον πεντηκονταρχον και ει ανθρωπος του θεου εγω καταβησεται πυρ εκ του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους πεντηκοντα αυτου
- 11 και προσεθετο ο βασιλευς και απεστειλεν προς αυτον αλλον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ελαλησεν ο πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ταδε λεγει ο βασιλευς ταχεως καταβηθι
- 12 και απεκριθη ηλιου και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ει ανθρωπος του θεου εγω ειμι καταβησεται πυρ εκ του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους πεντηκοντα αυτου
- 13 και προσεθετο ο βασιλευς ετι αποστειλαι ηγουμενον πεντηκονταρχον τριτον και τους πεντηκοντα αυτου και ηλθεν προς αυτον ο πεντηκονταρχος ο τριτος και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου κατεναντι ηλιου και εδεθη αυτου και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου εντιμωθητω δη η ψυχη μου και η ψυχη των δουλων σου τουτων των πεντηκοντα εν οφθαλμοις σου

- 14 ιδου κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν τους δυο πεντηκονταρχους τους πρωτους και τους πεντηκοντα αυτων και νυν εντιμωθητω δη η ψυχη των δουλων σου εν οφθαλμοις σου
- 15 και ελαλησεν αγγελος κυριου προς ηλιου και ειπεν καταβηθι μετ' αυτου μη φοβηθης απο προσωπου αυτων και ανεστη ηλιου και κατεβη μετ' αυτου προς τον βασιλευσα
- 16 και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ηλιου ταδε λεγει κυριος τι σι απεστειλας αγγελους ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ ουτως η κλινη εφ' ης ανεβης εκει ου καταβησθι απ' αυτης οτι θανατω αποθανη
- 17 και απεθανεν κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ηλιου
- 18 και τα λοιπα των λογων οχοζιου οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιου λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ [18α] και ιωραμ υιος αχασβ βασιλευει επι ισραηλ εν σαμαρεια ετη δεκα δυο εν ετει οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλευος ιουδα [18β] και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου πλην ουχ ως οι αδελφοι αυτου ουδε ως η μητηρ αυτου [18γ] και απεστησεν τας στηλας του βααλ ας εποιησεν ο πατηρ αυτου και συνετριψεν αυτας πλην εν ταις αμαρτιας οικου ιεροβοαμ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εκολληθη ουκ απεστη απ' αυτων [18δ] και εθυμωθη οργη κυριος εις τον οικον αχασβ
- 1 και εγενετο εν τω αναγειν κυριον τον ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον και επορευθη ηλιου και ελισαιε εκ γαλαγαλων
- 2 και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι κυριος απεσταλκεν με εως βαιθηλ και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει καταλειψω σε και ηλθον εις βαιθηλ
- 3 και ηλθον οι υιοι των προφητων οι εν βαιθηλ προς ελισαιε και ειπον προς αυτον ει εγνωσ οτι κυριος σημερον λαμβανει τον κυριον σου επανωθεν της κεφαλης σου και ειπεν κ αγω εγνωκα σιωπατε
- 4 και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι κυριος απεσταλκεν με εις ιεριχω και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ηλθον εις ιεριχω
- 5 και ηγγισαν οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω προς ελισαιε και ειπαν προς αυτον ει εγνωσ οτι σημερον λαμβανει κυριος τον κυριον σου επανωθεν της κεφαλης σου και ειπεν και γε εγω εγνωσ σιωπατε
- 6 και ειπεν αυτω ηλιου καθου δη ωδε οτι κυριος απεσταλκεν με εως του ιορδανου και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και επορευθησαν αμφοτεροι
- 7 και πεντηκοντα ανδρες υιοι των προφητων και εστησαν εξ εναντιας μακροθεν και αμφοτεροι εστησαν επι του ιορδανου
- 8 και ελαβεν ηλιου την μηλωτην αυτου και ειλησεν και επαταξεν το υδωρ και διερεθη το υδωρ ενθα και ενθα και διεβησαν αμφοτεροι εν ερημω
- 9 και εγενετο εν τω διαβηναι αυτους και ηλιου ειπεν προς ελισαιε αιτησαι τι ποιησω σοι πριν η αναλημφθηναι με απο σου και ειπεν ελισαιε γενηθητω δη διπλα εν πνευματι σου επ' εμε
- 10 και ειπεν ηλιου εσκληρυνας του αιτησασθαι εαν ιδης με αναλαμβανομενον απο σου και εσται σοι ουτως και εαν μη ου μη γενηται
- 11 και εγενετο αυτων πορευομενων επορευοντο και ελαλουν και ιδου αρμα πυρος και ιπποι πυρος και διεστειλαν ανα μεσον αμφοτερων και ανελημφθη ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον
- 12 και ελισαιε εωρα και εβοα πατερ πατερ αρμα ισραηλ και ιπρευς αυτου και ουκ ειδεν αυτον ετι και επελαβετο των ιματιων αυτου και διερρηξεν αυτα εις δυο ρηγματα
- 13 και υψωσεν την μηλωτην ηλιου η επεσεν επανωθεν ελισαιε και επεστρεψεν ελισαιε και εστη επι του χειλουσ του ιορδανου
- 14 και ελαβεν την μηλωτην ηλιου η επεσεν επανωθεν αυτου και επαταξεν το υδωρ και ου διεστη και ειπεν που ο θεος ηλιου αφω και επαταξεν τα υδατα και διερραγησαν ενθα και ενθα και διεβη ελισαιε
- 15 και ειδον αυτον οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω εξ εναντιας και ειπον επαναπεπαυται το πνευμα ηλιου επι ελισαιε και ηλθον εις συναντην αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι την γην
- 16 και ειπον προς αυτον ιδου δη μετα των παιδων σου πεντηκοντα ανδρες υιοι δυναμεως πορευθεντες δη ζητησατωσαν τον κυριον σου μηποτε ηρεν αυτον πνευμα κυριου και ερριψεν αυτον εν τω ιορδανη η εφ' εν των ορεων η εφ' ενα των βουνων και ειπεν ελισαιε ουκ αποστειλειτε
- 17 και παρεβιασαντο αυτον εως οτου ησυχνητο και ειπεν αποστειλατε και απεστειλαν πεντηκοντα ανδρας και εξητησαν τρεις ημερας και ουχ ευρον αυτον
- 18 και ανεστρεψαν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν ιεριχω και ειπεν ελισαιε ουκ ειπον προς υμασ μη πορευθητε
- 19 και ειπον οι ανδρες της πολεωσ προς ελισαιε ιδου η κατοικησις της πολεωσ αγαθη καθωσ ο κυριος βλεπει και τα υδατα πονηρα και η γη ατεκνουμενη

20 και ειπεν ελισαιε λαβετε μοι υδρισκην καινην και θετε εκει αλα και ελαβον προς αυτον
21 και εξηλθεν ελισαιε εις την διεξοδον των υδατων και ερριψεν εκει αλα και ειπεν ταδε λεγει κυριος ιαμαι τα υδατα ταυτα ουκ εσται ετι εκειθεν θανατος και ατεκνουμενη
22 και ιαθησαν τα υδατα εως της ημερας ταυτης κατα το ρημα ελισαιε ο ελαλησεν
23 και ανεβη εκειθεν εις βαιθηλ και αναβαινοντος αυτου εν τη οδω και παιδαρια μικρα εξηλθον εκ της πολεως και κατεπειζον αυτου και ειπον αυτω αναβαινε φαλακρε αναβαινε
24 και εξενευσεν οπισω αυτων και ειδεν αυτα και καταρησατο αυτοις εν ονοματι κυριου και ιδου εξηλθον δυο αρκοι εκ του δρυμου και ανερρηξαν εξ αυτων τεσσαρακοντα και δυο παιδας
25 και επορευθη εκειθεν εις το ορος το καρμηλιον και εκειθεν επεστρεψεν εις σαμαρειαν
1 και ιωραμ υιος αχασβ εβασιλευσεν εν ισραηλ εν ετει οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν δωδεκα ετη
2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως ο πατηρ αυτου και ουχ ως η μητηρ αυτου και μετεστησεν τας στηλας του βααλ ας εποιησεν ο πατηρ αυτου
3 πλην εν τη αμαρτια ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εκολληθη ουκ απεστη απ' αυτης
4 και μωσα βασιλευς μωαβ ην νωκηδ και επεστρεφεν τω βασιλει ισραηλ εν τη επαναστασει εκατον χιλιαδας αρνων και εκατον χιλιαδας κριων επι ποκων
5 και εγενετο μετα το αποθανειν αχασβ και ηθετησεν βασιλευς μωαβ εν βασιλει ισραηλ
6 και εξηλθεν ο βασιλευς ιωραμ εν τη ημερα εκεινη εκ σαμαρειας και επεσκεψατο τον ισραηλ
7 και επορευθη και εξαπεστειλεν προς ιωσαφατ βασιλευς ιουδα λεγων βασιλευς μωαβ ηθετησεν εν εμοι ει πορευση μετ' εμου εις μωαβ εις πολεμον και ειπεν αναβησομαι ομοιος μοι ομοιος σοι ως ο λαος μου ο λαος σου ως οι ιπποι μου οι ιπποι σου
8 και ειπεν ποια οδω αναβω και ειπεν οδον ερημον εδωμ
9 και επορευθη ο βασιλευς ισραηλ και ο βασιλευς ιουδα και ο βασιλευς εδωμ και εκυκλωσαν οδον επτα ημερων και ουκ ην υδωρ τη παρεμβολη και τοις κτηνεσιν τοις εν τοις ποσιν αυτων
10 και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ ω οτι κεκληκεν κυριος τους τρεις βασιλεις παρερχομενους δουναι αυτους εν χειρι μωαβ
11 και ειπεν ιωσαφατ ουκ εστιν ωδε προφητης του κυριου και επιζητησωμεν τον κυριον παρ' αυτου και απεκριθη εις των παιδων βασιλευς ισραηλ και ειπεν ωδε ελισαιε υιος σαφατ ος επεχεεν υδωρ επι χειρας ηλιου
12 και ειπεν ιωσαφατ εστιν αυτω ρημα κυριου και κατεβη προς αυτον βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα και βασιλευς εδωμ
13 και ειπεν ελισαιε προς βασιλευς ισραηλ τι εμοι και σοι δευρο προς τους προφητας του πατρος σου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ισραηλ μη οτι κεκληκεν κυριος τους τρεις βασιλεις του παραδουναι αυτους εις χειρας μωαβ
14 και ειπεν ελισαιε ζη κυριος των δυναμεων ω παρεστην ενωπιον αυτου οτι ει μη προσωπον ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εγω λαμβανω ει επεβλεψα προς σε και ειδον σε
15 και νυνι δε λαβε μοι ψαλλοντα και εγενετο ως εψαλλεν ο ψαλλον και εγενετο επ' αυτον χειρ κυριου
16 και ειπεν ταδε λεγει κυριος ποιησατε τον χειμαρρον τουτον βοθυνους βοθυνους
17 οτι ταδε λεγει κυριος ουκ οψεσθε πνευμα και ουκ οψεσθε υετον και ο χειμαρρους ουτος πλησθησεται υδατος και πιεσθε υμεις και αι κτησεις υμων και τα κτηνη υμων
18 και κουφη αυτη εν οφθαλμοις κυριου και παραδωσω την μωαβ εν χειρι υμων
19 και παταξετε πασαν πολιν οχυραν και παν ξυλον αγαθον καταβαλειτε και πασας πηγας υδατος εμφραξετε και πασαν μεριδα αγαθην αχρειωσετε εν λιθοις
20 και εγενετο το πρωι αναβαινουσης της θυσιας και ιδου υδατα ηρχοντο εξ οδου εδωμ και επλησθη η γη υδατος
21 και πασα μωαβ ηκουσαν οτι ανεβησαν οι βασιλεις πολεμειν αυτους και ανεβοησαν εκ παντος περιεζωσμενου ζωνην και επανω και εστησαν επι του οριου
22 και ωρθρισαν το πρωι και ο ηλιος ανετειλεν επι τα υδατα και ειδεν μωαβ εξ εναντιας τα υδατα πυρρα ωσει αιμα
23 και ειπαν αιμα τουτο της ρομφαιας εμαχεσαντο οι βασιλεις και επαταξαν ανηρ τον πλησιον αυτου και νυν επι τα σκυλα μωαβ

- 24 και εισηλθον εις την παρεμβολην ισραηλ και ισραηλ ανεστησαν και επαταξαν την μοαβ και εφυγον απο προσωπου αυτων και εισηλθον εισπορευομενοι και τυπτοντες την μοαβ
- 25 και τας πολεις καθειλον και πασαν μεριδα αγαθην ερριψαν ανηρ τον λιθον και ενεπλησαν αυτην και πασαν πηγην υδατος ενεφραξαν και παν ξυλον αγαθον κατεβαλον εως το υ καταλιπειν τους λιθους του τοιχου καθηρημενους και εκυκλευσαν οι σφενδονηται και επαταξαν αυτην
- 26 και ειδεν ο βασιλευς μοαβ οτι εκραταιωσεν υπερ αυτον ο πολεμος και ελαβεν μεθ' εαυτου επτακοσιους ανδρας εσπασμενους ρομφαιαν διακοψαι προς βασιλευσιν εδωμ και ουκ ηδυνηθησαν
- 27 και ελαβεν τον υιον αυτου τον πρωτοτοκον ος εβασιλευσεν αντ' αυτου και ανηνεγκεν αυτον ολοκαυτωμα επι του τειχους και εγενετο μεταμελος μεγας επι ισραηλ και απηραν απ' αυτου και επεστρεψαν εις την γην
- 1 και γυνη μια απο των υιων των προφητων εβρα προς ελισαιε λεγουσα ο δουλος σου ο ανηρ μου απεθανεν και συ εγνωσ οτι δουλος ην φοβουμενος τον κυριον και ο δανιστης ηλθεν λαβειν τους δυο υιους μου εαυτω εις δουλους
- 2 και ειπεν ελισαιε τι ποιησω σοι αναγγελιον μοι τι εστιν σοι εν τω οικω η δε ειπεν ουκ εστιν τη δουλη σου ουθεν εν τω οικω οτι αλλ' η ο αλειψομαι ελαιον
- 3 και ειπεν προς αυτην δευρο αιτησον σαυτη σκευη εξωθεν παρα παντων των γειτονων σου σκευη κενα μη ολιγωσης
- 4 και εισελευση και αποκλεισεις την θυραν κατα σου και κατα των υιων σου και αποχεις εις τα σκευη ταυτα και το πληρωθεν αρεις
- 5 και απηλθεν παρ' αυτου και εποιησεν ουτως και απεκλεισεν την θυραν κατ' αυτης και κατα των υιων αυτης αυτοι προσηγγιζον προς αυτην και αυτη επεχεεν
- 6 εως επλησθησαν τα σκευη και ειπεν προς τους υιους αυτης εγγισατε ετι προς με σκευος και ειπον αυτη ουκ εστιν ετι σκευος και εστη το ελαιον
- 7 και ηλθεν και απηγγειλεν τω ανθρωπω του θεου και ειπεν ελισαιε δευρο και αποδου το ελαιον και αποτεισεις τους τοκους σου και συ και οι υιοι σου ζησεσθε εν τω επιλοιπω ελαιω
- 8 και εγενετο ημερα και διεβη ελισαιε εις σουμαν και εκει γυνη μεγαλη και εκρατησεν αυτον φαγειν αρτον και εγενετο αφ' ικανου του εισπορευεσθαι αυτον εξεκλινεν του εκει φαγειν
- 9 και ειπεν η γυνη προς τον ανδρα αυτης ιδου δη εγνωσ οτι ανθρωπος του θεου αγιος ουτος διαπορευεται εφ' ημας δια παντος
- 10 ποιησωμεν δη αυτω υπερωον τοπον μικρον και θωμεν αυτω εκει κλινην και τραπεζαν και διφρον και λυχνιαν και εσται εν τω εισπορευεσθαι προς ημας και εκκλινει εκει
- 11 και εγενετο ημερα και εισηλθεν εκει και εξεκλινεν εις το υπερωον και εκοιμηθη εκει
- 12 και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου καλεσον μοι την σωμανιτιν ταυτην και εκαλεσεν αυτην και εστη ενωπιον αυτου
- 13 και ειπεν αυτω ειπον δη προς αυτην ιδου εξεστησας ημιν πασαν την εκστασιν ταυτην τι δει ποιησαι σοι ει εστιν λογος σοι προς τον βασιλευσιν η προς τον αρχοντα της δυναμειω η δε ειπεν εν μεσω του λαου μου εγω ειμι οικω
- 14 και ειπεν τι δει ποιησαι αυτη και ειπεν γιεζι το παιδαριον αυτου και μαλα υιος ουκ εστιν αυτη και ο ανηρ αυτης πρεσβυτης
- 15 και εκαλεσεν αυτην και εστη παρα την θυραν
- 16 και ειπεν ελισαιε προς αυτην εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα συ περιειληφια υιον η δε ειπεν μη κυριε μου μη διαψευση την δουλην σου
- 17 και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και ετεκεν υιον εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα ως ελαλησεν προς αυτην ελισαιε
- 18 και ηδρυνθη το παιδαριον και εγενετο ηνικα εξηλθεν το παιδαριον προς τον πατερα αυτου προς τους θεριζοντας
- 19 και ειπεν προς τον πατερα αυτου την κεφαλην μου την κεφαλην μου και ειπεν τω παιδαριω αρων αυτον προς την μητερα αυτου
- 20 και ηρεν αυτον προς την μητερα αυτου και εκοιμηθη επι των γονατων αυτης εως μεσημβριας και απεθανεν
- 21 και ανηνεγκεν αυτον και εκοιμισεν αυτον επι την κλινην του ανθρωπου του θεου και απεκλεισεν κατ' αυτου και εξηλθεν
- 22 και εκαλεσεν τον ανδρα αυτης και ειπεν αποστειλον δη μοι εν των παιδαριων και μιαν των ονων και δραμουμαι εως του ανθρωπου του θεου και επιστρεψω
- 23 και ειπεν τι οτι συ πορευη προς αυτον σημερον ου νεομηνια ουδε σαββατον η δε ειπεν ειρηνη
- 24 και επεσαξεν την ονον και ειπεν προς το παιδαριον αυτης αγε πορευου μη επισχης μοι του επιβησαι οτι εαν ειπω σοι

- 25 δευρο και πορευση και ελευση προς τον ανθρωπον του θεου εις το ορος το καρμηλιον και εγενετο ως ειδεν ελισαιε ερχομενην αυτην και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου ιδου δη η σωμανιτις εκεινη
- 26 νυν δραμε εις απαντην αυτης και ερεις ει ειρηνη σοι ει ειρηνη τω ανδρι σου ει ειρηνη τω παιδαριω η δε ειπεν ειρηνη
- 27 και ηλθεν προς ελισαιε εις το ορος και επελαβετο των ποδων αυτου και ηγγισεν γιεζι απωσασθαι αυτην και ειπεν ελισαιε αφες αυτην οτι η ψυχη αυτης κατωδυνος αυτη και κυριος απεκρυψεν απ' εμου και ουκ ανηγγειλεν μοι
- 28 η δε ειπεν μη ητησαμην υιον παρα του κυριου μου ουκ ειπα ου πλανησεις μετ' εμου
- 29 και ειπεν ελισαιε τω γιεζι ζωσαι την οσφυν σου και λαβε την βακτηριαν μου εν τη χειρι σου και δευρο οτι εαν ευρης ανδρα ουκ ευλογησεις αυτον και εαν ευλογηση σε ανηρ ουκ αποκριθησει αυτω και επιθησεις την βακτηριαν μου επι προσωπον του παιδαριου
- 30 και ειπεν η μητηρ του παιδαριου ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ανεστη ελισαιε και επορευθη οπισω αυτης
- 31 και γιεζι διηλθεν εμπροσθεν αυτης και επεθηκεν την βακτηριαν επι προσωπον του παιδαριου και ουκ ην φωνη και ουκ ην ακροασις και επεστρεψεν εις απαντην αυτου και απηγγειλεν αυτω λεγων ουκ ηγερθη το παιδαριον
- 32 και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και ιδου το παιδαριον τεθνηκος κεκοιμισμενον επι την κλινην αυτου
- 33 και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και απεκλεισεν την θυραν κατα των δυο εαυτων και προσηυξατο προς κυριον
- 34 και ανεβη και εκοιμηθη επι το παιδαριον και εθηκεν το στομα αυτου επι το στομα αυτου και τους οφθαλμους αυτου επι τους οφθαλμους αυτου και τας χειρας αυτου επι τας χειρας αυτου και διεκαμψεν επ' αυτον και διεθερμανθη η σαρξ του παιδαριου
- 35 και επεστρεψεν και επορευθη εν τη οικια ενθεν και ενθεν και ανεβη και συνεκαμψεν επι το παιδαριον εως επτακις και ηνοιξεν το παιδαριον τους οφθαλμους αυτου
- 36 και εξεβοησεν ελισαιε προς γιεζι και ειπεν καλεσον την σωμανιτιν ταυτην και εκαλεσεν και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν ελισαιε λαβε τον υιον σου
- 37 και εισηλθεν η γυνη και επεσεν επι τους ποδας αυτου και προσεκυνησεν επι την γην και ελαβεν τον υιον αυτης και εξηλθεν
- 38 και ελισαιε επεστρεψεν εις γαλγαλα και ο λιμος εν τη γη και οι υιοι των προφητων εκαθηντο ενωπιον αυτου και ειπεν ελισαιε τω παιδαριω αυτου επιστησον τον λεβητα τον μηραν και εψε εψεμα τοις υιοις των προφητων
- 39 και εξηλθεν εις εις τον αγρον συλλεξαι αριωθ και ευρεν αμπελον εν τω αγρω και συνελεξεν απ' αυτης τολουπην αγριαν πληρες το ιματιον αυτου και ενεβαλεν εις τον λεβητα τον μηραν εψεματος οτι ουκ εγνωσαν
- 40 και ενεχει τοις ανδρασιν φαγειν και εγενετο εν τω εσθειεν αυτους εκ του εψηματος και ιδου ανεβοησαν και ειπον θανατος εν τω λεβητι ανθρωπε του θεου και ουκ ηδυναντο φαγειν
- 41 και ειπεν λαβετε αλευρον και εμβαλετε εις τον λεβητα και ειπεν ελισαιε προς γιεζι το παιδαριον εγχει τω λαω και εσθιετωσαν και ουκ εγενηθη ετι εκει ρημα πονηρον εν τω λεβητι
- 42 και ανηρ διηλθεν εκ βαιθσαρισα και ηνεγκεν προς τον ανθρωπον του θεου πρωτογενηματων εικοσι αρτους κριθινοους και παλαθας και ειπεν δοτε τω λαω και εσθιετωσαν
- 43 και ειπεν ο λειτουργος αυτου τι δω τουτο ενωπιον εκατον ανδρων και ειπεν δος τω λαω και εσθιετωσαν οτι ταδε λεγει κυριος φαγονται και καταλειψουσιν
- 44 και εφαγον και κατελιπον κατα το ρημα κυριου
- 1 και ναιμαν ο αρχων της δυναμεως συριας ην ανηρ μεγας ενωπιον του κυριου αυτου και τεθουμασμενος προσωπω οτι εν αυτω εδωκεν κυριος σωτηριαν συρια και ο ανηρ ην δυνατος ισχυι λελερωμενος
- 2 και συρια εξηλθον μονοζωνοι και ηγμαλωτευσαν εκ γης ισραηλ νεανιδα μικραν και ην ενωπιον της γυναικος ναιμαν
- 3 η δε ειπεν τη κυρια αυτης οφελον ο κυριος μου ενωπιον του προφητου του θεου του εν σαμαρεια τοτε αποσυναξει αυτον απο της λεπρας αυτου
- 4 και εισηλθεν και απηγγειλεν τω κυριω εαυτης και ειπεν ουτως και ουτως ελαλησεν η νεανις η εκ γης ισραηλ
- 5 και ειπεν βασιλευς συριας προς ναιμαν δευρο εισελθε και εξαποστελω βιβλιον προς βασιλεα ισραηλ και επορευθη και ελαβεν εν τη χειρι αυτου δεκα ταλαντα αργυριου και εξ ακισχιλιους χρυσους και δεκα αλλασσομενας στολας

- 6 και ηνεγκεν το βιβλιον προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων και νυν ως αν ελθη το βιβλιον τουτο προς σε ιδου απεστειλα προς σε ναϊμαν τον δουλον μου και αποσυναξεις αυτον απο της λεπρας αυτου
- 7 και εγενετο ως ανεγνω βασιλευς ισραηλ το βιβλιον διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν μη θεος εγω του θανατωσαι και ζωοποιησαι οτι ουτος αποστελλει προς με αποσυναξει ανδρα απο της λεπρας αυτου οτι πλην γνωτε δη και ιδετε οτι προφασιζεται ουτος με
- 8 και εγενετο ως ηκουσεν ελισαιε οτι διερρηξεν ο βασιλευς ισραηλ τα ιματια εαυτου και απεστειλεν προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων ινα τι διερρηξας τα ιματια σου ελθετω δη προς με ναϊμαν και γνωτω οτι εστιν προφητης εν ισραηλ
- 9 και ηλθεν ναϊμαν εν ιππω και αρματι και εστη επι θυρας οικου ελισαιε
- 10 και απεστειλεν ελισαιε αγγελον προς αυτον λεγων πορευθεις λουσαι επτακις εν τω ιορδανη και επιστρεψει η σαρξ σου σοι και καθαρισθησι
- 11 και εθυμωθη ναϊμαν και απηλθεν και ειπεν ιδου δη ελεγον οτι εξελευσεται προς με και στησεται και επικαλεσεται εν ονοματι θεου αυτου και επιθησει την χειρα αυτου επι τον τοπον και αποσυναξει το λεπρον
- 12 ουχι αγαθος αβανα και φαρφαρ ποταμοι δαμασκου υπερ ιορδανην και παντα τα υδατα ισραηλ ουχι πορευθεις λουσομαι εν αυτοις και καθαρισθησομαι και εξεκλινεν και απηλθεν εν θυμω
- 13 και ηγγισαν οι παιδες αυτου και ελαλησαν προς αυτον μεγαλ λογον ελαλησεν ο προφητης προς σε ουχι ποιησεις και οτι ειπεν προς σε λουσαι και καθαρισθητι
- 14 και κατεβη ναϊμαν και εβαπτισατο εν τω ιορδανη επτακι κατα το ρημα ελισαιε και επεστρεψεν η σαρξ αυτου ως σαρξ παιδαριου μικρου και εκαθαρισθη
- 15 και επεστρεψεν προς ελισαιε αυτος και πασα η παρεμβολη αυτου και ηλθεν και εστη και ειπεν ιδου δη εγνωκα οτι ουκ εστιν θεος εν παση τη γη οτι αλλ' η εν τω ισραηλ και νυν λαβε την ευλογιαν παρα του δουλου σου
- 16 και ειπεν ελισαιε ζη κυριος ω παρεστην ενωπιον αυτου ειλημφομαι και παρεβιασατο αυτον λαβειν και ηπειθησεν
- 17 και ειπεν ναϊμαν και ει μη δοθητω δη τω δουλω σου γομος ζευγους ημιονων και συ μοι δωσεις εκ της γης της πυρρας οτι ου ποιησει ετι ο δουλός σου ολοκαυτωμα και θυσιασμα θεοις ετεροις αλλ' η τω κυριω μονω
- 18 και ιλασεται κυριος τω δουλω σου εν τω εισπορευεσθαι τον κυριον μου εις οικον ρεμμαν προσκυνησαι αυτον και επαναπαυσεται επι της χειρος μου και προσκυνησω εν οικω ρεμμαν εν τω προσκυνειν αυτον εν οικω ρεμμαν και ιλασεται δη κυριος τω δουλω σου εν τω λογω τουτω
- 19 και ειπεν ελισαιε προς ναϊμαν δευρο εις ειρηνην και απηλθεν απ' αυτου εις δεβραθα της γης
- 20 και ειπεν γιεζι το παιδαριον ελισαιε ιδου εφεισατο ο κυριος μου του ναϊμαν του συρου τουτου του μη λαβειν εκ χειρος αυτου α ενηνοχεν ζη κυριος οτι ει μη δραμουμαι οπισω αυτου και λημφομαι παρ' αυτου τι
- 21 και εδωξε γιεζι οπισω του ναϊμαν και ειδεν αυτον ναϊμαν τρεχοντα οπισω αυτου και επεστρεψεν απο του αρματος εις απαντην αυτου
- 22 και ειπεν ειρηνη ο κυριος μου απεστειλεν με λεγων ιδου νυν ηλθον προς με δυο παιδαρια εξ ορους εφραιμ απο των υιων των προφητων δος δη αυτοις ταλαντον αργυριου και δυο αλλασσομενας στολας
- 23 και ειπεν ναϊμαν λαβε διταλαντον αργυριου και ελαβεν εν δυσι θυλακοις και δυο αλλασσομενας στολας και εδωκεν επι δυο παιδαρια αυτου και ηραν εμπροσθεν αυτου
- 24 και ηλθον εις το σκοτεινον και ελαβεν εκ των χειρων αυτων και παρεθετο εν οικω και εξαπεστειλεν τους ανδρας
- 25 και αυτος εισηλθεν και παρειστηκει προς τον κυριον αυτου και ειπεν προς αυτον ελισαιε ποθεν γιεζι και ειπεν γιεζι ου πεπορευται ο δουλός σου ενθα και ενθα
- 26 και ειπεν προς αυτον ελισαιε ουχι η καρδια μου επορευθη μετα σου οτε επεστρεψεν ο ανηρ απο του αρματος εις συναντην σοι και νυν ελαβες το αργυριον και νυν ελαβες τα ιματια και λημψη εν αυτω κηπους και ελαιωνας και αμπελωνας και προβατα και βοας και παιδας και παιδισκας
- 27 και η λεπρα ναϊμαν κολληθησεται εν σοι και εν τω σπερματι σου εις τον αιωνα και εξηλθεν εκ προσωπου αυτου λελεπρωμενος ωσει χιων
- 1 και ειπον οι υιοι των προφητων προς ελισαιε ιδου δη ο τοπος εν ω ημεις οικουμεν ενωπιον σου στενος αφ' ημων
- 2 πορευθωμεν δη εως του ιορδανου και λαβωμεν εκειθεν ανηρ εις δοκον μιαν και ποιησωμεν εαυτοις εκει του οικειν εκει και ειπεν δευτε
- 3 και ειπεν ο εις επιεικειως δευρο μετα των δουλων σου και ειπεν εγω πορευσομαι
- 4 και επορευθη μετ' αυτων και ηλθον εις τον ιορδανην και ετεμνον τα ξυλα

5 και ιδου ο εις καταβαλλον την δοκον και το σιδηριον εξεπεσεν εις το υδωρ και εβοησεν ω κυριε και αυτο κεχρημενον
6 και ειπεν ο ανθρωπος του θεου που επεσεν και εδειξεν αυτω τον τοπον και απεκνισεν ξυλον και ερριψεν εκει και επεπολασεν το σιδηριον
7 και ειπεν υψωσον σαντω και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτο
8 και βασιλευς συριας ην πολεμων εν ισραηλ και εβουλευσατο προς τους παιδας αυτου λεγων εις τον τοπον τονδε τινα ελμωνι παρεμβαλω
9 και απεστειλεν ελισαιε προς τον βασιλευα ισραηλ λεγων φυλαξα μη παρελθην εν τω τοπω τουτω οτι εκει συρια κεκρυπται
10 και απεστειλεν ο βασιλευς ισραηλ εις τον τοπον ον ειπεν αυτω ελισαιε και εφυλαξατο εκειθεν ου μιαν ουδε δυο
11 και εξεκινήθη η ψυχη βασιλευς συριας περι του λογου τουτου και εκαλεσεν τους παιδας αυτου και ειπεν προς αυτους ουκ αναγγελεϊτε μοι τις προδιδωσιν με βασιλει ισραηλ
12 και ειπεν εις των παιδων αυτου ουχι κυριε μου βασιλευ οτι ελισαιε ο προφητης ο εν ισραηλ αναγγελλει τω βασιλει ισραηλ παντας τους λογους ους εαν λαλησης εν τω ταμειω του κοιτωνος σου
13 και ειπεν δευτε ιδετε που ουτος και αποστειλας λημψομαι αυτον και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες ιδου εν δωθαιμ
14 και απεστειλεν εκει ιππον και αρμα και δυναμιν βαρειαν και ηλθον νυκτος και περιεκυκλωσαν την πολιν
15 και ωρθρισεν ο λειτουργος ελισαιε αναστηναι και εξηλθεν και ιδου δυναμεις κυκλουσα την πολιν και ιππος και αρμα και ειπεν το παιδαριον προς αυτον ω κυριε πως ποιησωμ εν
16 και ειπεν ελισαιε μη φοβου οτι πλειους οι μεθ' ημων υπερ τους μετ' αυτων
17 και προσευξατο ελισαιε και ειπεν κυριε διανοιζον τους οφθαλμους του παιδαριου και ιδετω και διηνοιξεν κυριος τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου το ορος πληρες ιππων και αρμα πυρος περικυκλω ελισαιε
18 και κατεβησαν προς αυτον και προσηυξατο ελισαιε προς κυριον και ειπεν παταξον δη τουτο το εθνος αορασια και επαταξεν αυτους αορασια κατα το ρημα ελισαιε
19 και ειπεν προς αυτους ελισαιε ουχ αυτη η πολις και αυτη η οδος δευτε οπισω μου και απαξω υμας προς τον ανδρα ον ζητειτε και απηγαγεν αυτους εις σαμαρειαν
20 και εγενετο ως εισηλθον εις σαμαρειαν και ειπεν ελισαιε ανοιξον δη κυριε τους οφθαλμους αυτων και ιδετωσαν και διηνοιξεν κυριος τους οφθαλμους αυτων και ειδον και ιδου ησαν εν μεσω σαμαρειας
21 και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ ως ειδεν αυτους ει παταξας παταξω πατερ
22 και ειπεν ου παταξεις ει μη ους ηχμαλωτευσας εν ρομφαια σου και τοξω σου συ τυπτεις παραθες αρτους και υδωρ ενωπιον αυτων και φαγετωσαν και πιετωσαν και απελθετωσαν προς τον κυριον αυτων
23 και παρεθηκεν αυτοις παραθεσιν μεγαλην και εφαγον και επιον και απεστειλεν αυτους και απηλθον προς τον κυριον αυτων και ου προσεθεντο ετι μονοζωνοι συριας του ελθειν εις γην ισραηλ
24 και εγενετο μετα ταυτα και ηθροισεν υιος αδερ βασιλευς συριας πασαν την παρεμβολην αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν σαμαρειαν
25 και εγενετο λιμος μεγας εν σαμαρεια και ιδου περιεκαθηντο επ' αυτην εως ου εγενηθη κεφαλη ονου πεντηκοντα σικλων αργυριου και τεταρτον του καβου κοπρου περιστερων πεντε σικλων αργυριου
26 και ην ο βασιλευς ισραηλ διαπορευομενος επι του τειχους και γυνη εβοησεν προς αυτον λεγουσα σωσον κυριε βασιλευ
27 και ειπεν αυτη μη σε σωσαι κυριος ποθεν σωσω σε μη απο της αλωνος η απο της ληνου
28 και ειπεν αυτη ο βασιλευς τι εστιν σοι και ειπεν η γυνη αυτη ειπεν προς με δος τον υιον σου και φαγομεθα αυτον σημερον και τον υιον μου και φαγομεθα αυτον αυριον
29 και ηψησαμεν τον υιον μου και εφαγομεν αυτον και ειπον προς αυτην τη ημερα τη δευτερα δος τον υιον σου και φαγωμεν αυτον και εκρυσεν τον υιον αυτης
30 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ισραηλ τους λογους της γυναικος διερρηξεν τα ιματια αυτου και αυτος διεπορευετο επι του τειχους και ειδεν ο λαος τον σακκον επι της σαρκος αυτου εσωθεν
31 και ειπεν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθει η στησεται η κεφαλη ελισαιε επ' αυτω σημερον

- 32 και ελίσαιε εκαθήτο εν τω οικω αυτου και οι πρεσβυτεροι εκαθηντο μετ' αυτου και απεστειλεν ανδρα προ προσωπου αυτου πριν ελθειν τον αγγελον προς αυτον και αυτος ειπεν προς τους πρεσβυτερους ει οιδατε οτι απεστειλεν ο υιος του φονευτου ουτος αφελειν την κεφαλην μου ιδετε ως αν ελθη ο αγγελος αποκλεισατε την θυραν και παραβλιψατε αυτον εν τη θυρα ουχι φωνη των ποδων του κυριου αυτου κατοπισθεν αυτου
- 33 ετι αυτου λαλουντος μετ' αυτων και ιδου αγγελος κατεβη προς αυτον και ειπεν ιδου αυτη η κακια παρα κυριου τι υπομεινω τω κυριω ετι
- 1 και ειπεν ελίσαιε ακουσον λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ως η ωρα αυτη αυριον μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κριθων σικλου εν ταις πυλαις σαμαρειας
- 2 και απεκριθη ο τριστατης εφ' ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι την χειρα αυτου τω ελίσαιε και ειπεν ιδου ποιησει κυριος καταρρακτας εν ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ελίσαιε ειπεν ιδου συ οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγη
- 3 και τεσσαρες ανδρες ησαν λεπροι παρα την θυραν της πολεως και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τι ημεις καθημεθα ωδε εως αποθανωμεν
- 4 εαν ειπωμεν εισελθωμεν εις την πολιν και ο λιμος εν τη πολει και αποθανουμεθα εκει και εαν καθισωμεν ωδε και αποθανουμεθα και νυν δευτε και εμπροσθεν εις την παρεμβολην συριας εαν ζωογονησωσιν ημας και ζησομεθα και εαν θανατωσωσιν ημας και αποθανουμεθα
- 5 και ανεστησαν εν τω σκοτει εισελθειν εις την παρεμβολην συριας και ηλθον εις μερος της παρεμβολης συριας και ιδου ουκ εστιν ανηρ εκει
- 6 και κυριος ακουστην εποιησεν την παρεμβολην συριας φωνην αρματος και φωνην ιππου και φωνην δυναμεως μεγαλης και ειπεν ανηρ προς τον αδελφον αυτου νυν εμισθωσα το εφ' ημας βασιλευς ισραηλ τους βασιλεας των χετταιων και τους βασιλεας αιγυπτου του ελθειν εφ' ημας
- 7 και ανεστησαν και απεδρασαν εν τω σκοτει και εγκατελιπαν τας σκηνας αυτων και τους ιππους αυτων και τους ονους αυτων εν τη παρεμβολη ως εστιν και εφυγον προς την ψυχην εαυτων
- 8 και εισηλθον οι λεπροι ουτοι εως μερους της παρεμβολης και εισηλθον εις σκηνην μιαν και εφαγον και επιον και ηραν εκειθεν αργυριον και χρυσιον και ιματισμον και επορευθησαν και επεστρεψαν και εισηλθον εις σκηνην αλλην και ελαβον εκειθεν και επορευθησαν και κατεκρυψαν
- 9 και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου ουχ ουτως ημεις ποιουμεν η ημερα αυτη ημερα ευαγγελιας εστιν και ημεις σιωπωμεν και μενομεν εως φωτος του πρωι και ευρησομεν ανομιαν και νυν δευρο και εισελθωμεν και αναγγειλωμεν εις τον οικον του βασιλεως
- 10 και εισηλθον και εβοησαν προς την πυλην της πολεως και ανηγγειλαν αυτοις λεγοντες εισηλθομεν εις την παρεμβολην συριας και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ και φωνη ανθρωπου ου οτι ει μη ιππος δεδεμενος και ονος και αι σκηναι αυτων ως εισιν
- 11 και εβοησαν οι θυρωροι και ανηγγειλαν εις τον οικον του βασιλεως εσω
- 12 και ανεστη ο βασιλευς νυκτος και ειπεν προς τους παιδας αυτου αναγγελω δη υμιν α εποιησεν ημιν συρια εγνωσαν οτι πεινωμεν ημεις και εξηλθαν εκ της παρεμβολης και εκρυβησαν εν τω αγρω λεγοντες οτι εξελευσονται εκ της πολεως και συλλημψομεθα αυτους ζωντας και εις την πολιν εισελευσομεθα
- 13 και απεκριθη εις των παιδων αυτου και ειπεν λαβετωσαν δη πεντε των ιπων των υπολελειμμενων οι κατελειφθησαν ωδε ιδου εισιν προς παν το πληθος ισραηλ το εκλειπον και αποστελουμεν εκει και οψομεθα
- 14 και ελαβον δυο επιβατας ιπων και απεστειλεν ο βασιλευς ισραηλ οπισω του βασιλεως συριας λεγων δευτε και ιδετε
- 15 και επορευθησαν οπισω αυτων εως του ιορδανου και ιδου πασα η οδος πληρης ιματιων και σκευων ων ερριψεν συρια εν τω θαμβεισθαι αυτους και επεστρεψαν οι αγγελοι και ανηγγειλαν τω βασιλει
- 16 και εξηλθεν ο λαος και διηρπασεν την παρεμβολην συριας και εγενετο μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κριθων σικλου κατα το ρημα κυριου
- 17 και ο βασιλευς κατεστησεν τον τριστατην εφ' ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι τη χειρι αυτου επι της πυλης και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεθανεν καθα ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου ος ελαλησεν εν τω καταβηναι τον αγγελον προς αυτον
- 18 και εγενετο καθα ελαλησεν ελίσαιε προς τον βασιλευα λεγων διμετρον κριθης σικλου και μετρον σεμιδαλεως σικλου και εσται ως η ωρα αυτη αυριον εν τη πυλη σαμαρειας
- 19 και απεκριθη ο τριστατης τω ελίσαιε και ειπεν ιδου κυριος ποιει καταρρακτας εν τω ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ειπεν ελίσαιε ιδου οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγη
- 20 και εγενετο ουτως και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεθανεν
- 1 και ελίσαιε ελαλησεν προς την γυναικα ης εξωπυρησεν τον υιον λεγων αναστηθι και δευρο συ και ο οικος σου και παροικει ου εαν παροικησής οτι κεκληκεν κυριος λιμον επι την γην και γε ηλθεν επι την γην επτα ετη

2 και ανεστη η γυνη και εποιησεν κατα το ρημα ελισαιε και επορευθη αυτη και ο οικος αυτης και παρωκει εν γη αλλοφυλων επτα ετη
3 και εγενετο μετα το τελος των επτα ετων και επεστρεψεν η γυνη εκ γης αλλοφυλων εις την πολιν και ηλθεν βοησαι προς τον βασιλευα περι του οικου εαυτης και περι των αγρων εαυτης
4 και ο βασιλευς ελαλει προς γιεζι το παιδαριον ελισαιε του ανθρωπου του θεου λεγων διηγησαι δη μοι παντα τα μεγαλα α εποιησεν ελισαιε
5 και εγενετο αυτου εξηγουμενου τω βασιλει ως εξωπυρησεν υιον τεθνηκοτα και ιδου η γυνη ης εξωπυρησεν τον υιον αυτης ελισαιε βοωσα προς τον βασιλευα περι του οικου εαυτης και περι των αγρων εαυτης και ειπεν γιεζι κυριε βασιλευ αυτη η γυνη και ουτος ο υιος αυτης ον εξωπυρησεν ελισαιε
6 και επηρωτησεν ο βασιλευς την γυναικα και διηγησατο αυτω και εδωκεν αυτη ο βασιλευς ευνουχον ενα λεγων επιστρεψον παντα τα αυτης και παντα τα γεννηματα του αγρου αυτης απο της ημερας ης κατελιπεν την γην εως του νυν
7 και ηλθεν ελισαιε εις δαμασκον και υιος αδερ βασιλευς συριας ηρρωσται και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες ηκει ο ανθρωπος του θεου εως ωδε
8 και ειπεν ο βασιλευς προς αζαηλ λαβε εν τη χειρι σου μανασ και δευρο εις απαντην τω ανθρωπω του θεου και επιζητησον τον κυριον παρ' αυτου λεγων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης
9 και επορευθη αζαηλ εις απαντην αυτου και ελαβεν μανασ εν τη χειρι αυτου και παντα τα αγαθα δαμασκου αρσιν τεσσαρακοντα καμηλων και ηλθεν και εστη ενωπιον αυτου και ειπεν προς ελισαιε ο υιος σου υιος αδερ βασιλευς συριας απεστειλεν με προς σε λεγων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης
10 και ειπεν ελισαιε δευρο ειπον αυτω ζωη ζηση και εδειξεν μοι κυριος οτι θανατω αποθανη
11 και παρεστη τω προσωπω αυτου και εθηκεν εως αισχυνης και εκλαυσεν ο ανθρωπος του θεου
12 και ειπεν αζαηλ τι οτι ο κυριος μου κλαιει και ειπεν οτι οίδα οσα ποιησεις τοις υιοις ισραηλ κακα τα οχυρωματα αυτων εξαποστελεις εν πυρι και τους εκλεκτους αυτων εν ρομφαια αποκτενεις και τα νηπια αυτων ενσεισεις και τας εν γαστρι εχουσας αυτων αναρρηξεις
13 και ειπεν αζαηλ τις εστιν ο δουλος σου ο κυων ο τεθνηκως οτι ποιησει το ρημα τουτο και ειπεν ελισαιε εδειξεν μοι κυριος σε βασιλευοντα επι συριαν
14 και απηλθεν απο ελισαιε και εισηλθεν προς τον κυριον αυτου και ειπεν αυτω τι ειπεν σοι ελισαιε και ειπεν ειπεν μοι ζωη ζηση
15 και εγενετο τη επαυριον και ελαβεν το μαχμα και εβαψεν εν τω υδατι και περιεβαλεν επι το προσωπον αυτου και απεθανεν και εβασιλευσεν αζαηλ αντ' αυτου
16 εν ετει πεμπτω τω ιωραμ υιο αχασβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν ιωραμ υιος ιωσαφατ βασιλευς ιουδα
17 υιος τριακοντα και δυο ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ
18 και επορευθη εν οδω βασιλεων ισραηλ καθως εποιησεν οικος αχασβ οτι θυγατηρ αχασβ ην αυτω εις γυναικα και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου
19 και ουκ ηθελησεν κυριος διαφθειραι τον ιουδαν δια δαυιδ τον δουλον αυτου καθως ειπεν δουναι αυτω λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας τας ημερας
20 εν ταις ημεραις αυτου ηθετησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα και εβασιλευσαν εφ' εαυτους βασιλευα
21 και ανεβη ιωραμ εις σιωρ και παντα τα αρματα μετ' αυτου και εγενετο αυτου ανασταντος και επαταξεν τον εδωμ τον κυκλωσαντα επ' αυτον και τους αρχοντας των αρματων και εφυγεν ο λαος εις τα σκηνωματα αυτων
22 και ηθετησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα εως της ημερας ταυτης τοτε ηθετησεν λοβενα εν τω καιρω εκεινω
23 και τα λοιπα των λογων ιωραμ και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραπται επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
24 και εκοιμηθη ιωραμ μετα των πατερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ' αυτου
25 εν ετει δωδεκατω τω ιωραμ υιο αχασβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας υιος ιωραμ
26 υιος εικοσι και δυο ετων οχοζιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενιαυτον ενα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου γοθολια θυγατηρ αμβρι βασιλεως ισραηλ
27 και επορευθη εν οδω οικου αχασβ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου καθως ο οικος αχασβ
28 και επορευθη μετα ιωραμ υιο αχασβ εις πολεμον μετα αζαηλ βασιλεως αλλοφυλων εν ρεμμωθ γαλααδ και επαταξαν οι συροι τον ιωραμ
29 και επεστρεψεν ο βασιλευς ιωραμ του ιατρευθηνα εν ιεζραελ απο των πληγων των επαταξαν αυτον εν ρεμμωθ εν τω πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας και οχοζιας υιος ιωραμ κατεβη του ιδειν τον ιωραμ υιον αχασβ εν ιεζραελ οτι ηρρωσται αυτος

- 1 και ελίσαιε ο προφητης εκαλεσεν ενα των υιων των προφητων και ειπεν αυτω ζωσαι την οσφυν σου και λαβε τον φακον του ελαιου τουτου εν τη χειρι σου και δευρο εις ρεμμωθ γαλααδ
- 2 και εισελευση εκει και οψη εκει ιου υιον ιωσαφατ υιου ναμεσσι και εισελευση και αναστησεις αυτον εκ μεσου των αδελφων αυτου και εισαξεις αυτον εις το ταμειον εν τω ταμειω
- 3 και λημψη τον φακον του ελαιου και επιχεις επι την κεφαλην αυτου και ειπον ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεια επι ισραηλ και ανοιξεις την θυραν και φευξη και ου μενεις
- 4 και επορευθη το παιδαριον ο προφητης εις ρεμμωθ γαλααδ
- 5 και εισηλθεν και ιδου οι αρχοντες της δυναμεως εκαθηντο και ειπεν λογος μοι προς σε ο αρχων και ειπεν ιου προς τινα εκ παντων ημων και ειπεν προς σε ο αρχων
- 6 και ανεστη και εισηλθεν εις τον οικον και επεχεεν το ελαιον επι την κεφαλην αυτου και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ κεχρικα σε εις βασιλεια επι λαον κυριου επι τον ισραηλ
- 7 και εξολεθρευσεις τον οικον αχασβ του κυριου σου εκ προσωπου μου και εκδικησεις τα αιματα των δουλων μου των προφητων και τα αιματα παντων των δουλων κυριου εκ χειρος ιεζαβελ
- 8 και εκ χειρος ολου του οικου αχασβ και εξολεθρευσεις τω οικω αχασβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλελειμμενον εν ισραηλ
- 9 και δωσω τον οικον αχασβ ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ως τον οικον βαασα υιου αχια
- 10 και την ιεζαβελ καταφαγονται οι κυνες εν τη μεριδι ιεζραελ και ουκ εστιν ο θαπτων και ηνοιξεν την θυραν και εφυγεν
- 11 και ιου εξηλθεν προς τους παιδας του κυριου αυτου και ειπον αυτω ει ειρηνη τι οτι εισηλθεν ο επιλημπος ουτος προς σε και ειπεν αυτοις υμεις οιδατε τον ανδρα και την αδωλεσχίαν αυτου
- 12 και ειπον αδικον απαγγελον δη ημιν και ειπεν ιου προς αυτους ουτως και ουτως ελαλησεν προς με λεγων ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεια επι ισραηλ
- 13 και ακουσαντες εσπευσαν και ελαβον εκαστος το ιματιον αυτου και εθηκαν υποκατω αυτου επι γαρεμ των αναβαθμων και εσαλπισαν εν κερατινη και ειπον εβασιλευσεν ιου
- 14 και συνεστραφη ιου υιος ιωσαφατ υιου ναμεσσι προς ιωραμ και ιωραμ αυτος εφυλασσεν εν ρεμμωθ γαλααδ αυτος και πας ισραηλ απο προσωπου αζαηλ βασιλεως συριας
- 15 και απεστρεψεν ιωραμ ο βασιλευς ιατρευθη εν ιεζραελ απο των πληγων των επαισαν αυτον οι συροι εν τω πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας και ειπεν ιου ει εστιν η ψυχη υμων μετ' εμου μη εξελθετω εκ της πολεως διαπεφυγως του πορευθη και απαγγελιαι εν ιεζραελ
- 16 και ιπτευσεν και επορευθη ιου και κατεβη εις ιεζραελ οτι ιωραμ βασιλευς ισραηλ εθεραπευετο εν ιεζραελ απο των τοξευματων των κατετοξευσαν αυτον οι αραμιν εν τη ραμμαθ εν τω πολεμω μετα αζαηλ βασιλεως συριας οτι αυτος δυνατος και ανηρ δυναμεως και οχοζιας βασιλευς ιουδα κατεβη ιδειν τον ιωραμ
- 17 και ο σκοπος ανεβη επι τον πυργον εν ιεζραελ και ειδεν τον κονιορτον ιου εν τω παραγινεσθαι αυτον και ειπεν κονιορτον εγω βλεπω και ειπεν ιωραμ λαβε επιβατην και αποστειλον εμπροσθεν αυτων και ειπατω ει ειρηνη
- 18 και επορευθη επιβατης ιππου εις απαντην αυτων και ειπεν ταδε λεγει ο βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφε εις τα οπισω μου και απηγγειλεν ο σκοπος λεγων ηλθεν ο αγγελος εως αυτων και ουκ ανεστρεψεν
- 19 και απεστειλεν επιβατην ιππου δευτερον και ηλθεν προς αυτον και ειπεν ταδε λεγει ο βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφου εις τα οπισω μου
- 20 και απηγγειλεν ο σκοπος λεγων ηλθεν εως αυτων και ουκ ανεστρεψεν και ο αγων ηγεν τον ιου υιον ναμεσσιου οτι εν παραλλαγη εγενετο
- 21 και ειπεν ιωραμ ζευξον και εξευξεν αρμα και εξηλθεν ιωραμ βασιλευς ισραηλ και οχοζιας βασιλευς ιουδα ανηρ εν τω αρματι αυτου και εξηλθον εις απαντην ιου και ευρον αυτον εν τη μεριδι ναβουθα του ιεζραηλιτου
- 22 και εγενετο ως ειδεν ιωραμ τον ιου και ειπεν ει ειρηνη ιου και ειπεν ιου τι ειρηνη ετι αι πορνειαι ιεζαβελ της μητρος σου και τα φαρμακα αυτης τα πολλα
- 23 και απεστρεψεν ιωραμ τας χειρας αυτου του φυγειν και ειπεν προς οχοζιαν δολος οχοζια
- 24 και επλησεν ιου την χειρα αυτου εν τω τοξω και επαταξεν τον ιωραμ ανα μεσον των βραχιονων αυτου και εξηλθεν το βελος δια της καρδιας αυτου και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου

- 25 και ειπεν ιου προς βαδεκαρ τον τριστατην αυτου ριψον αυτον εν τη μεριδι αγρου ναβουθαι του ιεζραηλιτου οτι μνημονευω εγω και συ επιβεβηκοτες επι ζευγη οπισω αχααβ τ ου πατρος αυτου και κυριος ελαβεν επ' αυτον το λημμα τουτο λεγων
- 26 ει μη μετα των αιματων ναβουθαι και τα αιματα των υιων αυτου ειδον εχθες φησιν κυριος και ανταποδωσω αυτω εν τη μεριδι ταυτη φησιν κυριος και νυν αρας δη ριψον αυ τον εν τη μεριδι κατα το ρημα κυριου
- 27 και οχοζιας βασιλευς ιουδα ειδεν και εφυγεν οδον βαιθαγγαν και εδιωξεν οπισω αυτου ιου και ειπεν και γε αυτον και επαταξεν αυτον εν τω αρματι εν τω αναβαινειν γαι η εστ ιν ιεβλααμ και εφυγεν εις μαγεδδων και απεθανεν εκει
- 28 και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου επι το αρμα και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυιδ
- 29 και εν ετει ενδεκατω ιωραμ βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας επι ιουδαν
- 30 και ηλθεν ιου εις ιεζραελ και ιεζαβελ ηκουσεν και εστιμισατο τους οφθαλμους αυτης και ηγαθunen την κεφαλην αυτης και διεκυψεν δια της θυριδος
- 31 και ιου εισεπορευετο εν τη πολει και ειπεν ει ειρηνη ζαμβρι ο φονευτης του κυριου αυτου
- 32 και επηρην το προσωπον αυτου εις την θυριδα και ειδεν αυτην και ειπεν τις ει συ καταβηθι μετ' εμου και κατεκυψαν προς αυτον δυο ευνουχοι
- 33 και ειπεν κυλισατε αυτην και εκυλισαν αυτην και ερραντισθη του αιματος αυτης προς τον τοιχον και προς τους ιππους και συνεπατησαν αυτην
- 34 και εισηλθεν ιου και εφαγεν και επιεν και ειπεν επισκεψασθε δη την κατηραμενην ταυτην και θαψατε αυτην οτι θυγατηρ βασιλεως εστιν
- 35 και επορευθησαν θαψαι αυτην και ουχ ευρον εν αυτη αλλο τι η το κρανιον και οι ποδες και τα ιχνη των χειρων
- 36 και επεστρεψαν και ανηγγειλαν αυτω και ειπεν λογος κυριου ον ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλιου του θεσβιτου λεγων εν τη μεριδι ιεζραελ καταφαγονται οι κυνες τας σα ρκας ιεζαβελ
- 37 και εσται το θνησιμαιον ιεζαβελ ως κοπρια επι προσωπου του αγρου εν τη μεριδι ιεζραελ ωστε μη ειπειν αυτους ιεζαβελ
- 1 και τω αχααβ εβδομηκοντα υιοι εν σαμαρεια και εγραψεν ιου βιβλιον και απεστειλεν εν σαμαρεια προς τους αρχοντας σαμαρειας και προς τους πρεσβυτερους και προς τους τιθηνους υιων αχααβ λεγων
- 2 και νυν ως εαν ελθη το βιβλιον τουτο προς υμας μεθ' υμων οι υιοι του κυριου υμων και μεθ' υμων το αρμα και οι ιπποι και πολεις οχυραι και τα οπλα
- 3 και οψεσθε τον αγαθον και τον ευθη εν τοις υιοις του κυριου υμων και καταστησετε αυτον επι τον θρονον του πατρος αυτου και πολεμειτε υπερ του οικου του κυριου υμων
- 4 και εφοβηθησαν σφοδρα και ειπον ιδου οι δυο βασιλεις ουκ εστησαν κατα προσωπον αυτου και πως στησομεθα ημεις
- 5 και απεστειλαν οι επι του οικου και οι επι της πολεως και οι πρεσβυτεροι και οι τιθηνοι προς ιου λεγοντες παιδες σου ημεις και οσα εαν ειπης προς ημας ποιησομεν ου βασιλε υσομεν ανδρα το αγαθον εν οφθαλμοις σου ποιησομεν
- 6 και εγραψεν προς αυτους βιβλιον δευτερον λεγων ει εμοι υμεις και της φωνης μου υμεις εισακουετε λαβετε την κεφαλην ανδρων των υιων του κυριου υμων και ενεγκατε προ ς με ως η ωρα αυριον εις ιεζραελ και οι υιοι του βασιλεως ησαν εβδομηκοντα ανδρες ουτοι αδροι της πολεως εξετρεφον αυτους
- 7 και εγενετο ως ηλθεν το βιβλιον προς αυτους και ελαβον τους υιους του βασιλεως και εσφαξαν αυτους εβδομηκοντα ανδρας και εθηκαν τας κεφαλαις αυτων εν καρταλλοις κα ι απεστειλαν αυτας προς αυτον εις ιεζραελ
- 8 και ηλθεν ο αγγελος και απηγγειλεν λεγων ηνεγκαν τας κεφαλαις των υιων του βασιλεως και ειπεν θετε αυτας βουνους δυο παρα την θυραν της πυλης εις πρωι
- 9 και εγενετο πρωι και εξηλθεν και εστη εν τω πυλωνι της πολεως και ειπεν προς παντα τον λαον δικαιοι υμεις ιδου εγω ειμι συνεστραφην επι τον κυριον μου και απεκτεινα αυ τον και τις επαταξεν παντας τουτους
- 10 ιδετε αφρω οτι ου πεσειται απο του ρηματος κυριου εις την γην ου ελαλησεν κυριος επι τον οικον αχααβ και κυριος εποιησεν οσα ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλιου
- 11 και επαταξεν ιου παντας τους καταλειφθεντας εν τω οικω αχααβ εν ιεζραελ και παντας τους αδρους αυτου και τους γνωστους αυτου και τους ιερεις αυτου ωστε μη καταλειπει ν αυτου καταλειμμα
- 12 και ανεστη και επορευθη εις σαμαρειαν αυτος εν βαιθακαδ των ποιμενων εν τη οδω
- 13 και ιου ευρεν τους αδελφους οχοζιου βασιλεως ιουδα και ειπεν τινες υμεις και ειπον οι αδελφοι οχοζιου ημεις και κατεβημεν εις ειρηνην των υιων του βασιλεως και των υιων της δυναστευουσης

- 14 και ειπεν συλλαβετε αυτους ζωντας και συνελαβον αυτους ζωντας και εσφαξαν αυτους εις βαιθακαδ τεσσαρακοντα και δυο ανδρας ου κατελιπεν ανδρα εξ αυτων
- 15 και επορευθη εκειθεν και ευρεν τον ιωναδαβ υιον ρηχαβ εν τη οδω εις απαντην αυτου και ευλογησεν αυτον και ειπεν προς αυτον ιου ει εστιν καρδια σου μετα καρδιας μου ευθεια καθως η καρδια μου μετα της καρδιας σου και ειπεν ιωναδαβ εστιν και ειπεν ιου και ει εστιν δος την χειρα σου και εδωκεν την χειρα αυτου και ανεβιβασεν αυτον προς αυτον επι το αρμα
- 16 και ειπεν προς αυτον δευρο μετ' εμου και ιδε εν τω ζηλωσαι με τω κυριω σαβαωθ και επεκαθισεν αυτον εν τω αρματι αυτου
- 17 και εισηλθεν εις σαμαρειαν και επαταξεν παντας τους καταλειφθεντας του αχααβ εν σαμαρεια εως του αφανισαι αυτον κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν προς ηλιου
- 18 και συνηθροισεν ιου παντα τον λαον και ειπεν προς αυτους αχααβ εδουλευσεν τω βααλ ολιγα και γε ιου δουλευσει αυτω πολλα
- 19 και νυν παντες οι προφηται του βααλ παντας τους δουλους αυτου και τους ιερεις αυτου καλεσατε προς με ανηρ μη επισκεπητω οτι θυσια μεγαλη μοι τω βααλ πας ος εαν επισκεπη ου ζησεται και ιου εποησεν εν πτερνισμω ινα απολεση τους δουλους του βααλ
- 20 και ειπεν ιου αγιασατε ιερειαν τω βααλ και εκηρυξαν
- 21 και απεστειλεν ιου εν παντι ισραηλ λεγων και νυν παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ιερεις αυτου και παντες οι προφηται αυτου μηδεις απολειπεσθω οτι θυσιαν μεγαλην ποιω ος αν απολειφθη ου ζησεται και ηλθον παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ιερεις αυτου και παντες οι προφηται αυτου ου κατελειφθη ανηρ ος ου παρεγενετο και εισηλθον εις τον οικον του βααλ και επλησθη ο οικος του βααλ στομα εις στομα
- 22 και ειπεν ιου τω επι του οικου μεσθααλ εξαγαγε ενδυματα πασι τοις δουλοις του βααλ και εξηνεγκεν αυτοις ο στολιστης
- 23 και εισηλθεν ιου και ιωναδαβ υιος ρηχαβ εις οικον του βααλ και ειπεν τοις δουλοις του βααλ ερευνησατε και ιδετε ει εστιν μεθ' υμων των δουλων κυριου οτι αλλ' η οι δουλοι του βααλ μονωτατοι
- 24 και εισηλθεν του ποιησαι τα θυματα και τα ολοκαυτωματα και ιου εταξεν εαυτω εξω ογδοηκοντα ανδρας και ειπεν ανηρ ος εαν διασωθη απο των ανδρων ων εγω αναγω επι χειρας υμων η ψυχη αυτου αντι της ψυχης αυτου
- 25 και εγενετο ως συνετελεσεν ποιων την ολοκαυτωσιν και ειπεν ιου τοις παρατρεχουσιν και τοις τρισταταις εισελθοντες παταξατε αυτους ανηρ μη εξελθατω εξ αυτων και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφιας και ερριψαν οι παρατρεχοντες και οι τρισταται και επορευθησαν εως πολεως οικου του βααλ
- 26 και εξηνεγκαν την στηλην του βααλ και ενεπησαν αυτην
- 27 και κατεσπασαν τας στηλας του βααλ και καθειλον τον οικον του βααλ και εταξαν αυτον εις λυτρωνας εως της ημερας ταυτης
- 28 και ηφανισεν ιου τον βααλ εξ ισραηλ
- 29 πλην αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ ουκ απεστη ιου απο οπισθεν αυτων αι δαμαλεις αι χρυσαι εν βαιθηλ και εν δαν
- 30 και ειπεν κυριος προς ιου ανθ' ων οσα ηγαθυνας ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις μου και παντα οσα εν τη καρδια μου εποησας τω οικω αχααβ υιοι τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ
- 31 και ιου ουκ εφυλαξεν πορευεσθαι εν νομω κυριου θεου ισραηλ εν ολη καρδια αυτου ουκ απεστη επανωθεν αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ
- 32 εν ταις ημεραις εκειναις ηρξατο κυριος συγκοπτειν εν τω ισραηλ και επαταξεν αυτους αζηλ εν παντι οριω ισραηλ
- 33 απο του ιορδανου κατ' ανατολας ηλιου πασαν την γην γαλααδ του γαδδι και του ρουβην και του μανασση απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την γαλααδ και την βασαν
- 34 και τα λοιπα των λογων ιου και παντα οσα εποησεν και πασα η δυναστεια αυτου και τας συναψεις ας συνηψεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ
- 35 και εκοιμηθη ιου μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωαχας υιος αυτου αντ' αυτου
- 36 και αι ημεραι ας εβασιλευσεν ιου επι ισραηλ εικοσι οκτω ετη εν σαμαρεια
- 1 και γοθολια η μητηρ οχοζιου ειδεν οτι απεθανον οι υιοι αυτης και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας
- 2 και ελαβεν ιωσαβεε θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου τον ιωας υιον αδελφου αυτης και εκλεψεν αυτον εκ μεσου των υιων του βασιλεως των θανατουμενων αυτου και την τροφον αυτου εν τω ταμειω των κλινων και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας και ουκ εθανατωθη

- 3 και ην μετ' αυτής εν οικω κυριου κρυβομενος εξ ετη και γοθολια βασιλευουσα επι της γης
- 4 και εν τω ετει τω εβδομω απεστειλεν ιωδαε ο ιερεις και ελαβεν τους εκατονταρχους τον χορρι και τον ρασιμ και απηγαγεν αυτους προς αυτον εις οικον κυριου και διεθετο α
υτοις διαθηκην κυριου και ωρκισεν αυτους ενωπιον κυριου και εδειξεν αυτοις ιωδαε τον υιον του βασιλεως
- 5 και ενετειλατο αυτοις λεγων ουτος ο λογος ον ποιησετε το τριτον εξ υμων εισελθετω το σαββατον και φυλαξετε φυλακην οικου του βασιλεως εν τω πυλωνι
- 6 και το τριτον εν τη πυλη των οδων και το τριτον της πυλης οπισω των παρατρεχοντων και φυλαξετε την φυλακην του οικου
- 7 και δυο χειρες εν υμιν πας ο εκπορευομενος το σαββατον και φυλαξουσιν την φυλακην οικου κυριου προς τον βασιλεα
- 8 και κυκλωσατε επι τον βασιλεα κυκλω ανηρ και το σκευος αυτου εν χειρι αυτου και ο εισπορευομενος εις τα σαδηρωθ αποθανειται και εγενετο μετα του βασιλεως εν τω εκπ
ορευεσθαι αυτον και εν τω εισπορευεσθαι αυτον
- 9 και εποησαν οι εκατονταρχοι παντα οσα ενετειλατο ιωδαε ο συνετος και ελαβεν ανηρ τους ανδρας αυτου τους εισπορευομενους το σαββατον μετα των εκπορευομενων το σα
ββατον και εισηλθεν προς ιωδαε τον ιερεα
- 10 και εδωκεν ο ιερεις τοις εκατονταρχαις τους σειρομαστας και τους τρισσους του βασιλεως δαυιδ τους εν οικω κυριου
- 11 και εστησαν οι παρατρεχοντες ανηρ και το σκευος αυτου εν τη χειρι αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας εως της ωμιας του οικου της ευωνυμου του θυσιαστηριου και
του οικου επι τον βασιλεα κυκλω
- 12 και εξαπεστειλεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ' αυτον το νεζερ και το μαρτυριον και εβασιλευσεν αυτον και εχρισεν αυτον και εκροτησαν τη χειρι και ειπαν ζητω ο β
ασιλευς
- 13 και ηκουσεν γοθολια την φωνην των τρεχοντων του λαου και εισηλθεν προς τον λαον εις οικον κυριου
- 14 και ειδεν και ιδου ο βασιλευς εισηκει επι του στυλου κατα το κριμα και οι ωδοι και αι σαλπιγγες προς τον βασιλεα και πας ο λαος της γης χαιρων και σαλπιζων εν σαλπιγξιν
και διερρηξεν γοθολια τα ιματια εαυτης και εβοησεν συνδεσμος συνδεσμος
- 15 και ενετειλατο ιωδαε ο ιερεις τοις εκατονταρχαις τοις επισκοποις της δυναμεως και ειπεν προς αυτους εξαγαγετε αυτην εσωθεν των σαδηρωθ και ο εισπορευομενος οπισω α
υτης θανατω θανατωθησεται ρομφαια οτι ειπεν ο ιερεις και μη αποθανη εν οικω κυριου
- 16 και επεθηκαν αυτη χειρας και εισηλθεν οδον εισοδου των ιππων οικου του βασιλεως και απεθανεν εκει
- 17 και διεθετο ιωδαε διαθηκην ανα μεσον κυριου και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου του ειναι εις λαον τω κυριω και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον τ
ου λαου
- 18 και εισηλθεν πας ο λαος της γης εις οικον του βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια αυτου και τας εικονας αυτου συνετριψαν αγαθως και τον ματθαν τον ιερεα το
υ βααλ απεκτειναν κατα προσωπον των θυσιαστηριων και εθηκεν ο ιερεις επισκοπους εις τον οικον κυριου
- 19 και ελαβεν τους εκατονταρχους και τον χορρι και τον ρασιμ και παντα τον λαον της γης και κατηγαγον τον βασιλεα εξ οικου κυριου και εισηλθεν οδον πυλης των παρατρεχο
ντων οικου του βασιλεως και εκαθισαν αυτον επι του θρονου των βασιλεων
- 20 και εχαρη πας ο λαος της γης και η πολις ησυχασεν και την γοθολιαν εθανατωσαν εν ρομφαια εν οικω του βασιλεως
- 1 υιος ετων επτα ιωας εν τω βασιλευειν αυτον
- 2 εν ετει εβδομω τω ιου εβασιλευσεν ιωας και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου αβια εκ της βηρσαβεε
- 3 και εποησεν ιωας το ευθες ενωπιον κυριου πασας τας ημερας ας εφωτισεν αυτον ιωδαε ο ιερεις
- 4 πλην των υψηλων ου μετεσταθησαν και εκει ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις
- 5 και ειπεν ιωας προς τους ιερεις παν το αργυριον των αγιων το εισοδιαζομενον εν τω οικω κυριου αργυριον συντιμησεως ανηρ αργυριον λαβων συντιμησεως παν αργυριον ο ε
αν αναβη επι καρδιαν ανδρος ενεγκειν εν οικω κυριου
- 6 λαβετωσαν εαυτοις οι ιερεις ανηρ απο της πρασεως αυτων και αυτοι κρατησουσιν το βεδεκ του οικου εις παντα ου εαν ευρεθη εκει βεδεκ
- 7 και εγενηθη εν τω εικοστω και τριτω ετει τω βασιλει ιωας ουκ εκραταιωσαν οι ιερεις το βεδεκ του οικου

- 8 και εκαλεσεν ιωας ο βασιλευς ιωδαε τον ιερα και τους ιερεις και ειπεν προς αυτους τι οτι ουκ εκραταιουτε το βεδεκ του οικου και νυν μη λαβητε αργυριον απο των πρασεω ν υμων οτι εις το βεδεκ του οικου δωσετε αυτο
- 9 και συνεφωνησαν οι ιερεις του μη λαβειν αργυριον παρα του λαου και του μη ενισχυσαι το βεδεκ του οικου
- 10 και ελαβεν ιωδαε ο ιερευς κιβωτον μιαν και ετρησεν τρωγλην επι της σανιδος αυτης και εδωκεν αυτην παρα ιαμβιν εν τω οικω ανδρος οικου κυριου και εδωκαν οι ιερεις οι φυλασσοντες τον σταθμον παν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου
- 11 και εγενετο ως ειδον οτι πολυ το αργυριον εν τη κιβωτω και ανεβη ο γραμματευς του βασιλευς και ο ιερευς ο μεγας και εσφιγξαν και ηριθμησαν το αργυριον το ευρεθεν εν οι κω κυριου
- 12 και εδωκαν το αργυριον το ετοιμασθεν επι χειρας ποιουντων τα εργα των επισκοπων οικου κυριου και εξεδοσαν τοις τεκτοσιν των ξυλων και τοις οικοδομοις τοις ποιουσιν εν οικω κυριου
- 13 και τοις τειχισταις και τοις λατομοις των λιθων του κτησασθαι ξυλα και λιθους λατομητους του κατασχειν το βεδεκ οικου κυριου εις παντα οσα εξωδιασθη επι τον οικον του κραταιωσαι
- 14 πλην ου ποιηθησεται οικω κυριου θυραι αργυραι ηλοι φιαλαι και σαλπιγγες παν σκευος χρυσου και σκευος αργυρου εκ του αργυριου του εισενεχθεντος εν οικω κυριου
- 15 οτι τοις ποιουσιν τα εργα δωσουσιν αυτο και εκραταιωσαν εν αυτω τον οικον κυριου
- 16 και ουκ εξελογιζοντο τους ανδρας οις εδιδουν το αργυριον επι χειρας αυτων δουναι τοις ποιουσιν τα εργα οτι εν πιστει αυτων ποιουσιν
- 17 αργυριον περι αμαρτιας και αργυριον περι πλημμελειας ο τι εισηνεχθη εν οικω κυριου τοις ιερευσιν εγενετο
- 18 τοτε ανεβη αζαηλ βασιλευς συριας και επολεμησεν επι γεθ και προκατελαβετο αυτην και εταξεν αζαηλ το προσωπον αυτου αναβηναι επι ιερουσαλημ
- 19 και ελαβεν ιωας βασιλευς ιουδα παντα τα αγια οσα ηγιασεν ιωσαφατ και ιωραμ και οχοζιας οι πατερες αυτου και βασιλεις ιουδα και τα αγια αυτου και παν το χρυσιον το ευρ εθεν εν θησαυροις οικου κυριου και οικου του βασιλευς και απεστειλεν τω αζαηλ βασιλει συριας και ανεβη απο ιερουσαλημ
- 20 και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
- 21 και ανεστησαν οι δουλοι αυτου και εδησαν παντα συνδεσμον και επαταξαν τον ιωας εν οικω μαλλω τω εν γααλλα
- 22 και ιεζιχαρ υιος ιεμουαθ και ιεζεβουθ ο υιος αυτου σωμηρ οι δουλοι αυτου επαταξαν αυτον και απεθανεν και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασ ιλευσεν αμεσσιας υιος αυτου αντ' αυτου
- 1 εν ετει εικοστω και τριτω ετει τω ιωας υιο οχοζιου βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωαχας υιος ιου εν σαμαρεια επτακαιδεκα ετη
- 2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου και επορευθη οπισω αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ ουκ απεστη απ' αυτων
- 3 και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και εδωκεν αυτους εν χειρι αζαηλ βασιλευς συριας και εν χειρι υιου αδερ υιου αζαηλ πασας τας ημερας
- 4 και εδεθη ιωαχας του προσωπου κυριου και επηκουσεν αυτου κυριος οτι ειδεν την θλιψιν ισραηλ οτι εθλιψεν αυτους βασιλευς συριας
- 5 και εδωκεν κυριος σωτηριαν τω ισραηλ και εξηλθεν υποκατωθεν χειρος συριας και εκαθισαν οι υιοι ισραηλ εν τοις σκηνωμασιν αυτων καθως εχθες και τριτης
- 6 πλην ουκ απεστησαν απο αμαρτιων οικου ιεροβοαμ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εν αυταις επορευθησαν και γε το αλσος εσταθη εν σαμαρεια
- 7 οτι ουχ υπελειφθη τω ιωαχας λαος αλλ' η πεντηκοντα ιππεις και δεκα αρματα και δεκα χιλιαδες πεζων οτι απωλεσεν αυτους βασιλευς συριας και εθεντο αυτους ως χουν εις κ αταπατησιν
- 8 και τα λοιπα των λογων ιωαχας και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ
- 9 και εκοιμηθη ιωαχας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωας υιος αυτου αντ' αυτου
- 10 εν ετει τριακοστω και εβδομω ετει τω ιωας βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωας υιος ιωαχας επι ισραηλ εν σαμαρεια εκκαιδεκα ετη
- 11 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασης αμαρτιας ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εν αυταις επορευθη
- 12 και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ας εποιησεν μετα αμεσσιου βασιλευς ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημε ρων τοις βασιλευσιν ισραηλ

- 13 και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και ιεροβοαμ εκαθισεν επι του θρονου αυτου εν σαμαρεια μετα των υιων ισραηλ
- 14 και ελισαιε ηρρωστησεν την αρρωστιαν αυτου δι' ην απεθανεν και κατεβη προς αυτον ιωας βασιλευς ισραηλ και εκλαυσεν επι προσωπου αυτου και ειπεν πατερ πατερ αρμα ισραηλ και ιππευς αυτου
- 15 και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξον και βελη και ελαβεν προς αυτον τοξον και βελη
- 16 και ειπεν τω βασιλει επιβιασον την χειρα σου επι το τοξον και επεβιασεν ιωας την χειρα αυτου επι το τοξον και επεθηκεν ελισαιε τας χειρας αυτου επι τας χειρας του βασιλ. εως
- 17 και ειπεν ανοιξον την θυριδα κατ' ανατολας και ηνοιξεν και ειπεν ελισαιε τοξευσον και ετοξευσεν και ειπεν βελος σωτηριας τω κυριω και βελος σωτηριας εν συρια και παταξ εις την συριαν εν αφεκ εως συντελειας
- 18 και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξα και ελαβεν και ειπεν τω βασιλει ισραηλ παταξον εις την γην και επαταξεν ο βασιλευς τρις και εστη
- 19 και ελυπηθη επ' αυτω ο ανθρωπος του θεου και ειπεν ει επαταξας πεντακις η εξακις τοτε αν επαταξας την συριαν εως συντελειας και νυν τρις παταξεις την συριαν
- 20 και απεθανεν ελισαιε και εθαψαν αυτον και μονοζωνοι μοαβ ηλθον εν τη γη ελθοντος του ενιαυτου
- 21 και εγενετο αυτων θαπτοντων τον ανδρα και ιδου ειδον τον μονοζωνον και ερριψαν τον ανδρα εν τω ταφω ελισαιε και επορευθη και ηψατο των οστων ελισαιε και εξησεν και ανεστη επι τους ποδας αυτου
- 22 και αζαηλ εξεθλιψεν τον ισραηλ πασας τας ημερας ιωαχας
- 23 και ηλεησεν κυριος αυτους και οικτηρησεν αυτους και επεβλεψεν προς αυτους δια την διαθηκην αυτου την μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και ουκ ηθελησεν κυριος διαφθειραι αυτους και ουκ απερριψεν αυτους απο του προσωπου αυτου
- 24 και απεθανεν αζαηλ βασιλευς συριας και εβασιλευσεν υιος αδερ υιος αυτου αντ' αυτου
- 25 και επεστρεψεν ιωας υιος ιωαχας και ελαβεν τας πολεις εκ χειρος υιου αδερ υιου αζαηλ ας ελαβεν εκ χειρος ιωαχας του πατρος αυτου εν τω πολεμω τρις επαταξεν αυτον ιωας και επεστρεψεν τας πολεις ισραηλ
- 1 εν ετει δευτερω τω ιωας υιο ιωαχας βασιλει ισραηλ και εβασιλευσεν αμεσσιας υιος ιωας βασιλευς ιουδα
- 2 υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιωαδιν εξ ιερουσαλημ
- 3 και εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως δαυιδ ο πατηρ αυτου κατα παντα οσα εποιησεν ιωας ο πατηρ αυτου εποιησεν
- 4 πλην τα υψηλα ουκ εξησεν ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις
- 5 και εγενετο οτε κατισχυσεν η βασιλεια εν χειρι αυτου και επαταξεν τους δουλους αυτου τους παταξαντας τον πατερα αυτου
- 6 και τους υιους των παταξαντων ουκ εθανατωσεν καθως γεγραπται εν βιβλιω νομων μουση ως ενετειλατο κυριος λεγων ουκ αποθανουνται πατερες υπερ υιων και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων οτι αλλ' η εκαστος εν ταις αμαρτιας αυτου αποθανειται
- 7 αυτος επαταξεν τον εδωμ εν γαιμελε δεκα χιλιαδας και συνελαβε την πετραν εν τω πολεμω και εκαλεσεν το ονομα αυτης καθοηλ εως της ημερας ταυτης
- 8 τοτε απεστειλεν αμεσσιας αγγελους προς ιωας υιον ιωαχας υιου ιου βασιλεως ισραηλ λεγων δευρο οφθωμεν προσωποις
- 9 και απεστειλεν ιωας βασιλευς ισραηλ προς αμεσσιαν βασιλεια ιουδα λεγων ο ακαν ο εν τω λιβανω απεστειλεν προς την κεδρον την εν τω λιβανω λεγων δος την θυγατερα σου τω υιο μου εις γυναικα και διηλθον τα θηρια του αγρου τα εν τω λιβανω και συνεπατησαν τον ακανα
- 10 τυπτων επαταξας την ιδουμιαν και επηρην σε η καρδια σου ενδοξασθητι καθημενος εν τω οικω σου και ινα τι εριξεις εν κακια σου και πεση συ και ιουδας μετα σου
- 11 και ουκ ηκουσεν αμεσσιας και ανεβη ο βασιλευς ισραηλ και ωφθησαν προσωποις αυτος και αμεσσιας βασιλευς ιουδα εν βαιθσαμυς τη του ιουδα
- 12 και επταισεν ιουδας απο προσωπου ισραηλ και εφυγεν ανηρ εις το σκηνωμα αυτου
- 13 και τον αμεσσιαν υιον ιωας υιου οχοζιου βασιλεια ιουδα συνελαβεν ιωας υιος ιωαχας βασιλευς ισραηλ εν βαιθσαμυς και ηλθεν εις ιερουσαλημ και καθειλεν εν τω τειχει ιερουσαλημ εν τη πυλη εφραιμ εως πυλης της γωνιας τετρακοσιους πηχεις
- 14 και ελαβεν το χρυσιον και το αργυριον και παντα τα σκευη τα ευρεθεντα εν οικω κυριου και εν θησαυροις οικου του βασιλεως και τους υιους των συμμιξεων και απεστρεψεν εις σαμαρειαν

15 και τα λοιπα των λογων ιωας οσα εποιησεν εν δυναστεια αυτου α επολεμησεν μετα αμεσσιου βασιλεως ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ

16 και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και εταφη εν σαμαρεια μετα των βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν ιεροβοαμ υιος αυτου αντ' αυτου

17 και εξησεν αμεσσιας υιος ιωας βασιλευς ιουδα μετα το αποθανειν ιωας υιον ιωαχας βασιλεα ισραηλ πεντεκαιδεκα ετη

18 και τα λοιπα των λογων αμεσσιου και παντα α εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα

19 και συνεστραφησαν επ' αυτον συστρεμμα εν ιερουσαλημ και εφυγεν εις λαχισ και απεστειλαν οπισω αυτου εις λαχισ και εθανατωσαν αυτον εκει

20 και ηραν αυτον εφ' ιππων και εταφη εν ιερουσαλημ μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ

21 και ελαβεν πας ο λαος ιουδα τον αζαριαν και αυτος υιος εκκαιδεκα ετων και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμεσσιου

22 αυτος ωκοδομησεν την αιλωθ και επεστρεψεν αυτην τω ιουδα μετα το κοιμηθηναι τον βασιλεα μετα των πατερων αυτου

23 εν ετει πεντεκαιδεκατω του αμεσσιου υιου ιωας βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν ιεροβοαμ υιος ιωας επι ισραηλ εν σαμαρεια τεσσαρακοντα και εν ετος

24 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ

25 αυτος απεστησεν το οριον ισραηλ απο εισοδου αιμαθ εως της θαλασσης της αραβα κατα το ρημα κυριου θεου ισραηλ ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ιωνα υιου αμαθι του προφητου του εκ γεθγοβερ

26 οτι ειδεν κυριος την ταπεινωσιν ισραηλ πικραν σφοδρα και ολιγοστους συνεχομενους και εσπανισμενους και εγκαταλελειμμενους και ουκ ην ο βοηθων τω ισραηλ

27 και ουκ ελαλησεν κυριος εξαλειψαι το σπερμα ισραηλ υποκατωθεν του ουρανου και εσωσεν αυτους δια χειρος ιεροβοαμ υιου ιωας

28 και τα λοιπα των λογων ιεροβοαμ και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου οσα επολεμησεν και οσα επεστρεψεν την δαμασκον και την αιμαθ τω ιουδα εν ισραηλ ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ

29 και εκοιμηθη ιεροβοαμ μετα των πατερων αυτου μετα βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν αζαριας υιος αμεσσιου αντι του πατρος αυτου

1 εν ετει εικοστω και εβδομω τω ιεροβοαμ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν αζαριας υιος αμεσσιου βασιλεως ιουδα

2 υιος εκκαιδεκα ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και πεντηκοντα και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου χαλια εξ ιερουσαλημ

3 και εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν αμεσσιας ο πατηρ αυτου

4 πλην των υψηλων ουκ εξηρεν ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις

5 και ηψατο κυριος του βασιλεως και ην λελεπρωμενος εως ημερας θανατου αυτου και εβασιλευσεν εν οικω αφφουσωθ και ιωαθαμ υιος του βασιλεως επι τω οικω κρινων τον λαον της γης

6 και τα λοιπα των λογων αζαριου και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιου λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα

7 και εκοιμηθη αζαριας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ' αυτου

8 εν ετει τριακοστω και ογδοω τω αζαρια βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ζαχαριας υιος ιεροβοαμ επι ισραηλ εν σαμαρεια εξαμηνον

9 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου καθα εποιησαν οι πατερες αυτου ουκ απεστη απο αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ

10 και συνεστραφησαν επ' αυτον σελλουμ υιος ιαβις και κεβλααμ και επαταζαν αυτον και εθανατωσαν αυτον και σελλουμ εβασιλευσεν αντ' αυτου

11 και τα λοιπα των λογων ζαχαριου ιδου εστιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ

12 ο λογος κυριου ον ελαλησεν προς ιου λεγων υιοι τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ και εγενετο ουτως

13 και σελλουμ υιος ιαβις εβασιλευσεν και εν ετει τριακοστω και ενατω αζαρια βασιλει ιουδα εβασιλευσεν σελλουμ μηνι ημερων εν σαμαρεια

14 και ανεβη μαναη υιος γαδδι εκ θαρσιλα και ηλθεν εις σαμαρειαν και επαταζεν τον σελλουμ υιον ιαβις εν σαμαρεια και εθανατωσεν αυτον

15 και τα λοιπα των λογων σελλουμ και η συστροφη αυτου ην συνεστραφη ιδου εισιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ

16 τοτε επαταζεν μαναη την θερσα και παντα τα εν αυτη και τα ορια αυτης απο θερσα οτι ουκ ηνοιζαν αυτω και επαταζεν αυτην και τας εν γαστρι εχουσας ανερρηξεν

17 εν ετει τριακοστω και ενατω αζαρια βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν μαναημ υιος γαδδι επι ισραηλ δεκα ετη εν σαμαρεια
18 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ
19 εν ταις ημεραις αυτου ανεβη φουλ βασιλευς ασσυριων επι την γην και μαναημ εδωκεν τω φουλ χιλια ταλαντα αργυριου ειναι την χειρα αυτου μετ' αυτου
20 και εξηνεγκεν μαναημ το αργυριον επι τον ισραηλ επι παν δυνατον ισχυι δουναι τω βασιλει των ασσυριων πεντηκοντα σικλους τω ανδρι τω ενι και απεστρεψεν βασιλευς ασσυριων και ουκ εστη εκει εν τη γη
21 και τα λοιπα των λογων μαναημ και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ
22 και εκοιμηθη μαναημ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν φακειας υιος αυτου αντ' αυτου
23 εν ετει πεντηκοστω του αζαριου βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν φακειας υιος μαναημ επι ισραηλ εν σαμαρεια δυο ετη
24 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ
25 και συνεστραφη επ' αυτον φακεε υιος ρομελιου ο τριστατης αυτου και επαταξεν αυτον εν σαμαρεια εναντιον οικου του βασιλεως μετα του αργοβ και μετα του αρια και μετ' αυτου πεντηκοντα ανδρες απο των τετρακοσιων και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ' αυτου
26 και τα λοιπα των λογων φακειου και παντα οσα εποιησεν ιδου εσιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ
27 εν ετει πεντηκοστω και δευτερω του αζαριου βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν φακεε υιος ρομελιου επι ισραηλ εν σαμαρεια εικοσι ετη
28 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ
29 εν ταις ημεραις φακεε βασιλεως ισραηλ ηλθεν θαγλαθφελλασαρ βασιλευς ασσυριων και ελαβεν την αιν και την αβελβαιθαμααχα και την ιανωχ και την κενεζ και την ασωρ και την γαλααδ και την γαλιλαιαν πασαν γην νεφθαλι και απωκισεν αυτους εις ασσυριους
30 και συνεστρεψεν συστρεμμα ωσηε υιος ηλα επι φακεε υιον ρομελιου και επαταξεν αυτον και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ' αυτου εν ετει εικοστω ιωαθαμ υιου αζαριου
31 και τα λοιπα των λογων φακεε και παντα οσα εποιησεν ιδου εστιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ
32 εν ετει δευτερω φακεε υιου ρομελιου βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αζαριου βασιλεως ιουδα
33 υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εκκαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιερουσα θυγατηρ σαδωκ
34 και εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν οζιας ο πατηρ αυτου
35 πλην τα υψηλα ουκ εξηρεν ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμια εν τοις υψηλοις αυτοσ ωκοδομησεν την πυλιν οικου κυριου την επανω
36 και τα λοιπα των λογων ιωαθαμ και παντα οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
37 εν ταις ημεραις εκειναις ηρξατο κυριος εξαποστελλειν εν ιουδα τον ρασσων βασιλεα συριας και τον φακεε υιον ρομελιου
38 και εκοιμηθη ιωαθαμ μετα των πατερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του πατροσ αυτου και εβασιλευσεν αχαζ υιος αυτου αντ' αυτου
1 εν ετει επτακαιδεκατω φακεε υιου ρομελιου εβασιλευσεν αχαζ υιος ιωαθαμ βασιλεως ιουδα
2 υιος εικοσι ετων ην αχαζ εν τω βασιλευειν αυτον και εκκαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου θεου αυτου πιστως ως δαυιδ ο πατηρ αυτου
3 και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ βασιλεως ισραηλ και γε τον υιον αυτου διηγεν εν πυρι κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ
4 και εθυσιαζεν και εθυμια εν τοις υψηλοις και επι των βουνων και υποκατω παντοσ ξυλου αλσωδοσ
5 τοτε ανεβη ρασσων βασιλευς συριας και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ εις ιερουσαλημ εις πολεμον και επολιορκουν επι αχαζ και ουκ εδυναντο πολεμειν
6 εν τω καιρω εκεινω επεστρεψεν ρασσων βασιλευς συριας την αιλαθ τη συρια και εξεβαλεν τουσ ιουδαιουσ εξ αιλαθ και ιδουμαιοι ηλθον εις αιλαθ και κατοκησαν εκει εωσ της ημερασ ταυτησ

7 και απεστειλεν *αχαζ* αγγελους προς *θαυλαθφελλασαρ βασιλευσ* ασσυριων λεγων *δουλος σου και υιος σου εγω αναβηθι και σωσον με εκ χειρος βασιλεως συριας και εκ χειρος βασιλεως ισραηλ των επανισταμενων επ' εμε*

8 και ελαβεν *αχαζ* το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν θησαυροις οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν τω βασιλει δωρα

9 και ηκουσεν αυτου βασιλευς ασσυριων και ανεβη βασιλευς ασσυριων εις *δαμασκον* και συνελαβεν αυτην και απωκισεν αυτην και τον *ραασων* εθανατωσεν

10 και επορευθη βασιλευς *αχαζ* εις απαντην τω *θαυλαθφελλασαρ βασιλει* ασσυριων εις *δαμασκον* και ειδεν το θυσιαστηριον εν *δαμασκω* και απεστειλεν ο βασιλευς *αχαζ* προς ουριαν τον ιερα το ομοιωμα του θυσιαστηριου και τον ρυθμον αυτου εις *πασαν ποιησιν* αυτου

11 και ωκοδομησεν ουριας ο ιερευς το θυσιαστηριον κατα παντα οσα απεστειλεν ο βασιλευς *αχαζ* εκ *δαμασκου*

12 και ειδεν ο βασιλευς το θυσιαστηριον και ανεβη επ' αυτο

13 και εθυμιασεν την ολοκαυτωσιν αυτου και την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου και προσεχεεν το αιμα των ειρηνικων των αυτου επι το θυσιαστηριον

14 και το θυσιαστηριον το *χαλκουν* το απεναντι κυριου και προσηγαγεν απο προσωπου του οικου κυριου απο του ανα μεσον του θυσιαστηριου και απο του ανα μεσον του οικου κυριου και εδωκεν αυτο επι μηρον του θυσιαστηριου κατα βορραν

15 και ενετειλατο ο βασιλευς *αχαζ* τω ουρια τω ιερει λεγων επι το θυσιαστηριον το μεγα προσφερε την ολοκαυτωσιν την πρωινην και την θυσιαν την εσπερινην και την ολοκαυτωσιν του βασιλεως και την θυσιαν αυτου και την ολοκαυτωσιν παντος του λαου και την θυσιαν αυτων και την σπονδην αυτων και παν αιμα ολοκαυτωσεως και παν αιμα θυσιας επ' αυτο προσχεις και το θυσιαστηριον το *χαλκουν* εσται μοι εις το πρωι

16 και εποιησεν ουριας ο ιερευς κατα παντα οσα ενετειλατο αυτω ο βασιλευς *αχαζ*

17 και συνεκοψεν ο βασιλευς *αχαζ* τα συγκλεισματα των μεχωνωθ και μετηρεν απ' αυτων τον λουτηρα και την θαλασσαν καθειλεν απο των βοων των *χαλκων* των υποκατω αυτης και εδωκεν αυτην επι βασιν λιθινην

18 και τον θεμελιον της καθεδρας ωκοδομησεν εν οικω κυριου και την εισοδον του βασιλεως την εξω επεστρεψεν εν οικω κυριου απο προσωπου βασιλεως ασσυριων

19 και τα λοιπα των λογων *αχαζ* οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα

20 και εκοιμηθη *αχαζ* μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει *δαυιδ* και εβασιλευσεν εξεκιας υιος αυτου αντ' αυτου

1 εν ετει δωδεκατω τω *αχαζ* βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ωσηε υιος ηλα εν *σαμαρεια* επι *ισραηλ* εννεα ετη

2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως οι βασιλεις *ισραηλ* οι ησαν εμπροσθεν αυτου

3 επ' αυτον ανεβη *σαλαμανασαρ βασιλευς* ασσυριων και εγεννηθη αυτω ωσηε *δουλος* και επεστρεψεν αυτω *μαναα*

4 και ευρεν βασιλευς ασσυριων εν τω ωσηε *αδικιαν* οτι απεστειλεν αγγελους προς *σηγωρ βασιλευσ* αιγυπτου και ουκ ηνεγκεν *μαναα* τω βασιλει ασσυριων εν τω ενιαυτω εκεινω και επολιορκησεν αυτον ο βασιλευς ασσυριων και εδησεν αυτον εν οικω φυλακης

5 και ανεβη ο βασιλευς ασσυριων εν *παση τη γη* και ανεβη εις *σαμαρειαν* και επολιορκησεν επ' αυτην τρια ετη

6 εν ετει ενατω ωσηε συνελαβεν βασιλευς ασσυριων την *σαμαρειαν* και απωκισεν τον *ισραηλ* εις ασσυριους και κατωκισεν αυτους εν *αλαε* και εν *αβωρ* ποταμοις *γωζαν* και ορημωδων

7 και εγενετο οτι ημαρτον οι υιοι *ισραηλ* τω κυριω θεω αυτων τω αναγαγοντι αυτους εκ *γησ* αιγυπτου υποκατωθεν *χειρος* *φαραω βασιλεως* αιγυπτου και εφοβηθησαν θεους ετεροους

8 και επορευθησαν τοις δικαιομασιν των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων *ισραηλ* και οι βασιλεις *ισραηλ* οσοι εποιησαν

9 και οσοι ημφιεσαντο οι υιοι *ισραηλ* λογους ουχ ουτως κατα κυριου θεου αυτων και ωκοδομησαν εαυτοις *υψηλα* εν *πασαισ* ταισ *πολεσιν* αυτων απο πυργου φυλασσοντων εως *πολεως* οχυρας

10 και εστηλωσαν εαυτοις *στηλας* και *αλση* επι παντι βουνω *υψηλω* και υποκατω παντος *ξυλου* *αλσωδουσ*

11 και εθυμιασαν εκει εν *πασιν* *υψηλοις* καθως τα εθνη *α* απωκισεν κυριος εκ προσωπου αυτων και εποιησαν *κοινωνους* και *εχαραξαν* του *παροργισαι* τον κυριον

12 και ελατρευσαν τοις *ειδωλοις* οισ ειπεν κυριος αυτοις ου ποιησετε το ρημα τουτο κυριω

- 13 και διεμαρτυρατο κυριος εν τω ισραηλ και εν τω ιουδα εν χειρι παντων των προφητων αυτου παντος ορωντος λεγων αποστραφητε απο των οδων υμων των πονηρων και φυλαξατε τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και παντα τον νομον ον εντελειαμην τοις πατρασιν υμων οσα απεστειλα αυτοις εν χειρι των δουλων μου των προφητων
- 14 και ουκ ηκουσαν και εσκληρυναν τον νοτον αυτων υπερ τον νοτον των πατερων αυτων
- 15 και τα μαρτυρια αυτου οσα διεμαρτυρατο αυτοις ουκ εφυλαξαν και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν και οπισω των εθνων των περικυκλω αυτων ων ενετειλατο αυτοις του μη ποιησαι κατα ταυτα
- 16 εγκατελιπον τας εντολας κυριου θεου αυτων και εποιησαν εαυτοις χωνευμα δυο δαμαλεις και εποιησαν αλση και προσεκυνησαν παση τη δυναμει του ουρανου και ελατρευσαν τω βααλ
- 17 και διηγον τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι και εμαντευοντο μαντειας και οιωνιζοντο και επραθησαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου παροργισαν αυτον
- 18 και εθυμωθη κυριος σφοδρα εν τω ισραηλ και απεστησεν αυτους απο του προσωπου αυτου και ουχ υπελειφθη πλην φυλη ιουδα μονωτατη
- 19 και γε ιουδας ουκ εφυλαξεν τας εντολας κυριου του θεου αυτων και επορευθησαν εν τοις δικαιωμασιν ισραηλ οις εποιησαν
- 20 και απεωσαντο τον κυριον εν παντι σπερματι ισραηλ και εσαλευσεν αυτους και εδωκεν αυτους εν χειρι διαρπαζοντων αυτους εως ου απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου
- 21 οτι πλην ισραηλ επανωθεν οικου δαυιδ και εβασιλευσαν τον ιεροβοαμ υιον ναβατ και εξεωσεν ιεροβοαμ τον ισραηλ εξοπισθεν κυριου και εξημαρτεν αυτους αμαρτιαν μεγαλην
- 22 και επορευθησαν οι υιοι ισραηλ εν παση αμαρτια ιεροβοαμ η εποιησεν ουκ απεστησαν απ' αυτης
- 23 εως ου μετεστησεν κυριος τον ισραηλ απο προσωπου αυτου καθως ελαλησεν κυριος εν χειρι παντων των δουλων αυτου των προφητων και απωκισθη ισραηλ επανωθεν της γης αυτου εις ασσυριους εως της ημερας ταυτης
- 24 και ηγαγεν βασιλευς ασσυριων εκ βαβυλωνος τον εκ χουνθα και απο αια και απο αιμαθ και σεπφαρουαιν και κατοικισθησαν εν πολεσιν σαμαρειας αντι των υιων ισραηλ και εκληρονομησαν την σαμαρειαν και κατοκησαν εν ταις πολεσιν αυτης
- 25 και εγενετο εν αρχη της καθεδρος αυτων ουκ εφοβηθησαν τον κυριον και απεστειλεν κυριος εν αυτοις τους λεοντας και ησαν αποκτενοντες εν αυτοις
- 26 και ειπον τω βασιλει ασσυριων λεγοντες τα εθνη α απωκισας και αντεκαθισας εν πολεσιν σαμαρειας ουκ εγνωσαν το κριμα του θεου της γης και απεστειλεν εις αυτους τους λεοντας και ιδου εισιν θανατουντες αυτους καθοτι ουκ οιδασιν το κριμα του θεου της γης
- 27 και εντεilaiτο ο βασιλευς ασσυριων λεγων απαγαγετε εκειθεν και πορευεσθωσαν και κατοικειτωσαν εκει και φωτιουσιν αυτους το κριμα του θεου της γης
- 28 και ηγαγον ενα των ιερεων ων απωκισαν απο σαμαρειας και εκαθισεν εν βαιθηλ και ην φωτιζων αυτους πως φοβηθωσιν τον κυριον
- 29 και ησαν ποιουντες εθνη εθνη θεους αυτων και εθηκαν εν οικω των υψηλων ων εποιησαν οι σαμαριται εθνη εν ταις πολεσιν αυτων εν αις κατοκουεν εν αυταις
- 30 και οι ανδρες βαβυλωνος εποιησαν την σοκχωθβαινιθ και οι ανδρες χουθ εποιησαν την νηριγελ και οι ανδρες αιμαθ εποιησαν την ασμαθ
- 31 και οι ευαιοι εποιησαν την εβλαζερ και την θαρθακ και οι σεπφαρουαιν κατεκαιον τους υιους αυτων εν πυρι τω αδραμελεχ και ανημελεχ θεοις σεπφαρουαιν
- 32 και ησαν φοβουμενοι τον κυριον και κατοκισαν τα βδελυγματα αυτων εν τοις οικοις των υψηλων α εποιησαν εν σαμαρεια εθνος εθνος εν πολει εν η κατοκουεν εν αυτη και ησαν φοβουμενοι τον κυριον και εποιησαν εαυτοις ιερεις των υψηλων και εποιησαν εαυτοις εν οικω των υψηλων
- 33 τον κυριον εφοβοντο και τοις θεοις αυτων ελατρευον κατα το κριμα των εθνων οθεν απωκισεν αυτους εκειθεν
- 34 εως της ημερας ταυτης αυτοι εποιουν κατα το κριμα αυτων αυτοι φοβονται και αυτοι ποιουσιν κατα τα δικαιωματα αυτων και κατα την κρισιν αυτων και κατα τον νομον και κατα την εντολην ην εντεilaiτο κυριος τοις υιοις ιακωβ ου εθηκεν το ονομα αυτου ισραηλ
- 35 και διεθετο κυριος μετ' αυτων διαθηκην και εντεilaiτο αυτοις λεγων ου φοβηθησεσθε θεους ετερους και ου προσκυνησετε αυτοις και ου λατρευσετε αυτοις και ου θυσιασετε αυτοις
- 36 οτι αλλ' η τω κυριω ος ανηγαγεν υμας εκ γης αιγυπτου εν ισχυι μεγαλη και εν βραχιονι υψηλω αυτον φοβηθησεσθε και αυτω προσκυνησετε και αυτω θυσετε
- 37 και τα δικαιωματα και τα κριματα και τον νομον και τας εντολας ας εγραψεν υμιν φυλασσεσθε ποιειν πασας τας ημερας και ου φοβηθησεσθε θεους ετερους
- 38 και την διαθηκην ην διεθετο μεθ' υμων ουκ επιλησεσθε και ου φοβηθησεσθε θεους ετερους

39 οτι αλλ' η τον κυριον θεον υμων φοβηθησεσθε και αυτος εξελειται υμας εκ παντων των εχθρων υμων
40 και ουκ ακουσεσθε επι τω κριματι αυτων ο αυτοι ποιουσιν
41 και ησαν τα εθνη ταυτα φοβουμενοι τον κυριον και τοις γλυπτοις αυτων ησαν δουλευοντες και γε οι υιοι και οι υιοι των υιων αυτων καθα εποιησαν οι πατερες αυτων ποιουσιν εως της ημερας ταυτης
1 και εγενετο εν ετει τριτω τω ωσηε υιο ηλα βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν εξεκιας υιος αχαζ βασιλεωσ ιουδα
2 υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αβου θυγατηρ ζαχαριου
3 και εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου
4 αυτος εξηρεν τα υψηλα και συνετριψεν πασας τας στηλας και εξωλεθρευσεν τα αλση και τον οφιν τον χαλκουν ον εποιησεν μουσης οτι εως των ημερων εκειων ησαν οι υιοι ισραηλ θυμιωντες αυτω και εκαλεσεν αυτον νεσεθαν
5 εν κυριω θεω ισραηλ ηλιπσεν και μετ' αυτον ουκ εγενηθη ομοιος αυτω εν βασιλευσιν ιουδα και εν τοις γενομενοις εμπροσθεν αυτου
6 και εκολληθη τω κυριω ουκ απεστη οπισθεν αυτου και εφυλαξεν τας εντολας αυτου οσας ενετειλατο μουση
7 και ην κυριος μετ' αυτου εν πασιν οις εποιει συνηκεν και ηθετησεν εν τω βασιλει ασσυριων και ουκ εδουλευσεν αυτω
8 αυτος επαταξεν τους αλλοφυλους εως γαζης και εως οριου αυτης απο πυργου φυλασσοντων και εως πολεωσ οχυρας
9 και εγενετο εν τω ετει τω τεταρτω βασιλει εξεκια αυτος ενιαντος ο εβδομος τω ωσηε υιο ηλα βασιλει ισραηλ ανεβη σαλαμανασσαρ βασιλευσ ασσυριων επι σαμαρειαν και επ ολιορκει επ' αυτην
10 και κατελαβετο αυτην απο τελουσ τριων ετων εν ετει εκτω τω εξεκια αυτος ενιαντος ενατος τω ωσηε βασιλει ισραηλ και συνελημφθη σαμαρεια
11 και απωκισεν βασιλευσ ασσυριων την σαμαρειαν εις ασσυριουσ και εθηκεν αυτουσ εν αλαε και εν αβωρ ποταμω γωζαν και ορη μηδων
12 ανθ' ων οτι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου θεου αυτων και παρεβησαν την διαθηκην αυτου παντα οσα ενετειλατο μουσης ο δουλος κυριου και ουκ ηκουσαν και ουκ εποιησαν
13 και τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει βασιλει εξεκιου ανεβη σενναχηριμ βασιλευσ ασσυριων επι τας πολεισ ιουδα τας οχυρας και συνελαβεν αυτασ
14 και απεστειλεν εξεκιασ βασιλευσ ιουδα αγγελουσ προς βασιλεα ασσυριων εις λαχισ λεγων ημαρτηκα αποστραφητι απ' εμου ο εαν επιθησ επ' εμε βαστασω και επεθηκεν ο βασιλευσ ασσυριων επι εξεκιαν βασιλεα ιουδα τριακοσια ταλαντα αργυριου και τριακοντα ταλαντα χρυσιου
15 και εδωκεν εξεκιασ παν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εν θησαυροις οικου του βασιλεωσ
16 εν τω καιρω εκεινω συνεκοψεν εξεκιασ τας θυρας ναου κυριου και τα εστηριγμανα α εχρυσωσεν εξεκιασ βασιλευσ ιουδα και εδωκεν αυτα βασιλει ασσυριων
17 και απεστειλεν βασιλευσ ασσυριων τον θαρθαν και τον ραφισ και τον ραψακην εκ λαχισ προς τον βασιλεα εξεκιαν εν δυναμει βαρεια επι ιερουσαλημ και ανεβησαν και ηλθον εις ιερουσαλημ και εστησαν εν τω υδραγωγω της κολουμβηθρας της ανω η εστιν εν τη οδω του αγρου του γναφεωσ
18 και εβοησαν προς εξεκιαν και εξηλθον προς αυτον ελιακιμ υιος χελκιου ο οικονομοσ και σομνασ ο γραμματευσ και ιωασ υιοσ ασαφ ο αναμνησκων
19 και ειπεν προς αυτουσ ραψακης ειπατε δη προς εξεκιαν ταδε λεγει ο βασιλευσ ο μεγασ βασιλευσ ασσυριων τισ η πεποιθησισ αυτη ην πεποιθασ
20 ειπασ πλην λογοι χειλεων βουλη και δυναμισ εις πολεμον νυν ουν τινη πεποιθωσ ηθετησασ εν εμοι
21 νυν ιδου πεποιθασ σαντω επι την ραβδον την καλαμινην την τεθλασμενην ταυτην επ' αιγυπτον οσ αν στηριχθη ανηρ επ' αυτην και εισελευσεται εις την χειρα αυτου και τρησει αυτην ουτωσ φαραω βασιλευσ αιγυπτου πασιν τοις πεποιθοσιν επ' αυτον
22 και οτι ειπασ προς με επι κυριον θεον πεποιθαμεν ουχι αυτοσ ουτοσ ου απεστησεν εξεκιασ τα υψηλα αυτου και τα θυσιαστηρια αυτου και ειπεν τω ιουδα και τη ιερουσαλημ ενωπιον του θυσιαστηριου τουτου προσκυνησετε εν ιερουσαλημ
23 και νυν μιχθητε δη τω κυριω μου βασιλει ασσυριων και δωσω σοι δισχιλιουσ ιππουσ ει δυνηση δουναι σεαυτω επιβατασ επ' αυτουσ
24 και πως αποστρεψεισ το προσωπον τοπαρχου ενοσ των δουλων του κυριου μου των ελαχιστων και ηλιπισασ σαντω επ' αιγυπτον εις αρματα και ιππεισ
25 και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι τον τοπον τουτον του διαφθειραι αυτον κυριοσ ειπεν προς με αναβηθι επι την γην ταυτην και διαφθειρον αυτην

- 26 και ειπεν ελιακιμ υιος χελκιου και σομνας και ιωας προς ραψακη λαλησον δη προς τους παιδας σου συριστι οτι ακουομεν ημεις και ου λαλησεις μεθ' ημων ιουδαιστι και ινα τι λαλεις εν τοις ωσιν του λαου του επι του τειχους
- 27 και ειπεν προς αυτους ραψακης μη επι τον κυριον σου και προς σε απεστειλεν με ο κυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι επι τους ανδρας τους καθημενους επι του τε ιχους του φαγειν την κοπρον αυτων και πειν το ουρον αυτων μεθ' υμων αμα
- 28 και εστη ραψακης και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαιστι και ελαλησεν και ειπεν ακουσατε τους λογους του μεγαλου βασιλεως ασσυριων
- 29 ταδε λεγει ο βασιλευς μη επαιρετω υμας εξεκιας λογοις οτι ου μη δυνηται υμας εξελεσθαι εκ χειρος μου
- 30 και μη επελπιζετω υμας εξεκιας προς κυριον λεγων εξαιρουμενος εξελεεται ημας κυριος ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν χειρι βασιλεως ασσυριων
- 31 μη ακουετε εξεκιου οτι ταδε λεγει ο βασιλευς ασσυριων ποιησατε μετ' εμου ευλογιαν και εξελθατε προς με και πιεται ανηρ την αμπελον αυτου και ανηρ την συκην αυτου φαγεται και πιεται υδωρ του λακκου αυτου
- 32 εως ελθω και λαβω υμας εις γην ως γη υμων γη σιτου και οινου και αρτου και αμπελωνων γη ελαιας ελαιου και μελιτος και ζησετε και ου μη αποθανητε και μη ακουετε εξεκιου οτι απατα υμας λεγων κυριος ρυσεται ημας
- 33 μη ρυομενοι ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριων
- 34 που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαδ που εστιν ο θεος σεπφαρουαιν και οτι εξειλαντο σαμαρειαν εκ χειρος μου
- 35 τις εν πασιν τοις θεοις των γαιων οι εξειλαντο τας γας αυτων εκ χειρος μου οτι εξελεεται κυριος την ιερουσαλημ εκ χειρος μου
- 36 και εκωφευσαν και ουκ απεκριθησαν αυτω λογον οτι εντολη του βασιλεως λεγων ουκ αποκριθησεσθε αυτω
- 37 και εισηλθεν ελιακιμ υιος χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ και ιωας υιος ασαφ ο αναμνησκων προς εξεκιαν διερρηχότες τα ιματια και ανηγγειλαν αυτω τους λογους ραψακου
- 1 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς εξεκιας και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εισηλθεν εις οικον κυριου
- 2 και απεστειλεν ελιακιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερεων περιβεβλημενους σακκουσ προς ησαιαν τον προφητην υιον αμωσ
- 3 και ειπον προς αυτον ταδε λεγει εξεκιας ημερα θλιψεως και ελεγμου και παροργισμού η ημερα αυτη οτι ηλθον υιοι εως ωδινων και ισχυς ουκ εστιν τη τικτουση
- 4 ει πως εισακουσεται κυριος ο θεος σου παντας τους λογους ραψακου ον απεστειλεν αυτον βασιλευς ασσυριων ο κυριος αυτου ονειδιζειν θεον ζωντα και βλασφημειν εν λογοις οις ηκουσεν κυριος ο θεος σου και λημψη προσευχην περι του λειμματος του ευρισκομενου
- 5 και ηλθον οι παιδες του βασιλεως εξεκιου προς ησαιαν
- 6 και ειπεν αυτοις ησαιας ταδε ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηκουσας ων εβλασφημησαν τα παιδαρια βασιλεως ασσυριων
- 7 ιδου εγω διδωμι εν αυτω πνευμα και ακουσεται αγγελιαν και αποστραφησεται εις την γην αυτου και καταβαλω αυτον εν ρομφαια εν τη γη αυτου
- 8 και επεστρεψεν ραψακης και ευρεν τον βασιλεα ασσυριων πολεμουντα επι λομνα οτι ηκουσεν οτι απηρεν απο λαχισ
- 9 και ηκουσεν περι θαρακα βασιλεως αιθιοπων λεγων ιδου εξηλθεν πολεμειν μετα σου και επεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους προς εξεκιαν λεγων
- 10 μη επαιρετω σε ο θεος σου εφ' ω συ πεποιθας επ' αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων
- 11 ιδου συ ηκουσας παντα οσα εποιησαν βασιλεις ασσυριων πασαις ταις γαις του αναθεματισαι αυτασ και συ ρυσθηση
- 12 μη εξειλαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους διεφθειραν οι πατερες μου την τε γωζαν και την χαρραν και ραφες και υιουσ εδεμ τους εν θαεσθεν
- 13 που εστιν ο βασιλευς αιμαθ και ο βασιλευς αρφαδ και που εστιν σεπφαρουαιν ανα και αυα
- 14 και ελαβεν εξεκιας τα βιβλια εκ χειρος των αγγελων και ανεγνω αυτα και ανεβη εις οικον κυριου και ανεπτυξεν αυτα εξεκιας εναντιον κυριου
- 15 και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ο καθημενος επι των χειρουβιν συ ει ο θεος μονος εν πασαις ταις βασιλειαις της γης συ εποιησας τον ουρανον και την γην
- 16 κλινον κυριε το ους σου και ακουσον ανοιζον κυριε τους οφθαλμους σου και ιδε και ακουσον τους λογους σενναχηριμ ους απεστειλεν ονειδιζειν θεον ζωντα
- 17 οτι αληθεια κυριε ηρημωσαν βασιλεις ασσυριων τα εθνη

18 και εδωκαν τους θεους αυτων εις το πυρ οτι ου θεοι εισιν αλλ' η εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και λιθοι και απωλεσαν αυτους
19 και νυν κυριε ο θεος ημων σωσον ημας εκ χειρος αυτου και γνωσονται πασαι αι βασιλειαι της γης οτι συ κυριος ο θεος μονος
20 και απεστειλεν ησαιας υιος αμωφ προς εξεκιαν λεγων ταδε λεγει κυριος ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ α προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων ηκουσ
α
21 ουτος ο λογος ον ελαλησεν κυριος επ' αυτον εξουδενησεν σε και εμυκτηρισεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλην αυτης εκινησεν θυγατηρ ιερουσαλημ
22 τινα ωνειδισας και εβλασφημησας και επι τινα υψωσας φωνην και ηρας εις υψος τους οφθαλμους σου εις τον αγιον του ισραηλ
23 εν χειρι αγγελων σου ωνειδισας κυριον και ειπας εν τω πληθει των αρματων μου εγω αναβησομαι εις υψος ορειων μηρους του λιβανου και εκοψα το μεγαθος της κεδρου αυτο
υ τα εκλεκτα κυπαρισσων αυτου και ηλθον εις μελον τελους αυτου δρυμου καρμηλου αυτου
24 εγω εψυξα και επιον υδατα αλλοτρια και εξηρημωσα τω ιχνει του ποδος μου παντας ποταμους περιοχης
25 επλασα αυτην νυν ηγαγον αυτην και εγενηθη εις επαρσεις αποικεσιων μαχιμων πολεις οχυρας
26 και οι ενοικουντες εν αυταις ησθενησαν τη χειρι επηξαν και κατησχυνθησαν εγενοντο χορτος αγρου η χλωρα βοτανη χλοη δωματων και πατημα απεναντι εστηκοτος
27 και την καθεδραν σου και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγνων και τον θυμον σου επ' εμε
28 δια το οργισθηναι σε επ' εμε και το στρηνος σου ανεβη εν τοις ωσιν μου και θησω τα αγκιστρα μου εν τοις μυκτηρσιν σου και χαλινον εν τοις χειλεσιν σου και αποστρεψω σε
εν τη οδω η ηλθες εν αυτη
29 και τουτο σοι το σημειον φαγη τουτον τον ενιαυτον αυτοματα και τω ετει τω δευτερω τα ανατελλοντα και ετι τριτω σπορα και αμητος και φυτεια αμπελωνων και φαγεσθε τ
ον καρπον αυτων
30 και προσθησει το διασεσωσμενον οικου ιουδα το υπολειφθεν ριζαν κατω και ποιησει καρπον ανω
31 οτι εξ ιερουσαλημ εξελευσεται καταλειμμα και ανασωζομενος εξ ορους σιων ο ζηλος κυριου των δυναμεων ποιησει τουτο
32 ουχ ουτως ταδε λεγει κυριος προς βασιλεα ασσυριων ουκ εισελευσεται εις την πολιν ταυτην και ου τοξευσει εκει βελος και ου προφθασει αυτην θυρεος και ου μη εκχει προς
αυτην προσχωμα
33 τη οδω η ηλθεν εν αυτη αποστραφησεται και εις την πολιν ταυτην ουκ εισελευσεται λεγει κυριος
34 και υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης δι' εμε και δια δαυιδ τον δουλον μου
35 και εγενετο εως νυκτος και εξηλθεν αγγελος κυριου και επαταξεν εν τη παρεμβολη των ασσυριων εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας και ωρθρισαν το πρωι και ιδου παντες σ
ωματα νεκρα
36 και απηρεν και επορευθη και απεστρεψεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων και ωκησεν εν νινευη
37 και εγενετο αυτου προσκυνουντος εν οικω νεσεραχ θεου αυτου και αδραμελεχ και σαρασαρ οι υιοι αυτου επαταξαν αυτον εν μαχαιρα και αυτοι εσωθησαν εις γην αρارات και
εβασιλευσεν ασορδαν ο υιος αυτου αντ' αυτου
1 εν ταις ημεραις εκειναις ηρρωστησεν εξεκιας εις θανατον και εισηλθεν προς αυτον ησαιας υιος αμωφ ο προφητης και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος εντειλαι τω οικω σο
υ οτι αποθνησκεις συ και ου ζηση
2 και απεστρεψεν εξεκιας το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και ηυξατο προς κυριον λεγων
3 ω δη κυριε μνησθητι δη οσα περιεπατησα ενωπιον σου εν αληθεια και εν καρδια πληρει και το αγαθον εν οφθαλμοις σου εποιησα και εκλαυσεν εξεκιας κλαυθμω μεγαλω
4 και ην ησαιας εν τη αυλη τη μεση και ρημα κυριου εγενετο προς αυτον λεγων
5 επιστρεψον και ερεις προς εξεκιαν τον ηγουμενον του λαου μου ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ηκουσα της προσευχης σου ειδον τα δακρυα σου ιδου εγω ιασο
μαι σε τη ημερα τη τριτη αναβηση εις οικον κυριου
6 και προσθησω επι τας ημερας σου πεντε και δεκα ετη και εκ χειρος βασιλεως ασσυριων σωσω σε και την πολιν ταυτην και υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης δι' εμε και δι
α δαυιδ τον δουλον μου
7 και ειπεν λαβετωσαν παλαθην συκων και επιθετωσαν επι το ελκος και υγιασει

8 και ειπεν εξεκιας προς ησαιαν τι το σημειον οτι ιασεται με κυριος και αναβησομαι εις οικον κυριου τη ημερα τη τριτη
9 και ειπεν ησαιας τουτο το σημειον παρα κυριου οτι ποιησει κυριος τον λογον ον ελαλησεν πορευσεται η σκια δεκα βαθμους εαν επιστρεφη δεκα βαθμους
10 και ειπεν εξεκιας κουφον την σκιαν κλιναι δεκα βαθμους ουχι αλλ' επιστραφητω η σκια δεκα βαθμους εις τα οπισω
11 και εβοησεν ησαιας ο προφητης προς κυριον και επεστρεψεν η σκια εν τοις αναβαθμοις εις τα οπισω δεκα βαθμους
12 εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχβαλαδαν υιος βαλαδαν βασιλευς βαβυλωνος βιβλια και μαναα προς εξεκιαν οτι ηκουσεν οτι ηρρωστησεν εξεκιας
13 και εχαρη επ' αυτοις εξεκιας και εδειξεν αυτοις ολον τον οικον του νεχωθα το αργυριον και το χρυσιον τα αρωματα και το ελαιον το αγαθον και τον οικον των σκευων και οσ
α ηυρεθη εν τοις θησαυροις αυτου ουκ ην λογος ον ουκ εδειξεν αυτοις εξεκιας εν τω οικω αυτου και εν παση τη εξουσια αυτου
14 και εισηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλευα εξεκιαν και ειπεν προς αυτον τι ελαλησαν οι ανδρες ουτοι και ποθεν ηκασιν προς σε και ειπεν εξεκιας εκ γης πορρωθεν ηκ
ασιν προς με εκ βαβυλωνος
15 και ειπεν τι ειδον εν τω οικω σου και ειπεν παντα οσα εν τω οικω μου ειδον ουκ ην εν τω οικω μου ο ουκ εδειξα αυτοις αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου
16 και ειπεν ησαιας προς εξεκιαν ακουσον λογον κυριου
17 ιδου ημεραι ερχονται και λημφθησεται παντα τα εν τω οικω σου και οσα εθησαυρισαν οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις βαβυλωνα και ουχ υπολειφθησεται ρημα ο ε
ιπεν κυριος
18 και οι υιοι σου οι εξελευσονται εκ σου ους γεννησεις λημψεται και εσονται ευνουχοι εν τω οικω του βασιλεως βαβυλωνος
19 και ειπεν εξεκιας προς ησαιαν αγαθος ο λογος κυριου ον ελαλησεν εστω ειρηνη εν ταις ημεραις μου
20 και τα λοιπα των λογων εξεκικου και πασα η δυναστεια αυτου και οσα εποιησεν την κρηνην και τον υδραγωγον και εισηνεγκεν το υδωρ εις την πολιν ουχι ταυτα γεγραμμενα ε
πι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
21 και εκοιμηθη εξεκιας μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ' αυτου
1 υιος δωδεκα ετων μανασσης εν τω βασιλευειν αυτον και πενηκοντα και πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου οσιβια
2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξηρην κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ
3 και επεστρεψεν και ωκοδομησεν τα υψηλα α κατεσπασεν εξεκιας ο πατηρ αυτου και ανεστησεν θυσιαστηριον τη βααλ και εποιησεν αλση καθως εποιησεν αχααβ βασιλευς ισ
ραηλ και προσεκυνησεν παση τη δυναμει του ουρανου και εδουλευσεν αυτοις
4 και ωκοδομησεν θυσιαστηριον εν οικω κυριου ως ειπεν εν ιερουσαλημ θησω το ονομα μου
5 και ωκοδομησεν θυσιαστηριον παση τη δυναμει του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου
6 και διηγεν τους υιους αυτου εν πυρι και εκληδονιζετο και οιωνιζετο και εποιησεν θελητην και γνωστας επληθυνεν του ποιειν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου παροργισαι αυτ
ον
7 και εθηκεν το γλυπτον του αλσους εν τω οικω ω ειπεν κυριος προς δαυιδ και προς σαλωμων τον υιον αυτου εν τω οικω τουτω και εν ιερουσαλημ η εξελεξαμην εκ πασων φυλ
ων ισραηλ και θησω το ονομα μου εκει εις τον αιωνα
8 και ου προσθησω του σαλευσαι τον ποδα ισραηλ απο της γης ης εδωκα τοις πατρασιν αυτων οιτινες φυλαξουσιν παντα οσα ενετειλαμην κατα πασαν την εντολην ην ενετειλα
το αυτοις ο δουλος μου μουσσης
9 και ουκ ηκουσαν και επλανησεν αυτους μανασσης του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου υπερ τα εθνη α ηφανισεν κυριος εκ προσωπου υιων ισραηλ
10 και ελαλησεν κυριος εν χειρι δουλων αυτου των προφητων λεγων
11 ανθ' ων οσα εποιησεν μανασσης ο βασιλευς ιουδα τα βδελυγματα ταυτα τα πονηρα απο παντων ων εποιησεν ο αμορραιος ο εμπροσθεν και εξημαρτεν και γε ιουδα εν τοις ειδ
ωλοις αυτων
12 ουχ ουτως ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω φερω κακα επι ιερουσαλημ και επι ιουδα ωστε παντος ακουοντος ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου
13 και εκτενω επι ιερουσαλημ το μετρον σαμαρειας και το σταθμιον οικου αχααβ και απαλειψω την ιερουσαλημ καθως απαλειφεται ο αλαβαστρος απαλειφομενος και καταστρε
φεται επι προσωπον αυτου

14 και απώσομαι το υπολείμμα της κληρονομίας μου και παραδώσω αυτούς εις χείρας εχθρών αυτών και εσονται εις διαρπαγήν και εις προνομήν πασιν τοις εχθροίς αυτών
15 ανθ' ων οσα εποίησαν το πονηρον εν οφθαλμοίς μου και ησαν παροργίζοντες με απο της ημερας ης εξήγαγον τους πατερας αυτών εξ αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης
16 και γε αιμα αθών εξεχεεν μανασσης πολυ σφοδρα εως ου επλησεν την ιερουσαλημ στομα εις στομα πλην των αμαρτιων αυτου ων εξήμαρτεν τον ιουδαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοίς κυριου
17 και τα λοιπα των λογων μανασση και παντα οσα εποίησεν και η αμαρτια αυτου ην ημαρτεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
18 και εκοιμηθη μανασσης μετα των πατερων αυτου και εταφη εν τω κηπω του οικου αυτου εν κηπω οζα και εβασίλευσεν αμων υιος αυτου αντ' αυτου
19 υιος εικοσι και δυο ετων αμων εν τω βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασίλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου μεσολλαμ θυγατηρ αρους εξ ιετεβα
20 και εποίησεν το πονηρον εν οφθαλμοίς κυριου καθως εποίησεν μανασσης ο πατηρ αυτου
21 και επορευθη εν παση οδω η επορευθη ο πατηρ αυτου και ελατρευσεν τοις ειδωλοίς οίς ελατρευσεν ο πατηρ αυτου και προσεκυνησεν αυτοίς
22 και εγκατελιπεν τον κυριον θεον των πατερων αυτου και ουκ επορευθη εν οδω κυριου
23 και συνεστραφησαν οι παιδες αμων προς αυτον και εθανάτωσαν τον βασιλευα εν τω οικω αυτου
24 και επατάξεν πας ο λαος της γης παντας τους συστραφεντας επι τον βασιλευα αμων και εβασίλευσεν ο λαος της γης τον ιωσιαν υιον αυτου αντ' αυτου
25 και τα λοιπα των λογων αμων οσα εποίησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
26 και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν τω κηπω οζα και εβασίλευσεν ιωσιας υιος αυτου αντ' αυτου
1 υιος οκτω ετων ιωσιας εν τω βασιλευειν αυτον και τριακοντα και εν ετος εβασίλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιεδιδα θυγατηρ εδεια εκ βασουρωθ
2 και εποίησεν το ευθεσ εν οφθαλμοίς κυριου και επορευθη εν παση οδω δαυιδ του πατρος αυτου ουκ απεστη δεξια η αριστερα
3 και εγενηθη εν τω οκτωκαιδεκατω ετει τω βασιλει ιωσια εν τω μηνι τω ογδοω απεστειλεν ο βασιλευς τον σαφφαν υιον εσελιου υιου μεσολλαμ τον γραμματεα οικου κυριου λ
εγων
4 αναβηθι προς χελκιαν τον ιερεα τον μεγαν και σφραγισον το αργυριον το εισενεχθεν εν οικω κυριου ο συνηγαγον οι φυλασσοντες τον σταθμον παρα του λαου
5 και δώτωσαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα των καθεσταμενων εν οικω κυριου και εδωκεν αυτο τοις ποιουσιν τα εργα τοις εν οικω κυριου του κατισχυσαι το βεδεκ του ο
ικου
6 τοις τεκτοσιν και τοις οικοδομοίς και τοις τειχισταις και του κτησασθαι ξυλα και λιθους λατομητους του κραταιωσαι το βεδεκ του οικου
7 πλην ουκ εξελογιζοντο αυτους το αργυριον το διδομενον αυτοις οτι εν πιστει αυτοι ποιουσιν
8 και ειπεν χελκias ο ιερευς ο μεγας προς σαφφαν τον γραμματεα βιβλιον του νομου ευρον εν οικω κυριου και εδωκεν χελκias το βιβλιον προς σαφφαν και ανεγνω αυτο
9 και εισηνεγκεν προς τον βασιλευα ιωσιαν και επεστρεψεν τω βασιλει ρημα και ειπεν εχωνευσαν οι δουλοι σου το αργυριον το ευρεθεν εν τω οικω κυριου και εδωκαν αυτο επι
χειρα ποιουντων τα εργα των καθεσταμενων εν οικω κυριου
10 και ειπεν σαφφαν ο γραμματευς προς τον βασιλευα λεγων βιβλιον εδωκεν μοι χελκias ο ιερευς και ανεγνω αυτο σαφφαν ενωπιον του βασιλευος
11 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς τους λογους του βιβλιου του νομου και διερρηξεν τα ιματια εαυτου
12 και εντελειατο ο βασιλευς τω χελκια τω ιερει και τω αχικαμ υιο σαφφαν και τω αχοβωρ υιο μιχαιου και τω σαφφαν τω γραμματει και τω ασαια δουλω του βασιλευος λεγων
13 δευτε εκζητησατε τον κυριον περι εμου και περι παντος του λαου και περι παντος του ιουδα περι των λογων του βιβλιου του ευρεθεντος τουτου οτι μεγαλη η οργη κυριου η ε
κκεκαυμενη εν ημιν υπερ ου ουκ ηκουσαν οι πατερες ημων των λογων του βιβλιου τουτου του ποιειν κατα παντα τα γεγραμμενα καθ' ημων
14 και επορευθη χελκias ο ιερευς και αχικαμ και αχοβωρ και σαφφαν και ασαιας προς ολδαν την προφητιν γυναικα σελλημ υιου θεκουε υιου αραας του ιματιοφυλακος και αυτη
κατωκει εν ιερουσαλημ εν τη μασενα και ελαλησαν προς αυτην
15 και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ειπατε τω ανδρι τω αποστειλαντι υμας προς με
16 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω κακα επι τον τοπον τουτον και επι τους ενουικουντας αυτον παντας τους λογους του βιβλιου ους ανεγνω βασιλευς ιουδα

- 17 ανθ' ων εγκατελιπον με και εθυμιων θεοις ετεροις οπως παροργισωσιν με εν τοις εργοις των χειρων αυτων και εκκαυθησεται ο θυμος μου εν τω τοπω τουτω και ου σβεσθησεται
- 18 και προς βασιλευσ ιουδα τον αποστειλαντα υμας επιζητησαι τον κυριον ταδε ερειτε προς αυτον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ οι λογοι ους ηκουσας
- 19 ανθ' ων οτι ηπαλυνθη η καρδια σου και ενετραπησ απο προσωπου κυριου ως ηκουσας οσα ελαλησα επι τον τοπον τουτον και επι τους ενοικουντας αυτον του ειναι εις αφανισμον και εις καταραν και διερρηξας τα ιματια σου και εκλαυσας ενωπιον εμου και γε εγω ηκουσα λεγει κυριος
- 20 ουχ ουτως ιδου εγω προστιθημι σε προς τους πατερας σου και συναχθησ εις τον ταφον σου εν ειρηνη και ουκ οφθησεται εν τοις οφθαλμοις σου εν πασιν τοις κακοις οις εγω ειμι επαγω επι τον τοπον τουτον και επεστρεψαν τω βασιλει το ρημα
- 1 και απεστειλεν ο βασιλευσ και συναγαγεν προς εαυτον παντας τους πρεσβυτερουσ ιουδα και ιερουσαλημ
- 2 και ανεβη ο βασιλευσ εις οικον κυριου και πασ ανηρ ιουδα και παντες οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ μετ' αυτου και οι ιερεισ και οι προφηται και πασ ο λαοσ απο μικρου και εως μεγαλου και ανεγνω εν ωσιν αυτων παντας τους λογουσ του βιβλιου της διαθηκης του ευρεθεντος εν οικω κυριου
- 3 και εστη ο βασιλευσ προς τον στυλον και διεθετο διαθηκην ενωπιον κυριου του πορευεσθαι οπισω κυριου και του φυλασσειν τας εντολασ αυτου και τα μαρτυρια αυτου και τα δικαιωματα αυτου εν παση καρδια και εν παση ψυχη του αναστησαι τους λογουσ της διαθηκης ταυτης τα γεγραμμενα επι το βιβλιον τουτω και εστη πασ ο λαοσ εν τη διαθηκη
- 4 και ενετειλατο ο βασιλευσ τω χελκια τω ιερει τω μεγαλω και τοις ιερεισιν της δευτερωσεωσ και τοις φυλασσοουσ τον σταθμον του εξαγαγειν εκ του ναου κυριου παντα τα σκευη τα πεποιημενα τω βααλ και τω αλσει και παση τη δυναμει του ουρανου και κατεκαυσεν αυτα εξω ιερουσαλημ εν σαδημωθ κεδρων και ελαβεν τον χουν αυτων εις βαιθηλ
- 5 και κατεπαυσεν τους χωμαριμ ουσ εδωκαν βασιλεισ ιουδα και εθυμιων εν τοις υψηλοις και εν ταισ πολεσιν ιουδα και τοις περικυκλω ιερουσαλημ και τους θυμιωντασ τω βααλ και τω ηλιω και τη σεληνη και τοις μαζουρωθ και παση τη δυναμει του ουρανου
- 6 και εξηνεγκεν το αλσοσ εξ οικου κυριου εξωθεν ιερουσαλημ εις τον χειμαρρουν κεδρων και κατεκαυσεν αυτον εν τω χειμαρρω κεδρων και ελεπτυνεν εις χουν και ερριψεν τον χουν αυτου εις τον ταφον των υιων του λαου
- 7 και καθειλεν τον οικον των καθησιμ των εν τω οικω κυριου ου αι γυναικεσ υφαινον εκει χεττιν τω αλσει
- 8 και ανηγαγεν παντας τους ιερεισ εκ πολεων ιουδα και εμιανεν τα υψηλα ου εθυμιασαν εκει οι ιερεισ απο γαβασ και εως βηρσαβεσ και καθειλεν τον οικον των πυλων τον παρα την θυραν της πυλης ιησου αρχοντοσ της πολεωσ των εξ αριστερων ανδροσ εν τη πυλη της πολεωσ
- 9 πλην ουκ ανεβησαν οι ιερεισ των υψηλων προς το θυσιαστηριον κυριου εν ιερουσαλημ οτι ει μη εφαγον αζυμα εν μεσω των αδελφων αυτων
- 10 και εμιανεν τον ταφεθ τον εν φαραγγι υιου εννομ του διαγειν ανδρα τον υιον αυτου και ανδρα την θυγατερα αυτου τω μολογ εν πυρι
- 11 και κατεπαυσεν τους ιππουσ ουσ εδωκαν βασιλεισ ιουδα τω ηλιω εν τη εισοδο οικου κυριου εις το γαζοφυλακιον ναθαν βασιλεωσ του ευνουχου εν φαρουριμ και το αρμα του ηλιου κατεκαυσεν πυρι
- 12 και τα θυσιαστηρια τα επι του δωματοσ του υπερωου αχαζ α εποιησαν βασιλεισ ιουδα και τα θυσιαστηρια α εποιησεν μανασσησ εν ταισ δυσιν αυλαισ οικου κυριου και καθειλεν ο βασιλευσ και κατεσπασεν εκειθεν και ερριψεν τον χουν αυτων εις τον χειμαρρουν κεδρων
- 13 και τον οικον τον επι προσωπον ιερουσαλημ τον εκ δεξιων του ορουσ του μοσοαθ ον ωκοδομησεν σαλωμων βασιλευσ ισραηλ τη ασταρτη προσοχθισματι σιδωνιων και τω χαμωσ προσοχθισματι μοαβ και τω μολογλ βδελυγματι υιων αμμων εμιανεν ο βασιλευσ
- 14 και συνετριψεν τασ στηλασ και εξωλεθρευσεν τα αλση και επλησεν τους τοπουσ αυτων οστεων ανθρωπων
- 15 και γε το θυσιαστηριον το εν βαιθηλ το υψηλον ο εποιησεν ιεροβοαμ υιοσ ναβατ οσ εξημαρτεν τον ισραηλ και γε το θυσιαστηριον εκεινο και το υψηλον κατεσπασεν και συνετριψεν τους λιθουσ αυτου και ελεπτυνεν εις χουν και κατεκαυσεν το αλσοσ
- 16 και εξενευσεν ιωσιασ και ειδεν τουσ ταφουσ τουσ οντασ εκει εν τη πολει και απεστειλεν και ελαβεν τα οστα εκ των ταφων και κατεκαυσεν επι το θυσιαστηριον και εμιανεν αυτω κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ο ανθρωποσ του θεου εν τω εσταναι ιεροβοαμ εν τη εορτη επι το θυσιαστηριον και επιστρεψασ ηρεν τουσ οφθαλμουσ αυτου επι τον ταφον του ανθρωπου του θεου του λαλησαντοσ τουσ λογουσ τουτουσ
- 17 και ειπεν τι το σκοπελον εκεινο ο εγω ορω και ειπον αυτω οι ανδροσ της πολεωσ ο ανθρωποσ του θεου εστιν ο εξεληλυθοσ εξ ιουδα και επικαλεσαμενοσ τουσ λογουσ τουτουσ ουσ επεκαλεσατο επι το θυσιαστηριον βαιθηλ

- 18 και ειπεν αφετε αυτο ανηρ μη κινησατω τα οστα αυτου και ερρυθθησαν τα οστα αυτου μετα των οστων του προφητου του ηκοντος εκ σαμαρειας
- 19 και γε εις παντας τους οικους των υψηλων τους εν ταις πολεσιν σαμαρειας ους εποιησαν βασιλεις ισραηλ παροργιζειν κυριον απεστησεν ιωσιας και εποιησεν εν αυτοις παντα τα εργα α εποιησεν εν βαιθηλ.
- 20 και εθυσιασεν παντας τους ιερεις των υψηλων τους οντας εκει επι των θυσιαστηριων και κατεκαυσεν τα οστα των ανθρωπων επ' αυτα και επεστραφη εις ιερουσαλημ
- 21 και ενετειλατο ο βασιλευς παντι τω λαω λεγων ποιησατε το πασχα τω κυριω θεω ημων καθως γεγραπται επι βιβλιου της διαθηκης ταυτης
- 22 οτι ουκ εγενηθη το πασχα τουτο αφ' ημερων των κριτων οι εκρινον τον ισραηλ και πασας τας ημερας βασιλεων ισραηλ και βασιλεων ιουδα
- 23 οτι αλλ' η τω οκτωκαιδεκατω ετει του βασιλεως ιωσια εγενηθη το πασχα τω κυριω εν ιερουσαλημ
- 24 και γε τους θελητας και τους γνωριστας και τα θεραφιν και τα ειδωλα και παντα τα προσοχθισματα τα γεγονοτα εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ εξηρεν ο βασιλευς ιωσιας ινα στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλιου ου ευρεν χελκιας ο ιερευς εν οικω κυριου
- 25 ομοιος αυτω ουκ εγενηθη εμπροσθεν αυτου βασιλευς ος επεστρεψεν προς κυριον εν ολη καρδια αυτου και εν ολη ψυχη αυτου και εν ολη ισχυι αυτου κατα παντα τον νομον μωση και μετ' αυτον ουκ ανεστη ομοιος αυτω
- 26 πλην ουκ απεστραφη κυριος απο θυμου οργης αυτου του μεγαλου ου εθυμωθη οργη αυτου εν τω ιουδα επι τους παροργισμους ους παρωργισεν αυτον μανασσης
- 27 και ειπεν κυριος και γε τον ιουδαν αποστησω απο του προσωπου μου καθως απεστησα τον ισραηλ και απωσομαι την πολιν ταυτην ην εξελεξαμην την ιερουσαλημ και τον οικον ου ειπον εσται το ονομα μου εκει
- 28 και τα λοιπα των λογων ιωσιου και παντα οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
- 29 εν δε ταις ημεραις αυτου ανεβη φαραω νεχαω βασιλευς αιγυπτου επι βασιλεια ασσυριων επι ποταμον ευφρατην και επορευθη ιωσιας εις απαντην αυτου και εθανατωσεν αυτο ν νεχαω εν μαγεδδω εν τω ιδειν αυτον
- 30 και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου νεκρον εκ μαγεδδω και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυιδ και ελαβεν ο λαος της γης τον ιωαχας υιον ιωσιου και εχρισαν αυτον και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου
- 31 υιος εικοσι και τριων ετων ην ιωαχας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λεμμα
- 32 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου
- 33 και μετεστησεν αυτον φαραω νεχαω εν δεβλαθα εν γη εμαθ του μη βασιλευειν εν ιερουσαλημ και εδωκεν ζημιαν επι την γην εκατον ταλанта αργυριου και εκατον ταλанта χρυσιου
- 34 και εβασιλευσεν φαραω νεχαω επ' αυτους τον ελιακιμ υιον ιωσιου βασιλεως ιουδα αντι ιωσιου του πατρος αυτου και επεστρεψεν το ονομα αυτου ιωακιμ και τον ιωαχας ελαβεν και εισηνεγκεν εις αιγυπτον και απεθανεν εκει
- 35 και το αργυριον και το χρυσιον εδωκεν ιωακιμ τω φαραω πλην ετιμογραφησεν την γην του δουναι το αργυριον επι στοματος φαραω ανηρ κατα την συντιμησιν αυτου εδωκαν το αργυριον και το χρυσιον μετα του λαου της γης δουναι τω φαραω νεχαω
- 36 υιος εικοσι και πεντε ετων ιωακιμ εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιελδαφ θυγατηρ φεδεια εκ ρουμα
- 37 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου
- 1 εν ταις ημεραις αυτου ανεβη ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και εγενηθη αυτω ιωακιμ δουλός τρια ετη και επεστρεψεν και ηθετησεν εν αυτω
- 2 και απεστειλεν αυτω τους μονοζωνους των χαλδαιων και τους μονοζωνους συριας και τους μονοζωνους μωαβ και τους μονοζωνους υιων αμμων και εξαπεστειλεν αυτους εν τη γη ιουδα του κατισχυσαι κατα τον λογον κυριου ον ελαλησεν εν χειρι των δουλων αυτου των προφητων
- 3 πλην επι τον θυμον κυριου ην εν τω ιουδα αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου εν αμαρτιας μανασση κατα παντα οσα εποιησεν
- 4 και γε αιμα αθων εξεχεεν και επλησεν την ιερουσαλημ αιματος αθου και ουκ ηθελησεν κυριος ιλασθηναι
- 5 και τα λοιπα των λογων ιωακιμ και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα
- 6 και εκοιμηθη ιωακιμ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιωακιμ υιος αυτου αντ' αυτου

- 7 και ου προσεθετο επι βασιλευς αιγυπτου εξελθειν εκ της γης αυτου οτι ελαβεν βασιλευς βαβυλωνος απο του χειμαρρου αιγυπτου εως του ποταμου ευφρατου παντα οσα ην του βασιλεως αιγυπτου
- 8 υιος οκτωκαιδεκα ετων ιωακιμ εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου νεσθα θυγατηρ ελλαναθαν εξ ιερουσαλημ
- 9 και εποησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποησεν ο πατηρ αυτου
- 10 εν τω καιρω εκεινω ανεβη ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ηλθεν η πολις εν περιοχη
- 11 και εισηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις την πολιν και οι παιδες αυτου επολιορκουν επ' αυτην
- 12 και εξηλθεν ιωακιμ βασιλευς ιουδα επι βασιλεια βαβυλωνος αυτος και οι παιδες αυτου και η μητηρ αυτου και οι αρχοντες αυτου και οι ευνουχοι αυτου και ελαβεν αυτον βασιλευς βαβυλωνος εν ετει ογδοω της βασιλειας αυτου
- 13 και εξηνεγκεν εκειθεν παντας τους θησαυρους οικου κυριου και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και συνεκοψεν παντα τα σκευη τα χρυσα α εποησεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ εν τω ναω κυριου κατα το ρημα κυριου
- 14 και απωκισεν την ιερουσαλημ και παντας τους αρχοντας και τους δυνατους ισχυι αιχμαλωσιας δεκα χιλιαδας αιχμαλωτισας και παν τεκτονα και τον συγκλειοντα και ουχ υπ ελειφθη πλην οι πτωχοι της γης
- 15 και απωκισεν τον ιωακιμ εις βαβυλωνα και την μητερα του βασιλεως και τας γυναικας του βασιλεως και τους ευνουχους αυτου και τους ισχυρους της γης απηγαγεν αποικεσιαν εξ ιερουσαλημ εις βαβυλωνα
- 16 και παντας τους ανδρας της δυναμεως επτακισχιλιους και τον τεκτονα και τον συγκλειοντα χιλιους παντες δυνατοι ποιουντες πολεμον και ηγαγεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος μετοικεσιαν εις βαβυλωνα
- 17 και εβασιλευσεν βασιλευς βαβυλωνος τον μαθθανιαν υιον αυτου αντ' αυτου και επεθηκεν το ονομα αυτου σεδεκια
- 18 υιος εικοσι και ενος ενιαυτου σεδεκιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου
- 19 και εποησεν το πονηρον ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποησεν ιωακιμ
- 20 οτι επι τον θυμον κυριου ην επι ιερουσαλημ και εν τω ιουδα εως απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου και ηθετησεν σεδεκιας εν τω βασιλει βαβυλωνος
- 1 και εγενηθη εν τω ετει τω ενατω της βασιλειας αυτου εν τω μηνι τω δεκατω ηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και παρενεβαλεν επ' αυτην και ωκοδομησεν επ' αυτην περιτειχος κυκλω
- 2 και ηλθεν η πολις εν περιοχη εως του ενδεκατου ετους του βασιλεως σεδεκιου
- 3 ενατη του μηνος και ενισχυσεν ο λιμος εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τω λαω της γης
- 4 και ερραγη η πολις και παντες οι ανδρες του πολεμου εξηλθον νυκτος οδον πυλης της ανα μεσον των τειχεων αυτη η εστιν του κηπου του βασιλεως και οι χαλδαιοι επι την πολιν κυκλω και επορευθη οδον την αραβα
- 5 και εδιωξεν η δυναμις των χαλδαιων οπισω του βασιλεως και κατελαβον αυτον εν αραβωθ ιεριχω και πασα η δυναμις αυτου διεσπαρη επανωθεν αυτου
- 6 και συνελαβον τον βασιλεια και ηγαγον αυτον προς τον βασιλεια βαβυλωνος εις δεβλαθα και ελαλησεν μετ' αυτου κρισιν
- 7 και τους υιους σεδεκιου εσφαξεν κατ' οφθαλμους αυτου και τους οφθαλμους σεδεκιου εξετυφλωσεν και εδησεν αυτον εν πεδαις και ηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα
- 8 και εν τω μηνι τω πεμπτω εβδομη του μηνος αυτος ενιαυτος εννεακαιδεκατος τω ναβουχοδοноσορ βασιλει βαβυλωνος ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος εστως ενωπιον βασιλεως βαβυλωνος εις ιερουσαλημ
- 9 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντας τους οικους ιερουσαλημ και παν οικον ενεπρησεν
- 10 ο αρχιμαγειρος
- 11 και το περισσον του λαου το καταλειφθεν εν τη πολει και τους εμπεπτωκοτας οι ενεπεσον προς βασιλεια βαβυλωνος και το λοιπον του στηριγματος μετρηεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος
- 12 και απο των πτωχων της γης υπελιπεν ο αρχιμαγειρος εις αμπελουργους και εις γαβιν

- 13 και τους στύλους τους χαλκούς τους εν οικω κυριου και τας μεχωνωθ και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνετριψαν οι χαλδαιοι και ηραν τον χαλκον αυτων εις βαβυλωνα
- 14 και τους λεβητας και τα ιαμιν και τας φιαλας και τας θυισκας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οισ λειτουργουσιν εν αυτοις ελαβεν
- 15 και τα πυρεια και τας φιαλας τας χρυσας και τας αργυρας ελαβεν ο αρχιμαγειρος
- 16 στύλους δυο η θαλασσα η μια και τα μεχωνωθ α ποιησεν σαλωμων τω οικω κυριου ουκ ην σταθμος του χαλκου παντων των σκευων
- 17 οκτωκαιδεκα πηχεων υψος του στύλου του ενος και το χωθαρ επ' αυτου το χαλκουν και το υψος του χωθαρ τριων πηχεων σαβαχα και ροαι επι του χωθαρ κυκλω τα παντα χαλκα και κατα τα αυτα τω στύλω τω δευτερω επι τω σαβαχα
- 18 και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον σαραιαν ιερα τον πρωτον και τον σοφονιαν υιον της δευτερωσεως και τους τρεις τους φυλασσοντας τον σταθμον
- 19 και εκ της πολεως ελαβεν ευνουχον ενα ος ην επιστατης επι των ανδρων των πολεμιστων και πεντε ανδρας των ορωντων το προσωπον του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα του αρχοντος της δυναμεως τον εκτασσοντα τον λαον της γης και εξηκοντα ανδρας του λαου της γης τους ευρεθεντας εν τη πολει
- 20 και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και απηγαγεν αυτους προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα
- 21 και επαισεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος και εθανατωσεν αυτους εν δεβλαθα εν γη αιμαθ και απωκισθη ιουδας επανωθεν της γης αυτου
- 22 και ο λαος ο καταλειφθεις εν γη ιουδα ους κατελειπεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και κατεστησεν επ' αυτων τον γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν
- 23 και ηκουσαν παντες οι αρχοντες της δυναμεως αυτοι και οι ανδρες αυτων οτι κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν και ηλθον προς γοδολιαν εις μασσηφαθ και ισμαηλ υιος ναθανιου και ιωαναν υιος καρηε και σαραιας υιος θανεμαθ ο νετωφαθιτης και ιεζονιας υιος του μαχαθι αυτοι και οι ανδρες αυτων
- 24 και ωμοσεν γοδολιας αυτοις και τοις ανδρασιν αυτων και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε παροδον των χαλδαιων καθισατε εν τη γη και δουλευσατε τω βασιλει βαβυλωνος και καλωσ εσται υμιν
- 25 και εγενηθη εν τω εβδομω μηνι ηλθεν ισμαηλ υιος ναθανιου υιου ελισαμα εκ του σπερματος των βασιλεων και δεκα ανδρες μετ' αυτου και επαταξεν τον γοδολιαν και απεθαν εν και τους ιουδαιους και τους χαλδαιους οι ησαν μετ' αυτου εις μασσηφαθ
- 26 και ανεστη πας ο λαος απο μικρου και εως μεγαλου και οι αρχοντες των δυναμεων και εισηλθον εις αιγυπτον οτι εφοβηθησαν απο προσωπου των χαλδαιων
- 27 και εγενηθη εν τω τριακοστω και εβδομω ετει της αποικεσιας του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τω δωδεκατω μηνι εβδομη και εικαδι του μηνος υψωσεν ευιμαρωδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ενιαυτω της βασιλειας αυτου την κεφαλην ιωακιμ βασιλεως ιουδα και εξηγαγεν αυτον εξ οικου φυλακης αυτου
- 28 και ελαλησεν μετ' αυτου αγαθα και εδωκεν τον θρονον αυτου επανωθεν των θρονων των βασιλεων των μετ' αυτου εν βαβυλωνι
- 29 και ηλλοιωσεν τα ματια της φυλακης αυτου και ησθιεν αρτον δια παντος ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης αυτου
- 30 και η εστιατορια αυτου εστιατορια δια παντος εδοθη αυτω εξ οικου του βασιλεως λογον ημερας εν τη ημερα αυτου πασας τας ημερας της ζωης αυτου .
- 1 αδαμ σηθ ενως
- 2 καιναν μαλελεηλ ιαρεδ
- 3 ενωχ μαθουσαλα λαμεχ
- 4 νωε υιοι νωε σημ χαμ ιαφεθ
- 5 υιοι ιαφεθ γαμερ μαγωγ μαδαι ιουαν ελισα θοβελ μοσοχ και θιρας
- 6 και υιοι γαμερ ασχαναζ και ριφαθ και θοργαμα
- 7 και υιοι ιουαν ελισα και θαρσις κιτιοι και ροδιοι
- 8 και υιοι χαμ χους και μεστραιμ φουδ και χανααν
- 9 και υιοι χους σαβα και ευιλατ και σαβαθα και ρεγμα και σεβεκαθα και υιοι ρεγμα σαβα και ουδαδαν
- 10 και χους εγεννησεν τον νεβρωδ ουτος ηρξατο του ειναι γιγας κυνηγος επι της γης
- 17 υιοι σημ αιλαμ και ασσουρ και αρφαξαδ

24 σαλα
25 εβερ φαλεκ ραγαν
26 σερουχ ναχωρ θαρα
27 αβρααμ
28 υιοι δε αβρααμ ισαακ και ισμαηλ
29 αυται δε αι γενεσεις πρωτοτοκου ισμαηλ ναβαιωθ και κηδαρ ναβδεηλ μαβσαν
30 μασμα ιδουμα μασση χοδδαδ θαιμαν
31 ιεττουρ ναφες και κεδμα ουτοι εισιν υιοι ισμαηλ
32 και υιοι χεττουρας παλλακης αβρααμ και ετεκεν αυτω τον ζεμβραν ιεξαν μαδαν μαδιαμ σοβακ σωε και υιοι ιεξαν σαβα και δαιδαν
33 και υιοι μαδιαμ γαιφα και οφερ και ενωχ και αβιδα και ελδαα παντες ουτοι υιοι χεττουρας
34 και εγεννησεν αβρααμ τον ισαακ και υιοι ισαακ ησαν και ιακωβ
35 υιοι ησαν ελιφας και ραγουηλ και ιεουλ και ιεγλομ και κορε
36 υιοι ελιφας θαιμαν και ωμαρ σωφαρ και γοωθαμ και κενεζ και της θαμνα αμαληκ
37 και υιοι ραγουηλ ναχεθ ζαρε σομε και μοζε
38 υιοι σιηρ λωταν σωβαλ σεβεγων ανα δησων ωσαρ δαισων
39 και υιοι λωταν χορρι και αιμαν και αιλαθ και ναμνα
40 υιοι σωβαλ γωλαμ μαναχαθ γαιβηλ σωβ και ωναμ υιοι δε σεβεγων αια και ανα
41 υιοι ανα δαισων υιοι δε δησων εμερων και εσεβαν και ιεθραν και χαρραν
42 και υιοι ωσαρ βαλααν και ζουκαν και ιωκαν υιοι δαισων ως και αρραν
43 και ουτοι οι βασιλεις αυτων βαλακ υιος βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα
44 και απεθανεν βαλακ και εβασιλευσεν αντ' αυτου ιωβαβ υιος ζαρα εκ βοσορρας
45 και απεθανεν ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ' αυτου ασομ εκ της γης θαιμανων
46 και απεθανεν ασομ και εβασιλευσεν αντ' αυτου αδαδ υιος βαραδ ο παταξας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαμ
47 και απεθανεν αδαδ και εβασιλευσεν αντ' αυτου σαμαα εκ μασεκκας
48 και απεθανεν σαμαα και εβασιλευσεν αντ' αυτου σαουλ εκ ροωβωθ της παρα ποταμον
49 και απεθανεν σαουλ και εβασιλευσεν αντ' αυτου βαλαεννων υιος αχοβωρ
50 και απεθανεν βαλαεννων υιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ' αυτου αδαδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ
51 και απεθανεν αδαδ και ησαν ηγεμονες εδομ ηγεμων θαμνα ηγεμων γωλα ηγεμων ιεθετ
52 ηγεμων ελιβαμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων
53 ηγεμων κενεζ ηγεμων θαιμαν ηγεμων μαβσαρ
54 ηγεμων μεγεδιηλ ηγεμων ηραμ ουτοι ηγεμονες εδομ
1 ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ ρουβην συμεων λευι ιουδα ισσαχαρ ζαβουλων
2 δαν ιωσηφ βενιαμιν νεφθαλι γαδ ασηρ

3 υιοι ιουδα ηρ αυναν σηλων τρεις εγεννηθησαν αυτω εκ της θυγατρος σαυας της χαναανιτιδος και ην ηρ ο πρωτοτοκος ιουδα πονηρος εναντιον κυριου και απεκτεινεν αυτον
4 και θαμαρ η νυμφη αυτου ετεκεν αυτω τον φαρες και τον ζαρα παντες υιοι ιουδα πεντε
5 υιοι φαρες αρσων και ιεμουηλ
6 και υιοι ζαρα ζαμβρι και αιθαν και αιμαν και χαλχαλ και δαρα παντες πεντε
7 και υιοι χαρμι αχαρ ο εμποδοστατης ισραηλ ος ηθετησεν εις το αναθεμα
8 και υιοι αιθαν αζαρια
9 και υιοι εσερων οι ετεχθησαν αυτω ο ιραμεηλ και ο ραμ και ο χαλεβ και αραμ
10 και αραμ εγεννησεν τον αμιναδαβ και αμιναδαβ εγεννησεν τον ναασσων αρχοντα του οικου ιουδα
11 και ναασσων εγεννησεν τον σαλμων και σαλμων εγεννησεν τον βοος
12 και βοος εγεννησεν τον ωβηδ και ωβηδ εγεννησεν τον ιεσσαι
13 και ιεσσαι εγεννησεν τον πρωτοτοκον αυτου ελιαβ αμιναδαβ ο δευτερος σαμαα ο τριτος
14 ναθανηλ ο τεταρτος ραδδαι ο πεμπτος
15 ασομ ο εκτος δαυιδ ο εβδομος
16 και αδελφη αυτων σαρουια και αβιγαια και υιοι σαρουια αβεσσα και ιωαβ και ασαηλ τρεις
17 και αβιγαια εγεννησεν τον αμεσσα και πατηρ αμεσσα ιοθορ ο ισμαηλιτης
18 και χαλεβ υιος εσερων εγεννησεν την γαζουβα γυναικα και την ιεριωθ και ουτοι υιοι αυτης ιωασαρ και σωβαβ και ορνα
19 και απεθανεν γαζουβα και ελαβεν αυτω χαλεβ την εφραθ και ετεκεν αυτω τον ωρ
20 και ωρ εγεννησεν τον ουρι και ουρι εγεννησεν τον βεσελεηλ
21 και μετα ταυτα εισηλθεν εσερων προς την θυγατερα μαχιρ πατρος γαλααδ και ουτος ελαβεν αυτην και αυτος εξηκοντα ην ετων και ετεκεν αυτω τον σεγουβ
22 και σεγουβ εγεννησεν τον ιαιρ και ησαν αυτω εικοσι τρεις πολεις εν τη γαλααδ
23 και ελαβεν γεδσουρ και αραμ τας κωμας ιαιρ εξ αυτων την καναθ και τας κωμας αυτης εξηκοντα πολεις πασαι αυται υιων μαχιρ πατρος γαλααδ
24 και μετα το αποθανειν εσερων ηλθεν χαλεβ εις εφραθα και η γυνη εσερων αβια και ετεκεν αυτω τον ασχωδ πατερα θεκωε
25 και ησαν υιοι ιερεμεηλ πρωτοτοκου εσερων ο πρωτοτοκος ραμ και βααα και αραν και ασομ αδελφος αυτου
26 και ην γυνη ετερα τω ιερεμεηλ και ονομα αυτη αταρα αυτη εστιν μητηρ οζομ
27 και ησαν υιοι ραμ πρωτοτοκου ιερεμεηλ μασ και ιαμιν και ακορ
28 και ησαν υιοι οζομ σαμαι και ιαδαε και υιοι σαμαι ναδαβ και αβισουρ
29 και ονομα της γυναικος αβισουρ αβιχαιλ και ετεκεν αυτω τον αχαβαρ και τον μωλιδ
30 υιοι ναδαβ σαλαδ και αφφαιμ και απεθανεν σαλαδ ουκ εχων τεκνα
31 και υιοι αφφαιμ ισεμειηλ και υιοι ισεμειηλ σωσαν και υιοι σωσαν αχλαι
32 και υιοι ιαδαε αχισαμαι ιεθερ ιωναθαν και απεθανεν ιεθερ ουκ εχων τεκνα
33 και υιοι ιωναθαν φαλεθ και οζαζα ουτοι ησαν υιοι ιερεμεηλ
34 και ουκ ησαν τω σωσαν υιοι αλλ' η θυγατερες και τω σωσαν παις αιγυπτιος και ονομα αυτω ιωχηλ
35 και εδωκεν σωσαν την θυγατερα αυτου τω ιωχηλ παιδι αυτου εις γυναικα και ετεκεν αυτω τον εθθι

36 και εθθι εγεννησεν τον ναθαν και ναθαν εγεννησεν τον ζαβεδ
37 και ζαβεδ εγεννησεν τον αφαηλ και αφαηλ εγεννησεν τον ωβηδ
38 και ωβηδ εγεννησεν τον ιηου και ιηου εγεννησεν τον αζαριαν
39 και αζαριας εγεννησεν τον χελλης και χελλης εγεννησεν τον ελεασα
40 και ελεασα εγεννησεν τον σοσομαι και σοσομαι εγεννησεν τον σαλουμ
41 και σαλουμ εγεννησεν τον ιεχεμιαν και ιεχεμιας εγεννησεν τον ελισαμα
42 και υιοι χαλεβ αδελφου ιερεμεηλ μαρισα ο πρωτοτοκος αυτου ουτος πατηρ ζιφ και υιοι μαρισα πατρος χεβρων
43 και υιοι χεβρων κορε και θαπους και ρεκομ και σεμα
44 και σεμα εγεννησεν τον ραεμ πατερα ιερκααν και ιερκααν εγεννησεν τον σαμαι
45 και υιος αυτου μαων και μαων πατηρ βαιθσουρ
46 και γαιφα η παλλακη χαλεβ εγεννησεν τον αρραν και τον μωσα και τον γεζουε και αρραν εγεννησεν τον γεζουε
47 και υιοι ιαδαι ραγεμ και ιωαθαμ και γηρσωμ και φαλετ και γαιφα και σαγαφ
48 και η παλλακη χαλεβ μωχα εγεννησεν τον σαβερ και τον θαρχνα
49 και εγεννησεν σαγαφ πατερα μαρμηνα και τον σαου πατερα μαχαβηνα και πατερα γαιβαα και θυγατηρ χαλεβ ασχα
50 ουτοι ησαν υιοι χαλεβ υιοι ωρ πρωτοτοκου εφραθα σωβαλ πατηρ καριαθιαριμ
51 σαλωμων πατηρ βαιθλαεμ αριμ πατηρ βαιθγεδωρ
52 και ησαν υιοι τω σωβαλ πατρι καριαθιαριμ αραα εσι αμμανιθ
53 εμοσφεωσ πολις ιαιρ αιθαλιμ και μπιθιμ και ησαμαθιμ και ημασαραιμ εκ τούτων εξηλθοσαν οι σαραθαιοι και οι εσθαωλαιοι
54 υιοι σαλωμων βαιθλαεμ νετωφαθι αταρωθ οικου ιωαβ και ημισυ της μαναθι ησαρει
55 πατρια γραμματεων κατοικουντες ιαβες θαργαθιμ σαμαθιμ σωκαθιμ ουτοι οι κιναιοι οι ελθοντες εκ μεσημα πατρος οικου ρηχαβ
1 και ουτοι ησαν υιοι δαυιδ οι τεχθεντες αυτω εν χεβρων ο πρωτοτοκος αμνων τη αχινναμ τη ιεζραηλιτιδι ο δευτερος δανηλ τη αβιγαια τη καρμηλια
2 ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μωχα θυγατρος θολμαι βασιλεωσ γεδσουρ ο τεταρτος αδωνια υιος αγγιθ
3 ο πεμπτος σαφατια της αβιταλ ο εκτος ιεθρααμ τη αγλα γυναικι αυτου
4 εξ εγεννηθησαν αυτω εν χεβρων και εβασιλευσεν εκει επτα ετη και εξαμηνον και τριακοντα και τρια ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ
5 και ουτοι ετεχθησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμαα σωβαβ ναθαν και σαλωμων τεσσαρες τη βηρσαβεε θυγατρι αμιηλ
6 και ιβααρ και ελισαμα και ελιφαλετ
7 και ναγε και ναφαγ και ιανουε
8 και ελισαμα και ελιαδα και ελιφαλετ εννεα
9 παντες υιοι δαυιδ πλην των υιων των παλλακων και θημαρ αδελφη αυτων
10 υιοι σαλωμων ροβοαμ αβια υιος αυτου ασα υιος αυτου ιωσαφατ υιος αυτου
11 ιωραμ υιος αυτου οχοζια υιος αυτου ιωασ υιος αυτου
12 αμασιας υιος αυτου αζαρια υιος αυτου ιωαθαν υιος αυτου
13 αχαζ υιος αυτου εξεκιας υιος αυτου μανασσης υιος αυτου

14 αμων υιος αυτου ιωσια υιος αυτου
15 και υιοι ιωσια πρωτοτοκος ιωαναν ο δευτερος ιωακιμ ο τριτος σεδεκια ο τεταρτος σαλουμ
16 και υιοι ιωακιμ ιεχονιας υιος αυτου σεδεκιας υιος αυτου
17 και υιοι ιεχονια-ασιρ σαλαθιηλ υιος αυτου
18 μελχιραμ και φαδαιας και σανεσαρ και ιεκεμια και ωσαμω και δeneθι
19 και υιοι σαλαθιηλ ζοροβαβελ και σεμει και υιοι ζοροβαβελ μοσολλαμος και ανανια και σαλωμιθ αδελφη αυτων
20 και ασουβε και οολ και βαραχια και ασαδια και ασοβαεσδ πεντε
21 και υιοι ανανια φαλλετια και ισαια υιος αυτου ραφαια υιος αυτου ορνα υιος αυτου αβδια υιος αυτου σεχενια υιος αυτου
22 και υιος σεχενια σαμια και υιοι σαμια χαττους και ιωηλ και μαρι και νωαδια και σαφαθ εξ
23 και υιοι νωαδια ελιθεναν και εζεκια και εζρικαμ τρεις
24 και υιοι ελιθεναν οδονια και ελιασιβ και φαλαια και ακουν και ιωαναν και δαλαια και ανανι επτα
1 και υιοι ιουδα φαρες αρσων και χαρμι και ωρ σουβαλ
2 και ραια υιος αυτου και σουβαλ εγεννησεν τον ιεθ και ιεθ εγεννησεν τον αχιμ και τον λααδ αυται αι γενεσεις του σαραθι
3 και ουτοι υιοι αιταμ ιεζραηλ και ραγμα και ιαβας και ονομα αδελφης αυτων εσηλεββων
4 και φανοηηλ πατηρ γεδωρ και αζηρ πατηρ ωσαν ουτοι υιοι ωρ του πρωτοτοκου εφραθα πατρος βαιθλαεμ
5 και τω σαουρ πατρι θεκωε ησαν δυο γυναικες αωδα και θοαδα
6 και ετεκεν αυτω αωδα τον ωχαζαμ και τον ηφαδ και τον θαιμαν και τον ασθηραν παντες ουτοι υιοι αωδας
7 και υιοι θοαδα σαρεθ και σααρ και εθναν
8 και κως εγεννησεν τον ενωβ και τον σαβηβα και γεννησεις αδελφου ρηχαβ υιου ιαριμ
9 και ην ιγαβης ενδοξος υπερ τους αδελφους αυτου και η μητηρ εκαλεσεν το ονομα αυτου ιγαβης λεγουσα ετεκον ως γαβης
10 και επεκαλεσατο ιγαβης τον θεον ισραηλ λεγων εαν ευλογων ευλογησης με και πληθυνης τα ορια μου και η η χειρ σου μετ' εμου και ποιησεις γνωσιν του μη ταπεινωσαι με κ
αι επηγαγεν ο θεος παντα οσα ητησατο
11 και χαλεβ πατηρ ασχα εγεννησεν τον μαχιρ ουτος πατηρ ασσαθων
12 και ασσαθων εγεννησεν τον βαθρεφαν και τον φεσσηε και τον θανα πατερα πολεως νασ αδελφου εσελων του κενεζι ουτοι ανδρες ρηφα
13 και υιοι κενεζ γοθονηλ και σαραια και υιοι γοθονηλ αθαθ
14 και μαναθι εγεννησεν τον γοφερα και σαραια εγεννησεν τον ιωαβ πατερα αγεαδδαιρ οτι τεκτονες ησαν
15 και υιοι χαλεβ υιου ιεφοννη ηρα αλα και νοομ και υιοι αλα κενεζ
16 και υιος αυτου γεσειλ αμηαχι και ζαφα και ζαιρα και εσεραηλ
17 και υιοι εσρι ιεθερ μωραδ και αφερ και ιαλων και εγεννησεν ιεθερ τον μαρων και τον σεμαι και τον μαρεθ πατερα εσθεμων
18 και η γυνη αυτου αυτη αδια ετεκεν τον ιαρεδ πατερα γεδωρ και τον αβερ πατερα σωχων και τον ιεκθηηλ πατερα ζανω και ουτοι υιοι γελια θυγατρος φαραω ην ελαβεν μωρηδ
19 και υιοι γυναικος της ιδουιας αδελφης ναχεμ και δαλια πατηρ κειλα και σεμειων πατηρ ιωμαν και υιοι ναημ πατρος κειλα αγαρμι και εσθεμωη μαχαθι
20 και υιοι σεμειων αμνων και ρανα υιος αναν και θιλων και υιοι ισει ζωαθ και υιοι ζωαθ
21 υιοι σηλωμ υιου ιουδα ηρ πατηρ ληχα και λααδα πατηρ μαρησα και γενεσεις οικιων εφραθ αβακ τω οικω εσοβα
22 και ιωακιμ και ανδρες χωζηβα και ιωας και σαραφ οι κατοκησαν εν μωαβ και απεστρεψεν αυτους αβεδηριν αθουκιω

23 ουτοι κεραμεις οι κατοικουντες εν ναταιμ και γαδηρα μετα του βασιλεως εν τη βασιλεια αυτου ενισχυσαν και κατωκησαν εκει
24 υιοι συμεων ναμουηλ και ιαμιν ιαριβ ζαρε σαουλ
25 σαλεμ υιος αυτου μαβασαμ υιος αυτου μασμα υιος αυτου
26 αμουηλ υιος αυτου σαβουδ υιος αυτου ζακχουρ υιος αυτου σεμει υιος αυτου
27 και τω σεμει υιοι εκκαιδεκα και θυγατερες τρεις και τοις αδελφοις αυτων ουκ ησαν υιοι πολλοι και πασαι αι πατριαι αυτων ουκ επλεονασαν ως υιοι ιουδα
28 και κατωκησαν εν βηρσαβεε και σαμα και μωλαδα και εσηρσουαλ
29 και εν βαλαα και βοασομ και θουλαδ
30 και βαθουηλ και ερμα και σεκλαγ
31 και βαιθμαρχαβωθ και ημισυ σωσιμ και οικον βαρουμσεωριμ αυται πολεις αυτων εως βασιλεως δαυιδ
32 και επαυλεις αυτων αιταμ και ηνρεμμων και θοκκαν και αισαν πολεις πεντε
33 και πασαι αι επαυλεις αυτων κυκλω των πολεων τούτων εως βααλ αυτη η κατασχεσις αυτων και ο καταλοχισμος αυτων
34 και μοσωβαβ και ιεμολογ και ιωσια υιος αμασια
35 και ιωηλ και ουτος υιος ισαβια υιος σαραια υιος ασηλ
36 και ελιωηναι και ιακαβα και ιασουια και ασαια και εδιηλ και ισμαηλ και βαναια
37 και ζουζα υιος σεφει υιου αλλων υιου ιεδια υιου σαμαρι υιου σαμαιου
38 ουτοι οι διελθοντες εν ονομασιν αρχοντων εν ταις γενεσεσιν αυτων και εν οικοις πατριων αυτων επληθυνθησαν εις πληθος
39 και επορευθησαν εως του ελθειν γεραρα εως των ανατολων της γαι του ζητησαι νομας τοις κτηνεσιν αυτων
40 και ευρον νομας πιονας και αγαθας και η γη πλατεια εναντιον αυτων και ειρηνη και ησυχια οτι εκ των υιων χαμ των κατοικουντων εκει εμπροσθεν
41 και ηλθοσαν ουτοι οι γεγραμμενοι επ' ονοματος εν ημεραις εξεκιου βασιλεως ιουδα και επαταξαν τους οικους αυτων και τους μιναιους ους ευροσαν εκει και ανεθεματισαν αυτους εως της ημερας ταυτης και ωκησαν αντ' αυτων οτι νομαι τοις κτηνεσιν αυτων εκει
42 και εξ αυτων απο των υιων συμεων επορευθησαν εις ορος σηηρ ανδρες πεντακοσιοι και φαλεττια και νωαδια και ραφαια και οζιηλ υιοι ιεσι αρχοντες αυτων
43 και επαταξαν τους καταλοιπους τους καταλειφθεντας του αμαληκ και κατωκησαν εκει εως της ημερας ταυτης
1 και υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ οτι ουτος ο πρωτοτοκος και εν τω αναβηναι επι την κοιτην του πατρος αυτου εδωκεν ευλογιαν αυτου τω υιω αυτου ιωσηφ υιω ισραηλ και ουκ εγενεαλογηθη εις πρωτοτοκια
2 οτι ιουδας δυνατος ισχυι και εν τοις αδελφοις αυτου και εις ηγουμενον εξ αυτου και η ευλογία του ιωσηφ
3 υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ ενωχ και φαλλους αρσων και χαρμι
4 υιοι ιωηλ σεμει και βαναια υιος αυτου και υιοι γουγ υιου σεμει
5 υιος αυτου μιχα υιος αυτου ρηχα υιος αυτου βααλ
6 υιος αυτου βηρα ον μετωκισεν θαγλαθφαλνασαρ βασιλευς ασσουρ ουτος αρχων των ρουβην
7 και αδελφοι αυτου τη πατρια αυτου εν τοις καταλοχισμοις αυτων κατα γενεσεις αυτων ο αρχων ιωηλ και ζαχαρια
8 και βαλεκ υιος οζουζ υιος σαμα υιος ιωηλ ουτος κατωκησεν εν αροηρ και επι ναβαν και βεελμαων
9 και προς ανατολας κατωκησεν εως ερχομενων της ερημου απο του ποταμου ευφρατου οτι κτηνη αυτων πολλα εν γη γαλααδ
10 και εν ημεραις σαουλ εποιησαν πολεμον προς τους παροικους και επεσον εν χερσιν αυτων κατοικουντες εν σκιηναις εως παντες κατ' ανατολας της γαλααδ
11 υιοι γαδ κατεναντι αυτων κατωκησαν εν τη βασαν εως σελχα

12 ιωηλ ο πρωτοτοκος και σαφαμ ο δευτερος και ιανι ο γραμματευσ εν βασαν
13 και οι αδελφοι αυτων κατ' οικους πατριων αυτων μιχαηλ μοσολλαμ και σεβεε και ιωρεε και ιαχαν και ζουε και ωβηδ επτα
14 ουτοι υιοι αβιχαιλ υιου ουρι υιου ιδαι υιου γαλααδ υιου μιχαηλ υιου ισαι υιου ιουρι υιου ζαβουχαμ
15 υιου αβδιηλ υιου γουνι αρχων οικου πατριων
16 κατοκουν εν γαλααδ εν βασαν και εν ταις κωμαις αυτων και παντα τα περιχωρα σαρων εως εξοδου
17 παντων ο καταλοχισμος εν ημεραις ιωθαμ βασιλεως ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ βασιλεως ισραηλ
18 υιοι ρουβην και γαδ και ημισυ φυλης μανασση εξ υιων δυναμεως ανδρες αιροντες ασπιδας και μαχαιραν και τεινοντες τοξον και δεδιδαγμενοι πολεμον τεσσαρακοντα και τεσ
19 και εποιουν πολεμον μετα των αγαρηνων και ιτουραιων και ναφισαιων και ναδαβαιων
20 και κατισχυσαν επ' αυτων και εδοθησαν εις χειρας αυτων οι αγαραιοι και παντα τα σκηνωματα αυτων οτι προς τον θεον εβοησαν εν τω πολεμω και επηκουσεν αυτοις οτι ηλ
21 και ηγαλωτευσαν την αποσκευην αυτων καμηλους πεντακιςχιλιας και προβατων διακοσιας πεντηκοντα χιλιαδας ονους δισχιλιους και ψυχας ανδρων εκατον χιλιαδας
22 οτι τραυματια πολλοι επεσον οτι παρα του θεου ο πολεμος και κατοκησαν αντ' αυτων εως της μετοικεσιαις
23 και οι ημισεις φυλης μανασση κατοκησαν εν τη γη απο βασαν εως βααλερμων και σανιρ και ορος αερμων και εν τω λιβανω αυτοι επλεονασθησαν
24 και ουτοι αρχηγοι οικου πατριων αυτων οφερ και ισαι και ελιηλ και εσδριηλ και ιερμια και ωδοουια και ιεδιηλ ανδρες ισχυροι δυναμει ανδρες ονομαστοι αρχοντες των οικων
25 πατριων αυτων
26 και ηθετησαν εν θεω πατερων αυτων και επορνενυσαν οπισω θεων λαων της γης ους εξηρην ο θεος απο προσωπου αυτων
27 και επηγειρεν ο θεος ισραηλ το πνευμα φαλωχ βασιλεως ασσουρ και το πνευμα θαγλαθφαλνασαρ βασιλεως ασσουρ και μετωκισεν τον ρουβην και τον γαδδι και το ημισυ φυλ
28 ης μανασση και ηγαγεν αυτους εις χαλαχ και χαβωρ και επι ποταμον γωζαν εως της ημερας ταυτης
29 υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι
30 και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ
31 και υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και μαριαμ και υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ
32 ελεαζαρ εγεννησεν τον φινεες φινεες εγεννησεν τον αβισου
33 αβισου εγεννησεν τον βωκαι βωκαι εγεννησεν τον οζι
34 οζι εγεννησε τον ζαρια ζαρια εγεννησεν τον μαριηλ
35 και μαριηλ εγεννησεν τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ
36 και αχιτωβ εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον αχιμαας
37 και αχιμαας εγεννησεν τον αζαρια και αζαριας εγεννησεν τον ιωναναν
38 και ιωαναν εγεννησεν τον αζαριαν ουτος ιερατευσεν εν τω οικω ω ωκοδομησεν σαλωμων εν ιερουσαλημ
39 και εγεννησεν αζαρια τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ
40 και αχιτωβ εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον σαλωμ
41 και σαλωμ εγεννησεν τον χελκιαν και χελκιας εγεννησεν τον αζαρια
42 και αζαριας εγεννησεν τον σαραια και σαραιας εγεννησεν τον ιωσαδακ
43 και ιωσαδακ επορευθη εν τη μετοικια μετα ιουδα και ιερουσαλημ εν χειρι ναβουχοδονοσορ
44 υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι

2 και ταυτα τα ονοματα των υιων γεδσων λοβενι και σεμει
3 υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζηλ
4 υιοι μεραρι μοολι και ομουσι και αυται αι πατριαι του λευι κατα πατριας αυτων
5 τω γεδσων τω λοβενι υιω αυτου ιεθ υιος αυτου ζεμμα υιος αυτου
6 ιωαχ υιος αυτου αδδι υιος αυτου ζαρα υιος αυτου ιεθρι υιος αυτου
7 υιοι κααθ αμιναδαβ υιος αυτου κορε υιος αυτου ασιρ υιος αυτου
8 ελκανα υιος αυτου και αβιασαφ υιος αυτου ασιρ υιος αυτου
9 θααθ υιος αυτου ουρηλ υιος αυτου οζια υιος αυτου σαουλ υιος αυτου
10 και υιοι ελκανα αμασι και αχιμωθ
11 ελκανα υιος αυτου σουφι υιος αυτου και νααθ υιος αυτου
12 ελιαβ υιος αυτου ιδαερ υιος αυτου ελκανα υιος αυτου
13 υιοι σαμουηλ ο πρωτοτοκος σανι και αβια
14 υιοι μεραρι μοολι λοβενι υιος αυτου σεμει υιος αυτου οζα υιος αυτου
15 σομεα υιος αυτου αγγια υιος αυτου ασαια υιος αυτου
16 και ουτοι ους κατεστησεν δαυιδ επι χειρας αδοντων εν οικω κυριου εν τη καταπαυσει της κιβωτου
17 και ησαν λειτουργουντες εναντιον της σκηνης οικου μαρτυριου εν οργανοις εως ου ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον κυριου εν ιερουσαλημ και εστησαν κατα την κρισιν αυτων επι τας λειτουργιας αυτων
18 και ουτοι οι εστηκοτες και οι υιοι αυτων εκ των υιων του κααθ αιμαν ο ψαλωδος υιος ιωηλ υιου σαμουηλ
19 υιου ελκανα υιου ηδαδ υιου εληλ υιου θιε
20 υιου σουφ υιου ελκανα υιου μεθ υιου αμασιου
21 υιου ελκανα υιου ιωηλ υιου αζαρια υιου σαφανα
22 υιου θααθ υιου ασιρ υιου αβιασαφ υιου κορε
23 υιου ισσααρ υιου κααθ υιου λευι υιου ισραηλ
24 και αδελφος αυτου ασαφ ο εστηκωξ εν δεξια αυτου ασαφ υιος βαραχια υιου σαμαα
25 υιου μιχαηλ υιου μαασια υιου μελχια
26 υιου αθανι υιου ζαραι υιου αδια
27 υιου αιθαν υιου ζαμμα υιου σεμει
28 υιου ηχα υιου γεδσων υιου λευι
29 και υιοι μεραρι αδελφου αυτων εξ αριστερων αιθαν υιος κισαι υιου αβδι υιου μαλωχ
30 υιου ασεβι υιου αμεσσια υιου χελκιου
31 υιου αμασαι υιου βανι υιου σεμμηρ
32 υιου μοολι υιου μουσι υιου μεραρι υιου λευι
33 και αδελφοι αυτων κατ' οικους πατριων αυτων οι λευιται δεδομενοι εις πασαν εργασιαν λειτουργιας σκηνης οικου του θεου

34 και ααρων και οι υιοι αυτου θυμιωντες επι το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων και επι το θυσιαστηριον των θυμιαματων εις πασαν εργασιαν αγια των αγιων και εξήλασκε
σθαι περι ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο μουσης παις του θεου

35 και ουτοι υιοι ααρων ελεαζαρ υιος αυτου φινεες υιος αυτου αβισου υιος αυτου

36 βωκαι υιος αυτου οζι υιος αυτου ζαραια υιος αυτου

37 μαριηλ υιος αυτου αμαρια υιος αυτου αχιτωβ υιος αυτου

38 σαδωκ υιος αυτου αχιμαας υιος αυτου

39 και αυται αι κατοικιαι αυτων εν ταις κωμαις αυτων εν τοις οριοις αυτων τοις υιοις ααρων τη πατρια του κααθι οτι αυτοις εγενετο ο κληρος

40 και εδωκαν αυτοις την χεβρων εν γη ιουδα και τα περισπορια αυτης κυκλω αυτης

41 και τα πεδια της πολεως και τας κωμας αυτης εδωκαν τω χαλεβ υιω ιεφοννη

42 και τοις υιοις ααρων εδωκαν τας πολεις των φυγαδευτηριων την χεβρων και την λοβνα και τα περισπορια αυτης και την σελνα και τα περισπορια αυτης και την εσθαμω και
τα περισπορια αυτης

43 και την ιεθθαρ και τα περισπορια αυτης και την δαβιρ και τα περισπορια αυτης

44 και την ασαν και τα περισπορια αυτης και την ατταν και τα περισπορια αυτης και την βασαμυς και τα περισπορια αυτης

45 και εκ φυλης βενιαμιν την γαβεε και τα περισπορια αυτης και την γαλεμεθ και τα περισπορια αυτης και την αγχωχ και τα περισπορια αυτης πασαι αι πολεις αυτων τρισκαιδ
εκα πολεις κατα πατριας αυτων

46 και τοις υιοις κααθ τοις καταλοιποις εκ των πατριων εκ της φυλης εκ του ημισους φυλης μανασση κληρω πολεις δεκα

47 και τοις υιοις γεδσων κατα πατριας αυτων εκ φυλης ισσαχαρ εκ φυλης ασηρ εκ φυλης νεφθαλι εκ φυλης μανασση εν τη βασαν πολεις τρισκαιδεκα

48 και τοις υιοις μεραρι κατα πατριας αυτων εκ φυλης ρουβην εκ φυλης γαδ εκ φυλης ζαβουλων κληρω πολεις δεκα δυο

49 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας πολεις και τα περισπορια αυτων

50 και εδωκαν εν κληρω εκ φυλης υιων ιουδα και εκ φυλης υιων συμεων τας πολεις ταυτας ας εκαλεσεν αυτας επ' ονοματος

51 και απο των πατριων υιων κααθ και εγενοντο πολεις των οριων αυτων εκ φυλης εφραιμ

52 και εδωκαν αυτω τας πολεις των φυγαδευτηριων την συχεμ και τα περισπορια αυτης εν ορει εφραιμ και την γαζερ και τα περισπορια αυτης

53 και την ιεκμααμ και τα περισπορια αυτης και την βαιθωρων και τα περισπορια αυτης

54 και την εγλαμ και τα περισπορια αυτης και την γεθρεμμων και τα περισπορια αυτης

55 και απο του ημισους φυλης μανασση την αναρ και τα περισπορια αυτης και την ιεβλααμ και τα περισπορια αυτης κατα πατριαν τοις υιοις κααθ τοις καταλοιποις

56 τοις υιοις γεδσων απο πατριων ημισους φυλης μανασση την γωλαν εκ της βασαν και τα περισπορια αυτης και την ασηρωθ και τα περισπορια αυτης

57 και εκ φυλης ισσαχαρ την κεδες και τα περισπορια αυτης και την δεβερι και τα περισπορια αυτης

58 και την δαβωρ και τα περισπορια αυτης και την αναμ και τα περισπορια αυτης

59 και εκ φυλης ασηρ την μασαλ και τα περισπορια αυτης και την αβαραν και τα περισπορια αυτης

60 και την ικακ και τα περισπορια αυτης και την ροωβ και τα περισπορια αυτης

61 και απο φυλης νεφθαλι την κεδες εν τη γαλιλαια και τα περισπορια αυτης και την χαμωθ και τα περισπορια αυτης και την καριαθαμ και τα περισπορια αυτης

62 τοις υιοις μεραρι τοις καταλοιποις εκ φυλης ζαβουλων την ρεμμων και τα περισπορια αυτης και την θαχχια και τα περισπορια αυτης

63 και εκ του περαν του ιορδανου ιεριχω κατα δυσμας του ιορδανου εκ φυλης ρουβην την βοσορ εν τη ερημω και τα περισπορια αυτης και την ιασα και τα περισπορια αυτης

64 και την καδημωθ και τα περισπορια αυτης και την μωφασαθ και τα περισπορια αυτης

65 και εκ φυλης γαδ την ραμωθ γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την μααναιμ και τα περισπορια αυτης
66 και την εσεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης
1 και τοις υιοις ισσαχαρ θωλα και φουα και ιασουβ και σεμερων τεσσαρες
2 και υιοι θωλα οζι και ραφαια και ιεριηλ και ιεμου και ιεβασαμ και σαμουηλ αρχοντες οικων πατριων αυτων τω θωλα ισχυροι δυναμει κατα γενεσεις αυτων ο αριθμος αυτων εν ημεραις δαυιδ εικοσι και δυο χιλιαδες και εξακοσιοι
3 και υιοι οζι ιεζρια και υιοι ιεζρια μιχαηλ και οβδια και ιωηλ και ιεσια πεντε αρχοντες παντες
4 και επ' αυτων κατα γενεσεις αυτων κατ' οικους πατρικους αυτων ισχυροι παραταξασθαι εις πολεμον τριακοντα και εξ χιλιαδες οτι πληθυναν γυναικας και υιους
5 και αδελφοι αυτων εις πασας πατριας ισσαχαρ ισχυροι δυναμει ογδοηκοντα και επτα χιλιαδες ο αριθμος αυτων των παντων
6 βενιαμιν βαλε και βαχιρ και ιαδιηλ τρεις
7 και υιοι βαλε ασεβων και οζι και οζιηλ και ιεριμωθ και ουρι πεντε αρχοντες οικων πατρικων ισχυροι δυναμει και ο αριθμος αυτων εικοσι και δυο χιλιαδες και τριακοντα τεσσαρες
8 και υιοι βαχιρ ζαμαριας και ιωας και ελιεζερ και ελιθεναν και αμαρια και ιεριμωθ και αβιου και αναθωθ και γεμεθ παντες ουτοι υιοι βαχιρ
9 και ο αριθμος αυτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες οικων πατριων αυτων ισχυροι δυναμει εικοσι χιλιαδες και διακοσιοι
10 και υιοι ιαδιηλ βαλααν και υιοι βαλααν ιαουσ και βενιαμιν και αωθ και χανανα και ζαιθαν και ραμεσσαι και αχισααρ
11 παντες ουτοι υιοι ιαδιηλ αρχοντες των πατριων ισχυροι δυναμει επτακαιδεκα χιλιαδες και διακοσιοι εκπορευομενοι δυναμει του πολεμειν
12 και σαπφιν και απφιν και υιοι ραωμ υιος αυτου αερ
13 υιοι νεφθαλι ιασηλ και γωνι και ισσηρ και σαλωμ υιοι βαλαα
14 υιοι μανασση ασεριηλ ον ετεκεν η παλλακη αυτου η συρα ετεκεν τον μαχιρ πατερα γαλααδ
15 και μαχιρ ελαβεν γυναικα τω αμφιν και μαμφιν και ονομα αδελφης αυτου μοωχα και ονομα τω δευτερω σαλπααδ και εγεννηθησαν τω σαλπααδ θυγατερες
16 και ετεκεν μοωχα γυνη μαχιρ υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρες και ονομα αδελφου αυτου σορος υιος αυτου ουλαμ
17 και υιοι ουλαμ βαδαν ουτοι υιοι γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση
18 και αδελφη αυτου η μαλεχεθ ετεκεν τον ισαδεκ και τον αβιεζερ και τον μαελα
19 και ησαν υιοι σεμιρα ιασιμ και συχημ και λακει και ανιαμ
20 και υιοι εφραιμ σωθαλα και βαραδ υιος αυτου και θααθ υιος αυτου ελεαδα υιος αυτου νομεε υιος αυτου
21 ζαβεδ υιος αυτου σωθελε υιος αυτου και εξερ και ελεαδ και απεκτειναν αυτους ανδρες γεθ οι τεχθεντες εν τη γη οτι κατεβησαν λαβειν τα κτηνη αυτων
22 και επενθησεν εφραιμ πατηρ αυτων ημερας πολλας και ηλθον αδελφοι αυτου του παρακαλεσαι αυτον
23 και εισηλθεν προς την γυναικα αυτου και ελαβεν εν γαστρι και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου βαραγα οτι εν κακοις εγενετο εν οικω μου
24 και εν εκεινοις τοις καταλοιποις και ωκοδομησεν βαιθωρων την κατω και την ανω και υιοι οζαν σεηρα
25 και ραφη υιοι αυτου ρασεφ και θαλε υιοι αυτου θαεν υιος αυτου
26 τω λααδαν υιο αυτου αμιουδ υιος αυτου ελισαμα υιος αυτου
27 νουμ υιος αυτου ιησουε υιος αυτου
28 και κατασχεις αυτων και κατοικια αυτων βαιθηλ και αι κωμαι αυτης κατ' ανατολας νααραν προς δυσμαις γαζερ και αι κωμαι αυτης και συχημ και αι κωμαι αυτης εως γαιαν και αι κωμαι αυτης
29 και εως οριων υιων μανασση βαιθσααν και αι κωμαι αυτης θααναχ και αι κωμαι αυτης και βαλαδ και αι κωμαι αυτης μαγεδδω και αι κωμαι αυτης δωρ και αι κωμαι αυτης εν ταυταις κατοκησαν οι υιοι ιωσηφ υιου ισραηλ.

30 υιοι ασηρ ιεμνα και ισουα και ισουι και βεριγα και σορε αδελφη αυτων
31 και υιοι βεριγα χαβερ και μελχιηλ ουτος πατηρ βερζαιθ
32 και χαβερ εγεννησεν τον ιαφαλητ και τον σαμηρ και τον χωθαμ και την σωλα αδελφην αυτων
33 και υιοι ιαφαλητ φεσηχι βαμαηλ και ασιθ ουτοι υιοι ιαφαλητ
34 και υιοι σεμμηρ αχιουραογα και οβα και αραμ
35 και βανηελαμ αδελφοι αυτου σωφα και ιμανα και σελλης και αμαλ
36 υιοι σωφα χουχι αρναφαρ και σουαλ και βαρι και ιμαρη
37 σοβαλ και ωδ και σεμμα και σαλισα και ιεθραν και βειηρα
38 και υιοι ιεθερ ιφινα και φασφα και αρα
39 και υιοι ωλα ορεχ ανηλ και ρασια
40 παντες ουτοι υιοι ασηρ παντες αρχοντες πατριων εκλεκτοι ισχυροι δυναμει αρχοντες ηγουμενοι αριθμος αυτων εις παραταξιν του πολεμειν αριθμος αυτων ανδρες εικοσι εξ χι
λιαδες
1 και βενιαμιν εγεννησεν τον βαλε πρωτοτοκον αυτου και ασβηλ τον δευτερον ααρα τον τριτον
2 νωα τον τεταρτον και ραφη τον πεμπτον
3 και ησαν υιοι τω βαλε αδερ και γηρα και αβιουδ
4 και αβισουε και νοομα και αχια
5 και γηρα και σωφαρφακ και ωιμ
6 ουτοι υιοι αωδ ουτοι εισιν αρχοντες πατριων τοις κατοικουσιν γαβεε και μετωκισαν αυτους εις μαναχαθι
7 και νοομα και αχια και γηρα ουτος ιγλααμ και εγεννησεν τον ναανα και τον αχιχωδ
8 και σααρημ εγεννησεν εν τω πεδιω μωαβ μετα το αποστειλαι αυτον ωσιμ και την βααδα γυναικα αυτου
9 και εγεννησεν εκ της αδα γυναικος αυτου τον ιωβαβ και τον σεβια και τον μισα και τον μελχαμ
10 και τον ιαωσ και τον σαβια και τον μαρμα ουτοι αρχοντες πατριων
11 και εκ της ωσιμ εγεννησεν τον αβιτωβ και τον αλφααλ
12 και υιοι αλφααλ ωβηδ μεσσααμ σεμμηρ ουτος ωκοδομησεν την ωνω και την λοδ και τας κωμας αυτης
13 και βεριγα και σαμα ουτοι αρχοντες των πατριων τοις κατοικουσιν αιλαμ και ουτοι εξεδιωξαν τους κατοικουντας γεθ
14 και αδελφος αυτου σωσηκ και ιαριμωθ
15 και ζαβαδια και ωρηρ και ωδηδ
16 και μιχαηλ και ιεσφα και ιωχα υιοι βαριγα
17 και ζαβαδια και μοσολλαμ και αζακι και αβαρ
18 και ισαμαρι και ιεζλια και ιωβαβ υιοι ελφααλ
19 και ιακιμ και ζεχρι και ζαβδι
20 και ελιωηναι και σαλθι και ελιηλι
21 και αδαια και βαραια και σαμαραθ υιοι σαμαι
22 και ισφαν και ωβηδ και ελεηλ

23 και αβαδων και ζεχρι και αναν
24 και ανανια και αμβρι και αιλαμ και αναθωθια
25 και αθιν και ιεφερια και φελιηλ υιοι σωσηκ
26 και σαμσαρια και σααρια και ογοθολια
27 και ιαρασια και ηλια και ζεχρι υιοι ιρααμ
28 ουτοι αρχοντες πατριων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες ουτοι κατοκησαν εν ιερουσαλημ
29 και εν γαβαων κατοκησεν πατηρ γαβαων και ονομα γυναικι αυτου μααχα
30 και υιος αυτης ο πρωτοτοκος αβαδων και σουρ και κις και βααλ και νηρ και ναδαβ
31 και γεδουρ και αδελφος αυτου και ζαχουρ και μακαλωθ
32 και μακαλωθ εγεννησεν τον σεμαα και γαρ ουτοι κατεναντι των αδελφων αυτων κατοκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων
33 και νηρ εγεννησεν τον κις και κις εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ασαβαλ
34 και υιοι ιωναθαν μεριβααλ και μεριβααλ εγεννησεν τον μιχια
35 και υιοι μιχια φιθων και μελχηλ και θερεε και αχαζ
36 και αχαζ εγεννησεν τον ιωιαδα και ιωιαδα εγεννησεν τον γαλεμαθ και τον ασμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μαισα
37 και μαισα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου
38 και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εζρικαμ πρωτοτοκος αυτου και ισμαηλ και σαρια και αβδια και αναν παντες ουτοι υιοι εσηλ
39 και υιοι ασηλ αδελφου αυτου αιλαμ πρωτοτοκος αυτου και ιαις ο δευτερος ελιφαλετ ο τριτος
40 και ησαν υιοι αιλαμ ισχυροι ανδρες δυναμει τεινοντες τοξον και πληθυνοντες υιους και υιους των υιων εκατον πενηκοντα παντες ουτοι εξ υιων βενιαμιν
1 και πας ισραηλ ο συλλοχισμος αυτων και ουτοι καταγεγραμμενοι εν βιβλιω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα μετα των αποικισθεντων εις βαβυλωνα εν ταις ανομιαις αυτων
2 και οι κατοικουντες προτερον εν ταις κατασχεσεσιν αυτων εν ταις πολεσιν ισραηλ οι ιερεις οι λευιται και οι δεδομενοι
3 και εν ιερουσαλημ κατοκησαν απο των υιων ιουδα και απο των υιων βενιαμιν και απο των υιων εφραιμ και μανασση
4 γωθι υιος αμμιουδ υιου αμρι υιου υιων φαρες υιου ιουδα
5 και εκ των σηλωνι ασαια πρωτοτοκος αυτου και υιοι αυτου
6 εκ των υιων ζαρα ιηλ και αδελφοι αυτων εξακοσιοι και ενενηκοντα
7 και εκ των υιων βενιαμιν σαλω υιος μοσολλαμ υιου ωδονια υιου σαναα
8 και ιβαναα υιος ιρααμ και ουτοι υιοι οζι υιου μαχιρ και μασσαλημ υιος σαφατια υιου ραγουηλ υιου βαναια
9 και αδελφοι αυτων κατα γενεσεις αυτων εννακοσιοι πενηκοντα εξ παντες οι ανδρες αρχοντες πατριων κατ' οικους πατριων αυτων
10 και απο των ιερεων ιωδαε και ιωαριμ και ιαχιν
11 και αζαρια υιος χελκια υιου μοσολλαμ υιου σαδωκ υιου μαραιωθ υιου αχιτωβ ηγουμενος οικου του θεου
12 και αδαια υιος ιρααμ υιου πασχωρ υιου μαλχια και μασαγια υιος αδιηλ υιου ιεδιου υιου μοσολλαμ υιου μασελμωθ υιου εμμηρ
13 και αδελφοι αυτων αρχοντες οικων πατριων χιλιοι επτακοσιοι εξηκοντα ισχυροι δυναμει εις εργασιαν λειτουργιας οικου του θεου
14 και εκ των λευιτων σαμαια υιος ασωβ υιου εσρικαμ υιου ασαβια εκ των υιων μεραρι
15 και βακβακαρ και αρης και γαλαλ και μανθανιας υιος μιχα υιου ζεχρι υιου ασαφ

16 και αβδια υιος σαμια υιου γαλαλ υιου ιδιθων και βαραχια υιος οσσα υιου ηλκανα ο κατοικων εν ταις κωμαις νετωφατι
17 οι πυλωροι σαλωμ και ακουβ και ταλμαν και αιμαν και αδελφοι αυτων σαλωμ ο αρχων
18 και εως ταυτης εν τη πυλη του βασιλεως κατ' ανατολας αυται αι πυλαι των παρεμβολων υιων λευι
19 και σαλωμ υιος κωρη υιου αβιασαφ υιου κορε και οι αδελφοι αυτου εις οικον πατρος αυτου οι κοριται επι των εργαων της λειτουργιας φυλασσοντες τας φυλακας της σκηνης
και πατερες αυτων επι της παρεμβολης κυριου φυλασσοντες την εισοδον
20 και φινεες υιος ελεαζαρ ηγουμενος ην επ' αυτων εμπροσθεν και ουτοι μετ' αυτου
21 ζαχαριας υιος μασαλαμι πυλωρος της θυρας της σκηνης του μαρτυριου
22 παντες οι εκλεκτοι ταις πυλαις εν ταις πυλαις διακοσιοι και δεκα δυο ουτοι εν ταις αυλαις αυτων ο καταλογισμος αυτων τουτους εστησεν δαυιδ και σαμουηλ ο βλεπων τη πι
στει αυτων
23 και ουτοι και οι υιοι αυτων επι των πυλων εν οικω κυριου εν οικω της σκηνης του φυλασσειν
24 κατα τους τεσσαρας ανεμους ησαν αι πυλαι κατ' ανατολας θαλασσαν βορραν νοτον
25 και αδελφοι αυτων εν ταις αυλαις αυτων του εισπορευεσθαι κατα επτα ημερας απο καιρου εις καιρον μετα τουτων
26 οτι εν πιστει εισιν τεσσαρες δυνατοι των πυλων οι λευιται ησαν επι των παστοφοριων και επι των θησαυρων οικου του θεου
27 και περικυκλω οικου του θεου παρεμβalousιν οτι επ' αυτους φυλακη και ουτοι επι των κλειδων το πρωι πρωι ανοιγειν τας θυρας του ιερου
28 και εξ αυτων επι τα σκευη της λειτουργιας οτι εν αριθμω εισοισουσιν αυτα και εν αριθμω εξοισουσιν αυτα
29 και εξ αυτων καθεσταμενοι επι τα σκευη και επι παντα τα σκευη τα αγια και επι της σεμιδαλεως του οινου του ελαιου του λιβανωτου και των αρωματων
30 και απο των υιων των ιερεων ησαν μυρεψοι του μυρου και εις τα αρωματα
31 και ματταθιας εκ των λευιτων ουτος ο πρωτοτοκος τω σαλωμ τω κοριτη εν τη πιστει επι τα εργα της θυσιας του τηγανου του μεγαλου ιερεως
32 και βαναιας ο καθιτης εκ των αδελφων αυτων επι των αρτων της προθεσεως του ετοιμασαι σαββατον κατα σαββατον
33 και ουτοι ψαλτωδοι αρχοντες των πατριων των λευιτων διατεταγμεναι εφημερια οτι ημερα και νυξ επ' αυτοις εν τοις εργοις
34 ουτοι αρχοντες των πατριων των λευιτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες ουτοι κατωκησαν εν ιερουσαλημ
35 και εν γαβαων κατωκησεν πατηρ γαβαων ιηλ και ονομα γυναικος αυτου μοωχα
36 και υιος αυτου ο πρωτοτοκος αβαδων και σιρ και κικ και βααλ και νηρ και ναδαβ
37 και γεδουρ και αδελφος και ζαχαρια και μακελλωθ
38 και μακελλωθ εγεννησεν τον σαμαα και ουτοι εν μεσω των αδελφων αυτων κατωκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων
39 και νηρ εγεννησεν τον κικ και κικ εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ισβααλ
40 και υιος ιωναθαν μαριβααλ και μαριβααλ εγεννησεν τον μιχα
41 και υιοι μιχα φαιθων και μαλαχ και θαραχ
42 και αχαζ εγεννησεν τον ιαδα και ιαδα εγεννησεν τον γαλεμεθ και τον γαζμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μασα
43 και μασα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελεασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου
44 και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εσδρικαμ πρωτοτοκος αυτου ισμαηλ και σαρια και αβδια και αναν ουτοι υιοι εσηλ
1 και αλλοφυλοι επολεμησαν προς ισραηλ και εφυγον απο προσωπου αλλοφυλων και επεσον τραυματιαι εν ορει γελβουε
2 και κατεδιωξαν αλλοφυλοι οπισω σαουλ και οπισω υιων αυτου και επαταξαν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισουε υιους σαουλ
3 και εβαρυνθη ο πολεμος επι σαουλ και ευρον αυτον οι τοξοται εν τοις τοξοις και πονοις και επονεσεν απο των τοξων

4 και ειπεν σαουλ τω αιροντι τα σκευη αυτου σπασαι την ρομφαιαν σου και εκκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτημοι ουτοι και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο αιρων τα σκευη αυτου οτι εφοβειτο σφοδρα και ελαβεν σαουλ την ρομφαιαν και επεπεσεν επ' αυτην

5 και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου οτι απεθανεν σαουλ και επεσεν και γε αυτος επι την ρομφαιαν αυτου και απεθανεν

6 και απεθανεν σαουλ και τρεις υιοι αυτου εν τη ημερα εκεινη και πας ο οικος αυτου επι το αυτο απεθανεν

7 και ειδεν πας ανηρ ισραηλ ο εν τω αυλωνι οτι εφυγεν ισραηλ και οτι απεθανεν σαουλ και οι υιοι αυτου και κατελιπον τας πολεις αυτων και εφυγον και ηλθον αλλοφυλοι και κατοκησαν εν αυταις

8 και εγενετο τη εχομενη και ηλθον αλλοφυλοι του σκυλευειν τους τραυματιας και ευρον τον σαουλ και τους υιους αυτου πετωκοτας εν τω ορει γελβουε

9 και εξεδυσαν αυτον και ελαβον την κεφαλην αυτου και τα σκευη αυτου και απεστειλαν εις γην αλλοφυλων κυκλω του ευαγγελισασθαι τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω

10 και εθηκαν τα σκευη αυτου εν οικω θεου αυτων και την κεφαλην αυτου εθηκαν εν οικω δαγων

11 και ηκουσαν παντες οι κατοικουντες γαλααδ απαντα α εποιησαν αλλοφυλοι τω σαουλ και τω ισραηλ

12 και ηγερθησαν εκ γαλααδ πας ανηρ δυνατος και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα των υιων αυτου και ηνεγκαν αυτα εις ιαβις και εθαψαν τα οστα αυτων υπο την δρυν εν ιαβις και ενηστευσαν επτα ημερας

13 και απεθανεν σαουλ εν ταις ανομιαις αυτου αις ηνομησεν τω κυριω κατα τον λογον κυριου διοτι ουκ εφυλαξεν οτι επηρωτησεν σαουλ εν τω εγγαστριμυθω του ζητησαι και α πεκρινατο αυτω σαμουηλ ο προφητης

14 και ουκ εξητησεν κυριον και απεκτεινεν αυτον και επεστρεψεν την βασιλειαν τω δαυιδ υιο ιεσσαι

1 και ηλθεν πας ισραηλ προς δαυιδ εν χειβρων λεγοντες ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις

2 και εχθες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος ο θεος σου σοι συ ποιμανεις τον λαον μου τον ισραηλ και συ εση εις η γουμενον επι ισραηλ

3 και ηλθον παντες πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλευα εις χειβρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαθηκην εν χειβρων εναντιον κυριου και εχρισαν τον δαυιδ εις βασιλευα επι ισραηλ κατα τον λογον κυριου δια χειρος σαμουηλ

4 και επορευθη ο βασιλευς και ανδρες ισραηλ εις ιερουσαλημ αυτη ιεβους και εκει οι ιεβουσαιοι οι κατοικουντες την γην

5 ειπαν δε οι κατοικουντες ιεβους τω δαυιδ ουκ εισελευση ωδε και προκατελαβετο την περιοχην σιων αυτη η πολις δαυιδ

6 και ειπεν δαυιδ πας τυπτων ιεβουσαιων εν πρωτοις και εσται εις αρχοντα και εις στρατηγον και ανεβη επ' αυτην εν πρωτοις ιωαβ υιος σαρουια και εγενετο εις αρχοντα

7 και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη δια τουτο εκαλεσεν αυτην πολιν δαυιδ

8 και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω και επολεμησεν και ελαβεν την πολιν

9 και επορευετο δαυιδ πορευομενος και μεγαλυνομενος και κυριος παντοκρατωρ μετ' αυτου

10 και ουτοι οι αρχοντες των δυνατων οι ησαν τω δαυιδ οι κατισχυοντες μετ' αυτου εν τη βασιλεια αυτου μετα παντος ισραηλ του βασιλευσαι αυτον κατα τον λογον κυριου επι ισραηλ

11 και ουτος ο αριθμος των δυνατων του δαυιδ ιεσεβααλ υιος αχαμανι πρωτος των τριακοντα ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου απαξ επι τριακοσιους τραυματιας εν καιρω ενι

12 και μετ' αυτον ελεαζαρ υιος δωδαι ο αχωχι ουτος ην εν τοις τρισιν δυνατοις

13 ουτος ην μετα δαυιδ εν φασοδομιν και οι αλλοφυλοι συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ην μερις του αγρου πληρης κριθων και ο λαος εφυγεν απο προσωπου αλλοφυλων

14 και εστη εν μεσω της μεριδος και εσωσεν αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην

15 και κατεβησαν τρεις εκ των τριακοντα αρχοντων εις την πετραν προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και παρεμβολη των αλλοφυλων παρεμβεβληκει εν τη κοιλαδι των γιγαντων

16 και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ

- 17 και επεθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου βαιθλεεμ του εν τη πυλη
18 και διερρηξαν οι τρεις την παρεμβολην των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ ος ην εν τη πυλη και ελαβον και ηλθον προς δαυιδ και ουκ ηθελησεν δαυιδ του πειν αυτο και εσπεισεν αυτο τω κυριω
19 και ειπεν ιλεως μοι ο θεος του ποιησαι το ρημα τουτο ει αιμα ανδρων τουτων πιομαι εν ψυχαις αυτων οτι εν ψυχαις αυτων ηνεγκαν αυτο και ουκ εβουλετο πειν αυτο ταυτα ε ποιησαν οι τρεις δυνατοι
20 και αβεσσα αδελφος ιωαβ ουτος ην αρχων των τριων ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι τριακοσιους τραυματιας εν καιρω ενι και ουτος ην ονομαστος εν τοις τρισιν
21 απο των τριων υπερ τους δυο ενδοξος και ην αυτοις εις αρχοντα και εως των τριων ουκ ηρχετο
22 και βαναιας υιος ιωδαε υιος ανδρος δυνατου πολλα εργα αυτου υπερ καβασαηλ ουτος επαταξεν τους δυο αριηλ μωαβ και ουτος κατεβη και επαταξεν τον λεοντα εν τω λακκω εν ημερα χιονος
23 και ουτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα ορατον πενταπηχυν και εν χειρι του αιγυπτιου δορυ ως αντιον υφαινοντων και κατεβη επ' αυτον βαναιας εν ραβδω και αφειλατο εκ της χειρος του αιγυπτιου το δορυ και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου
24 ταυτα εποιησεν βαναιας υιος ιωδαε και τουτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις
25 υπερ τους τριακοντα ενδοξος ουτος και προς τους τρεις ουκ ηρχετο και κατεστησεν αυτον δαυιδ επι την πατριαν αυτου
26 και δυνατοι των δυναμεων ασαηλ αδελφος ιωαβ ελεαναν υιος δωδω εκ βαιθλαεμ
27 σαμμωθ ο αδι χελλης ο φελωνι
28 ωραι υιος εκκης ο θεκωι αβιεζερ ο αναθωθι
29 σοβοχαι ο ασωθι ηλι ο αχωι
30 μοοραι ο νετωφαθι χολοδ υιος νοοζα ο νετωφαθι
31 αιθι υιος ριβαι εκ βουνου βενιαμιν βαναιας ο φαραθωνι
32 ουρι εκ ναχαλιγγαας αβηηλ ο γαραβεθθι
33 αζμωθ ο βεερμι ελιαβα ο σαλαβωνι
34 βενναιας οσομ ο γεννουνι ιωναθαν υιος σωλα ο αρاري
35 αχμ υιος σαχαρ ο αρاري ελφαλ υιος ουρ
36 οφαρ ο μοχοραθι αχια ο φελωνι
37 ησεραι ο χαρμαλι νααραι υιος αζωβαι
38 ιωηλ αδελφος ναθαν μεβααρ υιος αγαρι
39 σεληκ ο αμμωνι ναχωρ ο βερθι αιρων σκευη ιωαβ υιου σαρουια
40 ιρα ο ιεθηρι γαρηβ ο ιεθηρι
41 ουριας ο χεττι ζαβετ υιος αχλια
42 αδινα υιος σαιζα του ρουβην αρχων και επ' αυτω τριακοντα
43 αναν υιος μοωχα και ιωσαφατ ο βαιθανι
44 οζια ο ασταρωθι σαμμα και ιηλ υιοι χωθαν του αρاري
45 ιεδιηλ υιος σαμερι και ιωαζαε ο αδελφος αυτου ο ιεασι
46 ελιηλ ο μι και ιαριβι και ιωσια υιος αυτου ελνααμ και ιεθεμα ο μωαβιτης
47 αλιηλ και ωβηδ και ιεσιηλ ο μισαβια

1 και ουτοι οι ελθοντες προς δαυιδ εις σωκλαγ επι συνεχομενου απο προσωπου σαουλ υιου κιος και ουτοι εν τοις δυνατοις βοηθουντες εν πολεμω
2 και τοξω εκ δεξιων και εξ αριστερων και σφενδονηται εν λιθοις και τοξοις εκ των αδελφων σαουλ εκ βενιαμιν
3 ο αρχων αχιεζερ και ιωας υιος ασμα του γεβωθιτου και ιωηλ και ιωφαλητ υιοι ασμωθ και βεργια και ιηουλ ο αναθωθι
4 και σαμιας ο γαβαωνιτης δυνατος εν τοις τριακοντα και επι των τριακοντα
5 ιερμιας και ιεζιηλ και ιωαναν και ιωζαβαδ ο γαδαραθι
6 ελιαζαι και ιαριμουθ και βααλια και σαμαρια και σαφατια ο χαραιφι
7 ηλκανα και ιησουνι και οζριηλ και ιωαζαρ και ιεσβοαμ οι κοριται
8 και ελια και ζαβαδια υιοι ιρααμ υιοι του γεδωρ
9 και απο του γαδδι εχωρισθησαν προς δαυιδ απο της ερημου ισχυροι δυνατοι ανδρες παραταξεως πολεμου αιροντες θυρεους και δορατα και προσωπον λεοντος προσωπα αυτων και κουφοι ως δορκαδες επι των ορεων τω ταχει
10 αζερ ο αρχων αβδια ο δευτερος ελιαβ ο τριτος
11 μασεμανη ο τεταρτος ιερμια ο πεμπτος
12 εθθι ο εκτος ελιαβ ο εβδομος
13 ιωαναν ο ογδοος ελιαζερ ο ενατος
14 ιερμια ο δεκατος μαχαβανναι ο ενδεκατος
15 ουτοι εκ των υιων γαδ αρχοντες της στρατιας εις τοις εκατον μικρος και μεγας τοις χιλιοις
16 ουτοι οι διαβαντες τον ιορδανην εν τω μηνι τω πρωτω και ουτος πεπληρωκωσ επι πασαν κρηπιδα αυτου και εξεδιωξαν παντας τους κατοικουντας αυλωνας απο ανατολων εως δυσμων
17 και ηλθον απο των υιων βενιαμιν και ιουδα εις βοηθειαν του δαυιδ
18 και δαυιδ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων και ειπεν αυτοις ει εις ειρηνην ηκατε προς με ειη μοι καρδια καθ' αυτην εφ' υμας και ει του παραδουσαι με τοις εχθροις μου ουκ εν αληθεια χειροσ ιδοι ο θεοσ των πατερων ημων και ελεγξατο
19 και πνευμα ενεδυσε τον αμασαι αρχοντα των τριακοντα και ειπεν πορευου και ο λαοσ σου δαυιδ υιοσ ιεσσαι ειρηνη ειρηνη σοι και ειρηνη τοις βοηθοις σου οτι εβοηθησεν σοι ο θεοσ σου και προσεδεξατο αυτουσ δαυιδ και κατεστησεν αυτουσ αρχοντασ των δυναμεων
20 και απο μανασση προσεχωρησαν προς δαυιδ εν τω ελθειν τουσ αλλοφυλουσ επι σαουλ εις πολεμον και ουκ εβοηθησεν αυτοις οτι εν βουλη εγενετο παρα των στρατηγων των αλλοφυλων λεγοντων εν ταισ κεφαλαισ των ανδρων εκεινων επιστρεψει προς τον κυριον αυτου σαουλ
21 εν τω πορευθηναι αυτον εις σωκλαγ προσεχωρησαν αυτω απο μανασση εδνα και ιωζαβαθ και ιωδιηλ και μιχαηλ και ιωσαβεθ και ελιμουθ και σελαθι αρχηγοι χιλιαδων εισιν του μανασση
22 και αυτοι συνεμαχησαν τω δαυιδ επι τον γεδδουρ οτι δυνατοι ισχυοσ παντεσ και ησαν ηγουμενοι εν τη στρατια εν τη δυναμει
23 οτι ημεραν εξ ημερασ ηρχοντο προς δαυιδ εις δυναμιν μεγαλην ωσ δυναμισ θεου
24 και ταυτα τα ονοματα των αρχοντων της στρατιασ οι ελθοντεσ προς δαυιδ εις χεβρων του αποστρεψαι την βασιλειαν σαουλ προς αυτον κατα τον λογον κυριου
25 υιοι ιουδα θυρεοφοροι και δορατοφοροι εξ χιλιαδεσ και οκτακοσιοι δυνατοι παραταξεωσ
26 των υιων συμεων δυνατοι ισχυοσ εις παραταξιν επτα χιλιαδεσ και εκατον
27 των υιων λευι τετρακισχιλιοι εξακοσιοι
28 και ιωαδαε ο ηγουμενοσ τω ααρων και μετ' αυτου τρεισ χιλιαδεσ και επτακοσιοι
29 και σαδωκ νεοσ δυνατοσ ισχυι και της πατρικησ οικιασ αυτου αρχοντεσ εικοσι δυο

30 και εκ των υιων βενιαμιν των αδελφων σαουλ τρεις χιλιαδες και ετι το πλειστον αυτων απεσκοπει την φυλακην οικου σαουλ
31 και απο υιων εφραϊμ εικοσι χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι ισχυι ανδρες ονομαστοι κατ' οικους πατριων αυτων
32 και απο του ημισους φυλης μανασση δεκα οκτω χιλιαδες οι ονομασθησαν εν ονοματι του βασιλευσαι τον δαυιδ
33 και απο των υιων ισσαχαρ γινωσκοντες συνεσιν εις τους καιρους γινωσκοντες τι ποιησαι ισραηλ εις τας αρχας αυτων διακοσιοι και παντες αδελφοι αυτων μετ' αυτων
34 και απο ζαβουλων εκπορευομενοι εις παραταξιν πολεμου εν πασιν σκευεσιν πολεμικοις πεντηκοντα χιλιαδες βοηθησαι τω δαυιδ ουχ ετεροκλινως
35 και απο νεφθαλι αρχοντες χιλιοι και μετ' αυτων εν θυρεοις και δορασιν τριακοντα επτα χιλιαδες
36 και απο των δανιτων παρατασσομενοι εις πολεμον εικοσι οκτω χιλιαδες και οκτακοσιοι
37 και απο του ασηρ εκπορευομενοι βοηθησαι εις πολεμον τεσσαρακοντα χιλιαδες
38 και εκ περαν του ιορδανου απο ρουβην και γαδδι και απο του ημισους φυλης μανασση εν πασιν σκευεσιν πολεμικοις εκατον εικοσι χιλιαδες
39 παντες ουτοι ανδρες πολεμισται παρατασσομενοι παραταξιν εν ψυχη ειρηνικη και ηλθον εις χεβρων του βασιλευσαι τον δαυιδ επι παντα ισραηλ και ο καταλοιπος ισραηλ ψυχη μια του βασιλευσαι τον δαυιδ
40 και ησαν εκει ημερας τρεις εσθιοντες και πινοντες οτι ητοιμασαν αυτοις οι αδελφοι αυτων
41 και οι ομορουντες αυτοις εως ισσαχαρ και ζαβουλων και νεφθαλι εφερον αυτοις επι των καμηλων και των ονων και των ημιονων και επι των μοσχων βρωματα αλευρα παλαθας σταφιδας οινον και ελαιον μοσχους και προβατα εις πληθος οτι ευφροσυνη εν ισραηλ
1 και εβουλευσατο δαυιδ μετα των χιλιαρχων και των εκατονταρχων παντι ηγουμενω
2 και ειπεν δαυιδ τη παση εκκλησια ισραηλ ει εφ' υμιν αγαθον και παρα κυριου θεου ημων ευδοωθη αποστειλωμεν προς τους αδελφους ημων τους υπολελειμμενους εν παση γη ισραηλ και μετ' αυτων οι ιερεις οι λευιται εν πολεσιν κατασχεσεως αυτων και συναχθησονται προς ημας
3 και μετενεγκομεν την κιβωτον του θεου ημων προς ημας οτι ουκ εξητησαν αυτην αφ' ημερων σαουλ
4 και ειπεν πασα η εκκλησια του ποιησαι ουτως οτι ευθης ο λογος εν οφθαλμοις παντος του λαου
5 και εξεκκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ απο οριων αιγυπτου και εως εισοδου ημαθ του εισενεγκαι την κιβωτον του θεου εκ πολεως ιαριμ
6 και ανηγαγεν αυτην δαυιδ και πας ισραηλ ανεβη εις πολιν δαυιδ η ην του ιουδα του αναγαγειν εκειθεν την κιβωτον του θεου κυριου καθημενου επι χερουβιν ου επεκληθη ονομα αυτου
7 και επεθηκαν την κιβωτον του θεου επι αμαξαν καινην εξ οικου αμιναδαβ και οζα και οι αδελφοι αυτου ηγον την αμαξαν
8 και δαυιδ και πας ισραηλ παιζοντες εναντιον του θεου εν παση δυναμει και εν ψαλτωδοις και εν κινυραις και εν ναβλαις εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν σαλπιγξιν
9 και ηλθοσαν εως της αλωνος και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου του κατασχειν την κιβωτον οτι εξεκλινεν αυτην ο μοσχος
10 και εθυμωθη οργη κυριος επι οζα και επαταξεν αυτον εκει δια το εκτειναι την χειρα αυτου επι την κιβωτον και απεθανεν εκει απεναντι του θεου
11 και ηθυμησεν δαυιδ οτι διεκοπεν κυριος διακοπην εν οζα και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον διακοπη οζα εως της ημερας ταυτης
12 και εφοβηθη δαυιδ τον θεον εν τη ημερα εκεινη λεγων πως εισοισω προς εμαυτον την κιβωτον του θεου
13 και ουκ απεστρεψεν δαυιδ την κιβωτον προς εαυτον εις πολιν δαυιδ και εξεκλινεν αυτην εις οικον αβεδδαρα του γεθθαιου
14 και εκαθισεν η κιβωτος του θεου εν οικω αβεδδαρα τρεις μηνας και ευλογησεν ο θεος αβεδδαραμ και παντα τα αυτου
1 και απεστειλεν χирам βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κεδρινα και οικοδομους τοιχων και τεκτονας ξυλων του οικοδομησαι αυτω οικον
2 και εγνω δαυιδ οτι ητοιμησεν αυτον κυριος επι ισραηλ οτι ηυξηθη εις υψος η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ
3 και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας εν ιερουσαλημ και ετεχθησαν δαυιδ ετι υιοι και θυγατερες
4 και ταυτα τα ονοματα αυτων των τεχθεντων οι ησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμαα ισοβααμ ναθαν σαλωμων
5 και ιβααρ και ελισαε και ελιφαλετ

6 και ναγε και ναφαγ και ιανουου
7 και ελισαμαε και βαλεγδαε και ελιφαλετ
8 και ηκουσαν αλλοφυλοι οτι εχρισθη δαυιδ βασιλευς επι παντα ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητησαι τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και εξηλθεν εις απαντησιν αυτ
οις
9 και αλλοφυλοι ηλθον και συνεπεσον εν τη κοιλαδι των γιγαντων
10 και ηρωτησεν δαυιδ δια του θεου λεγων ει αναβω επι τους αλλοφυλους και δωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν αυτω κυριος αναβηθι και δωσω αυτους εις τας χειρας
σου
11 και ανεβη εις βααλφαρασιν και επαταξεν αυτους εκει δαυιδ και ειπεν δαυιδ διεκοψεν ο θεος τους εχθρους μου εν χειρι μου ως διακοπην υδατος δια τουτο εκαλεσεν το ονομα
του τοπου εκεινου διακοπη φαρασιν
12 και εγκατελιπον εκει τους θεους αυτων και ειπεν δαυιδ κατακαυσαι αυτους εν πυρι
13 και προσεθεντο επι αλλοφυλοι και συνεπεσαν επι εν τη κοιλαδι των γιγαντων
14 και ηρωτησεν δαυιδ επι εν θεω και ειπεν αυτω ο θεος ου πορευση οπισω αυτων αποστρεφου απ' αυτων και παρεση αυτοις πλησιον των απιων
15 και εσται εν τω ακουσαι σε την φωνην του συσσεισμου των ακρων των απιων τοτε εξελευση εις τον πολεμον οτι εξηλθεν ο θεος εμπροσθεν σου του παταξαι την παρεμβολην
των αλλοφυλων
16 και εποιησεν καθως ενετειλατο αυτω ο θεος και επαταξεν την παρεμβολην των αλλοφυλων απο γαβαιων εως γαζαρα
17 και εγενετο ονομα δαυιδ εν παση τη γη και κυριος εδωκεν τον φοβον αυτου επι παντα τα εθνη
1 και εποιησεν αυτω οικιας εν πολει δαυιδ και ητοιμασεν τον τοπον τη κιβωτω του θεου και εποιησεν αυτη σκηνην
2 τοτε ειπεν δαυιδ ουκ εστιν αραι την κιβωτον του θεου αλλ' η τους λευιτας οτι αυτους εξελεξατο κυριος αιρειν την κιβωτον κυριου και λειτουργειν αυτω εως αιωνος
3 και εξεκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ εις ιερουσαλημ του ανενεγκαι την κιβωτον κυριου εις τον τοπον ον ητοιμασεν αυτη
4 και συνηγαγεν δαυιδ τους υιους ααρων και τους λευιτας
5 των υιων καθ ουριηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον εικοσι
6 των υιων μεραρι ασαια ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι πενητηκοντα
7 των υιων γηρσαμ ιωηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον πενητηκοντα
8 των υιων ελισαφαν σαμιας ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι
9 των υιων χεβρων ελιηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου ογδοηκοντα
10 των υιων οζιηλ αμιναδαβ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον δεκα δυο
11 και εκαλεσεν δαυιδ τον σαδωκ και αβιαθαρ τους ιερεις και τους λευιτας τον ουριηλ ασαια ιωηλ σαμιαν ελιηλ αμιναδαβ
12 και ειπεν αυτοις υμεις αρχοντες πατριων των λευιτων αγνισθητε υμεις και οι αδελφοι υμων και ανοισετε την κιβωτον του θεου ισραηλ ου ητοιμασα αυτη
13 οτι ουκ εν τω προτερον υμας ειναι διεκοψεν ο θεος ημων εν ημιν οτι ουκ εξητησαμεν εν κριματι
14 και ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται του ανενεγκαι την κιβωτον θεου ισραηλ
15 και ελαβον οι υιοι των λευιτων την κιβωτον του θεου ως ενετειλατο μουσης εν λογω θεου κατα την γραφην εν αναφορευσιν επ' αυτους
16 και ειπεν δαυιδ τοις αρχουσιν των λευιτων στησατε τους αδελφους αυτων τους ψαλτωδους εν οργανοις ωδων ναβλαις και κινυραις και κυμβαλοις του φωνησαι εις υψος εν φ
ωνη ευφροσυνης
17 και εστησαν οι λευιται τον αιμαν υιον ιωηλ εκ των αδελφων αυτου ασαφ υιος βαραχια και εκ των υιων μεραρι αδελφων αυτου αιθαν υιος κισαιου

- 18 και μετ' αυτων αδελφοι αυτων οι δευτεροι ζαχαριας και οζηλ και σεμιραμωθ και ιηλ και ωνι και ελιαβ και βαναια και μαασαια και ματταθια και ελιφαλια και μακενια και αβδεδομ και ιηλ και οζιας οι πυλωροι
- 19 και οι ψαλτωδοι αιμαν ασαφ και αιθαν εν κυμβαλοις χαλκοις του ακουσθηναι ποιησαι
- 20 ζαχαριας και οζηλ σεμιραμωθ ιηλ ωνι ελιαβ μασαιας βαναιας εν ναβλαις επι αλαιμωθ
- 21 και ματταθιας και ελιφαλιας και μακενιας και αβδεδομ και ιηλ και οζιας εν κινυραις αμασενιθ του ενισχυσαι
- 22 και χωνενια αρχων των λευιτων αρχων των ωδων οτι συνετος ην
- 23 και βαραχια και ηλκανα πυλωροι της κιβωτου
- 24 και σοβνια και ιωσαφατ και ναθανηλ και αμασαι και ζαχαρια και βαναι και ελιεζερ οι ιερεις σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν εμπροσθεν της κιβωτου του θεου και αβδεδομ και ιηλ και οζιας οι πυλωροι της κιβωτου του θεου
- 25 και ην δαυιδ και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και οι χιλιαρχοι οι πορευομενοι του αναγαγειν την κιβωτον της διαθηκης κυριου εξ οικου αβδεδομ εν ευφροσυνη
- 26 και εγενετο εν τω κατισχυσαι τον θεον τους λευιτας αιροντας την κιβωτον της διαθηκης κυριου και εθυσαν επτα μοσχους και επτα κριους
- 27 και δαυιδ περιεζωσμενος εν στολη βυσσινη και παντες οι λευιται αιροντες την κιβωτον διαθηκης κυριου και οι ψαλτωδοι και χωνενιας ο αρχων των ωδων των αδοντων και επι δαυιδ στολη βυσσινη
- 28 και πας ισραηλ αναγοντες την κιβωτον διαθηκης κυριου εν σημασια και εν φωνη σωφερ και εν σαλπιγξιν και εν κυμβαλοις αναφωνουντες ναβλαις και εν κινυραις
- 29 και εγενετο κιβωτος διαθηκης κυριου και ηλθεν εως πολεως δαυιδ και μελχολ θυγατηρ σαουλ παρεκυψεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και παιζοντα και εξουδενωσεν αυτον εν τη ψυχη αυτης
- 1 και εισηνεγκαν την κιβωτον του θεου και απηρεισαντο αυτην εν μεσω της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και προσηνεγκαν ολοκαυτωματα και σωτηριου εναντιον του θεου
- 2 και συνετελεσεν δαυιδ αναφερων ολοκαυτωματα και σωτηριου και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου
- 3 και διεμερισεν παντι ανδρι ισραηλ απο ανδρος και εως γυναικος τω ανδρι αρτον ενα αρτοκοπικον και αμοριτην
- 4 και εταξεν κατα προσωπον της κιβωτου διαθηκης κυριου εκ των λευιτων λειτουργουντας αναφωνουντας και εξομολογισθαι και αινειν κυριον τον θεον ισραηλ
- 5 ασαφ ο ηγουμενος και δευτερευων αυτω ζαχαριας ιηλ σεμιραμωθ ιηλ ματταθιας ελιαβ και βαναιας και αβδεδομ και ιηλ εν οργανοις ναβλαις και κινυραις και ασαφ εν κυμβαλοις αναφωνων
- 6 και βαναιας και οζηλ οι ιερεις εν ταις σαλπιγξιν δια παντος εναντιον της κιβωτου της διαθηκης του θεου
- 7 εν τη ημερα εκεινη τοτε εταξεν δαυιδ εν αρχη του αινειν τον κυριον εν χειρι ασαφ και των αδελφων αυτου
- 8 εξομολογισθε τω κυριω επικαλεισθε αυτον εν ονοματι αυτου γνωρισατε εν λαοις τα επιτηδευματα αυτου
- 9 ασατε αυτω και υμνησατε αυτω διηγησασθε πασιν τα θαυμασια αυτου α εποιησεν κυριος
- 10 αινειτε εν ονοματι αγιω αυτου ευφρανθησεται καρδια ζητουσα την ευδοκιαν αυτου
- 11 ζητησατε τον κυριον και ισχυσατε ζητησατε το προσωπον αυτου δια παντος
- 12 μνημονευετε τα θαυμασια αυτου α εποιησεν τερατα και κριματα του στοματος αυτου
- 13 σπερμα ισραηλ παιδες αυτου υιοι ιακωβ εκλεκτοι αυτου
- 14 αυτος κυριος ο θεος ημων εν παση τη γη τα κριματα αυτου
- 15 μνημονευων εις αιωνα διαθηκης αυτου λογον αυτου ον ενετειλατο εις χιλιας γενεας
- 16 ον διεθετο τω αβρααμ και τον ορκον αυτου τω ισαακ
- 17 εστησεν αυτον τω ιακωβ εις προσταγμα τω ισραηλ διαθηκην αιωνιον
- 18 λεγων σοι δωσω την γην χανααν σχοινισμα κληρονομιας υμων

19 εν τω γενεσθαι αυτους ολιγοστους αριθμω ως εσμικρυνθησαν και παρωκησαν εν αυτη
20 και επορευθησαν απο εθνους εις εθνος και απο βασιλειας εις λαον ετερον
21 ουκ αφηκεν ανδρα του δυναστευσαι αυτους και ηλεγξεν περι αυτων βασιλεις
22 μη απησθε των χριστων μου και εν τοις προφηταις μου μη πονηρευεσθε
23 ασατε τω κυριω πασα η γη αναγγειλατε εξ ημερας εις ημεραν σωτηριαν αυτου
25 οτι μεγας κυριος και αινετος σφοδρα φοβερους εστιν επι παντας τους θεους
26 οτι παντες οι θεοι των εθνων ειδωλα και ο θεος ημων ουρανον εποιησεν
27 δοξα και επαινος κατα προσωπον αυτου ισχυς και καυχημα εν τοπω αυτου
28 δοτε τω κυριω πατρια των εθνων δοτε τω κυριω δοξαν και ισχυν
29 δοτε τω κυριω δοξαν ονοματος αυτου λαβετε δωρα και ενεγκατε κατα προσωπον αυτου και προσκυνησατε τω κυριω εν αυλαις αγιας αυτου
30 φοβηθητω απο προσωπου αυτου πασα η γη κατορθωθητω η γη και μη σαλευθητω
31 ευφρανθητω ο ουρανος και αγαλλιασθω η γη και ειπατωσαν εν τοις εθνεσιν κυριος βασιλευων
32 βομβησει η θαλασσα συν τω πληρωματι και ξυλον αγρου και παντα τα εν αυτω
33 τότε ευφρανθησεται τα ξυλα του δρυμου απο προσωπου κυριου οτι ηλθεν κριναι την γην
34 εξομολογισθε τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
35 και ειπατε σωσον ημας ο θεος της σωτηριας ημων και εξελου ημας εκ των εθνων του αινειν το ονομα το αγιον σου και καυχασθαι εν ταις αινεσεσιν σου
36 ευλογημενος κυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος και εως του αιωνος και ερει πας ο λαος αμην και ηνεσαν τω κυριω
37 και κατελιπον εκει εναντι της κιβωτου διαθηκης κυριου τον ασαφ και τους αδελφους αυτου του λειτουργειν εναντιον της κιβωτου δια παντος το της ημερας εις ημεραν
38 και αβδεδομ και οι αδελφοι αυτου εξηκοντα και οκτω και αβδεδομ υιος ιδιθων και οσσα εις πυλωρους
39 και τον σαδωκ τον ιερεα και τους αδελφους αυτου τους ιερεις εναντιον σκηνης κυριου εν βαμα τη εν γαβαων
40 του αναφερειν ολοκαυτωματα τω κυριω επι του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων δια παντος το πρωι και το εσπερας και κατα παντα τα γεγραμμενα εν νομω κυριου οσα εν
41 νειταιατο εφ' υιοις ισραηλ εν χειρι μουση του θεραποντος του θεου
42 και μετ' αυτου αιμαν και ιδιθων και οι λοιποι εκλεγεντες επ' ονοματος του αινειν τον κυριον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
43 και μετ' αυτων σαλπιγγες και κυμβαλα του αναφωνειν και οργανα των ωδων του θεου υιοι ιδιθων εις την πυλην
44 και επορευθη απας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου και επεστρεψεν δαυιδ του ευλογησαι τον οικον αυτου
1 και εγενετο ως κατοκησεν δαυιδ εν οικω αυτου και ειπεν δαυιδ προς ναθαν τον προφητην ιδου εγω κατοικω εν οικω κεδρινω και η κιβωτος διαθηκης κυριου υποκατω δερρ
2 εων
3 και ειπεν ναθαν προς δαυιδ παν το εν τη ψυχη σου ποιει οτι ο θεος μετα σου
4 και εγενετο εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο λογος κυριου προς ναθαν λεγων
5 πορευου και ειπον προς δαυιδ τον παιδα μου ουτως ειπεν κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με εν αυτω
6 οτι ου κατοκησα εν οικω απο της ημερας ης ανηγαγον τον ισραηλ εως της ημερας ταυτης και ημην εν σκηνη και εν καταλυματι
7 εν πασιν οις διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων ελαλησα προς μιαν φυλην ισραηλ του ποιμαινειν τον λαον μου λεγων οτι ουκ ωκοδομηκατε μοι οικον κεδρινον
8 και νυν ουτως ερεις τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ελαβον σε εκ της μανδρας εξοπισθεν των ποιμνιων του ειναι εις ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ
και ημην μετα σου εν πασιν οις επορευθης και εξωλεθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποιησα σοι ονομα κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γης

9 και θησομαι τοπον τω λαω μου ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκηνωσει καθ' αυτον και ου μεριμνησει επι και ου προσθησει αδικια του ταπεινωσαι αυτον καθως απ' αρχης

10 και αφ' ημερων ων εταξα κριτας επι τον λαον μου ισραηλ και εταπεινωσα απαντας τους εχθρους σου και αυξησω σε και οικον οικοδομησει σοι κυριος

11 και εσται οταν πληρωθωσιν αι ημεραι σου και κοιμηθηση μετα των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε ος εσται εκ της κοιλιας σου και ετοιμασω την βασιλειαν αυτου

12 αυτος οικοδομησει μοι οικον και ανορθωσω τον θρονον αυτου εως αιωνος

13 εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον και το ελεος μου ουκ αποστησω απ' αυτου ως απεστησα απο των οντων εμπροσθεν σου

14 και πιστωσω αυτον εν οικω μου και εν βασιλεια αυτου εως αιωνος και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εως αιωνος

15 κατα παντας τους λογους τουτους και κατα πασαν την ορασιν ταυτην ουτως ελαλησεν ναθαν προς δαυιδ

16 και ηλθεν ο βασιλευς δαυιδ και εκαθισεν απεναντι κυριου και ειπεν τις εμι εγω κυριε ο θεος και τις ο οικος μου οτι ηγαπησας με εως αιωνος

17 και εσμικρυνθη ταυτα ενωπιον σου ο θεος και ελαλησας επι τον οικον του παιδος σου εκ μακρων και επειδες με ως ορασις ανθρωπου και υψωσας με κυριε ο θεος

18 τι προσθησει επι δαυιδ προς σε του δοξασαι και συ τον δουλον σου οιδας

19 και κατα την καρδιαν σου εποιησας την πασαν μεγαλωσυνην

20 κυριε ουκ εστιν ομοιος σοι και ουκ εστιν πλην σου κατα παντα οσα ηκουσαμεν εν ωσιν ημων

21 και ουκ εστιν ως ο λαος σου ισραηλ. εθνος επι της γης ως ωδηγησεν αυτον ο θεος του λυτρωσασθαι εαυτω λαον του θεσθαι εαυτω ονομα μεγα και επιφανες του εκβαλειν απο προσωπου λαου σου ους ελυτρωσω εξ αιγυπτου εθνη

22 και εδωκας τον λαον σου ισραηλ σεαυτω λαον εως αιωνος και συ κυριε αυτοις εις θεον

23 και νυν κυριε ο λογος σου ον ελαλησας προς τον παιδα σου και επι τον οικον αυτου πιστωθητω εως αιωνος

24 λεγοντων κυριε κυριε παντοκρατωρ θεος ισραηλ και ο οικος δαυιδ παιδος σου ανωρθωμενος εναντιον σου

25 οτι συ κυριε ηνοιξας το ους του παιδος σου του οικοδομησαι αυτω οικον δια τουτο ευρεν ο παις σου του προσευξασθαι κατα προσωπον σου

26 και νυν κυριε συ ει αυτος ο θεος και ελαλησας επι τον δουλον σου τα αγαθα ταυτα

27 και νυν ηρξω του ευλογησαι τον οικον του παιδος σου του ειναι εις τον αιωνα εναντιον σου οτι συ κυριε ευλογησας και ευλογησον εις τον αιωνα

1 και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν την γεθ και τας κωμας αυτης εκ χειρος αλλοφυλων

2 και επαταξεν την μωαβ και ησαν μωαβ παιδες τω δαυιδ φεροντες δωρα

3 και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ βασιλεια σουβα ημαθ πορευομενου αυτου επιστησαι χειρα αυτου επι ποταμον ευφρατην

4 και προκατελαβετο δαυιδ αυτων χιλια αρματα και επτα χιλιαδας ιππων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα αρματα και υπελιπετο εξ αυτων εκ ατον αρματα

5 και ηλθεν συρος εκ δαμασκου βοηθησαι αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι και δυο χιλιαδας ανδρων

6 και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και ησαν τω δαυιδ εις παιδας φεροντας δωρα και εσωζεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο

7 και ελαβεν δαυιδ τους κλοιους τους χρυσους οι ησαν επι τους παιδας αδρααζαρ και ηνεγκεν αυτους εις ιερουσαλημ

8 και εκ της μεταβηχας και εκ των εκλεκτων πολεων των αδρααζαρ ελαβεν δαυιδ χαλκον πολυν σφοδρα εξ αυτου εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τα σκευη τα χαλκα

9 και ηκουσεν θωα βασιλευς ημαθ οτι επαταξεν δαυιδ την πασαν δυναμιν αδρααζαρ βασιλεως σουβα

10 και απεστειλεν τον ιδουραμ υιον αυτου προς τον βασιλεια δαυιδ του ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και του ευλογησαι αυτον υπερ ου επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι ανηρ πολεμιος θωα ην τω αδρααζαρ και παντα τα σκευη αργυρα και χρυσα

- 11 και ταυτα ηγιασεν δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και του χρυσιου ου ελαβεν εκ παντων των εθνων εξ ιδουμιας και μωαβ και εξ υιων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ
- 12 και αβεσσα υιος σαρουια επαταξεν την ιδουμιαν εν κοιλαδι των αλων οκτω και δεκα χιλιαδας
- 13 και εθετο εν τη κοιλαδι φρουρας και ησαν παντες οι ιδουμιοι παιδες δαυιδ και εσωζεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο
- 14 και εβασιλευσεν δαυιδ επι παντα ισραηλ και ην ποιων κριμα και δικαιοσυνην τω παντι λαω αυτου
- 15 και ιωαβ υιος σαρουια επι της στρατιας και ιωσαφατ υιος αχιλουδ υπομνηματογραφος
- 16 και σαδωκ υιος αχιτωβ και αχιμελεχ υιος αβιαθαρ ιερεις και σουσα γραμματευς
- 17 και βαναιας υιος ιωδαε επι του χερεθθι και του φελεθθι και υιοι δαυιδ οι πρωτοι διαδοχοι του βασιλευς
- 1 και εγενετο μετα ταυτα απεθανεν νασ βασιλευς υιων αμμων και εβασιλευσεν αναν υιος αυτου αντ' αυτου
- 2 και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεος μετα αναν υιου νασ ως εποησεν ο πατηρ αυτου μετ' εμου ελεος και απεστειλεν αγγελους δαυιδ του παρακαλεσαι αυτον περι του πατρος αυτου και ηλθον παιδες δαυιδ εις γην υιων αμμων του παρακαλεσαι αυτον
- 3 και ειπον αρχοντες αμμων προς αναν μη δοξάζων δαυιδ τον πατερα σου εναντιον σου απεστειλεν σοι παρακαλουντας ουχ οπως εξερευνησωσιν την πολιν του κατασκοπησαι την γην ηλθον παιδες αυτου προς σε
- 4 και ελαβεν αναν τους παιδας δαυιδ και εξυρησεν αυτους και αφειλεν των μανδυν αυτων το ημισυ εως της αναβολης και απεστειλεν αυτους
- 5 και ηλθον απαγγειλαι τω δαυιδ περι των ανδρων και απεστειλεν εις απαντησιν αυτοις οτι ησαν ητιμωμενοι σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς καθισατε εν ιεριχω εως του ανατειλαι τους πωγωνας υμων και ανακαμψατε
- 6 και ειδον οι υιοι αμμων οτι ησχυνη λαος δαυιδ και απεστειλεν αναν και οι υιοι αμμων χιλια ταλαντα αργυριου του μισθωσασθαι εαυτοις εκ συριας μεσοποταμιας και εκ συριας μοοχα και εκ σωβα αρματα και ιππεις
- 7 και εμισθωσαντο εαυτοις δυο και τριακοντα χιλιαδας αρματων και τον βασιλεα μοχα και τον λαον αυτου και ηλθον και παρενεβαλον κατεναντι μαιδαβα και οι υιοι αμμων συνηχθησαν εκ των πολεων αυτων και ηλθον εις το πολεμησαι
- 8 και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την στρατιαν των δυνατων
- 9 και εξηλθον οι υιοι αμμων και παρατασσονται εις πολεμον παρα τον πυλωνα της πολεως και οι βασιλεις οι ελθοντες παρενεβαλον καθ' εαυτους εν τω πεδιω
- 10 και ειδεν ιωαβ οτι γεγονασιν αντιπροσωποι του πολεμειν προς αυτον κατα προσωπον και εξοπισθεν και εξελεξατο εκ παντος νεανιου εξ ισραηλ και παρεταξαντο εναντιον του συρου
- 11 και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα αδελφου αυτου και παρεταξαντο εξ εναντιας υιων αμμων
- 12 και ειπεν εαν κρατηση υπερ εμε συρος και εση μοι εις σωτηριαν και εαν υιοι αμμων κρατησωσιν υπερ σε και σωσω σε
- 13 ανδριζου και ενισχυσωμεν περι του λαου ημων και περι των πολεων του θεου ημων και κυριος το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ποιησει
- 14 και παρεταξατο ιωαβ και ο λαος ο μετ' αυτου κατεναντι συρων εις πολεμον και εφυγον απ' αυτου
- 15 και οι υιοι αμμων ειδον οτι εφυγον συροι και εφυγον και αυτοι απο προσωπου ιωαβ και απο προσωπου αβεσσα του αδελφου αυτου και ηλθον εις την πολιν και ηλθεν ιωαβ εις ιερουσαλημ
- 16 και ειδεν συρος οτι ετροπωσατο αυτον ισραηλ και απεστειλεν αγγελους και εξηγαγον τον συρον εκ του περαν του ποταμου και σωφαχ αρχιστρατηγος δυναμεως αδρααζαρ εμ προσθεν αυτων
- 17 και απηγγειλη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και ηλθεν επ' αυτους και παρεταξατο επ' αυτους και παρατασσεται συρος εξ εναντιας δαυιδ και επολεμησαν αυτον
- 18 και εφυγεν συρος απο προσωπου δαυιδ και απεκτεινεν δαυιδ απο του συρου επτα χιλιαδας αρματων και τεσσαρακοντα χιλιαδας πεζων και τον σωφαχ αρχιστρατηγον δυναμεως απεκτεινεν
- 19 και ειδον παιδες αδρααζαρ οτι επταικασιν απο προσωπου ισραηλ και διεθεντο μετα δαυιδ και εδουλευσαν αυτω και ουκ ηθελησεν συρος του βοηθησαι τοις υιοις αμμων ετι

1 και εγενετο εν τω επιοντι ετει εν τη εξοδω των βασιλεων και ηγαγεν ιωαβ πασαν την δυναμιν της στρατιας και εφθειραν την χωραν υιων αμμων και ηλθεν και περιεκαθισεν την ραββα και δαυιδ εκαθητο εν ιερουσαλημ και επαταξεν ιωαβ την ραββα και κατεσκαψεν αυτην

2 και ελαβεν δαυιδ τον στεφανον μολχολ βασιλεως αυτων απο της κεφαλης αυτου και ευρεθη ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και εν αυτω λιθος τιμιος και ην επι την κεφαλην δαυιδ και σκυλα της πολεως εξηνεγκεν πολλα σφοδρα

3 και τον λαον τον εν αυτη εξηγαγεν και διεπρισεν πριουσιν και εν σκεπαρνοις σιδηροις και ουτως εποιησεν δαυιδ τοις πασιν υιοις αμμων και ανεστρεψεν δαυιδ και πας ο λαος αυτου εις ιερουσαλημ

4 και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο ετι πολεμος εν γαζερ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σοβοχαι ο ουσαθι τον σαφου απο των υιων των γιγαντων και εταπεινωσεν αυτον

5 και εγενετο ετι πολεμος μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελλαναν υιος ιαιρ τον λεεμι αδελφον γολιαθ του γεθθαιου και ξυλον δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων

6 και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ υπερμεγεθης και δακτυλοι αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες και ουτος ην απογονος γιγαντων

7 και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σαμαα αδελφου δαυιδ

8 ουτοι εγενοντο ραφα εν γεθ παντες ησαν τεσσαρες γιγαντες και επεσον εν χειρι δαυιδ και εν χειρι παιδων αυτου

1 και εστη διαβολος εν τω ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ του αριθμησαι τον ισραηλ

2 και ειπεν ο βασιλεως δαυιδ προς ιωαβ και προς τους αρχοντας της δυναμειως πορευθητε αριθμησατε τον ισραηλ απο βηρσαβεε και εως δαν και ενεγκατε προς με και γνωσομαι τον αριθμον αυτων

3 και ειπεν ιωαβ προσθειη κυριος επι τον λαον αυτου ως αυτοι εκατονταπλασιως και οι οφθαλμοι κυριου μου του βασιλεως βλεποντες παντες τω κυριω μου παιδες ινα τι ζηται ο κυριος μου τουτο ινα μη γενηται εις αμαρτιαν τω ισραηλ

4 το δε ρημα του βασιλεως εκραταιωθη επι τω ιωαβ και εξηλθεν ιωαβ και δηληθεν εν παντι οριω ισραηλ και ηλθεν εις ιερουσαλημ

5 και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεως του λαου τω δαυιδ και ην πας ισραηλ χιλιαι χιλιαδες και εκατον χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν και ιουδας τετρακοσ αι και ογδοηκοντα χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν

6 και τον λευι και τον βενιαμιν ουκ ηριθμησεν εν μεσω αυτων οτι κατισχυσεν λογος του βασιλεως τον ιωαβ

7 και πονηρον εφανη εναντιον του θεου περι του πραγματος τουτου και επαταξεν τον ισραηλ

8 και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ημαρτηκα σφοδρα οτι εποιησα το πραγμα τουτο και νυν περιελε δη την κακιαν παιδος σου οτι εματαιωθην σφοδρα

9 και ελαλησεν κυριος προς γαδ ορωντα δαυιδ λεγων

10 πορευου και λαλησον προς δαυιδ λεγων ουτως λεγει κυριος τρια αιρω εγω επι σε εκλεξει σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι

11 και ηλθεν γαδ προς δαυιδ και ειπεν αυτω ουτως λεγει κυριος εκλεξει σεαυτω

12 η τρια ετη λιμου η τρεις μηνας φενγειν σε εκ προσωπου εχθρων σου και μαχαιραν εχθρων σου του εξολεθρευσαι η τρεις ημερας ρομφαιαν κυριου και θανατον εν τη γη και αγγελος κυριου εξολεθρευων εν παση κληρονομια ισραηλ και νυν ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με λογον

13 και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι και τα τρια σφοδρα εμπescuμαι δη εις χειρας κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα και εις χειρας ανθρωπων ου μη εμπεσω

14 και εδωκεν κυριος θανατον εν ισραηλ και επεσον εξ ισραηλ εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων

15 και απεστειλεν ο θεος αγγελον εις ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι αυτην και ως εξολεθρευσεν ειδεν κυριος και μετεμεληθη επι τη κακια και ειπεν τω αγγελω τω εξολεθρευοντι ικανουσθω σοι ανες την χειρα σου και ο αγγελος κυριου εστως εν τω αλω ορνα του ιεβουσαιου

16 και επηρην δαυιδ τους οφθαλμους αυτου και ειδεν τον αγγελον κυριου εστωτα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και η ρομφαια αυτου εσπασμενη εν τη χειρι αυτου εκτεταμενη επι ιερουσαλημ και επεσον δαυιδ και οι πρεσβυτεροι περιβεβλημενοι εν σακκοις επι προσωπον αυτων

17 και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ουκ εγω ειπα του αριθμησαι εν τω λαω και εγω ειμι ο αμαρτων κακοποιων εκακοποιησα και ταυτα τα προβατα τι εποιησαν κυριε ο θεος γενηθητω η χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατρος μου και μη εν τω λαω σου εις απωλειαν κυριε

18 και αγγελος κυριου ειπεν τω γαδ του ειπειν προς δαυιδ ινα αναβη του στησαι θυσιαστηριον τω κυριω εν αλω ορνα του ιεβουσαιου

19 και ανεβη δαυιδ κατα τον λογον γαδ ον ελαλησεν εν ονοματι κυριου

20 και επεστρεψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τεσσαρες υιοι αυτου μετ' αυτου μεθαχαβιν και ορνα ην αλωων πυρους
21 και ηλθεν δαυιδ προς ορναν και ορνα εξηλθεν εκ της αλω και προσεκυνησεν τω δαυιδ τω προσωπω επι την γην
22 και ειπεν δαυιδ προς ορνα δος μοι τον τοπον σου της αλω και οικοδομησω επ' αυτω θυσιαστηριον τω κυριω εν αργυριω αξιω δος μοι αυτον και παυσεται η πληγη εκ του λαου
23 και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβε σεαυτω και ποιησατω ο κυριος μου ο βασιλευς το αγαθον εναντιον αυτου ιδε δεδωκα τους μοσχους εις ολοκαυτωσιν και το αροτρον και τας αμαζας εις ξυλα και τον σιτον εις θυσιαν τα παντα δεδωκα
24 και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ τω ορνα ουχι οτι αγοραζων αγοραζω εν αργυριω αξιω οτι ου μη λαβω α εστιν σοι κυριω του ανενεγκαι ολοκαυτωσιν δωρεαν κυριω
25 και εδωκεν δαυιδ τω ορνα εν τω τοπω αυτου σικλους χρυσιου ολκης εξακοσιους
26 και ωκοδομησεν δαυιδ εκει θυσιαστηριον κυριω και ανηνεγκεν ολοκαυτωματα και σωτηριου και εβοησεν προς κυριον και επηκουσεν αυτω εν πυρι εκ του ουρανου επι το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως και καταναλωσεν την ολοκαυτωσιν
27 και ειπεν κυριος προς τον αγγελον και κατεθηκεν την ρομφαιαν εις τον κολεον
28 εν τω καιρω εκεινω εν τω ιδειν τον δαυιδ οτι επηκουσεν αυτω κυριος εν τω αλω ορνα του ιεβουσαιου και εθυσιασεν εκει
29 και σκηνη κυριου ην εποιησεν μουσης εν τη ερημω και θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων εν τω καιρω εκεινω εν βαμα εν γαβαων
30 και ουκ ηδυνατο δαυιδ του πορευθηναι εμπροσθεν αυτου του ζητησαι τον θεον οτι κατεσπευσεν απο προσωπου της ρομφαιας αγγελου κυριου
1 και ειπεν δαυιδ ουτος εστιν ο οικος κυριου του θεου και τουτο το θυσιαστηριον εις ολοκαυτωσιν τω ισραηλ
2 και ειπεν δαυιδ συναγαγειν παντας τους προσηλυτους εν γη ισραηλ και κατεστησεν λατομους λατομησαι λιθους ζυστους του οικοδομησαι οικον τω θεω
3 και σιδηρον πολυν εις τους ηλους των θυρωματων και των πυλων και τους στροφεις ητοιμασεν δαυιδ και χαλκον εις πληθος ουκ ην σταθμος
4 και ξυλα κεδρινα ουκ ην αριθμος οτι εφεροσαν οι σιδωνιοι και οι τυριοι ξυλα κεδρινα εις πληθος τω δαυιδ
5 και ειπεν δαυιδ σαλωμων ο υιος μου παιδαριον απαλον και ο οικος του οικοδομησαι τω κυριω εις μεγαλωσυνην ανω εις ονομα και εις δοξαν εις πασαν την γην ετοιμασω αυτω και ητοιμασεν δαυιδ εις πληθος εμπροσθεν της τελευτης αυτου
6 και εκαλεσεν σαλωμων τον υιον αυτου και εντειλατο αυτω του οικοδομησαι τον οικον τω κυριω θεω ισραηλ
7 και ειπεν δαυιδ σαλωμων τεκνον εμοι εγενετο επι ψυχη του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου
8 και εγενετο επ' εμοι λογος κυριου λεγων αιμα εις πληθος εξεχεας και πολεμους μεγαλους εποιησας ουκ οικοδομησεις οικον τω ονοματι μου οτι αιματα πολλα εξεχεας επι της γης εναντιον μου
9 ιδου υιος τικτεται σοι ουτος εσται ανηρ αναπαυσεως και αναπαυσω αυτον απο παντων των εχθρων κυκλοθεν οτι σαλωμων ονομα αυτω και ειρηνην και ησυχιαν δωσω επι ισραηλ εν ταις ημεραις αυτου
10 ουτος οικοδομησει οικον τω ονοματι μου και ουτος εσται μοι εις υιον καγω αυτω εις πατερα και ανορθωσω θρονον βασιλειας αυτου εν ισραηλ εως αιωνος
11 και νυν υιε μου εσται μετα σου κυριος και ευδοωσει και οικοδομησεις οικον τω κυριω θεω σου ως ελαλησεν περι σου
12 αλλ' η δωη σοι σοφιαν και συνεσιν κυριος και κατισχυσαι σε επι ισραηλ και του φυλασσεσθαι και του ποιειν τον νομον κυριου του θεου σου
13 τοτε ευδοωσει εαν φυλαξης του ποιειν τα προσταγματα και τα κριματα α εντειλατο κυριος τω μουση επι ισραηλ ανδριζοι και ισχυε μη φοβου μηδε πτοηθης
14 και ιδου εγω κατα την πτωχειαν μου ητοιμασα εις οικον κυριου χρυσιου ταλαντων εκατον χιλιαδας και αργυριου ταλαντων χιλιας χιλιαδας και χαλκον και σιδηρον ου ουκ εστιν σταθμος οτι εις πληθος εστιν και ξυλα και λιθους ητοιμασα και προς ταυτα προσθες
15 και μετα σου εις πληθος ποιουντων εργα τεχνιται και οικοδομοι λιθων και τεκτονες ξυλων και πας σοφος εν παντι εργω
16 εν χρυσιω εν αργυριω εν χαλκω και εν σιδηρω ουκ εστιν αριθμος αναστηθι και ποιει και κυριος μετα σου
17 και εντειλατο δαυιδ τοις πασιν αρχουσιν ισραηλ αντιλαβεσθαι τω σαλωμων υιω αυτου
18 ουχι κυριος μεθ' υμων και ανεπαυσεν υμας κυκλοθεν οτι εδωκεν εν χερσιν τους κατοικουντας την γην και υπεταγη η γη εναντιον κυριου και εναντιον λαου αυτου

19 νυν δοτε καρδιας υμων και ψυχας υμων του ζητησαι τω κυριω θεω υμων και εγερθητε και οικοδομησατε αγιασμα κυριω τω θεω υμων του εισενεγκαι την κιβωτον διαθηκης κυριου και σκευη τα αγια του θεου εις οικον τον οικοδομουμενον τω ονοματι κυριου

1 και δαυιδ πρεσβυτης και πληρης ημερων και εβασιλευσεν σαλωμων τον υιον αυτου αντ' αυτου επι ισραηλ

2 και συνηγαγεν τους παντας αρχοντας ισραηλ και τους ιερεις και τους λευιτας

3 και ηριθμηθησαν οι λευιται απο τριακονταετους και επανω και εγενετο ο αριθμος αυτων κατα κεφαλην αυτων εις ανδρας τριακοντα και οκτω χιλιαδας

4 απο τουτων εργοδιωκται επι τα εργα οικου κυριου εικοσι τεσσαρες χιλιαδες και γραμματαις και κριται εξακισχλιοι

5 και τεσσαρες χιλιαδες πυλωροι και τεσσαρες χιλιαδες αινουντες τω κυριω εν τοις οργανοις οις εποησεν του αινειν τω κυριω

6 και διειλεν αυτους δαυιδ εφημεριας τοις υιοις λευι τω γεδσων κααθ μεραρι

7 και τω παροσωμ τω εδαν και τω σεμει

8 υιοι τω εδαν ο αρχων ιηλ και ζεθωμ και ιωηλ τρεις

9 υιοι σεμει σαλωμιθ και ιηλ και αιδαν τρεις ουτοι αρχοντες των πατριων τω εδαν

10 και τοις υιοις σεμει ιεθ και ζιζα και ιωας και βερια ουτοι υιοι σεμει τεσσαρες

11 και ην ιεθ ο αρχων και ζιζα ο δευτερος και ιωας και βερια ουκ επληθυναν υιους και εγενοντο εις οικον πατριας εις επισκεψιν μιαν

12 υιοι κααθ αμβραμ ισσααρ χειβρων οζιηλ τεσσαρες

13 υιοι αμβραμ ααρων και μουσης και διεσταλη ααρων του αγιασθηναι αγια αγιων αυτος και οι υιοι αυτου εως αιωνος του θυμιαν εναντιον του κυριου λειτουργειν και επευχεσθαι επι τω ονοματι αυτου εως αιωνος

14 και μουσης ανθρωπος του θεου υιοι αυτου εκληθησαν εις φυλην του λευι

15 υιοι μουση γηρσαμ και ελιεζερ

16 υιοι γηρσαμ σουβαηλ ο αρχων

17 και ησαν υιοι τω ελιεζερ ρααβια ο αρχων και ουκ ησαν τω ελιεζερ υιοι ετεροι και υιοι ρααβια ηυξηθησαν εις υψος

18 υιοι ισσααρ σαλωμωθ ο αρχων

19 υιοι χειβρων ιδουδ ο αρχων αμαδια ο δευτερος οζιηλ ο τριτος ικεμιας ο τεταρτος

20 υιοι οζιηλ μιχας ο αρχων και ισια ο δευτερος

21 υιοι μεραρι μοολι και μουσι υιοι μοολι ελεαζαρ και κις

22 και απεθανεν ελεαζαρ και ουκ ησαν αυτω υιοι αλλ' η θυγατερες και ελαβον αυτας υιοι κις αδελφοι αυτων

23 υιοι μουσι μοολι και εδερ και ιαριμωθ τρεις

24 ουτοι υιοι λευι κατ' οικους πατριων αυτων αρχοντες των πατριων αυτων κατα την επισκεψιν αυτων κατα τον αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων ποιουντες τα εργα λειτουργιας οικου κυριου απο εικοσαετους και επανω

25 οτι ειπεν δαυιδ κατεπαυσεν κυριος ο θεος ισραηλ τω λαω αυτου και κατεσκηνωσεν εν ιερουσαλημ εως αιωνος

26 και οι λευιται ουκ ησαν αιροντες την σκινην και τα παντα σκευη αυτης εις την λειτουργιαν αυτης

27 οτι εν τοις λογοις δαυιδ τοις εσχατοις εστιν ο αριθμος υιων λευι απο εικοσαετους και επανω

28 οτι εστησεν αυτους επι χειρα ααρων του λειτουργειν εν οικω κυριου επι τας αυλας και επι τα παστοφορια και επι τον καθαρισμον των παντων αγιων και επι τα εργα λειτουργιας οικου του θεου

29 εις τους αρτους της προθεσεως εις την σεμιδαλιν της θυσιας και εις τα λαγανα τα αζυμα και εις τηγανον και εις την πεφυραμενην και εις παν μετρον

30 και του στηναι πρωι του αινειν εξομολογισθαι τω κυριω και ουτως το εσπερας

- 31 και επι παντων των αναφερομενων ολοκαυτωματων τω κυριω εν τοις σαββατοις και εν ταις νεομηνιαις και εν ταις εορταις κατα αριθμον κατα την κρισιν επ' αυτοις δια παντ ος τω κυριω
- 32 και φυλαξουσιν τας φυλακας σκηνης του μαρτυριου και τας φυλακας υιων ααρων αδελφων αυτων του λειτουργειν εν οικω κυριου
- 1 και τοις υιοις ααρων διαιρεσεις υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ
- 2 και απεθανεν ναδαβ και αβιουδ εναντιον του πατρος αυτων και υιοι ουκ ησαν αυτοις και ιερατευσεν ελεαζαρ και ιθαμαρ υιοι ααρων
- 3 και διεilen αυτους δαυιδ και σαδωκ εκ των υιων ελεαζαρ και αχιμελεχ εκ των υιων ιθαμαρ κατα την επισκεψιν αυτων κατα την λειτουργιαν αυτων κατ' οικους πατριων αυτων
- 4 και ευρεθησαν υιοι ελεαζαρ πλειους εις αρχοντας των δυνατων παρα τους υιους ιθαμαρ και διεilen αυτους τοις υιοις ελεαζαρ αρχοντας εις οικους πατριων εξ και δεκα και τοις υιοις ιθαμαρ οκτω κατ' οικους πατριων
- 5 και διεilen αυτους κατα κληρους τουτους προς τουτους οτι ησαν αρχοντες των αγιων και αρχοντες κυριου εν τοις υιοις ελεαζαρ και εν τοις υιοις ιθαμαρ
- 6 και εγραψεν αυτους σαμιας υιος ναθαναη ο γραμματευσ εκ του λευι κατεναντι του βασιλεωσ και των αρχοντων και σαδωκ ο ιερευς και αχιμελεχ υιος αβιαθαρ και αρχοντες των πατριων των ιερεων και των λευιτων οικου πατριας εις εις τω ελεαζαρ και εις εις τω ιθαμαρ
- 7 και εξηλθεν ο κληρος ο πρωτος τω ιαριβ τω ιδεια ο δευτερος
- 8 τω χαρημ ο τριτος τω σεωριμ ο τεταρτος
- 9 τω μελγια ο πεμπτος τω μιαμιν ο εκτος
- 10 τω κωσ ο εβδομος τω αβια ο ογδοος
- 11 τω ιησου ο ενατος τω σεχενια ο δεκατος
- 12 τω ελιασιβ ο ενδεκατος τω ιακιμ ο δωδεκατος
- 13 τω οχχοφφα ο τρισκαιδεκατος τω ισβααλ ο τεσσαρεσκαιδεκατος
- 14 τω βελγα ο πεντεκαιδεκατος τω εμμηρ ο εκκαιδεκατος
- 15 τω χηζιρ ο επτακαιδεκατος τω αφεσση ο οκτωκαιδεκατος
- 16 τω φεταια ο εννεακαιδεκατος τω εξεκηλ ο εικοστος
- 17 τω ιαχιν ο εις και εικοστος τω γαμουλ ο δευτερος και εικοστος
- 18 τω δαλαια ο τριτος και εικοστος τω μασσαι ο τεταρτος και εικοστος
- 19 αυτη η επισκεψις αυτων κατα την λειτουργιαν αυτων του εισπορευεσθαι εις οικον κυριου κατα την κρισιν αυτων δια χειροσ ααρων πατροσ αυτων ωσ εντειλατο κυριος ο θεος ισραηλ.
- 20 και τοις υιοις λευι τοις καταλοιποις τοις υιοις αμβραμ σουβαηλ τοις υιοις σουβαηλ ιαδια
- 21 τω ραβια ο αρχων ιεσιασ
- 22 και τω ισσαρι σαλωμωθ τοις υιοις σαλωμωθ ιαθ
- 23 υιοι ιεδιου αμαδια ο δευτερος ιαζηλ ο τριτος ιοκομ ο τεταρτος
- 24 υιοι οζηλ μιχα υιοι μιχα σαμηρ
- 25 αδελφοσ μιχα ισια υιοι ισια ζαχαρια
- 26 υιοι μεραρι μοολι και μουσι υιοι οζια υιοι βοννι
- 27 υιοι μεραρι τω οζια υιοι αυτου ισοαμ και ζακχουρ και αβδι
- 28 τω μοολι ελεαζαρ και ιθαμαρ και απεθανεν ελεαζαρ και ουκ ησαν αυτω υιοι

- 29 τω κίς υιοι του κίς ιραμαηλ
30 και υιοι του μουσι μούλι και εδερ και ιαριμωθ ουτοι υιοι των λευιτων κατ' οικους πατριων αυτων
31 και ελαβον και αυτοι κληρους καθως οι αδελφοι αυτων υιοι ααρων εναντιον του βασιλεως και σαδωκ και αχιμελεχ και αρχοντων πατριων των ιερεων και των λευιτων πατρι
αρχαι αρααβ καθως οι αδελφοι αυτου οι νεωτεροι
1 και εστησεν δαυιδ ο βασιλευς και οι αρχοντες της δυναμεως εις τα εργα τους υιους ασαφ και αιμαν και ιδιθων τους αποφθεγγομενους εν κινυραις και εν ναβλαις και εν κυμβ
αλοις και εγενετο ο αριθμος αυτων κατα κεφαλην αυτων εργαζομενων εν τοις εργοις αυτων
2 υιοι ασαφ ζακχουρ και ιωσηφ και ναθανιας και εραηλ υιοι ασαφ εχομενοι ασαφ του προφητου εχομενοι του βασιλεως
3 τω ιδιθων υιοι ιδιθων γοδολια και σουρι και ισαια και σεμει και ασαβια και ματταθιας εξ μετα τον πατερα αυτων ιδιθων εν κινυρα ανακρουομενοι εξομολογησιν και αινεσιν
τω κυριω
4 τω αιμανι υιοι αιμαν βουκκιας και μανθανιας και αζαραηλ και σουβαηλ και ιεριμωθ και ανανιας και ανανι και ηλιαθα και γοδολλαθι και ρωμεμηθ-ωδ και ιεσβακασα και μαλλ
ηθι και ωθηρι και μεαζωθ
5 παντες ουτοι υιοι τω αιμαν τω ανακρουομενω τω βασιλει εν λογοις θεου υψωσαι κερας και εδωκεν ο θεος τω αιμαν υιους δεκα τεσσαρας και θυγατερας τρεις
6 παντες ουτοι μετα του πατρος αυτων υμνωδουντες εν οικω κυριου εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις εχομενα του βασιλεως και ασαφ και ιδιθων και αιμανι
7 και εγενετο ο αριθμος αυτων μετα τους αδελφους αυτων δεδιδαγμενοι αδειν κυριω πας συνιων διακοσιοι ογδοηκοντα και οκτω
8 και εβαλον και αυτοι κληρους εφημεριων κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν τελειων και μανθανοντων
9 και εξηλθεν ο κληρος ο πρωτος υιων αυτου και αδελφων αυτου τω ασαφ τω ιωσηφ γοδολια ο δευτερος ηνια αδελφοι αυτου και υιοι αυτου δεκα δυο
10 ο τριτος ζακχουρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
11 ο τεταρτος ιεσδρι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
12 ο πεμπτος ναθανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
13 ο εκτος βουκκιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
14 ο εβδομος ισεριηλ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
15 ο ογδοος ιωσια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
16 ο ενατος μανθανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
17 ο δεκατος σεμει υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
18 ο ενδεκατος αζαρια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
19 ο δωδεκατος ασαβια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
20 ο τρισκαιδεκατος σουβαηλ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
21 ο τεσσαρεσκαιδεκατος ματταθιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
22 ο πεντεκαιδεκατος ιεριμωθ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
23 ο εκκαιδεκατος ανανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
24 ο επτακαιδεκατος ιεσβακασα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
25 ο οκτωκαιδεκατος ανανι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
26 ο εννεακαιδεκατος μελληθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
27 ο εικοστος ελιαθα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
28 ο εικοστος πρωτος ηθιρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο

29 ο εικοστος δευτερος γοδολλαθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
30 ο τριτος και εικοστος μεαζωθ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
31 ο τεταρτος και εικοστος ρωμεθι-ωδ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
1 εις διαιρεσεις των πυλων υιοις κορειμ μοσολλαμια υιος κωρη εκ των υιων αβιασαφ
2 και τω μοσολλαμια υιοι ζαχαριας ο πρωτοτοκος ιδιηλ ο δευτερος ζαβαδιας ο τριτος ιεθνουηλ ο τεταρτος
3 ωλαμ ο πεμπτος ιωαναν ο εκτος ελιωηναι ο εβδομος
4 και τω αβδεδομ υιοι σαμιας ο πρωτοτοκος ιωζαβαδ ο δευτερος ιωαα ο τριτος σωχαρ ο τεταρτος ναθαναηλ ο πεμπτος
5 αμμηλ ο εκτος ισσαχαρ ο εβδομος φολλαθι ο ογδοος οτι ευλογησεν αυτον ο θεος
6 και τω σαμια υιο αυτου ετεχθησαν υιοι του πρωτοτοκου ρωσαι εις τον οικον τον πατρικον αυτου οτι δυνατοι ησαν
7 υιοι σαμια γοθνι και ραφαιλ και ωβηδ και ελζαβαδ και αχιου υιοι δυνατοι ελιου και σαβγια και ισβακωμ
8 παντες απο των υιων αβδεδομ αυτοι και οι αδελφοι αυτων και υιοι αυτων ποιουντες δυνατως εν τη εργασια οι παντες εξηκοντα δυο τω αβδεδομ
9 και τω μοσολλαμια υιοι και αδελφοι δεκα και οκτω δυνατοι
10 και τω ωσα των υιων μεραρι υιοι φυλασσοντες την αρχην οτι ουκ ην πρωτοτοκος και εποιησεν αυτον ο πατηρ αυτου αρχοντα
11 της διαιρεσεως της δευτερας ταβλαι ο τριτος ζαχαριας ο τεταρτος παντες ουτοι υιοι και αδελφοι τω ωσα τρισκαιδεκα
12 τουτοις αι διαιρεσεις των πυλων τοις αρχουσι των δυνατων εφημερια καθως οι αδελφοι αυτων λειτουργειν εν οικω κυριου
13 και εβαλον κληρους κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κατ' οικους πατριων αυτων εις πυλωνα και πυλωνα
14 και επεσεν ο κληρος των προς ανατολας τω σαλαμια και ζαχαρια υιοι ιωας τω μελχια εβαλον κληρους και εξηλθεν ο κληρος βορρα
15 τω αβδεδομ νοτον κατεναντι οικου εσεφιν
16 εις δευτερον τω ωσα προς δυσμαις μετα την πυλην παστοφοριου της αναβασεως φυλακη κατεναντι φυλακης
17 προς ανατολας εξ την ημεραν βορρα της ημερας τεσσαρες νοτον της ημερας τεσσαρες και εις το εσεφιν δυο
18 εις διαδεχομενους και προς δυσμαις τεσσαρες και εις τον τριβον δυο διαδεχομενους
19 αυται αι διαιρεσεις των πυλων τοις υιοις κορε και τοις υιοις μεραρι
20 και οι λευιται αδελφοι αυτων επι των θησαυρων οικου κυριου και επι των θησαυρων των καθηγιασμενων
21 υιοι λαδαν υιοι τω γηρσωνι τω λαδαν αρχοντες πατριων τω λαδαν τω γηρσωνι ιηλ
22 και υιοι ιηλ ζεθωμ και ιωηλ οι αδελφοι επι των θησαυρων οικου κυριου
23 τω αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ
24 και σουβαηλ ο του γηρσαμ του μωυση ηγουμενος επι των θησαυρων
25 και τω αδελφω αυτου τω ελιεζερ ρααβιας υιος και ιωσαιας και ιωραμ και ζεχρι και σαλωμωθ
26 αυτος σαλωμωθ και οι αδελφοι αυτου επι παντων των θησαυρων των αγιων ους ηγιασεν δαυιδ ο βασιλευς και οι αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και αρχη
γοι της δυναμεως
27 α ελαβεν εκ των πολεμων και εκ των λαφυρων και ηγιασεν απ' αυτων του μη καθυστερησαι την οικοδομην του οικου του θεου
28 και επι παντων των αγιων σαμουηλ του προφητου και σαουλ του κιος και αβεννηρ του νηρ και ιωαβ του σαρουια παν ο ηγιασαν δια χειρος σαλωμωθ και των αδελφων αυτου
29 τω ισσαρι χωνενια και υιοι αυτου της εργασιαις της εξω επι τον ισραηλ του γραμματευειν και διακρινειν

- 30 τω χειβρωνι ασαβιας και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι χιλιοι και επτακοσιοι επι της επισκεψεως του ισραηλ περαν του ιορδανου προς δυσμαις εις πασαν λειτουργιαν κυριου και εργασιαν του βασιλεως
- 31 του χειβρωνι ιουδιας ο αρχων των χειβρωνι κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας εν τω τεσσαρακοστω ετει της βασιλειας αυτου επεσκεπησαν και ευρεθη ανηρ δυνατος εν αυτοις εν ιαζηρ της γαλααδιτιδος
- 32 και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι δισχιλιοι επτακοσιοι αρχοντες πατριων και κατεστησεν αυτους δαυιδ ο βασιλευς επι του ρουβηνι και γαδδι και ημισους φυλης μανασση εις παν προσταγμα κυριου και λογον βασιλεως
- 1 και υιοι ισραηλ κατ' αριθμον αυτων αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και γραμματαις οι λειτουργουντες τω λαω και εις παν λογον του βασιλεως κατα διαιρεσεις εις παν λογον του εισπορευομενου και εκπορευομενου μηνια εκ μηνος εις παντας τους μηνας του ενιαντου διαιρεσεις μια εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες
- 2 και επι της διαιρεσεως της πρωτης του μηνος του πρωτου ιεσβοαμ ο του ζαβδιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες
- 3 απο των υιων φαρες αρχων παντων των αρχοντων της δυναμεως του μηνος του πρωτου
- 4 και επι της διαιρεσεως του μηνος του δευτερου δωδια ο εχωχι και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες αρχοντες δυναμεως
- 5 ο τριτος τον μηνια τον τριτον βαναιας ο του ιωδαε ο ιερευς ο αρχων και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 6 αυτος βαναιας δυνατωτερος των τριακοντα και επι των τριακοντα και επι της διαιρεσεως αυτου αμιζαβαθ υιος αυτου
- 7 ο τεταρτος εις τον μηνια τον τεταρτον ασηλ ο αδελφος ιωαβ και ζαβδιας ο υιος αυτου και οι αδελφοι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 8 ο πεμπτος τω μηνι τω πεμπτω ο ηγουμενος σαμαωθ ο ιεσραε και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι τεσσαρες χιλιαδες
- 9 ο εκτος τω μηνι τω εκτω οδοουιας ο του εκκης ο θεκωιτης και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 10 ο εβδομος τω μηνι τω εβδομω χελλης ο εκ φαλλους απο των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 11 ο ογδοος τω μηνι τω ογδω σοβοχαι ο ισαθι τω ζαραι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 12 ο ενατος τω μηνι τω ενατω αβιεζερ ο εξ αναθωθ εκ γης βενιαμιν και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 13 ο δεκατος τω μηνι τω δεκατω μεηρα ο εκ νετουφατ τω ζαραι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 14 ο ενδεκατος τω μηνι τω ενδεκατω βαναιας ο εκ φαρθων των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 15 ο δωδεκατος εις τον μηνια τον δωδεκατον χολδαι ο νετωφατι τω γοθονηλ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες
- 16 και επι των φυλων ισραηλ τω ρουβηνι ηγουμενος ελιεζερ ο του ζεχρι τω συμεων σαφατιας ο του μααχα
- 17 τω λευι ασαβιας ο του καμουηλ τω ααρων σαδωκ
- 18 τω ιουδα ελιαβ των αδελφων δαυιδ τω ισσαχαρ αμβρι ο του μιχαηλ
- 19 τω ζαβουλων σαμαιας ο του αβδιου τω νεφθαλι ιεριμωθ ο του εσρηηλ
- 20 τω εφραιμ ωση ο του οζιου τω ημισει φυλης μανασση ιωηλ ο του φαδαια
- 21 τω ημισει φυλης μανασση τω εν τη γαλααδ ιαδδαι ο του ζαβδιου τοις υιοις βενιαμιν ασηλ ο του αβεννηρ
- 22 τω δαν αζαραηλ ο του ιωραμ ουτοι πατριαρχαι των φυλων ισραηλ
- 23 και ουκ ελαβεν δαυιδ τον αριθμον αυτων απο εικοσαετους και κατω οτι κυριος ειπεν πληθυναι τον ισραηλ ως τους αστερας του ουρανου
- 24 και ιωαβ ο του σαρουια ηρξατο αριθμειν εν τω λαω και ου συνετελεσεν και εγενετο εν τουτοις οργη επι τον ισραηλ και ου κατεχωρισθη ο αριθμος εν βιβλιω λογων των ημερων του βασιλεως δαυιδ
- 25 και επι των θησαυρων του βασιλεως ασμωθ ο του ωδιηλ και επι των θησαυρων των εν αγρω και εν ταις κωμαις και εν τοις εποικιοις και εν τοις πυργοις ιωναθαν ο του οζιου
- 26 επι δε των γεωργουντων την γην των εργαζομενων εσδρι ο του χολουβ
- 27 και επι των χωριων σεμει ο εκ ραμα και επι των θησαυρων των εν τοις χωριοις του οινου ζαχρι ο του σεφνι

28 και επι των ελαιωνων και επι των συκαμινων των εν τη πεδινη βαλανας ο γεδωριτης επι δε των θησαυρων του ελαιου ιωας
29 και επι των βοων των νομαδων των εν τω ασιδων σατραις ο σαρωνιτης και επι των βοων των εν τοις αυλωσιν σωφατ ο του αδλι
30 επι δε των καμηλων ωβιλ ο ισμαηλιτης επι δε των ονων ιαδιας ο εκ μεραθων
31 και επι των προβατων ιαζιζ ο αγαριτης παντες ουτοι προσταται υπαρχοντων δαυιδ του βασιλεως
32 και ιωναθαν ο πατραδελφος δαυιδ συμβουλος ανθρωπος συνετος και γραμματευσ αυτος και ιηλ ο του αχαμανι μετα των υιων του βασιλεως
33 και αχιτοφελ συμβουλος του βασιλεως και χουσι πρωτος φιλος του βασιλεως
34 και μετα τουτον αχιτοφελ εχομενος ιωδαε ο του βαναιου και αβιαθαρ και ιωαβ αρχιστρατηγος του βασιλεως
1 και εξεκκλησιασεν δαυιδ παντας τους αρχοντας ισραηλ αρχοντας των κριτων και τους αρχοντας των εφημεριων των περι το σωμα του βασιλεως και αρχοντας των χιλιαδων και των εκατονταδων και τους γαζοφυλακας και τους επι των υπαρχοντων αυτου και τους δυναστας και τους μαχητας της στρατιας εν ιερουσαλημ
2 και εστη δαυιδ εν μεσω της εκκλησιας και ειπεν ακουσατε μου αδελφοι και λαος μου εμοι εγενετο επι καρδιαν οικοδομησαι οικον αναπαυσεως της κιβωτου διαθηκης κυριου και στασιν ποδων κυριου ημων και ητοιμασα τα εις την κατασκηνωσιν επιτηδεια
3 και ο θεος ειπεν ουκ οικοδομησεις εμοι οικον του επονομασαι το ονομα μου επ' αυτω οτι ανθρωπος πολεμιστης ει συ και αιματα εξεχεας
4 και εξελεξατο κυριος ο θεος ισραηλ εν εμοι απο παντος οικου πατρος μου ειναι βασιλεια επι ισραηλ εις τον αιωνα και εν ιουδα ηρετικεν το βασιλειον και εξ οικου ιουδα τον οικον του πατρος μου και εν τοις υιοις του πατρος μου εν εμοι ηβηλησεν του γενεσθαι με βασιλεια επι τω παντι ισραηλ
5 και απο παντων των υιων μου οτι πολλους υιους εδωκεν μοι κυριος εξελεξατο εν σαλωμων τω υιο μου καθισαι αυτον επι θρονου βασιλειας κυριου επι τον ισραηλ
6 και ειπεν μοι ο θεος σαλωμων ο υιος σου οικοδομησει τον οικον μου και την αυλην μου οτι ηρετικα εν αυτω ειναι μου υιον καγω εσομαι αυτω εις πατερα
7 και κατορθωσω την βασιλειαν αυτου εως αιωνος εαν ισχυση του φυλαξασθαι τας εντολας μου και τα κριματα μου ως η ημερα αυτη
8 και νυν κατα προσωπον πασης εκκλησιας κυριου και εν ωσιν θεου ημων φυλαξασθε και ζητησατε πασας τας εντολας κυριου του θεου ημων ινα κληρονομησητε την γην την αγαθην και κατακληρονομησητε τοις υιοις υμων μεθ' υμας εως αιωνος
9 και νυν σαλωμων υιε μου γνωθι τον θεον των πατερων σου και δουλευε αυτω εν καρδια τελεια και ψυχη θελουση οτι πασας καρδιας εταζει κυριος και παν ενθυμημα γινωσκει εαν ζητησης αυτον ευρεθησεται σοι και εαν καταλειψης αυτον καταλειπει σε εις τελος
10 ιδε τοιουν οτι κυριος ηρετικεν σε οικοδομησαι αυτω οικον εις αγιασμα ισχυε και ποιει
11 και εδωκεν δαυιδ σαλωμων τω υιο αυτου το παραδειγμα του ναου και των οικων αυτου και των ζακχω αυτου και των υπερων και των αποθηκων των εσωτερων και του οικου του εξιλασμου
12 και το παραδειγμα ο ειχεν εν πνευματι αυτου των αυλων οικου κυριου και παντων των παστοφοριων των κυκλω των εις τας αποθηκας οικου κυριου και των αποθηκων των αγιων
13 και των καταλυματων των εφημεριων των ιερεων και των λευιτων εις πασαν εργασιαν λειτουργιας οικου κυριου και των αποθηκων των λειτουργησιμων σκευων της λατρειας οικου κυριου
14 και τον σταθμον της ολκης αυτων των τε χρυσων και αργυρων
15 λυχνιων την ολκην εδωκεν αυτω και των λυχνων
16 εδωκεν αυτω ομοιως τον σταθμον των τραπεζων της προθεσεως εκαστης τραπεζης χρυσης και ωσαντως των αργυρων
17 και των κρεαγρων και σπονδειων και των φιαλων των χρυσων και τον σταθμον των χρυσων και των αργυρων κεφοφουρε εκαστου σταθμου
18 και τον του θυσιαστηριου των θυμιματων εκ χρυσιου δοκιμου σταθμον υπεδειξεν αυτω και το παραδειγμα του αρματος των χερουβιν των διαπεπετασμενων ταις πτερυξιν και αι σκιαζοντων επι της κιβωτου διαθηκης κυριου
19 παντα εν γραφη χειρος κυριου εδωκεν δαυιδ σαλωμων κατα την περιγενηθεισαν αυτω συνεσιν της κατεργασιας του παραδειγματος
20 και ειπεν δαυιδ σαλωμων τω υιο αυτου ισχυε και ανδριζου και ποιει μη φοβου μηδε πτοηθης οτι κυριος ο θεος μου μετα σου ουκ ανησει σε και ου μη σε εγκαταλιπη εως του συντελεσαι σε πασαν εργασιαν λειτουργιας οικου κυριου

- 21 και ιδου αι εφημεριαι των ιερεων και των λευιτων εις πασαν λειτουργιαν οικου του θεου και μετα σου εν παση πραγματεια και πας προθυμος εν σοφια κατα πασαν τεχνην και οι αρχοντες και πας ο λαος εις παντας τους λογους σου
- 1 και ειπεν δαυιδ ο βασιλευς παση τη εκκλησια σαλωμων ο υιος μου εις ον ηρετικεν εν αυτω κυριος νεος και απαλος και το εργον μεγα οτι ουκ ανθρωπω η οικοδομη αλλ' η κυριω θεω
- 2 κατα πασαν την δυναμιν ητοιμακα εις οικον θεου μου χρυσιον αργυριον χαλκον σιδηρον ξυλα λιθους σοομ και πληρωσεως και λιθους πολυτελεις και ποικιλους και παντα λιθον τιμιον και παριον πολλν
- 3 και ετι εν τω ευδοκησαι με εν οικω θεου μου εστιν μοι ο περιπεποιημαι χρυσιον και αργυριον και ιδου δεδωκα εις οικον θεου μου εις υψος εκτος ων ητοιμακα εις τον οικον των αγιων
- 4 τρισχιλια ταλαντα χρυσιου του εκ σουφιρ και επτακισχιλια ταλαντα αργυριου δοκιμου εξαλειφθηαι εν αυτοις τους τοιχους του ιερου
- 5 δια χειρος τεχνιτων και τις ο προθυμουμενος πληρωσαι τας χειρας αυτου σημερον κυριω
- 6 και προεθυμηθησαν αρχοντες των πατριων και οι αρχοντες των υιων ισραηλ και οι χιλιαρχοι και οι εκατονταρχοι και οι προσταται των εργων και οι οικονομοι του βασιλεως
- 7 και εδωκαν εις τα εργα οικου κυριου χρυσιον ταλαντα πεντακισχιλια και χρυσους μυριους και αργυριον ταλαντων δεκα χιλιαδας και χαλκου ταλαντα μυρια οκτακισχιλια και σιδηρου ταλαντων χιλιαδας εκατον
- 8 και οισ ευρεθη παρ' αυτοις λιθος εδωκαν εις τας αποθηκας οικου κυριου δια χειρος ιηλ του γηρσωνι
- 9 και ευφρανθη ο λαος υπερ του προθυμηθηναι οτι εν καρδια πληρει προεθυμηθησαν τω κυριω και δαυιδ ο βασιλευς ευφρανθη μεγαλωσ
- 10 και ευλογησεν ο βασιλευς δαυιδ τον κυριον ενωπιον της εκκλησιας λεγων ευλογητος ει κυριε ο θεος ισραηλ ο πατηρ ημων απο του αιωνος και εως του αιωνος
- 11 σοι κυριε η μεγαλωσνη και η δυναμις και το καυχημα και η νικη και η ισχυς οτι συ παντων των εν τω ουρανω και επι της γης δεσποζεις απο προσωπου σου ταρασσειται πας βασιλευς και εθνος
- 12 παρα σου ο πλουτος και η δοξα συ παντων αρχεις κυριε ο αρχων πασης αρχης και εν χειρι σου ισχυς και δυναστεια και εν χειρι σου παντοκρατωρ μεγαλυναι και κατισχυσαι τα παντα
- 13 και νυν κυριε εξομολογουμεθα σοι και αινουμεν το ονομα της καυχησης σου
- 14 και τις ειμι εγω και τις ο λαος μου οτι ισχυσαμεν προθυμηθηναι σοι κατα ταυτα οτι σα τα παντα και εκ των σων δεδωκαμεν σοι
- 15 οτι παροικοι εσμεν εναντιον σου και παροικουντες ως παντες οι πατερες ημων ως σκια αι ημεραι ημων επι γης και ουκ εστιν υπομονη
- 16 κυριε ο θεος ημων παν το πληθος τουτου ο ητοιμακα οικοδομηθηαι οικον τω ονοματι τω αγιω σου εκ χειρος σου εστιν και σοι τα παντα
- 17 και εγνω κυριε οτι συ ει ο εταζων καρδιας και δικαιοσυνην αγαπας εν απλοτητι καρδιας προεθυμηθην παντα ταυτα και νυν τον λαον σου τον ευρεθεντα ωδε ειδον εν ευφροσυνη προθυμηθεντα σοι
- 18 κυριε ο θεος αβρααμ και ισαακ και ισραηλ των πατερων ημων φυλαζον ταυτα εν διανοια καρδιας λαου σου εις τον αιωνα και κατευθυνον τας καρδιας αυτων προς σε
- 19 και σαλωμων τω υιω μου δοσ καρδιαν αγαθην ποιειν τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου και τα προσταγματα σου και του επι τελος αγαγειν την κατασκευην του οικου σου
- 20 και ειπεν δαυιδ παση τη εκκλησια ευλογησατε κυριον τον θεον υμων και ευλογησεν πασα η εκκλησια κυριον τον θεον των πατερων αυτων και καμψαντες τα γονατα προσεκυνησαν τω κυριω και τω βασιλει
- 21 και εθυσεν δαυιδ τω κυριω θυσιας και ανηνεγκεν ολοκαυτωματα τω θεω τη επαυριον της πρωτης ημερας μοσχους χιλιους κριους χιλιους αρνας χιλιους και τας σπονδας αυτων και θυσιας εις πληθος παντι τω ισραηλ
- 22 και εφαγον και επιον εναντιον κυριου εν εκεινη τη ημερα μετα χαρας και εβασιλευσαν εκ δευτερου τον σαλωμων υιον δαυιδ και εχρισαν αυτον τω κυριω εις βασιλευα και σαδωκ εις ιερωσυνην
- 23 και εκαθισεν σαλωμων επι θρονου δαυιδ του πατρος αυτου και ευδοκηθη και επηκουσαν αυτου πας ισραηλ
- 24 οι αρχοντες και οι δυνασται και παντες υιοι του βασιλεως δαυιδ πατρος αυτου υπεταγησαν αυτω
- 25 και εμεγαλυνεν κυριος τον σαλωμων επανωθεν εναντιον παντος ισραηλ και εδωκεν αυτω δοξαν βασιλεως ο ουκ εγενετο επι παντος βασιλεως εμπροσθεν αυτου

26 και δαυιδ υιος ιεσσαι εβασιλευσεν επι ισραηλ
27 ετη τεσσαρακοντα εν χεβρων ετη επτα και εν ιερουσαλημ ετη τριακοντα τρια
28 και ετελευτησεν εν γηρει καλω πληρης ημερων πλουτω και δοξη και εβασιλευσεν σαλωμων υιος αυτου αντ' αυτου
29 οι δε λοιποι λογοι του βασιλεως δαυιδ οι προτεροι και οι υστεροι γεγραμμενοι εισιν εν λογοις σαμουηλ του βλεποντος και επι λογων ναθαν του προφητου και επι λογων γαδ του βλεποντος
30 περι πασης της βασιλειας αυτου και της δυναστειας αυτου και οι καιροι οι εγενοντο επ' αυτω και επι τον ισραηλ και επι πασας βασιλειας της γης .
1 και ενισχυσεν σαλωμων υιος δαυιδ επι την βασιλειαν αυτου και κυριος ο θεος αυτου μετ' αυτου και εμεγαλυνεν αυτον εις υψος
2 και ειπεν σαλωμων προς παντα ισραηλ τοις χιλιαρχοις και τοις εκατονταρχοις και τοις κριταις και πασιν τοις αρχουσιν εναντιον ισραηλ τοις αρχουσι των πατριων
3 και επορευθη σαλωμων και πασα η εκκλησια μετ' αυτου εις την υψηλην την εν γαβαων ου εκει ην η σκηνη του μαρτυριου του θεου ην εποιησεν μουσης παις κυριου εν τη ερημω
4 αλλα κιβωτον του θεου ανηνεγκεν δαυιδ εκ πολεως καριαθιαριμ οτι ητοιμασεν αυτη σκηνην εις ιερουσαλημ
5 και το θυσιαστηριον το χαλκουν ο εποιησεν βεσελεηλ υιος ουριου υιου ωρ εκει ην εναντι της σκηνης κυριου και εξεζητησεν αυτο σαλωμων και η εκκλησια
6 και ανηνεγκεν εκει σαλωμων επι το θυσιαστηριον το χαλκουν ενωπιον κυριου το εν τη σκηνη και ανηνεγκεν επ' αυτο ολοκαυτωσιν χιλιαν
7 εν τη νυκτι εκεινη ωφθη ο θεος τω σαλωμων και ειπεν αυτω αιτησαι τι σοι δω
8 και ειπεν σαλωμων προς τον θεον συ εποιησας μετα δαυιδ του πατρος μου ελεος μεγα και εβασιλευσας με αντ' αυτου
9 και νυν κυριε ο θεος πιστωθητω το ονομα σου επι δαυιδ πατερα μου οτι συ εβασιλευσας με επι λαον πολυν ως ο χους της γης
10 νυν σοφιαν και συνεσινδος μοι και εξελευσομαι ενωπιον του λαου τουτου και εισελευσομαι οτι τις κρινει τον λαον σου τον μεγαν τουτον
11 και ειπεν ο θεος προς σαλωμων ανθ' ων εγενετο τουτο εν τη καρδια σου και ουκ ητησω πλουτον χρηματων ουδε δοξαν ουδε την ψυχην των υπεναντιων και ημερας πολλας ο υκ ητησω και ητησας σεαυτω σοφιαν και συνεσιν οπως κρινης τον λαον μου εφ' ον εβασιλευσα σε επ' αυτον
12 την σοφιαν και την συνεσιν διδωμι σοι και πλουτον και χρηματα και δοξαν δωσω σοι ως ουκ εγενηθη ομοιος σοι εν τοις βασιλευσι τοις εμπροσθε σου και μετα σε ουκ εσται ο υτως
13 και ηλθεν σαλωμων εκ βαμα της εν γαβαων εις ιερουσαλημ απο προσωπου σκηνης μαρτυριου και εβασιλευσεν επι ισραηλ
14 και συνηγαγεν σαλωμων αρματα και ιππεις και εγενοντο αυτω χιλια και τετρακοσια αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και κατελιπεν αυτα εν πολεσιν των αρματων και ο λαος μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ
15 και εθηκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εν τη ιουδαια ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος
16 και η εξοδος των ιππων των σαλωμων εξ αιγυπτου και η τιμη των εμπορων του βασιλεως εμπορευεσθαι ηγοραζον
17 και ανεβαινον και εξηγον εξ αιγυπτου αρμα εν εξακοσιων αργυριου και ιππον εκατον και πεντηκοντα και ουτως πασιν τοις βασιλευσιν των χετταιων και βασιλευσιν συριας εν χερσιν αυτων εφερον
18 και ειπεν σαλωμων του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου και οικον τη βασιλεια αυτου
1 και συνηγαγεν σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδας ανδρων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων εν τω ορει και οι επισταται επ' αυτων τρισχιλιοι εξακοσιοι
2 και απεστειλεν σαλωμων προς χιραμ βασιλεια τυρου λεγων ως εποιησας μετα του πατρος μου δαυιδ και απεστειλας αυτω κεδρους του οικοδομησαι εαυτω οικον κατοικησαι εν αυτω
3 και ιδου εγω ο υιος αυτου οικοδομω οικον τω ονοματι κυριου θεου μου αγιασαι αυτον αυτω του θυμιαν απεναντι αυτου θυμαμα και προθεσιν δια παντος και του αναφερειν ολοκαυτωματα δια παντος το πρωι και το δειλης και εν τοις σαββατοις και εν ταις νουμηνιαις και εν ταις εορταις του κυριου θεου ημων εις τον αιωνα τουτο επι τον ισραηλ
4 και ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας οτι μεγας ο θεος ημων παρα παντας τους θεους

- 5 και τις ισχυσει οικοδομησαι αυτω οικον οτι ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ου φερουσιν αυτου την δοξαν και τις εγω οικοδομων αυτω οικον οτι αλλ' η του θυμιαν κατ εναντι αυτου
- 6 και νυν αποστειλον μοι ανδρα σοφον και ειδοτα του ποιησαι εν τω χρυσιω και εν τω αργυριω και εν τω χαλκω και εν τω σιδηρω και εν τη πορφυρα και εν τω κοκκινω και εν τη υακινθω και επισταμενον γλυψαι γλυφην μετα των σοφων των μετ' εμου εν ιουδα και εν ιερουσαλημ ων ητοιμασεν δαυιδ ο πατηρ μου
- 7 και αποστειλον μοι ξυλα κεδρινα και αρκευθινα και πευκινα εκ του λιβανου οτι εγω οίδα ως οι δουλοι σου οιδασιν κοπτειν ξυλα εκ του λιβανου και ιδου οι παιδες σου μετα των παιδων μου
- 8 πορευσονται ετοιμασαι μοι ξυλα εις πληθος οτι ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας και ενδοξος
- 9 και ιδου τοις εργαζομενοις τοις κοπτουσιν ξυλα εις βρωματα δεδωκα σιτον εις δοματα τοις παισιν σου κορων εικοσι χιλιαδας και κριθων κορων εικοσι χιλιαδας και οινου μετρων εικοσι χιλιαδας και ελαιου μετρων εικοσι χιλιαδας
- 10 και ειπεν χιραμ βασιλευς τυρου εν γραφη και απεστειλεν προς σαλωμων εν τω αγαπησαι κυριον τον λαον αυτου εδωκεν σε επ' αυτους εις βασιλεια
- 11 και ειπεν χιραμ ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος εποιησεν τον ουρανον και την γην ος εδωκεν τω δαυιδ τω βασιλει υιον σοφον και επισταμενον συνεσιν και επιστημην ος οι κοδομησει οικον τω κυριω και οικον τη βασιλεια αυτου
- 12 και νυν απεσταλκα σοι ανδρα σοφον και ειδοτα συνεσιν τον χιραμ τον πατερα μου
- 13 η μητηρ αυτου απο θυγατερων δαν και ο πατηρ αυτου ανηρ τυριος ειδοτα ποιησαι εν χρυσιω και εν αργυριω και εν χαλκω και εν σιδηρω εν λιθοις και ξυλοις και υφαινειν εν τη πορφυρα και εν τη υακινθω και εν τη βυσσω και εν τω κοκκινω και γλυψαι γλυφας και διανοεισθαι πασαν διανοησιν οσα αν δως αυτω μετα των σοφων σου και σοφων δ αυιδ κυριου μου πατρος σου
- 14 και νυν τον σιτον και την κριθην και το ελαιον και τον οινον α ειπεν ο κυριος μου αποστειλατω τοις παισιν αυτου
- 15 και ημεις κοψομεν ξυλα εκ του λιβανου κατα πασαν την χρεian σου και αζομεν αυτα σχεδιας επι θαλασσαν ιοππης και συ αξεις αυτα εις ιερουσαλημ
- 16 και συνηγαγεν σαλωμων παντας τους ανδρας τους προσηλυτους εν γη ισραηλ μετα τον αριθμον ον ηριθμησεν αυτους δαυιδ ο πατηρ αυτου και ευρεθησαν εκατον πεντηκοντα χιλιαδες και τρισχιλιοι εξακοσιοι
- 17 και εποιησεν εξ αυτων εβδομηκοντα χιλιαδας νωτοφορων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων και τρισχιλιους εξακοσιους εργοδιωκτας επι τον λαον
- 1 και ηρξατο σαλωμων του οικοδομειν τον οικον κυριου εν ιερουσαλημ εν ορει του αμορια ου ωφθη κυριος τω δαυιδ πατρι αυτου εν τω τοπω ω ητοιμασεν δαυιδ εν αλω ορνα του ιεβουσαιου
- 2 και ηρξατο οικοδομησαι εν τω μηνι τω δευτερω εν τω ετει τω τεταρτω της βασιλειας αυτου
- 3 και ταυτα ηρξατο σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον του θεου μηκος πηχεων η διαμετρησις η πρωτη πηχεων εξηκοντα και ευρος πηχεων εικοσι
- 4 και αιλαμ κατα προσωπον του οικου μηκος επι προσωπον πλατους του οικου πηχεων εικοσι και υψος πηχεων εκατον εικοσι και κατεχρυσωσεν αυτον εσωθεν χρυσιω καθαρω
- 5 και τον οικον τον μεγαν εξυλωσεν ξυλοις κεδρινοις και κατεχρυσωσεν χρυσιω καθαρω και εγλυψεν επ' αυτου φοινικας και χαλαστα
- 6 και εκοσμησεν τον οικον λιθοις τιμιους εις δοξαν και χρυσιω χρυσιου του εκ φαρουαιμ
- 7 και εχρυσωσεν τον οικον και τους τοιχους και τους πλωνας και τα οροφωματα και τα θυρωματα χρυσιω και εγλυψεν χερουβιν επι των τοιχων
- 8 και εποιησεν τον οικον του αγιου των αγιων μηκος αυτου επι προσωπον πλατους πηχεων εικοσι και το ευρος πηχεων εικοσι και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω καθαρω εις χερουβιν εις ταλαντα εξακοσια
- 9 και ολκη των ηλων ολκη του ενος πεντηκοντα σικλοι χρυσιου και το υπερων εχρυσωσεν χρυσιω
- 10 και εποιησεν εν τω οικω τω αγιω των αγιων χερουβιν δυο εργων εκ ξυλων και εχρυσωσεν αυτα χρυσιω
- 11 και αι πτερυγες των χερουβιν το μηκος πηχεων εικοσι και η πτερυξ η μια πηχεων πεντε αποτομενη του τοιχου του οικου και η πτερυξ η ετερα πηχεων πεντε αποτομενη της πτερυγος του χερουβ του ετερου
- 12 και η πτερυξ του χερουβ του ενος πηχεων πεντε αποτομενη του τοιχου του οικου και η πτερυξ η ετερα πηχεων πεντε αποτομενη του πτερυγος του χερουβ του ετερου
- 13 και αι πτερυγες των χερουβιν διαπεπετασμεναι πηχεων εικοσι και αυτα εστηκοτα επι τους ποδας αυτων και τα προσωπα αυτων εις τον οικον

- 14 και εποίησεν το καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου και βυσσου και υφανεν εν αυτω χερουβιν
15 και εποίησεν εμπροσθεν του οικου στυλους δυο πηχεων τριακοντα πεντε το υψος και τας κεφαλας αυτων πηχεων πεντε
16 και εποίησεν σερσερωθ εν τω δαβιρ και εδωκεν επι των κεφαλων των στυλων και εποίησεν ροισκους εκατον και επεθηκεν επι των χαλαστων
17 και εστησεν τους στυλους κατα προσωπον του ναου ενα εκ δεξιων και τον ενα εξ ευωνυμων και εκαλεσεν το ονομα του εκ δεξιων κατορθωσις και το ονομα του εξ αριστερων ισχυς
1 και εποίησεν το θυσιαστηριον χαλκουν πηχεων εικοσι μηκος και το ευρος πηχεων εικοσι υψος πηχεων δεκα
2 και εποίησεν την θαλασσαν χυτην πηχεων δεκα την διαμετρησιν στρογγυλην κυκλοθεν και πηχεων πεντε το υψος και το κυκλωμα πηχεων τριακοντα
3 και ομοιομα μοσχων υποκατωθεν αυτης κυκλω κυκλουσιν αυτην πηχεις δεκα περιεχουσιν τον λουτηρα κυκλοθεν δυο γενη εχωνευσαν τους μοσχους εν τη χωνευσει αυτων
4 η εποίησαν αυτους δωδεκα μοσχους οι τρεις βλεποντες βορραν και οι τρεις βλεποντες δυσμας και οι τρεις βλεποντες νοτον και οι τρεις βλεποντες κατ' ανατολας και η θαλασσα επ' αυτων ανω ησαν τα οπισθια αυτων εσω
5 και το παχος αυτης παλαιστης και το χειλος αυτης ως χειλος ποτηριου διαγεγλυμμενα βλαστους κρινου χωρουσαν μετρητας τρισχιλιους και εξετελεσεν
6 και εποίησεν λουτηρας δεκα και εθηκεν τους πεντε εκ δεξιων και τους πεντε εξ αριστερων του πλυνειν εν αυτοις τα εργα των ολοκαυτωματων και αποκλυζειν εν αυτοις και η θαλασσα εις το νιπτεσθαι τους ιερεις εν αυτη
7 και εποίησεν τας λυχνιαις τας χρυσας δεκα κατα το κριμα αυτων και εθηκεν εν τω ναω πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων
8 και εποίησεν τραπεζας δεκα και εθηκεν εν τω ναω πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ ευωνυμων και εποίησεν φιαλας χρυσας εκατον
9 και εποίησεν την αυλην των ιερων και την αυλην την μεγαλην και θυρας τη αυλη και θυρωματα αυτων κατακεχαλκωμενα χαλκω
10 και την θαλασσαν εθηκεν απο γωνιας του οικου εκ δεξιων ως προς ανατολας κατεναντι
11 και εποίησεν χιραμ τας κρεαγρας και τα πυρεια και την εσαχαραν του θυσιαστηριου και παντα τα σκευη αυτου και συνετελεσεν χιραμ ποιησαι πασαν την εργασιαν ην εποίησεν σαλωμων τω βασιλει εν οικω του θεου
12 στυλους δυο και επ' αυτων γωλαθ τη χωθαρεθ επι των κεφαλων των στυλων δυο και δικτυα δυο συγκαλυψαι τας κεφαλαις των χωθαρεθ α εστιν επι των κεφαλων των στυλων
13 και κωδωνας χρυσους τετρακοσιους εις τα δυο δικτυα και δυο γενη ροισκων εν τω δικτυω τω ενι του συγκαλυψαι τας δυο γωλαθ των χωθαρεθ α εστιν επανω των στυλων
14 και τας μεχωνωθ εποίησεν δεκα και τους λουτηρας εποίησεν επι των μεχωνωθ
15 και την θαλασσαν μιαν και τους μοσχους τους δωδεκα υποκατω αυτης
16 και τους ποδιστηρας και τους αναλημπτηρας και τους λεβητας και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη αυτων α εποίησεν χιραμ και ανηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων εν οικω κυριου χαλκου καθαρου
17 εν τω περιχωρω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει της γης εν οικω σοκχωθ και ανα μεσον σιρδαθα
18 και εποίησεν σαλωμων παντα τα σκευη ταυτα εις πληθος σφοδρα οτι ουκ εξελιπεν ολκη του χαλκου
19 και εποίησεν σαλωμων παντα τα σκευη οικου κυριου και το θυσιαστηριον το χρυσον και τας τραπεζας και επ' αυτων αρτοι προθεσεως
20 και τας λυχνιαις και τους λυχνους του φωτος κατα το κριμα και κατα προσωπον του δαβιρ χρυσιου καθαρου
21 και λαβιδες αυτων και οι λυχνοι αυτων και τας φιαλας και τας θυισκας και τα πυρεια χρυσιου καθαρου
22 και η θυρα του οικου η εσωτερα εις τα αγια των αγιων εις τας θυρας του οικου του ναου χρυσας
1 και συνετελεσθη πασα η εργασια ην εποίησεν σαλωμων εν οικω κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις θησαυρον οικου κυριου
2 τοτε εξεκκλησιασεν σαλωμων τους πρεσβυτερους ισραηλ και παντας τους αρχοντας των φυλων τους ηγουμενους πατριων υιων ισραηλ εις ιερουσαλημ του ανενεγκαι κιβωτον διαθηκης κυριου εκ πολεως δαυιδ αυτη σιων

3 και εξεκκλησιασθησαν προς τον βασιλευα πας ανηρ ισραηλ εν τη εορτη ουτος ο μην εβδομος
4 και ηλθον παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ και ελαβον παντες οι λευιται την κιβωτον
5 και ανηνεγκαν την κιβωτον και την σκηνην του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τη σκηνη και ανηνεγκαν αυτην οι ιερεις και οι λευιται
6 και ο βασιλευς σαλωμων και πασα συναγωγή ισραηλ και οι φοβουμενοι και οι επισυνηγμενοι αυτων εμπροσθεν της κιβωτου θυοντες μοσχους και προβατα οι ουκ αριθμηθησονται και οι ου λογισθησονται απο του πληθους
7 και εισηνεγκαν οι ιερεις την κιβωτον διαθηκης κυριου εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οικου εις τα αγια των αγιων υποκατω των πτερυγων των χερουβιν
8 και ην τα χερουβιν διαπεπετακοτα τας πτερυγας αυτων επι τον τοπον της κιβωτου και συνεκαλυπτεν τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τους αναφορεις αυτης επανωθεν
9 και υπερευχον οι αναφορεις και εβλεποντο αι κεφαλαι των αναφορων εκ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ ουκ εβλεποντο εξω και ησαν εκει εως της ημερας ταυτης
10 ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες ας εθηκεν μουσης εν χωρηβ α διεθετο κυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εξελθειν αυτους εκ γης αιγυπτου
11 και εγενετο εν τω εξελθειν τους ιερεις εκ των αγιων οτι παντες οι ιερεις οι ευρεθεντες ηγιασθησαν ουκ ησαν διατεταγμενοι κατ' εφημεριαν
12 και οι λευιται οι ψαλτωδοι παντες τοις υιοις ασαφ τω αιμαν τω ιδιθουν και τοις υιοις αυτων και τοις αδελφοις αυτων των ενδεδυμενων στολας βυσσινας εν κυμβαισι και εν ναβλαις και εν κινυραις εστηκοτες κατεναντι του θυσιαστηριου και μετ' αυτων ιερεις εκατον εικοσι σαλπίζοντες ταις σαλπιγξιν
13 και εγενετο μια φωνη εν τω σαλπίζειν και εν τω ψαλτωδειν και εν τω αναφωνειν φωνη μια του εξομολογισθαι και αινειν τω κυριω και ως υψωσαν φωνην εν σαλπιγξιν και εν κυμβαισι και εν οργανοις των ωδων και ελεγον εξομολογισθε τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ο οικος ενεπλησθη νεφελης δοξης κυριου
14 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις του στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης οτι ενεπλησεν δοξα κυριου τον οικον του θεου
1 τότε ειπεν σαλωμων κυριος ειπεν του κατασκηνωσαι εν γνοφω
2 και εγω ωκοδομηκα οικον τω ονοματι σου αγιον σοι και ετοιμον του κατασκηνωσαι εις τους αιωνας
3 και επεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν την πασαν εκκλησιαν ισραηλ και πασα εκκλησια ισραηλ παρειστηκει
4 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος ελαλησεν εν στοματι αυτου προς δαυιδ τον πατερα μου και εν χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων
5 απο της ημερας ης ανηγαγον τον λαον μου εκ γης αιγυπτου ουκ εξελεξαμην εν πολει απο πασων φυλων ισραηλ του οικοδομησαι οικον του ειναι ονομα μου εκει και ουκ εξελεξαμην εν ανδρι του ειναι εις ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ
6 και εξελεξαμην εν ιερουσαλημ γενεσθαι το ονομα μου εκει και εξελεξαμην εν δαυιδ ωστε ειναι επανω του λαου μου ισραηλ
7 και εγενετο επι καρδιαν δαυιδ του πατρος μου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ
8 και ειπεν κυριος προς δαυιδ πατερα μου διοτι εγενετο επι καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι μου καλωσ εποησας οτι εγενετο επι καρδιαν σου
9 πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον οτι ο υιος σου ος εξελευσεται εκ της οσφυος σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου
10 και ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν και εγενηθην αντι δαυιδ πατρος μου και εκαθισα επι τον θρονον ισραηλ καθως ελαλησεν κυριος και ωκοδομησα τον οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ
11 και εθηκα εκει την κιβωτον εν η εκει διαθηκη κυριου ην διεθετο τω ισραηλ
12 και εστη κατεναντι του θυσιαστηριου κυριου εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου
13 οτι εποησεν σαλωμων βασιν χαλκην και εθηκεν αυτην εν μεσω της αυλης του ιερου πεντε πηχων το μηκος αυτης και πεντε πηχεων το ευρος αυτης και τριων πηχεων το υψος αυτης και εστη επ' αυτης και επεσεν επι τα γονατα εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον
14 και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ουκ εστιν ομοιος σοι θεος εν ουρανω και επι της γης φυλασσων την διαθηκην και το ελεος τοις παισιν σου τοις πορευομενοις εναντιον σου εν ολη καρδια
15 α φυλαξας τω παιδι σου δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων και ελαλησας εν στοματι σου και εν χερσιν σου επληρωσας ως η ημερα αυτη
16 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ φυλαξον τω παιδι σου τω δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων ουκ εκλειψει σοι ανηρ απο προσωπου μου καθημενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν φυλαξωσιν οι υιοι σου την οδον αυτων του πορευεσθαι εν τω νομω μου ως επορευθης εναντιον μου

- 17 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ρημα σου ο ελαλησας τω παιδι σου τω δαυιδ
- 18 οτι ει αληθως κατοικησει θεος μετα ανθρωπων επι της γης ει ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ουκ αρκεσουσιν σοι και τις ο οικος ουτος ον ωκοδομησα
- 19 και επιβλεψη επι την προσευχην παιδος σου και επι την δεησιν μου κυριε ο θεος του επακουσαι της δεησεως και της προσευχης ης ο παις σου προσευχεται εναντιον σου σημερον
- 20 του ειναι οφθαλμους σου ανεωγμενους επι τον οικον τουτον ημερας και νυκτος εις τον τοπον τουτον ον ειπας επικληθηναι το ονομα σου εκει του ακουσαι της προσευχης ης ο παις σου προσευχεται εις τον τοπον τουτον
- 21 και ακουση της δεησεως του παιδος σου και λαου σου ισραηλ α αν προσευζωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπω της κατοικησεως σου εκ του ουρανου και ακουση και ιλεως εση
- 22 εαν αμαρτη ανηρ τω πλησιον αυτου και λαβη επ' αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθη και αρασηται κατεναντι του θυσιαστηριου εν τω οικω τουτω
- 23 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ποιησεις και κρινεις τους δουλους σου του αποδουναι τω ανομω και αποδουναι οδους αυτου εις κεφαλην αυτου του δικαιωσαι δικαιον του αποδουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου
- 24 και εαν θραυσθη ο λαος σου ισραηλ κατεναντι του εχθρου εαν αμαρτωσιν σοι και επιστρεψωσιν και εξομολογησονται τω ονοματι σου και προσευζωνται και δεηθωσιν εναντιον σου εν τω οικω τουτω
- 25 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιας λαου σου ισραηλ και αποστρεψεις αυτους εις την γην ην εδωκας αυτοις και τοις πατρασιν αυτων
- 26 εν τω συσχεθηναι τον ουρανον και μη γενεσθαι υετον οτι αμαρτησονται σοι και προσευζονται εις τον τοπον τουτον και αινεσουσιν το ονομα σου και απο των αμαρτιων αυτων επιστρεψουσιν οτι ταπεινωσεις αυτους
- 27 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιας των παιδων σου και του λαου σου ισραηλ οτι δηλωσεις αυτοις την οδον την αγαθην εν η πορευονται εν αυτη και δωσεις υετον επι την γην σου ην εδωκας τω λαω σου εις κληρονομιαν
- 28 λιμος εαν γενηται επι της γης θανατος εαν γενηται ανεμοφορια και ικτερος ακρις και βρουχος εαν γενηται εαν θλιψη αυτον ο εχθρος κατεναντι των πολεων αυτων κατα πασαν πληγην και παν πονον
- 29 και πασα προσευχη και πασα δεησις η εαν γενηται παντι ανθρωπω και παντι λαω σου ισραηλ εαν γνω ανθρωπος την αφην αυτου και την μαλακιαν αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον
- 30 και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ιλαση και δωσεις ανδρι κατα τας οδους αυτου ως αν γνως την καρδιαν αυτου οτι μονος γινωσκεις την καρδιαν υιων ανθρωπων
- 31 οπως φοβονται τας οδους σου πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι προσωπου της γης ης εδωκας τοις πατρασιν ημων
- 32 και πας αλλοτριος ος ουκ εκ του λαου σου ισραηλ εστιν αυτος και ελθη εκ γης μακροθεν δια το ονομα σου το μεγα και την χειρα σου την κραταιαν και τον βραχιονα σου τον υψηλον και ελθωσιν και προσευζωνται εις τον τοπον τουτον
- 33 και εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ποιησεις κατα παντα οσα εαν επικαλεσηται σε ο αλλοτριος οπως γνωσιν παντες οι λαοι της γης το ονομα σου και του φοβεισθαι σε ως ο λαος σου ισραηλ και του γνωναι οτι επικεκληται το ονομα σου επι τον οικον τουτον ον ωκοδομησα
- 34 εαν δε εξελθη ο λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν οδω η αποστειλεις αυτους και προσευζωνται προς σε κατα την οδον της πολεως ταυτης ην εξελεξω εν αυτη και οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου
- 35 και ακουση εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιησεις το δικαιομα αυτων
- 36 οτι αμαρτησονται σοι οτι ουκ εσαι ανθρωπος ος ουχ αμαρτησεται και παταξεις αυτους και παραδωσεις αυτους κατα προσωπον εχθρων και αιχμαλωτευσουσιν οι αιχμαλωτες υοντες αυτους εις γην εχθρων εις γην μακραν η εγγυς
- 37 και επιστρεψωσιν καρδιαν αυτων εν τη γη αυτων ου μετηχθησαν εκει και γε επιστρεψωσιν και δεηθωσιν σου εν τη αιχμαλωσια αυτων λεγοντες ημαρτομεν ηδικησαμεν ηνομησαμεν
- 38 και επιστρεψωσιν προς σε εν ολη καρδια και εν ολη ψυχη αυτων εν γη αιχμαλωτευσαντων αυτους και προσευζωνται οδον γης αυτων ης εδωκας τοις πατρασιν αυτων και της πολεως ης εξελεξω και του οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου

39 και ακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου της προσευχης αυτων και της δεησεως αυτων και ποιησεις κριματα και ιλεως εση τω λαω τω αμαρτοντι σοι
40 νυν κυριε εστωσαν δη οι οφθαλμοι σου ανεωγμενοι και τα ωτα σου επηκοα εις την δεησιν του τοπου τουτου
41 και νυν αναστηθι κυριε ο θεος εις την καταπαυσιν σου συ και η κιβωτος της ισχυος σου οι ιερεις σου κυριε ο θεος ενδυσαιντο σωτηριαν και οι υιοι σου ευφρανθητωσαν εν αγαθοις
42 κυριε ο θεος μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου μνησθητι τα ελεη δαυιδ του δουλου σου
1 και ως συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος και το πυρ κατεβη εκ του ουρανου και κατεφαγεν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας και δοξα κυριου επλησεν τον οικον
2 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις εισελθειν εις τον οικον κυριου εν τω καιρω εκεινω οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον
3 και παντες οι υιοι ισραηλ εωρων καταβαινον το πυρ και η δοξα κυριου επι τον οικον και επεσον επι προσωπον επι την γην επι το λιθοστρωτον και προσεκυνησαν και ηνουν τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
4 και ο βασιλευς και πας ο λαος θυοντες θυματα εναντι κυριου
5 και εθυσιασεν σαλωμων την θυσιαν μοσχων εικοσι και δυο χιλιαδας και βοσκηματων εκατον και εικοσι χιλιαδας και ενεκαινισεν τον οικον του θεου ο βασιλευς και πας ο λαος
6 και οι ιερεις επι τας φυλακας αυτων εστηκοτες και οι λευιται εν οργανοις ωδων κυριου του δαυιδ του βασιλεως του εξομολογισθαι εναντι κυριου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εν υμνοις δαυιδ δια χειρος αυτων και οι ιερεις σαλπίζοντες ταις σαλπιγξιν εναντιον αυτων και πας ισραηλ εστηκως
7 και ηγιασεν σαλωμων το μεσον της αυλης της εν οικω κυριου οτι εποιησεν εκει τα ολοκαυτωματα και τα στεατα των σωτηριων οτι το θυσιαστηριον το χαλκουν ο εποιησεν σαλωμων ουκ εξεποιει δεξασθαι τα ολοκαυτωματα και τα μανασα και τα στεατα
8 και εποιησεν σαλωμων την εορτην εν τω καιρω εκεινω επτα ημεραις και πας ισραηλ μετ' αυτου εκκλησια μεγαλη σφοδρα απο εισοδου αιμαθ και εως χειμαρρου αιγυπτου
9 και εποιησεν εν τη ημερα τη ογδοη εξοδιον οτι εγκαινισμον του θυσιαστηριου εποιησεν επτα ημερας εορτην
10 και εν τη τριτη και εικοστη του μηνος του εβδομου απεστειλεν τον λαον εις τα σκηνωματα αυτων ευφραινομενους και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις οις εποιησεν κυριος τω δαυιδ και τω σαλωμων και τω ισραηλ λαω αυτου
11 και συνετελεσεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντα οσα ηθελησεν εν τη ψυχη σαλωμων του ποιησαι εν οικω κυριου και εν οικω αυτου ευδοθη η
12 και ωφθη ο θεος τω σαλωμων την νυκτα και ειπεν αυτω ηκουσα της προσευχης σου και εξελεξαμην εν τω τοπω τουτω εμαυτω εις οικον θυσιας
13 εαν συσχω τον ουρανον και μη γενηται υετος και εαν εντειλωμαι τη ακριδι καταφαγειν το ξυλον και εαν αποστειλω θανατον εν τω λαω μου
14 και εαν εντραπη ο λαος μου εφ' ους το ονομα μου επικεκληται επ' αυτους και προσευξονται και ζητησωσιν το προσωπον μου και αποστρεψωσιν απο των οδων αυτων των πονηρων και εγω εισακουσομαι εκ του ουρανου και ιλεως εσομαι ταις αμαρτιας αυτων και ιασομαι την γην αυτων
15 νυν οι οφθαλμοι μου εσονται ανεωγμενοι και τα ωτα μου επηκοα τη προσευχη του τοπου τουτου
16 και νυν εξελεξαμην και ηγιακα τον οικον τουτον του ειναι ονομα μου εκει εως αιωνος και εσονται οι οφθαλμοι μου και η καρδια μου εκει πασας τας ημερας
17 και συ εαν πορευθης εναντιον μου ως δαυιδ ο πατηρ σου και ποιησης κατα παντα α εντειλαμην σοι και τα προσταγματα μου και τα κριματα μου φυλαξη
18 και αναστησω τον θρονον της βασιλειας σου ως διεθεμην δαυιδ τω πατρι σου λεγων ουκ εξαρθησεται σοι ανηρ ηγουμενος εν ισραηλ
19 και εαν αποστρεψητε υμεις και εγκαταλιπητε τα προσταγματα μου και τας εντολας μου ας εδωκα εναντιον υμων και πορευθητε και λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις
20 και εξαρω υμας απο της γης ης εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον ον ηγιασα τω ονοματι μου αποστρεψω εκ προσωπου μου και δωσω αυτον εις παραβολην και εις διηγημα εν πασιν τοις εθνεσιν
21 και ο οικος ουτος ο υψηλος πας ο διαπορευομενος αυτον εκστησεται και ερει χαριν τινος εποιησεν κυριος τη γη ταυτη και τω οικω τουτω
22 και ερουσιν διοτι εγκατελιπον κυριον τον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτους εκ γης αιγυπτου και αντελαβοντο θεον ετερον και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν επ' αυτους πασαν την κακιαν ταυτην

1 και εγενετο μετα εικοσι ετη εν οϊς ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου
2 και τας πολεις ας εδωκεν χιραμ τω σαλωμων ωκοδομησεν αυτας σαλωμων και κατοκισεν εκει τους υιους ισραηλ
3 και ηλθεν σαλωμων εις αιμαθ σωβα και κατισχυσεν αυτην
4 και ωκοδομησεν την θεδμορ εν τη ερημω και πασας τας πολεις τας οχυρας ας ωκοδομησεν εν ημαθ
5 και ωκοδομησεν την βαιθωρων την ανω και την βαιθωρων την κατω πολεις οχυρας τειχη πυλαι και μογλοι
6 και την βααλαθ και πασας τας πολεις τας οχυρας αι ησαν τω σαλωμων και πασας τας πολεις των αρματων και τας πολεις των ιππεων και οσα επεθυμησεν σαλωμων κατα τη ν επιθυμιαν του οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν τω λιβανω και εν παση τη βασιλεια αυτου
7 πας ο λαος ο καταλειφθεις απο του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του ευαιου και του ιβουσαιου οι ουκ εισιν εκ του ισραηλ
8 ησαν εκ των υιων αυτων των καταλειφθεντων μετ' αυτους εν τη γη ους ουκ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ και ανηγαγεν αυτους σαλωμων εις φορον εως της ημερας ταυτης
9 και εκ των υιων ισραηλ ουκ εδωκεν σαλωμων εις παιδας τη βασιλεια αυτου οτι αυτοι ανδρες πολεμισται και αρχοντες και δυνατοι και αρχοντες αρματων και ιππεων
10 και ουτοι αρχοντες των προστατων βασιλεως σαλωμων πεντηκοντα και διακοσιοι εργοδιωκτουντες εν τω λαω
11 και την θυγατερα φαρωα σαλωμων ανηγαγεν εκ πολεως δαυιδ εις τον οικον ον ωκοδομησεν αυτη οτι ειπεν ου κατοικησει η γυνη μου εν πολει δαυιδ του βασιλεως ισραηλ οτι αγιος εστιν ου εισηλθεν εκει κιβωτος κυριου
12 τοτε ανηνεγκεν σαλωμων ολοκαυτωματα τω κυριω επι το θυσιαστηριον ο ωκοδομησεν απεναντι του ναου
13 και κατα τον λογον ημερας εν ημερα του αναφερειν κατα τας εντολας μουση εν τοις σαββατοις και εν τοις μηνσιν και εν ταις εορταις τρεις καιρους του ενιαυτου εν τη εορτη των αζμων και εν τη εορτη των εβδομαδων και εν τη εορτη των σκηνων
14 και εστησεν κατα την κρισιν δαυιδ τας διαιρεσεις των ιερεων κατα τας λειτουργιας αυτων και οι λευιται επι τας φυλακας αυτων του αινειν και λειτουργειν κατεναντι των ιερεων κατα τον λογον ημερας εν τη ημερα και οι πυλωροι κατα τας διαιρεσεις αυτων εις πυλην και πυλην οτι ουτως εντολαι δαυιδ ανθρωπου του θεου
15 ου παρηλθον τας εντολας του βασιλεως περι των ιερεων και των λευιτων εις παντα λογον και εις τους θησαυρους
16 και ητοιμασθη πασα η εργασια αφ' ης ημερας εθεμελιωθη εως ου ετελειωσεν σαλωμων τον οικον κυριου
17 τοτε ωχετο σαλωμων εις γασιονγαβερ και εις την αιλαθ την παραθαλασσιαν εν γη ιδουμια
18 και απεστειλεν χιραμ εν χειρι παιδων αυτου πλοια και παιδας ειδοτας θαλασσαν και ωχοντο μετα των παιδων σαλωμων εις σωφيرا και ελαβον εκειθεν τετρακοσια και πεντηκοντα ταλαντα χρυσιου και ηλθον προς τον βασιλεα σαλωμων
1 και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και ηλθεν του πειρασαι σαλωμων εν αινιγμασιν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουμεναι αρωματα και χρυσιον εις πληθος και λιθον τιμιον και ηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν προς αυτον παντα οσα εν τη ψυχη αυτης
2 και ανηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης και ου παρηλθεν λογος απο σαλωμων ον ουκ απηγγειλεν αυτη
3 και ειδεν βασιλισσα σαβα την σοφιαν σαλωμων και τον οικον ον ωκοδομησεν
4 και τα βρωματα των τραπεζων και καθεδραν παιδων αυτου και στασιν λειτουργων αυτου και ιματισμον αυτων και οινοχοους αυτου και στολισμον αυτων και τα ολοκαυτωματα α ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ εαυτης εγενετο
5 και ειπεν προς τον βασιλεα αληθινος ο λογος ον ηκουσα εν τη γη μου περι των λογων σου και περι της σοφιας σου
6 και ουκ επιστευσα τοις λογοις εως ου ηλθον και ειδον οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ απηγγελη μοι ημισυ του πληθους της σοφιας σου προσεθηκας επι την ακοην ην ηκουσα
7 μακαριοι οι ανδρες μακαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηκοτες σοι δια παντος και ακουουσιν σοφιαν σου
8 εστω κυριος ο θεος σου ηυλογημενος ος ηθελησεν σοι του δουναι σε επι θρονον αυτου εις βασιλεια τω κυριω θεω σου εν τω αγαπησαι κυριον τον θεον σου τον ισραηλ του στησαι αυτον εις αιωνα και εδωκεν σε επ' αυτους εις βασιλεια του ποιησαι κριμα και δικαιοσυνην
9 και εδωκεν τω βασιλει εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και αρωματα εις πληθος πολυ και λιθον τιμιον και ουκ ην κατα τα αρωματα εκεινα α εδωκεν βασιλισσα σαβα τω βασιλει σαλωμων

- 10 και οι παιδες σαλωμων και οι παιδες χιραμ εφερον χρυσιον τω σαλωμων εκ σουφιρ και ξυλα πευκινα και λιθον τιμιον
- 11 και εποησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα πευκινα αναβασεις τω οικω κυριου και τω οικω του βασιλεως και κιθαραι και ναβλας τοις ωδοις και ουκ ωφθησαν τοιαυτα εμπροσθεν εν γη ιουδα
- 12 και ο βασιλευς σαλωμων εδωκεν τη βασιλισση σαβα παντα τα θεληματα αυτης α ητησεν εκτος παντων ων ηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων και απεστρεψεν εις την γην αυτης
- 13 και ην ο σταθμος του χρυσιου του ενεχθεντος τω σαλωμων εν ενιαυτω ενι εξακοσια εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου
- 14 πλην των ανδρων των υποτεταγμενων και των εμπορευομενων ων εφερον και παντων των βασιλεων της αραβιας και σατραπων της γης εφερον χρυσιον και αργυριον τω βασιλει σαλωμων
- 15 και εποησεν ο βασιλευς σαλωμων διακοσιους θυρεους χρυσους ελατους εξακοσιοι χρυσοι καθαροι τω ενι θυρεω εξακοσιοι χρυσοι επησαν επι τον ενα θυρεον
- 16 και τριακοσιασ ασπιδας ελατας χρυσασ τριακοσιων χρυσων ανεφερετο επι την ασπιδα εκαστην και εδωκεν αυτας ο βασιλευς εν οικω δρυμου του λιβανου
- 17 και εποησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον οδοντων μεγαν και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοκιμω
- 18 και εξ αναβαθμοι τω θρονω ενδεδεμενοι χρυσιω και αγκωνες ενθεν και ενθεν επι του θρονου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τους αγκωνας
- 19 και δωδεκα λεοντες εστηκοτες εκει επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ουκ εγενηθη ουτως εν παση βασιλεια
- 20 και παντα τα σκευη του βασιλεως σαλωμων χρυσιου και παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω κατελιημενα ουκ ην αργυριον λογιζομενον εν ημεραισ σαλωμων εις ουθεν
- 21 οτι ναυς τω βασιλει επορευετο εις θαρσις μετα των παιδων χιραμ απαξ δια τριων ετων ηρχετο πλοια εκ θαρσις τω βασιλει γεμοντα χρυσιου και αργυριου και οδοντων ελεφαντινων και πιθηκων
- 22 και εμεγαλυνθη σαλωμων υπερ παντας τους βασιλεις και πλουτω και σοφια
- 23 και παντες οι βασιλεις της γης εξητουν το προσωπον σαλωμων ακουσαι της σοφιας αυτου ης εδωκεν ο θεος εν καρδια αυτου
- 24 και αυτοι εφερον εκαστος τα δωρα αυτου σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και ιματισμον στακτην και ηδυσματα ιππουσ και ημιονουσ το κατ' ενιαυτον ενιαυτον
- 25 και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και εθετο αυτουσ εν πολεσιν των αρματων και μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ
- 26 και ην ηγουμενοσ παντων των βασιλεων απο του ποταμου και εωσ γης αλλοφυλων και εωσ οριου αιγυπτου
- 27 και εδωκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ωσ λιθουσ και τασ κεδρουσ ωσ συκαμινουσ τασ εν τη πεδινη εις πληθοσ
- 28 και η εξοδοσ των ιππων εξ αιγυπτου τω σαλωμων και εκ πασης της γης
- 29 και οι καταλοιποι λογοι σαλωμων οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι επι των λογων ναθαν του προφητου και επι των λογων αχια του σηλωνιτου και εν ταισ ορασεσιν ιωηλ του ορωντοσ περι ιεροβοαμ υιου ναβατ
- 30 και εβασιλευσεν σαλωμων ο βασιλευς επι παντα ισραηλ τεσσαρακοντα ετη
- 31 και εκοιμηθη σαλωμων και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατροσ αυτου και εβασιλευσεν ροβοαμ υιοσ αυτου αντ' αυτου
- 1 και ηλθεν ροβοαμ εις συχημ οτι εις συχημ ηρχετο πασ ισραηλ βασιλευσαι αυτον
- 2 και εγενετο ωσ ηκουσεν ιεροβοαμ υιοσ ναβατ και αυτοσ εν αιγυπτω ωσ εφυγεν απο προσωπου σαλωμων του βασιλεωσ και κατωκησεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω και απεστρεψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου
- 3 και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον και ηλθεν ιεροβοαμ και πασα η εκκλησια ισραηλ προς ροβοαμ λεγοντεσ
- 4 ο πατηρ σου εσκληρυνεν τον ζυγον ημων και νυν αφεσ απο της δουλειασ του πατροσ σου της σκληρασ και απο του ζυγου αυτου του βαρεοσ ου εδωκεν εφ' ημασ και δουλευσομ εν σοι
- 5 και ειπεν αυτοισ πορευεσθε εωσ τριων ημερων και ερχεσθε προς με και απηλθεν ο λαοσ

6 και συνηγαγεν ο βασιλευς ροβοαμ τους πρεσβυτερους τους εστηκοτας εναντιον σαλωμων του πατρος αυτου εν τω ζην αυτον λεγων πως υμεις βουλευεσθε του αποκριθηναι τω λαω τουτω λογον

7 και ελαλησαν αυτω λεγοντες εαν εν τη σημερον γενη εις αγαθον τω λαω τουτω και ευδοκτησης και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι παιδες πασας τας ημερας

8 και κατελιπεν την βουλην των πρεσβυτερων οι συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριων των συνεκτραφεντων μετ' αυτου των εστηκοτων εναντιον αυτου

9 και ειπεν αυτοις τι υμεις βουλευεσθε και αποκριθησομαι λογον τω λαω τουτω οι ελαλησαν προς με λεγοντες ανες απο του ζυγου ου εδωκεν ο πατηρ σου εφ' ημας

10 και ελαλησαν αυτω τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ' αυτου ουτως λαλησεις τω λαω τω λαλησαντι προς σε λεγων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον ζυγον ημων και συ αφες αφ' ημων ουτως ερεις ο μικρος δακτυλος μου παχυτερος της οσφους του πατρος μου

11 και νυν ο πατηρ μου παιδευσεν υμας ζυγω βαρει και εγω προσθησω επι τον ζυγον υμων ο πατηρ μου παιδευσεν υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις

12 και ηλθεν ιεροβοαμ και πας ο λαος προς ροβοαμ τη ημερα τη τριτη ως ελαλησεν ο βασιλευς λεγων επιστρεψατε προς με τη ημερα τη τριτη

13 και απεκριθη ο βασιλευς σκληρα και εγκατελιπεν ο βασιλευς ροβοαμ την βουλην των πρεσβυτερων

14 και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των νεωτερων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον ζυγον υμων και εγω προσθησω επ' αυτον ο πατηρ μου παιδευσεν υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις

15 και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφη παρα του θεου λεγων ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιο υ ναβατ

16 και παντος ισραηλ οτι ουκ ηκουσεν ο βασιλευς αυτων και απεκριθη ο λαος προς τον βασιλευα λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και κληρονομια εν υιο ιεσσαι εις τα σκηνωματα σου ισραηλ νυν βλεπε τον οικον σου δαυιδ και επορευθη πας ισραηλ εις τα σκηνωματα αυτου

17 και ανδρες ισραηλ οι κατοικουντες εν πολεσιν ιουδα και εβασιλευσεν επ' αυτων ροβοαμ

18 και απεστειλεν ο βασιλευς ροβοαμ τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον οι υιοι ισραηλ λιθοις και απεθανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εσπευσεν του αναβηνα ι εις το αρμα του φυγειν εις ιερουσαλημ

19 και ηθετησεν ισραηλ εν τω οικω δαυιδ εως της ημερας ταυτης

1 και ηλθεν ροβοαμ εις ιερουσαλημ και εξεκκλησιασεν τον ιουδαν και βενιαμιν εκατον ογδοηκοντα χιλιαδας νεανισκων ποιουντων πολεμον και επολεμει προς ισραηλ του επιστρεψαι την βασιλειαν τω ροβοαμ

2 και εγενετο λογος κυριου προς σαμιαν ανθρωπον του θεου λεγων

3 ειπον προς ροβοαμ τον του σαλωμων και προς παντα ιουδαν και βενιαμιν λεγων

4 ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε και ου πολεμησετε προς τους αδελφους υμων αποστρεφετε εκαστος εις τον οικον αυτου οτι παρ' εμου εγενετο το ρημα τουτο και επηκουσαν του λογου κυριου και απεστραφησαν του μη πορευθηναι επι ιεροβοαμ

5 και κατωκησεν ροβοαμ εις ιερουσαλημ και ωκοδομησεν πολεις τειχηρεις εν τη ιουδαια

6 και ωκοδομησεν την βαιθλεεμ και την αιταμ και την θεκωε

7 και την βαιθσουρα και την σοκχωθ και την οδολλαμ

8 και την γεθ και την μαρισαν και την ζιφ

9 και την αδωραμ και την λαχις και την αζηκα

10 και την σαρσα και την αιαλων και την χεβρων η εστιν του ιουδα και βενιαμιν πολεις τειχηρεις

11 και ωχυρωσεν αυτας τειχεσιν και εδωκεν εν αυταις ηγουμενους και παραθεσεις βρωματων ελαιον και οινον

12 κατα πολιν και κατα πολιν θυρεους και δορατα και κατισχυσεν αυτας εις πληθος σφοδρα και ησαν αυτω ιουδα και βενιαμιν

13 και οι ιερεις και οι λευιται οι ησαν εν παντι ισραηλ συνηχθησαν προς αυτον εκ παντων των οριων

- 14 **οτι εγκατελιπον οι λευιται τα σκηνωματα της κατασχεσεως αυτων και επορευθησαν προς ιουδαν εις ιερουσαλημ οτι εξεβαλεν αυτους ιεροβοαμ και οι υιοι αυτου του μη λειτο υργειν κυριω**
- 15 **και κατεστησεν εαυτω ιερεις των υψηλων και τοις ειδωλοις και τοις ματαιοις και τοις μοσχοις α εποιησεν ιεροβοαμ**
- 16 **και εξεβαλεν αυτους απο φυλων ισραηλ οι εδωκαν καρδιαν αυτων του ζητησαι κυριον θεον ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ θυσαι κυριω θεω των πατερων αυτων**
- 17 **και κατισχυσαν την βασιλειαν ιουδα και κατισχυσαν ροβοαμ τον του σαλωμων εις ετη τρια οτι επορευθη εν ταις οδοις δαυιδ και σαλωμων ετη τρια**
- 18 **και ελαβεν εαυτω ροβοαμ γυναικα την μολλαθ θυγατερα ιεριμουθ υιου δαυιδ αβιαν θυγατερα ελιαβ του ιεσσα**
- 19 **και ετεκεν αυτω υιους τον ιαους και τον σαμαριαν και τον ρολλαμ**
- 20 **και μετα ταυτα ελαβεν εαυτω την μααχα θυγατερα αβεσσαλωμ και ετεκεν αυτω τον αβια και τον ιεθθι και τον ζιζα και τον εμμοθ**
- 21 **και ηγαπησεν ροβοαμ την μααχαν θυγατερα αβεσσαλωμ υπερ πασας τας γυναικας αυτου και τας παλλακας αυτου οτι γυναικας δεκα οκτω ειχεν και παλλακας τριακοντα και εγεννησεν υιους εικοσι οκτω και θυγατερας εξηκοντα**
- 22 **και κατεστησεν εις αρχοντα ροβοαμ τον αβια τον της μααχα εις ηγουμενον εν τοις αδελφοις αυτου οτι βασιλευσαι διενοειτο αυτον**
- 23 **και ηυξηθη παρα παντας τους υιους αυτου εν πασιν τοις οριοις ιουδα και βενιαμιν και εν ταις πολεσιν ταις οχυραις και εδωκεν αυταις τροφας πληθος πολυ και ητησατο πληθος γυναικων**
- 1 **και εγενετο ως ητοιμασθη η βασιλεια ροβοαμ και ως κατεκρατηθη εγκατελιπεν τας εντολας κυριου και πας ισραηλ μετ' αυτου**
- 2 **και εγενετο εν τω πεμπτω ετει της βασιλειας ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ οτι ημαρτον εναντιον κυριου**
- 3 **εν χιλιοις και διακοσιοις αρμασιν και εξηκοντα χιλιασιν ιπων και ουκ ην αριθμος του πληθους του ελθοντος μετ' αυτου εξ αιγυπτου λιβυες τρωγλοδυται και αιθιοπες**
- 4 **και κατεκρατησαν των πολεων των οχυρων αι ησαν εν ιουδα και ηλθεν εις ιερουσαλημ**
- 5 **και σαμιας ο προφητης ηλθεν προς ροβοαμ και προς τους αρχοντας ιουδα τους συναχθεντας εις ιερουσαλημ απο προσωπου σουσακιμ και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος υμεις εγκατελιπετε με καγω εγκαταλειψω υμας εν χειρι σουσακιμ**
- 6 **και ησχυθησαν οι αρχοντες ισραηλ και ο βασιλευς και ειπαν δικαιος ο κυριος**
- 7 **και εν τω ιδειν κυριον οτι ενετραπησαν και εγενετο λογος κυριου προς σαμιαν λεγων ενετραπησαν ου καταφθερω αυτους και δωσω αυτους ως μικρον εις σωτηριαν και ου μη σταζη ο θυμος μου εν ιερουσαλημ**
- 8 **οτι εσονται εις παιδας και γνωσονται την δουλειαν μου και την δουλειαν της βασιλειας της γης**
- 9 **και ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν τους θησαυρους τους εν οικω κυριου και τους θησαυρους τους εν οικω του βασιλεως τα παντα ελαβεν και ελαβεν τους θυρεους τους χρυσους ους εποιησεν σαλωμων**
- 10 **και εποιησεν ροβοαμ θυρεους χαλκου αντ' αυτων και κατεστησεν επ' αυτον σουσακιμ αρχοντας παρατρεχοντων τους φυλασσοντας τον πυλωνα του βασιλεως**
- 11 **και εγενετο εν τω εισελθειν τον βασιλεα εις οικον κυριου εισεπορευοντο οι φυλασσοντες και οι παρατρεχοντες και οι επιστρεφοντες εις απαντησιν των παρατρεχοντων**
- 12 **και εν τω εντραπηναι αυτον απεστραφη απ' αυτου οργη κυριου και ουκ εις καταφθοραν εις τελος και γαρ εν ιουδα ησαν λογοι αγαθοι**
- 13 **και κατισχυσεν ροβοαμ εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν και τεσσαρακοντα και ενος ετων ροβοαμ εν τω βασιλευσαι αυτον και επτακαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ εν τη πολει η εξελεξατο κυριος επονομασαι το ονομα αυτου εκει εκ πασων φυλων υιων ισραηλ και ονομα της μητρος αυτου νοομμα η αμμανιτις**
- 14 **και εποιησεν το πονηρον οτι ου κατευθυνεν την καρδιαν αυτου εκζητησαι τον κυριον**
- 15 **και λογοι ροβοαμ οι πρωτοι και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι εν τοις λογοις σαμια του προφητου και αδδω του ορωντος και πραξεις αυτου και επολεμει ροβοαμ τον ιεροβοαμ πασας τας ημερας**
- 16 **και απεθανεν ροβοαμ και εταφη μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβια υιος αυτου αντ' αυτου**
- 1 **εν τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας ιεροβοαμ εβασιλευσεν αβια επι ιουδαν**
- 2 **ετη τρια εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου μααχα θυγατηρ ουριηλ απο γαβαων και πολεμος ην ανα μεσον αβια και ανα μεσον ιεροβοαμ**

3 και παρεταξατο αβια τον πολεμον εν δυναμει πολεμισταις δυναμεως τετρακοσιας χιλιασιν ανδρων δυνατων και ιεροβοαμ παρεταξατο προς αυτον πολεμον εν οκτακοσιας χιλιασιν δυνατοι πολεμισται δυναμεως

4 και ανεστη αβια απο του ορους σομορων ο εστιν εν τω ορει εφραιμ και ειπεν ακουσατε ιεροβοαμ και πας ισραηλ

5 ουχ υμιν γνωνατι οτι κυριος ο θεος ισραηλ εδωκεν βασιλειαν επι τον ισραηλ εις τον αιωνα τω δαυιδ και τοις υιοις αυτου διαθηκην αλος

6 και ανεστη ιεροβοαμ ο του ναβατ ο παις σαλωμων του δαυιδ και απεστη απο του κυριου αυτου

7 και συνηχθησαν προς αυτον ανδρες λοιμοι υιοι παρανομοι και αντεστη προς ροβοαμ τον του σαλωμων και ροβοαμ ην νεωτερος και δειλος τη καρδια και ουκ αντεστη κατα προσωπον αυτου

8 και νυν λεγετε υμεις αντιστηναι κατα προσωπον βασιλειας κυριου δια χειρος υιων δαυιδ και υμεις πληθος πολυ και μεθ' υμων μοσχοι χρυσοι ους εποησεν υμιν ιεροβοαμ εις θεους

9 η ουκ εξεβαλετε τους ιερεις κυριου τους υιους ααρων και τους λευιτας και εποησατε εαυτοις ιερεις εκ του λαου της γης πας ο προσπορευομενος πληρωσαι τας χειρας εν μοσχω εκ βοων και κριοις επτα και εγινετο εις ιερεα τω μη οντι θεω

10 και ημεις κυριον τον θεον ημων ουκ εγκατελιπομεν και οι ιερεις αυτου λειτουργουσιν τω κυριω οι υιοι ααρων και οι λευιται εν ταις εφημεριας αυτων

11 θυμωσιν τω κυριω ολοκαυτωματα πρωι και δειλης και θυμιαμα συνθεσεως και προθεσεις αρτων επι της τραπεζης της καθαρης και η λυχνια η χρυση και οι λυχνοι της καυσεως αναψαι δειλης οτι φυλασσομεν ημεις τας φυλακας κυριου του θεου των πατερων ημων και υμεις εγκατελιπετε αυτον

12 και ιδου μεθ' ημων εν αρχη κυριος και οι ιερεις αυτου και αι σαλπιγγες της σημασιας του σημαινειν εφ' υμας οι υιοι του ισραηλ πολεμησετε προς κυριον θεον των πατερων ημων οτι ουκ ευδοθησεται υμιν

13 και ιεροβοαμ απεστρεψεν το ενεδρον ελθειν αυτων εκ των οπισθεν και εγενετο εμπροσθεν ιουδα και το ενεδρον εκ των οπισθεν

14 και απεστρεψεν ιουδας και ιδου αυτοις ο πολεμος εκ των εμπροσθεν και εκ των οπισθεν και εβοησαν προς κυριον και οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγγιν

15 και εβοησαν ανδρες ιουδα και εγενετο εν τω βοαν ανδρας ιουδα και κυριος επαταξεν τον ιεροβοαμ και τον ισραηλ εναντιον αβια και ιουδα

16 και εφυγον οι υιοι ισραηλ απο προσωπου ιουδα και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας αυτων

17 και επαταξεν εν αυτοις αβια και ο λαος αυτου πληγην μεγαλην και επεσον τραυματια απο ισραηλ πεντακοσιαι χιλιαδες ανδρες δυνατοι

18 και εταπεινωθησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη και κατισχυσαν οι υιοι ιουδα οτι ηλπισαν επι κυριον θεον των πατερων αυτων

19 και κατεδιωξεν αβια οπισω ιεροβοαμ και προκατελαβετο παρ' αυτου πολεις την βαιθηλ και τας κωμας αυτης και την ισανα και τας κωμας αυτης και την εφρων και τας κωμας αυτης

20 και ουκ εσχεν ισχυν ιεροβοαμ ετι πασας τας ημερας αβια και επαταξεν αυτον κυριος και ετελευτησεν

21 και κατισχυσεν αβια και ελαβεν εαυτω γυναικας δεκα τεσσαρας και εγεννησεν υιους εικοσι δυο και θυγατερας δεκα εξ

22 και οι λοιποι λογοι αβια και αι πραξεις αυτου και οι λογοι αυτου γεγραμμενοι επι βιβλιω του προφητου αδδω

23 και απεθανεν αβια μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ασα υιος αυτου αντ' αυτου εν ταις ημεραις ασα ησυχασεν η γη ιουδα ετη δεκα

1 και εποησεν το καλον και το ευθες ενωπιον κυριου θεου αυτου

2 και απεστησεν τα θυσιαστηρια των αλλοτριων και τα υψηλα και συνετριψεν τας στηλας και εξεκοψεν τα αλση

3 και ειπεν τω ιουδα εκζητησαι τον κυριον θεον των πατερων αυτων και ποιησαι τον νομον και τας εντολας

4 και απεστησεν απο πασων των πολεων ιουδα τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα και ειρηνευσεν

5 πολεις τειχηρεις εν γη ιουδα οτι ειρηνευσεν η γη και ουκ ην αυτω πολεμος εν τοις ετεσιν τουτοις οτι κατεπαυσεν αυτω κυριος

6 και ειπεν τω ιουδα οικοδομησωμεν τας πολεις ταυτας και ποιησωμεν τειχη και πυργους και πυλας και μοχλους εν ω της γης κυριευσομεν οτι καθως εξεζητησαμεν κυριον θεον ημων εξεζητησεν ημας και κατεπαυσεν ημας κυκλοθεν και ευδωσεν ημιν

7 και εγενετο τω ασα δυναμις οπλοφορων αιροντων θυρεους και δορατα εν γη ιουδα τριακοσαι χιλιαδες και εν γη βενιαμιν πελτασαι και τοξοται διακοσαι και πενηκοντα χιλιαδες παντες ουτοι πολεμισται δυναμεως

8 και εξηλθεν επ' αυτους ζαρε ο αιθιοψ εν δυναμει εν χιλιας χιλιασιν και αρμασιν τριακοσιοις και ηλθεν εως μαρισα

9 και εξηλθεν ασα εις συναντησιν αυτω και παρεταξατο πολεμον εν τη φαραγγι κατα βορραν μαρισης

10 και εβοησεν ασα προς κυριον θεον αυτου και ειπεν κυριε ουκ αδυνατει παρα σοι σωζειν εν πολλοις και εν ολιγοις κατισχυσον ημας κυριε ο θεος ημων οτι επι σοι πεποιθαμεν και επι τω ονοματι σου ηλθαμεν επι το πληθος το πολυ τουτου κυριε ο θεος ημων μη κατισχυσατω προς σε ανθρωπος

11 και επαταξεν κυριος τους αιθιοπας εναντιον ιουδα και εφυγον οι αιθιοπες

12 και κατεδιωξεν ασα και ο λαος αυτου εως γεδωρ και επεσον αιθιοπες ωστε μη ειναι εν αυτοις περιποιησιν οτι συνετριβησαν ενωπιον κυριου και εναντιον της δυναμεως αυτο υ και εσκυλευσαν σκυλα πολλα

13 και εξεκοψαν τας κωμας αυτων κυκλω γεδωρ οτι εγενηθη εκστασις κυριου επ' αυτους και εσκυλευσαν πασας τας πολεις αυτων οτι πολλα σκυλα εγενηθη αυτοις

14 και γε σκηνας κτησεων τους αμαζονεις εξεκοψαν και ελαβον προβατα πολλα και καμηλους και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ

1 και αζαριας υιος ωδηδ εγενετο επ' αυτον πνευμα κυριου

2 και εξηλθεν εις απαντησιν ασα και παντι ιουδα και βενιαμιν και ειπεν ακουσατε μου ασα και πας ιουδα και βενιαμιν κυριος μεθ' υμων εν τω ειναι υμας μετ' αυτου και εαν εκζητησητε αυτον ευρεθησεται υμιν και εαν εγκαταλιπητε αυτον εγκαταλειπει υμας

3 και ημεραι πολλαι τω ισραηλ εν ου θεω αληθινω και ουχ ιερεως υποδεικνυοντος και εν ου νομο

4 και επιστρεφει επι κυριον θεον ισραηλ και ευρεθησεται αυτοις

5 και εν εκεινω τω καιρω ουκ εστιν ειρηνη τω εκπορευομενω και τω εισπορευομενω οτι εκστασις κυριου επι παντας τους κατοικουντας τας χωρας

6 και πολεμησει εθνος προς εθνος και πολις προς πολιν οτι ο θεος εξεστησεν αυτους εν παση θλιψει

7 και υμεις ισχυσατε και μη εκλυεσθωσαν αι χειρες υμων οτι εστιν μισθος τη εργασια υμων

8 και εν τω ακουσαι τους λογους τουτους και την προφητειαν αδαδ του προφητου και κατισχυσεν και εξεβαλεν τα βδελυγματα απο πασης της γης ιουδα και βενιαμιν και απο των πολεων των κατεσχεν εν ορει εφραιμ και ενεκαινισεν το θυσιαστηριον κυριου ο ην εμπροσθεν του ναου κυριου

9 και εξεκλησιασεν τον ιουδαν και βενιαμιν και τους προσηλυτους τους παροικουντας μετ' αυτου απο εφραιμ και απο μανασση και απο συμεων οτι προσετεθησαν προς αυτον πολλοι του ισραηλ εν τω ιδειν αυτους οτι κυριος ο θεος αυτου μετ' αυτου

10 και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ εν τω μηνι τω τριτω εν τω πεντεκαιδεκατω ετει της βασιλειας ασα

11 και εθυσεν τω κυριω εν εκεινη τη ημερα απο των σκυλων των ηνεγκαν μοσχους επτακοσιους και προβατα επτακιςχιλια

12 και διηλθεν εν διαθηκη ζητησαι κυριον θεον των πατερων αυτων εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της ψυχης

13 και πας ος εαν μη εκζητηση κυριον θεον ισραηλ αποθανειται απο νεωτερου εως πρεσβυτερου απο ανδρος εως γυναικος

14 και ωμοσαν εν τω κυριω εν φωνη μεγαλη και εν σαλπιγξιν και εν κερατιναις

15 και ηφρανθησαν πας ιουδα περι του ορκου οτι εξ ολης της ψυχης ωμοσαν και εν παση θελησει εξητησαν αυτον και ευρεθη αυτοις και κατεπαυσεν αυτοις κυριος κυκλοθεν

16 και την μααχα την μητερα αυτου μετεστησεν του μη ειναι τη ασταρτη λειτουργουσαν και κατεκοψεν το ειδωλον και κατεκαυσεν εν χειμαρρω κεδρων

17 πλην τα υψηλα ουκ απεστησαν ετι υπηρχεν εν τω ισραηλ αλλ' η καρδια ασα εγενετο πληρης πασας τας ημερας αυτου

18 και εισηνεγκεν τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και τα αγια οικου κυριου του θεου αργυριον και χρυσιον και σκευη

19 και πολεμος ουκ ην μετ' αυτου εως του πεμπτου και τριακοστου ετους της βασιλειας ασα

1 και εν τω ογδοω και τριακοστω ετει της βασιλειας ασα ανεβη βαασα βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη δουναι εξοδον και εισοδον τω ασα βασιλει ιουδα

2 και ελαβεν ασα χρυσιον και αργυριον εκ θησαυρων οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν προς τον υιον του αδερ βασιλεως συριας τον κατοικουντα εν δαμασκω λεγων
3 διαθου διαθηκην ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον του πατρος μου και ανα μεσον του πατρος σου ιδου απεσταλκα σοι χρυσιον και αργυριον δευρο και διασκεδασον απ' εμου τον βαασα βασιλεα ισραηλ και απελθετω απ' εμου
4 και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους αρχοντας της δυναμεως αυτου επι τας πολεις ισραηλ και επαταξεν την ιων και την δαν και την αβελμειν και πασας τας περιχωρους νεφθαλι
5 και εγενετο εν τω ακουσαι βαασα απελιπεν του μηκετι οικοδομειν την ραμα και κατεπαυσεν το εργον αυτου
6 και ασα ο βασιλευς ελαβεν παντα τον ιουδαν και ελαβεν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α οικοδομησεν βαασα και οικοδομησεν εν αυτοις την γαβαε και την μασφα
7 και εν τω καιρω εκεινω ηλθεν ανανι ο προφητης προς ασα βασιλεα ιουδα και ειπεν αυτω εν τω πεποιθεναι σε επι βασιλεα συριας και μη πεποιθεναι σε επι κυριον θεον σου δι α τουτο εσωθη δυναμις συριας απο της χειρος σου
8 ουχ οι αιθιοπες και λιβυες ησαν εις δυναμιν πολλην εις θαρσος εις ιππεις εις πληθος σφοδρα και εν τω πεποιθεναι σε επι κυριον παρεδωκεν εις τας χειρας σου
9 οτι οι οφθαλμοι κυριου επιβλεπουσιν εν παση τη γη κατισχυσαι εν παση καρδια πληρει προς αυτον ηγνοηκας επι τουτω απο του νυν εσται μετα σου πολεμος
10 και εθυμωθη ασα τω προφητη και παρεθετο αυτον εις φυλακην οτι ωργισθη επι τουτω και ελυμνηατο ασα εν τω λαω εν τω καιρω εκεινω
11 και ιδου οι λογοι ασα οι πρωτοι και οι εσχατοι γεγραμμενοι εν βιβλιο βασιλεων ιουδα και ισραηλ
12 και εμαλακισθη ασα εν τω ενατω και τριακοστω ετει της βασιλειας αυτου τους ποδας εως σφοδρα εμαλακισθη και εν τη μαλακια αυτου ουκ εξητησεν κυριον αλλα τους ιατρους
13 και εκοιμηθη ασα μετα των πατερων αυτου και ετελευτησεν εν τω ενατω και τριακοστω ετει της βασιλειας αυτου
14 και εθαψαν αυτον εν τω μνηματι ω ωρυξεν εαυτω εν πολει δαυιδ και εκοιμισαν αυτον επι της κλινης και επλησαν αρωματων και γενη μυρων μυρεψων και εποιησαν αυτω εκφοραν μεγαλην εως σφοδρα
1 και εβασιλευσεν ιωσαφατ υιος αυτου αντ' αυτου και κατισχυσεν ιωσαφατ επι τον ισραηλ
2 και εδωκεν δυναμιν εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις και κατεστησεν ηγουμενους εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν εφραιμ ας προκατελαβετο ασα ο πατηρ αυτου
3 και εγενετο κυριος μετα ιωσαφατ οτι επορευθη εν οδοις του πατρος αυτου ταις πρωταις και ουκ εξεζητησεν τα ειδωλα
4 αλλα κυριον τον θεον του πατρος αυτου εξεζητησεν και εν ταις εντολαις του πατρος αυτου επορευθη και ουχ ως του ισραηλ τα εργα
5 και κατηυθυνεν κυριος την βασιλειαν εν χειρι αυτου και εδωκεν πας ιουδα δωρα τω ιωσαφατ και εγενετο αυτω πλουτος και δοξα πολλη
6 και υψωθη καρδια αυτου εν οδω κυριου και ετι εξηρεν τα υψηλα και τα αλση απο της γης ιουδα
7 και εν τω τριτω ετει της βασιλειας αυτου απεστειλεν τους ηγουμενους αυτου και τους υιους των δυνατων τον αβδιαν και ζαχαριαν και ναθανηλ και μιχαιαν διδασκειν εν πολεσιν ιουδα
8 και μετ' αυτων οι λευιται σαμουιας και ναθανιας και ζαβδιας και ασιηλ και σεμιραμωθ και ιωναθαν και αδωνιας και τωβιας οι λευιται και μετ' αυτων ελισαμα και ιωραμ οι ιερεις
9 και εδιδασκον εν ιουδα και μετ' αυτων βυβλος νομου κυριου και διηλθον εν ταις πολεσιν ιουδα και εδιδασκον τον λαον
10 και εγενετο εκστασις κυριου επι πασαις ταις βασιλειαις της γης ταις κυκλω ιουδα και ουκ επολεμουν προς ιωσαφατ
11 και απο των αλλοφυλων εφερον τω ιωσαφατ δωρα και αργυριον και δοματα και οι αραβες εφερον αυτω κριους προβατων επτακιςχιλιους επτακοσιους
12 και ην ιωσαφατ πορευομενος μειζων εως εις υψος και οικοδομησεν οικησεις εν τη ιουδαια και πολεις οχυρας
13 και εργα πολλα εγενετο αυτω εν τη ιουδαια και ανδρες πολεμισται δυνατοι ισχυοντες εν ιερουσαλημ
14 και ουτος αριθμος αυτων κατ' οικους πατριων αυτων τω ιουδα χιλιαρχοι εδνας ο αρχων και μετ' αυτου υιοι δυνατοι δυναμεως τριακοσιαι χιλιαδες

15 και μετ' αυτον ιωαναν ο ηγουμενος και μετ' αυτου διακοσαι ογδοηκοντα χιλιαδες
16 και μετ' αυτον αμασιαις ο του ζαχρι ο προθυμουμενος τω κυριω και μετ' αυτου διακοσαι χιλιαδες δυνατοι δυναμεως
17 και εκ του βενιαμιν δυνατος δυναμεως ελιαδα και μετ' αυτου τοξοται και πελτασται διακοσαι χιλιαδες
18 και μετ' αυτον ιωζαβαδ και μετ' αυτου εκατον ογδοηκοντα χιλιαδες δυνατοι πολεμου
19 ουτοι οι λειτουργουντες τω βασιλει εκτος ων εδωκεν ο βασιλευς εν ταις πολεσιν ταις οχυραις εν παση τη ιουδαια
1 και εγενηθη τω ιωσαφατ ετι πλουτος και δοξα πολλη και επεγαμβρευσατο εν οικω αχασβ
2 και κατεβη δια τελους ετων προς αχασβ εις σαμαρειαν και εθυσεν αυτω αχασβ προβατα και μοσχους πολλους και τω λαω τω μετ' αυτου και ηπατα αυτον του συναβηναι μ
ετ' αυτου εις ραμωθ της γαλααδιτιδος
3 και ειπεν αχασβ βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα πορευση μετ' εμου εις ραμωθ της γαλααδιτιδος και ειπεν αυτω ως εγω ουτως και συ ως ο λαος σου και ο λαος
μου μετα σου εις πολεμον
4 και ειπεν ιωσαφατ προς βασιλεα ισραηλ ζητησον δη σημερον τον κυριον
5 και συνηγαγεν ο βασιλευς ισραηλ τους προφητας τετρακοσιους ανδρας και ειπεν αυτοις ει πορευθω εις ραμωθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπαν αναβαινε και δωσει ο θ
εος εις τας χειρας του βασιλεως
6 και ειπεν ιωσαφατ ουκ εστιν ωδε προφητης του κυριου ετι και επιζητησομεν παρ' αυτου
7 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ετι ανηρ εις του ζητησαι τον κυριον δι' αυτου και εγω εμισησα αυτον οτι ουκ εστιν προφητευων περι εμου εις αγαθα οτι πασαι αι η
μεραι αυτου εις κακα ουτος μιχαιας υιος ιεμλα και ειπεν ιωσαφατ μη λαλειτω ο βασιλευς ουτως
8 και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ ευνουχον ενα και ειπεν ταχος μιχαιαν υιον ιεμλα
9 και βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα καθημενοι εκαστος επι θρονου αυτου και ενδεδυμενοι στολας καθημενοι εν τω ευρυχωρω θυρας πυλης σαμαρειας και παντ
εξ οι προφηται επροφητευον εναντιον αυτων
10 και εποησεν εαυτω σεδεκιαις υιος χανανα κερατα σιδηρα και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τουτοις κερατιεις την συριαν εως αν συντελεσθη
11 και παντες οι προφηται επροφητευον ουτως λεγοντες αναβαινε εις ραμωθ γαλααδ και ευδοθηση και δωσει κυριος εις χειρας του βασιλεως
12 και ο αγγελος ο πορευθεις του καλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυτω λεγων ιδου ελαλησαν οι προφηται εν στοματι ενι αγαθα περι του βασιλεως και εστωσαν δη οι λογοι σου ω
ς ενος αυτων και λαλησεις αγαθα
13 και ειπεν μιχαιας ζη κυριος οτι ο εαν ειπη ο θεος προς με αυτο λαλησω
14 και ηλθεν προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω ο βασιλευς μιχαια ει πορευθω εις ραμωθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευδοωσεις και δοθησονται εις χειρα
ς υμων
15 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ποσακις ορκιζω σε ινα μη λαλησης προς με πλην αληθειαν εν ονοματι κυριου
16 και ειπεν ειδον τον ισραηλ διεσπαρμενους εν τοις ορεσιν ως προβατα οις ουκ εστιν ποιμην και ειπεν κυριος ουκ εχουσιν ηγουμενον αναστρεφετωσαν εκαστος εις τον οικον αυ
του εν ειρηνη
17 και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ουκ ειπα σοι οτι ου προφητευει περι εμου αγαθα αλλ' η κακα
18 και ειπεν ουχ ουτως ακουσατε λογον κυριου ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου αυτου και πασα δυναμις του ουρανου εστηκει εκ δεξιων αυτου και εξ αριστερων αυτου
19 και ειπεν κυριος τις απατησει τον αχασβ βασιλεα ισραηλ και αναβησεται και πεσειται εν ραμωθ γαλααδ και ειπεν ουτος ουτως και ουτος ειπεν ουτως
20 και εξηλθεν το πνευμα και εστη ενωπιον κυριου και ειπεν εγω απατησω αυτον και ειπεν κυριος εν τινι
21 και ειπεν εξελευσομαι και εσομαι πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων αυτου και ειπεν απατησεις και δυνηση εξελθε και ποιησον ουτως
22 και νυν ιδου εδωκεν κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων σου τουτων και κυριος ελαλησεν επι σε κακα
23 και ηγγισεν σεδεκιαις υιος χανανα και επαταξεν τον μιχαιαν επι την σιαγονα και ειπεν αυτω ποια τη οδω παρηλθεν πνευμα κυριου παρ' εμου του λαλησαι προς σε

24 και ειπεν μιχαιας ιδου οψη εν τη ημερα εκεινη εν η εισελευση ταμειων εκ ταμειου του κατακρυβηναι
25 και ειπεν βασιλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε προς εμηρ αρχοντα της πολεως και προς ιωας αρχοντα υιον του βασιλευς
26 και ερεις ουτως ειπεν ο βασιλευς αποθεσθε τουτον εις οικον φυλακης και εσθιετω αρτον θλιψεως και υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη
27 και ειπεν μιχαιας εαν επιστρεφων επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι ακουσατε λαοι παντες
28 και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις ραμωθ γαλααδ
29 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ κατακαλυσομαι και εισελευσομαι εις τον πολεμον και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου και συνεκαλυψατο βασιλευς ισραηλ και εισηλθ
εν εις τον πολεμον
30 και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσιν των αρματων τοις μετ' αυτου λεγων μη πολεμειτε τον μικρον και τον μεγαλ' η τον βασιλευα ισραηλ μονον
31 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων τον ιωσαφατ και αυτοι ειπαν βασιλευς ισραηλ εστιν και εκυκλωσαν αυτον του πολεμειν και εβοησεν ιωσαφατ και κυριος εσω
σεν αυτον και απεστρεψεν αυτους ο θεος απ' αυτου
32 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ ην βασιλευς ισραηλ και απεστρεψαν απ' αυτου
33 και ανηρ ενετεινεν τοξον ευστοχως και επαταξεν τον βασιλευα ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος και ειπεν τω ηνιοχω επιστρεφε την χειρα σου και
εξαγαγε με εκ του πολεμου οτι επονεσα
34 και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εκεινη και ο βασιλευς ισραηλ ην εστηκως επι του αρματος εως εσπερας εξ εναντιας συριας και απεθανεν δυνοντος του ηλιου
1 και απεστρεψεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις τον οικον αυτου εν ειρηνη εις ιερουσαλημ
2 και εξηλθεν εις απαντησιν αυτου ιου ο του ανανι ο προφητης και ειπεν αυτω βασιλευ ιωσαφατ ει αμαρτωλω συ βοηθεις η μισουμενω υπο κυριου φιλιαζεις δια τουτο εγενετο
επι σε οργη παρα κυριου
3 αλλ' η λογοι αγαθοι ηυρεθησαν εν σοι οτι εξηρας τα αλση απο της γης ιουδα και κατηθυνας την καρδιαν σου εκζητησαι τον κυριον
4 και κατωκησεν ιωσαφατ εν ιερουσαλημ και παλιν εξηλθεν εις τον λαον απο βηρσαββε εως ορους εφραιμ και επεστρεψεν αυτους επι κυριον θεον των πατερων αυτων
5 και κατεστησεν κριτας εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις εν πολει και πολει
6 και ειπεν τοις κριταις ιδετε τι υμεις ποιειτε οτι ουκ ανθρωπω υμεις κρινετε αλλ' η τω κυριω και μεθ' υμων λογοι της κρισεως
7 και νυν γενεσθω φοβος κυριου εφ' υμας και φυλασσετε και ποιησετε οτι ουκ εστιν μετα κυριου θεου ημων αδικια ουδε θανατασαι προσωπον ουδε λαβειν δωρα
8 και γαρ εν ιερουσαλημ κατεστησεν ιωσαφατ των ιερεων και των λευιτων και των πατριαρχων ισραηλ εις κρισιν κυριου και κρινειν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ
9 και ενετειλατο προς αυτους λεγων ουτως ποιησετε εν φοβω κυριου εν αληθεια και εν πληρει καρδια
10 πας ανηρ κρισιν την ελθουσαν εφ' υμας των αδελφων υμων των κατοικουντων εν ταις πολεσιν αυτων ανα μεσον αιματος αιμα και ανα μεσον προσταγματος και εντολης και
δικαιωματα και κριματα και διαστελεισθε αυτοις και ουχ αμαρτησονται τω κυριω και ουκ εσται εφ' υμας οργη και επι τους αδελφους υμων ουτως ποιησετε και ουχ αμαρτη
σεσθε
11 και ιδου αμαριας ο ιερευς ηγουμενος εφ' υμας εις παν λογον κυριου και ζαβδιας υιος ισραηλ ο ηγουμενος εις οικον ιουδα προς παν λογον βασιλευς και οι γραμματαις και οι λ
ευιται προ προσωπου υμων ισχυσατε και ποιησατε και εσται κυριος μετα του αγαθου
1 και μετα ταυτα ηλθον οι υιοι μοαβ και οι υιοι αμμων και μετ' αυτων εκ των μιναιων προς ιωσαφατ εις πολεμον
2 και ηλθον και υπεδειξαν τω ιωσαφατ λεγοντες ηκει επι σε πληθος πολυ εκ περαν της θαλασσης απο συριας και ιδου εισιν εν ασασανθαμαρ αυτη εστιν εγγαδδι
3 και εφοβηθη και εδωκεν ιωσαφατ το προσωπον αυτου εκζητησαι τον κυριον και εκηρυξεν νηστειαν εν παντι ιουδα
4 και συνηχθη ιουδας εκζητησαι τον κυριον και απο πασων των πολεων ιουδα ηλθον ζητησαι τον κυριον
5 και ανεστη ιωσαφατ εν εκκλησια ιουδα εν ιερουσαλημ εν οικω κυριου κατα προσωπον της αυλης της καινης
6 και ειπεν κυριε ο θεος των πατερων ημων ουχι συ ει θεος εν ουρανω και συ κυριευεις πασων των βασιλειων των εθνων και εν τη χειρι σου ισχυς δυναστειας και ουκ εστιν πρ
ος σε αντιστηναι

- 7 ουχι συ ει ο κυριος ο εξολεθρευσας τους κατοικουντας την γην ταυτην απο προσωπου του λαου σου ισραηλ και εδωκας αυτην σπερματι αβρααμ τω ηγαπημενω σου εις τον αι
ωνα
- 8 και κατωκησαν εν αυτη και ωκοδομησαν εν αυτη αγιασμα τω ονοματι σου λεγοντες
- 9 εαν επελθη εφ' ημας κακα ρομφαια κρισις θανατος λιμος στησομεθα εναντιον του οικου τουτου και εναντιον σου οτι το ονομα σου επι τω οικω τουτω και βοησομεθα προς σε
απο της θλιψεως και ακουση και σωσεις
- 10 και νυν ιδου υιοι αμμων και μωαβ και ορος σηιρ εις ους ουκ εδωκας τω ισραηλ διελθειν δι' αυτων εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου οτι εξεκλιναν απ' αυτων και ουκ εξωλε
θρευσαν αυτους
- 11 και νυν ιδου αυτοι επιχειρουσιν εφ' ημας εξελθειν εκβαλειν ημας απο της κληρονομιας ημων ης εδωκας ημιν
- 12 κυριε ο θεος ημων ου κρινεις εν αυτοις οτι ουκ εστιν ημιν ισχυς του αντιστηναι προς το πληθος το πολυ τουτου το ελθον εφ' ημας και ουκ οιδαμεν τι ποιησωμεν αυτοις αλλ' η
επι σοι οι οφθαλμοι ημων
- 13 και πας ιουδας εστηκωσ εναντι κυριου και τα παιδια αυτων και αι γυναικες
- 14 και τω οζειλ τω του ζαχαριου των υιων βαναιου των υιων ελειλ του μανθανιου του λευιτου απο των υιων ασαφ εγενετο επ' αυτον πνευμα κυριου εν τη εκκλησια
- 15 και ειπεν ακουσατε πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ο βασιλευς ιωσαφατ ταδε λεγει κυριος υμιν αυτοις μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε απο προσωπου του οχλου τ
ου πολλου τουτου οτι ουχ υμιν εστιν η παραταξις αλλ' η τω θεω
- 16 αυριον καταβητε επ' αυτους ιδου αναβαινουσιν κατα την αναβασιν ασας και ευρησετε αυτους επ' ακρου ποταμου της ερημου ιεριηλ
- 17 ουχ υμιν εστιν πολεμησαι ταυτα συνετε και ιδετε την σωτηριαν κυριου μεθ' υμων ιουδα και ιερουσαλημ μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε αυριον εξελθειν εις απαντησιν αυτοις κα
ι κυριος μεθ' υμων
- 18 και κυψας ιωσαφατ επι προσωπον αυτου και πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ επεσαν εναντι κυριου προσκυνησαι κυριω
- 19 και ανεστησαν οι λευιται απο των υιων κααθ και απο των υιων κορε αιειν κυριω θεω ισραηλ εν φωνη μεγαλη εις υψος
- 20 και ωρθρισαν πρωι και εξηλθον εις την ερημον θεκωε και εν τω εξελθειν εστη ιωσαφατ και εβοησεν και ειπεν ακουσατε μου ιουδα και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ εμπιστ
ευσατε εν κυριω θεω υμων και εμπιστευθησεσθε εμπιστευσατε εν προφητη αυτου και ευδοθησεσθε
- 21 και εβουλευσατο μετα του λαου και εστησεν ψαλτωδους και αιουνοντας εξομολογισθαι και αιειν τα αγια εν τω εξελθειν εμπροσθεν της δυναμεως και ελεγον εξομολογισθε τ
ω κυριω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
- 22 και εν τω αρξασθαι της αινεσεως αυτου της εξομολογησεως εδωκεν κυριος πολεμειν τους υιους αμμων επι μωαβ και ορος σηιρ τους εξελθοντας επι ιουδαν και ετροπωθησαν
- 23 και ανεστησαν οι υιοι αμμων και μωαβ επι τους κατοικουντας ορος σηιρ εξολεθρευσαι και εκτριψαι και ως συνετελεσαν τους κατοικουντας σηιρ ανεστησαν εις αλληλους το
υ εξολεθρευθηναι
- 24 και ιουδας ηλθεν επι την σκοπιαν της ερημου και επεβλεψεν και ειδεν το πληθος και ιδου παντες νεκροι πεπτωκοτες επι της γης ουκ ην σωζομενος
- 25 και ηλθεν ιωσαφατ και ο λαος αυτου σκυλευσαι τα σκυλα αυτων και ευρον κτηνη πολλα και αποσκευην και σκυλα και σκευη επιθυμητα και εσκυλευσαν εαυτοις και εγενοντ
ο ημεραι τρεις σκυλευοντων αυτων τα σκυλα οτι πολλα ην
- 26 και τη ημερα τη τεταρτη επισυνηχθησαν εις τον αυλωνα της ευλογιας εκει γαρ ηυλογησαν τον κυριον δια τουτου εκαλεσαν το ονομα του τοπου εκεινου κοιλας ευλογιας εως τ
ης ημερας ταυτης
- 27 και επεστρεψεν πας ανηρ ιουδα εις ιερουσαλημ και ιωσαφατ ηγουμενος αυτων εν ευφροσυνη μεγαλη οτι ευφρανεν αυτους κυριος απο των εχθρων αυτων
- 28 και εισηλθον εις ιερουσαλημ εν ναβλαις και εν κινυραις και εν σαλπιγξιν εις οικον κυριου
- 29 και εγενετο εκστασις κυριου επι πασας τας βασιλειας της γης εν τω ακουσαι αυτους οτι επολεμησεν κυριος προς τους υπεναντιους ισραηλ
- 30 και ειρηνευσεν η βασιλεια ιωσαφατ και κατεπαυσεν αυτω ο θεος αυτου κυκλοθεν
- 31 και εβασιλευσεν ιωσαφατ επι τον ιουδαν ετων τριακοντα πεντε εν τω βασιλευσαι αυτον και εικοσι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυ
γατηρ σαλι

32 και επορευθη εν ταις οδοις του πατρος αυτου ασα και ουκ εξεκλινεν του ποιησαι το ευθες ενωπιον κυριου
33 αλλα τα υψηλα ετι υπηρχεν και ετι ο λαος ου κατευθυνεν την καρδιαν προς κυριον θεον των πατερων αυτων
34 και οι λοιποι λογοι ιωσαφατ οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι εν λογοις ιου του ανανι ος κατεγραψεν βιβλιον βασιλεων ισραηλ
35 και μετα ταυτα εκοινωνησεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς οχοζιαν βασιλεα ισραηλ και ουτος ηνομησεν
36 εν τω ποιησαι και πορευθηναι προς αυτον του ποιησαι πλοια του πορευθηναι εις θαρσις και εποιησεν πλοια εν γασιωνγαβερ
37 και επροφητευσεν ελιεξερ ο του δωδια απο μαρισης επι ιωσαφατ λεγων ως επιλιασας τω οχοζια εθραυσεν κυριος το εργον σου και συνετριβη τα πλοια σου και ουκ εδυνασθη του πορευθηναι εις θαρσις
1 και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ' αυτου
2 και αυτω αδελφοι υιοι ιωσαφατ εξ αζαριας και ιηλ και ζαχαριας και αζαριας και μιχαηλ και σαφατιας παντες ουτοι υιοι ιωσαφατ βασιλεως ιουδα
3 και εδωκεν αυτοις ο πατηρ αυτων δοματα πολλα αργυριον και χρυσιον και οπλα μετα πολεων τετειχισμενων εν ιουδα και την βασιλειαν εδωκεν τω ιωραμ οτι ουτος ο πρωτο τοκος
4 και ανεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αυτου και εκραταιωθη και απεκτεινεν παντας τους αδελφους αυτου εν ρομφαια και απο των αρχοντων ισραηλ
5 οντος αυτου τριακοντα και δυο ετων κατεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αυτου και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ
6 και επορευθη εν οδω βασιλεων ισραηλ ως εποιησεν οικος αχααβ οτι θυγατηρ αχααβ ην αυτου γυνη και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου
7 και ουκ εβουλετο κυριος εξολεθρευσαι τον οικον δαυιδ δια την διαθηκην ην διεθετο τω δαυιδ και ως ειπεν αυτω δουναι αυτω λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας τας ημερας
8 εν ταις ημεραις εκειναις απεστη εδωμ απο του ιουδα και εβασιλευσαν εφ' εαυτους βασιλεα
9 και ωχετο ιωραμ μετα των αρχοντων και πασα η ιππος μετ' αυτου και εγενετο και ηγερθη νυκτος και επαταξεν εδωμ τον κυκλουντα αυτον και τους αρχοντας των αρματων και εφυγεν ο λαος εις τα σκηνωματα αυτων
10 και απεστη απο ιουδα εδωμ εως της ημερας ταυτης τοτε απεστη λομνα εν τω καιρω εκεινω απο χειρος αυτου οτι εγκατελιπεν κυριον θεον των πατερων αυτου
11 και γαρ αυτος εποιησεν υψηλα εν πολεσιν ιουδα και εξεπορνευσεν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ και απεπλανησεν τον ιουδαν
12 και ηλθεν αυτω εγγραφη παρα ηλιου του προφητου λεγων ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ανθ' ων ουκ επορευθης εν οδω ιωσαφατ του πατρος σου και εν οδοις ασα βασιλεως ιουδα
13 και επορευθης εν οδοις βασιλεων ισραηλ και εξεπορνευσας τον ιουδαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ ως εξεπορνευσεν οικος αχααβ και τους αδελφους σου υιους του πατρος σου τους αγαθους υπερ σε απεκτεινας
14 ιδου κυριος παταξει σε πληγην μεγαλην εν τω λαω σου και εν τοις υιοις σου και εν γυναιξιν σου και εν παση τη αποσκευη σου
15 και συ εν μαλακια πονηρα εν νοσω κοιλιας εως ου εξελθη η κοιλια σου μετα της μαλακιας εξ ημερων εις ημερας
16 και επηγειρεν κυριος επι ιωραμ τους αλλοφυλους και τους αραβας και τους ομορους των αιθιοπων
17 και ανεβησαν επι ιουδαν και κατεδυναστευον και απεστρεψαν πασαν την αποσκευην ην ευρον εν οικω του βασιλεως και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και ου κατελειφθη αυτω υιος αλλ' η οχοζιας ο μικροτατος των υιων αυτου
18 και μετα ταυτα παντα επαταξεν αυτον κυριος εις την κοιλιαν μαλακια εν η ουκ εστιν ιατρεια
19 και εγενετο εξ ημερων εις ημερας και ως ηλθεν καιρος των ημερων ημερας δυο εξηλθεν η κοιλια αυτου μετα της νοσου και απεθανεν εν μαλακια πονηρα και ουκ εποιησεν ο λαος αυτου εκφοραν καθως εκφοραν πατερων αυτου
20 ην τριακοντα και δυο ετων οτε εβασιλευσεν και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και επορευθη εν ουκ επαινω και εταφη εν πολει δαυιδ και ουκ εν ταφοις των βασιλεων
1 και εβασιλευσαν οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τον οχοζιαν υιον αυτου τον μικρον αντ' αυτου οτι παντας τους πρεσβυτερους απεκτεινεν το ληστηριον το επελθον επ' αυτους οι αραβες και οι αλιμαζονεις και εβασιλευσεν οχοζιας υιος ιωραμ βασιλεως ιουδα
2 ων εικοσι ετων οχοζιας εβασιλευσεν και ενιαντον ενα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου γοθολια θυγατηρ αμβρι

3 και ουτος επορευθη εν οδω οικου *αχααβ* οτι μητηρ αυτου ην συμβουλος του *αμαρτανειν*
4 και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου ως οικος *αχααβ* οτι αυτοι ησαν αυτω μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου συμβουλοι του εξολεθρευσαι αυτον
5 και εν ταις βουλαις αυτων επορευθη και επορευθη μετα *ιωραμ* υιου *αχααβ* εις πολεμον επι *αζαηλ βασιλεα* *συριας* εις *ραμα γαλααδ* και *επαταξαν* οι τοξοται τον *ιωραμ*
6 και επεστρεψεν *ιωραμ* του ιατρευθηναι εις *ιερραελ* απο των πληγων ων *επαταξαν* αυτον οι *συροι* εν *ραμα* εν τω πολεμειν αυτον προς *αζαηλ βασιλεα* *συριας* και *οχοζιας υιος* *ιωραμ βασιλευς* *ιουδα* κατεβη θεασασθαι τον *ιωραμ* υιον *αχααβ* εις *ιερραελ* οτι ηρρωσται
7 και παρα του θεου εγενετο καταστροφη *οχοζια* ελθειν προς *ιωραμ* και εν τω ελθειν αυτον εξηλθεν μετ' αυτου *ιωραμ* προς *ιου υιον* *ναμεσσι χριστον* κυριου τον οικον *αχααβ*
8 και εγενετο ως εξεδικησεν *ιου* τον οικον *αχααβ* και ευρεν τους αρχοντας *ιουδα* και τους αδελφους *οχοζια* λειτουργουντας τω *οχοζια* και απεκτεινεν αυτους
9 και ειπεν του ζητησαι τον *οχοζιαν* και κατελαβον αυτον ιατρευομενον εν *σαμαρεια* και ηγαγον αυτον προς *ιου* και απεκτεινεν αυτον και εθαψαν αυτον οτι ειπαν υιος *ιωσαφατ* εστιν ος εξητησεν τον κυριον εν ολη καρδια αυτου και ουκ ην εν οικω *οχοζια* κατισχυσαι δυναμιν περι της βασιλειας
10 και γοθολια η μητηρ *οχοζια* ειδεν οτι τεθνηκεν αυτης ο υιος και ηγερθη και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας εν οικω *ιουδα*
11 και ελαβεν *ιωσαβεθ* η θυγατηρ του βασιλεως τον *ιωακ* υιον *οχοζια* και εκλεψεν αυτον εκ μεσου υιων του βασιλεως των θανατουμενων και εδωκεν αυτον και την τροφον αυτο υ εις ταμειον των κλινων και εκρυψεν αυτον *ιωσαβεθ* θυγατηρ του βασιλεως *ιωραμ* αδελφη *οχοζιου* γυνη *ιωδαε* του ιερεως και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας και ουκ απεκτεινεν αυτον
12 και ην μετ' αυτης εν οικω του θεου κατακεκρυμμενος εξ ετη και γοθολια εβασιλευσεν επι της γης
1 και εν τω ετει τω εβδομω εκραταιωσεν *ιωδαε* και ελαβεν τους εκατονταρχους τον *αζαριαν* υιον *ιωραμ* και τον *ισμαηλ* υιον *ιωαναν* και τον *αζαριαν* υιον *ωβηδ* και τον *μασσαι αν υιον* *αδαια* και τον *ελισαφαν* υιον *ζαχαρια* μετ' αυτου εις οικον
2 και εκυκλωσαν τον *ιουδαν* και συνηγαγον τους λευιτας εκ πασων των πολεων *ιουδα* και αρχοντας πατριων του *ισραηλ* και ηλθον εις *ιερουσαλημ*
3 και διεθεντο *πασα* εκκλησια *ιουδα* διαθηκην εν οικω του θεου μετα του βασιλεως και εδειξεν αυτοις τον υιον του βασιλεως και ειπεν αυτοις *ιδου* ο υιος του βασιλεως *βασιλε* *υσατω* καθως ελαλησεν κυριος επι τον οικον *δαυιδ*
4 νυν ο λογος ουτος ον ποιησετε το τριτον εξ υμων εισπορευεσθωσαν το σαββατον των ιερων και των λευιτων και εις τας πυλας των εισοδων
5 και το τριτον εν οικω του βασιλεως και το τριτον εν τη πυλη τη μεση και πας ο λαος εν αυλαις οικου κυριου
6 και μη εισελθετω εις οικον κυριου εαν μη οι ιερεις και οι λευιται και οι λειτουργουντες των λευιτων αυτοι εισελευσονται οτι αγιοι εισιν και πας ο λαος φυλασσετω φυλακας κυριου
7 και κυκλωσουσιν οι λευιται τον βασιλεα κυκλω ανδρος σκευος εν χειρι αυτου και ο εισπορευομενος εις τον οικον αποθανειται και εσονται μετα του βασιλεως εισπορευομενου και εκπορευομενου
8 και εποιησαν οι λευιται και πας *ιουδα* κατα παντα οσα ενετειλατο *ιωδαε* ο ιερευς και ελαβον εκαστος τους ανδρας αυτου απ' αρχης του σαββατου εως εξοδου του σαββατου ο τι ου κατελυσεν *ιωδαε* τας εφημεριας
9 και εδωκεν τας μαχαιρας και τους θυρεους και τα οπλα α ην του βασιλεως *δαυιδ* εν οικω του θεου
10 και εστησεν παντα τον λαον εκαστον εν τοις οπλοις αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας εως της ωμιας της αριστερας του θυσιαστηριου και του οικου επι τον βασιλεα κυκλω
11 και εξηγαγεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ' αυτον το βασιλειον και τα μαρτυρια και εβασιλευσαν και εχρισαν αυτον *ιωδαε* και οι υιοι αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς
12 και ηκουσεν γοθολια την φωνην του λαου των τρεχοντων και εξομολογουμενων και αιουνουντων τον βασιλεα και εισηλθεν προς τον βασιλεα εις οικον κυριου
13 και ειδεν και *ιδου* ο βασιλευς επι της στασεως αυτου και επι της εισοδου οι αρχοντες και αι *σαλπιγγες* περι τον βασιλεα και πας ο λαος ηυφρανθη και εσαλπισαν εν ταις *σαλπ* *ιγγιν* και οι αδοντες εν τοις οργανοις ωδοι και υμνουντες αιον και διερρηξεν γοθολια την στολην αυτης και εβοησεν και ειπεν επιτιθεμενοι επιτιθεσθε
14 και εξηλθεν *ιωδαε* ο ιερευς και ενετειλατο *ιωδαε* ο ιερευς τοις εκατονταρχοις και τοις αρχηγοις της δυναμεως και ειπεν αυτοις εκβαλετε αυτην εκτος του οικου και εισελθατε οπισω αυτης και αποθανετω *μαχαιρα* οτι ειπεν ο ιερευς μη αποθανετω εν οικω κυριου

15 και εδωκαν αυτη ανεσιν και διηλθεν δια της πυλης των ιππεων του οικου του βασιλεως και εθανατωσαν αυτην εκει
16 και διεθετο ιωδαε διαθηκην ανα μεσον αυτου και του λαου και του βασιλεως ειναι λαον τω κυριω
17 και εισηλθεν πας ο λαος της γης εις οικον βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα αυτου ελεπτυναν και τον ματθαν ιερεα της βααλ εθανατωσαν εναντιον των θυσιαστηριων αυτου
18 και ενεχειρησεν ιωδαε ο ιερευς τα εργα οικου κυριου δια χειρος ιερεων και λευιτων και ανεστησεν τας εφημεριαις των ιερεων και των λευιτων ας διεστειλεν δαυιδ επι τον οικον κυριου και ανενεγκαι ολοκαυτωματα κυριω καθως γεγραπται εν νομω μουση εν ευφροσυνη και εν ωδαις δια χειρος δαυιδ
19 και εστησαν οι πυλωροι επι τας πυλας οικου κυριου και ουκ εισελευσεται ακαθαρτος εις παν πραγμα
20 και ελαβεν τους πατριαρχας και τους δυνατους και τους αρχοντας του λαου και παντα τον λαον της γης και ανεβιβασαν τον βασιλεα εις οικον κυριου και εισηλθεν δια της πυλης της εσωτεραις εις τον οικον του βασιλεως και εκαθισαν τον βασιλεα επι τον θρονον της βασιλειαις
21 και ηυφρανθη πας ο λαος της γης και η πολις ησυχασεν και την γοθολιαν εθανατωσαν μαχαιρα
1 ων επτα ετων ιωας εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου σαβια εκ βηρσαβει
2 και εποιησεν ιωας το ευθεσ ενωπιον κυριου πασας τας ημερας ιωδαε του ιερεως
3 και ελαβεν αυτω ιωδαε γυναικας δυο και εγεννησεν υιους και θυγατερας
4 και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο επι καρδιαν ιωας επισκευασαι τον οικον κυριου
5 και συνηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και ειπεν αυτοις εξελθατε εις τας πολεις ιουδα και συναγαγετε απο παντος ισραηλ αργυριον κατισχυσαι τον οικον κυριου ενιαυτον κατ' ενιαυτον και σπευσατε λαλησαι και ουκ εσπευσαν οι λευιται
6 και εκαλεσεν ο βασιλευς ιωας τον ιωδαε τον αρχοντα και ειπεν αυτω δια τι ουκ επεσκεψω περι των λευιτων του εισενεγκαι απο ιουδα και ιερουσαλημ το κεκριμενον υπο μουση ανθρωπου του θεου οτε εξεκκλησιασεν τον ισραηλ εις την σκηνην του μαρτυριου
7 οτι γοθολια ην η ανομος και οι υιοι αυτης κατεσπασαν τον οικον του θεου και γαρ τα αγια οικου κυριου εποιησαν ταις βααλιμ
8 και ειπεν ο βασιλευς γενηθητω γλωσσοκομον και τεθητω εν πυλη οικου κυριου εξω
9 και κηρυξάτωσαν εν ιουδα και εν ιερουσαλημ εισενεγκαι κυριω καθως ειπεν μουσης παις του θεου επι τον ισραηλ εν τη ερημω
10 και εδωκαν παντες αρχοντες και πας ο λαος και εισεφερον και ενεβαλλον εις το γλωσσοκομον εως ου επληρωθη
11 και εγενετο ως εισεφερον το γλωσσοκομον προς τους προστατας του βασιλεως δια χειρος των λευιτων και ως ειδον οτι επλεονασεν το αργυριον και ηλθεν ο γραμματευσ του βασιλεως και ο προστατης του ιερεως του μεγαλου και εξεκενωσαν το γλωσσοκομον και κατεστησαν εις τον τοπον αυτου ουτως εποιουν ημεραν εξ ημερας και συνηγαγον αργυριον πολυ
12 και εδωκεν αυτο ο βασιλευς και ιωδαε ο ιερευς τοις ποιουσιν τα εργα εις την εργασιαν οικου κυριου και εμισθουντο λατομους και τεκτονας επισκευασαι τον οικον κυριου και χαλκεις σιδηρου και χαλκου επισκευασαι τον οικον κυριου
13 και εποιουν οι ποιουντες τα εργα και ανεβη μηκος των εργων εν χειρσιν αυτων και ανεστησαν τον οικον κυριου επι την στασιν αυτου και ενισχυσαν
14 και ως συνετελεσαν ηνεγκαν προς τον βασιλεα και προς ιωδαε το καταλοιπον του αργυριου και εποιησαν σκευη εις οικον κυριου σκευη λειτουργικα ολοκαυτωματων και θυσιασκας χρυσας και αργυρας και ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις εν οικω κυριου δια παντος πασας τας ημερας ιωδαε
15 και εγηρασεν ιωδαε πληρης ημερων και ετελευτησεν ων εκατον και τριακοντα ετων εν τω τελευταν αυτον
16 και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ μετα των βασιλεων οτι εποιησεν αγαθωσυνην μετα ισραηλ και μετα του θεου και του οικου αυτου
17 και εγενετο μετα την τελευτην ιωδαε εισηλθον οι αρχοντες ιουδα και προσεκυνησαν τον βασιλεα τοτε επηκουσεν αυτοις ο βασιλευς
18 και εγκατελιπον τον κυριον θεον των πατερων αυτων και εδουλευον ταις ασταρταις και τοις ειδωλοις και εγενετο οργη επι ιουδαν και επι ιερουσαλημ εν τη ημερα ταυτη
19 και απεστειλεν προς αυτους προφητας επιστρεψαι προς κυριον και ουκ ηκουσαν και διεμαρτυραντο αυτοις και ουκ ηκουσαν
20 και πνευμα θεου ενεδυσεν τον αζαριαν τον του ιωδαε τον ιερεα και ανεστη επανω του λαου και ειπεν ταδε λεγει κυριος τι παραπορευεσθε τας εντολας κυριου και ουκ ευοδωθησεσθε οτι εγκατελιπετε τον κυριον και εγκαταλειπει υμας

- 21 και επεθεντο αυτω και ελιθοβολησαν αυτον δι' εντολης ιωας του βασιλεως εν αυλη οικου κυριου
- 22 και ουκ εμνησθη ιωας του ελεους ου εποιησεν μετ' αυτου ιωδαε ο πατηρ αυτου και εθανατωσεν τον υιον αυτου και ως απεθνησκειν ειπεν ιδοι κυριος και κρινατω
- 23 και εγενετο μετα την συντελειαν του ενιαυτου ανεβη επ' αυτον δυναμις συριας και ηλθεν επι ιουδαν και επι ιερουσαλημ και κατεφθειραν παντας τους αρχοντας του λαου εν τω λαω και παντα τα σκυλα αυτων απεστειλαν τω βασιλει δαμασκου
- 24 οτι εν ολιγοις ανδρασιν παρεγενετο δυναμις συριας και ο θεος παρεδωκεν εις τας χειρας αυτων δυναμιν πολλην σφοδρα οτι εγκατελιπον κυριον θεον των πατερων αυτων και μετα ιωας εποιησεν κριματα
- 25 και μετα το απελθειν αυτους απ' αυτου εν τω εγκαταλιπειν αυτον εν μαλακιαις μεγαλαις και επεθεντο αυτω οι παιδες αυτου εν αιμασιν υιου ιωδαε του ιερεως και εθανατωσαν αυτον επι της κλινης αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και ουκ εθαψαν αυτον εν τω ταφω των βασιλεων
- 26 και οι επιθεμενοι επ' αυτον ζαβεδ ο του σαμαθ ο αμμανιτης και ιωζαβεδ ο του σομαρωθ ο μωαβιτης
- 27 και οι υιοι αυτου παντες και προσηλθον αυτω οι πεντε και τα λοιπα ιδου γεγραμμενα επι την γραφην των βασιλεων και εβασιλευσεν αμασιας υιος αυτου αντ' αυτου
- 1 ων πεντε και εικοσι ετων εβασιλευσεν αμασιας και εικοσι εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιωαδεν απο ιερουσαλημ
- 2 και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου αλλ' ουκ εν καρδια πληρει
- 3 και εγενετο ως κατεστη η βασιλεια εν χειρι αυτου και εθανατωσεν τους παιδας αυτου τους φονευσαντας τον βασιλεα πατερα αυτου
- 4 και τους υιους αυτων ουκ απεκτεινεν κατα την διαθηκην του νομου κυριου καθως γεγραπται ως ενετειλατο κυριος λεγων ουκ αποθανουνται πατερες υπερ τεκνων και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων αλλ' η εκαστος τη εαυτου αμαρτια αποθανουνται
- 5 και συνηγαγεν αμασιας τον οικον ιουδα και ανεστησεν αυτους κατ' οικους πατριων αυτων εις χιλιαρχους και εκατονταρχους εν παντι ιουδα και ιερουσαλημ και ηριθμησεν αυτους απο εικοσαετους και επανω και ευρεν αυτους τριακοσιας χιλιαδας δυνατους εξελθειν εις πολεμον κρατουντας δορυ και θυρεον
- 6 και εμισθωσατο απο ισραηλ εκατον χιλιαδας δυνατους ισχυι εκατον ταλαντων αργυριου
- 7 και ανθρωπος του θεου ηλθεν προς αυτον λεγων βασιλευ ου πορευσεται μετα σου δυναμις ισραηλ οτι ουκ εστιν κυριος μετα ισραηλ παντων των υιων εφραιμ
- 8 οτι εαν υπολαβης κατισχυσαι εν τούτοις και τροπωσεται σε κυριος εναντιον των εχθρων οτι εστιν παρα κυριου και ισχυσαι και τροπωσασθαι
- 9 και ειπεν αμασιας τω ανθρωπω του θεου και τι ποιησω τα εκατον ταλαντα α εδωκα τη δυναμει ισραηλ και ειπεν ο ανθρωπος του θεου εστιν τω κυριω δουναι σοι πλειστα των υτων
- 10 και διεχωρισεν αμασιας τη δυναμει τη ελθουση προς αυτον απο εφραιμ απελθειν εις τον τοπον αυτων και εθυμωθησαν σφοδρα επι ιουδαν και επεστρεψαν εις τον τοπον αυτων εν οργη θυμου
- 11 και αμασιας κατισχυσεν και παρελαβεν τον λαον αυτου και επορευθη εις την κοιλαδα των αλων και επαταξεν εκει τους υιους σιμη δεκα χιλιαδας
- 12 και δεκα χιλιαδας εξωργησαν οι υιοι ιουδα και εφερον αυτους επι το ακρον του κρημνου και κατεκρημνιζον αυτους απο του ακρου του κρημνου και παντες διερρηγγυντο
- 13 και οι υιοι της δυναμεως ους απεστρεψεν αμασιας του μη πορευθηναι μετ' αυτου εις πολεμον και επεθεντο επι τας πολεις ιουδα απο σαμαρειας εως βαιθωρων και επαταξαν εν αυτοις τρεις χιλιαδας και εσκυλευσαν σκυλα πολλα
- 14 και εγενετο μετα το ελθειν αμασιαν παταξαντα την ιδουμιαian και ηνεγκεν προς αυτους τους θεους υιων σιμη και εστησεν αυτους εαυτω εις θεους και εναντιον αυτων προσεκυνει και αυτοις αυτος εθυεν
- 15 και εγενετο οργη κυριου επι αμασιαν και απεστειλεν αυτω προφητας και ειπαν αυτω τι εξητησας τους θεους του λαου οι ουκ εξειλαντο τον λαον αυτων εκ χειρος σου
- 16 και εγενετο εν τω λαλησαι αυτω και ειπεν αυτω μη συμβουλον του βασιλεως δεδωκα σε προσεχε μη μαστιγωθης και εσιωπησεν ο προφητης και ειπεν οτι γινωσκω οτι εβουλητο επι σοι του καταφθειραι σε οτι εποιησας τουτο και ουκ επηκουσας της συμβουλιας μου
- 17 και εβουλευσατο αμασιας και απεστειλεν προς ιωας υιον ιωαχαζ υιου ιου βασιλεα ισραηλ λεγων δευρο οφθωμεν προσωποις
- 18 και απεστειλεν ιωας βασιλευς ισραηλ προς αμασιαν βασιλεα ιουδα λεγων ο αχουχ ο εν τω λιβανω απεστειλεν προς την κεδρον την εν τω λιβανω λεγων δος την θυγατερα σου τω υιο μου εις γυναικα και ιδου ελευσεται τα θηρια του αγρου τα εν τω λιβανω και ηλθαν τα θηρια και κατεπατησαν τον αχουχ
- 19 ειπας ιδου επαταξας την ιδουμιαian και επαιρει σε η καρδια η βαρεια νυν καθησο εν οικω σου και ινα τι συμβαλλεις εν κακια και πεση συ και ιουδας μετα σου

20 και ουκ ηκουσεν αμασιας οτι παρα κυριου εγενετο του παραδουναι αυτον εις χειρας οτι εξεζητησεν τους θεους των ιδουμαιων
21 και ανεβη ιωας βασιλευς ισραηλ και ωφθησαν αλληλοις αυτος και αμασιας βασιλευς ιουδα εν βαιθσαμυς η εστιν του ιουδα
22 και ετροπωθη ιουδας κατα προσωπον ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις το σκηνωμα
23 και τον αμασιαν βασιλεα ιουδα τον του ιωας κατελαβεν ιωας βασιλευς ισραηλ εν βαιθσαμυς και εισηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και κατεσπασεν απο του τειχους ιερουσαλημ απο πυλης εφραιμ εως πυλης γωνιας τετρακοσιους πηχεις
24 και παν το χρυσιον και το αργυριον και παντα τα σκευη τα ευρεθεντα εν οικω κυριου και παρα τω αβδεδομ και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και τους υιους των συμμυζων και επεστρεψεν εις σαμαρειαν
25 και εξησεν αμασιας ο του ιωας βασιλευς ιουδα μετα το αποθανειν ιωας τον του ιωαχαζ βασιλεα ισραηλ ετη δεκα πεντε
26 και οι λοιποι λογοι αμασιου οι πρωτοι και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιου βασιλεων ιουδα και ισραηλ
27 και εν τω καιρω ω απεστη αμασιας απο κυριου και επεθεντο αυτω επιθεσιν και εφυγεν απο ιερουσαλημ εις λαχισ και απεστειλαν κατοπισθεν αυτου εις λαχισ και εθανατωσαν αυτον εκει
28 και ανελαβον αυτον επι των ιππων και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ
1 και ελαβεν πας ο λαος της γης τον οζιαν και αυτος δεκα και εξ ετων και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμασιου
2 αυτος ωκοδομησεν την αιλαθ αυτος επεστρεψεν αυτην τω ιουδα μετα το κοιμηθηναι τον βασιλεα μετα των πατερων αυτου
3 υιος δεκα εξ ετων εβασιλευσεν οζιας και πεντηκοντα και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου χαλια απο ιερουσαλημ
4 και εποησεν το ευθεσ ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποησεν αμασιας ο πατηρ αυτου
5 και ην εκζητων τον κυριον εν ταις ημεραις ζαχαριου του συνιοντος εν φοβω κυριου και εν ταις ημεραις αυτου εξητησεν τον κυριον και ευδωσεν αυτω κυριος
6 και εξηλθεν και επολεμησεν προς τους αλλοφυλους και κατεσπασεν τα τειχη γεθ και τα τειχη ιαβνη και τα τειχη αζωτου και ωκοδομησεν πολεις αζωτου και εν τοις αλλοφυλοις
7 και κατισχυσεν αυτον κυριος επι τους αλλοφυλους και επι τους αραβας τους κατοικουντας επι της πετρας και επι τους μιναιους
8 και εδωκαν οι μιναιοι δωρα τω οζια και ην το ονομα αυτου εως εισοδου αιγυπτου οτι κατισχυσεν εως ανω
9 και ωκοδομησεν οζιας πυργους εν ιερουσαλημ και επι την πυλην της γωνιας και επι την πυλην της φαραγγος και επι των γωνιων και κατισχυσεν
10 και ωκοδομησεν πυργους εν τη ερημω και ελατομησεν λακκουσ πολλους οτι κτηνη πολλα υπηρχεν αυτω εν σεφηλα και εν τη πεδινη και αμπελουργοι εν τη ορεινη και εν τω καρμηλω οτι φιλογεωργος ην
11 και εγενετο τω οζια δυναμεις ποιουσαι πολεμον και εκπορευομεναι εις παραταξιν εις αριθμον και ο αριθμος αυτων δια χειρος ηηλ του γραμματεως και μασσαιου του κριτου δια χειρος ανανιου του διαδοχου του βασιλεως
12 πας ο αριθμος των πατριαρχων των δυνατων εις πολεμον διςχιλιοι εξακοσιοι
13 και μετ' αυτων δυναμεις πολεμικη τριακοσιαι χιλιαδες και επτακιςχιλιοι πεντακοσιοι ουτοι οι ποιουντες πολεμον εν δυναμει ισχυος βοηθησαι τω βασιλει επι τους υπεναντιους
14 και ητοιμαζεν αυτοις οζιας παση τη δυναμει θυρεους και δορατα και περικεφαλαιας και θωρακας και τοξα και σφενδονας εις λιθους
15 και εποησεν εν ιερουσαλημ μηχανας μεμηχανευμενας λογιστου του ειναι επι των πυργων και επι των γωνιων βαλλειν βελεσιν και λιθοις μεγαλοις και ηκουσθη η κατασκευη αυτων εως πορρω οτι εθαυμαστωθη του βοηθηθηναι εως ου κατισχυσεν
16 και ως κατισχυσεν υψωθη η καρδια αυτου του καταφθειραι και ηδικησεν εν κυριω θεω αυτου και εισηλθεν εις τον ναον κυριου θυμιασαι επι το θυσιαστηριον των θυμιματων
17 και εισηλθεν οπισω αυτου αζαριας ο ιερευς και μετ' αυτου ιερεις του κυριου ογδοηκοντα υιοι δυνατοι
18 και εστησαν επι οζιαν τον βασιλεα και ειπαν αυτω ου σοι οζια θυμιασαι τω κυριω αλλ' η τοις ιερευσιν υιοισ αφρων τοις ηγιασμενοις θυμιασαι εξελθε εκ του αγιασματος οτι απεστης απο κυριου και ουκ εσται σοι τουτο εις δοξαν παρα κυριου θεου

- 19 και εθυμωθη οζιας και εν τη χειρι αυτου το θυμιατηριον του θυμιασαι εν τω ναω και εν τω θυμωθηται αυτον προς τους ιερεις και η λεπρα ανετειλεν εν τω μετωπω αυτου εν αντιον των ιερεων εν οικω κυριου επανω του θυσιαστηριου των θυμιαματων
- 20 και επεστρεψεν επ' αυτον ο ιερευς ο πρωτος και οι ιερεις και ιδου αυτος λεπρος εν τω μετωπω και κατεσπευσαν αυτον εκειθεν και γαρ αυτος εσπευσεν εξελθειν οτι ηλεγξεν αυτον κυριος
- 21 και ην οζιας ο βασιλευς λεπρος εως ημερας της τελευτης αυτου και εν οικω αφουσσωθ εκαθητο λεπρος οτι απεσχισθη απο οικου κυριου και ιωαθαμ ο υιος αυτου επι της βασιλειας αυτου κρινων τον λαον της γης
- 22 και οι λοιποι λογοι οζιου οι πρωτοι και οι εσχατοι γεγραμμενοι υπο ιεσσιου του προφητου
- 23 και εκοιμηθη οζιας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν τω πεδιω της ταφης των βασιλεων οτι ειπαν οτι λεπρος εστιν και εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ' αυτου
- 1 υιος εικοσι πεντε ετων ιωαθαμ εν τω βασιλευσαι αυτον και δεκα εξ ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιερουσα θυγατηρ σαδωκ
- 2 και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν οζιας ο πατηρ αυτου αλλ' ουκ εισηλθεν εις τον ναον κυριου και ετι ο λαος κατεφθειρετο
- 3 αυτος ωκοδομησεν την πυλιν οικου κυριου την υψηλην και εν τειχει του οφλα ωκοδομησεν πολλα
- 4 και πολεις ωκοδομησεν εν ορει ιουδα και εν τοις δρυμοις και οικησεις και πυργους
- 5 αυτος εμαχεσατο προς βασιλεια υιων αμμων και κατισχυσεν επ' αυτον και εδιδουν αυτω οι υιοι αμμων κατ' ενιαυτον εκατον ταλαντα αργυριου και δεκα χιλιαδας κορων πυρο υ και κριθων δεκα χιλιαδας ταυτα εφερεν αυτω βασιλευς αμμων κατ' ενιαυτον εν τω πρωτω ετει και τω δευτερω και τω τριτω
- 6 και κατισχυσεν ιωαθαμ οτι ητοιμασεν τας οδους αυτου εναντι κυριου θεου αυτου
- 7 και οι λοιποι λογοι ιωαθαμ και ο πολεμος και αι πραξεις αυτου ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ
- 9 και εκοιμηθη ιωαθαμ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αχαζ υιος αυτου αντ' αυτου
- 1 υιος εικοσι ετων αχαζ εν τω βασιλευσαι αυτον και δεκα εξ ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου
- 2 και επορευθη κατα τας οδους βασιλεων ισραηλ και γαρ γλυπτα εποιησεν τοις ειδωλοις αυτων
- 3 και εθυεν εν γαιβενενομ και διηγεν τα τεκνα αυτου δια πυρος κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ
- 4 και εθυμια επι των υψηλων και επι των δωματων και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους
- 5 και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος αυτου δια χειρος βασιλεως συριας και επαταξεν εν αυτω και ηχημαλωτευσεν εξ αυτων αιχημαλωσιαν πολλην και ηγαγεν εις δαμασκον και γαρ εις τας χειρας βασιλεως ισραηλ παρεδωκεν αυτον και επαταξεν εν αυτω πληγην μεγαλην
- 6 και απεκτεινεν φακεε ο του ρομελια βασιλευς ισραηλ εν ιουδα εν μια ημερα εκατον εικοσι χιλιαδας ανδρων δυνατων ισχυι εν τω αυτους καταλιπειν τον κυριον θεον των πατερων αυτων
- 7 και απεκτεινεν εξεκρι ο δυνατος του εφραιμ τον μασαϊαν τον υιον του βασιλεως και τον εσδρικαμ ηγουμενον του οικου αυτου και τον ελκανα τον διαδοχον του βασιλεως
- 8 και ηχημαλωτισαν οι υιοι ισραηλ απο των αδελφων αυτων τριακοσις χιλιαδας γυναικας υιους και θυγατερας και σκυλα πολλα εσκυλευσαν εξ αυτων και ηνεγκαν τα σκυλα εις σαμαρειαν
- 9 και εκει ην ο προφητης του κυριου ωδηδ ονομα αυτω και εξηλθεν εις απαντησιν της δυναμεως των ερχομενων εις σαμαρειαν και ειπεν αυτοις ιδου οργη κυριου θεου των πατερων υμων επι τον ιουδαν και παρεδωκεν αυτους εις τας χειρας υμων και απεκτεινατε εν αυτοις εν οργη εως των ουρανων εφθακεν
- 10 και νυν υιους ιουδα και ιερουσαλημ υμεις λεγετε κατακτησεσθαι εις δουλους και δουλας ουκ ιδου εμι μεθ' υμων μαρτυρησαι κυριω θεω υμων
- 11 και νυν ακουσατε μου και αποστρεψατε την αιχημαλωσιαν ην ηχημαλωτευσατε των αδελφων υμων οτι οργη θυμου κυριου εφ' υμιν
- 12 και ανεστησαν αρχοντες απο των υιων εφραιμ ουδια ο του ιωανου και βαραχιας ο του μοσολαμωθ και εξεκιας ο του σελλημ και αμασιας ο του χοδλι επι τους ερχομενους απο του πολεμου
- 13 και ειπαν αυτοις ου μη εισαγαγητε την αιχημαλωσιαν ωδε προς ημας οτι εις το αμαρτανειν τω κυριω εφ' ημας υμεις λεγετε προσθειναι επι ταις αμαρταις ημων και επι την ανομιαν οτι πολλη η αμαρτια ημων και οργη θυμου κυριου επι τον ισραηλ

- 14 και αφηκαν οι πολεμισται την αιχμαλωσιαν και τα σκυλα εναντιον των αρχοντων και πασης της εκκλησιας
- 15 και ανεστησαν ανδρες οι επεκληθησαν εν ονοματι και αντελαβοντο της αιχμαλωσιας και παντας τους γυμνους περιβαλον απο των σκυλων και ενεδυσαν αυτους και υπεδησαν αυτους και εδωκαν φαγειν και αλειψασθαι και αντελαβοντο εν υποζυγιοις παντος ασθενοντος και κατεστησαν αυτους εις ιεριχω πολιν φοινικων προς τους αδελφους αυτων και επεστρεψαν εις σαμαρειαν
- 16 εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν αχαζ προς βασιλεα ασσουρ βοηθησαι αυτω
- 17 και εν τωτω οτι ιδουμαιοι επεθεντο και επαταξαν εν ιουδα και ηγαλωτισαν αιχμαλωσιαν
- 18 και οι αλλοφυλοι επεθεντο επι τας πολεις της πεδινης και απο λιβος του ιουδα και ελαβον την βαιθσαμυς και την αιλων και την γαδηρωθ και την σωχω και τας κωμας αυτης και την θαμνα και τας κωμας αυτης και την γαμζω και τας κωμας αυτης και κατοκησαν εκει
- 19 οτι εταπεινωσεν κυριος τον ιουδαν δι' αχαζ βασιλεα ιουδα οτι απεστη αποστασει απο κυριου
- 20 και ηλθεν επ' αυτον θαγλαθφελλασαρ βασιλευς ασσουρ και επαταξεν αυτον
- 21 και ελαβεν αχαζ τα εν οικω κυριου και τα εν οικω του βασιλευς και των αρχοντων και εδωκεν τω βασιλει ασσουρ και ουκ εις βοηθειαν αυτω
- 22 αλλ' η τω θλιβηναι αυτον και προσεθηκεν του αποστηναι απο κυριου και ειπεν ο βασιλευς
- 23 εκζητησω τους θεους δαμασκου τους τυπτοντας με και ειπεν οτι θεοι βασιλευς συριας αυτοι κατισχυσουσιν αυτους αυτοις τοιουν θυσω και αντιλημψονται μου και αυτοι εγενοντο αυτω εις σκωλον και παντι ισραηλ
- 24 και απεστησεν αχαζ τα σκευη οικου κυριου και κατεκοψεν αυτα και εκλεισεν τας θυρας οικου κυριου και εποησεν εαυτω θυσιαστηρια εν παση γωνια εν ιερουσαλημ
- 25 και εν παση πολει και πολει εν ιουδα εποησεν υψηλα θυμιαν θεοις αλλοτριоиς και παρωργισαν κυριον τον θεον των πατερων αυτων
- 26 και οι λοιποι λογοι αυτου και αι πραξεις αυτου αι πρωται και αι εσχαιαι ιδου γεγραμμεναι επι βιβλιο βασιλεων ιουδα και ισραηλ
- 27 και εκοιμηθη αχαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ οτι ουκ εισηνεγκαν αυτον εις τους ταφους των βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν εξεκιας υιος αυτου αντ' αυτου
- 1 και εξεκιας εβασιλευσεν ων εικοσι και πεντε ετων και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αββα θυγατηρ ζαχαρια
- 2 και εποησεν το ευθεσ ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου
- 3 και εγενετο ως εστη επι της βασιλειας αυτου εν τω πρωτω μηνι ανεωξεν τας θυρας οικου κυριου και επεσκευασεν αυτας
- 4 και εισηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και κατεστησεν αυτους εις το κλιτος το προς ανατολας
- 5 και ειπεν αυτοις ακουσατε οι λευιται νυν αγνισθητε και αγνισατε τον οικον κυριου θεου των πατερων υμων και εκβαλετε την ακαθαρσιαν εκ των αγιων
- 6 οτι απεστησαν οι πατερες ημων και εποησαν το πονηρον εναντιον κυριου και εγκατελιπαν αυτον και απεστρεψαν το προσωπον απο της σκηνης κυριου και εδωκαν αυχενα
- 7 και απεκλεισαν τας θυρας του ναου και εσβεσαν τους λυχους και θυμιαμα ουκ εθυμιασαν και ολοκαυτωματα ου προσηνεγκαν εν τω αγιω θεω ισραηλ
- 8 και ωργισθη οργη κυριος επι τον ιουδαν και επι την ιερουσαλημ και εδωκεν αυτους εις εκστασιν και εις αφανισμον και εις συρισμον ως υμεις ορατε τοις οφθαλμοις υμων
- 9 και ιδου πεπληγασιν οι πατερες υμων μαχαιρα και οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και αι γυναικες υμων εν αιχμαλωσια εν γη ουκ αυτων ο και νυν εστιν
- 10 επι τουτοις νυν εστιν επι καρδιας διαθεσθαι διαθηκην κυριου θεου ισραηλ και αποστρεψει την οργην θυμου αυτου αφ' ημων
- 11 και νυν μη διαλιπητε οτι εν υμιν ηρετικεν κυριος στηναι εναντιον αυτου λειτουργειν και ειναι αυτω λειτουργουντας και θυμιωντας
- 12 και ανεστησαν οι λευιται μααθ ο του αμασι και ιωηλ ο του αζαριου εκ των υιων κααθ και εκ των υιων μεραρικις ο του αβδι και αζαριας ο του ιαλλεληλ και απο των υιων γεδσωνι ιωα ο του ζεμμαθ και ιωδαν ο του ιωαχα
- 13 και των υιων ελισταφαν σαμβρι και ιηλ και των υιων ασαφ ζαχαριας και μαθθανιας
- 14 και των υιων αιμαν ιηλ και σεμει και των υιων ιδιθων σαμιας και οζιηλ
- 15 και συνηγαγον τους αδελφους αυτων και ηγνισθησαν κατα την εντολην του βασιλευς δια προσταγατος κυριου καθαρισαι τον οικον κυριου

- 16 και εισηλθον οι ιερεις εσω εις τον οικον κυριου αγνισαι και εξεβαλον πασαν την ακαθαρσιαν την ευρεθεισαν εν τω οικω κυριου και εις την αυλην οικου κυριου και εδεξαντο οι λευιται εκβαλειν εις τον χειμαρρουν κεδρων εξω
- 17 και ηρξαντο τη ημερα τη πρωτη νουμηνια του μηνος του πρωτου αγνισαι και τη ημερα τη ογδοη του μηνος εισηλθαν εις τον ναον κυριου και ηγνισαν τον οικον κυριου εν ημ εραις οκτω και τη ημερα τη εκκαιδεκατη του μηνος του πρωτου συνετελεσαν
- 18 και εισηλθαν εσω προς εξεκιαν τον βασιλευα και ειπαν ηγνισαμεν παντα τα εν οικω κυριου το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως και τα σκευη αυτου και την τραπεζαν της προ θεσεως και τα σκευη αυτης
- 19 και παντα τα σκευη α εμιανεν αχαζ ο βασιλευς εν τη βασιλεια αυτου εν τη αποστασια αυτου ητοιμακαμεν και ηγνικαμεν ιδου εστιν εναντιον του θυσιαστηριου κυριου
- 20 και ωρθρισεν εξεκιας ο βασιλευς και συνηγαγεν τους αρχοντας της πολεως και ανεβη εις οικον κυριου
- 21 και ανηνεγκεν μοσχους επτα κριους επτα αμνους επτα χιμαρους αιγων επτα περι αμαρτιας περι της βασιλειας και περι των αγιων και περι ισραηλ και ειπεν τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν αναβαινειν επι το θυσιαστηριον κυριου
- 22 και εθυσαν τους μοσχους και εδεξαντο οι ιερεις το αιμα και προσεχεον επι το θυσιαστηριον και εθυσαν τους κριους και προσεχεον το αιμα επι το θυσιαστηριον και εθυσαν το υς αμνους και περιεχεον το αιμα τω θυσιαστηριω
- 23 και προσηγαγον τους χιμαρους τους περι αμαρτιας εναντιον του βασιλεως και της εκκλησιας και επεθηκαν τας χειρας αυτων επ' αυτους
- 24 και εθυσαν αυτους οι ιερεις και εξιλασαντο το αιμα αυτων προς το θυσιαστηριον και εξιλασαντο περι παντος ισραηλ οτι περι παντος ισραηλ ειπεν ο βασιλευς η ολοκαυτωσις και τα περι αμαρτιας
- 25 και εστησεν τους λευιτας εν οικω κυριου εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις κατα την εντολην δαυιδ του βασιλεως και γαδ του ορωντος τω βασιλει και ναθαν του προφητου οτι δι' εντολης κυριου το προσταγμα εν χειρι των προφητων
- 26 και εστησαν οι λευιται εν οργανοις δαυιδ και οι ιερεις ταις σαλπιγξιν
- 27 και ειπεν εξεκιας ανενεγκαι την ολοκαυτωσιν επι το θυσιαστηριον και εν τω αρξασθαι αναφερειν την ολοκαυτωσιν ηρξαντο αδειν κυριω και αι σαλπιγγες προς τα οργανα δαυιδ βασιλεως ισραηλ
- 28 και πασα η εκκλησια προσεκυνη και οι ψαλτωδοι αδοντες και αι σαλπιγγες σαλπιζουσαι εως ου συνετελεσθη η ολοκαυτωσις
- 29 και ως συνετελεσαν αναφεροντες εκαμψεν ο βασιλευς και παντες οι ευρεθεντες και προσεκυνησαν
- 30 και ειπεν εξεκιας ο βασιλευς και οι αρχοντες τοις λευιταις υμνειν τον κυριον εν λογοις δαυιδ και ασαφ του προφητου και υμνουν εν ευφροσυνη και επεσον και προσεκυνησαν
- 31 και απεκριθη εξεκιας και ειπεν νυν επληρωσατε τας χειρας υμων κυριω προσαγαγετε και φερετε θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και ανηνεγκεν η εκκλησια θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και πας προθυμος τη καρδια ολοκαυτωσεις
- 32 και εγενετο ο αριθμος της ολοκαυτωσεως ης ανηνεγκεν η εκκλησια μοσχοι εβδομηκοντα κριοι εκατον αμνοι διακοσιοι εις ολοκαυτωσιν κυριω παντα ταυτα
- 33 και οι ηγιασμενοι μοσχοι εξακοσιοι προβατα τρισχιλια
- 34 αλλ' η οι ιερεις ολιγοι ησαν και ουκ εδυναντο δειραι την ολοκαυτωσιν και αντελαβοντο αυτων οι αδελφοι αυτων οι λευιται εως ου συνετελεσθη το εργον και εως ου ηγνισθησαν οι ιερεις οτι οι λευιται προθυμως ηγνισθησαν παρα τους ιερεις
- 35 και η ολοκαυτωσις πολλη εν τοις στεασιν της τελειωσεως του σωτηριου και των σπονδων της ολοκαυτωσεως και κατωρθωθη το εργον εν οικω κυριου
- 36 και ηυφρανθη εξεκιας και πας ο λαος δια το ητοιμακεναι τον θεον τω λαω οτι εξαπινα εγενετο ο λογος
- 1 και απεστειλεν εξεκιας επι παντα ισραηλ και ιουδαν και επιστολας εγραψεν επι τον εφραϊμ και μανασση ελθειν εις οικον κυριου εις ιερουσαλημ ποιησαι το φασεκ τω κυριω θεω ισραηλ
- 2 και εβουλευσατο ο βασιλευς και οι αρχοντες και πασα η εκκλησια η εν ιερουσαλημ ποιησαι το φασεκ τω μνηι τω δευτερω
- 3 ου γαρ ηδυνασθησαν αυτο ποιησαι εν τω καιρω εκεινω οτι οι ιερεις ουχ ηγνισθησαν ικανοι και ο λαος ου συνηχθη εις ιερουσαλημ
- 4 και ηρεσεν ο λογος εναντιον του βασιλεως και εναντιον της εκκλησιας

- 5 και εστησαν λογον διελθειν κηρυγμα εν παντι ισραηλ απο βηρσαβεε εως δαν ελθοντας ποιησαι το φασεκ κυριω θεω ισραηλ εν ιερουσαλημ οτι πληθος ουκ εποιησεν κατα την γραφην
- 6 και επορευθησαν οι τρεχοντες συν ταις επιστολαις παρα του βασιλεως και των αρχοντων εις παντα ισραηλ και ιουδαν κατα το προσταγμα του βασιλεως λεγοντες υιοι ισραηλ επιστρεψατε προς θεον αβρααμ και ισαακ και ισραηλ και επιστρεψει τους ανασεσωσμενους τους καταλειφθεντας απο χειρος βασιλεως ασσουρ
- 7 και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων και οι αδελφοι υμων οι απεστησαν απο κυριου θεου πατερων αυτων και παρεδωκεν αυτους εις ερημωσιν καθως υμεις ορατε
- 8 και νυν μη σκληρυνητε τους τραχηλους υμων δοτε δοξαν κυριω τω θεω και εισελθατε εις το αγιασμα αυτου ο ηγιασεν εις τον αιωνα και δουλευσατε τω κυριω θεω υμων και αποστρεψει αφ' υμων θυμον οργης
- 9 οτι εν τω επιστρεφειν υμας προς κυριον οι αδελφοι υμων και τα τεκνα υμων εσονται εν οικτιρμοις εναντι παντων των αιχμαλωτισαντων αυτους και αποστρεψει εις την γην τ αυτην οτι ελεημων και οικτιρμων κυριος ο θεος ημων και ουκ αποστρεψει το προσωπον αυτου αφ' ημων εαν επιστρεψωμεν προς αυτον
- 10 και ησαν οι τρεχοντες διαπορευομενοι πολιν εκ πολεως εν τω ορει εφραιμ και μανασση και εως ζαβουλων και εγενοντο ως καταγελωντες αυτων και καταμωκωμενοι
- 11 αλλα ανθρωποι ασηρ και απο μανασση και απο ζαβουλων ενετραπησαν και ηλθον εις ιερουσαλημ
- 12 και εν ιουδα εγενετο χειρ κυριου δουναι αυτοις καρδιαν μιαν ελθειν του ποιησαι κατα το προσταγμα του βασιλεως και των αρχοντων εν λογω κυριου
- 13 και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ λαος πολυς του ποιησαι την εορτην των αζυμων εν τω μηνι τω δευτερω εκκλησια πολλη σφοδρα
- 14 και ανεστησαν και καθειλαν τα θυσιαστηρια τα εν ιερουσαλημ και παντα εν οις εθυμιωσαν τοις ψευδεσιν κατεσπασαν και ερριψαν εις τον χειμαρρουν κεδρων
- 15 και εθυσαν το φασεκ τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του δευτερου και οι ιερεις και οι λευιται ενετραπησαν και ηγνισθησαν και εισηνεγκαν ολοκαυτωματα εις οικον κυριου υ
- 16 και εστησαν επι την στασιν αυτων κατα το κριμα αυτων κατα την εντολην μωυση ανθρωπου του θεου και οι ιερεις εδεχοντο τα αιματα εκ χειρος των λευιτων
- 17 οτι πληθος της εκκλησιας ουχ ηγνισθη και οι λευιται ησαν του θυειν το φασεκ παντι τω μη δυναμενω αγνισθηναι τω κυριω
- 18 οτι το πλειστον του λαου απο εφραιμ και μανασση και ισσαχαρ και ζαβουλων ουχ ηγνισθησαν αλλα εφαγον το φασεκ παρα την γραφην και προσηυξατο εξεκιας περι αυτων λεγων κυριος ο αγαθος εξηλασασθω υπερ
- 19 πασης καρδιας κατευθυνουσης εκζητησαι κυριον τον θεον των πατερων αυτων και ου κατα την αγνειαν των αγιων
- 20 και επηκουσεν κυριος τω εξεκια και ιασατο τον λαον
- 21 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν ιερουσαλημ την εορτην των αζυμων επτα ημερας εν ευφροσυνη μεγαλη και καθυμνοντες τω κυριω ημεραν καθ' ημεραν και οι ιερεις και οι λευιται εν οργανοις τω κυριω
- 22 και ελαλησεν εξεκιας επι πασαν καρδιαν των λευιτων και των συνιοντων συνεσιν αγαθην τω κυριω και συνετελεσαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας θυοντες θυσιας σω τηριου και εξομολογουμενοι τω κυριω θεω των πατερων αυτων
- 23 και εβουλευσατο η εκκλησια αμα ποιησαι επτα ημερας αλλας και εποιησαν επτα ημερας εν ευφροσυνη
- 24 οτι εξεκιας απηρξατο τω ιουδα τη εκκλησια μοσχους χιλιους και επτακιςχιλια προβατα και οι αρχοντες απηρξαντο τω λαω μοσχους χιλιους και προβατα δεκα χιλιαδας και τ α αγια των ιερεων εις πληθος
- 25 και ηυφρανθη πασα η εκκλησια οι ιερεις και οι λευιται και πασα η εκκλησια ιουδα και οι ευρεθεντες εξ ισραηλ και οι προσηλυτοι οι ελθοντες απο γης ισραηλ και οι κατοικοι υντες εν ιουδα
- 26 και εγενετο ευφροσυνη μεγαλη εν ιερουσαλημ απο ημερων σαλωμων υιου δαυιδ βασιλεως ισραηλ ουκ εγενετο τοιαυτη εορτη εν ιερουσαλημ
- 27 και ανεστησαν οι ιερεις οι λευιται και ηυλογησαν τον λαον και επηκουσθη η φωνη αυτων και ηλθεν η προσευχη αυτων εις το κατοικητηριον το αγιον αυτου εις τον ουρανον
- 1 και ως συνετελεσθη παντα ταυτα εξηλθεν πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν πολεσιν ιουδα και συνετριψαν τας στηλας και εξεκοψαν τα αλση και κατεσπασαν τα υψηλα και τους β ωμους απο πασης της ιουδαιας και βενιαμιν και εξ εφραιμ και απο μανασση εως εις τελος και επεστρεψαν πας ισραηλ εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου και εις τας πολεις αυτων

2 και εταξεν εξεκιας τας εφημεριαις των ιερεων και των λευιτων και τας εφημεριαις εκαστου κατα την εαυτου λειτουργιαν τοις ιερευσιν και τοις λευιταις εις την ολοκαυτωσιν και εις την θυσιαν του σωτηριου και αινειν και εξομολογισθαι και λειτουργειν εν ταις πυλαις εν ταις αυλαις οικου κυριου

3 και μερις του βασιλευος εκ των υπαρχοντων αυτου εις τας ολοκαυτωσεις την πρωινην και την δειλινην και ολοκαυτωσεις εις σαββατα και εις τας νουμηνιας και εις τας εορτας τας γεγραμμενας εν τω νομω κυριου

4 και ειπεν τω λαω τοις κατοικουσιν εν ιερουσαλημ δουναι την μεριδα των ιερεων και των λευιτων οπως κατισχυσωσιν εν τη λειτουργια οικου κυριου

5 και ως προσεταξεν τον λογον επλεονασαν οι υιοι ισραηλ απαρχην σιτου και οινου και ελαιου και μελιτος και παν γενημα αγρου και επιδεκατα παντα εις πληθος ηνεγκαν

6 οι υιοι ισραηλ και ιουδα και οι κατοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα και αυτοι ηνεγκαν επιδεκατα μοσχων και προβατων και επιδεκατα αιγων και ηγιασαν τω κυριω θεω αυτων και εισηνεγκαν και εθηκαν σωρους σωρους

7 εν τω μηνι τω τριτω ηρξαντο οι σωροι θεμελιουσθαι και εν τω εβδομω μηνι συνετελεσθησαν

8 και ηλθεν εξεκιας και οι αρχοντες και ειδον τους σωρους και ηυλογησαν τον κυριον και τον λαον αυτου ισραηλ

9 και επυνθανετο εξεκιας των ιερεων και των λευιτων υπερ των σωρων

10 και ειπεν προς αυτον αζαριας ο ιερευς ο αρχων εις οικον σαδωκ και ειπεν εξ ου ηρκαται η απαρχη φερεσθαι εις οικον κυριου εφαγομεν και επιομεν και κατελιπομεν οτι κυριος ηυλογησεν τον λαον αυτου και κατελιπομεν ετι το πληθος τουτου

11 και ειπεν εξεκιας ετοιμασαι παστοφορια εις οικον κυριου και ητοιμασαν

12 και εισηνεγκαν εκει τας απαρχας και τα επιδεκατα εν πιστει και επ' αυτων επιστατης χωνενιας ο λευιτης και σεμει ο αδελφος αυτου διαδεχομενος

13 και ηηλ και οζαζιας και ναεθ και ασαηλ και ιεριμωθ και ιωζαβαθ και εληηλ και σαμαχια και μααθ και βαναιας και οι υιοι αυτου καθεσταμενοι δια χωνενιου και σεμει του αδελφου αυτου καθως προσεταξεν ο βασιλευς εξεκιας και αζαριας ο ηγουμενος οικου κυριου

14 και κωρη ο του ιεμνα ο λευιτης ο πυλωρος κατα ανατολας επι των δοματων δουναι τας απαρχας κυριω και τα αγια των αγιων

15 δια χειρος οδομ και βενιαμιν και ιησους και σεμει και αμαριας και σεχονιας δια χειρος των ιερεων εν πιστει δουναι τοις αδελφοις αυτων κατα τας εφημεριαις κατα τον μεγαν και τον μικρον

16 εκτος της επιγονης των αρσενικων απο τριετους και επανω παντι τω εισπορευομενω εις οικον κυριου εις λογον ημερων εις ημεραν εις λειτουργιαν εφημεριας διαταξεως αυτων

17 ουτος ο καταλοχισμος των ιερεων κατ' οικους πατριων και οι λευιται εν ταις εφημεριας αυτων απο εικοσαετους και επανω εν διαταξει

18 εν καταλοχιας εν παση επιγονη υιων αυτων και θυγατερων αυτων εις παν το πληθος οτι εν πιστει ηγνισαν το αγιον

19 τοις υιοις ααρων τοις ιερατευουσιν και οι απο των πολεων αυτων εν παση πολει και πολει ανδρες οι ωνομασθησαν εν ονοματι δουναι μεριδα παντι αρσενικω εν τοις ιερευσιν και παντι καταριθμουμενω εν τοις λευιταις

20 και εποιησεν ουτως εξεκιας εν παντι ιουδα και εποιησεν το καλον και το ευθεσ εναντιον του κυριου θεου αυτου

21 και εν παντι εργω εν ω ηρξατο εν εργασια εν οικω κυριου και εν τω νομω και εν τοις προσταγμασιν εξεζητησεν τον θεον αυτου εξ ολης ψυχης αυτου και εποιησεν και ευοδωθη

1 και μετα τους λογους τουτους και την αληθειαν ταυτην ηλθεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων και ηλθεν επι ιουδαν και παρενεβαλεν επι τας πολεις τας τειχηρεις και ειπεν προκαταλαβεσθαι αυτας

2 και ειδεν εξεκιας οτι ηκει σενναχηριμ και το προσωπον αυτου του πολεμησαι επι ιερουσαλημ

3 και εβουλευσατο μετα των πρεσβυτερων αυτου και των δυνατων εμφραζει τα υδατα των πηγων α ην εξω της πολεως και συνεπισχυσαν αυτο

4 και συνηγαγεν λαον πολυν και ενεφραξεν τα υδατα των πηγων και τον ποταμον τον διοριζοντα δια της πολεως λεγων μη ελθη βασιλευς ασσουρ και ευρη υδωρ πολυ και κατισχυση

5 και κατισχυσεν εξεκιας και ωκοδομησεν παν το τειχος το κατεσκαμμενον και πυργους και εξω προτειχισμα αλλο και κατισχυσεν το αναλημμα πολεως δαυιδ και κατεσκευασεν εν οπλα πολλα

6 και εθετο αρχοντας του πολεμου επι τον λαον και συνηχθησαν προς αυτον εις την πλατειαν της πυλης της φαραγγος και ελαλησεν επι καρδιαν αυτων λεγων
7 ισχυσατε και ανδριζεσθε μη πτοηθητε απο προσωπου βασιλεως ασσουρ και απο προσωπου παντος του εθνους του μετ' αυτου οτι μεθ' ημων πλειονες η μετ' αυτου
8 μετ' αυτου βραχιονες σαρκινοι μεθ' ημων δε κυριος ο θεος ημων του σωζειν και του πολεμειν τον πολεμον ημων και καταθαρσησεν ο λαος επι τοις λογοις εξεκίου βασιλεως ιουδα
9 και μετα ταυτα απεστειλεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων τους παιδας αυτου επι ιερουσαλημ και αυτος επι λαχis και πασα η στρατια μετ' αυτου και απεστειλεν προς εξεκια ν βασιλεια ιουδα και προς παντα ιουδαν τον εν ιερουσαλημ λεγων
10 ουτως λεγει σενναχηριμ ο βασιλευς ασσυριων επι τινη υμεις πεποιθατε και καθησθε εν τη περιοχη εν ιερουσαλημ
11 ουχι εξεκιας απατα υμας του παραδουναι υμας εις θανατον και εις λιμον και εις διψαν λεγων κυριος ο θεος ημων σωσει ημας εκ χειρος βασιλεως ασσουρ
12 ουχ ουτος εστιν εξεκιας ος περιειλεν τα θυσιαστηρια αυτου και τα υψηλα αυτου και ειπεν τω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ λεγων κατεναντι του θυσιαστηριου τουτου προσκυνησετε και επ' αυτω θυμιασετε
13 ου γνωσεσθε ο τι εποιησα εγω και οι πατερες μου πασι τοις λαοις των χωρων μη δυναμενοι ηδυναντο θεοι των εθνων πασης της γης σωσαι τον λαον αυτων εκ χειρος μου
14 τις εν πασι τοις θεοις των εθνων τουτων ους εξωλεθρευσαν οι πατερες μου μη ηδυναντο σωσαι τον λαον αυτων εκ χειρος μου οτι δυνασεται ο θεος υμων σωσαι υμας εκ χειροσ μου
15 νον μη απατατω υμας εξεκιας και μη πεποιθεναι υμας ποιειτω κατα ταυτα και μη πιστευετε αυτω οτι ου μη δυναται ο θεος παντος εθνους και βασιλειασ του σωσαι τον λαον αυτου εκ χειροσ μου και εκ χειροσ πατερων μου οτι ο θεος υμων ου μη σωσει υμας εκ χειροσ μου
16 και ετι ελαλησαν οι παιδες αυτου επι κυριον θεον και επι εξεκιαν παιδα αυτου
17 και βιβλιον εγραψεν ονειδιζειν τον κυριον θεον ισραηλ και ειπεν περι αυτου λεγων ως θεοι των εθνων της γης ουκ εξειλαντο τους λαουσ αυτων εκ χειροσ μου ουτως ου μη εξεληται ο θεος εξεκίου λαον αυτου εκ χειροσ μου
18 και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαιστι επι λαον ιερουσαλημ τον επι του τειχουσ του φοβησαι αυτους και κατασπασαι οπως προκαταλαβονται την πολιν
19 και ελαλησεν επι θεον ιερουσαλημ ως και επι θεουσ λαων της γης εργα χειρων ανθρωπων
20 και προσηυξατο εξεκιας ο βασιλευς και ησαιασ υιοσ αμωσ ο προφητης περι τουτων και εβοησαν εις τον ουρανον
21 και απεστειλεν κυριος αγγελον και εξετριψεν παν δυνατον πολεμιστην και αρχοντα και στρατηγον εν τη παρεμβολη βασιλεωσ ασσουρ και απεστρεψεν μετα αισχυνης προσωπου εις την γην αυτου και ηλθεν εις οικον του θεου αυτου και των εξελθοντων εκ κοιλιασ αυτου κατεβαλον αυτον εν ρομφαια
22 και εσωσεν κυριος εξεκιαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ εκ χειροσ σενναχηριμ βασιλεωσ ασσουρ και εκ χειροσ παντων και κατεπαυσεν αυτους κυκλοθεν
23 και πολλοι εφερον δωρα τω κυριω εις ιερουσαλημ και δοματα τω εξεκια βασιλει ιουδα και υπερηρθη κατ' οφθαλμοουσ παντων των εθνων μετα ταυτα
24 εν ταισ ημεραισ εκειναισ ηρρωστησεν εξεκιασ εωσ θανατου και προσηυξατο προς κυριον και επηκουσεν αυτου και σημειον εδωκεν αυτω
25 και ου κατα το ανταποδομα ο εδωκεν αυτω ανταπεδωκεν εξεκιασ αλλα υψωθη η καρδια αυτου και εγενετο επ' αυτον οργη και επι ιουδαν και ιερουσαλημ
26 και εταπεινωθη εξεκιασ απο του υψουσ της καρδιασ αυτου και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ουκ επηλθεν επ' αυτους οργη κυριου εν ταισ ημεραισ εξεκίου
27 και εγενετο τω εξεκια πλουτος και δοξα πολλη σφοδρα και θησαυρουσ εποιησεν εαυτω αργυριου και χρυσιου και του λιθου του τιμιου και εις τα αρωματα και οπλοθηκασ και εις σκευη επιθυμητα
28 και πολεισ εις τα γεννηματα σιτου και ελαιου και οινου και φατνας παντοσ κτηνουσ και μανδρασ εις τα ποιμνια
29 και πολεισ ασ ωκοδομησεν αυτω και αποσκευην προβατων και βοων εις πληθοσ οτι εδωκεν αυτω κυριος αποσκευην πολλην σφοδρα
30 αυτοσ εξεκιασ ενεφραξεν την εξοδον του υδατοσ γιων το ανο και κατηυθυθεν αυτα κατω προς λιβα της πολεωσ δαυιδ και ευοδωθη εξεκιασ εν πασι τοισ εργοισ αυτου
31 και ουτως τοισ πρεσβευταισ των αρχοντων απο βαβυλωνοσ τοισ αποσταλειςιν προς αυτον πυθεσθαι παρ' αυτου το τερασ ο εγενετο επι της γησ και εγκατελιπεν αυτον κυριος τ ου πειρασσαι αυτον ειδεναι τα εν τη καρδια αυτου
32 και τα καταλοιπα των λογων εξεκίου και το ελεοσ αυτου ιδου γεγραπται εν τη προφητεια ησαιου υιου αμωσ του προφητου και επι βιβλιου βασιλεωσ ιουδα και ισραηλ

- 33 και εκοιμηθη εξεκιας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν αναβασει ταφων υιων δαυιδ και δοξαν και τιμην εδωκαν αυτω εν τω θανατω αυτου πας ιουδα και οι κα τοικουντες εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ' αυτου
- 1 ων δεκα δυο ετων μανασσης εν τω βασιλευσαι αυτον και πενητηκοντα πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ
- 2 και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου απο παντων των βδελυγματων των εθνων ους εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ
- 3 και επεστρεψεν και ωκοδομησεν τα υψηλα α κατεσπασεν εξεκιας ο πατηρ αυτου και εστησεν στηλας ταις βααλιμ και εποιησεν αλση και προσεκυνησεν παση τη στρατια του ουρανου και εδουλευσεν αυτοις
- 4 και ωκοδομησεν θυσιαστηρια εν οικω κυριου ου ειπεν κυριος εν ιερουσαλημ εσται το ονομα μου εις τον αιωνα
- 5 και ωκοδομησεν θυσιαστηρια παση τη στρατια του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου
- 6 και αυτος διηγαγεν τα τεκνα αυτου εν πυρι εν γαι-βαναι-εννομ και εκληδονιζετο και οιωνιζετο και εφαρμακευετο και εποιησεν εγγαστριμυθους και επαοιδους επληθυνεν του ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου του παροργισαι αυτον
- 7 και εθηκεν το γλυπτον και το χωνευτον εικονα ην εποιησεν εν οικω θεου ου ειπεν ο θεος προς δαυιδ και προς σαλωμων υιον αυτου εν τω οικω τουτω και ιερουσαλημ ην εξελ εξαμην εκ πασον φυλων ισραηλ θησω το ονομα μου εις τον αιωνα
- 8 και ου προσθησω σαλευσαι τον ποδα ισραηλ απο της γης ης εδωκα τοις πατρασιν αυτων πλην εαν φυλασσωνται του ποιησαι παντα α εντειλαμην αυτοις κατα παντα τον νομον και τα προσταγματα και τα κριματα εν χειρι μουση
- 9 και επλανησεν μανασσης τον ιουδαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ του ποιησαι το πονηρον υπερ παντα τα εθνη α εξηρην κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ
- 10 και ελαλησεν κυριος επι μανασση και επι τον λαον αυτου και ουκ επηκουσαν
- 11 και ηγαγεν κυριος επ' αυτους τους αρχοντας της δυναμεως βασιλευς ασσουρ και κατελαβον τον μανασση εν δεσμοις και εδησαν αυτον εν πεδαις και ηγαγον εις βαβυλωνα
- 12 και ως εθλιβη εξητησεν το προσωπον κυριου του θεου αυτου και εταπεινωθη σφοδρα απο προσωπου θεου των πατερων αυτου
- 13 και προσηυξατο προς αυτον και επηκουσεν αυτου και επηκουσεν της βοης αυτου και επεστρεψεν αυτον εις ιερουσαλημ επι την βασιλειαν αυτου και εγνω μανασσης οτι κυριος αυτος εστιν ο θεος
- 14 και μετα ταυτα ωκοδομησεν τειχος εξω της πολεως δαυιδ απο λιβος κατα γιων εν τω χειμαρρω και εκπορευομενων την πυλην την κυκλοθεν και εις το οφλα και υψωσεν σφοδρα και κατεστησεν αρχοντας της δυναμεως εν πασαις ταις πολεσιν ταις τειχηρεσιν εν ιουδα
- 15 και περιειλεν τους θεους τους αλλοτριους και το γλυπτον εξ οικου κυριου και παντα τα θυσιαστηρια α ωκοδομησεν εν ορει οικου κυριου και εν ιερουσαλημ και εξω της πολεως
- 16 και κατωρθωσεν το θυσιαστηριον κυριου και εθυσιασεν επ' αυτο θυσιαν σωτηριου και αινεσεως και ειπεν τω ιουδα του δουλευειν κυριω θεω ισραηλ
- 17 πλην ο λαος ετι επι των υψηλων πλην κυριος ο θεος αυτων
- 18 και τα λοιπα των λογων μανασση και η προσευχη αυτου η προς τον θεον και λογοι των ορωντων λαλουντων προς αυτον επ' ονοματι κυριου θεου ισραηλ ιδου επι λογων
- 19 προσευχης αυτου και ως επηκουσεν αυτου και πασαι αι αμαρτια αυτου και αι αποστασεις αυτου και οι τοποι εφ' οις ωκοδομησεν τα υψηλα και εστησεν εκει αλση και γλυπτα προ του επιστρεψαι ιδου γεγραπται επι των λογων των ορωντων
- 20 και εκοιμηθη μανασσης μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν παραδεισω οικου αυτου και εβασιλευσεν αντ' αυτου αμων υιος αυτου
- 21 ων εικοσι και δυο ετων αμων εν τω βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ
- 22 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ως εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου και πασιν τοις ειδωλοις οις εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου εθθεν αμων και εδουλευσεν αυτοις
- 23 και ουκ εταπεινωθη εναντιον κυριου ως εταπεινωθη μανασσης ο πατηρ αυτου οτι υιος αυτου αμων επληθυνεν πλημμελειαν
- 24 και επεθεντο αυτω οι παιδες αυτου και επαταξαν αυτον εν οικω αυτου
- 25 και επαταξαν ο λαος της γης τους επιθεμενους επι τον βασιλεα αμων και εβασιλευσεν ο λαος της γης τον ιωσιαν υιον αυτου αντ' αυτου
- 1 ων οκτω ετων ιωσιας εν τω βασιλευσαι αυτον και τριακοντα εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ

2 και εποησεν το ευθες εναντιον κυριου και επορευθη εν οδοις δαυιδ του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν δεξια και αριστερα
3 και εν τω ογδοω ετει της βασιλειας αυτου και αυτος ετι παιδαριον ηρξατο του ζητησαι κυριον τον θεον δαυιδ του πατρος αυτου και εν τω δωδεκατω ετει της βασιλειας αυτο
υ ηρξατο του καθαρισαι τον ιουδαν και την ιερουσαλημ απο των υψηλων και των αλσεων και απο των χωνευτων
4 και κατεσπασεν κατα προσωπον αυτου τα θυσιαστηρια των βααλιμ και τα υψηλα τα επ' αυτων και εκοψεν τα αλση και τα γλυπτα και τα χωνευτα συνετριψεν και ελεπτυνεν
και ερριψεν επι προσωπον των μνηματων των θυσιαζοντων αυτοις
5 και οστα ιερων κατεκαυσεν επι τα θυσιαστηρια και εκαθαρισεν τον ιουδαν και την ιερουσαλημ
6 και εν πολεσιν εφραιμ και μανασση και συμεων και νεφθαλι και τοις τοποις αυτων κυκλω
7 και κατεσπασεν τα αλση και τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα κατεκοψεν λεπτα και παντα τα υψηλα εκοψεν απο πασης της γης ισραηλ και απεστρεψεν εις ιερουσαλημ
8 και εν τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας αυτου του καθαρισαι την γην και τον οικον απεστειλεν τον σαφαν υιον εσελια και τον μαασιαν αρχοντα της πολεως και τον ιου
αχ υιον ιωαχαζ τον υπομνηματογραφον αυτου κραταιωσαι τον οικον κυριου του θεου αυτου
9 και ηλθον προς χελκιαν τον ιερα τον μεγαλ και εδωκαν το αργυριον το εισνεχθεν εις οικον θεου ο συνηγαγον οι λευιται φυλασσοντες την πυλην εκ χειρος μανασση και εφρα
ιμ και των αρχοντων και απο παντος καταλοιπου εν ισραηλ και υιον ιουδα και βενιαμιν και οικουντων εν ιερουσαλημ
10 και εδωκαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα οι καθεσταμενοι εν οικω κυριου και εδωκαν αυτο ποιουσι τα εργα οι εποιουν εν οικω κυριου επισκευασαι κατισχυσαι τον οικον
11 και εδωκαν τοις τεκτοσι και τοις οικοδομοις αγορασαι λιθους τετραπεδους και ξυλα εις δοκους στεγασαι τους οικους ους εξωλεθρευσαν βασιλεις ιουδα
12 και οι ανδρες εν πιστει επι των εργων και επ' αυτων επισκοποι ιεθ και αβδιας οι λευιται εξ υιον μεραρι και ζαχαριας και μοσολλαμ εκ των υιον κααθ επισκοπειν και πας λευ
ιτης πας συνιων εν οργανοις ωδων
13 και επι των νοτοφορων και επι παντων των ποιουντων τα εργα εργασια και εργασια και απο των λευιτων γραμματαις και κριται και πυλωροι
14 και εν τω εκφερειν αυτους το αργυριον το εισοδιασθεν εις οικον κυριου ευρεν χελκιας ο ιερευς βιβλιον νομου κυριου δια χειρος μουση
15 και απεκριθη χελκιας και ειπεν προς σαφαν τον γραμματεα βιβλιον νομου ευρον εν οικω κυριου και εδωκεν χελκιας το βιβλιον τω σαφαν
16 και εισηνεγκεν σαφαν το βιβλιον προς τον βασιλεα και απεδωκεν ετι τω βασιλει λογον παν το δοθεν αργυριον εν χειρι των παιδων σου των ποιουντων το εργον
17 και εχωνευσαν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εδωκαν επι χειρα των επισκοπων και επι χειρα των ποιουντων εργασιαν
18 και απηγγειλεν σαφαν ο γραμματευς τω βασιλει λεγων βιβλιον εδωκεν μοι χελκιας ο ιερευς και ανεγνω αυτο σαφαν εναντιον του βασιλεως
19 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς τους λογους του νομου και διερρηξεν τα ιματια αυτου
20 και εντειλατο ο βασιλευς τω χελκια και τω αχικαμ υιο σαφαν και τω αβδων υιο μιχαια και τω σαφαν τω γραμματει και τω ασαια παιδι του βασιλεως λεγων
21 πορευθητε ζητησατε τον κυριον περι εμου και περι παντος του καταλειφθεντος εν ισραηλ και ιουδα περι των λογων του βιβλιου του ευρεθεντος οτι μεγας ο θυμος κυριου εκκ
εκαυται εν ημιν διοτι ουκ εισηκουσαν οι πατερες ημων των λογων κυριου του ποιησαι κατα παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω
22 και επορευθη χελκιας και οις ειπεν ο βασιλευς προς ολδαν την προφητιν γυναικα σελλημ υιου θακουαθ υιου χελλης φυλασσουσαν τας στολας και αυτη κατωκει εν ιερουσαλη
μ εν μασανα και ελαλησαν αυτη κατα ταυτα
23 και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ειπατε τω ανδρι τω αποστειλαντι υμας προς με
24 ουτως λεγει κυριος ιδου εγω επαγω κακα επι τον τοπον τουτον τους παντας λογους τους γεγραμμενους εν τω βιβλιω τω ανεγνωσμενω εναντιον του βασιλεως ιουδα
25 ανθ' ων εγκατελιπον με και εθυμιασαν θεοις αλλοτριοις ινα παροργισωσιν με εν πασιν τοις εργοις των χειρων αυτων και εξεκαυθη ο θυμος μου εν τω τοπω τουτω και ου σβε
σθησεται
26 και επι βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα υμας του ζητησαι τον κυριον ουτως ερειτε αυτω ουτως λεγει κυριος ο θεος ισραηλ τους λογους ους ηκουσας
27 και ενετραπη η καρδια σου και εταπεινωθης απο προσωπου μου εν τω ακουσαι σε τους λογους μου επι τον τοπον τουτον και επι τους κατοικουντας αυτον και εταπεινωθης εν
αντιον μου και διερρηξας τα ιματια σου και εκλαυσας κατεναντιον μου και εγω ηκουσα φησιν κυριος
28 ιδου προστιθημι σε προς τους πατερας σου και προστεθησι προς τα μνηματα σου εν ειρηνη και ουκ οψονται οι οφθαλμοι σου εν πασιν τοις κακοις οις εγω επαγω επι τον τοπ
ον τουτον και επι τους κατοικουντας αυτον και απεδωκαν τω βασιλει λογον

- 29 και απεστειλεν ο βασιλευς και συνηγαγεν τους πρεσβυτερους ιουδα και ιερουσαλημ
- 30 και ανεβη ο βασιλευς εις οικον κυριου και πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και οι ιερεις και οι λευιται και πας ο λαος απο μεγαλου εως μικρου και ανεγνω εν ωσιν αυτων τους παντας λογους βιβλιου της διαθηκης του ευρεθεντος εν οικω κυριου
- 31 και εστη ο βασιλευς επι τον στυλον και διεθετο διαθηκην εναντιον κυριου του πορευθηναι ενωπιον κυριου του φυλασσειν τας εντολας αυτου και μαρτυρια αυτου και προσταγματα αυτου εν ολη καρδια και εν ολη ψυχη τους λογους της διαθηκης τους γεγραμμενους επι τω βιβλियो τωτου
- 32 και εστησεν παντας τους ευρεθεντας εν ιερουσαλημ και βενιαμιν και εποιησαν οι κατοικουντες ιερουσαλημ διαθηκην εν οικω κυριου θεου πατερων αυτων
- 33 και περιειλεν ιωσιας τα παντα βδελυγματα εκ πασης της γης η ην υιον ισραηλ και εποιησεν παντας τους ευρεθεντας εν ιερουσαλημ και εν ισραηλ του δουλευειν κυριω θεω αυτων πασας τας ημερας αυτου ουκ εξεκλινεν απο οπισθεν κυριου θεου πατερων αυτου
- 1 και εποιησεν ιωσιας το φασεχ τω κυριω θεω αυτου και εθυσαν το φασεχ τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του πρωτου
- 2 και εστησεν τους ιερεις επι τας φυλακας αυτων και κατισχυσεν αυτους εις τα εργα οικου κυριου
- 3 και ειπεν τοις λευιταις τοις δυνατοις εν παντι ισραηλ του αγιασθηναι αυτους τω κυριω και εθηκαν την κιβωτον την αγιαν εις τον οικον ον οικοδομησεν σαλωμων υιος δαυιδ του βασιλεως ισραηλ και ειπεν ο βασιλευς ουκ εστιν υμιν αραι επ' ωμων ουθεν νυν ουν λειτουργησατε τω κυριω θεω υμων και τω λαω αυτου ισραηλ
- 4 και ετοιμασθητε κατ' οικους πατριων υμων και κατα τας εφημεριαις υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλεως ισραηλ και δια χειρος σαλωμων υιου αυτου
- 5 και στητε εν τω οικω κατα τας διαιρεσεις οικων πατριων υμων τοις αδελφοις υμων υιοις του λαου και μερις οικου πατριαις τοις λευιταις
- 6 και θυσατε το φασεχ και τα αγια ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων του ποιησαι κατα τον λογον κυριου δια χειρος μουση
- 7 και απηρξαντο ιωσιας τοις υιοις του λαου προβατα και αμνους και εριφους απο των τεκνων των αιγων παντα εις το φασεχ εις παντας τους ευρεθεντας εις αριθμον τριακοντα χιλιαδας και μοσχων τρεις χιλιαδας ταυτα απο της υπαρξεως του βασιλεως
- 8 και οι αρχοντες αυτου απηρξαντο τω λαω και τοις ιερευσιν και λευιταις εδωκεν χελκιας και ζαχαριας και ιηλ οι αρχοντες οικου του θεου τοις ιερευσιν και εδωκαν εις το φασεχ προβατα και αμνους και εριφους δισχιλια εξακοσια και μοσχους τριακοσιους
- 9 και χωνενιας και βαναιας και σαμιας και ναθανηλ αδελφος αυτου και ασαβια και ιηλ και ιωζαβαδ αρχοντες των λευιτων απηρξαντο τοις λευιταις εις το φασεχ προβατα πεντακοσιους
- 10 και κατωρθωθη η λειτουργια και εστησαν οι ιερεις επι την στασιν αυτων και οι λευιται επι τας διαιρεσεις αυτων κατα την εντολην του βασιλεως
- 11 και εθυσαν το φασεχ και προσεχεαν οι ιερεις το αιμα εκ χειρος αυτων και οι λευιται εξεδειραν
- 12 και ητοιμασαν την ολοκαυτων παραδουνα αυτοις κατα την διαιρεσιν κατ' οικους πατριων τοις υιοις του λαου του προσαγειν τω κυριω ως γεγραπται εν βιβλियो μουση και ουτως εις το πρωι
- 13 και ωπησαν το φασεχ εν πυρι κατα την κρισιν και τα αγια ηψησαν εν τοις χαλκειοις και εν τοις λεβησιν και ευοδωθη και εδραμον προς παντας τους υιους του λαου
- 14 και μετα το ετοιμασαι αυτοις και τοις ιερευσιν οτι οι ιερεις εν τω αναφερειν τα στεατα και τα ολοκαυτωματα εως νυκτος και οι λευιται ητοιμασαν αυτοις και τοις αδελφοις αυτων υιοις ααρων
- 15 και οι ψαλτωδοι υιοι ασαφ επι της στασεως αυτων κατα τας εντολας δαυιδ και ασαφ και αιμαν και ιδιθων οι προφηται του βασιλεως και οι αρχοντες και οι πυλωροι πυλης και αι πυλης ουκ ην αυτοις κινεισθαι απο της λειτουργιας αιγων οτι οι αδελφοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις
- 16 και κατωρθωθη και ητοιμασθη πασα η λειτουργια κυριου εν τη ημερα εκεινη του ποιησαι το φασεχ και ενεγκειν τα ολοκαυτωματα επι το θυσιαστηριον κυριου κατα την εντολην του βασιλεως ιωσια
- 17 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες το φασεχ εν τω καιρω εκεινω και την εορτην των αζυμων επτα ημερας
- 18 και ουκ εγενετο φασεχ ομοιον αυτω εν ισραηλ απο ημερων σαμουηλ του προφητου και παντες βασιλεις ισραηλ ουκ εποιησαν ως το φασεχ ο εποιησεν ιωσιας και οι ιερεις και οι λευιται και πας ιουδα και ισραηλ ο ευρεθεις και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τω κυριω

- 19 τῶ οκτώκαιδεκατῶ εἰς τῆς βασιλείας ἰωσία [19α] καὶ τοὺς ἐγγαστριμυθοὺς καὶ τοὺς γνωστὰς καὶ τὰ θαραφίν καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ τὰ καρασίμ α ἦν ἐν γῆ ἰουδα καὶ ἐν ἱερουσαλήμ ἐνεπύρισεν ὁ βασιλεὺς ἰωσίας ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρεν χελκίαν ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου [19β] ὁμοίος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ ὡς ἐπεστρεψεν πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωσῆ καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἄν ἔστι ὁμοίος αὐτῷ [19γ] πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου οὗ ὠργίσθη θυμὸς κυρίου ἐν τῷ ἰουδα ἐπὶ πάντα τὰ παροργισμὰ α παροργίσεν μανασσῆ [19δ] καὶ εἶπεν κύριος καὶ γέ τον ἰουδαν ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν ἰσραὴλ καὶ ἀπόσαμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελέξαμην τὴν ἱερουσαλήμ καὶ τὸν οἶκον ὃν εἶπα ἔσται τὸ ὄνομα μου ἐκεῖ
- 20 καὶ ἀνεβῆ φαραὼ νεχάω βασιλεὺς αἰγυπτῶ ἐπὶ τὸν βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν εὐφρατὴν καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς ἰωσίας εἰς συναντήσιν αὐτῷ
- 21 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεὺ ἰουδα οὐκ ἐπὶ σέ ἦκω σήμερον πόλεμον ποιῆσαι καὶ ὁ θεὸς εἶπεν κατασπεύσαι με προσέχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὸ ὑ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθίρῃ σέ
- 22 καὶ οὐκ ἀπεστρεψεν ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλ' ἠ πολέμειν αὐτὸν ἐκράταιωθη καὶ οὐκ ἠκούσεν τῶν λόγων νεχάω δια στόματος θεοῦ καὶ ἦλθεν τοῦ πολέμῃσι ἐν τῷ πεδίῳ μαγέδων
- 23 καὶ ἐτοξέυσαν οἱ τόξοι ἐπὶ βασιλεὺς ἰωσιαν καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐξαγαγετέ με ὅτι ἐπονέσα σφοδρὰ
- 24 καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀρμάτος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτέρου ὃ ἦν αὐτῷ καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ πᾶς ἰουδα καὶ ἱερουσαλήμ ἐπενθήσαν ἐπὶ ἰωσιαν
- 25 καὶ ἐθρήνησεν ἱερεμίας ἐπὶ ἰωσιαν καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἀρχόντες καὶ αἱ ἀρχούσαι θρῆνον ἐπὶ ἰωσιαν ἕως τῆς σήμερον καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς προστάγμα ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἰδοὺ γέ γραπταὶ ἐπὶ τῶν θρηνῶν
- 26 καὶ ἦσαν οἱ λόγοι ἰωσία καὶ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου
- 27 καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἐσχάτοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων ἰσραὴλ καὶ ἰουδα
- 1 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν ἰωαχάζ υἱὸν ἰωσίου καὶ ἐχρίσαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλήμ
- 2 υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἰωαχάζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ [2α] καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀμιτὰλ θυγατὴρ ἱερεμίου ἐκ λοβένα [2β]] καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα α ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ [2γ] καὶ ἐδήσειν αὐτὸν φαραὼ νεχάω ἐν δεβλάθα ἐν γῆ ἑμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν ἱερουσαλήμ
- 3 καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς αἰγυπτὸν καὶ ἐπέβαλεν φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ
- 4 καὶ κατέστησεν φαραὼ νεχάω τὸν ἐλιακίμ υἱὸν ἰωσίου βασιλεὺς ἰουδα ἀντὶ ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μετέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωακίμ καὶ τὸν ἰωαχάζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβεν φαραὼ νεχάω καὶ εἰσηγάγεν αὐτὸν εἰς αἰγυπτὸν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ [4α] καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῦν ἔδωκαν τῷ φαραῷ τότε ἠρξάτο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι τοῦ δούναί τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα φαραῷ καὶ ἕκαστος κατὰ δυνάμιν ἀπῆται τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῦν παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δούναί τῷ φαραῷ νεχάω
- 5 ὦν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐνδέκα ἐτῆ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ζεχωρά θυγατὴρ νηρίου ἐκ ράμμ καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ πονηρῷ ἐναντίον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ [5α] ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς βαβυλωνος εἰς τὴν γῆν καὶ ἦν αὐτῷ ὀσὺ ἐτῶν τρία ἐτῆ καὶ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ [5β] καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς χαλδαίους καὶ ληστήρια σὺρων καὶ ληστήρια μωαβιτῶν καὶ υἱῶν ἀμμων καὶ τῆς σαρμαρίας καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐν χεὶρὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ τῶν προφητῶν [5γ] πλὴν θυμὸς κυρίου ἦν ἐπὶ ἰουδαν τοῦ ἀποστήσαι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ δια τὰς ἀμαρτίας μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησεν [5δ] καὶ ἐν αἵματι ἀθῶω ὦ ἐξεχέεν ἰωακίμ καὶ ἐπλήσεν τὴν ἱερουσαλήμ αἵματος ἀθῶου καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἐξολεθρῶσαι αὐτοὺς
- 6 καὶ ἀνεβῆ ἐπ' αὐτὸν ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς βαβυλωνος καὶ ἐδήσειν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πεδαῖς καὶ ἀπῆγαγεν αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα
- 7 καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου ἀπηνέγκεν εἰς βαβυλῶνα καὶ ἐθήκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν βαβυλῶνι
- 8 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωακίμ καὶ πάντα α ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύειν ἰουδα καὶ ἐκοιμηθῆ ἰωακίμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν γανόζα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
- 9 υἱὸς οκτώκαιδεκα ἐτῶν ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου
- 10 καὶ ἐπιστρεφόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ναβουχοδοноσορ καὶ εἰσηγάγεν αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐβασίλευσεν σεδεκίαν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ ἰουδαν καὶ ἱερουσαλήμ
- 11 ἐτῶν εἴκοσι ἐνός σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐνδέκα ἐτῆ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλήμ

- 12 και εποησεν το πονηρον ενωπιον κυριου θεου αυτου ουκ ενετραπη απο προσωπου ιερεμιου του προφητου και εκ στοματος κυριου
- 13 εν τω τα προς τον βασιλευα ναβουχοδονοσορ αθετησαι α ωρκισεν αυτον κατα του θεου και εκκληρυνεν τον τραχηλον αυτου και την καρδιαν αυτου κατισχυσεν του μη επιστρεψαι προς κυριον θεον ισραηλ
- 14 και παντες οι ενδοξοι ιουδα και οι ιερεις και ο λαος της γης επληθυναν του αθετησαι αθετηματα βδελυγματων εθνων και εμιαναν τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ
- 15 και εξαπεστειλεν κυριος ο θεος των πατερων αυτων εν χειρι προφητων ορθριζων και αποστελλων τους αγγελους αυτου οτι ην φειδομενος του λαου αυτου και του αγιασματος αυτου
- 16 και ησαν μυκτηριζοντες τους αγγελους αυτου και εξουδενουντες τους λογους αυτου και εμπαιζοντες εν τοις προφηταις αυτου εως ανεβη ο θυμος κυριου εν τω λαω αυτου εως ουκ ην ιαμα
- 17 και ηγαγεν επ' αυτους βασιλευα χαλδαιων και απεκτεινεν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια εν οικω αγιασματος αυτου και ουκ εφεισατο του σεδεκιου και τας παρθενους αυτων ουκ ηλεησαν και τους πρεσβυτερους αυτων απηγαγον τα παντα παρεδωκεν εν χειρσιν αυτων
- 18 και παντα τα σκευη οικου θεου τα μεγαλα και τα μικρα και τους θησαυρους και παντας τους θησαυρους βασιλευος και μεγιστανων παντα εισηνεγκεν εις βαβυλωνα
- 19 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και κατεσκαψεν το τειχος ιερουσαλημ και τας βαρεις αυτης ενεπρησεν εν πυρι και παν σκευος ωραιον εις αφανισμον
- 20 και απωκισεν τους καταλοιπους εις βαβυλωνα και ησαν αυτω και τοις υιοις αυτου εις δουλους εως βασιλευας μηδων
- 21 του πληρωθηναι λογον κυριου δια στοματος ιερεμιου εως του προσδεξασθαι την γην τα σαββατα αυτης σαββατισαι πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης εσαββατισεν εις συμπληρωσιν ετων εβδομηκοντα
- 22 ετους πρωτου κυρου βασιλευος περσων μετα το πληρωθηναι ρημα κυριου δια στοματος ιερεμιου εξηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλευος περσων και παρηγγειλεν κηρυξαι εν παση τη βασιλευα αυτου εν γραπτω λεγων
- 23 ταδε λεγει κυρος βασιλευος περσων πασας τας βασιλευας της γης εδωκεν μοι κυριος ο θεος του ουρανου και αυτος ενετειλατο μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ εν τη ιουδαια τις εξ υμων εκ παντος του λαου αυτου εσται ο θεος αυτου μετ' αυτου και αναβητω .
- 1 και ηγαγεν ιωσιας το πασχα εν ιερουσαλημ τω κυριω αυτου και εθυσεν το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου
- 2 στησας τους ιερεις κατ' εφημεριας εστολισμενους εν τω ιερω του κυριου
- 3 και ειπεν τοις λευιταις ιεροδουλοις του ισραηλ αγιασαι εαυτους τω κυριω εν τη θεσει της αγιας κιβωτου του κυριου εν τω οικω ω οικοδομησεν σαλωμων ο του δαυιδ ο βασιλευς ουκ εσται υμιν αραι επ' ωμων αυτην
- 4 και νυν λατρευετε τω κυριω θεω υμων και θεραπευετε το εθνος αυτου ισραηλ και ετοιμασατε κατα τας πατριας και τας φυλας υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλευος ισραηλ και κατα την μεγαλειότητα σαλωμων του υιου αυτου
- 5 και σταντες εν τω ιερω κατα την μεριδαρχιαν την πατρικην υμων των λευιτων των εμπροσθεν των αδελφων υμων υιων ισραηλ εν ταξει
- 6 θυσατε το πασχα και τας θυσιας ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων και ποιησατε το πασχα κατα το προσταγμα του κυριου το δοθεν τω μουση
- 7 και εδωρησατο ιωσιας τω λαω τω ευρεθεντι αρνων και εριφων τριακοντα χιλιαδας μοσχους τρισχιλιους ταυτα εκ των βασιλικων εδοθη κατ' επαγγελιαν τω λαω και τοις ιερουσιν και λευιταις
- 8 και εδωκεν γελκιας και ζαχαριας και ησηλος οι επισταται του ιερου τοις ιερουσιν εις πασχα προβατα δισχιλια εξακοσια μοσχους τριακοσιους
- 9 και ιεχονιας και σαμιας και ναθαναηλ ο αδελφος και ασαβιας και οχηλος και ιωραμ χιλιαρχοι εδωκαν τοις λευιταις εις πασχα προβατα πεντακισχιλια μοσχους επτακοσιους
- 10 και ταυτα τα γενομενα ευπρεπως εστησαν οι ιερεις και οι λευιται
- 11 εχοντες τα αζυμα κατα τας φυλας
- 12 και κατα τας μεριδαρχιας των πατερων εμπροσθεν του λαου προσενεγκειν τω κυριω κατα τα γεγραμμενα εν βιβλιω μουση και ουτω το πρωινον
- 13 και ωπησαν το πασχα πυρι ως καθηκει και τας θυσιας ηψησαν εν τοις χαλκειοις και λεβησιν μετ' ευωδιας και απηνεγκαν πασι τοις εκ του λαου
- 14 μετα δε ταυτα ητοιμασαν εαυτοις τε και τοις ιερουσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων οι γαρ ιερεις ανεφερον τα στεατα εως αωριας και οι λευιται ητοιμασαν εαυτοις και τοις ιερουσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων

- 15 και οι ιεροψαλται υιοι ασαφ ησαν επι της ταξεως αυτων κατα τα υπο δαυιδ τεταγμενα και ασαφ και ζαχαριας και εδδινους οι παρα του βασιλεως και οι θυρωροι εφ' εκαστου πυλωνος ουκ εστιν παραβηναι εκαστον την εαυτου εφημεριαν οι γαρ αδελφοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις
- 16 και συνετελεσθη τα της θυσιας του κυριου εν εκεινη τη ημερα αχθηναι το πασχα και προσενεχθηναι τας θυσιας επι το του κυριου θυσιαστηριον κατα την επιταγην του βασιλεως ιωσιου
- 17 και ηγαγosan οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν τω καιρω τουτω το πασχα και την εορτην των αζυμων ημερας επτα
- 18 και ουκ ηχθη το πασχα τοιουτο εν τω ισραηλ απο των χρονων σαμουηλ του προφητου
- 19 και παντες οι βασιλεις του ισραηλ ουκ ηγαγosan πασχα τοιουτον οιον ηγαγεν ιωσιας και οι ιερεις και οι λευιται και οι ιουδαιοι και πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν τη κατοικησει αυτων εν ιερουσαλημ
- 20 οκτωκαιδεκατω ετει βασιλευοντος ιωσιου ηχθη το πασχα τουτο
- 21 και ωρθωθη τα εργα ιωσιου ενωπιον του κυριου αυτου εν καρδια πληρει ευσεβειας
- 22 και τα κατ' αυτον δε αναγεγραπται εν τοις εμπροσθεν χρονοις περι των ημαρτηκοτων και ησεβηκοτων εις τον κυριον παρα παν εθνος και βασιλειαν και α ελυθησαν αυτον εν αισθησει και οι λογοι του κυριου ανεστησαν επι ισραηλ
- 23 και μετα πασαν την πραξιν ταυτην ιωσιου συνεβη φαραω βασιλεα αιγυπτου ελθοντα πολεμον εγειραι εν χαρκαμους επι του ευφρατου και εξηλθεν εις απαντησιν αυτω ιωσιας
- 24 και διεπεμψατο βασιλεως αιγυπτου προς αυτον λεγων τι εμοι και σοι εστιν βασιλευ της ιουδαιας
- 25 ουχι προς σε εξαπεσταλμαι υπο κυριου του θεου επι γαρ του ευφρατου ο πολεμος μου εστιν και νυν κυριος μετ' εμου εστιν και κυριος μετ' εμου επισπευδων εστιν αποστηθι και μη εναντιου τω κυριω
- 26 και ουκ απεστρεψεν εαυτον ιωσιας επι το αρμα αυτου αλλα πολεμειν αυτον επιχειρει ου προσεχων ρημασιν ιερεμιου προφητου εκ στοματος κυριου
- 27 αλλα συνεστησατο προς αυτον πολεμον εν τω πεδιο μαγεδδους και κατεβησαν οι αρχοντες προς τον βασιλεα ιωσιαν
- 28 και ειπεν ο βασιλεως τοις παισιν αυτου αποστησατε με απο της μαχης ησθενησα γαρ λιαν και ευθεως απεστησαν αυτον οι παιδες αυτου απο της παραταξεως
- 29 και ανεβη επι το αρμα το δευτεριον αυτου και αποκατασταθεις εις ιερουσαλημ μετηλλαξεν τον βιον αυτου και εταφη εν τω πατρικω ταφω
- 30 και εν ολη τη ιουδαια επενθησαν τον ιωσιαν και εθρηνησεν ιερεμιας ο προφητης υπερ ιωσιου και οι προκαθημενοι συν γυναιξιν εθρηνουσαν αυτον εως της ημερας ταυτης και εξεδοθη τουτο γινεσθαι αιει εις απαν το γενοσ ισραηλ
- 31 ταυτα δε αναγεγραπται εν τη βυβλω των ιστορουμενων περι των βασιλεων της ιουδαιας και το καθ' εν πραχθεν της πραξεως ιωσιου και της δοξης αυτου και της συνεσεως αυτου εν τω νομω κυριου τα τε προπραχθεντα υπ' αυτου και τα νυν ιστορηται εν τω βυβλω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα
- 32 και αναλαβοντες οι εκ του εθνους τον ιεχονιαν υιον ιωσιου ανεδειξαν βασιλεα αντι ιωσιου του πατρος αυτου οντα ετων εικοσι τριων
- 33 και εβασιλευσεν εν ιουδα και ιερουσαλημ μηνας τρεις και απεκατεστησεν αυτον βασιλεως αιγυπτου βασιλευειν εν ιερουσαλημ
- 34 και εξημιωσεν το εθνος αργυριου ταλαντοις εκατον και χρυσιου ταλαντω ενι
- 35 και ανεδειξεν ο βασιλεως αιγυπτου βασιλεα ιωακιμ τον αδελφον αυτου βασιλεα της ιουδαιας και ιερουσαλημ
- 36 και εδησεν ιωακιμ τους μεγασταναζ ζαριον δε τον αδελφον αυτου συλλαβων ανηγαγεν εξ αιγυπτου
- 37 ετων δε ην εικοσι πεντε ιωακιμ οτε εβασιλευσεν της ιουδαιας και ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου
- 38 επ' αυτον δε ανεβη ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος και δησας αυτον εν χαλκειω δεσμω απηγαγεν εις βαβυλωνα
- 39 και απο των ιερων σκευων του κυριου λαβων ναβουχοδονοσορ και απενεγκας απηρεισατο εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι
- 40 τα δε ιστορηθεντα περι αυτου και της αυτου ακαθαρσιας και δυσσεβειας αναγεγραπται εν τη βιβλω των χρονων των βασιλεων
- 41 και εβασιλευσεν αντ' αυτου ιωακιμ ο υιος αυτου οτε γαρ ανεδειχθη ην ετων δεκα οκτω
- 42 βασιλευει δε μηνας τρεις και ημερας δεκα εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον εναντι κυριου
- 43 και μετ' ενιαυτον αποστειλας ναβουχοδονοσορ μετηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα αμα τοις ιεροις σκευεσιν του κυριου

- 44 και ανεδειξε σεδεκιαν βασιλευσ της ιουδαιας και ιερουσαλημ σεδεκιαν οντα ετων εικοσι ενος βασιλευει δε ετη ενδεκα
- 45 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ ενετραπη απο των ρηθεντων λογων υπο ιερεμιου του προφητου εκ στοματος του κυριου
- 46 και ορκισθεις απο του βασιλευσ ναβουχοδονοσορ τω ονοματι του κυριου επιορκησας απεστη και σκληρυνας αυτου τον τραχηλον και την καρδιαν αυτου παρεβη τα νομιμα κυριου θεου ισραηλ
- 47 και οι ηγουμενοι δε του λαου και των ιερεων πολλα ησεβησαν και ηνομησαν υπερ πασας τας ακαθαρσιας παντων των εθνων και εμianαν το ιερον του κυριου το αγιαζομενον εν ιεροσολυμοις
- 48 και απεστειλεν ο θεος των πατερων αυτων δια του αγγελου αυτου μετακαλεσαι αυτους καθο εφειδετο αυτων και του σκηνωματος αυτου
- 49 αυτοι δε εξεμυκτηρισαν εν τοις αγγελοις αυτου και η ημερα ελαλησεν κυριος ησαν εκπαιζοντες τους προφητας αυτου εως του θυμωθεντα αυτον επι τω εθνει αυτου δια τα δυσσεβηματα προσταζει αναβιβασαι επ' αυτους τους βασιλεις των χαλδαιων
- 50 ουτοι απεκτειναν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια περικυκλω του αγιου αυτων ιερου και ουκ εφεισαντο νεανισκου και παρθενου και πρεσβυτου και νεωτερου αλλα παντας παρεδωκεν εις τας χειρας αυτων
- 51 και παντα τα ιερα σκευη του κυριου τα μεγαλα και τα μικρα και τας κιβωτους του κυριου και τας βασιλικας αποθηκας αναλαβοντες απηνεγκαν εις βαβυλωνα
- 52 και ενεπυρισαν τον οικον του κυριου και ελυσαν τα τειχα ιεροσολυμων και τους πυργους αυτων ενεπυρισαν εν πυρι
- 53 και συνετελεσαν παντα τα ενδοξα αυτης αχρεωσαι και τους επιλοιπους απηγαγεν μετα ρομφαιας εις βαβυλωνα
- 54 και ησαν παιδες αυτω και τοις υιοις αυτου μεχρι του βασιλευσαι περσας εις αναπληρωσιν του ρηματος του κυριου εν στοματι ιερεμιου
- 55 εως του ευδοκησαι την γην τα σαββατα αυτης παντα τον χρονον της ερημωσεως αυτης σαββατιει εις συμπληρωσιν ετων εβδομηκοντα
- 1 βασιλευοντος κυρου περσων ετους πρωτου εις συντελειαν ρηματος κυριου εν στοματι ιερεμιου ηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλευσ περσων και εκηρυξεν εν ολη τη βασιλεια αυτου και αμα δια γραπτων λεγων
- 2 ταδε λεγει ο βασιλευσ περσων κυρος εμε ανεδειξεν βασιλευσ της οικουμενης ο κυριος του ισραηλ κυριος ο υψιστος και εσημηνην μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ τη εν τη ιουδαια
- 3 ει τις εστιν ουν υμων εκ του εθνους αυτου εστω ο κυριος αυτου μετ' αυτου και αναβας εις την ιερουσαλημ την εν τη ιουδαια οικοδομητω τον οικον του κυριου του ισραηλ ουτος ο κυριος ο κατασκηνωσας εν ιερουσαλημ
- 4 οσοι ουν κατα τοπους οικουσιν βοηθειωσαν αυτω οι εν τω τοπω αυτου εν χρυσιω και εν αργυριω εν δοσεσιν μεθ' ιπων και κτηνων συν τοις αλλοις τοις κατ' ευχας προστεθιμενοις εις το ιερον του κυριου το εν ιερουσαλημ
- 5 και κατασταντες οι αρχιφυλοι των πατριων της ιουδα και βενιαμιν φυλης και οι ιερεις και οι λευιται και παντων των ηγειρεν κυριος το πνευμα αναβηναι οικοδομησαι οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ
- 6 και οι περικυκλω αυτων εβοηθησαν εν πασιν αργυριω και χρυσιω ιπποις και κτηνεσιν και ευχαις ως πλεισταις πολλων των υμων ηγερθη
- 7 και ο βασιλευσ κυρος εξηνεγκεν τα ιερα σκευη του κυριου α μεταγαγεν ναβουχοδονοσορ εξ ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ειδωλιω
- 8 εξενεγκας δε αυτα κυρος ο βασιλευσ περσων παρεδωκεν αυτα μιθριδατη τω εαυτου γαζοφυλακι δια δε τουτου παρεδοθησαν σαναβασσαρω προστατη της ιουδαιας
- 9 ο δε τουτων αριθμος ην σπονδεια χρυσα χιλια σπονδεια αργυρα χιλια θυισκαι αργυραι εικοσι εννεα
- 10 φιαλαι χρυσαι τριακοντα αργυραι δισχιλιαι τετρακοσιαι δεκα και αλλα σκευη χιλια
- 11 τα δε παντα σκευη διεκομισθη χρυσα και αργυρα πεντακισχιλια τετρακοσια εξηκοντα εννεα ανηνεχθη δε υπο σαναβασσαρου αμα τοις εκ της αιχμαλωσιας εκ βαβυλωνος εις ιεροσολυμα
- 12 εν δε τοις επι αρταξερξου του περσων βασιλευσ χρονις κατεγραψεν αυτω κατα των κατοικουντων εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ βεσλεμος και μιθραδατης και ταβελλιος και ιραουμος και βεελτεμος και σαμσαιος ο γραμματευσ και οι λοιποι οι τουτοις συντασσομενοι οικουντες δε εν σαμαρεια και τοις αλλοις τοποις την υπογεγραμμενην επιστολην
- 13 βασιλευσ αρταξερξη κυριω οι παιδες σου ιραουμος ο τα προσπιπτοντα και σαμσαιος ο γραμματευσ και οι επιλοιποι της βουλης αυτων κριται οι εν κοιλη συρια και φοινικη

- 14 και νυν γνωστον εστω τω κυριω βασιλει διοτι οι ιουδαιοι αναβαντες παρ' υμων προς ημας ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν την αποστατιν και πονηραν οικοδομουσιν τας τ
ε αγορας αυτης και τα τειχη θεραπεουσιν και ναον υποβαλλονται
- 15 εαν ουν η πολις αυτη οικοδομηθη και τα τειχη συντελεσθη φορολογιαν ου μη υπομεινωσιν δουναι αλλα και βασιλευσιν αντιστησονται
- 16 και επει ενεργειται τα κατα τον ναον καλως εχειν υπολαμβανομεν μη υπερειδειν το τοιουτο αλλα προσφωνησαι τω κυριω βασιλει οπως αν φαινηται σοι επισκεφθη εν τοις απο
των πατερων σου βιβλιοις
- 17 και ευρησεις εν τοις υπομνηματισμοις τα γεγραμμενα περι τούτων και γνωση οτι η πολις ην εκεινη αποστατις και βασιλεις και πολεις ενοχλουσα και οι ιουδαιοι αποσταται κ
αι πολιορκιας συνισταμενοι εν αυτη ετι εξ αιωνος δι' ην αιτιαν και η πολις αυτη ηρημωθη
- 18 νυν ουν υποδεικνυμεν σοι κυριε βασιλευ διοτι εαν η πολις αυτη οικοδομηθη και τα ταυτης τειχη ανασταθη καθοδος σοι ουκετι εσται εις κοιλην συριαν και φοινικην
- 19 τοτε αντεγραψεν ο βασιλευς ραουμω τω γραφοντι τα προσπιπτοντα και βεελτεεμω και σαμσαιω γραμματει και τοις λοιποις τοις συντασσομενοις και οικουσιν εν τη σαμαρεια
και συρια και φοινικη τα υπογεγραμμενα
- 20 ανεγνων την επιστολην ην πεπομφατε προς με
- 21 επεταξα ουν επισκεψασθαι και ευρεθη οτι εστιν η πολις εκεινη εξ αιωνος βασιλευσιν αντιπαρατασσουσα και οι ανθρωποι αποστασεις και πολεμους εν αυτη συντελουντες
- 22 και βασιλεις ισχυροι και σκληροι ησαν εν ιερουσαλημ κυριευοντες και φορολογουντες κοιλην συριαν και φοινικην
- 23 νυν ουν επεταξα αποκωλυσαι τους ανθρωπους εκεινους του οικοδομησαι την πολιν
- 24 και προνοηθηναι οπως μηθεν παρα ταυτα γενηται και μη προβη επι πλειον τα της κακιας εις το βασιλεις ενοχλησαι
- 25 τοτε αναγνωσθεντων των παρα του βασιλεως αρταξερξου γραφεντων ο ραουμος και σαμσαιος ο γραμματευς και οι τουτοις συντασσομενοι αναζευξαντες κατα σπουδην εις ιε
ρουσαλημ μεθ' ιππου και οχλου παραταξεως ηρξαντο κωλυειν τους οικοδομουντας
- 26 και ηργει η οικοδομη του ιερου του εν ιερουσαλημ μεχρι του δευτερου ετους της βασιλειας δαρειου του περσων βασιλεως
- 1 και βασιλευς δαρειος εποιησεν δοχην μεγαλην πασιν τοις υπ' αυτον και πασιν τοις οικογενεσιν αυτου και πασιν τοις μεγαστασιν της μηδιας και της περσιδος
- 2 και πασιν τοις σατραπαις και στρατηγοις και τοπαρχαις τοις υπ' αυτον απο της ινδικης μεχρι της αιθιοπιας εν ταις εκατον εικοσι επτα σατραπειαις
- 3 και εφαγοςαν και επισαν και εμπλησθεντες ανελυσαν ο δε δαρειος ο βασιλευς ανελυσεν εις τον κοιτωνα και εκοιμηθη και εξυπνος εγενετο
- 4 τοτε οι τρεις νεανισκοι οι σωματοφυλακες οι φυλασσοντες το σωμα του βασιλεως ειπαν ετερος προς τον ετερον
- 5 ειπωμεν εκαστος ημων ενα λογον ος υπερισχυσει και ου αν φανη το ρημα αυτου σοφωτερον του ετερου δωσει αυτω δαρειος ο βασιλευς δωρεας μεγαλας και επινικια μεγαλα
- 6 και πορφυραν περιβαλεσθαι και εν χρυσωμασιν πινειν και επι χρυσω καθευδειν και αρμα χρυσοχαλινον και κιδαριν βυσσινην και μανιακην περι τον τραχηλον
- 7 και δευτερος καθιειται δαρειου δια την σοφian αυτου και συγγενης δαρειου κληθησεται
- 8 και τοτε γραψαντες εκαστος τον εαυτου λογον εσφραγισαντο και εθηκαν υπο το προσκεφαλαιον δαρειου του βασιλεως και ειπαν
- 9 οταν εγερθη ο βασιλευς δωσουσιν αυτω το γραμμα και ον αν κρινη ο βασιλευς και οι τρεις μεγαστανες της περσιδος οτι ο λογος αυτου σοφωτερος αυτω δοθησεται το νικος κ
αθως γεγραπται
- 10 ο εις εγραψεν υπερισχυει ο οινος
- 11 ο ετερος εγραψεν υπερισχυει ο βασιλευς
- 12 ο τριτος εγραψεν υπερισχυουσιν αι γυναικες υπερ δε παντα νικα η αληθεια
- 13 και οτε εξηγερθη ο βασιλευς λαβοντες το γραμμα εδωκαν αυτω και ανεγνω
- 14 και εξαποστειλας εκαλεσεν παντας τους μεγαστanas της περσιδος και της μηδιας και σατραπας και στρατηγους και τοπαρχας και υπατους και εκαθισεν εν τω χρηματιστηρι
ω και ανεγνωσθη το γραμμα ενωπιον αυτων
- 15 και ειπεν καλεσατε τους νεανισκους και αυτοι δηλωσουσιν τους λογους αυτων και εκληθησαν και εισηλθουσαν
- 16 και ειπαν αυτοις απαγγειλατε ημιν περι των γεγραμμενων

17 και ηρξάτο ο πρωτος ο ειπας περι της ισχυος του οινου και εφη ουτως
18 ανδρες πως υπερισχυει ο οινος παντας τους ανθρωπους τους πινοντας αυτον πλανα την διανοιαν
19 του τε βασιλεως και του ορφανου ποιει την διανοιαν μιαν την τε του οικετου και την του ελευθερου την τε του πενητος και την του πλουσιου
20 και πασαν διανοιαν μεταστρεφει εις ευωχίαν και ευφροσυνην και ου μεμνηται πασαν λυπην και παν οφειλημα
21 και πασας καρδιας ποιει πλουσιας και ου μεμνηται βασιλεα ουδε σατραπην και παντα δια ταλαντων ποιει λαλειν
22 και ου μεμνηται οταν πινωσιν φιλιαζειν φιλοις και αδελφοις και μετ' ου πολυ σπωνται μαχαιρας
23 και οταν απο του οινου γενηθωσιν ου μεμνηται α επραξαν
24 ω ανδρες ουχ υπερισχυει ο οινος οτι ουτως αναγκαζει ποιειν και εσιγησεν ουτως ειπας
1 και ηρξάτο ο δευτερος λαλειν ο ειπας περι της ισχυος του βασιλεως
2 ω ανδρες ουχ υπερισχυουσιν οι ανθρωποι την γην και την θαλασσαν κατακρατουντες και παντα τα εν αυτοις
3 ο δε βασιλευς υπερισχυει και κυριευει αυτων και δεσποζει αυτων και παν ο εαν ειπη αυτοις ενακουουσιν
4 εαν ειπη αυτοις ποιησαι πολεμον ετερος προς τον ετερον ποιουσιν εαν δε εξαποστειλη αυτους προς τους πολεμιους βαδιζουσιν και κατεργαζονται τα ορη και τα τειχη και τους
5 πυργους και φονευουσιν και φονευονται και τον λογον του βασιλεως ου παραβαινουσιν εαν δε νικησωσιν τω βασιλει κομιζουσιν παντα και οσα εαν προνομευσωσιν και τα αλλα παντα
6 και οσοι ου στρατευονται ουδε πολεμουσιν αλλα γεωργουσιν την γην παλιν οταν σπειρωσι θερισαντες αναφερουσιν τω βασιλει και ετερος τον ετερον αναγκαζοντες αναφερου
7 σι τους φορους τω βασιλει
8 και αυτος εις μονος εστιν εαν ειπη αποκτειναι αποκτεννουσιν ειπεν αφειναι αφιουσιν
9 ειπε παταξαι τυπτουσιν ειπεν ερημωσαι ερημουσιν ειπεν οικοδομησαι οικοδομουσιν
10 ειπεν εκκοψαι εκκοπτουσιν ειπεν φυτευσαι φυτεουσιν
11 και πας ο λαος αυτου και αι δυναμεις αυτου ενακουουσιν
12 προς δε τουτοις αυτος ανακειται εσθιει και πινει και καθευδει αυτοι δε τηρουσιν κυκλω περι αυτον και ου δυνανται εκαστος απελθειν και ποιειν τα εργα αυτου ουδε παρακο
13 υουσιν αυτου
14 ω ανδρες πως ουχ υπερισχυει ο βασιλευς οτι ουτως επακουστος εστιν και εσιγησεν
15 ο δε τριτος ο ειπας περι των γυναικων και της αληθειας ουτος εστιν ζοροβαβελ ηρξάτο λαλειν
16 ανδρες ου μεγας ο βασιλευς και πολλοι οι ανθρωποι και ο οινος ισχυει τις ουν ο δεσποζων αυτων η τις ο κυριευων αυτων ουχ αι γυναικες
17 αι γυναικες εγεννησαν τον βασιλεα και παντα τον λαον ος κυριευει της θαλασσης και της γης
18 και εξ αυτων εγενοντο και αυται εξεθρεψαν αυτους τους φυτευοντας τους αμπελωνας εξ ων ο οινος γινεται
19 και αυται ποιουσιν τας στολας των ανθρωπων και αυται ποιουσιν δοξαν τοις ανθρωποις και ου δυνανται οι ανθρωποι ειναι χωρις των γυναικων
20 εαν δε συναγαγωσιν χρυσιον και αργυριον και παν πραγμα ωραιον και ιδωσιν γυναικα μιαν καλην τω ειδει και τω καλλει
21 και ταυτα παντα αφεντες εις αυτην εγκεχηναν και χασκοντες το στομα θεωρουσιν αυτην και παντες αυτην αιρετιζουσιν μαλλον η το χρυσιον και το αργυριον και παν πραγμα
22 ωραιον
23 ανθρωπος τον εαυτου πατερα εγκαταλειπει ος εξεθρεψεν αυτον και την ιδιαν χωραν και προς την ιδιαν γυναικα κολλαται
24 και μετα της γυναικος αφησι την ψυχην και ουτε τον πατερα μεμνηται ουτε την μητερα ουτε την χωραν
25 και εντευθεν δει υμας γνωνα οτι αι γυναικες κυριευουσιν υμων ουχι πονειτε και μοχθειτε και παντα ταις γυναιξιν διδοτε και φερετε
26 και λαμβανει ανθρωπος την ρομφαιαν αυτου και εκπορευεται εξοδευειν και ληστευειν και κλεπτειν και εις την θαλασσαν πλειν και ποταμους

24 και τον λεοντα θεωρει και εν σκοτει βαδιζει και οταν κλεψη και αρπαση και λωποδυτηση τη ερωμενη αποφερει
25 και πλειον αγαπα ανθρωπος την ιδιαν γυναικα μαλλον η τον πατερα και την μητερα
26 και πολλοι απενοηθησαν ταις ιδιαις διανοιαις δια τας γυναικας και δουλοι εγενοντο δι' αυτας
27 και πολλοι απωλοντο και εσφαλησαν και ημαρτοσαν δια τας γυναικας
28 και νυν ου πιστευετε μοι ουχι μεγας ο βασιλευς τη εξουσια αυτου ουχι πασαι αι χωραι ευλαβουνται αψασθαι αυτου
29 εθεωρουν αυτον και απαμην την θυγατερα βαρτακου του θαυμαστου την παλλακην του βασιλεως καθημενην εν δεξια του βασιλεως
30 και αφαιρουσαν το διαδημα απο της κεφαλης του βασιλεως και επιτιθουσιν εαυτη και ερραπιζεν τον βασιλευς τη αριστερα
31 και προς τουτοις ο βασιλευς χασκων το στομα εθεωρει αυτην και εαν προσγελαση αυτω γελα εαν δε πικρανθη επ' αυτον κολακευει αυτην οπως διαλλαγη αυτω
32 ω ανδρες πως ουχι ισχυραι αι γυναικες οτι ουτως πρασσοουσιν
33 και τοτε ο βασιλευς και οι μεγαιστανες ενεβλεπον ετερος προς τον ετερον
34 και ηρξατο λαλειν περι της αληθειας ανδρες ουχι ισχυραι αι γυναικες μεγαλη η γη και υψηλος ο ουρανος και ταχυς τω δρομω ο ηλιος οτι στρεφεται εν τω κυκλω του ουρανο
υ και παλιν αποτρεχει εις τον εαυτου τοπον εν μια ημερα
35 ουχι μεγας ος ταυτα ποιει και η αληθεια μεγαλη και ισχυροτερα παρα παντα
36 πασα η γη την αληθειαν καλει και ο ουρανος αυτην ευλογει και παντα τα εργα σειεται και τρεμει και ουκ εστιν μετ' αυτου αδικον ουθεν
37 αδικος ο οινος αδικος ο βασιλευς αδικοι αι γυναικες αδικοι παντες οι υιοι των ανθρωπων και αδικα παντα τα εργα αυτων παντα τα τοιαυτα και ουκ εστιν εν αυτοις αληθεια
και εν τη αδικια αυτων απολουνται
38 η δε αληθεια μενει και ισχυει εις τον αιωνα και ζη και κρατει εις τον αιωνα του αιωνος
39 και ουκ εστιν παρ' αυτη λαμβανειν προσωπα ουδε διαφορα αλλα τα δικαια ποιει απο παντων των αδικων και πονηρων και παντες ευδοκουσι τοις εργοις αυτης και ουκ εστιν
εν τη κρισει αυτης ουθεν αδικον
40 και αυτη η ισχυς και το βασιλειον και η εξουσια και η μεγαλειοτης των παντων αιωνων ευλογητος ο θεος της αληθειας
41 και εσιωπησεν του λαλειν και πας ο λαος τοτε εφωνησεν και τοτε ειπον μεγαλη η αληθεια και υπερισχυει
42 τοτε ο βασιλευς ειπεν αυτω αιτησαι ο θελεις πλειω των γεγραμμενων και δωσομεν σοι ον τροπον ευρεθης σοφωτερος και εχομενος μου καθηση και συγγενης μου κληθηση
43 τοτε ειπεν τω βασιλει μνησθητι την ευχην ην ηυξω οικοδομησαι την ιερουσαλημ εν τη ημερα η το βασιλειον σου παρελαβες
44 και παντα τα σκευη τα λημφθεντα εξ ιερουσαλημ εκπεμψαι α εξεχωρισεν κυρος οτε ηυξατο εκκοψαι βαβυλωνα και ηυξατο εξαποστειλαι εκει
45 και συ ευξω οικοδομησαι τον ναον ον ενεπυρισαν οι ιδουμαιοι οτε ηρημωθη η ιουδαια υπο των χαλδαιων
46 και νυν τουτο εστιν ο σε αξιω κυριε βασιλευ και ο αιτουμαι σε και αυτη εστιν η μεγαλωσυνη η παρα σου δεομαι συν ινα ποιησης την ευχην ην ηυξω τω βασιλει του ουρανου
ποιησαι εκ στοματος σου
47 τοτε αναστας δαρειος ο βασιλευς κατεφιλησεν αυτον και εγραψεν αυτω τας επιστολας προς παντας τους οικονομους και τοπαρχας και στρατηγους και σατραπας ινα προπεμ
ψωσιν αυτον και τους μετ' αυτου παντας αναβαινοντας οικοδομησαι την ιερουσαλημ
48 και πασι τοις τοπαρχαις εν κοιλη συρια και φοινικη και τοις εν τω λιβανω εγραψεν επιστολας μεταφερειν ξυλα κεδρινα απο του λιβανου εις ιερουσαλημ και οπως οικοδομησ
ωσιν μετ' αυτου την πολιν
49 και εγραψεν πασι τοις ιουδαιοις τοις αναβαινουσιν απο της βασιλειας εις την ιουδαιαν υπερ της ελευθεριας παντα δυνατον και σατραπην και τοπαρχην και οικονομον μη επε
λευσεσθαι επι τας θυρας αυτων
50 και πασαν την χωραν ην κρατησουσιν αφορολογητον αυτοις υπαρχειν και ινα οι ιδουμαιοι αφιωσι τας κωμας ας διακρατουσιν των ιουδαιων
51 και εις την οικοδομην του ιερου δοθηναι κατ' ενιαυτον ταλαντα εικοσι μεχρι του οικοδομηθηναι
52 και επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωματα καρπουσθαι καθ' ημεραν καθα εχουσιν εντολην επτακαιδεκα προσφερειν αλλα ταλαντα δεκα κατ' ενιαυτον

53 και πασιν τοις προσβαινουσιν απο της βαβυλωνιας κτισαι την πολιν υπαρχειν την ελευθεριαν αυτοις τε και τοις τεκνοις αυτων και πασι τοις ιερευσι τοις προσβαινουσιν
54 εγραψεν δε και την χορηγίαν και την ιερατικην στολην εν τινι λατρευουσιν εν αυτη
55 και τοις λευιταις εγραψεν δουναι την χορηγίαν εως ης ημερας επιτελεσθη ο οικος και ιερουσαλημ οικοδομηθηναι
56 και πασι τοις φρουρουσι την πολιν εγραψε δουναι αυτοις κληρους και οψωνια
57 και εξαπεστειλεν παντα τα σκευη α εξεχωρισεν κυρος απο βαβυλωνος και παντα οσα ειπεν κυρος ποιησαι και αυτος επεταξεν ποιησαι και εξαποστειλαι εις ιερουσαλημ
58 και οτε εξηλθεν ο νεανισκος αρας το προσωπον εις τον ουρανον εναντιον ιερουσαλημ ευλογησεν τω βασιλει του ουρανου λεγων
59 παρα σου η νικη και παρα σου η σοφια και ση η δοξα και εγω σος οικετης
60 ευλογητος ει ος εδωκας μοι σοφιαν και σοι ομολογω δεσποτα των πατερων
61 και ελαβεν τας επιστολας και εξηλθεν εις βαβυλωνα και απηγγειλεν τοις αδελφοις αυτου πασιν
62 και ευλογησαν τον θεον των πατερων αυτων οτι εδωκεν αυτοις ανεσιν και αφεσιν
63 αναβηναι και οικοδομησαι ιερουσαλημ και το ιερον ου νονομασθη το ονομα αυτου επ' αυτω και εκωθωνιζοντο μετα μουσικων και χαρας ημερας επτα
1 μετα δε ταυτα εξελεγησαν αναβηναι αρχηγοι οικου πατριων κατα φυλας αυτων και αι γυναικες αυτων και οι υιοι και αι θυγατρες και οι παιδες αυτων και αι παιδισκαι και τ
α κτηνη αυτων
2 και δαρειος συναπεστειλεν μετ' αυτων ιππεις χιλιους εως του αποκαταστησαι αυτους εις ιερουσαλημ μετ' ειρηνης και μετα μουσικων τυμπανων και αυλων
3 και παντες οι αδελφοι αυτων παιζοντες και εποιησεν αυτους συναναβηναι μετ' εκεινων
4 και ταυτα τα ονοματα των ανδρων των αναβαινοντων κατα πατριας αυτων εις τας φυλας επι την μεριδαρχίαν αυτων
5 οι ιερεις υιοι φινεες υιου ααρων ιησους ο του ιωσηδεκ του σαραιου και ιωακιμ ο του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εκ του οικου του δαυιδ εκ της γενεας φαρες φυλης δε ιουδα
6 ος ελαλησεν επι δαρειου του βασιλεως περσων λογους σοφους εν τω δευτερω ετει της βασιλειας αυτου μηνι νισαν του πρωτου μηνος
7 εισιν δε ουτοι εκ της ιουδαιας οι αναβαντες εκ της αιχμαλωσιας της παροικιας ους μετωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα
8 και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και την λοιπην ιουδαιαν εκαστος εις την ιδίαν πολιν οι ελθοντες μετα ζοροβαβελ και ιησου νεεμιου ζαραιου ρησαιου εννηιος μαρδοχαιου βεελ
σαρου ασφαρασου βορολιου ροιμου βαανα των προηγουμενων αυτων
9 αριθμος των απο του εθνους και οι προηγουμενοι αυτων υιοι φορος δυο χιλιαδες και εκατον εβδομηκοντα δυο
10 υιοι σαφατ τετρακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι αρεε επτακοσιοι πενηκοντα εξ
11 υιοι φααθμωαβ εις τους υιους ιησου και ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο
12 υιοι ωλαμου χιλιοι διακοσιοι πενηκοντα τεσσαρες υιοι ζατου εννακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι χορβε επτακοσιοι πεντε υιοι βανι εξακοσιοι τεσσαρακοντα οκτω
13 υιοι βηβαι εξακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ασγαδ χιλιοι τριακοσιοι εικοσι δυο
14 υιοι αδωνικαμ εξακοσιοι εξηκοντα επτα υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηκοντα εξ υιοι αδινου τετρακοσιοι πενηκοντα τεσσαρες
15 υιοι ατηρ εξεκίου ενενηκοντα δυο υιοι κιλαν και αζητας εξηκοντα επτα υιοι αζουρου τετρακοσιοι τριακοντα δυο
16 υιοι αννιας εκατον εις υιοι αρομ υιοι βασσαι τριακοσιοι εικοσι τρεις υιοι αριθου εκατον δεκα δυο
17 υιοι βαιτηρους τρισχιλιοι πεντε υιοι εκ βαιθλωμων εκατον εικοσι τρεις
18 οι εκ νετεβας πενηκοντα πεντε οι εξ ενατου εκατον πενηκοντα οκτω οι εκ βαιτασμων τεσσαρακοντα δυο
19 οι εκ καριαθιαριος εικοσι πεντε οι εκ καπιρας και βηροτ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις
20 οι χαδιασαι και αμμιδιοι τετρακοσιοι εικοσι δυο οι εκ κираμας και γαββης εξακοσιοι εικοσι εις
21 οι εκ μακαλων εκατον εικοσι δυο οι εκ βαιτολιω πενηκοντα δυο υιοι νιφισ εκατον πενηκοντα εξ

- 22 υιοι καλαμω αλλου και ωνους επτακοσιοι εικοσι πεντε υιοι ιερεχου τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
- 23 υιοι σαναας τρισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα
- 24 οι ιερεις υιοι ιεδδου του υιου ιησου εις τους υιους ανασιβ εννακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι εμμηρου χιλιοι πενηκοντα δυο
- 25 υιοι φασσουρου χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα υιοι χαρμη χιλιοι δεκα επτα
- 26 οι δε λευιται υιοι ιησου και καδμηλου και βαννου και σουδιου εβδομηκοντα τεσσαρες
- 27 οι ιεροψαλται υιοι ασαφ εκατον εικοσι οκτω
- 28 οι θυρωροι υιοι σαλουμ υιοι αταρ υιοι τολμαν υιοι ακουβ υιοι ατητα υιοι σωβαι οι παντες εκατον τριακοντα εννεα
- 29 οι ιεροδουλοι υιοι ησαυ υιοι ασιφα υιοι ταβαωθ υιοι κηρας υιοι σουα υιοι φαδαιου υιοι λαβανα υιοι αγγαβα
- 30 υιοι ακουδ υιοι ουτα υιοι κηταβ υιοι αγαβα υιοι συβαι υιοι αναν υιοι καθουα υιοι γεδδουρ
- 31 υιοι ιαιρου υιοι δαισαν υιοι νοεβα υιοι χασεβα υιοι γαζηρα υιοι οζιου υιοι φινος υιοι ασαρα υιοι βασθαι υιοι ασανα υιοι μαανι υιοι ναφισι υιοι ακουφ υιοι αχιβα υιοι ασουρ υιοι ι φαρακιμ υιοι βασαλωθ
- 32 υιοι μεεδδα υιοι κουθα υιοι χαρεα υιοι βαρχους υιοι σεραρ υιοι θομοι υιοι νασι υιοι ατιφα
- 33 υιοι παιδων σαλωμων υιοι ασσαφιωθ υιοι φαριδα υιοι ιεηλι υιοι λοζων υιοι ισδαηλ υιοι σαφυθι
- 34 υιοι αγια υιοι φακαρεθ-σαβη υιοι σαρωθιε υιοι μασιας υιοι γας υιοι αδδους υιοι σουβας υιοι αφερρα υιοι βαρωδις υιοι σαφατ υιοι αμων
- 35 παντες οι ιεροδουλοι και οι υιοι των παιδων σαλωμων τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο
- 36 ουτοι αναβαντες απο θερμελεθ και θελερσας ηγουμενος αυτων χαρααθ αδαν και αμαρ
- 37 και ουκ ηδυναντο απαγγειλαι τας πατριας αυτων και γενεας ως εκ του ισραηλ. εισιν υιοι δαλαν του υιου τουβαν υιοι νεκωδαν εξακοσιοι πενηκοντα δυο
- 38 και εκ των ιερεων οι εμποιουμενοι ιερωσυνης και ουχ ευρεθησαν υιοι οββια υιοι ακκως υιοι ιοδδους του λαβοντος αυγיא υιοι γυναικα των θυγατερων φαρξελλαιου και εκληθη επι τω ονοματι αυτου
- 39 και τουτων ζητηθεισης της γενικης γραφης εν τω καταλοχισμω και μη ευρεθεισης εχωρισθησαν του ιερατευειν
- 40 και ειπεν αυτοις νεμιας και αθθαριας μη μετεχειν των αγιων αυτοις εως αναστη αρχιερευς ενδεδυμενος την δηλωσιν και την αληθειαν
- 41 οι δε παντες ησαν ισραηλ απο δωδεκαετους χωρις παιδων και παιδισκων μυριαδες τεσσαρες δισχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα παιδες τουτων και παιδισκαι επτακιςχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα ψαλται και ψαλτωδοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
- 42 καμηλοι τετρακοσιοι τριακοντα πεντε και ιπποι επτακιςχιλιοι τριακοντα εξ ημιονοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υποζυγια πεντακιςχιλια πεντακοσια εικοσι πεντε
- 43 και εκ των ηγουμενων κατα τας πατριας εν τω παραγινεσθαι αυτοις εις το ιερον του θεου το εν ιερουσαλημ ευξαντο εγειραι τον οικον επι του τοπου αυτου κατα την αυτων δυναμιν
- 44 και δουναι εις το ιερον γαζοφυλακιον των εργων χρυσιου μνας χιλιας και αργυριου μνας πεντακιςχιλιας και στολας ιερατικας εκατον
- 45 και κατακισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και οι εκ του λαου εν ιερουσαλημ και τη χωρα οι τε ιεροψαλται και οι θυρωροι και πας ισραηλ εν ταις κωμαις αυτων
- 46 ενσταντος δε του εβδομου μηνος και οντων των υιων ισραηλ εκαστου εν τοις ιδιοις συνηχθησαν ομοθυμαδον εις το ευρυχωρον του πρωτου πωλωνος του προς τη ανατολη
- 47 και καταστας ιησους ο του ιωσηδεκ και οι αδελφοι αυτου οι ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και οι τουτου αδελφοι ητοιμασαν το θυσιαστηριον του θεου του ισραηλ
- 48 προσενεγκαι επ' αυτου ολοκαυτωσεις ακολουθως τοις εν τη μουσεως βιβλω του ανθρωπου του θεου διηγορευμενοις
- 49 και επισυνηχθησαν αυτοις εκ των αλλων εθνων της γης και καταρωθωσαν το θυσιαστηριον επι του τοπου αυτου οτι εν εχθρα ησαν αυτοις και κατισχυσαν αυτοις παντα τα εθνη τα επι της γης και ανεφερον θυσιας κατα τον καιρον και ολοκαυτωματα τω κυριω το πρωινον και το δειλινον
- 50 και ηγαγosan την της σκηνοπηγιας εορτην ως επιτετακται εν τω νομω και θυσιας καθ' ημεραν ως προσηκον ην
- 51 και μετα ταυτα προσφορας ενδελεχισμου και θυσιας σαββατων και νομηνιων και εορτων πασων ηγιασμενων

52 και οσοι ευξαντο ευχην τω θεω απο της νουμηνιας του εβδομου μηνος ηρξαντο προσφερειν θυσιας τω θεω και ο ναος του θεου ουπω ωκοδομητο
53 και εδωκαν αργυριον τοις λατομοις και τεκτοσι και βρωτα και ποτα και χαρα τοις σιδωνιοις και τυριοις εις το παραγειν αυτους εκ του λιβανου ξυλα κεδρινα διαφερειν σχεδι
ας εις τον ιωπτης λιμενα κατα το προσταγμα το γραφεν αυτοις παρα κυρου του περσων βασιλεως
54 και τω δευτερω ετει παραγενομενος εις το ιερον του θεου εις ιερουσαλημ μηνος δευτερου ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσηδεκ και οι αδελφοι αυτων
και οι ιερεις οι λευιται και παντες οι παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ
55 και εθεμελιωσαν τον ναον του θεου τη νουμηνια του δευτερου μηνος του δευτερου ετους εν τω ελθειν εις την ιουδαιαν και ιερουσαλημ
56 και εστησαν τους λευιτας απο εικοσαετους επι των εργων του κυριου και εστη ιησους και οι υιοι και οι αδελφοι και καθμιηλ ο αδελφος και οι υιοι ιησου ημαδαβου και οι υι
οι ιωδα του ιλιαδου συν τοις υιοις και αδελφοις παντες οι λευιται ομοθυμαδον εργοδιωκται ποιουντες εις τα εργα εν τω οικω του θεου
57 και ωκοδομησαν οι οικοδομοι τον ναον του κυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμενοι μετα μουσικων και σαλπιγγων και οι λευιται υιοι ασαφ εχοντες τα κυμβαλα υμνουντες
τω κυριω και ευλογουντες κατα δαυιδ βασιλευα του ισραηλ
58 και εφωνησαν δι' υμνων ομολογουντες τω κυριω οτι η χρηστοτης αυτου και η δοξα εις τους αιωνας παντι ισραηλ
59 και πας ο λαος εσαλπισαν και εβοησαν φωνη μεγαλη υμνουντες τω κυριω επι τη εγερσει του οικου του κυριου
60 και ηλθοσαν εκ των ιερων των λευιτων και των προκαθημενων κατα τας πατριας αυτων οι πρεσβυτεροι οι εωρακοτες τον προ τουτου οικον προς την τουτου οικοδομην μετ
α κραυγης και κλαυθμου μεγαλου
61 και πολλοι δια σαλπιγγων και χαρας μεγαλη τη φωνη
62 ωστε τον λαον μη ακουειν των σαλπιγγων δια τον κλαυθμον του λαου ο γαρ οχλος ην ο σαλπιζων μεγαλωστι ωστε μακροθεν ακουεσθαι
63 και ακουσαντες οι εχθροι της φυλης ιουδα και βενιαμιν ηλθοσαν επιγνωναι τις η φωνη των σαλπιγγων
64 και επεγνωσαν οτι οι εκ της αιχμαλωσιας οικοδομουσιν τον ναον τω κυριω θεω ισραηλ
65 και προσελθοντες τω ζοροβαβελ και ιησου και τοις ηγουμενοις των πατριων λεγουσιν αυτοις συνοικοδομησομεν υμιν
66 ομοιως γαρ υμιν ακουομεν του κυριου υμων και αυτω επιθυομεν απο ημερων ασβασαρεθ βασιλεως ασσυριων ος μετηγαγεν ημας ενταυθα
67 και ειπεν αυτοις ζοροβαβελ και ιησους και οι ηγουμενοι των πατριων του ισραηλ ουχ υμιν και ημιν του οικοδομησαι τον οικον κυριω τω θεω ημων
68 ημεις γαρ μονοι οικοδομησομεν τω κυριω του ισραηλ ακολουθως οις προσεταξεν ημιν κυρος ο βασιλευς περσων
69 τα δε εθνη της γης επικειμενα τοις εν τη ιουδαια και πολιορκουντες ειργον του οικοδομειν
70 και επιβουλας και δημαγωγιας και επισυστασεις ποιουμενοι απεκωλυσαν του επιτελεσθηναι την οικοδομην παντα τον χρονον της ζωης του βασιλεως κυρου
71 και ειρχθησαν της οικοδομης ετη δυο εως της δαρειου βασιλειας
1 εν δε τω δευτερω ετει της του δαρειου βασιλειας επροφητευσεν αγγαιος και ζαχαριας ο του εδδι οι προφηται επι τους ιουδαιους τους εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ επι τω ον
οματι κυριου θεου ισραηλ επ' αυτους
2 τοτε στας ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσηδεκ ηρξαντο οικοδομειν τον οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ συνοντων των προφητων του κυριου βοηθουντων
αυτοις
3 εν αυτω τω χρονω παρην προς αυτους σισινης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι και ειπαν αυτοις
4 τινος υμιν συνταξαντος τον οικον τουτον οικοδομειτε και την στεγην ταυτην και ταλλα παντα επιτελειτε και τινες εισιν οι οικοδομοι οι ταυτα επιτελουντες
5 και εσχosan χαριν επισκοπης γενομενης επι την αιχμαλωσιαν παρα του κυριου οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων
6 και ουκ εκωλυθησαν της οικοδομης μεχρι του υποσημανθηναι δαρειω περι αυτων και προσφωνηθηναι
7 αντιγραφον επιστολης ης εγραψεν δαρειω και απεστειλεν σισινης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι οι εν συρια και φοινικη ηγεμονες

- 8 βασιλει δαρειω χαιρειν παντα γνωστα εστω τω κυριω ημων τω βασιλει οτι παραγενομενοι εις την χωραν της ιουδαιας και ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν κατελαβομεν της αιχμαλωσιας τους πρεσβυτερους των ιουδαιων εν ιερουσαλημ τη πολει οικοδομουντας οικον τω κυριω μεγαν καινον δια λιθων ξυστων πολυτελων ξυλων τιθεμενων εν τοις τοιχοις
- 9 και τα εργα εκεινα επι σπουδης γιγνομενα και ευοδουμενον το εργον εν ταις χερσιν αυτων και εν παση δοξη και επιμελεια συντελουμενα
- 10 τοτε επυνθανομεθα των πρεσβυτερων τουτων λεγοντες τινος υμιν προσταξαντος οικοδομειτε τον οικον τουτον και τα εργα ταυτα θεμελιουτε
- 11 επηρωτησαμεν ουν αυτους εινεκεν του γνωρισαι σοι και γραψαι σοι τους ανθρωπους τους αφηγουμενους και την ονοματογραφιαν ητουμεν αυτους των προκαθηγουμενων
- 12 οι δε απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν παιδες του κυριου του κτισαντος τον ουρανον και την γην
- 13 και οικοδομητο ο οικος εμπροσθεν ετων πλειονων δια βασιλευς του ισραηλ μεγαλου και ισχυρου και επετελεσθη
- 14 και επει οι πατερες ημων παραπικραναντες ημαρτον εις τον κυριον του ισραηλ τον ουραنيον παρεδωκεν αυτους εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος βασιλευς των χαλδαιων
- 15 τον τε οικον καθελοντες ενεπυρισαν και τον λαον ηχμαλωτευσαν εις βαβυλωνα
- 16 εν δε τω πρωτω ετει βασιλευοντος κυρου χωρας βαβυλωνιας εγραψεν ο βασιλευς κυρος οικοδομησαι τον οικον τουτον
- 17 και τα ιερα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδονοσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ναω παλιν εξηνεγκεν αυτα κυρος ο βασιλευς εκ του ναου του εν βαβυλωνι και παρεδοθη ζοροβαβελ και σαναβασσαρω τω επαρχω
- 18 και επεταγη αυτω απενεγκαντι παντα τα σκευη ταυτα αποθειναι εν τω ναω τω εν ιερουσαλημ και τον ναον του κυριου τουτον οικοδομηθηναι επι του τοπου
- 19 τοτε ο σαναβασσαρος εκεινος παραγενομενος ενεβαλετο τους θεμελιους του οικου κυριου του εν ιερουσαλημ και απ' εκεινου μεχρι του νυν οικοδομουμενος ουκ ελαβεν συντελειαν
- 20 νυν ουν ει κρινεται βασιλευ επισκεπητω εν τοις βασιλικois βιβλιοφυλακιοis του κυριου βασιλευς τοis εν βαβυλωνι
- 21 και εαν ευρισκηται μετα της γνωμης κυρου του βασιλευς γενομενην την οικοδομην του οικου κυριου του εν ιερουσαλημ και κρινηται τω κυριω βασιλει ημων προσφωνησαι ημιν περι τουτων
- 22 τοτε ο βασιλευς δαρειος προσεταξεν επισκεψασθαι εν τοις βασιλικois βιβλιοφυλακιοis τοis κειμενοis εν βαβυλωνι και ευρεθη εν εκβατανοis τη βαρει τη εν μηδια χωρα τομος εις εν ω υπεμνηματιστο ταδε
- 23 ετους πρωτου βασιλευοντος κυρου βασιλευς κυρος προσεταξεν τον οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ οικοδομησαι οπου επιθυουσιν δια πυρος ενδελεχους
- 24 ου το υψος πηχεων εξηκοντα πλατος πηχεων εξηκοντα δια δομων λιθινων ξυστων τριων και δομου ξυλινου εγχωριου καινου ενος και το δαπανημα δοθηναι εκ του οικου κυρου του βασιλευς
- 25 και τα ιερα σκευη του οικου κυριου τα τε χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδονοσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν εις βαβυλωνα αποκατασταθηναι εις τον οικον τον εν ιερουσαλημ ου ην κειμενα οπως τεθη εκει
- 26 προσεταξεν δε επιμεληθηναι σισινη επαρχω συριας και φοινικης και σαθραβουζανη και τοis συνεταιροis και τοis αποτεταγμενοis εν συρια και φοινικη ηγεμοsin απεχεσθαι του τοπου εασαι δε τον παιδα του κυριου ζοροβαβελ επαρχον δε της ιουδαιας και τους πρεσβυτερους των ιουδαιων τον οικον του κυριου εκεινον οικοδομειν επι του τοπου
- 27 καγω δε επεταξα ολοσχερωs οικοδομησαι και ατενισαι ινα συμποιωsin τοis εκ της αιχμαλωσιας της ιουδαιας μεχρι του επιτελεσθηναι τον οικον του κυριου
- 28 και απο της φορολογιας κοιλης συριας και φοινικης επιμελωs συνταξιν διδοσθαι τουτοις τοis ανθρωποis εις θυσιας τω κυριω ζοροβαβελ επαρχω εις ταυρους και κριους και αρνας
- 29 ομοιωs δε και πυρον και αλα και οινον και ελαιον ενδελεχωs κατ' ενιαυτον καθωs αν οι ιερειs οι εν ιερουσαλημ υπαγορευσωsin αναλiskeσθαι καθ' ημεραν αναμφισβητητωs
- 30 οπως προσφερωνται σπονδα τω θεω τω υψιστω υπερ του βασιλευς και των παιδων και προσευχωνται περι της αυτων ζωης
- 31 και προσεταξεν ινα οσοι εαν παραβωsin τι των προειρημενων και των προσγεγραμμενων η και ακυρωσωsin λημθηθηναι ξυλον εκ των ιδιων αυτου και επι τουτου κρεμασθηναι και τα υπαρχοντα αυτου ειναι βασιλικά

32 δια ταυτα και ο κυριος ου το ονομα αυτου επικεκληται εκει αφανισαι παντα βασιλευα και εθνος ος εκτενει την χειρα αυτου κωλυσαι η κακοποιησαι τον οικον του κυριου εκει νον τον εν ιερουσαλημ

33 εγω βασιλευς δαρειος δεδογματικα επιμελως κατα ταυτα γινεσθαι

1 τοτε σισινης ο επαρχος κοιλης συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι κατακολουθησαντες τοις υπο του βασιλεως δαρειου προσταγεισιν

2 επεσταουν των ιερων εργων επιμελεστερον συνεργουντες τοις πρεσβυτεροις των ιουδαιων και ιεροσταταις

3 και ευοδα εγινετο τα ιερα εργα προφητεοντων αγγαιου και ζαχαριου των προφητων

4 και συνετελεσαν ταυτα δια προσταγαματος του κυριου θεου ισραηλ

5 και μετα της γνωμης κυρου και δαρειου και αρταξερξου βασιλεως περσων συνετελεσθη ο οικος ο αγιος εως τριτης και εικαδος μηνος αδαρ του εκτου ετους βασιλεως δαρειου

6 και εποησαν οι υιοι ισραηλ και οι ιερεις και οι λευιται και οι λοιποι οι εκ της αιχμαλωσιας οι προστεθεντες ακολουθως τοις εν τη μουσεως βιβλω

7 και προσηνεγκαν εις τον εγκαινισμον του ιερου του κυριου ταυρους εκατον κριους διακοσιους αρνας τετρακοσιους

8 χιμαρους υπερ αμαρτιας παντος του ισραηλ δωδεκα προς αριθμον εκ των φυλαρχων του ισραηλ δωδεκα

9 και εστησαν οι ιερεις και οι λευιται εστολισμενοι κατα φυλας επι των εργων του κυριου θεου ισραηλ ακολουθως τη μουσεως βιβλω και οι θυρωροι εφ' εκαστου πυλωνος

10 και ηγαγosan οι υιοι ισραηλ των εκ της αιχμαλωσιας το πασχα εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη του πρωτου μηνος οτι ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται αμα

11 και παντες οι υιοι της αιχμαλωσιας ουχ ηγνισθησαν οτι οι λευιται αμα παντες ηγνισθησαν

12 και εθυσαν το πασχα πασιν τοις υιοις της αιχμαλωσιας και τοις αδελφοις αυτων τοις ιερευσιν και εαυτοις

13 και εφαγosan οι υιοι ισραηλ οι εκ της αιχμαλωσιας παντες οι χωρισθεντες απο των βδελυγματων των εθνων της γης ζητουντες τον κυριον

14 και ηγαγosan την εορτην των αζυμων επτα ημερας ευφραινομενοι εναντι του κυριου

15 οτι μετεστρεψεν την βουλην του βασιλεως ασσυριων επ' αυτους κατισχυσαι τας χειρας αυτων επι τα εργα κυριου θεου ισραηλ

1 και μεταγενεστερος τούτων βασιλευοντος αρταξερξου του περσων βασιλεως προσεβη εσδρας σαραιου του εξεριου του χελκιου του σαλημου

2 του σαδδουκου του αχιτωβ του αμαριου του οζιου του βοκκα του αβισουε του φινεες του ελεαζαρ του ααρων του πρωτου ιερεως

3 ουτος εσδρας ανεβη εκ βαβυλωνος ως γραμματευσ ευφυης ων εν τω μουσεως νομω τω εκδεδομενω υπο του θεου του ισραηλ

4 και εδωκεν αυτω ο βασιλευς δοξαν ευροντος χαριν εναντιον αυτου επι παντα τα αξιωματα αυτου

5 και συνανεβησαν εκ των υιων ισραηλ και των ιερεων και λευιτων και ιεροψαλτων και θυρωρων και ιεροδουλων εις ιεροσολυμα ετους εβδομου βασιλευοντος αρταξερξου εν τω πεμπτω μηνι ουτος ενιαυτος εβδομος τω βασιλει

6 εξελθοντες γαρ εκ βαβυλωνος τη νομηνια του πρωτου μηνος εν τη νομηνια του πεμπτου μηνος παρεγενοντο εις ιεροσολυμα κατα την δοθεισαν αυτοις ευοδιαν παρα του κυριου επ' αυτω

7 ο γαρ εσδρας πολλην επιστημην περιειχεν εις το μηδεν παραλιπειν των εκ του νομου κυριου και εκ των εντολων διδαξαι τον παντα ισραηλ παντα τα δικαιωματα και τα κριματα

8 προσπεσοντος δε του γραφεντος προσταγαματος παρα αρταξερξου του βασιλεως προς εσδραν τον ιερα και αναγνωστην του νομου κυριου ου εστιν αντιγραφον το υποκειμενον

9 βασιλευς αρταξερξης εσδρα τω ιερει και αναγνωστη του νομου κυριου χαιρειν

10 και τα φιλανθρωπα εγω κρινας προσεταξα τους βουλομενους εκ του εθνους των ιουδαιων αιρετιζοντας και των ιερεων και των λευιτων και των δε εν τη ημετερα βασιλεια σ υμπορευεσθαι σοι εις ιερουσαλημ

11 οσοι ουν ενθυμονται συνεξορματωσαν καθαπερ δεδοκται εμοι τε και τοις επτα φιλοις συμβουλευταις

12 οπως επισκεψονται τα κατα την ιουδαιαν και ιερουσαλημ ακολουθως ω εχει εν τω νομω του κυριου

- 13 και απενεγκειν δωρα τω κυριω του ισραηλ α ηυξαμην εγω τε και οι φιλοι εις ιερουσαλημ και παν χρυσιον και αργυριον ο εαν ευρεθη εν τη χωρα της βαβυλωνιας τω κυριω εις ιερουσαλημ συν τω δεδωρημενω υπο του εθνους εις το ιερον του κυριου αυτων το εν ιερουσαλημ
- 14 συναχθηται το τε χρυσιον και αργυριον εις ταυρους και κριους και αρνας και τα τουτοις ακολουθα
- 15 ωστε προσενεγκειν θυσιας επι το θυσιαστηριον του κυριου αυτων το εν ιερουσαλημ
- 16 και παντα οσα αν βουλη μετα των αδελφων σου ποιησαι χρυσιω και αργυριω επιτελει κατα το θελημα του θεου σου
- 17 και τα ιερα σκευη του κυριου τα διδομενα σοι εις την χρειαν του ιερου του θεου σου του εν ιερουσαλημ
- 18 και τα λοιπα οσα αν υποπιπτη σοι εις την χρειαν του ιερου του θεου σου δωσεις εκ του βασιλικου γαζοφυλακιου
- 19 καγω δε αρταξερξης ο βασιλευς προσεταξα τοις γαζοφυλαξι συριας και φοινικης ινα οσα αν αποστειλη εσδρας ο ιερευς και αναγνωστης του νομου του θεου του υπιστου επιμειλωσ διδωσιν αυτω εως αργυριου ταλαντων εκατον
- 20 ομοιως δε και εως πυρου κορων εκατον και οινου μετρητων εκατον και αλα εκ πληθους
- 21 παντα τα κατα τον του θεου νομον επιτελεσθητω επιμειλωσ τω θεω τω υπιστω ενεκα του μη γενεσθαι οργην εις την βασιλειαν του βασιλεως και των υιων
- 22 και υμιν δε λεγεται οπως πασι τοις ιερευσιν και τοις λευιταις και ιεροψαλταις και θυρωροις και ιεροδουλοις και πραγματικοις του ιερου τουτου μηδεμια φορολογια μηδε αλλη επιβολη γιγνηται και εξουσιαν μηδενα εχειν επιβαλειν τι τουτοις
- 23 και συ εσδρα κατα την σοφian του θεου αναδειξον κριτας και δικαστας οπως δικαζωσιν εν ολη συρια και φοινικη παντας τους επισταμενους τον νομον του θεου σου και τους μη επισταμενους δε διδαξεις
- 24 και παντες οσοι εαν παραβαινωσι τον νομον του θεου σου και τον βασιλικον επιμειλωσ κολασθησονται εαν τε και θανατω εαν τε και τιμωρια η αργυρικη ζημια η απαγωγή
- 25 ευλογητος μονος ο κυριος ο δους ταυτα εις την καρδιαν του βασιλεως δοξασαι τον οικον αυτου τον εν ιερουσαλημ
- 26 και εμε ετιμησεν εναντι του βασιλεως και των συμβουλευοντων και παντων των φιλων και μεγιστανων αυτου
- 27 και εγω ευθαρσης εγενομην κατα την αντιλημψιν κυριου του θεου μου και συνηγαγον εκ του ισραηλ ανδρας ωστε συναναβηται μοι
- 28 και ουτοι οι προηγουμενοι κατα τας πατριας αυτων και τας μεριδαρχιας οι αναβαντες μετ' εμου εκ βαβυλωνος εν τη βασιλεια αρταξερξου του βασιλεως
- 29 εκ των υιων φινεες γαρσομος εκ των υιων ιεταμαρου γαμηλος εκ των υιων δαυιδ αττους ο σεχενιου
- 30 εκ των υιων φοροσ ζαχαριας και μετ' αυτου απο γραφης ανδρες εκατον πενητηκοντα
- 31 εκ των υιων φααθμωαβ ελιαωνιας ζαραιου και μετ' αυτου ανδρες διακοσιοι
- 32 εκ των υιων ζαθοης σεχενιας ιεζηλου και μετ' αυτου ανδρες τριακοσιοι εκ των υιων αδινου βην-ιωναθου και μετ' αυτου ανδρες διακοσιοι πενητηκοντα
- 33 εκ των υιων ηλαμ ιεσιας γοθολιου και μετ' αυτου ανδρες εβδομηκοντα
- 34 εκ των υιων σαφατιου ζαραιας μιχαηλου και μετ' αυτου ανδρες εβδομηκοντα
- 35 εκ των υιων ιωαβ αβαδιας ιεζηλου και μετ' αυτου ανδρες διακοσιοι δεκα δυο
- 36 εκ των υιων βανι ασσαλιμωθ ιωσαφιου και μετ' αυτου ανδρες εκατον εξηκοντα
- 37 εκ των υιων βαβι ζαχαριας βηβαι και μετ' αυτου ανδρες εικοσι οκτω
- 38 εκ των υιων ασγαθ ιωανης ακαταν και μετ' αυτου ανδρες εκατον δεκα
- 39 εκ των υιων αδωνικαμ οι εσχατοι και ταυτα τα ονοματα αυτων ελιφαλατος ιεουηλ και σαμιας και μετ' αυτων ανδρες εβδομηκοντα
- 40 εκ των υιων βαγο ουθι ο του ισταλκουρου και μετ' αυτου ανδρες εβδομηκοντα
- 41 και συνηγαγον αυτους επι τον λεγομενον θεραν ποταμον και παρενεβαλομεν αυτοθι ημερας τρεις και κατεμαθον αυτους
- 42 και εκ των υιων των ιερεων και εκ των λευιτων ουχ ευρων εκει
- 43 απεστειλα προς ελεαζαρν και ιδουηλον και μασσμαν και ελναταν και σαμιαν και ιωριβον ναθαν ενναταν ζαχαριαν και μεσολαμον τους ηγουμενους και επιστημονας

44 και ειπα αυτοις ελθειν προς αδδαιον τον ηγουμενον τον εν τω τοπω του γαζοφυλακιου
45 εντειλαμενος αυτοις διαλεγηται αδδαιω και τοις αδελφοις αυτου και τοις εν τω τοπω γαζοφυλαξιν αποστειλαι ημιν τους ιερατευσοντας εν τω οικω του κυριου ημων
46 και ηγαγον ημιν κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ημων ανδρας επιστημονας των υιων μοολι του λευι του ισραηλ ασεβηβιαν και τους υιους και τους αδελφους δεκα οκτω
47 και ασεβιαν και αννουνον και ωσαιαν αδελφον εκ των υιων χανουναιου και οι υιοι αυτων ανδρες εικοσι
48 και εκ των ιεροδουλων ων εδωκεν δαυιδ και οι ηγουμενοι εις την εργασιαν των λευιτων ιεροδουλοι διακοσιοι εικοσι παντων εσημανθη η ονοματογραφια
49 και ευξαμην εκει νηστειαν τοις νεανισκοις εναντι του κυριου ημων
50 ζητησαι παρ' αυτου ευοδιαν ημιν τε και τοις συνουσι ημιν τεκνοις ημων και κτηνεσιν
51 ενετραπην γαρ αιτησαι τον βασιλεα πεζους τε και ιππεις και προπομπην ενεκεν ασφαλειας της προς τους εναντιουμενους ημιν
52 ειπαμεν γαρ τω βασιλει οτι ισχυς του κυριου ημων εσται μετα των επιζητουντων αυτον εις πασαν επανορθωσιν
53 και παλιν εδειθημεν του κυριου ημων κατα ταυτα και ευλατου ετυχομεν
54 και εχωρισα των φυλαρχων των ιερεων ανδρας δεκα δυο και σερεβιαν και ασαβιαν και μετ' αυτων εκ των αδελφων αυτων ανδρας δεκα
55 και εστησα αυτοις το αργυριον και το χρυσιον και τα ιερα σκευη του οικου του κυριου ημων α αυτος εδωρησατο ο βασιλευς και οι συμβουλοι αυτου και οι μεγαστανες και πα
56 και στησας παρεδωκα αυτοις αργυριου ταλαντα εξακοσια πενηκοντα και σκευη αργυρα ταλαντων εκατον και χρυσιου ταλαντα εκατον και χρυσωματα εικοσι και σκευη χαλ
57 και ειπα αυτοις και υμεις αγιοι εστε τω κυριω και τα σκευη αγια και το αργυριον και το χρυσιον ευχη τω κυριω κυριω των πατερων ημων
58 αγρυπνειτε και φυλασσετε εως του παραδουναι αυτα υμας τοις φυλαρχοις των ιερεων και των λευιτων και τοις ηγουμενοις των πατριων του ισραηλ εν ιερουσαλημ εν τοις πα
59 και οι παραλαβοντες οι ιερεις και οι λευιται το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη τα εν ιερουσαλημ εισηνεγκαν εις το ιερον του κυριου
60 και αναξευξαντες απο του ποταμου θερα τη δωδεκατη του πρωτου μηνος εισηλθομεν εις ιερουσαλημ κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ημων την εφ' ημιν και ερρυσατο η
61 και γενομενης αυτοθι ημερας τριτης σταθεν το αργυριον και το χρυσιον παρεδοθη εν τω οικω του κυριου ημων μαρμωθι ουρια ιερει
62 και μετ' αυτου ελαζαρ ο του φινεες και ησαν μετ' αυτων ιωσαβδος ιησου και μωεθ σαβαννου οι λευιται προς αριθμον και ολκην απαντα και εγγραφη πασα η ολκη αυτων αυτ
63 οι δε παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας προσηνεγκαν θυσιας τω θεω του ισραηλ κυριω ταυρους δωδεκα υπερ παντος ισραηλ κριους ενενηκοντα εξ αρνας εβδομηκοντα δυο
64 και απεδωκαν τα προσταγματα του βασιλεως τοις βασιλικοις οικονομοις και τοις επαρχοις κοιλης συριας και φοινικης και εδοξασαν το εθνος και το ιερον του κυριου
65 και τουτων τελεσθεντων προσηλθοσαν μοι οι ηγουμενοι λεγοντες
66 ουκ εχωρισαν το εθνος του ισραηλ και οι αρχοντες και οι ιερεις και οι λευιται τα αλλογενη εθνη της γης και τας ακαθαρσιας αυτων χαναναιων και χετταιων και φερεζαιων κ
67 και αι βουσαιων και μωαβιτων και αιγυπτιων και ιδουμιαων
68 συνωκησαν γαρ μετα των θυγατερων αυτων και αυτοι και οι υιοι αυτων και επεμνη το σπερμα το αγιον εις τα αλλογενη εθνη της γης και μετειχον οι προηγουμενοι και οι με
69 και αμα τω ακουσαι με ταυτα διερρηξα τα ιματια και την ιεραν εσθητα και κατετιλα του τριχωματος της κεφαλης και του πωγωνος και εκαθισα συνουος και περιλυπος
70 και επισυνηχθησαν προς με οσοι ποτε επεκινουντο τω ρηματι κυριου του ισραηλ εμου πενθουντος επι τη ανομια και εκαθημην περιλυπος εως της δειλινης θυσιας
71 και εξεγερθεις εκ της νηστειας διερρηγμενα εχων τα ιματια και την ιεραν εσθητα καμψας τα γονατα και εκτεινας τας χειρας προς τον κυριον ελεγον
72 κυριε ησχυμμαι εντετραμμαι κατα προσωπον σου

72 αι γαρ αμαρτια ημων επλεονασαν υπερ τας κεφαλαις ημων αι δε αγνοιαι ημων υπερηνεγκαν εως του ουρανου
73 απο των χρονων των πατερων ημων και εσμεν εν μεγαλη αμαρτια εως της ημερας ταυτης
74 και δια τας αμαρτιας ημων και των πατερων ημων παρεδοθημεν συν τοις αδελφοις ημων και συν τοις βασιλευσιν ημων και συν τοις ιερευσιν ημων τοις βασιλευσιν της γης εις ρομφαιαν και αιχμαλωσιαν και προνομην μετα αισχυνης μεχρι της σημερον ημερας
75 και νυν κατα ποσον τι εγενηθη ημιν ελεος παρα σου κυριε καταλειφθηναι ημιν ριζαν και ονομα εν τω τοπω του αγιασματος σου
76 και του ανακαλυψαι φωστηρα ημων εν τω οικω του κυριου ημων δουναι ημιν τροφην εν τω καιρω της δουλειας ημων
77 και εν τω δουλευειν ημας ουκ εγκατελειφθημεν υπο του κυριου ημων αλλα εποιησεν ημας εν χαριτι ενωπιον των βασιλεων περσων
78 δουναι ημιν τροφην και δοξασαι το ιερον του κυριου ημων και εχειραι την ερημον σιων δουναι ημιν στερεωμα εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ
79 και νυν τι ερουμεν κυριε εχοντες ταυτα παρεβημεν γαρ τα προσταγματα σου α εδωκας εν χειρι των παιδων σου των προφητων λεγων οτι
80 η γη εις ην εισερχεσθε κληρονομησαι εστιν γη μεμολυσμενη μολυσμω των αλλογενων της γης και της ακαθαρσιας αυτων ενεπλησαν αυτην
81 και νυν τας θυγατερας υμων μη συνοικισητε τοις υιοις αυτων και τας θυγατερας αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων
82 και ου ζητησετε ειρηνευσαι τα προς αυτους τον απαντα χρονον ινα ισχυσαντες φαγητε τα αγαθα της γης και κατακληρονομησητε τοις υιοις υμων εως αιωνος
83 και τα συμβαινοντα παντα ημιν γιγνεται δια τα εργα ημων τα πονηρα και τας μεγαλας αμαρτιας ημων
84 συ γαρ κυριε εκουφισας τας αμαρτιας ημων και εδωκας ημιν τοιαυτην ριζαν παλιν ανεκαμψαμεν παραβηναι τον νομον σου εις το επιμιγναι τη ακαθαρσια των εθνων της γης
85 ουχι ωργισθης ημιν απολεσαι ημας εως του μη καταλιπειν ριζαν και σπερμα και ονομα ημων
86 κυριε του ισραηλ αληθινος ει κατελειφθημεν γαρ ριζα εν τη σημερον
87 ιδου νυν εσμεν ενωπιον σου εν ταις ανομιαις ημων ου γαρ εστιν στηναι ετι εμπροσθεν σου επι τουτοις
88 και οτε προσευχομενος εσδρας ανθωμολογειτο κλαιων χαμαιπετης εμπροσθεν του ιερου επισυνηχθησαν προς αυτον απο ιερουσαλημ οχλος πολυς σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανιαι κλαυθμος γαρ ην μεγας εν τω πληθει
89 και φωνησας ιεχονιας ιηλου των υιων ισραηλ ειπεν εσδρα ημεις ημαρτομεν εις τον κυριον και συνωκισαμεν γυναικας αλλογενεις εκ των εθνων της γης και νυν εστιν ελπις τω ισραηλ
90 εν τουτω γενεσθω ημιν ορκωμοσια προς τον κυριον εκβαλειν πασας τας γυναικας ημων τας εκ των αλλογενων συν τοις τεκνοις αυτων ως εκριθη σοι και οσοι πειθαρχουσιν τω νομω του κυριου
91 αναστας επιτελει προς σε γαρ το πραγμα και ημεις μετα σου ισχυν ποιειν
92 και αναστας εσδρας ωρκισεν τους φυλαρχους των ιερεων και λευιτων παντος του ισραηλ ποιησαι κατα ταυτα και ωμοσαν
1 και αναστας εσδρας απο της αυλης του ιερου επορευθη εις το παστοφοριον ιωαναν του ελιασιβου
2 και αυλισθεις εκει αρτου ουκ εγευσατο ουδε υδωρ επιεν πενθων υπερ των ανομιων των μεγαλων του πληθους
3 και εγενετο κηρυγμα εν ολη τη ιουδαια και ιερουσαλημ πασι τοις εκ της αιχμαλωσιας συναχθηναι εις ιερουσαλημ
4 και οσοι αν μη απαντησωσιν εν δυσιν η τρισιν ημεραις κατα το κριμα των προκαθημενων πρεσβυτερων ανιερωθησονται τα κτηνη αυτων και αυτος αλλοτριωθησεται απο του πληθους της αιχμαλωσιας
5 και επισυνηχθησαν οι εκ της φυλης ιουδα και βενιαμιν εν τρισιν ημεραις εις ιερουσαλημ ουτος ο μην ενατος τη εικαδι του μηνος
6 και συνεκαθισαν παν τον πληθος εν τη ευρυχωρω του ιερου τρεμοντες δια τον ενεστωτα χειμωνα
7 και αναστας εσδρας ειπεν αυτοις υμεις ηνομησατε και συνωκισατε γυναικας αλλογενεις του προσθηναι αμαρτιαν τω ισραηλ
8 και νυν δοτε ομολογιαν δοξαν τω κυριω θεω των πατερων ημων

9 και ποιησατε το θελημα αυτου και χωρισθητε απο των εθνων της γης και απο των γυναικων των αλλογενων
10 και εφωνησαν απαν το πληθος και ειπον μεγαλη τη φωνη ουτως ως ειρηκας ποιησομεν
11 αλλα το πληθος πολυ και η ωρα χειμερινη και ουκ ισχυομεν στηναι αιθριοι και ουχ ευρομεν και το εργον ημιν ουκ εστιν ημερας μιας ουδε δυο επι πλειον γαρ ημαρτομεν εν το
υτοις
12 στητωσαν δε οι προηγουμενοι του πληθους και παντες οι εκ των κατοικιων ημων οσοι εχουσιν γυναικας αλλογενεις παραγενηθητωσαν λαβοντες χρονον
13 και εκαστου δε τοπου τους πρεσβυτερους και τους κριτας εως του λυσαι την οργην του κυριου αφ' ημων του πραγματος τουτου
14 ιωναθας αζαηλου και ιεζιας θοκανου επεδεξαντο κατα ταυτα και μοσολλαμος και λευις και σαββαταιος συνεβραβευσαν αυτοις
15 και εποησαν κατα παντα ταυτα οι εκ της αιχμαλωσιας
16 και επελεξατο εαυτω εσδρας ο ιερευς ανδρας ηγουμενους των πατριων αυτων κατ' ονομα παντας και συνεκαθισαν τη νουμηνια του μηνος του δεκατου ετασαι το πραγμα
17 και ηχθη επι περας τα κατα τους ανδρας τους επισυνεχοντας γυναικας αλλογενεις εως της νουμηνιας του πρωτου μηνος
18 και ευρεθησαν των ιερεων οι επισυναχθεντες αλλογενεις γυναικας εχοντες
19 εκ των υιων ιησου του ιωσηδεκ και των αδελφων μασηας και ελεαζαρος και ιωριβος και ιωδανος
20 και επεβαλον τας χειρας εκβαλειν τας γυναικας αυτων και εις εξυλασμον κριους υπερ της αγνοιας αυτων
21 και εκ των υιων εμμηρ ανανιας και ζαβδαιος και μανης και σαμαιοις και ιηλ και αζαριας
22 και εκ των υιων φαισουρ ελιωναις μασσιας ισμαηλος και ναθανηλος και ωκιδηλος και σαλθας
23 και εκ των λευιτων ιωζαβδος και σεμεις και κωλιος ουτος καλιτας και παθαιος και ωουδας και ιωανας
24 εκ των ιεροψαλτων ελιασιβος βακχουρος
25 εκ των θυρωρων σαλλουμος και τολβανης
26 εκ του ισραηλ εκ των υιων φορος ιερμας και ιεζιας και μελχιας και μιαμιнос και ελεαζαρος και ασιβιας και βανναιας
27 εκ των υιων ηλαμ ματανιας και ζαχαριας ιεζρηλος και ωβαδιος και ιερεμωθ και ηλιας
28 και εκ των υιων ζαμοθ ελιαδας ελιασιμος οθονιας ιαριμωθ και σαβαθος και ζερδαιας
29 και εκ των υιων βηβαι ιωαννης και ανανιας και ζαβδος και εμαθις
30 και εκ των υιων μανι ωλαμος μαμουχος ιεδαιος ιασουβος και ασηλος και ιερεμωθ
31 και εκ των υιων αδδι νααθος και μοοσσιας λακκουνος και ναιδος και βεσκασπασμυς και σεσθηλ και βαλνουος και μανασσηας
32 και εκ των υιων ανναν ελιωνας και ασαιας και μελχιας και σαββαιας και σιμων χοσαμαιοις
33 και εκ των υιων ασομ μαλτανναιοις και ματταθιας και σαβανναιοις και ελιφαλατ και μανασσηας και σεμει
34 και εκ των υιων βαανι ιερεμιας μομδιος μαηρος ιουηλ μαμδαι και πεδιας και ανως караβασιον και ελιασιβος και μανιταναιμιος ελιασις βαννουος ελιαλις σομεις σελεμιας να
θανιας και εκ των υιων εξωρα σεσσις εξριλ αζαηλος σαματος ζαμβρις ιωσηπος
35 και εκ των υιων νοομα μαζιτιας ζαβαδαιας ηδαις ιουηλ βαναιας
36 παντες ουτοι συνωκισαν γυναικας αλλογενεις και απελυσαν αυτας συν τεκνοις
37 και κατωκησαν οι ιερεις και οι λευιται και οι εκ του ισραηλ εν ιερουσαλημ και εν τη χωρα τη νουμηνια του εβδομου μηνος και οι υιοι ισραηλ εν ταις κατοικιας αυτων
38 και συνηχθη παν το πληθος ομοθυμαδον επι το ευρυχωρον του προς ανατολας του ιερου πυλωνος
39 και ειπον εσδρα τω αρχιερει και αναγνωστη κομισαι τον νομον μουσεως τον παραδοθεντα υπο του κυριου θεου ισραηλ
40 και εκομισεν εσδρας ο αρχιερευς τον νομον παντι τω πληθει απο ανθρωπου εως γυναικος και πασιν τοις ιερευσιν ακουσαι του νομου νουμηνια του εβδομου μηνος

41 και ανεγιγνωσκει εν τω προ του ιερου πυλωνος ευρυχωρω απο ορθρου εως μεσημβρινου ενωπιον ανδρων τε και γυναικων και επεδωκαν παν το πληθος τον νουν εις τον νομον
42 και εστη εσδρας ο ιερευς και αναγνωστης του νομου επι του ξυλινου βηματος του κατασκευασθεντος
43 και εστησαν παρ' αυτου ματταθιας σαμμους ανανιας αζαριας ουριας εξεκιας βααλσαμος εκ δεξιων
44 και εξ ευωνυμων φαδαιος μισαηλ μελχιας λωθασουβος ναβαριας ζαχαριας
45 και αναλαβων εσδρας το βιβλιον του νομου ενωπιον του πληθους προεκαθητο γαρ επιδοξωσ ενωπιον παντων
46 και εν τω λυσαι τον νομον παντες ορθοι εστησαν και ευλογησεν εσδρας τω κυριω θεω υψιστω θεω σαβαωθ παντοκρατορι
47 και επεφωνησεν παν το πληθος αμην και αραντες ανο τας χειρας προσπεσοντες επι την γην προσεκυνησαν τω κυριω
48 ιησους και αννιουθ και σαραβιας ιαδινος ιακουβος σαββαταιος αυταιας μαιαννας και καλιτας αζαριας και ιωζαβδος ανανιας φαλιας οι λευιται εδιδασκον τον νομον κυριου και προς το πληθος ανεγινωσκον τον νομον του κυριου εμφυσιουντες αμα την αναγνωσιν
49 και ειπεν ατταρατης εσδρα τω αρχιερει και αναγνωστη και τοις λευιταις τοις διδασκουσι το πληθος επι παντας
50 η ημερα αυτη εστιν αγια τω κυριω και παντες εκλαιον εν τω ακουσαι του νομου
51 βαδισαντες ουν φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστειλατε αποστολας τοις μη εχουσιν
52 αγια γαρ η ημερα τω κυριω και μη λυπεισθε ο γαρ κυριος δοξασει υμας
53 και οι λευιται εκελευον τω δημω παντι λεγοντες η ημερα αυτη αγια μη λυπεισθε
54 και ωχοντο παντες φαγειν και πιειν και ευφραινεσθαι και δουναι αποστολας τοις μη εχουσιν και ευφρανθηναι μεγαλωσ
55 οτι και ενεφυσιωθησαν εν τοις ρημασιν οις εδιδαχθησαν και επισυνηχθησαν .
1 και εν τω πρωτω ετει κυρου του βασιλεως περσων του τελεσθηναι λογον κυριου απο στοματος ιερεμιου εξηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλεως περσων και παρηγγειλεν φωνην εν παση βασιλεια αυτου και γε εν γραπτω λεγων
2 ουτως ειπεν κυρος βασιλευς περσων πασας τας βασιλειας της γης εδωκεν μοι κυριος ο θεος του ουρανου και αυτος επεσκεψατο επ' εμε του οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ τη εν τη ιουδαια
3 τις εν υμιν απο παντος του λαου αυτου και εσται ο θεος αυτου μετ' αυτου και αναβησεται εις ιερουσαλημ την εν τη ιουδαια και οικοδομησατω τον οικον θεου ισραηλ αυτος ο θεος ο εν ιερουσαλημ
4 και πας ο καταλειπομενος απο παντων των τοπων ου αυτος παροικει εκει και λημψονται αυτον ανδρες του τοπου αυτου εν αργυριω και χρυσιω και αποσκευη και κτηνεσιν μετα του εκουσιου εις οικον του θεου του εν ιερουσαλημ
5 και ανεστησαν αρχοντες των πατριων τω ιουδα και βενιαμιν και οι ιερεις και οι λευιται παντων ων εξηγειρεν ο θεος το πνευμα αυτων του αναβηναι οικοδομησαι τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ
6 και παντες οι κυκλοθεν ενισχυσαν εν χειρσιν αυτων εν σκευεσιν αργυριου εν χρυσω εν αποσκευη και εν κτηνεσιν και εν ξενιοις παρεξ των εν εκουσιοις
7 και ο βασιλευς κυρος εξηνεγκεν τα σκευη οικου κυριου α ελαβεν ναβουχοδονοσορ απο ιερουσαλημ και εδωκεν αυτα εν οικω θεου αυτου
8 και εξηνεγκεν αυτα κυρος βασιλευς περσων επι χειρα μιθραδατου γασβαρηνου και ηριθμησεν αυτα τω σασαβασαρ αρχοντι του ιουδα
9 και ουτος ο αριθμος αυτων ψυκτηρες χρυσοι τριακοντα και ψυκτηρες αργυροι χιλιοι παρηλλαγμανα εννεα και εικοσι
10 κεφουρη χρυσοι τριακοντα και αργυροι διακοσιοι και σκευη ετερα χιλια
11 παντα τα σκευη τω χρυσω και τω αργυρω πεντακισχιλια και τετρακοσια τα παντα αναβαινοντα μετα σασαβασαρ απο της αποικιας εκ βαβυλωνος εις ιερουσαλημ
1 και ουτοι οι υιοι της χωρας οι αναβαινοντες απο της αιχμαλωσιας της αποικιας ης απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ιουδα ανηρ εις πολιν αυτου
2 οι ηλθον μετα ζοροβαβελ ιησους νεεμιας σαραιας ρεελιας μαρδοχαιος βαλασαν μασφαρ βαγουι ρεουμ βαανα ανδρων αριθμος λαου ισραηλ

- 3 υιοι φοροσ δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο
4 υιοι σαφατια τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο
5 υιοι ηρα επτακοσιοι εβδομηκοντα πεντε
6 υιοι φααθμωαβ τοις υιοις ιησουε ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο
7 υιοι αιλαμ χιλιοι διακοσιοι πενηκοντα τεσσαρες
8 υιοι ζαθουα εννακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
9 υιοι ζακχου επτακοσιοι εξηκοντα
10 υιοι βανουι εξακοσιοι τεσσαρακοντα δυο
11 υιοι βαβι εξακοσιοι εικοσι τρεις
12 υιοι ασγαδ τρισχιλιοι διακοσιοι εικοσι δυο
13 υιοι αδωνικαμ εξακοσιοι εξηκοντα εξ
14 υιοι βαγοι δισχιλιοι πενηκοντα εξ
15 υιοι αδιν τετρακοσιοι πενηκοντα τεσσαρες
16 υιοι ατηρ τω εξεκια εννηκοντα οκτω
17 υιοι βασου τριακοσιοι εικοσι τρεις
18 υιοι ιωρα εκατον δεκα δυο
19 υιοι ασεμ διακοσιοι εικοσι τρεις
20 υιοι γαβερ εννηκοντα πεντε
21 υιοι βαιθλεεμ εκατον εικοσι τρεις
22 υιοι νετωφα πενηκοντα εξ
23 υιοι αναθωθ εκατον εικοσι οκτω
24 υιοι ασμωθ τεσσαρακοντα δυο
25 υιοι καριαθαριμ καφιρα και βηρωθ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις
26 υιοι αραμα και γαβαα εξακοσιοι εικοσι εις
27 ανδρες μαχμας εκατον εικοσι δυο
28 ανδρες βαιθηλ και αια τετρακοσιοι εικοσι τρεις
29 υιοι ναβου πενηκοντα δυο
30 υιοι μαγεβωσ εκατον πενηκοντα εξ
31 υιοι ηλαμ-αρ χιλιοι διακοσιοι πενηκοντα τεσσαρες
32 υιοι ηραμ τριακοσιοι εικοσι
33 υιοι λοδ αρωθ και ωνω επτακοσιοι εικοσι πεντε
34 υιοι ιεριχω τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
35 υιοι σαναα τρισχιλιοι εξακοσιοι τριακοντα

- 36 και οι ιερεις υιοι ιεδουα τω οικω ιησου εννακοσιοι εβδομηκοντα τρεις
37 υιοι εμμηρ χιλιοι πεντηκοντα δυο
38 υιοι φασσουρ χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα
39 υιοι ηρεμ χιλιοι επτα
40 και οι λευιται υιοι ιησου και καδμηιλ τοις υιοις ωδουια εβδομηκοντα τεσσαρες
41 οι αδοντες υιοι ασαφ εκατον εικοσι οκτω
42 υιοι των πυλωρων υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υιοι ακουβ υιοι ατιτα υιοι σαβαου οι παντες εκατον τριακοντα εννεα
43 οι ναθιναιοι υιοι σουια υιοι ασουφε υιοι ταβαωθ
44 υιοι κηραος υιοι σωηα υιοι φαδων
45 υιοι λαβανω υιοι αγαβα υιοι ακαβωθ
46 υιοι αγαβ υιοι σαμαλαι υιοι αναν
47 υιοι κεδελ υιοι γαερ υιοι ρεηα
48 υιοι ρασων υιοι νεκωδα υιοι γαζεμ
49 υιοι ουσα υιοι φαση υιοι βασι
50 υιοι ασενα υιοι μαωνιμ υιοι ναφισων
51 υιοι βακβουκ υιοι ακιφα υιοι αρουρ
52 υιοι βασαλωθ υιοι μαουδα υιοι αρησα
53 υιοι βαρκουζ υιοι σισαρα υιοι θεμα
54 υιοι νασουε υιοι ατουφα
55 υιοι αβδησελμα υιοι σατι υιοι ασεφηραθ υιοι φαδουρα
56 υιοι ιεηλα υιοι δαρκων υιοι γεδηλ
57 υιοι σαφατια υιοι ατιλ υιοι φαχεραθ-ασεβωιν υιοι ημι
58 παντες οι ναθινιν και υιοι αβδησελμα τριακοσιοι ενενηκοντα δυο
59 και ουτοι οι αναβαντες απο θελμελεθ θελαρησα χαρουβ ηδαν εμμηρ και ουκ ηδυνασθησαν του αναγγελια οικον πατριας αυτων και σπερμα αυτων ει εξ ισραηλ εισιν
60 υιοι δαλαια υιοι βουα υιοι τωβια υιοι νεκωδα εξακοσιοι πεντηκοντα δυο
61 και απο των υιων των ιερεων υιοι χαβια υιοι ακουζ υιοι βερζελλαι ος ελαβεν απο θυγατερων βερζελλαι του γαλααδιτου γυναικα και εκληθη επι τω ονοματι αυτων
62 ουτοι εξητησαν γραφην αυτων οι μεθωεσιμ και ουχ ευρεθησαν και ηγγιστευθησαν απο της ιερατειας
63 και ειπεν αθερσαθα αυτοις του μη φαγειν απο του αγιου των αγιων εως αναστη ιερευς τοις φωτιζουσιν και τοις τελειοις
64 πασα δε η εκκλησια ως εις τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα
65 χωρις δουλων αυτων και παιδισκων αυτων ουτοι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα και ουτοι αδοντες και αδουσαι διακοσιοι
66 ιπποι αυτων επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι αυτων διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
67 καμηλοι αυτων τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι αυτων εξακισχιλιοι επτακοσιοι εικοσι
68 και απο αρχοντων πατριων εν τω ελθειν αυτους εις οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ ηκουσιασαντο εις οικον του θεου του στησαι αυτον επι την ετοιμασιαν αυτου

69 ως η δυναμις αυτων εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιον καθαρον μναι εξ μυριαδες και χιλιαι και αργυριον μναι πεντακιςχιλιαι και κοθωνοι των ιερεων εκατον
70 και εκαθισαν οι ιερεις και οι λευιται και οι απο του λαου και οι αδοντες και οι πυλωροι και οι ναθινιμ εν πολεσιν αυτων και πας ισραηλ εν πολεσιν αυτων
1 και εφθασεν ο μην ο εβδομος και οι υιοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων και συνηχθη ο λαος ως ανηρ εις εις ιερουσαλημ
2 και ανεστη ιησους ο του ιωσηδεκ και οι αδελφοι αυτου ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και οι αδελφοι αυτου και οικοδομησαν το θυσιαστηριον θεου ισραηλ του ανενεγκαι επ' αυτο ολοκαυτωσεις κατα τα γεγραμμενα εν νομω μουση ανθρωπου του θεου
3 και ητοιμασαν το θυσιαστηριον επι την ετοιμασιαν αυτου οτι εν καταπληξει επ' αυτους απο των λαων των γαιων και ανεβη επ' αυτο ολοκαυτωσις τω κυριω το πρωι και εις εσπεραν
4 και εποησαν την εορτην των σκηνων κατα το γεγραμμενον και ολοκαυτωσεις ημεραν εν ημερα εν αριθμω ως η κρισις λογον ημερας εν ημερα αυτου
5 και μετα τουτο ολοκαυτωσεις ενδελεχισμου και εις τας νουμηνιας και εις πασας εορτας τας ηγιασμενας και παντι εκουσιαζομενω εκουσιον τω κυριω
6 εν ημερα μια του μηνος του εβδομου ηρξαντο αναφερειν ολοκαυτωσεις τω κυριω και ο οικος κυριου ουκ εθεμελιωθη
7 και εδωκαν αργυριον τοις λατομοις και τοις τεκτοσιν και βρωματα και ποτα και ελαιον τοις σηδανιν και τοις σωριν ενεγκαι ξυλα κεδρινα απο του λιβανου προς θαλασσαν ιοππης κατ' επιχωρησιν κυρου βασιλεως περσων επ' αυτους
8 και εν τω ετει τω δευτερω του ελθειν αυτους εις οικον του θεου εις ιερουσαλημ εν μηνι τω δευτερω ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσηδεκ και οι καταλοιποι των αδελφων αυτων οι ιερεις και οι λευιται και παντες οι ερχομενοι απο της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ και εστησαν τους λευιτας απο εικοσαετους και επανω επι τους ποιουντας τα εργα εν οικω κυριου
9 και εστη ιησους και οι υιοι αυτου και οι αδελφοι αυτου καδμηλ και οι υιοι αυτου υιοι ιουδα επι τους ποιουντας τα εργα εν οικω του θεου υιοι ηναδαδ υιοι αυτων και αδελφοι αυτων οι λευιται
10 και εθεμελιωσαν του οικοδομησαι τον οικον κυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμενοι εν σαλπιγξιν και οι λευιται υιοι ασαφ εν κυμβαλοις του αινειν τον κυριον επι χειρας δαυιδ βασιλεως ισραηλ
11 και απεκριθησαν εν αινω και ανθομολογησει τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου επι ισραηλ και πας ο λαος εσημαινον φωνην μεγαλην αινειν τω κυριω επι θεμελιωσει οικου κυριου
12 και πολλοι απο των ιερεων και των λευιτων και αρχοντες των πατριων οι πρεσβυτεροι οι ειδοσαν τον οικον τον πρωτον εν θεμελιωσει αυτου και τουτον τον οικον εν οφθαλμοις αυτων εκλαιον φωνη μεγαλη και οχλος εν σημασια μετ' ευφροσυνης του υψωσαι ωδην
13 και ουκ ην ο λαος επιγινωσκων φωνην σημασιας της ευφροσυνης απο της φωνης του κλαυθμου του λαου οτι ο λαος εκραυγασεν φωνη μεγαλη και η φωνη ηκουετο εως απο μακροθεν
1 και ηκουσαν οι θλιβοντες ιουδα και βενιαμιν οτι οι υιοι της αποικιας οικοδομουσιν οικον τω κυριω θεω ισραηλ
2 και ηγγισαν προς ζοροβαβελ και προς τους αρχοντας των πατριων και ειπαν αυτοις οικοδομησομεν μεθ' υμων οτι ως υμεις εκζητουμεν τω θεω υμων και αυτω ημεις θυσιαζομεν απο ημερων ασαραδδων βασιλεως ασσουρ του ενεγκαντος ημας ωδε
3 και ειπεν προς αυτους ζοροβαβελ και ιησους και οι καταλοιποι των αρχοντων των πατριων του ισραηλ ουχ ημιν και υμιν του οικοδομησαι οικον τω θεω ημων οτι ημεις αυτοι επι το αυτο οικοδομησομεν τω κυριω θεω ημων ως ενετειλατο ημιν κυρος ο βασιλευς περσων
4 και ην ο λαος της γης εκλυον τας χειρας του λαου ιουδα και ενεποδιζον αυτους του οικοδομειν
5 και μισθουμενοι επ' αυτους βουλευομενοι του διασκεδασαι βουλην αυτων πασας τας ημερας κυρου βασιλεως περσων και εως βασιλειας δαρειου βασιλεως περσων
6 και εν βασιλεια ασουηρου εν αρχη βασιλειας αυτου εγραψαν επιστολην επι οικουντας ιουδα και ιερουσαλημ
7 και εν ημεραις αρθασασθα εγραψεν εν ειρηνη μιθραδατη ταβηλ συν και τοις λοιποις συνδουλοις αυτου προς αρθασασθα βασιλεια περσων εγραψεν ο φορολογος γραφην συριστι και ηρμηνευμενην
8 ραουμ βααλταμ και σαμσαι ο γραμματευς εγραψαν επιστολην μιαν κατα ιερουσαλημ τω αρθασασθα βασιλει
9 ταδε εκρινεν ραουμ βααλταμ και σαμσαι ο γραμματευς και οι καταλοιποι συνδουλοι ημων διναιοι αφαρσαθαχαιοι ταρφαλλαιοι αφαρσαιοι αρχυαιοι βαβυλωνιοι σουσαναχαιοι οι εισιν ηλαμαιοι

- 10 και οι καταλοιποι εθνων ων απωκισεν ασενναφαρ ο μεγας και ο τιμιος και κατωκισεν αυτους εν πολεσιν της σομορων και το καταλοιπον περαν του ποταμου
- 11 αυτη η διαταγη της επιστολης ης απεστειλαν προς αυτον προς αρθασασθα βασιλεα παιδες σου ανδρες περαν του ποταμου
- 12 γνωστον εστω τω βασιλει οτι οι ιουδαιοι αναβαντες απο σου εφ' ημας ηλθοσαν εις ιερουσαλημ την πολιν την αποστατιν και πονηραν οικοδομουσιν και τα τειχη αυτης κατηρτισμενοι εισιν και θεμελιους αυτης ανυψωσαν
- 13 νυν ουν γνωστον εστω τω βασιλει οτι εαν η πολις εκεινη ανοικοδομηθη και τα τειχη αυτης καταρτισθωσιν φοροι ουκ εσονται σοι ουδε δωσουσιν και τουτο βασιλεις κακοποιε
- 14 και ασχημοσυνην βασιλεως ουκ εξεστιν ημιν ιδειν δια τουτο επεψαμεν και εγνωρισαμεν τω βασιλει
- 15 ινα επισκεψηται εν βιβλियो υπομνηματισμου των πατερων σου και ευρησεις και γνωση οτι η πολις εκεινη πολις αποστατις και κακοποιουσα βασιλεις και χωρας και φυγαδια δουλων εν μεσω αυτης απο χρονων αιωνος δια ταυτα η πολις αυτη ηρημωθη
- 16 γνωριζομεν ουν ημεις τω βασιλει οτι εαν η πολις εκεινη οικοδομηθη και τα τειχη αυτης καταρτισθη ουκ εστιν σοι ειρηνη
- 17 και απεστειλεν ο βασιλευς προς ραουμ βααλταμ και σαμσαι γραμματεα και τους καταλοιπους συνδουλους αυτων τους οικουντας εν σαμαρεια και τους καταλοιπους περαν του ποταμου ειρηνην και φησιν
- 18 ο φορολογος ον απεστειλατε προς ημας εκληθη εμπροσθεν εμου
- 19 και παρ' εμου ετεθη γνωμη και επεσκεψαμεθα και ευραμεν οτι η πολις εκεινη αφ' ημερων αιωνος επι βασιλεις επαιρεται και αποστασεις και φυγαδια γινονται εν αυτη
- 20 και βασιλεις ισχυροι γινονται επι ιερουσαλημ και επικρατουντες ολης της εσπερας του ποταμου και φοροι πληρεις και μερος διδοται αυτοις
- 21 και νυν θετε γνωμην καταργησαι τους ανδρας εκεινους και η πολις εκεινη ουκ οικοδομηθησεται ετι οπως απο της γνωμης
- 22 πεφυλαγμενοι ητε ανεσιν ποιησαι περι τουτου μηποτε πληθυνθη αφανισμος εις κακοποιησιν βασιλευσιν
- 23 τοτε ο φορολογος του αρθασασθα βασιλεως ανεγνω ενωπιον ραουμ και σαμσαι γραμματεως και συνδουλων αυτων και επορευθησαν σπουδη εις ιερουσαλημ και εν ιουδα και κατηργησαν αυτους εν ιπποις και δυναμει
- 24 τοτε ηργησεν το εργον οικου του θεου του εν ιερουσαλημ και ην αργουν εως δευτερου ετους της βασιλειας δαρειου του βασιλεως περσων
- 1 και επροφητευσεν αγγαιος ο προφητης και ζαχαριας ο του αδδω προφητειαν επι τους ιουδαιους τους εν ιουδα και ιερουσαλημ εν ονοματι θεου ισραηλ επ' αυτους
- 2 τοτε ανεστησαν ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο υιος ιωσηδεκ και ηρξαντο οικοδομησαι τον οικον του θεου τον εν ιερουσαλημ και μετ' αυτων οι προφηται του θεου βηθουντες αυτοις
- 3 εν αυτω τω καιρω ηλθεν επ' αυτους θανθαναι επαρχος περαν του ποταμου και σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτων και τοια ειπαν αυτοις τις εθηκεν υμιν γνωμην του οικοδομησαι τον οικον τουτον και την χορηγίαν ταυτην καταρτισασθαι
- 4 τοτε ταυτα ειποσαν αυτοις τινα εστιν τα ονοματα των ανδρων των οικοδομουντων την πολιν ταυτην
- 5 και οι οφθαλμοι του θεου επι την αιχμαλωσιαν ιουδα και ου κατηργησαν αυτους εως γνωμη τω δαρειω απηνεχθη και τοτε απεσταλη τω φορολογω υπερ τουτου
- 6 διασαφησις επιστολης ης απεστειλεν θανθαναι ο επαρχος του περαν του ποταμου και σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν τω περαν του ποταμου δαρειω τω βασιλει
- 7 ρησιν απεστειλαν προς αυτον και ταδε γεγραπται εν αυτω δαρειω τω βασιλει ειρηνη πασα
- 8 γνωστον εστω τω βασιλει οτι επορευθημεν εις την ιουδαιαν χωραν εις οικον του θεου του μεγαλου και αυτος οικοδομειται λιθοις εκλεκτοις και ξυλα εντιθεται εν τοις τοιχοις και το εργον εκεινο επιδεξιον γινεται και ευοδουται εν ταις χειρσιν αυτων
- 9 τοτε ηρωτησαμεν τους πρεσβυτερους εκεινους και ουτως ειπαμεν αυτοις τις εθηκεν υμιν γνωμην τον οικον τουτον οικοδομησαι και την χορηγίαν ταυτην καταρτισασθαι
- 10 και τα ονοματα αυτων ηρωτησαμεν αυτους γνωρισαι σοι ωστε γραψαι σοι τα ονοματα των ανδρων των αρχοντων αυτων
- 11 και τοιουτο ρημα απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν δουλοι του θεου του ουρανου και της γης και οικοδομουμεν τον οικον ος ην οικοδομημενος προ τουτου ετη πολλα και βασιλευς του ισραηλ μεγας οικοδομησεν αυτον και κατηρτισατο αυτον

- 12 αυτοις αφ' οτε δε παρωργισαν οι πατερες ημων τον θεον του ουρανου εδωκεν αυτοις εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος του χαλδαιου και τον οικον τουτον κατ
ελυσεν και τον λαον απωκισεν εις βαβυλωνα
- 13 αλλ' εν ετει πρωτω κυρου του βασιλεως κυρος ο βασιλευς εθετο γνωμην τον οικον του θεου τουτον οικοδομηθηναι
- 14 και τα σκευη του οικου του θεου τα χρυσα και τα αργυρα α ναβουχοδονοσορ εξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν αυτα εις ναον του βασιλεως εξηνεγκεν αυ
τα κυρος ο βασιλευς απο ναου του βασιλεως και εδωκεν τω σασαβασαρ τω θησαυροφυλακι τω επι του θησαυρου
- 15 και ειπεν αυτω παντα τα σκευη λαβε και πορευου θες αυτα εν τω οικω τω εν ιερουσαλημ εις τον εαυτων τοπον
- 16 τοτε σασαβασαρ εκεινος ηλθεν και εδωκεν θεμελιους του οικου του θεου του εν ιερουσαλημ και απο τοτε εως του νυν οικοδομηθη και ουκ ετελεσθη
- 17 και νυν ει επι τον βασιλευα αγαθον επισκεπητω εν οικω της γαζης του βασιλεως βαβυλωνος οπως γνωσ οτι απο βασιλεως κυρου ετεθη γνωμη οικοδομησαι τον οικον του θεου
εκεινον τον εν ιερουσαλημ και γνους ο βασιλευς περι τουτου πεμψατω προς ημας
- 1 τοτε δαρειος ο βασιλευς εθηκεν γνωμην και επεσκεψατο εν ταις βιβλιοθηκαις οπου η γαζα κειται εν βαβυλωνι
- 2 και ευρεθη εν πολει εν τη βαρει της μηδων πολεως κεφαλις μια και τουτο ην γεγραμμενον εν αυτη υπομνημα
- 3 εν ετει πρωτω κυρου βασιλεως κυρος ο βασιλευς εθηκεν γνωμην περι οικου του θεου του εν ιερουσαλημ οικος οικοδομηθητω και τοπος ου θυσιαζουσιν τα θυσιασματα και ε
θηκεν επαρχια υψος πηχεις εξηκοντα πλατος αυτου πηχεων εξηκοντα
- 4 και δομοι λιθινοι κραταιοι τρεις και δομος ξυλινος εις και η δαπανη εξ οικου του βασιλεως δοθησεται
- 5 και τα σκευη οικου του θεου τα αργυρα και τα χρυσα α ναβουχοδονοσορ εξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και εκομισεν εις βαβυλωνα και δοθητω και απελθατω εις το
ν ναον τον εν ιερουσαλημ επι τοπου ου ετεθη εν οικω του θεου
- 6 νυν δωσετε επαρχιοι περαν του ποταμου σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν περα του ποταμου μακραν οντες εκειθεν
- 7 αφετε το εργον οικου του θεου οι αφηγουμενοι των ιουδαιων και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων οικον του θεου εκεινον οικοδομειτωσαν επι του τοπου αυτου
- 8 και απ' εμου ετεθη γνωμη μηποτε τι ποιησητε μετα των πρεσβυτερων των ιουδαιων του οικοδομησαι οικον του θεου εκεινον και απο υπαρχοντων βασιλεως των φορων περα
ν του ποταμου επιμελως δαπανη εστω διδομενη τοις ανδρασιν εκεινοις το μη καταργηθηναι
- 9 και ο αν υστερημα και υιοις βοων και κριων και αμνους εις ολοκαυτωσεις τω θεω του ουρανου πυρους αλας οινον ελαιον κατα το ρημα των ιερεων των εν ιερουσαλημ εστω
διδομενον αυτοις ημεραν εν ημερα ο εαν αιτησωσιν
- 10 ινα ωσιν προσφεροντες ευωδιας τω θεω του ουρανου και προσευχωνται εις ζωην του βασιλεως και των υιων αυτου
- 11 και απ' εμου ετεθη γνωμη οτι πας ανθρωπος ος αλλαξει το ρημα τουτου καθαιρεθησεται ξυλον εκ της οικιας αυτου και ωρθωμενος παγησεται επ' αυτου και ο οικος αυτου το
κατ' εμε ποιηθησεται
- 12 και ο θεος ου κατασκηνοι το ονομα εκει καταστρεψει παντα βασιλευα και λαον ος εκτενει την χειρα αυτου αλλαξει η αφανισαι τον οικον του θεου εκεινον τον εν ιερουσαλημ ε
γω δαρειος εθηκα γνωμην επιμελως εσται
- 13 τοτε θανθαναι επαρχος περαν του ποταμου σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτου προς ο απεστειλεν δαρειος ο βασιλευς ουτως εποιησαν επιμελως
- 14 και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων οικοδομουσαν και οι λευιται εν προφητεια αγγαίου του προφητου και ζαχαριου υιου αδδω και ανωκοδομησαν και κατηρτισαντο απο γνωμη
ς θεου ισραηλ και απο γνωμης κυρου και δαρειου και αρθασασθα βασιλεων περσων
- 15 και ετελεσαν τον οικον τουτον εως ημερας τριτης μηνος αδαρ ο εστιν ετος εκτον τη βασιλεια δαρειου του βασιλεως
- 16 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι καταλοιποι υιων αποικεσιας εγκαινια του οικου του θεου εν ευφροσυνη
- 17 και προσηνεγκαν εις τα εγκαινια του οικου του θεου μοσχους εκατον κριους διακοσιους αμνους τετρακοσιους χιμαρους αιγων περι αμαρτιας υπερ παντος ισραηλ δωδεκα εις
αριθμον φυλων ισραηλ
- 18 και εστησαν τους ιερεις εν διαιρεσεσιν αυτων και τους λευιτας εν μερισμοις αυτων επι δουλεια θεου του εν ιερουσαλημ κατα την γραφην βιβλιου μουση
- 19 και εποιησαν οι υιοι της αποικεσιας το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του πρωτου
- 20 οτι εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται εως εις παντες καθαροι και εσφαξαν το πασχα τοις πασιν υιοις της αποικεσιας και τοις αδελφοις αυτων τοις ιερευσιν και εαυτοις

- 21 και εφαγον οι υιοι ισραηλ το πασχα οι απο της αποικεσιας και πας ο χωριζομενος της ακαθαρσιας εθνων της γης προς αυτους του εκζητησαι κυριον θεον ισραηλ
- 22 και εποιησαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας εν ευφροσυνη οτι ευφρανεν αυτους κυριος και επεστρεψεν καρδιαν βασιλεως ασσουρ επ' αυτους κραταιωσαι τας χειρας α υτων εν εργοις οικου του θεου ισραηλ
- 1 και μετα τα ρηματα ταυτα εν βασιλεια αρθασασθα βασιλεως περσων ανεβη εσδρας υιος σαραιου υιου αζαριου υιου ελκια
- 2 υιου σαλουμ υιου σαδδουκ υιου αχιτωβ
- 3 υιου σαμαρια υιου εσρια υιου μαρερωθ
- 4 υιου ζαραια υιου σαουια υιου βοκκι
- 5 υιου αβισουε υιου φινεες υιου ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως του πρωτου
- 6 αυτος εσδρας ανεβη εκ βαβυλωνος και αυτος γραμματευσ ταχυς εν νομω μουση ον εδωκεν κυριος ο θεος ισραηλ και εδωκεν αυτω ο βασιλευς οτι χειρ κυριου θεου αυτου επ' αυτον εν πασιν οις εξητει αυτος
- 7 και ανεβησαν απο υιων ισραηλ και απο των ιερεων και απο των λευιτων και οι αδοντες και οι πυλωροι και οι ναθινιμ εις ιερουσαλημ εν ετει εβδομω τω αρθασασθα τω βασιλει
- 8 και ηλθοσαν εις ιερουσαλημ τω μηνι τω πεμπτω τουτου ετος εβδομον τω βασιλει
- 9 οτι εν μια του μηνος του πρωτου αυτος εθεμελιωσεν την αναβασιν την απο βαβυλωνος εν δε τη πρωτη του μηνος του πεμπτου ηλθοσαν εις ιερουσαλημ οτι χειρ θεου αυτου ην αγαθη επ' αυτον
- 10 οτι εσδρας εδωκεν εν καρδια αυτου ζητησαι τον νομον και ποιειν και διδασκειν εν ισραηλ προσταγματα και κριματα
- 11 και αυτη η διασαφησις του διαταγματος ου εδωκεν αρθασασθα τω εσδρα τω ιερει τω γραμματει βιβλιου λογων εντολων κυριου και προσταγματον αυτου επι τον ισραηλ
- 12 αρθασασθα βασιλευς βασιλεων εσδρα γραμματει νομου του θεου του ουρανου τετελεσται ο λογος και η αποκρισις
- 13 απ' εμου ετεθη γνωμη οτι πας ο εκουσιαζομενος εν βασιλεια μου απο λαου ισραηλ και ιερεων και λευιτων πορευθηται εις ιερουσαλημ μετα σου πορευθηται
- 14 απο προσωπου του βασιλεως και των επτα συμβουλων απεσταλη επισκεψασθαι επι την ιουδαιαν και εις ιερουσαλημ νομω θεου αυτων τω εν χειρι σου
- 15 και εις οικον κυριου αργυριον και χρυσιον ο ο βασιλευς και οι συμβουλοι ηκουσιασθησαν τω θεω του ισραηλ τω εν ιερουσαλημ κατασκηνουντι
- 16 και παν αργυριον και χρυσιον ο τι εαν ευρης εν παση χωρα βαβυλωνος μετα εκουσιασμου του λαου και ιερεων των εκουσιαζομενων εις οικον θεου τον εν ιερουσαλημ
- 17 και παν προσπορευομενον τουτον ετοιμως ενταξον εν βιβλιω τουτου μοσχους κριους αμνους και θυσιας αυτων και σπονδας αυτων και προσοισεις αυτα επι θυσιαστηριου του οικου του θεου υμων του εν ιερουσαλημ
- 18 και ει τι επι σε και τους αδελφους σου αγαθυνθη εν καταλοιπω του αργυριου και του χρυσιου ποιησαι ως αρεστον τω θεω υμων ποιησατε
- 19 και τα σκευη τα διδομενα σοι εις λειτουργιαν οικου θεου παραδος ενωπιον του θεου εν ιερουσαλημ
- 20 και καταλοιπον χρειας οικου θεου σου ο αν φανη σοι δουναι δωσεις απο οικων γαζης βασιλεως
- 21 και απ' εμου εγω αρθασασθα βασιλευς εθηκα γνωμην πασαις ταις γαζαις ταις εν περα του ποταμου οτι παν ο αν αιτηση υμας εσδρας ο ιερευς και γραμματευσ του νομου του θεου του ουρανου ετοιμως γιγενεσθω
- 22 εως αργυριου ταλαντων εκατον και εως πυρου κορων εκατον και εως οινου βαδων εκατον και εως ελαιου βαδων εκατον και αλας ου ουκ εστιν γραφη
- 23 παν ο εστιν εν γνωμη θεου του ουρανου γιγενεσθω προσεχετε μη τις επιχειρηση εις οικον θεου του ουρανου μηποτε γενηται οργη επι την βασιλειαν του βασιλεως και των υιων αυτου
- 24 και υμιν εγνωρισται εν πασιν τοις ιερευσιν και τοις λευιταις αδουσιν πυλωροις ναθινιμ και λειτουργοις οικου θεου τουτου φορος μη εστω σοι ουκ εξουσιασεις καταδουλουσθαι αυτους
- 25 και συ εσδρα ως η σοφια του θεου εν χειρι σου καταστησον γραμματαις και κριτας ινα ωσιν κρινοντες παντι τω λαω τω εν περα του ποταμου πασιν τοις ειδουσιν νομον του θεου σου και τω μη ειδοτι γνωριειτε

- 26 και πας ος αν μη η ποιων νομον του θεου και νομον του βασιλεως ετοιμωσ το κριμα εσται γιγνομενον εξ αυτου εαν τε εις θανατον εαν τε εις παιδειαν εαν τε εις ζημιαν του βιο
υ εαν τε εις δεσμα
- 27 ευλογητος κυριος ο θεος των πατερων ημων ος εδωκεν ουτως εν καρδια του βασιλεως του δοξασαι τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ
- 28 και επ' εμε εκλινεν ελεος εν οφθαλμοις του βασιλεως και των συμβουλων αυτου και παντων των αρχοντων του βασιλεως των επηρμενων και εγω εκραταιωθην ως χειρ θεου
η αγαθη επ' εμε και συνηξα απο ισραηλ αρχοντας αναβηναι μετ' εμου
- 1 και ουτοι οι αρχοντες πατριων αυτων οι οδηγοι αναβαινοντες μετ' εμου εν βασιλεια αρθασασθα του βασιλεως βαβυλωνος
- 2 απο υιων φινεες γηρσωμ απο υιων ιθαμαρ δανιηλ απο υιων δαυιδ ατουσ
- 3 απο υιων σαχανια απο υιων φορος ζαχαριασ και μετ' αυτου το συστρεμμα εκατον και πενητηκοντα
- 4 απο υιων φαθμωαβ ελιανα υιος ζαρια και μετ' αυτου διακοσιοι τα αρσενικα
- 5 απο υιων ζαθοσ σεχενιασ υιος αζιηλ και μετ' αυτου τριακοσιοι τα αρσενικα
- 6 και απο υιων αδιν ωβηθ υιος ιωναθαν και μετ' αυτου πενητηκοντα τα αρσενικα
- 7 και απο υιων ηλαμ ιεσια υιος αθελια και μετ' αυτου εβδομηκοντα τα αρσενικα
- 8 και απο υιων σαφατια ζαβδια υιος μιχαηλ και μετ' αυτου ογδοηκοντα τα αρσενικα
- 9 και απο υιων ιωαβ αβαδια υιος ιηλ και μετ' αυτου διακοσιοι δεκα οκτω τα αρσενικα
- 10 και απο υιων βαανι σαλιμουθ υιος ιωσηφια και μετ' αυτου εκατον εξηκοντα τα αρσενικα
- 11 και απο υιων βαβι ζαχαρια υιος βαβι και μετ' αυτου εβδομηκοντα οκτω τα αρσενικα
- 12 και απο υιων ασγαδ ιωαναν υιος ακαταν και μετ' αυτου εκατον δεκα τα αρσενικα
- 13 και απο υιων αδωνικαμ εσχατοι και ταυτα τα ονοματα αυτων αλιφαλατ ιηλ και σαμια και μετ' αυτων εξηκοντα τα αρσενικα
- 14 και απο υιων βαγο ουθι και μετ' αυτου εβδομηκοντα τα αρσενικα
- 15 και συνηξα αυτους προς τον ποταμον τον ερχομενον προς τον ευι και παρενεβαλομεν εκει ημερασ τρεις και συνηκα εν τω λαω και εν τοις ιερευσιν και απο υιων λειυ ουχ ευρο
ν εκει
- 16 και απεστειλα τω ελεαζαρ τω αριηλ τω σαμια και τω αλωναμ και τω ιαριβ και τω ελναθαν και τω ναθαν και τω ζαχαρια και τω μεσουλαμ ανδρασ και τω ιωαριβ και τω ελ
ναθαν συνιοντασ
- 17 και εξηνεγκα αυτους επι αρχοντοσ εν αργυριω του τοπου και εθηκα εν στοματι αυτων λογουσ λαλησαι προς τουσ αδελφουσ αυτων τουσ ναθινιμ εν αργυριω του τοπου του ενεγ
και ημιν αδοντασ εις οικον θεου ημων
- 18 και ηλθοσαν ημιν ως χειρ θεου ημων αγαθη εφ' ημασ ανηρ σαωλ απο υιων μοολι υιου λειυ υιου ισραηλ και αρχην ηλθοσαν υιοι αυτου και αδελφοι αυτου οκτωκαιδεκα
- 19 και τον ασεβια και τον ωσαιαν απο υιων μεραρι αδελφοι αυτου και υιοι αυτων εικοσι
- 20 και απο των ναθινιμ ων εδωκεν δαυιδ και οι αρχοντεσ εις δουλειαν των λευιτων ναθινιμ διακοσιοι και εικοσι παντεσ συνηχθησαν εν ονομασιν
- 21 και εκαλεσα εκει νηστειαν επι τον ποταμον αουε του ταπεινωθηναι ενωπιον θεου ημων ζητησαι παρ' αυτου οδον ευθειαν ημιν και τοις τεκνοισ ημων και παση τη κτησει ημω
ν
- 22 οτι ησχυνθην αιτησασθαι παρα του βασιλεωσ δυναμιν και ιππεισ σωσαι ημασ απο εχθρου εν τη οδω οτι ειπαμεν τω βασιλει λεγοντεσ χειρ του θεου ημων επι παντασ τουσ ζητο
υντασ αυτον εις αγαθον και κρατοσ αυτου και θυμοσ αυτου επι παντασ εγκαταλειποντασ αυτον
- 23 και ενηστευσαμεν και εξητησαμεν παρα του θεου ημων περι τουτου και επηκουσεν ημιν
- 24 και διεστειλα απο αρχοντων των ιερεων δωδεκα τω σαρια ασαβια και μετ' αυτων απο αδελφων αυτων δεκα
- 25 και εστησα αυτοισ το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη απαρχησ οικου θεου ημων α υψωσεν ο βασιλευσ και οι συμβουλοι αυτου και οι αρχοντεσ αυτου και πασ ισραηλ οι
ευρισκομενοι

26 και εστησα επι χειρας αυτων αργυριου ταλαντα εξακοσια και πενηκοντα και σκευη αργυρα εκατον και ταλαντα χρυσιου εκατον
27 και καφουρη χρυσοι εικοσι εις την οδον χαμανιμι χιλιοι και σκευη χαλκου στιλβοντος αγαθου διαφορα επιθυμητα εν χρυσιω
28 και ειπα προς αυτους υμεις αγιοι τω κυριω και τα σκευη αγια και το αργυριον και το χρυσιον εκουσια τω κυριω θεω πατερων υμων
29 αγρυπνειτε και τηρειτε εως στητε ενωπιον αρχοντων των ιερεων και των λευιτων και των αρχοντων των πατριων εν ιερουσαλημ εις σκηνας οικου κυριου
30 και εδεξαντο οι ιερεις και οι λευιται σταθμον του αργυριου και του χρυσιου και των σκευων ενεγκειν εις ιερουσαλημ εις οικον θεου ημων
31 και εξηραμεν απο του ποταμου αυου εν τη δωδεκατη του μηνος του πρωτου του ελθειν εις ιερουσαλημ και χειρ θεου ημων ην εφ' ημιν και ερρυσατο ημας απο χειρος εχθρου και πολεμιου εν τη οδω
32 και ηλθομεν εις ιερουσαλημ και εκαθισαμεν εκει ημερας τρεις
33 και εγενηθη τη ημερα τη τεταρτη εστησαμεν το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εν οικω θεου ημων επι χειρα μεριμωθ υιου ουρια του ιερεως και μετ' αυτου ελεαζαρ υιος φινεες και μετ' αυτων ιωζαβαδ υιος ιησου και νωαδια υιος βαναια οι λευιται
34 εν αριθμω και εν σταθμω τα παντα και εγραφη πας ο σταθμος εν τω καιρω εκεινω
35 οι ελθοντες απο της αιχμαλωσιας υιοι της παροικιας προσηνεγκαν ολοκαυτωσεις τω θεω ισραηλ μισχους δωδεκα περι παντος ισραηλ κριους ενενηκοντα εξ αμινους εβδομηκοντα και επτα χιμαρους περι αμαρτιας δωδεκα τα παντα ολοκαυτωματα τω κυριω
36 και εδωκαν το νομισμα του βασιλεως τοις διοικηταις του βασιλεως και επαρχοις περαν του ποταμου και εδοξασαν τον λαον και τον οικον του θεου
1 και ως ετελεσθη ταυτα ηγγισαν προς με οι αρχοντες λεγοντες ουκ εχωρισθη ο λαος ισραηλ και οι ιερεις και οι λευιται απο λαων των γαιων εν μακρυμμοσιν αυτων τω χανανι ο εθι ο φερεζι ο ιεβουσι ο αμμωνι ο μοαβι ο μουσερι και ο αμορι
2 οτι ελαβουσαν απο θυγατερων αυτων εαυτοις και τοις υιοις αυτων και παρηχηθη σπερμα το αγιον εν λαοις των γαιων και χειρ των αρχοντων εν τη ασυνθεσια ταυτη εν αρχη
3 και ως ηκουσα τον λογον τουτον διερρηξα τα ματια μου και επαλλομην και ετιλλον απο των τριγων της κεφαλης μου και απο του πωγωνος μου και εκαθημην ηρεμαζων
4 και συνηχθησαν προς με πας ο δικωκων λογον θεου ισραηλ επι ασυνθεσια της αποικιας και εγω καθημενος ηρεμαζων εως της θυσιας της εσπερινης
5 και εν θυσια τη εσπερινη ανεστην απο ταπεινωσεως μου και εν τω διαρρηξαι με τα ματια μου και επαλλομην και κλινω επι τα γονατα μου και εκπεταζω τας χειρας μου προς κυριον τον θεον
6 και ειπα κυριε ησχυνθην και ενετραπην του υψωσαι το προσωπον μου προς σε οτι αι ανομιαι ημων επληθυνθησαν υπερ κεφαλης ημων και αι πλημμελειαι ημων εμεγαλυνθησαν εως εις ουρανον
7 απο ημερων πατερων ημων εσμεν εν πλημμελεια μεγαλη εως της ημερας ταυτης και εν ταις ανομοιαις ημων παρεδοθημεν ημεις και οι βασιλεις ημων και οι υιοι ημων εν χειρι βασιλεων των εθνων εν ρομφαια και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγη και εν αισχυνη προσωπου ημων ως η ημερα αυτη
8 και νυν επιεικευσατο ημιν κυριος ο θεος ημων του καταλιπειν ημιν εις σωτηριαν και δουναι ημιν στηριγμα εν τοπω αγιασματος αυτου του φωτισαι οφθαλμους ημων και δουναι ζωοποιησιν μικραν εν τη δουλεια ημων
9 οτι δουλοι εσμεν και εν τη δουλεια ημων ουκ εγκατελιπεν ημας κυριος ο θεος ημων και εκλινεν εφ' ημας ελεος ενωπιον βασιλεων περσων δουναι ημιν ζωοποιησιν του υψωσαι αυτους τον οικον του θεου ημων και αναστησαι τα ερημα αυτης και του δουναι ημιν φραγμα εν ιουδα και εν ιερουσαλημ
10 τι ειπωμεν ο θεος ημων μετα τουτου οτι εγκατελιπομεν εντολας σου
11 ας εδωκας ημιν εν χειρι δουλων σου των προφητων λεγων η γη εις ην εισπορευεσθε κληρονομησαι αυτην γη μετακινουμενη εστιν εν μετακινησει λαων των εθνων εν μακρυμμοσιν αυτων ων επλησαν αυτην απο στοματος επι στομα εν ακαθαρσαις αυτων
12 και νυν τας θυγατερας υμων μη δωτε τοις υιοις αυτων και απο των θυγατερων αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων και ουκ εκζητησετε ειρηνην αυτων και αγαθον αυτων εως αιωνος οπως ενισχυσητε και φαγητε τα αγαθα της γης και κληροδοτησητε τοις υιοις υμων εως αιωνος
13 και μετα παν το ερχομενον εφ' ημας εν ποιημασιν ημων τοις πονηροις και εν πλημμελεια ημων τη μεγαλη οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οτι εκουφισας ημων τας ανομιας και εδωκας ημιν σωτηριαν
14 οτι επεστρεψαμεν διασκεδασαι εντολας σου και επιγαμβρευσαι τοις λαοις των γαιων μη παροξυνθης εν ημιν εως συντελειας του μη ειναι εγκαταλειμμα και διασωζομενον

15 κυριε ο θεος ισραηλ δικαιος συ οτι κατελειφθημεν διασωζομενοι ως η ημερα αυτη ιδου ημεις εναντιον σου εν πλημμελειαις ημων οτι ουκ εστιν στηναι ενωπιον σου επι τουτω
1 και ως προσηυξατο εσδρας και ως εξηγορευσεν κλαιων και προσευχομενος ενωπιον οικου του θεου συνηχθησαν προς αυτον απο ισραηλ εκκλησια πολλη σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανισκοι οτι εκλαυσεν ο λαος και υψωσεν κλαιων
2 και απεκριθη σεχενιας υιος υιηλ απο υιων ηλαμ και ειπεν τω εσδρα ημεις ησυνθετησαμεν τω θεω ημων και εκαθισαμεν γυναικας αλλοτριας απο λαων της γης και νυν εστιν υπομονη τω ισραηλ επι τουτω
3 και νυν διαθωμεθα διαθηκην τω θεω ημων εκβαλειν πασας τας γυναικας και τα γενομενα εξ αυτων ως αν βουλη αναστηθι και φοβερison αυτους εν εντολαις θεου ημων και ως ο νομος γενηθητω
4 αναστα οτι επι σε το ρημα και ημεις μετα σου κραταιου και ποιησον
5 και ανεστη εσδρας και ωρκισεν τους αρχοντας τους ιερεις και λευιτας και παντα ισραηλ του ποιησαι κατα το ρημα τουτω και ωμοσαν
6 και ανεστη εσδρας απο προσωπου οικου του θεου και επορευθη εις γαζοφυλακιον ιωαναν υιου ελισουβ και επορευθη εκει αρτον ουκ εφαγεν και υδωρ ουκ επιεν οτι επενθει επι τη ασυνθεσια της αποικιας
7 και παρηνεγκαν φωνην εν ιουδα και εν ιερουσαλημ πασιν τοις υιοις της αποικιας του συναθροισθηναι εις ιερουσαλημ
8 και πας ος αν μη ελθη εις τρεις ημερας ως η βουλη των αρχοντων και των πρεσβυτερων αναθεματισθησεται πασα η υπαρξις αυτου και αυτος διασταλησεται απο εκκλησιας της αποικιας
9 και συνηχθησαν παντες ανδρες ιουδα και βενιαμιν εις ιερουσαλημ εις τας τρεις ημερας ουτος ο μην ο ανατος εν εικαδι του μηνος εκαθισεν πας ο λαος εν πλατεια οικου του θεου απο θορυβου αυτων περι του ρηματος και απο του χειμωνος
10 και ανεστη εσδρας ο ιερευς και ειπεν προς αυτους υμεις ησυνθετηκατε και εκαθισατε γυναικας αλλοτριας του προσθηναι επι πλημμελειαν ισραηλ
11 και νυν δοτε αινεσιν κυριω τω θεω των πατερων υμων και ποιησατε το αρεστον ενωπιον αυτου και διασταλητε απο λαων της γης και απο των γυναικων των αλλοτριων
12 και απεκριθησαν πασα η εκκλησια και ειπαν μεγα τουτω το ρημα σου εφ' ημας ποιησαι
13 αλλα ο λαος πολυς και ο καιρος χειμερινος και ουκ εστιν δυναμις στηναι εξω και το εργον ουκ εις ημεραν μιαν και ουκ εις δυο οτι επληθυναμεν του αδικησαι εν τω ρηματι τουτω
14 στητωσαν δη οι αρχοντες ημων τη παση εκκλησια και παντες οι εν πολεσιν ημων ος εκαθισεν γυναικας αλλοτριας ελθετωσαν εις καιρους απο συνταγων και μετ' αυτων πρεσβυτεροι πολεως και πολεως και κριται του αποστρεψαι οργην θυμου θεου ημων εξ ημων περι του ρηματος τουτου
15 πλην ιωναθαν υιος ασαηλ και ιαζια υιος θεκουε μετ' εμου περι τουτου και μεσουλαμ και σαβαθαι ο λευιτης βοηθων αυτοις
16 και εποησαν ουτως υιοι της αποικιας και διεσταλησαν εσδρας ο ιερευς και ανδρες αρχοντες πατριων τω οικω και παντες εν ονομασιν οτι επεστρεψαν εν ημερα μιαν του μηνος του δεκατου εκζητησαι το ρημα
17 και ετελεσαν εν πασιν ανδρασιν οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας εως ημερας μιας του μηνος του πρωτου
18 και ευρεθησαν απο υιων των ιερεων οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας απο υιων ιησου υιου ιωσηδεκ και αδελφοι αυτου μαασηα και ελιεζερ και ιαριβ και γαδαλια
19 και εδωκαν χειρα αυτων του εξενεγκαι γυναικας αυτων και πλημμελειας κριων εκ προβατων περι πλημμελησεως αυτων
20 και απο υιων εμμηρ ανανι και ζαβδια
21 και απο υιων ηραμ μασαια και ελια και σαμαια και υιηλ και οζια
22 και απο υιων φασουρ ελιωηναι μασαια και ισμαηλ και ναθαναηλ και ιωζαβαδ και ηλασα
23 και απο των λευιτων ιωζαβαδ και σαμου και κωλια αυτος κωλιτας και φαθαια και ιοδομ και ελιεζερ
24 και απο των αδοντων ελισαφ και απο των πυλωρων σελλημ και τελημ και ωδοουε
25 και απο ισραηλ απο υιων φορος ραμια και ιαζια και μελχια και μεαμιν και ελεαζαρ και ασαβια και βαναια
26 και απο υιων ηλαμ μαθανια και ζαχαρια και ιαιηλ και αβδια και ιαριμωθ και ηλια

27 και απο υιων ζαθουα ελιωηγαι ελισουβ μαθανια και ιαρμωθ και ζαβαδ και οξιζα
 28 και απο υιων βαβι ιωαναν ανανια και ζαβου οθαλι
 29 και απο υιων βανουι μεσουλαμ μαλουχ αδαιας ιασουβ και σαλουια και ρημωθ
 30 και απο υιων φααθμωαβ εδενε χαλληλ βαναια μασθα μαθανια βεσεληλ και βανουι και μανασση
 31 και απο υιων ηραμ ελιεζερ ιεσσια μελχια σαμαια σεμεων
 32 βενιαμιν μαλουχ σαμαρια
 33 και απο υιων ησαμ μαθανι μαθαθα ζαβεδ ελιφαλεθ ιεραμι μανασση σεμει
 34 απο υιων βανι μοοδι αμραμ ουηλ
 35 βαναια βαδαια χελια
 36 ουιεχωα ιεραμωθ ελιασιβ
 37 μαθανια μαθαναι και εποιησαν
 38 οι υιοι βανουι και οι υιοι σεμει
 39 και σελεμια και ναθαν και αδαια
 40 μαχναδαβου σεσι σαρου
 41 εξερηλ και σελεμια και σαμαρια
 42 και σαλουμ αμαρια ιωσηφ
 43 απο υιων ναβου ιηλ μαθαθια σεδεμ ζαμβινα ιαδαι και ισηλ και βαναια
 44 παντες ουτοι ελαβοσαν γυναικας αλλοτριας και εγεννησαν εξ αυτων υιους
 1 λογοι νεεμια υιου αχαλια και εγενετο εν μηνι χασειηλου ετους εικοστου και εγω ημην εν σουσαν αβιρα
 2 και ηλθεν ανανι εις απο αδελφων μου αυτος και ανδρες ιουδα και ηρωτησα αυτους περι των σωθεντων οι κατελειφθησαν απο της αιχμαλωσιας και περι ιερουσαλημ
 3 και ειποσαν προς με οι καταλειπομενοι οι καταλειφθεντες απο της αιχμαλωσιας εκει εν τη χωρα εν πονηρια μεγαλη και εν ονειδισμω και τειχη ιερουσαλημ καθηρημενα και α
 ι πυλαι αυτης ενεπρησθησαν εν πυρι
 4 και εγενετο εν τω ακουσαι με τους λογους τουτους εκαθισα και εκλαυσα και επενθησα ημερας και ημην νηστευων και προσευχομενος ενωπιον θεου του ουρανου
 5 και ειπα μη δη κυριε ο θεος του ουρανου ο ισχυρος ο μεγας και ο φοβερως φυλασσω την διαθηκην και το ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσωσιν τας εντολας αυτο
 υ
 6 εστω δη το ους σου προσεχον και οι οφθαλμοι σου ανεωγμενοι του ακουσαι προσευχην δουλου σου ην εγω προσευχομαι ενωπιον σου σημερον ημεραν και νυκτα περι υιων ισρ
 αηλ δουλων σου και εξαγορευω επι αμαρτιας υιων ισραηλ ας ημαρτομεν σοι και εγω και ο οικος πατρος μου ημαρτομεν
 7 διαλυσει διελυσαμεν προς σε και ουκ εφυλαξαμεν τας εντολας και τα προσταγματα και τα κριματα α ενετειλω τω μουση παιδι σου
 8 μνησθητι δη τον λογον ον ενετειλω τω μουση παιδι σου λεγων υμεις εαν ασυνθετησητε εγω διασκορπιω υμας εν τοις λαοις
 9 και εαν επιστρεψητε προς με και φυλαξητε τας εντολας μου και ποιησητε αυτας εαν η η διασπορα υμων απ' ακρου του ουρανου εκειθεν συναξω αυτους και εισαξω αυτους ει
 ς τον τοπον ον εξελεξαμην κατασκηνωσαι το ονομα μου εκει
 10 και αυτοι παιδες σου και λαος σου ους ελυτρωσω εν δυναμει σου τη μεγαλη και εν τη χειρι σου τη κραταια
 11 μη δη κυριε αλλ' εστω το ους σου προσεχον εις την προσευχην του δουλου σου και εις την προσευχην παιδων σου των θελοντων φοβεισθαι το ονομα σου και ευδοωσον δη τω
 παιδι σου σημερον και δος αυτον εις οικτιρμους ενωπιον του ανδρος τουτου και εγω ημην οινοχοος τω βασιλει
 1 και εγενετο εν μηνι νισαν ετους εικοστου αρθασασθα βασιλει και ην ο οινοχος ενωπιον εμου και ελαβον τον οινον και εδωκα τω βασιλει και ουκ ην ετερος ενωπιον αυτου

- 2 και ειπεν μοι ο βασιλευς δια τι το προσωπον σου πονηρον και ουκ ει μετριαζων ουκ εστιν τουτο ει μη πονηρια καρδιας και εφοβηθην πολυ σφοδρα
- 3 και ειπα τω βασιλει ο βασιλευς εις τον αιωνα ζητω δια τι ου μη γενηται πονηρον το προσωπον μου διοτι η πολις οικος μνημειων πατερων μου ηρημωθη και αι πυλαι αυτης κ ατεβρωθησαν εν πυρι
- 4 και ειπεν μοι ο βασιλευς περι τινος τουτο συ ζητεις και προσηυξαμην προς τον θεον του ουρανου
- 5 και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλευα αγαθον και ει αγαθυνθησεται ο παις σου ενωπιον σου ωστε πεμψαι αυτον εις ιουδα εις πολιν μνημειων πατερων μου και ανοικοδομησω αυτην
- 6 και ειπεν μοι ο βασιλευς και η παλλακη η καθημενη εχομενα αυτου εως ποτε εσται η πορεια σου και ποτε επιστρεφεις και ηγαθυνθη ενωπιον του βασιλευος και απεστειλεν με και εδωκα αυτω ορον
- 7 και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλευα αγαθον δοτω μοι επιστολας προς τους επαρχους περαν του ποταμου ωστε παραγαγειν με εως ελθω επι ιουδαν
- 8 και επιστολην επι ασαφ φυλακα του παραδεισου ος εστιν τω βασιλει ωστε δουναι μοι ξυλα στεγασαι τας πυλας και εις το τειχος της πολεως και εις οικον ον εισελευσομαι εις αυτον και εδωκεν μοι ο βασιλευς ως χειρ θεου η αγαθη
- 9 και ηλθον προς τους επαρχους περαν του ποταμου και εδωκα αυτοις τας επιστολας του βασιλευος και απεστειλεν μετ' εμου ο βασιλευς αρχηγους δυναμεως και ιππεις
- 10 και ηκουσεν σαναβαλλατ ο αρωνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και πονηρον αυτοις εγενετο οτι ηκει ανθρωπος ζητησαι αγαθον τοις υιοις ισραηλ
- 11 και ηλθον εις ιερουσαλημ και ημην εκει ημερας τρεις
- 12 και ανεστην νυκτος εγω και ανδρες ολιγοι μετ' εμου και ουκ απηγγειλα ανθρωπω τι ο θεος διδωσιν εις καρδιαν μου του ποιησαι μετα του ισραηλ και κτηνος ουκ εστιν μετ' εμου ει μη το κτηνος ω εγω επιβαινω επ' αυτω
- 13 και εξηλθον εν πυλη του γωληλα και προς στομα πηγης των συκων και εις πυλην της κοπριας και ημην συντριβων εν τω τειχει ιερουσαλημ ο αυτοι καθαιρουσιν και πυλαι αυτης κατεβρωθησαν πυρι
- 14 και παρηλθον επι πυλην του αιν και εις κολυμβηθραν του βασιλευος και ουκ ην τοπος τω κτηνει παρελθειν υποκατω μου
- 15 και ημην αναβαινων εν τω τειχει χειμαρρου νυκτος και ημην συντριβων εν τω τειχει και ημην εν πυλη της φαραγγος και επεστρεψα
- 16 και οι φυλασσοντες ουκ εγνωσαν τι επορευθην και τι εγω ποιω και τοις ιουδαιοις και τοις ιερευσιν και τοις εντιμοις και τοις στρατηγοις και τοις καταλοιποις τοις ποιουσιν τα εργα εως τοτε ουκ απηγγειλα
- 17 και ειπα προς αυτους υμεις βλεπετε την πονηριαν εν η εσμεν εν αυτη πως ιερουσαλημ ερημος και αι πυλαι αυτης εδοθησαν πυρι δευτε και διοικοδομησωμεν το τειχος ιερουσαλημ και ουκ εσομεθα επι ονειδος
- 18 και απηγγειλα αυτοις την χειρα του θεου η εστιν αγαθη επ' εμε και τους λογους του βασιλευος ους ειπεν μοι και ειπα αναστωμεν και οικοδομησωμεν και εκραταιωθησαν αι χειρες αυτων εις αγαθον
- 19 και ηκουσεν σαναβαλλατ ο αρωνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και γησαμ ο αραβι και εξεγελασαν ημας και ηλθον εφ' ημας και ειπαν τι το ρημα τουτο ο υμεις ποιειτε η επι τον βασιλευα υμεις αποστατειτε
- 20 και επεστρεψα αυτοις λογον και ειπα αυτοις ο θεος του ουρανου αυτος ευδοκωσει ημιν και ημεις δουλοι αυτου καθαροι και οικοδομησωμεν και υμιν ουκ εστιν μερις και δικαιοσυνη και μνημοσυνον εν ιερουσαλημ
- 1 και ανεστη ελισουβ ο ιερευς ο μεγας και οι αδελφοι αυτου οι ιερεις και οικοδομησαν την πυλην την προβατικην αυτοι ηγιασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και εως πυργου των εκατον ηγιασαν εως πυργου ανανειλ
- 2 και επι χειρας υιων ανδρων ιεριχω και επι χειρας υιων ζακχουρ υιου αμαρι
- 3 και την πυλην την ιχθυηραν οικοδομησαν υιοι ασανα αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης
- 4 και επι χειρα αυτων κατεσχεν απο ραμωθ υιος ουρια υιου ακωσ και επι χειρα αυτων κατεσχεν μοσολλαμ υιος βαραχιου υιου μασεζεβηλ και επι χειρα αυτων κατεσχεν σαδωκ υιος βααα
- 5 και επι χειρα αυτων κατεσχουσιν οι θεκωιν και αδωρηεμ ουκ εισηνεγκαν τραχηλον αυτων εις δουλειαν αυτων

6 και την πυλιν του ισανα εκρατησαν ιοιδα υιος φασεκ και μεσουλαμ υιος βασωδια αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης
8 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ανανιας υιος του ρωκειμ και κατελιπον ιερουσαλημ εως του τειχους του πλατεος
9 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ραφαια αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ
10 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ιεδαια υιος ερωμαφ και κατεναντι οικιας αυτου και επι χειρα αυτου εκρατησεν ατους υιος ασβανια
11 και δευτερος εκρατησεν μελχιας υιος ηραμ και ασουβ υιος φασθωαβ και εως πυργου των θαννουριμ
12 και επι χειρα αυτου εκρατησεν σαλουμ υιος αλλωης αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ αυτος και αι θυγατερες αυτου
13 την πυλιν της φαραγγος εκρατησαν ανουν και οι κατοικουντες ζανω αυτοι οικοδομησαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και χιλιους π
ηχεις εν τω τειχει εως πυλης της κοπριας
14 και την πυλιν της κοπριας εκρατησεν μελχια υιος ρηχαβ αρχων περιχωρου βηθαχαρμ αυτος και οι υιοι αυτου και εσκεπασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυ
της και μοχλους αυτης
15 και το τειχος κολουμβηθρας των κωδιων τη κουρα του βασιλεως και εως των κλιμακων των καταβαινουσων απο πολεως δαυιδ
16 οπισω αυτου εκρατησεν νεμιας υιος αζαβουχ αρχων ημισους περιχωρου βηθσορ εως κηπου ταφου δαυιδ και εως της κολουμβηθρας της γεγνουιας και εως βηθαγγαβαριμ
17 οπισω αυτου εκρατησαν οι λευιται ραουμ υιος βανι επι χειρα αυτου εκρατησεν ασαβια αρχων ημισους περιχωρου κειλα τω περιχωρω αυτου
18 μετ' αυτον εκρατησαν αδελφοι αυτων βενι υιος ηναδαδ αρχων ημισους περιχωρου κειλα
19 και εκρατησεν επι χειρα αυτου αζουρ υιος ιησου αρχων του μασφε μετρον δευτερον πυργου αναβασεως της συναπτουσης της γωνιας
20 μετ' αυτον εκρατησεν βαρουχ υιος ζαβου μετρον δευτερον απο της γωνιας εως θυρας βηθελισουβ του ιερεως του μεγαλου
21 μετ' αυτον εκρατησεν μεραμωθ υιος ουρια υιου ακως μετρον δευτερον απο θυρας βηθελισουβ εως εκλειψεως βηθελισουβ
22 και μετ' αυτον εκρατησαν οι ιερεις ανδρες αχεχαρ
23 και μετ' αυτον εκρατησεν βενιαμιν και ασουβ κατεναντι οικου αυτων μετ' αυτον εκρατησεν αζαρια υιος μαασα υιου ανανια εχομενα οικου αυτου
24 μετ' αυτον εκρατησεν βανι υιος ηναδαδ μετρον δευτερον απο βηθαζαρια εως της γωνιας και εως της καμπης
25 φαλαλ υιου ευζαι εξ εναντιας της γωνιας και ο πυργος ο εξεχων εκ του οικου του βασιλεως ο ανωτερος ο της αυλης της φυλακης και μετ' αυτον φαδαια υιος φορος
26 και οι ναθινιμ ησαν οικουντες εν τω ωφαλ εως κηπου πυλης του υδατος εις ανατολας και ο πυργος ο εξεχων
27 μετ' αυτον εκρατησαν οι θεκωιν μετρον δευτερον εξ εναντιας του πυργου του μεγαλου του εξεχοντος και εως του τειχους του οφλα
28 ανωτερον πυλης των ιππων εκρατησαν οι ιερεις ανηρ εξ εναντιας οικου αυτου
29 μετ' αυτον εκρατησεν σαδδουκ υιος εμμηρ εξ εναντιας οικου αυτου και μετ' αυτον εκρατησεν σαμαια υιος σεχενια φυλαξ της πυλης της ανατολης
30 μετ' αυτον εκρατησεν ανανια υιος σελεμια και ανουμ υιος σελεφ ο εκτος μετρον δευτερον μετ' αυτον εκρατησεν μεσουλαμ υιος βαρχια εξ εναντιας γαζοφυλακιου αυτου
31 μετ' αυτον εκρατησεν μελχια υιος του σαραφι εως βηθαναθινιμ και οι ροποπωλαι απεναντι πυλης του μαφεκαδ και εως αναβασεως της καμπης
32 και ανα μεσον αναβασεως της πυλης της προβατικης εκρατησαν οι χαλκεις και οι ροποπωλαι
33 και εγενετο ηνικα ηκουσεν σαναβαλλατ οτι ημεις οικοδομουμεν το τειχος και πονηρον ην αυτω και ωργισθη επι πολυ και εξεγελα επι τοις ιουδαιοις
34 και ειπεν ενωπιον των αδελφων αυτου αυτη η δυναμις σομορων οτι οι ιουδαιοι ουτοι οικοδομουσιν την εαυτων πολιν
35 και τωβιας ο αμμανιτης εχομενα αυτου ηλθεν και ειπαν προς εαυτους μη θυσιασουσιν η φαγονται επι του τοπου αυτων ουχι αναβησεται αλωπηξ και καθελει το τειχος λιθων
αυτων
36 ακουσον ο θεος ημων οτι εγενηθημεν εις μυκτηρισμον και επιστρεψον ονειδισμον αυτων εις κεφαλην αυτων και δοσ αυτους εις μυκτηρισμον εν γη αιχμαλωσιας
37 και μη καλυψης επι ανομιαν

1 και εγενετο ως ηκουσεν σαναβαλλατ και τωβια και οι αραβες και οι αμμανιται οτι ανεβη φυη τοις τειχεσιν ιερουσαλημ οτι ηρξαντο αι διασφαγαι αναφρασσεσθαι και πονηρον αυτοις εφανε σφοδρα

2 και συνηχθησαν παντες επι το αυτο ελθειν παραταξασθαι εν ιερουσαλημ

3 και προσηυξαμεθα προς τον θεον ημων και εστησαμεν προφυλακας επ' αυτους ημερας και νυκτος απο προσωπου αυτων

4 και ειπεν ιουδας συνετριβη η ισχυς των εχθρων και ο χους πολυς και ημεις ου δυνησομεθα οικοδομειν εν τω τειχει

5 και ειπαν οι θλιβοντες ημας ου γνωσονται και ουκ οφονται εως οτου ελθωμεν εις μεσον αυτων και φονευσωμεν αυτους και καταπαυσωμεν το εργον

6 και εγενετο ως ηλθουσαν οι ιουδαιοι οι οικουντες εχομενα αυτων και ειποσαν ημιν αναβαινουσιν εκ παντων των τοπων εφ' ημας

7 και εστησα εις τα κατωτατα του τοπου κατοπισθεν του τειχους εν τοις σκεπεινοις και εστησα τον λαον κατα δημους μετα ρομφαιων αυτων λογχας αυτων και τοξα αυτων

8 και ειδον και ανεστην και ειπα προς τους εντιμους και προς τους στρατηγους και προς τους καταλοιπους του λαου μη φοβηθητε απο προσωπου αυτων μνησθητε του θεου ημων του μεγαλου και φοβερου και παραταξασθε περι των αδελφων υμων υιων υμων και θυγατερων υμων γυναικων υμων και οικων υμων

9 και εγενετο ηνικα ηκουσαν οι εχθροι ημων οτι εγνωσθη ημιν και διεσκεδασεν ο θεος την βουλην αυτων και επεστρεψαμεν παντες ημεις εις το τειχος ανηρ εις το εργον αυτου

10 και εγενετο απο της ημερας εκεινης ημισυ των εκτετιναγμενων εποιουν το εργον και ημισυ αυτων αντειχοντο και λογχαι και θυρει και τα τοξα και οι θωρακες και οι αρχοντες ες οπισω παντος οικου ιουδα

11 των οικοδομουτων εν τω τειχει και οι αιροντες εν τοις αρτηρσιν εν οπλοις εν μια χειρι εποιει αυτο το εργον και μια εκρατει την βολιδα

12 και οι οικοδομοι ανηρ ρομφαιαν αυτου εξωσμενος επι την οσφυν αυτου και οικοδομουσαν και ο σαλπιζων εν τη κερατινη εχομενα αυτου

13 και ειπα προς τους εντιμους και προς τους αρχοντας και προς τους καταλοιπους του λαου το εργον πλατυ και πολυ και ημεις σκορπιζομεθα επι του τειχους μακραν ανηρ απο του αδελφου αυτου

14 εν τοπω ου εαν ακουσητε την φωνην της κερατινης εκει συναχθησεσθε προς ημας και ο θεος ημων πολεμησει περι ημων

15 και ημεις ποιουντες το εργον και ημισυ αυτων κρατουντες τας λογχας απο αναβασεως του ορθρου εως εξοδου των αστρων

16 και εν τω καιρω εκεινω ειπα τω λαω αυλισθητε εν μεσω ιερουσαλημ και εστω υμιν η νυξ προφυλακη και η ημερα εργον

17 και ημην εγω και οι ανδρες της προφυλακης οπισω μου και ουκ ην εξ ημων εκδιδυσκομενος ανηρ τα ιματια αυτου

1 και ην κραυγη του λαου και γυναικων αυτων μεγαλη προς τους αδελφους αυτων τους ιουδαιους

2 και ησαν τινες λεγοντες εν υιοις ημων και εν θυγατρασιν ημων ημεις πολλοι και λημψομεθα σιτον και φαγομεθα και ζησομεθα

3 και εισιν τινες λεγοντες αγροι ημων και αμπελωνες ημων και οικιαι ημων ημεις διεγγυωμεν και λημψομεθα σιτον και φαγομεθα

4 και εισιν τινες λεγοντες εδανεισαμεθα αργυριον εις φορους του βασιλεως αγροι ημων και αμπελωνες ημων και οικιαι ημων

5 και νυν ως σαρξ αδελφων ημων σαρξ ημων ως υιοι αυτων υιοι ημων και ιδου ημεις καταδυναστευομεν τους υιους ημων και τας θυγατερας ημων εις δουλους και εισιν απο θυγατερων ημων καταδυναστευομεναι και ουκ εστιν δυναμις χειρων ημων και αγροι ημων και αμπελωνες ημων τοις εντιμοις

6 και ελυπηθην σφοδρα καθως ηκουσα την κραυγην αυτων και τους λογους τουτους

7 και εβουλευσατο καρδια μου επ' εμε και εμαχεσαμην προς τους εντιμους και τους αρχοντας και ειπα αυτοις απαιτησει ανηρ τον αδελφον αυτου υμεις απαιτειτε και εδωκα επ' αυτους εκκλησιαν μεγαλην

8 και ειπα αυτοις ημεις κεκτημεθα τους αδελφους ημων τους ιουδαιους τους πωλουμενους τοις εθνεσιν εν εκουσιω ημων και υμεις πωλειτε τους αδελφους υμων και ησυχασαν και ουχ ευροσαν λογον

9 και ειπα ουκ αγαθος ο λογος ον υμεις ποιειτε ουχ ουτως εν φοβω θεου ημων απελευσεσθε απο ονειδισμού των εθνων των εχθρων ημων

10 και οι αδελφοι μου και οι γνωστοι μου και εγω εθηκαμεν εν αυτοις αργυριον και σιτον εγκαταλιπωνμεν δη την απαιτησιν ταυτην

11 επιστρεψατε δη αυτοις ως σημερον αγρους αυτων αμπελωνας αυτων ελαιας αυτων και οικιας αυτων και απο του αργυριου τον σιτον και τον οινον και το ελαιον εξενεγκατε αυτοις

12 και ειπαν αποδωσωμεν και παρ' αυτων ου ζητησομεν ουτως ποιησομεν καθως συ λεγεις και εκαλεσα τους ιερεις και ωρκισα αυτους ποιησαι ως το ρημα τουτο
13 και την αναβολην μου εξετιναξα και ειπα ουτως εκτιναξαι ο θεος παντα ανδρα ος ου στησει τον λογον τουτον εκ του οικου αυτου και εκ κοπου αυτου και εσται ουτως εκτετιν
αγμενος και κενος και ειπεν πασα η εκκλησια αμην και ηνεσαν τον κυριον και εποιησεν ο λαος το ρημα τουτο
14 απο της ημερας ης ενετειλατο μοι ειναι εις αρχοντα αυτων εν γη ιουδα απο ετους εικοστου και εως ετους τριακοστου και δευτερου τω αρθασασθα ετη δωδεκα εγω και οι αδε
λφοι μου βιαν αυτων ουκ εφαγον
15 και τας βιας τας πρωτας ας προ εμου εβαρυναν επ' αυτους και ελαβουσαν παρ' αυτων εν αρτοις και εν οινω εσχατον αργυριον διδραχμα τεσσαρακοντα και οι εκτετιναγμενοι α
υτων εξουσιαζονται επι τον λαον και εγω ουκ εποιησα ουτως απο προσωπου φοβου θεου
16 και εν εργω του τειχους τουτων ουκ εκρατησα αγρον ουκ εκτησαμην και παντες οι συνηγμενοι εκει επι το εργον
17 και οι ιουδαιοι εκατον και πενηκοντα ανδρες και οι ερχομενοι προς ημας απο των εθνων των κυκλω ημων επι τραπεζαν μου
18 και ην γινομενον εις ημεραν μιαν μοσχος εις και προβατα εξ εκλεκτα και χιμαρος εγινοντο μοι και ανα μεσον δεκα ημερων εν πασιν οινος τω πληθει και συν τουτοις αρτους τ
ης βιας ουκ εξητησα οτι βαρεια η δουλεια επι τον λαον τουτον
19 μνησθητι μοι ο θεος εις αγαθον παντα οσα εποιησα τω λαω τουτω
1 και εγενετο καθως ηκουσθη τω σαναβαλλατ και τωβια και τω γησαμ τω αραβι και τοις καταλοιποις των εχθρων ημων οτι ωκοδομησα το τειχος και ου κατελειφθη εν αυτοις
πνοη εως του καιρου εκεινου θυρας ουκ επεστησα εν ταις πυλαις
2 και απεστειλεν σαναβαλλατ και γησαμ προς με λεγων δευρο και συναχθωμεν επι το αυτο εν ταις κωμαις εν πεδιω ωνω και αυτοι λογιζομενοι ποιησαι μοι πονηριαν
3 και απεστειλα επ' αυτους αγγελους λεγων εργον μεγα εγω ποιω και ου δυνησομαι καταβηναι μηποτε καταπαυση το εργον ως αν τελειωσω αυτο καταβησομαι προς υμας
4 και απεστειλαν προς με ως το ρημα τουτο και απεστειλα αυτοις κατα ταυτα
5 και απεστειλεν προς με σαναβαλλατ τον παιδα αυτου και επιστολην ανεωγμενην εν χειρι αυτου
6 και ην γεγραμμενον εν αυτη εν εθνεσιν ηκουσθη οτι συ και οι ιουδαιοι λογιζεσθε αποστατησαι δια τουτο συ οικοδομεις το τειχος και συ γινη αυτοις εις βασιλεια
7 και προς τουτοις προφητας εστησας σεαυτω ινα καθισης εν ιερουσαλημ εις βασιλεια εν ιουδα και νυν απαγγελησονται τω βασιλει οι λογοι ουτοι και νυν δευρο βουλευσωμεθα
επι το αυτο
8 και απεστειλα προς αυτον λεγων ουκ εγενηθη ως οι λογοι ουτοι ους συ λεγεις οτι απο καρδιας σου συ ψευδη αυτους
9 οτι παντες φοβεριζουσιν ημας λεγοντες εκλυθησονται αι χειρες αυτων απο του εργου τουτου και ου ποιηθησεται και νυν εκραταιωσα τας χειρας μου
10 και εγω εισηλθον εις οικον σεμει υιου δαλαιο υιου μεταβηλ και αυτος συνεχομενος και ειπεν συναχθωμεν εις οικον του θεου εν μεσω αυτου και κλεισωμεν τας θυρας αυτου
οτι ερχονται νυκτος φονευσαι σε
11 και ειπα τις εστιν ο ανηρ ος εισελευσεται εις τον οικον και ζησεται
12 και επεγνων και ιδου ο θεος ουκ απεστειλεν αυτον οτι η προφητεια λογος κατ' εμου και τωβιας και σαναβαλλατ εμισθωσαντο
13 επ' εμε οχλον οπως φοβηθω και ποιησω ουτως και αμαρτω και γενωμαι αυτοις εις ονομα πονηρον οπως ονειδισωσιν με
14 μνησθητι ο θεος τω τωβια και τω σαναβαλλατ ως τα ποιηματα αυτου ταυτα και τω νωαδια τω προφητη και τοις καταλοιποις των προφητων οι ησαν φοβεριζοντες με
15 και ετελεσθη το τειχος πεμπτη και εικαδι του ελουλ εις πενηκοντα και δυο ημερας
16 και εγενετο ηνικα ηκουσαν παντες οι εχθροι ημων και εφοβηθησαν παντα τα εθνη τα κυκλω ημων και επεπεσεν φοβος σφοδρα εν οφθαλμοις αυτων και εγνωσαν οτι παρα το
υ θεου ημων εγενηθη τελειωθηναι το εργον τουτο
17 και εν ταις ημεραις εκειναις απο πολλων εντιμων ιουδα επιστολαι επορευοντο προς τωβιαν και αι τωβια ηρχοντο προς αυτους
18 οτι πολλοι εν ιουδα ενορκοι ησαν αυτω οτι γαμβρος ην του σεχενια υιου ηραε και ιωναν υιος αυτου ελαβεν την θυγατερα μεσουλαμ υιου βαραχια εις γυναικα
19 και τους λογους αυτου ησαν λεγοντες προς με και λογους μου ησαν εκφεροντες αυτω και επιστολας απεστειλεν τωβιας φοβερισαι με
1 και εγενετο ηνικα ωκοδομηθη το τειχος και εστησα τας θυρας και επεσκεπησαν οι πυλωροι και οι αδοντες και οι λευιται

- 2 και ενετειλαμην τω ανανια αδελφω μου και τω ανανια αρχοντι της βιρα εν ιερουσαλημ οτι αυτος ως ανηρ αληθης και φοβουμενος τον θεον παρα πολλους
- 3 και ειπα αυτοις ουκ ανοιγησονται πυλαι ιερουσαλημ εως αμα τω ηλιω και ετι αυτων γρηγορουντων κλεισθωσαν αι θυραι και σφηνουσθωσαν και στησον προφυλακας οικου ντων εν ιερουσαλημ ανηρ εν προφυλακη αυτου και ανηρ απεναντι οικιας αυτου
- 4 και η πολις πλατεια και μεγαλη και ο λαος ολιγος εν αυτη και ουκ ησαν οικιαι ωκοδομημεναι
- 5 και εδωκεν ο θεος εις την καρδιαν μου και συνηξα τους εντιμους και τους αρχοντας και τον λαον εις συνοδιας και ευρον βιβλιον της συνοδιας οι ανεβησαν εν πρωτοις και ευρον γεγραμμενον εν αυτω
- 6 και ουτοι υιοι της χωρας οι αναβαντες απο αιχμαλωσιας της αποικιας ης απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και εις ιουδα ανηρ εις την πολιν αυτου
- 7 μετα ζοροβαβελ και ιησου και νεμια αζαρια δαεμια ναεμανι μαρδοχαιος βαλσαν μασφαραθ εσδρα βαγοι ναουμ βαανα μασφαρ ανδρες λαου ισραηλ
- 8 υιοι φορος δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο
- 9 υιοι σαφατια τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο
- 10 υιοι ηρα εξακοσιοι πενηκοντα δυο
- 11 υιοι φααθμωαβ τοις υιοις ιησου και ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα οκτω
- 12 υιοι αιλαμ χιλιοι διακοσιοι πενηκοντα τεσσαρες
- 13 υιοι ζαθουα οκτακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
- 14 υιοι ζακχου επτακοσιοι εξηκοντα
- 15 υιοι βανουι εξακοσιοι τεσσαρακοντα οκτω
- 16 υιοι βηβι εξακοσιοι εικοσι οκτω
- 17 υιοι ασγαδ δισχιλιοι τριακοσιοι εικοσι δυο
- 18 υιοι αδενικαμ εξακοσιοι εξηκοντα επτα
- 19 υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηκοντα επτα
- 20 υιοι ηδιν εξακοσιοι πενηκοντα πεντε
- 21 υιοι ατηρ τω εζεκια ενενηκοντα οκτω
- 22 υιοι ησαμ τριακοσιοι εικοσι οκτω
- 23 υιοι βεσι τριακοσιοι εικοσι τεσσαρες
- 24 υιοι αριθ εκατον δωδεκα
- 25 υιοι γαβαων ενενηκοντα πεντε
- 26 υιοι βαιθλεεμ εκατον εικοσι τρεις υιοι νετωφα πενηκοντα εξ
- 27 υιοι αναθωθ εκατον εικοσι οκτω
- 28 ανδρες βηθασμωθ τεσσαρακοντα δυο
- 29 ανδρες καριαθιαριμ καφιρα και βηρωθ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις
- 30 ανδρες αραμα και γαβαα εξακοσιοι εικοσι εις
- 31 ανδρες μαχεμας εκατον εικοσι δυο
- 32 ανδρες βηθηλ και αια εκατον εικοσι τρεις

- 33 ανδρες ναβι-ααρ πεντηκοντα δυο
34 ανδρες ηλαμ-ααρ χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες
35 υιοι ηραμ τριακοσιοι εικοσι
36 υιοι ιεριχω τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
37 υιοι λοδ αδιδ και ωνω επτακοσιοι εικοσι εις
38 υιοι σαναα τρισχιλιοι εννακοσιοι τριακοντα
39 οι ιερεις υιοι ιωδαε εις οικον ιησου εννακοσιοι εβδομηκοντα τρεις
40 υιοι εμμηρ χιλιοι πεντηκοντα δυο
41 υιοι φασσουρ χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα
42 υιοι ηραμ χιλιοι δεκα επτα
43 οι λευιται υιοι ιησου τω καδμηλ τοις υιοις του ουδουια εβδομηκοντα τεσσαρες
44 οι αδοντες υιοι ασαφ εκατον τεσσαρακοντα οκτω
45 οι πυλωροι υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υιοι ακουβ υιοι ατιτα υιοι σαβι εκατον τριακοντα οκτω
46 οι ναθινιμ υιοι σια υιοι ασιφα υιοι ταβαωθ
47 υιοι κιρας υιοι σουια υιοι φαδων
48 υιοι λαβανα υιοι αγαβα υιοι σαλαμι
49 υιοι αναν υιοι γαδηλ υιοι γααρ
50 υιοι ρααια υιοι ρασων υιοι νεκωδα
51 υιοι γηζαμ υιοι οζι υιοι φεση
52 υιοι βησι υιοι μειωμ υιοι νεφωσσασιμ
53 υιοι βακβουκ υιοι αχιφα υιοι αρουρ
54 υιοι βασαλωθ υιοι μειδα υιοι αδασαν
55 υιοι βαρκουζ υιοι σισαρα υιοι θημα
56 υιοι νισια υιοι ατιφα
57 υιοι δουλων σαλωμων υιοι σουτι υιοι σαφαραθ υιοι φεριδα
58 υιοι ιεαλη υιοι δορκων υιοι γαδηλ
59 υιοι σαφατια υιοι ετηλ υιοι φαχαραθ υιοι σαβαιμ υιοι ημιμ
60 παντες οι ναθινιμ και υιοι δουλων σαλωμων τριακοσιοι εννηκοντα δυο
61 και ουτοι ανεβησαν απο θελμελεθ αρησα χαρουβ ηρων ιεμηρ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγελια οικους πατριων αυτων και σπερμα αυτων ει απο ισραηλ εισιν
62 υιοι δαλαια υιοι τωβια υιοι νεκωδα εξακοσιοι τεσσαρακοντα δυο
63 και απο των ιερεων υιοι εβια υιοι ακωζ υιοι βερζελλι οτι ελαβεν απο θυγατερων βερζελλι του γαλααδιτου γυναικας και εκληθη επ' ονοματι αυτων
64 ουτοι εξητησαν γραφην αυτων της συνοδιας και ουχ ευρεθη και ηγγιστευθησαν απο της ιερατειας
65 και ειπεν αθερσαθα ινα μη φαγωσιν απο του αγιου των αγιων εως αναστη ο ιερευς φωτισων

- 66 και εγενετο πασα η εκκλησια ως εις τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα
67 παρεξ δουλων αυτων και παιδισκων αυτων ουτοι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα και αδοντες και αδουσαι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
68 ιπποι επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε
69 καμηλοι τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι εξακισχιλιοι επτακοσιοι εικοσι
70 και απο μερους αρχηγων των πατριων εδωκαν εις το εργον τω νεμια εις θησαυρον χρυσουσ χιλιουσ φιαλας πεντηκοντα και χοθωνοθ των ιερων τριακοντα
71 και απο αρχηγων των πατριων εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διακοσιας
72 και εδωκαν οι καταλοιποι του λαου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διακοσιας και χοθωνοθ των ιερων εξηκοντα επτα
73 και εκαθισαν οι ιερεις και οι λευιται και οι πυλωροι και οι αδοντες και οι απο του λαου και οι ναθινιμ και πας ισραηλ εν πολεσιν αυτων και εφθασεν ο μην ο εβδομος και οι υιοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων
1 και συνηχθησαν πας ο λαος ως ανηρ εις εις το πλατος το εμπροσθεν πυλης του υδατος και ειπαν τω εσδρα τω γραμματει ενεγκαι το βιβλιον νομου μουση ον ενετειλατο κυριο τω ισραηλ
2 και ηνεγκεν εσδρας ο ιερευς τον νομον ενωπιον της εκκλησιας απο ανδρος και εως γυναικος και πας ο συνιων ακουειν εν ημερα μια του μηνος του εβδομου
3 και ανεγνω εν αυτο απο της ωρας του διαφωτισαι τον ηλιον εως ημισουσ της ημερας απεναντι των ανδρων και των γυναικων και αυτοι συνιεντες και ωτα παντος του λαου εις το βιβλιον του νομου
4 και εστη εσδρας ο γραμματευσ επι βηματος ξυλινου και εστησαν εχομενα αυτου ματταθιας και σαμιας και ανανιας και ουρια και ελκια και μαασαια εκ δεξιων αυτου και εξ αριστερων φαδαιας και μισαηλ και μελχιας και ωσαμ και ασαβδανα και ζαχαριας και μοσολλαμ
5 και ηνοιξεν εσδρας το βιβλιον ενωπιον παντος του λαου οτι αυτος ην επανω του λαου και εγενετο ηνικα ηνοιξεν αυτο εστη πας ο λαος
6 και ηυλογησεν εσδρας κυριον τον θεον τον μεγαν και απεκριθη πας ο λαος και ειπαν αμην επαραντες χειρας αυτων και εκυψαν και προσεκυνησαν τω κυριω επι προσωπον επι την γην
7 και ιησουσ και βανιας και σαραβια ησαν συνετιζοντες τον λαον εις τον νομον και ο λαος εν τη στασει αυτου
8 και ανεγνωσαν εν βιβλιω νομου του θεου και εδιδασκεν εσδρας και διεστελλεν εν επιστημη κυριου και συνηκεν ο λαος εν τη αναγνωσει
9 και ειπεν νεμιας και εσδρας ο ιερευς και γραμματευσ και οι λευιται οι συνετιζοντες τον λαον και ειπαν παντι τω λαω η ημερα αγια εστιν τω κυριω θεω ημων μη πενθειτε μη δε κλαιετε οτι εκλαιεν πας ο λαος ως ηκουσαν τους λογους του νομου
10 και ειπεν αυτοις πορευεσθε φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστειλατε μεριδας τοις μη εχουσιν οτι αγια εστιν η ημερα τω κυριω ημων και μη διαπεσητε οτι εστιν ισχυς υμων
11 και οι λευιται κατεσιωπων παντα τον λαον λεγοντες σιωπατε οτι η ημερα αγια και μη καταπιττετε
12 και απηλθεν πας ο λαος φαγειν και πειν και αποστελλειν μεριδας και ποιησαι ευφροσυνην μεγαλην οτι συνηκαν εν τοις λογοις οις εγνωρισεν αυτοις
13 και εν τη ημερα τη δευτερα συνηχθησαν οι αρχοντες των πατριων τω παντι λαω οι ιερεις και οι λευιται προς εσδραν τον γραμματεα επιστησαι προς παντας τους λογους του νομου
14 και ευροσαν γεγραμμενον εν τω νομω ω ενετειλατο κυριος τω μουση οπως κατοικησωσιν οι υιοι ισραηλ εν σκηναις εν εορτη εν μηνι τω εβδομω
15 και οπως σημανωσιν σαλπινξιν εν πασαις ταις πολεσιν αυτων και εν ιερουσαλημ και ειπεν εσδρας εξελθετε εις το ορος και ενεγκετε φυλλα ελαιας και φυλλα ξυλων κυπαρισσιων και φυλλα μυρσινης και φυλλα φοινικων και φυλλα ξυλου δασεος ποιησαι σκηνας κατα το γεγραμμενον
16 και εξηλθεν ο λαος και ηνεγκαν και εποιησαν εαυτοις σκηνας ανηρ επι του δωματος αυτου και εν ταις αυλαις αυτων και εν ταις αυλαις οικου του θεου και εν πλατειαις της πολεως και εως πυλης εφραιμ
17 και εποιησαν πασα η εκκλησια οι επιστρεψαντες απο της αιχμαλωσιας σκηνας και εκαθισαν εν σκηναις οτι ουκ εποιησαν απο ημερων ιησου υιου ναη ουτως οι υιοι ισραηλ εως της ημερας εκεινης και εγενετο ευφροσυνη μεγαλη

- 18 και ανεγνω εν βιβλιω νομου του θεου ημεραν εν ημερα απο της ημερας της πρωτης εως της ημερας της εσχατης και εποιησαν εορτην επτα ημερας και τη ημερα τη ογδοη εξ οδιον κατα το κριμα
- 1 και εν ημερα εικοστη και τεταρτη του μηνος τουτου συνηχθησαν οι υιοι ισραηλ εν νηστεια και εν σακκοις
- 2 και εχωρισθησαν οι υιοι ισραηλ απο παντος υιου αλλοτριου και εστησαν και εξηγορευσαν τας αμαρτιας αυτων και τας ανομιας των πατερων αυτων
- 3 και εστησαν επι στασει αυτων και ανεγνωσαν εν βιβλιω νομου κυριου θεου αυτων και ησαν εξαγορευοντες τω κυριω και προσκυνουντες τω κυριω θεω αυτων
- 4 και εστη επι αναβασει των λευιτων ιησους και υιοι καδμηλ σαχανια υιος σαραβια υιοι χανανι και εβοησαν φωνη μεγαλη προς κυριον τον θεον αυτων
- 5 και ειποσαν οι λευιται ιησους και καδμηλ αναστητε ευλογειτε τον κυριον θεον υμων απο του αιωνος και εως του αιωνος και ευλογησουσιν ονομα δοξης σου και υψωσουσιν επι παση ευλογια και αινεσει
- 6 και ειπεν εσδρας συ ει αυτος κυριος μονος συ εποιησας τον ουρανον και τον ουρανον του ουρανου και πασαν την στασιν αυτων την γην και παντα οσα εστιν εν αυτη τας θαλασσας και παντα τα εν αυταις και συ ζωοποιεις τα παντα και σοι προσκυνουσιν αι στρατιαι των ουρανων
- 7 συ ει κυριος ο θεος συ εξελεξω εν αβραμ και εξηγαγες αυτον εκ της χωρας των χαλδαιων και επεθηκας αυτω ονομα αβρααμ
- 8 και ευρες την καρδιαν αυτου πιστην ενωπιον σου και διεθου προς αυτον διαθηκην δουναι αυτω την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων και γεργεσαιων και τω σπερματι αυτου και εστησας τους λογους σου οτι δικαιος συ
- 9 και ειδες την ταπεινωσιν των πατερων ημων εν αιγυπτω και την κραυγην αυτων ηκουσας επι θαλασσαν ερυθραν
- 10 και εδωκας σημεια εν αιγυπτω εν φαραω και εν πασιν τοις παισιν αυτου και εν παντι τω λαω της γης αυτου οτι εγνωσ οτι υπερηφανησαν επ' αυτους και εποιησας σεαυτω ον ομα ως η ημερα αυτη
- 11 και την θαλασσαν ερρηξας ενωπιον αυτων και παρηλθοσαν εν μεσω της θαλασσης εν ξηρασια και τους καταδιωξαντας αυτους ερριψας εις βυθον ωσει λιθον εν υδατι σφοδρω
- 12 και εν στυλω νεφελης ωδηγησας αυτους ημερας και εν στυλω πυρος την νυκτα του φωτισαι αυτοις την οδον εν η πορευονται εν αυτη
- 13 και επι ορος σινα κατεβης και ελαλησας προς αυτους εξ ουρανου και εδωκας αυτοις κριματα ευθεα και νομους αληθειας προσταγματα και εντολας αγαθας
- 14 και το σαββατον σου το αγιον εγνωρισας αυτοις εντολας και προσταγματα και νομον ενετελω αυτοις εν χειρι μουση δουλου σου
- 15 και αρτον εξ ουρανου εδωκας αυτοις εις σιτοδειαν αυτων και υδωρ εκ πετρας εξηνεγκας αυτοις εις διψαν αυτων και ειπας αυτοις εισελθειν κληρονομησαι την γην εφ' ην εξετεινας την χειρα σου δουναι αυτοις
- 16 και αυτοι και οι πατερες ημων υπερηφανευσαντο και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων και ουκ ηκουσαν των εντολων σου
- 17 και ανενευσαν του εισακουσαι και ουκ εμηθησαν των θαυμασιων σου ων εποιησας μετ' αυτων και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων και εδωκαν αρχην επιστρεψαι εις δουλειαν αυτων εν αιγυπτω και συ θεος ελεημων και οικτιρμων μακροθυμος και πολυελεος και ουκ εγκατελιπες αυτους
- 18 ετι δε και εποιησαν εαυτοις μοσχον χωνευτον και ειπαν ουτοι οι θεοι οι εξαγαγοντες ημας εξ αιγυπτου και εποιησαν παροργισμους μεγαλους
- 19 και συ εν οικτιρμοις σου τοις πολλοις ουκ εγκατελιπες αυτους εν τη ερημω τον στυλον της νεφελης ουκ εξεκλινας απ' αυτων ημερας οδηγησαι αυτους εν τη οδω και τον στυλον του πυρος την νυκτα φωτιζειν αυτοις την οδον εν η πορευονται εν αυτη
- 20 και το πνευμα σου το αγαθον εδωκας συνετισαι αυτους και το μαννα σου ουκ αφυστερησας απο στοματος αυτων και υδωρ εδωκας αυτοις τω διψει αυτων
- 21 και τεσσαρακοντα ετη διεθρεψας αυτους εν τη ερημω ουχ υστερησαν ιματια αυτων ουκ επαλαιωθησαν και ποδες αυτων ου διερραγησαν
- 22 και εδωκας αυτοις βασιλειας και λαους και διεμερισας αυτοις και εκληρονομησαν την γην σιμων βασιλευσ εσεβων και την γην ωγ βασιλευσ του βασαν
- 23 και τους υιους αυτων επληθυνας ως τους αστερας του ουρανου και εισηγαγες αυτοις εις την γην ην ειπας τοις πατρασιν αυτων και εκληρονομησαν αυτην
- 24 και εξετριψας ενωπιον αυτων τους κατοικουντας την γην των χαναναιων και εδωκας αυτοις εις τας χειρας αυτων και τους βασιλεις αυτων και τους λαους της γης ποιησαι αυτοις ως αρεστον ενωπιον αυτων
- 25 και κατελαβουσαν πολεις υψηλας και εκληρονομησαν οικιας πληρεις παντων αγαθων λακκουσ λελατομημενους αμπελωνας και ελαιωνας και παν ξυλον βρωσιμον εις πληθος και εφαγουσαν και ενεπληθησαν και ελιπανθησαν και ετρυφησαν εν αγαθωσυνη σου τη μεγαλη

- 26 και ηλλαξαν και απεστησαν απο σου και ερριψαν τον νομον σου οπισω σωματος αυτων και τους προφητας σου απεκτειναν οι διεμαρτυραντο εν αυτοις επιστρεψαι αυτους προς σε και εποιησαν παροργισμους μεγαλους
- 27 και εδωκας αυτους εν χειρι θλιβοντων αυτους και εθλιψαν αυτους και ανεβοησαν προς σε εν καιρω θλιψεως αυτων και συ εξ ουρανου σου ηκουσας και εν οικτιρμοις σου τοις μεγαλοις εδωκας αυτοις σωτηρας και εσωσας αυτους εκ χειρος θλιβοντων αυτους
- 28 και ως ανεπαυσαντο επεστρεψαν ποιησαι το πονηρον ενωπιον σου και εγκατελιπες αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και κατηρξαν εν αυτοις και παλιν ανεβοησαν προς σε και συ εξ ουρανου εισηκουσας και ερρυσω αυτους εν οικτιρμοις σου πολλοις
- 29 και επεμαρτυρω αυτοις επιστρεψαι αυτους εις τον νομον σου και ουκ ηκουσαν αλλα εν ταις εντολαις σου και εν τοις κριμασι σου ημαρτοσαν α ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις και εδωκαν νοτον απειθουντα και τραχηλον αυτων εσκληρυναν και ουκ ηκουσαν
- 30 και ειλκυσας επ' αυτους ετη πολλα και επεμαρτυρω αυτοις εν πνευματι σου εν χειρι προφητων σου και ουκ ηνωτισαντο και εδωκας αυτους εν χειρι λαων της γης
- 31 και συ εν οικτιρμοις σου τοις πολλοις ουκ εποιησας αυτους συντελειαν και ουκ εγκατελιπες αυτους οτι ισχυρος ει και ελεημων και οικτιρμων
- 32 και νυν ο θεος ημων ο ισχυρος ο μεγας ο κραταιος και ο φοβερους φυλασσων την διαθηκην σου και το ελεος σου μη ολιγωθητω ενωπιον σου πας ο μοχθος ος ευρεν ημας και τους βασιλεις ημων και τους αρχοντας ημων και τους ιερεις ημων και τους προφητας ημων και τους πατερας ημων και εν παντι τω λαω σου απο ημερων βασιλευον ασσουρ και εως της ημερας ταυτης
- 33 και συ δικαιος επι πασι τοις ερχομενοις εφ' ημας οτι αληθειαν εποιησας και ημεις εξημαρτομεν
- 34 και οι βασιλεις ημων και οι αρχοντες ημων και οι ιερεις ημων και οι πατερες ημων ουκ εποιησαν τον νομον σου και ου προσεσχον των εντολων σου και τα μαρτυρια σου α διεμαρτυρω αυτοις
- 35 και αυτοι εν βασιλεια σου και εν αγαθωσυνη σου τη πολλη η εδωκας αυτοις και εν τη γη τη πλατεια και λιπαρα η εδωκας ενωπιον αυτων ουκ εδουλευσαν σοι και ουκ απεστρεψαν απο επιτηδευματων αυτων των πονηρων
- 36 ιδου εσμεν σημερον δουλοι και η γη ην εδωκας τοις πατρασιν ημων φαγειν τον καρπον αυτης
- 37 τοις βασιλευσιν οις εδωκας εφ' ημας εν αμαρτιας ημων και επι τα σωματα ημων εξουσιαζουσιν και εν κτηνεσιν ημων ως αρεστον αυτοις και εν θλιψει μεγαλη εσμεν
- 1 και εν πασι τουτοις ημεις διατιθεμεθα πιστιν και γραφομεν και επισφραγιζουσιν παντες αρχοντες ημων λευιται ημων ιερεις ημων
- 2 και επι των σφραγιζοντων νεεμιας υιος αχαλια και σεδεκιας
- 3 υιος σαραια και αζαρια και ιερμια
- 4 φασουρ αμαρια μελχια
- 5 ατους σεβανι μαλουχ
- 6 ιραμ μεραμωθ αβδια
- 7 δανηλ γαναθων βαρουχ
- 8 μεσουλαμ αβια μιαμιν
- 9 μααζια βελγαι σαμαια ουτοι ιερεις
- 10 και οι λευιται ιησους υιος αζανια βαναιου απο υιων ηναδαδ καδμηλ
- 11 και οι αδελφοι αυτου σαβανια ωδογια καλιτα φελεια αναν
- 12 μιχα ροωβ εσεβιας
- 13 ζαχωρ σαραβια σεβανια
- 14 ωδογια υιοι βανουнай
- 15 αρχοντες του λαου φορος φααθμωαβ ηλαμ ζαθουια υιοι
- 16 βανι ασγαδ βηβαι

- 17 *εδανια βαγοι ηδιν*
18 *ατηρ εξεκια αζουρ*
19 *οδουια ησαμ βησι*
20 *αριφ αναθωθ νωβαι*
21 *μαγαφης μεσουλαμ ηζιρ*
22 *μεσωζεβηλ σαδδουκ ιεδδουα*
23 *φαλτια αναν αναια*
24 *ωσηε ανανια ασουβ*
25 *αλωης φαλαι σωβηκ*
26 *ραουμ εσαβανα μαασαια*
27 *και αια αιαν ηναν*
28 *μαλουχ ηραμ βαανα*
29 *και οι καταλοιποι του λαου οι ιερεις οι λευιται οι πυλωροι οι αδοντες οι ναθινιμ και πας ο προσπορευομενος απο λαων της γης προς νομον του θεου γυναικες αυτων υιοι αυτω
ν θυγατερες αυτων πας ο ειδως και συνιων*
30 *ενισχουν επι τους αδελφους αυτων κατηρασαντο αυτους και εισηλθοσαν εν αρα και εν ορκω του πορευεσθαι εν νομω του θεου ος εδοθη εν χειρι μουση δουλου του θεου και
φυλασσεσθαι και ποιειν πασας τας εντολας κυριου ημων και κριματα αυτου*
31 *και του μη δουναι θυγατερας ημων τοις λαοις της γης και τας θυγατερας αυτων ου ληψομεθα τοις υιοις ημων*
32 *και λαοι της γης οι φεροντες τους αγορασμους και πασαν πρασιν εν ημερα του σαββατου αποδοσθαι ουκ αγορωμεν παρ' αυτων εν σαββατω και εν ημερα αγια και ανησομεν τ
ο ετος το εβδομον και απαιτησιν πασης χειρος*
33 *και στησομεν εφ' ημας εντολας δουναι εφ' ημας τριτον του διδραχμου κατ' ενιαυτον εις δουλειαν οικου θεου ημων*
34 *εις αρτους του προσωπου και θυσιαν του ενδελεχισμού και εις ολοκαυτωμα του ενδελεχισμού των σαββατων των νομηνιων εις τας εορτας και εις τα αγια και τα περι αμαρτ
ιας εξιλασασθαι περι ισραηλ και εις εργα οικου θεου ημων*
35 *και κληρους εβαλομεν περι κληρου ξυλοφοριας οι ιερεις και οι λευιται και ο λαος ενεγκαι εις οικον θεου ημων εις οικον πατριων ημων εις καιρους απο χρονων ενιαυτον κατ'
ενιαυτον εκκαυσαι επι το θυσιαστηριον κυριου θεου ημων ως γεγραπται εν τω νομω*
36 *και ενεγκαι τα πρωτογενηματα της γης ημων και πρωτογενηματα καρπου παντος ξυλου ενιαυτον κατ' ενιαυτον εις οικον κυριου*
37 *και τα πρωτοτοκα υιων ημων και κτηνων ημων ως γεγραπται εν τω νομω και τα πρωτοτοκα βοων ημων και ποιμνιων ημων ενεγκαι εις οικον θεου ημων τοις ιερευσιν τοις λ
ειτουργουσιν εν οικω θεου ημων*
38 *και την απαρχην σιτων ημων και τον καρπον παντος ξυλου οινου και ελαιου οισομεν τοις ιερευσιν εις γαζοφυλακιον οικου του θεου και δεκατην γης ημων τοις λευιταις και α
υτοι οι λευιται δεκατουντες εν πασαις πολεσιν δουλειας ημων*
39 *και εσται ο ιερευς υιος ααρων μετα του λευιτου εν τη δεκατη του λευιτου και οι λευιται ανοιουσιν την δεκατην της δεκατης εις οικον θεου ημων εις τα γαζοφυλακια εις οικ
ον του θεου*
40 *οτι εις τους θησαυρους εισοισουσιν οι υιοι ισραηλ και οι υιοι του λευι τας απαρχας του σιτου και του οινου και του ελαιου και εκει σκευη τα αγια και οι ιερεις οι λειτουργοι κ
αι οι πυλωροι και οι αδοντες και ουκ εγκαταλειψομεν τον οικον του θεου ημων*
1 *και εκαθισαν οι αρχοντες του λαου εν ιερουσαλημ και οι καταλοιποι του λαου εβαλοσαν κληρους ενεγκαι ενα απο των δεκα καθισαι εν ιερουσαλημ πολει τη αγια και εννεα με
ρη εν ταις πολεσιν*
2 *και ευλογησεν ο λαος τους παντας ανδρας τους εκουσιαζομενους καθισαι εν ιερουσαλημ*

3 και ουτοι οι αρχοντες της χωρας οι εκαθισαν εν ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα εκαθισαν ανηρ εν κατασχεσει αυτου εν πολεσιν αυτων ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι ναθιναιοι και οι υιοι δουλων σαλωμων

4 και εν ιερουσαλημ εκαθισαν απο υιων ιουδα και απο υιων βενιαμιν απο υιων ιουδα αθαια υιος αζαια υιος ζαχαρια υιος αμαρια υιος σαφατια υιος μαλεληλ και απο υιων φαρες

5 και μαασια υιος βαρουχ υιος χαλαζα υιος οζια υιος αδαια υιος ιωριβ υιος θηζια υιος του σηλωνι

6 παντες υιοι φαρες οι καθημενοι εν ιερουσαλημ τετρακοσιοι εξηκοντα οκτω ανδρες δυναμεως

7 και ουτοι υιοι βενιαμιν σηλω υιος μεσουλαμ υιος ιωαδ υιος φαδαια υιος κωλια υιος μασαια υιος αιθιηλ υιος ιεσια

8 και οπισω αυτου γηβι σηλι εννακοσιοι εικοσι οκτω

9 και ιωηλ υιος ζεχρι επισκοπος επ' αυτους και ιουδας υιος ασανα επι της πολεως δευτερος

10 απο των ιερεων και ιαδια υιος ιωριβ ιαχιν

11 σαραια υιος ελκια υιος μεσουλαμ υιος σαδδουκ υιος μαριωθ υιος αιτωβ απεναντι οικου του θεου

12 και αδελφοι αυτων ποιουντες το εργον του οικου αμασι υιος ζαχαρια υιος φασσουρ υιος μελγια

13 αρχοντες πατριων διακοσιοι τεσσαρακοντα δυο και αμεσσαι υιος εσδρηλ

14 και αδελφοι αυτου δυνατοι παραταξεως εκατον εικοσι οκτω και επισκοπος επ' αυτων βαδιηλ

15 και απο των λευιτων σαμαια υιος ασουβ υιος εζρι

17 και μαθανια υιος μιχα και ωβηδ υιος σαμουι

18 διακοσιοι ογδοηκοντα τεσσαρες

19 και οι πυλωροι ακουβ τελαμιν και οι αδελφοι αυτων εκατον εβδομηκοντα δυο

22 και επισκοπος λευιτων υιος βανι οζι υιος ασαβια υιος μιχα απο υιων ασαφ των αδοντων απεναντι εργου οικου του θεου

23 οτι εντολη του βασιλεως επ' αυτους

24 και παθαια υιος βασηζα προς χειρα του βασιλεως εις παν ρημα τω λαω

25 και προς τας επαυλεις εν αγρω αυτων και απο υιων ιουδα εκαθισαν εν καριαθαρβοκ

26 και εν ιησου

27 και εν βηρησαβεε

30 και επαυλεις αυτων λαχισ και αγροι αυτης και παρενεβαλοσαν εν βηρησαβεε

31 και οι υιοι βενιαμιν απο γαβα μαχαμας

36 και απο των λευιτων μεριδες ιουδα τω βενιαμιν

1 και ουτοι οι ιερεις και οι λευιται οι αναβαινοντες μετα ζοροβαβελ υιου σαλαθιηλ και ιησου σαραια ιερμια εσδρα

2 αμαρια μαλουχ

3 σεχενια

7 ουτοι αρχοντες των ιερεων και αδελφοι αυτων εν ημεραις ιησου

8 και οι λευιται ιησου βανουι καδμηλ σαραβια ιουδα μαχανια επι των χειρων αυτος και οι αδελφοι αυτου

9 εις τας εφημεριαις

10 και ιησους εγεννησεν τον ιωακιμ και ιωακιμ εγεννησεν τον ελιασιβ και ελιασιβ τον ιωδαε

11 και ιωδαε εγεννησεν τον ιωναθαν και ιωναθαν εγεννησεν τον ιαδου
12 και εν ημεραις ιωακιμ αδελφοι αυτου οι ιερεις και οι αρχοντες των πατριων τω σαραια μαραια τω ιερμια ανανια
13 τω εσδρα μεσουλαμ τω αμαρια ιωαναμ
14 τω μαλουχ ιωναθαν τω σεχενια ιωσηφ
15 τω αρεμ αδνας τω μαριωθ ελκαι
16 τω αδδαι ζαχαριας τω γαναθων μοσολλαμ
17 τω αβια ζεχρι τω βενιαμιν εν καιροις τω φελητι
18 τω βαλγα σαμουε τω σεμεια ιωναθαν
19 τω ιωιαριβ μαθθαναι τω ιδια οζι
20 τω σαλλαι καλλαι τω αμουκ αβεδ
21 τω ελκια ασαβιας τω ιεδειου ναθαναηλ
22 οι λευιται εν ημεραις ελιασιβ ιωαδα και ιωαναμ και ιδουα γεγραμμενοι αρχοντες πατριων και οι ιερεις εν βασιλεια δαρειου του περσου
23 υιοι λευι αρχοντες των πατριων γεγραμμενοι επι βιβλιω λογων των ημερων και εως ημερων ιωαναμ υιου ελισουβ
24 και αρχοντες των λευιτων ασαβια και σαραβια και ιησου και υιοι καδμηλ και οι αδελφοι αυτων κατεναντιον αυτων εις υμνειν και αινειν εν εντολη δαυιδ ανθρωπου του θεου
εφημερια προς εφημεριαν
25 εν τω συναγαγειν με τους πυλωρους
26 εν ημεραις ιωακιμ υιου ιησου υιου ιωσηδεκ και εν ημεραις νεεμια και εσδρας ο ιερευς ο γραμματευς
27 και εν εγκαινιοις τειχους ιερουσαλημ εξητησαν τους λευιτας εν τοις τοποις αυτων του ενεγκαι αυτους εις ιερουσαλημ ποιησαι εγκαινια και ευφροσυνην εν θωδαθα και εν ωδ
αις κυμβαλιζοντες και ψαλτηρια και κινυραι
28 και συνηχθησαν οι υιοι των αδοντων και απο της περιχωρου κυκλοθεν εις ιερουσαλημ και απο επαυλεων
29 και απο αγρων οτι επαυλεις ωκοδομησαν εαυτοις οι αδοντες εν ιερουσαλημ
30 και εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και εκαθαρισαν τον λαον και τους πυλωρους και το τειχος
31 και ανηνεγκα τους αρχοντας ιουδα επανω του τειχους και εστησα δυο περι αινεσεως μεγαλους και διηλθον εκ δεξιων επανω του τειχους της κοπριας
32 και επορευθη οπισω αυτων ωσαια και ημισυ αρχοντων ιουδα
33 και αζαριας εσδρας και μεσουλαμ
34 ιουδα και βενιαμιν και σαμια και ιερμια
35 και απο υιων των ιερεων εν σαλπιγξιν ζαχαριας υιος ιωναθαν υιος σαμια υιος μαθανια υιος μιχαια υιος ζακχορ υιος ασαφ
36 και αδελφοι αυτου σαμια και οζιηλ αινειν εν ωδαις δαυιδ ανθρωπου του θεου και εσδρας ο γραμματευς εμπροσθεν αυτων
37 επι πυλης του αιμ κατεναντι αυτων ανεβησαν επι κλιμακας πολεως δαυιδ εν αναβασει του τειχους επανωθεν του οικου δαυιδ και εως πυλης του υδατος κατα ανατολας
38 και περι αινεσεως η δευτερα επορευετο συναντωσα αυτοις και εγω οπισω αυτης και το ημισυ του λαου επανω του τειχους υπερανω του πυργου των θεννουριμ και εως του τε
ιχους του πλατεος
39 και υπερανω της πυλης εφραιμ και επι πυλην της ισανα και επι πυλην την ιχθυηραν και πυργω ανανεηλ και εως πυλης της προβατικης και εστησαν εν πυλη της φυλακης
40 και εστησαν αι δυο της αινεσεως εν οικω του θεου και εγω και το ημισυ των στρατηγων μετ' εμου
41 και οι ιερεις ελιακιμ μαασιας βενιαμιν μιχαιας ελιωηναι ζαχαριας ανανιας εν σαλπιγξιν

42 και μασσας και σεμειας και ελεαζαρ και οζι και ιωναν και μελχιας και αιλαμ και εξουρ και ηκουσθησαν οι αδοντες και επεσκεπησαν
43 και εθυσαν εν τη ημερα εκεινη θυσιασματα μεγαλα και ηυφρανθησαν οτι ο θεος ηυφρανεν αυτους μεγαλως και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων ηυφρανθησαν και ηκουσθη η ευφροσυνη εν ιερουσαλημ απο μακροθεν
44 και κατεστησαν εν τη ημερα εκεινη ανδρας επι των γαζοφυλακιων τοις θησαυροις ταις απαρχαις και ταις δεκαταις και τοις συνηγμενοις εν αυτοις αρχουσιν των πολεων μεριδας τοις ιερουσι και τοις λευιταις οτι ευφροσυνη ην εν ιουδα επι τους ιερεις και επι τους λευιτας τους εστωτας
45 και εφυλαξαν φυλακας θεου αυτων και φυλακας του καθαρισμου και τους αδοντας και τους πυλωρους ως εντολαι δαυιδ και σαλωμων υιου αυτου
46 οτι εν ημεραις δαυιδ ασαφ απ' αρχης πρωτος των αδοντων και υμνον και αινεσιν τω θεω
47 και πας ισραηλ εν ημεραις ζοροβαβελ διδοντες μεριδας των αδοντων και των πυλωρων λογον ημερας εν ημερα αυτου και αγιαζοντες τοις λευιταις και οι λευιται αγιαζοντες τ οις υιοις ααρων
1 εν τη ημερα εκεινη ανεγνωσθη εν βιβλιω μουση εν ωσιν του λαου και ευρεθη γεγραμμενον εν αυτω οπως μη εισελθωσιν αμμανιται και μοαβιται εν εκκλησια θεου εως αιωνος
2 οτι ου συνητησαν τοις υιοις ισραηλ εν αρτω και εν υδατι και εμισθωσαντο επ' αυτον τον βαλααμ καταρασασθαι και εστρεψεν ο θεος ημων την καταραν εις ευλογιαν
3 και εγενετο ως ηκουσαν τον νομον και εχωρισθησαν πας επιμικτος εν ισραηλ
4 και προ τουτου ελιασιβ ο ιερευς οικων εν γαζοφυλακιω οικου θεου ημων εγγιων τωβια
5 και εποιησεν αυτω γαζοφυλακιον μεγα και εκει ησαν προτερον διδοντες την μανασ και τον λιβανον και τα σκευη και την δεκατην του σιτου και του οινου και του ελαιου εν τολην των λευιτων και των αδοντων και των πυλωρων και απαρχας των ιερεων
6 και εν παντι τουτω ουκ ημην εν ιερουσαλημ οτι εν ετει τριακοστω και δευτερω του αρθασασθα βασιλεως βαβυλωνος ηλθον προς τον βασιλεα και μετα τελος ημερων ητησαμην παρα του βασιλεως
7 και ηλθον εις ιερουσαλημ και συνηκα εν τη πονηρια η εποιησεν ελισουβ τω τωβια ποιησαι αυτω γαζοφυλακιον εν αυλη οικου του θεου
8 και πονηρον μοι εφανη σφοδρα και ερριψα παντα τα σκευη οικου τωβια εξω απο του γαζοφυλακιου
9 και ειπα και εκαθαρισαν τα γαζοφυλακια και επεστρεψα εκει σκευη οικου του θεου την μανασ και τον λιβανον
10 και εγνων οτι μεριδες των λευιτων ουκ εδοθησαν και εφυγοσαν ανηρ εις αγρον αυτου οι λευιται και οι αδοντες ποιουντες το εργον
11 και εμαχεσαμην τοις στρατηγοις και ειπα δια τι εγκατελειφθη ο οικος του θεου και συνηγαγον αυτους και εστησα αυτους επι τη στασει αυτων
12 και πας ιουδα ηνεγκαν δεκατην του πυρου και του οινου και του ελαιου εις τους θησαυρους
13 επι χειρα σελεμια του ιερεως και σαδδουκ του γραμματεως και φαδαια απο των λευιτων και επι χειρα αυτων αναν υιος ζακχουρ υιος μαθανια οτι πιστοι ελογισθησαν επ' αυτους μεριζειν τοις αδελφοις αυτων
14 μνησθητι μου ο θεος εν ταυτη και μη εξαλειφθητω ελεος μου ο εποιησα εν οικω κυριου του θεου
15 εν ταις ημεραις εκειναις ειδον εν ιουδα πατουοντας ληνους εν τω σαββατω και φεροντας δραγματα και επιγεμιζοντας επι τους ονους και οιον και σταφυλην και συκα και παν βασταγμα και φεροντας εις ιερουσαλημ εν ημερα του σαββατου και επεμαρτυραμην εν ημερα πρασεως αυτων
16 και εκαθισαν εν αυτη φεροντες ιχθον και πασαν πρασιν πωλουντες εν τω σαββατω τοις υιοις ιουδα και εν ιερουσαλημ
17 και εμαχεσαμην τοις υιοις ιουδα τοις ελευθεροις και ειπα αυτοις τις ο λογος ουτος ο πονηρος ον υμεις ποιειτε και βεβηλουτε την ημεραν του σαββατου
18 ουχι ουτως εποιησαν οι πατερες υμων και ηνεγκεν επ' αυτους ο θεος ημων και εφ' ημας παντα τα κακα ταυτα και επι την πολιν ταυτην και υμεις προστιθετε οργην επι ισραηλ βεβηλωσαι το σαββατον
19 και εγενετο ηνικα κατεστησαν πυλαι ιερουσαλημ προ του σαββατου και ειπα και εκλεισαν τας πυλας και ειπα ωστε μη ανοιγηναι αυτας εως οπισω του σαββατου και εκ των παιδαριων μου εστησα επι τας πυλας ωστε μη αιρειν βασταγματα εν ημερα του σαββατου
20 και ηυλισθησαν παντες και εποιησαν πρασιν εξω ιερουσαλημ απαξ και δις

- 21 και διεμαρτυραμην εν αυτοις και ειπα προς αυτους δια τι υμεις αυλιζεσθε απεναντι του τειχους εαν δευτερωσητε εκτενω την χειρα μου εν υμιν απο του καιρου εκεινου ουκ η λθοσαν εν σαββατω
- 22 και ειπα τοις λευιταις οι ησαν καθαριζομενοι και ερχομενοι φυλασσοντες τας πυλας αγιαζειν την ημεραν του σαββατου προς ταυτα μνησθητι μου ο θεος και φεισαι μου κατα το πληθος του ελεους σου
- 23 και εν ταις ημεραις εκειναις ειδον τους ιουδαιους οι εκαθισαν γυναικας αζωτιας αμμανιτιδας μωαβιτιδας
- 24 και οι υιοι αυτων ημισυ λαλουντες αζωτιστι και ουκ εισιν επιγινωσκοντες λαλειν ιουδαιστι
- 25 και εμαχεσαμην μετ' αυτων και κατηρασαμην αυτους και επαταξα εν αυτοις ανδρας και εμαδαρωσα αυτους και ωρκισα αυτους εν τω θεω εαν δωτε τας θυγατερας υμων τοις υιοις αυτων και εαν λαβητε απο των θυγατερων αυτων τοις υιοις υμων
- 26 ουχ ουτως ημαρτεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ και εν εθνεσιν πολλοις ουκ ην βασιλευς ομοιος αυτω και αγαπωμενος τω θεω ην και εδωκεν αυτον ο θεος εις βασιλεια επι παντ α ισραηλ και τουτον εξεκλιναν αι γυναικες αι αλλοτριαι
- 27 και υμων μη ακουσομεθα ποιησαι την πασαν πονηριαν ταυτην ασυνθετησαι εν τω θεω ημων καθισαι γυναικας αλλοτριας
- 28 και απο υιων ιωαδα του ελισουβ του ιερεως του μεγαλου νυμφιου του σαναβαλλατ του ωρωνιτου και εξεβρασα αυτον απ' εμου
- 29 μνησθητι αυτοις ο θεος επι αγχιστια της ιερατειας και διαθηκης της ιερατειας και τους λευιτας
- 30 και εκαθαρισα αυτους απο πασης αλλοτριωσεως και εστησα εφημεριας τοις ιερευσιν και τοις λευιταις ανηρ ως το εργον αυτου
- 31 και το δωρον των ξυλοφορων εν καιροις απο χρονων και εν τοις βακχουριοις μνησθητι μου ο θεος ημων εις αγαθωσυνην .
- 1 και εγενετο μετα τους λογους τουτους εν ταις ημεραις αρταξερξου ουτος ο αρταξερξης απο της ινδικης εκατον εικοσι επτα χωρων εκρατησεν
- 2 εν αυταις ταις ημεραις οτε εθρονισθη ο βασιλευς αρταξερξης εν σουσοις τη πολει
- 3 εν τω τριτω ετει βασιλευοντος αυτου δοχην εποιησεν τοις φιλοις και τοις λοιποις εθνεσιν και τοις περσων και μηδων ενδοξοις και τοις αρχουσιν των σατραπων
- 4 και μετα ταυτα μετα το δειξει αυτοις τον πλουτον της βασιλειας αυτου και την δοξαν της ευφροσυνης του πλουτου αυτου επι ημερας εκατον ογδοηκοντα
- 5 οτε δε ανεπληρωθησαν αι ημεραι του γαμου εποιησεν ο βασιλευς ποτον τοις εθνεσιν τοις ευρεθεισιν εις την πολιν επι ημερας εξ εν αυλη οικου του βασιλεως
- 6 κεκοσμημενη βυσσινιοις και καρπασινιοις τεταμενοις επι σχοινοις βυσσινιοις και πορφυροις επι κυβοις χρυσοις και αργυροις επι στυλοις παρινοις και λιθινοις κλιναι χρυσαι και αργυραι επι λιθοστρωτου σμαραγδιτου λιθου και πιννινου και παρινου λιθου και στρωμναι διαφανεις ποικιλως διηνηθισμεναι κυκλω ροδα πεπασμενα
- 7 ποτηρια χρυσα και αργυρα και ανθρακινον κυλικιον προκειμενον απο ταλαντων τρισμυριων οινος πολυς και ηδυσ ον αυτος ο βασιλευς επινεν
- 8 ο δε ποτος ουτος ου κατα προκειμενον νομον εγενετο ουτως δε ηθελησεν ο βασιλευς και επεταξεν τοις οικονομοις ποιησαι το θελημα αυτου και των ανθρωπων
- 9 και αστιν η βασιλισσα εποιησε ποτον ταις γυναιξιν εν τοις βασιλειαις οπου ο βασιλευς αρταξερξης
- 10 εν δε τη ημερα τη εβδομη ηδεως γενομενος ο βασιλευς ειπεν τω αμαν και βαζαν και θαρρα και βοραζη και ζαθολθα και αβαταζα και θαραβα τοις επτα ευνουχοις τοις διακονοις του βασιλεως αρταξερξου
- 11 εισαγαγειν την βασιλισσαν προς αυτον βασιλευειν αυτην και περιθειναι αυτη το διαδημα και δειξει αυτην πασιν τοις αρχουσιν και τοις εθνεσιν το καλλος αυτης οτι καλη ην
- 12 και ουκ εισηκουσεν αυτου αστιν η βασιλισσα ελθειν μετα των ευνουχων και ελυπηθη ο βασιλευς και ωργισθη
- 13 και ειπεν τοις φιλοις αυτου κατα ταυτα ελαλησεν αστιν ποιησατε ουν περι τουτου νομον και κρισιν
- 14 και προσηλθεν αυτω αρκεσαιος και σαρσαθαιος και μαλησεαρ οι αρχοντες περσων και μηδων οι εγγυς του βασιλεως οι πρωτοι παρακαθημενοι τω βασιλει
- 15 και απηγγειλαν αυτω κατα τους νομους ως δει ποιησαι αστιν τη βασιλισση οτι ουκ εποιησεν τα υπο του βασιλεως προσταχθεντα δια των ευνουχων
- 16 και ειπεν ο μουχαιος προς τον βασιλεια και τους αρχοντας ου τον βασιλεια μονον ηδικησεν αστιν η βασιλισσα αλλα και παντας τους αρχοντας και τους γηγουμενους του βασιλεως
- 17 και γαρ διηγησατο αυτοις τα ρηματα της βασιλισσης και ως αντειπεν τω βασιλει ως ουν αντειπεν τω βασιλει αρταξερξη
- 18 ουτως σημερον αι τυραννιδες αι λοιπαι των αρχοντων περσων και μηδων ακουσασαι τα τω βασιλει λεχθεντα υπ' αυτης τολμησουσιν ομοιος ατιμασαι τους ανδρας αυτων

- 19 ει ουν δοκει τω βασιλει προσταξατω βασιλικον και γραφητω κατα τους νομους μηδων και περσων και μη αλλως χρησασθω μηδε εισελθτω ετι η βασιλισσα προς αυτον και την βασιλειαν αυτης δοτω ο βασιλευς γυναικι κρειττονι αυτης
- 20 και ακουσθητω ο νομος ο υπο του βασιλεως ον εαν ποιη εν τη βασιλεια αυτου και ουτως πασαι αι γυναικες περιθησουσιν τιμην τοις ανδρασιν εαυτων απο πτωχου εως πλουσι ου
- 21 και ηρεσεν ο λογος τω βασιλει και τοις αρχουσι και εποιησεν ο βασιλευς καθα ελαλησεν ο μουχαιος
- 22 και απεστειλεν εις πασαν την βασιλειαν κατα χωραν κατα την λεξιν αυτων ωστε ειναι φοβον αυτοις εν ταις οικιαις αυτων
- 1 και μετα τους λογους τουτους εκοπασεν ο βασιλευς του θυμου και ουκετι εμνησθη της αστιν μνημονευων οια ελαλησεν και ως κατεκρινεν αυτην
- 2 και ειπαν οι διακονοι του βασιλεως ζητηθητω τω βασιλει κορασια αφθορα καλα τω ειδει
- 3 και καταστησει ο βασιλευς κωμαρχας εν πασαις ταις χωραις της βασιλειας αυτου και επιλεξατωσαν κορασια παρθενικα καλα τω ειδει εις σουσαν την πολιν εις τον γυναικων α και παραδοθητωσαν τω ευνουχω του βασιλεως τω φυλακι των γυναικων και δοθητω σημηγμα και η λοιπη επιμελεια
- 4 και η γυνη η αν αρεση τω βασιλει βασιλευσει αντι αστιν και ηρεσεν τω βασιλει τοπραγμα και εποιησεν ουτως
- 5 και ανθρωπος ην ιουδαιος εν σουσοις τη πολει και ονομα αυτω μαρδοχαιος ο του ιαιρου του σεμειου του κισαιου εκ φυλης βενιαμιν
- 6 ος ην αιχμαλωτος εξ ιερουσαλημ ην ηχημαλωτευσεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος
- 7 και ην τουτω παις θρηπητη θυγατηρ αμιναδαβ αδελφου πατρος αυτου και ονομα αυτη εσθηρ εν δε τω μεταλλαξει αυτης τους γονεις επαιδευσεν αυτην εαυτω εις γυναικα και ην το κορασιον καλον τω ειδει
- 8 και οτε ηκουσθη το του βασιλεως προσταγμα συνηχθησαν κορασια πολλα εις σουσαν την πολιν υπο χειρα γαι και ηχθη εσθηρ προς γαι τον φυλακα των γυναικων
- 9 και ηρεσεν αυτω το κορασιον και ευρεν χαριν ενωπιον αυτου και εσπευσεν αυτη δουναι το σημηγμα και την μεριδα και τα επτα κορασια τα αποδεδειγμενα αυτη εκ βασιλικου και εχρησατο αυτη καλωσ και ταις αβραις αυτης εν τω γυναικωνι
- 10 και ουχ υπεδειξεν εσθηρ το γενος αυτης ουδε την πατριδα ο γαρ μαρδοχαιος ενετειλατο αυτη μη απαγγελιαι
- 11 καθ' εκαστην δε ημεραν ο μαρδοχαιος περιεπατει κατα την αυλην την γυναικειαν επισκοπων τι εσθηρ συμβησεται
- 12 ουτος δε ην καιρος κορασιου εισελθειν προς τον βασιλεα οταν αναπληρωση μηνας δεκα δυο ουτως γαρ αναπληρουνται αι ημεραι της θεραπειας μηνας εξ αλειφομεναι εν σμυρνινω ελαιω και μηνας εξ εν τοις αρωμασιν και εν τοις σημημασιν των γυναικων
- 13 και τοτε εισπορευεται προς τον βασιλεα και ο εαν ειπη παραδωσει αυτη συνεισεργεσθαι αυτη απο του γυναικωνος εως των βασιλειων
- 14 δειλις εισπορευεται και προς ημεραν αποτρεχει εις τον γυναικωνα τον δευτερον ου γαι ο ευνουχος του βασιλεως ο φυλαξ των γυναικων και ουκετι εισπορευεται προς τον βασιλεα εαν μη κληθη ονοματι
- 15 εν δε τω αναπληρουσθαι τον χρονον εσθηρ της θυγατρος αμιναδαβ αδελφου πατρος μαρδοχαιου εισελθειν προς τον βασιλεα ουδεν ηθετησεν ων αυτη ενετειλατο ο ευνουχος ο φυλαξ των γυναικων ην γαρ εσθηρ ευρισκουσα χαριν παρα παντων των βλεποντων αυτην
- 16 και εισηλθεν εσθηρ προς αρταξερξην τον βασιλεα τω δωδεκατω μηνι ος εστιν αδαρ τω εβδομω ετει της βασιλειας αυτου
- 17 και ηρασθη ο βασιλευς εσθηρ και ευρεν χαριν παρα πασας τας παρθενους και επεθηκεν αυτη το διαδημα το γυναικειον
- 18 και εποιησεν ο βασιλευς ποτον πασι τοις φιλοις αυτου και ταις δυναμεσιν επι ημερας επτα και υψωσεν τους γαμους εσθηρ και αφεσιν εποιησεν τοις υπο την βασιλειαν αυτου
- 19 ο δε μαρδοχαιος εθεραπευεν εν τη αυλη
- 20 η δε εσθηρ ουχ υπεδειξεν την πατριδα αυτης ουτως γαρ ενετειλατο αυτη μαρδοχαιος φοβεισθαι τον θεον και ποιειν τα προσταγματα αυτου καθως ην μετ' αυτου και εσθηρ ου μετηλλαξεν την αγωγην αυτης
- 21 και ελυπηθησαν οι δυο ευνουχοι του βασιλεως οι αρχισωματοφυλακες οτι προηχθη μαρδοχαιος και εξητουν αποκτειναι αρταξερξην τον βασιλεα
- 22 και εδηλωθη μαρδοχαιω ο λογος και εσημανεν εσθηρ και αυτη ενεφανισεν τω βασιλει τα της επιβουλης
- 23 ο δε βασιλευς ητασεν τους δυο ευνουχους και εκρεμασεν αυτοους και προσεταξεν ο βασιλευς καταχωρισαι εις μνημοσυνον εν τη βασιλικη βιβλιοθηκη υπερ της ευνοιας μαρδοχαιου εν εγκωμιω

1 μετα δε ταυτα εδοξασεν ο βασιλευς αρταξερξης αμαν αμαδαθου βουγαιον και υψωσεν αυτον και επρωτοβαθρει παντων των φιλων αυτου
2 και παντες οι εν τη αυλη προσεκυουν αυτω ουτως γαρ προσεταξεν ο βασιλευς ποιησαι ο δε μαρδοχαιος ου προσεκυει αυτω
3 και ελαλησαν οι εν τη αυλη του βασιλεως τω μαρδοχαιω μαρδοχαιε τι παρακουεις τα υπο του βασιλεως λεγομενα
4 καθ' εκαστην ημεραν ελαλουν αυτω και ουχ υπηκουεν αυτων και υπεδειξαν τω αμαν μαρδοχαιον τοις του βασιλεως λογοις αντιτασσομενον και υπεδειξεν αυτοις ο μαρδοχαιος
5 οτι ιουδαιος εστιν
6 και επιγνους αμαν οτι ου προσκυει αυτω μαρδοχαιος εθυμωθη σφοδρα
7 και εβουλευσατο αφανισαι παντας τους υπο την αρταξερξου βασιλειαν ιουδαιους
8 και εποιησεν ψηφισμα εν ετει δωδεκατω της βασιλειας αρταξερξου και εβαλεν κληρους ημεραν εξ ημερας και μηνα εκ μηνος ωστε απολεσαι εν μια ημερα το γενος μαρδοχαιου
9 και επεσεν ο κληρος εις την τεσσαρεσκαιδεκατην του μηνος ος εστιν αδαρ
10 και ελαλησεν προς τον βασιλεα αρταξερξην λεγων υπαρχει εθνος διεσπαρμενον εν τοις εθνεσιν εν παση τη βασιλεια σου οι δε νομοι αυτων εξαλλοι παρα παντα τα εθνη των δε νομων του βασιλεως παρακουουσιν και ου συμφερει τω βασιλει εασαι αυτους
11 ει δοκει τω βασιλει δογματισατω απολεσαι αυτους καγω διαγραψω εις το γαζοφυλακιον του βασιλεως αργυριου ταλαντα μυρια
12 και περιελομενος ο βασιλευς τον δακτυλιον εδωκεν εις χειρα τω αμαν σφραγισαι κατα των γεγραμμενων κατα των ιουδαιων
13 και ειπεν ο βασιλευς τω αμαν το μεν αργυριον εχε τω δε εθνη χρω ως βουλει
14 και εκληθησαν οι γραμματεις του βασιλεως μηνι πρωτω τη τρισκαιδεκατη και εγραψαν ως επεταξεν αμαν τοις στρατηγοις και τοις αρχουσιν κατα πασαν χωραν απο ινδικης
15 εως της αιθιοπιας ταις εκατον εικοσι επτα χωραις τοις τε αρχουσι των εθνων κατα την αυτων λεξιν δι' αρταξερξου του βασιλεως
16 και απεσταλη δια βιβλιαφορων εις την αρταξερξου βασιλειαν αφανισαι το γενος των ιουδαιων εν ημερα μια μηνος δωδεκατου ος εστιν αδαρ και διαρπασαι τα υπαρχοντα αυτων
17 τα δε αντιγραφα των επιστολων εξετιθετο κατα χωραν και προσεταγη πασι τοις εθνεσιν ετοιμους ειναι εις την ημεραν ταυτην
18 εσπευδετο δε το πραγμα και εις σουσαν ο δε βασιλευς και αμαν εκωθωνιζοντο εταρασσετο δε η πολις
19 ο δε μαρδοχαιος επιγνους το συντελουμενον διερρηξεν τα ιματια αυτου και ενεδυσατο σακκον και κατεπασατο σποδον και εκπηδησας δια της πλατειας της πολεως εβοα φωνη
20 μεγαλη αιρεται εθνος μηδεν ηδικηκος
21 και ηλθεν εως της πυλης του βασιλεως και εστη ου γαρ ην εξον αυτω εισελθειν εις την αυλην σακκον εχοντι και σποδον
22 και εν παση χωρα ου εξετιθετο τα γραμματα κραυγη και κοπετος και πενθος μεγα τοις ιουδαιοις σακκον και σποδον εστρωσαν εαυτοις
23 και εισηλθον αι αβραι και οι ευνουχοι της βασιλισσης και ανηγγειλαν αυτη και εταραχη ακουσασα το γεγονος και απεστειλεν στολισαι τον μαρδοχαιον και αφελεσθαι αυτον
24 τον σακκον ο δε ουκ επεισθη
25 η δε εσθηρ προσεκαλεσατο αχραθαιον τον ευνουχον αυτης ος παρειστηκε αυτη και απεστειλεν μαθειν αυτη παρα του μαρδοχαιου το ακριβες
26 ο δε μαρδοχαιος υπεδειξεν αυτω το γεγονος και την επαγγελιαν ην επηγγειλατο αμαν τω βασιλει εις την γαζαν ταλαντων μυριων ινα απολεση τους ιουδαιους
27 και το αντιγραφον το εν σουσοις εκτεθεν υπερ του απολεσθαι αυτους εδωκεν αυτω δειξει τη εσθηρ και ειπεν αυτω εντειλασθαι αυτη εισελθουση παραιτησασθαι τον βασιλεα
28 και αξιωσαι αυτον περι του λαου μνησθαισα ημερων ταπεινωσεως σου ως ετραφης εν χειρι μου διοτι αμαν ο δευτερευον τω βασιλει ελαλησεν καθ' ημων εις θανατον επικαλεσαι
29 τον κυριον και λαλησον τω βασιλει περι ημων και ρυσαι ημας εκ θανατου
30 εισελθων δε ο αχραθαιος ελαλησεν αυτη παντας τους λογους τουτους
31 ειπεν δε εσθηρ προς αχραθαιον πορευθητι προς μαρδοχαιον και ειπον οτι
32 τα εθνη παντα της βασιλειας γινωσκει οτι πας ανθρωπος η γυνη ος εισελυσεται προς τον βασιλεα εις την αυλην την εσωτεραν ακλητος ουκ εστιν αυτω σωτηρια πλην ω εκτεινει
33 ο βασιλευς την χρυσην ραβδον ουτος σωθησεται καγω ου κεκλημαι εισελθειν προς τον βασιλεα εις αυται ημεραι τριακοντα
34 και απηγγειλεν αχραθαιος μαρδοχαιω παντας τους λογους εσθηρ
35 και ειπεν μαρδοχαιος προς αχραθαιον πορευθητι και ειπον αυτη εσθηρ μη ειπης σεαυτη οτι σωθηση μονη εν τη βασιλεια παρα παντας τους ιουδαιους

14 ως ότι εάν παρακουσής εν τούτω τῷ καιρῷ ἀλλοθεν βοήθεια καὶ σκεπή ἐστὶ τοῖς ἰουδαίοις σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἀπολείσθῃς καὶ τίς οἶδεν εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον
ἐβασίλευσας

15 καὶ ἐξάπεστειλὲν ἔσθηρ τὸν ἠκοντὰ πρὸς αὐτὴν πρὸς μαρδοχαῖον λέγουσα

16 βαδίσας ἐκκλησίασεν τοὺς ἰουδαίους τοὺς ἐν σουσοῖς καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοὶ καὶ μὴ φαγητέ μηδὲ πηχτέ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν καγὼ δὲ καὶ αἱ ἀβραὶ μου ἀσιτή
σομεν καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλεῖα παρα τὸν νόμον ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με ἡ

17 καὶ βαδίσας μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ἔσθηρ

1 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη ἐξέδυσάτο τὰ ἴματιά της θεραπείας καὶ περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς

2 καὶ ἀρας τὴν χρύσην ραβδὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτῆς καὶ ἠσπασάτο αὐτὴν καὶ εἶπεν ἄλλησον μοι

3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί θέλεις ἔσθηρ καὶ τί σοῦ ἐστὶν τὸ ἀξίωμα ἕως τοῦ ἡμισοῦς τῆς βασιλείας μου καὶ ἐστὶ σοὶ

4 εἶπεν δὲ ἔσθηρ ἡμέρα μου ἐπίσημος σημερὸν ἐστὶν εἰ οὐν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ ἀμὰν εἰς τὴν δόχην ἣν ποιήσω σημερὸν

5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κατασπεύσατε ἀμὰν ὡπὼς ποιήσωμεν τὸν λόγον ἔσθηρ καὶ παραγίνονται ἀμφοτέρω εἰς τὴν δόχην ἣν εἶπεν ἔσθηρ

6 ἐν δὲ τῷ ποτῷ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἔσθηρ τί ἐστὶν βασίλισσα ἔσθηρ καὶ ἐστὶ σοὶ ὅσα ἀξίους

7 καὶ εἶπεν τὸ αἴτημα μου καὶ τὸ ἀξίωμα μου

8 εἰ εὐρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ ἀμὰν ἐπὶ τὴν αὐρίον εἰς τὴν δόχην ἣν ποιήσω αὐτοῖς καὶ αὐρίον ποιήσω τὰ αὐτὰ

9 καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἀμὰν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρῆς εὐφραϊνομενός ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν ἀμὰν μαρδοχαῖον τὸν ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφοδρὰ

10 καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσεν τοὺς φίλους καὶ ζῶσαρὰν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

11 καὶ ὑπεδείξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιεθήκεν καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας

12 καὶ εἶπεν ἀμὰν οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δόχην ἀλλ' ἡ ἐμε καὶ εἰς τὴν αὐρίον κέκλημαι

13 καὶ ταῦτα μοὶ οὐκ ἀρεσκεῖ ὅταν ἰδῶ μαρδοχαῖον τὸν ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ

14 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ζῶσαρὰ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι κοπήτω σοὶ ξύλον πηχῶν πενήκοντα ὀρθρῶν δὲ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου σὺ δὲ εἰ
σελθε εἰς τὴν δόχην σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ εὐφραῖνον καὶ ἠρῆσεν τὸ ῥῆμα τῷ ἀμὰν καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον

1 ὁ δὲ κύριος ἀπέστησεν τὸν ὑπνὸν ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ εἶπεν τῷ διδασκαλῷ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημοσύνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ

2 εὐρεν δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ μαρδοχαίου ὡς ἀπηγγείλεν τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνοῦχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φύλασσειν αὐτούς καὶ ζήτησαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἀρταξερῆς

3 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίνα δόξαν ἡ χάριν ἐποίησαμεν τῷ μαρδοχαίῳ καὶ εἶπαν οἱ διακονοὶ τοῦ βασιλέως οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδὲν

4 ἐν δὲ τῷ πυνθανέσθαι τὸν βασιλεῖα περὶ τῆς εὐνοίας μαρδοχαίου ἰδοὺ ἀμὰν ἐν τῇ αὐλῇ εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίς ἐν τῇ αὐλῇ ὁ δὲ ἀμὰν εἰσηλθὼν εἶπεν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν
μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ὃ ἠτοιμάσεν

5 καὶ εἶπαν οἱ διακονοὶ τοῦ βασιλέως ἰδοὺ ἀμὰν ἐστήκεν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κάλεσατε αὐτὸν

6 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀμὰν τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θέλω δοῦν αὐτῷ εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ἀμὰν τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοῦν αὐτῷ εἰ μὴ ἐμε

7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν βασιλεῖα ἀνθρώπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοῦν αὐτῷ

8 ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει

9 καὶ δῶτω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδοξῶν καὶ στολισάτω τὸν ἀνθρώπον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ καὶ ἀναβίβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ κηρύσσετω δια τῆς πλατείας
τῆς πόλεως λέγων οὕτως ἐστὶ παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς δοῦν αὐτῷ

10 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀμὰν καθὼς ἐλάλησας οὕτως ποιήσον τῷ μαρδοχαίῳ τῷ ἰουδαίῳ τῷ θεραπευόντι ἐν τῇ αὐλῇ καὶ μὴ παραπέσατω σοῦ λόγος ὡν ἐλάλησας

11 ἔλαβεν δὲ ἀμὰν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον καὶ ἐστολίσεν τὸν μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ διήλθεν δια τῆς πλατείας τῆς πόλεως καὶ ἐκηρύσσειν λέγων ὁ
οὕτως ἐστὶ παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοῦν αὐτῷ

12 επεστρεψεν δε ο μαρδοχαιος εις την αυλην αμαν δε υπεστρεψεν εις τα ιδια λυπουμενος κατα κεφαλης
13 και διηγησατο αμαν τα συμβεβηκοτα αυτω ζωσαρα τη γυναικι αυτου και τοις φιλοις και ειπεν προς αυτον οι φιλοι και η γυνη ει εκ γενους ιουδαιων μαρδοχαιος ηρξει ταπειν
ουσθαι ενωπιον αυτου πεσων πεση ου μη δυναη αυτον αμυνασθαι οτι θεος ζων μετ' αυτου
14 ετι αυτων λαλούντων παραγινονται οι ευνουχοι επισπευδοντες τον αμαν επι τον ποτον ον ητοιμασεν εσθηρ
1 εισηλθεν δε ο βασιλευς και αμαν συμπιειν τη βασιλισση
2 ειπεν δε ο βασιλευς εσθηρ τη δευτερα ημερα εν τω ποτω τι εστιν εσθηρ βασιλισσα και τι το αιτημα σου και τι το αξιωμα σου και εστω σοι εως του ημισους της βασιλειας μο
υ
3 και αποκριθεισα ειπεν ει ευρον χαριν ενωπιον του βασιλευος δοθητω η ψυχη μου τω αιτηματι μου και ο λαος μου τω αξιωματι μου
4 επραθημεν γαρ εγω τε και ο λαος μου εις απωλειαν και διαρπαγην και δουλειαν ημεις και τα τεκνα ημων εις παιδας και παιδικας και παρηκουσα ου γαρ αξιος ο διαβολος τ
ης αυλης του βασιλευος
5 ειπεν δε ο βασιλευς τις ουτος οστις ετολμησεν ποιησαι το πραγμα τουτο
6 ειπεν δε εσθηρ ανθρωπος εχθρος αμαν ο πονηρος ουτος αμαν δε εταραχθη απο του βασιλευος και της βασιλισσης
7 ο δε βασιλευς εξανεστη εκ του συμποσιου εις τον κηπον ο δε αμαν παρητειτο την βασιλισσαν εωρα γαρ εαυτον εν κακοις οντα
8 επεστρεψεν δε ο βασιλευς εκ του κηπου αμαν δε επιπετωκει επι την κλινην αξιον την βασιλισσαν ειπεν δε ο βασιλευς ωστε και την γυναικα βιαζει εν τη οικια μου αμαν δε α
κουσας διετραπη τω προσωπω
9 ειπεν δε βουγαθαν εις των ευνουχων προς τον βασιλεα ιδου και ξυλον ητοιμασεν αμαν μαρδοχαιω τω λαλησαντι περι του βασιλευος και ωρθωται εν τοις αμαν ξυλον πηχων πε
νηκοντα ειπεν δε ο βασιλευς σταυρωθητω επ' αυτου
10 και εκρεμασθη αμαν επι του ξυλου ο ητοιμασεν μαρδοχαιω και τοτε ο βασιλευς εκοπασεν του θυμου
1 και εν αυτη τη ημερα ο βασιλευς αρταξερξης εδωρησατο εσθηρ οσα υπηρχεν αμαν τω διαβωλω και μαρδοχαιος προσεκληθη υπο του βασιλευος υπεδειξεν γαρ εσθηρ οτι ενουικ
ειωται αυτη
2 ελαβεν δε ο βασιλευς τον δακτυλιον ον αφειλατο αμαν και εδωκεν αυτον μαρδοχαιω και κατεστησεν εσθηρ μαρδοχαιον επι παντων των αμαν
3 και προσθεισα ελαλησεν προς τον βασιλεα και προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου και ηξιου αφελειν την αμαν κακιαν και οσα εποιησεν τοις ιουδαιοις
4 εξετεινεν δε ο βασιλευς εσθηρ την ραβδον την χρυσην εξηγερθη δε εσθηρ παρεστηκεναι τω βασιλει
5 και ειπεν εσθηρ ει δοκει σοι και ευρον χαριν πεμφθητω αποστραφηναι τα γραμματα τα απεσταλμενα υπο αμαν τα γραφεντα απολεσθαι τους ιουδαιους οι εισιν εν τη βασιλεια
σου
6 πως γαρ δυνασομαι ιδειν την κακωσιν του λαου μου και πως δυνασομαι σωθηναι εν τη απωλεια της πατριδος μου
7 και ειπεν ο βασιλευς προς εσθηρ ει παντα τα υπαρχοντα αμαν εδωκα και εχαρισαμην σοι και αυτον εκρεμασα επι ξυλου οτι τας χειρας επηνεγκε τοις ιουδαιοις τι ετι επιζητεις
8 γραψατε και υμεις εκ του ονοματος μου ως δοκει υμιν και σφραγισατε τω δακτυλιω μου οσα γαρ γραφεται του βασιλευος επιταξαντος και σφραγισθη τω δακτυλιω μου ουκ ε
στιν αυτοις αντειπειν
9 εκληθησαν δε οι γραμμαται εν τω πρωτω μηνι ος εστι νισα τριτη και εικαδι του αυτου ετους και εγραφη τοις ιουδαιοις οσα ενετειλατο τοις οικονομοις και τοις αρχουσιν τω
ν σατραπων απο της ινδικης εως της αιθιοπιας εκατον εικοσι επτα σατραπειαις κατα χωραν και χωραν κατα την εαυτων λεξιν
10 εγραφη δε δια του βασιλευος και εσφραγισθη τω δακτυλιω αυτου και εξαπεστειλαν τα γραμματα δια βιβλιαφορων
11 ως επεταξεν αυτοις χρησθαι τοις νομοις αυτων εν παση πολει βοηθησαι τε αυτοις και χρησθαι τοις αντιδικοις αυτων και τοις αντικειμενοις αυτων ως βουλονται
12 εν ημερα μια εν παση τη βασιλεια αρταξερξου τη τρισκαιδεκατη του δωδεκατου μηνος ος εστιν αδαρ
13 τα δε αντιγραφα εκτιθεσθωσαν οφθαλμοφανως εν παση τη βασιλεια ετοιμους τε ειναι παντας τους ιουδαιους εις ταυτην την ημεραν πολεμησαι αυτων τους υπεναντιους
14 οι μεν ουν ιππεις εξηλθον σπευδοντες τα υπο του βασιλευος λεγομενα επιτελειν εξετεθη δε το προσταγμα και εν σουσοις

15 ο δε μαρδοχαιος εξηλθεν εστολισμενος την βασιλικην στολην και στεφανον εχων χρυσουν και διαδημα βυσσινον πορφυρουν ιδοντες δε οι εν σουσοις εχαρησαν
16 τοις δε ιουδαιοις εγενετο φως και ευφροσυνη
17 κατα πολιν και χωραν ου αν εξετεθη το προσταγμα ου αν εξετεθη το εκθεμα χαρα και ευφροσυνη τοις ιουδαιοις κωθων και ευφροσυνη και πολλοι των εθνων περιετεμοντο και ιουδαιζον δια τον φοβον των ιουδαιων
1 εν γαρ τω δωδεκατω μηνι τρισκαιδεκατη του μηνος ος εστιν αδαρ παρην τα γραμματα τα γραφεντα υπο του βασιλευως
2 εν αυτη τη ημερα απολοντο οι αντικειμενοι τοις ιουδαιοις ουδεις γαρ αντεστη φοβουμενος αυτους
3 οι γαρ αρχοντες των σατραπων και οι τυραννοι και οι βασιλικοι γραμματαις ετιμων τους ιουδαιους ο γαρ φοβος μαρδοχαιου ενεκειτο αυτοις
4 προσεπεσεν γαρ το προσταγμα του βασιλευως ονομασθηναι εν παση τη βασιλεια
5
6 και εν σουσοις τη πολει απεκτειναν οι ιουδαιοι ανδρας πεντακοσιους
7 τον τε φαρσαννεσταιν και δελφων και φασγα
8 και φαρδαθα και βαρεα και σαρβαχα
9 και μαρμασιμα και αρουφαιον και αρσαιον και ζαβουθαιθαν
10 τους δεκα υιους αμαν αμαδαθου βουγαίου του εχθρου των ιουδαιων και διηρπασαν
11 εν αυτη τη ημερα επεδοθη ο αριθμος τω βασιλει των απολωλοτων εν σουσοις
12 ειπεν δε ο βασιλευς προς εσθηρ απωλεσαν οι ιουδαιοι εν σουσοις τη πολει ανδρας πεντακοσιους εν δε τη περιχωρω πως οικει εχρησαντο τι ουν αξιους ετι και εσται σοι
13 και ειπεν εσθηρ τω βασιλει δοθητω τοις ιουδαιοις χρησθαι ωσαντως την αυριον ωστε τους δεκα υιους κρεμασαι αμαν
14 και επετρεψεν ουτως γενεσθαι και εξεθηκε τοις ιουδαιοις της πολεως τα σωματα των υιων αμαν κρεμασαι
15 και συνηχθησαν οι ιουδαιοι εν σουσοις τη τεσσαρεσκαιδεκατη του αδαρ και απεκτειναν ανδρας τριακοσιους και ουδεν διηρπασαν
16 οι δε λοιποι των ιουδαιων οι εν τη βασιλεια συνηχθησαν και εαυτοις εβοηθουν και ανεπαυσαντο απο των πολεμιων απωλεσαν γαρ αυτων μυριους πεντακιςχιλιους τη τρισκαι δεκατη του αδαρ και ουδεν διηρπασαν
17 και ανεπαυσαντο τη τεσσαρεσκαιδεκατη του αυτου μηνος και ηγον αυτην ημεραν αναπαυσεως μετα χαρας και ευφροσυνης
18 οι δε ιουδαιοι οι εν σουσοις τη πολει συνηχθησαν και τη τεσσαρεσκαιδεκατη και ουκ ανεπαυσαντο ηγον δε και την πεντεκαιδεκατην μετα χαρας και ευφροσυνης
19 δια τουτο ουν οι ιουδαιοι οι διεσπαρμενοι εν παση χωρα τη εξω αγουσιν την τεσσαρεσκαιδεκατην του αδαρ ημεραν αγαθην μετ' ευφροσυνης αποστελλοντες μεριδας εκαστος τω πλησιον οι δε κατοικουντες εν ταις μητροπολεσιν και την πεντεκαιδεκατην του αδαρ ημεραν ευφροσυνην αγαθην αγουσιν εξαποστελλοντες μεριδας τοις πλησιον
20 εγραψεν δε μαρδοχαιος τους λογους τουτους εις βιβλιον και εξαπεστειλεν τοις ιουδαιοις οσοι ησαν εν τη αρταξερξου βασιλεια τοις εγγυς και τοις μακραν
21 στησαι τας ημερας ταυτας αγαθας αγειν τε την τεσσαρεσκαιδεκατην και την πεντεκαιδεκατην του αδαρ
22 εν γαρ ταυταις ταις ημεραις ανεπαυσαντο οι ιουδαιοι απο των εχθρων αυτων και τον μηνα εν ω εστραφη αυτοις ος ην αδαρ απο πενθους εις χαραν και απο οδυνης εις αγαθην ημεραν αγειν ολον αγαθας ημερας γαμων και ευφροσυνης εξαποστελλοντας μεριδας τοις φιλοις και τοις πτωχοις
23 και προσεδεξαντο οι ιουδαιοι καθως εγραψεν αυτοις ο μαρδοχαιος
24 πως αμαν αμαδαθου ο μακεδων επολεμει αυτους καθως εθετο ψηφισμα και κληρον αφανισαι αυτους
25 και ως εισηλθεν προς τον βασιλευα λεγων κρεμασαι τον μαρδοχαιον οσα δε επεχειρησεν επαξαι επι τους ιουδαιους κακα επ' αυτον εγενοντο και εκρεμασθη αυτος και τα τεκνα αυτου
26 δια τουτο επεκληθησαν αι ημεραι αυται φρουραι δια τους κληρους οτι τη διαλεκτω αυτων καλουνται φρουραι δια τους λογους της επιστολης ταυτης και οσα πεπονθασιν δια ταυτα και οσα αυτοις εγενετο

27 και εστησεν και προσεδεχοντο οι ιουδαιοι εφ' εαυτοις και επι τω σπερματι αυτων και επι τοις προστεθειμενοις επ' αυτων ουδε μην αλλως χρησησονται αι δε ημεραι αυται μνημ
οσυνον επιτελουμενον κατα γενεαν και γενεαν και πολιν και πατριαν και χωραν

28 αι δε ημεραι αυται των φρουραι αχθησονται εις τον απαντα χρονον και το μνημοσυνον αυτων ου μη εκλιπη εκ των γενεων

29 και εγραψεν εσθηρ η βασιλισσα θυγατηρ αμιναδαβ και μαρδοχαιος ο ιουδαιος οσα εποιησαν το τε στερεωμα της επιστολης των φρουραι

30

31 και μαρδοχαιος και εσθηρ η βασιλισσα εστησαν εαυτοις καθ' εαυτων και τοτε στησαντες κατα της υγειας αυτων και την βουλην αυτων

32 και εσθηρ λογω εστησεν εις τον αιωνα και εγραφη εις μνημοσυνον

1 εγραψεν δε ο βασιλευς τελη επι την βασιλειαν της τε γης και της θαλασσης

2 και την ισχυν αυτου και ανδραγαθιαν πλουτον τε και δοξαν της βασιλειας αυτου ιδου γεγραπται εν βιβλיו βασιλεων περσων και μηδων εις μνημοσυνον

3 ο δε μαρδοχαιος διεδεχετο τον βασιλεα αρταξερξην και μεγας ην εν τη βασιλεια και δεδοξασμενος υπο των ιουδαιων και φιλουμενος διηγειτο την αγωγην παντι τω εθνει αυτ
ου .

1 ανθρωπος τις ην εν χωρα τη αυσιτιδι ω ονομα ιωβ και ην ο ανθρωπος εκεινος αληθινος αμεμπτος δικαιος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος

2 εγενοντο δε αυτω υιοι επτα και θυγατερες τρεις

3 και ην τα κτηνη αυτου προβατα επτακιςχιλια καμηλοι τρισχιλια ζευγη βοων πεντακοσια ονοι θηλειαι νομαδες πεντακοσια και υπηρεσια πολλη σφοδρα και εργα μεγαλα ην
αυτω επι της γης και ην ο ανθρωπος εκεινος ευγενης των αφ' ηλιου ανατολων

4 συμπορευομενοι δε οι υιοι αυτου προς αλληλους εποιουσαν ποτον καθ' εκαστην ημεραν συμπαραλαμβανοντες αμα και τας τρεις αδελφας αυτων εσθιειν και πινειν μετ' αυτων

5 και ως αν συνετελεσθησαν αι ημεραι του ποτου απεστειλεν ιωβ και εκαθαριζεν αυτους ανισταμενος το πρωι και προσεφερεν περι αυτων θυσιας κατα τον αριθμον αυτων και
μοσχον ενα περι αμαρτιας περι των ψυχων αυτων ελεγεν γαρ ιωβ μηποτε οι υιοι μου εν τη διανοια αυτων κακα ενενοησαν προς θεον ουτως ουν εποιει ιωβ πασας τας ημερας

6 και ως εγενετο η ημερα αυτη και ιδου ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι ενωπιον του κυριου και ο διαβολος ηλθεν μετ' αυτων

7 και ειπεν ο κυριος τω διαβολου ποθεν παραγεγονας και αποκριθεις ο διαβολος τω κυριω ειπεν περιελθων την γην και εμπεριπατησας την υπ' ουρανον παρειμι

8 και ειπεν αυτω ο κυριος προσεσχες τη διανοια σου κατα του παιδος μου ιωβ οτι ουκ εστιν κατ' αυτον των επι της γης ανθρωπος αμεμπτος αληθινος θεοσεβης απεχομενος απ
ο παντος πονηρου πραγματος

9 απεκριθη δε ο διαβολος και ειπεν εναντιον του κυριου μη δωρεαν σεβεται ιωβ τον θεον

10 ου συ περιεφραξας τα εξω αυτου και τα εσω της οικιας αυτου και τα εξω παντων των οντων αυτω κυκλω τα εργα των χειρων αυτου ευλογησας και τα κτηνη αυτου πολλα επ
οησας επι της γης

11 αλλα αποστειλον την χειρα σου και αψαι παντων ων χειρι ει μην εις προσωπον σε ευλογησει

12 τοτε ειπεν ο κυριος τω διαβολου ιδου παντα οσα εστιν αυτω διδωμι εν τη χειρι σου αλλα αυτου μη αψη και εξηλθεν ο διαβολος παρα του κυριου

13 και ην ως η ημερα αυτη οι υιοι ιωβ και αι θυγατερες αυτου επινον οινον εν τη οικια του αδελφου αυτων του πρεσβυτερου

14 και ιδου αγγελος ηλθεν προς ιωβ και ειπεν αυτω τα ζευγη των βοων ηροτρια και αι θηλειαι ονοι εβοσκοντο εχομεναι αυτων

15 και ελθοντες οι αιχμαλωτευοντες ηχημαλωτευσαν αυτας και τους παιδας απεκτειναν εν μαχαιραις σωθεις δε εγω μονος ηλθον του απαγγελιαι σοι

16 ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ πυρ επεσεν εκ του ουρανου και κατεκαυσεν τα προβατα και τους ποιμενας κατεφαγεν ομοιως και σωθεις εγω
μονος ηλθον του απαγγελιαι σοι

17 ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ οι ιππεις εποιησαν ημιν κεφαλας τρεις και εκκυκλωσαν τας καμηλους και ηχημαλωτευσαν αυτας και τους παιδα
ς απεκτειναν εν μαχαιραις εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγελιαι σοι

18 ετι τουτου λαλουντος αλλος αγγελος ερχεται λεγων τω ιωβ των υιων σου και των θυγατερων σου εσθιοντων και πινοντων παρα τω αδελφω αυτων τω πρεσβυτερω

- 19 εξαιφνης πνευμα μεγα επηλθεν εκ της ερημου και ηψατο των τεσσαρων γωνιων της οικιας και επεσεν η οικια επι τα παιδια σου και ετελευτησαν εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγελαι σοι
- 20 ουτως αναστας ιωβ διερρηξεν τα ιματια αυτου και εκειρατο την κομην της κεφαλης αυτου και πεσων χαμαι προσεκυνησεν και ειπεν
- 21 αυτος γυμνος εξηλθον εκ κοιλιας μητρος μου γυμνος και απελευσομαι εκει ο κυριος εδωκεν ο κυριος αφειλατο ως τω κυριω εδοξεν ουτως και εγενετο ειη το ονομα κυριου ευλογημενον
- 22 εν τουτοις πασιν τοις συμβεβηκοσιν αυτω ουδεν ημαρτεν ιωβ εναντιον του κυριου και ουκ εδωκεν αφροσυνην τω θεω
- 1 εγενετο δε ως η ημερα αυτη και ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι εναντι κυριου και ο διαβολος ηλθεν εν μεσω αυτων παραστηναι εναντιον του κυριου
- 2 και ειπεν ο κυριος τω διαβολω ποθεν συ ερχη τοτε ειπεν ο διαβολος ενωπιον του κυριου διαπορευθεις την υπ' ουρανον και εμπεριπατησας την συμπασαν παρεμι
- 3 ειπεν δε ο κυριος προς τον διαβολον προσεσχες ουν τω θεραπεοντι μου ιωβ οτι ουκ εστιν κατ' αυτον των επι της γης ανθρωπος ακακος αληθινος αμειπτος θεοσεβης απεχομενος απο παντος κακου ετι δε εχεται ακακιας συ δε ειπας τα υπαρχοντα αυτου δια κενης απολεσαι
- 4 υπολαβων δε ο διαβολος ειπεν τω κυριω δερμα υπερ δερματος οσα υπαρχει ανθρωπω υπερ της ψυχης αυτου εκτεισει
- 5 ου μην δε αλλα αποστειλας την χειρα σου απαι των οστων αυτου και των σαρκων αυτου ει μην εις προσωπον σε ευλογησει
- 6 ειπεν δε ο κυριος τω διαβολω ιδου παραδιδωμι σοι αυτον μονον την ψυχην αυτου διαφυλαξον
- 7 εξηλθεν δε ο διαβολος απο του κυριου και επαισεν τον ιωβ ελκει πονηρω απο ποδων εως κεφαλης
- 8 και ελαβεν οστρακον ινα τον ιχωρα ξυη και εκαθητο επι της κοπριας εξω της πολεως
- 9 χρονου δε πολλου προβεβηκοτος ειπεν αυτω η γυνη αυτου μεχρι τινος καρτερησεις λεγων [9α] ιδου αναμενω χρονον ετι μικρον προσδεχομενος την ελπιδα της σωτηριας μου [9β] ιδου γαρ ηφανισται σου το μνημοσυνον απο της γης υιοι και θυγατερες εμης κοιλιας ωδινες και πονοι ους εις το κενον εκοπιασα μετα μοχθων [9γ] συ τε αυτος εν σαπρια σκωληκων καθησαι διανυκτερευων αιθριος [9δ] καγω πλανητις και λατρις τοπον εκ τοπου περιερχομενη και οικιαν εξ οικιας προσδεχομενη τον ηλιον ποτε δυσεται ινα αναπ αυσωμαι των μοχθων και των οδυνων αι με νυν συνεχουσιν [9ε] αλλα ειπον τι ρημα εις κυριον και τελευτα
- 10 ο δε εμβλεψας ειπεν αυτη ωσπερ μια των αφρονων γυναικων ελαλησας ει τα αγαθα εδεξαμεθα εκ χειρος κυριου τα κακα ουχ υποισομεν εν πασιν τουτοις τοις συμβεβηκοσιν α υτω ουδεν ημαρτεν ιωβ τοις χειλεσιν εναντιον του θεου
- 11 ακουσαντες δε οι τρεις φιλοι αυτου τα κακα παντα τα επελθοντα αυτω παρεγενοντο εκαστος εκ της ιδιας χωρας προς αυτον ελιφας ο θαιμανων βασιλευς βαλδαδ ο σανχαιων τυραννος σωφαρ ο μιναιων βασιλευς και παρεγενοντο προς αυτον ομοθυμαδον του παρακαλεσαι και επισκεψασθαι αυτον
- 12 ιδοντες δε αυτον πορρωθεν ουκ επεγνωσαν και βοησαντες φωνη μεγαλη εκλαυσαν ρηξαντες εκαστος την εαυτου στολην και καταπασαμενοι γην
- 13 παρεκαθισαν αυτω επτα ημερας και επτα νυκτας και ουδεις αυτων ελαλησεν εωρων γαρ την πληγην δεινην ουσαν και μεγαλην σφοδρα
- 1 μετα τουτο ηνοιξεν ιωβ το στομα αυτου
- 2 και κατηρασατο την ημεραν αυτου λεγων
- 3 απολοιτο η ημερα εν η εγεννηθην και η νυξ εν η ειπαν ιδου αρσεν
- 4 η ημερα εκεινη ειη σκοτος και μη αναζητησαι αυτην ο κυριος ανωθεν μηδε ελθοι εις αυτην φεγγος
- 5 εκλαβοι δε αυτην σκοτος και σκια θανατου επελθοι επ' αυτην γνοφος
- 6 καταραθει η ημερα και η νυξ εκεινη απενεγκαιτο αυτην σκοτος μη ειη εις ημερας ενιαυτου μηδε αριθμηθει εις ημερας μηνων
- 7 αλλα η νυξ εκεινη ειη οδυνη και μη ελθοι επ' αυτην ευφροσυνη μηδε χαρμονη
- 8 αλλα καταρασαιτο αυτην ο καταρωμενος την ημεραν εκεινην ο μελλων το μεγα κητος χειρωσασθαι
- 9 σκοτωθει τα αστρα της νυκτος εκεινης υπομειναι και εις φωτισμον μη ελθοι και μη ιδοι εωσφορον ανατελλοντα
- 10 οτι ου συνεκλεισεν πυλας γαστρος μητρος μου απηλλαξεν γαρ αν πονον απο οφθαλμων μου
- 11 δια τι γαρ εν κοιλια ουκ ετελευτησα εκ γαστρος δε εξηλθον και ουκ ευθυς απωλομην

12 ινα τι δε συνηνητησαν μοι γονατα ινα τι δε μαστους εθηλασα
13 νυν αν κοιμηθεις ησυχασα υπνωσας δε ανεπαυσαμην
14 μετα βασιλεων βουλευτων γης οι ηγαυριωντο επι ξιφειςιν
15 η μετα αρχοντων ων πολυς ο χρυσος οι επλησαν τους οικους αυτων αργυριου
16 η ωσπερ εκτρωμα εκπορευομενον εκ μητρας μητρος η ωσπερ νηπιοι οι ουκ ειδον φως
17 εκει ασεβεις εξεκαυσαν θυμον οργης εκει ανεπαυσαντο κατακοποι τω σωματι
18 ομοθυμαδον δε οι αιωνιοι ουκ ηκουσαν φωνην φορολογου
19 μικρος και μεγας εκει εστιν και θεραπων ου δεδοικως τον κυριον αυτου
20 ινα τι γαρ δεδοται τοις εν πικρια φως ζωη δε ταις εν οδυναις ψυχαις
21 οι ομειρονται του θανατου και ου τυγχανουσιν ανορυσσοντες ωσπερ θησαυρους
22 περιχαρεις δε εγενοντο εαν κατατυχωσιν
23 θανατος ανδρι αναπαυμα συνεκλεισεν γαρ ο θεος κατ' αυτου
24 προ γαρ των σιτων μου στεναγμος μοι ηκει δακρυω δε εγω συνεχομενος φοβω
25 φοβος γαρ ον εφροντισα ηλθεν μοι και ον εδεδοικειν συνηνητησεν μοι
26 ουτε ειρηνευσα ουτε ησυχασα ουτε ανεπαυσαμην ηλθεν δε μοι οργη
1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει
2 μη πολλακις σοι λελαληται εν κοπω ισχυν δε ρηματων σου τις υποισει
3 ει γαρ συ ενουθετησας πολλους και χειρας ασθενους παρεκαλεσας
4 ασθενουντας τε εξανεστησας ρημασιν γονασιν τε αδυνατουσιν θαρσος περιεθηκας
5 νυν δε ηκει επι σε πονος και ηψατο σου συ δε εσπουδασας
6 ποτερον ουχ ο φοβος σου εστιν εν αφροσυνη και η ελπις σου και η ακακια της οδου σου
7 μνησθητι ουν τις καθαρος ων απωλετο η ποτε αληθινοι ολορριζοι απωλοντο
8 καθ' ον τροπον ειδον τους αροτριωντας τα ατοπα οι δε σπειροντες αυτα οδυνας θεριουσιν εαυτοις
9 απο προσταγματος κυριου απολουνται απο δε πνευματος οργης αυτου αφανισθησονται
10 σθενος λεοντος φωνη δε λειαινης γαυριαμα δε δρακοντων εσβεσθη
11 μυρμηκολεων ωλετο παρα το μη εχειν βοραν σκυμνοι δε λεοντων ελιπον αλληλους
12 ει δε τι ρημα αληθινον εγεγονει εν λογοις σου ουθεν αν σοι τούτων κακον απηνητησεν ποτερον ου δεξεται μου το ους εξαισια παρ' αυτου
13 φοβοι δε και ηχω νυκτερινη επιπιπτων φοβος επ' ανθρωπους
14 φρικη δε μοι συνηνητησεν και τρομος και μεγαλως μου τα οστα συνεσεισεν
15 και πνευμα επι προσωπον μου επηλθεν εφριξαν δε μου τριχες και σαρκες
16 ανεστην και ουκ επεγνων ειδον και ουκ ην μορφη προ οφθαλμων μου αλλ' η αυραν και φωνην ηκουον
17 τι γαρ μη καθαρος εσται βροτος εναντιον κυριου η απο των εργαων αυτου αμεμπτος ανηρ
18 ει κατα παιδων αυτου ου πιστευει κατα δε αγγελων αυτου σκολιον τι επενοησεν

19 τους δε κατοικούντας οικίας πηλινας εξ ων και αυτοι εκ του αυτου πηλου εσμεν επαισεν αυτους σητος τροπον
20 και απο πρωιθεν εως εσπερας ουκετι εισιν παρα το μη δυνασθαι αυτους εαυτοις βοηθησαι απολωντο
21 ενεφυσησεν γαρ αυτοις και εξηρανθησαν απολωντο παρα το μη εχειν αυτους σοφιαν
1 επικαλεσαι δε ει τις σοι υπακουσεται η ει τινα αγγελων αγιων οψη
2 και γαρ αφρονα αναιρει οργη πεπλανημενον δε θανατοι ζηλος
3 εγω δε εωρακα αφρονας ριζαν βαλλοντας αλλ' ευθεως εβρωθη αυτων η διαιτα
4 πορρω γενοιτο οι υιοι αυτων απο σωτηριας κολαβρισθεισαν δε επι θυραις ησσονων και ουκ εσται ο εξαιρουμενος
5 α γαρ εκεινοι συνηγαγον δικαιοι εδονται αυτοι δε εκ κακων ουκ εξαιρετοι εσονται εκσιφωνισθειη αυτων η ισχυς
6 ου γαρ μη εξελθη εκ της γης κοπος ουδε εξ ορεων αναβλαστησει πονος
7 αλλα ανθρωπος γεννεται κοπω νεοσσοι δε γυπος τα υψηλα πετονται
8 ου μην δε αλλα εγω δεηθησομαι κυριου κυριον δε τον παντων δεσποτην επικαλεσομαι
9 τον ποιουντα μεγαλα και ανεξιγνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος
10 τον διδοντα υετον επι την γην αποστελλοντα υδωρ επι την υπ' ουρανον
11 τον ποιουντα ταπεινους εις υψος και απολωλοτας εξεγειροντα
12 διαλλασσοντα βουλας πανουργων και ου μη ποιησουσιν αι χειρες αυτων αληθες
13 ο καταλαμβανων σοφους εν τη φρονησει βουλην δε πολυπλοκων εξεστησεν
14 ημερας συναντησεται αυτοις σκοτος το δε μεσημβρινον ψηλαφησαισαν ισα νυκτι
15 απολιντο δε εν πολεμω αδυνατος δε εξελθοι εκ χειρος δυναστου
16 ειη δε αδυνατω ελπις αδικου δε στομα εμφραχθειη
17 μακαριος δε ανθρωπος ον ηλεγξεν ο κυριος νουθετημα δε παντοκρατορος μη απαναινου
18 αυτος γαρ αλγειν ποιει και παλιν αποκαθιστησιν επαισεν και αι χειρες αυτου ιασαντο
19 εξακις εξ αναγκων σε εξελειται εν δε τω εβδομω ου μη αψηται σου κακον
20 εν λιμω ρυσεται σε εκ θανατου εν πολεμω δε εκ χειρος σιδηρου λυσει σε
21 απο μαστιγος γλωσσης σε κρυψει και ου μη φοβηθης απο κακων ερχομενων
22 αδικων και ανομων καταγελαση απο δε θηριων αγριων ου μη φοβηθης
23 θηρες γαρ αγριοι ειρηνευσουσιν σοι
24 ειτα γνωση οτι ειρηνευσει σου ο οικος η δε διαιτα της σκηνης σου ου μη αμαρτη
25 γνωση δε οτι πολυ το σπερμα σου τα δε τεκνα σου εσται ωσπερ το παμβοτανον του αγρου
26 ελευση δε εν ταφω ωσπερ σιτος ωριμος κατα καιρον θεριζομενος η ωσπερ θιμωνια αλωνος καθ' ωραν συγκομισθειςα
27 ιδου ταυτα ουτως εξιγνιασαμεν ταυτα εστιν α ακηκοαμεν συ δε γνωθι σεαυτω ει τι επραξας
1 υπολαβων δε ιωβ λεγει
2 ει γαρ τις ιστων στησαι μου την οργην τας δε οδυνας μου αραι εν ζυγω ομοθυμαδον
3 και δη αμμου παραλιας βαρύτερα εσται αλλ' ως εοικεν τα ρηματα μου εστιν φαυλα

4 βελη γαρ κυριου εν τω σωματι μου εστιν ων ο θυμος αυτων εκπινει μου το αιμα οταν αρξωμαι λαλειν κεντουσι με
5 τι γαρ μη δια κενης κεκραζεται ονος αγριος αλλ' η τα σιτα ζητων ει δε και ρηξει φωνην βους επι φατνης εχων τα βρωματα
6 ει βρωθησεται αρτος ανευ αλος ει δε και εστιν γευμα εν ρημασιν κενους
7 ου δυναται γαρ παυσασθαι μου η ψυχη βρομον γαρ ορω τα σιτα μου ωσπερ οσμην λεοντος
8 ει γαρ δωη και ελθοι μου η αιτησις και την ελπιδα μου δωη ο κυριος
9 αρξαμενος ο κυριος τρωσατω με εις τελος δε μη με ανελετω
10 ειη δε μου πολις ταφος εφ' ης επι τειχεων ηλλομην επ' αυτης ου μη φεισωμαι ου γαρ ψευσαμην ρηματα αγια θεου μου
11 τις γαρ μου η ισχυς οτι υπομενω η τις μου ο χρονος οτι ανεχεται μου η ψυχη
12 μη ισχυς λιθων η ισχυς μου η αι σαρκες μου εισιν χαλκειαι
13 η ουκ επ' αυτω επεποιθειν βοηθεια δε απ' εμου απεστιν
14 απειπατο με ελεος επισκοπη δε κυριου υπερειδεν με
15 ου προσειδον με οι εγγυτατοι μου ωσπερ χειμαρρους εκλειπων η ωσπερ κυμα παρηλθον με
16 οιτινες με διευλαβουντο νυν επιπετωκασιν μοι ωσπερ χιον η κρυσταλλος πεπηγως
17 καθως τακεισα θερμης γενομενης ουκ επεγνωσθη οπερ ην
18 ουτως καγω κατελειφθην υπο παντων απωλομην δε και εξοικος εγενομην
19 ιδετε οδους θαιμανων ατραπους σαβων οι διορωντες
20 και αισχυνην οφειλησουσιν οι επι πολεσιν και χρημασιν πεποιθοτες
21 αταρ δε και υμεις επεβητε μοι ανελεημονως ωστε ιδοντες το εμον τραυμα φοβηθητε
22 τι γαρ μη τι υμας ητησα η της παρ' υμων ισχυος επιδεομαι
23 ωστε σωσαι με εξ εχθρων η εκ χειρος δυναστων ρυσασθαι με
24 διδαξατε με εγω δε κωφευσω ει τι πεπλανημαι φρασατε μοι
25 αλλ' ως εοικεν φαυλα αληθινου ρηματα ου γαρ παρ' υμων ισχυν αιτουμαι
26 ουδε ο ελεγχος υμων ρημασιν με παυσει ουδε γαρ υμων φθεγμα ρηματος ανεξομαι
27 πλην οτι επ' ορφανω επιπιπτετε εναλλεσθε δε επι φιλω υμων
28 νυνη δε εισβλεψας εις προσωπα υμων ου ψευσομαι
29 καθισατε δη και μη ειη αδικον και παλιν τω δικαιο συνερχεσθε
30 ου γαρ εστιν εν γλωσση μου αδικον η ο λαρυγξ μου ουχι συνεσιν μελετα
1 ποτερον ουχι πειρατηριον εστιν ο βιος ανθρωπου επι της γης και ωσπερ μισθιου αυθημερινου η ζωη αυτου
2 η ωσπερ θεραπων δεδοικως τον κυριον αυτου και τετευχος σκιας η ωσπερ μισθωτος αναμενων τον μισθον αυτου
3 ουτως καγω υπεμεινα μηνας κενους νυκτες δε οδυνων δεδομεναι μοι εισιν
4 εαν κοιμηθω λεγω ποτε ημερα ως δ' αν αναστω παλιν ποτε εσπερα πληρης δε γινομαι οδυνων απο εσπερας εως πρωι
5 φυρεται δε μου το σωμα εν σαπρια σκοληκων τηκω δε βωλακας γης απο ιχωρος ξυων
6 ο δε βιος μου εστιν ελαφροτερος λαλιας απολωλεν δε εν κενη ελπιδι

7 μνησθητι ουν οτι πνευμα μου η ζωη και ουκετι επανελουσεται ο οφθαλμος μου ιδειν αγαθον
8 ου περιβλεψεται με οφθαλμος ορωντος με οι οφθαλμοι σου εν εμοι και ουκετι ειμι
9 ωσπερ νεφος αποκαθαρθεν απ' ουρανου εαν γαρ ανθρωπος καταβη εις αδην ουκετι μη αναβη
10 ουδ' ου μη επιστρεψη ετι εις τον ιδιον οικον ουδε μη επιγνω αυτον ετι ο τοπος αυτου
11 αταρ ουν ουδε εγω φεισομαι τω στοματι μου λαλησω εν αναγκη ων ανοιξω πικριαν ψυχης μου συνεχομενος
12 ποτερον θαλασσα ειμι η δρακων οτι κατεταξας επ' εμε φυλακην
13 ειπα οτι παρακαλεσει με η κλινη μου ανοισω δε προς εμαυτον ιδια λογον τη κοιτη μου
14 εκφοβεις με ενυπνιοις και εν οραμασιν με καταπλησσεις
15 απαλλαξεις απο πνευματος μου την ψυχην μου απο δε θανατου τα οστα μου
16 ου γαρ εις τον αιωνα ζησομαι ινα μακροθυμησω αποστα απ' εμου κενος γαρ μου ο βιος
17 τι γαρ εστιν ανθρωπος οτι εμεγαλυνας αυτον η οτι προσεχεις τον νουν εις αυτον
18 η επισκοπην αυτου ποιηση εως το πρωι και εις αναπαυσιν αυτον κρινεις
19 εως τινος ουκ εας με ουδε προη με εως αν καταπιω τον πτυελον μου εν οδω
20 ει εγω ημαρτον τι δυναμαι σοι πραξι ο επισταμενος τον νουν των ανθρωπων δια τι εθου με κατεντευκτην σου ειμι δε επι σοι φορτιον
21 και δια τι ουκ εποιησω της ανομιαις μου ληθην και καθαρισμον της αμαρτιας μου νυνι δε εις γην απελευσομαι ορθριζων δε ουκετι ειμι
1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει
2 μεχρι τινος λαλησεις ταυτα πνευμα πολυρημον του στοματος σου
3 μη ο κυριος αδικησει κρινων η ο τα παντα ποιησας ταραξει το δικαιον
4 ει οι υιοι σου ημαρτον εναντιον αυτου απεστειλεν εν χειρι ανομιαις αυτων
5 συ δε ορθριζε προς κυριον παντοκρατορα δεομενος
6 ει καθαρος ει και αληθινος δεησεως επακουσεται σου αποκαταστησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνης
7 εσται ουν τα μεν πρωτα σου ολιγα τα δε εσχατα σου αμυθητα
8 επερωτησον γαρ γενεαν πρωτην εξιχνιασον δε κατα γενος πατερων
9 χθιζοι γαρ εσμεν και ουκ οίδαμεν σκια γαρ εστιν ημων επι της γης ο βιος
10 η ουχ ουτοι σε διδαξουσιν και αναγγελουσιν και εκ καρδιας εξαξουσιν ρηματα
11 μη θαλλει παπυρος ανευ υδατος η υψωθησεται βουτομον ανευ ποτου
12 ετι ον επι ριζης και ου μη θερισθη προ του πειν πασα βοτανη ουχι ξηραινεται
13 ουτως τοιουν εσται τα εσχατα παντων των επιλανθανομενων του κυριου ελπις γαρ ασεβους απολειται
14 αοικητος γαρ αυτου εσται ο οικος αραχνη δε αυτου αποβησεται η σκηνη
15 εαν υπερειση την οικιαν αυτου ου μη στη επιλαβομενου δε αυτου ου μη υπομεινη
16 υγρος γαρ εστιν υπο ηλιου και εκ σαπριας αυτου ο ραδαμνος αυτου εξελευσεται
17 επι συναγωγην λιθων κοιμαται εν δε μεσω χαλικων ζησεται
18 εαν καταπιη ο τοπος ψευσεται αυτον ουχ εορακας τοιαυτα

19 **οτι καταστροφη ασεβους τοιαυτη εκ δε γης αλλον αναβλαστησει**
20 **ο γαρ κυριος ου μη αποποιησεται τον ακακον παν δε δωρον ασεβους ου δεξεται**
21 **αληθινων δε στομα εμπλησει γελωτος τα δε χειλη αυτων εξομολογησεως**
22 **οι δε εχθροι αυτων ενδυσονται αισχυνην διαιτα δε ασεβους ουκ εσται**
1 **υπολαβων δε ιωβ λεγει**
2 **επ' αληθειας οίδα οτι ουτως εστιν πως γαρ εσται δικαιος βροτος παρα κυριω**
3 **εαν γαρ βουληται κριθηναι αυτω ου μη υπακουση αυτω ινα μη αντειπη προς ενα λογον αυτου εκ χιλιων**
4 **σοφος γαρ εστιν διανοια κραταιος τε και μεγας τις σκληρος γενομενος εναντιον αυτου υπεμεινεν**
5 **ο παλαιων ορη και ουκ οιδασιν ο καταστρεφων αυτα οργη**
6 **ο σειων την υπ' ουρανον εκ θεμελιων οι δε στυλοι αυτης σαλευονται**
7 **ο λεγων τω ηλιω και ουκ ανατελλει κατα δε αστρων κατασφραγιζει**
8 **ο τανυσας τον ουρανον μονος και περιπατων ως επ' εδαφους επι θαλασσης**
9 **ο ποιων πλειαδα και εσπερον και αρκτουρον και ταμεια νοτου**
10 **ο ποιων μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος**
11 **εαν υπερβη με ου μη ιδω και εαν παρελθη με ουδ' ως εγνων**
12 **εαν απαλλαξη τις αποστρεψει η τις ερει αυτω τι εποιησας**
13 **αυτος γαρ απεστραπται οργην υπ' αυτου εκαμφθησαν κητη τα υπ' ουρανον**
14 **εαν δε μου υπακουσεται η διακρινει τα ρηματα μου**
15 **εαν τε γαρ ω δικαιος ουκ εισακουσεται μου του κριματος αυτου δεηθησομαι**
16 **εαν τε καλεσω και υπακουση ου πιστευω οτι εισακηκοεν μου**
17 **μη γνοφω με εκτριψη πολλα δε μου τα συντριμματα πεποιηκεν δια κενης**
18 **ουκ εα γαρ με αναπνευσαι ενεπλησεν δε με πικριας**
19 **οτι μεν γαρ ισχυι κρατει τις ουν κριματι αυτου αντιστησεται**
20 **εαν γαρ ω δικαιος το στομα μου ασεβησει εαν τε ω αμεμπτος σκολιος αποβησομαι**
21 **ειτε γαρ ησεβησα ουκ οίδα τη ψυχη πλην οτι αφαιρειται μου η ζωη**
22 **διο ειπον μεγαν και δυναστην απολλυει οργη**
23 **οτι φαυλοι εν θανατω εξαισιω αλλα δικαιοι καταγελωνται**
24 **παραδεδονται γαρ εις χειρας ασεβους προσωπα κριτων αυτης συγκαλυπτει ει δε μη αυτος τις εστιν**
25 **ο δε βιος μου εστιν ελαφροτερος δρομεως απεδρασαν και ουκ ειδοσαν**
26 **η και εστιν ναυσιν ιχνος οδου η αετου πετομενου ζητουντος βοραν**
27 **εαν τε γαρ ειπω επιλησομαι λαλων συγκυψας τω προσωπω στεναζω**
28 **σειομαι πασιν τοις μελεσιν οίδα γαρ οτι ουκ αθων με εασεις**
29 **επειδη δε ειμι ασεβης δια τι ουκ απεθανον**

30 εαν γαρ απολουσωμαι χιονι και αποκαθαρωμαι χειρσιν καθαραις
31 ικανως εν ρυπω με εβαψας εβδοελυξατο δε με η στολη
32 ου γαρ ει ανθρωπος κατ' εμε ω αντικρινουμαι ινα ελθωμεν ομοθυμαδον εις κρισιν
33 ειθε ην ο μεσιτης ημων και ελεγχων και διακουων ανα μεσον αμφοτερων
34 απαλλαξατω απ' εμου την ραβδον ο δε φοβος αυτου μη με στροβειτω
35 και ου μη φοβηθω αλλα λαλησω ου γαρ ουτω συνεπισταμαι
1 καμνον τη ψυχη μου στενων επαφησω επ' αυτον τα ρηματα μου λαλησω πικρια ψυχης μου συνεχομενος
2 και ερω προς κυριον μη με ασεβειν διδασκε και δια τι με ουτως εκρινας
3 η καλον σοι εαν αδικησω οτι απειπω εργα χειρων σου βουλη δε ασεβων προσεσχες
4 η ωσπερ βροτος ορα καθορας η καθως ορα ανθρωπος βλεψη
5 η ο βιος σου ανθρωπινος εστιν η τα ετη σου ανδρος
6 οτι ανεζητησας την ανομιαν μου και τας αμαρτιας μου εξιχνιασας
7 οιδας γαρ οτι ουκ ησεβησα αλλα τις εστιν ο εκ των χειρων σου εξαιρουμενος
8 αι χειρες σου επλασαν με και εποησαν με μετα ταυτα μεταβαλων με παισας
9 μνησθητι οτι πηλον με επλασας εις δε γην με παλιν αποστρεφεις
10 η ουχ ωσπερ γαλα με ημελξας ετυρωσας δε με ισα τυρω
11 δερμα και κρεας με ενεδυσας οστεοις δε και νευροις με ενειρας
12 ζωνη δε και ελεος εθου παρ' εμοι η δε επισκοπη σου εφυλαξεν μου το πνευμα
13 ταυτα εχων εν σεαυτω οίδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν
14 εαν τε γαρ αμαρτω φυλασσεις με απο δε ανομιαις ουκ αθων με πεποικας
15 εαν τε γαρ ασεβης ω οιμμοι εαν τε ω δικαιος ου δυναμαι ανακουψαι πληρης γαρ ατιμιας ειμι
16 αγρευομαι γαρ ωσπερ λεων εις σφαγην παλιν δε μεταβαλων δεινως με ολεκεις
17 επανακαινιζων επ' εμε την ετασιν μου οργη δε μεγαλη μοι εχρησω επηγαγες δε επ' εμε πειρατηρια
18 ινα τι ουν εκ κοιλιας με εξηγαγες και ουκ απεθανον οφθαλμοις δε με ουκ ειδεν
19 και ωσπερ ουκ ων εγενομην δια τι γαρ εκ γαστρος εις μνημα ουκ απηλλαγην
20 η ουκ ολιγος εστιν ο χρονος του βιου μου εασον με αναπαυσασθαι μικρον
21 προ του με πορευθηναι οθεν ουκ αναστρεψω εις γην σκοτεινην και γνοφεραν
22 εις γην σκοτους αιωνιου ου ουκ εστιν φεγγος ουδε οραν ζωνη βροτων
1 υπολαβον δε σοφαρ ο μιναιος λεγει
2 ο τα πολλα λεγων και αντακουσεται η και ο ευλαλος οιεται ιναι δικαιος ευλογημενος γεννητος γυναικος ολιγοβιος
3 μη πολυς εν ρημασιν γινου ου γαρ εστιν ο αντικρινουμενος σοι
4 μη γαρ λεγε οτι καθαρος ειμι τοις εργοις και αμεμπτος εναντιον αυτου
5 αλλα πως αν ο κυριος λαλησαι προς σε και ανοιξει χειλη αυτου μετα σου

6 ειτα αναγγελει σοι δυναμιν σοφιας οτι διπλους εσαι των κατα σε και τοτε γνωση οτι αξια σοι απεβη απο κυριου ων ημαρτηκας
7 η ιχνος κυριου ευρησεις η εις τα εσχατα αφικου α εποιησεν ο παντοκρατωρ
8 υψηλος ο ουρανος και τι ποιησεις βαθυτερα δε των εν αδου τι οιδας
9 η μακροτερα μετρου γης η ευρους θαλασσης
10 εαν δε καταστρεψη τα παντα τις ερει αυτω τι εποιησας
11 αυτος γαρ οιδεν εργα ανομων ιδων δε ατοπα ου παροψεται
12 ανθρωπος δε αλλως νηχεται λογοις βροτος δε γεννητος γυναικος ισα ονω ερημιτη
13 ει γαρ συ καθαραν εθου την καρδιαν σου υπτιαζεις δε χειρας προς αυτον
14 ει ανομον τι εστιν εν χερσιν σου πορρω ποιησον αυτο απο σου αδικια δε εν διαιτη σου μη αυλισθητω
15 ουτως γαρ αναλαμψει σου το προσωπον ωσπερ υδωρ καθαρων εκδυση δε ρυπον και ου μη φοβηθης
16 και τον κοπον επιληση ωσπερ κυμα παρελθον και ου πτοηθηση
17 η δε ευχη σου ωσπερ εωσφορος εκ δε μεσημβριας ανατελει σοι ζωη
18 πεποιθως τε εση οτι εστιν σοι ελπις εκ δε μεριμνης και φροντιδος αναφανειται σοι ειρηνη
19 ησυχασεις γαρ και ουκ εσαι ο πολεμων σε μεταβαλομενοι δε πολλοι σου δεηθησονται
20 σωτηρια δε αυτους απολειπει η γαρ ελπις αυτων απωλεια οφθαλμοι δε ασεβων τακησονται
1 υπολαβων δε ιωβ λεγει
2 ειτα υμεις εστε ανθρωποι η μεθ' υμων τελευτησει σοφια
3 καμοι μεν καρδια καθ' υμας εστιν
4 δικαιος γαρ ανηρ και αμεμπτος εγενηθη εις χλευασμα
5 εις χρονον γαρ τακτον ητοιμαστο πεσειν υπο αλλους οικους τε αυτου εκπορθεισθαι υπο ανομων
6 ου μην δε αλλα μηδεις πεποιθετω πονηρος ων αθως εσεσθαι οσοι παροργιζουσιν τον κυριον ως ουχι και ετασις αυτων εσαι
7 αλλα δη επερωτησον τετραποδα εαν σοι ειπωσιν πετεινα δε ουρανου εαν σοι απαγγελωσιν
8 εκδιηγησαι δε γη εαν σοι φραση και εξηγησονται σοι οι ιχθυες της θαλασσης
9 τις ουκ εγνω εν πασι τουτοις οτι χειρ κυριου εποιησεν ταυτα
10 ει μη εν χειρι αυτου ψυχη παντων των ζωντων και πνευμα παντος ανθρωπου
11 ους μεν γαρ ρηματα διακρινει λαρυγξ δε σιτα γευεται
12 εν πολλω χρονω σοφια εν δε πολλω βιω επιστημη
13 παρ' αυτω σοφια και δυναμις αυτω βουλη και συνεσις
14 εαν καταβαλη τις οικοδομησει εαν κλειση κατα ανθρωπων τις ανοιξει
15 εαν κωλυση το ωδωρ ξηρανει την γην εαν δε επαφη απωλεσεν αυτην καταστρεψας
16 παρ' αυτω κρατος και ισχυς αυτω επιστημη και συνεσις
17 διαγων βουλευτας αιχμαλωτους κριτας δε γης εξεστησεν
18 καθιζανων βασιλεις επι θρονους και περιεδησεν ζωνη οσφυας αυτων

19 εξαποστειλων ιερεις αιχμαλωτους δυναστας δε γης κατεστρεψεν
20 διαλλασσων χειλη πιστων συνεσιν δε πρεσβυτερων εγνω
21 εκχεων ατιμιαν επ' αρχοντας ταπεινους δε ιασατο
22 ανακαλυπτων βαθεα εκ σκοτους εξηγαγεν δε εις φως σκιαν θανατου
23 πλανων εθνη και απολλων αυτα καταστρωννουων εθνη και καθοδηγων αυτα
24 διαλλασσων καρδιας αρχοντων γης επλανησεν δε αυτους οδω η ουκ ηδεισαν
25 ψηλαφησαισαν σκοτος και μη φως πλανηθεισαν δε ωσπερ ο μεθυων
1 ιδου ταυτα εωρακεν μου ο οφθαλμος και ακηκοεν μου το ους
2 και οιδα οσα και υμεις επιστασθε και ουκ ασυνετωτερος εμι υμων
3 ου μην δε αλλ' εγω προς κυριον λαλησω ελεγχω δε εναντιον αυτου εαν βουληται
4 υμεις δε εστε ιατροι αδικοι και ιαται κακων παντες
5 ειη δε υμιν κωφευσαι και αποβησεται υμιν εις σοφιαν
6 ακουσατε ελεγχον στοματος μου κρισιν δε χειλεων μου προσεχετε
7 ποτερον ουκ εναντι κυριου λαλειτε εναντι δε αυτου φθεγγεσθε δολον
8 η υποστελεισθε υμεις δε αυτοι κριται γενεσθε
9 καλον γε εαν εξιγνιαση υμας ει γαρ τα παντα ποιουντες προστεθησεσθε αυτω
10 ουθεν ηττον ελεγξει υμας ει δε και κρυφη προσωπα θαυμασετε
11 ποτερον ουχι δεινα αυτου στροβησει υμας φοβος δε παρ' αυτου επιτεσειται υμιν
12 αποβησεται δε υμων το αγαυριαμα ισα σποδω το δε σωμα πηλινον
13 κωφευσατε ινα λαλησω και αναπασσωμαι θυμου
14 αναλαβων τας σαρκας μου τοις οδουσιν ψυχην δε μου θησω εν χειρι
15 εαν με χειρωσηται ο δυναστης επει και ηρκται η μην λαλησω και ελεγχω εναντιον αυτου
16 και τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν ου γαρ εναντιον αυτου δολος εισελευσεται
17 ακουσατε ακουσατε τα ρηματα μου αναγγελω γαρ υμων ακουοντων
18 ιδου εγω εγγυς εμι του κριματος μου οιδα εγω οτι δικαιος αναφανουμαι
19 τις γαρ εστιν ο κριθησομενος μοι οτι νυν κωφευσω και εκλειψω
20 δυειν δε μοι χρηση τοτε απο του προσωπου σου ου κρυβησομαι
21 την χειρα απ' εμου απεχου και ο φοβος σου μη με καταπλησσετω
22 ειτα καλεσεις εγω δε σοι υπακουσομαι η λαλησεις εγω δε σοι δωσω ανταποκρισιν
23 ποσαι εισιν αι αμαρτιαι μου και αι ανομιαι μου διδαξον με τινες εισιν
24 δια τι απ' εμου κρυπτη ηγησαι δε με υπεναντιον σοι
25 η ως φυλλον κινουμενον υπο ανεμου ευλαβηθηση η ως χορτω φερομενω υπο πνευματος αντικεισαι μοι
26 οτι κατεγραψας κατ' εμου κακα περιεθηκας δε μοι νεοτητος αμαρτιας

27 εθου δε μου τον ποδα εν κωλυματι εφυλαξας δε μου παντα τα εργα εις δε ριζας των ποδων μου αφικου
28 ο παλαιουται ισα ασκω η ωσπερ ιματιον σητοβρωτον
1 βροτος γαρ γεννητος γυναικος ολιγοβιος και πληρης οργης
2 η ωσπερ ανθος ανθησαν εξεπεσεν απεδρα δε ωσπερ σκια και ου μη στη
3 ουχι και τουτου λογον εποησω και τουτον εποησας εισελθειν εν κριματι ενωπιον σου
4 τις γαρ καθαρος εσται απο ρυπου αλλ' ουθεις
5 εαν και μια ημερα ο βιος αυτου επι της γης αριθμητοι δε μηνες αυτου παρα σοι εις χρονον εθου και ου μη υπερβη
6 αποστα απ' αυτου ινα ησυχαση και ευδοκηση τον βιον ωσπερ ο μισθωτος
7 εστιν γαρ δενδρω ελπις εαν γαρ εκκοπη ετι επανθησει και ο ραδαμνος αυτου ου μη εκλιπη
8 εαν γαρ γηραση εν γη η ριζα αυτου εν δε πετρα τελευτηση το στελεχος αυτου
9 απο οσμης υδατος ανθησει ποιησει δε θερισμον ωσπερ νεοφυτον
10 ανηρ δε τελευτησας ωχετο πεσων δε βροτος ουκετι εστιν
11 χρονω γαρ σπανιζεται θαλασσα ποταμος δε ερημωθεις εξηρανθη
12 ανθρωπος δε κοιμηθεις ου μη αναστη εως αν ο ουρανος ου μη συρραφη και ουκ εξυπνισθησονται εξ υπνου αυτων
13 ει γαρ οφελον εν αδη με εφυλαξας εκρυψας δε με εως αν παυσηται σου η οργη και ταξη μοι χρονον εν ω μνειαν μου ποιηση
14 εαν γαρ αποθανη ανθρωπος ζησεται συντελεσας ημερας του βιου αυτου υπομενω εως αν παλιν γενωμαι
15 ειτα καλεσεις εγω δε σοι υπακουσομαι τα δε εργα των χειρων σου μη αποποιου
16 ηριθμησας δε μου τα επιτηδευματα και ου μη παρελθη σε ουδεν των αμαρτιων μου
17 εσφραγισας δε μου τας ανομιας εν βαλλαντιω επεσημηνω δε ει τι ακων παρεβην
18 και πλην ορος πιπτον διαπεσειται και πετρα παλαιωθησεται εκ του τοπου αυτης
19 λιθους ελεαναν υδατα και κατεκλυσεν υδατα υπτια του χωματος της γης και υπομονην ανθρωπου απωλεσας
20 ωσας αυτον εις τελος και ωχετο επεστησας αυτω το προσωπον και εξαπεστειλας
21 πολλων δε γενομενων των υιων αυτου ουκ οιδεν εαν δε ολιγοι γενωνται ουκ επισταται
22 αλλ' η αι σαρκες αυτου ηλγησαν η δε ψυχη αυτου επενθησεν
1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει
2 ποτερον σοφος αποκρισιν δωσει συνεσεως πνευματος και ενεπλησεν πονον γαστρος
3 ελεγχων εν ρημασιν οις ου δει εν λογοις οις ουδεν οφελος
4 ου και συ απεποιησω φοβον συνετελεσω δε ρηματα τοιαυτα εναντι του κυριου
5 ενοχος ει ρημασιν στοματος σου ουδε διεκρινας ρηματα δυναστων
6 ελεγξαι σε το σον στομα και μη εγω τα δε χειλη σου καταμαρτυρησουσιν σου
7 τι γαρ μη πρωτος ανθρωπων εγενηθης η προ θινων επαγης
8 η συνταγμα κυριου ακηκοας εις δε σε αφικετο σοφια
9 τι γαρ οιδας ο ουκ οίδαμεν η τι συνιεις ο ουχι και ημεις

10 και γε πρεσβυτης και γε παλαιος εν ημιν βαρύτερος του πατρος σου ημεραις
11 ολιγα ων ημαρτηκας μεμαστιγωσαι μεγαλως υπερβαλλοντως λελαληκας
12 τι ετολμησεν η καρδια σου η τι επηνεγκαν οι οφθαλμοι σου
13 οτι θυμον ερρηξας εναντι κυριου εξηγαγες δε εκ στοματος ρηματα τοιαυτα
14 τις γαρ ων βροτος οτι εσται αμεμπτος η ως εσομενος δικαιος γεννητος γυναικος
15 ει κατα αγιων ου πιστευει ουρανος δε ου καθαρος εναντιον αυτου
16 εα δε εβδελυγμενος και ακαθαρτος ανηρ πινων αδικιας ισα ποτω
17 αναγγελω δε σοι ακουε μου α δη εωρακα αναγγελω σοι
18 α σοφοι ερουσιν και ουκ εκρυψαν πατερας αυτων
19 αυτοις μονοις εδοθη η γη και ουκ επηλθεν αλλογενης επ' αυτους
20 πας ο βιος ασεβους εν φροντιδι ετη δε αριθμητα δεδομενα δυναστη
21 ο δε φοβος αυτου εν ωσιν αυτου οταν δοκη ηδη ειρηνευειν ηξει αυτου η καταστροφη
22 μη πιστευετω αποστραφηναι απο σκοτους εντεταλται γαρ ηδη εις χειρας σιδηρου
23 κατατετακται δε εις σιτα γυψιν οιδεν δε εν εαυτω οτι μενει εις πτωμα ημερα δε αυτον σκοτεινη στροβησει
24 αναγκη δε και θλιψις αυτον καθεξει ωσπερ στρατηγος πρωτοστατης πιπτων
25 οτι ηρκεν χειρας εναντιον του κυριου εναντι δε κυριου παντοκρατορος ετραχηλιασεν
26 εδραμεν δε εναντιον αυτου υβρει εν παχει νωτου ασπιδος αυτου
27 οτι εκαλυψεν το προσωπον αυτου εν στεατι αυτου και εποιησεν περιστομιον επι των μηριων
28 αυλισθει δε πολεις ερημους εισελθου δε εις οικους οικητους α δε εκεινοι ητοιμασαν αλλοι αποισονται
29 ουτε μη πλουτισθη ουτε μη μεινη αυτου τα υπαρχοντα ου μη βαλη επι την γην σκιαν
30 ουδε μη εκφυγη το σκοτος τον βλαστον αυτου μαρναναι ανεμος εκπεσοι δε αυτου το ανθος
31 μη πιστευετω οτι υπομενει κενα γαρ αποβησεται αυτω
32 η τομη αυτου προ ωρας φθαρησεται και ο ραδαμνος αυτου ου μη πυκαση
33 τρυγηθει δε ωσπερ ομφαξ προ ωρας εκπεσοι δε ως ανθος ελαιας
34 μαρτυριον γαρ ασεβους θανατος πυρ δε καυσει οικους δωροδεκτων
35 εν γαστρι δε λημψεται οδυνας αποβησεται δε αυτω κενα η δε κοιλια αυτου υποισει δολον
1 υπολαβων δε ιωβ λεγει
2 ακηκοα τοιαυτα πολλα παρακλητορες κακων παντες
3 τι γαρ μη ταξις εστιν ρημασιν πνευματος η τι παρενοχλησει σοι οτι αποκρινη
4 καγω καθ' υμας λαλησω ει υπεκειτο γε η ψυχη υμων αντι της εμης ειτ' εναλουμαι υμιν ρημασιν κινησω δε καθ' υμων κεφαλην
5 ειη δε ισχυς εν τω στοματι μου κινησιν δε χειλεων ου φεισομαι
6 εαν γαρ λαλησω ουκ αληγησω το τραυμα εαν δε και σιωπησω τι ελαττον τρωθησομαι
7 νυν δε κατακοπον με πεποιηκεν μωρον σεσηποτα

8 και επελαβου μου εις μαρτυριον εγενηθη και ανεστη εν εμοι το ψευδος μου κατα προσωπον μου ανταπεκριθη
9 οργη χρησαμενος κατεβαλεν με εβρυξεν επ' εμε τους οδοντας βελη πειρατων αυτου επ' εμοι επεσεν
10 ακισιν οφθαλμων ενηλατο οξει επαισεν με εις σιαγονα ομοθυμαδον δε κατεδραμον επ' εμοι
11 παρεδωκεν γαρ με ο κυριος εις χειρας αδικου επι δε ασεβειν ερριψεν με
12 ειρηνευοντα διεσκεδασεν με λαβων με της κομης διετιλεν κατεστησεν με ωσπερ σκοπον
13 εκυκλωσαν με λογχοις βαλλοντες εις νεφρους μου ου φειδομενοι εξεχεαν εις την γην την χολην μου
14 κατεβαλον με πτωμα επι πτωματι εδραμον προς με δυναμενοι
15 σακκον ερραψα επι βυρσης μου το δε σθενος μου εν γη εσβεσθη
16 η γαστηρ μου συγκεκαυται απο κλαυθμου επι δε βλεφαροις μου σκια
17 αδικον δε ουδεν ην εν χερσιν μου ευχη δε μου καθαρα
18 γη μη επικαλυψης εφ' αιματι της σαρκος μου μηδε ειη τοπος τη κραυγη μου
19 και νυν ιδου εν ουρανοις ο μαρτυς μου ο δε συνιστωρ μου εν υψιστοις
20 αφικοιτο μου η δεησις προς κυριον εναντι δε αυτου σταζοι μου ο οφθαλμος
21 ειη δε ελεγχος ανδρι εναντι κυριου και υιος ανθρωπου τω πλησιον αυτου
22 ετη δε αριθμητα ηκασιν οδω δε η ουκ επαναστραφησομαι πορευσομαι
1 ολεκομαι πνευματι φερομενος δεομαι δε ταφης και ου τυγχανω
2 λισσομαι καμων και τι ποιησας
3 εκλεψαν δε μου τα υπαρχοντα αλλοτριου τις εστιν ουτος τη χειρι μου συνδεθητω
4 οτι καρδιαν αυτων εκρυψας απο φρονησεως δια τουτο ου μη υψωσης αυτους
5 τη μεριδι αναγγελοι κακιας οφθαλμοι δε μου εφ' υιοις ετακησαν
6 εθου δε με θρυλλημα εν εθνεσιν γελωσ δε αυτοις απεβην
7 πεπωρωνται γαρ απο οργης οι οφθαλμοι μου πεπολιορκημαι μεγαλωσ υπο παντων
8 θαυμα εσχεν αληθινους επι τουτω δικαιοσ δε επι παρανομω επαναστατη
9 σχοιη δε πιστοσ την εαυτου οδον καθαροσ δε χειρας αναλαβοι θαρσοσ
10 ου μην δε αλλα παντες ερειδετε και δευτε δη ου γαρ ευρισκω εν υμιν αληθεσ
11 αι ημεραι μου παρηλθον εν βρομω ερραγη δε τα αρθρα της καρδιασ μου
12 νυκτα εις ημεραν εθηκαν φωσ εγγυσ απο προσωπου σκοτουσ
13 εαν γαρ υπομεινω αδησ μου ο οικοσ εν δε γνοφω εστρωται μου η στρωμνη
14 θανατον επεκαλεσαμην πατερα μου εινα μητερα δε μου και αδελφην σαπριαν
15 που ουν μου ετι εστιν η ελπισ η τα αγαθα μου οψομαι
16 η μετ' εμου εις αδην καταβησονται η ομοθυμαδον επι χωματοσ καταβησομεθα
1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτησ λεγει
2 μεχρι τινοσ ου παυση επισχεσ ινα και αυτοι λαλησωμεν

3 δια τι ωσπερ τετραποδα σεσιωπηκαμεν εναντιον σου
4 κεχρηται σοι οργη τι γαρ εαν συ αποθανης οικητος η υπ' ουρανον η καταστραφησεται ορη εκ θεμελιων
5 και φως ασεβων σβεσθησεται και ουκ αποβησεται αυτων η φλοξ
6 το φως αυτου σκοτος εν διαιτη ο δε λυχνος επ' αυτω σβεσθησεται
7 θηρευσαισαν ελαχιστοι τα υπαρχοντα αυτου σφαλαι δε αυτου η βουλη
8 εμβεβληται δε ο πους αυτου εν παγιδι εν δικτυω ελιχθειη
9 ελθοισαν δε επ' αυτον παγιδες κατισχυσει επ' αυτον διψωντας
10 κεκρυπται εν τη γη σχοινιον αυτου και η συλλημψις αυτου επι τριβων
11 κυκλω ολεσαισαν αυτον οδυναι πολλοι δε περι ποδας αυτου ελθοισαν εν λιμω στενω
12 πτωμα δε αυτω ητοιμασται εξαισιον
13 βρωθεισαν αυτου κλωνες ποδων κατεδετα δε τα ωραια αυτου θανατος
14 εκραγειη δε εκ διαιτης αυτου ιασις σχοιη δε αυτον αναγκη αιτια βασιλικη
15 κατασκηνωσει εν τη σκηνη αυτου εν νυκτι αυτου κατασπαρησονται τα ευπρεπη αυτου θειω
16 υποκατωθεν αι ριζαι αυτου ξηρανθησονται και επανωθεν επιεσειται θερισμος αυτου
17 το μνημοσυνον αυτου απολοιτο εκ γης και υπαρχει ονομα αυτω επι προσωπον εξωτερω
18 απωσειεν αυτον εκ φωτος εις σκοτος
19 ουκ εσται επιγνωστος εν λαω αυτου ουδε σεσωσμενος εν τη υπ' ουρανον ο οικος αυτου αλλ' εν τοις αυτου ζησονται ετεροι
20 επ' αυτω εστεναξαν εσχατοι πρωτους δε εσχεν θαυμα
21 ουτοι εισιν οικoi αδικων ουτος δε ο τοπος των μη ειδοτων τον κυριον
1 υπολαβων δε ιωβ λεγει
2 εως τινος εγκοπον ποιησετε ψυχην μου και καθαιρειτε με λογοις
3 γνωτε μονον οτι ο κυριος εποιησε με ουτως καταλαλειτε μου ουκ αισχυνομενοι με επικεισθε μοι
4 ναι δη επ' αληθειας εγω επλανηθην παρ' εμοι δε αυλιζεται πλανος [4a] λαλησαι ρημα ο ουκ εδει τα δε ρηματα μου πλαναται και ουκ επι καιρου
5 εα δε οτι επ' εμοι μεγαλυνεσθε εναλλεσθε δε μοι ονειδει
6 γνωτε ουν οτι ο κυριος εστιν ο ταραξας οχυρωμα δε αυτου επ' εμε υψωσεν
7 ιδου γελω ονειδει και ου λαλησω κεκραξομαι και ουδαμου κριμα
8 κυκλω περιωκοδομημαι και ου μη διαβω επι προσωπον μου σκοτος εθετο
9 την δε δοξαν απ' εμου εξεδυσεν αφειλεν δε στεφανον απο κεφαλης μου
10 διεσπασεν με κυκλω και ωχομην εξεκοψεν δε ωσπερ δενδρον την ελπιδα μου
11 δεινωσ δε μοι οργη εχρησατο ηγησατο δε με ωσπερ εχθρον
12 ομοθυμαδον δε ηλθον τα πειρατηρια αυτου επ' εμοι ταις οδοις μου εκκυκλωσαν με εγκαθετοι
13 απ' εμου δε αδελφοι μου απεστησαν εγνωσαν αλλοτριους η εμε φιλοι δε μου ανελεημονες γεγονασιν
14 ου προσεποιησαντο με οι εγγυτατοι μου και οι ειδότες μου το ονομα επελαθοντο μου

15 γειτονες οικιας θεραπαιναι τε μου αλλογενης ημην εναντιον αυτων
16 θεραποντα μου εκαλεσα και ουχ υπηκουσεν στομα δε μου εδεετο
17 και ικετευον την γυναικα μου προσεκαλουμην δε κολακευον υιους παλλακιδων μου
18 οι δε εις τον αιωνα με απεποιησαντο οταν αναστω κατ' εμου λαλουσιν
19 εβδελυξαντο δε με οι ειδοτες με ους δη ηγαπηκειν επανεστησαν μοι
20 εν δερματι μου εσαπησαν αι σαρκες μου τα δε οστα μου εν οδουσιν εχεται
21 ελεησατε με ελεησατε με ω φιλοι χειρ γαρ κυριου η αψαμενη μου εστιν
22 δια τι δε με διωκετε ωσπερ και ο κυριος απο δε σαρκων μου ουκ εμπιπλασθε
23 τις γαρ αν δωη γραφηναι τα ρηματα μου τεθηναι δε αυτα εν βιβλιω εις τον αιωνα
24 εν γραφειω σιδηρω και μολιβω η εν πετραις εγγλυφηναι
25 οίδα γαρ οτι αεναος εστιν ο εκλυειν με μελλων επι γης
26 αναστησαι το δερμα μου το ανατλων ταυτα παρα γαρ κυριου ταυτα μοι συνετελεσθη
27 α εγω εμαντω συνεπισταμαι α ο οφθαλμος μου εορακεν και ουκ αλλος παντα δε μοι συντετελεσται εν κοιλω
28 ει δε και ερειτε τι ερουμεν εναντι αυτου και ριζαν λογου ευρησομεν εν αυτω
29 ευλαβηθητε δη και υμεις απο επικαλυμματος θυμος γαρ επ' ανομους επελευσεται και τοτε γνωσονται που εστιν αυτων η υλη
1 υπολαβων δε σωφαρ ο μιναιος λεγει
2 ουχ ουτως υπελαμβανον αντερειν σε ταυτα και ουχι συνιετε μαλλον η και εγω
3 παιδειαν εντροπης μου ακουσομαι και πνευμα εκ της συνεσεως αποκρινεται μοι
4 μη ταυτα εγνωσ απο του ετι αφ' ου ετεθη ανθρωπος επι της γης
5 ευφροσυνη γαρ ασεβων πτωμα εξαισιον χαρμονη δε παρανομων απωλεια
6 εαν αναβη εις ουρανον αυτου τα δωρα η δε θυσια αυτου νεφων αφηται
7 οταν γαρ δοκη ηδη κατεστηριχθαι τοτε εις τελος απολειται οι δε ιδοντες αυτον ερουσιν που εστιν
8 ωσπερ ενυπνιον εκπετασθεν ου μη ευρεθη επτη δε ωσπερ φασμα νυκτερινον
9 οφθαλμος παρεβλεψεν και ου προσθησει και ουκετι προσνοησει αυτον ο τοπος αυτου
10 τους υιους αυτου ολεσαισαν ηττονες αι δε χειρες αυτου πυρσευσαισαν οδυνας
11 οστα αυτου ενεπλησθησαν νεοτητος αυτου και μετ' αυτου επι χωματος κοιμηθησεται
12 εαν γλυκανθη εν στοματι αυτου κακια κρυψει αυτην υπο την γλωσσαν αυτου
13 ου φεισεται αυτης και ουκ εγκαταλειπει αυτην και συνεξει αυτην εν μεσω του λαρυγγος αυτου
14 και ου μη δυναθη βοηθησαι εαυτω χολη ασπιδος εν γαστρι αυτου
15 πλουτος αδικως συναγομενος εξεμεσθησεται εξ οικιας αυτου εξελκυσει αυτον αγγελος
16 θυμον δε δρακοντων θηλασειεν ανελοι δε αυτον γλωσσα οφεως
17 μη ιδοι αμελξιν νομαδων μηδε νομας μελιτος και βουτυρου
18 εις κενα και ματαια εκοπιασεν πλουτον εξ ου ου γευσεται ωσπερ στριφνος αμασητος ακαταποτος

19 πολλων γαρ αδυνατων οικους εθλασεν διαιταν δε ηρπασεν και ουκ εστησεν
20 ουκ εστιν αυτου σωτηρια τοις υπαρχουσιν εν επιθυμια αυτου ου σωθησεται
21 ουκ εστιν υπολειμμα τοις βρωμασιν αυτου δια τουτο ουκ ανθησει αυτου τα αγαθα
22 οταν δε δοκη ηδη πεπληρωσθαι θλιβησεται πασα δε αναγκη επ' αυτον επελευσεται
23 ει πως πληρωσαι γαστερα αυτου επαποστειλαι επ' αυτον θυμον οργης νιψαι επ' αυτον οδυνας
24 και ου μη σωθη εκ χειρος σιδηρου τρωσαι αυτον τοξον χαλκειον
25 διεξελθοι δε δια σωματος αυτου βελος αστραπαι δε εν διαιταις αυτου περιπατησαισαν επ' αυτω φοβοι
26 παν δε σκοτος αυτω υπομειναι κατεδεται αυτον πυρ ακαυστον κακωσαι δε αυτου επηλυτος τον οικον
27 ανακαλυψαι δε αυτου ο ουρανος τας ανομιας γη δε επανασταιη αυτω
28 ελκυσαι τον οικον αυτου απωλεια εις τελος ημερα οργης επελθοι αυτω
29 αυτη η μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου και κτημα υπαρχοντων αυτω παρα του επισκοπου
1 υπολαβων δε ιωβ λεγει
2 ακουσατε ακουσατε μου των λογων ινα μη η μοι παρ' υμων αυτη η παρακλησις
3 αρατε με εγω δε λαλησω ειτ' ου καταγελασετε μου
4 τι γαρ μη ανθρωπου μου η ελεγκις η δια τι ου θυμωθησομαι
5 εισβλεψαντες εις εμε θαυμασατε χειρα θεντες επι σιαγονι
6 εαν τε γαρ μνησθω εσπουδακα εχουσιν δε μου τας σαρκας οδυναι
7 δια τι ασεβεις ζωσιν πεπαλαιωνται δε και εν πλουτω
8 ο σπορος αυτων κατα ψυχην τα δε τεκνα αυτων εν οφθαλμοις
9 οι οικoi αυτων ευθηνουσιν φοβος δε ουδαμου μαστιξ δε παρα κυριου ουκ εστιν επ' αυτοις
10 η βους αυτων ουκ ωμοτοκησεν διεσωθη δε αυτων εν γαστρι εχουσα και ουκ εσφαλεν
11 μενουσιν δε ως προβατα αιωνια τα δε παιδια αυτων προσπαιζουσιν
12 αναλαβοντες ψαλτηριον και κιθαραν και ευφραινονται φωνη ψαλμου
13 συνετελεσαν δε εν αγαθοις τον βιον αυτων εν δε αναπαυσει αδου εκοιμηθησαν
14 λεγει δε κυριω αποστα απ' εμου οδους σου ειδεναι ου βουλομαι
15 τι ικανος οτι δουλευσομεν αυτω και τις ωφελεια οτι απαντησομεν αυτω
16 εν χερσιν γαρ ην αυτων τα αγαθα εργα δε ασεβων ουκ εφορα
17 ου μην δε αλλα και ασεβων λυχνος σβεσθησεται επελευσεται δε αυτοις η καταστροφη ωδινες δε αυτοις εξουσι απο οργης
18 εσονται δε ωσπερ αχυρα προ ανεμου η ωσπερ κονιορτος ον υφειλατο λαιλαψ
19 εκλιποι υιους τα υπαρχοντα αυτου ανταποδωσει προς αυτον και γνωσεται
20 ιδοισαν οι οφθαλμοι αυτου την εαυτου σφαγην απο δε κυριου μη διασωθειη
21 οτι τι θελημα αυτου εν οικω αυτου μετ' αυτον και αριθμοι μηνων αυτου διηρεθησαν
22 ποτερον ουχι ο κυριος εστιν ο διδασκων συνεσιν και επιστημην αυτος δε φονους διακρινει

23 ουτος αποθανειται εν κρατει απλοσυνης αυτου ολος δε ευπαθων και ευθηνων
24 τα δε εγκατα αυτου πληρη στεατος μυελος δε αυτου διαχειται
25 ο δε τελευτα υπο πικριας ψυχης ου φαγων ουδεν αγαθον
26 ομοθυμαδον δε επι γης κοιμονται σαπρια δε αυτους εκαλυψεν
27 ωστε οίδα υμας οτι τολμη επικεισθε μοι
28 οτι ερειτε που εστιν οικος αρχοντος και που εστιν η σκεπη των σκηνωματων των ασεβων
29 ερωτησατε παραπορευομενους οδον και τα σημεια αυτων ουκ απαλλοτριωσετε
30 οτι εις ημεραν απωλειας κουφιζεται ο πονηρος εις ημεραν οργης αυτου απαχθησονται
31 τις απαγγειλει επι προσωπου αυτου την οδον αυτου και αυτος εποιησεν τις ανταποδωσει αυτω
32 και αυτος εις ταφους απηνεχθη και επι σορω ηγρυπνησεν
33 εγλυκανθησαν αυτω χαλικες χειμαρρου και οπισω αυτου πας ανθρωπος απελευσεται και εμπροσθεν αυτου αναριθμητοι
34 πως δε παρακαλειτε με κενα το δε εμε καταπαυσασθαι αφ' υμων ουδεν
1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει
2 ποτερον ουχι ο κυριος εστιν ο διδασκων συνεσιν και επιστημην
3 τι γαρ μελει τω κυριω εαν συ ησθα τοις εργοις αμεμπτος η ωφελεια οτι απλωσης την οδον σου
4 η λογον σου ποιουμενος ελεγξει σε και συνεισελευσεται σοι εις κρισιν
5 ποτερον ουχι η κακια σου εστιν πολλη αναριθμητοι δε σου εισιν αι αμαρτιαι
6 ηνεχυραζες δε τους αδελφους σου δια κενης αμφιασιν δε γυμων αφειλου
7 ουδε υδωρ διψωντας εποτισας αλλα πεινωντων εστερησας ψωμον
8 εθαυμασας δε τινων προσωπον ωκισας δε τους επι της γης
9 χηρας δε εξαπεστειλας κενας ορφανους δε εκακωσας
10 τοιγαρουν εκυκλωσαν σε παγιδες και εσπουδασεν σε πολεμος εξαισιος
11 το φως σοι σκοτος απεβη κοιμηθεντα δε υδωρ σε εκαλυψεν
12 μη ουχι ο τα υψηλα ναιων εφορα τους δε υβρει φερομενους εταπεινωσεν
13 και ειπας τι εγνω ο ισχυρος η κατα του γνοφου κρινει
14 νεφη αποκρυφη αυτου και ουχ οραθησεται και γυρον ουρανου διαπορευσεται
15 μη τριβον αιωνιον φυλαξεις ην επατησαν ανδρες αδικοι
16 οι συνελημφθησαν αωροι ποταμος επιρρεων οι θεμελιοι αυτων
17 οι λεγοντες κυριος τι ποιησει ημιν η τι επαζεται ημιν ο παντοκρατωρ
18 ος δε ενεπλησεν τους οικους αυτων αγαθων βουλη δε ασεβων πορρω απ' αυτου
19 ιδοντες δικαιοι εγελασαν αμεμπτος δε εμυκτηρισεν
20 ει μη ηφανισθη η υποστασις αυτων και το καταλειμμα αυτων καταφαγεται πυρ
21 γενου δη σκληρος εαν υπομεινης ειτ' ο καρπος σου εσται εν αγαθοις

22 εκλαβε δε εκ στοματος αυτου εξηγοριαν και αναλαβε τα ρηματα αυτου εν καρδια σου
23 εαν δε επιστραφης και ταπεινωσης σεαυτον εναντι κυριου πορρω εποιησας απο διαιτης σου το αδικον
24 θηση επι χωματι εν πετρα και ως πετρα χειμαρρους ωφειρ
25 εσται ουν σου ο παντοκρατωρ βοηθος απο εχθρων καθαρων δε αποδωσει σε ωσπερ αργυριον πεπυρωμενον
26 ειτα παρρησιασθηση εναντι κυριου αναβλεψας εις τον ουρανον ιλαρωσ
27 ευξαμενου δε σου προς αυτον εισακουσεται σου δωσει δε σοι αποδουναι τας ευχας
28 αποκαταστησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνης επι δε οδοις σου εσται φεγγος
29 οτι εταπεινωσεν αυτον και ερεις υπερηφανευσατο και κυφοντα οφθαλμοις σωσει
30 ρυσεται αθων και διασωθητι εν καθαραις χερσιν σου
1 υπολαβων δε ιωβ λεγει
2 και δη οίδα οτι εκ χειρος μου η ελεγχξις εστιν και η χειρ αυτου βαρεια γεγονεν επ' εμω στεναγμω
3 τις δ' αρα γνοιη οτι ευροιμι αυτον και ελθοιμι εις τελος
4 ειποιμι δε εμαυτου κριμα το δε στομα μου εμπλησαιμι ελεγχων
5 γνοιην δε ρηματα α μοι ερει αισθοιμην δε τινα μοι απαγγελει
6 και ει εν πολλη ισχυι επελευσεται μοι ειτα εν απειλη μοι ου χρησεται
7 αληθεια γαρ και ελεγχος παρ' αυτου εξαγαγοι δε εις τελος το κριμα μου
8 εις γαρ πρωτα πορευσομαι και ουκετι εμι τα δε επ' εσχατοις τι οίδα
9 αριστερα ποιησαντος αυτου και ου κατεσχον περιβαλει δεξια και ουκ οψομαι
10 οιδεν γαρ ηδη οδον μου διεκρινεν δε με ωσπερ το χρυσιον
11 εξελευσομαι δε εν ενταλμασιν αυτου οδους γαρ αυτου εφυλαξα και ου μη εκκλινω
12 απο ενταλματων αυτου και ου μη παρελθω εν δε κολπω μου εκρυψα ρηματα αυτου
13 ει δε και αυτος εκρινεν ουτως τις εστιν ο αντειπων αυτω ο γαρ αυτος ηθελησεν και εποιησεν
14
15 δια τουτο επ' αυτω εσπουδακα νουθετουμενος δε εφροντισα αυτου [15α] επι τουτω απο προσωπου αυτου κατασπυδασθω κατανοησω και πτοηθησομαι εξ αυτου
16 κυριος δε εμαλακυνεν την καρδιαν μου ο δε παντοκρατωρ εσπουδασεν με
17 ου γαρ ηδειν οτι επελευσεται μοι σκοτος προ προσωπου δε μου εκαλυψεν γνοφος
1 δια τι δε κυριον ελαθον ωραι
2 ασεβεις δε οριον υπερεβησαν ποιμνιον συν ποιμενι αρπασαντες
3 υποζυγιον ορφανων απηγαγον και βουν χηρας ηνεχυρασαν
4 εξεκλιναν αδυνατους εξ οδου δικιας ομοθυμαδον εκρυβησαν πραεις γης
5 απεβησαν δε ωσπερ νοι εν αγρω υπερ εμου εξελθοντες την εαυτων πραξιν ηδυνθη αυτω αρτος εις νεωτερους
6 αγρον προ ωρας ουκ αυτων οντα εθερισαν αδυνατοι δε αμπελωνας ασεβων αμισθι και ασιτι ηργασαντο
7 γυμνους πολλους εκοιμισαν ανευ ιματιων αμφιασιν δε ψυχης αυτων αφειλαντο

8 απο ψεκαδων ορειων υγραινωνται παρα το μη εχειν αυτους σκεπην πετραν περιβαλοντο
9 ηρπασαν ορφανον απο μαστου εκπετωκοτα δε εταπεινωσαν
10 γυμνους δε εκοιμισαν αδικως πεινωντων δε τον ψωμον αφειλαντο
11 εν στενοις αδικως ενηδρευσαν οδον δε δικαιαν ουκ ηδεισαν
12 οι εκ πολεως και οικων ιδιων εξεβαλλοντο ψυχη δε νηπιων εστεναξεν μεγα αυτος δε δια τι τουτων επισκοπην ου πεποιηται
13 επι γης οντων αυτων και ουκ επεγνωσαν οδον δε δικαιοσυνης ουκ ηδεισαν ουδε ατραπους αυτης επορευθησαν
14 γνους δε αυτων τα εργα παρεδωκεν αυτους εις σκοτος και νυκτος εσται ως κλεπτης
15 και οφθαλμος μοιχου εφυλαξεν σκοτος λεγων ου προσνοησει με οφθαλμος και αποκρυβην προσωπου εθετο
16 διωρυξεν εν σκοτει οικιας ημερας εσφραγισαν εαυτους ουκ επεγνωσαν φως
17 οτι ομοθυμαδον το πρωι αυτοις σκια θανατου οτι επιγνωσεται ταραχας σκιας θανατου
18 ελαφρος εστιν επι προσωπον υδατος καταραθειη η μερις αυτων επι γης
19 αναφανειη δε τα φυτα αυτων επι γης ξηρα αγκαλιδα γαρ ορφανων ηρπασαν
20 ειτ' ανεμνησθη αυτου η αμαρτια ωσπερ δε ομιγλη δροσου αφανης εγενετο αποδοθειη δε αυτω α επραξεν συντριβειη δε πας αδικος ισα ξυλω ανιατω
21 στειραν γαρ ουκ ευ εποιησεν και γυναιον ουκ ηλεησεν
22 θυμω δε κατεστρεψεν αδυνατους αναστας τοιγαρουν ου μη πιστευση κατα της εαυτου ζωης
23 μαλακισθεις μη ελπίζετω υγιασθηναι αλλα πεσειται νοσω
24 πολλους γαρ εκακωσεν το υψωμα αυτου εμαρανθη δε ωσπερ μολοχη εν καυματι η ωσπερ σταχυς απο καλαμης αυτοματος αποπεσων
25 ει δε μη τις εστιν ο φαμενος ψευδη με λεγειν και θησει εις ουδεν τα ρηματα μου
1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει
2 τι γαρ προουμιον η φοβος παρ' αυτου ο ποιων την συμπασαν εν υψιστω
3 μη γαρ τις υπολαβοι οτι εστιν παρελκυσις πειραταις επι τινας δε ουκ επελευσεται ενεδρα παρ' αυτου
4 πως γαρ εσται δικαιος βροτος εναντι κυριου η τις αν αποκαθαρισαι εαυτον γεννητος γυναικος
5 ει σεληνη συντασσει και ουκ επιφασκει αστρα δε ου καθαρα εναντιον αυτου
6 εα δε ανθρωπος σαπρια και υιος ανθρωπου σκοληξ
1 υπολαβων δε ιωβ λεγει
2 τινι προσκεισαι η τινι μελλεις βοηθειν ποτερον ουχ ω πολλη ισχυς και ω βραχιων κραταιος εστιν
3 τινι συμβεβουλευσαι ουχ ω πασα σοφια η τινι επακολουθησεις ουχ ω μεγαστη δυναμις
4 τινι ανηγγειλας ρηματα πνοη δε τινος εστιν η εξελθουσα εκ σου
5 μη γιγαντες μαιωθησονται υποκατωθεν υδατος και των γειτονων αυτου
6 γυμνος ο αδης επωπιον αυτου και ουκ εστιν περιβολαιον τη απωλεια
7 εκτεινων βορεαν επ' ουδεν κρεμαζων γην επι ουδενος
8 δεσμευων υδωρ εν νεφελαις αυτου και ουκ ερραγη νεφος υποκατω αυτου
9 ο κρατων προσωπον θρονου εκπεταζων επ' αυτον νεφος αυτου

10 προσταγμα εγυρωσεν επι προσωπον υδατος μεχρι συντελειας φωτος μετα σκοτους
11 στυλοι ουρανου επετασθησαν και εξεστησαν απο της επιτιμησεως αυτου
12 ισχυι κατεπαυσεν την θαλασσαν επιστημη δε ετρωσε το κητος
13 κλειθρα δε ουρανου δεδοικασιν αυτον προσταγματι δε εθανατωσεν δρακοντα αποστατην
14 ιδου ταυτα μερη οδου αυτου και επι ικμαδα λογου ακουσομεθα εν αυτω σθενος δε βροντης αυτου τις οιδεν οποτε ποιησει
1 ετι δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προοιμω
2 ζη κυριος ος ουτω με κεκρικεν και ο παντοκρατωρ ο πικρανας μου την ψυχην
3 η μην ετι της πνοης μου ενουσης πνευμα δε θειον το περιον μοι εν ρισιν
4 μη λαλησειν τα χειλη μου ανομα ουδε η ψυχη μου μελετησει αδικα
5 μη μοι ειη δικαιους υμας αποφηναι εως αν αποθανω ου γαρ απαλλαξω μου την ακακιαν
6 δικαιοσυνη δε προσεχων ου μη προωμαι ου γαρ συνοιδα εμαυτω ατοπα πραξας
7 ου μην δε αλλα ειησαν οι εχθροι μου ωσπερ η καταστροφη των ασεβων και οι επ' εμε επανιστανομενοι ωσπερ η απωλεια των παρανομων
8 και τις γαρ εστιν ελπις ασεβει οτι επεχει πεποιθως επι κυριον αρα σωθησεται
9 η την δεησιν αυτου εισακουσεται κυριος η επελθουσης αυτω αναγκης
10 μη εχει τινα παρρησιαν εναντι αυτου η ως επικαλεσαμενου αυτου εισακουσεται αυτου
11 αλλα δη αναγγελω υμιν τι εστιν εν χειρι κυριου α εστιν παρα παντοκρατορι ου ψευσομαι
12 ιδου δη παντες οιδατε οτι κενα κενois επιβαλλετε
13 αυτη η μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου κτημα δε δυναστων ελευσεται παρα παντοκρατορος επ' αυτους
14 εαν δε πολλοι γενωνται οι υιοι αυτου εις σφαγην εσονται εαν δε και ανδρωθωσιν προσαιτησουσιν
15 οι δε περιοντες αυτου εν θανατω τελευτησουσιν χηρας δε αυτων ουθεις ελεησει
16 εαν συναγαγη ωσπερ γην αργυριον ισα δε πηλω ετοιμαση χρυσιον
17 ταυτα παντα δικαιοι περιποιησονται τα δε χρηματα αυτου αληθινοι καθεξουσιν
18 απεβη δε ο οικος αυτου ωσπερ σητες και ωσπερ αραχνη
19 πλουσιος κοιμηθεις και ου προσθησει οφθαλμους αυτου διηνοιξεν και ουκ εστιν
20 συνηνητησαν αυτω ωσπερ υδωρ αι οδυναι νυκτι δε υφειλατο αυτον γνοφος
21 αναλημψεται αυτον καυσων και απελευσεται και λικμησει αυτον εκ του τοπου αυτου
22 και επιρριψει επ' αυτον και ου φεισεται εκ χειρος αυτου φυγη φευζεται
23 κροτησει επ' αυτου χειρας αυτου και συριει αυτον εκ του τοπου αυτου
1 εστιν γαρ αργυριω τοπος οθεν γινεται τοπος δε χρυσιω οθεν διηθεται
2 σιδηρος μεν γαρ εκ γης γινεται χαλκος δε ισα λιθω λατομειται
3 ταξιν εθετο σκοτει και παν περας αυτος εξακριβαζεται λιθος σκοτια και σκια θανατου
4 διακοπη χειμαρρου απο κονιας οι δε επιλανθανομενοι οδον δικαιαν ησθηθησαν εκ βρωτων
5 γη εξ αυτης εξελευσεται αρτος υποκατω αυτης εστραφη ωσει πυρ

6 τοπος σαπφειρου οι λιθοι αυτης και χωμα χρυσιον αυτω
7 τριβος ουκ εγνω αυτην πετεινον και ου παρεβλεψεν αυτην οφθαλμος γυπος
8 ουκ επατησαν αυτην υιοι αλαζονων ου παρηλθεν επ' αυτης λεων
9 εν ακροτομω εξετεινεν χειρα αυτου κατεστρεψεν δε εκ ριζων ορη
10 δινας δε ποταμων ερρηξεν παν δε εντιμον ειδεν μου ο οφθαλμος
11 βαθη δε ποταμων ανεκαλυψεν εδειξεν δε εαυτου δυναμιν εις φως
12 η δε σοφια ποθεν ευρεθη ποιος δε τοπος εστιν της επιστημης
13 ουκ οιδεν βροτος οδον αυτης ουδε μη ευρεθη εν ανθρωποις
14 αβυσσος ειπεν ουκ εστιν εν εμοι και θαλασσα ειπεν ουκ εστιν μετ' εμου
15 ου δωσει συγκλεισμον αντ' αυτης και ου σταθησεται αργυριον ανταλλαγμα αυτης
16 και ου συμβασταχθησεται χρυσιω ωφιρ εν ονυχι τιμω και σαπφειρω
17 ουκ ισωθησεται αυτη χρυσιον και υαλος και το αλλαγμα αυτης σκευη χρυσα
18 μετεωρα και γαβις ου μνησθησεται και ελκυσον σοφιαν υπερ τα εσωτατα
19 ουκ ισωθησεται αυτη τοπαζιον αιθιοπιας χρυσιω καθαρω ου συμβασταχθησεται
20 η δε σοφια ποθεν ευρεθη ποιος δε τοπος εστιν της συνεσεως
21 λεληθεν παντα ανθρωπον και απο πετεινων του ουρανου εκρυβη
22 η απωλεια και ο θανατος ειπαν ακηκοαμεν δε αυτης το κλειος
23 ο θεος ευ συνεστησεν αυτης την οδον αυτος δε οιδεν τον τοπον αυτης
24 αυτος γαρ την υπ' ουρανον πασαν εφορα ειδως τα εν τη γη παντα α εποιησεν
25 ανεμων σταθμον υδατος τε μετρα
26 οτε εποιησεν ουτως υετον ηριθμησεν και οδον εν τιναγματι φωνας
27 τοτε ειδεν αυτην και εξηγησατο αυτην ετοιμασας εξιχνιασεν
28 ειπεν δε ανθρωπω ιδου η θεοσεβεια εστιν σοφια το δε απεχεσθαι απο κακων εστιν επιστημη
1 ετι δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προοιμω
2 τις αν με θειη κατα μηνα εμπροσθεν ημερων ων με ο θεος εφυλαξεν
3 ως οτε ηυγει ο λυχνος αυτου υπερ κεφαλης μου οτε τω φωτι αυτου επορευομην εν σκοτει
4 οτε ημην επιβριθων οδοις οτε ο θεος επισκοπην εποιειτο του οικου μου
5 οτε ημην υλωδης λιαν κυκλω δε μου οι παιδες
6 οτε εχεοντο μου αι οδοι βουτυρω τα δε ορη μου εχεοντο γαλακτι
7 οτε εξεπορευομην ορθριος εν πολει εν δε πλατειαις ετιθετο μου ο διφρος
8 ιδοντες με νεανισκοι εκρυβησαν πρεσβυται δε παντες εστησαν
9 αδροι δε επαυσαντο λαλουντες δακτυλον επιθεντες επι στοματι
10 οι δε ακουσαντες εμακαρισαν με και γλωσσα αυτων τω λαρυγγι αυτων εκολληθη

11 οτι ους ηκουσεν και εμακαρισεν με οφθαλμος δε ιδων με εξεκλινεν
12 διεσωσα γαρ πτωχον εκ χειρος δυναστου και ορφανω ω ουκ ην βοηθος εβοηθησα
13 ευλογια απολλυμενου επ' εμε ελθοι στομα δε χηρας με ευλογησεν
14 δικαιοσυνην δε ενεδεδυκειν ημφιασαμην δε κριμα ισα διπλοιδι
15 οφθαλμος ημην τυφλων πους δε χωλων
16 εγω ημην πατηρ αδυνατων δικην δε ην ουκ ηδειν εξιγνιασα
17 συνετριψα δε μυλας αδικων εκ δε μεσου των οδοντων αυτων αρπαγμα εξεσπασα
18 ειπα δε η ηλικια μου γηρασει ωσπερ στελεχος φοινικος πολυν χρονον βιωσω
19 η ριζα μου διηνοικται επι υδατος και δροσος αυλισθησεται εν τω θερισμω μου
20 η δοξα μου καινη μετ' εμου και το τοζον μου εν χειρι αυτου πορευσεται
21 εμου ακουσαντες προσεσχον εσιωπησαν δε επι τη εμη βουλη
22 επι δε τω εμω ρηματι ου προσεθεντο περιχαρεις δε εγινοντο οποταν αυτοις ελαλουν
23 ωσπερ γη διψωσα προσδεχομενη τον υετον ουτως ουτοι την εμην λαλιαν
24 εαν γελασω προς αυτους ου μη πιστευσωσιν και φως του προσωπου μου ουκ απειπιπτεν
25 εξελεξαμην οδον αυτων και εκαθισα αρχων και κατεσκηνονω ωσει βασιλευς εν μονοζωνοις ον τροπον παθεινους παρακαλων
1 νυι δε κατεγελασαν μου ελαχιστοι νυν νουθετουσιν με εν μερει ων εξουθενουν πατερας αυτων ους ουχ ηγησαμην ειναι αξιους κυνων των εμων νομαδων
2 και γε ισχυς χειρων αυτων ινα τι μοι επ' αυτους απωλετο συντελεια
3 εν ενδεια και λιμω αγονος οι φευγοντες ανυδρον εχθες συνοχην και ταλαιπωριαν
4 οι περικλωντες αλιμα επι ηχουντι οιτινες αλιμα ην αυτων τα σιτα ατιμοι δε και πεφλυλισμενοι ενδειεις παντος αγαθου οι και ριζας ξυλων εμασωντο υπο λιμου μεγαλου
5 επανεστησαν μοι κλεπται
6 ων οι οικoi αυτων ησαν τρωγλαι πετρων
7 ανα μεσον ευηχων βοησονται οι υπο φρυγανα αγρια διητωντο
8 αφρονων υιοι και ατιμων ονομα και κλεος εσβεσμενον απο γης
9 νυι δε κιθαρα εγω ειμι αυτων και εμε θρυλημα εχουσιν
10 εβδελυξαντο δε με αποσταντες μακραν απο δε προσωπου μου ουκ εφεισαντο πτυελον
11 ανοιζας γαρ φαρετραν αυτου εκακωσεν με και χαλινον του προσωπου μου εξαπεστειλαν
12 επι δεξιων βλαστου επανεστησαν ποδα αυτων εξετειναν και ωδοποιησαν επ' εμε τριβους απωλειας αυτων
13 εξετριβησαν τριβοι μου εξεδυσεν γαρ μου την στολην
14 βελεσιν αυτου κατηκοντισεν με κεχηται μοι ως βουλεται εν οδυναις πεφυρμαι
15 επιστρεφονται δε μου αι οδυναι ωχετο μου η ελπις ωσπερ πνευμα και ωσπερ νεφος η σωτηρια μου
16 και νυν επ' εμε εκχυθησεται η ψυχη μου εχουσιν δε με ημεραι οδυνων
17 νυκτι δε μου τα οστα συγκεκαυται τα δε νευρα μου διαλελυται
18 εν πολλη ισχυι επελαβετο μου της στολης ωσπερ το περιστομιον του χιτωνος μου περιεσχεν με

19 ηγησαι δε με ισα πληρω εν γη και σποδω μου η μερις
20 κεκραγα δε προς σε και ουκ εισακουεις μου εστησαν και κατενοησαν με
21 επεβης δε μοι ανελεημονως χειρι κραταια με εμαστιγωσας
22 εταξας δε με εν οδυναις και απερριψας με απο σωτηριας
23 οίδα γαρ οτι θανατος με εκτριψει οικια γαρ παντι θνητω γη
24 ει γαρ οφελον δυναμιην εμαυτον χειρωσασθαι η δεηθεις γε ετερου και ποιησει μοι τουτο
25 εγω δε επι παντι αδυνατω εκλαυσα εστεναξα δε ιδων ανδρα εν αναγκαις
26 εγω δε επεχων αγαθους ιδου συνηντησαν μοι μαλλον ημεραι κακων
27 η κοιλια μου εξεξεσεν και ου σιωπησεται προεφθασαν με ημεραι πτωχειας
28 στενων πεπορευμαι ανευ φιμου εστηκα δε εν εκκλησια κεκραγως
29 αδελφος γεγονα σειρηνων εταιρος δε στρουθων
30 το δε δερμα μου εσκοτωται μεγαλωσ τα δε οστα μου απο καυματος
31 απεβη δε εις παθος μου η κιθαρα ο δε ψαλμος μου εις κλαυθμον εμοι
1 διαθηκην εθεμην τοις οφθαλμοις μου και ου συνησω επι παρθενον
2 και τι εμερισεν ο θεος απανωθεν και κληρονομια ικανου εξ υψιστων
3 ουχι απωλεια τω αδικω και απαλλοτριωσις τοις ποιουσιν ανομιαν
4 ουχι αυτος οψεται οδον μου και παντα τα διαβηματα μου εξαριθμησεται
5 ει δε ημην πεπορευμενος μετα γελοιαστων ει δε και εσπουδασεν ο πους μου εις δολον
6 ισταιη με αρα εν ζυγω δικαιο οιδεν δε ο κυριος την ακακιαν μου
7 ει εξεκλινεν ο πους μου εκ της οδου ει δε και τω οφθαλμω επηκολουθησεν η καρδια μου ει δε και ταις χερσιν μου ηψαμην δωρων
8 σπειραιμι αρα και αλλοι φαγοισαν αρριζος δε γενομην επι γης
9 ει εξηκολουθησεν η καρδια μου γυναικι ανδρος ετερου ει και εγκαθετος εγενομην επι θυραις αυτης
10 αρεσαι αρα και η γυνη μου ετερω τα δε νηπια μου ταπεινωθειη
11 θυμος γαρ οργης ακατασχετος το μιαναι ανδρος γυναικα
12 πυρ γαρ εστιν καιομενον επι παντων των μερων ου δ' αν επελθη εκ ριζων απωλεσεν
13 ει δε και εφ αυλισα κριμα θεραποντος μου η θεραπαινης κρινομενων αυτων προς με
14 τι γαρ ποιησω εαν ετασιν μου ποιησεται ο κυριος εαν δε και επισκοπην τινα αποκρισιν ποιησομαι
15 ποτερον ουχ ως και εγω εγενομην εν γαστρι και εκεινοι γεγονασιν γεγοναμεν δε εν τη αυτη κοιλια
16 αδυνατοι δε χρειαν ην ποτ' ειχον ουκ απετυχον χηρας δε τον οφθαλμον ουκ εξετηξα
17 ει δε και τον ψωμον μου εφαγον μονος και ουχι ορφανω μετεδωκα
18 οτι εκ νεοτητος μου εξετρεφον ως πατηρ και εκ γαστρος μητρος μου ωδηγησα
19 ει δε και υπερειδον γυμνον απολλυμενον και ουκ ημφιασα
20 αδυνατοι δε ει μη ευλογησαν με απο δε κουρας αμνων μου εθερμανθησαν οι ωμοι αυτων

21 ει επηρα ορφανω χειρα πεποιθως οτι πολλη μοι βοηθεια περιεστιν
22 αποσταιη αρα ο ωμος μου απο της κλειδος ο δε βραχιων μου απο του αγκωνος μου συντριβειη
23 φοβος γαρ κυριου συνεσχεν με και απο του λημματος αυτου ουχ υποισω
24 ει εταξα χρυσιον ισχυν μου ει δε και λιθω πολυτελει επεποιθησα
25 ει δε και ευφρανθην πολλου πλουτου μοι γενομενου ει δε και επ' αναριθμητοις εθεμην χειρα μου
26 η ουχ ορω μεν ηλιον τον επιφασκοντα εκλειποντα σεληνην δε φθινουσαν ου γαρ επ' αυτοις εστιν
27 και ει ηπατηθη λαθρα η καρδια μου ει δε και χειρα μου επιθεις επι στοματι μου εφιλησα
28 και τουτο μοι αρα ανομια η μεγαστη λογισθειη οτι εψευσαμην εναντιον κυριου του υπιστου
29 ει δε και επιχαρης εγενομην πτωματι εχθρων μου και ειπεν η καρδια μου ευγε
30 ακουσαι αρα το ους μου την καταραν μου θρυληθειην δε αρα υπο λαου μου κακουμενος
31 ει δε και πολλακις ειπον αι θεραπαινοι μοι τις αν δωη ημιν των σαρκων αυτου πλησθηναι λιαν μου χρηστου οντος
32 εξω δε ουκ ηυλιζετο ξενος η δε θυρα μου παντι ελθοντι ανεωκτο
33 ει δε και αμαρτων ακουσιως εκρυσα την αμαρτιαν μου
34 ου γαρ διετραπην πολυοχλιαν πληθους του μη εξαγορευσαι ενωπιον αυτων ει δε και ειασα αδυνατον εξελθειν θυραν μου κολπω κενω
35 τις δωη ακουοντα μου χειρα δε κυριου ει μη εδεδοικειν συγγραφην δε ην ειχον κατα τινος
36 επ' ωμοις αν περιθεμενος στεφανον ανεγινωσκον
37 και ει μη ρηξας αυτην απεδωκα ουθεν λαβων παρα χρεοφειλετου
38 ει επ' εμοι ποτε η γη εστεναξεν ει δε και οι αυλακες αυτης εκλαυσαν ομοθυμαδον
39 ει δε και την ισχυν αυτης εφαγον μονος ανευ τιμης ει δε και ψυχην κυριου της γης εκβαλων ελυπησα
40 αντι πυρου αρα εξελθοι μοι κνιδη αντι δε κριθης βατος και επαυσατο ιωβ ρημασιν
1 ησυχασαν δε και οι τρεις φιλοι αυτου ετι αντειπειν ιωβ ην γαρ ιωβ δικαιος εναντιον αυτων
2 ωργισθη δε ελιους ο του βαραχιηλ ο βουζιτις εκ της συγγενειας ραμ της αυσιτιδος χωρας ωργισθη δε τω ιωβ σφοδρα διοτι απεφηνεν εαυτον δικαιον εναντιον κυριου
3 και κατα των τριων δε φιλων ωργισθη σφοδρα διοτι ουκ ηδυνηθησαν αποκριθηναι αντιθετα ιωβ και εθεντο αυτον ειναι ασεβη
4 ελιους δε υπεμεινεν δουναι αποκρισιν ιωβ οτι πρεσβυτεροι αυτου εισιν ημεραις
5 και ειδεν ελιους οτι ουκ εστιν αποκρισις εν στοματι των τριων ανδρων και εθυμωθη οργη αυτου
6 υπολαβων δε ελιους ο του βαραχιηλ ο βουζιτις ειπεν νεωτερος μεν ειμι τω χρονω υμεις δε εστε πρεσβυτεροι διο ησυχασα φοβηθεις του υμιν αναγγειλαι την εμαυτου επιστημην
7 ειπα δε οτι ο χρονος εστιν ο λαλων εν πολλοις δε ετεσιν οιδασιν σοφιαν
8 αλλα πνευμα εστιν εν βροτοις πνοη δε παντοκρατορος εστιν η διδασκουσα
9 ουχ οι πολυχρονιοι εισιν σοφοι ουδ' οι γεροντες οιδασιν κριμα
10 διο ειπα ακουσατε μου και αναγγελω υμιν α οίδα
11 ενωτιζεσθε μου τα ρηματα ερω γαρ υμων ακουοντων αχρι ου ετασητε λογους
12 και μεχρι υμων συνησω και ιδου ουκ ην τω ιωβ ελεγχων ανταποκρινομενος ρηματα αυτου εξ υμων
13 ινα μη ειπητε ευρομεν σοφιαν κυριω προσθεμενοι

14 ανθρωπω δε επετρεψατε λαλησαι τοιαυτα ρηματα
15 εποτηθησαν ουκ απεκριθησαν ετι επαλαιωσαν εξ αυτων λογους
16 υπεμεινα ου γαρ ελαλησαν οτι εστησαν ουκ απεκριθησαν
17 υπολαβων δε ελιους λεγει
18 παλιν λαλησω πληρης γαρ ειμι ρηματων ολεκει γαρ με το πνευμα της γαστρος
19 η δε γαστηρ μου ωσπερ ασκος γλευκος ζεων δεδεμενος η ωσπερ φυσητηρ χαλκεως ερρηγως
20 λαλησω ινα αναπαυσωμαι ανοιξας τα χειλη
21 ανθρωπον γαρ ου μη αισχυνθω αλλα μην ουδε βροτον ου μη εντραπω
22 ου γαρ επισταμαι θαυμασαι προσωπον ει δε μη και εμε σητες εδονται
1 ου μην δε αλλα ακουσον ιωβ τα ρηματα μου και λαλιαν ενωτιζου μου
2 ιδου γαρ ηνοιξα το στομα μου και ελαλησεν η γλωσσα μου
3 καθαρα μου η καρδια ρημασιν συνεσις δε χειλεων μου καθαρα νοησει
4 πνευμα θειον το ποιησαν με πνοη δε παντοκρατορος η διδασκουσα με
5 εαν δυνη δος μοι αποκρισιν προς ταυτα υπομεινον στηθι κατ' εμε και εγω κατα σε
6 εκ πληου διηρτισαι συ ως και εγω εκ του αυτου διηρτισμεθα
7 ουχ ο φοβος μου σε στροβησει ουδε η χειρ μου βαρεια εσται επι σοι
8 πλην ειπας εν ωσιν μου φωνην ρηματων σου ακηκοα
9 διοτι λεγεις καθαρος ειμι ουχ αμαρτων αμεμπτος δε ειμι ου γαρ ηνομησα
10 μεμψιν δε κατ' εμου ευρεν ηγηται δε με ωσπερ υπεναντιον
11 εθετο δε εν ξυλω τον ποδα μου εφυλαξεν δε μου πασας τας οδους
12 πως γαρ λεγεις δικαιος ειμι και ουκ επακηκοεν μου αιωνιος γαρ εστιν ο επανω βροτων
13 λεγεις δε δια τι της δικης μου ουκ επακηκοεν παν ρημα
14 εν γαρ τω απαξ λαλησαι ο κυριος εν δε τω δευτερω ενυπνιον
15 η εν μελετη νυκτερινη ως οταν επιπιπη δεινος φοβος επ' ανθρωπους επι νυσταγματων επι κοιτης
16 τοτε ανακαλυπτει νουν ανθρωπων εν ειδεσιν φοβου τοιουτοις αυτους εξεφοβησεν
17 αποστρεψαι ανθρωπον εξ αδικιας το δε σωμα αυτου απο πτωματος ερρυσατο
18 εφεισατο δε της ψυχης αυτου απο θανατου και μη πεσειν αυτον εν πολεμω
19 παλιν δε ηλεγξεν αυτον εν μαλακια επι κοιτης και πληθος οστων αυτου εναρκησεν
20 παν δε βρωτον σιτου ου μη δυνηται προσδεξασθαι και η ψυχη αυτου βρωσιν επιθυμησει
21 εως αν σαπωσιν αυτου αι σαρκες και αποδειξη τα οστα αυτου κενα
22 ηγγισεν δε εις θανατον η ψυχη αυτου η δε ζωη αυτου εν αδη
23 εαν ωσιν χιλιοι αγγελοι θανατηφοροι εις αυτων ου μη τρωση αυτον εαν νοηση τη καρδια επιστραφηναι επι κυριον αναγγελη δε ανθρωπω την εαυτου μεμψιν την δε ανοιαν α
υτου δειξη
24 ανθεξεται του μη πεσειν αυτον εις θανατον ανανεωσει δε αυτου το σωμα ωσπερ αλοιφην επι τοιχου τα δε οστα αυτου εμπλησει μυελου

25 απαλυνει δε αυτου τας σαρκας ωσπερ νηπιου αποκαταστησει δε αυτον ανθρωθεντα εν ανθρωποις
26 ευξαμενος δε προς κυριον και δεκτα αυτω εσται εισελευσεται δε προσωπω καθαρω συν εξηγορια αποδοσει δε ανθρωποις δικαιοσυνην
27 ειτα τοτε απομεμψεται ανθρωπος αυτος εαυτω λεγων οια συνετελουν και ουκ αξια ητασεν με ων ημαρτον
28 σωσον ψυχην μου του μη ελθειν εις διαφθοραν και η ζωη μου φως οψεται
29 ιδου παντα ταυτα εργαται ο ισχυρος οδους τρεις μετα ανδρος
30 αλλ' ερρυσατο την ψυχην μου εκ θανατου ινα η ζωη μου εν φωτι αινη αυτον
31 ενωτιζου ιωβ και ακουε μου κωφευσον και εγω ειμι λαλησω
32 ει εισιν λογοι αποκριθητι μοι λαλησον θελω γαρ δικαιωθηναι σε
33 ει μη συ ακουσον μου κωφευσον και διδαξω σε σοφιαν
1 υπολαβων δε ελιους λεγει
2 ακουσατε μου σοφοι επισταμενοι ενωτιζεσθε το καλον
3 οτι ους λογους δοκιμαζει και λαρυγξ γευεται βρωσιν
4 κρισιν ελωμεθα εαυτοις γνωμεν ανα μεσον εαυτων ο τι καλον
5 οτι ειρηκεν ιωβ δικαιος ειμι ο κυριος απηλλαξεν μου το κριμα
6 εψευσατο δε τω κριματι μου βιαιον το βελος μου ανευ αδικιας
7 τις ανηρ ωσπερ ιωβ πινων μυκτηρισμον ωσπερ υδωρ
8 ουχ αμαρτων ουδε ασεβησας η οδου κοινωνησας μετα ποιουντων τα ανομα του πορευθηναι μετα ασεβων
9 μη γαρ ειπης οτι ουκ εσται επισκοπη ανδρος και επισκοπη αυτω παρα κυριου
10 διο συνετοι καρδιας ακουσατε μου μη μοι ειη εναντι κυριου ασεβησαι και εναντι παντοκρατορος ταραξαι το δικαιον
11 αλλα αποδιδοι ανθρωπω καθα ποιει εκαστος αυτων και εν τριβω ανδρος ευρησει αυτον
12 οη δε τον κυριον ατοπα ποιησειν η ο παντοκρατωρ ταραξει κρισιν
13 ος εποιησεν την γην τις δε εστιν ο ποιων την υπ' ουρανον και τα ενοντα παντα
14 ει γαρ βουλοιτο συνεχειν και το πνευμα παρ' αυτω κατασχειν
15 τελευτησει πασα σαρξ ομοθυμαδον πας δε βροτος εις γην απελευσεται οθεν και επλασθη
16 ει δε μη νουθετη ακουε ταυτα ενωτιζου φωνην ρηματων
17 ιδε συ τον μισουντα ανομα και τον ολλυντα τους πονηρους οντα αιωνιον δικαιον
18 ασεβης ο λεγων βασιλει παρανομεις ασεβεσατε τοις αρχουσιν
19 ος ουκ επησχυνθη προσωπον εντιμου ουδε οιδεν τιμην θεσθαι αδροις θαυμασθηναι προσωπα αυτων
20 κενα δε αυτοις αποβησεται το κεκραγεναι και δεισθαι ανδρος εχρησαντο γαρ παρανομως εκκλινομενων αδυνατων
21 αυτος γαρ ορατης εστιν εργων ανθρωπων λεληθεν δε αυτον ουδεν ων πρασσοουσιν
22 ουδε εσται τοπος του κρυβηναι τους ποιουντας τα ανομα
23 οτι ουκ επ' ανδρα θησει ετι ο γαρ κυριος παντας εφορα
24 ο καταλαμβανων ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος

25 ο γνωριζων αυτων τα εργα και στρεψει νυκτα και ταπεινωθησονται
26 εσβησεν δε ασεβεις ορατοι δε εναντιον αυτου
27 οτι εξεκλιναν εκ νομου θεου δικαιωματα δε αυτου ουκ επεγνωσαν
28 του επαγαγειν επ' αυτον κραυγην πενητος και κραυγην πτωχων εισακουσεται
29 και αυτος ησυχιαν παρεξει και τις καταδικασεται και κρυψει προσωπον και τις οψεται αυτον και κατα εθνους και κατα ανθρωπου ομου
30 βασιλευων ανθρωπον υποκριτην απο δυσκολιας λαου
31 οτι προς τον ισχυρον ο λεγων ειληφα ουκ ενεχυρασω
32 ανευ εμαυτου οψομαι συ δειξον μοι ει αδικιαν ηργασαμην ου μη προσθησω
33 μη παρα σου αποτεισει αυτην οτι απωση οτι συ εκλεξη και ουκ εγω και τι εγνωσ λαλησον
34 διο συνετοι καρδιας ερουσιν ταυτα ανηρ δε σοφος ακηκοεν μου το ρημα
35 ιωβ δε ουκ εν συνεσει ελαλησεν τα δε ρηματα αυτου ουκ εν επιστημη
36 ου μην δε αλλα μαθε ιωβ μη δως ετι ανταποκρισιν ωσπερ οι αφρονες
37 ινα μη προσθωμεν εφ' αμαρτιας ημων ανομια δε εφ' ημιν λογισθησεται πολλα λαλουντων ρηματα εναντιον του κυριου
1 υπολαβων δε ελιους λεγει
2 τι τουτο ηγησω εν κρισει συ τις ει οτι ειπας δικαιος ειμι εναντι κυριου
3 η ερεις τι ποιησω αμαρτων
4 εγω σοι δωσω αποκρισιν και τοις τρισιν φιλοις σου
5 αναβλεψον εις τον ουρανον και ιδε καταμαθε δε νεφη ως υψηλα απο σου
6 ει ημαρτες τι πραξεις ει δε και πολλα ηνομησας τι δυνασαι ποιησαι
7 επει δε ουν δικαιος ει τι δωσεις αυτω η τι εκ χειρος σου λημψεται
8 ανδρι τω ομοιω σου η ασεβεια σου και υιω ανθρωπου η δικαιοσυνη σου
9 απο πληθους συκοφαντουμενοι κεκραζονται βοησονται απο βραχιονος πολλων
10 και ουκ ειπεν που εστιν ο θεος ο ποιησας με ο κατατασσων φυλακας νυκτερινας
11 ο διοριζων με απο τετραποδων γης απο δε πετεινων ουρανου
12 εκει κεκραζονται και ου μη εισακουση και απο υβρεως πονηρων
13 ατοπα γαρ ου βουλεται ο κυριος ιδειν αυτος γαρ ο παντοκρατωρ ορατης εστιν
14 των συντελωντων τα ανομα και σωσει με κριθητι δε εναντιον αυτου ει δυνασαι αινεσαι αυτον ως εστιν
15 και νυν οτι ουκ εστιν επισκεπτομενος οργην αυτου και ουκ εγνω παραπτωματι σφοδρα
16 και ιωβ ματαιως ανοιγει το στομα αυτου εν αγνωσια ρηματα βαρυνει
1 προσθεις δε ελιους ετι λεγει
2 μεινον με μικρον ετι ινα διδαξω σε ετι γαρ εν εμοι εστιν λεξις
3 αναλαβων την επιστημην μου μακραν εργοις δε μου δικαια ερω
4 επ' αληθειας και ουκ αδικα ρηματα αδικως συνεις

5 γινωσκε δε οτι ο κυριος ου μη αποποιησθαι τον ακακον δυνατος ισχυι καρδιας
6 ασεβη ου μη ζωοποιησει και κριμα πτωχων δωσει
7 ουκ αφελει απο δικαιου οφθαλμους αυτου και μετα βασιλεων εις θρονον και καθιει αυτους εις νεικος και υψωθησονται
8 και ει πεπεδημενοι εν χειροπεδαις συσχεθησονται εν σχοινοις πενιας
9 και αναγγειλει αυτοις τα εργα αυτων και τα παραπτωματα αυτων οτι ισχυσουσιν
10 αλλα του δικαιου εισακουσεται και ειπεν οτι επιστραφησονται εξ αδικιας
11 εαν ακουσωσιν και δουλευσωσιν συντελεσουσιν τας ημερας αυτων εν αγαθοις και τα ετη αυτων εν ευπρεπειαις
12 ασεβεις δε ου διασωζει παρα το μη βουλευσθαι ειδεναι αυτους τον κυριον και διοτι νουθετουμενοι ανηκοοι ησαν
13 και υποκριται καρδια ταξουσιν θυμον ου βοησονται οτι εδησεν αυτους
14 αποθανοι τοιουν εν νεοτητι η ψυχη αυτων η δε ζωη αυτων τιτρωσκομενη υπο αγγελων
15 ανθ' ων εθλιψαν ασθενη και αδυνατον κριμα δε πραεων εκθησει
16 και προσετι ηπατησεν σε εκ στοματος εχθρου αβυσσος καταχυσις υποκατω αυτης και κατεβη τραπεζα σου πληρης ποιοτητος
17 ουχ υστερησει δε απο δικαιων κριμα
18 θυμος δε επ' ασεβεις εσται δι' ασεβειαν δωρων ων εδεχοντο επ' αδικιας
19 μη σε εκκλινατω εκων ο νους δεησεως εν αναγκη οντων αδυνατων και παντας τους κραταιουντας ισχυν
20 μη εξελκυσης την νυκτα του αναβηναι λαους αντ' αυτων
21 αλλα φυλαξαι μη πραξης ατοπα επι τουτον γαρ εξειλω απο πτωχειας
22 ιδου ο ισχυρος κραταιωσει εν ισχυι αυτου τις γαρ εστιν κατ' αυτον δυναστης
23 τις δε εστιν ο εταζων αυτου τα εργα η τις ο ειπας επραξεν αδικα
24 μνησθητι οτι μεγαλα εστιν αυτου τα εργα ων ηρξαν ανδρες
25 πας ανθρωπος ειδεν εν εαυτω οσοι τιτρωσκομενοι εισιν βροτοι
26 ιδου ο ισχυρος πολυς και ου γνωσομεθα αριθμος ετων αυτου και απεραντος
27 αριθμηται δε αυτω σταγονες υετου και επιχυθησονται υετω εις νεφελην
28 ρυησονται παλαιωματα εσκιασεν δε νεφη επι αμυθητων βροτων [8α] ωραν εθετο κτηνεσιν οιδασιν δε κοιτης ταξιν [8β] επι τουτοις πασιν ουκ εξισταται σου η διανοια ουδε δι
αλλασσεται σου η καρδια απο σωματος
29 και εαν συνη απεκτασεις νεφελης ισοτητα σκηνης αυτου
30 ιδου εκτεινει επ' αυτον ηδω και ριζωματα της θαλασσης εκαλυψεν
31 εν γαρ αυτοις κρινει λαους δωσει τροφην τω ισχυοντι
32 επι χειρων εκαλυψεν φως και ενετειλατο περι αυτης εν απαντωντι
33 αναγγειλει περι αυτου φιλον αυτου κτησις και περι αδικιας
1 και ταυτης εταραχθη η καρδια μου και απερρυη εκ του τοπου αυτης
2 ακουε ακοην εν οργη θυμου κυριου και μελετη εκ στοματος αυτου εξελευσεται
3 υποκατω παντος του ουρανου αρχη αυτου και το φως αυτου επι πτερυγων της γης
4 οπισω αυτου βοησεται φωνη βροντησει εν φωνη υβρεως αυτου και ουκ ανταλλαζει αυτους οτι ακουσει φωνην αυτου

5 βροντησει ο ισχυρος εν φωνη αυτου θαυμασια εποιησεν γαρ μεγαλα α ουκ ηδειμεν
6 συντασσων χιονι γινου επι της γης και χειμων υετος και χειμων υετων δυναστειας αυτου
7 εν χειρι παντος ανθρωπου κατασφραγιζει ινα γνω πας ανθρωπος την εαυτου ασθeneian
8 εισηλθεν δε θηρια υπο σκεπην ησυχασαν δε επι κοιτης
9 εκ ταμειων επερχονται διναι απο δε ακρωτηριων ψυχος
10 και απο πνοης ισχυρου δωσει παγος οιακιζει δε το υδωρ ως εαν βουληται
11 και εκλεκτον καταπλασσει νεφελη διασκορπιει νεφος φως αυτου
12 και αυτος κυκλωματα διαστρεψει εν θεεβουλαθω εις εργα αυτων παντα οσα αν εντειληται αυτοις ταυτα συντετακται παρ' αυτου επι της γης
13 εαν εις παιδειαν εαν εις την γην αυτου εαν εις ελεος ευρησει αυτον
14 ενωτιζου ταυτα ιωβ στηθι νουθετου δυναμιν κυριου
15 οίδαμεν οτι ο θεος εθετο εργα αυτου φως ποιησας εκ σκοτους
16 επισταται δε διακρισιν νεφων εξαισια δε πτωματα πονηρων
17 σου δε η στολη θερμη ησυχάζεται δε επι της γης
18 στερεωσεις μετ' αυτου εις παλαιωματα ισχυραι ως ορασις επιχυσεως
19 δια τι διδαζον με τι ερουμεν αυτω και παυσωμεθα πολλα λεγοντες
20 μη βιβλος η γραμματευσ μοι παρεστηκεν ινα ανθρωπον εστηκως κατασιωπησω
21 πασιν δ' ουχ ορατον το φως τηλαυγες εστιν εν τοις παλαιωμασιν ωσπερ το παρ' αυτου επι νεφων
22 απο βορρα νεφη χρυσαυγουντα επι τουτοις μεγαλη η δοξα και τιμη παντοκρατορος
23 και ουχ ευρισκομεν αλλον ομοιον τη ισχυι αυτου ο τα δικαια κρινων ουκ οiei επακουειν αυτον
24 διο φοβηθησονται αυτον οι ανθρωποι φοβηθησονται δε αυτον και οι σοφοι καρδια
1 μετα δε το παυσασθαι ελιουν της λεξεως ειπεν ο κυριος τω ιωβ δια λαιλαπος και νεφων
2 τις ουτος ο κρυπτων με βουλην συνεχων δε ρηματα εν καρδια εμε δε οiεται κρυπτειν
3 ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι
4 που ης εν τω θεμελιου με την γην απαγγελιον δε μοι ει επιστη συνεσιν
5 τις εθετο τα μετρα αυτης ει οιδας η τις ο επαγαγων σπαρτιον επ' αυτης
6 επι τινος οι κρικοι αυτης πεπηγασιν τις δε εστιν ο βαλων λιθων γωνιαιον επ' αυτης
7 οτε εγενηθησαν αστρα ηνεσαν με φωνη μεγαλη παντες αγγελοι μου
8 εφραξα δε θαλασσαν πυλαις οτε εμαιομασεν εκ κοιλιας μητρος αυτης εκπορευομενη
9 εθεμην δε αυτη νεφος αμφιασιν ομιχλη δε αυτην εσπαργανωσα
10 εθεμην δε αυτη ορια περιθεις κλειθρα και πυλας
11 ειπα δε αυτη μεχρι τουτου ελευση και ουχ υπερβηση αλλ' εν σεαυτη συντριβησεται σου τα κυματα
12 η επι σου συντεταχα φεγγος πρωινον εωσφορος δε ειδεν την εαυτου ταξιν
13 επιλαβεσθαι πτερυγων γης εκτιναζαι ασεβεις εξ αυτης

14 η συ λαβων γην πηλον επλασας ζων και λαλητον αυτον εθου επι γης
15 αφειλας δε απο ασεβων το φως βραχιονα δε υπερηφανων συνετριψας
16 ηλθες δε επι πηγην θαλασσης εν δε ιχνεσιν αβυσσου περιπατησας
17 ανοιγονται δε σοι φοβω πυλαι θανατου πυλωροι δε αδου ιδοντες σε επτηξαν
18 νενουθετησαι δε το ευρος της υπ' ουρανον αναγγειλον δη μοι ποση τις εστιν
19 ποια δε γη αυλιζεται το φως σκοτους δε ποιος ο τοπος
20 ει αγαγοις με εις ορια αυτων ει δε και επιστασαι τριβους αυτων
21 οίδα αρα οτι τοτε γεγεννησαι αριθμος δε ετων σου πολυς
22 ηλθες δε επι θησαυρους χιονος θησαυρους δε χαλαζης εορακας
23 αποκειται δε σοι εις ωραν εχθρων εις ημεραν πολεμου και μαχης
24 ποθεν δε εκπορευεται παχη η διασκεδαννυται νοτος εις την υπ' ουρανον
25 τις δε ητοιμασεν νετω λαβρω ρυσιν οδον δε κυδοιμων
26 του νετισαι επι γην ου ουκ ανηρ ερημον ου ουχ υπαρχει ανθρωπος εν αυτη
27 του χορτασαι αβατον και αοικητον και του εκβλαστησαι εξοδον χλοης
28 τις εστιν νετου πατηρ τις δε εστιν ο τετοκως βωλους δροσου
29 εκ γαστρος δε τινος εκπορευεται ο κρυσταλλος παχηνη δε εν ουρανω τις τετοκεν
30 η καταβαινει ωσπερ υδωρ ρεον προσωπον δε αβυσσου τις επηξεν
31 συνηκας δε δεσμον πλειαδος και φραγμαν ωριωνος ηνοιξας
32 η διανοιξεις μαζουρωθ εν καιρω αυτου και εσπερον επι κομης αυτου αξεις αυτα
33 επιστασαι δε τροπας ουρανου η τα υπ' ουρανον ομοθυμαδον γινομενα
34 καλεσεις δε νεφος φωνη και τρομω υδατος λαβρω υπακουσεται σου
35 αποστειλεις δε κεραυνους και πορευσονται ερουσιν δε σοι τι εστιν
36 τις δε εδωκεν γυναιξιν υφασματος σοφιαν η ποικιλτικην επιστημην
37 τις δε ο αριθμων νεφη σοφια ουρανον δε εις γην εκλινεν
38 κεχυται δε ωσπερ γη κονια κεκολληκα δε αυτον ωσπερ λιθω κυβον
39 θηρευσεις δε λεουσιν βοραν ψυχας δε δρακοντων εμπλησεις
40 δεδοικασιν γαρ εν κοιταις αυτων καθηνται δε εν υλαις ενεδρευοντες
41 τις δε ητοιμασεν κορακι βοραν νεοσσοι γαρ αυτου προς κυριον κεκραγασιν πλανωμενοι τα σιτα ζητουντες
1 ει εγνωσ καιρον τοκετου τραγελαφων πετρας εφυλαξας δε ωδινας ελαφων
2 ηριθμησας δε αυτων μηνας πληρεις τοκετου ωδινας δε αυτων ελυσας
3 εξεθρεψας δε αυτων τα παιδια εξω φοβου ωδινας αυτων εξαποστειλεις
4 απορρηξουσιν τα τεκνα αυτων πληθυνθησονται εν γενηματι εξελευσονται και ου μη ανακαμψουσιν αυτοις
5 τις δε εστιν ο αφεις ονον αγριον ελευθερον δεσμους δε αυτου τις ελυσεν

6 εθεμην δε την διαιταν αυτου ερημον και τα σκηνωματα αυτου αλμυριδα
7 καταγελων πολυοχλιας πολεως μεμψιν δε φορολογου ουκ ακουων
8 κατασκευεται ορη νομην αυτου και οπισω παντος χλωρου ζητει
9 βουλησεται δε σοι μονοκερωσ δουλευσαι η κοιμηθηναι επι φατνης σου
10 δησεις δε εν ιμασι ζυγον αυτου η ελκυσει σου αυλακας εν πεδιω
11 πεποιθας δε επ' αυτω οτι πολλη η ισχυς αυτου επαφησεις δε αυτω τα εργα σου
12 πιστευσεις δε οτι αποδωσει σοι τον σπορον εισοισει δε σου τον αλωνα
13 πτερυξ τερπομενων νεελασα εαν συλλαβη ασιδα και νεσσα
14 οτι αφησει εις γην τα ωα αυτης και επι χουν θαλψει
15 και επελαθετο οτι πους σκορπιει και θηρια αγρου καταπατησει
16 απεσκληρυνεν τα τεκνα αυτης ωστε μη εαυτη εις κενον εκοπιασεν ανευ φοβου
17 οτι κατεσιωπησεν αυτη ο θεος σοφιαν και ουκ εμερισεν αυτη εν τη συνεσει
18 κατα καιρον εν υψει υψωσε καταγελασεται ιππου και του επιβατου αυτου
19 η συ περιεθηκας ιππω δυναμιν ενεδυσας δε τραχηλω αυτου φοβον
20 περιεθηκας δε αυτω πανοπλιαν δοξαν δε στηθεων αυτου τολμη
21 ανορουσων εν πεδιω γαυρια εκπορευεται δε εις πεδιον εν ισχυι
22 συναντων βελει καταγελα και ου μη αποστραφη απο σιδηρου
23 επ' αυτω γαυρια τοξον και μαχαιρα
24 και οργη αφανιει την γην και ου μη πιστευση εως αν σημανη σαλπιγξ
25 σαλπιγγος δε σημαινουσης λεγει ευγε πορρωθεν δε οσφραινεται πολεμου συν αλματι και κραυγη
26 εκ δε της σης επιστημης εστηκεν ιεραξ αναπετασας τας πτερυγας ακινητος καθορων τα προς νοτον
27 επι δε σω προσταγματι υψουται αετος γυψ δε επι νοσσιας αυτου καθεσθεις αυλιζεται
28 επ' εξοχη πετρας και αποκρυφω
29 εκεισε ων ζητει τα σιτα πορρωθεν οι οφθαλμοι αυτου σκοπεουσιν
30 νεοσσοι δε αυτου φυρονται εν αιματι ου δ' αν ωσι τεθνεωτες παραχημα ευρισκονται
1 και απεκριθη κυριος ο θεος τω ιωβ και ειπεν
2 μη κρισιν μετα ικανου εκκλινει ελεγχων θεον αποκριθησεται αυτην
3 υπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω
4 τι ετι εγω κρινομαι νουθετουμενος και ελεγχων κυριον ακουων τοιαυτα ουθεν ων εγω δε τινα αποκρισιν δω προς ταυτα χειρα θησω επι στοματι μου
5 απαξ λελαληκα επι δε τω δευτερω ου προσθησω
6 ετι δε υπολαβων ο κυριος ειπεν τω ιωβ εκ του νεφους
7 μη αλλα ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι
8 μη αποποιου μου το κριμα οικει δε με αλλως σοι κεχηματικεναι η ινα αναφανης δικαιος

9 η βραχιων σοι εστιν κατα του κυριου η φωνη κατ' αυτον βροντας
10 αναλαβε δη υψος και δυναμιν δοξαν δε και τιμην αμφιεσαι
11 αποστειλον δε αγγελους οργη παν δε υβριστην ταπεινωσον
12 υπερηφανον δε σβεσον σηψον δε ασεβεις παραχρημα
13 κρυψον δε εις γην εξω ομοθυμαδον τα δε προσωπα αυτων ατιμιας εμπλησον
14 ομολογησω αρα οτι δυναται η δεξια σου σωσαι
15 αλλα δη ιδου θηρια παρα σοι χορτον ισα βουσιν εσθιει
16 ιδου δη ισχυς αυτου επ' οσφυι η δε δυναμις επ' ομφαλου γαστρος
17 εστησεν ουραν ως κυπαρισσον τα δε νευρα αυτου συμπεπλεκται
18 αι πλευραι αυτου πλευραι χαλκειαι η δε ραχισ αυτου σιδηρος χυτος
19 τουτ' εστιν αρχη πλασματος κυριου πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων αυτου
20 επελθων δε επ' ορος ακροτομον εποησεν χαρμονην τετραποσιν εν τω ταρταρω
21 υπο παντοδαπα δενδρα κοιμαται παρα παυρον και καλαμον και βουτομον
22 σκιαζονται δε εν αυτω δενδρα μεγαλα συν ραδαμνους και κλωνες αγνου
23 εαν γενηται πλημμυρα ου μη αισθηθη πεποιθεν οτι προσκρουσει ο ιορδανης εις το στομα αυτου
24 εν τω οφθαλμω αυτου δεξεται αυτον ενσκολιευομενος τρησει ρινα
25 αζεις δε δρακοντα εν αγκιστρω περιθησεις δε φορβεαν περι ρινα αυτου
26 ει δησεις κρικον εν τω μυκτηρι αυτου ψελιω δε τρυπησεις το χειλος αυτου
27 λαλησει δε σοι δεησει ικετηρια μαλακως
28 θησεται δε διαθηκην μετα σου λημψη δε αυτον δουλον αιωνιον
29 παιξη δε εν αυτω ωσπερ ορνεω η δησεις αυτον ωσπερ στρουθιον παιδιω
30 ενσιτουνται δε εν αυτω εθνη μεριτευνονται δε αυτον φοινικων γενη
31 παν δε πλωτον συνελθον ου μη ενεγκωσιν βυρσαν μιαν ουρας αυτου και εν πλοιοις αλιεων κεφαλην αυτου
32 επιθησεις δε αυτω χειρα μνησθεις πολεμον τον γινομενον εν σωματι αυτου και μηκετι γινεσθω
1 ουχ εορακας αυτον ουδε επι τοις λεγομενοις τεθαυμακας
2 ου δεδοικας οτι ητοιμασται μοι τις γαρ εστιν ο εμοι αντιστας
3 η τις αντιστησεται μοι και υπομενει ει πασα η υπ' ουρανον εμη εστιν
4 ου σιωπησομαι δι' αυτον και λογον δυναμεως ελεησει τον ισον αυτου
5 τις αποκαλυψει προσωπον ενδυσεως αυτου εις δε πτυξιν θωρακος αυτου τις αν εισελθoi
6 πυλας προσωπου αυτου τις ανοιξει κυκλω οδοντων αυτου φοβος
7 τα εγκατα αυτου ασπιδες χαλκειαι συνδεσμος δε αυτου ωσπερ σμιριτης λιθος
8 εις του ενος κολλωνται πνευμα δε ου μη διελθη αυτον
9 ανηρ τω αδελφω αυτου προσκολληθησεται συνεχονται και ου μη αποσπασθωσιν

10 εν παρμω αυτου επιφασκεται φεγγος οι δε οφθαλμοι αυτου ειδος εωσφορου
11 εκ στοματος αυτου εκπορευονται λαμπαδες καιομεναι και διαρριπτονται εσχαιρα πυρος
12 εκ μυκτηρων αυτου εκπορευεται καπνος καιομενης πυρι ανθρακων
13 η ψυχη αυτου ανθρακες φλοξ δε εκ στοματος αυτου εκπορευεται
14 εν δε τραχηλω αυτου αυλιζεται δυναμις εμπροσθεν αυτου τρεχει απωλεια
15 σαρκες δε σωματος αυτου κεκολληται καταχει επ' αυτον ου σαλευθησεται
16 η καρδια αυτου πεπηγεν ως λιθος εστηκεν δε ωσπερ ακμων ανηλατος
17 στραφεντος δε αυτου φοβος θηριους τετραποσιν επι γης αλλομενοις
18 εαν συναντησωσιν αυτω λογχοι ουδεν μη ποιησωσιν δορυ επηρμενον και θωρακα
19 ηγηται μεν γαρ σιδηρον αχυρα χαλκων δε ωσπερ ξυλον σαθρον
20 ου μη τρωση αυτον τοξον χαλκειον ηγηται μεν πετροβολον χορτον
21 ως καλαμη ελογισθησαν σφυραι καταγελα δε σεισμου πυρφορου
22 η στρωμη αυτου οβελισκοι οξεις πας δε χρυσος θαλασσης υπ' αυτον ωσπερ πηλος αμυθητος
23 αναζει την αβυσσον ωσπερ χαλκειον ηγηται δε την θαλασσαν ωσπερ εξαλειπτρον
24 τον δε ταρταρον της αβυσσου ωσπερ αιχμαλωτον ελογισατο αβυσσον εις περιπατον
25 ουκ εστιν ουδεν επι της γης ομοιον αυτω πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων μου
26 παν υψηλον ορα αυτος δε βασιλευς παντων των εν τοις υδασιν
1 υπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω
2 οίδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν
3 τις γαρ εστιν ο κρυπτων σε βουλην φειδομενος δε ρηματων και σε οιεται κρυπτειν τις δε αναγγελοι μοι α ουκ ηδειν μεγαλα και θαυμαστα α ουκ ηπισταμην
4 ακουσον δε μου κυριε ινα καγω λαλησω ερωτησω δε σε συ δε με διδαξον
5 ακοην μεν ωτος ηκουον σου το προτερον νυνι δε ο οφθαλμος μου εορακεν σε
6 διο εφαυλισα εμαυτον και ετακην ηγημαι δε εμαυτον γην και σποδον
7 εγενετο δε μετα το λαλησαι τον κυριον παντα τα ρηματα ταυτα τω ιωβ ειπεν ο κυριος ελιφας τω θαιμανιτη ημαρτες συ και οι δυο φιλοι σου ου γαρ ελαλησατε ενωπιον μου α ληθες ουδεν ωσπερ ο θεραπων μου ιωβ
8 νυν δε λαβετε επτα μοσχους και επτα κριους και πορευθητε προς τον θεραποντα μου ιωβ και ποιησει καρπωσιν περι υμων ιωβ δε ο θεραπων μου ευξεται περι υμων οτι ει μη προσωπον αυτου λημψομαι ει μη γαρ δι' αυτον απωλεσα αν υμας ου γαρ ελαλησατε αληθες κατα του θεραποντος μου ιωβ
9 επορευθη δε ελιφας ο θαιμανιτης και βαλδαδ ο σαυχιτης και σωφαρ ο μιναιος και εποιησαν καθως συνεταξεν αυτοις ο κυριος και ελυσεν την αμαρτιαν αυτοις δια ιωβ
10 ο δε κυριος ηρξησεν τον ιωβ ευξαμενου δε αυτου και περι των φιλων αυτου αφηκεν αυτοις την αμαρτιαν εδωκεν δε ο κυριος διπλα οσα ην εμπροσθεν ιωβ εις διπλασιασμον
11 ηκουσαν δε παντες οι αδελφοι αυτου και αι αδελφαι αυτου παντα τα συμβεβηκοτα αυτω και ηλθον προς αυτον και παντες οσοι ηδειςαν αυτον εκ πρωτου φαγοντες δε και πιο ντες παρ' αυτω παρεκαλεσαν αυτον και εθαυμασαν επι πασιν οις επηγαγεν αυτω ο κυριος εδωκεν δε αυτω εκαστος αμναδα μιαν και τετραδραχμον χρυσου σσημον
12 ο δε κυριος ευλογησεν τα εσχατα ιωβ η τα εμπροσθεν ην δε τα κτηνη αυτου προβατα μυρια τετρακιςχιλια καιμηλοι εξακιςχιλια ζευγη βοων χιλια ονοι θηλειαι νομαδες χιλια
13 γενωνται δε αυτω υιοι επτα και θυγατερες τρεις
14 και εκαλεσεν την μεν πρωτην ημεραν την δε δευτεραν κασιαν την δε τριτην αμαλθειας κερας

15 και ουχ ευρεθησαν κατα τας θυγατερας ιωβ βελτιους αυτων εν τη υπ' ουρανον εδωκεν δε αυταις ο πατηρ κληρονομιαν εν τοις αδελφοις
16 εξησεν δε ιωβ μετα την πληγην ετη εκατον εβδομηκοντα τα δε παντα εξησεν ετη διακοσια τεσσαρακοντα οκτω και ειδεν ιωβ τους υιους αυτου και τους υιους των υιων αυτο υ τεταρτην γενεαν
17 και ετελευτησεν ιωβ πρεσβυτερος και πληρης ημερων [17α] γεγραπται δε αυτον παλιν αναστησεσθαι μεθ' ων ο κυριος ανιστησιν [17β] ουτος ερμηνευεται εκ της συριακης βιβλου εν μεν γη κατοικων τη ασσιτιδι επι τοις οριοις της ιδουμιας και αραβιας προυπηρχεν δε αυτω ονομα ιωβαβ [17γ] λαβων δε γυναικα αραβισσαν γεννα υιον ω ονομα ενν ων ην δε αυτος πατρος μεν ζαρε των ησαν υιων υιος μητρος δε βοσορρας ωστε ειναι αυτον πεμπτον απο αβρααμ [17δ] και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ ης και αυτος ηρξεν χωρας πρωτος βαλακ ο του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα μετα δε βαλακ ιωβαβ ο καλουμενος ιωβ μετα δε τουτον ασομ ο υπαρχων ηγεμων εκ της θαιμανιτιδος χωρας μετα δε τουτον αδαδ υιος βαραδ ο εκκοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ [17ε] οι δε ελθοντες προς αυτον φιλοι ελιφας των ησαν υιων θαιμανων βασιλευς βαλδαδ ο σαυχαιων τυραννος σωφαρ ο μιναιων βασιλευς .
1 μακαριος ανηρ ος ουκ επορευθη εν βουλη ασεβων και εν οδω αμαρτωλων ουκ εστη και επι καθεδραν λοιμων ουκ εκαθισεν
2 αλλ' η εν τω νομω κυριου το θελημα αυτου και εν τω νομω αυτου μελετησει ημερας και νυκτος
3 και εσται ως το ξυλον το πεφυτευμενον παρα τας διεξοδους των υδατων ο τον καρπον αυτου δωσει εν καιρω αυτου και το φυλλον αυτου ουκ απορρησεται και παντα οσα αν ποιη κατευοδωθησεται
4 ουχ ουτως οι ασεβεις ουχ ουτως αλλ' η ως ο χνους ον εκριπτει ο ανεμος απο προσωπου της γης
5 δια τουτο ουκ αναστησονται ασεβεις εν κρισει ουδε αμαρτωλοι εν βουλη δικαιων
6 οτι γινωσκει κυριος οδον δικαιων και οδος ασεβων απολειται
1 ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα
2 παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου διαψαλμα
3 διαρρηξωμεν τους δεσμους αυτων και απορριψωμεν αφ' ημων τον ζυγον αυτων
4 ο κατοικων εν ουρανοις εκγελασεται αυτους και ο κυριος εκμυκτηριει αυτους
5 τοτε λαλησει προς αυτους εν οργη αυτου και εν τω θυμω αυτου ταραξει αυτους
6 εγω δε κατεσταθην βασιλευς υπ' αυτου επι σιων ορος το αγιον αυτου
7 διαγγελλων το προσταγμα κυριου κυριος ειπεν προς με υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε
8 αιτησαι παρ' εμου και δωσω σοι εθνη την κληρονομιαν σου και την κατασχεσιν σου τα περατα της γης
9 ποιμανεις αυτους εν ραβδω σιδηρα ως σκευος κεραμεως συντριψεις αυτους
10 και νυν βασιλεις συνετε παιδευθητε παντες οι κρινοντες την γην
11 δουλευσατε τω κυριω εν φοβω και αγαλλιασθε αυτω εν τρομω
12 δραξασθε παιδειας μηποτε οργισθη κυριος και απολεισθε εξ οδου δικιας οταν εκκαυθη εν ταχει ο θυμος αυτου μακαριοι παντες οι πεποιθοτες επ' αυτω
1 ψαλμος τω δαυιδ οποτε απεδιδρασκεν απο προσωπου αβεσσαλωμ του υιου αυτου
2 κυριε τι επληθυνθησαν οι θλιβοντες με πολλοι επανιστανται επ' εμε
3 πολλοι λεγουσιν τη ψυχη μου ουκ εστιν σωτηρια αυτω εν τω θεω αυτου διαψαλμα
4 συ δε κυριε αντιλημπτωρ μου ει δοξα μου και υψων την κεφαλην μου
5 φωνη μου προς κυριον εκεκραξα και επηκουσεν μου εξ ορους αγιου αυτου διαψαλμα
6 εγω εκοιμηθην και υπνωσα εξηγερθην οτι κυριος αντιλημψεται μου
7 ου φοβηθησομαι απο μυριαδων λαου των κυκλω συνεπιτιθεμενων μοι
8 αναστα κυριε σωσον με ο θεος μου οτι συ επαταξας παντας τους εχθραινοντας μοι ματαιως οδοντας αμαρτωλων συνετριψας

9 του κυριου η σωτηρια και επι τον λαον σου η ευλογια σου
1 εις το τελος εν ψαλμοις ωδη τω δαυιδ
2 εν τω επικαλεισθαι με εισηκουσεν μου ο θεος της δικαιοσυνης μου εν θλιψει επλατυνας μοι οικτιρησον με και εισακουσον της προσευχης μου
3 υιοι ανθρωπων εως ποτε βαρυκαρδιοι ινα τι αγαπατε ματαιοτητα και ζητειτε ψευδος διαψαλμα
4 και γνωτε οτι εθαυμαστωσεν κυριος τον οσιον αυτου κυριος εισακουσεται μου εν τω κεκραγεναι με προς αυτον
5 οργιζεσθε και μη αμαρτανετε λεγετε εν ταις καρδιαις υμων και επι ταις κοιταις υμων κατανυγητε διαψαλμα
6 θυσατε θυσιαν δικαιοσυνης και ελπισατε επι κυριον
7 πολλοι λεγουσιν τις δειξει ημιν τα αγαθα εσημειωθη εφ' ημας το φως του προσωπου σου κυριε
8 εδωκας ευφροσυνην εις την καρδιαν μου απο καιρου σιτου και οινου και ελαιου αυτων επληθυνθησαν
9 εν ειρηνη επι το αυτο κοιμηθησομαι και υπνωσω οτι συ κυριε κατα μονας επ' ελπιδι κατοικισας με
1 εις το τελος υπερ της κληρονομουσης ψαλμος τω δαυιδ
2 τα ρηματα μου ενωτισαι κυριε συνες της κραυγης μου
3 προσχες τη φωνη της δεησεως μου ο βασιλευς μου και ο θεος μου οτι προς σε προσευξομαι κυριε
4 το πρωι εισακουση της φωνης μου το πρωι παραστησομαι σοι και εποψομαι
5 οτι ουχι θεος θελων ανομιαν συ ει ουδε παροικησει σοι πονηρευομενος
6 ου διαμενουσιν παρανομοι κατεναντι των οφθαλμων σου εμισησας παντας τους εργαζομενους την ανομιαν
7 απολεις παντας τους λαλουντας το ψευδος ανδρα αιματων και δολιον βδελυσεται κυριος
8 εγω δε εν τω πληθει του ελεους σου εισελευσομαι εις τον οικον σου προσκυνησω προς ναον αγιον σου εν φοβω σου
9 κυριε οδηγησον με εν τη δικαιοσυνη σου ενεκα των εχθρων μου κατευθυνον ενωπιον μου την οδον σου
10 οτι ουκ εστιν εν τω στοματι αυτων αληθεια η καρδια αυτων ματαια ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσιν
11 κρινον αυτους ο θεος αποπεσατωσαν απο των διαβουλιων αυτων κατα το πληθος των ασεβειων αυτων εξωσον αυτους οτι παρεπικραναν σε κυριε
12 και ευφρανθητωσαν παντες οι ελπιζοντες επι σε εις αιωνα αγαλλιασονται και κατασκηνωσεις εν αυτοις και καυχησονται εν σοι παντες οι αγαπωντες το ονομα σου
13 οτι συ ευλογησεις δικαιον κυριε ως οπλω ευδοκias εστεφανωσας ημας
1 εις το τελος εν υμνοις υπερ της ογδοης ψαλμος τω δαυιδ
2 κυριε μη τω θυμω σου ελεγξης με μηδε τη οργη σου παιδευσης με
3 ελεησον με κυριε οτι ασθενης ειμι ιασαι με κυριε οτι εταραχθη τα οστα μου
4 και η ψυχη μου εταραχθη σφοδρα και συ κυριε εως ποτε
5 επιστρεψον κυριε ρυσαι την ψυχην μου σωσον με ενεκεν του ελεους σου
6 οτι ουκ εστιν εν τω θανατω ο μνημονευον σου εν δε τω αδη τις εξομολογησεται σοι
7 εκοπιασα εν τω στεναγμω μου λουσω καθ' εκαστην νυκτα την κλινην μου εν δακρυσιν μου την στρωμνην μου βρεξω
8 εταραχθη απο θυμου ο οφθαλμος μου επαλαιωθην εν πασιν τοις εχθροις μου
9 αποστητε απ' εμου παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οτι εισηκουσεν κυριος της φωνης του κλαυθμου μου
10 εισηκουσεν κυριος της δεησεως μου κυριος την προσευχην μου προσεδεξατο

11 *αισχυνθεισαν και ταραχθεισαν σφοδρα παντες οι εχθροι μου αποστραφεισαν και καταισχυνθεισαν σφοδρα δια ταχους*
1 *ψαλμος τω δαυιδ ον ησεν τω κυριω υπερ των λογων χουσι υιου ιεμενι*
2 *κυριε ο θεος μου επι σοι ηλπισα σωσον με εκ παντων των διωκοντων με και ρυσαι με*
3 *μηποτε αρπαση ως λεων την ψυχην μου μη οντος λυτρουμενου μηδε σωζοντος*
4 *κυριε ο θεος μου ει εποιησα τουτο ει εστιν αδικια εν χερσιν μου*
5 *ει ανταπεδωκα τοις ανταποδιδουσιν μοι κακα αποπεσιν αρα απο των εχθρων μου κενος*
6 *καταδιωξαι αρα ο εχθρος την ψυχην μου και καταλαβοι και καταπατησαι εις γην την ζωην μου και την δοξαν μου εις χουν κατασκηνωσαι διαψαλμα*
7 *αναστηθι κυριε εν οργη σου υψωθητι εν τοις περασι των εχθρων μου εξεγερθητι κυριε ο θεος μου εν προσταγματι ω ενετειλω*
8 *και συναγωγή λαων κυκλωσει σε και υπερ ταυτης εις υψος επιστρεψον*
9 *κυριος κρινει λαους κρινον με κυριε κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την ακακian μου επ' εμοι*
10 *συντελεσθητω δη πονηρια αμαρτωλων και κατευθυνεις δικαιον εταζων καρδιας και νεφρους ο θεος*
11 *δικαια η βοηθεια μου παρα του θεου του σωζοντος τους ευθεις τη καρδια*
12 *ο θεος κριτης δικαιος και ισχυρος και μακροθυμος μη οργην επαγων καθ' εκαστην ημεραν*
13 *εαν μη επιστραφητε την ρομφαιαν αυτου στιλβωσει το τοξον αυτου ενετεινεν και ητοιμασεν αυτο*
14 *και εν αυτω ητοιμασεν σκευη θανατου τα βελη αυτου τοις καιομενοις εξειργασατο*
15 *ιδου ωδινησεν αδικian συνελαβεν πονον και ετεκεν ανομιαν*
16 *λακκον ωρυξεν και ανεσκαψεν αυτον και εμπεσειται εις βοθρον ον ειργασατο*
17 *επιστρεψει ο πονος αυτου εις κεφαλην αυτου και επι κορυφην αυτου η αδικια αυτου καταβησεται*
18 *εξομολογησομαι κυριω κατα την δικαιοσυνην αυτου και ψαλω τω ονοματι κυριου του υψιστου*
1 *εις το τελος υπερ των ληνων ψαλμος τω δαυιδ*
2 *κυριε ο κυριος ημων ως θαυμαστον το ονομα σου εν παση τη γη οτι επηρθη η μεγαλοπρεπεια σου υπερανω των ουρανων*
3 *εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ενεκα των εχθρων σου του καταλυσαι εχθρον και εκδικητην*
4 *οτι οψομαι τους ουρανους εργα των δακτυλων σου σεληνην και αστερας α συ εθεμελιωσας*
5 *τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον*
6 *ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ' αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον*
7 *και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου*
8 *προβατα και βοας πασας ετι δε και τα κτηνη του πεδιου*
9 *τα πετεινα του ουρανου και τους ιχθυσ της θαλασσης τα διαπορευομενα τριβους θαλασσων*
10 *κυριε ο κυριος ημων ως θαυμαστον το ονομα σου εν παση τη γη*
1 *εις το τελος υπερ των κρυφίων του υιου ψαλμος τω δαυιδ*
2 *εξομολογησομαι σοι κυριε εν ολη καρδια μου διηγησομαι παντα τα θαυμασια σου*
3 *ευφρανθησομαι και αγαλλιασομαι εν σοι ψαλω τω ονοματι σου υψιστε*
4 *εν τω αποστραφηναι τον εχθρον μου εις τα οπισω ασθενησουσιν και απολουνται απο προσωπου σου*

5 οτι εποησας την κρισιν μου και την δικην μου εκαθισας επι θρονου ο κρινων δικαιοσυνην
6 επετιμησας εθνεσιν και απωλετο ο ασεβης το ονομα αυτων εξηλειψας εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος
7 του εχθρου εξηλιπον αι ρομφαιαι εις τελος και πολεις καθειλες απωλετο το μνημοσυνον αυτων μετ' ηχους
8 και ο κυριος εις τον αιωνα μενει ητοιμασεν εν κρισει τον θρονον αυτου
9 και αυτος κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη κρινει λαους εν ευθυτητι
10 και εγενετο κυριος καταφυγη τω πενητι βοηθος εν ευκαιριας εν θλιψει
11 και ελπισατωσαν επι σε οι γινωσκοντες το ονομα σου οτι ουκ εγκατελιπες τους εκζητουντας σε κυριε
12 ψαλατε τω κυριω τω κατοικουντι εν σιων αναγγεilate εν τοις εθνεσιν τα επιτηδευματα αυτου
13 οτι εκζητων τα αιματα αυτων εμνησθη ουκ επελαθετο της κραυγης των πενητων
14 ελεησον με κυριε ιδε την ταπεινωσιν μου εκ των εχθρων μου ο υψων με εκ των πυλων του θανατου
15 οπως αν εξαγγελιω πασας τας αινεσεις σου εν ταις πυλαις της θυγατρος σιων αγαλλιασομαι επι τω σωτηριω σου
16 ενεπαγησαν εθνη εν διαφθορα η εποησαν εν παγιδι ταυτη η εκρυσαν συνελημφθη ο πους αυτων
17 γινωσκεται κυριος κριματα ποιων εν τοις εργοις των χειρων αυτου συνελημφθη ο αμαρτωλος ωδη διαψαλματος
18 αποστραφητωσαν οι αμαρτωλοι εις τον αδην παντα τα εθνη τα επιλανθανομενα του θεου
19 οτι ουκ εις τελος επιλησθησεται ο πτωχος η υπομονη των πενητων ουκ απολειται εις τον αιωνα
20 αναστηθι κυριε μη κραταιουσθω ανθρωπος κριθητωσαν εθνη ενωπιον σου
21 καταστησον κυριε νομοθετην επ' αυτους γνωτωσαν εθνη οτι ανθρωποι εισιν διαψαλμα
22 ινα τι κυριε αφεστηκας μακροθεν υπερορας εν ευκαιριας εν θλιψει
23 εν τω υπερηφανευεσθαι τον ασεβη εμπυριζεται ο πτωχος συλλαμβανονται εν διαβουλοις οις διαλογιζονται
24 οτι επαινεται ο αμαρτωλος εν ταις επιθυμιας της ψυχης αυτου και ο αδικων ενευλογειται
25 παρωξυνεν τον κυριον ο αμαρτωλος κατα το πληθος της οργης αυτου ουκ εκζητησει ουκ εστιν ο θεος ενωπιον αυτου
26 βεβηλουνται αι οδοι αυτου εν παντι καιρω ανταναιρειται τα κριματα σου απο προσωπου αυτου παντων των εχθρων αυτου κατακυριευσει
27 ειπεν γαρ εν καρδια αυτου ου μη σαλευθω απο γενεας εις γενεαν ανευ κακου
28 ου αρας το στομα αυτου γεμει και πικριας και δολου υπο την γλωσσαν αυτου κοπος και πονος
29 εγκαθηται ενεδρα μετα πλουσιων εν αποκρυφοις αποκτειναι αθων οι οφθαλμοι αυτου εις τον πενητα αποβλεπουσιν
30 ενεδρευει εν αποκρυφω ως λεων εν τη μανδρα αυτου ενεδρευει του αρπασαι πτωχον αρπασαι πτωχον εν τω ελκυσαι αυτον
31 εν τη παγιδι αυτου ταπεινωσει αυτον κυψει και πεσειται εν τω αυτον κατακυριευσαι των πενητων
32 ειπεν γαρ εν καρδια αυτου επιελησται ο θεος απεστρεψεν το προσωπον αυτου του μη βλεπειν εις τελος
33 αναστηθι κυριε ο θεος υψωθητω η χειρ σου μη επιλαθη των πενητων
34 ενεκεν τινος παρωξυνεν ο ασεβης τον θεον ειπεν γαρ εν καρδια αυτου ουκ εκζητησει
35 βλεπεις οτι συ πονον και θυμον κατανοεις του παραδουναι αυτους εις χειρας σου σοι ουν εγκαταλειπται ο πτωχος ορφανω συ ησθα βοηθων
36 συντριψον τον βραχιονα του αμαρτωλου και πονηρου ζητηθησεται η αμαρτια αυτου και ου μη ευρεθη δι' αυτην
37 βασιλευσει κυριος εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος απολεισθε εθνη εκ της γης αυτου

38 την επιθυμiam των πενητων εισηκουσεν κυριος την ετοιμασιαν της καρδιας αυτων προσεσχεν το ους σου
39 κριναι ορφανω και ταπεινω ινα μη προσθη ετι του μεγαλυχειν ανθρωπος επι της γης
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ επι τω κυριω πεποιθα πας ερειτε τη ψυχη μου μεταναστευου επι τα ορη ως στρουθιον
2 οτι ιδου οι αμαρτωλοι ενετειναν τοξον ητοιμασαν βελη εις φαρετραν του κατατοξευσαι εν σκοτομνην τους ευθεις τη καρδια
3 οτι α κατηρτισω καθειλον ο δε δικαιος τι εποιησεν
4 κυριος εν ναω αγιω αυτου κυριος εν ουρανω ο θρονος αυτου οι οφθαλμοι αυτου εις τον πενητα αποβλεπουσιν τα βλεφαρα αυτου εξεταζει τους υιους των ανθρωπων
5 κυριος εξεταζει τον δικαιον και τον ασεβη ο δε αγαπων αδικιαν μισει την εαυτου ψυχη
6 επιβρεξει επι αμαρτωλους παγιδας πυρ καιθειον και πνευμα καταγιδος η μερις του ποτηριου αυτων
7 οτι δικαιος κυριος και δικαιοσυνας ηγαπησεν ευθυτητα ειδεν το προσωπον αυτου
1 εις το τελος υπερ της ογδοης ψαλμος τω δαυιδ
2 σωσον με κυριε οτι εκλελοιπεν οσιος οτι ωλιγωθησαν αι αληθειαι απο των υιων των ανθρωπων
3 ματαια ελαλησεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου χειλη δολια εν καρδια και εν καρδια ελαλησαν
4 εξολεθρευσαι κυριος παντα τα χειλη τα δολια και γλωσσαν μεγαλορημονα
5 τους ειποντας την γλωσσαν ημων μεγαλυνουμεν τα χειλη ημων παρ' ημων εστιν τις ημων κυριος εστιν
6 απο της ταλαιπωριας των πτωχων και απο του στεναγμου των πενητων νυν αναστησομαι λεγει κυριος θησομαι εν σωτηρια παρρησιασομαι εν αυτω
7 τα λογια κυριου λογια αγνα αργυριον πεπυρωμενον δοκιμιον τη γη κεκαθαρισμενον επταπλασιως
8 συ κυριε φυλαξεις ημας και διατηρησεις ημας απο της γενεας ταυτης και εις τον αιωνα
9 κυκλω οι ασεβεις περιπατουσιν κατα το υψος σου επολυωρησας τους υιους των ανθρωπων
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
2 εως ποτε κυριε επιληση μου εις τελος εως ποτε αποστρεψεις το προσωπον σου απ' εμου
3 εως τινος θησομαι βουλας εν ψυχη μου οδυνας εν καρδια μου ημερας εως ποτε υψωθησεται ο εχθρος μου επ' εμε
4 επιβλεψον εισακουσον μου κυριε ο θεος μου φωτισον τους οφθαλμους μου μηποτε υπνωσω εις θανατον
5 μηποτε ειπη ο εχθρος μου ισχυσα προς αυτον οι θλιβοντες με αγαλλιασονται εαν σαλευθω
6 εγω δε επι τω ελεει σου ηλπισα αγαλλιασεται η καρδια μου επι τω σωτηριω σου ασω τω κυριω τω ευεργετησαντι με και ψαλω τω ονοματι κυριου του υψιστου
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ειπεν αφρων εν καρδια αυτου ουκ εστιν θεος διεφθειραν και εβδελυθησαν εν επιτηδευμασιν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος
2 κυριος εκ του ουρανου διεκυψεν επι τους υιους των ανθρωπων του ιδειν ει εστιν συνιων η εκζητων τον θεον
3 παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ων το στομα αρας και πικριας γεμει οξεις οι ποδες αυτων εκχει αιμα συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν ουκ εστιν φ οβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων
4 ουχι γνωσονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οι κατεσθιοντες τον λαον μου βρωσει αρτου τον κυριον ουκ επεκαλεσαντο
5 εκει εδειλιασαν φοβω ου ουκ ην φοβος οτι ο θεος εν γενεα δικαια
6 βουλην πτωχου κατησχνατε οτι κυριος ελπις αυτου εστιν
7 τις δωσει εκ σιων το σωτηριον του ισραηλ εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν του λαου αυτου αγαλλιασθω ιακωβ και ευφρανθητω ισραηλ
1 ψαλμος τω δαυιδ κυριε τις παροικησει εν τω σκηνωματι σου και τις κατασκηνωσει εν τω ορει τω αγιω σου

2 πορευομενος αμωμος και εργαζομενος δικαιοσυνην λαλων αληθειαν εν καρδια αυτου
3 ος ουκ εδολωσεν εν γλωσση αυτου ουδε εποιησεν τω πλησιον αυτου κακον και ονειδισμον ουκ ελαβεν επι τους εγγιστα αυτου
4 εξουθενωται ενωπιον αυτου πονηρευομενος τους δε φοβουμενους κυριον δοξαζει ο ομνυων τω πλησιον αυτου και ουκ αθετων
5 το αργυριον αυτου ουκ εδωκεν επι τοκω και δωρα επ' αθωοις ουκ ελαβεν ο ποιων ταυτα ου σαλευθησεται εις τον αιωνα
1 στηλογραφια τω δαυιδ φυλαξον με κυριε οτι επι σοι ηλπισα
2 ειπα τω κυριω κυριος μου ει συ οτι των αγαθων μου ου χρειαν εχεις
3 τοις αγιοις τοις εν τη γη αυτου εθαυμαστωσεν παντα τα θεληματα αυτου εν αυτοις
4 επληθυνθησαν αι ασθενεια αυτων μετα ταυτα εταχυναν ου μη συναγαγω τας συναγωγας αυτων εξ αιματων ουδε μη μνησθω των ονοματων αυτων δια χειλεων μου
5 κυριος η μερις της κληρονομιας μου και του ποτηριου μου συ ει ο αποκαθιστων την κληρονομian μου εμοι
6 σχοινια επεπεσαν μοι εν τοις κρατιστοις και γαρ η κληρονομια μου κρατιστη μοι εστιν
7 ευλογησω τον κυριον τον συνετισαντα με ετι δε και εως νυκτος επαιδευσαν με οι νεφροι μου
8 προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω
9 δια τουτο ηυφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσε επ' ελπιδι
10 οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν
11 εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου τερπνοτητες εν τη δεξια σου εις τελος
1 προσευχη του δαυιδ εισακουσον κυριε της δικαιοσυνης μου προσχες τη δεησει μου ενωτισαι της προσευχης μου ουκ εν χειλεσιν δολιοις
2 εκ προσωπου σου το κριμα μου εξελθοι οι οφθαλμοι μου ιδετωσαν ευθυτητας
3 εδοκιμασας την καρδιαν μου επεσκεψω νυκτος επυρωσας με και ουχ ευρεθη εν εμοι αδικια
4 οπως αν μη λαληση το στομα μου τα εργα των ανθρωπων δια τους λογους των χειλεων σου εγω εφυλαξα οδους σκληρας
5 καταρτισαι τα διαβηματα μου εν ταις τριβοις σου ινα μη σαλευθωσιν τα διαβηματα μου
6 εγω εκεκραξα οτι επηκουσας μου ο θεος κλινον το ους σου εμοι και εισακουσον των ρηματων μου
7 θαυμαστωσον τα ελεη σου ο σωζων τους ελπιζοντας επι σε εκ των ανθεστηκοτων τη δεξια σου
8 φυλαξον με ως κοραν οφθαλμου εν σκεπη των πτερυγων σου σκεπασεις με
9 απο προσωπου ασεβων των ταλαιπωρησαντων με οι εχθροι μου την ψυχην μου περιεσχον
10 το στεαρ αυτων συνεκλεισαν το στομα αυτων ελαλησεν υπερηφανian
11 εκβαλλοντες με νυι περιεκυκλωσαν με τους οφθαλμους αυτων εθεντο εκκλιναι εν τη γη
12 υπελαβον με ωσει λεων ετοιμος εις θηραν και ωσει σκυμνος οικων εν αποκρυφοις
13 αναστηθι κυριε προφθασον αυτους και υποσκελισον αυτους ρυσαι την ψυχην μου απο ασεβους ρομφαιαν σου απο εχθρων της χειρος σου
14 κυριε απο ολιγων απο γης διαμερισον αυτους εν τη ζωη αυτων και των κεκρυμμενων σου επλησθη η γαστηρ αυτων χορτασθησαν υιον και αφηκαν τα καταλοιπα τοις νηπι
ις αυτων
15 εγω δε εν δικαιοσυνη οφθησομαι τω προσωπω σου χορτασθησομαι εν τω οφθηναι την δοξαν σου
1 εις το τελος τω παιδι κυριου τω δαυιδ α ελαλησεν τω κυριω τους λογους της ωδης ταυτης εν ημερα η ερρυσατο αυτον κυριος εκ χειρος παντων των εχθρων αυτου και εκ χει
ρος σαουλ
2 και ειπεν αγαπησω σε κυριε η ισχυς μου

3 κυριος στερεωμα μου και καταφυγη μου και ρυστης μου ο θεος μου βοηθος μου και ελπιω επ' αυτον υπερασπιστης μου και κερας σωτηριας μου αντιλημπτωρ μου
4 αιωνων επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι
5 περιεσχον με ωδινες θανατου και χειμαρροι ανομιαις εξεταραζαν με
6 ωδινες αδου περιεκυκλωσαν με προεφθασαν με παγιδες θανατου
7 και εν τω θλιβεσθαι με επεκαλεσαμην τον κυριον και προς τον θεον μου εκεκραξα ηκουσεν εκ ναου αγιου αυτου φωνης μου και η κραυγη μου ενωπιον αυτου εισελευσεται εις τα ωτα αυτου
8 και εσαλευθη και εντρομος εγενηθη η γη και τα θεμελια των ορεων εταραχθησαν και εσαλευθησαν οτι ωργισθη αυτοις ο θεος
9 ανεβη καπνος εν οργη αυτου και πυρ απο προσωπου αυτου κατεφλογισεν ανθρακες ανηφθησαν απ' αυτου
10 και εκλινεν ουρανον και κατεβη και γνοφος υπο τους ποδας αυτου
11 και επεβη επι χερουβιν και επετασθη επετασθη επι πτερυγων ανεμων
12 και εθετο σκοτος αποκρυφην αυτου κυκλω αυτου η σκηνη αυτου σκοτεινον υδωρ εν νεφελαις αερων
13 απο της τηλαυγησεως ενωπιον αυτου αι νεφελαι διηλθον χαλαζα και ανθρακες πυρος
14 και εβροντησεν εξ ουρανου κυριος και ο υψιστος εδωκεν φωνην αυτου
15 και εξαπεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους και αστραπας επληθυνεν και συνεταραξεν αυτους
16 και ωφθησαν αι πηγαι των υδατων και ανεκαλυφθη τα θεμελια της οικουμενης απο επιτιμησεως σου κυριε απο εμπνευσεως πνευματος οργης σου
17 εξαπεστειλεν εξ υψους και ελαβεν με προσελαβετο με εξ υδατων πολλων
18 ρυσεται με εξ εχθρων μου δυνατων και εκ των μισουντων με οτι εστερεωθησαν υπερ εμε
19 προεφθασαν με εν ημερα κακωσεως μου και εγενετο κυριος αντιστηριγμα μου
20 και εξηγαγεν με εις πλατυσμον ρυσεται με οτι ηθελησεν με ρυσεται με εξ εχθρων μου δυνατων και εκ των μισουντων με
21 και ανταποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριότητα των χειρων μου ανταποδωσει μοι
22 οτι εφυλαξα τας οδους κυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου
23 οτι παντα τα κριματα αυτου ενωπιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστησα απ' εμου
24 και εσομαι αμωμος μετ' αυτου και φυλαζομαι απο της ανομιαις μου
25 και ανταποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριότητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου
26 μετα οσιου οσιωθηση και μετα ανδρος αθωου αθωος εση
27 και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου διαστρεψεις
28 οτι συ λαον ταπεινον σωσεις και οφθαλμους υπερηφανων ταπεινωσεις
29 οτι συ φωτιεις λυχνον μου κυριε ο θεος μου φωτιεις το σκοτος μου
30 οτι εν σοι ρυσθησομαι απο πειρατηριου και εν τω θεω μου υπερβησομαι τειχος
31 ο θεος μου αμωμος η οδος αυτου τα λογια κυριου πεπυρωμενα υπερασπιστης εστιν παντων των ελπιζοντων επ' αυτον
32 οτι τις θεος πλην του κυριου και τις θεος πλην του θεου ημων
33 ο θεος ο περιζωννων με δυναμιν και εθετο αμωμον την οδον μου
34 ο καταρτιζομενος τους ποδας μου ως ελαφου και επι τα υψηλα ιστων με
35 διδασκων χειρας μου εις πολεμον και εθου τοξον χαλκουν τους βραχιονας μου

36 και εδωκας μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και η δεξια σου αντελαβετο μου και η παιδεια σου ανωρθωσεν με εις τελος και η παιδεια σου αυτη με διδαξει
37 επλατυνας τα διαβηματα μου υποκατω μου και ουκ ησθενησαν τα ιχνη μου
38 καταδιωξω τους εχθρους μου και καταλημψομαι αυτους και ουκ αποστραφησομαι εως αν εκλιπωσιν
39 εκθλιψω αυτους και ου μη δυνωνται στηναι πεσουνται υπο τους ποδας μου
40 και περιεξωσας με δυναμιν εις πολεμον συνεποδισας παντας τους επανιστανομενους επ' εμε υποκατω μου
41 και τους εχθρους μου εδωκας μοι νωτον και τους μισουντας με εξωλεθρευσας
42 εκεκραξαν και ουκ ην ο σωζων προς κυριον και ουκ εισηκουσεν αυτων
43 και λεπτωνω αυτους ως χουν κατα προσωπον ανεμου ως πηλον πλατειων λεανω αυτους
44 ρυση με εξ αντιλογιων λαου καταστησεις με εις κεφαλην εθνων λαος ον ουκ εγνων εδουλευσεν μοι
45 εις ακοην ωτιου υπηκουσεν μοι υιοι αλλοτριοι εψευσαντο μοι
46 υιοι αλλοτριοι επαλαιωθησαν και εχωλαναν απο των τριβων αυτων
47 ζη κυριος και ευλογητος ο θεος μου και υψωθητω ο θεος της σωτηριας μου
48 ο θεος ο διδους εκδικησεις εμοι και υποταξας λαους υπ' εμε
49 ο ρυστης μου εξ εχθρων μου οργιλων απο των επανιστανομενων επ' εμε υψωσεις με απο ανδρος αδικου ρυση με
50 δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν κυριε και τω ονοματι σου ψαλω
51 μεγαλων τας σωτηριας του βασιλεως αυτου και ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
2 οι ουρανοι διηγουνται δοξαν θεου ποιησιν δε χειρων αυτου αναγγελλει το στερεωμα
3 ημερα τη ημερα ερευγεται ρημα και νυξ νυκτι αναγγελλει γνωσιν
4 ουκ εισιν λαλιαι ουδε λογοι ων ουχι ακουονται αι φωναι αυτων
5 εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων εν τω ηλιω εθετο το σκηνωμα αυτου
6 και αυτος ως νυμφιος εκπορευομενος εκ παστου αυτου αγαλλιασεται ως γιγας δραμειν οδον αυτου
7 απ' ακρου του ουρανου η εξοδος αυτου και το καταντημα αυτου εως ακρου του ουρανου και ουκ εστιν ος αποκρυβησεται την θερμην αυτου
8 ο νομος του κυριου αμωμος επιστρεφων ψυχας η μαρτυρια κυριου πιστη σοφιζουσα νηπια
9 τα δικαιωματα κυριου ευθεια ευφραινοντα καρδιαν η εντολη κυριου τηλαυγης φωτιζουσα οφθαλμους
10 ο φοβος κυριου αγνος διαμενων εις αιωνα αιωνος τα κριματα κυριου αληθινα δεδικαιωμενα επι το αυτο
11 επιθυμητα υπερ χρυσιον και λιθον τιμιον πολυν και γλυκυτερα υπερ μελι και κηριον
12 και γαρ ο δουλος σου φυλασσει αυτα εν τω φυλασσειν αυτα ανταποδοσις πολλη
13 παραπτωματα τις συνησει εκ των κρυφίων μου καθαρισον με
14 και απο αλλοτριων φεισαι του δουλου σου εαν μη μου κατακυριευσωσιν τοτε αμωμος εσομαι και καθαρισθησομαι απο αμαρτιας μεγαλης
15 και εσονται εις ευδοκιαν τα λογια του στοματος μου και η μελετη της καρδιας μου ενωπιον σου δια παντος κυριε βοηθε μου και λυτρωτα μου
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
2 επακουσαι σου κυριος εν ημερα θλιψεως υπερασπισαι σου το ονομα του θεου ιακωβ

3 εξαποστειλαι σοι βοηθειαν εξ αγιου και εκ σιων αντιλαβοιτο σου
4 μνησθει πασης θυσιας σου και το ολοκαυτωμα σου πιανατω διαψαλμα
5 δωη σοι κατα την καρδιαν σου και πασαν την βουλην σου πληρωσαι
6 αγαλλιασομεθα εν τω σωτηριω σου και εν ονοματι θεου ημων μεγαλυνθησομεθα πληρωσαι κυριος παντα τα αιτηματα σου
7 νυν εγνων οτι εσωσεν κυριος τον χριστον αυτου επακουσεται αυτου εξ ουρανου αγιου αυτου εν δυναστειαις η σωτηρια της δεξιας αυτου
8 ουτοι εν αρμασιν και ουτοι εν ιπποις ημεις δε εν ονοματι κυριου θεου ημων μεγαλυνθησομεθα
9 αυτοι συνεποδισθησαν και επεσαν ημεις δε ανεστημεν και ανωρθωθημεν
10 κυριε σωσον τον βασιλευα σου και επακουσον ημων εν η αν ημερα επικαλεσωμεθα σε
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
2 κυριε εν τη δυναμει σου ευφρανθησεται ο βασιλευς και επι τω σωτηριω σου αγαλλιασεται σφοδρα
3 την επιθυμιαν της ψυχης αυτου εδωκας αυτω και την θελησιν των χειλεων αυτου ουκ εστερησας αυτον διαψαλμα
4 οτι προεφθασας αυτον εν ευλογιας χρηστοτητος εθηκας επι την κεφαλην αυτου στεφανον εκ λιθου τιμιου
5 ζων ητησατο σε και εδωκας αυτω μακροτητα ημερων εις αιωνα αιωνος
6 μεγαλη η δοξα αυτου εν τω σωτηριω σου δοξαν και μεγαλοπρεπειαν επιθησεις επ' αυτον
7 οτι δωσεις αυτω ευλογιαν εις αιωνα αιωνος ευφρανεις αυτον εν χαρα μετα του προσωπου σου
8 οτι ο βασιλευς ελπίζει επι κυριον και εν τω ελεει του υψιστου ου μη σαλευθη
9 ευρεθει η χειρ σου πασιν τοις εχθροις σου η δεξια σου ευροι παντας τους μισουντας σε
10 θησεις αυτους ως κλιβανον πυρος εις καιρον του προσωπου σου κυριος εν οργη αυτου συνταραξει αυτους και καταφαγεται αυτους πυρ
11 τον καρπον αυτων απο γης απολεις και το σπερμα αυτων απο υιων ανθρωπων
12 οτι εκλιναν εις σε κακα διελογισαντο βουλην ην ου μη δυνωνται στησαι
13 οτι θησεις αυτους νωτον εν τοις περιλοιποις σου ετοιμασεις το προσωπον αυτων
14 υψωθητι κυριε εν τη δυναμει σου ασομεν και ψαλουμεν τας δυναστειας σου
1 εις το τελος υπερ της αντιλημψεως της εωθινης ψαλμος τω δαυιδ
2 ο θεος ο θεος μου προσχες μοι ινα τι εγκατελιπες με μακραν απο της σωτηριας μου οι λογοι των παραπτωματων μου
3 ο θεος μου κεκραξομαι ημερας και ουκ εισακουση και νυκτος και ουκ εις ανοιαν εμοι
4 συ δε εν αγιοις κατοικεις ο επαινος ισραηλ
5 επι σοι ηλπισαν οι πατερες ημων ηλπισαν και ερρυσω αυτους
6 προς σε εκεκραξαν και εσωθησαν επι σοι ηλπισαν και ου κατησχυνθησαν
7 εγω δε ειμι σκοληξ και ουκ ανθρωπος ονειδος ανθρωπου και εξουδενημα λαου
8 παντες οι θεωρουντες με εξεμυκτηρισαν με ελαλησαν εν χειλεσιν εκινησαν κεφαλην
9 ηλπισεν επι κυριον ρυσασθω αυτον σωσατω αυτον οτι θελει αυτον
10 οτι συ ει ο εκσπασας με εκ γαστρος η ελπις μου απο μαστων της μητρος μου
11 επι σε επερριφην εκ μητρας εκ κοιλιας μητρος μου θεος μου ει συ

12 μη αποστης απ' εμου οτι θλιψις εγγυς οτι ουκ εστιν ο βοηθων
13 περιεκυκλωσαν με μοσχοι πολλοι ταυροι πιονες περιεσχον με
14 ηνοιζαν επ' εμε το στομα αυτων ως λεων ο αρπαζων και ωρυομενος
15 ωσει υδωρ εξεχυθη και διεσκορπισθη παντα τα οστα μου εγενηθη η καρδια μου ωσει κηρος τηκομενος εν μεσω της κοιλιας μου
16 εξηρανθη ως οστρακον η ισχυς μου και η γλωσσα μου κεκολληται τω λαρυγγι μου και εις χουν θανατου κατηγαγες με
17 οτι εκυκλωσαν με κυνες πολλοι συναγωγή πονηρευομενων περιεσχον με ωρυξαν χειρας μου και ποδας
18 εξηριθμησα παντα τα οστα μου αυτοι δε κατενοησαν και επειδον με
19 διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον
20 συ δε κυριε μη μακρυνης την βοηθειαν μου εις την αντιλημψιν μου προσχες
21 ρυσαι απο ρομφαιας την ψυχην μου και εκ χειρος κυνος την μονογενη μου
22 σωσον με εκ στοματος λεοντος και απο κερατων μονοκερωτων την ταπεινωσιν μου
23 διηγησομαι το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε
24 οι φοβουμενοι κυριον αινεσατε αυτον απαν το σπερμα ιακωβ δοξασατε αυτον φοβηθητωσαν αυτον απαν το σπερμα ισραηλ
25 οτι ουκ εξουδενωσεν ουδε προσωχισεν τη δεησει του πτωχου ουδε απεστρεψεν το προσωπον αυτου απ' εμου και εν τω κεκραγεναι με προς αυτον εισηκουσεν μου
26 παρα σου ο επαινος μου εν εκκλησια μεγαλη τας ευχας μου αποδωσω ενωπιον των φοβουμενων αυτον
27 φαγονται πενητες και εμπλησθησονται και αινεσουσιν κυριον οι εκζητουντες αυτον ζησονται αι καρδια αυτων εις αιωνα αιωνος
28 μνησθησονται και επιστραφησονται προς κυριον παντα τα περατα της γης και προσκυνησουσιν ενωπιον σου πασαι αι πατρια των εθνων
29 οτι του κυριου η βασιλεια και αυτος δεσποζει των εθνων
30 εφαγον και προσεκυνησαν παντες οι πιονες της γης ενωπιον αυτου προπεσουνται παντες οι καταβαινοντες εις την γην και η ψυχη μου αυτω ζη
31 και το σπερμα μου δουλευσει αυτω αναγγελησεται τω κυριω γενεα η ερχομενη
32 και αναγγελουσιν την δικαιοσυνην αυτου λαω τω τεχθησομενω οτι εποιησεν ο κυριος
1 ψαλμος τω δαυιδ κυριος ποιμαινει με και ουδεν με υστερησει
2 εις τοπον χλοης εκει με κατεσκηνωσεν επι υδατος αναπαυσεως εξεθρεψεν με
3 την ψυχην μου επεστρεψεν ωδηγησεν με επι τριβους δικαιοσυνης ενεκεν του ονοματος αυτου
4 εαν γαρ και πορευθω εν μεσω σκιας θανατου ου φοβηθησομαι κακα οτι συ μετ' εμου ει η ραβδος σου και η βακτηρια σου αυται με παρεκαλεσαν
5 ητοιμασας ενωπιον μου τραπεζαν εξ εναντιας των θλιβοντων με ελιπανας εν ελαιω την κεφαλην μου και το ποτηριον σου μεθυσκον ως κρατιστον
6 και το ελεος σου καταδιωξεται με πασας τας ημερας της ζωης μου και το κατοικειν με εν οικω κυριου εις μακροτητα ημερων
1 ψαλμος τω δαυιδ της μιας σαββατων του κυριου η γη και το πληρωμα αυτης η οικουμενη και παντες οι κατοικουντες εν αυτη
2 αυτος επι θαλασσων εθεμελιωσεν αυτην και επι ποταμων ητοιμασεν αυτην
3 τις αναβησεται εις το ορος του κυριου και τις στησεται εν τοπω αγιω αυτου
4 αθως χερσιν και καθαρως τη καρδια ος ουκ ελαβεν επι ματαιω την ψυχην αυτου και ουκ ωμοσεν επι δολω τω πλησιον αυτου
5 ουτος λημψεται ευλογιαν παρα κυριου και ελεημοσυνην παρα θεου σωτηρος αυτου
6 αυτη η γενεα ζητουντων αυτον ζητουντων το προσωπον του θεου ιακωβ διαψαλμα

7 *αρατε πυλας οι αρχοντες υμων και επαρθητε πυλαι αιωνιοι και εισελευσεται ο βασιλευς της δοξης*
8 *τις εστιν ουτος ο βασιλευς της δοξης κυριος κραταιος και δυνατος κυριος δυνατος εν πολεμω*
9 *αρατε πυλας οι αρχοντες υμων και επαρθητε πυλαι αιωνιοι και εισελευσεται ο βασιλευς της δοξης*
10 *τις εστιν ουτος ο βασιλευς της δοξης κυριος των δυναμεων αυτος εστιν ο βασιλευς της δοξης*
1 *ψαλμος τω δαυιδ προς σε κυριε ηρα την ψυχην μου ο θεος μου*
2 *επι σοι πεποιθα μη καταισχυθηειν μηδε καταγελαστωσαν μου οι εχθροι μου*
3 *και γαρ παντες οι υπομενοντες σε ου μη καταισχυθηωσιν αισχυνητωσαν παντες οι ανομουντες δια κενης*
4 *τας οδους σου κυριε γνωρισον μοι και τας τριβους σου διδαξον με*
5 *οδηγησον με επι την αληθειαν σου και διδαξον με οτι συ ει ο θεος ο σωτηρ μου και σε υπεμεινα ολην την ημεραν*
6 *μνησθητι των οικτιρμων σου κυριε και τα ελεη σου οτι απο του αιωνος εισιν*
7 *αμαρτιας νεοτητος μου και αγνοιας μου μη μνησθης κατα το ελεος σου μνησθητι μου συ ενεκα της χρηστοτητος σου κυριε*
8 *χρηστος και ευθης ο κυριος δια τουτο νομοθετησει αμαρτανοντας εν οδω*
9 *οδηγησει πραεις εν κρισει διδαξει πραεις οδους αυτου*
10 *πασαι αι οδοι κυριου ελεος και αληθεια τοις εκζητουςιν την διαθηκην αυτου και τα μαρτυρια αυτου*
11 *ενεκα του ονοματος σου κυριε και ιλαση τη αμαρτια μου πολλη γαρ εστιν*
12 *τις εστιν ανθρωπος ο φοβουμενος τον κυριον νομοθετησει αυτω εν οδω η ηρετισατο*
13 *η ψυχη αυτου εν αγαθοις αυλισθησεται και το σπερμα αυτου κληρονομησει γην*
14 *κραταιωμα κυριος των φοβουμενων αυτον και το ονομα κυριου των φοβουμενων αυτον και η διαθηκη αυτου του δηλωσαι αυτοις*
15 *οι οφθαλμοι μου δια παντος προς τον κυριον οτι αυτος εκσπασει εκ παγιδος τους ποδας μου*
16 *επιβλεψον επ' εμε και ελεησον με οτι μονογενης και πτωχος ειμι εγω*
17 *αι θλιψεις της καρδιας μου επλατυνησαν εκ των αναγκων μου εξαγαγε με*
18 *ιδε την ταπεινωσιν μου και τον κοπον μου και αφες πασας τας αμαρτιας μου*
19 *ιδε τους εχθρους μου οτι επληθυνθησαν και μισος αδικον εμισησαν με*
20 *φυλαξον την ψυχην μου και ρυσαι με μη καταισχυθηειν οτι ηλπισα επι σε*
21 *ακακοι και ευθεις εκολλωντο μοι οτι υπεμεινα σε κυριε*
22 *λυτρωσαι ο θεος τον ισραηλ εκ πασων των θλιψεων αυτου*
1 *του δαυιδ κρινον με κυριε οτι εγω εν ακακια μου επορευθην και επι τω κυριω ελπίζων ου μη ασθηνησω*
2 *δοκιμασον με κυριε και πειρασον με πυρωσον τους νεφρους μου και την καρδιαν μου*
3 *οτι το ελεος σου κατεναντι των οφθαλμων μου εστιν και ευηρεστησα εν τη αληθεια σου*
4 *ουκ εκαθισα μετα συνεδριου ματαιιοτητος και μετα παρανομουντων ου μη εισελθω*
5 *εμισησα εκκλησιαν πονηρευομενων και μετα ασεβων ου μη καθισω*
6 *νιψομαι εν αθωοις τας χειρας μου και κυκλωσω το θυσιαστηριον σου κυριε*
7 *του ακουσαι φωνην αινεσεως και διηγησασθαι παντα τα θαυμασια σου*

8 κυριε ηγαπησα ευπρεπειαν οικου σου και τοπον σκηνωματος δοξης σου
9 μη συναπολεσης μετα ασεβων την ψυχην μου και μετα ανδρων αιματων την ζωην μου
10 ων εν χειρσιν ανομιαι η δεξια αυτων επλησθη δωρων
11 εγω δε εν ακακια μου επορευθην λυτρωσαι με και ελεησον με
12 ο γαρ πους μου εστη εν ευθυτητι εν εκκλησιαις ευλογησω σε κυριε
1 του δαυιδ προ του χρισθηναι κυριος φωτισμος μου και σωτηρ μου τινα φοβηθησομαι κυριος υπερασπιστης της ζωης μου απο τινος δειλιασω
2 εν τω εγγιζειν επ' εμε κακουντας του φαγειν τας σαρκας μου οι θλιβοντες με και οι εχθροι μου αυτοι ησθηθησαν και επεσαν
3 εαν παραταξηται επ' εμε παρεμβολη ου φοβηθησεται η καρδια μου εαν επαναστη επ' εμε πολεμος εν ταυτη εγω ελπίζω
4 μιαν ητησαμην παρα κυριου ταυτην εκζητησω του κατοικειν με εν οικω κυριου πασας τας ημερας της ζωης μου του θεωρειν με την τερπνοτητα του κυριου και επισκεπτεσθαι τον ναον αυτου
5 οτι εκρωψεν με εν σκηνη εν ημερα κακων μου εσκεπασεν με εν αποκρυφω της σκηνης αυτου εν πετρα υψωσεν με
6 και νυν ιδου υψωσεν την κεφαλην μου επ' εχθρους μου εκυκλωσα και εθυσα εν τη σκηνη αυτου θυσιαν αλαλαγμου ασομαι και ψαλω τω κυριω
7 εισακουσον κυριε της φωνης μου ης εκεκραξα ελεησον με και εισακουσον μου
8 σοι ειπεν η καρδια μου εξητησεν το προσωπον μου το προσωπον σου κυριε ζητησω
9 μη αποστρεψης το προσωπον σου απ' εμου μη εκκλινης εν οργη απο του δουλου σου βοηθος μου γενου μη αποσκορακισης με και μη εγκαταλιπης με ο θεος ο σωτηρ μου
10 οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου εγκατελιπον με ο δε κυριος προσελαβετο με
11 νομοθετησον με κυριε τη οδω σου και οδηγησον με εν τριβω ευθεια ενεκα των εχθρων μου
12 μη παραδως με εις ψυχας θλιβοντων με οτι επανεστησαν μοι μαρτυρες αδικοι και εψευσατο η αδικια εαυτη
13 πιστευω του ιδειν τα αγαθα κυριου εν γη ζωντων
14 υπομεινον τον κυριον ανδριζου και κραταιουσθω η καρδια σου και υπομεινον τον κυριον
1 του δαυιδ προς σε κυριε εκεκραξα ο θεος μου μη παρασιωπησης απ' εμου μηποτε παρασιωπησης απ' εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον
2 εισακουσον της φωνης της δεησεως μου εν τω δεεσθαι με προς σε εν τω με αιρειν χειρας μου προς ναον αγιον σου
3 μη συνελκυσης μετα αμαρτωλων την ψυχην μου και μετα εργαζομενων αδικιαν μη συναπολεσης με των λαλούντων ειρηνην μετα των πλησιον αυτων κακα δε εν ταις καρδιαις αυτων
4 δος αυτοις κατα τα εργα αυτων και κατα την πονηριαν των επιτηδευματων αυτων κατα τα εργα των χειρων αυτων δος αυτοις αποδος το ανταποδομα αυτων αυτοις
5 οτι ου συνηκαν εις τα εργα κυριου και εις τα εργα των χειρων αυτου καθελεις αυτους και ου μη οικοδομησεις αυτους
6 ευλογητος κυριος οτι εισηκουσεν της φωνης της δεησεως μου
7 κυριος βοηθος μου και υπερασπιστης μου επ' αυτω ηλιπisen η καρδια μου και εβοηθηθην και ανεθαλεν η σαρξ μου και εκ θεληματος μου εξομολογησομαι αυτω
8 κυριος κραταιωμα του λαου αυτου και υπερασπιστης των σωτηριων του χριστου αυτου εστιν
9 σωσον τον λαον σου και ευλογησον την κληρονομιαν σου και ποιμανον αυτους και επαρον αυτους εως του αιωνος
1 ψαλμος τω δαυιδ εξοδιου σκηνης ενεγκατε τω κυριω υιοι θεου ενεγκατε τω κυριω υιους κριων ενεγκατε τω κυριω δοξαν και τιμην
2 ενεγκατε τω κυριω δοξαν ονοματι αυτου προσκυνησατε τω κυριω εν αυλη αγια αυτου
3 φωνη κυριου επι των υδατων ο θεος της δοξης εβροντησεν κυριος επι υδατων πολλων
4 φωνη κυριου εν ισχυι φωνη κυριου εν μεγαλοπρεπεια

5 φωνη κυριου συντριβοντος κεδρους και συντριψει κυριος τας κεδρους του λιβανου
6 και λεπτυνει αυτας ως τον μοσχον τον λιβανον και ο ηγαπημενος ως υιος μονοκερωτων
7 φωνη κυριου διακοπτοντος φλογα πυρος
8 φωνη κυριου συσειοντος ερημον και συσεισει κυριος την ερημον καδης
9 φωνη κυριου καταρτιζομενου ελαφους και αποκαλυψει δρυμους και εν τω ναω αυτου πας τις λεγει δοξαν
10 κυριος τον κατακλυσμον κατοικει και καθιεται κυριος βασιλευς εις τον αιωνα
11 κυριος ισχυν τω λαω αυτου δωσει κυριος ευλογησει τον λαον αυτου εν ειρηνη
1 εις το τελος ψαλμος ωδης του εγκαινισμου του οικου τω δαυιδ
2 υψωσω σε κυριε οτι υπελαβες με και ουκ ηυφρανας τους εχθρους μου επ' εμε
3 κυριε ο θεος μου εκεκραξα προς σε και ιασω με
4 κυριε ανηγαγες εξ αδου την ψυχην μου εσωσας με απο των καταβαινοντων εις λακκον
5 ψαλατε τω κυριω οι οσιοι αυτου και εξομολογισθε τη μνημη της αγιωσυνης αυτου
6 οτι οργη εν τω θυμω αυτου και ζωη εν τω θεληματι αυτου το εσπερας αυλισθησεται κλαυθμος και εις το πρωι αγαλλιασις
7 εγω δε ειπα εν τη ευθηνια μου ου μη σαλευθω εις τον αιωνα
8 κυριε εν τω θεληματι σου παρεσχου τω καλλει μου δυναμιν απεστρεψας δε το προσωπον σου και εγενηθην τεταραγμενος
9 προς σε κυριε κεκραξομαι και προς τον θεον μου δεηθησομαι
10 τις ωφελεια εν τω αιματι μου εν τω καταβηναι με εις διαφθοραν μη εξομολογησεται σοι χους η αναγγελει την αληθειαν σου
11 ηκουσεν κυριος και ηλεησεν με κυριος εγενηθη βοηθος μου
12 εστρεψας τον κοπετον μου εις χορον εμοι διερρηξας τον σακκον μου και περιεζωσας με ευφροσυνην
13 οπως αν ψαλη σοι η δοξα μου και ου μη κατανωγω κυριε ο θεος μου εις τον αιωνα εξομολογησομαι σοι
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εκστασεως
2 επι σοι κυριε ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με
3 κλινον προς με το ους σου ταχυνον του εξελεσθαι με γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις οικον καταφυγης του σωσαι με
4 οτι κραταιωμα μου και καταφυγη μου ει συ και ενεκεν του ονοματος σου οδηγησεις με και διαθρεψεις με
5 εξαξεις με εκ παγιδος ταυτης ης εκρυψαν μοι οτι συ ει ο υπερασπιστης μου
6 εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου ελυτρωσω με κυριε ο θεος της αληθειας
7 εμισησας τους διαφυλασσοντας ματαιοτητας δια κενης εγω δε επι τω κυριω ηλπισα
8 αγαλλιασομαι και ευφρανθησομαι επι τω ελεει σου οτι επειδες την ταπεινωσιν μου εσωσας εκ των αναγκων την ψυχην μου
9 και ου συνεκλεισας με εις χειρας εχθρου εστησας εν ευρυχωρω τους ποδας μου
10 ελεησον με κυριε οτι θλιβομαι εταραχθη εν θυμω ο οφθαλμος μου η ψυχη μου και η γαστηρ μου
11 οτι εξελιπεν εν οδω η ζωη μου και τα ετη μου εν στεναγμοις ησθενησεν εν πτωχεια η ισχυς μου και τα οστα μου εταραχθησαν
12 παρα παντας τους εχθρους μου εγενηθην ονειδος και τοις γειτοσιν μου σφοδρα και φοβος τοις γνωστοις μου οι θεωρουντες με εξω εφυγον απ' εμου
13 επελησθην ωσει νεκρος απο καρδιας εγενηθην ωσει σκευος απολωλος

14 *οτι ηκουσα ψογον πολλων παροικουντων κυκλοθεν εν τω επισυναχθηναι αυτους αμα επ' εμε του λαβειν την ψυχην μου εβουλευσαντο*
15 *εγω δε επι σε ηλπισα κυριε ειπα συ ει ο θεος μου*
16 *εν ταις χερσιν σου οι καιροι μου ρυσαι με εκ χειρος εχθρων μου και εκ των καταδιωκοντων με*
17 *επιφανον το προσωπον σου επι τον δουλον σου σωσον με εν τω ελεει σου*
18 *κυριε μη κατασχυνθειην οτι επεκαλεσαμην σε αισχυνθειησαν οι ασεβεις και καταχθειησαν εις αδου*
19 *αλαλα γενηθητω τα χειλη τα δολια τα λαλουντα κατα του δικαιου ανομιαν εν υπερηφانيا και εξουδενωσει*
20 *ως πολυ το πληθος της χρηστοτητος σου κυριε ης εκρυψας τοις φοβουμενοις σε εξειργασω τοις ελπιζουσιν επι σε εναντιον των υιων των ανθρωπων*
21 *κατακρυψεις αυτους εν αποκρυφω του προσωπου σου απο ταραχης ανθρωπων σκεπασεις αυτους εν σκινη απο αντιλογιας γλωσσων*
22 *ευλογητος κυριος οτι εθαυμαστωσεν το ελεος αυτου εν πολει περιοχης*
23 *εγω δε ειπα εν τη εκστασει μου απερριμμαι αρα απο προσωπου των οφθαλμων σου δια τουτο εισηκουσας της φωνης της δεησεως μου εν τω κεκραγεναι με προς σε*
24 *αγαπησατε τον κυριον παντες οι οσιοι αυτου οτι αληθειας εκζητει κυριος και ανταποδιδωσιν τοις περισσως ποιουσιν υπερηφανιαν*
25 *ανδριζεσθε και κραταιουσθε η καρδια υμων παντες οι ελπιζοντες επι κυριον*
1 *τω δαυιδ συνεσεως μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι*
2 *μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν ουδε εστιν εν τω στοματι αυτου δολος*
3 *οτι εσιγησα επαλαιωθη τα οστα μου απο του κραζειν με ολην την ημεραν*
4 *οτι ημερας και νυκτος εβαρυνθη επ' εμε η χειρ σου εστραφην εις ταλαιπωριαν εν τω εμπαγηναι ακανθαν διαψαλμα*
5 *την αμαρτιαν μου εγνωρισα και την ανομιαν μου ουκ εκαλυψα ειπα εξαγορευσω κατ' εμου την ανομιαν μου τω κυριω και συ αφηκας την ασεβειαν της αμαρτιας μου διαψαλμα*
6 *υπερ ταυτης προσευζεται πας οσιος προς σε εν καιρω ευθετω πλην εν κατακλυσμο υδατων πολλων προς αυτον ουκ εγγιουσιν*
7 *συ μου ει καταφυγη απο θλιψεως της περιεχουσης με το αγαλλιαμα μου λυτρωσαι με απο των κυκλωσαντων με διαψαλμα*
8 *συνετιω σε και συμβιβω σε εν οδω ταυτη η πορευση επιστηριω επι σε τους οφθαλμους μου*
9 *μη γινεσθε ως ιππος και ημιονος οισ ουκ εστιν συνεσις εν χαλινω και κημω τας σιαγονας αυτων αγζαι των μη εγγιζοντων προς σε*
10 *πολλαι αι μαστιγες του αμαρτωλου τον δε ελπιζοντα επι κυριον ελεος κυκλωσει*
11 *ευφρανθητε επι κυριον και αγαλλιασθε δικαιοι και καυχασθε παντες οι ευθεις τη καρδια*
1 *τω δαυιδ αγαλλιασθε δικαιοι εν τω κυριω τοις ευθεσι πρεπει αινεσις*
2 *εξομολογισθε τω κυριω εν κιθαρα εν ψαλτηριω δεκαχορδω ψαλατε αυτω*
3 *ασατε αυτω ασμα καινον καλως ψαλατε εν αλαλαγμω*
4 *οτι ευθης ο λογος του κυριου και παντα τα εργα αυτου εν πιστει*
5 *αγαπα ελεημοσυνην και κρισιν του ελεους κυριου πληρης η γη*
6 *τω λογω του κυριου οι ουρανοι εστερεωθησαν και τω πνευματι του στοματος αυτου πασα η δυναμις αυτων*
7 *συναγων ως ασκον υδατα θαλασσης τιθεις εν θησαυροις αβυσσους*
8 *φοβηθητω τον κυριον πασα η γη απ' αυτου δε σαλευθητωσαν παντες οι κατοικουντες την οικουμενην*
9 *οτι αυτος ειπεν και εγενηθησαν αυτος εντειλατο και εκτισθησαν*
10 *κυριος διασκεδαζει βουλας εθνων αθετει δε λογισμους λαων και αθετει βουλας αρχοντων*

11 η δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει λογισμοι της καρδιας αυτου εις γενεαν και γενεαν
12 μακαριον το εθνος ου εστιν κυριος ο θεος αυτου λαος ον εξελεξατο εις κληρονομιαν εαυτω
13 εξ ουρανου επεβλεψεν ο κυριος ειδεν παντας τους υιους των ανθρωπων
14 εξ ετοιμου κατοικητηριου αυτου επεβλεψεν επι παντας τους κατοικουντας την γην
15 ο πλασας κατα μονας τας καρδιας αυτων ο συνιεις εις παντα τα εργα αυτων
16 ου σωζεται βασιλευς δια πολλην δυναμιν και γιγας ου σωθησεται εν πληθει ισχυος αυτου
17 ψευδης ιππος εις σωτηριαν εν δε πληθει δυναμεως αυτου ου σωθησεται
18 ιδου οι οφθαλμοι κυριου επι τους φοβουμενους αυτον τους ελπιζοντας επι το ελεος αυτου
19 ρυσασθαι εκ θανατου τας ψυχας αυτων και διαθρεψαι αυτους εν λιμω
20 η ψυχη ημων υπομενει τω κυριω οτι βοηθος και υπερασπιστης ημων εστιν
21 οτι εν αυτω ευφρανθησεται η καρδια ημων και εν τω ονοματι τω αγιω αυτου ηλιπιαμεν
22 γενοιτο το ελεος σου κυριε εφ' ημας καθαπερ ηλιπιαμεν επι σε
1 τω δαυιδ οποτε ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου εναντιον αβιμελεχ και απελυσεν αυτον και απηλθεν
2 ευλογησω τον κυριον εν παντι καιρω δια παντος η αινεσις αυτου εν τω στοματι μου
3 εν τω κυριω επαινεσθησεται η ψυχη μου ακουσατωσαν πραεις και ευφρανθητωσαν
4 μεγαλυνατε τον κυριον συν εμοι και υψωσωμεν το ονομα αυτου επι το αυτο
5 εξεζητησα τον κυριον και επηκουσεν μου και εκ πασων των παροικιων μου ερρυσατο με
6 προσελθατε προς αυτον και φωτισθητε και τα προσωπα υμων ου μη καταισχυονθη
7 ουτος ο πτωχος εκεκραξεν και ο κυριος εισηκουσεν αυτου και εκ πασων των θλιψεων αυτου εσωσεν αυτον
8 παρεμβαλει αγγελος κυριου κυκλω των φοβουμενων αυτον και ρυσεται αυτους
9 γευσασθε και ιδετε οτι χρηστος ο κυριος μακαριος ανηρ ος ελπίζει επ' αυτον
10 φοβηθητε τον κυριον οι αγιοι αυτου οτι ουκ εστιν υστερημα τοις φοβουμενοις αυτον
11 πλουσιοι επτωχευσαν και επεινασαν οι δε εκζητουντες τον κυριον ουκ ελαττωθησονται παντος αγαθου διαψαλμα
12 δευτε τεκνα ακουσατε μου φοβον κυριου διδαξω υμας
13 τις εστιν ανθρωπος ο θελων ζωην αγαπων ημερας ιδειν αγαθας
14 παυσον την γλωσσαν σου απο κακου και χειλη σου του μη λαλησαι δολον
15 εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον ζητησον ειρηνην και διωξον αυτην
16 οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων
17 προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα του εξολεθρευσαι εκ γης το μνημοσυνον αυτων
18 εκεκραξαν οι δικαιοι και ο κυριος εισηκουσεν αυτων και εκ πασων των θλιψεων αυτων ερρυσατο αυτους
19 εγγυς κυριος τοις συντετριμμενοις την καρδιαν και τους ταπεινους τω πνευματι σωσει
20 πολλαι αι θλιψεις των δικαιων και εκ πασων αυτων ρυσεται αυτους
21 κυριος φυλασσει παντα τα οστα αυτων εν εξ αυτων ου συντριβησεται

22 θανατος αμαρτωλων πονηρος και οι μισουντες τον δικαιον πλημμελησουσιν
23 λυτρωσεται κυριος ψυχας δουλων αυτου και ου μη πλημμελησωσιν παντες οι ελπίζοντες επ' αυτον
1 τω δαυιδ δικασον κυριε τους αδικουντας με πολεμησον τους πολεμουντας με
2 επιλαβου οπλου και θυρεου και αναστηθι εις βοηθειαν μου
3 εκχεον ρομφαιαν και συγκλεισον εξ εναντιας των καταδιωκοντων με ειπον τη ψυχη μου σωτηρια σου εγω ειμι
4 αισχυνθητωσαν και εντραπητωσαν οι ζητουντες την ψυχην μου αποστραφητωσαν εις τα οπισω και καταισχυνθητωσαν οι λογιζομενοι μοι κακα
5 γενηθητωσαν ωσει χνους κατα προσωπον ανεμου και αγγελος κυριου εκθλιβων αυτους
6 γενηθητω η οδος αυτων σκοτος και ολισθημα και αγγελος κυριου καταδιωκων αυτους
7 οτι δωρεαν εκρυσαν μοι διαθοραν παγιδος αυτων ματην ωνειδισαν την ψυχην μου
8 ελθετω αυτοις παγισ ην ου γινωσκουσιν και η θηρα ην εκρυσαν συλλαβετω αυτους και εν τη παγιδι πεσουνται εν αυτη
9 η δε ψυχη μου αγαλλιασεται επι τω κυριω τερφθησεται επι τω σωτηριω αυτου
10 παντα τα οστα μου ερουσιν κυριε τις ομοιος σοι ρυομενος πτωχον εκ χειρος στερεωτερον αυτου και πτωχον και πενητα απο των διαρπαζοντων αυτον
11 ανασταντες μαρτυρες αδικοι α ουκ εγινωσκον ηρωτων με
12 ανταπεδιδουσαν μοι πονηρα αντι καλων και ατεκνιαν τη ψυχη μου
13 εγω δε εν τω αυτους παρενοχλειν μοι ενεδουμην σακκον και εταπεινουν εν νηστεια την ψυχην μου και η προσευχη μου εις κολπον μου αποστραφησεται
14 ως πλησιον ως αδελφον ημετερον ουτως ευηρεστουν ως πενθον και σκυθροπαζων ουτως εταπεινουμη
15 και κατ' εμου ηυφρανθησαν και συνηχθησαν συνηχθησαν επ' εμε μαστιγες και ουκ εγνων διεσχισθησαν και ου κατενυγησαν
16 επειρασαν με εξεμυκτηρισαν με μυκτηρισμον εβρυξαν επ' εμε τους οδοντας αυτων
17 κυριε ποτε εποψη αποκαταστησον την ψυχην μου απο της κακουργιας αυτων απο λεοντων την μονογενη μου
18 εξομολογησομαι σοι κυριε εν εκκλησια πολλη εν λαω βαρει αινεσω σε
19 μη επιχαρεισαν μοι οι εχθραινοντες μοι αδικως οι μισουντες με δωρεαν και διανευοντες οφθαλμοις
20 οτι εμοι μεν ειρηνικα ελαλουν και επ' οργην δολους διελογιζοντο
21 και επλατυναν επ' εμε το στομα αυτων ειπαν ευγε ευγε ειδαν οι οφθαλμοι ημων
22 ειδες κυριε μη παρασιωπησης κυριε μη αποστης απ' εμου
23 εξεγερθητι κυριε και προσχες τη κρισει μου ο θεος μου και ο κυριος μου εις την δικην μου
24 κρινον με κατα την δικαιοσυνην σου κυριε ο θεος μου και μη επιχαρεισαν μοι
25 μη ειπαισαν εν καρδιαις αυτων ευγε ευγε τη ψυχη ημων μηδε ειπαισαν κατεπιομεν αυτον
26 αισχυνθεισαν και εντραπεισαν αμα οι επιχαιροντες τοις κακοις μου ενδυσασθωσαν αισχυνην και εντροπην οι μεγαλορρημονουντες επ' εμε
27 αγαλλιασαιντο και ευφρανθεισαν οι θελοντες την δικαιοσυνην μου και ειπατωσαν δια παντος μεγαλυνθητω ο κυριος οι θελοντες την ειρηνην του δουλου αυτου
28 και η γλωσσα μου μελετησει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν τον επαινον σου
1 εις το τελος τω δουλω κυριου τω δαυιδ
2 φησιν ο παρανομος του αμαρτανειν εν εαυτω ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτου
3 οτι εδολωσεν ενωπιον αυτου του ευρειν την ανομιαν αυτου και μισησαι

4 τα ρηματα του στοματος αυτου ανομια και δολος ουκ εβουληθη συνιεναι του αγαθυναι
5 ανομιαν διελογισατο επι της κοιτης αυτου παρεστη παση οδω ουκ αγαθη τη δε κακια ου προσωχθισεν
6 κυριε εν τω ουρανω το ελεος σου και η αληθεια σου εως των νεφελων
7 η δικαιοσυνη σου ωσει ορη θεου τα κριματα σου αβυσσος πολλη ανθρωπους και κτηνη σωσεις κυριε
8 ως επληθυνας το ελεος σου ο θεος οι δε υιοι των ανθρωπων εν σκεπη των πτερυγων σου ελπιουσιν
9 μεθυσθησονται απο ποτητος του οικου σου και τον χειμαρρουν της τρυφης σου ποτιεις αυτους
10 οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου ονομεθα φως
11 παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκουσιν σε και την δικαιοσυνην σου τοις ευθεσι τη καρδια
12 μη ελθετω μοι πους υπερηφανιας και χειρ αμαρτωλων μη σαλευσαι με
13 εκει επεσον οι εργαζομενοι την ανομιαν εξωσθησαν και ου μη δυνωνται στηναι
1 του δαυιδ μη παραζηλου εν πονηρευομενοις μηδε ζηλου τους ποιουντας την ανομιαν
2 οτι ωσει χορτος ταχυ αποξηρανθησονται και ωσει λαχανα χλοης ταχυ αποπεσονται
3 ελπισον επι κυριον και ποιει χρηστοτητα και κατασκηνου την γην και ποιμανθηση επι τω πλουτω αυτης
4 κατατρυφησον του κυριου και δωσει σοι τα αιτηματα της καρδιας σου
5 αποκαλυψον προς κυριον την οδον σου και ελπισον επ' αυτον και αυτος ποιησει
6 και εξοισει ως φως την δικαιοσυνην σου και το κριμα σου ως μεσημβριαν
7 υποταγηθι τω κυριω και ικετευσον αυτον μη παραζηλου εν τω κατευοδουμενω εν τη οδω αυτου εν ανθρωπω ποιουντι παρανομιας
8 παυσαι απο οργης και εγκαταλιπε θυμον μη παραζηλου ωστε πονηρευεσθαι
9 οτι οι πονηρευομενοι εξολεθρευθησονται οι δε υπομενοντες τον κυριον αυτοι κληρονομησουσιν γην
10 και ετι ολιγον και ου μη υπαρξη ο αμαρτωλος και ζητησεις τον τοπον αυτου και ου μη ευρης
11 οι δε πραεις κληρονομησουσιν γην και κατατρυφησουσιν επι πληθει ειρηνης
12 παρατηρησεται ο αμαρτωλος τον δικαιον και βρυξει επ' αυτον τους οδοντας αυτου
13 ο δε κυριος εκγελασεται αυτον οτι προβλεπει οτι ηξει η ημερα αυτου
14 ρομφαιαν εσπασαντο οι αμαρτωλοι εντειναν τοξον αυτων του καταβαλειν πτωχον και πενητα του σφαζαι τους ευθεις τη καρδια
15 η ρομφαια αυτων εισελθοι εις την καρδιαν αυτων και τα τοξα αυτων συντριβεισαν
16 κρεισσον ολιγον τω δικαιο υπερ πλουτον αμαρτωλων πολυν
17 οτι βραχιονες αμαρτωλων συντριβησονται υποστηριζει δε τους δικαιους κυριος
18 γινωσκει κυριος τας οδους των αμωμων και η κληρονομια αυτων εις τον αιωνα εσται
19 ου καταισχυθησονται εν καιρω πονηρω και εν ημεραις λιμου χορτασθησονται
20 οτι οι αμαρτωλοι απολουνται οι δε εχθροι του κυριου αμα τω δοξασθηναι αυτους και υψωθηναι εκλιποντες ωσει καπνος εξελιπον
21 δανειζεται ο αμαρτωλος και ουκ αποτεισει ο δε δικαιος οικτιρει και διδοι
22 οτι οι ευλογουντες αυτον κληρονομησουσι γην οι δε καταρωμενοι αυτον εξολεθρευθησονται
23 παρα κυριου τα διαβηματα ανθρωπου κατευθυνεται και την οδον αυτου θελησει

24 οταν πεση ου καταραχθησεται οτι κυριος αντιστηριζει χειρα αυτου
25 νεωτερος εγενομην και γαρ εγηρασα και ουκ ειδον δικαιον εγκαταλειμμενον ουδε το σπερμα αυτου ζητουν αρτους
26 ολην την ημεραν ελεα και δανειζει και το σπερμα αυτου εις ευλογιαν εσται
27 εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον και κατασκηνου εις αιωνα αιωνος
28 οτι κυριος αγαπα κρισιν και ουκ εγκαταλειπει τους οσιους αυτου εις τον αιωνα φυλαχθησονται ανομοι δε εκδιωχθησονται και σπερμα ασεβων εξολεθρευθησεται
29 δικαιοι δε κληρονομησουσι γην και κατασκηνοσουσιν εις αιωνα αιωνος επ' αυτης
30 στομα δικαιου μελετησει σοφιαν και η γλωσσα αυτου λαλησει κρισιν
31 ο νομος του θεου αυτου εν καρδια αυτου και ουχ υποσκελισθησεται τα διαβηματα αυτου
32 κατανοει ο αμαρτωλος τον δικαιον και ζητει του θανατωσαι αυτον
33 ο δε κυριος ου μη εγκαταλιπη αυτον εις τας χειρας αυτου ουδε μη καταδικασηται αυτον οταν κρινηται αυτο
34 υπομεινον τον κυριον και φυλαξον την οδον αυτου και υψωση σε του κατακληρονομησαι γην εν τω εξολεθρευεσθαι αμαρτωλους ουη
35 ειδον ασεβη υπερψουμενον και επαιρομενον ως τας κεδρους του λιβανου
36 και παρηλθον και ιδου ουκ ην και εξητησα αυτον και ουχ ευρεθη ο τοπος αυτου
37 φυλασσε ακακιαν και ιδε ευθυτητα οτι εστιν εγκαταλειμμα ανθρωπω ειρηνικο
38 οι δε παρανομοι εξολεθρευθησονται επι το αυτο τα εγκαταλειμματα των ασεβων εξολεθρευθησονται
39 σωτηρια δε των δικαιων παρα κυριου και υπερασπιστης αυτων εστιν εν καιρω θλιψεως
40 και βοηθησει αυτοις κυριος και ρυσεται αυτους και εξελειται αυτους εξ αμαρτωλων και σωσει αυτους οτι ηλπισαν επ' αυτον
1 ψαλμος τω δαυιδ εις αναμνησιν περι σαββατου
2 κυριε μη τω θυμω σου ελεγχης με μηδε τη οργη σου παιδευσης με
3 οτι τα βελη σου ενεπαγησαν μοι και επεστηρισας επ' εμε την χειρα σου
4 ουκ εστιν ιασις εν τη σαρκι μου απο προσωπου της οργης σου ουκ εστιν ειρηνη τοις οστεοις μου απο προσωπου των αμαρτιων μου
5 οτι αι ανομιαι μου υπερηραν την κεφαλην μου ωσει φορτιον βαρυ εβαρυνθησαν επ' εμε
6 προσωξεσαν και εσαπησαν οι μωλωπες μου απο προσωπου της αφροσυνης μου
7 εταλαιπωρησα και κατεκαμφθην εως τελους ολην την ημεραν σκυθροπαζων επορευομην
8 οτι αι ψυαι μου επλησθησαν εμπαιγμων και ουκ εστιν ιασις εν τη σαρκι μου
9 εκακωθην και εταπεινωθην εως σφοδρα ωρουομην απο στεναγμου της καρδιας μου
10 κυριε εναντιον σου πασα η επιθυμια μου και ο στεναγμος μου απο σου ουκ εκρυβη
11 η καρδια μου εταραχθη εγκατελιπεν με η ισχυς μου και το φως των οφθαλμων μου και αυτο ουκ εστιν μετ' εμου
12 οι φιλοι μου και οι πλησιον μου εξ εναντιας μου ηγγισαν και εστησαν και οι εγγιστα μου απο μακροθεν εστησαν
13 και εξεβιασαντο οι ζητουντες την ψυχην μου και οι ζητουντες τα κακα μοι ελαλησαν ματαιοτητας και δολιοτητας ολην την ημεραν εμελετησαν
14 εγω δε ωσει κωφος ουκ ηκουον και ωσει αλαλος ουκ ανοιγων το στομα αυτου
15 και εγενομην ωσει ανθρωπος ουκ ακουων και ουκ εχων εν τω στοματι αυτου ελεγμους
16 οτι επι σοι κυριε ηλπισα συ εισακουση κυριε ο θεος μου

17 οτι ειπα μηποτε επιχαρωσιν μοι οι εχθροι μου και εν τω σαλευθηναι ποδας μου επ' εμε εμεγαλορρημονησαν
18 οτι εγω εις μαστιγας ετοιμος και η αληθων μου ενωπιον μου δια παντος
19 οτι την ανομιαν μου εγω αναγγελω και μεριμνησω υπερ της αμαρτιας μου
20 οι δε εχθροι μου ζωσιν και κεκραταιωνται υπερ εμε και πληθυνθησαν οι μισουντες με αδικως
21 οι ανταποδιδοντες κακα αντι αγαθων ενδιεβαλλον με επει κατεδιωκον δικαιοσυνην και απερριψαν με τον αγαπητον ωσει νεκρον εβδελυμενον
22 μη εγκαταλιπης με κυριε ο θεος μου μη αποστης απ' εμου
23 προσχες εις την βοηθειαν μου κυριε της σωτηριας μου
1 εις το τελος τω ιδιθουν ωδη τω δαυιδ
2 ειπα φυλαξω τας οδους μου του μη αμαρτανειν εν γλωσση μου εθεμην τω στοματι μου φυλακην εν τω συστηναι τον αμαρτωλον εναντιον μου
3 εκωφωθην και εταπεινωθην και εσιγησα εξ αγαθων και το αληγμα μου ανεκαινισθη
4 εθερμανθη η καρδια μου εντος μου και εν τη μελετη μου εκκαυθησεται πυρ ελαλησα εν γλωσση μου
5 γνωρισον μοι κυριε το περας μου και τον αριθμον των ημερων μου τις εστιν ινα γνω τι υστερω εγω
6 ιδου παλαιστας εθου τας ημερας μου και η υποστασις μου ωσει ουθεν ενωπιον σου πλην τα συμπαντα ματαιιοτης πας ανθρωπος ζων διαψαλμα
7 μεντοιγε εν εικονι διαπορευεται ανθρωπος πλην ματην ταρασσονται θησαυριζει και ου γινωσκει τινη συναζει αυτα
8 και νυν τις η υπομονη μου ουχι ο κυριος και η υποστασις μου παρα σου εστιν
9 απο πασων των ανομιων μου ρυσαι με ονειδος αφρονι εδωκας με
10 εκωφωθην και ουκ ηνοιξα το στομα μου οτι συ ει ο ποιησας με
11 αποστησον απ' εμου τας μαστιγας σου απο της ισχυος της χειρος σου εγω εξελιπον
12 εν ελεγμοις υπερ ανομιαις παιιδευσας ανθρωπον και εξετηξας ως αραχην την ψυχην αυτου πλην ματην ταρασσεται πας ανθρωπος διαψαλμα
13 εισακουσον της προσευχης μου κυριε και της δεησεως μου ενωτισαι των δακρυων μου μη παρασιωπησης οτι παροικος εγω ειμι παρα σοι και παρεπιδημος καθως παντες οι π
ατερες μου
14 ανες μοι ινα αναψυξω προ του με απελθειν και ουκετι μη υπαρξω
1 εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος
2 υπομενων υπεμεινα τον κυριον και προσεσχεν μοι και εισηκουσεν της δεησεως μου
3 και ανηγαγεν με εκ λακκου ταλαιπωριας και απο πηλου ιλυος και εστησεν επι πετραν τους ποδας μου και κατηυθυνεν τα διαβηματα μου
4 και ενεβαλεν εις το στομα μου ασμα καινον υμνον τω θεω ημων οφονται πολλοι και φοβηθησονται και ελπιουσιν επι κυριον
5 μακαριος ανηρ ου εστιν το ονομα κυριου ελπις αυτου και ουκ ενεβλεψεν εις ματαιιοτητας και μανιας ψευδεις
6 πολλα εποιησας συ κυριε ο θεος μου τα θαυμασια σου και τοις διαλογισμοις σου ουκ εστιν τις ομοιωθησεται σοι απηγγειλα και ελαλησα πληθυνθησαν υπερ αριθμον
7 θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας ωτια δε κατηρτισω μοι ολοκαυτωμα και περι αμαρτιας ουκ ητησας
8 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου
9 του ποιησαι το θελημα σου ο θεος μου εβουληθην και τον νομον σου εν μεσω της κοιλιας μου
10 ευηγγελισαμην δικαιοσυνην εν εκκλησια μεγαλη ιδου τα χειλη μου ου μη κωλυσω κυριε συ εγνως
11 την δικαιοσυνην σου ουκ εκρυψα εν τη καρδια μου την αληθειαν σου και το σωτηριον σου ειπα ουκ εκρυψα το ελεος σου και την αληθειαν σου απο συναγωγης πολλης
12 συ δε κυριε μη μακρυνης τους οικτιρμους σου απ' εμου το ελεος σου και η αληθεια σου δια παντος αντελαβοντο μου

- 13 οτι περιεσχον με κακα ων ουκ εστιν αριθμος κατελαβον με αι ανομιαι μου και ουκ ηδυνηθην του βλεπειν επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου και η καρδια μου ε
γκατελιπεν με
- 14 ευδοκησον κυριε του ρυσασθαι με κυριε εις το βοηθησαι μοι προσχες
- 15 καταισχυνθεισαν και εντραπειησαν αμα οι ζητουντες την ψυχην μου του εξαραι αυτην αποστραφειησαν εις τα οπισω και εντραπειησαν οι θελοντες μοι κακα
- 16 κοιμισασθωσαν παραχρημα αισχυνην αυτων οι λεγοντες μοι ευγε ευγε
- 17 αγαλλιασαιντο και ευφρανθειησαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε κυριε και ειπατωσαν δια παντος μεγαλυνθητω ο κυριος οι αγαπωντες το σωτηριον σου
- 18 εγω δε πτωχος ειμι και πενης κυριος φροντιει μου βοηθος μου και υπερασπιστης μου συ ει ο θεος μου μη χρονισης
- 1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
- 2 μακαριος ο συνιων επι πτωχον και πενητα εν ημερα πονηρα ρυσεται αυτον ο κυριος
- 3 κυριος διαφυλαξει αυτον και ζησαι αυτον και μακαρισαι αυτον εν τη γη και μη παραδωη αυτον εις χειρας εχθρου αυτου
- 4 κυριος βοηθησαι αυτω επι κλινης οδνης αυτου ολην την κοιτην αυτου εστρεψας εν τη αρρωστια αυτου
- 5 εγω ειπα κυριε ελεησον με ιασαι την ψυχην μου οτι ημαρτον σοι
- 6 οι εχθροι μου ειπαν κακα μοι ποτε αποθανειται και απολειται το ονομα αυτου
- 7 και ει εισεπορευετο του ιδειν ματην ελαλει η καρδια αυτου συνηγαγεν ανομιαν εαυτω εξεπορευετο εξω και ελαλει
- 8 επι το αυτο κατ' εμου εψιθυριζον παντες οι εχθροι μου κατ' εμου ελογιζοντο κακα μοι
- 9 λογον παρανομον κατεθεντο κατ' εμου μη ο κοιμωμενος ουχι προσθησει του αναστηναι
- 10 και γαρ ο ανθρωπος της ειρηνης μου εφ' ον ηλιπια ο εσθιων αρτους μου εμεγαλυνεν επ' εμε πτερνισμον
- 11 συ δε κυριε ελεησον με και αναστησον με και ανταποδωσω αυτοις
- 12 εν τουτω εγνων οτι τεθεληκας με οτι ου μη επιχαρη ο εχθρος μου επ' εμε
- 13 εμου δε δια την ακακιαν αντελαβου και εβεβαιωσας με ενωπιον σου εις τον αιωνα
- 14 ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος και εις τον αιωνα γενοιτο γενοιτο
- 1 εις το τελος εις συνεσιν τοις υιοις κορε
- 2 ον τροπον επιποθει η ελαφος επι τας πηγας των υδατων ουτως επιποθει η ψυχη μου προς σε ο θεος
- 3 εδιψησεν η ψυχη μου προς τον θεον τον ζωντα ποτε ηξω και οφθησομαι τω προσωπω του θεου
- 4 εγενηθη μοι τα δακρυα μου αρτος ημερας και νυκτος εν τω λεγεσθαι μοι καθ' εκαστην ημεραν που εστιν ο θεος σου
- 5 ταυτα εμνησθην και εξεχεα επ' εμε την ψυχην μου οτι διελευσομαι εν τοπω σκηνης θαυμαστης εως του οικου του θεου εν φωνη αγαλλιασεως και εξομολογησεως ηχου εορτα
ζοντος
- 6 ινα τι περιλυπος ει ψυχη και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι εξομολογησομαι αυτω σωτηριον του προσωπου μου ο θεος μου
- 7 προς εμαυτον η ψυχη μου εταραχθη δια τουτο μνησθησομαι σου εκ γης ιορδανου και ερμωνιμι απο ορους μικρου
- 8 αβυσσος αβυσσον επικαλειται εις φωνην των καταρρακτων σου παντες οι μετεωρισμοι σου και τα κυματα σου επ' εμε διηλθον
- 9 ημερας εντελειται κυριος το ελεος αυτου και νυκτος ωδη παρ' εμοι προσευχη τω θεω της ζωης μου
- 10 ερω τω θεω αντιλημπτωρ μου ει δια τι μου επελαθου ινα τι σκυθρωπαζων πορευομαι εν τω εκθλιβειν τον εχθρον μου
- 11 εν τω καταθλασαι τα οστα μου ωνειδισαν με οι θλιβοντες με εν τω λεγειν αυτους μοι καθ' εκαστην ημεραν που εστιν ο θεος σου
- 12 ινα τι περιλυπος ει ψυχη και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι εξομολογησομαι αυτω η σωτηρια του προσωπου μου ο θεος μου

1 ψαλμος τω δαυιδ κρινον με ο θεος και δικασον την δικην μου εξ εθνους ουχ οσιου απο ανθρωπου αδικου και δολιου ρυσαι με
2 οτι συ ει ο θεος κραταιωμα μου ινα τι απωσω με και ινα τι σκυθρωπαζων πορευομαι εν τω εκθλιβειν τον εχθρον μου
3 εξαποστειλον το φως σου και την αληθειαν σου αυτα με ωδηγησαν και ηγαγον με εις ορος αγιον σου και εις τα σκηνωματα σου
4 και εισελευσομαι προς το θυσιαστηριον του θεου προς τον θεον τον ευφραινοντα την νεοτητα μου εξομολογησομαι σοι εν κιθαρα ο θεος ο θεος μου
5 ινα τι περιλυπος ει ψυχη και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι εξομολογησομαι αυτω σωτηριον του προσωπου μου ο θεος μου
1 εις το τελος τοις υιοις κορε εις συνεσιν ψαλμος
2 ο θεος εν τοις ωσιν ημων ηκουσαμεν οι πατερες ημων ανηγγειλαν ημιν εργον ο ειργασω εν ταις ημεραις αυτων εν ημεραις αρχαιαις
3 η χειρ σου εθνη εξωλεθρευσεν και κατεφυτευσας αυτους εκακωσας λαους και εξεβαλες αυτους
4 ου γαρ εν τη ρομφαια αυτων εκληρονομησαν γην και ο βραχιων αυτων ουκ εσωσεν αυτους αλλ' η δεξια σου και ο βραχιων σου και ο φωτισμος του προσωπου σου οτι ευδοκη
σας εν αυτοις
5 συ ει αυτος ο βασιλευς μου και ο θεος μου ο εντελλομενος τας σωτηριας ιακωβ
6 εν σοι τους εχθρους ημων κερατιουμεν και εν τω ονοματι σου εξουθενωσομεν τους επανιστανομενους ημιν
7 ου γαρ επι τω τοξω μου ελπιο και η ρομφαια μου ου σωσει με
8 εσωσας γαρ ημας εκ των θλιβοντων ημας και τους μισουντας ημας κατησχυνας
9 εν τω θεω επαινεσθησομεθα ολην την ημεραν και εν τω ονοματι σου εξομολογησομεθα εις τον αιωνα διαψαλμα
10 νυνη δε απωσω και κατησχυνας ημας και ουκ εξελευση εν ταις δυναμεσιν ημων
11 απεστρεψας ημας εις τα οπισω παρα τους εχθρους ημων και οι μισουντες ημας διηρπαζον εαυτοις
12 εδωκας ημας ως προβατα βρωσεως και εν τοις εθνεσιν διεσπειρας ημας
13 απεδου τον λαον σου ανευ τιμης και ουκ ην πληθος εν τοις αλλαγμασιν αυτων
14 εθου ημας ονειδος τοις γειτοσιν ημων μυκτηρισμον και καταγελωτα τοις κυκλω ημων
15 εθου ημας εις παραβολην εν τοις εθνεσιν κινησιν κεφαλης εν τοις λαοις
16 ολην την ημεραν η εντροπη μου κατεναντιον μου εστιν και η αισχυνη του προσωπου μου εκαλυψεν με
17 απο φωνης ονειδιζοντος και παραλαουντος απο προσωπου εχθρου και εκδιωκοντος
18 ταυτα παντα ηλθεν εφ' ημας και ουκ επελαθομεθα σου και ουκ ηδικησαμεν εν διαθηκη σου
19 και ουκ απεστη εις τα οπισω η καρδια ημων και εξεκλινας τας τριβους ημων απο της οδου σου
20 οτι εταπεινωσας ημας εν τοπω κακωσεως και επεκαλυψεν ημας σκια θανατου
21 ει επελαθομεθα του ονοματος του θεου ημων και ει διεπετασαμεν χειρας ημων προς θεον αλλοτριον
22 ουχι ο θεος εκζητησει ταυτα αυτος γαρ γινωσκει τα κρυφια της καρδιας
23 οτι ενεκα σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης
24 εξεγερθητι ινα τι υπνοις κυριε αναστηθι και μη απωση εις τελος
25 ινα τι το προσωπον σου αποστρεφεις επιλανθανη της πτωχειας ημων και της θλιψεως ημων
26 οτι εταπεινωθη εις χουν η ψυχη ημων εκολληθη εις γην η γαστηρ ημων
27 αναστα κυριε βοηθησον ημιν και λυτρωσαι ημας ενεκεν του ονοματος σου
1 εις το τελος υπερ των αλλοιωθησομενων τοις υιοις κορε εις συνεσιν ωδη υπερ του αγαπητου

2 εξηρευξατο η καρδια μου λογον αγαθον λεγω εγω τα εργα μου τω βασιλει η γλωσσα μου καλαμος γραμματεως οξυγραφου
3 ωραιος καλλει παρα τους υιους των ανθρωπων εξεχυθη χαρις εν χειλεσιν σου δια τουτο ευλογησεν σε ο θεος εις τον αιωνα
4 περιζωσαι την ρομφαιαν σου επι τον μηρον σου δυνατε τη ωραιοτητι σου και τω καλλει σου
5 και εντεινον και κατευοδου και βασιλευε ενεκεν αληθειας και πραυτητος και δικαιοσυνης και οδηγησει σε θαυμαστως η δεξια σου
6 τα βελη σου ηκονημενα δυνατε λαοι υποκατω σου πεσουνται εν καρδια των εχθρων του βασιλευς
7 ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου
8 ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισεσας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου
9 σμυρνα και στακτη και κασια απο των ιματιων σου απο βαρεων ελεφαντινων εξ ων ηυφραναν σε
10 θυγατερες βασιλευον εν τη τιμη σου παρεστη η βασιλισσα εκ δεξιων σου εν ιματισμω διαχρυσω περιβεβλημενη πεποικιλμενη
11 ακουσον θυγατερ και ιδε και κλινον το ους σου και επιλαθου του λαου σου και του οικου του πατρος σου
12 οτι επεθυμησεν ο βασιλευς του καλλους σου οτι αυτος εστιν ο κυριος σου
13 και προσκυνησουσιν αυτω θυγατερες τυρου εν δωροις το προσωπον σου λιτανευσουσιν οι πλουσιοι του λαου
14 πασα η δοξα αυτης θυγατρος βασιλευς εσωθεν εν κροσσωτοις χρυσοις περιβεβλημενη πεποικιλμενη
15 απενεχθησονται τω βασιλει παρθενοι οπισω αυτης αι πλησιον αυτης απενεχθησονται σοι
16 απενεχθησονται εν ευφροσυνη και αγαλλιασει αχθησονται εις ναον βασιλευς
17 αντι των πατερων σου εγενηθησαν σοι υιοι καταστησεις αυτους αρχοντας επι πασαν την γην
18 μνησθησονται του ονοματος σου εν παση γενεα και γενεα δια τουτο λαοι εξομολογησονται σοι εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος
1 εις το τελος υπερ των υιων κορε υπερ των κρυφίων ψαλμος
2 ο θεος ημων καταφυγη και δυναμις βοηθος εν θλιψεσιν ταις ευρουσαις ημας σφοδρα
3 δια τουτο ου φοβηθησομεθα εν τω ταρασσεσθαι την γην και μετατιθεσθαι ορη εν καρδιαις θαλασσων
4 ηγησαν και εταραχθησαν τα υδατα αυτων εταραχθησαν τα ορη εν τη κραταιοτητι αυτου διαψαλμα
5 του ποταμου τα ορμηματα ευφραινουσιν την πολιν του θεου ηγιασεν το σκηνωμα αυτου ο υψιστος
6 ο θεος εν μεσω αυτης ου σαλευθησεται βοηθησει αυτη ο θεος το προς πρωι
7 εταραχθησαν εθνη εκλιναν βασιλειαι εδωκεν φωνην αυτου εσαλευθη η γη
8 κυριος των δυναμεων μεθ' ημων αντιλημπτωρ ημων ο θεος ιακωβ διαψαλμα
9 δευτε ιδετε τα εργα κυριου α εθετο τερατα επι της γης
10 ανταναιρων πολεμους μεχρι των περατων της γης τοξον συντριψει και συγκλασει οπλον και θυρεους κατακαυσει εν πυρι
11 σχολασατε και γνωτε οτι εγω ειμι ο θεος υψωθησομαι εν τοις εθνεσιν υψωθησομαι εν τη γη
12 κυριος των δυναμεων μεθ' ημων αντιλημπτωρ ημων ο θεος ιακωβ
1 εις το τελος υπερ των υιων κορε ψαλμος
2 παντα τα εθνη κροτησατε χειρας αλαλαξατε τω θεω εν φωνη αγαλλιασεως
3 οτι κυριος υψιστος φοβερους βασιλευς μεγας επι πασαν την γην
4 υπεταξεν λαους ημιν και εθνη υπο τους ποδας ημων

5 εξελεξάτο ημιν την κληρονομίαν αυτου την καλλονην ιακωβ ην ηγαπησεν διαψαλμα
6 ανεβη ο θεος εν αλαλαγω κυριος εν φωνη σαλπιγγος
7 ψαλατε τω θεω ημων ψαλατε ψαλατε τω βασιλει ημων ψαλατε
8 οτι βασιλευς πασης της γης ο θεος ψαλατε συνετως
9 εβασίλευσεν ο θεος επι τα εθνη ο θεος καθηται επι θρονου αγιου αυτου
10 αρχοντες λαων συνηχθησαν μετα του θεου αβρααμ οτι του θεου οι κραταιοι της γης σφοδρα επηρθησαν
1 ψαλμος ωδης τοις υιοις κορε δευτερα σαββατου
2 μεγας κυριος και αινετος σφοδρα εν πολει του θεου ημων ορει αγιω αυτου
3 ευ ριζων αγαλλιαματι πασης της γης ορη σιων τα πλευρα του βορρα η πολις του βασιλεως του μεγαλου
4 ο θεος εν ταις βαρεσιν αυτης γινωσκεται οταν αντιλαμβανηται αυτης
5 οτι ιδου οι βασιλεις συνηχθησαν ηλθοσαν επι το αυτο
6 αυτοι ιδοντες ουτως εθαυμασαν εταραχθησαν εσαλευθησαν
7 τρομος επελαβετο αυτων εκει ωδινες ως τικτουσης
8 εν πνευματι βιαιω συντριψεις πλοια θαρσις
9 καθαπερ ηκουσαμεν ουτως ειδομεν εν πολει κυριου των δυναμεων εν πολει του θεου ημων ο θεος εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα διαψαλμα
10 υπελαβομεν ο θεος το ελεος σου εν μεσω του ναου σου
11 κατα το ονομα σου ο θεος ουτως και η αιεσις σου επι τα περατα της γης δικαιοσυνης πληρης η δεξια σου
12 ευφρανθητω το ορος σιων αγαλλιασθωσαν αι θυγατρες της ιουδαιας ενεκεν των κριματων σου κυριε
13 κυκλωσατε σιων και περιλαβετε αυτην διηγησασθε εν τοις πυργοις αυτης
14 θεσθε τας καρδιας υμων εις την δυναμιν αυτης και καταδιελεσθε τας βαρεις αυτης οπως αν διηγησησθε εις γενεαν ετεραν
15 οτι ουτος εστιν ο θεος ο θεος ημων εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος αυτος ποιμανει ημας εις τους αιωνας
1 εις το τελος τοις υιοις κορε ψαλμος
2 ακουσατε ταυτα παντα τα εθνη ενωτισασθε παντες οι κατοικουντες την οικουμενην
3 οι τε γηγενεις και οι υιοι των ανθρωπων επι το αυτο πλουσιος και πενης
4 το στομα μου λαλησει σοφιαν και η μελετη της καρδιας μου συνεσιν
5 κλινω εις παραβολην το ους μου ανοιζω εν ψαλτηριω το προβλημα μου
6 ινα τι φοβουμαι εν ημερα πονηρα η ανομια της πτερνης μου κυκλωσει με
7 οι πεποιθοτες επι τη δυναμει αυτων και επι τω πληθει του πλουτου αυτων καυχωμενοι
8 αδελφος ου λυτρουται λυτρωσεται ανθρωπος ου δωσει τω θεω εξίλασμα αυτου
9 και την τιμην της λυτρωσεως της ψυχης αυτου
10 και εκοπασεν εις τον αιωνα και ζησεται εις τελος οτι ουκ οψεται καταφθοραν οταν ιδη σοφους αποθνησκοντας
11 επι το αυτο αφρων και ανους απολουνται και καταλειψουσιν αλλοτριους τον πλουτον αυτων
12 και οι ταφοι αυτων οικια αυτων εις τον αιωνα σκηνωματα αυτων εις γενεαν και γενεαν επεκαλεσαντο τα ονοματα αυτων επι των γαιων αυτων

13 και ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυνεβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις
14 αυτη η οδος αυτων σκανδαλον αυτοις και μετα ταυτα εν τω στοματι αυτων ευδοκησουσιν διαψαλμα
15 ως προβατα εν αδη εθεντο θανατος ποιμινει αυτοις και κατακυριευσουσιν αυτων οι ευθεις το πρωι και η βοηθεια αυτων παλαιωθησεται εν τω αδη εκ της δοξης αυτων
16 πλην ο θεος λυτρωσεται την ψυχην μου εκ χειρος αδου οταν λαμβανη με διαψαλμα
17 μη φοβου οταν πλουτηση ανθρωπος και οταν πληθυνθη η δοξα του οικου αυτου
18 οτι ουκ εν τω αποθνησκειν αυτον λημψεται τα παντα ουδε συγκαταβησεται αυτω η δοξα αυτου
19 οτι η ψυχη αυτου εν τη ζωη αυτου ευλογηθησεται εξομολογησεται σοι οταν αγαθωνης αυτω
20 εισελευσεται εως γενεας πατερων αυτου εως αιωνος ουκ οψεται φως
21 ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυνεβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις
1 ψαλμος τω ασαφ θεος θεων κυριος ελαλησεν και εκαλεσεν την γην απο ανατολων ηλιου και μεχρι δυσμων
2 εκ σιων η ευπρεπεια της ωραιότητος αυτου ο θεος εμφανως ηξει
3 ο θεος ημων και ου παρασιωπησεται πυρ εναντιον αυτου καυθησεται και κυκλω αυτου καταιγισ σφοδρα
4 προσκαλεσεται τον ουρανον ανω και την γην διακριναι τον λαον αυτου
5 συναγαγετε αυτω τους οσιους αυτου τους διατιθεμενους την διαθηκην αυτου επι θυσιαις
6 και αναγγελουσιν οι ουρανοι την δικαιοσυνην αυτου οτι ο θεος κριτης εστιν διαψαλμα
7 ακουσον λαος μου και λαλησω σοι ισραηλ και διαμαρτυρομαι σοι ο θεος ο θεος σου ειμι εγω
8 ουκ επι ταις θυσιαις σου ελεγχω σε τα δε ολοκαυτωματα σου ενωπιον μου εστιν δια παντος
9 ου δεξομαι εκ του οικου σου μοσχους ουδε εκ των ποιμνιων σου χιμαρους
10 οτι εμα εστιν παντα τα θηρια του δρυμου κτηνη εν τοις ορεσιν και βοες
11 εγνωκα παντα τα πετεινα του ουρανου και ωραιότης αγρου μετ' εμου εστιν
12 εαν πεινασω ου μη σοι ειπω εμη γαρ εστιν η οικουμενη και το πληρωμα αυτης
13 μη φαγομαι κρεα ταυρων η αιμα τραγων πιομαι
14 θυσον τω θεω θυσιαν αινεσεως και αποδος τω υψιστω τας ευχας σου
15 και επικαλεσαι με εν ημερα θλιψεως και εξελουμαι σε και δοξασεις με διαψαλμα
16 τω δε αμαρτωλω ειπεν ο θεος ινα τι συ διηγη τα δικαιωματα μου και αναλαμβανεις την διαθηκην μου δια στοματος σου
17 συ δε εμισησας παιδειαν και εξεβαλες τους λογους μου εις τα οπισω
18 ει εθεωρεις κλεπτην συνετρεχες αυτω και μετα μοιχων την μεριδα σου ετιθεις
19 το στομα σου επλεονασεν κακιαν και η γλωσσα σου περιεπλεκεν δολιοτητα
20 καθημενος κατα του αδελφου σου κατελαλεις και κατα του υιου της μητρος σου ετιθεις σκανδαλον
21 ταυτα εποιησας και εσιγησα υπελαβες ανομιαν οτι εσομαι σοι ομοιος ελεγχω σε και παραστησω κατα προσωπον σου
22 συνετε δη ταυτα οι επιλανθανομενοι του θεου μηποτε αρπαση και μη η ο ρυομενος
23 θυσια αινεσεως δοξασει με και εκει οδος η δειξω αυτω το σωτηριον του θεου
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ

2 εν τω ελθειν προς αυτον ναθαν τον προφητην ηνικα εισηλθεν προς βηρσαββε
3 ελεησον με ο θεος κατα το μεγα ελεος σου και κατα το πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον το ανομημα μου
4 επι πλειον πλυνον με απο της ανομιαις μου και απο της αμαρτιας μου καθαρison με
5 οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω και η αμαρτια μου ενωπιον μου εστιν δια παντος
6 σοι μονω ημαρτον και το πονηρον ενωπιον σου εποιησα οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε
7 ιδου γαρ εν ανομiais συνελημφθην και εν αμαρτιας εκισησεν με η μητηρ μου
8 ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας μοι
9 ραντιεις με υσσωπω και καθαρισθησομαι πλυνεις με και υπερ χιονα λευκανθησομαι
10 ακουτιεις με αγαλλιασιν και ευφροσυνην αγαλλιασονται οστα τεταπεινωμενα
11 αποστρεψον το προσωπον σου απο των αμαρτιων μου και πασας τας ανομιαις μου εξαλειψον
12 καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον εν τοις εγκαιοις μου
13 μη απορριψης με απο του προσωπου σου και το πνευμα το αγιον σου μη αντανελης απ' εμου
14 αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτηριου σου και πνευματι ηγεμονικω στηρισον με
15 διδαξω ανομους τας οδους σου και ασεβεις επι σε επιστρεψουσιν
16 ρυσαι με εξ αιματων ο θεος ο θεος της σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην σου
17 κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το στομα μου αναγγειλι την αινεσιν σου
18 οτι ει ηθελησας θυσιαν εδωκα αν ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις
19 θυσια τω θεω πνευμα συντετριμμενον καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην ο θεος ουκ εξουθενωσει
20 αγαθον κυριε εν τη ευδοκια σου την σιων και οικοδομηθητω τα τειχη ιερουσαλημ
21 τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνης αναφοραν και ολοκαυτωματα τοτε ανοισουσιν επι το θυσιαστηριον σου μοσχους
1 εις το τελος συνεσεως τω δαυιδ
2 εν τω ελθειν δωηκ τον ιδουμαιον και αναγγειλι τω σαουλ και ειπειν αυτω ηλθεν δαυιδ εις τον οικον αβιμελεχ
3 τι εγκαυχα εν κακια ο δυνατος ανομιαν ολην την ημεραν
4 αδικιαν ελογισατο η γλωσσα σου ωσει ζυρον ηκονημενον εποιησας δολον
5 ηγαπησας κακιαν υπερ αγαθωσυνην αδικιαν υπερ το λαλησαι δικαιοσυνην διαψαλμα
6 ηγαπησας παντα τα ρηματα καταποντισμου γλωσσαν δολιαν
7 δια τουτο ο θεος καθειλει σε εις τελος εκτιλαι σε και μεταναστευσαι σε απο σκηνωματος και το ριζωμα σου εκ γης ζωντων διαψαλμα
8 και οψονται δικαιοι και φοβηθησονται και επ' αυτον γελασονται και ερουσιν
9 ιδου ανθρωπος ος ουκ εθετο τον θεον βοηθον αυτου αλλ' επηλπισεν επι το πληθος του πλουτου αυτου και εδυναμωθη επι τη ματαιοτητι αυτου
10 εγω δε ωσει ελαια κατακαρπος εν τω οικω του θεου ηλπισα επι το ελεος του θεου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος
11 εξομολογησομαι σοι εις τον αιωνα οτι εποιησας και υπομενω το ονομα σου οτι χρηστον εναντιον των οσιων σου
1 εις το τελος υπερ μαελεθ συνεσεως τω δαυιδ
2 ειπεν αφρων εν καρδια αυτου ουκ εστιν θεος διεφθαρησαν και εβδελυχθησαν εν ανομiais ουκ εστιν ποιων αγαθον

3 ο θεος εκ του ουρανου διεκυψεν επι τους υιους των ανθρωπων του ιδειν ει εστιν συνιων η εκζητων τον θεον
4 παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων αγαθον ουκ εστιν εως ενος
5 ουχι γνωσονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οι εσθοντες τον λαον μου βρωσει αρτου τον θεον ουκ επεκαλεσαντο
6 εκει φοβηθησονται φοβον ου ουκ ην φοβος οτι ο θεος διεσκορπισεν οστα ανθρωπαρεσκων κατησχυνθησαν οτι ο θεος εξουδενωσεν αυτους
7 τις δωσει εκ σιων το σωτηριον του ισραηλ εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν του λαου αυτου αγαλλιασεται ιακωβ και ευφρανθησεται ισραηλ
1 εις το τελος εν υμνοις συνεσεως τω δαυιδ
2 εν τω ελθειν τους ζιφαιους και ειπειν τω σαουλ ουκ ιδου δαυιδ κεκρυπται παρ' ημιν
3 ο θεος εν τω ονοματι σου σωσον με και εν τη δυναμει σου κρινον με
4 ο θεος εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι τα ρηματα του στοματος μου
5 οτι αλλοτριον επανεστησαν επ' εμε και κραταιοι εξητησαν την ψυχην μου ου προεθεντο τον θεον ενωπιον αυτων διαψαλμα
6 ιδου γαρ ο θεος βοηθει μοι και ο κυριος αντιλημπτωρ της ψυχης μου
7 αποστραφει τα κακα τοις εχθροις μου εν τη αληθεια σου εξολεθρευσον αυτους
8 εκουσιως θυσω σοι εξομολογησομαι τω ονοματι σου κυριε οτι αγαθον
9 οτι εκ πασης θλιψεως ερρυσω με και εν τοις εχθροις μου επειδεν ο οφθαλμος μου
1 εις το τελος εν υμνοις συνεσεως τω δαυιδ
2 ενωτισαι ο θεος την προσευχην μου και μη υπεριδης την δεησιν μου
3 προσχες μοι και εισακουσον μου ελυπητην εν τη αδολεσχια μου και εταραχθην
4 απο φωνης εχθρου και απο θλιψεως αμαρτωλου οτι εξεκλιναν επ' εμε ανομιαν και εν οργη ενεκοτου μοι
5 η καρδια μου εταραχθη εν εμοι και δειλια θανατου επεπεσεν επ' εμε
6 φοβος και τρομος ηλθεν επ' εμε και εκαλυψεν με σκοτος
7 και ειπα τις δωσει μοι πτερυγας ωσει περιστερας και πετασθησομαι και καταπαυσω
8 ιδου εμακρυνα φυγαδεων και ηυλισθην εν τη ερημω διαψαλμα
9 προσεδεχομην τον σωζοντα με απο ολιγοψυχιας και καταγιγιδος
10 καταποντισον κυριε και καταδιελε τας γλωσσας αυτων οτι ειδον ανομιαν και αντιλογιαν εν τη πολει
11 ημερας και νυκτος κυκλωσει αυτην επι τα τειχη αυτης ανομια και κοπος εν μεσω αυτης και αδικια
12 και ουκ εξελιπεν εκ των πλατειων αυτης τοκος και δολος
13 οτι ει εχθρος ωνειδισεν με υπηνεγκα αν και ει ο μισων με επ' εμε εμεγαλορρημονησεν εκρυβην αν απ' αυτου
14 συ δε ανθρωπε ισοψυχε ηγεμων μου και γνωστε μου
15 ος επι το αυτο μοι εγλυκανας εδεσματα εν τω οικω του θεου επορευθημεν εν ομονοια
16 ελθετω θανατος επ' αυτους και καταβητωσαν εις αδου ζωντες οτι πονηρια εν ταις παροικιας αυτων εν μεσω αυτων
17 εγω δε προς τον θεον εκεκραξα και ο κυριος εισηκουσεν μου
18 εσπερας και πρωι και μεσημβριας διηγησομαι απαγγελω και εισακουσεται της φωνης μου
19 λυτρωσεται εν ειρηνη την ψυχην μου απο των εγγιζοντων μοι οτι εν πολλοις ησαν συν εμοι

20 εισακουσεται ο θεος και ταπεινωσει αυτους ο υπαρχων προ των αιωνων διαψαλμα ου γαρ εστιν αυτοις ανταλλαγμα και ουκ εφοβηθησαν τον θεον
21 εξετεινεν την χειρα αυτου εν τω αποδιδοναι εβεβηλωσαν την διαθηκην αυτου
22 διεμερισθησαν απο οργης του προσωπου αυτου και ηγγισεν η καρδια αυτου ηπαλυνθησαν οι λογοι αυτου υπερ ελαιον και αυτοι εισιν βολιδες
23 επιρριψον επι κυριον την μεριμναν σου και αυτος σε διαθρεψει ου δωσει εις τον αιωνα σαλον τω δικαιο
24 συ δε ο θεος καταξεις αυτους εις φρεαρ διαφθορας ανδρες αιματων και δολιοτητος ου μη ημισευσωσιν τας ημερας αυτων εγω δε ελπιο επι σε κυριε
1 εις το τελος υπερ του λαου του απο των αγιων μεμακρυμμενου τω δαυιδ εις στηλογραφιαν οποτε εκρατησαν αυτον οι αλλοφυλοι εν γεθ
2 ελεησον με κυριε οτι κατεπατησεν με ανθρωπος ολην την ημεραν πολεμων εθλιψεν με
3 κατεπατησαν με οι εχθροι μου ολην την ημεραν οτι πολλοι οι πολεμουντες με απο υψους
4 ημερας φοβηθησομαι εγω δε επι σοι ελπιο
5 εν τω θεω επαινεσω τους λογους μου ολην την ημεραν επι τω θεω ηλπισα ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι σαρξ
6 ολην την ημεραν τους λογους μου εβδελυσσοντο κατ' εμου παντες οι διαλογισμοι αυτων εις κακον
7 παροικησουσιν και κατακρυψουσιν αυτοι την πτερναν μου φυλαξουσιν καθατερ υπεμειναν την ψυχην μου
8 υπερ του μηθενος σωσεις αυτους εν οργη λαους καταξεις ο θεος
9 την ζωην μου εξηγγειλα σοι εθου τα δακρυα μου ενωπιον σου ως και εν τη επαγγελια σου
10 επιστρεψουσιν οι εχθροι μου εις τα οπισω εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε ιδου εγνων οτι θεος μου ει συ
11 επι τω θεω αινεσω ρημα επι τω κυριω αινεσω λογον
12 επι τω θεω ηλπισα ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος
13 εν εμοι ο θεος αι ευχαι ας αποδωσω αινεσεως σοι
14 οτι ερρυσω την ψυχην μου εκ θανατου και τους ποδας μου εξ ολισθηματος του ευαρεστησαι ενωπιον του θεου εν φωτι ζωντων
1 εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν εν τω αυτον αποδιδρασκειν απο προσωπου σαουλ εις το σπηλαιον
2 ελεησον με ο θεος ελεησον με οτι επι σοι πεποιθεν η ψυχη μου και εν τη σκια των πτερυγων σου ελπιο εως ου παρελθη η ανομια
3 κεκραξομαι προς τον θεον τον υψιστον τον θεον τον ευεργετησαντα με
4 εξαπεστειλεν εξ ουρανου και εσωσεν με εδωκεν εις ονειδος τους καταπατουντας με διαψαλμα εξαπεστειλεν ο θεος το ελεος αυτου και την αληθειαν αυτου
5 και ερρυσατο την ψυχην μου εκ μεσου σκυμνων εκοιμηθην τεταραγμενος υιοι ανθρωπων οι οδοντες αυτων οπλον και βελη και η γλωσσα αυτων μαχαιρα οξεια
6 υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου
7 παγιδα ητοιμασαν τοις ποσιν μου και κατεκαμψαν την ψυχην μου ωρυξαν προ προσωπου μου βοθρον και ενεπεσαν εις αυτον διαψαλμα
8 ετοιμη η καρδια μου ο θεος ετοιμη η καρδια μου ασομαι και ψαλω
9 εξεγερθητι η δοξα μου εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα εξεγερθησομαι ορθρου
10 εξομολογησομαι σοι εν λαοις κυριε ψαλω σοι εν εθνεσιν
11 οτι εμεγαλυνθη εως των ουρανων το ελεος σου και εως των νεφελων η αληθεια σου
12 υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου
1 εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν
2 ει αληθως αρα δικαιοσυνην λαλειτε ευθεια κρινετε οι υιοι των ανθρωπων

3 και γαρ εν καρδια ανομιαις εργαζεσθε εν τη γη αδικιαν αι χειρες υμων συμπλεκουσιν
4 απηλλοτριωθησαν οι αμαρτωλοι απο μητρας επλανηθησαν απο γαστρος ελαλησαν ψευδη
5 θυμος αυτοις κατα την ομοιωσιν του οφεως ωσει ασπιδος κωφης και βουουσης τα ωτα αυτης
6 ητις ουκ εισακουσεται φωνην επαδοντων φαρμακου τε φαρμακευομενου παρα σοφου
7 ο θεος συνετριψεν τους οδοντας αυτων εν τω στοματι αυτων τας μυλας των λεοντων συνεθλασεν κυριος
8 εξουδενωθησονται ως υδωρ διαπορευομενον εντενει το τοξον αυτου εως ου ασθενησουσιν
9 ωσει κηρος ο τακειις ανταναιρεθησονται επεπεσε πυρ και ουκ ειδον τον ηλιον
10 προ του συνιεναι τας ακανθας υμων την ραμμον ωσει ζωντας ωσει εν οργη καταπιεται υμας
11 ευφρανθησεται δικαιος οταν ιδη εκδικησιν ασεβων τας χειρας αυτου νιφεται εν τω αιματι του αμαρτωλου
12 και ερει ανθρωπος ει αρα εστιν καρπος τω δικαιο αρα εστιν ο θεος κρινων αυτους εν τη γη
1 εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν οποτε απεστειλεν σαουλ και εφυλαξεν τον οικον αυτου του θανατωσαι αυτον
2 εξελου με εκ των εχθρων μου ο θεος και εκ των επανιστανομενων επ' εμε λυτρωσαι με
3 ρυσαι με εκ των εργαζομενων την ανομιαν και εξ ανδρων αιματων σωσον με
4 οτι ιδου εθηρευσαν την ψυχην μου επεθεντο επ' εμε κραταιοι ουτε η ανομια μου ουτε η αμαρτια μου κυριε
5 ανευ ανομιαις εδραμον και κατευθυναν εξεγερθητι εις συναντησιν μου και ιδε
6 και συ κυριε ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ προσχες του επισκεψασθαι παντα τα εθνη μη οικτιρησης παντας τους εργαζομενους την ανομιαν διαψαλμα
7 επιστρεψουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν
8 ιδου αποφθεγξονται εν τω στοματι αυτων και ρομφαια εν τοις χειλεισιν αυτων οτι τις ηκουσεν
9 και συ κυριε εκγελαση αυτους εξουδενωσεις παντα τα εθνη
10 το κρατος μου προς σε φυλαξω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει
11 ο θεος μου το ελεος αυτου προφθασει με ο θεος δειξει μοι εν τοις εχθροις μου
12 μη αποκτεινης αυτους μηποτε επιλαθονται του λαου μου διασκορπισον αυτους εν τη δυναμει σου και καταγαγε αυτους ο υπερασπιστης μου κυριε
13 αμαρτιαν στοματος αυτων λογον χειλεων αυτων και συλλημφθητωσαν εν τη υπερηφانيا αυτων και εξ αρας και ψευδους διαγγελησονται συντελειαι
14 εν οργη συντελειας και ου μη υπαρξουσιν και γνωσονται οτι ο θεος δεσποζει του ιακωβ των περατων της γης διαψαλμα
15 επιστρεψουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν
16 αυτοι διασκορπισθησονται του φαγειν εαν δε μη χορτασθωσιν και γογγυσουσιν
17 εγω δε ασομαι τη δυναμει σου και αγαλλιασομαι το πρωι το ελεος σου οτι εγενηθης αντιλημπτωρ μου και καταφυγη εν ημερα θλιψεως μου
18 βοηθος μου σοι ψαλω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει ο θεος μου το ελεος μου
1 εις το τελος τοις αλλοιωθησομενοις ετι εις στηλογραφιαν τω δαυιδ εις διδαχην
2 οποτε ενεπυρισεν την μεσοποταμιαν συριας και την συριαν σωβα και επεστρεψεν ιωαβ και επαταξεν την φαραγγα των αλων δωδεκα χιλιαδας
3 ο θεος απωσω ημας και καθειλες ημας ωργισθης και οικτιρησας ημας
4 συνεσεισας την γην και συνεταραξας αυτην ιασαι τα συντριμματα αυτης οτι εσαλευθη
5 εδειξας τω λαω σου σκληρα εποτισας ημας οινον κατανυξεως

6 εδωκας τοις φοβουμενοις σε σημειωσιν του φυγειν απο προσωπου τοξου διαψαλμα
7 οπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου
8 ο θεος ελαλησεν εν τω αγιω αυτου αγαλλιασομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων διαμετρησω
9 εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ κραταιωσις της κεφαλης μου ιουδας βασιλευς μου
10 μωαβ λεβης της ελπιδος μου επι την ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου εμοι αλλοφυλοι υπεταγησαν
11 τις απαξει με εις πολιν περιοχης τις οδηγησει με εως της ιδουμιας
12 ουχι συ ο θεος ο απωσαμενος ημας και ουκ εξελευση ο θεος εν ταις δυναμεσιν ημων
13 δος ημιν βοηθειαν εκ θλιψεως και ματαια σωτηρια ανθρωπου
14 εν δε τω θεω ποιησομεν δυναμιν και αυτος εξουδενωσει τους θλιβοντας ημας
1 εις το τελος εν υμνοις τω δαυιδ
2 εισακουσον ο θεος της δεησεως μου προσχες τη προσευχη μου
3 απο των περατων της γης προς σε εκεκραξα εν τω ακηδιασαι την καρδιαν μου εν πετρα υψωσας με
4 ωδηγησας με οτι εγενηθης ελπις μου πυργος ισχυος απο προσωπου εχθρου
5 παροικησω εν τω σκηνωματι σου εις τους αιωνας σκεπασθησομαι εν σκεπη των πτερυγων σου διαψαλμα
6 οτι συ ο θεος εισηκουσας των ευχων μου εδωκας κληρονομιαν τοις φοβουμενοις το ονομα σου
7 ημερας εφ' ημερας βασιλευσας προσθησεις ετη αυτου εως ημερας γενεας και γενεας
8 διαμενει εις τον αιωνα ενωπιον του θεου ελεος και αληθειαν αυτου τις εκζητησει
9 ουτως ψαλω τω ονοματι σου εις τον αιωνα του αιωνος του αποδουναι με τας ευχας μου ημεραν εξ ημερας
1 εις το τελος υπερ ιδιθουν ψαλμος τω δαυιδ
2 ουχι τω θεω υποταγησεται η ψυχη μου παρ' αυτου γαρ το σωτηριον μου
3 και γαρ αυτος θεος μου και σωτηρ μου αντιλημπτωρ μου ου μη σαλευθω επι πλειον
4 εως ποτε επιτιθεσθε επ' ανθρωπον φονευετε παντες ως τοιχω κεκλιμενω και φραγω ωσμενω
5 πλην την τιμην μου εβουλευσαντο απωσασθαι εδραμον εν ψευδει τω στοματι αυτων ευλογουσαν και τη καρδια αυτων κατηρωντο διαψαλμα
6 πλην τω θεω υποταγηθι η ψυχη μου οτι παρ' αυτου η υπομονη μου
7 οτι αυτος θεος μου και σωτηρ μου αντιλημπτωρ μου ου μη μεταναστευσω
8 επι τω θεω το σωτηριον μου και η δοξα μου ο θεος της βοηθειας μου και η ελπις μου επι τω θεω
9 ελπισατε επ' αυτον πασα συναγωγη λαου εκχεετε ενωπιον αυτου τας καρδιας υμων ο θεος βοηθος ημων διαψαλμα
10 πλην ματαιοι οι υιοι των ανθρωπων ψευδεις οι υιοι των ανθρωπων εν ζυγοις του αδικησαι αυτοι εκ ματαιοτητος επι το αυτο
11 μη ελπίζετε επι αδικιαν και επι αρπαγμα μη επιποθειτε πλουτος εαν ρει μη προστιθεσθε καρδιαν
12 απαξ ελαλησεν ο θεος δυο ταυτα ηκουσα
13 οτι το κρατος του θεου και σοι κυριε το ελεος οτι συ αποδωσεις εκαστω κατα τα εργα αυτου
1 ψαλμος τω δαυιδ εν τω ειναι αυτον εν τη ερημω της ιουδαιας
2 ο θεος ο θεος μου προς σε ορθριζω εδιψησεν σοι η ψυχη μου ποσαπλωσ σοι η σαρξ μου εν γη ερημω και αβατω και ανυδρω

3 ουτως εν τω αγιω ωφθην σοι του ιδειν την δυναμιν σου και την δοξαν σου
4 οτι κρεισσον το ελεος σου υπερ ζωας τα χειλη μου επαινεσουσιν σε
5 ουτως ευλογησω σε εν τη ζωη μου εν τω ονοματι σου αρω τας χειρας μου
6 ωσει στεατος και πιοτητος εμπλησθει η ψυχη μου και χειλη αγαλλιασεως αινεσει το στομα μου
7 ει εμνημονεον σου επι της στρωμνης μου εν τοις ορθοις εμελετων εις σε
8 οτι εγενηθης βοηθος μου και εν τη σκεπη των πτερυγων σου αγαλλιασομαι
9 εκολληθη η ψυχη μου οπισω σου εμου αντελαβετο η δεξια σου
10 αυτοι δε εις ματην εξητησαν την ψυχην μου εισελευσονται εις τα κατωτατα της γης
11 παραδοθησονται εις χειρας ρομφιας μεριδες αλωπεκων εσονται
12 ο δε βασιλευς ευφρανθησεται επι τω θεω επαινεσθησεται πας ο ομνων εν αυτω οτι ενεφραγη στομα λαλουντων αδικα
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
2 εισακουσον ο θεος της φωνης μου εν τω δεεσθαι με απο φοβου εχθρου εξελου την ψυχην μου
3 εσκεπασας με απο συστροφης πονηρευομενων απο πληθους εργαζομενων την ανομιαν
4 οιτινες ηκονησαν ως ρομφαιαν τας γλωσσας αυτων ενετειναν τοξον αυτων πραγμα πικρον
5 του κατατοξευσαι εν αποκρυφοις αμωμον εξαπινα κατατοξευσουσιν αυτον και ου φοβηθησονται
6 εκραταιωσαν εαυτοις λογον πονηρον διηγησαντο του κρυψαι παγιδας ειπαν τις οψεται αυτους
7 εξηρηνησαν ανομιαν εξελιπον εξερευνωντες εξερευνησει προσελευσεται ανθρωπος και καρδια βαθεια
8 και υψωθησεται ο θεος βελος νηπιων εγενηθησαν αι πληgai αυτων
9 και εξησθενησαν επ' αυτους αι γλωσσαι αυτων εταραχθησαν παντες οι θεωρουντες αυτους
10 και εφοβηθη πας ανθρωπος και ανηγγειλαν τα εργα του θεου και τα ποιηματα αυτου συνηκαν
11 ευφρανθησεται δικαιος επι τω κυριω και ελπει επ' αυτον και επαινεσθησονται παντες οι ευθεις τη καρδια
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ωδη ιερεμιου και ιεζεκιηλ εκ του λογου της παροικιας οτε εμελλον εκπορευεσθαι
2 σοι πρεπει υμνος ο θεος εν σιων και σοι αποδοθησεται ευχη εν ιερουσαλημ
3 εισακουσον προσευχης μου προς σε πασα σαρξ ηξει
4 λογοι ανομιων υπερεδυναμωσαν ημας και τας ασεβειας ημων συ ιλαση
5 μακαριος ον εξελεξω και προσελαβου κατασκηνωσει εν ταις αυλαις σου πλησθησομεθα εν τοις αγαθοις του οικου σου αγιος ο ναος σου θαυμαστος εν δικαιοσυνη
6 επακουσον ημων ο θεος ο σωτηρ ημων η ελπις παντων των περατων της γης και εν θαλασση μακραν
7 ετοιμαζων ορη εν τη ισχυι αυτου περιεζωσμενος εν δυναστεια
8 ο συνταρασσον το κυτος της θαλασσης ηχους κυματων αυτης ταραχθησονται τα εθνη
9 και φοβηθησονται οι κατοικουντες τα περατα απο των σημειων σου εξοδους πρωιας και εσπερας τερψεις
10 επεσκεψω την γην και εμεθυσας αυτην επληθυνας του πλουτισαι αυτην ο ποταμος του θεου επληρωθη υδατων ητοιμασας την τροφην αυτων οτι ουτως η ετοιμασια σου
11 τους αυλακας αυτης μεθυσον πληθυνον τα γεννηματα αυτης εν ταις σταγοσιν αυτης ευφρανθησεται ανατελλουσα
12 ευλογησεις τον στεφανον του ενιαυτου της χρηστοτητος σου και τα πεδια σου πλησθησονται πιοτητος

13 *πιανθησονται τα ωραιο της ερημου και αγαλλιασιν οι βουνοι περιζωσονται*
14 *ενεδυσαντο οι κριοι των προβατων και αι κοιλαδες πληθυνουσι σιτον κεκραζονται και γαρ υμνησουσιν*
1 *εις το τελος ωδη ψαλμου αναστασεως αλαλαξατε τω θεω πασα η γη*
2 *ψαλατε δη τω ονοματι αυτου δοτε δοξαν αινεσει αυτου*
3 *ειπατε τω θεω ως φοβερα τα εργα σου εν τω πληθει της δυναμεως σου ψευσονται σε οι εχθροι σου*
4 *πασα η γη προσκυνησατωσαν σοι και ψαλατωσαν σοι ψαλατωσαν τω ονοματι σου διαψαλμα*
5 *δευτε και ιδετε τα εργα του θεου φοβερως εν βουλαις υπερ τους υιους των ανθρωπων*
6 *ο μεταστρεφων την θαλασσαν εις ξηραν εν ποταμω διελευσονται ποδι εκει ευφρανθησομεθα επ' αυτω*
7 *τω δεσποζοντι εν τη δυναστεια αυτου του αιωνος οι οφθαλμοι αυτου επι τα εθνη επιβλεπουσιν οι παραπικραινοντες μη υψουσθωσαν εν εαυτοις διαψαλμα*
8 *ευλογειτε εθνη τον θεον ημων και ακουτισασθε την φωνην της αινεσεως αυτου*
9 *του θεμενου την ψυχην μου εις ζωην και μη δοντος εις σαλον τους ποδας μου*
10 *οτι εδοκιμασας ημας ο θεος επυρωσας ημας ως τυρουται το αργυριον*
11 *εισηγαγες ημας εις την παγίδα εθου θλιψεις επι τον νωτον ημων*
12 *επεβιβασας ανθρωπους επι τας κεφαλαις ημων διηλομεν δια πυρος και υδατος και εξηγαγες ημας εις αναψυχην*
13 *εισελευσομαι εις τον οικον σου εν ολοκαυτωμασιν αποδωσω σοι τας ευχας μου*
14 *ας διεστειλεν τα χειλη μου και ελαλησεν το στομα μου εν τη θλιψει μου*
15 *ολοκαυτωματα μεμυαλωμενα ανοισω σοι μετα θυμιαματος και κριων ποιησω σοι βοας μετα χιμαρων διαψαλμα*
16 *δευτε ακουσατε και διηγησομαι παντες οι φοβουμενοι τον θεον οσα εποιησεν τη ψυχη μου*
17 *προς αυτον τω στοματι μου εκεκραξα και υψωσα υπο την γλωσσαν μου*
18 *αδικιαν ει εθεωρουν εν καρδια μου μη εισακουσατω κυριος*
19 *δια τουτο εισηκουσεν μου ο θεος προσεσχεν τη φωνη της δεησεως μου*
20 *ευλογητος ο θεος ος ουκ απεστησεν την προσευχην μου και το ελεος αυτου απ' εμου*
1 *εις το τελος εν υμνοις ψαλμος ωδης*
2 *ο θεος οικτιρησαι ημας και ευλογησαι ημας επιφαναι το προσωπον αυτου εφ' ημας διαψαλμα*
3 *του γνωναι εν τη γη την οδον σου εν πασιν εθνεσιν το σωτηριον σου*
4 *εξομολογησασθωσαν σοι λαοι ο θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι παντες*
5 *ευφρανθητωσαν και αγαλλιασθωσαν εθνη οτι κρινεις λαους εν ευθυτητι και εθνη εν τη γη οδηγησεις διαψαλμα*
6 *εξομολογησασθωσαν σοι λαοι ο θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι παντες*
7 *γη εδωκεν τον καρπον αυτης ευλογησαι ημας ο θεος ο θεος ημων*
8 *ευλογησαι ημας ο θεος και φοβηθητωσαν αυτον παντα τα περατα της γης*
1 *εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ωδης*
2 *αναστητω ο θεος και διασκορπισθητωσαν οι εχθροι αυτου και φυγετωσαν οι μισουντες αυτον απο προσωπου αυτου*
3 *ως εκλειπει καπνος εκλιπετωσαν ως τηκεται κηρος απο προσωπου πυρος ουτως απολιντο οι αμαρτωλοι απο προσωπου του θεου*

4 και οι δικαιοι ευφρανθητωσαν αγαλλιασθωσαν ενωπιον του θεου τερφθητωσαν εν ευφροσυνη
5 ασατε τω θεω ψαλατε τω ονοματι αυτου οδοποιησατε τω επιβεβηκοτι επι δυσμων κυριος ονομα αυτω και αγαλλιασθε ενωπιον αυτου ταραχθησονται απο προσωπου αυτου
6 του πατρος των ορφανων και κριτου των χηρων ο θεος εν τοπω αγιω αυτου
7 ο θεος κατοικιζει μονοτροπους εν οικω εξαγων πεπεδημενους εν ανδρεια ομοιως τους παραπικραινοντας τους κατοικουντας εν ταφοις
8 ο θεος εν τω εκπορευεσθαι σε ενωπιον του λαου σου εν τω διαβαινειν σε εν τη ερημω διαψαλμα
9 γη εσεισθη και γαρ οι ουρανοι εσταξαν απο προσωπου του θεου τουτο σινα απο προσωπου του θεου ισραηλ
10 βροχην εκουσιον αφοριεις ο θεος τη κληρονομια σου και ησθενησεν συ δε κατηριτω αυτην
11 τα ζωα σου κατοικουσιν εν αυτη ητοιμασας εν τη χρηστοτητι σου τω πτωχω ο θεος
12 κυριος δωσει ρημα τοις ευαγγελιζομενοις δυναμει πολλη
13 ο βασιλευς των δυναμεων του αγαπητου και ωραιότητι του οικου διελεσθαι σκυλα
14 εαν κοιμηθητε ανα μεσον των κληρων πτερυγες περιστερας περιηργυρωμεναι και τα μεταφρνα αυτης εν χλωροτητι χρυσιου διαψαλμα
15 εν τω διαστελλειν τον επουρανιον βασιλεις επ' αυτης χιονωθησονται εν σελμων
16 ορος του θεου ορος πιον ορος τετυρωμενον ορος πιον
17 ινα τι υπολαμβανετε ορη τετυρωμενα το ορος ο ευδοκησεν ο θεος κατοικειν εν αυτω και γαρ ο κυριος κατασκηνωσει εις τελος
18 το αρμα του θεου μυριοπλασιον χιλιαδες ευθηνοντων ο κυριος εν αυτοις εν σινα εν τω αγιω
19 ανεβης εις υψος ηγαλωτευσας αιχμαλωσιαν ελαβες δοματα εν ανθρωπω και γαρ απειθουντες του κατασκηνωσαι κυριος ο θεος ευλογητος
20 ευλογητος κυριος ημεραν καθ' ημεραν κατευδοσει ημιν ο θεος των σωτηριων ημων διαψαλμα
21 ο θεος ημων θεος του σωζειν και του κυριου κυριου αι διεξοδοι του θανατου
22 πλην ο θεος συνθλασει κεφαλαις εχθρων αυτου κορυφην τριχος διαπορευομενων εν πλημμελειαις αυτων
23 ειπεν κυριος εκ βασαν επιστρεψω επιστρεψω εν βυθοις θαλασσης
24 οπως αν βαφη ο πους σου εν αιματι η γλωσσα των κυνων σου εξ εχθρων παρ' αυτου
25 εθεωρηθησαν αι πορειαι σου ο θεος αι πορειαι του θεου μου του βασιλεως του εν τω αγιω
26 προεφθασαν αρχοντες εχομενοι ψαλλοντων εν μεσω νεανιδων τυμπανιστριων
27 εν εκκλησαις ευλογειτε τον θεον τον κυριον εκ πηγων ισραηλ
28 εκει βενιαμιν νεωτερος εν εκστασει αρχοντες ιουδα ηγεμονες αυτων αρχοντες ζαβουλων αρχοντες νεφθαλι
29 εντειλαι ο θεος τη δυναμει σου δυναμωσον ο θεος τουτο ο κατειργασω ημιν
30 απο του ναου σου επι ιερουσαλημ σοι οισουσιν βασιλεις δωρα
31 επιτιμησον τοις θηριοις του καλαμου η συναγωγή των ταυρων εν ταις δαμαλεσιν των λαων του μη αποκλεισθηναι τους δεδοκιμασμενους τω αργυριω διασκορπισον εθνη τα
τους πολεμους θελοντα
32 ηξουσιν πρεσβεις εξ αιγυπτου αιθιοπια προφθασει χειρα αυτης τω θεω
33 αι βασιλειαι της γης ασατε τω θεω ψαλατε τω κυριω διαψαλμα
34 ψαλατε τω θεω τω επιβεβηκοτι επι τον ουρανον του ουρανου κατα ανατολας ιδου δωσει εν τη φωνη αυτου φωνην δυναμεως
35 δοτε δοξαν τω θεω επι τον ισραηλ η μεγαλοπρεπεια αυτου και η δυναμις αυτου εν ταις νεφελαις
36 θαυμαστος ο θεος εν τοις αγιοις αυτου ο θεος ισραηλ αυτος δωσει δυναμιν και κραταιωσιν τω λαω αυτου ευλογητος ο θεος

1 εις το τέλος υπερ των αλλοιωθησομενων τω δαυιδ
2 σωσον με ο θεος οτι εισηλθοσαν υδατα εως ψυχης μου
3 ενεπαγην εις ιλιν βυθου και ουκ εστιν υποστασις ηλθον εις τα βαθη της θαλασσης και καταγιγ καταποντισεν με
4 εκοπιασα κραζων εβραγγιασεν ο λαρυγξ μου εξελιπον οι οφθαλμοι μου απο του ελπιζειν επι τον θεον μου
5 επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου οι μισουντες με δωρεαν εκραταιωθησαν οι εχθροι μου οι εκδιωκοντες με αδικως α ουχ ηρπασα τοτε απειτινυον
6 ο θεος συ εγνωσ την αφροσυνην μου και αι πλημμελειαι μου απο σου ουκ εκρυβησαν
7 μη αισχυνθεισαν επ' εμοι οι υπομενοντες σε κυριε κυριε των δυναμεων μη εντραπεισαν επ' εμοι οι ζητουντες σε ο θεος του ισραηλ
8 οτι ενεκα σου υπηνεγκα ονειδισμον εκαλυψεν εντροπη το προσωπον μου
9 απηλλοτριωμενος εγενηθην τοις αδελφοις μου και ξενος τοις υιοις της μητρος μου
10 οτι ο ζηλος του οικου σου καταφαγεν με και οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ' εμε
11 και συνεκαμψα εν νηστεια την ψυχην μου και εγενηθη εις ονειδισμον εμοι
12 και εθεμην το ενδυμα μου σακκον και εγενομην αυτοις εις παραβολην
13 κατ' εμου ηδολεσχουν οι καθημενοι εν πυλη και εις εμε εψαλλον οι πινοντες τον οινον
14 εγω δε τη προσευχη μου προς σε κυριε καιρος ευδοκιας ο θεος εν τω πληθει του ελεους σου επακουσον μου εν αληθεια της σωτηριας σου
15 σωσον με απο πηλου ινα μη εμπαγω ρυσθειην εκ των μισουντων με και εκ του βαθους των υδατων
16 μη με καταποντισατω καταγιγ υδατος μηδε καταπιετω με βυθος μηδε συσχετω επ' εμε φρεαρ το στομα αυτου
17 εισακουσον μου κυριε οτι χρηστον το ελεος σου κατα το πληθος των οικτιρων σου επιβλεψον επ' εμε
18 μη αποστρεψης το προσωπον σου απο του παιδος σου οτι θλιβομαι ταχυ επακουσον μου
19 προσχες τη ψυχη μου και λυτρωσαι αυτην ενεκα των εχθρων μου ρυσαι με
20 συ γαρ γινωσκεις τον ονειδισμον μου και την αισχυνην μου και την εντροπην μου εναντιον σου παντες οι θλιβοντες με
21 ονειδισμον προσεδοκησεν η ψυχη μου και ταλαιπωριαν και υπεμεινα συλλυπουμενον και ουχ υπηρξεν και παρακαλουντας και ουχ ευρον
22 και εδωκαν εις το βρωμα μου χολην και εις την διψαν μου εποτισαν με οξος
23 γενηθητω η τραπεζα αυτων ενωπιον αυτων εις παγίδα και εις ανταποδοσιν και εις σκανδαλον
24 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον
25 εκχεον επ' αυτους την οργην σου και ο θυμος της οργης σου καταλαβοι αυτους
26 γενηθητω η επαυλις αυτων ηρημωμενη και εν τοις σικηνωμασιν αυτων μη εστω ο κατοικων
27 οτι ον συ επαταξας αυτοι καταδιωξαν και επι το αλγος των τραυματιων σου προσεθηκαν
28 προσθεσ ανομιαν επι την ανομιαν αυτων και μη εισελθετωσαν εν δικαιοσυνη σου
29 εξαλειφθητωσαν εκ βιβλου ζωντων και μετα δικαιων μη γραφητωσαν
30 πτωχος και αλγων εμι εγω και η σωτηρια του προσωπου σου ο θεος αντελαβετο μου
31 αινεσω το ονομα του θεου μετ' ωδης μεγαλων αυτον εν αινεσει
32 και αρεσει τω θεω υπερ μοσχον νεον κερατα εκφεροντα και οπλας
33 ιδετωσαν πτωχοι και ευφρανθητωσαν εκζητησατε τον θεον και ζησεται η ψυχη υμων

34 οτι εισηκουσεν των πενητων ο κυριος και τους πεπεδημενους αυτου ουκ εξουδενωσεν
35 αινεσατωσαν αυτον οι ουρανοι και η γη θαλασσα και παντα τα ερποντα εν αυτοις
36 οτι ο θεος σωσει την σιων και οικοδομηθησονται αι πολεις της ιουδαιας και κατοικησουσιν εκει και κληρονομησουσιν αυτην
37 και το σπερμα των δουλων αυτου καθεξουσιν αυτην και οι αγαπωντες το ονομα αυτου κατασκηνωσουσιν εν αυτη
1 εις το τελος τω δαυιδ εις αναμνησιν
2 εις το σωσαι με κυριον ο θεος εις την βοηθειαν μου προσχες
3 αισχυνθεισαν και εντραπεισαν οι ζητουντες μου την ψυχην αποστραφεισαν εις τα οπισω και καταισχυνθεισαν οι βουλομενοι μοι κακα
4 αποστραφεισαν παραυτικα αισχυνομενοι οι λεγοντες μοι ευγε ευγε
5 αγαλλιασθωσαν και ευφρανθητωσαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε και λεγετωσαν δια παντος μεγαλυνθητω ο θεος οι αγαπωντες το σωτηριον σου
6 εγω δε πτωχος και πενης ο θεος βοηθησον μοι βοηθος μου και ρυστης μου ει συ κυριε μη χρονισης
1 τω δαυιδ υιων ιωναδαβ και των πρωτων αιχμαλωτισθεντων ο θεος επι σοι ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα
2 εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με κλινον προς με το ους σου και σωσον με
3 γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις τοπον οχυρον του σωσαι με οτι στερεωμα μου και καταφυγη μου ει συ
4 ο θεος μου ρυσαι με εκ χειρος αμαρτωλου εκ χειρος παρανομουντος και αδικουντος
5 οτι συ ει η υπομονη μου κυριε κυριος η ελπις μου εκ νεοτητος μου
6 επι σε επεστηριχθην απο γαστρος εκ κοιλιας μητρος μου συ μου ει σκεπαστης εν σοι η υμνησις μου δια παντος
7 ωσει τερας εγενηθην τοις πολλοις και συ βοηθος κραταιος
8 πληρωθητω το στομα μου αινεσεως οπως υμνησω την δοξαν σου ολην την ημεραν την μεγαλοπρεπειαν σου
9 μη απορριψης με εις καιρον γηρους εν τω εκλειπειν την ισχυν μου μη εγκαταλιπης με
10 οτι ειπαν οι εχθροι μου εμοι και οι φυλασσοντες την ψυχην μου εβουλευσαντο επι το αυτο
11 λεγοντες ο θεος εγκατελιπεν αυτον καταδιωξατε και καταλαβετε αυτον οτι ουκ εστιν ο ρυομενος
12 ο θεος μη μακρυνης απ' εμου ο θεος μου εις την βοηθειαν μου προσχες
13 αισχυνθητωσαν και εκλιπετωσαν οι ενδιαβαλλοντες την ψυχην μου περιβαλεσθωσαν αισχυνην και εντροπην οι ζητουντες τα κακα μοι
14 εγω δε δια παντος ελπιω και προσθησω επι πασαν την αινεσιν σου
15 το στομα μου εξαγγελει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν την σωτηριαν σου οτι ουκ εγνων γραμματειας
16 εισελευσομαι εν δυναστεια κυριου κυριε μνησθησομαι της δικαιοσυνης σου μονου
17 εδιδαξας με ο θεος εκ νεοτητος μου και μεχρι νυν απαγγελω τα θαυμασια σου
18 και εως γηρους και πρεσβειου ο θεος μη εγκαταλιπης με εως αν απαγγειλω τον βραχιονα σου παση τη γενεα τη ερχομενη την δυναστειαν σου και την δικαιοσυνην σου
19 ο θεος εως υψιστων α εποιησας μεγαλεια ο θεος τις ομοιος σοι
20 οσας εδειξας μοι θλιψεις πολλας και κακας και επιστρεψας εξωοποιησας με και εκ των αβυσσων της γης παλιν ανηγαγες με
21 επλεονασας την μεγαλοσυνην σου και επιστρεψας παρεκαλεσας με και εκ των αβυσσων της γης παλιν ανηγαγες με
22 και γαρ εγω εξομολογησομαι σοι εν σκευει ψαλμου την αληθειαν σου ο θεος ψαλω σοι εν κιθαρα ο αγιος του ισραηλ
23 αγαλλιασονται τα χειλη μου οταν ψαλω σοι και η ψυχη μου ην ελυτρωσω

24 ετι δε και η γλωσσα μου ολην την ημεραν μελετησει την δικαιοσυνην σου οταν αισχυνθωσιν και εντραπωσιν οι ζητουντες τα κακα μοι
1 εις σαλωμων ο θεος το κριμα σου τω βασιλει δος και την δικαιοσυνην σου τω υιο του βασιλευς
2 κρινειν τον λαον σου εν δικαιοσυνη και τους πτωχους σου εν κρισει
3 αναλαβετω τα ορη ειρηνην τω λαω σου και οι βουνοι εν δικαιοσυνη
4 κρινει τους πτωχους του λαου και σωσει τους υιους των πενητων και ταπεινωσει συκοφαντην
5 και συμπαραμενει τω ηλιω και προ της σεληνης γενεας γενεων
6 και καταβησεται ως νετος επι ποκον και ωσει σταγονες σταζουσαι επι την γην
7 ανατελει εν ταις ημεραις αυτου δικαιοσυνη και πληθος ειρηνης εως ου ανταναιρεθη η σεληνη
8 και κατακυριευσει απο θαλασσης εως θαλασσης και απο ποταμου εως περατων της οικουμενης
9 ενωπιον αυτου προπεσονται αιθιοπες και οι εχθροι αυτου χουν λειξουσιν
10 βασιλεις θαρσις και αι νησοι δωρα προσοισουσιν βασιλεις αραβων και σαβα δωρα προσαξουσιν
11 και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι βασιλεις παντα τα εθνη δουλευσουσιν αυτω
12 οτι ερρυσατο πτωχον εκ χειρος δυναστου και πενητα ω ουχ υπηρχεν βοηθος
13 φεισεται πτωχου και πενητος και ψυχας πενητων σωσει
14 εκ τοκου και εξ αδικιας λυτρωσεται τας ψυχας αυτων και εντιμον το ονομα αυτων ενωπιον αυτου
15 και ζησεται και δοθησεται αυτω εκ του χρυσιου της αραβιας και προσευξονται περι αυτου δια παντος ολην την ημεραν ευλογησουσιν αυτον
16 εσται στηριγμα εν τη γη επ' ακρων των ορεων υπερarθησεται υπερ τον λιβανον ο καρπος αυτου και εξανθησουσιν εκ πολεως ωσει χορτος της γης
17 εστω το ονομα αυτου ευλογημενον εις τους αιωνας προ του ηλιου διαμενει το ονομα αυτου και ευλογηθησονται εν αυτω πασαι αι φυλαι της γης παντα τα εθνη μακαριουσιν α
υτον
18 ευλογητος κυριος ο θεος ο θεος ισραηλ ο ποιων θαυμασια μονος
19 και ευλογητον το ονομα της δοξης αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος και πληρωθησεται της δοξης αυτου πασα η γη γενοιτο γενοιτο
20 εξελιπον οι υμνοι δαυιδ του υιου ιεσσα
1 ψαλμος τω ασαφ ως αγαθος τω ισραηλ ο θεος τοις ευθεσι τη καρδια
2 εμου δε παρα μικρον εσαλευθησαν οι ποδες παρ' ολιγον εξεχυθη τα διαβηματα μου
3 οτι εξηλωσα επι τοις ανομοις ειρηνην αμαρτωλων θεωρων
4 οτι ουκ εστιν ανανεισις τω θανατω αυτων και στερεωμα εν τη μαστιγι αυτων
5 εν κοποις ανθρωπων ουκ εισιν και μετα ανθρωπων ου μαστιγωθησονται
6 δια τουτο εκρατησεν αυτους η υπερηφανια περιεβαλοντο αδικιαν και ασεβειαν αυτων
7 εξελευσεται ως εκ στεατος η αδικια αυτων διηλθοσαν εις διαθεσιν καρδιας
8 διενοθησαν και ελαλησαν εν πονηρια αδικιαν εις το υψος ελαλησαν
9 εθεντο εις ουρανον το στομα αυτων και η γλωσσα αυτων διηλθεν επι της γης
10 δια τουτο επιστρεφει ο λαος μου ενταυθα και ημεραι πληρεις ευρεθησονται αυτοις
11 και ειπαν πως εγνω ο θεος και ει εστιν γνωσις εν τω υψιστω
12 ιδου ουτοι αμαρτωλοι και ευθηνονται εις τον αιωνα κατεσχον πλουτου

13 και ειπα αρα ματαιως εδικαιωσα την καρδιαν μου και ενιψαμην εν αθωοις τας χειρας μου
14 και εγενομην μεμαστιγωμενος ολην την ημεραν και ο ελεγχος μου εις τας πρωιας
15 ει ελεγον διηγησομαι ουτως ιδου τη γενεα των υιων σου ησυνθετηκα
16 και υπελαβον του γνωναι τουτο κοπος εστιν εναντιον μου
17 εως εισελθω εις το αγιαστηριον του θεου και συνω εις τα εσχατα αυτων
18 πλην δια τας δολιοτητας εθου αυτοις καταβαλες αυτους εν τω επαρθηναι
19 πως εγενοντο εις ερημωσιν εξαπινα εξελιπον απωλοντο δια την ανομιαν αυτων
20 ωσει ενυπνιον εξεχειρομενου κυριε εν τη πολει σου την εικονα αυτων εξουδενωσεις
21 οτι εξεκαυθη η καρδια μου και οι νεφροι μου ηλλοιωθησαν
22 και εγω εξουδενωμενος και ουκ εγνων κτηνωδης εγενομην παρα σοι
23 και εγω δια παντος μετα σου εκρατησας της χειρος της δεξιας μου
24 εν τη βουλη σου ωδηγησας με και μετα δοξης προσελαβου με
25 τι γαρ μοι υπαρχει εν τω ουρανω και παρα σου τι ηθελησα επι της γης
26 εξελιπεν η καρδια μου και η σαρξ μου ο θεος της καρδιας μου και η μερις μου ο θεος εις τον αιωνα
27 οτι ιδου οι μακρυνοντες εαυτους απο σου απολουνται εξωλεθρευσας παντα τον πορνευοντα απο σου
28 εμοι δε το προσκολλασθαι τω θεω αγαθον εστιν τιθεσθαι εν τω κυριω την ελπιδα μου του εξαγγελιαι πασας τας αινεσεις σου εν ταις πυλαις της θυγατρος σιων
1 συνσεως τω ασαφ ινα τι απωσω ο θεος εις τελος ωργισθη ο θυμος σου επι προβατα νομης σου
2 μνησθητι της συναγωγης σου ης εκτησω απ' αρχης ελυτρωσω ραβδον κληρονομιας σου ορος σιων τουτο ο κατασκευωσας εν αυτω
3 επαρον τας χειρας σου επι τας υπερηφανιας αυτων εις τελος οσα επονηρευσατο ο εχθρος εν τοις αγιοις σου
4 και ενεκαυχησαντο οι μισουντες σε εν μεσω της εορτης σου εθεντο τα σημεια αυτων σημεια και ουκ εγνωσαν
5 ως εις την εισοδον υπερανω
6 ως εν δρυμω ξυλων αξιναις εξεκοψαν τας θυρας αυτης επι το αυτο εν πελεκει και λαξευτηριω κατερραζαν αυτην
7 ενεπυρισαν εν πυρι το αγιαστηριον σου εις την γην εβεβηλωσαν το σκηνωμα του ονοματος σου
8 ειπαν εν τη καρδια αυτων η συγγενεια αυτων επι το αυτο δευτε και κατακαυσωμεν πασας τας εορτας του θεου απο της γης
9 τα σημεια ημων ουκ ειδομεν ουκ εστιν ετι προφητης και ημας ου γνωσεται ετι
10 εως ποτε ο θεος ονειδιει ο εχθρος παροξυνει ο υπεναντιος το ονομα σου εις τελος
11 ινα τι αποστρεφεις την χειρα σου και την δεξιαν σου εκ μεσου του κολπου σου εις τελος
12 ο δε θεος βασιλευς ημων προ αιωνος ειργασατο σωτηριαν εν μεσω της γης
13 συ εκραταιωσας εν τη δυναμει σου την θαλασσαν συ συνετριψας τας κεφαλαι των δρακοντων επι του υδατος
14 συ συνεθλασας τας κεφαλαι του δρακοντος εδωκας αυτον βρωμα λαοις τοις αιθιοψιν
15 συ διερρηξας πηγαι και χειμαρρους συ εξηρανας ποταμους ηθαμ
16 ση εστιν η ημερα και ση εστιν η νυξ συ κατηρτισω φανσιν και ηλιον
17 συ εποιησας παντα τα ορια της γης θερος και εαρ συ επλασας αυτα

18 μνησθητι ταυτης εχθρος ωνειδισεν τον κυριον και λαος αφρων παρωξυνεν το ονομα σου
19 μη παραδως τοις θηριοις ψυχην εξομολογουμενην σοι των ψυχων των πενητων σου μη επιλαθη εις τελος
20 επιβλεπον εις την διαθηκην σου οτι πληρωθησαν οι εσκοτισμενοι της γης οικων ανομιων
21 μη αποστραφητω τεταπεινωμενος κατησχυμμενος πτωχος και πενης αινεσουσιν το ονομα σου
22 αναστα ο θεος δικασον την δικην σου μνησθητι των ονειδισμων σου των υπο αφρονος ολην την ημεραν
23 μη επιλαθη της φωνης των ικετων σου η υπερηφανια των μισουντων σε ανεβη δια παντος προς σε
1 εις το τελος μη διαφθειρης ψαλμος τω ασαφ ωδης
2 εξομολογησομεθα σοι ο θεος εξομολογησομεθα και επικαλεσομεθα το ονομα σου
3 διηγησομαι παντα τα θαυμασια σου οταν λαβω καιρον εγω ευθυτητας κρινω
4 ετακη η γη και παντες οι κατοικουντες εν αυτη εγω εστερεωσα τους στυλους αυτης διαψαλμα
5 ειπα τοις παρανομουσιν μη παρανομειτε και τοις αμαρτανουσιν μη υψουτε κερας
6 μη επαιρετε εις υψος το κερας υμων μη λαλειτε κατα του θεου αδικιαν
7 οτι ουτε απο εξοδων ουτε απο δυσμων ουτε απο ερημων ορεων
8 οτι ο θεος κριτης εστιν τουτον ταπεινοι και τουτον υψοι
9 οτι ποτηριον εν χειρι κυριου οινου ακρατου πληρες κερασματος και εκλινεν εκ τουτου εις τουτο πλην ο τρυγιας αυτου ουκ εξεκενωθη πιονται παντες οι αμαρτωλοι της γης
10 εγω δε αγαλλιασομαι εις τον αιωνα ψαλω τω θεω ιακωβ
11 και παντα τα κερατα των αμαρτωλων συγκλασω και υψωθησεται τα κερατα του δικαιου
1 εις το τελος εν υμνοις ψαλμος τω ασαφ ωδη προς τον ασσυριον
2 γνωστος εν τη ιουδαια ο θεος εν τω ισραηλ μεγα το ονομα αυτου
3 και εγενηθη εν ειρηνη ο τοπος αυτου και το κατοικητηριον αυτου εν σιων
4 εκει συνετριψεν τα κρατη των τοξων οπλων και ρομφαιαν και πολεμον διαψαλμα
5 φωτιζεις συ θαυμαστως απο ορεων αιωνιων
6 εταραχθησαν παντες οι ασυνετοι τη καρδια υπνωσαν υπνον αυτων και ουχ ευρον ουδεν παντες οι ανδρες του πλουτου ταις χερσιν αυτων
7 απο επιτιμησεως σου ο θεος ιακωβ ενυσταξαν οι επιβεβηκοτες τους ιππους
8 συ φοβερους ει και τις αντιστησεται σοι απο τοτε η οργη σου
9 εκ του ουρανου ηκουτισας κρισιν γη εφοβηθη και ησυχασεν
10 εν τω αναστηναι εις κρισιν τον θεον του σωσαι παντας τους πραεις της γης διαψαλμα
11 οτι ενθυμιον ανθρωπου εξομολογησεται σοι και εγκαταλειμμα ενθυμιου εορτασει σοι
12 ευξασθε και αποδοτε κυριω τω θεω υμων παντες οι κυκλω αυτου οισουσιν δωρα
13 τω φοβερω και αφαιρουμενω πνευματα αρχοντων φοβερω παρα τοις βασιλευσι της γης .
1 εις το τελος υπερ ιδιθουν τω ασαφ ψαλμος
2 φωνη μου προς κυριον εκεκραξα φωνη μου προς τον θεον και προσεσχεν μοι
3 εν ημερα θλιψεως μου τον θεον εξεζητησα ταις χερσιν μου νυκτος εναντιον αυτου και ουκ ηπατηθην απηνηνατο παρακληθηναι η ψυχη μου

4 εμνησθην του θεου και ευφρανθην ηδολεσχησα και ωλιγοψυχησεν το πνευμα μου διαψαλμα
5 προκατελαβοντο φυλακας οι οφθαλμοι μου εταραχθην και ουκ ελαλησα
6 διελογισαμην ημερας αρχαιας και ετη αιωνια εμνησθην και εμελετησα
7 νυκτος μετα της καρδιας μου ηδολεσχουν και εσκαλλεν το πνευμα μου
8 μη εις τους αιωνας απωσεται κυριος και ου προσθησει του ευδοκησαι ετι
9 η εις τελος το ελεος αυτου αποκοψει απο γενεας εις γενεαν
10 η επιλησεται του οικτιρησαι ο θεος η συνεξει εν τη οργη αυτου τους οικτιρητους αυτου διαψαλμα
11 και ειπα νυν ηρξαμην αυτη η αλλοιωσις της δεξιας του υπιστου
12 εμνησθην των εργαων κυριου οτι μνησθησομαι απο της αρχης των θαυμασιων σου
13 και μελετησω εν πασιν τοις εργασις σου και εν τοις επιτηδευμασιν σου αδολεσχησω
14 ο θεος εν τω αγιω η οδος σου τις θεος μεγας ως ο θεος ημων
15 συ ει ο θεος ο ποιων θαυμασια εγνωρισας εν τοις λαοις την δυναμιν σου
16 ελυτρωσω εν τω βραχιονι σου τον λαον σου τους υιους ιακωβ και ιωσηφ διαψαλμα
17 ειδοσαν σε υδατα ο θεος ειδοσαν σε υδατα και εφοβηθησαν και εταραχθησαν αβυσσοι πληθος ηχους υδατων
18 φωνην εδωκαν αι νεφελαι και γαρ τα βελη σου διαπορευονται
19 φωνη της βροντης σου εν τω τροχω εφαναν αι αστραπαι σου τη οικουμενη εσαλευθη και εντρομος εγενηθη η γη
20 εν τη θαλασση η οδος σου και αι τριβιαι σου εν υδασι πολλοις και τα ιχνη σου ου γνωσθησονται
21 ωδηγησας ως προβατα τον λαον σου εν χειρι μωυση και ααρων
1 συνεσεως τω ασαφ προσεχετε λαος μου τον νομον μου κλινατε το ους υμων εις τα ρηματα του στοματος μου
2 ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου φθεγξομαι προβληματα απ' αρχης
3 οσα ηκουσαμεν και εγνωμεν αυτα και οι πατερες ημων διηγησαντο ημιν
4 ουκ εκρυβη απο των τεκνων αυτων εις γενεαν ετεραν απαγγελλοντες τας αινεσεις του κυριου και τας δυναστειας αυτου και τα θαυμασια αυτου α εποιησεν
5 και ανεστησεν μαρτυριον εν ιακωβ και νομον εθετο εν ισραηλ οσα εντειλατο τοις πατρασιν ημων του γνωρισαι αυτα τοις υιοις αυτων
6 οπως αν γνω γενεα ετερα υιοι οι τεχνησομενοι και αναστησονται και απαγγελουσιν αυτα τοις υιοις αυτων
7 ινα θωνται επι τον θεον την ελπιδα αυτων και μη επιλαθωνται των εργαων του θεου και τας εντολας αυτου εκζητησουσιν
8 ινα μη γενωνται ως οι πατερες αυτων γενεα σκολια και παραπικραινουσα γενεα ητις ου κατηυθυνεν την καρδιαν αυτης και ουκ επιστωθη μετα του θεου το πνευμα αυτης
9 υιοι εφραιμ εντεινοντες και βαλλοντες τοξοις εστραφησαν εν ημερα πολεμου
10 ουκ εφυλαξαν την διαθηκην του θεου και εν τω νομο αυτου ουκ ηθελον πορευεσθαι
11 και επελαθοντο των ευεργεσιων αυτου και των θαυμασιων αυτου ων εδειξεν αυτοις
12 εναντιον των πατερων αυτων α εποιησεν θαυμασια εν γη αιγυπτω εν πεδιω τανεως
13 διερρηξεν θαλασσαν και διηγαγεν αυτους εστησεν υδατα ωσει ασκον
14 και ωδηγησεν αυτους εν νεφελη ημερας και ολην την νυκτα εν φωτισμο πυρος
15 διερρηξεν πετραν εν ερημω και εποτισεν αυτους ως εν αβυσσω πολλη

16 και εξηγαγεν υδωρ εκ πετρας και κατηγαγεν ως ποταμους υδατα
17 και προσεθεντο επι του αμαρτανειν αυτω παρεπικραναν τον υψιστον εν ανυδρω
18 και εξεπειρασαν τον θεον εν ταις καρδιαις αυτων του αιτησαι βρωματα ταις ψυχαις αυτων
19 και κατελαλησαν του θεου και ειπαν μη δυνασεται ο θεος ετοιμασαι τραπεζαν εν ερημω
20 επει επαταξεν πετραν και ερρησαν υδατα και χειμαρροι κατεκλυσθησαν μη και αρτον δυναται δουναι η ετοιμασαι τραπεζαν τω λαω αυτου
21 δια τουτο ηκουσεν κυριος και ανεβαλετο και πυρ ανηφθη εν ιακωβ και οργη ανεβη επι τον ισραηλ
22 οτι ουκ επιστευσαν εν τω θεω ουδε ηλπισαν επι το σωτηριον αυτου
23 και ενετειλατο νεφελαις υπερανωθεν και θυρας ουρανου ανεωξεν
24 και εβρεξεν αυτοις μαννα φαγειν και αρτον ουρανου εδωκεν αυτοις
25 αρτον αγγελων εφαγεν ανθρωπος επισιτισμον απεστειλεν αυτοις εις πλησμονην
26 απηρεν νοτον εξ ουρανου και επηγαγεν εν τη δυναστεια αυτου λιβα
27 και εβρεξεν επ' αυτους ωσει χουν σαρκας και ωσει αμμον θαλασσων πετεινα πτερωτα
28 και επεπεσον εις μεσον της παρεμβολης αυτων κυκλω των σκηνωματων αυτων
29 και εφαγοςαν και ενεπλησθησαν σφοδρα και την επιθυμιαν αυτων ηνεγκεν αυτοις
30 ουκ εστερηθησαν απο της επιθυμιας αυτων επι της βρωσεως αυτων ουσης εν τω στοματι αυτων
31 και οργη του θεου ανεβη επ' αυτους και απεκτεινεν εν τοις πιοσιν αυτων και τους εκλεκτους του ισραηλ συνεποδισεν
32 εν πασιν τουτοις ημαρτον επι και ουκ επιστευσαν εν τοις θαυμασιοις αυτου
33 και εξελιπον εν ματαιοτητι αι ημεραι αυτων και τα ετη αυτων μετα σπουδης
34 οταν απεκτενεν αυτους εξεζητουσιν αυτον και επεστρεφον και ωρθηριζον προς τον θεον
35 και εμνησθησαν οτι ο θεος βοηθος αυτων εστιν και ο θεος ο υψιστος λυτρωτης αυτων εστιν
36 και ηπατησαν αυτον εν τω στοματι αυτων και τη γλωσση αυτων εψευσαντο αυτω
37 η δε καρδια αυτων ουκ ευθεια μετ' αυτου ουδε επιστωθησαν εν τη διαθηκη αυτου
38 αυτος δε εστιν οικτιρμων και ιλασεται ταις αμαρτιαις αυτων και ου διαφθερει και πληθυνει του αποστρεψαι τον θυμον αυτου και ουχι εκκαυσει πασαν την οργην αυτου
39 και εμνησθη οτι σαρξ εισιν πνευμα πορευομενον και ουκ επιστρεφον
40 ποσακις παρεπικραναν αυτον εν τη ερημω παρωργισαν αυτον εν γη ανυδρω
41 και επεστρεψαν και επειρασαν τον θεον και τον αγιον του ισραηλ παρωξυναν
42 ουκ εμνησθησαν της χειρος αυτου ημερας ης ελυτρωσατο αυτους εκ χειρος θλιβοντος
43 ως εθετο εν αιγυπτω τα σημεια αυτου και τα τερατα αυτου εν πεδιω τανεως
44 και μετεστρεψεν εις αιμα τους ποταμους αυτων και τα ομβρηματα αυτων οπως μη πιωσιν
45 εξαπεστειλεν εις αυτους κυνομοιαν και κατεφαγεν αυτους και βατραχον και διεφθειρεν αυτους
46 και εδωκεν τη ερυσιβη τον καρπον αυτων και τους πονους αυτων τη ακριδι
47 απεκτεινεν εν χαλαζη την αμπελον αυτων και τας συκαμινους αυτων εν τη παχνη
48 και παρεδωκεν εις χαλαζαν τα κτηνη αυτων και την υπαρξιν αυτων τω πυρι

49 εξαπεστειλεν εις αυτους οργην θυμου αυτου θυμον και οργην και θλιψιν αποστολην δι' αγγελων πονηρων
50 ωδοποιησεν τριβον τη οργη αυτου ουκ εφεισατο απο θανατου των ψυχων αυτων και τα κτηνη αυτων εις θανατον συνεκλεισεν
51 και επαταξεν παν πρωτοτοκον εν αιγυπτω απαρχην των πονων αυτων εν τοις σκηνωμασι χαμ
52 και απηρεν ως προβατα τον λαον αυτου και ανηγαγεν αυτους ως ποιμνιον εν ερημω
53 και ωδηγησεν αυτους εν ελπιδι και ουκ εδειλιασαν και τους εχθρους αυτων εκαλυψεν θαλασσα
54 και εισηγαγεν αυτους εις οριον αγιασματος αυτου ορος τουτου ο εκτησατο η δεξια αυτου
55 και εξεβαλεν απο προσωπου αυτων εθνη και εκληροδοτησεν αυτους εν σχοινιω κληροδοσιας και κατεσκηνωσεν εν τοις σκηνωμασιν αυτων τας φυλας του ισραηλ
56 και επειρασαν και παρεπικραναν τον θεον τον υψιστον και τα μαρτυρια αυτου ουκ εφυλαξαντο
57 και απεστρεψαν και ησυνθετησαν καθως και οι πατερες αυτων και μετεστραφησαν εις τοξον στρεβλον
58 και παρωργισαν αυτον εν τοις βουνοις αυτων και εν τοις γλυπτοις αυτων παρεζηλωσαν αυτον
59 ηκουσεν ο θεος και υπερειδεν και εξουδενωσεν σφοδρα τον ισραηλ
60 και απωσατο την σκηνην σηλωμ σκηνωμα αυτου ου κατεσκηνωσεν εν ανθρωποις
61 και παρεδωκεν εις αιγμαλωσιαν την ισχυν αυτων και την καλλονην αυτων εις χειρας εχθρου
62 και συνεκλεισεν εις ρομφαιαν τον λαον αυτου και την κληρονομιαν αυτου υπερειδεν
63 τους νεανισκους αυτων κατεφαγεν πυρ και αι παρθενοι αυτων ουκ επενθηθησαν
64 οι ιερεις αυτων εν ρομφαια επεσαν και αι γηραι αυτων ου κλαυσθησονται
65 και εξηγερθη ως ο υπνων κυριος ως δυνατος κεκραιπαληκως εξ οινου
66 και επαταξεν τους εχθρους αυτου εις τα οπισω ονειδος αιωνιον εδωκεν αυτοις
67 και απωσατο το σκηνωμα ιωσηφ και την φυλην εφραιμ ουκ εξελεξατο
68 και εξελεξατο την φυλην ιουδα το ορος το σιων ο ηγαπησεν
69 και ωκοδομησεν ως μονοκερωτων το αγιασμα αυτου εν τη γη εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα
70 και εξελεξατο δαυιδ τον δουλων αυτου και ανελαβεν αυτον εκ των ποιμνιων των προβατων
71 εξοπισθεν των λοχευομενων ελαβεν αυτον ποιμινειν ιακωβ τον λαον αυτου και ισραηλ την κληρονομιαν αυτου
72 και εποιμανεν αυτους εν τη ακακια της καρδιας αυτου και εν ταις συνεσεσι των χειρων αυτου ωδηγησεν αυτους
1 ψαλμος τω ασαφ ο θεος ηλθοσαν εθνη εις την κληρονομιαν σου εμianαν τον ναον τον αγιον σου εθεντο ιερουσαλημ εις οπωροφυλακιον
2 εθεντο τα θνησιμια των δουλων σου βρωματα τοις πετεινοις του ουρανου τας σαρκας των οσιων σου τοις θηριοις της γης
3 εξεχεαν το αιμα αυτων ως υδωρ κυκλω ιερουσαλημ και ουκ ην ο θαπτων
4 εγενηθημεν ονειδος τοις γειτοσιν ημων μυκτηρισμος και χλευασμος τοις κυκλω ημων
5 εως ποτε κυριε οργισθησθης εις τελος εκκαυθησεται ως πυρ ο ζηλος σου
6 εκχεον την οργην σου επι εθνη τα μη γνωσκοντα σε και επι βασιλειας αι το ονομα σου ουκ επεκαλεσαντο
7 οτι κατεφαγον τον ιακωβ και τον τοπον αυτου ηρημωσαν
8 μη μνησθης ημων ανομιων αρχαιων ταχυ προκαταλαβητωσαν ημας οι οικτιρμοι σου οτι επτωχευσαμεν σφοδρα
9 βοηθησον ημιν ο θεος ο σωτηρ ημων ενεκα της δοξης του ονοματος σου κυριε ρυσαι ημας και ιλασθητι ταις αμαρτιας ημων ενεκα του ονοματος σου

10 μηποτε ειπωσιν τα εθνη που εστιν ο θεος αυτων και γνωσθητω εν τοις εθνεσιν ενωπιον των οφθαλμων ημων η εκδικησις του αιματος των δουλων σου του εκκεχυμενου
11 εισελθατω ενωπιον σου ο στεναγμος των πεπεδημενων κατα την μεγαλωσυνην του βραχιονος σου περιποιησαι τους υιους των τεθανατωμενων
12 αποδος τοις γειτοσιν ημων επταπλασιονα εις τον κολπον αυτων τον ονειδισμον αυτων ον ονειδισαν σε κυριε
13 ημεις δε λαος σου και προβατα της νομης σου ανθομολογησομεθα σοι εις τον αιωνα εις γενεαν και γενεαν εξαγγελουμεν την αινεσιν σου
1 εις το τελος υπερ των αλλοιωθησομενων μαρτυριον τω ασαφ ψαλμος υπερ του ασσυριου
2 ο ποιμαινων τον ισραηλ προσχες ο οδηγων ωσει προβατα τον ιωσηφ ο καθημενος επι των χερουβιν εμφανηθι
3 εναντιον εφραιμ και βενιαμιν και μανασση εξεγειρον την δυναστειαν σου και ελθε εις το σωσαι ημας
4 ο θεος επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα
5 κυριε ο θεος των δυναμεων εως ποτε οργιζη επι την προσευχην του δουλου σου
6 ψωμεις ημας αρτον δακρυων και ποτιεις ημας εν δακρυσιν εν μετρω
7 εθου ημας εις αντιλογιαν τοις γειτοσιν ημων και οι εχθροι ημων εμυκτηρισαν ημας
8 κυριε ο θεος των δυναμεων επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα διαψαλμα
9 αμπελον εξ αιγυπτου μετηρας εξεβαλες εθνη και κατεφυτευσας αυτην
10 ωδοποιησας εμπροσθεν αυτης και κατεφυτευσας τας ριζας αυτης και επλησθη η γη
11 εκαλυψεν ορη η σκια αυτης και αι αναδενδραδες αυτης τας κεδρους του θεου
12 εξετεινεν τα κληματα αυτης εως θαλασσης και εως ποταμου τας παραφυαδας αυτης
13 ινα τι καθειλες τον φραγμα αυτης και τρυγωσιν αυτην παντες οι παραπορευομενοι την οδον
14 ελυμηνατο αυτην συς εκ δρυμου και μονιος αγριος κατενεμησατο αυτην
15 ο θεος των δυναμεων επιστρεψον δη επιβλεψον εξ ουρανου και ιδε και επισκεψαι την αμπελον ταυτην
16 και καταρτισαι αυτην ην εφυτευσεν η δεξια σου και επι υιον ανθρωπου ον εκραταιωσας σεαυτω
17 εμπεπυρισμενη πυρι και ανεσκαμμενη απο επιτιμησεως του προσωπου σου απολουνται
18 γενηθητω η χειρ σου επ' ανδρα δεξιας σου και επι υιον ανθρωπου ον εκραταιωσας σεαυτω
19 και ου μη αποστωμεν απο σου ζωσεις ημας και το ονομα σου επικαλεσομεθα
20 κυριε ο θεος των δυναμεων επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα
1 εις το τελος υπερ των ληνων τω ασαφ ψαλμος
2 αγαλλιασθε τω θεω τω βοηθω ημων αλαλαξατε τω θεω ιακωβ
3 λαβετε ψαλμον και δοτε τυμπανον ψαλτηριον τερπον μετα κιθαρας
4 σαλπιατε εν νεομηνια σαλπιγγι εν ευσημω ημερα εορτης ημων
5 οτι προσταγμα τω ισραηλ εστιν και κριμα τω θεω ιακωβ
6 μαρτυριον εν τω ιωσηφ εθετο αυτον εν τω εξελθειν αυτον εκ γης αιγυπτου γλωσσαν ην ουκ εγνω ηκουσεν
7 απεστησεν απο αρσεων τον νοτον αυτου αι χειρες αυτου εν τω κοφινω εδουλευσαν
8 εν θλιψει επεκαλεσω με και ερρυσαμην σε επηκουσα σου εν αποκρυφω καταγιδος εδοκιμασα σε επι υδατος αντιλογιας διαψαλμα
9 ακουσον λαος μου και διαμαρτυρομαι σοι ισραηλ εαν ακουσης μου

10 ουκ εσται εν σοι θεος προσφατος ουδε προσκυνησεις θεω αλλοτριω
11 εγω γαρ ειμι κυριος ο θεος σου ο αναγαγων σε εκ γης αιγυπτου πλατυνον το στομα σου και πληρωσω αυτο
12 και ουκ ηκουσεν ο λαος μου της φωνης μου και ισραηλ ου προσεσχεν μοι
13 και εξαπεστειλα αυτους κατα τα επιτηδευματα των καρδιων αυτων πορευσονται εν τοις επιτηδευμασιν αυτων
14 ει ο λαος μου ηκουσεν μου ισραηλ ταις οδοις μου ει επορευθη
15 εν τω μηδενι αν τους εχθρους αυτων εταπεινωσα και επι τους θλιβοντας αυτους εβεβαλον την χειρα μου
16 οι εχθροι κυριου εψευσαντο αυτω και εσται ο καιρος αυτων εις τον αιωνα
17 και εψωμισεν αυτους εκ στεατος πυρου και εκ πετρας μελι εχορτασεν αυτους
1 ψαλμος τω ασαφ ο θεος εστι εν συναγωγη θεων εν μεσω δε θεους διακρινει
2 εως ποτε κρινετε αδικιαν και προσωπα αμαρτωλων λαμβανετε διαψαλμα
3 κρινατε ορφανον και πτωχον ταπεινον και πενητα δικαιωσατε
4 εξελεσθε πενητα και πτωχον εκ χειρος αμαρτωλου ρυσασθε
5 ουκ εγνωσαν ουδε συνηκαν εν σκοτει διαπορευονται σαλευθησονται παντα τα θεμελια της γης
6 εγω ειπα θεοι εστε και υιοι υψιστου παντες
7 υμεις δε ως ανθρωποι αποθνησκετε και ως εις των αρχοντων πιπτετε
8 αναστα ο θεος κρινον την γην οτι συ κατακληρονομησεις εν πασιν τοις εθνεσιν
1 οδη ψαλμου τω ασαφ
2 ο θεος τις ομοιωθησεται σοι μη σιγησης μηδε καταπραυνης ο θεος
3 οτι ιδου οι εχθροι σου ηγησαν και οι μισουντες σε ηραν κεφαλην
4 επι τον λαον σου κατεπανουργευσαντο γνωμην και εβουλευσαντο κατα των αγιων σου
5 ειπαν δευτε και εξωλεθρευσωμεν αυτους εξ εθνους και ου μη μνησθη το ονομα ισραηλ ετι
6 οτι εβουλευσαντο εν ομονοια επι το αυτο κατα σου διαθηκην διεθεντο
7 τα σκηνοματα των ιδουμαιων και οι ισμαηλιται μοαβ και οι αγαρηνοι
8 γεβαλ και αμμων και αμαληκ και αλλοφυλοι μετα των κατοικουντων τυρον
9 και γαρ και ασσουρ συμπαραγενετο μετ' αυτων εγενηθησαν εις αντιλημψιν τοις υιοις λωτ διαψαλμα
10 ποιησον αυτοις ως τη μαδιαμ και τω σισαρα ως ο ιαβιν εν τω χειμαρρω κισων
11 εξωλεθρευθησαν εν αενδωρ εγενηθησαν ωσει κοπρος τη γη
12 θου τους αρχοντας αυτων ως τον ωρηβ και ζηβ και ζεβεε και σαλμανα παντας τους αρχοντας αυτων
13 οιτινες ειπαν κληρονομησωμεν εαυτοις το αγιαστηριον του θεου
14 ο θεος μου θου αυτους ως τροχον ως καλαμην κατα προσωπον ανεμου
15 ωσει πυρ ο διαφλεξει δρυμον ως ει φλοξ κατακαυσαι ορη
16 ουτως καταδιωξεις αυτους εν τη καταγιδι σου και εν τη οργη σου ταραξεις αυτους
17 πληρωσον τα προσωπα αυτων ατιμιας και ζητησουσιν το ονομα σου κυριε

18 *αισχυνθητώσαν και ταραχθητώσαν εις τον αιωνα του αιωνος και εντραπητώσαν και απολεσθώσαν*
19 *και γνωτώσαν οτι ονομα σοι κυριος συ μονος υψιστος επι πασαν την γην*
1 *εις το τελος υπερ των ληνων τοις υιοις κορε ψαλμος*
2 *ως αγαπητα τα σκηνώματα σου κυριε των δυναμεων*
3 *επιθοθει και εκλειπει η ψυχη μου εις τας αυλας του κυριου η καρδια μου και η σαρξ μου ηγαλλιασαντο επι θεον ζωντα*
4 *και γαρ στρουθιον ευρεν εαυτω οικιαν και τρυγων νοσσιαν εαυτη ου θησει τα νοσσια αυτης τα θυσιαστηρια σου κυριε των δυναμεων ο βασιλευς μου και ο θεος μου*
5 *μακαριοι οι κατοικουντες εν τω οικω σου εις τους αιωνας των αιωνων αινεσουσιν σε διαψαλμα*
6 *μακαριος ανηρ ου εστιν η αντιλημφις αυτου παρα σου κυριε αναβασεις εν τη καρδια αυτου διεθετο*
7 *εν τη κοιλαδι του κλαυθμωνος εις τοπον ον εθετο και γαρ ευλογιας δωσει ο νομοθετων*
8 *πορευονται εκ δυναμεως εις δυναμιν οφθησεται ο θεος των θεων εν σιων*
9 *κυριε ο θεος των δυναμεων εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι ο θεος ιακωβ διαψαλμα*
10 *υπερασπιστα ημων ιδει ο θεος και επιβλεψον επι το προσωπον του χριστου σου*
11 *οτι κρεισσων ημερα μια εν ταις αυλαις σου υπερ χιλιαδας εξελεξαμην παραρριπτεισθαι εν τω οικω του θεου μαλλον η οικειν εν σκηνωμασιν αμαρτωλων*
12 *οτι ελεον και αληθειαν αγαπα κυριος ο θεος χαριν και δοξαν δωσει κυριος ου στερησει τα αγαθα τους πορευομενους εν ακακια*
13 *κυριε των δυναμεων μακαριος ανθρωπος ο ελπίζων επι σε*
1 *εις το τελος τοις υιοις κορε ψαλμος*
2 *ευδοκησας κυριε την γην σου απεστρεψας την αιχμαλωσιαν ιακωβ*
3 *αφηκας τας ανομιας τω λαω σου εκαλυψας πασας τας αμαρτιας αυτων διαψαλμα*
4 *κατεπαυσας πασαν την οργην σου απεστρεψας απο οργης θυμου σου*
5 *επιστρεψον ημας ο θεος των σωτηριων ημων και αποστρεψον τον θυμον σου αφ' ημων*
6 *μη εις τον αιωνα οργισθησιν ημιν η διατενεις την οργην σου απο γενεας εις γενεαν*
7 *ο θεος συ επιστρεψας ζωωσεις ημας και ο λαος σου ευφρανθησεται επι σοι*
8 *δειξον ημιν κυριε το ελεος σου και το σωτηριον σου δωης ημιν*
9 *ακουσομαι τι λαλησει εν εμοι κυριος ο θεος οτι λαλησει ειρηνην επι τον λαον αυτου και επι τους οσιους αυτου και επι τους επιστρεφοντας προς αυτον καρδιαν*
10 *πλην εγγυς των φοβουμενων αυτον το σωτηριον αυτου του κατασκηνωσαι δοξαν εν τη γη ημων*
11 *ελεος και αληθεια συνητησαν δικαιοσυνη και ειρηνη κατεφιλησαν*
12 *αληθεια εκ της γης ανετειλεν και δικαιοσυνη εκ του ουρανου διεκυψεν*
13 *και γαρ ο κυριος δωσει χρηστοτητα και η γη ημων δωσει τον καρπον αυτης*
14 *δικαιοσυνη εναντιον αυτου προπορευεται και θησει εις οδον τα διαβηματα αυτου*
1 *προσευχη τω δαυιδ κλινον κυριε το ους σου και επακουσον μου οτι πτωχος και πενης ειμι εγω*
2 *φυλαξον την ψυχην μου οτι οσιος ειμι σωσον τον δουλον σου ο θεος μου τον ελπίζοντα επι σε*
3 *ελεησον με κυριε οτι προς σε κεκραζομαι ολην την ημεραν*
4 *ευφρανον την ψυχην του δουλου σου οτι προς σε κυριε ηρα την ψυχην μου*

5 οτι συ κυριε χριστος και επειικης και πολυελεος πασι τοις επικαλουμενοις σε
6 ενωτισαι κυριε την προσευχην μου και προσχες τη φωνη της δεησεως μου
7 εν ημερα θλιψεως μου εκεκραξα προς σε οτι εισηκουσας μου
8 ουκ εστιν ομοιος σοι εν θεοις κυριε και ουκ εστιν κατα τα εργα σου
9 παντα τα εθνη οσα εποησας ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου κυριε και δοξασουσιν το ονομα σου
10 οτι μεγας ει συ και ποιων θαυμασια συ ει ο θεος μονος ο μεγας
11 οδηγησον με κυριε τη οδω σου και πορευσομαι εν τη αληθεια σου ευφρανθητω η καρδια μου του φοβεισθαι το ονομα σου
12 εξομολογησομαι σοι κυριε ο θεος μου εν ολη καρδια μου και δοξασω το ονομα σου εις τον αιωνα
13 οτι το ελεος σου μεγα επ' εμε και ερρυσω την ψυχην μου εξ αδου κατωτατου
14 ο θεος παρανομοι επανεστησαν επ' εμε και συναγωγή κραταιων εξητησαν την ψυχην μου και ου προεθεντο σε ενωπιον αυτων
15 και συ κυριε ο θεος οικτιρμων και ελεημων μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος
16 επιβλεψον επ' εμε και ελεησον με δος το κρατος σου τω παιδι σου και σωσον τον υιον της παιδικης σου
17 ποιησον μετ' εμου σημειον εις αγαθον και ιδετωσαν οι μισουντες με και αισχυνθητωσαν οτι συ κυριε εβοηθησας μοι και παρεκαλεσας με
1 τοις υιοις κορε ψαλμος ωδης οι θεμελιοι αυτου εν τοις ορεσιν τοις αγιοις
2 αγαπα κυριος τας πυλας σιων υπερ παντα τα σκηνωματα ιακωβ
3 δεδοξασμενα ελαληθη περι σου η πολις του θεου διαψαλμα
4 μνησθησομαι ρααβ και βαβυλωνος τοις γινωσκουσιν με και ιδου αλλοφυλοι και τυρος και λαος αιθιοπων ουτοι εγενηθησαν εκει
5 μητηρ σιων ερει ανθρωπος και ανθρωπος εγενηθη εν αυτη και αυτος εθεμελιωσεν αυτην ο υψιστος
6 κυριος διηγησεται εν γραφη λαων και αρχωντων τουτων των γεγενημενων εν αυτη διαψαλμα
7 ως ευφραινομενων παντων η κατοικια εν σοι
1 ωδη ψαλμου τοις υιοις κορε εις το τελος υπερ μαελεθ του αποκριθηναι συνεσεως αιμαν τω ισραηλιτη
2 κυριε ο θεος της σωτηριας μου ημερας εκεκραξα και εν νυκτι εναντιον σου
3 εισελθατω ενωπιον σου η προσευχη μου κλινον το ους σου εις την δεησιν μου κυριε
4 οτι επλησθη κακων η ψυχη μου και η ζωη μου τω αδι ηγγισεν
5 προσελογισθην μετα των καταβαινοντων εις λακκων εγενηθην ως ανθρωπος αβοηθητος εν νεκροις ελευθερος
6 ωσει τραυματιαι ερριμμενοι καθευδοντες εν ταφω ων ουκ εμνησθης ετι και αυτοι εκ της χειρος σου απωσθησαν
7 εθεντο με εν λακκω κατωτατω εν σκοτεινοις και εν σκια θανατου
8 επ' εμε επεστηριχθη ο θυμος σου και παντας τους μετεωρισμους σου επ' εμε επηγαγες διαψαλμα
9 εμακρυνας τους γνωστους μου απ' εμου εθεντο με βδελυγμα εαυτοις παρεδοθην και ουκ εξεπορευομη
10 οι οφθαλμοι μου ησθηθησαν απο πτωχειας εκεκραξα προς σε κυριε ολην την ημεραν διεπετασα προς σε τας χειρας μου
11 μη τοις νεκροις ποιησεις θαυμασια η ιατροι αναστησουσιν και εξομολογησονται σοι
12 μη διηγησεται τις εν ταφω το ελεος σου και την αληθειαν σου εν τη απωλεια
13 μη γνωσθησεται εν τω σκοτει τα θαυμασια σου και η δικαιοσυνη σου εν γη επιλελησμενη

14 καγω προς σε κυριε εκεκραξα και το πρωι η προσευχη μου προφθασει σε
15 ινα τι κυριε αποθεις την ψυχην μου αποστρεφεις το προσωπον σου απ' εμου
16 πτωχος ειμι εγω και εν κοιποις εκ νεοτητος μου υψωθεις δε εταπεινωθην και εξηπορηθην
17 επ' εμε διηλθον αι οργαι σου και οι φοβερισμοι σου εξεταραξαν με
18 εκυκλωσαν με ως υδωρ ολην την ημεραν περιεσχον με αμα
19 εμακρυνας απ' εμου φιλον και πλησιον και τους γνωστους μου απο ταλαιπωριας
1 συνεσεως αιθαν τω ισραηλιτη
2 τα ελεη σου κυριε εις τον αιωνα ασομαι εις γενεαν και γενεαν απαγγελω την αληθειαν σου εν τω στοματι μου
3 οτι ειπας εις τον αιωνα ελεος οικοδομηθησεται εν τοις ουρανοις ετοιμασθησεται η αληθεια σου
4 διεθεμην διαθηκην τοις εκλεκτοις μου ωμοσα δαυιδ τω δουλω μου
5 εως του αιωνος ετοιμασω το σπερμα σου και οικοδομησω εις γενεαν και γενεαν τον θρονον σου διαψαλμα
6 εξομολογησονται οι ουρανοι τα θαυμασια σου κυριε και την αληθειαν σου εν εκκλησια αγιων
7 οτι τις εν νεφελαις ισωθησεται τω κυριω και τις ομοιωθησεται τω κυριω εν υιοις θεου
8 ο θεος ενδοξαζομενος εν βουλη αγιων μεγας και φοβερους επι παντας τους περικυκλω αυτου
9 κυριε ο θεος των δυναμεων τις ομοιος σοι δυνατος ει κυριε και η αληθεια σου κυκλω σου
10 συ δεσποζεις του κρατους της θαλασσης τον δε σαλον των κυματων αυτης συ καταπραυνεις
11 συ εταπεινωσας ως τραυματιαν υπερηφανον και εν τω βραχιονι της δυναμεως σου διεσκορπισας τους εχθρους σου
12 σοι εισιν οι ουρανοι και ση εστιν η γη την οικουμενην και το πληρωμα αυτης συ εθεμελιωσας
13 τον βορραν και θαλασσας συ εκτισας θαβωρ και ερμων εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται
14 σος ο βραχιων μετα δυναστειας κραταιωθητω η χειρ σου υψωθητω η δεξια σου
15 δικαιοσυνη και κριμα ετοιμασια του θρονου σου ελεος και αληθεια προπορευεται προ προσωπου σου
16 μακαριος ο λαος ο γινωσκων αλαλαγμον κυριε εν τω φωτι του προσωπου σου πορευονται
17 και εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται ολην την ημεραν και εν τη δικαιοσυνη σου υψωθησονται
18 οτι το καυχημα της δυναμεως αυτων ει συ και εν τη ευδοκια σου υψωθησεται το κερας ημων
19 οτι του κυριου η αντιλημψις και του αγιου ισραηλ βασιλευς ημων
20 τοτε ελαλησας εν ορασει τοις οσιοις σου και ειπας εθεμην βοηθειαν επι δυνατον υψωσα εκλεκτον εκ του λαου μου
21 ευρον δαυιδ τον δουλον μου εν ελαιω αγιω μου εχρισα αυτον
22 η γαρ χειρ μου συναντιλημψεται αυτο και ο βραχιων μου κατισχυσει αυτον
23 ουκ ωφελησει εχθρος εν αυτω και υιος ανομιας ου προσθησει του κακωσαι αυτον
24 και συγκοψω τους εχθρους αυτου απο προσωπου αυτου και τους μισουντας αυτον τροπωσομαι
25 και η αληθεια μου και το ελεος μου μετ' αυτου και εν τω ονοματι μου υψωθησεται το κερας αυτου
26 και θησομαι εν θαλασση χειρα αυτου και εν ποταμοις δεξιαν αυτου
27 αυτος επικαλεσεται με πατηρ μου ει συ θεος μου και αντιλημπτωρ της σωτηριας μου

28 καγω πρωτοτοκον θησομαι αυτον υψηλον παρα τοις βασιλευσιν της γης
29 εις τον αιωνα φυλαξω αυτω το ελεος μου και η διαθηκη μου πιστη αυτω
30 και θησομαι εις τον αιωνα του αιωνος το σπερμα αυτου και τον θρονον αυτου ως τας ημερας του ουρανου
31 εαν εγκαταλιπωσιν οι υιοι αυτου τον νομον μου και τοις κριμασιν μου μη πορευθωσιν
32 εαν τα δικαιωματα μου βεβηλωσουσιν και τας εντολας μου μη φυλαξωσιν
33 επισκεψομαι εν ραβδω τας ανομιαις αυτων και εν μαστιξιν τας αμαρτιας αυτων
34 το δε ελεος μου ου μη διασκεδασω απ' αυτου ουδε μη αδικησω εν τη αληθεια μου
35 ουδε μη βεβηλωσω την διαθηκην μου και τα εκπορευομενα δια των χειλεων μου ου μη αθετησω
36 απαξ ωμοσα εν τω αγιω μου ει τω δαυιδ ψευσομαι
37 το σπερμα αυτου εις τον αιωνα μενει και ο θρονος αυτου ως ο ηλιος εναντιον μου
38 και ως η σεληνη κατηρτισμενη εις τον αιωνα και ο μαρτυς εν ουρανω πιστος διαψαλμα
39 συ δε απωσω και εξουδενωσας ανεβαλου τον χριστον σου
40 κατεστρεψας την διαθηκην του δουλου σου εβεβηλωσας εις την γην το αγιασμα αυτου
41 καθειλες παντας τους φραγμους αυτου εθου τα οχυρωματα αυτου δειλιαν
42 διηρπασαν αυτον παντες οι διοδευοντες οδον εγενηθη ονειδος τοις γειτοσιν αυτου
43 υψωσας την δεξιαν των εχθρων αυτου ευφρανας παντας τους εχθρους αυτου
44 απεστρεψας την βοηθειαν της ρομφαιας αυτου και ουκ αντελαβου αυτου εν τω πολεμω
45 κατελυσας απο καθαρισμου αυτον τον θρονον αυτου εις την γην κατερραξας
46 εσμικρυνας τας ημερας του χρονου αυτου κατεχεας αυτου αισχυνην διαψαλμα
47 εως ποτε κυριε αποστρεψεις εις τελος εκκαυθησεται ως πυρ η οργη σου
48 μνησθητι τις μου η υποστασις μη γαρ ματαιως εκτισας παντας τους υιους των ανθρωπων
49 τις εστιν ανθρωπος ος ζησεται και ουκ οψεται θανατον ρυσεται την ψυχην αυτου εκ χειρος αδου διαψαλμα
50 που εισιν τα ελεη σου τα αρχαια κυριε α ωμοσας τω δαυιδ εν τη αληθεια σου
51 μνησθητι κυριε του ονειδισμού των δουλων σου ου υπεσχον εν τω κολπω μου πολλων εθνων
52 ου ωνειδισαν οι εχθροι σου κυριε ου ωνειδισαν το ανταλλαγμα του χριστου σου
53 ευλογητος κυριος εις τον αιωνα γενοιτο γενοιτο
1 προσευχη του μουση ανθρωπου του θεου κυριε καταφυγη εγενηθης ημιν εν γενεα και γενεα
2 προ του ορη γενηθηναι και πλασθηναι την γην και την οικουμενην και απο του αιωνος εως του αιωνος συ ει
3 μη αποστρεψης ανθρωπον εις ταπεινωσιν και ειπας επιστρεψατε υιοι ανθρωπων
4 οτι χιλια ετη εν οφθαλμοις σου ως η ημερα η εχθες ητις διηλθεν και φυλακη εν νυκτι
5 τα εξουδενωματα αυτων ετη εσονται το πρωι ωσει χλοη παρελθοι
6 το πρωι ανθησαι και παρελθοι το εσπερας αποπεσοι σκληρυνθειη και ξηρανθειη
7 οτι εξελπιομεν εν τη οργη σου και εν τω θυμω σου εταραχθημεν

8 εθου τας ανομιας ημων ενωπιον σου ο αιων ημων εις φωτισμον του προσωπου σου
9 οτι πασαι αι ημεραι ημων εξελιπον και εν τη οργη σου εξελιπομεν τα ετη ημων ως αραχνην εμελετων
10 αι ημεραι των ετων ημων εν αυτοις εβδομηκοντα ετη εαν δε εν δυναστειαις ογδοηκοντα ετη και το πλειον αυτων κοπος και πονος οτι επηλθεν πραυτης εφ' ημας και παιδευθ
ησομεθα
11 τις γινωσκει το κρατος της οργης σου και απο του φοβου σου τον θυμον σου
12 εξαριθμησασθαι την δεξιαν σου ουτως γνωρισον και τους πεπεδημενους τη καρδια εν σοφια
13 επιστρεψον κυριε εως ποτε και παρακληθητι επι τοις δουλοις σου
14 ενεπλησθημεν το πρωι του ελεους σου και ηγαλλιασαμεθα και ευφρανθημεν εν πασαις ταις ημεραις ημων
15 ευφρανθημεν ανθ' ων ημερων εταπεινωσας ημας ετων ων ειδομεν κακα
16 και ιδε επι τους δουλους σου και τα εργα σου και οδηγησον τους υιους αυτων
17 και εστω η λαμπροτης κυριου του θεου ημων εφ' ημας και τα εργα των χειρων ημων κατευθυνον εφ' ημας
1 αινος ωδης τω δαυιδ ο κατοικων εν βοηθεια του υψιστου εν σκεπη του θεου του ουρανου αυλισθησεται
2 ερει τω κυριω αντιλημπτωρ μου ει και καταφυγη μου ο θεος μου ελπιω επ' αυτον
3 οτι αυτος ρυσεται με εκ παγιδος θηρευτων και απο λογου ταραχωδους
4 εν τοις μεταφρενοις αυτου επισκιασει σοι και υπο τας πτερυγας αυτου ελπεις οπλω κυκλωσει σε η αληθεια αυτου
5 ου φοβηθηση απο φοβου νυκτερινου απο βελους πετομενου ημερας
6 απο πραγματος διαπορευομενου εν σκοτει απο συμπτωματος και δαιμονιου μεσημβρινου
7 πεσειται εκ του κλιτους σου χιλιας και μυριας εκ δεξιων σου προς σε δε ουκ εγγιει
8 πλην τοις οφθαλμοις σου κατανοησεις και ανταποδοσιν αμαρτων οψη
9 οτι συ κυριε η ελπις μου τον υψιστον εθου καταφυγην σου
10 ου προσελευσεται προς σε κακα και μαστιξ ουκ εγγιει τω σκηνωματι σου
11 οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε εν πασαις ταις οδοις σου
12 επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου
13 επ' ασπιδα και βασιλiskon επιβηση και καταπατησεις λεοντα και δρακοντα
14 οτι επ' εμε ηλπισεν και ρυσομαι αυτον σκεπασω αυτον οτι εγνω το ονομα μου
15 επικαλεσεται με και εισακουσομαι αυτου μετ' αυτου ειμι εν θλιψει και εξελουμαι και δοξασω αυτον
16 μακροτητα ημερων εμπλησω αυτον και δειξω αυτω το σωτηριον μου
1 ψαλμος ωδης εις την ημεραν του σαββατου
2 αγαθον το εξομολογισθαι τω κυριω και ψαλλειν τω ονοματι σου υψιστε
3 του αναγγελειν το πρωι το ελεος σου και την αληθειαν σου κατα νυκτα
4 εν δεκαχορδω ψαλτηριω μετ' ωδης εν κιθαρα
5 οτι ευφρανας με κυριε εν τω ποιηματι σου και εν τοις εργοις των χειρων σου αγαλλιασομαι
6 ως εμεγαλυνθη τα εργα σου κυριε σφοδρα εβαθυνθησαν οι διαλογισμοι σου
7 ανηρ αφρων ου γνωσεται και ασυνετος ου συνησει ταυτα

8 εν τω ανατειλαι τους αμαρτωλους ως χορτον και διεκυψαν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οπως αν εξολεθρευθωσιν εις τον αιωνα του αιωνος
9 συ δε υψιστος εις τον αιωνα κυριε
10 οτι ιδου οι εχθροι σου απολονται και διασκορπισθησονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν
11 και υψωθησεται ως μονοκερωτος το κερας μου και το γηρας μου εν ελαιω πιονι
12 και επειδεν ο οφθαλμος μου εν τοις εχθροις μου και εν τοις επανιστανομενοις επ' εμε πονηρευομενοις ακουσεται το ους μου
13 δικαιος ως φοινηξ ανθησει ωσει κεδρος η εν τω λιβανω πληθυνθησεται
14 πεφυτευμενοι εν τω οικω κυριου εν ταις αυλαις του θεου ημων εξανθησουσιν
15 ετι πληθυνθησονται εν γηρει πιονι και ευπαθουντες εσονται
16 του αναγγειλαι οτι ευθης κυριος ο θεος μου και ουκ εστιν αδικια εν αυτω
1 εις την ημεραν του προσαββατου οτε κατωκισται η γη αινος ωδης τω δαυιδ ο κυριος εβασιλευσεν ευπρεπειαν ενεδυσατο ενεδυσατο κυριος δυναμιν και περιεζωσατο και γαρ
εστερεωσεν την οικουμενην ητις ου σαλευθησεται
2 ετοιμος ο θρονος σου απο τοτε απο του αιωνος συ ει
3 επηραν οι ποταμοι κυριε επηραν οι ποταμοι φωνας αυτων
4 απο φωνων υδατων πολλων θαυμαστοι οι μετεωρισμοι της θαλασσης θαυμαστος εν υψηλοις ο κυριος
5 τα μαρτυρια σου επιστωθησαν σφοδρα τω οικω σου πρεπει αγιασμα κυριε εις μακροτητα ημερων
1 ψαλμος τω δαυιδ τετραδι σαββατων ο θεος εκδικησεων κυριος ο θεος εκδικησεων επαρρησιασατο
2 υψωθητι ο κρινων την γην αποδος ανταποδοσιν τοις υπερηφανοις
3 εως ποτε αμαρτωλοι κυριε εως ποτε αμαρτωλοι καυχησονται
4 φθεγξονται και λαλησουσιν αδικιαν λαλησουσιν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν
5 τον λαον σου κυριε εταπεινωσαν και την κληρονομιαν σου εκακωσαν
6 χηραν και προσηλυτον απεκτειναν και ορφανους εφονευσαν
7 και ειπαν ουκ οψεται κυριος ουδε σνησει ο θεος του ιακωβ
8 συνετε δη αφρονες εν τω λαω και μωροι ποτε φρονησατε
9 ο φυτευσας το ους ουχι ακουει η ο πλασας τον οφθαλμον ου κατανοει
10 ο παιδευων εθνη ουχι ελεγξει ο διδασκων ανθρωπον γνωσιν
11 κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των ανθρωπων οτι εισιν ματαιοι
12 μακαριος ανθρωπος ον αν συ παιδευσης κυριε και εκ του νομου σου διδαξης αυτον
13 του πραυναι αυτω αφ' ημερων πονηρων εως ου ορυγη τω αμαρτωλω βοθρος
14 οτι ουκ απωσεται κυριος τον λαον αυτου και την κληρονομιαν αυτου ουκ εγκαταλειψει
15 εως ου δικαιοσυνη επιστρεψη εις κρισιν και εχομενοι αυτης παντες οι ευθεις τη καρδια διαψαλμα
16 τις αναστησεται μοι επι πονηρευομενους η τις συμπαραστησεται μοι επι εργαζομενους την ανομιαν
17 ει μη οτι κυριος εβοηθησεν μοι παρα βραχυ παρωκησεν τω αδη η ψυχη μου
18 ει ελεγον σεσαλευται ο πους μου το ελεος σου κυριε βοηθει μοι
19 κυριε κατα το πληθος των οδων μου εν τη καρδια μου αι παρακλησεις σου ηγαπησαν την ψυχην μου

20 μη συμπροσεσται σοι θρονος ανομιαις ο πλαστων κοπον επι προσταγματι
21 θηρευσουσιν επι ψυχην δικαιου και αιμα αθων καταδικασονται
22 και εγενετο μοι κυριος εις καταφυγην και ο θεος μου εις βοηθον ελπιδος μου
23 και αποδωσει αυτοις την ανομιαν αυτων και κατα την πονηριαν αυτων αφανει αυτους κυριος ο θεος ημων
1 αινος ωδης τω δαυιδ δευτε αγαλλιασωμεθα τω κυριω αλαλαζωμεν τω θεω τω σωτηρι ημων
2 προφθασωμεν το προσωπον αυτου εν εξομολογησει και εν ψαλμοις αλαλαζωμεν αυτω
3 οτι θεος μεγας κυριος και βασιλευς μεγας επι παντας τους θεους
4 οτι εν τη χειρι αυτου τα περατα της γης και τα υψη των ορεων αυτου εισιν
5 οτι αυτου εστιν η θαλασσα και αυτος εποιησεν αυτην και την ξηραν αι χειρες αυτου επλασαν
6 δευτε προσκνησωμεν και προσπεσωμεν αυτω και κλαυσωμεν εναντιον κυριου του ποιησαντος ημας
7 οτι αυτος εστιν ο θεος ημων και ημεις λαος νομης αυτου και προβατα χειρος αυτου σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε
8 μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραλικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω
9 ου επειρασαν οι πατερες υμων εδοκιμασαν και ειδοσαν τα εργα μου
10 τεσσαρακοντα ετη προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπα αι πλανωνται τη καρδια και αυτοι ουκ εγνωσαν τας οδους μου
11 ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου
1 οτε ο οικος ωκοδομειτο μετα την αιχμαλωσιαν ωδη τω δαυιδ ασατε τω κυριω ασμα καινον ασατε τω κυριω πασα η γη
2 ασατε τω κυριω ευλογησατε το ονομα αυτου ευαγγελιζεσθε ημεραν εξ ημερας το σωτηριον αυτου
3 αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν την δοξαν αυτου εν πασι τοις λαοις τα θαυμασια αυτου
4 οτι μεγας κυριος και αινετος σφοδρα φοβερους εστιν επι παντας τους θεους
5 οτι παντες οι θεοι των εθνων δαιμονια ο δε κυριος τους ουρανους εποιησεν
6 εξομολογησις και ωραιότης ενωπιον αυτου αγιωση και μεγαλοπρεπεια εν τω αγιασματι αυτου
7 ενεγκατε τω κυριω αι πατρια των εθνων ενεγκατε τω κυριω δοξαν και τιμην
8 ενεγκατε τω κυριω δοξαν ονοματι αυτου αρατε θυσιας και εισπορευεσθε εις τας αυλας αυτου
9 προσκνησατε τω κυριω εν αυλη αγια αυτου σαλευθητω απο προσωπου αυτου πασα η γη
10 ειπατε εν τοις εθνεσιν ο κυριος εβασιλευσεν και γαρ κατωρθωσεν την οικουμενην ητις ου σαλευθησεται κρινει λαους εν ευθυτητι
11 ευφραινεσθωσαν οι ουρανοι και αγαλλιασθω η γη σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης
12 χαρησεται τα πεδια και παντα τα εν αυτοις τοτε αγαλλιασονται παντα τα ξυλα του δρυμου
13 προ προσωπου κυριου οτι ερχεται οτι ερχεται κριναι την γην κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη και λαους εν τη αληθεια αυτου
1 τω δαυιδ οτε η γη αυτου καθισταται ο κυριος εβασιλευσεν αγαλλιασθω η γη ευφρανθητωσαν νησοι πολλαι
2 νεφελη και γνοφος κυκλω αυτου δικαιοσυνη και κριμα κατορθωσις του θρονου αυτου
3 πυρ εναντιον αυτου προπορευεται και φλογει κυκλω τους εχθρους αυτου
4 εφαναν αι αστραπαι αυτου τη οικουμενη ειδεν και εσαλευθη η γη
5 τα ορη ετακησαν ωσει κηρος απο προσωπου κυριου απο προσωπου κυριου πασης της γης

6 ανηγγειλαν οι ουρανοι την δικαιοσυνην αυτου και ειδοσαν παντες οι λαοι την δοξαν αυτου
7 αισχυνθητωσαν παντες οι προσκυνουντες τοις γλυπτοις οι εγκουχωμενοι εν τοις ειδωλοις αυτων προσκυνησατε αυτο παντες οι αγγελοι αυτου
8 ηκουσεν και ευφρανθη σιων και ηγαλλιασαντο αι θυγατρες της ιουδαιας ενεκεν των κριματων σου κυριε
9 οτι συ ει κυριος ο υψιστος επι πασαν την γην σφοδρα υπερυψωθης υπερ παντας τους θεους
10 οι αγαπωντες τον κυριον μισειτε πονηρον φυλασσει κυριος τας ψυχας των οσιων αυτου εκ χειρος αμαρτωλων ρυσεται αυτους
11 φως ανετειλεν τω δικαιο και τοις ευθεσι τη καρδια ευφροσυνη
12 ευφρανθητε δικαιοι επι τω κυριο και εξομολογησθε τη μνημη της αγιωσυνης αυτου
1 ψαλμος τω δαυιδ ασατε τω κυριο ασμα καινον οτι θαυμαστα εποιησεν κυριος εσωσεν αυτο η δεξια αυτου και ο βραχιων ο αγιος αυτου
2 εγνωρισεν κυριος το σωτηριον αυτου εναντιον των εθνων απεκαλυψεν την δικαιοσυνην αυτου
3 εμνηστη του ελεους αυτου τω ιακωβ και της αληθειας αυτου τω οικω ισραηλ ειδοσαν παντα τα περατα της γης το σωτηριον του θεου ημων
4 αλαλαξατε τω θεω πασα η γη ασατε και αγαλλιασθε και ψαλατε
5 ψαλατε τω κυριο εν κιθαρα εν κιθαρα και φωνη ψαλμου
6 εν σαλπινξιν ελταις και φωνη σαλπινγος κερατινης αλαλαξατε ενωπιον του βασιλεως κυριου
7 σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης η οικουμενη και οι κατοικουντες εν αυτη
8 ποταμοι κροτησουσιν χειρι επι το αυτο τα ορη αγαλλιασονται
9 οτι ηκει κριναι την γην κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη και λαους εν ευθυτητι
1 ψαλμος τω δαυιδ ο κυριος εβασιλευσεν οργιζεσθωσαν λαοι ο καθημενος επι των χερουβιν σαλευθητω η γη
2 κυριος εν σιων μεγας και υψηλος εστιν επι παντας τους λαους
3 εξομολογησασθωσαν τω ονοματι σου τω μεγαλω οτι φοβερων και αγιον εστιν
4 και τιμη βασιλεως κρισιν αγαπα συ ητοιμασας ευθυτητας κρισιν και δικαιοσυνην εν ιακωβ συ εποιησας
5 υψουτε κυριον τον θεον ημων και προσκυνειτε τω υποποδιω των ποδων αυτου οτι αγιος εστιν
6 μουσης και ααρων εν τοις ιερευσιν αυτου και σαμουηλ εν τοις επικαλουμενοις το ονομα αυτου επεκαλοντο τον κυριον και αυτος επηκουσεν αυτων
7 εν στυλω νεφελης ελαλει προς αυτους εφυλασσον τα μαρτυρια αυτου και τα προσταγματα α εδωκεν αυτοις
8 κυριε ο θεος ημων συ επηκουες αυτων ο θεος συ ευιλτος εγινου αυτοις και εκδικων επι παντα τα επιτηδευματα αυτων
9 υψουτε κυριον τον θεον ημων και προσκυνειτε εις ορος αγιον αυτου οτι αγιος κυριος ο θεος ημων
1 ψαλμος εις εξομολογησιν αλαλαξατε τω κυριο πασα η γη
2 δουλευσατε τω κυριο εν ευφροσυνη εισελθατε ενωπιον αυτου εν αγαλλιασει
3 γνωτε οτι κυριος αυτος εστιν ο θεος αυτος εποιησεν ημας και ουχ ημεις λαος αυτου και προβατα της νομης αυτου
4 εισελθατε εις τας πυλας αυτου εν εξομολογησει εις τας αυλας αυτου εν υμνοις εξομολογησθε αυτο αινειτε το ονομα αυτου
5 οτι χρηστος κυριος εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εως γενεας και γενεας η αληθεια αυτου
1 τω δαυιδ ψαλμος ελεος και κρισιν ασομαι σοι κυριε
2 ψαλω και συνησω εν οδω αμωμο ποτε ηξεις προς με διεπορευομην εν ακακια καρδιας μου εν μεσω του οικου μου
3 ου προεθεμην προ οφθαλμων μου πραγμα παρανομον ποιουντας παραβασεις εμισησα

4 ουκ εκολληθη μοι καρδια σκαμβη εκκλινοντος απ' εμου του πονηρου ουκ εγινωσκον
5 τον καταλαλουντα λαθρα του πλησιον αυτου τουτον εξεδιωκον υπερηφανω οφθαλμω και απληστω καρδια τουτω ου συνησθιον
6 οι οφθαλμοι μου επι τους πιστους της γης του συγκαθησθαι αυτους μετ' εμου πορευομενος εν οδω αμωμω ουτος μοι ελειτουργει
7 ου κατωκει εν μεσω της οικιας μου ποιων υπερηφανιαν λαλων αδικα ου κατευθυνεν εναντιον των οφθαλμων μου
8 εις τας πρωιας απεκτενον παντας τους αμαρτωλους της γης του εξολεθρευσαι εκ πολεως κυριου παντας τους εργαζομενους την ανομιαν
1 προσευχη τω πτωχω οταν ακηδιαση και εναντιον κυριου εκχη την δεησιν αυτου
2 εισακουσον κυριε της προσευχης μου και η κραυγη μου προς σε ελθτω
3 μη αποστρεψης το προσωπον σου απ' εμου εν η αν ημερα θλιβωμαι κλινον το ους σου προς με εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε ταχυ εισακουσον μου
4 οτι εξελιπον ωσει καπνος αι ημεραι μου και τα οστα μου ωσει φρυγιον συνεφρυγησαν
5 επληγη ωσει χορτος και εξηρανθη η καρδια μου οτι επελαθομην του φαγειν τον αρτον μου
6 απο φωνης του στεναγμου μου εκολληθη το οστον μου τη σαρκι μου
7 ωμοιωθην πελεκανω ερημικω εγενηθην ωσει νυκτικοραξ εν οικοπεδω
8 ηγρυπνησα και εγενηθην ωσει στρουθιον μοναζον επι δωματι
9 ολην την ημεραν ωνειδιζον με οι εχθροι μου και οι επαινουντες με κατ' εμου ωμνουν
10 οτι σποδον ωσει αρτον εφαγον και το πομα μου μετα κλαυθμου εκιρων
11 απο προσωπου της οργης σου και του θυμου σου οτι επαρας κατερραξας με
12 αι ημεραι μου ωσει σκια εκλιθησαν και εγω ωσει χορτος εξηρανθην
13 συ δε κυριε εις τον αιωνα μενεις και το μνημοσυνον σου εις γενεαν και γενεαν
14 συ αναστας οικτιρησεις την σιων οτι καιρος του οικτιρησαι αυτην οτι ηκει καιρος
15 οτι ευδοκησαν οι δουλοι σου τους λιθους αυτης και τον χουν αυτης οικτιρησουσιν
16 και φοβηθησονται τα εθνη το ονομα κυριου και παντες οι βασιλεις της γης την δοξαν σου
17 οτι οικοδομησει κυριος την σιων και οφθησεται εν τη δοξη αυτου
18 επεβλεψεν επι την προσευχην των ταπεινων και ουκ εξουδενωσεν την δεησιν αυτων
19 γραφητω αυτη εις γενεαν ετεραν και λαος ο κτιζομενος αινεσει τον κυριον
20 οτι εξεκυψεν εξ υψους αγιου αυτου κυριος εξ ουρανου επι την γην επεβλεψεν
21 του ακουσαι τον στεναγμον των πεπεδημενων του λυσαι τους υιους των τεθανατωμενων
22 του αναγγειλαι εν σιων το ονομα κυριου και την αινεσιν αυτου εν ιερουσαλημ
23 εν τω συναχθηναι λαους επι το αυτο και βασιλειας του δουλευειν τω κυριω
24 απεκριθη αυτω εν οδω ισχυος αυτου την ολιγοτητα των ημερων μου αναγγειλον μοι
25 μη αναγαγης με εν ημισει ημερων μου εν γενεα γενεων τα ετη σου
26 κατ' αρχας συ κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι
27 αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται και ωσει περιβολαιον αλλαξεις αυτους και αλλαγησονται
28 συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν

29 οι υιοι των δουλων σου κατασκηνωσουσιν και το σπερμα αυτων εις τον αιωνα κατευθυνθησεται
1 τω δαυιδ ευλογει η ψυχη μου τον κυριον και παντα τα εντος μου το ονομα το αγιον αυτου
2 ευλογει η ψυχη μου τον κυριον και μη επιλανθανου πασας τας ανταποδοσεις αυτου
3 τον ευλατευοντα πασαις ταις ανομιαις σου τον ιωμενον πασας τας νοσους σου
4 τον λυτρουμενον εκ φθορας την ζωην σου τον στεφανουντα σε εν ελεει και οικτιρμοις
5 τον εμπιπλωντα εν αγαθοις την επιθυμιαν σου ανακαινισθησεται ως αετου η νεοτης σου
6 ποιων ελεημοσυνας ο κυριος και κριμα πασι τοις αδικουμενοις
7 εγνωρισεν τας οδους αυτου τω μουση τοις υιοις ισραηλ τα θεληματα αυτου
8 οικτιρμων και ελεημων ο κυριος μακροθυμος και πολυελεος
9 ουκ εις τελος οργισθησεται ουδε εις τον αιωνα μηνιει
10 ου κατα τας αμαρτιας ημων εποιησεν ημιν ουδε κατα τας ανομιαις ημων ανταπεδωκεν ημιν
11 οτι κατα το υψος του ουρανου απο της γης εκραταιωσεν κυριος το ελεος αυτου επι τους φοβουμενους αυτον
12 καθ' οσον απεχουσιν ανατολαι απο δυσμων εμακρυνεν αφ' ημων τας ανομιαις ημων
13 καθως οικτιρει πατηρ υιους οικτιρησεν κυριος τους φοβουμενους αυτον
14 οτι αυτος εγνω το πλασμα ημων μνησθητι οτι χους εσμεν
15 ανθρωπος ωσει χορτος αι ημεραι αυτου ωσει ανθος του αγρου ουτως εξανθησει
16 οτι πνευμα διηλθεν εν αυτω και ουχ υπαρξει και ουκ επιγνωσεται ετι τον τοπον αυτου
17 το δε ελεος του κυριου απο του αιωνος και εως του αιωνος επι τους φοβουμενους αυτον και η δικαιοσυνη αυτου επι υιους υιων
18 τοις φυλασσουσιν την διαθηκην αυτου και μεμνημενοις των εντολων αυτου του ποιησαι αυτας
19 κυριος εν τω ουρανω ητοιμασεν τον θρονον αυτου και η βασιλεια αυτου παντων δεσποζει
20 ευλογειτε τον κυριον παντες οι αγγελοι αυτου δυνατοι ισχυι ποιουντες τον λογον αυτου του ακουσαι της φωνης των λογων αυτου
21 ευλογειτε τον κυριον πασαι αι δυναμεις αυτου λειτουργοι αυτου ποιουντες το θελημα αυτου
22 ευλογειτε τον κυριον παντα τα εργα αυτου εν παντι τοπω της δεσποτειας αυτου ευλογει η ψυχη μου τον κυριον
1 τω δαυιδ ευλογει η ψυχη μου τον κυριον κυριε ο θεος μου εμεγαλυνθης σφοδρα εξομολογησιν και ευπρεπειαν ενεδυσω
2 αναβαλλομενος φως ως ιματιον εκτεινων τον ουρανον ωσει δερριν
3 ο στεγαζων εν υδασιν τα υπερωα αυτου ο τιθεις νεφη την επιβασιν αυτου ο περιπατων επι πτερυγων ανεμων
4 ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρ φλεγον
5 εθεμελιωσεν την γην επι την ασφαλειαν αυτης ου κλιθησεται εις τον αιωνα του αιωνος
6 αβυσσος ως ιματιον το περιβολαιον αυτου επι των ορεων στησονται υδατα
7 απο επιτιμησεως σου φευξονται απο φωνης βροντης σου δειλιασουσιν
8 αναβαινουσιν ορη και καταβαινουσιν πεδια εις τοπον ον εθεμελιωσας αυτοις
9 οριον εθου ο ου παρελευσονται ουδε επιστρεψουσιν καλυψαι την γην
10 ο εξαποστελλων πηγας εν φαραγξιν ανα μεσον των ορεων διελευσονται υδατα

11 ποτιουσιν παντα τα θηρια του αγρου προσδεζονται οναγροι εις διψαν αυτων
12 επ' αυτα τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσε εκ μεσου των πετρων δωσουσιν φωνην
13 ποτιζων ορη εκ των υπερων αυτου απο καρπου των εργαων σου χορτασθησεται η γη
14 εξανατελλων χορτον τοις κτηνεσιν και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων του εξαγαγειν αρτον εκ της γης
15 και οινος ευφραίνει καρδιαν ανθρωπου του ιλαρναι προσωπον εν ελαιω και αρτος καρδιαν ανθρωπου στηριζει
16 χορτασθησεται τα ξυλα του πεδιου αι κεδροι του λιβανου ας εφυτευσεν
17 εκει στρουθια εννοσσεουσιν του ερωδιου η οικια ηγειται αυτων
18 ορη τα υψηλα ταις ελαφοις πετρα καταφυγη τοις χοιρογρυλλιοις
19 εποιησεν σεληνην εις καιρους ο ηλιος εγνω την δυσιν αυτου
20 εθου σκοτος και εγενετο νυξ εν αυτη διελευσονται παντα τα θηρια του δρυμου
21 σκυμνοι ωρυομενοι αρπασαι και ζητησαι παρα του θεου βρωσιν αυτοις
22 ανετειλεν ο ηλιος και συνηχθησαν και εν ταις μανδραις αυτων κοιτασθησονται
23 εξελευσεται ανθρωπος επι το εργον αυτου και επι την εργασιαν αυτου εως εσπερας
24 ως εμεγαλυνθη τα εργα σου κυριε παντα εν σοφια εποιησας πληρωθη η γη της κτησεως σου
25 αυτη η θαλασσα η μεγαλη και ευρυχωρος εκει ερπετα ων ουκ εστιν αριθμος ζωα μικρα μετα μεγαλων
26 εκει πλοια διαπορευονται δρακων ουτος ον επλασας εμπαιζειν αυτω
27 παντα προς σε προσδοκωσιν δουναι την τροφην αυτοις ευκαιρον
28 δοντος σου αυτοις συλλεξουσιν ανοιξαντος δε σου την χειρα τα συμπαντα πλησθησονται χρηστοτητος
29 αποστρεψαντος δε σου το προσωπον ταραχθησονται αντανελεις το πνευμα αυτων και εκλειψουσιν και εις τον χουν αυτων επιστρεψουσιν
30 εξαποστελεις το πνευμα σου και κτισθησονται και ανακαινιεις το προσωπον της γης
31 ητω η δοξα κυριου εις τον αιωνα ευφρανθησεται κυριος επι τοις εργοις αυτου
32 ο επιβλεπων επι την γην και ποιων αυτην τρεμειν ο απομενος των ορεων και καπνιζονται
33 ασω τω κυριω εν τη ζωη μου ψαλω τω θεω μου εως υπαρχω
34 ηδυνθειη αυτω η διαλογη μου εγω δε ευφρανθησομαι επι τω κυριω
35 εκλιποισαν αμαρτωλοι απο της γης και ανομοι ωστε μη υπαρχειν αυτους ευλογει η ψυχη μου τον κυριον
1 αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω και επικαλεισθε το ονομα αυτου απαγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα εργα αυτου
2 ασατε αυτω και ψαλατε αυτω διηγησασθε παντα τα θαυμασια αυτου
3 επαινεισθε εν τω ονοματι τω αγιω αυτου ευφρανθητω καρδια ζητούντων τον κυριον
4 ζητησατε τον κυριον και κραταιωθητε ζητησατε το προσωπον αυτου δια παντος
5 μνησθητε των θαυμασιων αυτου ων εποιησεν τα τερατα αυτου και τα κριματα του στοματος αυτου
6 σπερμα αβρααμ δουλοι αυτου υιοι ιακωβ εκλεκτοι αυτου
7 αυτος κυριος ο θεος ημων εν παση τη γη τα κριματα αυτου
8 εμνησθη εις τον αιωνα διαθηκης αυτου λογου ου ενετειλατο εις χιλιας γενεας

9 ον διεθετο τω αβρααμ και του ορκου αυτου τω ισαακ
10 και εστησεν αυτην τω ιακωβ εις προσταγμα και τω ισραηλ διαθηκην αιωνιον
11 λεγων σοι δωσω την γην χanaan σχοινισμα κληρονομιας υμων
12 εν τω ειναι αυτους αριθμω βραχεις ολιγοστους και παροικους εν αυτη
13 και διηλθον εξ εθνους εις εθνος εκ βασιλειας εις λαον ετερον
14 ουκ αφηκεν ανθρωπον αδικησαι αυτους και ηλεγξεν υπερ αυτων βασιλεις
15 μη απτεσθε των χριστων μου και εν τοις προφηταις μου μη πονηρευεσθε
16 και εκαλεσεν λιμον επι την γην παν στηριγμα αρτου συνετριψεν
17 απεστειλεν εμπροσθεν αυτων ανθρωπον εις δουλον επραθη ιωσηφ
18 εταπεινωσαν εν πεδαις τους ποδας αυτου σιδηρον διηλθεν η ψυχη αυτου
19 μεχρι του ελθειν τον λογον αυτου το λογιον κυριου επυρωσεν αυτον
20 απεστειλεν βασιλευς και ελυσεν αυτον αρχον λαων και αφηκεν αυτον
21 κατεστησεν αυτον κυριον του οικου αυτου και αρχοντα πασης της κτησεως αυτου
22 του παιδευσαι τους αρχοντας αυτου ως εαυτον και τους πρεσβυτερους αυτου σοφισαι
23 και ειηλθεν ισραηλ εις αιγυπτον και ιακωβ παρωκησεν εν γη χαμ
24 και ηυξησεν τον λαον αυτου σφοδρα και εκραταιωσεν αυτον υπερ τους εχθρους αυτου
25 μετεστρεψεν την καρδιαν αυτων του μισησαι τον λαον αυτου του δολιουσθαι εν τοις δουλοις αυτου
26 εξαπεστειλεν μουσην τον δουλον αυτου ααρων ον εξελεξατο αυτον
27 εθετο εν αυτοις τους λογους των σημειων αυτου και των τερατων εν γη χαμ
28 εξαπεστειλεν σκοτος και εσκοτασεν και παρεπικραναν τους λογους αυτου
29 μετεστρεψεν τα υδατα αυτων εις αιμα και απεκτεινεν τους ιχθυας αυτων
30 εξηρψεν η γη αυτων βατραχους εν τοις ταμειοις των βασιλεων αυτων
31 ειπεν και ηλθεν κυνομια και σκνιπες εν πασι τοις οριοις αυτων
32 εθετο τας βροχας αυτων χαλαζαν πυρ καταφλεγον εν τη γη αυτων
33 και επαταξεν τας αμπελους αυτων και τας συκας αυτων και συνετριψεν παν ξυλον οριου αυτων
34 ειπεν και ηλθεν ακρις και βρουχος ου ουκ ην αριθμος
35 και κατεφαγεν παντα τον χορτον εν τη γη αυτων και κατεφαγεν τον καρπον της γης αυτων
36 και επαταξεν παν πρωτοτοκον εν τη γη αυτων απαρχην παντος πονου αυτων
37 και εξηγαγεν αυτους εν αργυριω και χρυσιω και ουκ ην εν ταις φυλαις αυτων ασθενων
38 ευφρανθη αιγυπτος εν τη εξοδω αυτων οτι επεπεσεν ο φοβος αυτων επ' αυτους
39 διεπετασεν νεφελην εις σκεπην αυτοις και πυρ του φωτισαι αυτοις την νυκτα
40 ητησαν και ηλθεν ορτυγομητρα και αρτον ουρανου ενεπλησεν αυτους
41 διερρηξεν πετραν και ερρυησαν υδατα επορευθησαν εν ανυδροις ποταμοι

42 *οτι εμνησθη του λογου του αγιου αυτου του προς αβρααμ τον δουλον αυτου*
43 *και εξηγαγεν τον λαον αυτου εν αγαλλιασει και τους εκλεκτους αυτου εν ευφροσυνη*
44 *και εδωκεν αυτοις χωρας εθνων και πονους λαων εκληρονομησαν*
45 *οπως αν φυλαξωσιν τα δικαιωματα αυτου και τον νομον αυτου εκζητησωσιν*
1 *αλληλουια εξομολογησθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου*
2 *τις λαλησει τας δυναστειας του κυριου ακουστας ποιησει πασας τας αινεσεις αυτου*
3 *μακαριοι οι φυλασσοντες κρισιν και ποιουντες δικαιοσυνην εν παντι καιρω*
4 *μνησθητι ημων κυριε εν τη ευδοκια του λαου σου επισκεψαι ημας εν τω σωτηριω σου*
5 *του ιδειν εν τη χρηστοτητι των εκλεκτων σου του ευφρανθηναι εν τη ευφροσυνη του εθνους σου του επαινεισθαι μετα της κληρονομιας σου*
6 *ημαρτομεν μετα των πατερων ημων ηνομησαμεν ηδικησαμεν*
7 *οι πατερες ημων εν αιγυπτω ου συνηκαν τα θαυμασια σου ουκ εμνησθησαν του πληθους του ελεους σου και παρεπικραναν αναβαινοντες εν τη ερυθρα θαλασση*
8 *και εσωσεν αυτους ενεκεν του ονοματος αυτου του γνωρισαι την δυναστειαν αυτου*
9 *και επετιμησεν τη ερυθρα θαλασση και εξηρανθη και ωδηγησεν αυτους εν αβυσσω ως εν ερημω*
10 *και εσωσεν αυτους εκ χειρος μισουντων και ελυτρωσατο αυτους εκ χειρος εχθρου*
11 *και εκαλυψεν υδωρ τους θλιβοντας αυτους εις εξ αυτων ουχ υπελειφθη*
12 *και επιστευσαν εν τοις λογοις αυτου και ησαν την αινεσιν αυτου*
13 *εταχυναν επελαθοντο των εργαων αυτου ουχ υπεμειναν την βουλην αυτου*
14 *και επεθυμησαν επιθυμιαν εν τη ερημω και επειρασαν τον θεον εν ανυδρω*
15 *και εδωκεν αυτοις το αιτημα αυτων και εξαπεστειλεν πλησμονην εις τας ψυχας αυτων*
16 *και παρωργισαν μωυσην εν τη παρεμβολη και ααρων τον αγιον κυριου*
17 *ηνοιχθη η γη και κατεπιεν δαθαν και εκαλυψεν επι την συναγωγην αβιρων*
18 *και εξεκαυθη πυρ εν τη συναγωγη αυτων φλοξ κατεφλεξεν αμαρτωλους*
19 *και εποιησαν μοσχον εν χωρηβ και προσεκυνησαν τω γλυπτω*
20 *και ηλλαξαντο την δοξαν αυτων εν ομοιωματι μοσχου εσθοντος χορτον*
21 *επελαθοντο του θεου του σωζοντος αυτους του ποιησαντος μεγαλα εν αιγυπτω*
22 *θαυμαστα εν γη χαμ φοβερα επι θαλασσης ερυθρας*
23 *και ειπεν του εξολεθρευσαι αυτους ει μη μωυσης ο εκλεκτος αυτου εστη εν τη θραυσει ενωπιον αυτου του αποστρεψαι την οργην αυτου του μη εξολεθρευσαι*
24 *και εξουδενωσαν γην επιθυμητην ουκ επιστευσαν τω λογω αυτου*
25 *και εγογγυσαν εν τοις σκηνωμασιν αυτων ουκ εισηκουσαν της φωνης κυριου*
26 *και επηρεν την χειρα αυτου αυτοις του καταβαλειν αυτους εν τη ερημω*
27 *και του καταβαλειν το σπερμα αυτων εν τοις εθνεσιν και διασκορπισαι αυτους εν ταις χωραις*
28 *και ετελεσθησαν τω βεελφεγορ και εφαγον θυσιας νεκρων*
29 *και παρωξυναν αυτον εν τοις επιτηδευμασιν αυτων και επληθυνθη εν αυτοις η πτωσις*

30 και εστη φινεες και εξιλασατο και εκοπασεν η θραυσις
31 και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην εις γενεαν και γενεαν εως του αιωνος
32 και παρωργισαν αυτον εφ' υδατος αντιλογιας και εκακωθη μουσης δι' αυτους
33 οτι παρεπικραναν το πνευμα αυτου και διεστειλεν εν τοις χειλεσιν αυτου
34 ουκ εξωλεθρευσαν τα εθνη α ειπεν κυριος αυτοις
35 και εμιγησαν εν τοις εθνεσιν και εμαθον τα εργα αυτων
36 και εδουλευσαν τοις γλυπτοις αυτων και εγενηθη αυτοις εις σκανδαλον
37 και εθυσαν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων τοις δαιμονιοις
38 και εξεχεαν αιμα αθων αιμα υιων αυτων και θυγατερων ων εθυσαν τοις γλυπτοις χανααν και εφονοκτονηθη η γη εν τοις αιμασιν
39 και εμιανθη εν τοις εργοις αυτων και επορνευσαν εν τοις επιτηδευμασιν αυτων
40 και ωργισθη θυμω κυριος επι τον λαον αυτου και εβδελυξατο την κληρονομιαν αυτου
41 και παρεδωκεν αυτους εις χειρας εθνων και εκυριευσαν αυτων οι μισουντες αυτους
42 και εθλιψαν αυτους οι εχθροι αυτων και εταπεινωθησαν υπο τας χειρας αυτων
43 πλεονακις ερρυσατο αυτους αυτοι δε παρεπικραναν αυτον εν τη βουλη αυτων και εταπεινωθησαν εν ταις ανομοιαις αυτων
44 και ειδεν εν τω θλιβεσθαι αυτους εν τω αυτον εισακουσαι της δεησεως αυτων
45 και εμνησθη της διαθηκης αυτου και μετεμεληθη κατα το πληθος του ελεους αυτου
46 και εδωκεν αυτους εις οικτιρμους εναντιον παντων των αιχμαλωτισαντων αυτους
47 σωσον ημας κυριε ο θεος ημων και επισυναγαγε ημας εκ των εθνων του εξομολογησασθαι τω ονοματι τω αγιω σου του εγκουχασθαι εν τη αινεσει σου
48 ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος και εως του αιωνος και ερει πας ο λαος γενοιτο γενοιτο
1 αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
2 ειπατωσαν οι λελυτρωμενοι υπο κυριου ους ελυτρωσατο εκ χειρος εχθρου
3 εκ των χωρων συνηγαγεν αυτους απο ανατολων και δυσμων και βορρα και θαλασσης
4 επλανηθησαν εν τη ερημω εν ανυδρω οδον πολεως κατοικητηριου ουχ ευρον
5 πεινωντες και διψωντες η ψυχη αυτων εν αυτοις εξελιπεν
6 και εκεκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων ερρυσατο αυτους
7 και ωδηγησεν αυτους εις οδον ευθειαν του πορευθηναι εις πολιν κατοικητηριου
8 εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων
9 οτι εχορτασεν ψυχην κενην και ψυχην πεινωσαν ενεπλησεν αγαθων
10 καθημενους εν σκοτει και σκια θανατου πεπεδημενους εν πτωχεια και σιδηρω
11 οτι παρεπικραναν τα λογια του θεου και την βουλην του υπιστου παρωξυναν
12 και εταπεινωθη εν κοποις η καρδια αυτων ησθηθησαν και ουκ ην ο βοηθων
13 και εκεκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους
14 και εξηγαγεν αυτους εκ σκοτους και σκιας θανατου και τους δεσμους αυτων διερρηξεν

15 εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων
16 οτι συνετριψεν πυλας χαλκας και μοχλους σιδηρους συνεκλασεν
17 αντελαβετο αυτων εξ οδου ανομιας αυτων δια γαρ τας ανομιας αυτων εταπεινωθησαν
18 παν βρωμα εβδοελυξατο η ψυχη αυτων και ηγγισαν εως των πυλων του θανατου
19 και εκεκραζαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους
20 απεστειλεν τον λογον αυτου και ιασατο αυτους και ερρυσατο αυτους εκ των διαφθορων αυτων
21 εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων
22 και θυσατωσαν θυσιαν αινεσεως και εξαγγελιατωσαν τα εργα αυτου εν αγαλλιασει
23 οι καταβαινοντες εις την θαλασσαν εν πλοιοις ποιουντες εργασιαν εν υδασι πολλοις
24 αυτοι ειδοσαν τα εργα κυριου και τα θαυμασια αυτου εν τω βυθω
25 ειπεν και εστη πνευμα καταιγιδος και υψωθη τα κυματα αυτης
26 αναβαινουσιν εως των ουρανων και καταβαινουσιν εως των αβυσσων η ψυχη αυτων εν κακοις ετηκετο
27 εταραχθησαν εσαλευθησαν ως ο μεθων και πασα η σοφια αυτων κατεποθη
28 και εκεκραζαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εξηγαγεν αυτους
29 και επεταξεν τη καταιγιδι και εστη εις αυραν και εσιγησαν τα κυματα αυτης
30 και ευφρανθησαν οτι ησυχασαν και ωδηγησεν αυτους επι λιμενα θεληματος αυτων
31 εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων
32 υψωσατωσαν αυτον εν εκκλησια λαου και εν καθεδρα πρεσβυτερων αινεσατωσαν αυτον
33 εθετο ποταμους εις ερημον και διεξοδους υδατων εις διψαν
34 γην καρποφορον εις αλμην απο κακιας των κατοικουντων εν αυτη
35 εθετο ερημον εις λιμνας υδατων και γην ανυδρον εις διεξοδους υδατων
36 και κατωκισεν εκει πεινωντας και συνεστησαντο πολιν κατοικεσιας
37 και εσπειραν αγρους και εφυτευσαν αμπελωνας και εποιησαν καρπον γεννηματος
38 και ευλογησεν αυτους και επληθυνθησαν σφοδρα και τα κτηνη αυτων ουκ εσμικρυνεν
39 και ωλιγωθησαν και εκακωθησαν απο θλιψεως κακων και οδυνης
40 εξεχυθη εξουδενωσις επ' αρχοντας και επλανησεν αυτους εν αβατω και ουχ οδω
41 και εβοηθησεν πενητι εκ πτωχειας και εθετο ως προβατα πατριας
42 οψονται ευθεις και ευφρανθησονται και πασα ανομια εμφραζει το στομα αυτης
43 τις σοφος και φυλαξει ταυτα και συνησουσιν τα ελεη του κυριου
1 ωδη ψαλμου τω δαυιδ
2 ετοιμη η καρδια μου ο θεος ετοιμη η καρδια μου ασομαι και ψαλω εν τη δοξη μου
3 εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα εξεγερθησομαι ορθρου
4 εξομολογησομαι σοι εν λαοις κυριε και ψαλω σοι εν εθνεσιν

5 οτι μεγα επανω των ουρανων το ελεος σου και εως των νεφελων η αληθεια σου
6 υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου
7 οπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου
8 ο θεος ελαλησεν εν τω αγιω αυτου υψωθησομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων διαμετρησω
9 εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ αντιλημψις της κεφαλης μου ιουδας βασιλευς μου
10 μωαβ λεβης της ελπιδος μου επι την ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου εμοι αλλοφυλοι υπεταγησαν
11 τις απαξει με εις πολιν περιοχης τις οδηγησει με εως της ιδουμιας
12 ουχι συ ο θεος ο απωσαμενος ημας και ουκ εξελευση ο θεος εν ταις δυναμεσιν ημων
13 δος ημιν βοηθειαν εκ θλιψεως και ματαια σωτηρια ανθρωπου
14 εν τω θεω ποιησομεν δυναμιν και αυτος εξουδενωσει τους εχθρους ημων
1 εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ο θεος την αινεσιν μου μη παρασιωπησης
2 οτι στομα αμαρτωλου και στομα δολιου επ' εμε ηνοιχθη ελαλησαν κατ' εμου γλωσση δολια
3 και λογους μισους εκυκλωσαν με και επολεμησαν με δωρεαν
4 αντι του αγαπαν με ενδιεβαλλον με εγω δε προσευχομην
5 και εθεντο κατ' εμου κακα αντι αγαθων και μισος αντι της αγαπησεως μου
6 καταστησον επ' αυτον αμαρτωλον και διαβολος στητω εκ δεξιων αυτου
7 εν τω κρινεσθαι αυτον εξελθι καταδικασμενος και η προσευχη αυτου γενεσθω εις αμαρτιαν
8 γενηθητωσαν αι ημεραι αυτου ολιγαι και την επισκοπην αυτου λαβει ετερος
9 γενηθητωσαν οι υιοι αυτου ορφανοι και η γυνη αυτου χηρα
10 σαλευομενοι μεταναστητωσαν οι υιοι αυτου και επαιτησατωσαν εκβληθητωσαν εκ των οικοπεδων αυτων
11 εξερευνησατω δανειστης παντα οσα υπαρχει αυτω διαρπασατωσαν αλλοτριου τους πονους αυτου
12 μη υπαρξατω αυτω αντιληπτωρ μηδε γενηθητω οικτιρμων τοις ορφανοις αυτου
13 γενηθητω τα τεκνα αυτου εις εξολεθρευσιν εν γενεα μια εξαλειφθητω το ονομα αυτου
14 αναμνησθει η ανομια των πατερων αυτου εναντι κυριου και η αμαρτια της μητρος αυτου μη εξαλειφθει
15 γενηθητωσαν εναντι κυριου δια παντος και εξολεθρευθει εκ γης το μνημοσυνον αυτων
16 ανθ' ων ουκ εμνησθη του ποιησαι ελεος και κατεδιωξεν ανθρωπον πενητα και πτωχον και κατανευγμενον τη καρδια του θανατωσαι
17 και ηγαπησεν καταραν και ηξει αυτω και ουκ ηθελησεν ευλογιαν και μακρυνθησεται απ' αυτου
18 και ενεδυσατο καταραν ως ιματιον και εισηλθεν ως υδωρ εις τα εγκατα αυτου και ωσει ελαιον εν τοις οστεοις αυτου
19 γενηθητω αυτω ως ιματιον ο περιβαλλεται και ωσει ζωνη ην δια παντος περιζωννυται
20 τουτο το εργον των ενδιαβαλλοντων με παρα κυριου και των λαλουντων πονηρα κατα της ψυχης μου
21 και συ κυριε κυριε ποιησον μετ' εμου ελεος ενεκεν του ονοματος σου οτι χρηστον το ελεος σου
22 ρυσαι με οτι πτωχος και πενης εγω ειμι και η καρδια μου τεταρακται εντος μου
23 ωσει σκια εν τω εκκλιναι αυτην αντανηρεθην εξετιναχθην ωσει ακριδες

24 τα γονατα μου ησθενησαν απο νηστειας και η σαρξ μου ηλλοιωθη δι' ελαιον
25 και εγω εγενηθην ονειδος αυτοις ειδοσαν με εσαλευσαν κεφαλαις αυτων
26 βοηθησον μοι κυριε ο θεος μου σωσον με κατα το ελεος σου
27 και γνωτωσαν οτι η χειρ σου αυτη και συ κυριε εποιησας αυτην
28 καταρασονται αυτοι και συ ευλογησεις οι επανιστανομενοι μοι αισχυνθητωσαν ο δε δουλός σου ευφρανθησεται
29 ενδυσασθωσαν οι ενδιαβαλλοντες με εντροπην και περιβαλεσθωσαν ωσει διπλοϊδα αισχυνην αυτων
30 εξομολογησομαι τω κυριω σφοδρα εν τω στοματι μου και εν μεσω πολλων αινεσω αυτον
31 οτι παρεστη εκ δεξιων πενητος του σωσαι εκ των καταδικωντων την ψυχην μου
1 τω δαυιδ ψαλμος ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου
2 ραβδον δυναμεως σου εξ αποστειλει κυριος εκ σιων και κατακυριευε εν μεσω των εχθρων σου
3 μετα σου η αρχη εν ημερα της δυναμεως σου εν ταις λαμπροτησιν των αγιων εκ γαστρος προ εωσφορου εξεγεννησα σε
4 ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ει ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ
5 κυριος εκ δεξιων σου συνεθλασεν εν ημερα οργης αυτου βασιλεις
6 κρινει εν τοις εθνεσιν πληρωσει πτωματα συνθλασει κεφαλαις επι γης πολλων
7 εκ χειμαρρου εν οδω πιεται δια τουτο υψωσει κεφαλην
1 αλληλουια εξομολογησομαι σοι κυριε εν ολη καρδια μου εν βουλη ευθειων και συναγωγη
2 μεγαλα τα εργα κυριου εξεζητημενα εις παντα τα θεληματα αυτου
3 εξομολογησις και μεγαλοπρεπεια το εργον αυτου και η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος
4 μνειαν εποιησατο των θαυμασιων αυτου ελεημων και οικτιρμων ο κυριος
5 τροφην εδωκεν τοις φοβουμενοις αυτον μνησθησεται εις τον αιωνα διαθηκης αυτου
6 ισχυν εργων αυτου ανηγγειλεν τω λαω αυτου του δουναι αυτοις κληρονομιαν εθνων
7 εργα χειρων αυτου αληθεια και κρισις πισται πασαι αι εντολαι αυτου
8 εστηριγμεναι εις τον αιωνα του αιωνος πεποιημεναι εν αληθεια και ευθυτητι
9 λυτρωσιν απεστειλεν τω λαω αυτου ενετειλατο εις τον αιωνα διαθηκην αυτου αγιον και φοβερων το ονομα αυτου
10 αρχη σοφιας φοβος κυριου συνεσις αγαθη πασι τοις ποιουσιν αυτην η αινεσις αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος
1 αλληλουια μακαριος ανηρ ο φοβουμενος τον κυριον εν ταις εντολαις αυτου θελησει σφοδρα
2 δυνατον εν τη γη εσται το σπερμα αυτου γενεα ευθειων ευλογηθησεται
3 δοξα και πλουτος εν τω οικω αυτου και η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος
4 εξανειλεν εν σκοτει φως τοις ευθεσιν ελεημων και οικτιρμων και δικαιος
5 χρηστος ανηρ ο οικτιρων και κιχρων οικονομησει τους λογους αυτου εν κρισει
6 οτι εις τον αιωνα ου σαλευθησεται εις μνημοσυνον αιωνιον εσται δικαιος
7 απο ακοης πονηρας ου φοβηθησεται ετοιμη η καρδια αυτου ελπίζειν επι κυριον
8 εστηρικται η καρδια αυτου ου μη φοβηθη εως ου επιδη επι τους εχθρους αυτου

9 εσκορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος το κερας αυτου υψωθησεται εν δοξη
10 αμαρτωλος οφεται και οργισθησεται τους οδοντας αυτου βρυξει και τακησεται επιθυμια αμαρτωλων απολειται
1 αλληλουια αινειτε παιδες κυριον αινειτε το ονομα κυριου
2 ειη το ονομα κυριου ευλογημενον απο του νυν και εως του αιωνος
3 απο ανατολων ηλιου μεχρι δυσμων αινειτε το ονομα κυριου
4 υψηλος επι παντα τα εθνη ο κυριος επι τους ουρανους η δοξα αυτου
5 τις ως κυριος ο θεος ημων ο εν υψηλοις κατοικων
6 και τα ταπεινα εφορων εν τω ουρανω και εν τη γη
7 ο εγειρων απο γης πτωχον και απο κοπριας ανυψων πενητα
8 του καθισαι αυτον μετα αρχοντων μετα αρχοντων λαου αυτου
9 ο κατοικιζων στειραν εν οικω μητερα τεκνων ευφραινομενην
1 αλληλουια εν εξοδω ισραηλ εξ αιγυπτου οικου ιακωβ εκ λαου βαρβαρου
2 εγενηθη ιουδαια αγιασμα αυτου ισραηλ εξουσια αυτου
3 η θαλασσα ειδεν και εφυγεν ο ιορδανης εστραφη εις τα οπισω
4 τα ορη εσκιρτησαν ωσει κριοι και οι βουνοι ως αρνια προβατων
5 τι σοι εστιν θαλασσα οτι εφυγες και σοι ιορδανη οτι ανεχωρησας εις τα οπισω
6 τα ορη οτι εσκιρτησατε ωσει κριοι και οι βουνοι ως αρνια προβατων
7 απο προσωπου κυριου εσαλευθη η γη απο προσωπου του θεου ιακωβ
8 του στρεψαντος την πετραν εις λιμνας υδατων και την ακροτομον εις πηγας υδατων
9 μη ημιν κυριε μη ημιν αλλ' η τω ονοματι σου δος δοξαν επι τω ελεει σου και τη αληθεια σου
10 μηποτε ειπωσιν τα εθνη που εστιν ο θεος αυτων
11 ο δε θεος ημων εν τω ουρανω ανω εν τοις ουρανοις και εν τη γη παντα οσα ηθελησεν εποιησεν
12 τα ειδωλα των εθνων αργυριον και χρυσιον εργα χειρων ανθρωπων
13 στομα εχουσιν και ου λαλησουσιν οφθαλμους εχουσιν και ουκ οφονται
14 ωτα εχουσιν και ουκ ακουσονται ρινας εχουσιν και ουκ οσφρανθησονται
15 χειρας εχουσιν και ου ψηλαφησουσιν ποδας εχουσιν και ου περιπατησουσιν ου φωνησουσιν εν τω λαρυγγι αυτων
16 ομοιοι αυτοις γενοιτο οι ποιουντες αυτα και παντες οι πεποιθοτες επ' αυτοις
17 οικος ισραηλ ηλπισεν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν
18 οικος ααρων ηλπισεν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν
19 οι φοβουμενοι τον κυριον ηλπισαν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν
20 κυριος εμνησθη ημων και ευλογησεν ημας ευλογησεν τον οικον ισραηλ ευλογησεν τον οικον ααρων
21 ευλογησεν τους φοβουμενους τον κυριον τους μικρους μετα των μεγαλων
22 προσθειη κυριος εφ' υμας εφ' υμας και επι τους υιους υμων

23 ευλογημενοι υμεις τω κυριω τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην
24 ο ουρανος του ουρανου τω κυριω την δε γην εδωκεν τοις υιοις των ανθρωπων
25 ουχ οι νεκροι αινεσουσιν σε κυριε ουδε παντες οι καταβαινοντες εις αδου
26 αλλ' ημεις οι ζωντες ευλογησομεν τον κυριον απο του νυν και εως του αιωνος
1 αλληλουια ηγαπησα οτι εισακουσεται κυριος της φωνης της δεησεως μου
2 οτι εκλινεν το ους αυτου εμοι και εν ταις ημεραις μου επικαλεσομαι
3 περιεσχον με ωδινες θανατου κινδυνoi αδου ευροσαν με θλιψιν και οδυνην ευρον
4 και το ονομα κυριου επεκαλεσαμην ω κυριε ρυσαι την ψυχην μου
5 ελεημων ο κυριος και δικαιος και ο θεος ημων ελεα
6 φυλασσων τα νηπια ο κυριος εταπεινωθην και εσωσεν με
7 επιστρεψον η ψυχη μου εις την αναπαυσιν σου οτι κυριος ευηργετησεν σε
8 οτι εξειλατο την ψυχην μου εκ θανατου τους οφθαλμους μου απο δακρυων και τους ποδας μου απο ολισθηματος
9 ευαρεστησω εναντιον κυριου εν χωρα ζωντων
1 αλληλουια επιστευσα διο ελαλησα εγω δε εταπεινωθην σφοδρα
2 εγω ειπα εν τη εκστασει μου πας ανθρωπος ψευστης
3 τι ανταποδωσω τω κυριω περι παντων ων ανταπεδωκεν μοι
4 ποτηριον σωτηριου λημψομαι και το ονομα κυριου επικαλεσομαι
6 τιμιος εναντιον κυριου ο θανατος των οσιων αυτου
7 ω κυριε εγω δουλος σος εγω δουλος σος και υιος της παιδικης σου διερρηξας τους δεσμους μου
8 σοι θυσω θυσιαν αινεσεως
9 τας ευχας μου τω κυριω αποδωσω εναντιον παντος του λαου αυτου
10 εν αυλαις οικου κυριου εν μεσω σου ιερουσαλημ
1 αλληλουια αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι
2 οτι εκραταιωθη το ελεος αυτου εφ' ημας και η αληθεια του κυριου μενει εις τον αιωνα
1 αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
2 ειπατω δη οικος ισραηλ οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
3 ειπατω δη οικος ααρων οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
4 ειπατωσαν δη παντες οι φοβουμενοι τον κυριον οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
5 εν θλιψει επεκαλεσαμην τον κυριον και επηκουσεν μου εις πλατυσμον
6 κυριος εμοι βοηθος ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος
7 κυριος εμοι βοηθος καγω εποψομαι τους εχθρους μου
8 αγαθον πεποιθεναι επι κυριον η πεποιθεναι επ' ανθρωπον
9 αγαθον ελπίζειν επι κυριον η ελπίζειν επ' αρχοντας

10 πάντα τα εθνη εκκλώσαν με και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους
11 κυκλώσαντες εκκλώσαν με και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους
12 εκκλώσαν με ωσει μέλισσαι κηριον και εξεκαυθησαν ωσει πυρ εν ακανθαις και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους
13 ωσθεις ανετραπην του πεσειν και ο κυριος αντελαβετο μου
14 ισχυς μου και υμησις μου ο κυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν
15 φωνη αγαλλιασεως και σωτηριας εν σκηναις δικαιων δεξια κυριου εποιησεν δυναμιν
16 δεξια κυριου υψωσεν με δεξια κυριου εποιησεν δυναμιν
17 ουκ αποθανουμαι αλλα ζησομαι και εκδιηγησομαι τα εργα κυριου
18 παιδεων επαιδευσεν με ο κυριος και τω θανατω ου παρεδωκεν με
19 ανοιξατε μοι πυλας δικαιοσυνης εισελθων εν αυταις εξομολογησομαι τω κυριω
20 αυτη η πυλη του κυριου δικαιοι εισελουσονται εν αυτη
21 εξομολογησομαι σοι οτι επηκουσας μου και εγενου μοι εις σωτηριαν
22 λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
23 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων
24 αυτη η ημερα ην εποιησεν ο κυριος αγαλλιασωμεθα και ευφρανθωμεν εν αυτη
25 ω κυριε σωσον δη ω κυριε ευδοωσον δη
26 ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ευλογηκαμεν υμας εξ οικου κυριου
27 θεος κυριος και επεφανεν ημιν συστησασθε εορτην εν τοις πυκαζουσιν εως των κερατων του θυσιαστηριου
28 θεος μου ει συ και εξομολογησομαι σοι θεος μου ει συ και υψωσω σε εξομολογησομαι σοι οτι επηκουσας μου και εγενου μοι εις σωτηριαν
29 εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
1 αλληλουια α# αλφ μακαριοι οι αμωμοι εν οδω οι πορευομενοι εν νομω κυριου
2 μακαριοι οι εξερευνωντες τα μαρτυρια αυτου εν ολη καρδια εκζητησουσιν αυτον
3 ου γαρ οι εργαζομενοι την ανομιαν εν ταις οδοις αυτου επορευθησαν
4 συ εντειλω τας εντολας σου φυλαξασθαι σφοδρα
5 οφελον κατευθυνθεισαν αι οδοι μου του φυλαξασθαι τα δικαιωματα σου
6 τοτε ου μη επαισχυνθω εν τω με επιβλεπειν επι πασας τας εντολας σου
7 εξομολογησομαι σοι κυριε εν ευθυτητι καρδιας εν τω μεμαθηκεναι με τα κριματα της δικαιοσυνης σου
8 τα δικαιωματα σου φυλαξω μη με εγκαταλιπης εως σφοδρα
9 β# βηθ εν τινι κατορθωσει ο νεωτερος την οδον αυτου εν τω φυλασσεσθαι τους λογους σου
10 εν ολη καρδια μου εξεζητησα σε μη απωση με απο των εντολων σου
11 εν τη καρδια μου εκρυψα τα λογια σου οπως αν μη αμαρτω σοι
12 ευλογητος ει κυριε διδαξον με τα δικαιωματα σου
13 εν τοις χειλεσιν μου εξηγγειλα παντα τα κριματα του στοματος σου

14 εν τη οδω των μαρτυριων σου ετερφθην ως επι παντι πλουτω
15 εν ταις εντολαις σου αδολεσχησω και κατανοησω τας οδους σου
16 εν τοις δικαιωμασιν σου μελετησω ουκ επιλησομαι των λογων σου
17 γ# γιμαλ ανταποδος τω δουλω σου ζησομαι και φυλαξω τους λογους σου
18 αποκαλυψον τους οφθαλμους μου και κατανοησω τα θαυμασια σου εκ του νομου σου
19 παροικος εγω ειμι εν τη γη μη αποκρυψης απ' εμου τας εντολας σου
20 επεποθησεν η ψυχη μου του επιθυμησαι τα κριματα σου εν παντι καιρω
21 επιτιμησας υπερηφανοις επικαταρατοι οι εκκλινοντες απο των εντολων σου
22 περιελε απ' εμου ονειδος και εξουδενωσιν οτι τα μαρτυρια σου εξεζητησα
23 και γαρ εκαθισαν αρχοντες και κατ' εμου κατελαουν ο δε δουλος σου ηδολεσχει εν τοις δικαιωμασιν σου
24 και γαρ τα μαρτυρια σου μελετη μου εστιν και αι συμβουλiai μου τα δικαιωματα σου
25 δ# δελθ εκολληθη τω εδαφει η ψυχη μου ζησον με κατα τον λογον σου
26 τας οδους μου εξηγγειλα και επηκουσας μου διδαξον με τα δικαιωματα σου
27 οδον δικαιωματων σου συνετισον με και αδολεσχησω εν τοις θαυμασioις σου
28 εσταξεν η ψυχη μου απο ακηδιας βεβαιωσον με εν τοις λογοις σου
29 οδον αδικιας αποστησον απ' εμου και τω νομω σου ελεησον με
30 οδον αληθειας ηρετισαμην τα κριματα σου ουκ επελαθομην
31 εκολληθην τοις μαρτυριοις σου κυριε μη με καταισχυνης
32 οδον εντολων σου εδραμον οταν επλατυνας την καρδιαν μου
33 ε# η νομοθετησον με κυριε την οδον των δικαιωματων σου και εκζητησω αυτην δια παντος
34 συνετισον με και εξερευνησω τον νομον σου και φυλαξω αυτον εν ολη καρδια μου
35 οδηγησον με εν τριβω των εντολων σου οτι αυτην ηθελησα
36 κλινον την καρδιαν μου εις τα μαρτυρια σου και μη εις πλεονεξian
37 αποστρεψον τους οφθαλμους μου του μη ιδειν ματαιοτητα εν τη οδω σου ζησον με
38 στησον τω δουλω σου το λογιον σου εις τον φοβον σου
39 περιελε τον ονειδισμον μου ον υπωπτευσα τα γαρ κριματα σου χρηστα
40 ιδου επεθυμησα τας εντολας σου εν τη δικαιοσυνη σου ζησον με
41 ν# ουαυ και ελθοι επ' εμε το ελεος σου κυριε το σωτηριον σου κατα το λογιον σου
42 και αποκριθησομαι τοις ονειδιζουσι με λογον οτι ηλπισα επι τους λογους σου
43 και μη περιελης εκ του στοματος μου λογον αληθειας εως σφοδρα οτι επι τα κριματα σου επηλπισα
44 και φυλαξω τον νομον σου δια παντος εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος
45 και επορευομην εν πλατυσμω οτι τας εντολας σου εξεζητησα
46 και ελαλουν εν τοις μαρτυριοις σου εναντιον βασιλεων και ουκ ησχυνομην

47 και εμελετων εν ταις εντολαις σου αις ηγαπησα σφοδρα
48 και ηρα τας χειρας μου προς τας εντολας σου ας ηγαπησα και ηδολεσχουν εν τοις δικαιωμασιν σου
49 ζ# ζαι μνησθητι τον λογον σου τω δουλω σου ω επηλπισας με
50 αυτη με παρεκαλεσεν εν τη ταπεινωσει μου οτι το λογιον σου εξησεν με
51 υπερηφανοι παρηνομουν εως σφοδρα απο δε του νομου σου ουκ εξεκλινα
52 εμνησθη των κριματων σου απ' αιωνος κυριε και παρεκληθην
53 αθυμια κατεσχεν με απο αμαρτωλων των εγκαταλιμπανοντων τον νομον σου
54 ψαλτα ησαν μοι τα δικαιωματα σου εν τοπω παροικιας μου
55 εμνησθη εν νυκτι του ονοματος σου κυριε και εφυλαξα τον νομον σου
56 αυτη εγενηθη μοι οτι τα δικαιωματα σου εξεζητησα
57 η# ηθ μερις μου κυριε ειπα φυλαξασθαι τον νομον σου
58 εδεηθην του προσωπου σου εν ολη καρδια μου ελεησον με κατα το λογιον σου
59 διελογισαμην τας οδους σου και επεστρεψα τους ποδας μου εις τα μαρτυρια σου
60 ητοιμασθην και ουκ εταραχθην του φυλαξασθαι τας εντολας σου
61 σχοινια αμαρτωλων περιπλακησαν μοι και του νομου σου ουκ επελαθομην
62 μεσονυκτιον εξηγειρομην του εξομολογεισθαι σοι επι τα κριματα της δικαιοσυνης σου
63 μετοχος εγω ειμι παντων των φοβουμενων σε και των φυλασσοντων τας εντολας σου
64 του ελεους σου κυριε πληρης η γη τα δικαιωματα σου διδαζον με
65 θ# τηθ χρηστοτητα εποιησας μετα του δουλου σου κυριε κατα τον λογον σου
66 χρηστοτητα και παιδειαν και γνωσιν διδαζον με οτι ταις εντολαις σου επιστευσα
67 προ του με ταπεινωθηναι εγω επλημμελησα δια τουτο το λογιον σου εφυλαξα
68 χριστος ει συ κυριε και εν τη χρηστοτητι σου διδαζον με τα δικαιωματα σου
69 επληθυνθη επ' εμε αδικια υπερηφανων εγω δε εν ολη καρδια μου εξερευνησω τας εντολας σου
70 ετυρωθη ως γαλα η καρδια αυτων εγω δε τον νομον σου εμελετησα
71 αγαθον μοι οτι εταπεινωσας με οπως αν μαθω τα δικαιωματα σου
72 αγαθον μοι ο νομος του στοματος σου υπερ χιλιαδας χρυσιου και αργυριου
73 ι# ιωθ αι χειρες σου εποιησαν με και επλασαν με συνετισον με και μαθησομαι τας εντολας σου
74 οι φοβουμενοι σε οψονται με και ευφρανθησονται οτι εις τους λογους σου επηλπισα
75 εγνω κυριε οτι δικαιοσυνη τα κριματα σου και αληθεια εταπεινωσας με
76 γεννητηω δη το ελεος σου του παρακαλεσαι με κατα το λογιον σου τω δουλω σου
77 ελθετωσαν μοι οι οικτιρμοι σου και ζησομαι οτι ο νομος σου μελετη μου εστιν
78 αισχυνθητωσαν υπερηφανοι οτι αδικως ηνομησαν εις εμε εγω δε αδολεσχησω εν ταις εντολαις σου
79 επιστρεψατωσαν μοι οι φοβουμενοι σε και οι γινωσκοντες τα μαρτυρια σου

80 γενηθητω η καρδια μου αμωμος εν τοις δικαιωμασιν σου οπως αν μη αισχυνθω
81 ια# χαφ εκλειπει εις το σωτηριον σου η ψυχη μου και εις τον λογον σου επηλπισα
82 εξελιπον οι οφθαλμοι μου εις το λογιον σου λεγοντες ποτε παρακαλεσεις με
83 οτι εγενηθην ως ασκος εν παχνη τα δικαιωματα σου ουκ επελαθομην
84 ποσαι εισιν αι ημεραι του δουλου σου ποτε ποιησεις μοι εκ των καταδιωκοντων με κρισιν
85 διηγησαντο μοι παρανομοι αδολεσχιας αλλ' ουχ ως ο νομος σου κυριε
86 πασαι αι εντολαι σου αληθεια αδικως κατεδιωξαν με βοηθησον μοι
87 παρα βραχυ συνετελεσαν με εν τη γη εγω δε ουκ εγκατελιπον τας εντολας σου
88 κατα το ελεος σου ζησον με και φυλαξω τα μαρτυρια του στοματος σου
89 ιβ# λαβδ εις τον αιωνα κυριε ο λογος σου διαμενει εν τω ουρανω
90 εις γενεαν και γενεαν η αληθεια σου εθεμελιωσας την γην και διαμενει
91 τη διαταξει σου διαμενει η ημερα οτι τα συμπαντα δουλα σα
92 ει μη οτι ο νομος σου μελετη μου εστιν τότε αν απωλομην εν τη ταπεινωσει μου
93 εις τον αιωνα ου μη επιλαθωμαι των δικαιωματων σου οτι εν αυτοις εξησας με κυριε
94 σος ειμι εγω σωσον με οτι τα δικαιωματα σου εξεζητησα
95 εμε υπεμειναν αμαρτωλοι του απολεσαι με τα μαρτυρια σου συνηκα
96 πασης συντελειας ειδον περας πλατεια η εντολη σου σφοδρα
97 ιγ# μημ ως ηγαπησα τον νομον σου κυριε ολην την ημεραν μελετη μου εστιν
98 υπερ τους εχθρους μου εσοφισας με την εντολην σου οτι εις τον αιωνα μοι εστιν
99 υπερ παντας τους διδασκοντας με συνηκα οτι τα μαρτυρια σου μελετη μου εστιν
100 υπερ πρεσβυτερους συνηκα οτι τας εντολας σου εξεζητησα
101 εκ πασης οδου πονηρας εκωλυσα τους ποδας μου οπως αν φυλαξω τους λογους σου
102 απο των κριματων σου ουκ εξεκλινα οτι συ ενομοθετησας μοι
103 ως γλυκεα τω λαρυγγι μου τα λογια σου υπερ μελι και κηριον τω στοματι μου
104 απο των εντολων σου συνηκα δια τουτο εμισησα πασαν οδον αδικιας οτι συ ενομοθετησας μοι
105 ιδ# νουν λυχνος τοις ποσιν μου ο λογος σου και φως ταις τριβοις μου
106 ομωμοκα και εστησα του φυλαξασθαι τα κριματα της δικαιοσυνης σου
107 εταπεινωθην εως σφοδρα κυριε ζησον με κατα τον λογον σου
108 τα εκουσια του στοματος μου ευδοκησον δη κυριε και τα κριματα σου διδαξον με
109 η ψυχη μου εν ταις χερσιν μου δια παντος και του νομου σου ουκ επελαθομην
110 εθεντο αμαρτωλοι παγιδα μοι και εκ των εντολων σου ουκ επλανηθην
111 εκληρονησα τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα οτι αγαλλιαμα της καρδιας μου εισιν
112 εκλινα την καρδιαν μου του ποιησαι τα δικαιωματα σου εις τον αιωνα δι' ανταμειψιν

113 ιε# σαμχ παρανομους εμισησα και τον νομον σου ηγαπησα
114 βοηθος μου και αντιλημπτωρ μου ει συ εις τον λογον σου επηλιψα
115 εκκλινατε απ' εμου πονηρευομενοι και εξερευνησω τας εντολας του θεου μου
116 αντιλαβου μου κατα το λογιον σου και ζησομαι και μη καταισχυνης με απο της προσδοκιας μου
117 βοηθησον μοι και σωθησομαι και μελετησω εν τοις δικαιωμασιν σου δια παντος
118 εξουδενωσας παντας τους αποστατουντας απο των δικαιωμάτων σου οτι αδικον το ενθυμημα αυτων
119 παραβαινοντας ελογισαμην παντας τους αμαρτωλους της γης δια τουτο ηγαπησα τα μαρτυρια σου δια παντος
120 καθηλωσον εκ του φοβου σου τας σαρκας μου απο γαρ των κριματων σου εφοβηθην
121 ιν# αιν εποιησα κριμα και δικαιοσυνην μη παραδωσ με τοις αδικουσιν με
122 εκδεξαι τον δουλον σου εις αγαθον μη συκοφαντησατωσαν με υπερηφανοι
123 οι οφθαλμοι μου εξελιπον εις το σωτηριον σου και εις το λογιον της δικαιοσυνης σου
124 ποιησον μετα του δουλου σου κατα το ελεος σου και τα δικαιωματα σου διδαξον με
125 δουλος σου ειμι εγω συνετισον με και γνωσομαι τα μαρτυρια σου
126 καιρος του ποιησαι τω κυριω διεσκεδασαν τον νομον σου
127 δια τουτο ηγαπησα τας εντολας σου υπερ χρυσιον και τοπαζιον
128 δια τουτο προς πασας τας εντολας σου κατωρθουμην πασαν οδον αδικον εμισησα
129 ιζ# φη θαυμαστα τα μαρτυρια σου δια τουτο εξηρευνησεν αυτα η ψυχη μου
130 η δηλωσις των λογων σου φωτιει και συνετιει νηπιους
131 το στομα μου ηνοιξα και ειλκυσα πνευμα οτι τας εντολας σου επεποθουν
132 επιβλεψον επ' εμε και ελεησον με κατα το κριμα των αγαπωντων το ονομα σου
133 τα διαβηματα μου κατευθυνον κατα το λογιον σου και μη κατακυριευσατω μου πασα ανομια
134 λυτρωσαι με απο συκοφαντιας ανθρωπων και φυλαξω τας εντολας σου
135 το προσωπον σου επιφανον επι τον δουλον σου και διδαξον με τα δικαιωματα σου
136 διεξοδους υδατων κατεβησαν οι οφθαλμοι μου επει ουκ εφυλαζαν τον νομον σου
137 ιη# σαδη δικαιος ει κυριε και ευθης η κρισις σου
138 ενετειλω δικαιοσυνην τα μαρτυρια σου και αληθειαν σφοδρα
139 εξετηξεν με ο ζηλος του οικου σου οτι επελαθοντο των λογων σου οι εχθροι μου
140 πεπυρωμενον το λογιον σου σφοδρα και ο δουλος σου ηγαπησεν αυτο
141 νεωτερος ειμι εγω και εξουδενωμενος τα δικαιωματα σου ουκ επελαθομην
142 η δικαιοσυνη σου δικαιοσυνη εις τον αιωνα και ο νομος σου αληθεια
143 θλιψις και αναγκη ευροσαν με αι εντολαι σου μελετη μου
144 δικαιοσυνη τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα συνετισον με και ζησομαι
145 ιθ# κωφ εκεκραξα εν ολη καρδια μου επακουσον μου κυριε τα δικαιωματα σου εκζητησω

146 *εκεκραξα σε σωσον με και φυλαξω τα μαρτυρια σου*
147 *προεφθασα εν αωρια και εκεκραξα εις τους λογους σου επηλπισα*
148 *προεφθασαν οι οφθαλμοι μου προς ορθρον του μελεταν τα λογια σου*
149 *της φωνης μου ακουσον κυριε κατα το ελεος σου κατα το κριμα σου ζησον με*
150 *προσηγγισαν οι καταδιωκοντες με ανομια απο δε του νομου σου εμακρυνθησαν*
151 *εγγυς ει συ κυριε και πασαι αι εντολαι σου αληθεια*
152 *κατ' αρχας εγνων εκ των μαρτυριων σου οτι εις τον αιωνα εθεμελιωσας αυτα*
153 *κ# ρης ιδε την ταπεινωσιν μου και εξελου με οτι τον νομον σου ουκ επελαθομην*
154 *κρινον την κρισιν μου και λυτρωσαι με δια τον λογον σου ζησον με*
155 *μακραν απο αμαρτωλων σωτηρια οτι τα δικαιωματα σου ουκ εξεζητησαν*
156 *οι οικτιρμοι σου πολλοι κυριε κατα το κριμα σου ζησον με*
157 *πολλοι οι εκδιωκοντες με και εκθλιβοντες με εκ των μαρτυριων σου ουκ εξεκλινα*
158 *ειδον ασυνθετουντας και εξετηκομην οτι τα λογια σου ουκ εφυλαζαντο*
159 *ιδε οτι τας εντολας σου ηγαπησα κυριε εν τω ελεει σου ζησον με*
160 *αρχη των λογων σου αληθεια και εις τον αιωνα παντα τα κριματα της δικαιοσυνης σου*
161 *κα# σεν αρχοντες κατεδιωξαν με δωρεαν και απο των λογων σου εδειλιασεν η καρδια μου*
162 *αγαλλιασομαι εγω επι τα λογια σου ως ο ευρισκων σκυλα πολλα*
163 *αδικιαν εμισησα και εβδελυξαμην τον δε νομον σου ηγαπησα*
164 *επτακις της ημερας ηνεσα σοι επι τα κριματα της δικαιοσυνης σου*
165 *ειρηνη πολλη τοις αγαπωσιν τον νομον σου και ουκ εστιν αυτοις σκανδαλον*
166 *προσεδοκων το σωτηριον σου κυριε και τας εντολας σου ηγαπησα*
167 *εφυλαξεν η ψυχη μου τα μαρτυρια σου και ηγαπησεν αυτα σφοδρα*
168 *εφυλαξα τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου οτι πασαι αι οδοι μου εναντιον σου κυριε*
169 *κβ# θαν εγγισατω η δεησις μου ενωπιον σου κυριε κατα το λογιον σου συνετισον με*
170 *εισελθου το αξιωμα μου ενωπιον σου κατα το λογιον σου ρυσαι με*
171 *εξερευξαιντο τα χειλη μου υμνον οταν διδαξης με τα δικαιωματα σου*
172 *φθεγξαιτο η γλωσσα μου το λογιον σου οτι πασαι αι εντολαι σου δικαιοσυνη*
173 *γενεσθω η χειρ σου του σωσαι με οτι τας εντολας σου ηρετισαμην*
174 *επεποθησα το σωτηριον σου κυριε και ο νομος σου μελετη μου εστιν*
175 *ζησεται η ψυχη μου και αινεσει σε και τα κριματα σου βοηθησει μοι*
176 *επλανηθην ως προβατον απολωλος ζητησον τον δουλον σου οτι τας εντολας σου ουκ επελαθομην*
1 *ωδη των αναβαθμων προς κυριον εν τω θλιβεσθαι με εκεκραξα και εισηκουσεν μου*
2 *κυριε ρυσαι την ψυχην μου απο χειλεων αδικων και απο γλωσσης δολιας*

3 τι δοθειη σοι και τι προστεθειη σοι προς γλωσσαν δολιαν
4 τα βελη του δυνατου ηκονημενα συν τοις ανθραξιν τοις ερημικοις
5 οιμμοι οτι η παροικια μου εμακρυνθη κατεσκηνωσα μετα των σκηνωματος κηδαρ
6 πολλα παρωκησεν η ψυχη μου
7 μετα των μισουντων την ειρηνην ημην ειρηνικος οταν ελαλουν αυτοις επολεμουν με δωρεαν
1 ωδη των αναβαθμων ηρα τους οφθαλμους μου εις τα ορη ποθεν ηξει η βοηθεια μου
2 η βοηθεια μου παρα κυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην
3 μη δως εις σαλον τον ποδα σου μηδε νυσταξη ο φυλασσων σε
4 ιδου ου νυσταξει ουδε υπνωσει ο φυλασσων τον ισραηλ
5 κυριος φυλαξει σε κυριος σκεπη σου επι χειρα δεξιαν σου
6 ημερας ο ηλιος ου συγκουσει σε ουδε η σεληνη την νυκτα
7 κυριος φυλαξει σε απο παντος κακου φυλαξει την ψυχην σου
8 κυριος φυλαξει την εισοδον σου και την εξοδον σου απο του νυν και εως του αιωνος
1 ωδη των αναβαθμων ευφρανθην επι τοις ειρηκοσιν μοι εις οικον κυριου πορευσομεθα
2 εστωτες ησαν οι ποδες ημων εν ταις αυλαις σου ιερουσαλημ
3 ιερουσαλημ οικοδομουμενη ως πολις ης η μετοχη αυτης επι το αυτο
4 εκει γαρ ανεβησαν αι φυλαι φυλαι κυριου μαρτυριον τω ισραηλ του εξομολογησασθαι τω ονοματι κυριου
5 οτι εκει εκαθισαν θronοι εις κρισιν θronοι επι οικον δαυιδ
6 ερωτησατε δη τα εις ειρηνην την ιερουσαλημ και ευθηνια τοις αγαπωσιν σε
7 γενεσθω δη ειρηνη εν τη δυναμει σου και ευθηνια εν ταις πυργοβαρεσιν σου
8 ενεκα των αδελφων μου και των πλησιον μου ελαλουν δη ειρηνην περι σου
9 ενεκα του οικου κυριου του θεου ημων εξεζητησα αγαθα σοι
1 ωδη των αναβαθμων προς σε ηρα τους οφθαλμους μου τον κατοικουντα εν τω ουρανω
2 ιδου ως οφθαλμοι δουλων εις χειρας των κυριων αυτων ως οφθαλμοι παιδικης εις χειρας της κυριας αυτης ουτως οι οφθαλμοι ημων προς κυριον τον θεον ημων εως ου οικτ
ιρησαι ημας
3 ελεησον ημας κυριε ελεησον ημας οτι επι πολυ επλησθημεν εξουδενωσεως
4 επι πλειον επλησθη η ψυχη ημων το ονειδος τοις ευθηνουσιν και η εξουδενωσις τοις υπερηφανοις
1 ωδη των αναβαθμων ει μη οτι κυριος ην εν ημιν ειπατω δη ισραηλ
2 ει μη οτι κυριος ην εν ημιν εν τω επαναστηναι ανθρωπους εφ' ημας
3 αρα ζωντας αν κατεπιον ημας εν τω οργισθηναι τον θυμον αυτων εφ' ημας
4 αρα το υδωρ κατεποντισεν ημας χειμαρρον διηλθεν η ψυχη ημων
5 αρα διηλθεν η ψυχη ημων το υδωρ το ανυποστατον
6 ευλογητος κυριος ος ουκ εδωκεν ημας εις θηραν τοις οδοουσιν αυτων
7 η ψυχη ημων ως στρουθιον ερρυσθη εκ της παγιδος των θηρευοντων η παγισ συνετριβη και ημεις ερρυσθημεν

8 η βοθηθεια ημων εν ονοματι κυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην
1 ωδη των αναβαθμων οι πεποιθοτες επι κυριον ως ορος σιων ου σαλευθησεται εις τον αιωνα ο κατοικων ιερουσαλημ
2 ορη κυκλω αυτης και κυριος κυκλω του λαου αυτου απο του νυν και εως του αιωνος
3 οτι ουκ αφησει την ραβδον των αμαρτωλων επι τον κληρον των δικαιων οπως αν μη εκτεινωσιν οι δικαιοι εν ανομια χειρας αυτων
4 αγαθον κυριε τοις αγαθοις και τοις ευθεσι τη καρδια
5 τους δε εκκλινοντας εις τας στραγγαλιας απαξει κυριος μετα των εργαζομενων την ανομιαν ειρηνη επι τον ισραηλ
1 ωδη των αναβαθμων εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν σιων εγενηθημεν ως παρακεκλημενοι
2 τοτε επλησθη χαρας το στομα ημων και η γλωσσα ημων αγαλλιασεως τοτε ερουσιν εν τοις εθνεσιν εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι μετ' αυτων
3 εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι μεθ' ημων εγενηθημεν ευφραινομενοι
4 επιστρεψον κυριε την αιχμαλωσιαν ημων ως χειμαρρους εν τω νοτω
5 οι σπειροντες εν δακρυσιν εν αγαλλιασει θεριουσιν
6 πορευομενοι επορευοντο και εκλαιον αιροντες τα σπερματα αυτων ερχομενοι δε ηξουσιν εν αγαλλιασει αιροντες τα δραγματα αυτων
1 ωδη των αναβαθμων τω σαλωμων εαν μη κυριος οικοδομηση οικον εις ματην εκοπιασαν οι οικοδομουντες αυτον εαν μη κυριος φυλαξη πολιν εις ματην ηγγρυπησεν ο φυλασ
των
2 εις ματην υμιν εστιν του ορθριζειν εγειρεσθαι μετα το καθησθαι οι εσθοντες αρτον οδυνης οταν δω τοις αγαπητοις αυτου υπνον
3 ιδου η κληρονομια κυριου υιοι ο μισθος του καρπου της γαστρος
4 ωσει βελη εν χειρι δυνατου ουτως οι υιοι των εκτετιναγμενων
5 μακαριος ανθρωπος ος πληρωσει την επιθυμιαν αυτου εξ αυτων ου καταισχυνησονται οταν λαλωσι τοις εχθροις αυτων εν πυλη
1 ωδη των αναβαθμων μακαριοι παντες οι φοβουμενοι τον κυριον οι πορευομενοι εν ταις οδοις αυτου
2 τους πονους των καρπων σου φαγεσαι μακαριος ει και καλως σοι εσται
3 η γυνη σου ως αμπελος ευθηνουσα εν τοις κλιτεσι της οικιας σου οι υιοι σου ως νεοφυτα ελαιων κυκλω της τραπεζης σου
4 ιδου ουτως ευλογηθησεται ανθρωπος ο φοβουμενος τον κυριον
5 ευλογησαι σε κυριος εκ σιων και ιδοις τα αγαθα ιερουσαλημ πασας τας ημερας της ζωης σου
6 και ιδοις υιους των υιων σου ειρηνη επι τον ισραηλ.
1 ωδη των αναβαθμων πλεονακις επολεμησαν με εκ νεοτητος μου ειπατω δη ισραηλ
2 πλεονακις επολεμησαν με εκ νεοτητος μου και γαρ ουκ ηδυνηθησαν μοι
3 επι του νοτου μου ετεκταινον οι αμαρτωλοι εμακρυναν την ανομιαν αυτων
4 κυριος δικαιος συνεκοψεν αυχενας αμαρτωλων
5 αισχυνητωσαν και αποστραφητωσαν εις τα οπισω παντες οι μισουντες σιων
6 γενηθητωσαν ως χορτος δωματων ος προ του εκσπασθηναι εξηρανθη
7 ου ουκ επληρωσεν την χειρα αυτου ο θεριζων και τον κολπον αυτου ο τα δραγματα συλλεγων
8 και ουκ ειπαν οι παραγοντες ευλογια κυριου εφ' υμας ευλογηκαμεν υμας εν ονοματι κυριου
1 ωδη των αναβαθμων εκ βαθεων εκεκραξα σε κυριε
2 κυριε εισακουσον της φωνης μου γενηθητω τα ωτα σου προσεχοντα εις την φωνην της δεησεως μου

3 εαν ανομιας παρατηρηση κυριε κυριε τις υποστησεται
4 οτι παρα σοι ο ιλασμος εστιν
5 ενεκεν του νομου σου υπεμεινα σε κυριε υπεμεινεν η ψυχη μου εις τον λογον σου
6 ηλπισεν η ψυχη μου επι τον κυριον απο φυλακης πρωιας μεχρι νυκτος απο φυλακης πρωιας ελπισατω ισραηλ επι τον κυριον
7 οτι παρα τω κυριω το ελεος και πολλη παρ' αυτω λυτρωσις
8 και αυτος λυτρωσεται τον ισραηλ εκ πασων των ανομιων αυτου
1 ωδη των αναβαθμων τω δαυιδ κυριε ουχ υψωθη μου η καρδια ουδε εμετεωρισθησαν οι οφθαλμοι μου ουδε επορευθην εν μεγαλοις ουδε εν θαυμασιοις υπερ εμε
2 ει μη εταπεινοφρονουν αλλα υψωσα την ψυχην μου ως το απογεγαλακτισμενον επι την μητερα αυτου ως ανταποδοσις επι την ψυχην μου
3 ελπισατω ισραηλ επι τον κυριον απο του νυν και εως του αιωνος
1 ωδη των αναβαθμων μνησθητι κυριε του δαυιδ και πασης της πραυτητος αυτου
2 ως ωμοσεν τω κυριω ηυξατο τω θεω ιακωβ
3 ει εισελευσομαι εις σκηνωμα οικου μου ει αναβησομαι επι κλινης στρωμνης μου
4 ει δωσω υπνον τοις οφθαλμοις μου και τοις βλεφαροις μου νυσταγμαν και αναπαυσιν τοις κροταφοις μου
5 εως ου ευρω τοπον τω κυριω σκηνωμα τω θεω ιακωβ
6 ιδου ηκουσαμεν αυτην εν εφραθα ευρομεν αυτην εν τοις πεδιοις του δρυμου
7 εισελευσομεθα εις τα σκηνωματα αυτου προσκνησομεν εις τον τοπον ου εστησαν οι ποδες αυτου
8 αναστηθι κυριε εις την αναπαυσιν σου συ και η κιβωτος του αγιασματος σου
9 οι ιερεις σου ενδυσονται δικαιοσυνην και οι οσιοι σου αγαλλιασονται
10 ενεκεν δαυιδ του δουλου σου μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου
11 ωμοσεν κυριος τω δαυιδ αληθειαν και ου μη αθετησει αυτην εκ καρπου της κοιλιας σου θησομαι επι τον θρονον σου
12 εαν φυλαζονται οι υιοι σου την διαθηκην μου και τα μαρτυρια μου ταυτα α διδαξω αυτους και οι υιοι αυτων εως του αιωνος καθιουνται επι του θρονου σου
13 οτι εξελεξατο κυριος την σιων ηρετισατο αυτην εις κατοικιαν εαυτω
14 αυτη η καταπαυσις μου εις αιωνα αιωνος ωδε κατοικησω οτι ηρετισαμην αυτην
15 την θηραν αυτης ευλογων ευλογησω τους πτωχους αυτης χορτασω αρτων
16 τους ιερεις αυτης ενδυσω σωτηριαν και οι οσιοι αυτης αγαλλιασει αγαλλιασονται
17 εκει εξανατελω κερας τω δαυιδ ητοιμασα λυχνον τω χριστω μου
18 τους εχθρους αυτου ενδυσω αισχυνην επι δε αυτον εξανθησει το αγιασμα μου
1 ωδη των αναβαθμων τω δαυιδ ιδου δη τι καλον η τι τερπνον αλλ' η το κατοικειν αδελφους επι το αυτο
2 ως μυρον επι κεφαλης το καταβαινον επι πωγωνα τον πωγωνα τον ααρων το καταβαινον επι την ωαν του ενδυματος αυτου
3 ως δροσος αερμων η καταβαινουσα επι τα ορη σιων οτι εκει ενετειλατο κυριος την ευλογιαν και ζωην εως του αιωνος
1 ωδη των αναβαθμων ιδου δη ευλογειτε τον κυριον παντες οι δουλοι κυριου οι εστωτες εν οικω κυριου εν αυλαις οικου θεου ημων
2 εν ταις νυξιν επαρατε τας χειρας υμων εις τα αγια και ευλογειτε τον κυριον
3 ευλογησει σε κυριος εκ σιων ο ποιησας τον ουρανον και την γην

1 αλληλουια αινειτε το ονομα κυριου αινειτε δουλοι κυριον
2 οι εστωτες εν οικω κυριου εν αυλαις οικου θεου ημων
3 αινειτε τον κυριον οτι αγαθος κυριος ψαλατε τω ονοματι αυτου οτι καλον
4 οτι τον ιακωβ εξελεξατο εαυτω ο κυριος ισραηλ εις περιουσιασμον αυτου
5 οτι εγω εγνων οτι μεγας κυριος και ο κυριος ημων παρα παντας τους θεους
6 παντα οσα ηθελησεν ο κυριος εποιησεν εν τω ουρανω και εν τη γη εν ταις θαλασσαις και εν πασαις ταις αβυσσοις
7 αναγων νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν ο εξαγων ανεμους εκ θησαυρων αυτου
8 ος επαταξεν τα πρωτοτοκα αιγυπτου απο ανθρωπου εως κτηνους
9 εξαπεστειλεν σημεια και τερατα εν μεσω σου αιγυπτε εν φαραω και εν πασι τοις δουλοις αυτου
10 ος επαταξεν εθνη πολλα και απεκτεινεν βασιλεις κραταιους
11 τον σηων βασιλευα των αμορραιων και τον ωγ βασιλευα της βασαν και πασας τας βασιλειας χανααν
12 και εδωκεν την γην αυτων κληρονομιαν κληρονομιαν ισραηλ λαω αυτου
13 κυριε το ονομα σου εις τον αιωνα κυριε το μνημοσυνον σου εις γενεαν και γενεαν
14 οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται
15 τα ειδωλα των εθνων αργυριον και χρυσιον εργα χειρων ανθρωπων
16 στομα εχουσιν και ου λαλησουσιν οφθαλμους εχουσιν και ουκ οψονται
17 ωτα εχουσιν και ουκ ενωτισθησονται ρινας εχουσιν και ουκ οσφρανθησονται χειρας εχουσιν και ου ψηλαφησουσιν ποδας εχουσιν και ου περιπατησουσιν ου φωνησουσιν εν τω λαρυγγι αυτων ουδε γαρ εστιν πνευμα εν τω στοματι αυτων
18 ομοιοι αυτοις γενοιντο οι ποιουντες αυτα και παντες οι πεποιθοτες επ' αυτοις
19 οικος ισραηλ ευλογησατε τον κυριον οικος ααρων ευλογησατε τον κυριον
20 οικος λευι ευλογησατε τον κυριον οι φοβουμενοι τον κυριον ευλογησατε τον κυριον
21 ευλογητος κυριος εκ σιων ο κατοικων ιερουσαλημ
1 αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
2 εξομολογεισθε τω θεω των θεων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
3 εξομολογεισθε τω κυριω των κυριων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
4 τω ποιουντι θαυμασια μεγαλα μονω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
5 τω ποιησαντι τους ουρανους εν συνεσει οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
6 τω στερεωσαντι την γην επι των υδατων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
7 τω ποιησαντι φωτα μεγαλα μονω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
8 τον ηλιον εις εξουσιαν της ημερας οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
9 την σεληνην και τα αστρα εις εξουσιαν της νυκτος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
10 τω παταξαντι αιγυπτον συν τοις πρωτοτοκοις αυτων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
11 και εξαγαγοντι τον ισραηλ εκ μεσου αυτων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
12 εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου

13 τω καταδιελοντι την ερυθραν θαλασσαν εις διαιρεσεις οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
14 και διαγαγοντι τον ισραηλ δια μεσου αυτης οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
15 και εκτιναζαντι φαραω και την δυναμιν αυτου εις θαλασσαν ερυθραν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
16 τω διαγαγοντι τον λαον αυτου εν τη ερημω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω εξαγαγοντι υδωρ εκ πετρας ακροτομου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
17 τω παταζαντι βασιλεις μεγалους οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
18 και αποκτειναντι βασιλεις κραταιους οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
19 τον σηων βασιλευα των αμορραιων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
20 και τον ωγ βασιλευα της βασαν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
21 και δοντι την γην αυτων κληρονομιαν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
22 κληρονομιαν ισραηλ δουλω αυτου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
23 οτι εν τη ταπεινωσει ημων εμνησθη ημων ο κυριος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
24 και ελυτρωσατο ημας εκ των εχθρων ημων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
25 ο διδους τροφην παση σαρκι οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
26 εξομολογισθε τω θεω του ουρανου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εξομολογισθε τω κυριω των κυριων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
1 τω δαυιδ επι των ποταμων βαβυλωνος εκει εκαθισαμεν και εκλαυσαμεν εν τω μνησθηναι ημας της σιων
2 επι ταις ιτεαις εν μεσω αυτης εκρεμασαμεν τα οργανα ημων
3 οτι εκει επηρωτησαν ημας οι αιχμαλωτευσαντες ημας λογους ωδων και οι απαγαγοντες ημας υμνον ασατε ημιν εκ των ωδων σιων
4 πως ασωμεν την ωδην κυριου επι γης αλλοτριας
5 εαν επιλαθωμαι σου ιερουσαλημ επιλησθει η δεξια μου
6 κολληθει η γλωσσα μου τω λαρυγγι μου εαν μη σου μνησθω εαν μη προαναταξωμαι την ιερουσαλημ εν αρχη της ευφροσυνης μου
7 μνησθητι κυριε των υιων εδωμ την ημεραν ιερουσαλημ των λεγοντων εκκενουτε εκκενουτε εως ο θεμελιος εν αυτη
8 θυγατηρ βαβυλωνος η ταλαιπωρος μακαριος ος ανταποδωσει σοι το ανταποδομα σου ο ανταπεδωκας ημιν
9 μακαριος ος κρατησει και εδαφει τα νηπια σου προς την πετραν
1 τω δαυιδ εξομολογησομαι σοι κυριε εν ολη καρδια μου οτι ηκουσας τα ρηματα του στοματος μου και εναντιον αγγελων ψαλω σοι
2 προσκυνησω προς ναον αγιον σου και εξομολογησομαι τω ονοματι σου επι τω ελεει σου και τη αληθεια σου οτι εμεγαλυνας επι παν ονομα το λογιον σου
3 εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε ταχυ επακουσον μου πολυωρησεις με εν ψυχη μου εν δυναμει
4 εξομολογησασθωσαν σοι κυριε παντες οι βασιλεις της γης οτι ηκουσαν παντα τα ρηματα του στοματος σου
5 και ασατωσαν εν ταις οδοις κυριου οτι μεγαλη η δοξα κυριου
6 οτι υψηλος κυριος και τα ταπεινα εφορα και τα υψηλα απο μακροθεν γινωσκει
7 εαν πορευθω εν μεσω θλιψεως ζησεις με επ' οργην εχθρων μου εξετεινας χειρα σου και εσωσεν με η δεξια σου
8 κυριος ανταποδωσει υπερ εμου κυριε το ελεος σου εις τον αιωνα τα εργα των χειρων σου μη παρης
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ κυριε εδοκιμασας με και εγνως με
2 συ εγνως την καθεδραν μου και την εγερσιν μου συ συνηκας τους διαλογισμους μου απο μακροθεν

3 την τριβον μου και την σχοινων μου συ εξιχνιασας και πασας τας οδους μου προειδες
4 οτι ουκ εστιν λογος εν γλωσση μου
5 ιδου κυριε συ εγνωσ παντα τα εσχατα και τα αρχαια συ επλασας με και εθηκας επ' εμε την χειρα σου
6 εθαυμαστωθη η γνωσις σου εξ εμου εκραταιωθη ου μη δυνωμαι προς αυτην
7 που πορευθω απο του πνευματος σου και απο του προσωπου σου που φυγω
8 εαν αναβω εις τον ουρανον συ ει εκει εαν καταβω εις τον αδην παρει
9 εαν αναλαβοιμι τας πτερυγας μου κατ' ορθρον και κατασκηνωσω εις τα εσχατα της θαλασσης
10 και γαρ εκει η χειρ σου οδηγησει με και καθεξει με η δεξια σου
11 και ειπα αρα σκοτος καταπατησει με και νυξ φωτισμος εν τη τρυφη μου
12 οτι σκοτος ου σκοτισθησεται απο σου και νυξ ως ημερα φωτισθησεται ως το σκοτος αυτης ουτως και το φως αυτης
13 οτι συ εκτησω τους νεφρους μου κυριε αντελαβου μου εκ γαστρος μητρος μου
14 εξομολογησομαι σοι οτι φοβερως εθαυμαστωθην θαυμασια τα εργα σου και η ψυχη μου γινωσκει σφοδρα
15 ουκ εκρυβη το οστον μου απο σου ο εποιησας εν κρυφη και η υποστασις μου εν τοις κατωτατοις της γης
16 το ακατεργαστον μου ειδοσαν οι οφθαλμοι σου και επι το βιβλιον σου παντες γραφησονται ημερας πλασθησονται και ουθεις εν αυτοις
17 εμοι δε λιαν ετιμηθησαν οι φιλοι σου ο θεος λιαν εκραταιωθησαν αι αρχαι αυτων
18 εξαριθμησομαι αυτους και υπερ αμμιον πληθυνθησονται εξηγερθην και ετι ειμι μετα σου
19 εαν αποκτεινης αμαρτωλους ο θεος ανδρες αιματων εκκλινατε απ' εμου
20 οτι ερεις εις διαλογισμον λημψονται εις ματαιιοτητα τας πολεις σου
21 ουχι τους μισουντας σε κυριε εμισησα και επι τοις εχθροις σου εξετηκομην
22 τελειον μισος εμισουν αυτους εις εχθρους εγενοντο μοι
23 δοκιμασον με ο θεος και γνωθι την καρδιαν μου ετασον με και γνωθι τας τριβους μου
24 και ιδε ει οδος ανομιαις εν εμοι και οδηγησον με εν οδω αιωνια
1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
2 εξελου με κυριε εξ ανθρωπου πονηρου απο ανδρος αδικου ρυσαι με
3 οιτινες ελογισαντο αδικιας εν καρδια ολην την ημεραν παρετασσοντο πολεμους
4 ηκονησαν γλωσσαν αυτων ωσει οφεως ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων διαψαλμα
5 φυλαξον με κυριε εκ χειρος αμαρτωλου απο ανθρωπων αδικων εξελου με οιτινες ελογισαντο υποσκελισαι τα διαβηματα μου
6 εκρυψαν υπερηφανοι παγιδα μοι και σχοινια διετειναν παγιδας τοις ποσιν μου εχομενα τριβου σκανδαλον εθεντο μοι διαψαλμα
7 ειπα τω κυριω θεος μου ει συ ενωτισαι κυριε την φωνην της δεησεως μου
8 κυριε κυριε δυναμις της σωτηριας μου επεσκιασας επι την κεφαλην μου εν ημερα πολεμου
9 μη παραδωξ με κυριε απο της επιθυμιας μου αμαρτωλω διελογισαντο κατ' εμου μη εγκαταλιτης με μηποτε υψωθωσιν διαψαλμα
10 η κεφαλη του κυκλωματος αυτων κοπος των χειλεων αυτων καλυψει αυτους
11 πεσουνται επ' αυτους ανθρακες εν πυρι καταβαλεις αυτους εν ταλαιπωριας ου μη υποστωσιν

12 ανηρ γλωσσωδης ου κατευθυνθησεται επι της γης ανδρα αδικον κακα θηρευσει εις διαφθοραν
13 εγνωσεν οτι ποιησει κυριος την κρισιν του πτωχου και την δικην των πενητων
14 πλην δικαιοι εξομολογησονται τω ονοματι σου και κατοικησουσιν ευθεις συν τω προσωπω σου
1 ψαλμος τω δαυιδ κυριε εκεκραξα προς σε εισακουσον μου προσχες τη φωνη της δεησεως μου εν τω κεκραγεναι με προς σε
2 κατευθυνθητω η προσευχη μου ως θυμαμα ενωπιον σου επαρσις των χειρων μου θυσια εσπερινη
3 θου κυριε φυλακην τω στοματι μου και θυραν περιοχης περι τα χειλη μου
4 μη εκκλινης την καρδιαν μου εις λογους πονηριας του προφασιζεσθαι προφασεις εν αμαρτιαις συν ανθρωποις εργαζομενοις ανομιαν και ου μη συνδυασω μετα των εκλεκτων αυτων
5 παιδευσει με δικαιος εν ελεει και ελεγξει με ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπανατω την κεφαλην μου οτι ετι και η προσευχη μου εν ταις ευδοκiais αυτων
6 κατεποθησαν εχομενα πετρας οι κριται αυτων ακουσονται τα ρηματα μου οτι ηδυνθησαν
7 ωσει παχος γης διερραγη επι της γης διεσκορπισθη τα οστα ημων παρα τον αδην
8 οτι προς σε κυριε κυριε οι οφθαλμοι μου επι σε ηλπισα μη αντανελης την ψυχην μου
9 φυλαξον με απο παγιδος ης συνεστησαντο μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την ανομιαν
10 πεσουνται εν αμφιβληστρω αυτου αμαρτωλοι κατα μονας ειμι εγω εως ου αν παρελθω
1 συνεσεως τω δαυιδ εν τω ειναι αυτον εν τω σπηλαιω προσευχη
2 φωνη μου προς κυριον εκεκραξα φωνη μου προς κυριον εδεηθην
3 εκχεω εναντιον αυτου την δεησιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω
4 εν τω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου και συ εγνωσ τας τριβους μου εν οδω ταυτη η επορευομην εκρυψαν παγιδα μοι
5 κατενοουν εις τα δεξια και επεβλεπον οτι ουκ ην ο επιγινωσκων με απολετο φυγη απ' εμου και ουκ εστιν ο εκζητων την ψυχην μου
6 εκεκραξα προς σε κυριε ειπα συ ει η ελπις μου μερις μου εν γη ζωντων
7 προσχες προς την δεησιν μου οτι εταπεινωθην σφοδρα ρυσαι με εκ των καταδιωκοντων με οτι εκραταιωθησαν υπερ εμε
8 εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην μου του εξομολογησασθαι τω ονοματι σου κυριε εμε υπομενουσιν δικαιοι εως ου ανταποδος μοι
1 ψαλμος τω δαυιδ οτε αυτον ο υιος καταδιωκει κυριε εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι την δεησιν μου εν τη αληθεια σου επακουσον μου εν τη δικαιοσυνη σου
2 και μη εισελθης εις κρισιν μετα του δουλου σου οτι ου δικαιωθησεται ενωπιον σου πας ζων
3 οτι κατεδιωξεν ο εχθρος την ψυχην μου εταπεινωσεν εις γην την ζωνην μου εκαθισεν με εν σκοτεινοις ως νεκρους αιωνος
4 και ηκηδιασεν επ' εμε το πνευμα μου εν εμοι εταραχθη η καρδια μου
5 εμνησθη ημερων αρχαιων και εμελετησα εν πασι τοις εργοις σου εν ποιημασιν των χειρων σου εμελετων
6 διεπετασα τας χειρας μου προς σε η ψυχη μου ως γη ανυδρος σοι διαψαλμα
7 ταχυ εισακουσον μου κυριε εξελιπεν το πνευμα μου μη αποστρεψης το προσωπον σου απ' εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον
8 ακουστον ποιησον μοι το πρωι το ελεος σου οτι επι σοι ηλπισα γνωρισον μοι κυριε οδον εν η πορευσομαι οτι προς σε ηρα την ψυχην μου
9 εξελου με εκ των εχθρων μου κυριε οτι προς σε κατεφυγον
10 διδαξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου το πνευμα σου το αγαθον οδηγησει με εν γη ευθεια
11 ενεκα του ονοματος σου κυριε ζησεις με εν τη δικαιοσυνη σου εξαξεις εκ θλιψεως την ψυχην μου
12 και εν τω ελεει σου εξολεθρευσεις τους εχθρους μου και απολεις παντας τους θλιβοντας την ψυχην μου οτι δουλος σου ειμι εγω

1 τω δαυιδ προς τον γολιαδ ευλογητος κυριος ο θεος μου ο διδασκων τας χειρας μου εις παραταξιν τους δακτυλους μου εις πολεμον
2 ελεος μου και καταφυγη μου αντιληπτωρ μου και ρυστης μου υπερασπιστης μου και επ' αυτω ηλπισα ο υποτασσω τον λαον μου υπ' εμε
3 κυριε τι εστιν ανθρωπος οτι εγνωσθης αυτω η υιος ανθρωπου οτι λογιζη αυτον
4 ανθρωπος ματαιοτητι ωμοιωθη αι ημεραι αυτου ωσει σκια παραγουσιν
5 κυριε κλινον ουρανους σου και καταβηθι ασπαι των ορεων και καπνισθησονται
6 αστραψον αστραπην και σκορπιεις αυτους εξ αποστειλον τα βελη σου και συνταραξεις αυτους
7 εξαποστειλον την χειρα σου εξ υψους εξελου με και ρυσαι με εξ υδατων πολλων εκ χειρος υιων αλλοτριων
8 ων το στομα ελαλησεν ματαιοτητα και η δεξια αυτων δεξια αδικιας
9 ο θεος ωδην καινην ασομαι σοι εν ψαλτηριω δεκαχορδω ψαλω σοι
10 τω διδοντι την σωτηριαν τοις βασιλευσιν τω λυτρουμενω δαυιδ τον δουλον αυτου εκ ρομφαιας πονηρας
11 ρυσαι με και εξελου με εκ χειρος υιων αλλοτριων ων το στομα ελαλησεν ματαιοτητα και η δεξια αυτων δεξια αδικιας
12 ων οι υιοι ως νεοφυτα ηδρυμενα εν τη νεοτητι αυτων αι θυγατρες αυτων κεκαλλωπισμεναι περικεκοσμημεναι ως ομοιομα ναου
13 τα ταμεια αυτων πληρη εξερευγομενα εκ τουτου εις τουτο τα προβατα αυτων πολυτοκα πληθυνοντα εν ταις εξοδοις αυτων
14 οι βοες αυτων παχεις ουκ εστιν καταπτωμα φραγμου ουδε διεξοδος ουδε κραυγη εν ταις πλατειαις αυτων
15 εμακαρισαν τον λαον ω ταυτα εστιν μακαριος ο λαος ου κυριος ο θεος αυτου
1 αινεσις τω δαυιδ υψωσω σε ο θεος μου ο βασιλευς μου και ευλογησω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος
2 καθ' εκαστην ημεραν ευλογησω σε και αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος
3 μεγας κυριος και αινετος σφοδρα και της μεγαλωσυνης αυτου ουκ εστιν περας
4 γενεα και γενεα επαινεσει τα εργα σου και την δυναμιν σου απαγγελουσιν
5 την μεγαλοπρεπειαν της δοξης της αγιωσυνης σου λαλησουσιν και τα θαυμασια σου διηγησονται
6 και την δυναμιν των φοβερων σου ερουσιν και την μεγαλωσυνην σου διηγησονται
7 μνημην του πληθους της χρηστοτητος σου εξερευζονται και τη δικαιοσυνη σου αγαλλιασονται
8 οικτιρμων και ελεημων ο κυριος μακροθυμος και πολυελεος
9 χρηστος κυριος τοις συμπασι και οι οικτιρμοι αυτου επι παντα τα εργα αυτου
10 εξομολογησασθωσαν σοι κυριε παντα τα εργα σου και οι οσιοι σου ευλογησατωσαν σε
11 δοξαν της βασιλειας σου ερουσιν και την δυναστειαν σου λαλησουσιν
12 του γνωρισαι τοις υιοις των ανθρωπων την δυναστειαν σου και την δοξαν της μεγαλοπρεπειας της βασιλειας σου
13 η βασιλεια σου βασιλεια παντων των αιωνων και η δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενεα [13a] πιστος κυριος εν τοις λογοις αυτου και οσιος εν πασι τοις εργοις αυτου
14 υποστηριζει κυριος παντας τους καταπιπτοντας και ανορθοι παντας τους κατερραγμενους
15 οι οφθαλμοι παντων εις σε ελπιζουσιν και συ διδως την τροφην αυτων εν ευκαιρια
16 ανοιγεις συ την χειρα σου και εμπιπλας παν ζων ευδοκιας
17 δικαιος κυριος εν πασαις ταις οδοις αυτου και οσιος εν πασιν τοις εργοις αυτου
18 εγγυς κυριος πασιν τοις επικαλουμενοις αυτον πασι τοις επικαλουμενοις αυτον εν αληθεια

19 θελημα των φοβουμενων αυτον ποιησει και της δεησεως αυτων επακουσεται και σωσει αυτους
20 φυλασσει κυριος παντας τους αγαπωντας αυτον και παντας τους αμαρτωλους εξολεθρευσει
21 αινεσιν κυριου λαλησει το στομα μου και ευλογειτω πασα σαρξ το ονομα το αγιον αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος
1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινει η ψυχη μου τον κυριον
2 αινεσω κυριον εν ζωη μου ψαλω τω θεω μου εως υπαρχω
3 μη πεποιθατε επ' αρχοντας και εφ' υιους ανθρωπων οις ουκ εστιν σωτηρια
4 εξελευσεται το πνευμα αυτου και επιστρεψει εις την γην αυτου εν εκεινη τη ημερα απολουνται παντες οι διαλογισμοι αυτων
5 μακαριος ου ο θεος ιακωβ βοηθος η ελπις αυτου επι κυριον τον θεον αυτου
6 τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις τον φυλασσοντα αληθειαν εις τον αιωνα
7 ποιουντα κριμα τοις αδικουμενοις διδοντα τροφην τοις πεινωσιν κυριος λυει πεπεδημενους
8 κυριος ανορθοι κατερραγμενους κυριος σοφοι τυφλους κυριος αγαπα δικαιοις
9 κυριος φυλασσει τους προσηλυτους ορφανον και χηραν αναλημψεται και οδον αμαρτωλων αφανει
10 βασιλευσει κυριος εις τον αιωνα ο θεος σου σιων εις γενεαν και γενεαν
1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινειτε τον κυριον οτι αγαθον ψαλμος τω θεω ημων ηδυνθειη αινεσις
2 οικοδομων ιερουσαλημ ο κυριος και τας διασπορας του ισραηλ επισυναξει
3 ο ιωμενος τους συντετριμμενους την καρδιαν και δεσμευων τα συντριμματα αυτων
4 ο αριθμων πληθη αστρων και πασιν αυτοις ονοματα καλων
5 μεγας ο κυριος ημων και μεγαλη η ισχυς αυτου και της συνεσεως αυτου ουκ εστιν αριθμος
6 αναλαμβανων πραεις ο κυριος ταπεινων δε αμαρτωλους εως της γης
7 εξαρξατε τω κυριω εν εξομολογησει ψαλατε τω θεω ημων εν κιθαρα
8 τω περιβαλλοντι τον ουρανον εν νεφελαις τω ετοιμαζοντι τη γη υετον τω εξανατελλοντι εν ορεσι χορτον και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων
9 διδοντι τοις κτηνεσι τροφην αυτων και τοις νεοσσοις των κορακων τοις επικαλουμενοις αυτον
10 ουκ εν τη δυναστεια του ιππου θελησει ουδε εν ταις κνημαις του ανδρος ευδοκει
11 ευδοκει κυριος εν τοις φοβουμενοις αυτον και εν τοις ελπιζουσιν επι το ελεος αυτου
1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου επαινει ιερουσαλημ τον κυριον αινει τον θεον σου σιων
2 οτι ενισχυσεν τους μοχλους των πυλων σου ευλογησεν τους υιους σου εν σοι
3 ο τιθεις τα ορια σου ειρηνην και στεαρ πυρου εμπιπλων σε
4 ο αποστελλων το λογιον αυτου τη γη εως ταχους δραμειται ο λογος αυτου
5 του διδοντος χιωνα ωσει εριον ομιχλην ωσει σποδον πασσοντος
6 βαλλοντος κρυσταλλον αυτου ωσει ψωμους κατα προσωπον ψυχους αυτου τις υποστησεται
7 αποστελει τον λογον αυτου και τηξει αυτα πνευσει το πνευμα αυτου και ρυησεται υδατα
8 απαγγελων τον λογον αυτου τω ιακωβ δικαιωματα και κριματα αυτου τω ισραηλ
9 ουκ εποησεν ουτως παντι εθνει και τα κριματα αυτου ουκ εδηλωσεν αυτοις

1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινειτε τον κυριον εκ των ουρανων αινειτε αυτον εν τοις υψιστοις
2 αινειτε αυτον παντες οι αγγελοι αυτου αινειτε αυτον πασαι αι δυναμεις αυτου
3 αινειτε αυτον ηλιος και σεληνη αινειτε αυτον παντα τα αστρα και το φως
4 αινειτε αυτον οι ουρανοι των ουρανων και το υδωρ το υπερων των ουρανων
5 αινεσατωσαν το ονομα κυριου οτι αυτος ειπεν και εγενηθησαν αυτος ενετειλατο και εκτισθησαν
6 εστησεν αυτα εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος προσταγμα εθετο και ου παρελευσεται
7 αινειτε τον κυριον εκ της γης δρακοντες και πασαι αβυσσοι
8 πυρ χαλαζα χιον κρυσταλλος πνευμα καταγιδος τα ποιουντα τον λογον αυτου
9 τα ορη και παντες οι βουνοι ξυλα καρποφορα και πασαι κεδροι
10 τα θηρια και παντα τα κτηνη ερπετα και πετεινα πτερωτα
11 βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχοντες και παντες κριται γης
12 νεανισκοι και παρθενoi πρεσβυται μετα νεωτερων
13 αινεσατωσαν το ονομα κυριου οτι υψωθη το ονομα αυτου μονου η εξομολογησις αυτου επι γης και ουρανου
14 και υψωσει κερας λαου αυτου υμνος πασι τοις οσιοις αυτου τοις υιοις ισραηλ λαω εγγιζοντι αυτω
1 αλληλουια ασατε τω κυριω ασμα καινον η αινεσις αυτου εν εκκλησια οσιων
2 ευφρανθητω ισραηλ επι τω ποιησαντι αυτον και υιοι σιων αγαλλιασθωσαν επι τω βασιλει αυτων
3 αινεσατωσαν το ονομα αυτου εν χορω εν τυμπανω και ψαλτηριω ψαλατωσαν αυτω
4 οτι ευδοκει κυριος εν λαω αυτου και υψωσει πραεις εν σωτηρια
5 καυχησονται οσοι εν δοξη και αγαλλιασονται επι των κοιτων αυτων
6 αι υψωσεις του θεου εν τω λαρυγγι αυτων και ρομφαιαι διστομοι εν ταις χερσιν αυτων
7 του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ελεγμους εν τοις λαοις
8 του δησαι τους βασιλεις αυτων εν πεδαις και τους ενδοξους αυτων εν χειροπεδαις σιδηραις
9 του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη εστιν πασι τοις οσιοις αυτου
1 αλληλουια αινειτε τον θεον εν τοις αγιοις αυτου αινειτε αυτον εν στερεωματι δυναμεως αυτου
2 αινειτε αυτον επι ταις δυναστειαις αυτου αινειτε αυτον κατα το πληθος της μεγαλωσυνης αυτου
3 αινειτε αυτον εν ηχω σαλπιγγος αινειτε αυτον εν ψαλτηριω και κιθαρα
4 αινειτε αυτον εν τυμπανω και χορω αινειτε αυτον εν χορδαις και οργανω
5 αινειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις αινειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμου
6 πασα πνοη αινεσατω τον κυριον αλληλουια
1 ουτος ο ψαλμος ιδιογραφος εις δαυιδ και εξωθεν του αριθμου οτε εμονομαχησεν τω γολιαδ μικρος ημην εν τοις αδελφοις μου και νεωτερος εν τω οικω του πατρος μου εποιμ
2 αι χειρες μου εποησαν οργανον οι δακτυλοι μου ηρμοσαν ψαλτηριον
3 και τις αναγγελοι τω κυριω μου αυτος κυριος αυτος εισακουει
4 αυτος εξαπεστειλεν τον αγγελον αυτου και ηρεν με εκ των προβατων του πατρος μου και εχρισεν με εν τω ελαιω της χρισεως αυτου

5 οι αδελφοι μου καλοι και μεγαλοι και ουκ ευδοκησεν εν αυτοις κυριος
6 εξηλθον εις συναντησιν τω αλλοφυλω και επικατηρασατο με εν τοις ειδωλοις αυτου
7 εγω δε σπασαμενος την παρ' αυτου μαχαιραν απεκεφαλισα αυτον και ηρα ονειδος εξ υιων ισραηλ .
1 παροιμια σαλωμωντος υιου δαυιδ ος εβασιλευσεν εν ισραηλ
2 γνωνα σοφιαν και παιδειαν νοησαι τε λογους φρονησεως
3 δεξασθαι τε στροφας λογων νοησαι τε δικαιοσυνην αληθη και κριμα κατευθυνειν
4 ινα δω ακακοις πανουργιαν παιδι δε νεω αισθησιν τε και εννοιαν
5 τωνδε γαρ ακουσας σοφος σοφωτερος εσται ο δε νοημων κυβερνησιν κτησεται
6 νοησει τε παραβολην και σκοτεινον λογον ρησεις τε σοφων και αινιγματα
7 αρχη σοφιας φοβος θεου συνεις δε αγαθη πασι τοις ποιουσιν αυτην ευσεβεια δε εις θεον αρχη αισθησεως σοφιαν δε και παιδειαν ασεβεις εξουθενησουσιν
8 ακουε υιε παιδειαν πατρος σου και μη απωση θεσμους μητρος σου
9 στεφανον γαρ χαριτων δεξι ση κορυφη και κλοιον χρυσειον περι σω τραχηλω
10 υιε μη σε πλανησωσιν ανδρες ασεβεις μηδε βουληθης εαν παρακαλεσωσι σε λεγοντες
11 ελθε μεθ' ημων κοινωνησον αιματος κρυψωμεν δε εις γην ανδρα δικαιον αδικως
12 καταπιωμεν δε αυτον ωσπερ αδης ζωντα και αρωμεν αυτου την μνημην εκ γης
13 την κτησιν αυτου την πολυτελη καταλαβωμεθα πλησωμεν δε οικους ημετερους σκυλων
14 τον δε σον κληρον βαλε εν ημιν κοινον δε βαλλαντιον κτησωμεθα παντες και μαρσιπιον εν γεννητηω ημιν
15 μη πορευθης εν οδω μετ' αυτων εκκλινον δε τον ποδα σου εκ των τριβων αυτων
16 οι γαρ ποδες αυτων εις κακιαν τρεχουσιν και ταχινοι του εκχει αιμα
17 ου γαρ αδικως εκτεινεται δικτυα πτερωτοις
18 αυτοι γαρ οι φονου μετεχοντες θησαυριζουσιν εαυτοις κακα η δε καταστροφη ανδρων παρανομων κακη
19 αυται αι οδοι εισιν παντων των συντελωντων τα ανομα τη γαρ ασεβεια την εαυτων ψυχην αφαιρουνται
20 σοφια εν εξοδοις υμνεται εν δε πλαταιαις παρρησιαν αγει
21 επ' ακρων δε τειχεων κηρυσσεται επι δε πυλαις δυναστων παρεδρευει επι δε πυλαις πολεως θαρρουσα λεγει
22 οσον αν χρονον ακακοι εχωνται της δικαιοσυνης ουκ αισχυνθησονται οι δε αφρονες της υβρεως οντες επιθυμηται ασεβεις γενομενοι εμισησαν αισθησιν
23 και υπευθυνοι εγενοντο ελεγχois ιδου προησομαι υμιν εμης πνοης ρησιν διδαζω δε υμας τον εμον λογον
24 επειδη εκαλουν και ουχ υπηκουσατε και εξετεινον λογους και ου προσειχετε
25 αλλα ακουρους ποιεите εμας βουλας τοις δε εμοις ελεγχois ηπειθησατε
26 τοιγαρουν καγω τη υμετερα απωλεια επιγελασομαι καταχαρουμαι δε ηνικα αν ερχηται υμιν ολεθρος
27 και ως αν αφικηται υμιν αφνω θορυβος η δε καταστροφη ομοιως καταγιδι παρη και οταν ερχηται υμιν θλιψις και πολιορκια η οταν ερχηται υμιν ολεθρος
28 εσται γαρ οταν επικαλεσησθε με εγω δε ουκ εισακουσομαι υμων ζητησουσιν με κακοι και ουχ ευρησουσιν
29 εμισησαν γαρ σοφιαν τον δε φοβον του κυριου ου προειλαντο
30 ουδε ηθελον εμιας προσεχειν βουλαις εμυκτηριζον δε εμους ελεγχους

31 τοιγαρουν εδονται της εαυτων οδου τους καρπους και της εαυτων ασεβειας πλησθησονται
32 ανθ' ων γαρ ηδικουν νηπιους φονευθησονται και εξετασμος ασεβεις ολει
33 ο δε εμου ακουων κατασκηνωσει επ' ελπιδι και ησυχασει αφοβως απο παντος κακου
1 υιε εαν δεξαμενος ρησιν εμης εντολης κρυψης παρα σεαυτω
2 υπακουσεται σοφιας το ους σου και παραβαλεις καρδιαν σου εις συνεσιν παραβαλεις δε αυτην επι νουθετησιν τω υιω σου
3 εαν γαρ την σοφιαν επικαλεση και τη συνεσει δωσ φωνην σου την δε αισθησιν ζητησης μεγαλη τη φωνη
4 και εαν ζητησης αυτην ως αργυριον και ως θησαυρους εξερευνησης αυτην
5 τοτε συνησεις φοβον κυριου και επιγνωσιν θεου ευρησεις
6 οτι κυριος διδωσιν σοφιαν και απο προσωπου αυτου γνωσις και συνεσις
7 και θησαυριζει τοις κατορθουσι σωτηριαν υπερασπει την πορειαν αυτων
8 του φυλαξαι οδους δικαιοματων και οδον ευλαβουμενων αυτον διαφυλαξει
9 τοτε συνησεις δικαιοσυνην και κριμα και κατορθωσεις παντας αξονας αγαθους
10 εαν γαρ ελθη η σοφια εις σην διανοιαν η δε αισθησις τη ση ψυχη καλη ειναι δοξη
11 βουλη καλη φυλαξει σε εννοια δε οσια τηρησει σε
12 ινα ρυσηται σε απο οδου κακης και απο ανδρος λαλουντος μηδεν πιστον
13 ω οι εγκαταλειποντες οδους ευθειας του πορευεσθαι εν οδοις σκοτους
14 οι ευφραινομενοι επι κακοις και χαιροντες επι διαστροφη κακη
15 ων αι τριβουι σκολιαι και καμπυλαι αι τροχιαι αυτων
16 του μακραν σε ποιησαι απο οδου ευθειας και αλλοτριον της δικαιας γνωμης
17 υιε μη σε καταλαβη κακη βουλη η απολειπουσα διδασκαλιαν νεοτητος και διαθηκην θειαν επιλελησμενη
18 εθετο γαρ παρα τω θανατω τον οικον αυτης και παρα τω αδη μετα των γηγενων τους αξονας αυτης
19 παντες οι πορευομενοι εν αυτη ουκ αναστρεψουσιν ουδε μη καταλαβωσιν τριβους ευθειας ου γαρ καταλαμβάνονται υπο ενιαυτων ζωης
20 ει γαρ επορευοντο τριβους αγαθας ευροσαν αν τριβους δικαιοσυνης λειους
21 χρηστοι εσονται οικητορες γης ακακοι δε υπολειφθησονται εν αυτη οτι ευθεις κατασκηνωσουσι γην και οσιοι υπολειφθησονται εν αυτη
22 οδοι ασεβων εκ γης ολουνται οι δε παρανομοι εξωσθησονται απ' αυτης
1 υιε εμων νομιμων μη επιλανθανου τα δε ρηματα μου τηρειτω ση καρδια
2 μηκος γαρ βιου και ετη ζωης και ειρηνην προσθησουσιν σοι
3 ελεημοσυναι και πιστεις μη εκλιπετωσαν σε αφασαι δε αυτας επι σω τραχηλω και ευρησεις χαριν
4 και προνοου καλα ενωπιον κυριου και ανθρωπων
5 ισθι πεποιθως εν ολη καρδια επι θεω επι δε ση σοφια μη επαιρου
6 εν πασαις οδοις σου γνωριζε αυτην ινα ορθοτομη τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσκοπη
7 μη ισθι φρονιμος παρα σεαυτω φοβου δε τον θεον και εκκλινε απο παντος κακου
8 τοτε ιασις εσται τω σωματι σου και επιμελεια τοις οστεοις σου

9 τιμα τον κυριον απο σων δικαιων πονων και απαρχου αυτω απο σων καρπων δικαιοσυνης
10 ινα πιμπληται τα ταμεια σου πλησμονης σιτου οινω δε αι ληνοι σου εκβλυζωσιν
11 υιε μη ολιγορει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ' αυτου ελεγχομενος
12 ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται
13 μακαριος ανθρωπος ος ευρεν σοφιαν και θνητος ος ειδεν φρονησιν
14 κρειττον γαρ αυτην εμπορευεσθαι η χρυσιου και αργυριου θησαυρους
15 τιμιωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων ουκ αντιταζεται αυτη ουδεν πονηρον ευγνωστος εστιν πασιν τοις εγγιζουσιν αυτη παν δε τιμιον ουκ αξιον αυτης εστιν
16 μηκος γαρ βιου και ετη ζωης εν τη δεξια αυτης εν δε τη αριστερα αυτης πλουτος και δοξα [16a] εκ του στοματος αυτης εκπορευεται δικαιοσυνη νομον δε και ελεον επι γλωσσης φορει
17 αι οδοι αυτης οδοι καλαι και παντες οι τριβοι αυτης εν ειρηνη
18 ξυλον ζωης εστι πασι τοις αντεχομενοις αυτης και τοις επερειδομενοις επ' αυτην ως επι κυριον ασφαλης
19 ο θεος τη σοφια εθεμελιωσεν την γην ητοιμασεν δε ουρανοους εν φρονησει
20 εν αισθησει αβυσσοι ερραγησαν νεφη δε ερρυησαν δροσους
21 υιε μη παραρρυης τηρησον δε εμην βουλην και εννοιαν
22 ινα ζηση η ψυχη σου και χαρις η περι σω τραχηλω [22a] εσται δε ιασις ταις σαρξι σου και επιμελεια τοις σοις οστειοις
23 ινα πορευη πεποιθως εν ειρηνη πασας τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσκοψη
24 εαν γαρ καθη αφοβος εση εαν δε καθευδης ηδεως υπνωσεις
25 και ου φοβηθηση πτοισιν επελθουσαν ουδε ορμας ασεβων επερχομενας
26 ο γαρ κυριος εσται επι πασων οδων σου και ερεισει στον ποδα ινα μη σαλευθης
27 μη αποσχη ευ ποιειν ενδειη ηνικα αν εχη η χειρ σου βοηθειν
28 μη ειπης επανελθων επανηκε και αυριον δωσω δυνατου σου οντος ευ ποιειν ου γαρ οιδας τι τεξεται η επιουσα
29 μη τεκτηνη επι στον φιλον κακα παροικουντα και πεποιθοτα επι σοι
30 μη φιλεχθρησης προς ανθρωπον ματην μη τι εις σε εργασηται κακον
31 μη κτηση κακων ανδρων ονειδη μηδε ζηλωσης τας οδους αυτων
32 ακαθαρτος γαρ εναντι κυριου πας παρανομος εν δε δικαιοις ου συνεδριαζει
33 καταρα θεου εν οικοις ασεβων επαυλεις δε δικαιων ευλογουνται
34 κυριος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν
35 δοξαν σοφοι κληρονομησουσιν οι δε ασεβεις υψωσαν ατιμιαν
1 ακουσατε παιδες παιδειαν πατρος και προσεχετε γνωμαι εννοιαν
2 δωρον γαρ αγαθον δωρουμαι υμιν τον εμον νομον μη εγκαταλιπητε
3 υιος γαρ εγενομην καγω πατρι υπηκοος και αγαπωμενος εν προσωπω μητρος
4 οι ελεγον και εδιδασκον με ερειδετω ο ημετερος λογος εις την καρδιαν
5 φυλασσε εντολας μη επιλαθη μηδε παριδης ρησιν εμου στοματος
6 μηδε εγκαταλιπης αυτην και ανθεζεται σου ερασθητι αυτης και τηρησει σε

8 περιχαρᾶκωσον αὐτὴν καὶ ὑψώσῃ σε τιμήσον αὐτὴν ἵνα σε περιλάβῃ
9 ἵνα δώῃ τῇ σῆ κεφαλῇ στεφάνων χαριστῶν στεφάνω δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου
10 ἀκούε υἱε καὶ δεξιὰ ἐμοῦ λόγους καὶ πληθυνθήσεται ἐτὶ ζωῆς σου ἵνα σοὶ γένωνται πολλὰ ὁδοὶ βίου
11 ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε ἐμβιβάζω δὲ σε τροχίαις ὀρθαῖς
12 εἰάν γὰρ πορευῇ οὐ συγκλεισθήσεται σοὺ τὰ διαβήματα εἰάν δὲ τρεχῆς οὐ κοπιάσεις
13 ἐπιλάβου ἐμῆς παιδείας μὴ ἀφῆς ἀλλὰ φυλάξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζῶν ἡμέραν σου
14 ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς μὴδὲ ζηλώσης ὁδοὺς παρανομῶν
15 ἐν ᾧ ἂν τοπῶ στρατοπεδεύσωσιν μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ ἐκκλινόν δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παραλλάξον
16 οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν εἰάν μὴ κακοποιήσωσιν ἀφηρητὰ ὁ ὑπνός αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται
17 οἶδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας οἶνω δὲ παρανομῷ μεθύσκονται
18 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λαμπουσίαν προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα
19 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτεῖναι οὐκ οἶδασιν πῶς προσκοπτουσιν
20 υἱε ἐμῆ ῥῆσει προσέχε τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παραβάλε σὺν οὐς
21 ὅπως μὴ ἐκλιπῶσιν σε αἱ πηγαὶ σοῦ φυλάσσε αὐτὰς ἐν τῇ καρδίᾳ
22 ζῶν γὰρ ἐστὶν τοῖς εὐρισκούςιν αὐτὰς καὶ πάσῃ σαρκὶ ἰασίς
23 πάσῃ φυλακῇ τηρεῖ τὴν καρδίαν ἐκ γὰρ τούτων ἐξοδοὶ ζωῆς
24 περιέλε σεαυτοῦ σκόλιον στόμα καὶ ἀδικὰ χεῖλη μακρὰν ἀπο σοῦ ἀπώσαι
25 οἱ ὀφθαλμοὶ σοῦ ὀρθὰ βλέπετωσαν τὰ δὲ βλέφαρα σοῦ νευετῶ δικαία
26 ὀρθὰς τροχίαις ποιεῖ σοὺς ποσὶν καὶ τὰς ὁδοὺς σοῦ κατευθύνει
27 μὴ ἐκκλινῆς εἰς τὰ δεξιὰ μὴδὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀποστρέψον δὲ σὺν ποδᾶ ἀπο ὁδοῦ κακῆς [27α] ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεὸς διεστραμμέναι δὲ εἰσὶν αἱ ἐξ ἀριστερῶν [27β] αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχίαις σοῦ τὰς δὲ πορείας σοῦ ἐν εἰρήνῃ προάξει

1 υἱε ἐμῆ σοφία προσέχε ἐμοῖς δὲ λόγοις παραβάλλε σὺν οὐς
2 ἵνα φυλάξῃς ἐννοίαν ἀγαθὴν αἰσθήσῃ δὲ ἐμῶν χεῖλεων ἐντελλομαι σοὶ
3 μὴ προσέχε φαυλὴ γυναικὶ μέλι γὰρ ἀποσταζει ἀπο χεῖλεων γυναικὸς πόρνης ἢ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὺν φαρύγγῃ
4 ὑστερὸν μέντοι πικροτέρου χολῆς εὐρήσεις καὶ ἠκονημένον μάλλον μαχαιρὰς διστομοῦ
5 τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ ποδὲς καταγούσιν τοὺς χρωμένους αὐτὴ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ἀδὴν τὰ δὲ ἰχνη αὐτῆς οὐκ εῤεῖδεται
6 ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπερχεται σφαλέραι δὲ αἱ τροχίαι αὐτῆς καὶ οὐκ ἐγνώστοι
7 νῦν σὺν υἱε ἀκούε μου καὶ μὴ ἀκυροῦς ποιήσης ἐμοῦς λόγους
8 μακρὰν ποιήσον ἀπ' αὐτῆς τὴν ὁδὸν μὴ ἐγγίσης πρὸς θύρας οἰκῶν αὐτῆς
9 ἵνα μὴ προῆ ἀλλοῖς ζῶν ἡμέραν σου καὶ σὺν βίον ἀνελεημοσίαν
10 ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλοτρίοι σῆς ἰσχύος οἱ δὲ σοὶ πονοὶ εἰς οἴκους ἀλλοτρίων εἰσελθῶσιν
11 καὶ μεταμειλήθησιν ἐπ' ἐσχάτων ἠνικά ἂν κατατριβῶσιν σαρκεὶ σώματος σοῦ
12 καὶ ἔρεις πῶς ἐμίσησα παιδείαν καὶ ἐλεγχούς ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου
13 οὐκ ἠκούον φωνὴν παιδεύοντος με καὶ διδάσκοντος με οὐδὲ παρεβάλλον τὸ σὺν μου

14 παρ' ὀλιγον ἐγενομην ἐν παντι κακῶ ἐν μεσῶ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς
15 πινε ὕδατα ἀπο σῶν ἀγγείων καὶ ἀπο σῶν φρεατῶν πηγῆς
16 μὴ ὑπερεκχεισθῶ σοὶ τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθῶ τὰ σα ὕδατα
17 ἐστῶ σοὶ μόνῳ ὑπαρχόντα καὶ μὴδεὶς ἀλλοτρίως μετασχετῶ σοὶ
18 ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἐστῶ σοὶ ἴδια καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητος σου
19 ἐλαφὸς φίλιας καὶ πῶλὸς σῶν χαριτῶν ὁμιλεῖτω σοὶ ἡ δὲ ἴδια ἠγείσθῳ σου καὶ συνέστω σοὶ ἐν παντι καιρῷ ἐν γὰρ τῇ ταύτης φίλια συμπεριφερομένους πολλοστος ἐσθί
20 μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν μὴδὲ συνεχὸν ἀγκαλαίς τῆς μὴ ἴδιας
21 ἐνώπιον γὰρ εἰσὶν τῶν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρὸς εἰς δὲ πασὰς τὰς τροχίας αὐτοῦ σκοπεύει
22 παράνομαὶ ἀνδρᾶ ἀγρευοῦσιν σειραὶς δὲ τῶν ἐαυτοῦ ἀμαρτιῶν ἕκαστος σφιγγεται
23 οὗτος τελευτᾷ μετὰ παιδευτῶν ἐκ δὲ πληθους τῆς ἐαυτοῦ βιωτικῆς ἐξερριφῆ καὶ ἀπολέτο δι' ἀφροσύνην
1 υἱὲ ἐὰν ἐγγύησθαι σὸν φίλον παραδώσεις τὴν χεῖρα ἐχθρῷ
2 παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χεῖλη καὶ ἀλισκεται χεῖλεσιν ἰδίου στοματός
3 ποιεῖ υἱὲ ἀ ἐγὼ σοὶ ἐντελλομαι καὶ σῶζου ἡκεῖς γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον ἴθι μὴ ἐκλυόμενος παροξύνει δὲ καὶ τὸν φίλον σου ὃν ἐνεγύησῳ
4 μὴ δῶς ὕπνον σοὶς ὀμμασὶν μὴδὲ ἐπινυσταξῆς σοὶς βλεφαροῖς
5 ἵνα σῶζῃ ὡσπερ δορκᾶς ἐκ βροχῶν καὶ ὡσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος
6 ἴθι πρὸς τὸν μυρμηκᾶ ὃ ὀκνηρὸς καὶ ζῆλωσον ἰδῶν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γένου ἐκεῖνου σοφώτερος
7 ἐκεῖνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπαρχόντος μὴδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μὴδὲ ὑπὸ δεσποτῆν ὦν
8 ἐτοιμάζεται θεροὺς τὴν τροφὴν πολλὴν τε ἐν τῷ ἀμῆτῳ ποιεῖται τὴν παραθεσὶν [8α] ἡ πορευθῆτι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ μαθεὺς ὡς ἐργατὶς ἐστὶν τὴν τε ἐργασίαν ὡς σέμνην ποι
εἶται [8β] ἡς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς υγιειαν προσφέρονται ποθεῖν δὲ ἐστὶν πᾶσιν καὶ ἐπιδοξὸς [8γ] καίπερ οὐσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενῆς τὴν σοφίαν τιμησάσα προη
χθῆ
9 ἐὼς τίνος ὀκνηρὸς κατακεῖσαι ποτε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθῆσθαι
10 ὀλιγον μὲν ὕπνοις ὀλιγον δὲ καθῆσαι μικρὸν δὲ νυσταξῆς ὀλιγον δὲ ἐναγκαλιζῆ χερσὶν στηθῆ
11 εἰτ' ἐμπαράγινεται σοὶ ὡσπερ κακὸς ὀδοιπόρος ἡ πένια καὶ ἡ ἐνδεία ὡσπερ ἀγαθὸς δρομέυς [11α] ἐὰν δὲ ἀοκνὸς ἡς ἡξεί ὡσπερ πηγὴ ὁ ἀμῆτος σου ἡ δὲ ἐνδεία ὡσπερ κακὸς δ
ρομέυς ἀπαντομολῆσει
12 ἀνηρ ἀφρῶν καὶ παράνομος πορευεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς
13 ὁ δ' αὐτὸς ἐννευεὶ ὀφθαλμῷ σημαίνει δὲ ποδὶ διδάσκει δὲ ἐννευμασὶν δακτυλῶν
14 διεστραμμένη δὲ καρδία τεκταινεται κακὰ ἐν παντι καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησιν πόλει
15 διὰ τοῦτο ἐξᾶπινῆς ἐρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνιατός
16 ὅτι χαιρεῖ πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ κύριος συντριβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς
17 ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ γλώσσα ἀδικὸς χεῖρες ἐκχεῦσαι αἷμα δικαίου
18 καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς καὶ πόδες ἐπισπευδόντες κακοποιεῖν
19 ἐκκαίει ψευδῆ μαρτυρᾶς ἀδικὸς καὶ ἐπιτεμπεί κρισεῖς ἀνα μέσον ἀδελφῶν
20 υἱὲ φυλάσσε νομοὺς πατρὸς σου καὶ μὴ ἀπώση θεσμοὺς μητρὸς σου
21 ἀφᾶσαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ψυχῇ διὰ παντός καὶ ἐγκλιῶσαι ἐπὶ σῶ τραχηλῷ

22 ηνικα αν περιπατης επαγου αυτην και μετα σου εστω ως δ' αν καθευδης φυλασσετω σε ινα εγειρομενω συλλαλη σοι
23 οτι λυχνος εντολη νομου και φως και οδος ζωης ελεγχος και παιδεια
24 του διαφυλασσειν σε απο γυναικος υπανδρου και απο διαβολης γλωσσης αλλοτριας
25 μη σε νικηση καλλους επιθυμια μηδε αγρευθης σοις οφθαλμοις μηδε συναρπασθης απο των αυτης βλεφαρων
26 τιμη γαρ πορνης οση και ενος αρτου γυνη δε ανδρων τιμιας ψυχας αγρευει
27 αποδησει τις πυρ εν κολπω τα δε ιματια ου κατακαυσει
28 η περιπατησει τις επ' ανθρακων πυρος τους δε ποδας ου κατακαυσει
29 ουτως ο εισελθων προς γυναικα υπανδρον ουκ αθωωθησεται ουδε πας ο αποτομενος αυτης
30 ου θαυμαστον εαν αλω τις κλεπτων κλεπτει γαρ ινα εμπληση την ψυχην πεινων
31 εαν δε αλω αποτεισει επταπλασια και παντα τα υπαρχοντα αυτου δους ρυσεται εαυτον
32 ο δε μοιχος δι' ενδειαν φρενων απωλειαν τη ψυχη αυτου περιποιειται
33 οδυνας τε και ατιμιας υποφερει το δε ονειδος αυτου ουκ εξαλειφθησεται εις τον αιωνα
34 μεστος γαρ ζηλου θυμος ανδρος αυτης ου φεισεται εν ημερα κρισεως
35 ουκ ανταλλαζεται ουδενος λυτρου την εχθραν ουδε μη διαλυθη πολλων δωρων
1 υιε φυλασσε εμους λογους τας δε εμας εντολας κρυψον παρα σεαυτω [1α] υιε τιμα τον κυριον και ισχυσεις πλην δε αυτου μη φοβου αλλον
2 φυλαξον εμας εντολας και βιωσεις τους δε εμους λογους ωσπερ κορας ομματων
3 περιθου δε αυτους σοις δακτυλοις επιγραψον δε επι το πλατος της καρδιας σου
4 ειπον την σοφιαν σην αδελφην ειναι την δε φρονησιν γνωριμον περιποιησαι σεαυτω
5 ινα σε τηρηση απο γυναικος αλλοτριας και πονηρας εαν σε λογοις τοις προς χαριν εμβαληται
6 απο γαρ θυριδος εκ του οικου αυτης εις τας πλατειας παρακουπτουσα
7 ον αν ιδη των αφρονων τεκνων νεανιαν ενδεη φρενων
8 παραπορευομενον παρα γωνιαν εν διοδοις οικων αυτης
9 και λαλουντα εν σκοτει εσπερινω ηνικα αν ησυχια νυκτερινη η και γνοφωδης
10 η δε γυνη συναντα αυτω ειδος εχουσα πορνικον η ποιει νεων εξιπτασθαι καρδιας
11 ανεπτερωμενη δε εστιν και ασωτος εν οικω δε ουχ ησυχαζουσιν οι ποδες αυτης
12 χρονον γαρ τινα εξω ρεμβεται χρονον δε εν πλατειαις παρα πασαν γωνιαν ενεδρευει
13 ειτα επιλαβομενη επιλησεν αυτον αναιδει δε προσωπω προσειπεν αυτω
14 θυσια ειρηνικη μοι εστιν σημερον αποδιδωμι τας ευχας μου
15 ενεκα τουτου εξηλθον εις συναντησιν σοι ποθουσα το σον προσωπον ευρηκα σε
16 κειριας τετακα την κλινην μου αμφιταποις δε εστρωκα τοις απ' αιγυπτου
17 διερραγκα την κοιτην μου κροκω τον δε οικον μου κινναμωμω
18 ελθε και απολαυσωμεν φιλιας εως ορθρου δευρο και εγκυλισθωμεν ερωτι
19 ου γαρ παρεστιν ο ανηρ μου εν οικω πεπορευται δε οδον μακραν

20 ενδεσμον αργυριου λαβων εν χειρι αυτου δι' ημερων πολλων επανηξει εις τον οικον αυτου
21 απεπλανησεν δε αυτον πολλη ομιλια βροχοις τε τοις απο χειλεων εξωκειλεν αυτον
22 ο δε επηκολουθησεν αυτη κεπρωθεις ωσπερ δε βους επι σφαγην αγεται και ωσπερ κυων επι δεσμους
23 η ως ελαφος τοξευματι πεπληγως εις το ηπαρ σπενδει δε ωσπερ ορνεν εις παγίδα ουκ ειδως οτι περι ψυχης τρεχει
24 νυν ουν υιε ακουε μου και προσεχε ρημασιν στοματος μου
25 μη εκκλινατω εις τας οδους αυτης η καρδια σου
26 πολλους γαρ τρωσασα καταβεβληκεν και αναριθμητοι εισιν ους πεφονευκεν
27 οδοι αδου ο οικος αυτης καταγουσαι εις τα ταμεια του θανατου
1 συ την σοφιαν κηρυξεις ινα φρονησις σοι υπακουση
2 επι γαρ των υψηλων ακρων εστιν ανα μεσον δε των τριβων εστηκεν
3 παρα γαρ πυλαις δυναστων παρεδρευει εν δε εισοδοις υμνεται
4 υμας ω ανθρωποι παρακαλω και προιεμαι εμην φωνην υιοις ανθρωπων
5 νοησατε ακακοι πανουργιαν οι δε απαιδευτοι ενθεσθε καρδιαν
6 εισακουσατε μου σεμνα γαρ ερω και ανοισω απο χειλεων ορθα
7 οτι αληθειαν μελετησει ο φαρυγξ μου εβδελυμενα δε εναντιον εμου χειλη ψευδη
8 μετα δικαιοσυνης παντα τα ρηματα του στοματος μου ουδεν εν αυτοις σκολιον ουδε στραγγαλωδες
9 παντα ενωπια τοις συνιουσιν και ορθα τοις ευρισκουσι γνωσιν
10 λαβετε παιδειαν και μη αργυριον και γνωσιν υπερ χρυσιον δεδοκιμασμενον ανθαιρεισθε δε αισθησιν χρυσιου καθαρου
11 κρεισσω γαρ σοφια λιθων πολυτελων παν δε τιμιον ουκ αξιον αυτης εστιν
12 εγω η σοφια κατεσκηνωσα βουλην και γνωσιν και εννοιαν εγω επεκαλεσαμην
13 φοβος κυριου μισει αδικιαν υβριν τε και υπερηφανιαν και οδους πονηρων μεμισηκα δε εγω διεστραμμενας οδους κακων
14 εμη βουλη και ασφαλια εμη φρονησις εμη δε ισχυς
15 δι' εμου βασιλεις βασιλευουσιν και οι δυνασται γραφουσιν δικαιοσυνην
16 δι' εμου μεγαστανες μεγαλυνονται και τυραννοι δι' εμου κρατουσι γης
17 εγω τους εμε φιλοντας αγαπω οι δε εμε ζητουντες ευρησουσιν
18 πλουτος και δοξα εμοι υπαρχει και κτησις πολλων και δικαιοσυνη
19 βελτιον εμε καρπιζεσθαι υπερ χρυσιον και λιθον τιμιον τα δε εμα γεννηματα κρεισσω αργυριου εκλεκτου
20 εν οδοις δικαιοσυνης περιπατω και ανα μεσον τριβων δικαιωματος αναστρεφομαι
21 ινα μερισω τοις εμε αγαπωσιν υπαρξιν και τους θησαυρους αυτων εμπλησω αγαθων [21α] εαν αναγγειλω υμιν τα καθ' ημεραν γινομενα μνημονευσω τα εξ αιωνος αριθμησαι
22 κυριος εκτισεν με αρχην οδων αυτου εις εργα αυτου
23 προ του αιωνος εθεμελιωσεν με εν αρχη
24 προ του την γην ποιησαι και προ του τας αβυσσους ποιησαι προ του προελθειν τας πηγας των υδατων
25 προ του ορη εδρασθηναι προ δε παντων βουνων γεννα με

26 κυριος εποιησεν χωρας και οικητους και ακρα οικουμενα της υπ' ουρανον
27 ηνικα ητοιμαζεν τον ουρανον συμπαρημην αυτω και οτε αφωριζεν τον εαυτου θρονον επ' ανεμων
28 ηνικα ισχυρα εποιει τα ανω νεφη και ως ασφαλεις ετιθει πηγας της υπ' ουρανον
29 και ισχυρα εποιει τα θεμελια της γης
30 ημην παρ' αυτω αρμοζουσα εγω ημην η προσεχαιρεν καθ' ημεραν δε ευφραινομην εν προσωπω αυτου εν παντι καιρω
31 οτε ευφραινετο την οικουμενην συντελεσας και ενευφραινετο εν υιοις ανθρωπων
32 νυν ουν υιε ακουε μου
34 μακαριος ανηρ ος εισακουσεται μου και ανθρωπος ος τας εμας οδους φυλαξει αγρυπνων επ' εμεις θυραις καθ' ημεραν τηρων σταθμους εμων εισοδων
35 αι γαρ εξοδοι μου εξοδοι ζωης και ετοιμαζεται θελησις παρα κυριου
36 οι δε εις εμε αμαρτανοντες ασεβουσιν τας εαυτων ψυχας και οι μισουντες με αγαπωσιν θανατον
1 η σοφια οικοδομησεν εαυτη οικον και υπηρεισεν στυλους επτα
2 εσφαζεν τα εαυτης θυματα εκερασεν εις κρατηρα τον εαυτης οινον και ητοιμασατο την εαυτης τραπεζαν
3 απεστειλεν τους εαυτης δουλους συγκαλουσα μετα υψηλου κηρυγματος επι κρατηρα λεγουσα
4 ος εστιν αφρων εκκλινατω προς με και τοις ενδεεσι φρενων ειπεν
5 ελθατε φαγετε των εμων αρτων και πιετε οινον ον εκερασα υμιν
6 απολειπετε αφροσυνην και ζησεσθε και ζητησατε φρονησιν ινα βιωσητε και κατορθωσατε εν γνωσει συνεσιν
7 ο παιδευων κακους λημψεται εαυτω ατιμιαν ελεγχων δε τον ασεβη μωμησεται εαυτον
8 μη ελεγγε κακους ινα μη μισωσιν σε ελεγγε σοφον και αγαπησει σε
9 διδου σοφω αφορμην και σοφωτερος εσται γνωριζε δικαιο και προσθησει του δεχεσθαι
10 αρχη σοφιας φοβος κυριου και βουλη αγιων συνεσις [10α] το γαρ γνωναι νομον διανοιας εστιν αγαθης
11 τουτω γαρ τω τροπω πολυν ζησεις χρονον και προστεθησεται σοι ετη ζωης σου
12 υιε εαν σοφος γενη σεαυτω σοφος εση και τοις πλησιον εαν δε κακος αποβης μονος αναντηλεις κακα [12α] ος ερειδεται επι ψευδεσιν ουτος ποιμανει ανεμους ο δ' αυτος διωξεται ορνεα πετομενα [12β] απελιπεν γαρ οδους του εαυτου αμπελωνος τους δε αξονας του ιδιου γεωργιου πεπλανηται [12γ] διαπορευεται δε δι' ανυδρου ερημου και γην διατεταγμενην εν διψωδεσιν συναγει δε χερσιν ακαρπιαν
13 γυνη αφρων και θρασεια ενδεης ψωμου γινεται η ουκ επισταται αισχυνην
14 εκαθισεν επι θυραις του εαυτης οικου επι διφρου εμφανως εν πλατειαις
15 προσκαλουμενη τους παριοντας και κατευθυνοντας εν ταις οδοις αυτων
16 ος εστιν υμων αφρονεστατος εκκλινατω προς με ενδεεσι δε φρονησεως παρακελευομαι λεγουσα
17 αρτων κρυφίων ηδεως αψασθε και υδατος κλοπις γλυκερου
18 ο δε ουκ οιδεν οτι γηγενεις παρ' αυτη ολλονται και επι πετευρον αδου συναντα [18α] αλλα αποπηδησον μη εγγρονισης εν τω τοπω μηδε επιστησης το σον ομμα προς αυτην [18β] ουτως γαρ διαβηση υδωρ αλλοτριον και υπερβηση ποταμον αλλοτριον [18γ] απο δε υδατος αλλοτριου αποσχου και απο πηγης αλλοτριας μη πιης [18δ] ινα πολυν ζησης χρονον προστεθη δε σοι ετη ζωης
1 υιος σοφος ευφραίνει πατερα υιος δε αφρων λυπη τη μητρι
2 ουκ ωφελησουσιν θησαυροι ανομους δικαιοσυνη δε ρυσεται εκ θανατου
3 ου λιμοκτονησει κυριος ψυχην δικαιαν ζωην δε ασεβων ανατρεψει

4 πενια ανδρα ταπεινοι χειρες δε ανδρειων πλουτιζουσιν [4a] υιος πεπαιδευμενος σοφος εσται τω δε αφρονι διακονω χρησεται
5 διεσωθη απο καυματος υιος νοημων ανεμοφορος δε γινεται εν αμητω υιος παρανομος
6 ευλογια κυριου επι κεφαλην δικαιου στομα δε ασεβων καλυψει πενθος αωρον
7 μνημη δικαιων μετ' εγκωμιων ονομα δε ασεβους σβεννυται
8 σοφος καρδια δεζεται εντολας ο δε αστεγος χειλεσιν σκολιαζων υποσκελισθησεται
9 ος πορευεται απλως πορευεται πεποιθως ο δε διαστραφων τας οδους αυτου γνωσθησεται
10 ο εννευων οφθαλμοις μετα δολου συναγει ανδρασι λυπας ο δε ελεγχων μετα παρρησιας ειρηνοποιει
11 πηγη ζωης εν χειρι δικαιου στομα δε ασεβους καλυψει απωλεια
12 μισος εγειρει νεικος παντας δε τους μη φιλονεικουντας καλυπτει φιλια
13 ος εκ χειλεων προφερει σοφιαν ραβδω τυπτει ανδρα ακαρδιον
14 σοφοι κρυψουσιν αισθησιν στομα δε προπετους εγγιζει συντριβη
15 κτησις πλουσιων πολις οχυρα συντριβη δε ασεβων πενια
16 εργα δικαιων ζωην ποιει καρποι δε ασεβων αμαρτιας
17 οδους δικαιας ζωης φυλασσει παιδεια παιδεια δε ανεξελεγκτος πλαναται
18 καλυπτουσιν εχθραν χειλη δικαια οι δε εκφεροντες λοιδοριας αφρονεστατοι εισιν
19 εκ πολυλογιας ουκ εκφευξη αμαρτιαν φειδομενος δε χειλεων νοημων εση
20 αργυρος πεπυρωμενος γλωσσα δικαιου καρδια δε ασεβους εκλειπει
21 χειλη δικαιων επισταται υψηλα οι δε αφρονες εν ενδεια τελευτωσιν
22 ευλογια κυριου επι κεφαλην δικαιου αυτη πλουτιζει και ου μη προστεθη αυτη λυπη εν καρδια
23 εν γελωτι αφρων πρασσει κακα η δε σοφια ανδρι τικτει φρονησιν
24 εν απωλεια ασεβης περιφερεται επιθυμια δε δικαιου δεκτη
25 παραπορευομενης καταγιδος αφανιζεται ασεβης δικαιος δε εκκλινας σωζεται εις τον αιωνα
26 ωσπερ ομφαξ οδουσι βλαβερον και καπνος ομμασιν ουτως παρανομια τοις χρωμενοις αυτην
27 φοβος κυριου προστιθησιν ημερας ετη δε ασεβων ολιγωθησεται
28 εγγρονιζει δικαιοις ευφροσυνη ελπις δε ασεβων ολλυται
29 οχυρωμα οσιου φοβος κυριου συντριβη δε τοις εργαζομενοις κακα
30 δικαιος τον αιωνα ουκ ενδωσει ασεβεις δε ουκ οικησουσιν γην
31 στομα δικαιου αποσταζει σοφιαν γλωσσα δε αδικου εξολειται
32 χειλη ανδρων δικαιων αποσταζει χαριτας στομα δε ασεβων αποστρεφεται
1 ζυγοι δολιοι βδελυγμα ενωπιον κυριου σταθμιον δε δικαιον δεκτον αυτω
2 ου εαν εισελθη υβρις εκει και ατιμια στομα δε ταπεινων μελετα σοφιαν
3 αποθανων δικαιος ελιπεν μεταμελον προχειρος δε γινεται και επιχαρτος ασεβων απωλεια
5 δικαιοσυνη αμωμους ορθοτομει οδους ασεβεια δε περιπιπτει αδικια

6 δικαιοσυνη ανδρων ορθων ρυεται αυτους τη δε απωλεια αυτων αλισκονται παρανομοι
7 τελευτησαντος ανδρος δικαιου ουκ ολλυται ελπις το δε καυχημα των ασεβων ολλυται
8 δικαιος εκ θηρας εκδυνει αντ' αυτου δε παραδιδοται ο ασεβης
9 εν στοματι ασεβων παγισ πολιταις αισθησις δε δικαιων ευοδος
10 εν αγαθοις δικαιων κατωρθωσεν πολις
11 στομασιν δε ασεβων κατεσκαφη
12 μυκτηριζει πολιτας ενδειης φρενων ανηρ δε φρονιμος ησυχιαν αγει
13 ανηρ διγλωσσος αποκαλυπτει βουλας εν συνεδριω πιστος δε πνοη κρυπτει πραγματα
14 οις μη υπαρχει κυβερνησις πιπτουσιν ωσπερ φυλλα σωτηρια δε υπαρχει εν πολλη βουλη
15 πονηρος κακοποιει οταν συμμειξη δικαιω μισει δε ηχον ασφαλειας
16 γυνη ευχαριστος εγειρει ανδρι δοξαν θρονος δε ατιμιαις γυνη μισουσα δικαια πλουτου οκνηροι ενδεεις γινονται οι δε ανδρειοι ερειδονται πλουτω
17 τη ψυχη αυτου αγαθον ποιει ανηρ ελεημων εξολλυει δε αυτου σωμα ο ανελεημων
18 ασεβης ποιει εργα αδικα σπερμα δε δικαιων μισθος αληθειας
19 υιος δικαιος γεννεται εις ζωην διωγμος δε ασεβους εις θανατον
20 βδελυγμα κυριω διεστραμμεναι οδοι προσδεκτοι δε αυτο παντες αμωμοι εν ταις οδοις αυτων
21 χειρι χειρας εμβαλων αδικως ουκ ατιμωρητος εσται ο δε σπειρων δικαιοσυνην λημψεται μισθον πιστον
22 ωσπερ ενωτιον εν ρινι υος ουτως γυναικι κακοφρονι καλλος
23 επιθυμια δικαιων πασα αγαθη ελπις δε ασεβων απολειται
24 εισιν οι τα ιδια σπειροντες πλειονα ποιουσιν εισιν και οι συναγοντες ελαττονουνται
25 ψυχη ευλογουμενη πασα απλη ανηρ δε θυμωδης ουκ ευσημων
26 ο συνεχων σιτον υπολιποιτο αυτον τοις εθνεσιν ευλογια δε εις κεφαλην του μεταδιδοντος
27 τεκταινομενος αγαθα ζητει χαριν αγαθην εκζητουντα δε κακα καταλημψεται αυτον
28 ο πεποιθως επι πλουτω ουτος πεσειται ο δε αντιλαμβανομενος δικαιων ουτος ανατελει
29 ο μη συμπεριφερομενος τω εαυτου οικω κληρονομησει ανεμον δουλευσει δε αφρων φρονιμω
30 εκ καρπου δικαιοσυνης φυεται δενδρον ζωης αφαιρουνται δε αωροι ψυχαι παρανομων
31 ει ο μεν δικαιος μολις σωζεται ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται
1 ο αγαπων παιδειαν αγαπα αισθησιν ο δε μισων ελεγχους αφρων
2 κρεισσω ο ευρων χαριν παρα κυριω ανηρ δε παρανομος παρασιωπηθησεται
3 ου κατορθωσει ανθρωπος εξ ανομου αι δε ριζαι των δικαιων ουκ εξαρθησονται
4 γυνη ανδρεια στεφανος τω ανδρι αυτης ωσπερ δε εν ξυλω σκωληξ ουτως ανδρα απολλυσιν γυνη κακοποιος
5 λογισμοι δικαιων κριματα κυβερνωσιν δε ασεβεις δολους
6 λογοι ασεβων δολιοι στομα δε ορθων ρυσεται αυτους
7 ου εαν στραφη ασεβης αφανιζεται οικoi δε δικαιων παραμενουσιν

8 στομα συνετου εγκωμιαζεται υπο ανδρος νοθοροκαρδιος δε μυκτηριζεται
9 κρεισσω ανηρ εν ατιμια δουλευων εαυτω η τιμην εαυτω περιτιθεις και προσδεομενος αρτου
10 δικαιος οικτιρει ψυχας κτηνων αυτου τα δε σπλαγχνα των ασεβων ανελεημονα
11 ο εργαζομενος την εαυτου γην εμπλησθησεται αρτων οι δε διωκοντες ματαια ενδεεις φρενων [11α] ος εστιν ηδυσ εν οινων διατριβαις εν τοις εαυτου οχυρωμασιν καταλειπει ατιμιαν
12 επιθυμια ασεβων κακαι αι δε ριζαι των ευσεβων εν οχυρωμασιν
13 δι' αμαρτιαν χειλεων επιπτει εις παγιδας αμαρτωλος εκφευγει δε εξ αυτων δικαιος [13α] ο βλεπων λεια ελεθησεται ο δε συναντων εν πυλαις εκθλιψει ψυχας
14 απο καρπων στοματος ψυχη ανδρος πλησθησεται αγαθων ανταποδομα δε χειλεων αυτου δοθησεται αυτο
15 οδοι αφρονων ορθαι ενωπιον αυτων εισακουει δε συμβουλιας σοφος
16 αφρων αυθημερον εξαγγελλει οργην αυτου κρυπτει δε την εαυτου ατιμιαν πανουργος
17 επιδεικνυμενην πιστιν απαγγελλει δικαιος ο δε μαρτυς των αδικων δολιος
18 εισιν οι λεγοντες τιτρωσκουσιν μαχαιρα γλωσσαι δε σοφων ιωνται
19 χειλη αληθινα κατορθοι μαρτυριαν μαρτυς δε ταχυς γλωσσαν εχει αδικον
20 δολος εν καρδια τεκταινομενου κακα οι δε βουλομενοι ειρηνην ευφρανθησονται
21 ουκ αρεσει τω δικαιω ουδεν αδικον οι δε ασεβεις πλησθησονται κακων
22 βδελυγμα κυριω χειλη ψευδη ο δε ποιων πιστεις δεκτος παρ' αυτω
23 ανηρ συνετος θρονος αισθησεως καρδια δε αφρονων συναντησεται αραις
24 χειρ εκλεκτων κρατησει ευχερωσ δολιοι δε εσονται εις προνομην
25 φοβερος λογος καρδιαν ταρασσει ανδρος δικαιου αγγελια δε αγαθη ευφραινει αυτον
26 επιγνωμων δικαιος εαυτου φιλος εσται αι δε γνωμαι των ασεβων ανεπιεικεις αμαρτανοντας καταδιωξεται κακα η δε οδος των ασεβων πλανησει αυτους
27 ουκ επιτευξεται δολιος θηρας κτημα δε τιμιον ανηρ καθαρως
28 εν οδοις δικαιοσυνης ζωη οδοι δε μνησικακων εις θανατον
1 υιος πανουργος υπηκοος πατρι υιος δε ανηκοος εν απωλεια
2 απο καρπων δικαιοσυνης φαγεται αγαθος ψυχαι δε παρανομων ολουνται αωροι
3 ος φυλασσει το εαυτου στομα τηρει την εαυτου ψυχην ο δε προπετης χειλεσιν πτοησει εαυτον
4 εν επιθυμιας εστιν πας αεργος χειρες δε ανδρειων εν επιμελεια
5 λογον αδικον μισει δικαιος ασεβης δε αισχυνεται και ουχ εξει παρρησιαν
6 δικαιοσυνη φυλασσει ακακους τους δε ασεβεις φαυλους ποιει αμαρτια
7 εισιν οι πλουτιζοντες εαυτους μηδεν εχοντες και εισιν οι ταπεινουντες εαυτους εν πολλω πλουτω
8 λυτρον ανδρος ψυχης ο ιδιος πλουτος πτωχος δε ουχ υφισταται απειλην
9 φως δικαιοις δια παντος φως δε ασεβων σβεννυται [9α] ψυχαι δολiai πλανωνται εν αμαρτιας δικαιοι δε οικτιρουσιν και ελεωσιν
10 κακος μεθ' υβρεως πρασσει κακα οι δε εαυτων επιγνωμονες σοφοι
11 υπαρξις επισπουδαζομενη μετα ανομιας ελασσωσιν γινεται ο δε συναγων εαυτω μετ' ευσεβειας πληθυνθησεται δικαιος οικτιρει και κυχρα
12 κρεισσω εναρχομενος βοηθων καρδια του επαγγελλομενου και εις ελπιδα αγοντος δενδρον γαρ ζωης επιθυμια αγαθη

- 13 ος καταφρονει πραγματος καταφρονηθησεται υπ' αυτου ο δε φοβουμενος εντολην ουτος υγιαίνει [13a] υιο δολιω ουδεν εσται αγαθον οικετη δε σοφω ευοδοι εσονται πραξεις και κατευθυνθησεται η οδος αυτου
- 14 νομος σοφου πηγη ζωης ο δε ανους υπο παγιδος θανειται
- 15 συνεσις αγαθη διδωσιν χαριν το δε γνωναι νομον διανοιας εστιν αγαθης οδοι δε καταφρονουντων εν απωλεια
- 16 πας πανουργος πρασσει μετα γνωσεως ο δε αφρων εξεπετασεν εαυτου κακιαν
- 17 βασιλευς θρασυς εμπεισεται εις κακα αγγελος δε πιστος ρυσεται αυτον
- 18 πενιαν και ατιμιαν αφαιρειται παιδεια ο δε φυλασσων ελεγχους δοξασθησεται
- 19 επιθυμια ευσεβων ηδυνουσιν ψυχην εργα δε ασεβων μακρान απο γνωσεως
- 20 ο συμπορευομενος σοφοις σοφος εσται ο δε συμπορευομενος αφροσι γνωσθησεται
- 21 αμαρτανοντας καταδιωζεται κακα τους δε δικαιους καταλημψεται αγαθα
- 22 αγαθος ανηρ κληρονομησει υιους υιων θησαυριζεται δε δικαιοις πλουτος ασεβων
- 23 δικαιοι ποιησουσιν εν πλουτω ετη πολλα αδικοι δε απολουνται συντομωσ
- 24 ος φειδεται της βακτηριας μισει τον υιον αυτου ο δε αγαπων επιμελωσ παιδευει
- 25 δικαιοσ εσθων εμπιπλα την ψυχην αυτου ψυχαι δε ασεβων ενδεεισ
- 1 σοφαι γυναικεσ οικοδομησαν οικουσ η δε αφρων κατεσκαψεν ταισ χερσιν αυτης
- 2 ο πορευομενος ορθωσ φοβειται τον κυριον ο δε σκολιαζων ταισ οδοισ αυτου ατιμασθησεται
- 3 εκ στοματος αφρονων βακτηρια υβρεωσ χειλη δε σοφων φυλασσει αυτουσ
- 4 ου μη εισιν βοεσ φατναι καθαραι ου δε πολλα γεννηματα φανερα βοοσ ισχυσ
- 5 μαρτυσ πιστοσ ου ψευδετ αι εκκαιει δε ψευδη μαρτυσ αδικοσ
- 6 ζητησεισ σοφιαν παρα κακοισ και ουχ ευρησεισ αισθησισ δε παρα φρονιμοισ ευχερησ
- 7 παντα εναντια ανδρι αφροني οπλα δε αισθησεωσ χειλη σοφα
- 8 σοφια πανουργων επιγνωσεται τασ οδουσ αυτων ανοια δε αφρονων εν πλανη
- 9 οικiai παρανομων οφειλησουσιν καθαρισμον οικiai δε δικαιων δεκται
- 10 καρδια ανδρωσ αισθητικη λυπηρα ψυχη αυτου οταν δε ευφραινεται ουκ επιμειγνυται υβρει
- 11 οικiai ασεβων αφανισθησονται σκηναι δε κατορθουντων στησονται
- 12 εστιν οδοσ η δοκει ορθη ειναι παρα ανθρωποισ τα δε τελευταια αυτης ερχεται εισ πυθμενα αδοσ
- 13 εν ευφροσυναισ ου προσμειγνυται λυπη τελευταια δε χαρα εισ πενθοσ ερχεται
- 14 των εαυτου οδων πλησθησεται θρασυκαρδιοσ απο δε των διανοηματασ αυτου ανηρ αγαθοσ
- 15 ακακοσ πιστευει παντι λογω πανουργοσ δε ερχεται εισ μετανοιαν
- 16 σοφοσ φοβηθεισ εξεκλινεν απο κακου ο δε αφρων εαυτω πεποιθωσ μειγνυται ανομοσ
- 17 οξυθυμοσ πρασσει μετα αβουλιασ ανηρ δε φρονιμοσ πολλα υποφερει
- 18 μεριουνται αφρονεσ κακιαν οι δε πανουργοι κρατησουσιν αισθησεωσ
- 19 ολισθησουσιν κακοι εναντι αγαθων και ασεβεισ θεραπευσουσιν θυρασ δικαιων
- 20 φιλοι μισησουσιν φιλουσ πτωχοσ φιλοι δε πλουσιων πολλοι

21 ο ατιμαζων πενητας αμαρτανει ελεων δε πτωχους μακαριστος
22 πλανωμενοι τεκταινουσι κακα ελεον δε και αληθειαν τεκταινουσιν αγαθοι ουκ επιστανται ελεον και πιστιν τεκτονες κακων ελεημοσυναι δε και πιστεις παρα τεκτοσιν αγαθοι
23 εν παντι μεριμνωντι ενεστιν περισσον ο δε ηδυς και αναληγτος εν ενδεια εσται
24 στεφανος σοφων πανουργος η δε διατριβη αφρονων κακη
25 ρυσεται εκ κακων ψυχην μαρτυς πιστος εκκαιει δε ψευδη δολιος
26 εν φοβω κυριου ελπις ισχυος τοις δε τεκνοις αυτου καταλειπει ερεισισμα
27 προσταγμα κυριου πηγη ζωης ποιει δε εκκλινειν εκ παγιδος θανατου
28 εν πολλω εθνει δοξα βασιλεως εν δε εκλειπει λαου συντριβη δυναστου
29 μακροθυμος ανηρ πολυς εν φρονησει ο δε ολιγοψυχος ισχυρωσ αφρων
30 πραυθυμος ανηρ καρδιας ιατρος σης δε οστεων καρδια αισθητικη
31 ο συκοφαντων πενητα παροξυνει τον ποιησαντα αυτον ο δε τιμων αυτον ελεα πτωχον
32 εν κακια αυτου απωσθησεται ασεβης ο δε πεποιθως τη εαυτου οσιοτητι δικαιος
33 εν καρδια αγαθη ανδρος σοφια εν δε καρδια αφρονων ου διαγιγνωσκειται
34 δικαιοσυνη υψοι εθνος ελασσονουσι δε φυλας αμαρτιαι
35 δεκτος βασιλει υπηρετης νοημων τη δε εαυτου ευστροφια αφαιρειται ατιμιαν
1 οργη απολλυσιν και φρονιμους αποκρισις δε υποπιπτουσα αποστρεφει θυμον λογος δε λυπηρος εγειρει οργας
2 γλωσσα σοφων καλα επισταται στομα δε αφρονων αναγγελοι κακα
3 εν παντι τοπω οφθαλμοι κυριου σκοπεουσιν κακους τε και αγαθους
4 ιασις γλωσσης δενδρον ζωης ο δε συντηρων αυτην πλησθησεται πνευματος
5 αφρων μυκτηριζει παιδειαν πατρος ο δε φυλασσω εντολας πανουργοτερος
6 εν πλεοναζουση δικαιοσυνη ισχυς πολλη οι δε ασεβεις ολορριζοι εκ γης ολουνται οικους δικαιων ισχυς πολλη καρποι δε ασεβων απολουνται
7 χειλη σοφων δεδεεται αισθησει καρδιαι δε αφρονων ουκ ασφαλεις
8 θυσιαι ασεβων βδελυγμα κυριω ευχαι δε κατευθυνοντων δεκται παρ' αυτω
9 βδελυγμα κυριω οδοι ασεβους διωκοντας δε δικαιοσυνην αγαπα
10 παιδεια ακακου γνωριζεται υπο των παριοντων οι δε μισουντες ελεγχους τελευτωσιν αισχρωσ
11 αδης και απωλεια φανερα παρα τω κυριω πως ουχι και αι καρδιαι των ανθρωπων
12 ουκ αγαπησει απαιδευτος τους ελεγχοντας αυτον μετα δε σοφων ουχ ομιλησει
13 καρδιας ευφραινομενης προσωπον θαλλει εν δε λυπαις ουσης σκυθρωπαζει
14 καρδια ορθη ζητει αισθησιν στομα δε απαιδευτων γνωσεται κακα
15 παντα τον χρονον οι οφθαλμοι των κακων προσδεχονται κακα οι δε αγαθοι ησυχάζουσιν δια παντος
16 κρεισσω μικρα μερις μετα φοβου κυριου η θησαυροι μεγαλοι μετα αφοβιας
17 κρεισσω ξενισμος λαχανων προς φιλιαν και χαριν η παραθεσις μοσχων μετα εχθρας
18 ανηρ θυμωδης παρασκευαζει μαχας μακροθυμος δε και την μελλουσαν καταπρανει [18α] μακροθυμος ανηρ κατασβεσει κρισεισ ο δε ασεβης εγειρει μαλλον

19 οδοι αεργων εστρωμεναι ακανθαις αι δε των ανδρειων τετριμμεναι
20 υιος σοφος ευφραινει πατερα υιος δε αφρων μυκτηριζει μητερα αυτου
21 ανοητου τριβι ενδεεις φρενων ανηρ δε φρονιμος κατευθυνων πορευεται
22 υπερτιθενται λογισμους οι μη τιμωντες συνεδρια εν δε καρδιας βουλευομενων μενει βουλη
23 ου μη υπακουση ο κακος αυτη ουδε μη ειπη καιριον τι και καλον τω κοινω
24 οδοι ζωης διανοηματα συνετου ινα εκκλινας εκ του αδου σωθη
25 οικους υβριστων κατασπα κυριος εστηρισεν δε οριον χηρας
26 βδελυγμα κυριω λογισμος αδικος αγνων δε ρησεις σεμναι
27 εξολλυσιν εαυτον ο δωρολημπτης ο δε μισων δωρων λημψεις σωζεται [27α] ελεημοσυναις και πιστεσιν αποκαθαιρονται αμαρτιαι τω δε φοβω κυριου εκκλινει πας απο κακου
28 καρδια δικαιων μελετωσιν πιστεις στομα δε ασεβων αποκρινεται κακα [28α] δεκται παρα κυριω οδοι ανθρωπων δικαιων δια δε αυτων και οι εχθροι φιλοι γινονται
29 μακραν απεχει ο θεος απο ασεβων ευχαις δε δικαιων επακουει [29α] κρεισσων ολιγη λημψις μετα δικαιοσυνης η πολλα γενηματα μετα αδικιας [29β] καρδια ανδρος λογιζεσθ
ω δικαια ινα υπο του θεου διορθωθη τα διαβηματα αυτου
30 θεωρων οφθαλμος καλα ευφραινει καρδιαν φημη δε αγαθη πιαινει οστα
32 ος αποθειται παιδειαν μισει εαυτον ο δε τηρων ελεγχους αγαπα ψυχην αυτου
33 φοβος θεου παιδεια και σοφια και αρχη δοξης αποκριθησεται αυτη
2 παντα τα εργα του ταπεινου φανερα παρα τω θεω οι δε ασεβεις εν ημερα κακη ολουνται
5 ακαθαρτος παρα θεω πας υψηλοκαρδιος χειρι δε χειρας εμβαλων αδικως ουκ αθωωθησεται
7 αρχη οδου αγαθης το ποιειν τα δικαια δεκτα δε παρα θεω μαλλον η θυειν θυσιας
8 ο ζητων τον κυριον ευρησει γνωσιν μετα δικαιοσυνης οι δε ορθως ζητουντες αυτον ευρησουσιν ειρηνην
9 παντα τα εργα του κυριου μετα δικαιοσυνης φυλασσεται δε ο ασεβης εις ημεραν κακην
10 μαντειον επι χειλεσιν βασιλεως εν δε κρισει ου μη πλανηθη το στομα αυτου
11 ροπη ζυγου δικαιοσυνη παρα κυριω τα δε εργα αυτου σταθμια δικαια
12 βδελυγμα βασιλει ο ποιων κακα μετα γαρ δικαιοσυνης ετοιμαζεται θρονος αρχης
13 δεκτα βασιλει χειλη δικαια λογους δε ορθους αγαπα
14 θυμος βασιλεως αγγελος θανατου ανηρ δε σοφος εξιλασεται αυτον
15 εν φωτι ζωης υιος βασιλεως οι δε προσδεκτοι αυτω ωσπερ νεφος οψιμον
16 νοσσαι σοφιας αιρετωτεραι χρυσιου νοσσαι δε φρονησεως αιρετωτεραι υπερ αργυριον
17 τριβι ζωης εκκλινουσιν απο κακων μηκος δε βιου οδοι δικαιοσυνης ο δεχομενος παιδειαν εν αγαθοις εσται ο δε φυλασσων ελεγχους σοφισθησεται ος φυλασσει τας εαυτου ο
δους τηρει την εαυτου ψυχην αγαπων δε ζωην αυτου φεισεται στοματος αυτου
18 προ συντριβης ηγειται υβρις προ δε πτωματος κακοφροσυνη
19 κρεισσων πραυθυμος μετα ταπεινωσεως η ος διαιρειται σκυλα μετα υβριστων
20 συνετος εν πραγμασιν ευρετης αγαθων πεποιθως δε επι θεω μακαριστος
21 τους σοφους και συνετους φαυλους καλουσιν οι δε γλυκαι εν λογω πλειονα ακουσονται
22 πηγη ζωης εννοια τοις κεκτημενοις παιδεια δε αφρωνων κακη

23 καρδια σοφου νοησει τα απο του ιδιου στοματος επι δε χειλεσιν φορεσει επιγνωμοσυνην
24 κηρια μελιτος λογοι καλοι γλυκασμα δε αυτων ιασις ψυχης
25 εισιν οδοι δοκουσαι εισιν ορθαι ανδρι τα μεντοι τελευταια αυτων βλεπει εις πυθμενα αδου
26 ανηρ εν πονοις πονει εαυτω και εκβιαζεται εαυτου την απωλειαν ο μεντοι σκολιος επι τω εαυτου στοματι φορει την απωλειαν
27 ανηρ αφρων ορυσσει εαυτω κακα επι δε των εαυτου χειλεων θησαυριζει πυρ
28 ανηρ σκολιος διαπεμπεται κακα και λαμπητρα δολου πυρσευει κακοις και διαχωριζει φιλους
29 ανηρ παρανομος αποπειραται φιλων και απαγει αυτους οδους ουκ αγαθας
30 στηριζων οφθαλμους αυτου λογιζεται διεστραμμενα οριζει δε τοις χειλεσιν αυτου παντα τα κακα ουτος καμινος εστιν κακιας
31 στεφανος καυχησεως γηρας εν δε οδοις δικαιοσυνης ευρισκεται
32 κρεισσων ανηρ μακροθυμος ισχυρου ο δε κρατων οργης κρεισσων καταλαμβανομενου πολιν
33 εις κολπους επερχεται παντα τοις αδικοις παρα δε κυριου παντα τα δικαια
1 κρεισσων ψωμος μεθ' ηδονης εν ειρηνη η οικος πληρης πολλων αγαθων και αδικων θυματων μετα μαχης
2 οικετης νοημων κρατησει δεσποτων αφρωνων εν δε αδελφοις διελεεται μερη
3 ωσπερ δοκιμαζεται εν καμινω αργυρος και χρυσος ουτως εκλεκται καρδια παρα κυριω
4 κακος υπακουει γλωσσης παρανομων δικαιος δε ου προσεχει χειλεσιν ψευδεσιν
5 ο καταγελων πτωχου παροξυνει τον ποιησαντα αυτον ο δε επιχαιρων απολλυμενω ουκ αθωωθησεται ο δε επισπλαγχιζομενος ελεθησεται
6 στεφανος γεροντων τεκνα τεκνων καυχημα δε τεκνων πατερες αυτων [6α] του πιστου ολος ο κοσμος των χρηματων του δε απιστου ουδε οβολος
7 ουχ αρμοσει αφρονι χειλη πιστα ουδε δικαιω χειλη ψευδη
8 μισθος χαριτων η παιδεια τοις χρωμενοις ου δ' αν επιστρεψη ευοδωθησεται
9 ος κρυπτει αδικηματα ζητει φιλιαν ος δε μισει κρυπτειν διστησιν φιλους και οικειους
10 συντριβει απειλη καρδιαν φρονιμου αφρων δε μαστιγωθεις ουκ αισθανεται
11 αντιλογιας εγειρει πας κακος ο δε κυριος αγγελων ανελεημονα εκπεμψει αυτω
12 εμπεσειται μεριμνα ανδρι νοημονι οι δε αφρονες διαλογιουνται κακα
13 ος αποδιδωσιν κακα αντι αγαθων ου κινηθησεται κακα εκ του οικου αυτου
14 εξουσιαν διδωσιν λογοις αρχη δικαιοσυνης προηγεται δε της ενδειας στασις και μαχη
15 ος δικαιον κρινει τον αδικον αδικον δε τον δικαιον ακαθαρτος και βδελυκτος παρα θεω
16 ινα τι υπηρξεν χρηματα αφρονι κτησασθαι γαρ σοφιαν ακαρδιος ου δυνησεται [16α] ος υψηλον ποιει τον εαυτου οικον ζητει συντριβην ο δε σκολιαζων του μαθειν εμπεσειται εις κακα
17 εις παντα καιρον φιλος υπαρχετω σοι αδελφοι δε εν αναγκαις χρησιμοι εστωσαν τουτου γαρ χαριν γεννωνται
18 ανηρ αφρων επικροτει και επιχαιρει εαυτω ως και ο εγγυωμενος εγγυη τον εαυτου φιλον
19 φιλαμαρτημων χαιρει μαχαις
20 ο δε σκληροκαρδιος ου συναντα αγαθοις ανηρ ευμεταβολος γλωσση εμπεσειται εις κακα
21 καρδια δε αφρονος οδυνη τω κεκτημενω αυτην ουκ ευφραινεται πατηρ επι υιο παιδευτω υιος δε φρονιμος ευφραινει μητερα αυτου
22 καρδια ευφραινομενη ευεκτειν ποιει ανδρος δε λυπηρου ξηραινεται τα οστα

23 λαμβανοντος δωρα εν κολπω αδικως ου κατευοδουνται οδοι ασεβης δε εκκλινει οδους δικαιοσυνης
24 προσωπον συνετον ανδρος σοφου οι δε οφθαλμοι του αφρονος επ' ακρα γης
25 οργη πατρι υιος αφρων και οδυνη τη τεκουση αυτου
26 ζημιουν ανδρα δικαιον ου καλον ουδε οσιον επιβουλευειν δυνασταις δικαιοις
27 ος φειδεται ρημα προεσθαι σκληρον επιγνωμων μακροθυμος δε ανηρ φρονιμος
28 ανοητω επερωτησαντι σοφιαν σοφια λογισθησεται ενεον δε τις εαυτον ποιησας δοξει φρονιμος ειναι
1 προφασεις ζητει ανηρ βουλομενος χωριζεσθαι απο φιλων εν παντι δε καιρω επονειδιστος εσται
2 ου χρεϊαν εχει σοφιας ενδεης φρενων μαλλον γαρ αγεται αφροσυνη
3 οταν ελθη ασεβης εις βαθος κακων καταφρονει επερχεται δε αυτω ατιμια και ονειδος
4 υδωρ βαθυ λογος εν καρδια ανδρος ποταμος δε αναπηδυει και πηγη ζωης
5 θαυμασαι προσωπον ασεβους ου καλον ουδε οσιον εκκλινειν το δικαιον εν κρισει
6 χειλη αφρονος αγουσιν αυτον εις κακα το δε στομα αυτου το θρασυ θανατον επικαλειται
7 στομα αφρονος συντριβη αυτω τα δε χειλη αυτου παγισ τη ψυχη αυτου
8 οκνηρους καταβαλλει φοβος ψυχαι δε ανδρογωνων πεινασουσιν
9 ο μη ιωμενος εαυτον εν τοις εργοις αυτου αδελφος εστιν του λυμαινομενου εαυτον
10 εκ μεγαλωσυνης ισχυος ονομα κυριου αυτω δε προσδραμοντες δικαιοι υψουνται
11 υπαρξις πλουσιου ανδρος πολις οχυρα η δε δοξα αυτης μεγα επισκιαζει
12 προ συντριβης υψουται καρδια ανδρος και προ δοξης ταπεινουται
13 ος αποκρινεται λογον πριν ακουσαι αφροσυνη αυτω εστιν και ονειδος
14 θυμον ανδρος πρανει θεραπων φρονιμος ολιγοψυχον δε ανδρα τις υποισει
15 καρδια φρονιμου κταται αισθησιν ωτα δε σοφων ζητει εννοϊαν
16 δομα ανθρωπου εμπλατνει αυτον και παρα δυνασταις καθιζανει αυτον
17 δικαιος εαυτου κατηγορος εν πρωτολογια ως δ' αν επιβαλη ο αντιδικος ελεγχεται
18 αντιλογιας παυει κληρος εν δε δυνασταις οριζει
19 αδελφος υπο αδελφου βοηθουμενος ως πολις οχυρα και υψηλη ισχυει δε ωσπερ τεθεμελιωμενον βασιλειον
20 απο καρπων στοματος ανηρ πιμπλησιν κοιλιαν αυτου απο δε καρπων χειλεων αυτου εμπλησθησεται
21 θανατος και ζωη εν χειρι γλωσσης οι δε κρατουντες αυτης εδονται τους καρπους αυτης
22 ος ευρεν γυναικα αγαθην ευρεν χαριτας ελαβεν δε παρα θεου ιλαροτητα [22a] ος εκβαλλει γυναικα αγαθην εκβαλλει τα αγαθα ο δε κατεχων μοιχαλιδα αφρων και ασεβης
3 αφροσυνη ανδρος λυμαινεται τας οδους αυτου τον δε θεον αιτιαται τη καρδια αυτου
4 πλουτος προστιθησιν φιλους πολλους ο δε πτωχος και απο του υπαρχοντος φιλου λειπεται
5 μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ο δε εγκαλων αδικως ου διαφευζεται
6 πολλοι θεραπεουσιν προσωπα βασιλεων πας δε ο κακος γινεται ονειδος ανδρι
7 πας ος αδελφον πτωχον μισει και φιλιας μακραν εσται εννοια αγαθη τοις ειδοσιν αυτην εγγιει ανηρ δε φρονιμος ευρησει αυτην ο πολλα κακοποιων τελεσιουργει κακιαν ος δε ερεθιζει λογους ου σωθησεται

8 ο κτωμενος φρονησιν αγαπα εαυτον ος δε φυλασσει φρονησιν ευρησει αγαθα
9 μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ος δ' αν εκκαυση κακιαν απολειται υπ' αυτης
10 ου συμφερει αφρονι τρυφη και εαν οικετης αρζηται μεθ' υβρεως δυναστευειν
11 ελεημων ανηρ μακροθυμει το δε καυχημα αυτου επερχεται παρανομοις
12 βασιλευς απειλη ομοια βρυγμω λεοντος ωσπερ δε δροσος επι χορτω ουτως το υλαρον αυτου
13 αισχυνη πατρι υιος αφρων και ουχ αγναι ευχαι απο μισθωματος εταιρας
14 οικον και υπαρξιν μεριζουσιν πατερες παισιν παρα δε θεου αρμοζεται γυνη ανδρι
15 δειλια κατεχει ανδρογυναιον ψυχη δε αεργου πεινασει
16 ος φυλασσει εντολην τηρει την εαυτου ψυχην ο δε καταφρονων των εαυτου οδων απολειται
17 δανιζει θεω ο ελεων πτωχον κατα δε το δομα αυτου ανταποδωσει αυτω
18 παιδευε υιον σου ουτως γαρ εσται ευελπις εις δε υβριν μη επαιρου τη ψυχη σου
19 κακοφρων ανηρ πολλα ζημιωθησεται εαν δε λοιμενηται και την ψυχην αυτου προσθησει
20 ακουε υιε παιδειαν πατρος σου ινα σοφος γενη επ' εσχατων σου
21 πολλοι λογισμοι εν καρδια ανδρος η δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει
22 καρπος ανδρι ελεημοσυνη κρεισσων δε πτωχος δικαιος η πλουσιος ψευστης
23 φοβος κυριου εις ζωνη ανδρι ο δε αφοβος αυλισθησεται εν τοποις ου ουκ επισκοπειται γνωσις
24 ο εγκρυπτων εις τον κολπον αυτου χειρας αδικως ουδε τω στοματι ου μη προσαγαγη αυτας
25 λοιμου μαστιγουμενον αφρων πανουργωτερος γινεται εαν δε ελεγχης ανδρα φρονιμον νοησει αισθησιν
26 ο ατιμαζων πατερα και απωθουμενος μητερα αυτου καταισχυνησεται και επονειδιστος εσται
27 υιος απολειπομενος φυλαξει παιδειαν πατρος μελετησει ρησεις κακας
28 ο εγγυωμενος παιδα αφρονα καθυβριζει δικαιομα στομα δε ασεβων καταπιεται κρισεις
29 ετοιμαζονται ακολαστοις μαστιγες και τιμωρια ωμοις αφρωνων
1 ακολαστον οινος και υβριστικον μεθη πας δε ο συμμειγνυμενος αυτη ουκ εσται σοφος
2 ου διαφερει απειλη βασιλευς θυμου λεοντος ο δε παροζυνων αυτον αμαρτανει εις την εαυτου ψυχην
3 δοξα ανδρι αποστρεφεσθαι λοιδοριας πας δε αφρων τοιουτοις συμπλεκεται
4 ονειδιζομενος οκνηρος ουκ αισχυνεται ωσαυτως και ο δανιζομενος σιτον εν αμητω
5 υδωρ βαθυ βουλη εν καρδια ανδρος ανηρ δε φρονιμος εξαντλησει αυτην
6 μεγα ανθρωπος και τιμιον ανηρ ελεημων ανδρα δε πιστον εργον ευρειν
7 ος αναστρεφεται αμωμος εν δικαιοσυνη μακαριους τους παιδας αυτου καταλειπει
8 οταν βασιλευς δικαιος καθιση επι θρονου ουκ εναντιουται εν οφθαλμοις αυτου παν πονηρον
9 τις καυχησεται αγνην εχειν την καρδιαν η τις παρρησιασεται καθαρος ιναι απο αμαρτιων [9α] κακολογοντος πατερα η μητερα σβεσθησεται λαμπτηρ αι δε κοραι των οφθα
λμων αυτου οψονται σκοτος [9β] μερις επισπουδαζομενη εν πρωτοις εν τοις τελευταιοις ουκ ευλογηθησεται [9γ] μη ειπης τεισομαι τον εχθρον αλλα υπομεινον τον κυριον ινα
σοι βοηθηση
10 σταθμιον μεγα και μικρον και μετρα δισσα ακαθαρτα ενωπιον κυριου και αμφοτερα

11 και ο ποιων αυτα εν τοις επιτηδευμασιν αυτου συμποδισθησεται νεανισκος μετα οσιου και ευθεια η οδος αυτου
12 ους ακουει και οφθαλμος ορα κυριου εργα και αμφοτερα
13 μη αγαπα καταλαλειν ινα μη εξαρθης διανοιζον τους οφθαλμους σου και εμπλησθητι αρτων
23 βδελυγμα κυριω δισπον σταθμιον και ζυγος δολιος ου καλον ενωπιον αυτου
24 παρα κυριου ευθунεται τα διαβηματα ανδρι θνητος δε πως αν νοησαι τας οδους αυτου
25 παγισ ανδρι ταχυ τι των ιδιων αγιασαι μετα γαρ το ευξασθαι μετανοειν γινεται
26 λικμητωρ ασεβων βασιλευς σοφος και επιβαλει αυτοις τροχον
27 φως κυριου πνοη ανθρωπων ος ερευνα ταμεια κοιλιας
28 ελεημοσυνη και αληθεια φυλακη βασιλει και περικυκλωσουσιν εν δικαιοσυνη τον θρονον αυτου
29 κοσμος νεανιας σοφια δοξα δε πρεσβυτερων πολιαι
30 υποπια και συντριμματα συναντα κακοις πληγαι δε εις ταμεια κοιλιας
1 ωσπερ ορμη υδατος ουτως καρδια βασιλευς εν χειρι θεου ου εαν θελων νευση εκει εκλινεν αυτην
2 πας ανηρ φαινεται εαντω δικαιος κατευθυνει δε καρδιας κυριος
3 ποιειν δικαια και αληθευειν αρεστα παρα θεω μαλλον η θυσιων αιμα
4 μεγαλοφρων εφ' υβρει θρασυκαρδιος λαμπτηρ δε ασεβων αμαρτια
6 ο ενεργων θησαυρισματα γλωσση ψευδει ματαια διωκει επι παγιδας θανατου
7 ολεθρος ασεβεσιν επιξενωθησεται ου γαρ βουλονται πρασσειν τα δικαια
8 προς τους σκολιους σκολιας οδους αποστελλει ο θεος αγνα γαρ και ορθα τα εργα αυτου
9 κρεισσον οικειν επι γωνιας υπαιθρου η εν κεκονιαμενοις μετα αδικιας και εν οικω κοινω
10 ψυχη ασεβους ουκ ελεηθησεται υπ' ουδενος των ανθρωπων
11 ζημιουμενου ακολαστου πανουργοτερος γινεται ο ακακος συνιων δε σοφος δεξεται γνωσιν
12 συνιει δικαιος καρδιας ασεβων και φαυλιζει ασεβεις εν κακοις
13 ος φρασσει τα ωτα του μη επακουσαι ασθενους και αυτος επικαλεσεται και ουκ εσται ο εισακουων
14 δοσις λαθριος ανατρεπει οργας δωρων δε ο φειδομενος θυμον εγειρει ισχυρον
15 ευφροσυνη δικαιων ποιειν κριμα οσιος δε ακαθαρτος παρα κακουργοις
16 ανηρ πλανωμενος εξ οδου δικαιοσυνης εν συναγωγη γιγαντων αναπαυσεται
17 ανηρ ενδεης αγαπα ευφροσυνην φιλων οινον και ελαιον εις πλουτον
18 περικαθαρμα δε δικαιου ανομος
19 κρεισσον οικειν εν γη ερημω η μετα γυναικος μαχιμου και γλωσσωδους και οργιλου
20 θησαυρος επιθυμητος αναπαυσεται επι στοματος σοφου αφρονες δε ανδρες καταπιονται αυτον
21 οδος δικαιοσυνης και ελεημοσυνης ευρησει ζων και δοξαν
22 πολεις οχυρας επεβη σοφος και καθειλεν το οχυρωμα εφ' ω επεποιθεισαν οι ασεβεις
23 ος φυλασσει το στομα αυτου και την γλωσσαν διατηρει εκ θλιψεως την ψυχην αυτου

24 θρασυς και αυθαδης και αλαζων λοιμος καλειται ος δε μνησικακει παρανομος
25 επιθυμιαι οκνηρον αποκτεινουσιν ου γαρ προαιρουνται αι χειρες αυτου ποιειν τι
26 ασεβης επιθυμει ολην την ημεραν επιθυμιας κακας ο δε δικαιος ελεα και οικτιρει αφειδως
27 θυσαι ασεβων βδελυγμα κυριω και γαρ παρανομως προσφερουσιν αυτας
28 μαρτυς ψευδης απολειται ανηρ δε υπηκοος φυλασσομενος λαλησει
29 ασεβης ανηρ αναιδως υφισταται προσωπω ο δε ευθης αυτος συνιει τας οδους αυτου
30 ουκ εστιν σοφια ουκ εστιν ανδρεια ουκ εστιν βουλη προς τον ασεβη
31 ιππος ετοιμαζεται εις ημεραν πολεμου παρα δε κυριου η βοηθεια
1 αιρετωτερον ονομα καλον η πλουτος πολυς υπερ δε αργυριον και χρυσιον χαρις αγαθη
2 πλουσιος και πτωχος συνηνητησαν αλληλοις αμφοτερους δε ο κυριος εποιησεν
3 πανουργος ιδων πονηρον τιμωρουμενον κραταιως αυτος παιδευεται οι δε αφρονες παρελθοντες εξημωθησαν
4 γενεα σοφιας φοβος κυριου και πλουτος και δοξα και ζωη
5 τριβολοι και παγιδες εν οδοις σκολιας ο δε φυλασσω την εαυτου ψυχην αφεζεται αυτων
7 πλουσιοι πτωχων αρξουσιν και οικεται ιδιοις δεσποταις δανιουσιν
8 ο σπειρων φαυλα θερισει κακα πληγην δε εργων αυτου συντελεσει [8α] ανδρα ιλαρον και δοτην ευλογει ο θεος ματαιοτητα δε εργων αυτου συντελεσει
9 ο ελεων πτωχον αυτος διατραφησεται των γαρ εαυτου αρτων εδωκεν τω πτωχω [9α] νικην και τιμην περιποιεται ο δωρα δους την μεντοι ψυχην αφαιρειται των κεκτημενων
10 εκβαλε εκ συνεδριου λοιμον και συνεξελευσεται αυτω νεικος οταν γαρ καθιση εν συνεδριω παντας ατιμαζει
11 αγαπα κυριος οσιας καρδιας δεκτοι δε αυτω παντες αμωμοι χειλεσιν ποιμαινει βασιλευς
12 οι δε οφθαλμοι κυριου διατηρουσιν αισθησιν φαυλιζει δε λογους παρανομος
13 προφασιζεται και λεγει οκνηρος λεων εν ταις οδοις εν δε ταις πλατειαις φονευται
14 βοθρος βαθυς στομα παρανομου ο δε μισηθεις υπο κυριου εμπεσειται εις αυτον [14α] εισιν οδοι κακαι ενωπιον ανδρος και ουκ αγαπα του αποστρεψαι απ' αυτων αποστρεφειν
δε δει απο οδου σκολιας και κακης
15 ανοια εξηπτει καρδιας νεου ραβδος δε και παιδεια μακραν απ' αυτου
16 ο συκοφαντων πενητα πολλα ποιει τα εαυτου διδωσιν δε πλουσιω επ' ελασσονι
17 λογοις σοφων παραβαλλε στον ους και ακουε εμον λογον την δε σην καρδιαν επιστησον ινα γνωσ οτι καλοι εισιν
18 και εαν εμβαλης αυτους εις την καρδιαν σου ευφρανουσιν σε αμα επι σοις χειλεσιν
19 ινα σου γενηται επι κυριον η ελπις και γνωριση σοι την οδον αυτου
20 και συ δε απογραψαι αυτα σεαυτω τρισσως εις βουλην και γνωσιν επι το πλατος της καρδιας σου
21 διδασκω ουν σε αληθη λογον και γνωσιν αγαθην υπακουειν του αποκρινεσθαι λογους αληθειας τοις προβαλλομενοις σοι
22 μη αποβιαζου πενητα πτωχος γαρ εστιν και μη ατιμασης ασθενη εν πυλαις
23 ο γαρ κυριος κρινει αυτου την κρισιν και ρυση σην ασυλον ψυχην
24 μη ισθι εταιρος ανδρι θυμωδει φιλω δε οργιλω μη συναυλιζου
25 μηποτε μαθης των οδων αυτου και λαβης βροχους τη ση ψυχη
26 μη διδου σεαυτον εις εγγυην αισχνομενος προσωπον

27 εαν γαρ μη εχης ποθεν αποτεισης λημψονται το στρωμα το υπο τας πλευρας σου
28 μη μεταιρε ορια αιωνια α εθεντο οι πατερες σου
29 ορατικον ανδρα και οξυν εν τοις εργοις αυτου βασιλευσι δει παρεσταναι και μη παρεσταναι ανδρασι νωθροις
1 εαν καθισης δειπνειν επι τραπεζης δυναστων νοητως νοει τα παρατιθεμενα σοι
2 και επιβαλλε την χειρα σου ειδως οτι τοιαυτα σε δει παρασκευασαι
3 ει δε απληστοτερος ει μη επιθυμει των εδεσματος αυτου ταυτα γαρ εχεται ζωης ψευδους
4 μη παρεκτεινου πενης ων πλουσιω τη δε ση εννοια αποσχου
5 εαν επιστησης το σον ομμα προς αυτον ουδαμου φανειται κατεσκευασται γαρ αυτω πτερυγες ωσπερ αετου και υποστρεφει εις τον οικον του προεστηκοτος αυτου
6 μη συνδειπνει ανδρι βασκανω μηδε επιθυμει των βρωματων αυτου
7 ον τροπον γαρ ει τις καταπιει τριχα ουτως εσθιει και πινει
8 μηδε προς σε εισαγαγης αυτον και φαγης τον ψωμον σου μετ' αυτου εξεμεσει γαρ αυτον και λυμανειται τους λογους σου τους καλους
9 εις ωτα αφρονος μηδεν λεγε μηποτε μυκτηριση τους συνετους λογους σου
10 μη μεταθης ορια αιωνια εις δε κτημα ορφανων μη εισελθης
11 ο γαρ λυτρουμενος αυτους κυριος κραταιος εστιν και κρινει την κρισιν αυτων μετα σου
12 δος εις παιδειαν την καρδιαν σου τα δε ωτα σου ετοιμασον λογοις αισθησεως
13 μη αποσχη νηπιον παιδευειν οτι εαν παταξης αυτον ραβδω ου μη αποθανη
14 συ μεν γαρ παταξεις αυτον ραβδω την δε ψυχην αυτου εκ θανατου ρυση
15 υιε εαν σοφη γενηται σου η καρδια ευφρανεις και την εμην καρδιαν
16 και ενδιατριψει λογοις τα σα χειλη προς τα εμα χειλη εαν ορθα ωσιν
17 μη ζηλουτω η καρδια σου αμαρτωλους αλλα εν φοβω κυριου ισθι ολην την ημεραν
18 εαν γαρ τηρησης αυτα εσαι σοι εκγονα η δε ελπις σου ουκ αποστησεται
19 ακουε υιε και σοφος γινου και κατευθυνε εννοιας σης καρδιας
20 μη ισθι οينوποτης μηδε εκτεινου συμβολαις κρεων τε αγορασμοις
21 πας γαρ μεθυσος και πορνοκοπος πτωχευσει και ενδυσεται διερρηγμενα και ρακωδη πας υπνωδης
22 ακουε υιε πατρος του γεννησαντος σε και μη καταφρονει οτι γεγηρακεν σου η μητηρ
24 καλως εκτρεφει πατηρ δικαιος επι δε υιο σοφω ευφραινεται η ψυχη αυτου
25 ευφραινεσθω ο πατηρ και η μητηρ επι σοι και χαιρετω η τεκουσα σε
26 δος μοι υιε σην καρδιαν οι δε σοι οφθαλμοι εμας οδους τηρειτωσαν
27 πιθος γαρ τετρημενος εστιν αλλοτριος οικος και φρεαρ στενον αλλοτριον
28 ουτος γαρ συντομος απολειται και πας παρανομος αναλωθησεται
29 τινη σουα τινη θορυβος τινη κρισις τινη αηδεια και λεσχει τινη συντριμματα δια κενης τινος πελειοι οι οφθαλμοι
30 ου των εγχρονιζοντων εν οινοις ου των ιχνευοντων που ποτοι γινονται
31 μη μεθυσκεσθε οινω αλλα ομιλειτε ανθρωποις δικαιοις και ομιλειτε εν περιπατοις εαν γαρ εις τας φιαλας και τα ποτηρια δως τους οφθαλμους σου υστερον περιπατησεις γυμνοτερος υπερου

32 το δε εσχατον ωσπερ υπο οφειως πεπληγως εκτεινεται και ωσπερ υπο κεραστου διαχειται αυτω ο ιος
33 οι οφθαλμοι σου οταν ιδωσιν αλλοτριαν το στομα σου τοτε λαλησει σκολια
34 και κατακειση ωσπερ εν καρδια θαλασσης και ωσπερ κυβερνητης εν πολλω κλυδωνι
35 ερεις δε τυπτουσιν με και ουκ επονεσα και ενεπαιξαν μοι εγω δε ουκ ηδειν ποτε ορθρος εσται ινα ελθων ζητησω μεθ' ων συνελευσομαι
1 υιε μη ζηλωσης κακους ανδρας μηδε επιθυμησης ειναι μετ' αυτων
2 ψευδη γαρ μελετα η καρδια αυτων και πονους τα χειλη αυτων λαλει
3 μετα σοφιας οικοδομειται οικος και μετα συνεσεως ανορθουται
4 μετα αισθησεως επιμπλαται ταμεια εκ παντος πλουτου τιμιου και καλου
5 κρεισσων σοφος ισχυρου και ανηρ φρονησιν εχων γεωργιου μεγαλου
6 μετα κυβερνησεως γινεται πολεμος βοηθεια δε μετα καρδιας βουλευτικης
7 σοφια και εννοια αγαθη εν πυλαις σοφων σοφοι ουκ εκκλινουσιν εκ στοματος κυριου
8 αλλα λογιζονται εν συνεδριοις απαιδευτοις συναντα θανατος
9 αποθνησκει δε αφρων εν αμαρτιας ακαθαρσια δε ανδρι λοιμω εμμολυνθησεται
10 εν ημερα κακη και εν ημερα θλιψεως εως αν εκλιπη
11 ρυσαι αγομενους εις θανατον και εκπριου κτεινομενους μη φειση
12 εαν δε ειπης ουκ οίδα τουτον γινωσκε οτι κυριος καρδιας παντων γινωσκει και ο πλασας πνοην πασιν αυτος οιδεν παντα ος αποδιδωσιν εκαστω κατα τα εργα αυτου
13 φαγε μελι υιε αγαθον γαρ κηριον ινα γλυκανθη σου ο φαρυγξ
14 ουτως αισθηση σοφιαν τη ση ψυχη εαν γαρ ευρης εσται καλη η τελευτη σου και ελπις σε ουκ εγκαταλειπει
15 μη προσαγαγης ασεβη νομη δικαιων μηδε απατηθης χορτασια κοιλιας
16 επτακι γαρ πεσειται ο δικαιος και αναστησεται οι δε ασεβεις ασθηνησουσιν εν κακοις
17 εαν πεση ο εχθρος σου μη επιχαρης αυτω εν δε τω υποσκελισματι αυτου μη επαιρου
18 οτι οψεται κυριος και ουκ αρεσει αυτω και αποστρεψει τον θυμον αυτου απ' αυτου
19 μη χαιρε επι κακοποιοις μηδε ζηλου αμαρτωλους
20 ου γαρ μη γενηται εκγονα πονηρων λαμπτηρ δε ασεβων σβεσθησεται
21 φοβου τον θεον υιε και βασιλευ και μηθετερω αυτων απειθησης
22 εξαιφνης γαρ τεισονται τους ασεβεις τας δε τιμωριας αμφοτερων τις γινωσεται [22α] λογον φυλασσομενος υιος απωλειας εκτος εσται δεχομενος δε εδεξατο αυτον [22β] μηδεν ψευδος απο γλωσσης βασιλει λεγεσθω και ουδεν ψευδος απο γλωσσης αυτου ου μη εξελθη [22γ] μαχαιρα γλωσσα βασιλεως και ου σαρκινη ος δ' αν παραδοθη συντριβησεται [22δ] εαν γαρ οξυνθη ο θυμος αυτου συν νευροις ανθρωπου αναλίσκει [22ε] και οστα ανθρωπων κατατρωγει και συγκαιει ωσπερ φλοξ ωστε αβρωτα ειναι νεοσσοις αετων
23 ταυτα δε λεγω υμιν τοις σοφοις επιγινωσκειν αιδεισθαι προσωπον εν κρισει ου καλον
24 ο ειπων τον ασεβη δικαιος εστιν επικαταρατος λαοις εσται και μισητος εις εθνη
25 οι δε ελεγχοντες βελτιους φανουνται επ' αυτους δε ηξει ευλογια αγαθη
26 χειλη δε φιλησουσιν αποκρινομενα λογους αγαθους
27 ετοιμαζε εις την εξοδον τα εργα σου και παρασκευαζου εις τον αγρον και πορευου κατοπισθεν μου και ανοικοδομησεις τον οικον σου
28 μη ισθι ψευδης μαρτυς επι στον πολιτην μηδε πλατυνου σοις χειλεσιν

29 μη ειπης ον τροπον εχρησατο μοι χρησημοι αυτω τεισομαι δε αυτον α με ηδικησεν
30 ωσπερ γεωργιον ανηρ αφρων και ωσπερ αμπελων ανθρωπος ενδεις φρενων
31 εαν αφης αυτον χερσωθησεται και χορτομανησει ολος και γινεται εκλελειμμενος οι δε φραγμοι των λιθων αυτου κατασκαπτονται
32 υστερον εγω μετενοησα επεβλεψα του εκλεξασθαι παιδειαν
33 ολιγον νυσταζω ολιγον δε καθυπνω ολιγον δε εναγκαλιζομαι χερσιν στηθη
34 εαν δε τουτο ποιης ηξει προπορευομενη η πενια σου και η ενδεια σου ωσπερ αγαθος δρομευς
1 τους εμους λογους υιε φοβηθητι και δεξαμενος αυτους μετανοει ταδε λεγει ο ανηρ τοις πιστευουσιν θεω και παυομαι
2 αφρονεστατος γαρ ειμι παντων ανθρωπων και φρονησις ανθρωπων ουκ εστιν εν εμοι
3 θεος δεδιδαχεν με σοφιαν και γνωσιν αγιων εγνωκα
4 τις ανεβη εις τον ουρανον και κατεβη τις συνηγαγεν ανεμους εν κολπω τις συνεστρεψεν υδωρ εν ιματιω τις εκρατησεν παντων των ακρων της γης τι ονομα αυτω η τι ονομα
5 τοις τεκνοις αυτου ινα γνωσ
5 παντες λογοι θεου πεπυρωμενοι υπερασπιζει δε αυτος των ευλαβουμενων αυτον
6 μη προσθης τοις λογοις αυτου ινα μη ελεγχῃ σε και ψευδης γενη
7 δυο αιτουμαι παρα σου μη αφελης μου χαριν προ του αποθανειν με
8 ματαιον λογον και ψευδη μακραν μου ποιησον πλουτον δε και πενιαν μη μοι δως συνταζον δε μοι τα δεοντα και τα αυταρκη
9 ινα μη πλησθεις ψευδης γενωμαι και ειπω τις με ορα η πενηθεις κλεψω και ομοσω το ονομα του θεου
10 μη παραδως οικετην εις χειρας δεσποτου μηποτε καταρασεται σε και αφανισθης
11 εκγονον κακον πατερα καταραται την δε μητερα ουκ ευλογει
12 εκγονον κακον δικαιον εαυτον κρινει την δε εξοδον αυτου ουκ απενιψεν
13 εκγονον κακον υψηλους οφθαλμους εχει τοις δε βλεφαροις αυτου επαιρεται
14 εκγονον κακον μαχαιρας τους οδοντας εχει και τας μυλας τομιδας ωστε αναλίσκειν και κατεσθιειν τους ταπεινους απο της γης και τους πενητας αυτων εξ ανθρωπων
15 τη βδελλη τρεις θυγατερες ησαν αγαπησει αγαπωμεναι και αι τρεις αυται ουκ ενεπιπλασαν αυτην και η τεταρτη ουκ ηρκεσθη ειπειν ικανον
16 αδης και ερωσ γυναικος και ταρταρος και γη ουκ επιπλαμενη υδατος και υδωρ και πυρ ου μη ειπωσιν αρκει
17 οφθαλμον καταγελωντα πατρος και ατιμαζοντα γηρας μητρος εκκοψαισαν αυτον κορακες εκ των φαραγγων και καταφαγοισαν αυτον νεοσσοι αετων
18 τρια δε εστιν αδυνατα μοι νοησαι και το τεταρτον ουκ επιγινωσκω
19 ιχνη αετου πετομενου και οδους οφεως επι πετρας και τριβους νηος ποντοπορουσης και οδους ανδρος εν νεοτητι
20 τοιαυτη οδος γυναικος μοιχαλιδος η οταν πραξη απονιψαμενη ουδεν φησιν πεπραχεναι αποπον
21 δια τριων σειεται η γη το δε τεταρτον ου δυναται φερειν
22 εαν οικετης βασιλευση και αφρων πλησθη σιτιων
23 και οικετις εαν εκβαλη την εαυτης κυριαν και μισητη γυνη εαν τυχη ανδρος αγαθου
24 τεσσαρα δε εστιν ελαχιστα επι της γης ταυτα δε εστιν σοφωτερα των σοφων
25 οι μυρμηκες οις μη εστιν ισχυς και ετοιμαζονται θερους την τροφην
26 και οι χοιρογυλλιοι εθνος ουκ ισχυρον οι εποιησαντο εν πετραις τους εαυτων οικους
27 αβασιλευτον εστιν η ακρις και εκστρατευει αφ' ενος κελευσματος ευτακτως

28 και καλαβωτης χερσιν ερειδομενος και ευαλωτος ων κατοικει εν οχυρωμασιν βασιλεως
29 τρια δε εστιν α ευοδος πορευεται και το τεταρτον ο καλως διαβαινει
30 σκυμνος λεοντος ισχυροτερος κτηνων ος ουκ αποστρεφεται ουδε καταπησσει κτηνος
31 και αλεκτωρ εμπεριπατων θηλειαις ευψυχος και τραγος ηγουμενος αιπολιου και βασιλευς δημηγορων εν εθνει
32 εαν προη σεαυτον εις ευφροσυνην και εκτεινης την χειρα σου μετα μαχης ατιμασθηση
33 αμελγε γαλα και εσται βουτυρον εαν δε εκπιεζης μυκτηρας εξελευσεται αιμα εαν δε εξελκης λογους εξελευσονται κρισεις και μαχαι
1 οι εμοι λογοι ειρηνται υπο θεου βασιλεως χρηματισμος ον επαιδευσεν η μητηρ αυτου
2 τι τεκνον τηρησεις τι ρησεις θεου πρωτογενες σοι λεγω υιε τι τεκνον εμης κοιλιας τι τεκνον εμων ευχων
3 μη δως γυναιξι στον πλουτον και τον στον νουν και βιον εις υστεροβουλιαν
4 μετα βουλης παντα ποιει μετα βουλης οينوποτει οι δυνασται θυμωδεις εισιν οινον δε μη πινετωσαν
5 ινα μη πιοντες επιλαθωνται της σοφιας και ορθα κριναι ου μη δυνωνται τους ασθενεις
6 διδοτε μεθην τοις εν λυπαις και οινον πινειν τοις εν οδυναις
7 ινα επιλαθωνται της πενιας και των πονων μη μνησθωσιν ετι
8 ανοιγε στον στομα λογω θεου και κρινε παντας υγιως
9 ανοιγε στον στομα και κρινε δικαιως διακρινε δε πενητα και ασθενη
10 γυναικα ανδρειαν τις ευρησει τιμιωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων η τοιαυτη
11 θαρσει επ' αυτη η καρδια του ανδρος αυτης η τοιαυτη καλων σκυλων ουκ απορησει
12 ενεργει γαρ τω ανδρι αγαθα παντα τον βιον
13 μηρυομενη ερια και λινον εποιησεν ευχρηστον ταις χερσιν αυτης
14 εγενετο ωσει ναυς εμπορευομενη μακροθεν συναγει δε αυτη τον βιον
15 και ανισταται εκ νυκτων και εδωκεν βρωματα τω οικω και εργα ταις θεραπαιναις
16 θεωρησασα γεωργιον επριατο απο δε καρπων χειρων αυτης κατεφυτευσεν κτημα
17 αναζωσαμενη ισχυρωσ την οσφυν αυτης ηρεισεν τους βραχιονας αυτης εις εργον
18 εγευσατο οτι καλον εστιν το εργαζεσθαι και ουκ αποσβεννυται ολην την νυκτα ο λυχνος αυτης
19 τους πηχεις αυτης εκτεινει επι τα συμφεροντα τας δε χειρας αυτης ερειδει εις ατρακτον
20 χειρας δε αυτης διηνοιξεν πενητι καρπον δε εξετεινεν πτωχω
21 ου φροντιζει των εν οικω ο ανηρ αυτης οταν που χρονιζη παντες γαρ οι παρ' αυτης ενδιδυσκονται
22 δισσας χλαινας εποιησεν τω ανδρι αυτης εκ δε βυσσου και πορφυρας εαυτη ενδυματα
23 περιβλεπτος δε γινεται εν πυλαις ο ανηρ αυτης ηνικα αν καθιση εν συνεδριω μετα των γεροντων κατοικων της γης
24 σινδονας εποιησεν και απεδото περιζωματα δε τοις χαναναιοις
25 στομα αυτης διηνοιξεν προσεχοντως και εννομως και ταξιν εστειλαιο τη γλωσση αυτης
26 ισχυν και ευπρεπειαν ενεδυσατο και ευφρανθη εν ημεραις εσχαταις
27 στεγναι διατριβαι οικων αυτης σιτα δε οκνηρα ουκ εφαγεν

28 το στομα δε ανοιγει σοφως και νομοθεσμως η δε ελεημοσυνη αυτης ανεστησεν τα τεκνα αυτης και επλουτησαν και ο ανηρ αυτης ηγεσεν αυτην
29 πολλαι θυγατερες εκτησαντο πλουτον πολλαι εποησαν δυνατα συ δε υπερκεισαι και υπερηρας πασας
30 ψευδεις αρεσκειαι και ματαιον καλλος γυναικος γυνη γαρ συνετη ευλογειται φοβον δε κυριου αυτη αινειτω
31 δοτε αυτη απο καρπων χειρων αυτης και αινεισθω εν πυλαις ο ανηρ αυτης .
1 αυται αι παιδειαι σαλωμωντος αι αδιακριτοι ας εξεγραψαντο οι φιλοι εξεκιου του βασιλεως της ιουδαιας
2 δοξα θεου κρυπτει λογον δοξα δε βασιλεως τιμαπραγματα
3 ουρανος υψηλος γη δε βαθεια καρδια δε βασιλεως ανεξελεγκτος
4 τυπτε αδοκιμον αργυριον και καθαρισθησεται καθαρον απαν
5 κτεινε ασεβεις εκ προσωπου βασιλεως και κατορθωσει εν δικαιοσυνη ο θρονος αυτου
6 μη αλαζονεου ενωπιον βασιλεως μηδε εν τοποις δυναστων υφιστασο
7 κρεισσον γαρ σοι το ρηθηναι αναβαινε προς με η ταπεινωσαι σε εν προσωπω δυναστου α ειδον οι οφθαλμοι σου λεγε
8 μη προσπιπτε εις μαχην ταχεως ινα μη μεταμεληθης επ' εσχατων ηνικα αν σε ονειδιση ο σος φιλος
9 αναχωρει εις τα οπισω μη καταφρονει
10 μη σε ονειδιση μεν ο φιλος η δε μαχη σου και η εχθρα ουκ απεσται αλλ' εσται σοι ιση θανατω [10α] χαρις και φιλια ελευθεροι ας τηρησον σεαυτω ινα μη επονειδιστος γενη α
λλα φυλαξον τας οδους σου ευσυναλλακτως
11 μηλον χρυσουν εν ορμισκω σαρδιου ουτως ειπειν λογον
12 εις ενωπιον χρυσουν σαρδιον πολυτελες δεδεται λογος σοφος εις ευηκοον ους
13 ωσπερ εξοδος χιονος εν αμητω κατα καυμα ωφελει ουτως αγγελος πιστος τους αποστειλαντας αυτον ψυχας γαρ των αυτω χρωμενων ωφελει
14 ωσπερ ανεμοι και νεφη και νετοι επιφανεστατοι ουτως οι καυχωμενοι επι δοσει ψευδει
15 εν μακροθυμια ευοδια βασιλευσιν γλωσσα δε μαλακη συντριβει οστα
16 μελι ευρων φαγε το ικανον μηποτε πλησθεις εξεμεσης
17 σπανιον εισαγε στον ποδα προς τον σεαυτου φιλον μηποτε πλησθεις σου μισηση σε
18 ροπαλον και μαχαιρα και τοξευμα ακιδωτον ουτως και ανηρ ο καταμαρτυρων του φιλου αυτου μαρτυριαν ψευδη
19 οδους κακου και πους παρανομου ολειται εν ημερα κακη
20 ωσπερ οξος ελκει ασυμφορον ουτως προσπεσον παθος εν σωματι καρδιαν λυπει [20α] ωσπερ σης ιματιω και σκωληξ ξυλω ουτως λυπη ανδρος βλαπτει καρδιαν
21 εαν πεινα ο εχθρος σου τρεφε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον
22 τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου ο δε κυριος ανταποδωσει σοι αγαθα
23 ανεμος βορειας εξεγειρει νεφη προσωπον δε αναιδες γλωσσαν ερεθιζει
24 κρειττον οικειν επι γωνιας δωματος η μετα γυναικος λαιδορου εν οικια κοινή
25 ωσπερ υδωρ ψυχρον ψυχη διψωση προσηνες ουτως αγγελια αγαθη εκ γης μακροθεν
26 ωσπερ ει τις πηγην φρασσοι και υδατος εξοδον λυμαιοιτο ουτως ακοσμον δικαιον πεπτωκεναι ενωπιον ασεβους
27 εσθιειν μελι πολυ ου καλον τιμαν δε χρη λογους ενδοξους
28 ωσπερ πολις τα τειχη καταβεβλημενη και ατειχιστος ουτως ανηρ ος ου μετα βουλης τι πρασσει
1 ωσπερ δροσος εν αμητω και ωσπερ νετος εν θερει ουτως ουκ εστιν αφρονι τιμη

2 ωσπερ ορνεα πεταται και στρουθοι ουτως αρα ματαια ουκ επελευσεται ουδενι
3 ωσπερ μαστιξ ιππω και κεντρον ονω ουτως ραβδος εθνει παρανομω
4 μη αποκρινου αφρονι προς την εκεινου αφροσυνην ινα μη ομοιος γενη αυτω
5 αλλα αποκρινου αφρονι κατα την αφροσυνην αυτου ινα μη φαινηται σοφος παρ' εαυτω
6 εκ των εαυτου ποδων ονειδος πιεται ο αποστειλας δι' αγγελου αφρονος λογον
7 αφελου πορειαν σκελων και παροιμιαν εκ στοματος αφρονων
8 ος αποδεσμευει λιθον εν σφενδονη ομοιος εστιν τω διδοντι αφρονι δοξαν
9 ακανθαι φυονται εν χειρι του μεθυσου δουλεια δε εν χειρι των αφρονων
10 πολλα χειμαζεται πασα σαρξ αφρονων συντριβεται γαρ η εκστασις αυτων
11 ωσπερ κυων οταν επεληθι επι τον εαυτου εμετον και μισητος γενηται ουτως αφρων τη εαυτου κακια αναστραφας επι την εαυτου αμαρτιαν [11α] εστιν αισχυνη επαγουσα αμα
ρτιαν και εστιν αισχυνη δοξα και χαρις
12 ειδον ανδρα δοξαντα παρ' εαυτω σοφον ειναι ελπιδα μεντοι εσχεν μαλλον αφρων αυτου
13 λεγει οκνηρος αποστελλομενος εις οδον λεων εν ταις οδοις
14 ωσπερ θυρα στρεφεται επι του στροφυγγος ουτως οκνηρος επι της κλινης αυτου
15 κρυψας οκνηρος την χειρα εν τω κολπω αυτου ου δυνησεται επενεγκειν επι το στομα
16 σοφωτερος εαυτω οκνηρος φαινηται του εν πλησμονη αποκομιζοντος αγγελιαν
17 ωσπερ ο κρατων κερκου κυνος ουτως ο προεστως αλλοτριας κρισεως
18 ωσπερ οι ιωμενοι προβαλλουσιν λογους εις ανθρωπους ο δε απαντησας τω λογω πρωτος υποσκελισθησεται
19 ουτως παντες οι ενεδρευοντες τους εαυτων φιλους οταν δε φωραθωσιν λεγουσιν οτι παιζων επραξα
20 εν πολλοις ξυλοις θαλλει πυρ οπου δε ουκ εστιν διθυμος ησυχαζει μαχη
21 εσχαρα ανθραξιν και ξυλα πυρι ανηρ δε λοιδορος εις ταραχην μαχης
22 λογοι κερκωπων μαλακοι ουτοι δε τυπτουσιν εις ταμεια σπλαγγων
23 αργυριον διδομενον μετα δολου ωσπερ οστρακον ηγητεον χειλη λεια καρδιαν καλυπτει λυπηραν
24 χειλεσιν παντα επινευει αποκλαιομενος εχθρος εν δε τη καρδια τεκταινεται δολους
25 εαν σου δεηται ο εχθρος μεγαλη τη φωνη μη πεισθης επτα γαρ εισιν πονηριαι εν τη ψυχη αυτου
26 ο κρυπτων εχθραν συνιστησιν δολον εκκαλυπτει δε τας εαυτου αμαρτιας ευγνωστος εν συνεδριοις
27 ο ορουσων βοθρον τω πλησιον εμπεσειται εις αυτον ο δε κυλιων λιθον εφ' εαυτον κυλει
28 γλωσσα ψευδης μισει αληθειαν στομα δε αστεγον ποιει ακαταστασιας
1 μη καυχω τα εις αυριον ου γαρ γινωσκεις τι τεξεται η επιουσα
2 εγκωμιαζετω σε ο πελας και μη το σον στομα αλλοτριος και μη τα σα χειλη
3 βαρυ λιθος και δυσβαστακτον αμμος οργη δε αφρονος βαρυτερα αμφοτερων
4 ανελεημων θυμος και οξεια οργη αλλ' ουδενα υφισταται ζηλος
5 κρεισσους ελεγκοι αποκεκαλυμμενοι κρυπτομενης φιλιας
6 αξιοπιστοτερα εστιν τραυματα φιλου η εκουσια φιληματα εχθρου

7 ψυχη εν πλησμονη ουσα κηριοις εμπαιζει ψυχη δε ενδει και τα πικρα γλυκεια φαινεται
8 ωσπερ οταν ορνεον καταπετασθη εκ της ιδιας νοσσιας ουτως ανθρωπος δουλουται οταν αποξενωθη εκ των ιδιων τοπων
9 μυροις και οινοις και θυμιαμασιν τερπεται καρδια καταρρηγνυται δε υπο συμπτωματων ψυχη
10 φιλον στον η φιλον πατρων μη εγκαταλιτης εις δε τον οικον του αδελφου σου μη εισελθης ατυχων κρεισσων φιλος εγγυς η αδελφος μακραν οικον
11 σοφος γινου υιε ινα ευφραηνηται μου η καρδια και αποστρεψον απο σου επονειδιστους λογους
12 πανουργος κακων επερχομενων απεκρυβη αφρονες δε επελθοντες ζημιαν τεισουσιν
13 αφελου το ιματιον αυτου παρηλθεν γαρ υβριστης οστις τα αλλοτρια λυμαινεται
14 ος αν ευλογη φιλον το πρωι μεγαλη τη φωνη καταρωμενου ουδεν διαφερειν δοξει
15 σταγονες εκβαλλουσιν ανθρωπον εν ημερα χειμερινη εκ του οικον αυτου ωσαυτως και γυνη λαιδορος εκ του ιδιου οικον
16 βορεας σκληρος ανεμος ονοματι δε επιδεξιος καλειται
17 σιδηρος σιδηρον οξυνει ανηρ δε παροξυνει προσωπον εταιρου
18 ος φυτευει συκιη φαγεται τους καρπους αυτης ος δε φυλασσει τον εαυτου κυριον τιμηθησεται
19 ωσπερ ουχ ομοια προσωπα προσωποις ουτως ουδε αι καρδιαι των ανθρωπων
20 αδης και απωλεια ουκ επιμπλανται ωσαυτως και οι οφθαλμοι των ανθρωπων απληστοι [20α] βδελυγμα κυριω στηριζων οφθαλμον και οι απαιδευτοι ακρατεις γλωσση
21 δοκιμιον αργυρω και χρυσω πυρωσις ανηρ δε δοκιμαζεται δια στοματος εγκωμιαζοντων αυτον [21α] καρδια ανομου εκζητει κακα καρδια δε ευθης εκζητει γνωσιν
22 εαν μαστιγοις αφρονα εν μεσω συνεδριου ατιμαζων ου μη περιελης την αφροσυνην αυτου
23 γνωστως επιγνωση ψυχας ποιμνιου σου και επιστησεις καρδιαν σου σαις αγελαις
24 οτι ου τον αιωνα ανδρι κρατος και ισχυς ουδε παραδιδωσιν εκ γενεας εις γενεαν
25 επιμελου των εν τω πεδιω χλωρων και κερεις ποαν και συναγε χορτον ορεινον
26 ινα εχης προβατα εις ιματισμον τιμα πεδιον ινα ωσιν σοι αρνες
27 υιε παρ' εμου εχεις ρησεις ισχυρας εις την ζωην σου και εις την ζωην των θεραποντων
1 φευγει ασεβης μηδενος διωκοντος δικαιος δε ωσπερ λεων πεποιθεν
2 δι' αμαρτιας ασεβων κρισεις εγειρονται ανηρ δε πανουργος κατασβεσει αυτας
3 ανδρειος εν ασεβειαις συκοφαντει πτωχους ωσπερ νετος λαβρος και ανωφελης
4 ουτως οι εγκαταλειποντες τον νομον εγκωμιαζουσιν ασεβειαν οι δε αγαπωντες τον νομον περιβαλλουσιν εαυτοις τειχος
5 ανδρες κακοι ου νοησουσιν κριμα οι δε ζητουντες τον κυριον συνησουσιν εν παντι
6 κρεισσων πτωχος πορευομενος εν αληθεια πλουσιου ψευδους
7 φυλασσει νομον υιος συνετος ος δε ποιμαίνει ασωτιαν ατιμαζει πατερα
8 ο πληθυνων τον πλουτον αυτου μετα τοκων και πλεονασμων τω ελεωντι πτωχους συναγει αυτον
9 ο εκκλινων το ους αυτου του μη εισακουσαι νομου και αυτος την προσευχην αυτου εβδελυκται
10 ος πλανα ευθεις εν οδω κακη εις διαφθοραν αυτος εμπεσεται οι δε ανομοι διελευσονται αγαθα και ουκ εισελευσονται εις αυτα
11 σοφος παρ' εαυτω ανηρ πλουσιος πενης δε νοημων καταγνωσεται αυτου
12 δια βοηθειαν δικαιων πολλη γινεται δοξα εν δε τοποις ασεβων αλισκονται ανθρωποι

13 ο επικαλυπτων ασεβειαν εαυτου ουκ ευοδωθησεται ο δε εξηγουμενος ελεγχους αγαπηθησεται
14 μακαριος ανηρ ος καταπτησσει παντα δι' ευλαβειαν ο δε σκληρος την καρδιαν εμπεισεται κακοις
15 λεων πεινων και λυκος διψων ος τυραννει πτωχους των εθνους πενιχρου
16 βασιλευς ενδεης προσοδων μεγας συκοφαντης ο δε μισων αδικιαν μακρον χρονον ζησεται
17 ανδρα τον εν αιτια φονου ο εγγυωμενος φυγας εσται και ουκ εν ασφαλεια [17a] παιδευε υιον και αγαπησει σε και δωσει κοσμον τη ση ψυχη ου μη υπακουσης εθνη παρανομω
18 ο πορευομενος δικαιως βεβοηθηται ο δε σκολιας οδοις πορευομενος εμπλακησεται
19 ο εργαζομενος την εαυτου γην πλησθησεται αρτων ο δε διωκων σχολην πλησθησεται πενias
20 ανηρ αξιοπιστος πολλα ευλογηθησεται ο δε κακος ουκ ατιμωρητος εσται
21 ος ουκ αισχυνεται προσωπα δικαιων ουκ αγαθος ο τοιουτος ψωμου αρτου αποδωσεται ανδρα
22 σπυδει πλουτειν ανηρ βασκανος και ουκ οιδεν οτι ελεημων κρατησει αυτου
23 ο ελεγχων ανθρωπου οδους χαριτας εξει μαλλον του γλωσσοχαριτουντος
24 ος αποβαλλεται πατερα η μητερα και δοκει μη αμαρτανειν ουτος κοινωνος εστιν ανδρος ασεβους
25 απληστος ανηρ κρινει εικη ος δε πεποιθεν επι κυριον εν επιμελεια εσται
26 ος πεποιθεν θρασεια καρδια ο τοιουτος αφρων ος δε πορευεται σοφια σωθησεται
27 ος διδωσιν πτωχοις ουκ ενδεθησεται ος δε αποστρεφει τον οφθαλμον αυτου εν πολλη απορια εσται
28 εν τοποις ασεβων στενουσι δικαιοι εν δε τη εκεινων απωλεια πληθυνθησονται δικαιοι
1 κρεισσων ανηρ ελεγχων ανδρος σκληροτραχηλου εξαπινης γαρ φλεγομενου αυτου ουκ εστιν ιασις
2 εγκωμιαζομενων δικαιων ευφρανθησονται λαοι αρχοντων δε ασεβων στενουσιν ανδρες
3 ανδρος φιλοντος σοφιαν ευφραίνεται πατηρ αυτου ος δε ποιμινει πορνας απολει πλουτον
4 βασιλευς δικαιος ανιστησιν χωραν ανηρ δε παρανομος κατασκαπτει
5 ος παρασκευαζεται επι προσωπον του εαυτου φιλου δικτυον περιβαλλει αυτο τοις εαυτου ποσιν
6 αμαρτανοντι ανδρι μεγαλη παγισ δικαιος δε εν χαρα και εν ευφοροσυνη εσται
7 επισταται δικαιος κρινειν πενιχροις ο δε ασεβης ου συνησει γνωσιν και πτωχω ουχ υπαρχει νους επιγνωμων
8 ανδρες λοιμοι εξεκαυσαν πολιν σοφοι δε απεστρεψαν οργην
9 ανηρ σοφος κρινει εθνη ανηρ δε φαυλος οργιζομενος καταγελαται και ου καταπτησσει
10 ανδρες αιματων μετοχοι μισησουσιν οσιον οι δε ευθεις εκζητησουσιν ψυχην αυτου
11 ολον τον θυμον αυτου εκφερει αφρων σοφος δε ταμειυεται κατα μερος
12 βασιλευς υπακουοντος λογον αδικων παντες οι υπ' αυτον παρανομοι
13 δανιστου και χρεοφειλετου αλληλοις συνελθοντων επισκοπην ποιειται αμφοτερων ο κυριος
14 βασιλευς εν αληθεια κρινοντος πτωχους ο θρονος αυτου εις μαρτυριον κατασταθησεται
15 πληγαι και ελεγχoi διδοασιν σοφιαν παις δε πλανωμενος αισχυνει γονεις αυτου
16 πολλων οντων ασεβων πολλα γινονται αμαρτια οι δε δικαιοι εκεινων πιπτοντων καταφοβοι γινονται
17 παιδευε υιον σου και αναπαυσει σε και δωσει κοσμον τη ψυχη σου

18 ου μη υπαρξη εξηγητης εθνει παρανομω ο δε φυλασσω τον νομον μακαριστος
19 λογοις ου παιδευθησεται οικετης σκληρος εαν γαρ και νοση αλλ' ουχ υπακουσεται
20 εαν ιδης ανδρα ταχυν εν λογοις γινωσκε οτι ελπιδα εχει μαλλον αφρων αυτου
21 ος κατασπαταλα εκ παιδος οικετης εσται εσχατον δε οδυνηθησεται εφ' εαυτω
22 ανηρ θυμωδης ορουσει νεικος ανηρ δε οργιλος εξωρυξεν αμαρτιας
23 υβρις ανδρα ταπεινοι τους δε ταπεινοφρονας ερειδει δοξη κυριος
24 ος μεριζεται κλεπτη μισει την εαυτου ψυχην εαν δε ορκου προτεθεντος ακουσαντες μη αναγγειλωσιν
25 φοβηθεντες και αισχυνθεντες ανθρωπους υπεσκελισθησαν ο δε πεποιθως επι κυριον ευφρανθησεται ασεβεια ανδρι διδωσιν σφαλμα ος δε πεποιθεν επι τω δεσποτη σωθησεται
26 πολλοι θεραπεουσιν προσωπα ηγουμενων παρα δε κυριου γινεται το δικαιον ανδρι
27 βδελυγμα δικαιοις ανηρ αδικος βδελυγμα δε ανομω κατευθυνουσα οδος
1 ρηματα εκκλησιαστου υιου δαυιδ βασιλεως ισραηλ εν ιερουσαλημ
2 ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιαστης ματαιοτης ματαιοτητων τα παντα ματαιοτης
3 τις περισσεια τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου ω μοχθει υπο τον ηλιον
4 γενεα πορευεται και γενεα ερχεται και η γη εις τον αιωνα εστηκεν
5 και ανατελλει ο ηλιος και δυνει ο ηλιος και εις τον τοπον αυτου ελκει
6 ανατελλων αυτος εκει πορευεται προς νοτον και κυκλοι προς βορραν κυκλοι κυκλων πορευεται το πνευμα και επι κυκλους αυτου επιστρεφει το πνευμα
7 παντες οι χειμαρροι πορευονται εις την θαλασσαν και η θαλασσα ουκ εσται εμπιπλαμενη εις τοπον ου οι χειμαρροι πορευονται εκει αυτοι επιστρεφουσιν του πορευθηναι
8 παντες οι λογοι εγκοποι ου δυνησεται ανηρ του λαλειν και ουκ εμπλησθησεται οφθαλμος του οραν και ου πληρωθησεται ους απο ακροασεως
9 τι το γεγονος αυτο το γενησομενον και τι το πεποιημενον αυτο το ποιηθησομενον και ουκ εστιν παν προσφατον υπο τον ηλιον
10 ος λαλησει και ερει ιδε τουτο καινον εστιν ηδη γεγονεν εν τοις αιωσιν τοις γενομενοις απο εμπροσθεν ημων
11 ουκ εστιν μνημη τοις πρωτοις και γε τοις εσχατοις γενομενοις ουκ εσται αυτοις μνημη μετα των γενησομενων εις την εσχατην
12 εγω εκκλησιαστης εγενομην βασιλευς επι ισραηλ εν ιερουσαλημ
13 και εδωκα την καρδιαν μου του εκζητησαι και του κατασκευασθαι εν τη σοφια περι παντων των γινομενων υπο τον ουρανον οτι περισπασμον πονηρον εδωκεν ο θεος τοις υιοις του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω
14 ειδον συν παντα τα ποιηματα τα πεποιημενα υπο τον ηλιον και ιδου τα παντα ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος
15 διεστραμμενον ου δυνησεται του επικοσμηθηναι και υστερημα ου δυνησεται του αριθμηθηναι
16 ελαλησα εγω εν καρδια μου τω λεγειν εγω ιδου εμεγαλυνθην και προσεθηκα σοφιαν επι πασιν οι εγενοντο εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και καρδια μου ειδεν πολλα σοφιαν και γνωσιν
17 και εδωκα καρδιαν μου του γνωσαι σοφιαν και γνωσιν παραβολας και επιστημην εγνων οτι και γε τουτ' εστιν προαιρεσις πνευματος
18 οτι εν πληθει σοφιας πληθος γνωσης και ο προστιθεις γνωσιν προσθησει αλγημα
1 ειπον εγω εν καρδια μου δευρο δη πειρασω σε εν ευφροσυνη και ιδε εν αγαθω και ιδου και γε τουτο ματαιοτης
2 τω γελωτι ειπα περιφοραν και τη ευφροσυνη τι τουτο ποιεις
3 κατεσκευασαμην εν καρδια μου του ελकुσαι εις οινον την σαρκα μου και καρδια μου ωδηγησεν εν σοφια και του κρατησαι επ' αφροσυνη εως ου ιδω ποιον το αγαθον τοις υιοις του ανθρωπου ο ποιησουσιν υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτων

4 εμεγαλυνα ποιημα μου ωκοδομησα μοι οικους εφυτευσα μοι αμπελωνας
5 εποιησα μοι κηπους και παραδεισους και εφυτευσα εν αυτοις ξυλον παν καρπου
6 εποιησα μοι κολυμβηθρας υδατων του ποτισαι απ' αυτων δρυμον βλαστωντα ξυλα
7 εκτησαμην δουλους και παιδισκας και οικογενεις εγενοντο μοι και γε κτησις βουκολιου και ποιμνιου πολλη εγενετο μοι υπερ παντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερου
8 σαλημ
9 συνηγαγον μοι και γε αργυριον και χρυσιον και περιουσιασμοις βασιλεων και των χωρων εποιησα μοι αδοντας και αδουσας και εντρυφηματα υιων του ανθρωπου οινοχοον κ
10 αι οινοχοας
11 και εμεγαλυνθην και προσεθηκα παρα παντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και γε σοφια μου εσταθη μοι
12 και παν ο ητησαν οι οφθαλμοι μου ουχ υφειλον απ' αυτων ουκ απεκωλυσα την καρδιαν μου απο πασης ευφροσυνης οτι καρδια μου ευφρανθη εν παντι μοχθω μου και τουτο ε
13 γενετο μερις μου απο παντος μοχθου μου
14 και επεβλεψα εγω εν πασιν ποιημασιν μου οις εποιησαν αι χειρες μου και εν μοχθω ω εμοχθησα του ποιειν και ιδου τα παντα ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος και ουκ εσ
15 τιν περισσεια υπο τον ηλιον
16 και επεβλεψα εγω του ιδειν σοφιαν και περιφοραν και αφροσυνην οτι τις ο ανθρωπος ος επελευσεται οπισω της βουλης τα οσα εποιησεν αυτην
17 και ειδον εγω οτι εστιν περισσεια τη σοφια υπερ την αφροσυνην ως περισσεια του φωτος υπερ το σκοτος
18 του σοφου οι οφθαλμοι αυτου εν κεφαλη αυτου και ο αφρων εν σκοτει πορευεται και εγνων και γε εγω οτι συναντημα εν συναντησεται τοις πασιν αυτοις
19 και ειπα εγω εν καρδια μου ως συναντημα του αφρονος και γε εμοι συναντησεται μοι και ινα τι εσοφισαμην εγω τοτε περισσον ελαλησα εν καρδια μου διοτι αφρων εκ περισ
20 σευματος λαλει οτι και γε τουτο ματαιοτης
21 οτι ουκ εστιν μνημη του σοφου μετα του αφρονος εις αιωνα καθοτι ηδη αι ημεραι αι ερχομεναι τα παντα επελησθη και πως αποθανειται ο σοφος μετα του αφρονος
22 και εμισησα συν την ζωην οτι πονηρον επ' εμε το ποιημα το πεποιημενον υπο τον ηλιον οτι τα παντα ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος
23 και εμισησα εγω συν παντα μοχθον μου ον εγω μοχθω υπο τον ηλιον οτι αφιω αυτον τω ανθρωπω τω γινομενω μετ' εμε
24 και τις οιδεν ει σοφος εσται η αφρων και εξουσιαζεται εν παντι μοχθω μου ω εμοχθησα και ω εσοφισαμην υπο τον ηλιον και γε τουτο ματαιοτης
25 και επεστρεψα εγω του αποταξασθαι τη καρδια μου επι παντι τω μοχθω ω εμοχθησα υπο τον ηλιον
26 οτι εστιν ανθρωπος ου μοχθος αυτου εν σοφια και εν γνωσει και εν ανδρεια και ανθρωπος ος ουκ εμοχθησεν εν αυτω δωσει αυτω μεριδα αυτου και γε τουτο ματαιοτης και π
27 ονηρια μεγαλη
28 οτι τι γινεται τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου και εν προαιρεσει καρδιας αυτου ω αυτος μοχθει υπο τον ηλιον
29 οτι πασαι αι ημεραι αυτου αληματων και θυμου περισπασμος αυτου και γε εν νυκτι ου κοιμαται η καρδια αυτου και γε τουτο ματαιοτης εστιν
30 ουκ εστιν αγαθον εν ανθρωπω ο φαγεται και ο πιεται και ο δειξει τη ψυχη αυτου αγαθον εν μοχθω αυτου και γε τουτο ειδον εγω οτι απο χειρος του θεου εστιν
31 οτι τις φαγεται και τις φεισεται παρεξ αυτου
32 οτι τω ανθρωπω τω αγαθω προ προσωπου αυτου εδωκεν σοφιαν και γνωσιν και ευφροσυνην και τω αμαρτανοντι εδωκεν περισπασμον του προσθειναι και του συναγαγειν το
33 υ δουναι τω αγαθω προ προσωπου του θεου οτι και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος
34 τοις πασιν χρονος και καιρος τω παντι πραγματι υπο τον ουρανον
35 καιρος του τεκειν και καιρος του αποθανειν καιρος του φυτευσαι και καιρος του εκτιλαι πεφυτευμενον
36 καιρος του αποκτειναι και καιρος του ιασασθαι καιρος του καθελειν και καιρος του οικοδομησαι
37 καιρος του κλαυσαι και καιρος του γελασαι καιρος του κοψασθαι και καιρος του ορχησασθαι
38 καιρος του βαλειν λιθους και καιρος του συναγαγειν λιθους καιρος του περιλαβειν και καιρος του μακρυνθηναι απο περιλημψεως
39 καιρος του ζητησαι και καιρος του απολεσαι καιρος του φυλαξαι και καιρος του εκβαλειν

7 καιρος του ρηξαι και καιρος του ραψαι καιρος του σιγαν και καιρος του λαλειν
8 καιρος του φιλησαι και καιρος του μισησαι καιρος πολεμου και καιρος ειρηνης
9 τις περισσεια του ποιουντος εν οις αυτος μοχθει
10 ειδον συν τον περισπασμον ον εδωκεν ο θεος τοις υιοις του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω
11 συν τα παντα εποησεν καλα εν καιρω αυτου και γε συν τον αιωνα εδωκεν εν καρδια αυτων οπως μη ευρη ο ανθρωπος το ποιημα ο εποησεν ο θεος απ' αρχης και μεχρι τελου
ς
12 εγνωσεν οτι ουκ εστιν αγαθον εν αυτοις ει μη του ευφρανθηναι και του ποιειν αγαθον εν ζωη αυτου
13 και γε πας ο ανθρωπος ος φαγεται και πιεται και ιδη αγαθον εν παντι μοχθω αυτου δομα θεου εστιν
14 εγνωσεν οτι παντα οσα εποησεν ο θεος αυτα εσται εις τον αιωνα επ' αυτω ουκ εστιν προσθειναι και απ' αυτου ουκ εστιν αφελειν και ο θεος εποησεν ινα φοβηθωσιν απο προσω
που αυτου
15 το γενομενον ηδη εστιν και οσα του γινεσθαι ηδη γεγονεν και ο θεος ζητησει τον διωκομενον
16 και ετι ειδον υπο τον ηλιον τοπον της κρισεως εκει ο ασεβης και τοπον του δικαιου εκει ο ασεβης
17 ειπα εγω εν καρδια μου συν τον δικαιον και συν τον ασεβη κρινει ο θεος οτι καιρος τω παντι πραγματι και επι παντι τω ποιηματι
18 εκει ειπα εγω εν καρδια μου περι λαλιας υιων του ανθρωπου οτι διακρινει αυτους ο θεος και του δειξαι οτι αυτοι κτηνη εισιν και γε αυτοις
19 οτι συναντημα υιων του ανθρωπου και συναντημα του κτηνους συναντημα εν αυτοις ως ο θανατος τουτου ουτως ο θανατος τουτου και πνευμα εν τοις πασιν και τι επερισσευ
σεν ο ανθρωπος παρα το κτηνος ουδεν οτι τα παντα ματαιοτης
20 τα παντα πορευεται εις τοπον ενα τα παντα εγενετο απο του χους και τα παντα επιστρεφει εις τον χουν
21 και τις οιδεν πνευμα υιων του ανθρωπου ει αναβαινει αυτο εις ανω και πνευμα του κτηνους ει καταβαινει αυτο κατω εις γην
22 και ειδον οτι ουκ εστιν αγαθον ει μη ο ευφρανθησεται ο ανθρωπος εν ποιημασιν αυτου οτι αυτο μερις αυτου οτι τις αξει αυτον του ιδειν εν ω εαν γενηται μετ' αυτον
1 και επεστρεψα εγω και ειδον συν πασας τας συκοφαντιας τας γινομενας υπο τον ηλιον και ιδου δακρυον των συκοφαντουμενων και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων και απο χει
ρος συκοφαντουντων αυτους ισχυς και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων
2 και επηνεσα εγω συν τους τεθνηκοτας τους ηδη αποθανοντας υπερ τους ζωντας οσοι αυτοι ζωσιν εως του νυν
3 και αγαθος υπερ τους δυο τουτους οστις ουπω εγενετο ος ουκ ειδεν συν το ποιημα το πονηρον το πεποιημενον υπο τον ηλιον
4 και ειδον εγω συν παντα τον μοχθον και συν πασαν ανδρειαν του ποιηματος οτι αυτο ζηλος ανδρος απο του εταιρου αυτου και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος
5 ο αφρων περιελαβεν τας χειρας αυτου και εφαγεν τας σαρκας αυτου
6 αγαθον πληρωμα δρακος αναπασσεως υπερ πληρωμα δυο δρακων μοχθου και προαιρεσεως πνευματος
7 και επεστρεψα εγω και ειδον ματαιοτητα υπο τον ηλιον
8 εστιν εις και ουκ εστιν δευτερος και γε υιος και αδελφος ουκ εστιν αυτω και ουκ εστιν περασμος τω παντι μοχθω αυτου και γε οφθαλμος αυτου ουκ επιπλათαι πλουτου και
τινι εγω μοχθω και στερισκω την ψυχην μου απο αγαθωσυνης και γε τουτο ματαιοτης και περισπασμος πονηρος εστιν
9 αγαθοι οι δυο υπερ τον ενα οις εστιν αυτοις μισθος αγαθος εν μοχθω αυτων
10 οτι εαν πεσωσιν ο εις εγερει τον μετοχον αυτου και ουαι αυτω τω ενι οταν πεση και μη η δευτερος του εγειραι αυτον
11 και γε εαν κοιμηθωσιν δυο και θερμη αυτοις και ο εις πως θερμανθη
12 και εαν επικραταιωθη ο εις οι δυο στησονται κατεναντι αυτου και το σπαρτιον το εντριτον ου ταχεως απορραγησεται
13 αγαθος παις πενης και σοφος υπερ βασιλεια πρεσβυτερον και αφρονα ος ουκ εγνω του προσεχειν ετι
14 οτι εξ οικου των δεσμιων εξελευσεται του βασιλευσαι οτι και γε εν βασιλεια αυτου εγεννηθη πενης

- 15 ειδον συν παντας τους ζωντας τους περιπατουντας υπο τον ηλιον μετα του νεανισκου του δευτερου ος στησεται αντ' αυτου
- 16 ουκ εστιν περασμος τω παντι λαω τοις πασιν οσοι εγενοντο εμπροσθεν αυτων και γε οι εσχατοι ουκ ευφρανθησονται εν αυτω οτι και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος
- 17 φυλαξον ποδα σου εν ω εαν πορευη εις οικον του θεου και εγγυς του ακουειν υπερ δομα των αφρονων θυσια σου οτι ουκ εισιν ειδότες του ποιησαι κακον
- 1 μη σπευδε επι στοματι σου και καρδια σου μη ταχυνατω του εξενεγκαι λογον προ προσωπου του θεου οτι ο θεος εν τω ουρανω και συ επι της γης επι τουτω εστωσαν οι λογοι σου ολιγοι
- 2 οτι παραγινεται ενυπνιον εν πληθει περισπασμου και φωνη αφρονος εν πληθει λογων
- 3 καθως αν ευξη ευχην τω θεω μη χρονισης του αποδουσαι αυτην οτι ουκ εστιν θελημα εν αφροσιν συν οσα εαν ευξη αποδος
- 4 αγαθον το μη ευξασθαι σε η το ευξασθαι σε και μη αποδουσαι
- 5 μη δωσ το στομα σου του εξαμαρτησαι την σαρκα σου και μη ειπης προ προσωπου του θεου οτι αγνοια εστιν ινα μη οργισθη ο θεος επι φωνη σου και διαφθειρη τα ποιηματα χειρων σου
- 6 οτι εν πληθει ενυπνιων και ματαιοτητες και λογοι πολλοι οτι συν τον θεον φοβου
- 7 εαν συκοφαντιαν πενητος και αρπαγην κριματος και δικαιοσυνης ιδης εν χωρα μη θαυμασης επι τω πραγματι οτι υψηλος επανω υψηλου φυλαξαι και υψηλοι επ' αυτους
- 8 και περισσεια γης εν παντι εστι βασιλευς του αγρου ειργασμενου
- 9 αγαπων αργυριον ου πλησθησεται αργυριου και τις ηγαπησεν εν πληθει αυτων γενημα και γε τουτο ματαιοτης
- 10 εν πληθει της αγαθωσυνης επληθυνθησαν εσθοντες αυτην και τι ανδρεια τω παρ' αυτης οτι αλλ' η του οραν οφθαλμοις αυτου
- 11 γλυκυς υπνος του δουλου ει ολιγον και ει πολυ φαγεται και τω εμπλησθεντι του πλουτησαι ουκ εστιν αφιων αυτον του υπνωσαι
- 12 εστιν αρρωστια ην ειδον υπο τον ηλιον πλουτον φυλασσομενον τω παρ' αυτου εις κακιαν αυτου
- 13 και απολειται ο πλουτος εκεινος εν περισπασμω πονηρω και εγεννησεν υιον και ουκ εστιν εν χειρι αυτου ουδεν
- 14 καθως εξηλθεν απο γαστρος μητρος αυτου γυμνος επιστρεψει του πορευθηναι ως ηκει και ουδεν ου λημψεται εν μοχθω αυτου ινα πορευθη εν χειρι αυτου
- 15 και γε τουτο πονηρα αρρωστια ωσπερ γαρ παρεγενετο ουτως και απελευσεται και τις περισσεια αυτω η μοχθει εις ανεμον
- 16 και γε πασαι αι ημεραι αυτου εν σκοτει και πενθει και θυμω πολλω και αρρωστια και χολω
- 17 ιδου ο ειδον εγω αγαθον ο εστιν καλον του φαγειν και του πιειν και του ιδειν αγαθωσυνην εν παντι μοχθω αυτου ω εαν μοχθη υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτου ων εδωκεν αυτω ο θεος οτι αυτο μερις αυτου
- 18 και γε πας ο ανθρωπος ω εδωκεν αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και εξουσιασεν αυτον του φαγειν απ' αυτου και του λαβειν το μερος αυτου και του ευφρανθηναι εν μοχθω αυτου τουτο δομα θεου εστιν
- 19 οτι ου πολλα μνησθησεται τας ημερας της ζωης αυτου οτι ο θεος περισπα αυτον εν ευφροσυνη καρδιας αυτου
- 1 εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον και πολλη εστιν επι τον ανθρωπον
- 2 ανηρ ω δωσει αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και δοξαν και ουκ εστιν υστερων τη ψυχη αυτου απο παντων ων επιθυμησει και ουκ εξουσιασει αυτω ο θεος του φαγειν απ' αυτου οτι ανηρ ξενος φαγεται αυτον τουτο ματαιοτης και αρρωστια πονηρα εστιν
- 3 εαν γεννηση ανηρ εκατον και ετη πολλα ζησεται και πληθος ο τι εσονται ημεραι ετων αυτου και ψυχη αυτου ουκ εμπλησθησεται απο της αγαθωσυνης και γε ταφη ουκ εγενε το αυτω ειπα αγαθον υπερ αυτον το εκτρωμα
- 4 οτι εν ματαιοτητι ηλθεν και εν σκοτει πορευεται και εν σκοτει ονομα αυτου καλυφθησεται
- 5 και γε ηλιον ουκ ειδεν και ουκ εγνω αναπαυσις τουτω υπερ τουτον
- 6 και ει εξησεν χιλιων ετων καθοδους και αγαθωσυνην ουκ ειδεν μη ουκ εις τοπον ενα τα παντα πορευεται
- 7 πας μοχθος του ανθρωπου εις στομα αυτου και γε η ψυχη ου πληρωθησεται

8 οτι τις περισσεια τω σοφω υπερ τον αφρονα διοτι ο πενης οιδεν πορευθηναι κατεναντι της ζωης
9 αγαθον οραμα οφθαλμων υπερ πορευομενον ψυχη και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος
10 ει τι εγενετο ηδη κεκληται ονομα αυτου και εγνωσθη ο εστιν ανθρωπος και ου δυνασεται του κριθηναι μετα του ισχυρου υπερ αυτον
11 οτι εισιν λογοι πολλοι πληθυνοντες ματαιοτητα τι περισσον τω ανθρωπω
12 οτι τις οιδεν τι αγαθον τω ανθρωπω εν τη ζωη αριθμον ημερων ζωης ματαιοτητος αυτου και εποιησεν αυτας εν σκια οτι τις απαγγειλει τω ανθρωπω τι εσται οπισω αυτου υπ
ο τον ηλιον
1 αγαθον ονομα υπερ ελαιον αγαθον και ημερα του θανατου υπερ ημεραν γενεσεως αυτου
2 αγαθον πορευθηναι εις οικον πενθους η οτι πορευθηναι εις οικον ποτου καθοτι τουτο τελος παντος του ανθρωπου και ο ζων δωσει εις καρδιαν αυτου
3 αγαθον θυμος υπερ γελωτα οτι εν κακια προσωπου αγαθυνθησεται καρδια
4 καρδια σοφων εν οικω πενθους και καρδια αφρονων εν οικω ευφροσυνης
5 αγαθον το ακουσαι επιτιμησιν σοφου υπερ ανδρα ακουοντα ασμα αφρονων
6 οτι ως φωνη των ακανθων υπο τον λεβητα ουτως γελωσ των αφρονων και γε τουτο ματαιοτης
7 οτι η συκοφαντια περιφερει σοφον και απολλυσι την καρδιαν ευτονιας αυτου
8 αγαθη εσχατη λογων υπερ αρχην αυτου αγαθον μακροθυμος υπερ υψηλον πνευματι
9 μη σπευσης εν πνευματι σου του θυμουσθαι οτι θυμος εν κολπω αφρονων αναπαυσεται
10 μη ειπης τι εγενετο οτι αι ημεραι αι προτεραι ησαν αγαθαι υπερ ταυτας οτι ουκ εν σοφια επηρωτησας περι τουτου
11 αγαθη σοφια μετα κληροδοσιας και περισσεια τοις θεωρουσιν τον ηλιον
12 οτι εν σκια αυτης η σοφια ως σκια του αργυριου και περισσεια γνωσεως της σοφιας ζωοποιησει τον παρ' αυτης
13 ιδε τα ποιηματα του θεου οτι τις δυνασεται του κοσμησαι ον αν ο θεος διαστρεψη αυτον
14 εν ημερα αγαθωσυνης ζηθι εν αγαθω και εν ημερα κακιας ιδε και γε συν τουτο συμφωνον τουτω εποιησεν ο θεος περι λαλιας ινα μη ευρη ο ανθρωπος οπισω αυτου μηδεν
15 συν τα παντα ειδον εν ημεραις ματαιοτητος μου εστιν δικαιος απολλυμενος εν δικαιο αυτου και εστιν ασεβης μενων εν κακια αυτου
16 μη γινου δικαιος πολυ και μη σοφιζου περισσα μηποτε εκπλαγης
17 μη ασεβησης πολυ και μη γινου σκληρος ινα μη αποθανης εν ου καιρω σου
18 αγαθον το αντεχεσθαι σε εν τουτω και γε απο τουτου μη ανης την χειρα σου οτι φοβουμενος τον θεον εξελευσεται τα παντα
19 η σοφια βοηθησει τω σοφω υπερ δεκα εξουσιαζοντας τους οντας εν τη πολει
20 οτι ανθρωπος ουκ εστιν δικαιος εν τη γη ος ποιησει αγαθον και ουχ αμαρτησεται
21 και γε εις παντας τους λογους ους λαλησουσιν μη θης καρδιαν σου οπως μη ακουσης του δουλου σου καταρωμενου σε
22 οτι πλειστακις πονηρευσεται σε και καθοδους πολλας κακωσει καρδιαν σου οπως και γε συ κατηρασω ετερους
23 παντα ταυτα επειρασα εν τη σοφια ειπα σοφισθησομαι
24 και αυτη εμακρυνθη απ' εμου μακραν υπερ ο ην και βαθυ βαθος τις ευρησει αυτο
25 εκυκλωσα εγω και η καρδια μου του γνωναι και του κατασκευασθαι και ζητησαι σοφιαν και ψηφον και του γνωναι ασεβους αφροσυνην και σκληριαν και περιφοραν
26 και ευρισκω εγω πικροτερον υπερ θανατον συν την γυναικα ητις εστιν θηρευματα και σαγηναι καρδια αυτης δεσμοι χειρες αυτης αγαθος προ προσωπου του θεου εξαιρεθησε
ται απ' αυτης και αμαρτανων συλλημθησεται εν αυτη
27 ιδε τουτο ευρον ειπεν ο εκκλησιαστης μια τη μια του ευρειν λογισμον

28 ον ετι εξητησεν η ψυχη μου και ουχ ευρον ανθρωπον ενα απο χιλίων ευρον και γυναικα εν πασι τουτοις ουχ ευρον
29 πλην ιδε τουτο ευρον ο εποιησεν ο θεος συν τον ανθρωπον ευθη και αυτοι εξητησαν λογισμους πολλους
1 τις οιδεν σοφους και τις οιδεν λυσιν ρηματος σοφια ανθρωπου φωτιει προσωπον αυτου και αναιδης προσωπω αυτου μισηθησεται
2 στομα βασιλεως φυλαξον και περι λογου ορκου θεου μη σπουδασης
3 απο προσωπου αυτου πορευση μη στης εν λογω πονηρω οτι παν ο εαν θεληση ποιησει
4 καθως λαλει βασιλευς εξουσιαζων και τις ερει αυτω τι ποιησεις
5 ο φυλασων εντολην ου γνωσεται ρημα πονηρον και καιρον κρισεως γινωσκει καρδια σοφου
6 οτι παντι πραγματι εστιν καιρος και κρισις οτι γνωσις του ανθρωπου πολλη επ' αυτον
7 οτι ουκ εστιν γινωσκων τι το εσομενον οτι καθως εσται τις αναγγελει αυτω
8 ουκ εστιν ανθρωπος εξουσιαζων εν πνευματι του κωλυσαι συν το πνευμα και ουκ εστιν εξουσια εν ημερα του θανατου και ουκ εστιν αποστολη εν τω πολεμω και ου διασωσει
ασεβεια τον παρ' αυτης
9 και συν παν τουτο ειδον και εδωκα την καρδιαν μου εις παν ποιημα ο πεποιηται υπο τον ηλιον τα οσα εξουσιασατο ο ανθρωπος εν ανθρωπω του κακωσαι αυτον
10 και τοτε ειδον ασεβεις εις ταφους εισαχθεντας και εκ τοπου αγιου επορευθησαν και επηνεθησαν εν τη πολει οτι ουτως εποιησαν και γε τουτο ματαιοτης
11 οτι ουκ εστιν γινομενη αντιρρησις απο των ποιουντων το πονηρον ταχυ δια τουτο επληροφορηθη καρδια υιων του ανθρωπου εν αυτοις του ποιησαι το πονηρον
12 ος ημαρτεν εποιησεν το πονηρον απο τοτε και απο μακροτητος αυτω οτι και γε γινωσκω εγω οτι εσται αγαθον τοις φοβουμενοις τον θεον οπως φοβωνται απο προσωπου αυτου
υ
13 και αγαθον ουκ εσται τω ασεβει και ου μακρυνει ημερας εν σκια ος ουκ εστιν φοβουμενος απο προσωπου του θεου
14 εστιν ματαιοτης η πεποιηται επι της γης οτι εισι δικαιοι οτι φθανει προς αυτους ως ποιημα των ασεβων και εισιν ασεβεις οτι φθανει προς αυτους ως ποιημα των δικαιων ειπα
α οτι και γε τουτο ματαιοτης
15 και επηνεσα εγω συν την ευφροσυνην οτι ουκ εστιν αγαθον τω ανθρωπω υπο τον ηλιον οτι ει μη του φαγειν και του πειν και του ευφρανθηναι και αυτο συμπροσεσται αυτω
εν μοχθω αυτου ημερας ζωης αυτου οσας εδωκεν αυτω ο θεος υπο τον ηλιον
16 εν οις εδωκα την καρδιαν μου του γνωσαι σοφιαν και του ιδειν τον περισπασμον τον πεποιημενον επι της γης οτι και γε εν ημερα και εν νυκτι υπνον εν οφθαλμοις αυτου ουκ
εστιν βλεπων
17 και ειδον συν παντα τα ποιηματα του θεου οτι ου δυνασεται ανθρωπος του ευρειν συν το ποιημα το πεποιημενον υπο τον ηλιον οσα αν μοχθηση ο ανθρωπος του ζητησαι και
ουχ ευρησει και γε οσα αν ειπη ο σοφος του γνωσαι ου δυνασεται του ευρειν
1 οτι συν παν τουτο εδωκα εις καρδιαν μου και καρδια μου συν παν ειδεν τουτο ως οι δικαιοι και οι σοφοι και εργασια αυτων εν χειρι του θεου και γε αγαπην και γε μισος ουκ
εστιν ειδως ο ανθρωπος τα παντα προ προσωπου αυτων
2 ματαιοτης εν τοις πασιν συναντημα εν τω δικαιο και τω ασεβει τω αγαθω και τω κακω και τω καθαρω και τω ακαθαρω και τω θυσιαζοντι και τω μη θυσιαζοντι ως ο αγα
θος ως ο αμαρτανων ως ο ομνυων καθως ο τον ορκον φοβουμενος
3 τουτο πονηρον εν παντι πεποιημενω υπο τον ηλιον οτι συναντημα εν τοις πασιν και γε καρδια υιων του ανθρωπου επληρωθη πονηρου και περιφερεια εν καρδια αυτων εν ζωη
αυτων και οπισω αυτων προς τους νεκρους
4 οτι τις ος κοινωνει προς παντας τους ζωντας εστιν ελπις οτι ο κυων ο ζων αυτος αγαθος υπερ τον λεοντα τον νεκρον
5 οτι οι ζωντες γινωσκονται οτι αποθανουνται και οι νεκροι ουκ εισιν γινωσκοντες ουδεν και ουκ εστιν αυτοις ετι μισθος οτι επελησθη η μνημη αυτων
6 και γε αγαπη αυτων και γε μισος αυτων και γε ζηλος αυτων ηδη απωλετο και μερις ουκ εστιν αυτοις ετι εις αιωνα εν παντι τω πεποιημενω υπο τον ηλιον
7 δευρο φαγε εν ευφροσυνη αρτον σου και πιε εν καρδια αγαθη οινον σου οτι ηδη ευδοκησεν ο θεος τα ποιηματα σου
8 εν παντι καιρω εστωσαν ιματια σου λευκα και ελαιον επι κεφαλην σου μη υστερησατω

- 9 *ιδε ζων μετα γυναικος ης ηγαπησας πασας ημερας ζωης ματαιοτητος σου τας δοθεισας σοι υπο τον ηλιον πασας ημερας ματαιοτητος σου οτι αυτο μερις σου εν τη ζωη σου και εν τω μοχθω σου ω συ μοχθεις υπο τον ηλιον*
- 10 *παντα οσα αν ευρη η χειρ σου του ποιησαι ως η δυναμις σου ποιησον οτι ουκ εστιν ποιημα και λογισμος και γνωσις και σοφια εν αδη οπου συ πορευη εκει*
- 11 *επεστρεψα και ειδον υπο τον ηλιον οτι ου τοις κουφοις ο δρομος και ου τοις δυνατοις ο πολεμος και γε ου τοις σοφοις αρτος και γε ου τοις συνετοις πλουτος και γε ου τοις γινωσκουσιν χαρις οτι καιρος και απαντημα συναντησεται τοις πασιν αυτοις*
- 12 *οτι και γε ουκ εγνω ο ανθρωπος τον καιρον αυτου ως οι ιχθυες οι θηρευομενοι εν αμφιβληστρω κακω και ως ορνεα τα θηρευομενα εν παγιδι ως αυτα παγιδευονται οι υιοι του ανθρωπου εις καιρον πονηρον οταν επιπεση επ' αυτους αφνω*
- 13 *και γε τουτο ειδον σοφιαν υπο τον ηλιον και μεγαλη εστιν προς με*
- 14 *πολις μικρα και ανδρες εν αυτη ολιγοι και ελθη επ' αυτην βασιλευς μεγας και κυκλωση αυτην και οικοδομηση επ' αυτην χαρακας μεγαλους*
- 15 *και ευρη εν αυτη ανδρα πενητα σοφον και διασωσει αυτος την πολιν εν τη σοφια αυτου και ανθρωπος ουκ εμνησθη συν του ανδρος του πενητος εκεινου*
- 16 *και ειπα εγω αγαθη σοφια υπερ δυναμιν και σοφια του πενητος εξουθενωμενη και λογοι αυτου ουκ εισιν ακουομενοι*
- 17 *λογοι σοφων εν αναπαυσει ακουονται υπερ κραυγην εξουσιαζοντων εν αφροσυναις*
- 18 *αγαθη σοφια υπερ σκευη πολεμου και αμαρτανων εις απολεσει αγαθωσυνην πολλην*
- 1 *μυιαι θανατουσαι σαπριουσιν σκευασιαν ελαιου ηδυσματος τιμιον ολιγον σοφιας υπερ δοξαν αφροσυνης μεγαλης*
- 2 *καρδια σοφου εις δεξιον αυτου και καρδια αφρονος εις αριστερον αυτου*
- 3 *και γε εν οδω οταν αφρων πορευηται καρδια αυτου υστερησει και α λογιεται παντα αφροσυνη εστιν*
- 4 *εαν πνευμα του εξουσιαζοντος αναβη επι σε τοπον σου μη αφης οτι ιαμα καταπαυσει αμαρτιας μεγαλας*
- 5 *εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον ως ακουσιον ο εξηλθεν απο προσωπου του εξουσιαζοντος*
- 6 *εδοθη ο αφρων εν υψει μεγαλοις και πλουσιοι εν ταπεινω καθησονται*
- 7 *ειδον δουλους εφ' ιππους και αρχοντας πορευομενους ως δουλους επι της γης*
- 8 *ο ορουσων βοθρον εν αυτω εμπεσειται και καθαιρουντα φραγμαν δηζεται αυτον οφιος*
- 9 *εξαιρων λιθους διαπονηθησεται εν αυτοις σχιζων ξυλα κινδυνευσει εν αυτοις*
- 10 *εαν εκπεση το σιδηριον και αυτος προσωπον εταραξεν και δυναμεις δυναμωσει και περισσεια του ανδρειου σοφια*
- 11 *εαν δακη ο οφιος εν ου ψιθυρισμω και ουκ εστιν περισσεια τω επαδοντι*
- 12 *λογοι στοματος σοφου χαρις και χειλη αφρονος καταποντιουσιν αυτον*
- 13 *αρχη λογων στοματος αυτου αφροσυνη και εσχατη στοματος αυτου περιφερεια πονηρα*
- 14 *και ο αφρων πληθυνει λογους ουκ εγνω ο ανθρωπος τι το γενομενον και τι το εσομενον οπισω αυτου τις αναγγελει αυτω*
- 15 *μοχθος των αφρων κοπωσει αυτους ος ουκ εγνω του πορευθηναι εις πολιν*
- 16 *ουαι σοι πολις ης ο βασιλευς σου νεωτερος και οι αρχοντες σου εν πρωια εσθιουσιν*
- 17 *μακαρια συ γη ης ο βασιλευς σου υιος ελευθερων και οι αρχοντες σου προς καιρον φαγονται εν δυναμει και ουκ αισχυνθησονται*
- 18 *εν οκνηριας ταπεινωθησεται η δοκωσις και εν αργια χειρων σταζει η οικια*
- 19 *εις γελωτα ποιουσιν αρτον και οινος ευφραινει ζωντας και του αργυριου επακουσεται συν τα παντα*
- 20 *και γε εν συνειδησει σου βασιλεα μη καταραση και εν ταμειοις κοιτωνων σου μη καταραση πλουσιον οτι πετεινον του ουρανου αποισει συν την φωνην και ο εχων τας πτερυγας απαγγελει λογον*
- 1 *αποστειλον τον αρτον σου επι προσωπον του υδατος οτι εν πληθει των ημερων ευρησεις αυτον*

2 δος μεριδα τοις επτα και γε τοις οκτω οτι ου γινωσκεις τι εσται πονηρον επι την γην
3 εαν πληρωθωσιν τα νεφη νετου επι την γην εκχεουσιν και εαν πεση ξυλον εν τω νοτω και εαν εν τω βορρα τοπω ου πεσειται το ξυλον εκει εσται
4 τηρων ανεμον ου σπερει και βλεπον εν ταις νεφελαις ου θερισει
5 εν οις ουκ εστιν γινωσκων τις η οδος του πνευματος ως οστα εν γαστρι της κυφορουσης ουτως ου γνωση τα ποιηματα του θεου οσα ποιησει συν τα παντα
6 εν πρωια σπειρον το σπερμα σου και εις εσπεραν μη αφετω η χειρ σου οτι ου γινωσκεις ποιον στοιχησει η τουτο η τουτο και εαν τα δυο επι το αυτο αγαθα
7 και γλυκυ το φως και αγαθον τοις οφθαλμοις του βλεπειν συν τον ηλιον
8 οτι και εαν ετη πολλα ζησεται ο ανθρωπος εν πασιν αυτοις ευφρανθησεται και μνησθησεται τας ημερας του σκοτους οτι πολλαι εσονται παν το ερχομενον ματαιοτης
9 ευφραινου νεανισκε εν νεοτητι σου και αγαθυνατω σε η καρδια σου εν ημεραις νεοτητος σου και περιπατει εν οδοις καρδιας σου και εν ορασει οφθαλμων σου και γνωθι οτι ε
πι πασι τουτοις αξει σε ο θεος εν κρισει
10 και αποστησον θυμον απο καρδιας σου και παραγαγε πονηριαν απο σαρκος σου οτι η νεοτης και η ανοια ματαιοτης
1 και μνησθητι του κτισαντος σε εν ημεραις νεοτητος σου εως οτου μη ελθωσιν ημεραι της κακιας και φθασωσιν ετη εν οις ερεις ουκ εστιν μοι εν αυτοις θελημα
2 εως ου μη σκοτισθη ο ηλιος και το φως και η σεληνη και οι αστερες και επιστρεψωσιν τα νεφη οπισω του νετου
3 εν ημερα η εαν σαλευθωσιν φυλακες της οικιας και διαστραφωσιν ανδρες της δυναμεως και ηργησαν αι αληθουσαι οτι ωλιγοθησαν και σκοτασουσιν αι βλεπουσαι εν ταις οπ
αις
4 και κλεισουσιν θυρας εν αγορα εν ασθενεια φωνης της αληθουσης και αναστησεται εις φωνην του στρουθιου και ταπεινωθησονται πασαι αι θυγατερες του ασματος
5 και γε απο υψους οφονται και θαμβοι εν τη οδω και ανθηση το αμυγδαλον και παχυνθη η ακρις και διασκεδασθη η καππαρις οτι επορευθη ο ανθρωπος εις οικον αιωνος αυτ
ου και εκυκλωσαν εν αγορα οι κοπτομενοι
6 εως οτου μη ανατραπη σχοινιον του αργυριου και συνθλιβη ανθεμιον του χρυσιου και συντριβη υδρια επι την πηγην και συντροχαση ο τροχος επι τον λακκον
7 και επιστρεψη ο χους επι την γην ως ην και το πνευμα επιστρεψη προς τον θεον ος εδωκεν αυτο
8 ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιαστης τα παντα ματαιοτης
9 και περισσον οτι εγενετο εκκλησιαστης σοφος ετι εδιδαξεν γνωσιν συν τον λαον και ους εξιχνιασεται κοσμιον παραβολων
10 πολλα εξητησεν εκκλησιαστης του ευρειν λογους θεληματος και γεγραμμενον ευθυτητος λογους αληθειας
11 λογοι σοφων ως τα βουκεντρα και ως ηλιο πεφυτευμενοι οι παρα των συναγματων εδοθησαν εκ ποιμενος ενος και περισσον εξ αυτων
12 υιε μου φυλαξαι ποιησαι βιβλια πολλα ουκ εστιν περασμος και μελετη πολλη κοπωσις σαρκος
13 τελος λογου το παν ακουεται τον θεον φοβου και τας εντολας αυτου φυλασσε οτι τουτο πας ο ανθρωπος
14 οτι συν παν το ποιημα ο θεος αξει εν κρισει εν παντι παρεωραμενω εαν αγαθον και εαν πονηρον .
1 ασμα ασματων ο εστιν τω σαλωμων
2 φιλησατω με απο φιληματων στοματος αυτου οτι αγαθοι μαστοι σου υπερ οινον
3 και οσμη μυρων σου υπερ παντα τα αρωματα μυρον εκκενωθεν ονομα σου δια τουτο νεανιδες ηγαπησαν σε
4 ειλκυσαν σε οπισω σου εις οσμην μυρων σου δραμουμεν εισηνεγκεν με ο βασιλευς εις το ταμειον αυτου αγαλλιασωμεθα και ευφρανθωμεν εν σοι αγαπησομεν μαστους σου υ
περ οινον ευθυτης ηγαπησεν σε
5 μελαινα ειμι και καλη θυγατερες ιερουσαλημ ως σκηνωματα κηδαρ ως δερρεις σαλωμων
6 μη βλεψητε με οτι εγω ειμι μεμελανωμενη οτι παρεβλεψεν με ο ηλιος υιοι μητρος μου εμαχεσαντο εν εμοι εθεντο με φυλακισσαν εν αμπελωσιν αμπελωνα εμον ουκ εφυλαξα
7 απαγγελιον μοι ον ηγαπησεν η ψυχη μου που ποιμαινεις που κοιταξεις εν μεσημβρια μηποτε γενωμαι ως περιβαλλομενη επ' αγελαις εταιρων σου
8 εαν μη γνωσ σεαυτην η καλη εν γυναιξιν εξελθε συ εν πτερναις των ποιμνιων και ποιμαινε τας εριφους σου επι σκηνωμασιν των ποιμενων

9 τη ιππω μου εν αρμασιν φαραω ωμοιωσα σε η πλησιον μου
10 τι ωραιωθησαν σιαγονες σου ως τρυγονες τραχηλος σου ως ορμισκοι
11 ομοιωματα χρυσιου ποιησομεν σοι μετα στιγματων του αργυριου
12 εως ου ο βασιλευς εν ανακλισει αυτου ναρδος μου εδωκεν οσμην αυτου
13 αποδεσμος της στακτης αδελφιδος μου εμοι ανα μεσον των μαστων μου αυλισθησεται
14 βοτρυς της κυπρου αδελφιδος μου εμοι εν αμπελωσιν εγγαδδι
15 ιδου ει καλη η πλησιον μου ιδου ει καλη οφθαλμοι σου περιστεραι
16 ιδου ει καλος ο αδελφιδος μου και γε ωραιος προς κλινη ημων συσκιος
17 δοκοι οικων ημων κεδροι φατνωματα ημων κυπαρισσοι
1 εγω ανθος του πεδιου κρινον των κοιλαδων
2 ως κρινον εν μεσω ακανθων ουτως η πλησιον μου ανα μεσον των θυγατερων
3 ως μηλον εν τοις ξυλοις του δρυμου ουτως αδελφιδος μου ανα μεσον των υιων εν τη σκια αυτου επεθυμησα και εκαθισα και καρπος αυτου γλυκος εν λαρυγγι μου
4 εισαγαγετε με εις οικον του οινου ταξατε επ' εμε αγαπην
5 στηρισατε με εν αμοραις στοιβασατε με εν μηλοις οτι τετρωμενη αγαπης εγω
6 ευωνυμος αυτου υπο την κεφαλην μου και η δεξια αυτου περιλημψεται με
7 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν εγειρητε και εξεγειρητε την αγαπην εως ου θεληση
8 φωνη αδελφιδου μου ιδου ουτος ηκει πηδων επι τα ορη διαλλομενος επι τους βουνους
9 ομοιος εστιν αδελφιδος μου τη δορκαδι η νεβρω ελαφων επι τα ορη βαιθηλ ιδου ουτος εστηκεν οπισω του τοιχου ημων παρακυπτων δια των θυριδων εκκυπτων δια των δικτ
10 υων
11 αποκρινεται αδελφιδος μου και λεγει μοι αναστα ελθε η πλησιον μου καλη μου περιστερα μου
12 οτι ιδου ο χειμων παρηλθεν ο υετος απηλθεν επορευθη εαυτω
13 τα ανθη ωφθη εν τη γη καιρος της τομης εφθακεν φωνη του τρυγονος ηκουσθη εν τη γη ημων
14 η συκη εξηνεγκεν ολυνθους αυτης αι αμπελοι κυπριζουσιν εδωκαν οσμην αναστα ελθε η πλησιον μου καλη μου περιστερα μου
15 και ελθε συ περιστερα μου εν σκεπη της πετρας εχομενα του προτειχισματος δειξον μοι την οψιν σου και ακουτισον με την φωνην σου οτι η φωνη σου ηδεια και η οψις σου ω
16 ραια
17 πιασατε ημιν αλωπεκας μικρους αφανιζοντας αμπελωνας και αι αμπελοι ημων κυπριζουσιν
18 αδελφιδος μου εμοι καγω αυτω ο ποιμαινων εν τοις κρινοις
19 εως ου διαπνευση η ημερα και κινηθωσιν αι σκιαι αποστρεψον ομοιωθητι συ αδελφιδε μου τω δορκωνι η νεβρω ελαφων επι ορη κοιλωματων
1 οτι επι κοιτην μου εν νυξιν εξητησα ον ηγαπησεν η ψυχη μου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον εκαλεσα αυτον και ουχ υπηκουσεν μου
2 αναστησομαι δη και κυκλωσω εν τη πολει εν ταις αγοραις και εν ταις πλατειαις και ζητησω ον ηγαπησεν η ψυχη μου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον
3 ευροσαν με οι τηρουντες οι κυκλουντες εν τη πολει μη ον ηγαπησεν η ψυχη μου ειδετε
4 ως μικρον οτε παρηλθον απ' αυτων εως ου ευρον ον ηγαπησεν η ψυχη μου εκρατησα αυτον και ουκ αφησω αυτον εως ου εισηγαγον αυτον εις οικον μητρος μου και εις ταμει
5 ον της συλλαβουσης με
6 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν εγειρητε και εξεγειρητε την αγαπην εως αν θεληση

6 τις αυτη η αναβαινουσα απο της ερημου ως στελεχη καπνου τεθυμιαμενη σμυρναν και λιβανον απο παντων κονιορτων μυρεψου
7 ιδου η κλινη του σαλωμων εξηκοντα δυνατοι κυκλω αυτης απο δυνατων ισραηλ
8 παντες κατεχοντες ρομφαιαν δεδιδαγμενοι πολεμον ανηρ ρομφαια αυτου επι μηρον αυτου απο θαμβους εν νυξιν
9 φορειον εποιησεν εαυτω ο βασιλευς σαλωμων απο ξυλων του λιβανου
10 στυλους αυτου εποιησεν αργυριον και ανακλιτον αυτου χρυσειον επιβασις αυτου πορφυρα εντος αυτου λιθοστρωτον αγαπην απο θυγατερων ιερουσαλημ
11 εξελθατε και ιδετε εν τω βασιλει σαλωμων εν τω στεφανω ω εστεφανωσεν αυτον η μητηρ αυτου εν ημερα νυμφευσεως αυτου και εν ημερα ευφορουνης καρδιας αυτου
1 ιδου ει καλη η πλησιον μου ιδου ει καλη οφθαλμοι σου περιστεραι εκτος της σιωπησεως σου τριχομα σου ως αγelai των αιγων αι απεκαλυφθησαν απο του γαλααδ
2 οδοντες σου ως αγelai των κεκαρμενων αι ανεβησαν απο του λουτρον αι πασαι διδυμεουσαι και ατεκνουσα ουκ εστιν εν αυταις
3 ως σπαρτιον το κοκκινον χειλη σου και η λαλια σου ωραια ως λεπυρον της ροας μηλον σου εκτος της σιωπησεως σου
4 ως πυργος δαυιδ τραχηλος σου ο οικοδομημενος εις θαλιωθ χιλιοι θυρειοι κρεμανται επ' αυτον πασαι βολιδες των δυνατων
5 δυο μαστοι σου ως δυο νεβροι διδυμοι δορκαδος οι νεμομενοι εν κρινοις
6 εως ου διαπνευση η ημερα και κινηθωσιν αι σκιαι πορευσομαι εμαυτω προς το ορος της σμυρνης και προς τον βουνον του λιβανου
7 ολη καλη ει η πλησιον μου και μωμος ουκ εστιν εν σοι
8 δευρο απο λιβανου νυμφη δευρο απο λιβανου ελευση και διελευση απο αρχης πιστεως απο κεφαλής σανιρ και ερμων απο μανδρων λεοντων απο ορεων παρδαλεων
9 εκαρδιωσας ημας αδελφη μου νυμφη εκαρδιωσας ημας ενι απο οφθαλμων σου εν μια ενθεματι τραχηλων σου
10 τι εκαλλιωθησαν μαστοι σου αδελφη μου νυμφη τι εκαλλιωθησαν μαστοι σου απο οινου και οσμη ιματιων σου υπερ παντα τα αρωματα
11 κηριον αποσταζουσιν χειλη σου νυμφη μελι και γαλα υπο την γλωσσαν σου και οσμη ιματιων σου ως οσμη λιβανου
12 κηπος κεκλεισμενος αδελφη μου νυμφη κηπος κεκλεισμενος πηγη εσφραγισμενη
13 αποστολαι σου παραδεισος ροων μετα καρπου ακροδρυων κυπροι μετα ναρδων
14 ναρδος και κροκος καλαμος και κινναμωμον μετα παντων ξυλων του λιβανου σμυρνα αλωθ μετα παντων πρωτων μυρων
15 πηγη κηπων φρεαρ υδατος ζωντος και ροιζουντος απο του λιβανου
16 εξεγερθητι βορρα και ερχου νοτε διαπνευσον κηπον μου και ρευσατωσαν αρωματα μου καταβητω αδελφιδος μου εις κηπον αυτου και φαγετω καρπον ακροδρυων αυτου
1 εισηλθον εις κηπον μου αδελφη μου νυμφη ετρυγησα σμυρναν μου μετα αρωματων μου εφαγον αρτον μου μετα μελιτος μου επιον οινον μου μετα γαλακτος μου φαγετε πλησι
οι και πιετε και μεθυσθητε αδελφοι
2 εγω καθευδω και η καρδια μου αγρυπνει φωνη αδελφιδου μου κρουει επι την θυραν ανοιζον μοι αδελφη μου η πλησιον μου περιστερα μου τελεια μου οτι η κεφαλη μου επλη
στη δροσου και οι βοστρυχοι μου ψεκαδων νυκτος
3 εξεδυσαμην τον χιτωνα μου πως ενδυσωμαι αυτον ενιψαμην τους ποδας μου πως μολνω αυτους
4 αδελφιδος μου απεστειλεν χειρα αυτου απο της οπης και η κοιλια μου εθροθη επ' αυτον
5 ανεστην εγω ανοιξει τω αδελφιδω μου χειρες μου εσταξαν σμυρναν δακτυλοι μου σμυρναν πληρη επι χειρας του κλειθρου
6 ηνοιξα εγω τω αδελφιδω μου αδελφιδος μου παρηλθεν ψυχη μου εξηλθεν εν λογω αυτου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον εκαλεσα αυτον και ουχ υπηκουσεν μου
7 ευροσαν με οι φυλακες οι κυκλοντες εν τη πολει επαταξαν με ετραυματισαν με ηραν το θεριστρον μου απ' εμου φυλακες των τειχεων
8 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν ευρητε τον αδελφιδον μου τι απαγγελητε αυτω οτι τετρωμενη αγαπης εμι εγω
9 τι αδελφιδος σου απο αδελφιδου η καλη εν γυναιξιν τι αδελφιδος σου απο αδελφιδου οτι ουτως ωρκισας ημας
10 αδελφιδος μου λευκος και πυρρος εκλελογισμενος απο μυριαδων

11 κεφαλη αυτου χρυσιον και φαζ βοστρυχοι αυτου ελαται μελανες ως κοραξ
12 οφθαλμοι αυτου ως περιστεραι επι πληρωματα υδατων λελουσμεναι εν γαλακτι καθημεναι επι πληρωματα υδατων
13 σιαγονες αυτου ως φιαλαι του αρωματος φυουσαι μυρεψικα χειλη αυτου κρινα σταζοντα σμυρναν πληρη
14 χειρες αυτου τορευται χρυσαι πεπληρωμεναι θαρσις κοιλια αυτου πυξιον ελεφαντινον επι λιθου σαπφειρου
15 κνημια αυτου στυλοι μαρμαρινοι τεθεμελιωμενοι επι βασεις χρυσας ειδος αυτου ως λιβανος εκλεκτος ως κεδροι
16 φαρυγγ αυτου γλυκασμοι και ολος επιθυμια ουτος αδελφιδος μου και ουτος πλησιον μου θυγατερες ιερουσαλημ
1 που απηλθεν ο αδελφιδος σου η καλη εν γυναιξιν που απεβλεψεν ο αδελφιδος σου και ζητησομεν αυτον μετα σου
2 αδελφιδος μου κατεβη εις κηπον αυτου εις φιαλας του αρωματος ποιμαινειν εν κηποις και συλλεγειν κρινα
3 εγω τω αδελφιδω μου και αδελφιδος μου εμοι ο ποιμαινων εν τοις κρινοις
4 καλη ει η πλησιον μου ως ευδοκια ωραια ως ιερουσαλημ θαμβος ως τεταγμεναι
5 αποστρεψον οφθαλμους σου απεναντιον μου οτι αυτοι ανεπετερωσαν με τριγωμα σου ως αγelai των αιγων αι ανεφανησαν απο του γαλααδ
6 οδοντες σου ως αγelai των κεκαρμενων αι ανεβησαν απο του λουτρον αι πασαι διδυμεουσαι και ατεκνουσα ουκ εστιν εν αυταις
7 ως σπαρτιον το κοκκινον χειλη σου και η λαλια σου ωραια ως λευρον της ροας μηλον σου εκτος της σιωπησεως σου
8 εξηκοντα εισιν βασιλισσαι και ογδοηκοντα παλλακαι και νεανιδες ων ουκ εστιν αριθμος
9 μια εστιν περιστερα μου τελεια μου μια εστιν τη μητρι αυτης εκλεκτη εστιν τη τεκουση αυτης ειδοσαν αυτην θυγατερες και μακαριουσιν αυτην βασιλισσαι και παλλακαι και αινεσουσιν αυτην
10 τις αυτη η εκκυπτουσα ωσει ορθρος καλη ως σεληνη εκλεκτη ως ο ηλιος θαμβος ως τεταγμεναι
11 εις κηπον καρυας κατεβην ιδειν εν γενημασιν του χειμαρρου ιδειν ει ηνθησεν η αμπελος εξηνηθησαν αι ροαι εκει δωσω τους μαστους μου σοι
12 ουκ εγνω η ψυχη μου εθετο με αρματα αμιναδαβ
1 επιστρεφε επιστρεφε η σουλαμιτις επιστρεφε επιστρεφε και ονομεθα εν σοι τι οψεσθε εν τη σουλαμιτιδι η ερχομενη ως χοροι των παρεμβολων
2 τι ωραιωθησαν διαβηματα σου εν υποδημασιν θυγατερ ναδαβ ρυθμοι μηρων σου ομοιοι ορμισκοις εργω χειρων τεχνιτου
3 ομφαλος σου κρατηρ τορευτος μη υστερουμενος κραμα κοιλια σου θιμωνια σιτου πεφραγμενη εν κρινοις
4 δυο μαστοι σου ως δυο νεβροι διδυμοι δορκαδος
5 τραχηλος σου ως πυργος ελεφαντινος οφθαλμοι σου ως λιμναι εν εσεβων εν πυλαις θυγατρος πολλων μυκτηρ σου ως πυργος του λιβανου σκοπευων προσωπον δαμασκου
6 κεφαλη σου επι σε ως καρμηλος και πλοκιον κεφαλης σου ως πορφυρα βασιλευς δεδεμενος εν παραδρομαις
7 τι ωραιωθης και τι ηδυνθης αγαπη εν τρυφαις σου
8 τουτο μεγαθος σου ωμοιωθη τω φοινικι και οι μαστοι σου τοις βοτρυσιν
9 ειπα αναβησομαι εν τω φοινικι κρατησω των υψεων αυτου και εσονται δη μαστοι σου ως βοτρυνες της αμπελου και οσμη ρινος σου ως μηλα
10 και λαρυγγ σου ως οινος ο αγαθος πορευομενος τω αδελφιδω μου εις ευθυθητα ικανουμενος χειλεισιν μου και οδουσιν
11 εγω τω αδελφιδω μου και επ' εμε η επιστροφη αυτου
12 ελθε αδελφιδε μου εξελθωμεν εις αγρον αυλισθωμεν εν κωμαις
13 ορθρισωμεν εις αμπελωνας ιδωμεν ει ηνθησεν η αμπελος ηνθησεν ο κυπρισμος ηνθησεν αι ροαι εκει δωσω τους μαστους μου σοι
14 οι μανδραγοροι εδωκαν οσμην και επι θυραις ημων παντα ακροδρρα νεα προς παλαια αδελφιδε μου ετηρησα σοι
1 τις δωη σε αδελφιδον μου θηλαζοντα μαστους μητρος μου ευρουσα σε εξω φιλησω σε και γε ουκ εξουδενωσουσιν μοι

2 παραλημψομαι σε εισαξω σε εις οικον μητρος μου και εις ταμειον της συλλαβουσης με ποτιω σε απο οινου του μυρεψικου απο ναματος ρωων μου
3 ευωνυμος αυτου υπο την κεφαλην μου και η δεξια αυτου περιλημψεται με
4 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου τι εγειρητε και τι εξεγειρητε την αγαπην εως αν θεληση
5 τις αυτη η αναβαινουσα λελευκανθισμενη επιστηριζομενη επι τον αδελφιδον αυτης υπο μηλον εξηγειρα σε εκει ωδινησεν σε η μητηρ σου εκει ωδινησεν σε η τεκουσα σου
6 θες με ως σφραγιδα επι την καρδιαν σου ως σφραγιδα επι τον βραχιονα σου οτι κραταια ως θανατος αγαπη σκληρος ως αδης ζηλος περιπτερα αυτης περιπτερα πυρος φλογες
αυτης
7 υδωρ πολυ ου δυνησεται σβεσαι την αγαπην και ποταμοι ου συγκλυσουσιν αυτην εαν δω ανηρ τον παντα βιον αυτου εν τη αγαπη εξουδενωσει εξουδενωσουσιν αυτον
8 αδελφη ημιν μικρα και μαστους ουκ εχει τι ποιησωμεν τη αδελφη ημων εν ημερα η εαν λαληθη εν αυτη
9 ει τειχος εστιν οικοδομησωμεν επ' αυτην επαλξεις αργυρας και ει θυρα εστιν διαγραφωμεν επ' αυτην σανιδα κεδρινην
10 εγω τειχος και μαστοι μου ως πυργοι εγω ημην εν οφθαλμοις αυτου ως ευρισκουσα ειρηνην
11 αμπελων εγενηθη τω σαλωμων εν βεελαμων εδωκεν τον αμπελωνα αυτου τοις τηρουσιν ανηρ οισει εν καρπω αυτου χιλιους αργυριου
12 αμπελων μου εμος ενωπιον μου οι χιλιοι σοι σαλωμων και οι διακοσιοι τοις τηρουσι τον καρπον αυτου
13 ο καθημενος εν κηποις εταιροι προσεχοντες τη φωνη σου ακουτισον με
14 φυγε αδελφιδε μου και ομοιωθητι τη δορκαδι η τω νεβρω των ελαφων επι ορη αρωματων .
1 ορασις ην ειδεν ησαιας υιος αμωσ ην ειδεν κατα της ιουδαιας και κατα της ιερουσαλημ εν βασιλεια οζιου και ιωαθαμ και αχαζ και εξεκιου οι εβασιλευσαν της ιουδαιας
2 ακουε ουρανε και ενωτιζου γη οτι κυριος ελαλησεν υιους εγεννησα και υψωσα αυτοι δε με ηθετησαν
3 εγνω βους τον κτησαμενον και ονος την φατνην του κυριου αυτου ισραηλ δε με ουκ εγνω και ο λαος με ου συνηκεν
4 ουαι εθνος αμαρτωλων λαος πληρης αμαρτιων σπερμα πονηρον υιοι ανομοι εγκατελιπατε τον κυριον και παρωργισατε τον αγιον του ισραηλ
5 τι ετι πληγητε προστιθεντες ανομιαν πασα κεφαλη εις πονον και πασα καρδια εις λυπην
6 απο ποδων εως κεφαλης ουτε τραυμα ουτε μωλωψ ουτε πληγη φλεγμαινουσα ουκ εστιν μαλαγμα επιθειναι ουτε ελαιον ουτε καταδεσμος
7 η γη υμων ερημος αι πολεις υμων πυρικαυστοι την χωραν υμων ενωπιον υμων αλλοτριου κατεσθιουσιν αυτην και ηρημωται κατεστραμμενη υπο λαων αλλοτριων
8 εγκαταλειφθησεται η θυγατηρ σιων ως σκηνη εν αμπελωνι και ως οπωροφυλακιον εν σικυηρατω ως πολις πολιορκουμενη
9 και ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγενηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν
10 ακουσατε λογον κυριου αρχοντες σοδομων προσεχετε νομον θεου λαος γομορρας
11 τι μοι πληθος των θυσιων υμων λεγει κυριος πληρης ειμι ολοκαυτωματων κριων και στεαρ αρνων και αιμα ταυρων και τραγων ου βουλομαι
12 ουδ' εαν ερχησθε οφθηναι μοι τις γαρ εξεζητησεν ταυτα εκ των χειρων υμων πατειν την αυλην μου
13 ου προσθησεσθε εαν φερητε σεμιδαλιν ματαιον θυμιαμα βδελυγμα μοι εστιν τας νουμηνιας υμων και τα σαββατα και ημεραν μεγαλην ουκ ανεχομαι νηστειαν και αργιαν
14 και τας νουμηνιας υμων και τας εορτας υμων μισει η ψυχη μου εγενηθητε μοι εις πλησμονην ουκετι ανησω τας αμαρτιας υμων
15 οταν τας χειρας εκτεινητε προς με αποστρεψω τους οφθαλμους μου αφ' υμων και εαν πληθυνητε την δεησιν ουκ εισακουσομαι υμων αι γαρ χειρες υμων αιματος πληρεις
16 λουσασθε καθαροι γενεσθε αφελετε τας πονηριας απο των ψυχων υμων απεναντι των οφθαλμων μου παυσασθε απο των πονηριων υμων
17 μαθετε καλον ποιειν εκζητησατε κρισιν ρυσασθε αδικουμενον κρινατε ορφανω και δικαιωσατε χηραν
18 και δευτε και διελεγχθωμεν λεγει κυριος και εαν ωσιν αι αμαρτια υμων ως φοινικουν ως χιονα λευκανω εαν δε ωσιν ως κοκκινον ως εριον λευκανω
19 και εαν θελητε και εισακουσητε μου τα αγαθα της γης φαγεσθε
20 εαν δε μη θελητε μηδε εισακουσητε μου μαχαιρα υμας κατεδεεται το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα

21 πως εγενετο πορνη πολις πιστη σιων πληρης κρισεως εν η δικαιοσυνη εκοιμηθη εν αυτη νυν δε φονευται
22 το αργυριον υμων αδοκιμον οι καπηλοι σου μισγουσι τον οινον υδατι
23 οι αρχοντες σου απειθουσιν κοινωνοι κλεπτων αγαπωντες δωρα διωκοντες ανταποδομα ορφανοις ου κρινοντες και κρισιν χηρων ου προσεχοντες
24 δια τουτο ταδε λεγει ο δεσποτης κυριος σαβαωθ ουαι οι ισχυοντες ισραηλ ου παυσεται γαρ μου ο θυμος εν τοις υπεναντιοις και κρισιν εκ των εχθρων μου ποιησω
25 και επαξω την χειρα μου επι σε και πυρωσω σε εις καθαρον τους δε απειθουντας απολεσω και αφελω παντας ανομους απο σου και παντας υπερηφανους ταπεινωσω
26 και επιστησω τους κριτας σου ως το προτερον και τους συμβουλους σου ως το απ' αρχης και μετα ταυτα κληθηση πολις δικαιοσυνης μητροπολις πιστη σιων
27 μετα γαρ κριματος σωθησεται η αιχμαλωσια αυτης και μετα ελεημοσυνης
28 και συντριβησονται οι ανομοι και οι αμαρτωλοι αμα και οι εγκαταλειποντες τον κυριον συντελεσθησονται
29 διοτι αισχυνθησονται επι τοις ειδωλοις αυτων α αυτοι ηβουλοντο και επησχυνθησαν επι τοις κηποις αυτων α επεθυμησαν
30 εσονται γαρ ως τερεβινθος αποβεβληκια τα φυλλα και ως παραδεισος υδωρ μη εχων
31 και εσται η ισχυς αυτων ως καλαμη στιππου και αι εργασιαι αυτων ως σπινθηρες πυρος και κατακαυθησονται οι ανομοι και οι αμαρτωλοι αμα και ουκ εσται ο σβεσων
1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ησαιαν υιον αμωσ περι της ιουδαιας και περι ιερουσαλημ
2 οτι εσται εν ταις εσχαις ημεραις εμφανες το ορος κυριου και ο οικος του θεου επ' ακρων των ορεων και υψωθησεται υπερανω των βουνων και ηξουσιν επ' αυτο παντα τα εθνη
3 και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε και αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και αναγγειλι ημιν την οδον αυτου και πορευσομεθα εν αυτη εκ γαρ σιων εξελευσεται νομος και λογος κυριου εξ ιερουσαλημ
4 και κρινει ανα μεσον των εθνων και ελεγξει λαον πολυν και συγκοψουσιν τας μαχαιρας αυτων εις αροτρα και τας ζιβνας αυτων εις δρεπανα και ου λημψεται ετι εθνος επ' εθνος μαχαιραν και ου μη μαθωσιν ετι πολεμειν
5 και νυν ο οικος του ιακωβ δευτε πορευθωμεν τω φωτι κυριου
6 ανηκεν γαρ τον λαον αυτου τον οικον του ισραηλ οτι ενεπλησθη ως το απ' αρχης η χωρα αυτων κληδονισμων ως η των αλλοφυλων και τεκνα πολλα αλλοφυλα εγενηθη αυτοις
7 ενεπλησθη γαρ η χωρα αυτων αργυριου και χρυσιου και ουκ ην αριθμος των θησαυρων αυτων και ενεπλησθη η γη ιπων και ουκ ην αριθμος των αρματων αυτων
8 και ενεπλησθη η γη βδελυγματων των εργαων των χειρων αυτων και προσεκυνησαν οις εποιησαν οι δακτυλοι αυτων
9 και εκυψεν ανθρωπος και εταπεινωθη ανηρ και ου μη ανησω αυτους
10 και νυν εισελθετε εις τας πετρας και κρυπτεσθε εις την γην απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην
11 οι γαρ οφθαλμοι κυριου υψηλοι ο δε ανθρωπος ταπεινος και ταπεινωθησεται το υψος των ανθρωπων και υψωθησεται κυριος μονος εν τη ημερα εκεινη
12 ημερα γαρ κυριου σαβαωθ επι παντα υβριστην και υπερηφανον και επι παντα υψηλον και μετεωρον και ταπεινωθησονται
13 και επι πασαν κεδρον του λιβανου των υψηλων και μετεωρων και επι παν δενδρον βαλανου βασαν
14 και επι παν ορος και επι παντα βουνον υψηλον
15 και επι παντα πυργον υψηλον και επι παν τειχος υψηλον
16 και επι παν πλοιον θαλασσης και επι πασαν θεαν πλοιων καλλους
17 και ταπεινωθησεται πας ανθρωπος και πεσειται υψος ανθρωπων και υψωθησεται κυριος μονος εν τη ημερα εκεινη
18 και τα χειροποιητα παντα κατακρυψουσιν
19 εισενεγκαντες εις τα σπηλαια και εις τας σχισμας των πετρων και εις τας τρωγλας της γης απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην

20 τη γαρ ημέρα εκείνη εκβάλει άνθρωπος τα βδέλυγματα αυτού τα αργύρα και τα χρύσα α εποίησαν προσκυνειν τοις ματαιοις και ταις νυκτερισιν
21 του εισελθειν εις τας τρωγλας της στερεας πετρας και εις τας σχισμας των πετρων απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θρασ
αι την γην
1 ιδου δη ο δεσποτης κυριος σαβαωθ αφελει απο της ιουδαιας και απο ιερουσαλημ ισχυοντα και ισχυουσιν ισχυν αρτου και ισχυν υδατος
2 γιγαντα και ισχυοντα και ανθρωπον πολεμιστην και δικαστην και προφητην και στοχαστην και πρεσβυτερον
3 και πενηκονταρχον και θαυμαστον συμβουλον και σοφον αρχιτεκτονα και συνετον ακροατην
4 και επιστησω νεανισκους αρχοντας αυτων και εμπαικται κυριευσουσιν αυτων
5 και συμπεσειται ο λαος ανθρωπος προς ανθρωπον και ανθρωπος προς τον πλησιον αυτου προσκοπει το παιδιον προς τον πρεσβυτην ο ατιμος προς τον εντιμον
6 οτι επιλημψεται ανθρωπος του αδελφου αυτου η του οικειου του πατρος αυτου λεγων ιματιον εχεις αρχηγος ημων γενου και το βρωμα το εμον υπο σε εστω
7 και αποκριθεις ερει εν τη ημερα εκείνη ουκ εσομαι σου αρχηγος ου γαρ εστιν εν τω οικω μου αρτος ουδε ιματιον ουκ εσομαι αρχηγος του λαου τουτου
8 οτι ανειται ιερουσαλημ και η ιουδαια συμπεπτωκεν και αι γλωσσαι αυτων μετα ανομιαις τα προς κυριον απειθουντες διοτι νυν εταπεινωθη η δοξα αυτων
9 και η αισχυνη του προσωπου αυτων αντεστη αυτοις την δε αμαρτιαν αυτων ως σοδομων ανηγγειλαν και ενεφανισαν ουαι τη ψυχη αυτων διοτι βεβουλενται βουλην πονηραν
καθ' εαυτων
10 ειποντες δησωμεν τον δικαιον οτι δυσχρηστος ημιν εστιν τοιουν τα γεννηματα των εργαων αυτων φαγονται
11 ουαι τω ανομω πονηρα κατα τα εργα των χειρων αυτου συμβησεται αυτο
12 λαος μου οι πρακτορες υμων καλαμονται υμας και οι απαιτουντες κυριευουσιν υμων λαος μου οι μακαριζοντες υμας πλανωσιν υμας και τον τριβον των ποδων υμων ταρασσ
ουσιν
13 αλλα νυν καταστησεται εις κρισιν κυριος και στησει εις κρισιν τον λαον αυτου
14 αυτος κυριος εις κρισιν ηξει μετα των πρεσβυτερων του λαου και μετα των αρχοντων αυτου υμεις δε τι ενεπυρισατε τον αμπελωνα μου και η αρπαγη του πτωχου εν τοις οικο
ις υμων
15 τι υμεις αδικειτε τον λαον μου και το προσωπον των πτωχων καταισχυνετε
16 ταδε λεγει κυριος ανθ' ων υψωθησαν αι θυγατερες σιων και επορευθησαν υψηλω τραχηλω και εν νευμασιν οφθαλμων και τη πορεια των ποδων αμα συρουσαι τους χιτωνας
και τοις ποσιν αμα παιζουσαι
17 και ταπεινωσει ο θεος αρχουσας θυγατερας σιων και κυριος αποκαλυψει το σχημα αυτων
18 εν τη ημερα εκείνη και αφελει κυριος την δοξαν του ιματισμου αυτων και τους κοσμουσ αυτων και τα εμπλοκια και τους κοσμητους και τους μηνισκους
19 και το καθεμα και τον κοσμον του προσωπου αυτων
20 και την συνθεσιν του κοσμου της δοξης και τους χλιδωνας και τα ψελια και το εμπλοκιον και τα περιδεξια και τους δακτυλιους και τα ενωτια
21 και τα περιπορφυρα και τα μεσοπορφυρα
22 και τα επιβληματα τα κατα την οικιαν και τα διαφανη λακωνικα
23 και τα βυσσινα και τα υακινθινα και τα κοκκινα και την βυσσον συν χρυσιω και υακινθω συγκαθυφασμενα και θεριστρα κατακλιτα
24 και εσται αντι οσμης ηδειας κονιορτος και αντι ζωνης σχοινω ζωση και αντι του κοσμου της κεφαλης του χρυσιου φαλακρωμα εξεις δια τα εργα σου και αντι του χιτωνος το
υ μεσοπορφυρου περιζωση σακκων
25 και ο υιος σου ο καλλιστος ον αγαπας μαχαιρα πεσειται και οι ισχυοντες υμων μαχαιρα πεσουνται
26 και ταπεινωθησονται και πενηθουσιν αι θηκαι του κοσμου υμων και καταλειφθησονται μονη και εις την γην εδαφισθησονται
1 και επιλημψονται επτα γυναικες ανθρωπου ενος λεγουσαι τον αρτον ημων φαγομεθα και τα ιματια ημων περιβαλουμεθα πλην το ονομα το σον κεκλησθω εφ' ημας αφελε τον
ονειδισμον ημων

2 τη δε ημερα εκεινη επιλαμψει ο θεος εν βουλη μετα δοξης επι της γης του υψωσαι και δοξασαι το καταλειφθεν του ισραηλ
3 και εσται το υπολειφθεν εν σιων και το καταλειφθεν εν ιερουσαλημ αγιοι κληθησονται παντες οι γραφεντες εις ζωην εν ιερουσαλημ
4 οτι εκπλυνει κυριος τον ρυπον των υιων και των θυγατερων σιων και το αιμα εκκαθαριει εκ μεσου αυτων εν πνευματι κρισεως και πνευματι καυσεως
5 και ηξει και εσται πας τοπος του ορους σιων και παντα τα περικυκλω αυτης σκιασει νεφελη ημερας και ως καπνου και ως φωτος πυρος καιομενου νυκτος παση τη δοξη σκε
6 πασθησεται
6 και εσται εις σκιαν απο καυματος και εν σκεπη και εν αποκρυφω απο σκληροτητος και υετου
1 ασω δη τω ηγαπημενω ασμα του αγαπητου τω αμπελωνι μου αμπελων εγενηθη τω ηγαπημενω εν κερατι εν τοπω πιονι
2 και φραγμον περιεθηκα και χαρακωσα και εφυτευσα αμπελον σωρηχ και ωκοδομησα πυργον εν μεσω αυτου και προληνιον ωρυζα εν αυτω και εμεινα του ποιησαι σταφυλη
ν εποιησεν δε ακανθας
3 και νυν ανθρωπος του ιουδα και οι ενοικουντες εν ιερουσαλημ κρινατε εν εμοι και ανα μεσον του αμπελωνος μου
4 τι ποιησω ετι τω αμπελωνι μου και ουκ εποιησα αυτω διοτι εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποιησεν δε ακανθας
5 νυν δε αναγγελω υμιν τι ποιησω τω αμπελωνι μου αφελω τον φραγμον αυτου και εσται εις διαρπαγην και καθελω τον τοιχον αυτου και εσται εις καταπατημα
6 και ανησω τον αμπελωνα μου και ου μη τμηθη ουδε μη σκαφη και αναβησεται εις αυτον ως εις χερσον ακανθα και ταις νεφελαις εντελουμαι του μη βρεξει εις αυτον υετον
7 ο γαρ αμπελων κυριου σαβαωθ οικος του ισραηλ εστιν και ανθρωπος του ιουδα νεοφυτον ηγαπημενον εμεινα του ποιησαι κρισιν εποιησεν δε ανομιαν και ου δικαιοσυνην αλλ
α κραυγην
8 ουαι οι συναπτοντες οικιαν προς οικιαν και αγρον προς αγρον εγγιζοντες ινα του πλησιον αφελωνται τι μη οικησετε μονοι επι της γης
9 ηκουσθη γαρ εις τα ωτα κυριου σαβαωθ ταυτα εαν γαρ γενωνται οικiai πολλai εις ερημον εσονται μεγαλai και καλai και ουκ εσονται οι ενοικουντες εν αυταις
10 ου γαρ εργωνται δεκα ζευγη βοων ποιησει κεραμιον εν και ο σπειρων αρταβας εξ ποιησει μετρα τρια
11 ουαι οι εγειρομενοι το πρωι και το σικερα διωκοντες οι μενοντες το οψε ο γαρ οινος αυτους συγκαυσει
12 μετα γαρ κιθαρας και ψαλτηριου και τυμπανων και αυλων τον οινον πινουσιν τα δε εργα κυριου ουκ εμβλεπουσιν και τα εργα των χειρων αυτου ου κατανοουσιν
13 τοινυν αιχμαλωτος ο λαος μου εγενηθη δια το μη ειδεναι αυτους τον κυριον και πληθος εγενηθη νεκρων δια λιμον και διψαν υδατος
14 και επλατυνεν ο αδης την ψυχην αυτου και διηνοιξεν το στομα αυτου του μη διαλιπειν και καταβησονται οι ενδοξοι και οι μεγαλοι και οι πλουσιοι και οι λοιμοι αυτης
15 και ταπεινωθησεται ανθρωπος και ατιμασθησεται ανηρ και οι οφθαλμοι οι μετεωροι ταπεινωθησονται
16 και υψωθησεται κυριος σαβαωθ εν κριματι και ο θεος ο αγιος δοξασθησεται εν δικαιοσυνη
17 και βοσκηθησονται οι διηρπασμενοι ως ταυροι και τας ερημους των απειλημενων αρνες φαγονται
18 ουαι οι επισπωμενοι τας αμαρτιας ως σχοινιω μακρω και ως ζυγου ιμαντι δαμαλεως τας ανομιας
19 οι λεγοντες το ταχος εγγισατω α ποιησει ινα ιδωμεν και ελθατω η βουλη του αγιου ισραηλ ινα γνωμεν
20 ουαι οι λεγοντες το πονηρον καλον και το καλον πονηρον οι τιθεντες το σκοτος φως και το φως σκοτος οι τιθεντες το πικρον γλυκυ και το γλυκυ πικρον
21 ουαι οι συνετοι εν εαυτοις και ενωπιον εαυτων επιστημονες
22 ουαι οι ισχυοντες υμων οι τον οινον πινοντες και οι δυνασται οι κεραννυντες το σικερα
23 οι δικαιουντες τον ασεβη ενεκεν δωρων και το δικαιον του δικαιου αιροντες
24 δια τουτο ον τροπον καυθησεται καλαμη υπο ανθρακος πυρος και συγκαυθησεται υπο φλογος ανειμενης η ριζα αυτων ως χνους εσται και το ανθος αυτων ως κονιορτος αναβ
ησεται ου γαρ ηθελησαν τον νομον κυριου σαβαωθ αλλα το λογιον του αγιου ισραηλ παρωξυναν
25 και εθυμωθη οργη κυριος σαβαωθ επι τον λαον αυτου και επεβαλεν την χειρα αυτου επ' αυτους και επαταξεν αυτους και παρωξυνθη τα ορη και εγενηθη τα θνησιμαια αυτων
ως κοπρια εν μεσω οδου και εν πασι τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη

26 τοιγαρουν αρει συσσημον εν τοις εθνεσιν τοις μακραν και συρει αυτοις απ' ακρου της γης και ιδου ταχυ κουφως ερχονται
27 ου πεινασουσιν ουδε κοπιασουσιν ουδε νυσταξουσιν ουδε κοιμηθησονται ουδε λυσουσιν τας ζωνας αυτων απο της οσφους αυτων ουδε μη ραγωσιν οι μαντες των υποδηματο
ων τα βελη οξεια εστιν και τα τοξα αυτων εντεταμενα οι ποδες των ιππων αυτων ως στερεα πετρα ελογισθησαν οι τροχοι των αρματων αυτων ως καταγιγ
28 ορμωσιν ως λεοντες και παρεστηκαν ως σκυμνος λεοντος και επιλημψεται και βοησει ως θηριου και εκβαλει και ουκ εσται ο ρυομενος αυτους
29 και βοησει δι' αυτους εν τη ημερα εκεινη ως φωνη θαλασσης κυμαινουσης και εμβλεψονται εις την γην και ιδου σκοτος σκληρον εν τη απορια αυτων
1 και εγενετο του ενιαυτου ου απεθανεν οζιας ο βασιλευς ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου υψηλου και επηρμενου και πληρης ο οικος της δοξης αυτου
2 και σεραφιν ειστηκεισαν κυκλω αυτου εξ πτερυγες τω ενι και εξ πτερυγες τω ενι και ταις μεν δυσιν κατεκαλυπτον το προσωπον και ταις δυσιν κατεκαλυπτον τους ποδας και
ταις δυσιν επεταντο
3 και εκεκραγον ετερος προς τον ετερον και ελεγον αγιος αγιος αγιος κυριος σαβαωθ πληρης πασα η γη της δοξης αυτου
4 και επηρθη το υπερθυρον απο της φωνης ης εκεκραγον και ο οικος επλησθη καπνου
5 και ειπα ω ταλας εγω οτι κατανευγμαι οτι ανθρωπος ων και ακαθαρτα χειλη εχων εν μεσω λαου ακαθαρτα χειλη εχοντος εγω οικω και τον βασιλεα κυριον σαβαωθ ειδον το
ις οφθαλμοις μου
6 και απεσταλη προς με εν των σεραφιν και εν τη χειρι ειχεν ανθρακα ον τη λαβιδι ελαβεν απο του θυσιαστηριου
7 και ηψατο του στοματος μου και ειπεν ιδου ηψατο τουτο των χειλεων σου και αφελει τας ανομιαις σου και τας αμαρτιας σου περικαθαριει
8 και ηκουσα της φωνης κυριου λεγοντος τινα αποστειλω και τις πορευεται προς τον λαον τουτον και ειπα ιδου εμι εγω αποστειλον με
9 και ειπεν πορευθητι και ειπον τω λαω τουτω ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε
10 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν αυτων βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσι
ν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους
11 και ειπα εως ποτε κυριε και ειπεν εως αν ερημωθωσιν πολεις παρα το μη κατοικεισθαι και οικoi παρα το μη ειναι ανθρωπους και η γη καταλειφθησεται ερημος
12 και μετα ταυτα μακρυνει ο θεος τους ανθρωπους και οι καταλειφθεντες πληθυνθησονται επι της γης
13 και ετι επ' αυτης εστιν το επιδεκατον και παλιν εσται εις προνομην ως τρεβινθος και ως βαλανος οταν εκπεση απο της θηκης αυτης
1 και εγενετο εν ταις ημεραις αχαζ του ιωαθαμ του υιου οζιου βασιλευος ιουδα ανεβη ρασσον βασιλευς αραμ και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ επι ιερουσαλημ πολεμη
σαι αυτην και ουκ ηδυνηθησαν πολιορκησαι αυτην
2 και ανηγγελη εις τον οικον δαυιδ λεγοντες συνεφωνησεν αραμ προς τον εφραιμ και εξεστη η ψυχη αυτου και η ψυχη του λαου αυτου ον τροπον οταν εν δρυμω ξυλον υπο πνε
υματος σαλευθη
3 και ειπεν κυριος προς ησαιαν εξελθε εις συναντησιν αχαζ συ και ο καταλειφθεις ιασουβ ο υιος σου προς την κολυμβηθραν της ανο οδου του αγρου του γναφεως
4 και ερεις αυτω φυλαξαι του ησυχασαι και μη φοβου μηδε η ψυχη σου ασθενειτω απο των δυο ξυλων των δαλων των καπνιζομενων τουτων οταν γαρ οργη του θυμου μου γεν
ηται παλιν ιασομαι
5 και ο υιος του αραμ και ο υιος του ρομελιου οτι εβουλευσαντο βουλην πονηραν περι σου λεγοντες
6 αναβησομεθα εις την ιουδαιαν και συλλαλησαντες αυτοις αποστρεψομεν αυτους προς ημας και βασιλευσομεν αυτης τον υιον ταβηλ
7 ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ου μη εμμεινη η βουλη αυτη ουδε εσται
8 αλλ' η κεφαλη αραμ δαμασκος αλλ' ετι εξηκοντα και πεντε ετων εκλειψει η βασιλεια εφραιμ απο λαου
9 και η κεφαλη εφραιμ σομορων και η κεφαλη σομορων υιος του ρομελιου και εαν μη πιστευσητε ουδε μη συνητε
10 και προσεθετο κυριος λαλησαι τω αχαζ λεγων
11 αιτησαι σεαυτω σημειον παρα κυριου θεου σου εις βαθος η εις υψος

12 και ειπεν *αχαζ* ου μη αιτησω ουδ' ου μη πειρασω κυριον
13 και ειπεν ακουσατε δη οικος *δαυιδ* μη μικρον υμιν *αγωνα παρεχειν* ανθρωποις και πως κυριω *παρεχετε αγωνα*
14 δια τουτο δωσει κυριος αυτος υμιν σημειον ιδου η *παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσεις το ονομα αυτου εμμανουηλ*
15 *βουτυρον και μελι φαγεται πριν η γυναικα αυτον η προελεσθαι πονηρα εκλεξεται το αγαθον*
16 *διوتي πριν η γυναικα το παιδιον αγαθον η κακον απειθει πονηρια του εκλεξασθαι το αγαθον και καταλειφθησεται η γη ην συ φοβη απο προσωπου των δυο βασιλεων*
17 *αλλα επαξει ο θεος επι σε και επι τον λαον σου και επι τον οικον του πατρος σου ημερας αι ουπω ηκασιν αφ' ης ημερας αφειλεν εφραιμ απο ιουδα τον βασιλεα των ασσυριων*
18 *και εσται εν τη ημερα εκεινη συριει κυριος μυιας ο κυριευει μερους ποταμου αιγυπτου και τη μελισση η εστιν εν χωρα ασσυριων*
19 *και ελευσονται παντες και αναπαυσονται εν ταις φαραγξι της χωρας και εν ταις τρωγλαις των πετρων και εις τα σπηλαια και εις πασαν ραγαδα και εν παντι ξυλω*
20 *εν τη ημερα εκεινη ξυρησει κυριος τω ξυρω τω μεγαλω και μεμεθυσμενω ο εστιν περαν του ποταμου βασιλεως ασσυριων την κεφαλην και τας τριχας των ποδων και τον πογωνα αφελει*
21 *και εσται εν τη ημερα εκεινη θρεψει ανθρωπος δαμαλιν βοων και δυο προβατα*
22 *και εσται απο του πλειστον ποιειν γαλα βουτυρον και μελι φαγεται πας ο καταλειφθεις επι της γης*
23 *και εσται εν τη ημερα εκεινη πας τοπος ου εαν ωσιν χιλιαι αμπελοι χιλιων σικλων εις χερσον εσονται και εις ακανθαν*
24 *μετα βελους και τοξευματος εισελευσονται εκει οτι χερσος και ακανθα εσται πασα η γη*
25 *και παν ορος αροτριωμενον αροτριαθησεται και ου μη επελθη εκει φοβος εσται γαρ απο της χερσου και ακανθης εις βοσκημα προβατου και εις καταπατημα βοος*
1 *και ειπεν κυριος προς με λαβε σεαυτω τομον καινου μεγαλου και γραψον εις αυτον γραφιδι ανθρωπου του οξεως προνομη ποιησαι σκυλων παρεστιν γαρ*
2 *και μαρτυρας μοι ποιησον πιστους ανθρωπους τον ουριαν και τον ζαχαριαν υιον βαραχιου*
3 *και προσηλθον προς την προφητιν και εν γαστρι ελαβεν και ετεκεν υιον και ειπεν κυριος μοι καλεσον το ονομα αυτου ταχεως σκυλευσον οξεως προνομευσον*
4 *διوتي πριν η γυναικα το παιδιον καλειν πατερα η μητερα λημψεται δυναμιν δαμασκου και τα σκυλα σαμαρειας εναντι βασιλεως ασσυριων*
5 *και προσεθετο κυριος λαλησαι μοι ετι*
6 *δια το μη βουλεσθαι τον λαον τουτον το υδωρ του σιλωαμ το πορευομενον ησυχη αλλα βουλεσθαι εχειν τον ρασσων και τον υιον ρομελιου βασιλεα εφ' υμων*
7 *δια τουτο ιδου αναγει κυριος εφ' υμας το υδωρ του ποταμου το ισχυρον και το πολυ τον βασιλεα των ασσυριων και την δοξαν αυτου και αναβησεται επι πασαν φαραγγα υμων και περιπατησει επι παν τειχος υμων*
8 *και αφελει απο της ιουδαιας ανθρωπων ος δυνησεται κεφαλην αραι η δυνατον συντελεσασθαι τι και εσται η παρεμβολη αυτου ωστε πληρωσαι το πλατος της χωρας σου μεθ' ημων ο θεος*
9 *γνωτε εθνη και ηττασθε επακουσατε εως εσχατου της γης ισχυκοτες ηττασθε εαν γαρ παλιν ισχυσητε παλιν ηττηθησεσθε*
10 *και ην αν βουλευσησθε βουλην διασκεδασει κυριος και λογον ον εαν λαλησητε ου μη εμμεινη υμιν οτι μεθ' ημων κυριος ο θεος*
11 *ουτως λεγει κυριος τη ισχυρα χειρι απειθουσιν τη πορεια της οδου του λαου τουτου λεγοντες*
12 *μηποτε ειπητε σκληρον παν γαρ ο εαν ειπη ο λαος ουτος σκληρον εστιν τον δε φοβον αυτου ου μη φοβηθητε ουδε μη ταραχθητε*
13 *κυριον αυτον αγιασατε και αυτος εσται σου φοβος*
14 *και εαν επ' αυτω πεποιθως ης εσται σοι εις αγιασμα και ουχ ως λιθου προσκομματι συναντησεσθε αυτω ουδε ως πετρας πτωματι ο δε οικος ιακωβ εν παγιδι και εν κοιλασματι εγκαθημενοι εν ιερουσαλημ*
15 *δια τουτο αδυνατησουσιν εν αυτοις πολλοι και πεσουνται και συντριβησονται και εγγιουσιν και αλωσονται ανθρωποι εν ασφαλεια οντες*
16 *τοτε φανεροι εσονται οι σφραγιζομενοι τον νομον του μη μαθειν*
17 *και ερει μενω τον θεον τον αποστρεψαντα το προσωπον αυτου απο του οικου ιακωβ και πεποιθως εσομαι επ' αυτω*

18 ίδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος και εσται εις σημεια και τερατα εν τω οικω ισραηλ παρα κυριου σαβαωθ ος κατοικει εν τω ορει σιων
19 και εαν ειπωσιν προς υμας ζητησατε τους απο της γης φωνουντας και τους εγγαστριμυθους τους κενολογουντας οι εκ της κοιλιας φωνουσιν ουκ εθνος προς θεον αυτου τι εκζητουσιν περι των ζωντων τους νεκρους
20 νομον γαρ εις βοηθειαν εδωκεν ινα ειπωσιν ουχ ως το ρημα τουτο περι ου ουκ εστιν δωρα δουναι περι αυτου
21 και ηξει εφ' υμας σκληρα λιμος και εσται ως αν πεινασητε λυπηθησεσθε και κακως ερειτε τον αρχοντα και τα παταχρα και αναβλεψονται εις τον ουρανον ανω
22 και εις την γην κατω εμβλεψονται και ιδου θλιψις και στενοχωρια και σκοτος απορια στενη και σκοτος ωστε μη βλεπειν
23 και ουκ απορηθησεται ο εν στενοχωρια ων εως καιρου τουτο πρωτον ποιει ταχυ ποιει χωρα ζαβουλων η γη νεφθαλιμ οδον θαλασσης και οι λοιποι οι την παραλιαν κατοικουντες και περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων τα μερη της ιουδαιας
1 ο λαος ο πορευομενος εν σκοτει ιδετε φως μεγα οι κατοικουντες εν χωρα και σκια θανατου φως λαμψει εφ' υμας
2 το πλειστον του λαου ο κατηγαγες εν ευφροσυνη σου και ευφρανθησονται ενωπιον σου ως οι ευφραινομενοι εν αμητω και ον τροπον οι διαιρουμενοι σκυλα
3 διοτι αφηρηται ο ζυγος ο επ' αυτων κειμενος και η ραβδος η επι του τραχηλου αυτων την γαρ ραβδον των απαιτουτων διεσκεδασεν κυριος ως τη ημερα τη επι μαδιαμ
4 οτι πασαν στολην επισυνηγμενην δολω και ιματιον μετα καταλλαγης αποτεισουσιν και θελησουσιν ει εγενηθησαν πυρικαυστοι
5 οτι παιδιον εγεννηθη ημιν υιος και εδοθη ημιν ου η αρχη εγενηθη επι του ωμου αυτου και καλειται το ονομα αυτου μεγαλης βουλης αγγελος εγω γαρ αξω ειρηνην επι τους αρχοντας ειρηνην και υγειαν αυτω
6 μεγαλη η αρχη αυτου και της ειρηνης αυτου ουκ εστιν οριον επι τον θρονον δαυιδ και την βασιλειαν αυτου κατορθωσαι αυτην και αντιλαβεσθαι αυτης εν δικαιοσυνη και εν κριματι απο του νυν και εις τον αιωνα χρονον ο ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα
7 θανατον απεστειλεν κυριος επι ιακωβ και ηλθεν επι ισραηλ
8 και γνωσονται πας ο λαος του εφραϊμ και οι εγκαθημενοι εν σαμαρεια εφ' υβρει και υψηλη καρδια λεγοντες
9 πλινθοι πεπτοκασιν αλλα δευτε λαξευσωμεν λιθους και εκκοψωμεν συκαμινους και κεδρους και οικοδομησωμεν εαυτοις πυργον
10 και ραξει ο θεος τους επανιστανομενους επ' ορος σιων επ' αυτους και τους εχθρους αυτων διασκεδασει
11 συριαν αφ' ηλιου ανατολων και τους ελληνας αφ' ηλιου δυσμων τους κατεσθιοντας τον ισραηλ ολω τω στοματι επι τουτοις πασιν ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη
12 και ο λαος ουκ απεστραφη εως επληγη και τον κυριον ουκ εξεζητησαν
13 και αφειλεν κυριος απο ισραηλ κεφαλην και ουραν μεγαν και μικρον εν μια ημερα
14 πρεσβυτην και τους τα προσωπα θαυμαζοντας αυτη η αρχη και προφητην διδασκοντα ανομα ουτος η ουρα
15 και εσονται οι μακαριζοντες τον λαον τουτον πλανωντες και πλανωσιν οπως καταπιωσιν αυτους
16 δια τουτο επι τους νεανισκους αυτων ουκ ευφρανθησεται ο θεος και τους ορφανους αυτων και τας χηρας αυτων ουκ ελεησει οτι παντες ανομοι και πονηροι και παν στομα λαλει αδικα επι πασιν τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη
17 και καυθησεται ως πυρ η ανομια και ως αγρωστις ξηρα βρωθησεται υπο πυρος και καυθησεται εν τοις δασεσι του δρυμου και συγκαταφαγεται τα κυκλω των βουνων παντα
18 δια θυμον οργης κυριου συγκεκαυται η γη ολη και εσται ο λαος ως υπο πυρος κατακεκαυμενος ανθρωπος τον αδελφον αυτου ουκ ελεησει
19 αλλα εκκλινει εις τα δεξια οτι πεινασει και φαγεται εκ των αριστερων και ου μη εμπλησθη ανθρωπος εσθων τας σαρκας του βραχιονος αυτου
20 φαγεται γαρ μανασση του εφραϊμ και εφραϊμ του μανασση οτι αμα πολιορκησουσιν τον ιουδαν επι τουτοις πασιν ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη
1 ουαι τοις γραφουσιν πονηριαν γραφοντες γαρ πονηριαν γραφουσιν
2 εκκλινοντες κρισιν πτωχων αρπαζοντες κριμα πενητων του λαου μου ωστε ειναι αυτοις χηραν εις αρπαγην και ορφανον εις προνομην
3 και τι ποιησουσιν εν τη ημερα της επισκοπης η γαρ θλιψις υμιν πορρωθεν ηξει και προς τινα καταφευξεσθε του βοηθηθηναι και που καταλειψετε την δοξαν υμων

4 του μη εμπεισιν εις επαγωγην επι πασι τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη
5 ουαι ασσυριοις η ραβδος του θυμου μου και οργης εστιν εν ταις χειρσιν αυτων
6 την οργην μου εις εθνος ανομον αποστειλω και τω εμω λαω συνταξω ποιησαι σκυλα και προνομην και καταπατειν τας πολεις και θειναι αυτας εις κονιορτον
7 αυτος δε ουχ ουτως ενεθυμηθη και τη ψυχη ουχ ουτως λελογισται αλλα απαλλαξει ο νους αυτου και του εθνη εξολεθρευσαι ουκ ολιγα
8 και εαν ειπωσιν αυτω συ μονος ει αρχων
9 και ερει ουκ ελαβον την χωραν την επανω βαβυλωνος και χαλαννη ου ο πυργος ωκοδομηθη και ελαβον αραβιαν και δαμασκον και σαμαρειαν
10 ον τροπον ταυτας ελαβον εν τη χειρι μου και πασας τας αρχας λημψομαι ολολυξατε τα γλυπτα εν ιερουσαλημ και εν σαμαρεια
11 ον τροπον γαρ εποησα σαμαρεια και τοις χειροποιητοις αυτης ουτως ποιησω και ιερουσαλημ και τοις ειδωλοις αυτης
12 και εσται οταν συντελεση κυριος παντα ποιων εν τω ορει σιων και εν ιερουσαλημ επαξει επι τον νουν τον μεγαν τον αρχοντα των ασσυριων και επι το υψος της δοξης των οφθαλμων αυτου
13 ειπεν γαρ τη ισχυι ποιησω και τη σοφια της συνεσεως αφελω ορια εθνων και την ισχυν αυτων προνομευσω και σεισω πολεις κατοικουμενας
14 και την οικουμενην ολην καταλημψομαι τη χειρι ως νοσσιαν και ως καταλειμμενα ωα αρω και ουκ εστιν ος διαφευξεται με η αντειπη μοι
15 μη δοξασθησεται αξινη ανευ του κοπτοντος εν αυτη η υψωθησεται πριων ανευ του ελκοντος αυτον ωσαυτως εαν τις αρη ραβδον η ξυλον
16 και ουχ ουτως αλλα αποστειλει κυριος σαβαωθ εις την σην τιμην ατιμιαν και εις την σην δοξαν πυρ καιιομενον καυθησεται
17 και εσται το φως του ισραηλ εις πυρ και αγιασει αυτον εν πυρι καιιομενω και φαγεται ωσει χορτον την υλην τη ημερα εκεινη
18 αποσβεσθησεται τα ορη και οι βουνοι και οι δρυμοι και καταφαγεται απο ψυχης εως σαρκων και εσται ο φευγων ως ο φευγων απο φλογος καιιομενης
19 και οι καταλειφθεντες απ' αυτων εσονται αριθμος και παιδιον γραψει αυτους
20 και εσται εν τη ημερα εκεινη ουκετι προστεθησεται το καταλειφθεν ισραηλ και οι σωθεντες του ιακωβ ουκετι μη πεποιθοτες ωσιν επι τους αδικησαντας αυτους αλλα εσονται πεποιθοτες επι τον θεον τον αγιον του ισραηλ τη αληθεια
21 και εσται το καταλειφθεν του ιακωβ επι θεον ισχυοντα
22 και εαν γενηται ο λαος ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα αυτων σωθησεται λογον γαρ συντελων και συντεμων εν δικαιοσυνη
23 οτι λογον συντετμημενον ποιησει ο θεος εν τη οικουμενη ολη
24 δια τουτο ταδε λεγει κυριος σαβαωθ μη φοβου ο λαος μου οι κατοικουντες εν σιων απο ασσυριων οτι εν ραβδω παταξει σε πληγην γαρ εγω επαγω επι σε του ιδειν οδον αιγυπτου
25 ετι γαρ μικρον και παυσεται η οργη ο δε θυμος μου επι την βουλην αυτων
26 και επεγερει ο θεος επ' αυτους κατα την πληγην την μαδιαμ εν τοπω θλιψεως και ο θυμος αυτου τη οδω τη κατα θαλασσαν εις την οδον την κατ' αιγυπτον
27 και εσται εν τη ημερα εκεινη αφαιρεθησεται ο φοβος αυτου απο σου και ο ζυγος αυτου απο του ωμου σου και καταφθαρησεται ο ζυγος απο των ωμων υμων
28 ηξει γαρ εις την πολιν αγγαι και παρελευσεται εις μαγεδω και εν μαχμας θησει τα σκευη αυτου
29 και παρελευσεται φαραγγα και ηξει εις αγγαι φοβος λημψεται ραμα πολιν σαουλ φευζεται
30 η θυγατηρ γαλλιμ επακουσεται λαισα επακουσεται αναθωθ
31 εξεστη μαδεβηνα και οι κατοικουντες γιββιρ παρακαλειτε
32 σημερον εν οδω του μειναι τη χειρι παρακαλειτε το ορος την θυγατερα σιων και οι βουνοι οι εν ιερουσαλημ
33 ιδου γαρ ο δεσποτης κυριος σαβαωθ συνταρασσει τους ενδοξους μετα ισχυος και οι υψηλοι τη υβρει συντριβησονται και οι υψηλοι ταπεινωθησονται
34 και πεσουνται οι υψηλοι μαχαιρα ο δε λιβανος συν τοις υψηλοις πεσειται

1 και εξελευσεται ραβδος εκ της ριζης ιεσσα και ανθος εκ της ριζης αναβησεται
2 και αναπαυσεται επ' αυτον πνευμα του θεου πνευμα σοφιας και συνεσεως πνευμα βουλης και ισχυος πνευμα γνωσεως και ευσεβειας
3 εμπλησει αυτον πνευμα φοβου θεου ου κατα την δοξαν κρινει ουδε κατα την λαλιαν ελεγξει
4 αλλα κρινει ταπεινω κρισιν και ελεγξει τους ταπεινους της γης και παταξει γην τω λογω του στοματος αυτου και εν πνευματι δια χειλων ανελει ασεβη
5 και εσται δικαιοσυνη εξωσμενος την οσφυν αυτου και αληθεια ειλημενος τας πλευρας
6 και συμβοσκηθησεται λυκος μετα αρνος και παρδαλις συναπαυσεται εριφω και μοσχαιριον και ταυρος και λεων αμα βοσκηθησονται και παιδιον μικρον αξει αυτους
7 και βους και αρκος αμα βοσκηθησονται και αμα τα παιδια αυτων εσονται και λεων και βους αμα φαγονται αχυρα
8 και παιδιον νηπιον επι τρωγλην ασπιδων και επι κοιτην εκγονων ασπιδων την χειρα επιβαλει
9 και ου μη κακοποιησωσιν ουδε μη δυνωνται απολεσαι ουδενα επι το ορος το αγιον μου οτι ενεπλησθη η συμπασα του γνωμαι τον κυριον ως υδωρ πολυ κατακαλυψαι θαλασσαν
10 και εσται εν τη ημερα εκεινη η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ' αυτω εθνη ελπιουσιν και εσται η αναπαυσις αυτου τιμη
11 και εσται τη ημερα εκεινη προσθησει κυριος του δειξει την χειρα αυτου του ζηλωσαι το καταλειφθεν υπολοιπον του λαου ο αν καταλειφθη απο των ασσυριων και απο αιγυπτου και βαβυλωνιας και αιθιοπιας και απο αιλαμιτων και απο ηλιου ανατολων και εξ αραβιας
12 και αρει σημειον εις τα εθνη και συναξει τους απολομενους ισραηλ και τους διεσπαρμενους του ιουδα συναξει εκ των τεσσαρων πτερυγων της γης
13 και αφαιρεθησεται ο ζηλος εφραιμ και οι εχθροι ιουδα απολουνται εφραιμ ου ζηλωσει ιουδαν και ιουδας ου θλιψει εφραιμ
14 και πετασθησονται εν πλοιοις αλλοφυλων θαλασσαν αμα προνομευσουσιν και τους αφ' ηλιου ανατολων και ιδουμαιαν και επι μοαβ πρωτον τας χειρας επιβαλουσιν οι δε υιοι αμμων πρωτοι υπακουσονται
15 και ερημοσει κυριος την θαλασσαν αιγυπτου και επιβαλει την χειρα αυτου επι τον ποταμον πνευματι βιαιω και παταξει επτα φαραγγας ωστε διαπορευεσθαι αυτον εν υποδημασιν
16 και εσται διοδος τω καταλειφθεντι μου λαω εν αιγυπτω και εσται τω ισραηλ ως η ημερα οτε εξηλθεν εκ γης αιγυπτου
1 και ερεις εν τη ημερα εκεινη ευλογησω σε κυριε διοτι ωργισθησ μοι και απεστρεψας τον θυμον σου και ηλεησας με
2 ιδου ο θεος μου σωτηρ μου κυριος πεποιθωσ εσομαι επ' αυτω και σωθησομαι εν αυτω και ου φοβηθησομαι διοτι η δοξα μου και η αινεσις μου κυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν
3 και αντλησετε υδωρ μετ' ευφροσυνης εκ των πηγων του σωτηριου
4 και ερεις εν τη ημερα εκεινη υμνειτε κυριον βοατε το ονομα αυτου αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα ενδοξα αυτου μιμησθεσθε οτι υψωθη το ονομα αυτου
5 υμνησατε το ονομα κυριου οτι υψηλα εποιησεν αναγγειλατε ταυτα εν παση τη γη
6 αγαλλιασθε και ευφραινεσθε οι κατοικουντες σιων οτι υψωθη ο αγιος του ισραηλ εν μεσω αυτης
1 ορασις ην ειδεν ησαιας υιος αμωσ κατα βαβυλωνος
2 επ' ορους πεδινου αρατε σημειον υψωσατε την φωνην αυτοις μη φοβεισθε παρακαλειτε τη χειρι ανοιξατε οι αρχοντες
3 εγω συντασσω και εγω αγω αυτους ηγιασμενοι εισιν και εγω αγω αυτους γιγαντες ερχονται πληρωσαι τον θυμον μου χαιροντες αμα και υβριζοντες
4 φωνη εθνων πολλων επι των ορεων ομοια εθνων πολλων φωνη βασιλεων και εθνων συνηγμενων κυριος σαβαωθ εντεταλται εθνεσ οπλομαχοσ
5 ερχεσθαι εκ γης πορρωθεν απ' ακρου θεμελιου του ουρανου κυριος και οι οπλομαχοσ αυτου του καταφθειραι την οικουμενην ολην
6 ολολυζετε εγγυσ γαρ η ημερα κυριου και συντριβη παρα του θεου ηξει
7 δια τουτο πασα χειρ εκλυθησεται και πασα ψυχη ανθρωπου δειλιασει

8 και παραχθήσονται οι πρεσβεις και ωδινες αυτους εξουσιν ως γυναικος τικτουςης και συμφορασουσιν ετερος προς τον ετερον και εκστησονται και το προσωπον αυτων ως φλοξ μεταβαλουσιν

9 ιδου γαρ ημερα κυριου ανιατος ερχεται θυμου και οργης θειναι την οικουμενην ολην ερημον και τους αμαρτωλους απολεσαι εξ αυτης

10 οι γαρ ασταρες του ουρανου και ο ωριων και πας ο κοσμος του ουρανου το φως ου δωσουσιν και σκοτισθησεται του ηλιου ανατελλοντος και η σεληνη ου δωσει το φως αυτης

11 και εντελουμαι τη οικουμενη ολη κακα και τοις ασεβεισιν τας αμαρτιας αυτων και απολω υβριν ανομων και υβριν υπερηφανων ταπεινωσω

12 και εσονται οι καταλειμμενοι εντιμοι μαλλον η το χρυσιον το απυρον και ο ανθρωπος μαλλον εντιμος εσται η ο λιθος ο εκ σουφιρ

13 ο γαρ ουρανος θυμωθησεται και η γη σεισθησεται εκ των θεμελιων αυτης δια θυμον οργης κυριου σαβαωθ τη ημερα η αν επελθη ο θυμος αυτου

14 και εσονται οι καταλειμμενοι ως δορκαδιον φευγον και ως προβατον πλανωμενον και ουκ εσται ο συναγων ωστε ανθρωπον εις τον λαον αυτου αποστραφηναι και ανθρωπον εν εις την χωραν αυτου διωξαι

15 ος γαρ αν αλω ηττηθησεται και οιτινες συνηγμενοι εισιν μαχαιρα πεσουσιναι

16 και τα τεκνα αυτων ενωπιον αυτων ραξουσιν και τας οικιας αυτων προνομεουσιν και τας γυναικας αυτων εξουσιν

17 ιδου επεγειρω υμιν τους μηδους οι ου λογιζονται αργυριον ουδε χρυσιου χρειαν εχουσιν

18 τοξενματα νεανισκων συντριψουσιν και τα τεκνα υμων ου μη ελεησωσιν ουδε επι τοις τεκνοις ου φεισονται οι οφθαλμοι αυτων

19 και εσται βαβυλων η καλειται ενδοξος υπο βασιλεως χαλδαιων ον τροπον κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα

20 ου κατοικηθησεται εις τον αιωνα χρονον ουδε μη εισελθουσιν εις αυτην δια πολλων γενεων ουδε μη διελθουσιν αυτην αραβες ουδε ποιμενες ου μη αναπαυσονται εν αυτη

21 και αναπαυσονται εκει θηρια και εμπλησθησονται αι οικιαι ηχου και αναπαυσονται εκει σειρηνες και δαιμονια εκει ορχησονται

22 και ονοκενταυροι εκει κατοικησουσιν και νοσσοποιησουσιν εχिनιοι εν τοις οικοις αυτων ταχυ ερχεται και ου χρονει

1 και ελεησει κυριος τον ιακωβ και εκλεξεται επι τον ισραηλ και αναπαυσονται επι της γης αυτων και ο γιωρας προσεθησεται προς αυτους και προστεθησεται προς τον οικον ιακωβ

2 και λημψονται αυτους εθνη και εισαξουσιν εις τον τοπον αυτων και κατακληρονομησουσιν και πληθυνθησονται επι της γης του θεου εις δουλους και δουλαι και εσονται αιχμαλωτοι οι αιχμαλωτευσαντες αυτους και κυριευθησονται οι κυριευσαντες αυτων

3 και εσται εν τη ημερα εκεινη αναπαυσει σε ο θεος εκ της οδυνης και του θυμου σου και της δουλειας σου της σκληρας ης εδουλευσας αυτοις

4 και λημψη τον θρηνον τουτον επι τον βασιλεα βαβυλωνος και ερεις εν τη ημερα εκεινη πως αναπεπαυται ο απαιτων και αναπεπαυται ο επισπουδαστης

5 συνετριψεν ο θεος τον ζυγον των αμαρτωλων τον ζυγον των αρχοντων

6 παταξας εθνος θυμω πληγη ανιατω παιων εθνος πληγην θυμου η ουκ εφεισατο

7 ανεπαυσατο πεποιθως πασα η γη βοα μετ' ευφροσυνης

8 και τα ξυλα του λιβανου ευφρανθησαν επι σοι και η κεδρος του λιβανου αφ' ου συ κεκοιμησαι ουκ ανεβη ο κοπτων ημας

9 ο αδης κατωθεν επικρανθη συναντησας σοι συνηγερθησαν σοι παντες οι γιγαντες οι αρξαντες της γης οι εγειραντες εκ των θρονων αυτων παντας βασιλεις εθνων

10 παντες αποκριθησονται και ερουσιν σοι και συ εαλωσ ωσπερ και ημεις εν ημιν δε κατελογισθησ

11 κατεβη δε εις αδου η δοξα σου η πολλη σου ευφροσυνη υποκατω σου στρωσουσιν σηψιν και το κατακαλυμμα σου σκοληξ

12 πως εξεπεσεν εκ του ουρανου ο εωσφορος ο πρωι ανατελλων συνετριβη εις την γην ο αποστελλων προς παντα τα εθνη

13 συ δε ειπας εν τη διανοια σου εις τον ουρανον αναβησομαι επανω των αστρων του ουρανου θησω τον θρονον μου καθιω εν ορει υψηλω επι τα ορη τα υψηλα τα προς βορραν

14 αναβησομαι επανω των νεφελων εσομαι ομοιος τω υψιστω

15 νυν δε εις αδου καταβηση και εις τα θεμελια της γης

16 οι ιδοντες σε θαυμασουσιν επι σοι και ερουσιν ουτος ο ανθρωπος ο παροξυνων την γην σειων βασιλεις

- 17 ο θεις την οικουμενην ολην ερημον και τας πολεις καθειλεν τους εν επαγωγη ουκ ελυσεν
- 18 παντες οι βασιλεις των εθνων εκοιμηθησαν εν τιμη ανθρωπος εν τω οικω αυτου
- 19 συ δε ριψηση εν τοις ορεσιν ως νεκρος εβδελυγμενος μετα πολλων τεθνηκοτων εκκεκεντημενων μαχαιραις καταβαινοντων εις αδου ον τροπον ιματιον εν αιματι πεφυρμενον ουκ εσται καθαρον
- 20 ουτως ουδε συ εση καθαρος διοτι την γην μου απολεσας και τον λαον μου απεκτεινας ου μη μεινης εις τον αιωνα χρονον σπερμα πονηρον
- 21 ετοιμασον τα τεκνα σου σφαγηναι ταις αμαρτιας του πατρος σου ινα μη αναστωσιν και την γην κληρονομησωσιν και εμπλησωσι την γην πολεων
- 22 και επαναστησομαι αυτοις λεγει κυριος σαβαωθ και απολω αυτων ονομα και καταλειμμα και σπερμα ταδε λεγει κυριος
- 23 και θησω την βαβυλωνιαν ερημον ωστε κατοικειν εχινους και εσται εις ουδεν και θησω αυτην πληου βαραθρον εις απολειαν
- 24 ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ον τροπον ειρηκα ουτως εσται και ον τροπον βεβουλευμαι ουτως μენει
- 25 του απολεσαι τους ασσυριους απο της γης της εμης και απο των ορεων μου και εσονται εις καταπατημα και αφαιρεθησεται απ' αυτων ο ζυγος αυτων και το κυδος αυτων απ ο των ωμων αφαιρεθησεται
- 26 αυτη η βουλη ην βεβουλευται κυριος επι την οικουμενην ολην και αυτη η χειρ η υψηλη επι παντα τα εθνη της οικουμενης
- 27 α γαρ ο θεος ο αγιος βεβουλευται τις διασκεδασει και την χειρα την υψηλην τις αποστρεψει
- 28 του ετους ου απεθανεν αχαζ ο βασιλευς εγενηθη το ρημα τουτο
- 29 μη ευφρανθειτε παντες οι αλλοφυλοι συνετριβη γαρ ο ζυγος του παιοντος υμας εκ γαρ σπερματος οφεων εξελευσεται εκγονα ασπιδων και τα εκγονα αυτων εξελευσονται οφε ις πετομενοι
- 30 και βοσκηθησονται πτωχοι δι' αυτου πτωχοι δε ανδρες επ' ειρηνης αναπαυσονται ανελοι δε λιμω το σπερμα σου και το καταλειμμα σου ανελοι
- 31 ολολυζετε πυλαι πολεων κεκραγετωσαν πολεις τεταραγμεναι οι αλλοφυλοι παντες οτι καλνος απο βορρα ερχεται και ουκ εστιν του ειναι
- 32 και τι αποκριθησονται βασιλεις εθνων οτι κυριος εθεμελιωσεν σιων και δι' αυτου σωθησονται οι ταπεινοι του λαου
- 1 το ρημα το κατα της μωαβιτιδος νυκτος απολειται η μωαβιτις νυκτος γαρ απολειται το τειχος της μωαβιτιδος
- 2 λυπεισθε εφ' εαυτοις απολειται γαρ και δηβων ου ο βωμος υμων εκει αναβησεσθε κλαιειν επι ναβαυ της μωαβιτιδος ολολυζετε επι πασης κεφαλης φαλακρωμα παντες βραχιονες κατατετμημενοι
- 3 εν ταις πλατειαις αυτης περιζωσασθε σακκουσ και κοπτεσθε επι των δωματων αυτης και εν ταις ρυμαις αυτης παντες ολολυζετε μετα κλαυθμου
- 4 οτι κεκραγεν εσεβων και ελεαλη εως ιασσα ηκουσθη η φωνη αυτων δια τουτο η οσφυς της μωαβιτιδος βοα η ψυχη αυτης γνωσεται
- 5 η καρδια της μωαβιτιδος βοα εν αυτη εως σηγωρ δαμαλις γαρ εστιν τριετης επι δε της αναβασεως της λουιθ προς σε κλαιοντες αναβησονται τη οδω αρωνιμ βοα συντριμμα και σεισμος
- 6 το υδωρ της νεμριμ ερημον εσται και ο χορτος αυτης εκλειψει χορτος γαρ χλωρος ουκ εσται
- 7 μη και ουτως μελλει σωθηναι επαξω γαρ επι την φαραγγα αραβας και λημψονται αυτην
- 8 συνηψεν γαρ η βοη το οριον της μωαβιτιδος της αγαλλιμ και ολολυγμος αυτης εως του φρεατος του αιλιμ
- 9 το δε υδωρ το ρεμμων πλησθησεται αιματος επαξω γαρ επι ρεμμων αραβας και αρω το σπερμα μωαβ και αριηλ και το καταλοιπον αδαμα
- 1 αποστελω ως ερπετα επι την γην μη πετρα ερημος εστιν το ορος σιων
- 2 εση γαρ ως πετεινου ανιπταμενου νεοσσοσ αφηρημενος θυγατερ μωαβ επειτα δε αρνων
- 3 πλειονα βουλευου ποιειτε σκεπην πενθους αυτη δια παντος εν μεσημβρινη σκοτια φευγουσιν εξεστησαν μη απαχθης
- 4 παροικησουσιν σοι οι φυγαδες μωαβ εσονται σκεπη υμιν απο προσωπου διωκοντος οτι ηρθη η συμμαχια σου και ο αρχων απολετο ο καταπατων επι της γης
- 5 και διορθωθησεται μετ' ελεους θρονος και καθιετια επ' αυτου μετα αληθειας εν σκηνη δαυιδ κρινων και εκζητων κριμα και σπευδων δικαιοσυνην

6 ηκουσαμεν την υβριν μωαβ υβριστης σφοδρα την υπερηφανιαν εξηρας ουχ ουτως η μαντεια σου
7 ουχ ουτως ολολυξει μωαβ εν γαρ τη μωαβιτιδι παντες ολολυξουσιν τοις κατοικουσιν δεσεθ μελετησεις και ουκ εντραπηση
8 τα πεδια εσεβων πενηθσει αμπελος σεβαμα καταπινοντες τα εθνη καταπατησατε τας αμπελους αυτης εως ιαζηρ ου μη συναψητε πλανηθητε την ερημον οι απεσταλμενοι εγκ
ατελειφθησαν διεβησαν γαρ την ερημον
9 δια τουτο κλαυσομαι ως τον κλαυθμον ιαζηρ αμπελον σεβαμα τα δενδρα σου κατεβαλεν εσεβων και ελεαλη οτι επι τω θερισμω και επι τω τρυγητω σου καταπατησω και παν
τα πεσουνται
10 και αρθησεται ευφροσυνη και αγαλλιαμα εκ των αμπελωνων σου και εν τοις αμπελωσιν σου ου μη ευφρανθησονται και ου μη πατησουσιν οινον εις τα υποληνια πεπαυται γα
ρ
11 δια τουτο η κοιλια μου επι μωαβ ως κιθαρα ηχησει και τα εντος μου ωσει τειχος ο ενεκαινισας
12 και εσται εις το εντραπηναι σε οτι εκοπιασεν μωαβ επι τοις βωμοις και εισελευσεται εις τα χειροποιητα αυτης ωστε προσευξασθαι και ου μη δυναται εξελεσθαι αυτον
13 τουτο το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι μωαβ οποτε και ελαλησεν
14 και νυν λεγω εν τρισιν ετεσιν ετων μισθωτου ατιμασθησεται η δοξα μωαβ εν παντι τω πλουτω τω πολλω και καταλειφθησεται ολιγοστος και ουκ εντιμος
1 το ρημα το κατα δαμασκου ιδου δαμασκος αρθησεται απο πολεων και εσται εις πτωσιν
2 καταλελειμμενη εις τον αιωνα εις κοιτην ποιμνιων και αναπαυσιν και ουκ εσται ο διωκων
3 και ουκετι εσται οχυρα του καταφυγειν εφραιμ και ουκετι εσται βασιλεια εν δαμασκω και το λοιπον των συρων απολειται ου γαρ συ βελτιων ει των υιων ισραηλ και της δοξ
ης αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ
4 εσται εν τη ημερα εκεινη εκλειψις της δοξης ιακωβ και τα πιονα της δοξης αυτου σεισθησεται
5 και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη αμητον εστηκοτα και σπερμα σταχυων εν τω βραχιονι αυτου αμηση και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη σταχυν εν φαραγγι στερεα
6 και καταλειφθη εν αυτη καλαμη η ως ρωγες ελαιας δυο η τρεις επ' ακρου μετεωρου η τεσσαρες η πεντε επι των κλαδων αυτων καταλειφθη ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ
7 τη ημερα εκεινη πεποιθως εσται ανθρωπος επι τω ποιησαντι αυτον οι δε οφθαλμοι αυτου εις τον αγιον του ισραηλ εμβλεψονται
8 και ου μη πεποιθοτες ωσιν επι τοις βωμοις ουδε επι τοις εργοις των χειρων αυτων α εποιησαν οι δακτυλοι αυτων και ουκ οψονται τα δενδρα αυτων ουδε τα βδελυγματα αυτ
ων
9 τη ημερα εκεινη εσονται αι πολεις σου εγκαταλελειμμεναι ον τροπον εγκατελιπον οι αμορραιοι και οι ευαιοι απο προσωπου των υιων ισραηλ και εσονται ερημοι
10 διοτι κατελιπες τον θεον τον σωτηρα σου και κυριου του βοηθου σου ουκ εμνησθησας δια τουτο φυτευσεις φυτευμα απιστον και σπερμα απιστον
11 τη δε ημερα η αν φυτευσης πλανηθηση το δε πρωι εαν σπειρης ανθησει εις αμητον η αν ημερα κληρωση και ως πατηρ ανθρωπου κληρωση τοις υιοις σου
12 ουαι πληθος εθνων πολλων ως θαλασσα κυμαινουσα ουτως ταραχθησεσθε και νωτος εθνων πολλων ως υδωρ ηχησει
13 ως υδωρ πολυ εθνη πολλα ως υδατος πολλου βια καταφερομενου και αποσκορακει αυτον και πορρω αυτον διωξεται ως χνον αχυρου λικμωντων απεναντι ανεμου και ως κο
νιορτον τροχου καταγιγς φερουσα
14 προς εσπεραν εσται πενθος πριν η πρωι και ουκ εσται αυτη η μερις των υμας προνομευσαντων και κληρονομια τοις υμας κληρονομησασιν
1 ουαι γης πλοιων πτερυγες επεκεινα ποταμων αιθιοπιας
2 ο αποστελλον εν θαλασση ομηρα και επιστολας βυβλινας επανω του υδατος πορευσονται γαρ αγγελιοι κουφοι προς εθνος μετεωρον και ξενον λαον και χαλεπον τις αυτου επεκ
εινα εθνος ανελπιστον και καταπεπατημενον νυν οι ποταμοι της γης
3 παντες ως χωρα κατοικουμενη κατοικηθησεται η χωρα αυτων ωσει σημειον απο ορους αρθη ως σαλπιγγος φωνη ακουστον εσται
4 οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ασφαλεια εσται εν τη εμη πολει ως φως καυματος μεσημβριας και ως νεφελη δροσου ημερας αμητου εσται
5 προ του θερισμου οταν συντελεσθη ανθος και ομφαξ ανθηση ανθος ομφακιζουσα και αφελει τα βοτρυδια τα μικρα τοις δρεπανοις και τας κληματιδας αφελει και κατακοψει
6 και καταλειψει αμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και συναχθησεται επ' αυτους τα πετεινα του ουρανου και παντα τα θηρια της γης επ' αυτον ηξει

7 εν τω καιρω εκεινω ανενεχθησεται δωρα κυριω σαβαωθ εκ λαου τεθλιμμενου και τετιλμενου και απο λαου μεγαλου απο του νυν και εις τον αιωνα χρονον εθνος ελπizon και κ
αταπατατημενον ο εστιν εν μερει ποταμου της χωρας αυτου εις τον τοπον ου το ονομα κυριου σαβαωθ επεκληθη ορος σιων
1 ορασις αιγυπτου ιδου κυριος καθηται επι νεφελης κουφης και ηξει εις αιγυπτον και σεισθησεται τα χειροποιητα αιγυπτου απο προσωπου αυτου και η καρδια αυτων ηττηθησ
εται εν αυτοις
2 και επεγερθησονται αιγυπτιοι επ' αιγυπτιους και πολεμησει ανθρωπος τον αδελφον αυτου και ανθρωπος τον πλησιον αυτου πολις επι πολιν και νομος επι νομον
3 και ταραχθησεται το πνευμα των αιγυπτιων εν αυτοις και την βουλην αυτων διασκεδασω και επερωτησουσιν τους θεους αυτων και τα αγαλαματα αυτων και τους εκ της γης
φωνουντας και τους εγγαστριμυθους
4 και παραδωσω αιγυπτον εις χειρας ανθρωπων κυριων σκληρων και βασιλεις σκληροι κυριευσουσιν αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ
5 και πιονται οι αιγυπτιοι υδωρ το παρα θαλασσαν ο δε ποταμος εκλειψει και ξηρανθησεται
6 και εκλειψουσιν οι ποταμοι και αι διωρυγες του ποταμου και ξηρανθησεται πασα συναγωγή υδατος και εν παντι ελει καλαμου και παπυρου
7 και το αχι το χλωρον παν το κυκλω του ποταμου και παν το σπειρομενον δια του ποταμου ξηρανθησεται ανεμοφορον
8 και στεναξουσιν οι αλειεις και στεναξουσιν παντες οι βαλλοντες αγκιστρον εις τον ποταμον και οι βαλλοντες σαγηνας και οι αμφιβολεις πενηθουσιν
9 και αισχνη λημμεται τους εργαζομενους το λινον το σχιστον και τους εργαζομενους την βυσσον
10 και εσονται οι διαζομενοι αυτα εν οδω και παντες οι τον ζυθον ποιουντες λυπηθησονται και τας ψυχας πονεσουσιν
11 και μωροι εσονται οι αρχοντες τανεως οι σοφοι συμβουλοι του βασιλεως η βουλη αυτων μωρανθησεται πως ερειτε τω βασιλει υιοι συνετων ημεις υιοι βασιλεων των εξ αρχης
12 που εισιν νυν οι σοφοι σου και αναγγελιατωσαν σοι και ειπατωσαν τι βεβουλεται κυριος σαβαωθ επ' αιγυπτον
13 εξελιπον οι αρχοντες τανεως και υψωθησαν οι αρχοντες μεμφεως και πλανησουσιν αιγυπτον κατα φυλας
14 κυριος γαρ εκερασεν αυτοις πνευμα πλανησεως και επλανησαν αιγυπτον εν πασι τοις εργοις αυτων ως πλαναται ο μεθων και ο εμων αμα
15 και ουκ εσται τοις αιγυπτιοις εργον ο ποιησει κεφαλην και ουραν αρχην και τελος
16 τη δε ημερα εκεινη εσονται οι αιγυπτιοι ως γυναικες εν φοβω και εν τρομω απο προσωπου της χειρος κυριου σαβαωθ ην αυτος επιβαλει αυτοις
17 και εσται η χωρα των ιουδαιων τοις αιγυπτιοις εις φοβητρον πας ος εαν ονομαση αυτην αυτοις φοβηθησονται δια την βουλην ην βεβουλεται κυριος επ' αυτην
18 τη ημερα εκεινη εσονται πεντε πολεις εν αιγυπτω λαλουςαι τη γλωσση τη χανανιτιδι και ομνυουσαι τω ονοματι κυριου πολις-ασεδεκ κληθησεται η μια πολις
19 τη ημερα εκεινη εσται θυσιαστηριον τω κυριω εν χωρα αιγυπτιων και στηλη προς το οριον αυτης τω κυριω
20 και εσται εις σημειον εις τον αιωνα κυριω εν χωρα αιγυπτου οτι κεκραξονται προς κυριον δια τους θλιβοντας αυτους και αποστελει αυτοις κυριος ανθρωπον ος σωσει αυτους
κρινων σωσει αυτους
21 και γνωστος εσται κυριος τοις αιγυπτιοις και γνωσονται οι αιγυπτιοι τον κυριον εν τη ημερα εκεινη και ποιησουσιν θυσιας και ευξονται ευχας τω κυριω και αποδωσουσιν
22 και παταξει κυριος τους αιγυπτιους πληγη μεγαλη και ιασεται αυτους ιασει και επιστραφησονται προς κυριον και εισακουσεται αυτων και ιασεται αυτους
23 τη ημερα εκεινη εσται οδος αιγυπτου προς ασσυριους και εισελουσονται ασσυριοι εις αιγυπτον και αιγυπτιοι πορευονται προς ασσυριους και δουλευσουσιν οι αιγυπτιοι τοις
ασσυριοις
24 τη ημερα εκεινη εσται ισραηλ τριτος εν τοις ασσυριοις και εν τοις αιγυπτιοις ευλογημενος εν τη γη
25 ην ευλογησεν κυριος σαβαωθ λεγων ευλογημενος ο λαος μου ο εν αιγυπτω και ο εν ασσυριοις και η κληρονομια μου ισραηλ
1 του ετους ου εισηλθεν ταναθαν εις αζωτον ηνικα απεσταλη υπο αρνα βασιλεως ασσυριων και επολεμησεν την αζωτον και κατελαβετο αυτην
2 τοτε ελαλησεν κυριος προς ησαιαν λεγων πορευου και αφελε τον σακκον απο της οσφυος σου και τα σανδαλια σου υπολουςαι απο των ποδων σου και εποιησεν ουτως πορευομ
ενος γυμνος και ανυποδετος
3 και ειπεν κυριος ον τροπον πεπορευται ησαιας ο παις μου γυμνος και ανυποδετος τρια ετη εσται σημεια και τερατα τοις αιγυπτιοις και αιθιοψιν

4 οτι ουτως αξει βασιλευς ασσυριων την αιχμαλωσιαν αιγυπτου και αιθιοπων νεανισκους και πρεσβυτας γυμνους και ανυποδετους ανακεκαλυμμενους την αισχυνην αιγυπτου
5 και αισχυνθησονται ηττηθεντες οι αιγυπτιοι επι τοις αιθιοψιν εφ' οις ησαν πεποιθοτες οι αιγυπτιοι ησαν γαρ αυτοις δοξα
6 και ερουσιν οι κατοικουντες εν τη νησω ταυτη ιδου ημεις ημεν πεποιθοτες του φυγειν εις αυτους εις βοηθειαν οι ουκ εδυναντο σωθηναι απο βασιλεως ασσυριων και πως ημεις σωθησομεθα
1 το οραμα της ερημου ως καταγιγς δι' ερημου διελθοι εξ ερημου ερχομενη εκ γης φοβερον
2 το οραμα και σκληρον ανηγγελη μοι ο αθετων αθετει ο ανομων ανομει επ' εμοι οι αιλαμιται και οι πρεσβεις των περσων επ' εμε ερχονται νυν στεναξω και παρακαλεσω εμαυτον
3 δια τουτο ενεπλησθη η σφυρις μου εκλυσεως και ωδινες ελαβον με ως την τικτουσαν ηδικησα το μη ακουσαι εσπουδασα το μη βλεπειν
4 η καρδια μου πλαναται και η ανομια με βαπτιζει η ψυχη μου εφεστηκεν εις φοβον
5 ετοιμασον την τραπεζαν πιετε φαγετε ανασταντες οι αρχοντες ετοιμασατε θυρεους
6 οτι ουτως ειπεν κυριος προς με βαδισας σεαυτω στησον σκοπον και ο αν ιδης αναγγελιον
7 και ειδον αναβατας ιππεις δυο αναβατην ονου και αναβατην καμηλου ακροασαι ακροασιν πολλην
8 και καλεσον ουριαν εις την σκοπιαν κυριου και ειπεν εστην δια παντος ημερας και επι της παρεμβολης εστην ολην την νυκτα
9 και ιδου αυτος ερχεται αναβατης συνωριδος και αποκριθεις ειπεν πεπτωκεν βαβυλων και παντα τα αγαλαματα αυτης και τα χειροποιητα αυτης συνετριβησαν εις την γην
10 ακουσατε οι καταλειμμενοι και οι οδυνωμενοι ακουσατε α ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ ο θεος του ισραηλ ανηγγειεν ημιν
11 το οραμα της ιδουμιας προς εμε καλει παρα του σιηρ φυλασσετε επαλξεις
12 φυλασσω το πρωι και την νυκτα εαν ζητης ζητει και παρ' εμοι οικει
13 εν τω δρυμω εσπερας κοιμηθηση εν τη οδω δαιδαν
14 εις συναντησιν διψωντι υδωρ φερετε οι ενοικουντες εν χωρα θαιμαν αρτοις συναντατε τοις φεγγουσιν
15 δια το πληθος των φεγγοντων και δια το πληθος των πλανωμενων και δια το πληθος της μαχαιρας και δια το πληθος των τοξευματων των διατεταμενων και δια το πληθος των πεπτωκοτων εν τω πολεμω
16 οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ετι ενιαυτος ως ενιαυτος μισθωτου εκλειψει η δοξα των υιων κηδαρ
17 και το καταλοιπον των τοξευματων των ισχυρων υιων κηδαρ εσται ολιγον διοτι κυριος ελαλησεν ο θεος ισραηλ
1 το ρημα της φαραγγος σιων τι εγενετο σοι νυν οτι ανεβητε παντες εις δωματα
2 ματαια ενεπλησθη η πολις βοωντων οι τραυματιαι σου ου τραυματιαι μαχαιρας ουδε οι νεκροι σου νεκροι πολεμου
3 παντες οι αρχοντες σου πεφευγασιν και οι αλοντες σκληρωσ δεδεμενοι εισιν και οι ισχυοντες εν σοι πορρω πεφευγασιν
4 δια τουτο ειπα αφετε με πικρωσ κλαυσομαι μη κατισχυσητε παρακαλειν με επι το συντριμμα της θυγατρος του γενους μου
5 οτι ημερα ταραχης και απωλειας και καταπατηματος και πλανησις παρα κυριου σαβαωθ εν φαραγγι σιων πλανωνται απο μικρου εως μεγαλου πλανωνται επι τα ορη
6 οι δε αιλαμιται ελαβον φαρετρας αναβαται ανθρωποι εφ' ιπποις και συναγωγή παραταξεως
7 και εσονται αι εκλεκται φαραγγες σου πλησθησονται αρματων οι δε ιππεις εμφραξουσι τας πυλας σου
8 και ανακαλυψουσιν τας πυλας ιουδα και εμβλεψονται τη ημερα εκεινη εις τους εκλεκτους οικους της πολεως
9 και ανακαλυψουσιν τα κρυπτα των οικων της ακρας δαυιδ και ειδοσαν οτι πλειους εισιν και οτι απεστρεψαν το υδωρ της αρχαιας κολυμβηθρας εις την πολιν
10 και οτι καθειλυσαν τους οικους ιερουσαλημ εις οχυρωμα του τειχους τη πολει
11 και εποιησατε εαυτοις υδωρ ανα μεσον των δυο τειχεων εσωτερον της κολυμβηθρας της αρχαιας και ουκ ενεβλεψατε εις τον απ' αρχης ποιησαντα αυτην και τον κτισαντα αυτην ουκ ειδετε

- 12 και εκαλεσεν κυριος σαβαωθ εν τη ημερα εκεινη κλαυθμον και κοπετον και ζυρησιν και ζωσιν σακκων
13 αυτοι δε εποιησαντο ευφροσυνην και αγαλλιαμα σφαζοντες μοσχους και θυοντες προβατα ωστε φαγειν κρεα και πειν οινον λεγοντες φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν
14 και ανακεκαλυμμενα ταυτα εστιν εν τοις ωσιν κυριου σαβαωθ οτι ουκ αφεθησεται υμιν αυτη η αμαρτια εως αν αποθανητε
15 ταδε λεγει κυριος σαβαωθ πορευου εις το παστοφοριον προς σομναν τον ταμιαν και ειπον αυτο
16 τι συ ωδε και τι σοι εστιν ωδε οτι ελατομησας σεαυτω ωδε μνημειον και εποιησας σεαυτω εν υψηλω μνημειον και εγραψας σεαυτω εν πετρα σκηνην
17 ιδου δη κυριος σαβαωθ εκβαλει και εκτριψει ανδρα και αφελει την στολην σου
18 και τον στεφανον σου τον ενδοξον και ριψει σε εις χωραν μεγαλην και αμετρητον και εκει αποθανη και θησει το αρμα σου το καλον εις ατιμιαν και τον οικον του αρχοντος σου εις καταπατημα
19 και αφαιρεθηση εκ της οικονομιας σου και εκ της στασεως σου
20 και εσται εν τη ημερα εκεινη καλεσω τον παιδα μου ελιακμ τον του χελκιου
21 και ενδυσω αυτον την στολην σου και τον στεφανον σου δωσω αυτω και το κρατος και την οικονομιαν σου δωσω εις τας χειρας αυτου και εσται ως πατηρ τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και τοις ενοικουσιν εν ιουδα
22 και δωσω την δοξαν δαυιδ αυτω και αρξει και ουκ εσται ο αντιλεγων
23 και στησω αυτον αρχοντα εν τοπω πιστω και εσται εις θρονον δοξης του οικου του πατρος αυτου
24 και εσται πεποιθως επ' αυτον πας ενδοξος εν τω οικω του πατρος αυτου απο μικρου εως μεγαλου και εσονται επικρεμαμενοι αυτω
25 εν τη ημερα εκεινη ταδε λεγει κυριος σαβαωθ κινηθησεται ο ανθρωπος ο εστηριγμενος εν τοπω πιστω και πεσειται και αφαιρεθησεται η δοξα η επ' αυτον οτι κυριος ελαλησεν
1 το οραμα τυρου ολολυζετε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο και ουκετι ερχονται εκ γης κιτιαιων ηκται αιχμαλωτος
2 τινι ομοιοι γεγονασιν οι ενοικουντες εν τη νησω μεταβολοι φοινικης διαπερωντες την θαλασσαν
3 εν υδατι πολλω σπερμα μεταβολων ως αμητου εισφερομενου οι μεταβολοι των εθνων
4 αισχυνθητι σιδων ειπεν η θαλασσα η δε ισχυς της θαλασσης ειπεν ουκ ωδινον ουδε ετεκον ουδε εξεθρεψα νεανισκους ουδε υψωσα παρθενους
5 οταν δε ακουστον γενηται αιγυπτω λημψεται αυτους οδυνη περι τυρου
6 απελθατε εις καρχηδονα ολολυζατε οι ενοικουντες εν τη νησω ταυτη
7 ουχ αυτη ην υμων η υβρις η απ' αρχης πριν η παραδοθηναι αυτην
8 τις ταυτα εβουλευσεν επι τυρον μη ησσω εστιν η ουκ ισχυει οι εμποροι αυτης ενδοξοι αρχοντες της γης
9 κυριος σαβαωθ εβουλευσατο παραλυσαι πασαν την υβριν των ενδοξων και ατιμασαι παν ενδοξον επι της γης
10 εργαζου την γην σου και γαρ πλοια ουκετι ερχεται εκ καρχηδονος
11 η δε χειρ σου ουκετι ισχυει κατα θαλασσαν η παροξυνουσα βασιλεις κυριος σαβαωθ ενετειλατο περι χανααν απολεσαι αυτης την ισχυν
12 και ερουσιν ουκετι μη προσθητε του υβριζειν και αδικειν την θυγατερα σιδωνος και εαν απελθης εις κιτιαεις ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται
13 και εις γην χαλδαιων και αυτη ηρημωται απο των ασσυριων ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται οτι ο τοιχος αυτης πεπτωκεν
14 ολολυζετε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο το οχυρωμα υμων
15 και εσται εν τη ημερα εκεινη καταλειφθησεται τυρος ετη εβδομηκοντα ως χρονος βασιλευσως ως χρονος ανθρωπου και εσται μετα εβδομηκοντα ετη εσται τυρος ως ασμα πορνης
16 λαβε κιθαραν ρεμβευσον πολεις πορνη επιλελησμενη καλωσ κιθαρισον πολλα ασον ινα σου μνεια γενηται

17 και εσται μετα εβδομηκοντα ετη επισκοπην ποιησει ο θεος τυρου και παλιν αποκατασταθησεται εις το αρχαιον και εσται εμποριον πασαις ταις βασιλειαϊς της οικουμενης
18 και εσται αυτης η εμπορια και ο μισθος αγιον τω κυριω ουκ αυτοις συναχθησεται αλλα τοις κατοικοουσιν εναντι κυριου πασα η εμπορια αυτης φαγειν και πιειν και εμπλησθη
1 ναι εις συμβολην μνημοσυνον εναντι κυριου
1 ιδου κυριος καταφθειρει την οικουμενην και ερημωσει αυτην και ανακαλυψει το προσωπον αυτης και διασπερει τους ενοικουντας εν αυτη
2 και εσται ο λαος ως ο ιερευς και ο παις ως ο κυριος και η θεραπαινα ως η κυρια εσται ο αγοραζων ως ο πωλων και ο δανειζων ως ο δανειζομενος και ο οφειλων ως ο οφειλει
3 φθορα φθαρησεται η γη και προνομη προνομηθησεται η γη το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα
4 επενθησεν η γη και εφθαρη η οικουμενη επενθησαν οι υψηλοι της γης
5 η δε γη ηνομησεν δια τους κατοικουντας αυτην διοτι παρεβησαν τον νομον και ηλλαξαν τα προσταγματα διαθηκην αιωνιον
6 δια τουτο αρα εδεται την γην οτι ημαρτοσαν οι κατοικουντες αυτην δια τουτο πτωχοι εσονται οι ενοικουντες εν τη γη και καταλειφθησονται ανθρωποι ολιγοι
7 πενθησει οινος πενθησει αμπελος στεναξουσιν παντες οι ευφραινομενοι την ψυχην
8 πεπαυται ευφροσυνη τυμπανων πεπαυται αυθαδεια και πλουτος ασεβων πεπαυται φωνη κιθαρας
9 ησχυνησαν ουκ επιον οινον πικρον εγενετο το σικερα τοις πινουσιν
10 ηρημωθη πασα πολις κλεισει οικιαν του μη εισελθειν
11 ολολυζετε περι του οινου πανταχη πεπαυται πασα ευφροσυνη της γης
12 και καταλειφθησονται πολεις ερημοι και οικoi εγκαταλειμμενοι απολουνται
13 ταυτα παντα εσται εν τη γη εν μεσω των εθνων ον τροπον εαν τις καλαμησηται ελαιαν ουτως καλαμησονται αυτους και εαν παυσηται ο τρυγητος
14 ουτοι φωνη βοησονται οι δε καταλειφθεντες επι της γης ευφρανθησονται αμα τη δοξη κυριου ταραχθησεται το υδωρ της θαλασσης
15 δια τουτο η δοξα κυριου εν ταις νησοις εσται της θαλασσης το ονομα κυριου ενδοξον εσται κυριε ο θεος ισραηλ
16 απο των πτερυγων της γης τερατα ηκουσαμεν ελπις τω ευσεβει και ερουσιν ουαι τοις αθετουσιν οι αθετουντες τον νομον
17 φοβος και βοθυνος και παγισ εφ' υμας τους ενοικουντας επι της γης
18 και εσται ο φευγων τον φοβον εμπεισεται εις τον βοθυνον ο δε εκβαινων εκ του βοθυνου αλωσεται υπο της παγιδος οτι θυριδες εκ του ουρανου ηνεωχθησαν και σεισθησεται
19 τα θεμελια της γης
20 ταραχη ταραχθησεται η γη και απορια απορηθησεται η γη
21 εκλινεν και σεισθησεται ως οποροφυλακιον η γη ως ο μεθων και κραιπαλων και πεσειται και ου μη δυναται αναστηναι κατισχυσεν γαρ επ' αυτης η ανομια
22 και επαξει ο θεος επι τον κοσμον του ουρανου την χειρα και επι τους βασιλεις της γης
23 και συναξουσιν και αποκλεισουσιν εις οχυρωμα και εις δεσμοτηριον δια πολλων γενεων επισκοπη εσται αυτων
24 και τακησεται η πλινθος και πεσειται το τειχος οτι βασιλευσει κυριος εν σιων και εν ιερουσαλημ και ενωπιον των πρεσβυτερων δοξασθησεται
1 κυριε ο θεος μου δοξασω σε υμνησω το ονομα σου οτι εποιησας θαυμαστα πραγματα βουλην αρχαιαν αληθινην γενοιτο κυριε
2 οτι εθηκας πολεις εις χωμα πολεις οχυρας του πεσειν αυτων τα θεμελια των ασεβων πολις εις τον αιωνα ου μη οικοδομηθη
3 δια τουτο ευλογησει σε ο λαος ο πτωχος και πολεις ανθρωπων αδικουμενων ευλογησουσιν σε
4 εγενου γαρ παση πολει ταπεινη βοηθος και τοις αθυμησασιν δια ενδειαν σκεπη απο ανθρωπων πονηρων ρυση αυτους σκεπη διψωντων και πνευμα ανθρωπων αδικουμενων
5 ευλογησουσιν σε ως ανθρωποι ολιγοψυχοι διψωντες εν σιων απο ανθρωπων ασεβων οις ημας παρεδωκας
6 και ποιησει κυριος σαβαωθ πασι τοις εθνεσιν επι το ορος τουτο πιονται ευφροσυνην πιονται οινον χρισονται μυρον
7 εν τω ορει τουτου παραδος ταυτα παντα τοις εθνεσιν η γαρ βουλη αυτη επι παντα τα εθνη

8 κατεπιεν ο θανατος ισχυσας και παλιν αφειλεν ο θεος παν δακρυον απο παντος προσωπου το ονειδος του λαου αφειλεν απο πασης της γης το γαρ στομα κυριου ελαλησεν
9 και ερουσιν τη ημερα εκεινη ιδου ο θεος ημων εφ' ω ηλιζομεν και ηγαλλιωμεθα και ευφρανθησομεθα επι τη σωτηρια ημων
10 οτι αναπαυσιν δωσει ο θεος επι το ορος τουτο και καταπατηθησεται η μωαβιτις ον τροπον πατουςιν αλωνα εν αμαξαις
11 και ανησει τας χειρας αυτου ον τροπον και αυτος εταπεινωσεν του απολεσαι και ταπεινωσει την υβριν αυτου εφ' α τας χειρας επεβαλεν
12 και το υψος της καταφυγης του τοιχου σου ταπεινωσει και καταβησεται εως του εδαφους
1 τη ημερα εκεινη ασονται το ασμα τουτο επι γης ιουδα λεγοντες ιδου πολις οχυρα και σωτηριον ημων θησει τειχος και περιτειχος
2 ανοιξατε πυλας εισελθατω λαος φυλασσων δικαιοσυνην και φυλασσων αληθειαν
3 αντιλαμβανομενος αληθειας και φυλασσων ειρηνην οτι επι σοι
4 ηλιπσαν κυριε εως του αιωνος ο θεος ο μεγας ο αιωνιος
5 ος ταπεινωσας καταγαγες τους ενοικουντας εν υψηλοις πολεις οχυρας καταβαλεις και καταξεις εως εδαφους
6 και πατησουσιν αυτους ποδες πραεων και ταπεινων
7 οδος ευσεβων ευθεια εγενετο και παρεσκευασμενη η οδος των ευσεβων
8 η γαρ οδος κυριου κρισις ηλιπισαμεν επι τω ονοματι σου και επι τη μνεια
9 η επιθυμει η ψυχη ημων εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο θεος διοτι φως τα προσταγματα σου επι της γης δικαιοσυνην μαθετε οι ενοικουντες επι της γης
10 πεπαυται γαρ ο ασεβης ου μη μαθη δικαιοσυνην επι της γης αληθειαν ου μη ποιηση αρθητω ο ασεβης ινα μη ιδη την δοξαν κυριου
11 κυριε υψηλος σου ο βραχιων και ουκ ηδεισαν γνοντες δε αισχυνθησονται ζηλος λημψεται λαον απαιδευτον και νυν πυρ τους υπεναντιους εδεται
12 κυριε ο θεος ημων ειρηνην δος ημιν παντα γαρ απεδωκας ημιν
13 κυριε ο θεος ημων κτησαι ημας κυριε εκτος σου αλλον ουκ οίδαμεν το ονομα σου ονομαζομεν
14 οι δε νεκροι ζων ου μη ιδωσιν ουδε ιατροι ου μη αναστησωσιν δια τουτο επηγαγες και απωλεσας και ηρας παν αρσεν αυτων
15 προσθες αυτοις κακα κυριε προσθες κακα πασιν τοις ενδοξοις της γης
16 κυριε εν θλιψει εμνησθην σου εν θλιψει μικρα η παιδεια σου ημιν
17 και ως η ωδινουσα εγγιζει του τεκειν και επι τη ωδινη αυτης εκεκραξεν ουτως εγενηθημεν τω αγαπητω σου δια τον φοβον σου κυριε
18 εν γαστρι ελαβομεν και ωδინησαμεν και ετεκομεν πνευμα σωτηριας σου εποιησαμεν επι της γης αλλα πεσουνται οι ενοικουντες επι της γης
19 αναστησονται οι νεκροι και εγερθησονται οι εν τοις μνημειοις και ευφρανθησονται οι εν τη γη η γαρ δροσος η παρα σου ιαμα αυτοις εστιν η δε γη των ασεβων πεσειται
20 βαδιζε λαος μου εισελθε εις τα ταμεια σου αποκλεισον την θυραν σου αποκρυβηθι μικρον οσον οσον εως αν παρελθη η οργη κυριου
21 ιδου γαρ κυριος απο του αγιου επαγει την οργην επι τους ενοικουντας επι της γης και ανακαλυψει η γη το αιμα αυτης και ου κατακαλυψει τους ανηρημενους
1 τη ημερα εκεινη επαξει ο θεος την μαχαιραν την αγιαν και την μεγαλην και την ισχυραν επι τον δρακοντα οφιν φευγοντα επι τον δρακοντα οφιν σκολιον και ανελει τον δρακοντα
2 τη ημερα εκεινη αμπελων καλος επιθυμημα εξαρχειν κατ' αυτης
3 εγω πολις ισχυρα πολις πολιορκουμενη ματην ποτιω αυτην αλωσεται γαρ νυκτος ημερας δε πεσειται το τειχος
4 ουκ εστιν η ουκ επελαβετο αυτης τις με θησει φυλασσειν καλαμην εν αγρω δια την πολεμιαν ταυτην ηθετηκα αυτην τοινυν δια τουτο εποιησεν κυριος ο θεος παντα οσα συνεταξεν κατακεκαυμαι
5 βοησονται οι ενοικουντες εν αυτη ποιησωμεν ειρηνην αυτω ποιησωμεν ειρηνην
6 οι ερχομενοι τεκνα ιακωβ βλαστησει και εξανθησει ισραηλ και εμπλησθησεται η οικουμενη του καρπου αυτου

7 μη ως αυτος επαταξεν και αυτος ουτως πληγησεται και ως αυτος ανειλεν ουτως αναιρεθησεται
8 μαχομενος και ονειδιζων εξαποστελει αυτους ου συ ησθα ο μελετων τω πνευματι τω σκληρω ανελιν αυτους πνευματι θυμου
9 δια τουτο αφαιρεθησεται η ανομια ιακωβ και τουτο εστιν η ευλογία αυτου οταν αφελωμαι αυτου την αμαρτιαν οταν θωσιν παντας τους λιθους των βωμων κατακεκομμενους
ως κονιαν λεπτην και ου μη μεινη τα δενδρα αυτων και τα ειδωλα αυτων εκκεκομμενα ωσπερ δρυμος μακρην
10 το κατοικουμενον ποιμνιον ανειμενον εσται ως ποιμνιον καταλελειμμενον και εσται πολυν χρονον εις βοσκημα και εκει αναπαυσονται
11 και μετα χρονον ουκ εσται εν αυτη παν χλωρον δια το ξηρανθηναι γυναικες ερχομεναι απο θεας δευτε ου γαρ λαος εστιν εχων συνεσιν δια τουτο ου μη οικτιρηση ο ποιησας α
υτους ουδε ο πλασας αυτους ου μη ελεση
12 και εσται εν τη ημερα εκεινη συμφραζει κυριος απο της διωρυγος του ποταμου εως ρινοκορουρων υμεις δε συναγαγετε τους υιους ισραηλ κατα ενα ενα
13 και εσται εν τη ημερα εκεινη σαλπιουσιν τη σαλπιγγι τη μεγαλη και ηξουσιν οι απολομενοι εν τη χωρα των ασσυριων και οι απολομενοι εν αιγυπτω και προσκυνησουσιν τω
κυριω επι το ορος το αγιον εν ιερουσαλημ
1 ουαι τω στεφανω της υβρεως οι μισθωτοι εφραιμ το ανθος το εκπεσον εκ της δοξης επι της κορυφης του ορους του παχεος οι μεθυντες ανευ οινου
2 ιδου ισχυρον και σκληρον ο θυμος κυριου ως χαλαζα καταφερομενη ουκ εχουσα σκεπην βια καταφερομενη ως υδατος πολυ πληθος συρον χωραν τη γη ποιησει αναπαυσιν ται
ς χερσιν
3 και τοις ποσιν καταπατηθησεται ο στεφανος της υβρεως οι μισθωτοι του εφραιμ
4 και εσται το ανθος το εκπεσον της ελπιδος της δοξης επ' ακρου του ορους του υψηλου ως προδρομος συκου ο ιδων αυτο πριν η εις την χειρα αυτου λαβειν θελησει αυτο κατα
πειν
5 τη ημερα εκεινη εσται κυριος σαβαωθ ο στεφανος της ελπιδος ο πλακεις της δοξης τω καταλειφθεντι μου λαω
6 καταλειφθησονται επι πνευματι κρισεως επι κρισιν και ισχυν κωλυων ανελιν
7 ουτοι γαρ οινω πεπλανημενοι εισιν επλανηθησαν δια το σικερα ιερευς και προφητης εξεστησαν δια τον οινον εσεισθησαν απο της μεθης του σικερα επλανηθησαν τουτ' εστι φ
ασμα
8 αρα εδεται ταυτην την βουλην αυτη γαρ η βουλη ενεκεν πλεονεξιας
9 τινι ανηγγειλαμεν κακα και τινι ανηγγειλαμεν αγγελιαν οι απογεγαλακτισμενοι απο γαλακτος οι απεσπασμενοι απο μαστου
10 θλιψιν επι θλιψιν προσδεχου ελπιδα επ' ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον
11 δια φαυλισμον χειλεων δια γλωσσης ετερας οτι λαλησουσιν τω λαω τουτω
12 λεγοντες αυτω τουτο το αναπαυμα τω παινωντι και τουτο το συντριμμα και ουκ ηθελησαν ακουειν
13 και εσται αυτοις το λογιον κυριου του θεου θλιψις επι θλιψιν ελπις επ' ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον ινα πορευθωσιν και πεσωσιν εις τα οπισω και κινδυνευσουσιν και συντριβ
ησονται και αλωσονται
14 δια τουτο ακουσατε λογον κυριου ανδρες τεθλιμμενοι και αρχοντες του λαου τουτου του εν ιερουσαλημ
15 οτι ειπατε εποιησαμεν διαθηκην μετα του αδου και μετα του θανατου συνθηκας καταγιγς φερομενη εαν παρελθη ου μη ελθη εφ' ημας εθηκαμεν ψευδος την ελπιδα ημων και
τω ψευδει σκεπασθησομεθα
16 δια τουτο ουτως λεγει κυριος ιδου εγω εμβαλω εις τα θεμελια σιων λιθον πολυτελη εκλεκτον ακρογωνιαιον εντιμον εις τα θεμελια αυτης και ο πιστευων επ' αυτω ου μη κατα
ισχυθη
17 και θησω κρισιν εις ελπιδα η δε ελεημοσυνη μου εις σταθμους και οι πεποιθοτες ματην ψευδει οτι ου μη παρελθη υμας καταγιγς
18 μη και αφελη υμων την διαθηκην του θανατου και η ελπις υμων η προς τον αδην ου μη εμμεινη καταγιγς φερομενη εαν επελθη εσεσθε αυτη εις καταπατημα
19 οταν παρελθη λημψεται υμας πρωι πρωι παρελευσεται ημερας και εν νυκτι εσται ελπις πονηρα μαθετε ακουειν
20 στενοχωρουμενοι ου δυναμεθα μαχεσθαι αυτοι δε ασθενουμεν του ημας συναχθηναι

21 ωσπερ ορος ασεβων αναστησεται και εσται εν τη φαραγγι γαβαων μετα θυμου ποιησει τα εργα αυτου πικριας εργον ο δε θυμος αυτου αλλοτριως χρησεται και η πικρια αυτο
υ αλλοτρια
22 και υμεις μη ευφρανθηιτε μηδε ισχυσατωσαν υμων οι δεσμοι διοτι συντετελεσμενα και συντετημενα πραγματα ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ α ποιησει επι πασαν την γην
23 ενωτιζεσθε και ακουετε της φωνης μου προσεχετε και ακουετε τους λογους μου
24 μη ολην την ημεραν μελλει ο αροτριων αροτριαν η σπορον προετοιμασει πριν εργασασθαι την γην
25 ουχ οταν ομαλιση αυτης το προσωπον τοτε σπειρει μικρον μελανθιον και κυμινον και παλιν σπειρει πυρον και κριθην και ζεαν εν τοις οριοις σου
26 και παιδευθηση κριματι θεου σου και ευφρανθηση
27 ου γαρ μετα σκληροτητος καθαιρεται το μελανθιον ουδε τροχος αμαξης περιαξει επι το κυμινον αλλα ραβδω εκτινασσεται το μελανθιον το δε κυμινον
28 μετα αρτου βρωθησεται ου γαρ εις τον αιωνα εγω υμιν οργισθησομαι ουδε φωνη της πικριας μου καταπατησει υμας
29 και ταυτα παρα κυριου σαβαωθ εξηλθεν τα τερατα βουλευσασθε υψωσατε ματαιαν παρακλησιν
1 ουαι πολις αριηλ ην δαυιδ επολεμησεν συναγαγετε γεννηματα ενιαυτον επ' ενιαυτον φαγεσθε γαρ συν μωαβ
2 εκθλιψω γαρ αριηλ και εσται αυτης η ισχυς και το πλουτος εμοι
3 και κυκλωσω ως δαυιδ επι σε και βαλω περι σε χαρακα και θησω περι σε πυργους
4 και ταπεινωθησονται οι λογοι σου εις την γην και εις την γην οι λογοι σου δυσονται και εσται ως οι φωνουντες εκ της γης η φωνη σου και προς το εδαφος η φωνη σου ασθεν
ησει
5 και εσται ως κονιορτος απο τροχου ο πλουτος των ασεβων και ως χνους φερομενος και εσται ως στιγμη παραχηρημα
6 παρα κυριου σαβαωθ επισκοπη γαρ εσται μετα βροντης και σεισμου και φωνης μεγαλης καταγιγισκει φερομενη και φλοξ πυρος κατεσθιουσα
7 και εσται ως ο ενυπνιαζομενος εν υπνω ο πλουτος των εθνων παντων οσοι επεστρατευσαν επι αριηλ και παντες οι στρατευσαμενοι επι ιερουσαλημ και παντες οι συνηγμενοι ε
π' αυτην και θλιβοντες αυτην
8 και εσονται ως οι εν υπνω πινοντες και εσθοντες και εξανασταντων ματαιων αυτων το ενυπνιον και ον τροπον ενυπνιαζεται ο διψων ως πινων και εξαναστας ετι διψα η δε ψυ
χη αυτου εις κενον ηλιπισεν ουτως εσται ο πλουτος παντων των εθνων οσοι επεστρατευσαν επι το ορος σιων
9 εκλυθητε και εκστητε και κραυγαλησατε ουκ απο σικερα ουδε απο οινου
10 οτι πεποτικεν υμας κυριος πνευματι κατανυξεως και καμμυσει τους οφθαλμους αυτων και των προφητων αυτων και των αρχοντων αυτων οι ορωντες τα κρυπτα
11 και εσονται υμιν παντα τα ρηματα ταυτα ως οι λογοι του βιβλιου του εσφραγισμενου τουτου ο εαν δωσιν αυτο ανθρωπω επισταμενω γραμματα λεγοντες αναγνωθι ταυτα και
ερει ου δυναμαι αναγνωσαι εσφραγισται γαρ
12 και δοθησεται το βιβλιον τουτο εις χειρας ανθρωπου μη επισταμενου γραμματα και ερει αυτω αναγνωθι τουτο και ερει ουκ επισταμαι γραμματα
13 και ειπεν κυριος εγγιζει μοι ο λαος ουτος τοις χειλεσιν αυτων τιμωσιν με η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ' εμου ματην δε σεβονται με διδασκοντες ενταλματα ανθρωπων
και διδασκαλιας
14 δια τουτο ιδου εγω προσθησω του μεταθειναι τον λαον τουτον και μεταθησω αυτους και απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων κρυψω
15 ουαι οι βαθεως βουλην ποιουντες και ου δια κυριου ουαι οι εν κρυφη βουλην ποιουντες και εσται εν σκοτει τα εργα αυτων και ερουσιν τις ημας εωρακεν και τις ημας γνωσεται
η α ημεις ποιουμεν
16 ουχ ως ο πληος του κεραμεως λογισησεσθε μη ερει το πλασμα τω πλασαντι ου συ με επλασας η το ποιημα τω ποιησαντι ου συνετως με εποιησας
17 ουκετι μικρον και μετατεθησεται ο λιβανος ως το ορος το χερμελ και το ορος το χερμελ εις δρυμον λογισησεται
18 και ακουσονται εν τη ημερα εκεινη κωφοι λογους βιβλιου και οι εν τω σκοτει και οι εν τη ομιγλη οφθαλμοι τυφλων βλεψονται
19 και αγαλλιασονται πτωχοι δια κυριον εν ευφροσυνη και οι απηλιπισμενοι των ανθρωπων εμπλησθησονται ευφροσυνης
20 εξελιπεν ανομος και απωλετο υπερηφανος και εξωλεθρευθησαν οι ανομουντες επι κακια

21 και οι ποιουντες αμαρτειν ανθρωπους εν λογω παντας δε τους ελεγχοντας εν πυλαις προσκομμα θησουσιν και επλαγιασαν εν αδικοις δικαιον
22 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τον οικον ιακωβ ου αφωρισεν εξ αβρααμ ου νυν αισχυνθησεται ιακωβ ουδε νυν το προσωπον μεταβαλει ισραηλ
23 αλλ' οταν ιδωσιν τα τεκνα αυτων τα εργα μου δι' εμε αγιασουσιν το ονομα μου και αγιασουσιν τον αγιον ιακωβ και τον θεον του ισραηλ φοβηθησονται
24 και γνωσονται οι τω πνευματι πλανωμενοι συνεσιν οι δε γογγυζοντες μαθησονται υπακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσαι μαθησονται λαλειν ειρηνην
1 ουαι τεκνα αποσταται ταδε λεγει κυριος εποιησατε βουλην ου δι' εμου και συνθηκας ου δια του πνευματος μου προσθειναι αμαρτιας εφ' αμαρτιας
2 οι πορευομενοι καταβηναι εις αιγυπτον εμε δε ουκ επηρωτησαν του βοηθηθηναι υπο φαραω και σκεπασθηναι υπο αιγυπτιων
3 εσται γαρ υμιν η σκεπη φαραω εις αισχυνην και τοις πεποιθοσιν επ' αιγυπτον ονειδος
4 οτι εισιν εν τανει αρχηγοι αγγελοι πονηροι ματην κοπιασουσιν
5 προς λαον ος ουκ ωφελησει αυτους ουτε εις βοηθειαν ουτε εις ωφελειαν αλλα εις αισχυνην και ονειδος
6 η ορασις των τετραποδων των εν τη ερημω εν τη θλιψει και τη στενοχωρια λεων και σκυμνος λεοντος εκειθεν και ασπιδες και εκγονα ασπιδων πετομενων οι εφερον επ' ονων
και καμηλων τον πλουτον αυτων προς εθνος ο ουκ ωφελησει αυτους εις βοηθειαν αλλα εις αισχυνην και ονειδος
7 αιγυπτιοι ματαια και κενα ωφελησουσιν υμας απαγγελον αυτοις οτι ματαια η παρακλησις υμων αυτη
8 νυν ουν καθισας γραψον επι πυξιου ταυτα και εις βιβλιον οτι εσται εις ημερας καιρων ταυτα και εως εις τον αιωνα
9 οτι λαος απειθης εστιν υιοι ψευδεις οι ουκ ηβουλοντο ακουειν τον νομον του θεου
10 οι λεγοντες τοις προφηταις μη αναγγελλετε ημιν και τοις τα οραματα ορωσιν μη λαλειτε ημιν αλλα ημιν λαλειτε και αναγγελλετε ημιν ετεραν πλανησιν
11 και αποστρεψατε ημας απο της οδου ταυτης αφελετε αφ' ημων τον τριβον τουτον και αφελετε αφ' ημων τον αγιον του ισραηλ
12 δια τουτο ουτως λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οτι ηπειθησατε τοις λογοις τουτοις και ηλιπισατε επι ψευδει και οτι εγογγυσας και πεποιθως εγενου επι τω λογω τουτω
13 δια τουτο εσται υμιν η αμαρτια αυτη ως τειχος πιπτον παραχηρημα πολεως οχυρας εαλωκυιας ης παραχηρημα παρεστιν το πτωμα
14 και το πτωμα αυτης εσται ως συντριμμα αγγειου οστρακινου εκ κεραμιου λεπτα ωστε μη ευρειν εν αυτοις οστρακον εν ω πυρ αρεις και εν ω αποσυριεις υδωρ μικρον
15 ουτω λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οταν αποστραφεις στεναξεις τοτε σωθηση και γνωση που ησθα οτε επειθεις επι τοις ματαιοις ματαια η ισχυς υμων εγενηθη και ουκ η
βουλεσθε ακουειν
16 αλλ' ειπατε εφ' ιππων φευξομεθα δια τουτο φευξεσθε και ειπατε επι κουφοις αναβαται εσομεθα δια τουτο κουφοι εσονται οι διωκοντες υμας
17 δια φωνην ενος φευξονται χιλιοι και δια φωνην πεντε φευξονται πολλοι εως αν καταλειφθητε ως ιστος επ' ορους και ως σημαιαν φερων επι βουνου
18 και παλιν μενει ο θεος του οικτηρησαι υμας και δια τουτο υψωθησεται του ελεησαι υμας διοτι κριτης κυριος ο θεος ημων εστιν και που καταλειψετε την δοξαν υμων μακαρι
οι οι εμμενοντες εν αυτω
19 διοτι λαος αγιος εν σιων οικησει και ιερουσαλημ κλαυθμω εκλαυσεν ελεησον με ελεησει σε την φωνην της κραυγης σου ηνικα ειδεν επηκουσεν σου
20 και δωσει κυριος υμιν αρτον θλιψεως και υδωρ στενον και ουκετι μη εγγισωσιν σοι οι πλανωντες σε οτι οι οφθαλμοι σου οψονται τους πλανωντας σε
21 και τα ωτα σου ακουσονται τους λογους των οπισω σε πλανησαντων οι λεγοντες αυτη η οδος πορευθωμεν εν αυτη ειτε δεξια ειτε αριστερα
22 και εξαρεις τα ειδωλα τα περιηργυρωμενα και τα περικεχυρωμενα λεπτα ποιησεις και λικμησεις ως υδωρ αποκαθημενης και ως κοπρον ωσεις αυτα
23 τοτε εσται ο υετος τω σπερματι της γης σου και ο αρτος του γεννηματος της γης σου εσται πλησμονη και λιπαρος και βοσκηθησεται σου τα κτηνη τη ημερα εκεινη τοπον πιον
α και ευρυχωρον
24 οι ταυροι υμων και οι βοες οι εργαζομενοι την γην φαγονται αχυρα αναπεποιημενα εν κριθη λελικμημενα
25 και εσται επι παντος ορους υψηλου και επι παντος βουνου μετεωρου υδωρ διαπορευομενον εν τη ημερα εκεινη οταν απολωνται πολλοι και οταν πεσωσιν πυργοι
26 και εσται το φως της σεληνης ως το φως του ηλιου και το φως του ηλιου εσται επταπλασιον εν τη ημερα οταν ιασηται κυριος το συντριμμα του λαου αυτου και την οδω την τ
ης πληγης σου ιασεται

27 ἰδοὺ τὸ ὄνομα κυρίου δια χρόνου ἐρχεται πολλοὺ καίομενος ὁ θυμὸς μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ τὸ λόγιον ὀργῆς πλήρες καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἐδεταί
28 καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φαραγγί σὺρον ἤξει ἕως τοῦ τραχήλου καὶ διαίρεθῆσεται τὸ ἐθὴν ταραξάει ἐπὶ πλανήσει μάταια καὶ διώξεται αὐτοὺς πλανῆσις καὶ λημψεται
αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
29 μὴ δια παντός δει ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι καὶ εἰσπορευεσθαι εἰς τὰ ἁγία μου δια παντός ὥσει εορταζόντας καὶ ὥσει εὐφραϊνομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου
πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ
30 καὶ ἀκουστὴν ποιήσει ὁ θεὸς τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ δείξει μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθίουσης κεραυνώσει βίαιως καὶ ὡ
ς ὕδωρ καὶ χαλαζὰ συγκαταφερομένη βία
31 δια γὰρ φωνὴν κυρίου ἠττήθησονται ἄσσυριοι τὴ πληγὴ ἢ ἀν πατάξῃ αὐτοὺς
32 καὶ ἔσται αὐτῷ κύκλωθεν ὄθεν ἢν αὐτῷ ἡ ἐλπίς τῆς βοηθείας ἐφ' ἡ αὐτὸς ἐπεποιθεῖ αὐτοὶ μετὰ αὐλῶν καὶ κίθαρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς
33 σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτήθησθαι μὴ καὶ σοὶ ἠτοίμασθαι βασιλευεῖν φαραγγὰ βαθείαν ξύλα κείμενα πῦρ καὶ ξύλα πολλὰ ὁ θυμὸς κυρίου ὡς φαραγξὺ ὑπο θείου καίομενη
1 οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς αἰγύπτου ἐπὶ βοήθειαν οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἀρμασίν ἐστὶν γὰρ πολλὰ καὶ ἐφ' ἵπποις πλῆθος σφοδρὰ καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἁγί
ον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐξεζήτησαν
2 καὶ αὐτὸς σοφὸς ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κᾶκα καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῆ καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν μάταιαν
3 αἰγυπτίον ἀνθρώπων καὶ οὐ θεὸν ἵππων σαρκᾶς καὶ οὐκ ἐστὶν βοήθεια ὁ δὲ κύριος ἐπαξίει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοηθόντες καὶ ἀμὰ πάντες ἀπολούν
ται
4 ὅτι οὕτως εἶπεν μοὶ κύριος ὃν τρόπον εἴαν βοήσῃ ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τὴ θύρα ἢ ἐλάβεν καὶ κέκραξῃ ἐπ' αὐτὴ ἕως ἀν ἐμπλήσῃ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἠττήθησαν κ
αὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν οὕτως καταβήσεται κύριος σάβαωθ ἐπιστρατεύσει ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σιών ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς
5 ὡς ὄρνεα πέτομενα οὕτως ὑπερασπείει κύριος ὑπερ ἱερουσαλήμ καὶ ἐξέλκειται καὶ περιποιήσεται καὶ σώσει
6 ἐπιστραφήτε οἱ τὴν βάθειαν βούλην βουλευόμενοι καὶ ἀνομόν
7 ὅτι τὴ ἡμέρα ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργύρα καὶ τὰ χρυσὰ ἀ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν
8 καὶ πέσειται ἄσσυρ ὁ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφαγεται αὐτὸν καὶ φευξεται οὐκ ἀπο προσώπου μάχαιρας οἱ δὲ νεανίσκοι ἐσονται εἰς ἠττήμα
9 πέτρα γὰρ περιλήμφθησονται ὡς χάρακι καὶ ἠττήθησονται ὁ δὲ φεγγὼν ἀλώσεται ταδε λέγει κύριος μακάριος ὃς ἐχει ἐν σιών σπέρμα καὶ οἰκειοὺς ἐν ἱερουσαλήμ
1 ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει καὶ ἀρχόντες μετὰ κρίσεως ἀρξούσιν
2 καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρυπτῶν τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κρυβήσεται ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου καὶ φανήσεται ἐν σιών ὡς ποταμὸς φερομένος ἐνδοξὸς ἐν γῆ διψώσῃ
3 καὶ οὐκετι ἐσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις ἀλλὰ τὰ ὠτα δώσουσιν ἀκοῦειν
4 καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσεξίει τοῦ ἀκοῦειν καὶ αἱ γλώσσαι αἱ ψελλιζούσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην
5 καὶ οὐκετι μὴ εἰπώσιν τῷ μῶρῳ ἀρχεῖν καὶ οὐκετι μὴ εἰπώσιν οἱ ὑπηρεταὶ σοῦ σίγα
6 ὁ γὰρ μῶρος μῶρα λαλήσει καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νόησει τοῦ συντελεῖν ἀνομία καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον πλανῆσιν τοῦ διασπείραι ψυχὰς πεινώσας καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψ
ώσας κενὰς ποιῆσαι
7 ἡ γὰρ βούλη τῶν πονηρῶν ἀνομία βουλεύσεται καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδικοῦς καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει
8 οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετά ἐβουλεύσαντο καὶ αὐτὴ ἡ βούλη μὲνει
9 γυναῖκες πλουσῖαι ἀναστήτε καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου θυγατέρες ἐν ἐλπίδι ἀκούσατε τοὺς λόγους μου
10 ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν ποιήσασθε ἐν ὄδῳ μετ' ἐλπίδος ἀνηλώτα ὁ τρυγητὸς πεπαυται ὁ σπόρος καὶ οὐκετι μὴ ἐλθῇ
11 ἐκστῆτε λυπηθῆτε αἱ πεποιθῦναι ἐκδύσασθε γυμναὶ γενεσθε περιζώσασθε σακκοὺς τὰς ὀσφύας
12 καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κοπτεσθε ἀπο ἀγροῦ ἐπιθυμηματος καὶ ἀμπέλου γεννηματος
13 ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου ἀκανθὰ καὶ χορτὸς ἀναβήσεται καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται πόλις πλούσια

14 οικoi εγκαταλελειμμενοι πλουτον πολεως και οικους επιθυμητους αφησουσιν και εσονται αι κωμαι σπηλαια εως του αιωνος ευφροσυνη ονων αγριων βοσκηματα ποιμενων
15 εως αν επελθη εφ' υμας πνευμα αφ' υψηλου και εσται ερημος ο χερμελ και ο χερμελ εις δρυμον λογισθησεται
16 και αναπαυσεται εν τη ερημω κριμα και δικαιοσυνη εν τω καρμηλω κατοικησει
17 και εσται τα εργα της δικαιοσυνης ειρηνη και κρατησει η δικαιοσυνη αναπαυσιν και πεποιθοτες εως του αιωνος
18 και κατοικησει ο λαος αυτου εν πολει ειρηνης και ενοικησει πεποιθως και αναπαυσονται μετα πλουτου
19 η δε χαλαζα εαν καταβη ουκ εφ' υμας ηξει και εσονται οι ενοικουντες εν τοις δρυμοις πεποιθοτες ως οι εν τη πεδινη
20 μακαριοι οι σπειροντες επι παν υδωρ ου βους και ονος πατει
1 ουαι τοις ταλαιπωρουσιν υμας υμας δε ουδεις ποιει ταλαιπωρους και ο αθετων υμας ουκ αθετει αλωσονται οι αθετουντες και παραδοθησονται και ως σης επι ιματιου ουτως ηττηθησονται
2 κυριε ελεησον ημας επι σοι γαρ πεποιθαμεν εγενηθη το σπερμα των απειθουντων εις απωλειαν η δε σωτηρια ημων εν καιρω θλιψεως
3 δια φωνην του φοβου σου εξεστησαν λαοι απο του φοβου σου και διεσπαρησαν τα εθνη
4 νυν δε συναχθησεται τα σκυλα υμων μικρου και μεγαλου ον τροπον εαν τις συναγαγη ακριδας ουτως εμπαιξουσιν υμιν
5 αγιος ο θεος ο κατοικων εν υψηλοις ενεπλησθη σιων κρισεως και δικαιοσυνης
6 εν νομω παραδοθησονται εν θησαυροις η σωτηρια ημων εκει σοφια και επιστημη και ευσεβεια προς τον κυριον ουτοι εισιν θησαυροι δικαιοσυνης
7 ιδου δη εν τω φοβω υμων αυτοι φοβηθησονται ους εφοβεισθε φοβηθησονται αφ' υμων αγγελιοι γαρ αποσταλησονται αξιουντες ειρηνην πικρως κλαιοντες παρακαλουντες ειρηνην
8 ερημωθησονται γαρ αι τουτων οδοι πεπαυται ο φοβος των εθνων και η προς τουτους διαθηκη αιρεται και ου μη λογισησθε αυτους ανθρωπους
9 επενθησεν η γη ησχυνη ο λιβανος ελη εγενετο ο σαρων φανερα εσται η γαλιλαια και ο καρμηλος
10 νυν αναστησομαι λεγει κυριος νυν δοξασθησομαι νυν υψωθησομαι
11 νυν οψεσθε νυν αισθηθησεσθε ματαια εσται η ισχυς του πνευματος υμων πυρ υμας κατεδεται
12 και εσονται εθνη κατακεκαυμενα ως ακανθα εν αγρω ερριμμενη και κατακεκαυμενη
13 ακουσονται οι πορρωθεν α εποιησα γνωσονται οι εγγιζοντες την ισχυν μου
14 απεστησαν οι εν σιων ανομοι λημμεται τρομος τους ασεβεις τις αναγγελει υμιν οτι πυρ καιεται τις αναγγελει υμιν τον τοπον τον αιωνιον
15 πορευομενος εν δικαιοσυνη λαλων ευθειαν οδον μισων ανομιαν και αδικιαν και τας χειρας αποσειομενος απο δωρων βαρυνων τα ωτα ινα μη ακουση κρισιν αιματος καμνω
16 ν τους οφθαλμους ινα μη ιδη αδικιαν
17 ουτος οικησει εν υψηλω σπηλαιω πετρας ισχυρας αρτος αυτω δοθησεται και το υδωρ αυτου πιστον
18 βασιλευα μετα δοξης οψεσθε και οι οφθαλμοι υμων οψονται γην πορρωθεν
19 η ψυχη υμων μελετησει φοβον που εισιν οι γραμματικοι που εισιν οι συμβουλευοντες που εστιν ο αριθμων τους τρεφομενους
20 μικρον και μεγαν λαον ω ου συνεβουλευσαντο ουδε ηδει βαθυφωνον ωστε μη ακουσαι λαος πεφαιλισμενος και ουκ εστιν τω ακουοντι συνεσις
21 ιδου σιων η πολις το σωτηριον ημων οι οφθαλμοι σου οψονται ιερουσαλημ πολις πλουσια σκηνη αι ου μη σεισθωσιν ουδε μη κινηθωσιν οι πασσαλοι της σκηνης αυτης εις το ν αιωνα χρονον ουδε τα σχοινια αυτης ου μη διαρραγωσιν
22 οτι το ονομα κυριου μεγα υμιν τοπος υμιν εσται ποταμοι και διωρυγες πλατεις και ευρυχωροι ου πορευση ταυτην την οδον ουδε πορευσεται πλοιον ελαυνον
23 ο γαρ θεος μου μεγας εστιν ου παρελυσεται με κυριος κριτης ημων κυριος αρχων ημων κυριος βασιλευς ημων κυριος ουτος ημας σωσει
24 ερραγησαν τα σχοινια σου οτι ουκ ενισχυσεν ο ιστος σου εκλινεν ου χαλασει τα ιστια ουκ αρει σημειον εως ου παραδοθη εις προνομην τοιουν πολλοι χωλοι προνομην ποιησουσιν

24 και ου μη ειπη κοπιω ο λαος ο ενοικων εν αυτοις αφεθη γαρ αυτοις η αμαρτια
 1 προσαγαγετε εθνη και ακουσατε αρχοντες ακουσατω η γη και οι εν αυτη η οικουμενη και ο λαος ο εν αυτη
 2 διοτι θυμος κυριου επι παντα τα εθνη και οργη επι τον αριθμον αυτων του απολεσαι αυτους και παραδουναι αυτους εις σφαγην
 3 οι δε τραυματια αυτων ριφησονται και οι νεκροι και αναβησεται αυτων η οσμη και βραχησεται τα ορη απο του αιματος αυτων
 4 και ελιγησεται ο ουρανος ως βιβλιον και παντα τα αστρα πεσειται ως φυλλα εξ αμπελου και ως πιπτει φυλλα απο συκης
 5 εμεθυσθη η μαχαιρα μου εν τω ουρανω ιδου επι την ιδουμαιαν καταβησεται και επι τον λαον της απωλειας μετα κρισεως
 6 η μαχαιρα κυριου ενεπλησθη αιματος επαχυνθη απο στεατος αρνων και απο στεατος τραγων και κριων οτι θυσια κυριω εν βοσπορ και σφαγη μεγαλη εν τη ιδουμια
 7 και συμπεσουνται οι αδροι μετ' αυτων και οι κριοι και οι ταυροι και μεθυσθησεται η γη απο του αιματος και απο του στεατος αυτων εμπλησθησεται
 8 ημερα γαρ κρισεως κυριου και ενιαυτος ανταποδοσεως κρισεως σιων
 9 και στραφησονται αυτης αι φαραγγες εις πισσαν και η γη αυτης εις θειον και εσται αυτης η γη καιομενη ως πισσα
 10 νυκτος και ημερας και ου σβεσθησεται εις τον αιωνα χρονον και αναβησεται ο καπνος αυτης ανω εις γενεας ερημωθησεται και εις χρονον πολυν
 11 και κατοικησουσιν εν αυτη ορνεα και εχιοι και ιβεις και κορακες και επιβληθησεται επ' αυτην σπαρτιον γεωμετριας ερημου και ονοκενταυροι οικησουσιν εν αυτη
 12 οι αρχοντες αυτης ουκ εσονται οι γαρ βασιλεις αυτης και οι αρχοντες αυτης και οι μεγιστανες αυτης εσονται εις απωλειαν
 13 και αναφυσει εις τας πολεις αυτων ακανθινα ξυλα και εις τα οχυρωματα αυτης και εσται επαυλις σειρηνων και αυλη στρουθων
 14 και συναντησουσιν δαιμονια ονοκενταυροις και βοησουσιν ετερος προς τον ετερον εκει αναπαυσονται ονοκενταυροι ευρον γαρ αυτοις αναπαυσιν
 15 εκει ενοσσευσεν εχινος και εσωσεν η γη τα παιδια αυτης μετα ασφαλειας εκει ελαφοι συνητησαν και ειδον τα προσωπα αλληλων
 16 αριθμω παρηλθον και μια αυτων ουκ απωλετο ετερα την ετεραν ουκ εξητησαν οτι κυριος ενετειλατο αυτοις και το πνευμα αυτου συνηγαγεν αυτας
 17 και αυτος επιβαλει αυτοις κληρους και η χειρ αυτου διεμερισεν βοσκεσθαι εις τον αιωνα χρονον κληρονομησετε εις γενεας γενεων αναπαυσονται επ' αυτης
 1 ευφρανθητι ερημος διψωσα αγαλλιασθω ερημος και ανθειτω ως κρινον
 2 και εξανθησει και αγαλλιασεται τα ερημα του ιορδανου και η δοξα του λιβανου εδοθη αυτη και η τιμη του καρμηλου και ο λαος μου οψεται την δοξαν κυριου και το υψος το
 υ θεου
 3 ισχυσате χειρες ανειμεναι και γονατα παραλελυμενα
 4 παρακαλεσατε οι ολιγοψυχοι τη διανοια ισχυσате μη φοβεισθε ιδου ο θεος ημων κρισιν ανταποδιδωσιν και ανταποδωσει αυτος ηξει και σωσει ημας
 5 τοτε ανοιχθησονται οφθαλμοι τυφλων και ωτα κωφων ακουσονται
 6 τοτε αλειται ως ελαφος ο χωλος και τρανη εσται γλωσσα μογυλαλων οτι ερραγη εν τη ερημω υδωρ και φαραγξ εν γη διψωση
 7 και η ανυδρος εσται εις ελη και εις την διψωσαν γην πηγη υδατος εσται εκει ευφροσυνη ορνεων επαυλις καλαμου και ελη
 8 εκει εσται οδος καθαρα και οδος αγια κληθησεται και ου μη παρελθη εκει ακαθαρτος ουδε εσται εκει οδος ακαθαρτος οι δε διεσπαρμενοι πορευσονται επ' αυτης και ου μη π
 λανηθωσιν
 9 και ουκ εσται εκει λεων ουδε των θηριων των πονηρων ου μη αναβη επ' αυτην ουδε μη ευρεθη εκει αλλα πορευσονται εν αυτη λελυτρωμενοι
 10 και συνηγμενοι δια κυριον αποστραφησονται και ηξουσιν εις σιων μετ' ευφροσυνης και ευφροσυνη αιωνιος υπερ κεφαλης αυτων επι γαρ κεφαλης αυτων αινεσις και αγαλλια
 μα και ευφροσυνη καταλημψεται αυτους απεδρα οδυνη και λυπη και στεναγμος
 1 και εγενετο του τεσσαρεσκαϊδεκατου ετους βασιλευοντος εξεκιου ανεβη σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων επι τας πολεις της ιουδαιας τας οχυρας και ελαβεν αυτας
 2 και απεστειλεν βασιλευς ασσυριων ραφακην εκ λαχis εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα εξεκιαν μετα δυναμεως πολλης και εστη εν τω υδραγωγω της κολυμβηθρας της ανω ε
 ν τη οδω του αγρου του γναφεως
 3 και εξηλθεν προς αυτον ελιακιμ ο του χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευς και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφος

4 και ειπεν αυτοις ραψακης ειπατε εξεκια ταδε λεγει ο βασιλευς ο μεγας βασιλευς ασσυριων τι πεποιθως ει
5 μη εν βουλη η λογοις χειλεων παραταξις γινεται και νυν επι τινη πεποιθας οτι απειθεις μοι
6 ιδου πεποιθως ει επι την ραβδον την καλαμινην την τεθλασμενην ταυτην επ' αιγυπτον ος αν επ' αυτην επιστηρισθη εισελευσεται εις την χειρα αυτου ουτως εστιν φαραω βασιλευς αιγυπτου και παντες οι πεποιθοτες επ' αυτω
7 ει δε λεγετε επι κυριον τον θεον ημων πεποιθαμεν
8 νυν μειχθητε τω κυριω μου τω βασιλει ασσυριων και δωσω υμιν δισχιλιαν ιππον ει δυνασεσθε δουναι αναβατας επ' αυτους
9 και πως δυνασθε αποστρεψαι εις προσωπον τοπαρχου ενος οικεται εισιν οι πεποιθοτες επ' αιγυπτιοις εις ιππον και αναβατην
10 και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι την χωραν ταυτην πολημησαι αυτην
11 και ειπεν προς αυτον ελιακιμ και σομνας και ιωαχ λαλησον προς τους παιδας σου συριστι ακουομεν γαρ ημεις και μη λαλει προς ημας ιουδαιστι και ινα τι λαλεις εις τα ωτα των ανθρωπων των επι τω τειχει
12 και ειπεν ραψακης προς αυτους μη προς τον κυριον υμων η προς υμας απεσταλκεν με ο κυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι προς τους ανθρωπους τους καθημενους επι τω τειχει ινα φαγωσιν κοπρον και πιωσιν ουρον μεθ' υμων αμα
13 και εστη ραψακης και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαιστι και ειπεν ακουσατε τους λογους του βασιλεως του μεγαλου βασιλεως ασσυριων
14 ταδε λεγει ο βασιλευς μη απατατω υμας εξεκιας λογοις οι ου δυνασονται ρυσασθαι υμας
15 και μη λεγετω υμιν εξεκιας οτι ρυσεται υμας ο θεος και ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν χειρι βασιλεως ασσυριων
16 μη ακουετε εξεκικου ταδε λεγει ο βασιλευς ασσυριων ει βουλεσθε ευλογηθηναι εκπορευεσθε προς με και φαγεσθε εκαστος την αμπελον αυτου και τας συκας και πιεσθε υδωρ του λακκου υμων
17 εως αν ελθω και λαβω υμας εις γην ως η γη υμων γη σιτου και οινου και αρτων και αμπελωνων
18 μη υμας απατατω εξεκιας λεγων ο θεος υμων ρυσεται υμας μη ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριων
19 που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαθ και που ο θεος της πολεως σεπφαριμ μη εδυναντο ρυσασθαι σαμαρειαν εκ χειρος μου
20 τις των θεων παντων των εθνων τουτων ερρυσατο την γην αυτου εκ της χειρος μου οτι ρυσεται ο θεος ιερουσαλημ εκ χειρος μου
21 και εσιωπησαν και ουδεις απεκριθη αυτω λογον δια το προσταξει τον βασιλεα μηδενα αποκριθηναι
22 και εισηλθεν ελιακιμ ο του χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ της δυναμεως και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφος προς εξεκιαν εσχισμενοι τους χιτωνας και απηγγειλαν αυτω τους λογους ραψακου
1 και εγενετο εν τω ακουσαι τον βασιλεα εξεκιαν εσχισεν τα ιματια και σακκον περιεβαλετο και ανεβη εις τον οικον κυριου
2 και απεστειλεν ελιακιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερων περιβεβλημενους σακκουσ προς ησαιαν υιον αμωσ τον προφητην
3 και ειπαν αυτω ταδε λεγει εξεκιας ημερα θλιψεως και ονειδισμου και ελεγχου και οργης η σημερον ημερα οτι ηκει η ωδιν τη τικτουση ισχυν δε ουκ εχει του τεκειν
4 εισακουσαι κυριος ο θεος σου τους λογους ραψακου ους απεστειλεν βασιλευς ασσυριων ονειδιζειν θεον ζωντα και ονειδιζειν λογους ους ηκουσεν κυριος ο θεος σου και δεηθη ση προς κυριον τον θεον σου περι των καταλελειμμενων τουτων
5 και ηλθον οι παιδες του βασιλεως προς ησαιαν
6 και ειπεν αυτοις ησαιας ουτως ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθησ απο των λογων των ηκουσας ους ωνειδισαν με οι πρεσβεις βασιλεως ασσυριων
7 ιδου εγω εμβαλω εις αυτον πνευμα και ακουσας αγγελιαν αποστραφησεται εις την χωραν αυτου και πεσειται μαχαιρα εν τη γη αυτου
8 και απεστρεψεν ραψακης και κατελαβεν πολιορκουντα τον βασιλεα λομναν και ηκουσεν βασιλευς ασσυριων οτι
9 εξηλθεν θαρακα βασιλευς αιθιοπων πολιορκησαι αυτον και ακουσας απεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους προς εξεκιαν λεγων
10 ουτως ερειτε εξεκια βασιλει της ιουδαιας μη σε απατατω ο θεος σου εφ' ω πεποιθως ει επ' αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων

11 η ουκ ηκουσας α εποησαν βασιλεις ασσυριων πασαν την γην ως απωλεσαν
12 μη ερρυσαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους οι πατερες μου απωλεσαν την τε γωζαν και χαρραν και ραφες αι εισιν εν χωρα θεμαδ
13 που εισιν οι βασιλεις αιμαθ και αρφαθ και πολεως σεφαριμ αναγ ουγανα
14 και ελαβεν εξεκιας το βιβλιον παρα των αγγελων και ηνοιξεν αυτο εναντιον κυριου
15 και προσευξατο εξεκιας προς κυριον λεγων
16 κυριε σαβαωθ ο θεος ισραηλ ο καθημενος επι των χερουβιν συ θεος μονος ει πασης βασιλειας της οικουμενης συ εποησας τον ουρανον και την γην
17 εισακουσον κυριε εισβλεψον κυριε και ιδε τους λογους ους απεστειλεν σενναχηριμ ονειδιζειν θεον ζωντα
18 επ' αληθειας γαρ ηρημωσαν βασιλεις ασσυριων την οικουμενην ολην και την χωραν αυτων
19 και ενεβαλον τα ειδωλα αυτων εις το πυρ ου γαρ θεοι ησαν αλλα εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και λιθοι και απωλεσαν αυτους
20 συ δε κυριε ο θεος ημων σωσον ημας εκ χειρος αυτων ινα γνω πασα βασιλεια της γης οτι συ ει ο θεος μονος
21 και απεσταλη ησαιας υιος αμωσ προς εξεκιαν και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ηκουσα α προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων
22 ουτος ο λογος ον ελαλησεν περι αυτου ο θεος εφαυλισεν σε και εμυκτηρισεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλην εκινησεν θυγατηρ ιερουσαλημ
23 τινα ωνειδισας και παρωξυνας η προς τινα υψωσας την φωνην σου και ουκ ηρας εις υψος τους οφθαλμους σου εις τον αγιον του ισραηλ
24 οτι δι' αγγελων ωνειδισας κυριον συ γαρ ειπας τω πληθει των αρματων εγω ανεβην εις υψος ορεων και εις τα εσχατα του λιβανου και εκοψα το υψος της κεδρου αυτου και τ
ο καλλος της κυπαρισσου και εισηλθον εις υψος μερους του δρυμου
25 και εθηκα γεφυραν και ηρημωσα υδατα και πασαν συναγωγην υδατος
26 ου ταυτα ηκουσας παλαι α εγω εποησα εξ αρχαιων ημερων συνεταξα νυν δε επεδειξα εξερημωσαι εθνη εν οχυροις και νοικουντας εν πολεσιν οχυραις
27 ανηκα τας χειρας και εξηρανθησαν και εγενοντο ως χορτος ξηρος επι δωματων και ως αγρωστις
28 νυν δε την αναπαυσιν σου και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγω επισταμαι
29 ο δε θυμος σου ον εθυμωθης και η πικρια σου ανεβη προς με και εμβαλω φιμον εις την ρινα σου και χαλινον εις τα χειλη σου και αποστρεψω σε τη οδω η ηλθες εν αυτη
30 τουτο δε σοι το σημειον φαγε τουτον τον ενιαυτον α εσπαρκας τω δε ενιαυτω τω δευτερω το καταλειμμα τω δε τριτω σπειραντες αμησατε και φυτευσατε αμπελωνας και φα
γεσθε τον καρπον αυτων
31 και εσονται οι καταλελειμμενοι εν τη ιουδαια φυησουσιν ριζαν κατω και ποιησουσιν σπερμα ανω
32 οτι εξ ιερουσαλημ εξελευσονται οι καταλελειμμενοι και οι σωζομενοι εξ ορους σιων ο ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα
33 δια τουτο ουτως λεγει κυριος επι βασιλεια ασσυριων ου μη εισελθη εις την πολιν ταυτην ουδε μη βαλη επ' αυτην βελος ουδε μη επιβαλη επ' αυτην θυρεον ουδε μη κυκλωση ε
π' αυτην χαρακα
34 αλλα τη οδω η ηλθεν εν αυτη αποστραφησεται ταδε λεγει κυριος
35 υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης του σωσαι αυτην δι' εμε και δια δαυιδ τον παιδα μου
36 και εξηλθεν αγγελος κυριου και ανεilen εκ της παρεμβολης των ασσυριων εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας και εξανασαντες το πρωι ευρον παντα τα σωματα νεκρα
37 και αποστραφεις απηλθεν βασιλευς ασσυριων και ωκησεν εν νινευη
38 και εν τω αυτον προσκυνειν εν τω οικω νασαραχ τον παταχρον αυτου αδραμελεχ και σαρασαρ οι υιοι αυτου επαταξαν αυτον μαχαιραις αυτοι δε διεσωθησαν εις αρμενιαν και
εβασιλευσεν ασορδαν ο υιος αυτου αντ' αυτου
1 εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω εμαλακισθη εξεκιας εως θανατου και ηλθεν προς αυτον ησαιας υιος αμωσ ο προφητης και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος ταξαι περι του ο
ικου σου αποθνησκεις γαρ συ και ου ζηση
2 και απεστρεψεν εξεκιας το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και προσηυξατο προς κυριον

3 λεγων μνησθητι κυριε ως επορευθη ενωπιον σου μετα αληθειας εν καρδια αληθινη και τα αρεστα ενωπιον σου εποησα και εκλαυσεν εξεκιας κλαυθμω μεγαλω
4 και εγενετο λογος κυριου προς ησαιαν λεγων
5 πορευθητι και ειπον εξεκια ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ηκουσα της φωνης της προσευχης σου και ειδον τα δακρυα σου ιδου προστιθημι προς τον χρονον σου ετη δεκα πεντε
6 και εκ χειρος βασιλεως ασσυριων σωσω σε και υπερ της πολεως ταυτης υπερασπιω
7 τουτο δε σοι το σημειον παρα κυριου οτι ο θεος ποιησει το ρημα τουτο
8 την σκιαν των αναβαθμων ους κατεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους του οικου του πατρος σου αποστρεψω τον ηλιον τους δεκα αναβαθμους και ανεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους ους κατεβη η σκια
9 προσευχη εξεκιου βασιλεως της ιουδαιας ηνικα εμαλακισθη και ανεστη εκ της μαλακιας αυτου
10 εγω ειπα εν τω υψει των ημερων μου εν πυλαις αδου καταλειψω τα ετη τα επιλοιπα
11 ειπα ουκετι μη ιδω το σωτηριον του θεου επι της γης ουκετι μη ιδω ανθρωπον
12 εκ της συγγενειας μου κατελιπον το λοιπον της ζωης μου εξηλθεν και απηλθεν απ' εμου ωσπερ ο καταλυων σκηνην πιξας το πνευμα μου παρ' εμοι εγενετο ως ιστος εριθου εγ γιζουσης εκτεμειν εν τη ημερα εκεινη παρεδοθην
13 εως πρωι ως λεοντι ουτως τα οστα μου συνετριψεν απο γαρ της ημερας εως της νυκτος παρεδοθην
14 ως χελιδων ουτως φωνησω και ως περιστερα ουτως μελετησω εξελιπον γαρ μου οι οφθαλμοι του βλεπειν εις το υψος του ουρανου προς τον κυριον ος εξειλατο με
15 και αφειλατο μου την οδυνην της ψυχης
16 κυριε περι αυτης γαρ ανηγγελη σοι και εξηγειρας μου την πνοην και παρακληθεις εξησα
17 ειλου γαρ μου την ψυχην ινα μη αποληται και απερριψας οπισω μου πασας τας αμαρτιας μου
18 ου γαρ οι εν αδου αινεσουσιν σε ουδε οι αποθανοντες ευλογησουσιν σε ουδε ελπιοουσιν οι εν αδου την ελεημοσυνην σου
19 οι ζωντως ευλογησουσιν σε ον τροπον καγω απο γαρ της σημερον παιδια ποιησω α αναγγελουσιν την δικαιοσυνην σου
20 κυριε της σωτηριας μου και ου παυσομαι ευλογων σε μετα ψαλτηριου πασας τας ημερας της ζωης μου κατεναντι του οικου του θεου
21 και ειπεν ησαιας προς εξεκιαν λαβε παλαθην εκ συκων και τριψον και καταπλασαι και υγιης εση
22 και ειπεν εξεκιας τουτο το σημειον οτι αναβησομαι εις τον οικον κυριου του θεου
1 εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχ υιος του λααδαν ο βασιλευς της βαβυλωνιας επιστολας και πρεσβεις και δωρα εξεκια ηκουσεν γαρ οτι εμαλακισθη εως θανατου και ανεστη
2 και εχαρη επ' αυτοις εξεκιας χαραν μεγαλην και εδειξεν αυτοις τον οικον του νεχωθα και της στακτης και των θυμιαματων και του μυρου και του αργυριου και του χρυσιου και παντας τους οικους των σκευων της γαζης και παντα οσα ην εν τοις θησαυροις αυτου και ουκ ην ουθεν ο ουκ εδειξεν εξεκιας εν τω οικω αυτου
3 και ηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλεα εξεκιαν και ειπεν προς αυτον τι λεγουσιν οι ανθρωποι ουτοι και ποθεν ηκασιν προς σε και ειπεν εξεκιας εκ γης πορρωθεν ηκασιν προς με εκ βαβυλωνος
4 και ειπεν ησαιας τι ειδοσαν εν τω οικω σου και ειπεν εξεκιας παντα τα εν τω οικω μου ειδοσαν και ουκ εστιν εν τω οικω μου ο ουκ ειδοσαν αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου
5 και ειπεν αυτω ησαιας ακουσον τον λογον κυριου σαβαωθ
6 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και λημψονται παντα τα εν τω οικω σου και οσα συνηγαγον οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις βαβυλωνα ηξει και ουδεν ου μη καταλιπωσιν ειπεν δε ο θεος
7 οτι και απο των τεκνων σου ων εγεννησας λημψονται και ποιησουσιν σπαδοντας εν τω οικω του βασιλεως των βαβυλωνιων
8 και ειπεν εξεκιας προς ησαιαν αγαθος ο λογος κυριου ον ελαλησεν γενεσθω δη ειρηνη και δικαιοσυνη εν ταις ημεραις μου .

1 παρακαλειτε παρακαλειτε τον λαον μου λεγει ο θεος
2 ιερεις λαλησατε εις την καρδιαν ιερουσαλημ παρακαλεσατε αυτην οτι επλησθη η ταπεινωσις αυτης λελυται αυτης η αμαρτια οτι εδεξατο εκ χειρος κυριου διπλα τα αμαρτηματα αυτης
3 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους του θεου ημων
4 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται παντα τα σκολια εις ευθειαν και η τραχεια εις πεδια
5 και οφθησεται η δοξα κυριου και οφεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου οτι κυριος ελαλησεν
6 φωνη λεγοντος βοησον και ειπα τι βοησω πασα σαρξ χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ως ανθος χορτου
7 εξηρανθη ο χορτος και το ανθος εξεπεσεν
8 το δε ρημα του θεου ημων μενει εις τον αιωνα
9 επ' ορος υψηλον αναβηθη ο ευαγγελιζομενος σιων υψωσον τη ισχυι την φωνην σου ο ευαγγελιζομενος ιερουσαλημ υψωσατε μη φοβεισθε ειπον ταις πολεισιν ιουδα ιδου ο θεος υμων
10 ιδου κυριος μετα ισχυος ερχεται και ο βραχιων μετα κυριειας ιδου ο μισθος αυτου μετ' αυτου και το εργον εναντιον αυτου
11 ως ποιμην ποιμανει το ποιμνιον αυτου και τω βραχιονι αυτου συναξει αρνας και εν γαστρι εχουσας παρακαλεσει
12 τις εμετρησεν τη χειρι το υδωρ και τον ουρανον σπιθαμη και πασαν την γην δρακι τις εστησεν τα ορη σταθμω και τας ναπας ζυγω
13 τις εγνω νουν κυριου και τις αυτου συμβουλος εγενετο ος συμβιβα αυτον
14 η προς τινα συνεβουλευσατο και συνεβιβασεν αυτον η τις εδειξεν αυτω κρισιν η οδον συνεσεως τις εδειξεν αυτω
15 ει παντα τα εθνη ως σταγων απο καδου και ως ροπη ζυγου ελογισθησαν και ως σιελος λογισθησονται
16 ο δε λιβανος ουχ ικανος εις καυσιν και παντα τα τετραποδα ουχ ικανα εις ολοκαρπωσιν
17 και παντα τα εθνη ως ουδεν εισι και εις ουθεν ελογισθησαν
18 τινη ωμοιωσατε κυριον και τινη ομοιωματι ωμοιωσατε αυτον
19 μη εικονα εποιησεν τεκτων η χρυσοχοος χωνευσας χρυσιον περιεχρυσωσεν αυτον ομοιωμα κατεσκευασεν αυτον
20 ξυλον γαρ ασηπτον εκλεγεται τεκτων και σοφος ζητει πως στησει αυτου εικονα και ινα μη σαλευηται
21 ου γνωσεσθε ουκ ακουσεσθε ουκ ανηγγελη εξ αρχης υμιν ουκ εγνωτε τα θεμελια της γης
22 ο κατεχων τον γυρον της γης και οι ενοικουντες εν αυτη ως ακριδες ο στησας ως καμαραν τον ουρανον και διατεινας ως σκηνην κατοικειν
23 ο διδους αρχοντας εις ουδεν αρχειν την δε γην ως ουδεν εποιησεν
24 ου γαρ μη σπειρωσιν ουδε μη φυτευσωσιν ουδε μη ριζωθη εις την γην η ριζα αυτων επνευσεν επ' αυτους και εξηρανθησαν και καταγιγως ως φρυγανα αναλημψεται αυτους
25 νυν ουν τινη με ωμοιωσατε και υψωθησομαι ειπεν ο αγιος
26 αναβλεψατε εις υψος τους οφθαλμους υμων και ιδετε τις κατεδειξεν παντα ταυτα ο εκφερων κατα αριθμον τον κοσμον αυτου παντας επ' ονοματι καλεσει απο πολλης δοξης και εν κρατει ισχυος ουδεν σε ελαθεν
27 μη γαρ ειπης ιακωβ και τι ελαλησας ισραηλ απεκρυβη η οδος μου απο του θεου και ο θεος μου την κρισιν αφειλεν και απεστη
28 και νυν ουκ εγνωσ ει μη ηκουσας θεος αιωνιος ο θεος ο κατασκευασας τα ακρα της γης ου πεινασει ουδε κοπιασει ουδε εστιν εξευρεσις της φρονησεως αυτου
29 διδους τοις πεινωσιν ισχυν και τοις μη οδυνωμενοις λυτην
30 πεινασουσιν γαρ νεωτεροι και κοπιασουσιν νεανισκοι και εκλεκτοι ανισχυες εσονται
31 οι δε υπομενοντες τον θεον αλλαξουσιν ισχυν πτεροφυησουσιν ως αετοι δραμουνται και ου κοπιασουσιν βαδιουνται και ου πεινασουσιν

1 εγκαινιζεσθε προς με νησοι οι γαρ αρχοντες αλλαξουσιν ισχυν εγγισατωσαν και λαλησατωσαν αμα τοτε κρισιν αναγγειλατωσαν
2 τις εξηγειρεν απο ανατολων δικαιοσυνην εκαλεσεν αυτην κατα ποδας αυτου και πορευσεται δωσει εναντιον εθνων και βασιλεις εκστησει και δωσει εις γην τας μαχαιρας αυτων και ως φρυγανα εξωσμενα τα τοξα αυτων
3 και διωζεται αυτους και διελευσεται εν ειρηνη η οδος των ποδων αυτου
4 τις ενηργησεν και εποησεν ταυτα εκαλεσεν αυτην ο καλων αυτην απο γενεων αρχης εγω θεος πρωτος και εις τα επερχομενα εγω ειμι
5 ειδοσαν εθνη και εφοβηθησαν τα ακρα της γης ηγγισαν και ηλθοσαν αμα
6 κρινων εκαστος τω πλησιον και τω αδελφω βοηθησαι και ερει
7 ισχυσεν ανηρ τεκτων και χαλκευς τυπτων σφυρη αμα ελαυνων ποτε μεν ερει συμβλημα καλον εστιν ισχυρωσαν αυτα εν ηλοις θησουσιν αυτα και ου κινηθησονται
8 συ δε ισραηλ παις μου ιακωβ ον εξελεξαμην σπερμα αβρααμ ον ηγαπησα
9 ου αντελαβομην απ' ακρων της γης και εκ των σκοπιων αυτης εκαλεσα σε και ειπα σοι παις μου ει εξελεξαμην σε και ουκ εγκατελιπον σε
10 μη φοβου μετα σου γαρ ειμι μη πλανω εγω γαρ ειμι ο θεος σου ο ενισχυσας σε και εβοηθησα σοι και ησφαλισαμην σε τη δεξια τη δικαια μου
11 ιδου αισχυνθησονται και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι σοι εσονται γαρ ως ουκ οντες και απολουνται παντες οι αντιδικοι σου
12 ζητησεις αυτους και ου μη ευρης τους ανθρωπους οι παρονησουσιν εις σε εσονται γαρ ως ουκ οντες και ουκ εσονται οι αντιπολεμουντες σε
13 οτι εγω ο θεος σου ο κρατων της δεξιας σου ο λεγων σοι μη φοβου
14 ιακωβ ολιγοστος ισραηλ εγω εβοηθησα σοι λεγει ο θεος ο λυτρουμενος σε ισραηλ
15 ιδου εποησα σε ως τροχους αμαξης αλοωντας καινους πιστηροειδεις και αλοησεις ορη και λεπτυνεις βουνους και ως χουν θησεις
16 και λικμησεις και ανεμος λημψεται αυτους και καταιγισ διασπερει αυτους συ δε ευφρανθηση εν τοις αγιοις ισραηλ και αγαλλιασονται
17 οι πτωχοι και οι ενδεεις ζητησουσιν γαρ υδωρ και ουκ εσται η γλωσσα αυτων απο της διψης εξηρανθη εγω κυριος ο θεος εγω επακουσομαι ο θεος ισραηλ και ουκ εγκαταλειψω αυτους
18 αλλα ανοιξω επι των ορεων ποταμους και εν μεσω πεδιων πηγας ποιησω την ερημον εις ελη και την διψωσαν γην εν υδραγωγοις
19 θησω εις την ανυδρον γην κεδρον και πυξον και μυρσινην και κυπαρισσον και λευκην
20 ινα ιδωσιν και γνωσιν και εννοηθωσιν και επιστωνται αμα οτι χειρ κυριου εποησεν ταυτα παντα και ο αγιος του ισραηλ κατεδειξεν
21 εγγιζει η κρισις υμων λεγει κυριος ο θεος ηγγισαν αι βουλαι υμων λεγει ο βασιλευς ιακωβ
22 εγγισατωσαν και αναγγειλατωσαν υμιν α συμβησεται η τα προτερα τινα ην ειπατε και επιστησομεν τον νουν και γνωσομεθα τι τα εσχατα και τα επερχομενα ειπατε ημιν
23 αναγγειλατε ημιν τα επερχομενα επ' εσχατου και γνωσομεθα οτι θεοι εστε ευ ποιησατε και κακωσατε και θαυμασομεθα και οψομεθα αμα
24 οτι ποθεν εστε υμεις και ποθεν η εργασια υμων εκ γης βδελυγμα εξελεξαντο υμας
25 εγω δε ηγειρα τον απο βορρα και τον αφ' ηλιου ανατολων κληθησονται τω ονοματι μου ερχεσθωσαν αρχοντες και ως πηλος κεραμεως και ως κεραμευς καταπατων τον πηλον ουτως καταπατηθησεσθε
26 τις γαρ αναγγειλει τα εξ αρχης ινα γνωμεν και τα εμπροσθεν και ερουμεν οτι αληθη εστιν ουκ εστιν ο προλεγων ουδε ο ακουων υμων τους λογους
27 αρχησιων δωσω και ιερουσαλημ παρακαλεσω εις οδον
28 απο γαρ των εθνων ιδου ουδεις και απο των ειδωλων αυτων ουκ ην ο αναγγελων και εαν ερωτησω αυτους ποθεν εστε ου μη αποκριθωσιν μοι
29 εισιν γαρ οι ποιουντες υμας και ματην οι πλανωντες υμας
1 ιακωβ ο παις μου αντιλημψομαι αυτου ισραηλ ο εκλεκτος μου προσεδεξατο αυτον η ψυχη μου εδωκα το πνευμα μου επ' αυτον κρισιν τοις εθνεσιν εξοισει
2 ου κεκραζεται ουδε ανησει ουδε ακουσθησεται εξω η φωνη αυτου

3 καλαμον τεθλασμενον ου συντριψει και λινον καπνιζομενον ου σβεσει αλλα εις αληθειαν εξοισει κρισιν
4 αναλαμψει και ου θραυσθησεται εως αν θη επι της γης κρισιν και επι τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν
5 ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και ηγαλασεν τον ωκεανον και ηγαλασεν την γην και τα εν αυτη και διδους πνοην τω λαω τω επ' αυτης και πνευμα τοις πατουσιν αυτην
6 εγω κυριος ο θεος εκαλεσα σε εν δικαιοσυνη και κρατησω της χειρος σου και ενισχυσω σε και εδωκα σε εις διαθηκην γενους εις φως εθνων
7 ανοιξει οφθαλμους τυφλων εξαγαγειν εκ δεσμων δεδεμενους και εξ οικου φυλακης καθημενους εν σκοτει
8 εγω κυριος ο θεος τουτο μου εστιν το ονομα την δοξαν μου ετερω ου δωσω ουδε τας αρετας μου τοις γλυπτοις
9 τα απ' αρχης ιδου ηκασιν και καινα α εγω αναγγελω και προ του ανατειλαι εδηλωθη υμιν
10 υμνησατε τω κυριω υμνον καινον η αρχη αυτου δοξαζετε το ονομα αυτου απ' ακρου της γης οι καταβαινοντες εις την θαλασσαν και πλεοντες αυτην αι νησοι και οι κατοικουντες αυτας
11 ευφρανθητι ερημος και αι κωμαι αυτης επαυλεις και οι κατοικουντες κηδαρ ευφρανθησονται οι κατοικουντες πετραν απ' ακρων των ορειων βοησουσιν
12 δωσουσιν τω θεω δοξαν τας αρετας αυτου εν ταις νησοις αναγγελουσιν
13 κυριος ο θεος των δυναμεων εξελυσει και συντριψει πολεμον επεγειρει ζηλον και βοησεται επι τους εχθρους αυτου μετα ισχυος
14 εσιωπησα μη και αι σιωπησομαι και ανεξομαι εκαρτερησα ως η τικτουσα εκστησω και ξηρανω αμα
15 και θησω ποταμους εις νησους και ελη ξηρανω
16 και αξω τυφλους εν οδω η ουκ εγνωσαν και τριβους ους ουκ ηδεισαν πατησαι ποιησω αυτους ποιησω αυτοις το σκοτος εις φως και τα σκολια εις ευθειαν ταυτα τα ρηματα ποιησω και ουκ εγκαταλειψω αυτους
17 αυτοι δε απεστραφησαν εις τα οπισω αισχυνθητε αισχυνην οι πεποιθotes επι τοις γλυπτοις οι λεγοντες τοις χωνευτοις υμεις εστε θεοι ημων
18 οι κωφοι ακουσατε και οι τυφλοι αναβλεψατε ιδειν
19 και τις τυφλος αλλ' η οι παιδες μου και κωφοι αλλ' η οι κυριευοντες αυτων και ετυφλωθησαν οι δουλοι του θεου
20 ειδετε πλεονακις και ουκ εφυλαξασθε ηνοιγμενα τα ωτα και ουκ ηκουσατε
21 κυριος ο θεος εβουλετο ινα δικαιωθη και μεγαλυνη αινεσιν και ειδον
22 και εγενετο ο λαος πεπρονομευμενος και διηρπασμενος η γαρ παγισ εν τοις ταμειοις πανταχου και εν οικοις αμα οπου εκρυψαν αυτους εγενοντο εις προνομην και ουκ ην ο εξαιρουμενος αρπαγμα και ουκ ην ο λεγων αποδος
23 τις εν υμιν ος ενωτιειται ταυτα εισακουσεται εις τα επερχομενα
24 τις εδωκεν εις διαρπαγην ιακωβ και ισραηλ τοις προνομεουσιν αυτον ουχι ο θεος ω ημαρτοσαν αυτω και ουκ εβουλοντο εν ταις οδοις αυτου πορευεσθαι ουδε ακουειν του νομου αυτου
25 και επηγαγεν επ' αυτους οργην θυμου αυτου και κατισχυσεν αυτους πολεμος και οι συμφλεγοντες αυτους κυκλω και ουκ εγνωσαν εκαστος αυτων ουδε εθεντο επι ψυχην
1 και νυν ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας σε ιακωβ ο πλασας σε ισραηλ μη φοβου οτι ελυτρωσαμην σε εκαλεσα σε το ονομα σου εμος ει συ
2 και εαν διαβαινης δι' υδατος μετα σου ειμι και ποταμοι ου συγκλυσουσιν σε και εαν διελθης δια πυρος ου μη κατακαυθης φλοξ ου κατακαυσει σε
3 οτι εγω κυριος ο θεος σου ο αγιος ισραηλ ο σωζων σε εποιησα σου αλλαγμα αιγυπτον και αιθιοπιαν και σοινην υπερ σου
4 αφ' ου εντιμος εγενου εναντιον μου εδοξασθης καγω σε ηγαπησα και δωσω ανθρωπους πολλους υπερ σου και αρχοντας υπερ της κεφαλης σου
5 μη φοβου οτι μετα σου ειμι απο ανατολων αξω το σπερμα σου και απο δυσμων συναξω σε
6 ερω τω βορρα αγε και τω λιβι μη κωλυε αγε τους υιους μου απο γης πορρωθεν και τας θυγατερας μου απ' ακρων της γης
7 παντας οσοι επικεκληνται τω ονοματι μου εν γαρ τη δοξη μου κατεσκευασα αυτον και επλασα και εποιησα αυτον

8 και εξηγαγον λαον τυφλον και οφθαλμοι εισιν ωσαυτως τυφλοι και κωφοι τα ωτα εχοντες
9 παντα τα εθνη συνηχθησαν αμα και συναχθησονται αρχοντες εξ αυτων τις αναγγειλει ταυτα η τα εξ αρχης τις αναγγειλει υμιν αγαγετωσαν τους μαρτυρας αυτων και δικαιοθη
τωσαν και ειπατωσαν αληθη
10 γενεσθε μοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος και ο παις ον εξελεξαμην ινα γνωτε και πιστευσητε και συνητε οτι εγω ειμι εμπροσθεν μου ουκ εγενετο αλλος θεος και
μετ' εμε ουκ εσται
11 εγω ο θεος και ουκ εστιν παρεξ εμου σωζων
12 ανηγγειλα και εσωσα ωνειδισα και ουκ ην εν υμιν αλλοτριος υμεις εμοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος
13 ετι απ' αρχης και ουκ εστιν ο εκ των χειρων μου εξαιρουμενος ποιησω και τις αποστρεψει αυτο
14 ουτως λεγει κυριος ο θεος ο λυτρουμενος υμας ο αγιος ισραηλ ενεκεν υμων αποστελω εις βαβυλωνα και επεγερω παντας φευγοντας και χαλδαιοι εν πλοιους δεθησονται
15 εγω κυριος ο θεος ο αγιος υμων ο καταδειξας ισραηλ βασιλεια υμων
16 ουτως λεγει κυριος ο διδους οδον εν θαλασση και εν υδατι ισχυρω τριβον
17 ο εξαγαγων αρματα και ιππον και οχλον ισχυρον αλλα εκοιμηθησαν και ουκ αναστησονται εσβεσθησαν ως λινον εσβεσμενον
18 μη μνημονευετε τα πρωτα και τα αρχαια μη συλλογιζεσθε
19 ιδου ποιω καινα α νυν ανατελει και γνωσεσθε αυτα και ποιησω εν τη ερημω οδον και εν τη ανυδρω ποταμους
20 ευλογησει με τα θηρια του αγρου σειρηνες και θυγατερες στρουθων οτι εδωκα εν τη ερημω υδωρ και ποταμους εν τη ανυδρω ποτισαι το γενος μου το εκλεκτον
21 λαον μου ον περιεποιησαμην τας αρετας μου διηγεισθαι
22 ου νυν εκαλεσα σε ιακωβ ουδε κοπιασαι σε εποιησα ισραηλ
23 ουκ εμοι προβατα της ολοκαρπωσεως σου ουδε εν ταις θυσιας σου εδοξασας με ουδε εγκοπον εποιησα σε εν λιβανω
24 ουδε εκτησω μοι αργυριου θυμιαμα ουδε το στεαρ των θυσιων σου επεθυμησα αλλα εν ταις αμαρτιας σου και εν ταις αδικιας σου προεστην σου
25 εγω ειμι εγω ειμι ο εξαλειφων τας ανομιας σου και ου μη μνησθησομαι
26 συ δε μνησθητι και κριθωμεν λεγε συ τας ανομιας σου πρωτος ινα δικαιοθης
27 οι πατερες υμων πρωτοι και οι αρχοντες αυτων ηνομησαν εις εμε
28 και εμιαναν οι αρχοντες τα αγια μου και εδωκα απολεσαι ιακωβ και ισραηλ εις ονειδισμον
1 νυν δε ακουσον παις μου ιακωβ και ισραηλ ον εξελεξαμην
2 ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας σε και ο πλασας σε εκ κοιλιας ετι βοηθηθηση μη φοβου παις μου ιακωβ και ο ηγαπημενος ισραηλ ον εξελεξαμην
3 οτι εγω δωσω υδωρ εν διψει τοις πορευομενοις εν ανυδρω επιθησω το πνευμα μου επι το σπερμα σου και τας ευλογιας μου επι τα τεκνα σου
4 και ανατελουσιν ωσει χορτος ανα μεσον υδατος και ως ιτα επι παραρρεον υδωρ
5 ουτος ερει του θεου ειμι και ουτος βοησεται επι τω ονοματι ιακωβ και ετερος επιγραψει του θεου ειμι επι τω ονοματι ισραηλ
6 ουτως λεγει ο θεος ο βασιλευς του ισραηλ ο ρυσαμενος αυτον θεος σαβαωθ εγω πρωτος και εγω μετα ταυτα πλην εμου ουκ εστιν θεος
7 τις ωσπερ εγω στητω καλεσατω και ετοιμασατω μοι αφ' ου εποιησα ανθρωπον εις τον αιωνα και τα επερχομενα προ του ελθειν αναγγειλατωσαν υμιν
8 μη παρακαλυπτεσθε ουκ απ' αρχης ηνωτισασθε και απηγγειλα υμιν μαρτυρες υμεις εστε ει εστιν θεος πλην εμου και ουκ ησαν τοτε
9 οι πλασσοντες και γλυφοντες παντες ματαιοι οι ποιουντες τα καταθυμια αυτων α ουκ ωφελησει αυτους αλλα αισχυνθησονται
10 παντες οι πλασσοντες θεον και γλυφοντες ανωφελη
11 και παντες οθεν εγενοντο εξηρανθησαν και κωφοι απο ανθρωπων συναχθητωσαν παντες και στητωσαν αμα εντραπητωσαν και αισχυνθητωσαν αμα

- 12 οτι ωξυνεν τεκτων σιδηρον σκεπαρνω ειργασατο αυτο και εν τερετρω ετρησεν αυτο ειργασατο αυτο εν τω βραχιονι της ισχυος αυτου και πεινασει και ασθενησει και ου μη πιη υδωρ εκλεξαμενος
- 13 τεκτων ξυλον εστησεν αυτο εν μετρω και εν κολλη ερρυθμισεν αυτο εποιησεν αυτο ως μορφην ανδρος και ως ωραιοτητα ανθρωπου στησαι αυτο εν οικω
- 14 ο εκοψεν ξυλον εκ του δρυμου ο εφυτευσεν κυριος και υετος εμηκυνεν
- 15 ινα η ανθρωποις εις καυσιν και λαβων απ' αυτου εθερμανθη και καυσαντες επεσαν αρτους επ' αυτων το δε λοιπον ειργασαντο εις θεους και προσκυνουσιν αυτους
- 16 ου το ημισυ αυτου κατεκαυσαν εν πυρι και καυσαντες επεσαν αρτους επ' αυτων και επ' αυτου κρεας οπτησας εφαγεν και ενεπλησθη και θερμανθεις ειπεν ηδου μοι οτι εθερμανθην και ειδον πυρ
- 17 το δε λοιπον εποιησεν εις θεον γλυπτον και προσκυνει αυτω και προσευχεται λεγων εξελου με οτι θεος μου ει συ
- 18 ουκ εγνωσαν φρονησαι οτι απημανρωθησαν του βλεπειν τοις οφθαλμοις αυτων και του νοησαι τη καρδια αυτων
- 19 και ουκ ελογισατο τη καρδια αυτου ουδε ανελογισατο εν τη ψυχη αυτου ουδε εγνω τη φρονησει οτι το ημισυ αυτου κατεκαυσεν εν πυρι και επεψεν επι των ανθρακων αυτου αρτους και οπτησας κρεας εφαγεν και το λοιπον αυτου εις βδελυγμα εποιησεν και προσκυνουσιν αυτω
- 20 γνοτε οτι σποδος η καρδια αυτων και πλανωνται και ουδεις δυναται εξελεσθαι την ψυχην αυτου ιδετε ουκ ερειτε οτι ψευδος εν τη δεξια μου
- 21 μνησθητι ταυτα ιακωβ και ισραηλ οτι παις μου ει συ επλασα σε παιδα μου και συ ισραηλ μη επιλανθανου μου
- 22 ιδου γαρ απηλειψα ως νεφελην τας ανομιαις σου και ως γνοφον τας αμαρτιας σου επιστραφητι προς με και λυτρωσομαι σε
- 23 ευφρανθητε ουρανοι οτι ηλεσεν ο θεος τον ισραηλ σαλπισατε θεμελια της γης βοησατε ορη ευφροσυνην οι βουνοι και παντα τα ξυλα τα εν αυτοις οτι ελυτρωσατο ο θεος τον ιακωβ και ισραηλ δοξασθησεται
- 24 ουτως λεγει κυριος ο λυτρουμενος σε και ο πλαστων σε εκ κοιλιας εγω κυριος ο συντελων παντα εξετεινα τον ουρανον μονος και εστερεωσα την γην τις ετερος
- 25 διασκεδασει σημεια εγαστριμυθων και μαντειας απο καρδιας αποστρεφων φρονιμους εις τα οπισω και την βουλην αυτων μορευων
- 26 και ιστων ρηματα παιδος αυτου και την βουλην των αγγελων αυτου αληθευων ο λεγων ιερουσαλημ κατοικηθησεται και ταις πολεσιν της ιουδαιας οικοδομηθησεσθε και τα ερημα αυτης ανατειλει
- 27 ο λεγων τη αβυσσω ερημωθησεται και τους ποταμους σου ξηρανω
- 28 ο λεγων κυρω φρονειν και παντα τα θεληματα μου ποιησει ο λεγων ιερουσαλημ οικοδομηθησεται και τον οικον τον αγιον μου θεμελιωσω
- 1 ουτως λεγει κυριος ο θεος τω χριστω μου κυρω ου εκρατησα της δεξιας επακουσαι εμπροσθεν αυτου εθνη και ισχυν βασιλεων διαρρηξω ανοιξω εμπροσθεν αυτου θυρας και πολεις ου συγκλεισθησονται
- 2 εγω εμπροσθεν σου πορευσομαι και ορη ομαλιω θυρας χαλκας συντριψω και μοχλους σιδηρους συγκλασω
- 3 και δωσω σοι θησαυρους σκοτεινους αποκρυφους ανοιξω σοι ινα γνωσ οτι εγω κυριος ο θεος ο καλων το ονομα σου θεος ισραηλ
- 4 ενεκεν ιακωβ του παιδος μου και ισραηλ του εκλεκτου μου εγω καλεσω σε τω ονοματι σου και προσδεξομαι σε συ δε ουκ εγνωσ με
- 5 οτι εγω κυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου θεος και ουκ ηδεις με
- 6 ινα γνωσιν οι απο ανατολων ηλιου και οι απο δυσμων οτι ουκ εστιν πλην εμου εγω κυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι
- 7 εγω ο κατασκευασας φως και ποιησας σκοτος ο ποιων ειρηνην και κτιζων κακα εγω κυριος ο θεος ο ποιων ταυτα παντα
- 8 ευφρανθητω ο ουρανος ανωθεν και αι νεφελαι ρανατωσαν δικαιοσυνην ανατειλατω η γη ελεος και δικαιοσυνην ανατειλατω αμα εγω ειμι κυριος ο κτισας σε
- 9 ποιων βελτιον κατασκευασα ως πληλον κεραμεως μη ο αροτριων αροτριασει την γην ολην την ημεραν μη ερει ο πληλος τω κεραμει τι ποιεις οτι ουκ εργαζη ουδε εχεις χειρας
- 10 ο λεγων τω πατρι τι γεννησεις και τη μητρι τι ωδινησεις
- 11 οτι ουτως λεγει κυριος ο θεος ο αγιος ισραηλ ο ποιησας τα επερχομενα ερωτησατε με περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου και περι των εργαων των χειρων μου εντ ειλασθε μοι
- 12 εγω εποιησα γην και ανθρωπον επ' αυτης εγω τη χειρι μου εστερεωσα τον ουρανον εγω πασι τοις αστροις ενετειλαμην

- 13 εγω ηγειρα αυτον μετα δικαιοσυνης βασιλεα και πασαι αι οδοι αυτου ευθειαι ουτος οικοδομησει την πολιν μου και την αιχμαλωσιαν του λαου μου επιστρεψει ου μετα λυτρω
ν ουδε μετα δωρων ειπεν κυριος σαβαωθ
- 14 ουτως λεγει κυριος σαβαωθ εκοπιασεν αιγυπτος και εμπορια αιθιοπων και οι σεβων ανδρες υψηλοι επι σε διαβησονται και σοι εσονται δουλοι και οπισω σου ακολουθησουσι
ν δεδεμενοι χειροπεδαις και προσκυνησουσιν σοι και εν σοι προσευξονται οτι εν σοι ο θεος εστιν και ερουσιν ουκ εστιν θεος πλην σου
- 15 συ γαρ ει θεος και ουκ ηδειμεν ο θεος του ισραηλ σωτηρ
- 16 αισχυνθησονται και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι αυτω και πορευσονται εν αισχυνη εγκαινιζεσθε προς με νησοι
- 17 ισραηλ σωζεται υπο κυριου σωτηριαν αιωνιον ουκ αισχυνθησονται ουδε μη εντραπωσιν εως του αιωνος
- 18 ουτως λεγει κυριος ο ποιησας τον ουρανον ουτος ο θεος ο καταδειξας την γην και ποιησας αυτην αυτος διωρισεν αυτην ουκ εις κενον εποιησεν αυτην αλλα κατοικεισθαι εγω
ειμι και ουκ εστιν ετι
- 19 ουκ εν κρυφη λελαληκα ουδε εν τοπω γης σκοτεινω ουκ ειπα τω σπερματι ιακωβ ματαιον ζητησατε εγω ειμι εγω ειμι κυριος λαλων δικαιοσυνην και αναγγελων αληθειαν
- 20 συναχθητε και ηκετε βουλευσασθε αμα οι σωζομενοι απο των εθνων ουκ εγνωσαν οι αιροντες το ξυλον γλυμμα αυτων και προσευχομενοι ως προς θεους οι ου σωζουσιν
- 21 ει αναγγελουσιν εγγισατωσαν ινα γνωσιν αμα τις ακουσα εποιησεν ταυτα απ' αρχης τοτε ανηγγελη υμιν εγω ο θεος και ουκ εστιν αλλος πλην εμου δικαιος και σωτηρ ουκ εσ
τιν παρεξ εμου
- 22 επιστραφητε προς με και σωθησεσθε οι απ' εσχατου της γης εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν αλλος
- 23 κατ' εμαντου ομνυω η μην εξελευσεται εκ του στοματος μου δικαιοσυνη οι λογοι μου ουκ αποστραφησονται οτι εμοι καμψει παν γονυ και εξομολογησεται πασα γλωσσα τω θ
εω
- 24 λεγων δικαιοσυνη και δοξα προς αυτον ηξουσιν και αισχυνθησονται παντες οι αφοριζοντες εαυτους
- 25 απο κυριου δικαιοθησονται και εν τω θεω ενδοξασθησονται παν το σπερμα των υιων ισραηλ
- 1 επεσε βηλ συνετριβη δαγων εγενετο τα γλυπτα αυτων εις θηρια και κτηνη αιρετε αυτα καταδεδεμενα ως φορτιον κοπιωντι
- 2 και πεινωντι και εκκλελυμενω ουκ ισχυοντι αμα οι ου δυνησονται σωθηναι απο πολεμου αυτοι δε αιχμαλωτοι ηγθησαν
- 3 ακουσατε μου οικος του ιακωβ και παν το καταλοιπον του ισραηλ οι αιρομενοι εκ κοιλιας και παιδευομενοι εκ παιδιου
- 4 εως γηρους εγω ειμι και εως αν καταγηρασητε εγω ειμι εγω ανεχομαι υμων εγω εποιησα και εγω ανησω εγω αναλημφομαι και σωσω υμας
- 5 τιμι με ωμοιωσατε ιδετε τεχνασασθε οι πλανωμενοι
- 6 οι συμβαλλομενοι χρυσιον εκ μαρσιπιου και αργυριον εν ζυγω στησουσιν εν σταθμω και μισθωσαμενοι χρυσοχοον εποιησαν χειροποιητα και κυψαντες προσκυνουσιν αυτοις
- 7 αιρουσιν αυτο επι των ωμων και πορευονται εαν δε θωσιν αυτο επι του τοπου αυτου μενει ου μη κινηθη και ος αν βοηση προς αυτον ου μη εισακουση απο κακων ου μη σωσ
η αυτον
- 8 μνησθητε ταυτα και στεναξατε μετανοησατε οι πεπλανημενοι επιστρεψατε τη καρδια
- 9 και μνησθητε τα προτερα απο του αιωνος οτι εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου
- 10 αναγγελων προτερον τα εσχατα πριν αυτα γενεσθαι και αμα συνετελεσθη και ειπα πασα μου η βουλη στησεται και παντα οσα βεβουλευμαι ποιησω
- 11 καλων απ' ανατολων πετεινον και απο γης πορρωθεν περι ων βεβουλευμαι ελαλησα και ηγαγον εκτισα και εποιησα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου
- 12 ακουσατε μου οι απολωλεκοτες την καρδιαν οι μακραν απο της δικαιοσυνης
- 13 ηγγισα την δικαιοσυνην μου και την σωτηριαν την παρ' εμου ου βραδυνω δεδωκα εν σιων σωτηριαν τω ισραηλ εις δοξασμα
- 1 καταβηθι καθισον επι την γην παρθενος θυγατηρ βαβυλωνος εισελθε εις το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων οτι ουκετι προστεθησθη κληθηναι απαλη και τρυφερα
- 2 λαβε μυλον αλεσον αλευρον αποκαλυψαι το κατακαλυμμα σου ανακαλυψαι τας πολιας ανασυραι τας κνημας διαβηθι ποταμους
- 3 ανακαλυφθησεται η αισχυνη σου φανησονται οι ονειδισμοι σου το δικαιον εκ σου λημφομαι ουκετι μη παραδω ανθρωποις

4 ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος σαβαωθ ονομα αυτω αγιος ισραηλ
5 καθισον κατανευγμενη εισελθε εις το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων ουκετι μη κληθης ισχυς βασιλειας
6 παρωξυνθην επι τω λαω μου εμιανας την κληρονομιαν μου εγω εδωκα εις την χειρα σου συ δε ουκ εδωκας αυτοις ελεος του πρεσβυτερου εβαρυνας τον ζυγον σφοδρα
7 και ειπας εις τον αιωνα εσομαι αρχουσα ουκ ενοησας ταυτα εν τη καρδια σου ουδε εμνησθης τα εσχατα
8 νυν δε ακουσον ταυτα η τρυφερα η καθημενη πεποιθυια η λεγουσα εν τη καρδια αυτης εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα ου καθιω χηρα ουδε γνωσομαι ορφανειαν
9 νυν δε ηξει εξαιφνης επι σε τα δυο ταυτα εν μια ημερα χηρεια και ατεκνια ηξει εξαιφνης επι σε εν τη φαρμακεια σου εν τη ισχυι των επαοιδων σου σφοδρα
10 τη ελπιδι της πονηριας σου συ γαρ ειπας εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα γνωθι οτι η συνεσις τούτων και η πορνεια σου εσται σοι αισχυνη και ειπας τη καρδια σου εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα
11 και ηξει επι σε απωλεια και ου μη γνωσ βοθυνος και εμπεση εις αυτον και ηξει επι σε ταλαιπωρια και ου μη δυνηση καθαρα γενεσθαι και ηξει επι σε εξαπινης απωλεια και ου μη γνωσ
12 στηθι νυν εν ταις επαοιδαις σου και τη πολλη φαρμακεια σου α εμανθανες εκ νεοτητος σου ει δυνηση ωφεληθηναι
13 κεκοπιακας εν ταις βουλαις σου στητωσαν και σωσατωσαν σε οι αστρολογοι του ουρανου οι ορωντες τους αστερας αναγγειλατωσαν σοι τι μελλει επι σε ερχεσθαι
14 ιδου παντες ως φρυγανα επι πυρι κατακαησονται και ου μη εξελωνται την ψυχην αυτων εκ φλογος οτι εχεις ανθρακας πυρος καθισαι επ' αυτους
15 ουτοι εσονται σοι βοηθεια εκοπιασας εν τη μεταβολη σου εκ νεοτητος ανθρωπος καθ' εαυτον επλανηθη σοι δε ουκ εσται σωτηρια
1 ακουσατε ταυτα οικος ιακωβ οι κεκλημενοι τω ονοματι ισραηλ και οι εξ ιουδα εξελθοντες οι ομνυοντες τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ μιμησκομενοι ου μετα αληθειας ουδ ε μετα δικαιοσυνης
2 και αντεχομενοι τω ονοματι της πολεως της αγιας και επι τω θεω του ισραηλ αντιστηριζομενοι κυριος σαβαωθ ονομα αυτω
3 τα προτερα ετι ανηγγειλα και εκ του στοματος μου εξηλθεν και ακουστον εγενετο εξαπινα εποιησα και επηλθεν
4 γινωσκω εγω οτι σκληρος ει και νευρον σιδηρουν ο τραχηλος σου και το μετωπον σου χαλκουν
5 και ανηγγειλα σοι παλαι πριν ελθειν επι σε ακουστον σοι εποιησα μη ειπης οτι τα ειδωλα μου εποιησαν και μη ειπης οτι τα γλυπτα και τα χωνευτα ενετειλατο μοι
6 ηκουσατε παντα και υμεις ουκ εγνωτε αλλα και ακουστα σοι εποιησα τα καινα απο του νυν α μελλει γινεσθαι και ουκ ειπας
7 νυν γινεται και ου παλαι και ου προτεραις ημεραις ηκουσας αυτα μη ειπης οτι ναι γινωσκω αυτα
8 ουτε εγνωσ ουτε ηπιστω ουτε απ' αρχης ηνοιξα σου τα ωτα εγνων γαρ οτι αθετων αθετησεις και ανομος ετι εκ κοιλιας κληθηση
9 ενεκεν του εμου ονοματος δειξω σοι τον θυμον μου και τα ενδοξα μου επαξω επι σοι ινα μη εξολεθρευσω σε
10 ιδου πεπρακα σε ουχ ενεκεν αργυριου εξειλαμην δε σε εκ καμινου πτωχειας
11 ενεκεν εμου ποιησω σοι οτι το εμον ονομα βεβηλουται και την δοξαν μου ετερω ου δωσω
12 ακουε μου ιακωβ και ισραηλ ον εγω καλω εγω ειμι πρωτος και εγω ειμι εις τον αιωνα
13 και η χειρ μου εθεμελιωσεν την γην και η δεξια μου εστερεωσεν τον ουρανον καλεσω αυτους και στησονται αμα
14 και συναχθησονται παντες και ακουσονται τις αυτοις ανηγγειλεν ταυτα αγαπων σε εποιησα το θελημα σου επι βαβυλωνα του αραι σπερμα χαλδαιων
15 εγω ελαλησα εγω εκαλεσα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου
16 προσαγαγετε προς με και ακουσατε ταυτα ουκ απ' αρχης εν κρυφη ελαλησα ουδε εν τοπω γης σκοτεινω ηνικα εγενετο εκει ημην και νυν κυριος απεσταλκεν με και το πνευμα αυτου
17 ουτως λεγει κυριος ο ρυσαμενος σε ο αγιος ισραηλ εγω ειμι ο θεος σου δεδειχα σοι του ευρειν σε την οδον εν η πορευση εν αυτη
18 και ει ηκουσας των εντολων μου εγενετο αν ωσει ποταμος η ειρηνη σου και η δικαιοσυνη σου ως κυμα θαλασσης
19 και εγενετο αν ως η αμμος το σπερμα σου και τα εκγονα της κοιλιας σου ως ο χους της γης ουδε νυν ου μη εξολεθρευθης ουδε απολειται το ονομα σου ενωπιον μου

- 20 εξέλθε εκ βαβυλωνος φευγων απο των χαλδαιων φωνην ευφροσυνης αναγγειλατε και ακουστον γενεσθω τουτο απαγγειλατε εως εσχατου της γης λεγετε ερρυσατο κυριος τον δουλον αυτου ιακωβ
- 21 και εαν διψησωσιν δι' ερημου αξει αυτους υδωρ εκ πετρας εξαξει αυτοις σχισθησεται πετρα και ρυησεται υδωρ και πιεται ο λαος μου
- 22 ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβεσιν λεγει κυριος
- 1 ακουσατε μου νησοι και προσεχετε εθνη δια χρονον πολλου στησεται λεγει κυριος εκ κοιλιας μητρος μου εκαλεσεν το ονομα μου
- 2 και εθηκεν το στομα μου ωσει μαχαιραν οξειαν και υπο την σκεπην της χειροσ αυτου εκρυψεν με εθηκεν με ως βελος εκλεκτον και εν τη φαρετρα αυτου εσκεπασεν με
- 3 και ειπεν μοι δουλος μου ει συ ισραηλ και εν σοι δοξασθησομαι
- 4 και εγω ειπα κενωσ εκοπιασα και εις ματαιον και εις ουδεν εδωκα την ισχυν μου δια τουτο η κρισις μου παρα κυριω και ο πονοσ μου εναντιον του θεου μου
- 5 και νυν ουτωσ λεγει κυριος ο πλασασ με εκ κοιλιασ δουλον εαυτω του συναγαγειν τον ιακωβ και ισραηλ προς αυτον συναχθησομαι και δοξασθησομαι εναντιον κυριου και ο θ εοσ μου εσται μου ισχυσ
- 6 και ειπεν μοι μεγα σοι εστιν του κληθηναι σε παιδα μου του στησαι τασ φυλασ ιακωβ και την διασποραν του ισραηλ επιστρεψαι ιδου τεθεικα σε εις διαθηκην γενουσ εις φωσ εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εωσ εσχατου της γησ
- 7 ουτωσ λεγει κυριος ο ρυσαμενοσ σε ο θεοσ ισραηλ αγιασατε τον φαυλιζοντα την ψυχην αυτου τον βδελυσσομενον υπο των εθνων των δουλων των αρχοντων βασιλεισ οψονται αυτον και αναστησονται αρχοντεσ και προσκυνησουσιν αυτω ενεκεν κυριου οτι πιστοσ εστιν ο αγιοσ ισραηλ και εξελεξαμην σε
- 8 ουτωσ λεγει κυριος καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριασ εβοηθησα σοι και εδωκα σε εις διαθηκην εθνων του καταστησαι την γην και κληρονομησαι κληρονομιαν ερημου
- 9 λεγοντα τοισ εν δεσμοισ εξελθατε και τοισ εν τω σκοτει ανακαλυφθηναι και εν πασαισ ταισ οδοισ αυτων βοσκηθησονται και εν πασαισ ταισ τριβοισ η νομη αυτων
- 10 ου πεινασουσιν ουδε διψησουσιν ουδε παταξει αυτουσ καυσων ουδε ο ηλιοσ αλλα ο ελεον αυτουσ παρακαλεσει και δια πηγων υδατων αξει αυτουσ
- 11 και θησω παν οροσ εις οδον και πασαν τριβον εις βοσκημα αυτοισ
- 12 ιδου ουτοι πορρωθεν ερχονται ουτοι απο βορρα και ουτοι απο θαλασσισ αλλοι δε εκ γησ περσων
- 13 ευφραινεσθε ουρανοι και αγαλλιασθω η γη ρηξατωσαν τα ορη ευφροσυνην και οι βουνοι δικαιοσυνην οτι ηλειψεν ο θεοσ τον λαον αυτου και τουσ ταπεινουσ του λαου αυτου παρεκαλεσεν
- 14 ειπεν δε σιωη εγκατελιπεν με κυριοσ και ο κυριοσ επελαθετο μου
- 15 μη επιλησεται γυνη του παιδιου αυτησ του μη ελειψαι τα εκγονα της κοιλιασ αυτησ ει δε και επιλαθοιτο ταυτα γυνη αλλ' εγω ουκ επιλησομαι σου ειπεν κυριοσ
- 16 ιδου επι των χειρων μου εξωγραφησα σου τα τειχη και ενωπιον μου ει δια παντοσ
- 17 και ταχυ οικοδομηθηση υφ' ων καθηρεθησ και οι ερημωσαντεσ σε εκ σου εξελευσονται
- 18 αρον κυκλω τουσ οφθαλμουσ σου και ιδε παντασ ιδου συνηχθησαν και ηλθουσαν προς σε ζω εγω λεγει κυριοσ οτι παντασ αυτουσ ενδυση και περιθηση αυτουσ ωσ κοσμον νυμφησ
- 19 οτι τα ερημα σου και τα διεφθαρμενα και τα πεπτωκοτα νυν στενοχωρησει απο των κατοικουντων και μακρυνθησονται απο σου οι καταπινοντεσ σε
- 20 ερουσιν γαρ εις τα ωτα σου οι υιοι σου ουσ απολωλεκασ στενοσ μοι ο τοποσ ποιησον μοι τοπον ινα κατοικησω
- 21 και ερεισ εν τη καρδια σου τισ εγεννησεν μοι τουτουσ εγω δε ατεκνοσ και χηρα τουτουσ δε τισ εξεθρεψεν μοι εγω δε κατελειφθην μονη ουτοι δε μοι που ησαν
- 22 ουτωσ λεγει κυριοσ ιδου αιρω εις τα εθνη την χειρα μου και εις τασ νησουσ αρω συσσημον μου και αξουσιν τουσ υιοуσ σου εν κολπω τασ δε θυγατερασ σου επ' ωμων αρουσιν
- 23 και εσοντα βασιλεισ τιθηνοι σου αι δε αρχουσαι τροφοι σου επι προσωπον της γησ προσκυνησουσιν σοι και τον χουν των ποδων σου λειξουσιν και γνωση οτι εγω κυριοσ και ουκ αισχυνηθηση
- 24 μη λημψεται τισ παρα γιγαντοσ σκυλα και εαν αιχμαλωτευση τισ αδικωσ σωθησεται
- 25 ουτωσ λεγει κυριοσ εαν τισ αιχμαλωτευση γιγαντα λημψεται σκυλα λαμβανων δε παρα ισχυοντοσ σωθησεται εγω δε την κρισιν σου κρινω και εγω τουσ υιοуσ σου ρυσομαι

26 και φαγονται οι θλιψαντες σε τας σαρκας αυτων και πιονται ως οινον νεον το αιμα αυτων και μεθυσθησονται και αισθανθησεται πασα σαρξ οτι εγω κυριος ο ρυσαμενος σε και αντιλαμβανομενος ισχυος ιακωβ
1 ουτως λεγει κυριος ποιον το βιβλιον του αποστασιου της μητρος υμων ω εξαπεστειλα αυτην η τινη υποχρεω πεπρακα υμας ιδου ταις αμαρτιας υμων επραθητε και ταις ανομιαις υμων εξαπεστειλα την μητερα υμων
2 τι οτι ηλθον και ουκ ην ανθρωπος εκαλεσα και ουκ ην ο υπακουων μη ουκ ισχυει η χειρ μου του ρυσασθαι η ουκ ισχυω του εξελεσθαι ιδου τη απειλη μου εξερημωσω την θαλασσαν και θησω ποταμους ερημους και ξηρανθησονται οι ιχθυες αυτων απο του μη ειναι υδωρ και αποθανουνται εν διψει
3 και ενδυσω τον ουρανον σκοτος και θησω ως σακκον το περιβολαιον αυτου
4 κυριος διδωσιν μοι γλωσσαν παιδειας του γνωνα εν καιρω ηνικα δει ειπειν λογον εθηκεν μοι πρωι προσεθηκεν μοι ωτιον ακουειν
5 και η παιδεια κυριου ανοιγει μου τα ωτα εγω δε ουκ απειθω ουδε αντιλεγω
6 τον νωτον μου δεδωκα εις μαστιγας τας δε σιαγονας μου εις ραπισματα το δε προσωπον μου ουκ απεστρεψα απο αισχυνης εμπτυσματων
7 και κυριος βοηθος μου εγενηθη δια τουτο ουκ ενετραπην αλλα εθηκα το προσωπον μου ως στερεαν πετραν και εγνω οτι ου μη αισχυνθω
8 οτι εγγιζει ο δικαιοσας με τις ο κρινομενος μοι αντιστητω μοι αμα και τις ο κρινομενος μοι εγγισατω μοι
9 ιδου κυριος βοηθει μοι τις κακωσει με ιδου παντες υμεις ως ιματιον παλαιωθησεσθε και ως σης καταφαγεται υμας
10 τις εν υμιν ο φοβουμενος τον κυριον ακουσατω της φωνης του παιδος αυτου οι πορευομενοι εν σκοτει ουκ εστιν αυτοις φως πεποιθατε επι τω ονοματι κυριου και αντιστηρισασθε επι τω θεω
11 ιδου παντες υμεις πυρ καιετε και κατισχυετε φλογα πορευεσθε τω φωτι του πυρος υμων και τη φλογη η εξεκαυσατε δι' εμε εγενετο ταυτα υμιν εν λυπη κοιμηθησεσθε
1 ακουσατε μοι οι διωκοντες το δικαιον και ζητουντες τον κυριον εμβλεψατε εις την στερεαν πετραν ην ελατομησατε και εις τον βοθυνον του λακκου ον ωρυζατε
2 εμβλεψατε εις αβρααμ τον πατερα υμων και εις σαρραν την ωδινουσαν υμας οτι εις ην και εκαλεσα αυτον και ευλογησα αυτον και ηγαπησα αυτον και επληθυνα αυτον
3 και σε νυν παρακαλεσω σιων και παρεκαλεσα παντα τα ερημα αυτης και θησω τα ερημα αυτης ως παραδεισον κυριου ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη εξομολογησιν και φωνην αινεσεως
4 ακουσατε μοι ακουσατε λαος μου και οι βασιλεις προς με ενωτισασθε οτι νομος παρ' εμου εξελευσεται και η κρισις μου εις φως εθνων
5 εγγιζει ταχυ η δικαιοσυνη μου και εξελευσεται ως φως το σωτηριον μου και εις τον βραχιονα μου εθνη ελπιουσιν εμε νησοι υπομενουσιν και εις τον βραχιονα μου ελπιουσιν
6 αρατε εις τον ουρανον τους οφθαλμους υμων και εμβλεψατε εις την γην κατω οτι ο ουρανος ως καπνος εστερεωθη η δε γη ως ιματιον παλαιωθησεται οι δε κατοικουντες την γην ωσπερ ταυτα αποθανουνται το δε σωτηριον μου εις τον αιωνα εσται η δε δικαιοσυνη μου ου μη εκλιπη
7 ακουσατε μοι οι ειδοτες κρισιν λαος μου ου ο νομος μου εν τη καρδια υμων μη φοβεισθε ονειδισμον ανθρωπων και τω φαυλισμω αυτων μη ηττασθε
8 ωσπερ γαρ ιματιον βρωθησεται υπο χρονου και ως ερια βρωθησεται υπο σητος η δε δικαιοσυνη μου εις τον αιωνα εσται το δε σωτηριον μου εις γενεας γενεων
9 εξεγειρου εξεγειρου ιερουσαλημ και ενδυσαι την ισχυν του βραχιονος σου εξεγειρου ως εν αρχη ημερας ως γενεα αιωνος ου συ ει
10 η ερημουσα θαλασσαν υδωρ αβυσσου πληθος η θεισα τα βαθη της θαλασσης οδον διαβασεως ρυομενοις
11 και λελυτρωμενοις υπο γαρ κυριου αποστραφησονται και ηξουσιν εις σιων μετ' ευφροσυνης και αγαλλιαματος αιωνιου επι γαρ της κεφαλης αυτων αγαλλιασις και αινεσις και ευφροσυνη καταλημψεται αυτους απεδρα οδυνη και λυπη και στεναγμος
12 εγω ειμι εγω ειμι ο παρακαλων σε γνωθι τινα ευλαβηθεισα εφοβηθης απο ανθρωπου θνητου και απο υιου ανθρωπου οι ωσει χορτος εξηρανθησαν
13 και επελαθον θεον τον ποιησαντα σε τον ποιησαντα τον ουρανον και θεμελιωσαντα την γην και εφοβου αει πασας τας ημερας το προσωπον του θυμου του θλιβοντος σε ον τροπον γαρ εβουλευσατο του αραι σε και νυν που ο θυμος του θλιβοντος σε
14 εν γαρ τω σωζεσθαι σε ου στησεται ουδε χρονιει
15 οτι εγω ο θεος σου ο ταρασσω την θαλασσαν και ηγων τα κυματα αυτης κυριος σαβαωθ ονομα μοι
16 θησω τους λογους μου εις το στομα σου και υπο την σκιαν της χειρος μου σκεπασω σε εν η εστησα τον ουρανον και εθεμελιωσα την γην και ερει σιων λαος μου ει συ

17 εξεγειρου εξεγειρου αναστηθι ιερουσαλημ η πιουσα το ποτηριον του θυμου εκ χειρος κυριου το ποτηριον γαρ της πτωσεως το κονδυ του θυμου εξεπιες και εξεκενωσας
18 και ουκ ην ο παρακαλων σε απο παντων των τεκνων σου ων ετεκες και ουκ ην ο αντιλαμβανομενος της χειρος σου ουδε απο παντων των υιων σου ων υψωσας
19 δυο ταυτα αντικειμενα σοι τις σοι συλλυπηθησεται πτωμα και συντριμμα λιμος και μαχαιρα τις σε παρακαλεσει
20 οι υιοι σου οι απορουμενοι οι καθευδοντες επ' ακρου πασης εξοδου ως σευτλιον ημιεφθον οι πληρεις θυμου κυριου εκλελυμενοι δια κυριου του θεου
21 δια τουτο ακουε τεταπεινωμενη και μεθουσα ουκ απο οινου
22 ουτως λεγει κυριος ο θεος ο κρινων τον λαον αυτου ιδου ειληφα εκ της χειρος σου το ποτηριον της πτωσεως το κονδυ του θυμου και ου προσθηση ετι πειν αυτο
23 και εμβαλω αυτο εις τας χειρας των αδικησαντων σε και των ταπεινωσαντων σε οι ειπαν τη ψυχη σου κυπον ινα παρελθωμεν και εθηκας ισα τη γη τα μεταφρενα σου εξω τοις παραπορευομενοις
1 εξεγειρου εξεγειρου σιων ενδυσαι την ισχυν σου σιων και ενδυσαι την δοξαν σου ιερουσαλημ πολις η αγια ουκετι προστεθησεται διελθειν δια σου απεριτμητος και ακαθαρτος
2 εκτιναζει τον χουν και αναστηθι καθισον ιερουσαλημ εκδυσαι τον δεσμον του τραχηλου σου η αιχμαλωτος θυγατηρ σιων
3 οτι ταδε λεγει κυριος δωρεαν επραθητε και ου μετα αργυριου λυτρωθησεσθε
4 ουτως λεγει κυριος εις αιγυπτον κατεβη ο λαος μου το προτερον παροικησαι εκει και εις ασσυριους βια ηχθησαν
5 και νυν τι ωδε εστε ταδε λεγει κυριος οτι ελημφοθη ο λαος μου δωρεαν θαυμαζετε και ολολυζετε ταδε λεγει κυριος δι' υμας δια παντος το ονομα μου βλασφημιεται εν τοις εθν εσιν
6 δια τουτο γνωσεται ο λαος μου το ονομα μου εν τη ημερα εκεινη οτι εγω ειμι αυτος ο λαλων παρειμι
7 ως ωρα επι των ορεων ως ποδες ευαγγελιζομενου ακοην ειρηνης ως ευαγγελιζομενος αγαθα οτι ακουστην ποιησω την σωτηριαν σου λεγων σιων βασιλευσει σου ο θεος
8 οτι φωνη των φυλασσοντων σε υψωθη και τη φωνη αμα ευφρανθησονται οτι οφθαλμοι προς οφθαλμους οψονται ηνικα αν ελεση κυριος την σιων
9 ρηζατω ευφροσυνην αμα τα ερημα ιερουσαλημ οτι ηλεησεν κυριος αυτην και ερρυσατο ιερουσαλημ
10 και αποκαλυψει κυριος τον βραχιονα αυτου τον αγιον ενωπιον παντων των εθνων και οψονται παντα τα ακρα της γης την σωτηριαν την παρα του θεου
11 αποστητε αποστητε εξελθατε εκειθεν και ακαθαρτου μη απτεσθε εξελθατε εκ μεσου αυτης αφορισθητε οι φεροντες τα σκευη κυριου
12 οτι ου μετα ταραχης εξελευσεσθε ουδε φυγη πορευσεσθε πορευσεται γαρ προτερος υμων κυριος και ο επισυναγων υμας κυριος ο θεος ισραηλ
13 ιδου συνησει ο παις μου και υψωθησεται και δοξασθησεται σφοδρα
14 ον τροπον εκστησονται επι σε πολλοι ουτως αδοξησει απο ανθρωπων το ειδος σου και η δοξα σου απο των ανθρωπων
15 ουτως θαυμασονται εθνη πολλα επ' αυτω και συνεξουσιν βασιλεις το στομα αυτων οτι οις ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν
1 κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη
2 ανηγγειλαμεν εναντιον αυτου ως παιδιον ως ριζα εν γη διψωση ουκ εστιν ειδος αυτω ουδε δοξα και ειδομεν αυτον και ουκ ειχεν ειδος ουδε καλλος
3 αλλα το ειδος αυτου ατιμιον εκλειπον παρα παντας ανθρωπους ανθρωπος εν πληγη ων και ειδως φερειν μαλακιαν οτι απεστραπται το προσωπον αυτου ητιμασθη και ουκ ελογισθη
4 ουτος τας αμαρτιας ημων φερει και περι ημων οδυνεται και ημεις ελογισαμεθα αυτον ειναι εν πονω και εν πληγη και εν κακωσει
5 αυτος δε ετραυματισθη δια τας ανομιας ημων και μεμαλακισται δια τας αμαρτιας ημων παιδεια ειρηνης ημων επ' αυτον τω μωλωπι αυτου ημεις ιαθημεν
6 παντες ως προβατα επλανηθημεν ανθρωπος τη οδω αυτου επλανηθη και κυριος παρεδωκεν αυτον ταις αμαρτιας ημων
7 και αυτος δια το κεκακωσθαι ουκ ανοιγει το στομα ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου
8 εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου απο των ανομιων του λαου μου ηχθη εις θανατον
9 και δωσω τους πονηρους αντι της ταφης αυτου και τους πλουσιους αντι του θανατου αυτου οτι ανομιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου

10 και κυριος βουλεται καθαρισαι αυτον της πληγης εαν δωτε περι αμαρτιας η ψυχη υμων οψεται σπερμα μακροβιον και βουλεται κυριος αφελειν
11 απο του πονου της ψυχης αυτου δειξει αυτω φως και πλασαι τη συνεσει δικαιοσας δικαιον ευ δουλευοντα πολλοις και τας αμαρτιας αυτων αυτος ανοισει
12 δια τουτο αυτος κληρονομησει πολλους και των ισχυρων μεριει σκυλα ανθ' ων παρεδοθη εις θανατον η ψυχη αυτου και εν τοις ανομοις ελογισθη και αυτος αμαρτιας πολλων
ανηνεγκεν και δια τας αμαρτιας αυτων παρεδοθη
1 ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ειπεν γαρ κυριος
2 πλατυνον τον τοπον της σκηνης σου και των αυλαιων σου πηξον μη φειση μακρυνον τα σχοινηματα σου και τους πασσαλους σου κατισχυσον
3 ετι εις τα δεξια και εις τα αριστερα εκπετασον και το σπερμα σου εθνη κληρονομησει και πολεις ηρημωμενας κατοικειεις
4 μη φοβου οτι κατησχυνθης μηδε εντραπης οτι ωνειδισθης οτι αισχυνην αιωνιον επιληση και ονειδος της χηρειας σου ου μη μνησθηση
5 οτι κυριος ο ποιων σε κυριος σαβαωθ ονομα αυτω και ο ρυσαμενος σε αυτος θεος ισραηλ παση τη γη κληθησεται
6 ουχ ως γυναικα καταλειμμενην και ολιγοψυχον κεκληκεν σε κυριος ουδ' ως γυναικα εκ νεοτητος μεμισημενην ειπεν ο θεος σου
7 χρονον μικρον κατελιπον σε και μετα ελεους μεγαλου ελεησω σε
8 εν θυμω μικρω απεστρεψα το προσωπον μου απο σου και εν ελεει αιωνιω ελεησω σε ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος
9 απο του υδατος του επι νωε τουτο μοι εστιν καθοτι ωμοσα αυτω εν τω χρονω εκεινω τη γη μη θυμωθησεσθαι επι σοι ετι μηδε εν απειλη σου
10 τα ορη μεταστησεσθαι ουδε οι βουνοι σου μετακινηθησονται ουτως ουδε το παρ' εμου σοι ελεος εκλειπει ουδε η διαθηκη της ειρηνης σου ου μη μεταστη ειπεν γαρ κυριος ιλε
ως σοι
11 ταπεινη και ακαταστατος ου παρεκληθης ιδου εγω ετοιμαζω σοι ανθρακα τον λιθον σου και τα θεμελια σου σαπφειρον
12 και θησω τας επαλξεις σου ιασπιν και τας πυλας σου λιθους κρυσταλλου και τον περιβολον σου λιθους εκλεκτους
13 και παντας τους υιους σου διδακτους θεου και εν πολλη ειρηνη τα τεκνα σου
14 και εν δικαιοσυνη οικοδομηθηση απεχου απο αδικου και ου φοβηθηση και τρομος ουκ εγγιει σοι
15 ιδου προσηλυτοι προσελευσονται σοι δι' εμου και επι σε καταφευξονται
16 ιδου εγω κτιζω σε ουχ ως χαλκευς φυσων ανθρακας και εκφερων σκευος εις εργον εγω δε εκτισα σε ουκ εις απωλειαν φθειραι
17 παν σκευος φθαρτον επι σε ουκ ευδοσω και πασα φωνη αναστησεται επι σε εις κρισιν παντας αυτους ηττησεις οι δε ενοχοι σου εσονται εν αυτη εστιν κληρονομια τοις θερα
πευουσιν κυριον και υμεις εσεσθε μοι δικαιοι λεγει κυριος
1 οι διψωντες πορευεσθε εφ' υδωρ και οσοι μη εχετε αργυριον βαδισαντες αγορασατε και πιετε ανευ αργυριου και τιμης οινου και στεαρ
2 ινα τι τιμασθε αργυριου και τον μοχθον υμων ουκ εις πλησμονην ακουσατε μου και φαγεσθε αγαθα και εντρυφησει εν αγαθοις η ψυχη υμων
3 προσεχετε τοις ωτιοις υμων και επακολουθησατε ταις οδοις μου επακουσατε μου και ζησεται εν αγαθοις η ψυχη υμων και διαθησομαι υμιν διαθηκην αιωνιον τα οσια δαυιδ τ
α πιστα
4 ιδου μαρτυριον εν εθνεσιν δεδωκα αυτον αρχοντα και προστασσοντα εθνεσιν
5 εθνη α ουκ ηδειςαν σε επικαλεσονται σε και λαοι οι ουκ επιστανται σε επι σε καταφευξονται ενεκεν του θεου σου του αγιου ισραηλ οτι εδοξασεν σε
6 ζητησατε τον θεον και εν τω ευρισκειν αυτον επικαλεσασθε ηνικα δ' αν εγγιζη υμιν
7 απολιπετω ο ασεβης τας οδους αυτου και ανηρ ανομος τας βουλας αυτου και επιστραφητω επι κυριον και ελεθησεται οτι επι πολυ αφησει τας αμαρτιας υμων
8 ου γαρ εισιν αι βουλαι μου ωσπερ αι βουλαι υμων ουδε ωσπερ αι οδοι υμων αι οδοι μου λεγει κυριος
9 αλλ' ως απεχει ο ουρανος απο της γης ουτως απεχει η οδος μου απο των οδων υμων και τα διανοηματα υμων απο της διανοιας μου
10 ως γαρ εαν καταβη νετος η χλων εκ του ουρανου και ου μη αποστραφη εως αν μεθυση την γην και εκτεκη και εκβλαστηση και δω σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν
11 ουτως εσται το ρημα μου ο εαν εξελθη εκ του στοματος μου ου μη αποστραφη εως αν συντελεσθη οσα ηθελησα και ευδοσω τας οδους σου και τα ενταλματα μου

12 εν γαρ ευφροσυνη εξελευσεσθε και εν χαρα διδαχθησεσθε τα γαρ ορη και οι βουνοι εξαλονται προσδεχομενοι υμας εν χαρα και παντα τα ξυλα του αγρου επικροτησει τοις κλ
αδοις

13 και αντι της στοιβης αναβησεται κυπαρισσος αντι δε της κονυζης αναβησεται μυρσινη και εσται κυριος εις ονομα και εις σημειον αιωνιον και ουκ εκλειψει

1 ταδε λεγει κυριος φυλασσεσθε κρισιν ποιησατε δικαιοσυνην ηγγισεν γαρ το σωτηριον μου παραγινεσθαι και το ελεος μου αποκαλυφθηναι

2 μακαριος ανηρ ο ποιων ταυτα και ανθρωπος ο αντεχομενος αυτων και φυλασσων τα σαββατα μη βεβηλουν και διατηρων τας χειρας αυτου μη ποιειν αδικημα

3 μη λεγετω ο αλλογενης ο προσκειμενος προς κυριον αφορει με αρα κυριος απο του λαου αυτου και μη λεγετω ο ευνουχος οτι εγω ειμι ξυλον ξηρον

4 ταδε λεγει κυριος τοις ευνουχοις οσοι αν φυλαζωνται τα σαββατα μου και εκλεξονται α εγω θελω και αντεχωνται της διαθηκης μου

5 δωσω αυτοις εν τω οικω μου και εν τω τειχει μου τοπον ονομαστον κρειττω υιον και θυγατερων ονομα αιωνιον δωσω αυτοις και ουκ εκλειψει

6 και τοις αλλογενεσι τοις προσκειμενοις κυριω δουλευειν αυτω και αγαπαν το ονομα κυριου του ειναι αυτω εις δουλους και δουλαις και παντας τους φυλασσομενους τα σαββα
τα μου μη βεβηλουν και αντεχομενους της διαθηκης μου

7 εισαξω αυτους εις το ορος το αγιον μου και ευφρανω αυτους εν τω οικω της προσευχης μου τα ολοκαυτωματα αυτων και αι θυσιαι αυτων εσονται δεκται επι του θυσιαστηρι
ου μου ο γαρ οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν

8 ειπεν κυριος ο συναγων τους διεσπαρμενους ισραηλ οτι συναξω επ' αυτον συναγωγην

9 παντα τα θηρια τα αγρια δευτε φαγετε παντα τα θηρια του δρυμου

10 ιδετε οτι παντες εκτετυφλωνται ουκ εγνωσαν φρονησαι παντες κυνες ενεοι ου δυνησονται υλακτειν ενυπνιαζομενοι κοιτην φιλοντες νυσταξαι

11 και οι κυνες αναιδεις τη ψυχη ουκ ειδοτες πλησμονην και εισιν πονηροι ουκ ειδοτες συνεσιν παντες εν ταις οδοις αυτων εξηκολουθησαν εκαστος κατα το εαυτου

1 ιδετε ως ο δικαιος απωλετο και ουδεις εκδεχεται τη καρδια και ανδρες δικαιοι αιρονται και ουδεις κατανοει απο γαρ προσωπου αδικιας ηρται ο δικαιος

2 εσται εν ειρηνη η ταφη αυτου ηρται εκ του μεσου

3 υμεις δε προσαγαγετε ωδε υιοι ανομοι σπερμα μοιχων και πορνης

4 εν τινι ενετρυφησατε και επι τινα ηνοιξατε το στομα υμων και επι τινα εχαλασατε την γλωσσαν υμων ουχ υμεις εστε τεκνα απωλειαι σπερμα ανομον

5 οι παρακαλουντες επι τα ειδωλα υπο δενδρα δασεα σφαζοντες τα τεκνα αυτων εν ταις φαραγξιν ανα μεσον των πετρων

6 εκεινη σου η μερις ουτος σου ο κληρος κακεινοις εξεχεας σπονδας κακεινοις ανηνεγκας θυσιας επι τουτοις ουν ουκ οργισθησομαι

7 επ' ορος υψηλον και μετεωρον εκει σου η κοιτη κακει ανεβιβασας θυσιας

8 και οπισω των σταθμων της θυρας σου εθηκας μνημοσυνα σου ωου οτι εαν απ' εμου αποστης πλειον τι εξεις ηγαπησας τους κοιμωμενους μετα σου

9 και επληθυνας την πορνειαν σου μετ' αυτων και πολλους εποησας τους μακρान απο σου και απεστειλας πρεσβεις υπερ τα ορια σου και απεστρεψας και εταπεινωθης εως αδο
υ

10 ταις πολυοδιαις σου εκοπιασας και ουκ ειπας παυσομαι ενισχυουσα οτι επραξας ταυτα δια τουτο ου κατεδεθηθης μου

11 συ τινα ευλαβηθεις εφοβηθης και εψευσω με και ουκ εμνησθης μου ουδε ελαβες με εις την διανοιαν ουδε εις την καρδιαν σου καγω σε ιδων παρορω και εμε ουκ εφοβηθης

12 καγω απαγγελω την δικαιοσυνην μου και τα κακα σου α ουκ ωφελησουσιν σε

13 οταν αναβοησης εξελεσθωσαν σε εν τη θλιψει σου τουτους γαρ παντας ανεμος λημψεται και αποισει καταγιγισ οι δε αντεχομενοι μου κτησονται γην και κληρονομησουσιν το ο
ρος το αγιον μου

14 και ερουσιν καθαρισατε απο προσωπου αυτου οδους και αρατε σκωλα απο της οδου του λαου μου

15 ταδε λεγει κυριος ο υφιστος ο εν υψηλοις κατοικων τον αιωνα αγιος εν αγιοις ονομα αυτω κυριος υφιστος εν αγιοις αναπαυομενος και ολιγοψυχοις διδους μακροθυμιαν και δ
ιδους ζωην τοις συντετριμμενοις την καρδιαν

16 ουκ εις τον αιωνα εκδικησω υμας ουδε δια παντος οργισθησομαι υμιν πνευμα γαρ παρ' εμου εξελευσεται και πνοιην πασαν εγω εποησα

17 δι' αμαρτιαν βραχυ τι ελυπησα αυτον και επαταξα αυτον και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτου και ελυπηθη και επορευθη στυγνος εν ταις οδοις αυτου
18 τας οδους αυτου εωρακα και ιασαμην αυτον και παρεκαλεσα αυτον και εδωκα αυτω παρακλησιν αληθινην
19 ειρηνην επ' ειρηνην τοις μακραν και τοις εγγυς ουσιν και ειπεν κυριος ιασομαι αυτους
20 οι δε αδικοι ουτως κλυδωνισθησονται και αναπαυσασθαι ου δυνασονται
21 ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβειν ειπεν κυριος ο θεος
1 αναβοησον εν ισχυι και μη φειση ως σαλπιγγα υψωσον την φωνην σου και αναγγειλον τω λαω μου τα αμαρτηματα αυτων και τω οικω ιακωβ τας ανομιαις αυτων
2 εμε ημεραν εξ ημερας ζητουσιν και γνωνα μου τας οδους επιθυμουσιν ως λαος δικαιοσυνην πεποιηκως και κρισιν θεου αυτου μη εγκαταλειποιως αιτουσιν με νυν κρισιν δικαιαν και εγγιζειν θεω επιθυμουσιν
3 λεγοντες τι οτι ενηστευσαμεν και ουκ ειδες εταπεινωσαμεν τας ψυχας ημων και ουκ εγνωσ εν γαρ ταις ημεραις των νηστειων υμων ευρισκετε τα θεληματα υμων και παντας τους υποχειριους υμων υπονυσσετε
4 ει εις κρισεις και μαχας νηστευετε και τυπτετε πυγμαις ταπεινον ινα τι μοι νηστευετε ως σημερον ακουσθηναι εν κραυγη την φωνην υμων
5 ου ταυτην την νηστειαν εξελεξαμην και ημεραν ταπεινου ανθρωπον την ψυχην αυτου ουδ' αν καμψης ως κρικον τον τραχηλον σου και σακκον και σποδον υποστρωση ουδ' ουτως καλεσετε νηστειαν δεκτην
6 ουχι τοιαυτην νηστειαν εγω εξελεξαμην λεγει κυριος αλλα λυε παντα συνδεσμον αδικιας διαλυε στραγγαλιας βιαιων συναλλαγματος αποστελλε τεθραυσμενους εν αφεσει και πασαν συγγραφην αδικον διασπα
7 διαθρυπτε πεινωντι τον αρτον σου και πτωχους αστεγους εισαγε εις τον οικον σου εαν ιδης γυμνον περιβαλε και απο των οικειων του σπερματος σου ουχ υπεροψη
8 τοτε ραγησεται προιμον το φως σου και τα ιαματα σου ταχυ ανατελει και προπορευεται εμπροσθεν σου η δικαιοσυνη σου και η δοξα του θεου περιστελει σε
9 τοτε βοηση και ο θεος εισακουσεται σου ετι λαλουντος σου ερει ιδου παρειμι εαν αφελης απο σου συνδεσμον και χειροτονιαν και ρημα γογγυσμου
10 και δωσ πεινωντι τον αρτον εκ ψυχης σου και ψυχην τεταπεινωμενην εμπλησης τοτε ανατελει εν τω σκοτει το φως σου και το σκοτος σου ως μεσημβρια
11 και εσται ο θεος σου μετα σου δια παντος και εμπλησθηση καθαπερ επιθυμει η ψυχη σου και τα οστα σου πιανθησεται και εση ως κηπος μεθων και ως πηγη ην μη εξελιπεν υδωρ και τα οστα σου ως βοτανη ανατελει και πιανθησεται και κληρονομησουσι γενεας γενεων
12 και οικοδομηθησονται σου αι ερημοι αιωνιοι και εσται σου τα θεμελια αιωνια γενεων γενεαις και κληθηση οικοδομος φραγματων και τους τριβους τους ανα μεσον παυσεις
13 εαν αποστρεψης τον ποδα σου απο των σαββατων του μη ποιειν τα θεληματα σου εν τη ημερα τη αγια και καλεσεις τα σαββατα τρυφερα αγια τω θεω σου ουκ αρεις τον ποδ α σου επ' εργω ουδε λαλησεις λογον εν οργη εκ του στοματος σου
14 και εση πεποιθως επι κυριον και αναβιβασει σε επι τα αγαθα της γης και ψωμει σε την κληρονομιαν ιακωβ του πατρος σου το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα
1 μη ουκ ισχυει η χειρ κυριου του σωσαι η εβαρυνεν το ους αυτου του μη εισακουσαι
2 αλλα τα αμαρτηματα υμων διστωσιν ανα μεσον υμων και του θεου και δια τας αμαρτιας υμων απεστρεψεν το προσωπον αυτου αφ' υμων του μη ελεησαι
3 αι γαρ χειρες υμων μεμολυμμεναι αιματι και οι δακτυλοι υμων εν αμαρτιας τα δε χειλη υμων ελαλησεν ανομιαν και η γλωσσα υμων αδικιαν μελετα
4 ουδεις λαλει δικαια ουδε εστιν κρισις αληθινη πεποιθασιν επι ματαιοις και λαλουσιν κενα οτι κυουσιν πονον και τικτουσιν ανομιαν
5 ωα ασπιδων ερρηξαν και ιστον αραχνης υφαινουσιν και ο μελλον των ωων αυτων φαγειν συντριψας ουριον ευρεν και εν αυτω βασιλικος
6 ο ιστος αυτων ουκ εσται εις ιματιον ουδε μη περιβαλωνται απο των εργων αυτων τα γαρ εργα αυτων εργα ανομιαις
7 οι δε ποδες αυτων επι πονηριαν τρεχουσιν ταχινοι εκχσαι αιμα και οι διαλογισμοι αυτων διαλογισμοι αφρονων συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων
8 και οδον ειρηνης ουκ οιδασιν και ουκ εστιν κρισις εν ταις οδοις αυτων αι γαρ τριβιοι αυτων διεστραμμεναι ας διοδευουσιν και ουκ οιδασιν ειρηνην
9 δια τουτο απεστη η κρισις απ' αυτων και ου μη καταλαβη αυτους δικαιοσυνη υπομειναντων αυτων φως εγενετο αυτοις σκοτος μειναντες αυγην εν αωρια περιεπατησαν
10 ψηλαφησουσιν ως τυφλοι τοιχον και ως ουχ υπαρχοντων οφθαλμων ψηλαφησουσιν και πεσουνται εν μεσημβρια ως εν μεσονυκτιω ως αποθνησκοντες στεναξουσιν

11 ως αρκος και ως περιστέρα αμα πορευσονται ανεμειναμεν κρισιν και ουκ εστιν σωτηρια μακραν αφεστηκεν αφ' ημων
12 πολλη γαρ ημων η ανομια εναντιον σου και αι αμαρτια ημων αντεστησαν ημιν αι γαρ ανομιαι ημων εν ημιν και τα αδικηματα ημων εγνωμεν
13 ησεβησαμεν και εψευσαμεθα και απεστημεν απο οπισθεν του θεου ημων ελαλησαμεν αδικα και ηπειθησαμεν εκουομεν και εμελετησαμεν απο καρδιας ημων λογους αδικους
14 και απεστησαμεν οπισω την κρισιν και η δικαιοσυνη μακραν αφεστηκεν οτι καταναλωθη εν ταις οδοις αυτων η αληθεια και δι' ευθειας ουκ ηδυναντο διελθειν
15 και η αληθεια ηρται και μετεστησαν την διανοιαν του συνιεναι και ειδεν κυριος και ουκ ηρσεν αυτο οτι ουκ ην κρισις
16 και ειδεν και ουκ ην ανηρ και κατενοησεν και ουκ ην ο αντιλημφομενος και ημυνατο αυτους τω βραχιονι αυτου και τη ελεημοσυνη εστηρισατο
17 και ενεδυσατο δικαιοσυνην ως θωρακα και περιεθετο περικεφαλαιαν σωτηριου επι της κεφαλης και περιεβαλετο ιματιον εκδικησεως και το περιβολαιον
18 ως ανταποδωσων ανταποδοσιν ονειδος τοις υπεναντιοις
19 και φοβηθησονται οι απο δυσμων το ονομα κυριου και οι απ' ανατολων ηλιου το ονομα το ενδοξον ηξει γαρ ως ποταμος βιαιος η οργη παρα κυριου ηξει μετα θυμου
20 και ηξει ενεκεν σιων ο ρυομενος και αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ
21 και αυτη αυτοις η παρ' εμου διαθηκη ειπεν κυριος το πνευμα το εμον ο εστιν επι σοι και τα ρηματα α εδωκα εις το στομα σου ου μη εκλιπη εκ του στοματος σου και εκ του σ
τοματος του σπερματος σου ειπεν γαρ κυριος απο του νυν και εις τον αιωνα
1 φωτιζου φωτιζου ιερουσαλημ ηκει γαρ σου το φως και η δοξα κυριου επι σε ανατεταλκεν
2 ιδου σκοτος και γνοφος καλυπει γην επ' εθνη επι δε σε φανησεται κυριος και η δοξα αυτου επι σε οφθησεται
3 και πορευσονται βασιλεις τω φωτι σου και εθνη τη λαμπροτητι σου
4 αρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε συνηγμενα τα τεκνα σου ιδου ηκασιν παντες οι υιοι σου μακροθεν και αι θυγατρες σου επ' ωμων αρθησονται
5 τοτε οψη και φοβηθηση και εκστηση τη καρδια οτι μεταβαλει εις σε πλουτος θαλασσης και εθνων και λαων και ηξουσιν σοι
6 αγελαι καμηλων και καλυψουσιν σε καμηλοι μαδιαμ και γαιφα παντες εκ σαβα ηξουσιν φεροντες χρυσιον και λιβανον οισουσιν και το σωτηριον κυριου ευαγγελιουνται
7 και παντα τα προβατα κηδαρ συναχθησονται σοι και κριοι ναβαιωθ ηξουσιν σοι και ανενεχθησεται δεκτα επι το θυσιαστηριον μου και ο οικος της προσευχης μου δοξασθησε
ται
8 τινες οιδε ως νεφελαι πετανται και ως περιστεραι συν νεοσσοις
9 εμε νησοι υπεμειναν και πλοια θαρσις εν πρωτοις αγαγειν τα τεκνα σου μακροθεν και τον αργυρον και τον χρυσον μετ' αυτων δια το ονομα κυριου το αγιον και δια το τον αγι
ον του ισραηλ ενδοξον ειναι
10 και οικοδομησουσιν αλλογενεις τα τειχη σου και οι βασιλεις αυτων παραστησονται σοι δια γαρ οργην μου επαταξα σε και δια ελεον ηγαπησα σε
11 και ανοιχθησονται αι πυλαι σου δια παντος ημερας και νυκτος ου κλεισθησονται εισαγαγειν προς σε δυναμιν εθνων και βασιλεις αγομενους
12 τα γαρ εθνη και οι βασιλεις οιτινες ου δουλευσουσιν σοι απολουνται και τα εθνη ερημια ερημωθησονται
13 και η δοξα του λιβανου προς σε ηξει εν κυπαρισσω και πευκη και κεδρω αμα δοξασαι τον τοπον τον αγιον μου
14 και πορευσονται προς σε δεδοικότες υιοι ταπεινωσαντων σε και παροξυναντων σε και κληθηση πολις κυριου σιων αγιου ισραηλ
15 δια το γεγενησθαι σε εγκαταλελειμμενην και μεμισημενην και ουκ ην ο βοηθον και θησω σε αγαλλιαμα αιωνιον ευφροσυνην γενεων γενεαις
16 και θηλασεις γαλα εθνων και πλουτον βασιλειων φαγεσαι και γνωση οτι εγω κυριος ο σωζων σε και εξαιρουμενος σε θεος ισραηλ
17 και αντι χαλκου οισω σοι χρυσιον αντι δε σιδηρου οισω σοι αργυριον αντι δε ξυλων οισω σοι χαλκον αντι δε λιθων σιδηρον και δωσω τους αρχοντας σου εν ειρηνη και τους ε
πισκοπους σου εν δικαιοσυνη
18 και ουκ ακουσθησεται ετι αδικια εν τη γη σου ουδε συντριμμα ουδε ταλαιπωρια εν τοις οριοις σου αλλα κληθησεται σωτηριον τα τειχη σου και αι πυλαι σου γλυμμα
19 και ουκ εσται σοι ο ηλιος εις φως ημερας ουδε ανατολη σεληνης φωτιει σοι την νυκτα αλλ' εσται σοι κυριος φως αιωνιον και ο θεος δοξα σου
20 ου γαρ δυσεται ο ηλιος σοι και η σεληνη σοι ουκ εκλειψει εσται γαρ κυριος σοι φως αιωνιον και αναπληρωθησονται αι ημεραι του πενθους σου

21 και ο λαος σου πας δικαιος και δι' αιωνος κληρονομησουσιν την γην φυλασσων το φυτευμα εργα χειρων αυτου εις δοξαν
22 ο ολιγοστος εσται εις χιλιαδας και ο ελαχιστος εις εθνος μεγα εγω κυριος κατα καιρον συναξω αυτους
1 πνευμα κυριου επ' εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους τη καρδια κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν
2 καλεσαι ενιαυτον κυριου δεκτον και ημεραν ανταποδοσεως παρακαλεσαι παντας τους πενθουντας
3 δοθηναι τοις πενθουσιν σιων δοξαν αντι σποδου αλειμμα ευφροσυνης τοις πενθουσιν καταστολην δοξης αντι πνευματος ακηδιας και κληθησονται γενεαι δικαιοσυνης φυτευμα κυριου εις δοξαν
4 και οικοδομησουσιν ερημους αιωνιας εξηρημωμενας προτερον εξαναστησουσιν και καινιουσιν πολεις ερημους εξηρημωμενας εις γενεας
5 και ηξουσιν αλλογενεις ποιμαινοντες τα προβατα σου και αλλοφυλοι αροτηρες και αμπελουργοι
6 υμεις δε ιερεις κυριου κληθησεσθε λειτουργοι θεου ισχυν εθνων κατεδεσθε και εν τω πλουτω αυτων θαυμασθησεσθε
7 ουτως εκ δευτερας κληρονομησουσιν την γην και ευφροσυνη αιωνιος υπερ κεφαλης αυτων
8 εγω γαρ ειμι κυριος ο αγαπων δικαιοσυνην και μισων αρπαγματα εξ αδικιας και δωσω τον μοχλον αυτων δικαιοις και διαθηκην αιωνιον διαθησομαι αυτοις
9 και γνωσθησεται εν τοις εθνεσιν το σπερμα αυτων και τα εικγona αυτων πας ο ορων αυτους επιγνωσεται αυτους οτι ουτοι εισιν σπερμα ηυλογημενον υπο θεου
10 και ευφροσυνη ευφρανθησονται επι κυριον αγαλλιασθω η ψυχη μου επι τω κυριω ενεδυσεν γαρ με ιματιον σωτηριου και χιτωνα ευφροσυνης ως νυμφιω περιεθηκεν μοι μιτραν και ως νυμφην κατεκοσμησεν με κοσμω
11 και ως γην αυξουσαν το ανθος αυτης και ως κηπος τα σπερματα αυτου ουτως ανατελει κυριος δικαιοσυνην και αγαλλιαμα εναντιον παντων των εθνων
1 δια σιων ου σιωπησομαι και δια ιερουσαλημ ουκ ανησω εως αν εξελθη ως φως η δικαιοσυνη μου το δε σωτηριον μου ως λαμπας καυθησεται
2 και οψονται εθνη την δικαιοσυνην σου και βασιλεις την δοξαν σου και καλεσει σε το ονομα σου το καινον ο ο κυριος ονομασει αυτο
3 και εση στεφανος καλλους εν χειρι κυριου και διαδημα βασιλειας εν χειρι θεου σου
4 και ουκετι κληθηση καταλελειμμενη και η γη σου ου κληθησεται ερημος σοι γαρ κληθησεται θελημα εμον και τη γη σου οικουμενη
5 και ως συνοικων νεανισκος παρθενω ουτως κατοικησουσιν οι υιοι σου μετα σου και εσται ον τροπον ευφρανθησεται νυμφιος επι νυμφη ουτως ευφρανθησεται κυριος επι σοι
6 και επι των τειχεων σου ιερουσαλημ κατεστησα φυλακας ολην την ημεραν και ολην την νυκτα οι δια τελους ου σιωπησονται μιμνησκομενοι κυριου
7 ουκ εστιν γαρ υμιν ομοιος εαν διορθωση και ποιηση ιερουσαλημ αγαυριαμα επι της γης
8 ωμοσεν κυριος κατα της δεξιας αυτου και κατα της ισχυος του βραχιονος αυτου ει επι δωσω τον σιτον σου και τα βρωματα σου τοις εχθροις σου και ει επι πιονται υιοι αλλοτριου τον οινον σου εφ' ω εμοχθησας
9 αλλ' η οι συναγοντες φαγονται αυτα και αινεσουσιν κυριον και οι συναγοντες πιονται αυτα εν ταις επαυλεσιν ταις αγιας μου
10 πορευεσθε δια των πυλων μου και οδοποιησατε τω λαω μου και τους λιθους τους εκ της οδου διαρριψατε εξαρατε συσσημον εις τα εθνη
11 ιδου γαρ κυριος εποιησεν ακουστον εως εσχατου της γης ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου σοι ο σωτηρ παραγινεται εχων τον εαυτου μισθον και το εργον προ προσωπου αυτου
12 και καλεσει αυτον λαον αγιον λελυτρωμενον υπο κυριου συ δε κληθηση επιζητουμενη πολις και ουκ εγκαταλελειμμενη
1 τις ουτος ο παραγινόμενος εξ εδωμ ερυθρημα ιματιων εκ βοσορ ουτως ωραιος εν στολη βια μετα ισχυος εγω διαλεγομαι δικαιοσυνην και κρισιν σωτηριου
2 δια τι σου ερυθρα τα ιματια και τα ενδυματα σου ως απο πατητου ληνου
3 πληρης καταπατημενης και των εθνων ουκ εστιν ανηρ μετ' εμου και καταπατησα αυτους εν θυμω και κατεθλασα αυτους ως γην και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην
4 ημερα γαρ ανταποδοσεως επηλθεν αυτοις και ενιαυτος λυτρωσεως παρεστιν
5 και επεβλεψα και ουδεις βοηθος και προσενησα και ουθεις αντελαμβανετο και ερρυσατο αυτους ο βραχιων μου και ο θυμος μου επεστη
6 και καταπατησα αυτους τη οργη μου και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην

7 τον ελεον κυριου εμνησθην τας αρετας κυριου εν πασιν οις ο κυριος ημιν ανταποδιδωσιν κυριος κριτης αγαθος τω οικω ισραηλ επαγει ημιν κατα το ελεος αυτου και κατα το πληθος της δικαιοσυνης αυτου

8 και ειπεν ουχ ο λαος μου τεκνα ου μη αθετησωσιν και εγενετο αυτοις εις σωτηριαν

9 εκ πασης θλιψεως ου πρεσβυς ουδε αγγελος αλλ' αυτος κυριος εσωσεν αυτους δια το αγαπαν αυτους και φειδεσθαι αυτων αυτος ελυτρωσατο αυτους και ανελαβεν αυτους και υψωσεν αυτους πασας τας ημερας του αιωνος

10 αυτοι δε ηπειθησαν και παρωξυναν το πνευμα το αγιον αυτου και εστραφη αυτοις εις εχθραν και αυτος επολεμησεν αυτους

11 και εμνησθη ημερων αιωνιων ο αναβιβασας εκ της γης τον ποιμενα των προβατων που εστιν ο θεις εν αυτοις το πνευμα το αγιον

12 ο αγαγων τη δεξια μουσιν ο βραχιων της δοξης αυτου κατισχυσεν υδωρ απο προσωπου αυτου ποιησαι αυτω ονομα αιωνιων

13 ηγαγεν αυτους δια της αβυσσου ως ιππον δι' ερημου και ουκ εκοπιασαν

14 και ως κτηνη δια πεδιου κατεβη πνευμα παρα κυριου και ωδηγησεν αυτους ουτως ηγαγες τον λαον σου ποιησαι σεαυτω ονομα δοξης

15 επιστρεψον εκ του ουρανου και ιδε εκ του οικου του αγιου σου και δοξης που εστιν ο ζηλος σου και η ισχυς σου που εστιν το πληθος του ελεους σου και των οικτιρμων σου ο τι ανεσχου ημων

16 συ γαρ ημων ει πατηρ οτι αβρααμ ουκ εγνω ημας και ισραηλ ουκ επεγνω ημας αλλα συ κυριε πατηρ ημων ρυσαι ημας απ' αρχης το ονομα σου εφ' ημας εστιν

17 τι επλανησας ημας κυριε απο της οδου σου εσκληρυνας ημων τας καρδιας του μη φοβεισθαι σε επιστρεψον δια τους δουλους σου δια τας φυλας της κληρονομιας σου

18 ινα μικρον κληρονομησωμεν του ορους του αγιου σου οι υπεναντιοι ημων κατεπατησαν το αγιασμα σου

19 εγενομεθα ως το απ' αρχης οτε ουκ ηρξας ημων ουδε επεκληθη το ονομα σου εφ' ημας εαν ανοιξης τον ουρανον τρομος λημψεται απο σου ορη και τακησονται

1 ως κηρος απο πυρος τηκεται και κατακαυσει πυρ τους υπεναντιους και φανερον εσται το ονομα κυριου εν τοις υπεναντιοις απο προσωπου σου εθνη ταραχθησονται

2 οταν ποιης τα ενδοξα τρομος λημψεται απο σου ορη

3 απο του αιωνος ουκ ηκουσαμεν ουδε οι οφθαλμοι ημων ειδον θεον πλην σου και τα εργα σου α ποιησεις τοις υπομενουσιν ελεον

4 συναντησεται γαρ τοις ποιουσιν το δικαιον και των οδων σου μνησθησονται ιδου συ ωργισθης και ημεις ημαρτομεν δια τουτο επλανηθημεν

5 και εγενηθημεν ως ακαθαρτοι παντες ημεις ως ρακος αποκαθημενης πασα η δικαιοσυνη ημων και εξερρυθημεν ως φυλλα δια τας ανομιαις ημων ουτως ανεμος οισει ημας

6 και ουκ εστιν ο επικαλουμενος το ονομα σου και ο μνησθεις αντιλαβεσθαι σου οτι απεστρεψας το προσωπον σου αφ' ημων και παρεδωκας ημας δια τας αμαρτιας ημων

7 και νυν κυριε πατηρ ημων συ ημεις δε πληρος εργων των χειρων σου παντες

8 μη οργιζου ημιν σφοδρα και μη εν καιρω μνησθης αμαρτιων ημων και νυν επιβλεψον οτι λαος σου παντες ημεις

9 πολις του αγιου σου εγενηθη ερημος σιων ως ερημος εγενηθη ιερουσαλημ εις καταραν

10 ο οικος του αγιου ημων και η δοξα ην ηυλογησαν οι πατερες ημων εγενηθη πυρικαυστος και παντα τα ενδοξα συνεπεσεν

11 και επι πασι τουτοις ανεσχου κυριε και εσιωπησας και εταπεινωσας ημας σφοδρα

1 εμφανης εγενομην τοις εμε μη ζητουσιν ευρεθην τοις εμε μη επερωτωσιν ειπα ιδου εμι τω εθνει οι ουκ εκαλεσαν μου το ονομα

2 εξεπετασα τας χειρας μου ολην την ημεραν προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα οι ουκ επορευθησαν οδω αληθινη αλλ' οπισω των αμαρτιων αυτων

3 ο λαος ουτος ο παρωξυνων με εναντιον εμου δια παντος αυτοι θυσιαζουσιν εν τοις κηποις και θυμιωσιν επι ταις πλινθοις τοις δαιμονιοις α ουκ εστιν

4 και εν τοις μνημασιν και εν τοις σπηλαιοις κοιμωνται δι' ενυπνια οι εσθοντες κρεα υεια και ζωμον θυσιων μεμολυμμενα παντα τα σκευη αυτων

5 οι λεγοντες πορρω απ' εμου μη εγγισης μου οτι καθαρος εμι ουτος καπνος του θυμου μου πυρ καιεται εν αυτω πασας τας ημερας

6 ιδου γεγραπται ενωπιον μου ου σιωπησω εως αν αποδω εις τον κολπον αυτων

7 τας αμαρτιας αυτων και των πατερων αυτων λεγει κυριος οι εθυμιασαν επι των ορεων και επι των βουνων ωνειδισαν με αποδωσω τα εργα αυτων εις τον κολπον αυτων

- 8 ουτως λεγει κυριος ον τροπον ευρεθησεται ο ρωξ εν τω βοτρυι και ερουσιν μη λυμηνη αυτον οτι ευλογια κυριου εστιν εν αυτω ουτως ποιησω ενεκεν του δουλευοντος μοι του του ενεκεν ου μη απολεσω παντας
- 9 και εξαξω το εξ ιακωβ σπερμα και το εξ ιουδα και κληρονομησει το ορος το αγιον μου και κληρονομησουσιν οι εκλεκτοι μου και οι δουλοι μου και κατοικησουσιν εκει
- 10 και εσονται εν τω δρυμω επαυλεις ποιμνιων και φαραγξ αχωρ εις αναπαυσιν βουκολιων τω λαω μου οι εξητησαν με
- 11 υμεις δε οι εγκαταλιποντες με και επιλανθανομενοι το ορος το αγιον μου και ετοιμαζοντες τω δαιμονι τραπεζαν και πληρουντες τη τυχη κερασμα
- 12 εγω παραδωσω υμας εις μαχαιραν παντες εν σφαγη πεσεισθε οτι εκαλεσα υμας και ουχ υπηκουσατε ελαλησα και παρηκουσατε και εποιησατε το πονηρον εναντιον εμου και α ουκ εβουλομην εξελεξασθε
- 13 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου οι δουλευοντες μοι φαγονται υμεις δε πεινασετε ιδου οι δουλευοντες μοι πιονται υμεις δε διψησετε ιδου οι δουλευοντες μοι ευφρανθησονται υμεις δε αισχυνθησεσθε
- 14 ιδου οι δουλευοντες μοι αγαλλιασονται εν ευφροσυνη υμεις δε κεκραξεσθε δια τον πονον της καρδιας υμων και απο συντριβης πνευματος ολολυξετε
- 15 καταλειψετε γαρ το ονομα υμων εις πλησμονην τοις εκλεκτοις μου υμας δε ανελει κυριος τοις δε δουλευουσιν αυτω κληθησεται ονομα καινον
- 16 ο ευλογηθησεται επι της γης ευλογησουσιν γαρ τον θεον τον αληθινον και οι ομνοντες επι της γης ομουνται τον θεον τον αληθινον επιλησονται γαρ την θλιψιν αυτων την πρωτην και ουκ αναβησεται αυτων επι την καρδιαν
- 17 εσται γαρ ο ουρανος καινος και η γη καινη και ου μη μνησθωσιν των προτερων ουδ' ου μη επελθη αυτων επι την καρδιαν
- 18 αλλ' ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη οτι ιδου εγω ποιω ιερουσαλημ αγαλλιαμα και τον λαον μου ευφροσυνην
- 19 και αγαλλιασομαι επι ιερουσαλημ και ευφρανθησομαι επι τω λαω μου και ουκετι μη ακουσθη εν αυτη φωνη κλαυθμου ουδε φωνη κραυγης
- 20 και ου μη γενηται εκει αωρος και πρεσβυτης ος ουκ εμπλησει τον χρονον αυτου εσται γαρ ο νεος εκατον ετων ο δε αποθησκων αμαρτωλος εκατον ετων και επικαταρατος εσται
- 21 και οικοδομησουσιν οικιας και αυτοι ενοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και αυτοι φαγονται τα γεννηματα αυτων
- 22 και ου μη οικοδομησουσιν και αλλοι ενοικησουσιν και ου μη φυτευσουσιν και αλλοι φαγονται κατα γαρ τας ημερας του ξυλου της ζωης εσονται αι ημεραι του λαου μου τα εργα των πονων αυτων παλαιωσουσιν
- 23 οι δε εκλεκτοι μου ου κοπιασουσιν εις κενον ουδε τεκνοποιησουσιν εις καταραν οτι σπερμα ηυλογημενον υπο θεου εστιν και τα εκγονα αυτων μετ' αυτων εσονται
- 24 και εσται πριν κεκραξαι αυτους εγω επακουσομαι αυτων επι λαλουντων αυτων ερω τι εστιν
- 25 τοτε λυκοι και αρνες βοσκηθησονται αμα και λεων ως βους φαγεται αχυρα οφεις δε γην ως αρτον ουκ αδικησουσιν ουδε μη λυμανουνται επι τω ορει τω αγιω μου λεγει κυριος
- 1 ουτως λεγει κυριος ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι η ποιος τοπος της καταπαυσεως μου
- 2 παντα γαρ ταυτα εποιησεν η χειρ μου και εστιν εμα παντα ταυτα λεγει κυριος και επι τινα επιβλεψω αλλ' η επι τον ταπεινον και ησυχιον και τρεμοντα τους λογους μου
- 3 ο δε ανομος ο θυων μοι μοσχον ως ο αποκτεννων κυνα ο δε αναφερων σεμιδαλιν ως αιμα υειον ο διδους λιβανον εις μνημοσυνον ως βλασφημος και ουτοι εξελεξαντο τας οδους αυτων και τα βδελυγματα αυτων α η ψυχη αυτων ηθελησεν
- 4 καγω εκλεξομαι τα εμπαιγματα αυτων και τας αμαρτιας ανταποδωσω αυτοις οτι εκαλεσα αυτους και ουχ υπηκουσαν μου ελαλησα και ουκ ηκουσαν και εποιησαν το πονηρον εναντιον μου και α ουκ εβουλομην εξελεξαντο
- 5 ακουσατε το ρημα κυριου οι τρεμοντες τον λογον αυτου ειπατε αδελφοι ημων τοις μισουσιν ημας και βδελυσομενοις ινα το ονομα κυριου δοξασθη και οφθη εν τη ευφροσυνη αυτων κακεινοι αισχυνθησονται
- 6 φωνη κραυγης εκ πολεως φωνη εκ ναου φωνη κυριου ανταποδιδοντος ανταποδοσιν τοις αντικειμενοις
- 7 πριν η την ωδινουσαν τεκειν πριν ελθειν τον πονον των ωδινων εξεφυγεν και ετεκεν αρσεν
- 8 τις ηκουσεν τοιουτο και τις εωρακεν ουτως η ωδινεν γη εν μια ημερα η και ετεχθη εθνος εις απαξ οτι ωδινεν και ετεκεν σιων τα παιδια αυτης
- 9 εγω δε εδωκα την προσδοκιαν ταυτην και ουκ εμνησθης μου ειπεν κυριος ουκ ιδου εγω γεννωσαν και στειραν εποιησα ειπεν ο θεος

10 ευφρανθητι ιερουσαλημ και πανηγυρισατε εν αυτη παντες οι αγαπωντες αυτην χαρητε χαρα παντες οσοι πενθειτε επ' αυτης
11 ινα θηλασητε και εμπλησθητε απο μαστου παρακλησεως αυτης ινα εκθηλασαντες τρυφησητε απο εισοδου δοξης αυτης
12 οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκκλινω εις αυτους ως ποταμος ειρηνης και ως χειμαρρους επικλυζων δοξαν εθνων τα παιδια αυτων επ' ωμων αρθησονται και επι γονατων παρακληθησονται
13 ως ει τινα μητηρ παρακαλεσει ουτως και εγω παρακαλεσω υμας και εν ιερουσαλημ παρακληθησεσθε
14 και οψεσθε και χαρησεται υμων η καρδια και τα οστα υμων ως βοτανη ανατελει και γνωσθησεται η χειρ κυριου τοις σεβομενοις αυτον και απειλησει τοις απειθουσιν
15 ιδου γαρ κυριος ως πυρ ηξει και ως καταιγισ τα αρματα αυτου αποδουναι εν θυμω εκδικησιν και αποσκορακισμον εν φλογι πυρος
16 εν γαρ τω πυρι κυριου κριθησεται πασα η γη και εν τη ρομφαια αυτου πασα σαρξ πολλοι τραυματια εσονται υπο κυριου
17 οι αγνιζομενοι και καθαριζομενοι εις τους κηπους και εν τοις προθυροις εσθοντες κρεας υειον και τα βδελυγματα και τον νυν επι το αυτο αναλωθησονται ειπεν κυριος
18 καγω τα εργα αυτων και τον λογισμον αυτων επισταμαι ερχομαι συναγαγειν παντα τα εθνη και τας γλωσσας και ηξουσιν και οψονται την δοξαν μου
19 και καταλειψω επ' αυτων σημεια και εξαποστελω εξ αυτων σεσωσμενους εις τα εθνη εις θαρσις και φουδ και λουδ και μοσοχ και θοβελ και εις την ελλαδα και εις τας νησου
20 ς τας πορρω οι ουκ ακηκοασιν μου το ονομα ουδε εωρακασιν την δοξαν μου και αναγγελουσιν μου την δοξαν εν τοις εθνεσιν
21 και αξουσιν τους αδελφους υμων εκ παντων των εθνων δωρον κυριω μεθ' ιπων και αρματων εν λαμπηναις ημιονων μετα σκιαδιων εις την αγιαν πολιν ιερουσαλημ ειπεν κυριος
22 ως αν ενεγκαισαν οι υιοι ισραηλ εμοι τας θυσιας αυτων μετα ψαλμων εις τον οικον κυριου
23 και απ' αυτων λημψομαι εμοι ιερεις και λευιτας ειπεν κυριος
24 ον τροπον γαρ ο ουρανος καινος και η γη καινη α εγω ποιω μενει ενωπιον μου λεγει κυριος ουτως στησεται το σπερμα υμων και το ονομα υμων
25 και εσται μηνα εκ μηνος και σαββατον εκ σαββατου ηξει πασα σαρξ ενωπιον μου προσκυνησαι εν ιερουσαλημ ειπεν κυριος
26 και εξελευσονται και οψονται τα κωλα των ανθρωπων των παραβεβηκοτων εν εμοι ο γαρ σκοληξ αυτων ου τελευτησει και το πυρ αυτων ου σβεσθησεται και εσονται εις ορασιν παση σαρκι .
1 το ρημα του θεου ο εγενετο επι ιερεμιαν τον του χελκιου εκ των ιερεων ος κατοκει εν αναθωθ εν γη βενιαμιν
2 ος εγενηθη λογος του θεου προς αυτον εν ταις ημεραις ιωσια υιου αμωσ βασιλεως ιουδα ετους τρισκαιδεκατου εν τη βασιλεια αυτου
3 και εγενετο εν ταις ημεραις ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εως ενδεκατου ετους σεδεκια υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εως της αιχμαλωσιας ιερουσαλημ εν τω πεμπτω μηνι
4 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
5 προ του με πλασαι σε εν κοιλια επισταμαι σε και προ του σε εξελθειν εκ μητρας ηγιακα σε προφητην εις εθνη τεθεικα σε
6 και ειπα ω δεσποτα κυριε ιδου ουκ επισταμαι λαλειν οτι νεωτερος εγω ειμι
7 και ειπεν κυριος προς με μη λεγε οτι νεωτερος εγω ειμι οτι προς παντας ους εαν εξαποστειλω σε πορευση και κατα παντα οσα εαν εντειλωμαι σοι λαλησεις
8 μη φοβηθης απο προσωπου αυτων οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει κυριος
9 και εξετεινεν κυριος την χειρα αυτου προς με και ηψατο του στοματος μου και ειπεν κυριος προς με ιδου δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου
10 ιδου κατεστακα σε σημερον επι εθνη και βασιλειας εκριζουν και κατασκαπτειν και απολλυειν και ανοικοδομειν και καταφυτευειν
11 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων τι συ ορας ιερεμια και ειπα βακτηριαν καρυνην
12 και ειπεν κυριος προς με καλωσ εωρακας διοτι εγρηγορα εγω επι τους λογους μου του ποιησαι αυτους
13 και εγενετο λογος κυριου προς με εκ δευτερου λεγων τι συ ορας και ειπα λεβητα υποκαιομενον και το προσωπον αυτου απο προσωπου βορρα
14 και ειπεν κυριος προς με απο προσωπου βορρα εκκαυθησεται τα κακα επι παντας τους κατοικουντας την γην
15 διοτι ιδου εγω συγκαλω πασας τας βασιλειας απο βορρα της γης λεγει κυριος και ηξουσιν και θησουσιν εκαστος τον θρονον αυτου επι τα προθυρα των πυλων ιερουσαλημ και ι επι παντα τα τειχη τα κυκλω αυτης και επι πασας τας πολεις ιουδα

16 και λαλησω προς αυτους μετα κρισεως περι πασης της κακιας αυτων ως εγκατελιπον με και εθυσαν θεοις αλλοτριους και προσεκυνησαν τοις εργοις των χειρων αυτων
17 και συ περιζωσαι την οσφυν σου και αναστηθι και ειπον προς αυτους παντα οσα αν εντειλωμαι σοι μη φοβηθης απο προσωπου αυτων μηδε πτοηθης εναντιον αυτων οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει κυριος
18 ιδου τεθεικα σε εν τη σημερον ημερα ως πολιν οχυραν και ως τειχος χαλκου οχυρον πασιν τοις βασιλευσιν ιουδα και τοις αρχουσιν αυτου και τω λαω της γης
19 και πολεμησουσιν σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε ειπεν κυριος
2 και ειπεν ταδε λεγει κυριος εμνησθην ελεους νεοτητος σου και αγαπης τελειωσεως σου του εξακολουθησαι σε τω αγιω ισραηλ λεγει κυριος
3 αγιος ισραηλ τω κυριω αρχη γεννηματων αυτου παντες οι εσθοντες αυτον πλημμελησουσιν κακα ηξει επ' αυτους φησιν κυριος
4 ακουσατε λογον κυριου οικος ιακωβ και πασα πατρια οικου ισραηλ
5 ταδε λεγει κυριος τι ευροσαν οι πατερες υμων εν εμοι πλημμελημα οτι απεστησαν μακραν απ' εμου και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν
6 και ουκ ειπαν που εστιν κυριος ο αναγαγων ημας εκ γης αιγυπτου ο καθοδηγησας ημας εν τη ερημω εν γη απειρω και αβατω εν γη ανυδρω και ακαρπω εν γη εν η ου διωδευσεν εν αυτη ουθεν και ου κατοκησεν εκει υιος ανθρωπου
7 και εισηγαγον υμας εις τον καρμηλον του φαγειν υμας τους καρπους αυτου και τα αγαθα αυτου και εισηλθατε και εμιανατε την γην μου και την κληρονομιαν μου εθεσθε εις βδελυγμα
8 οι ιερεις ουκ ειπαν που εστιν κυριος και οι αντεχομενοι του νομου ουκ ηπισταντο με και οι ποιμενες ησεβουν εις εμε και οι προφηται επροφητεουν τη βααλ και οπισω ανωφελους επορευθησαν
9 δια τουτο ετι κριθησομαι προς υμας λεγει κυριος και προς τους υιους των υιων υμων κριθησομαι
10 διοτι διελθετε εις νησους χεττιμ και ιδετε και εις κηδαρ αποστειλατε και νοησατε σφοδρα και ιδετε ει γεγονεν τοιαυτα
11 ει αλλαζονται εθνη θεους αυτων και ουτοι ουκ εισιν θεοι ο δε λαος μου ηλλαζατο την δοξαν αυτου εξ ης ουκ ωφεληθησονται
12 εξεστη ο ουρανος επι τουτω και εφριξεν επι πλειον σφοδρα λεγει κυριος
13 οτι δυο πονηρα εποιησεν ο λαος μου εμε εγκατελιπον πηγην υδατος ζωης και ωρυξαν εαυτοις λακκους συντετριμμενους οι ου δυνησονται υδωρ συνεχειν
14 μη δουλος εστιν ισραηλ η οικογενης εστιν δια τι εις προνομην εγενετο
15 επ' αυτον ωρυοντο λεοντες και εδωκαν την φωνην αυτων οι εταξαν την γην αυτου εις ερημον και αι πολεις αυτου κατεσκαφησαν παρα το μη κατοικεισθαι
16 και υιοι μεμφεως και ταφνας εγνωσαν σε και κατεπαιζον σου
17 ουχι ταυτα εποιησεν σοι το καταλιπειν σε εμε λεγει κυριος ο θεος σου
18 και νυν τι σοι και τη οδω αιγυπτου του πιειν υδωρ γηων και τι σοι και τη οδω ασσυριων του πιειν υδωρ ποταμων
19 παιδευσει σε η αποστασια σου και η κακια σου ελεγξει σε και γνωθι και ιδε οτι πικρον σοι το καταλιπειν σε εμε λεγει κυριος ο θεος σου και ουκ ευδοκησα επι σοι λεγει κυριος ο θεος σου
20 οτι απ' αιωνος συνετριψας τον ζυγον σου διεσπασας τους δεσμους σου και ειπας ου δουλευσω αλλα πορευσομαι επι παν βουνον υψηλον και υποκατω παντος ξυλου κατασκιο υ εκει διαχυθησομαι εν τη πορνεια μου
21 εγω δε εφυτευσα σε αμπελον καρποφορον πασαν αληθινην πως εστραφης εις πικριαν η αμπελος η αλλοτρια
22 εαν αποπλυνη εν νιτρω και πληθυνης σεαυτη ποαν κεκηλιδωσαι εν ταις αδικιας σου εναντιον εμου λεγει κυριος
23 πως ερεις ουκ εμιανην και οπισω της βααλ ουκ επορευθην ιδε τας οδους σου εν τω πολυανδριω και γνωθι τι εποιησας οψε φωνη αυτης ωλολυξεν τας οδους αυτης
24 επλατυνεν εφ' υδατα ερημου εν επιθυμιας ψυχης αυτης επνευματοφορειτο παρεδοθη τις επιστρεψει αυτην παντες οι ζητουντες αυτην ου κοπιασουσιν εν τη ταπεινωσει αυτης ευρησουσιν αυτην
25 αποστρεψον τον ποδα σου απο οδου τραχειας και τον φαρυγγα σου απο διψους η δε ειπεν ανδριουμαι οτι ηγαπηκει αλλοτριους και οπισω αυτων επορευετο
26 ως αισχυνη κλεπτου οταν αλω ουτως αισχυνηθησονται οι υιοι ισραηλ αυτοι και οι βασιλεις αυτων και οι αρχοντες αυτων και οι ιερεις αυτων και οι προφηται αυτων

- 27 τω ξυλω ειπαν οτι πατηρ μου ει συ και τω λιθω συ εγεννησας με και εστρεψαν επ' εμε νωτα και ου προσωπα αυτων και εν τω καιρω των κακων αυτων ερουσιν αναστα και σωσον ημας
- 28 και που εισιν οι θεοι σου ους εποιησας σεαυτω ει αναστησονται και σωσουσιν σε εν καιρω της κακωσεως σου οτι κατ' αριθμον των πολεων σου ησαν θεοι σου ιουδα και κατ' αριθμον διοδων της ιερουσαλημ εθουν τη βααλ
- 29 ινα τι λαλειτε προς με παντες υμεις ησεβησατε και παντες υμεις ηνομησατε εις εμε λεγει κυριος
- 30 ματην επαταξα τα τεκνα υμων παιδειαν ουκ εδεξασθε μαχαιρα κατεφαγεν τους προφητας υμων ως λεων ολεθρευων και ουκ εφοβηθητε
- 31 ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος μη ερημος εγενομην τω ισραηλ η γη κεχερσωμενη δια τι ειπεν ο λαος μου ου κυριευθησομεθα και ουχ ηξομεν προς σε ετι
- 32 μη επιλησεται νυμφη τον κοσμον αυτης και παρθενος την στηθοδεσμιδα αυτης ο δε λαος μου επελαθετο μου ημερας ων ουκ εστιν αριθμος
- 33 τι ετι καλον επιτηδευσεις εν ταις οδοις σου του ζητησαι αγαπησιν ουχ ουτως αλλα και συ επονηρευσω του μιαναι τας οδους σου
- 34 και εν ταις χειρσιν σου ευρεθησαν αιματα ψυχων αθων ουκ εν διορυγμασιν ευρον αυτους αλλ' επι παση δρυι
- 35 και ειπας αθωος ειμι αλλα αποστραφητω ο θυμος αυτου απ' εμου ιδου εγω κρινομαι προς σε εν τω λεγειν σε ουχ ημαρτον
- 36 τι κατεφρονησας σφοδρα του δευτερωσαι τας οδους σου και απο αιγυπτου καταισχυνηθησας καθως κατησχυνηθησας απο ασσουρ
- 37 οτι και εντευθεν εξελευση και αι χειρες σου επι της κεφαλης σου οτι απωσατο κυριος την ελπιδα σου και ουκ ευδοθησεν εν αυτη
- 1 εαν εξαποστειλη ανηρ την γυναικα αυτου και απελθη απ' αυτου και γενηται ανδρι ετερω μη ανακαμπτοουσα ανακαμψει προς αυτον ετι ου μιαινομενη μιανθησεται η γυνη εκεινη και συ εξεπορνευσας εν ποιμεσιν πολλοις και ανεκαμπτες προς με λεγει κυριος
- 2 αρον εις ευθειαν τους οφθαλμους σου και ιδε που ουχι εξεφυρθης επι ταις οδοις εκαθισας αυτοις ωσει κορωνη ερημουμενη και εμιανας την γην εν ταις πορνειαις σου και εν ταις κακιαις σου
- 3 και εσχες ποιμενας πολλους εις προσκομμα σεαυτη οψις πορνης εγενετο σοι απηναισχυνησας προς παντας
- 4 ουχ ως οικον με εκαλεσας και πατερα και αρχηγον της παρθενιας σου
- 5 μη διαμενει εις τον αιωνα η διαφυλαχθησεται εις νεικος ιδου ελαλησας και εποιησας τα πονηρα ταυτα και ηδυνασθησας
- 6 και ειπεν κυριος προς με εν ταις ημεραις ιωσια του βασιλευσ ειδες α εποιησεν μοι η κατοικια του ισραηλ επορευθησαν επι παν ορος υψηλον και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους και επορνευσαν εκει
- 7 και ειπα μετα το πορνευσαι αυτην ταυτα παντα προς με αναστρεψον και ουκ ανεστρεψεν και ειδεν την ασυνθεσιαν αυτης η ασυνθετος ιουδα
- 8 και ειδον διοτι περι παντων ων κατελημφοθη εν οις εμοιχατο η κατοικια του ισραηλ και εξαπεστειλα αυτην και εδωκα αυτη βιβλιον αποστασιου εις τας χειρας αυτης και ουκ εφοβηθη η ασυνθετος ιουδα και επορευθη και επορνευσεν και αυτη
- 9 και εγενετο εις ουθεν η πορνεια αυτης και εμοιχευσεν το ξυλον και τον λιθον
- 10 και εν πασιν τουτοις ουκ επεστραφη προς με η ασυνθετος ιουδα εξ ολης της καρδιας αυτης αλλ' επι ψευδει
- 11 και ειπεν κυριος προς με εδικαιωσεν την ψυχην αυτου ισραηλ απο της ασυνθετου ιουδα
- 12 πορευου και αναγνωθι τους λογους τουτους προς βορραν και ερεις επιστραφητι προς με η κατοικια του ισραηλ λεγει κυριος και ου στηριω το προσωπον μου εφ' υμας οτι ελεημων εγω ειμι λεγει κυριος και ου μηνιω υμιν εις τον αιωνα
- 13 πλην γνωθι την αδικιαν σου οτι εις κυριον τον θεον σου ησεβησας και διεχεας τας οδους σου εις αλλοτριους υποκατω παντος ξυλου αλσωδους της δε φωνης μου ουχ υπηκουσας λεγει κυριος
- 14 επιστραφητε υιοι αφεστηκοτες λεγει κυριος διοτι εγω κατακυριευσω υμων και λημψομαι υμας ενα εκ πολεως και δυο εκ πατριας και εισαξω υμας εις σιων
- 15 και δωσω υμιν ποιμενας κατα την καρδιαν μου και ποιμανουσιν υμας ποιμαινοντες μετ' επιστημης
- 16 και εσται εαν πληθυνθητε και αυξηθητε επι της γης εν ταις ημεραις εκειναις λεγει κυριος ουκ ερουσιν ετι κιβωτος διαθηκης αγιου ισραηλ ουκ αναβησεται επι καρδιαν ουκ ονομασθησεται ουδε επισκεφθησεται και ου ποιηθησεται ετι

- 17 εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω καλεσουσιν την ιερουσαλημ θρονος κυριου και συναχθησονται εις αυτην παντα τα εθνη και ου πορευσονται επι οπισω των ενθυμηματων της καρδιας αυτων της πονηρας
- 18 εν ταις ημεραις εκειναις συνελευσονται οικος ιουδα επι τον οικον του ισραηλ και ηξουσιν επι το αυτο απο γης βορρα και απο πασων των χωρων επι την γην ην κατεκληρονομησα τους πατερας αυτων
- 19 και εγω ειπα γενοιτο κυριε οτι ταξω σε εις τεκνα και δωσω σοι γην εκλεκτην κληρονομιαν θεου παντοκρατορος εθνων και ειπα πατερα καλεσετε με και απ' εμου ουκ αποστραφησεσθε
- 20 πλην ως αθετει γυνη εις τον συνοντα αυτη ουτως ηθετησεν εις εμε οικος ισραηλ λεγει κυριος
- 21 φωνη εκ χειλεων ηκουσθη κλαυθμου και δεησεως υιων ισραηλ οτι ηδικησαν εν ταις οδοις αυτων επελαθοντο θεου αγιου αυτων
- 22 επιστραφητε υιοι επιστρεφοντες και ιασομαι τα συντριμματα υμων ιδου δουλοι ημεις εσομεθα σοι οτι συ κυριος ο θεος ημων ει
- 23 οντως εις ψευδος ησαν οι βουνοι και η δυναμις των ορεων πλην δια κυριου θεου ημων η σωτηρια του ισραηλ
- 24 η δε αισχυνη καταναλωσεν τους μοχθους των πατερων ημων απο νεοτητος ημων τα προβατα αυτων και τους μοσχους αυτων και τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων
- 25 εκοιμηθημεν εν τη αισχυνη ημων και επεκαλυψεν ημας η ατιμια ημων διοτι εναντι του θεου ημων ημαρτομεν ημεις και οι πατερες ημων απο νεοτητος ημων εως της ημερας ταυτης και ουχ υπηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων
- 1 εαν επιστραφη ισραηλ λεγει κυριος προς με επιστραφησεται εαν περιελη τα βδελυγματα αυτου εκ στοματος αυτου και απο του προσωπου μου ευλαβηθη
- 2 και ομοση ζη κυριος μετα αληθειας και εν κρισει και εν δικαιοσυνη και ευλογησουσιν εν αυτη εθνη και εν αυτω αινεσουσιν τω θεω εν ιερουσαλημ
- 3 οτι ταδε λεγει κυριος τοις ανδρασιν ιουδα και τοις κατοικοις ιερουσαλημ νεωσατε εαυτοις νεωματα και μη σπειρητε επ' ακανθαις
- 4 περιτριμνητε τω θεω υμων και περιτεμεσθε την σκληροκαρδιαν υμων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ μη εξελθη ως πυρ ο θυμος μου και εκκαυθησεται και ουκ εσται ο σβεσων απο προσωπου πονηριας επιτηδευματων υμων
- 5 αναγγειλατε εν τω ιουδα και ακουσθητω εν ιερουσαλημ ειπατε σημανατε επι της γης σαλπιγγι και κεκραξατε μεγα ειπατε συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας τειχηρεις
- 6 αναλαβοντες φευγετε εις σιων σπευσατε μη στητε οτι κακα εγω επαγω απο βορρα και συντριβην μεγαλην
- 7 ανεβη λεων εκ της μανδρας αυτου εξολεθρευον εθνη εξηρην και εξηλθεν εκ του τοπου αυτου του θειναι την γην εις ερημωσιν και πολεις καθαιρεθησονται παρα το μη κατοικεισθαι αυτας
- 8 επι τουτοις περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε και αλαλαξατε διοτι ουκ απεστραφη ο θυμος κυριου αφ' υμων
- 9 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος απολειται η καρδια του βασιλεως και η καρδια των αρχωντων και οι ιερεις εκστησονται και οι προφηται θαυμασονται
- 10 και ειπα ω δεσποτα κυριε αρα γε απατων ηπατησας τον λαον τουτον και την ιερουσαλημ λεγων ειρηνη εσται υμιν και ιδου ηψατο η μαχαιρα εως της ψυχης αυτων
- 11 εν τω καιρω εκεινω ερουσιν τω λαω τουτω και τη ιερουσαλημ πνευμα πλανησεως εν τη ερημω οδος της θυγατρος του λαου μου ουκ εις καθαρων ουδ' εις αγιων
- 12 πνευμα πληρωσεως ηξει μοι νυν δε εγω λαλω κριματα προς αυτους
- 13 ιδου ως νεφελη αναβησεται και ως καταγιγισ τα αρματα αυτου κουφοτεροι αετων οι ιπποι αυτου ουαι ημιν οτι ταλαιπωρουμεν
- 14 αποπλυνε απο κακιας την καρδιαν σου ιερουσαλημ ινα σωθης εως ποτε υπαρξουσιν εν σοι διαλογισμοι πονων σου
- 15 διοτι φωνη αναγγελοντος εκ δαν ηξει και ακουσθησεται πονος εξ ορους εφραιμ
- 16 αναμνησατε εθνη ιδου ηκασιν αναγγειλατε εν ιερουσαλημ συστροφαι ερχονται εκ γης μακροθεν και εδωκαν επι τας πολεις ιουδα φωνην αυτων
- 17 ως φυλασσοντες αγρον εγενοντο επ' αυτην κυκλω οτι εμου ημελησας λεγει κυριος
- 18 αι οδοι σου και τα επιτηδευματα σου εποιησαν ταυτα σοι αυτη η κακια σου οτι πικρα οτι ηψατο εως της καρδιας σου
- 19 την κοιλιαν μου την κοιλιαν μου αλω και τα αισθητηρια της καρδιας μου μαμασσει η ψυχη μου σπαρασσει η καρδια μου ου σιωπησομαι οτι φωνην σαλπιγγος ηκουσεν η ψυχη μου κραυγην πολεμου

20 και ταλαιπωριαν συντριμμον επικαλειται οτι τεταλαιπωρηκεν πασα η γη αφνω τεταλαιπωρηκεν η σκηνη διεσπασθησαν αι δερρεις μου
21 εως ποτε οψομαι φευγοντας ακουων φωνην σαλπιγγων
22 διοτι οι ηγουμενοι του λαου μου εμε ουκ ηδεισαν υιοι αφρονες εισιν και ου συνετοι σοφοι εισιν του κακοποιησαι το δε καλως ποιησαι ουκ επεγνωσαν
23 επεβλεψα επι την γην και ιδου ουθεν και εις τον ουρανον και ουκ ην τα φωτα αυτου
24 ειδον τα ορη και ην τρεμοντα και παντας τους βουνους ταρασσομενους
25 επεβλεψα και ιδου ουκ ην ανθρωπος και παντα τα πετεινα του ουρανου επτοειτο
26 ειδον και ιδου ο καρμηλος ερημος και πασαι αι πολεις εμπετυρισμεναι πυρι απο προσωπου κυριου και απο προσωπου οργης θυμου αυτου ηφανισθησαν
27 ταδε λεγει κυριος ερημος εσται πασα η γη συντελειαν δε ου μη ποιησω
28 επι τουτοις πενθειτω η γη και συσκοτασατω ο ουρανος ανωθεν διοτι ελαλησα και ου μετανοησω ωρμησα και ουκ αποστρεψω απ' αυτης
29 απο φωνης ιππεως και εντεταμενου τοξου ανεχωρησεν πασα χωρα εισεδυσαν εις τα σπηλαια και εις τα αλση εκρυβησαν και επι τας πετρας ανεβησαν πασα πολις εγκατελειφθη ου κατοικει εν αυταις ανθρωπος
30 και συ τι ποιησεις εαν περιβαλη κοκκινον και κοσμηση κοσμο χρυσω και εαν εγχριση στιβι τους οφθαλμους σου εις ματην ο ωραισμος σου απωσαντο σε οι ερασται σου την ψυχην σου ζητουσιν
31 οτι φωνην ως ωδινουσης ηκουσα του στεναγμου σου ως πρωτοτοκουσης φωνη θυγατρος σιων εκλυθησεται και παρησει τας χειρας αυτης οιμμοι εγω οτι εκλειπει η ψυχη μου επι τοις ανηρημενοις
1 περιδραμετε εν ταις οδοις ιερουσαλημ και ιδετε και γνωτε και ζητησατε εν ταις πλαταιαις αυτης εαν ευρητε ανδρα ει εστιν ποιων κριμα και ζητων πιστιν και ιλεως εσομαι α υτοις λεγει κυριος
2 ζη κυριος λεγουσιν δια τουτο ουκ επι ψευδεσιν ομνουσιν
3 κυριε οι οφθαλμοι σου εις πιστιν εμαστιγωσας αυτους και ουκ επονεσαν συνετελεσας αυτους και ουκ ηθελησαν δεξασθαι παιδειαν εστερεωσαν τα προσωπα αυτων υπερ πετρων και ουκ ηθελησαν επιστραφηναι
4 και εγω ειπα ισως πτωχοι εισιν διοτι ουκ εδυνασθησαν οτι ουκ εγνωσαν οδον κυριου και κρισιν θεου
5 πορευσομαι προς τους αδρους και λαλησω αυτοις οτι αυτοι επεγνωσαν οδον κυριου και κρισιν θεου και ιδου ομοθυμαδον συνετριψαν ζυγον διερρηξαν δεσμους
6 δια τουτο επαισεν αυτους λεων εκ του δρυμου και λυκος εως των οικιων ωλεθρευσεν αυτους και παρδαλις εγρηγορησεν επι τας πολεις αυτων παντες οι εκπορευομενοι απ' αυτων θηρευθησονται οτι πληθυναν ασεβειας αυτων ισχυσαν εν ταις αποστροφαις αυτων
7 ποια τουτων ιλεως γενωμαι σοι οι υιοι σου εγκατελιπον με και ωμνουν εν τοις ουκ ουσιν θεοις και εχορτασα αυτους και εμοιχωντο και εν οικους πορνων κατελυον
8 ιπποι θηλυμανεις εγενηθησαν εκαστος επι την γυναικα του πλησιον αυτου εχρεμετιζον
9 μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν εθνει τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου
10 αναβητε επι τους προμαχωνας αυτης και κατασκαψατε συντελειαν δε μη ποιησητε υπολιπεσθε τα υποστηριγματα αυτης οτι του κυριου εισιν
11 οτι αθετων ηθετησεν εις εμε λεγει κυριος οικος ισραηλ και οικος ιουδα
12 εψευσαντο τω κυριω εαυτων και ειπαν ουκ εστιν ταυτα ουχ ηξει εφ' ημας κακα και μαχαιραν και λιμον ουκ οψομεθα
13 οι προφηται ημων ησαν εις ανεμον και λογος κυριου ουχ υπηρχεν εν αυτοις ουτως εσται αυτοις
14 δια τουτο ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ανθ' ων ελαλησατε το ρημα τουτο ιδου εγω δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου πυρ και τον λαον τουτον ξυλα και καταφαγεται αυτους
15 ιδου εγω επαγω εφ' υμας εθνος πορρωθεν οικος ισραηλ λεγει κυριος εθνος ου ουκ ακουση της φωνης της γλωσσης αυτου
16 παντες ισχυροι

- 17 και κατεδονται τον θερισμον υμων και τους αρτους υμων και κατεδονται τους υιους υμων και τας θυγατερας υμων και κατεδονται τα προβατα υμων και τους μοσχους υμων και κατεδονται τους αμπελωνας υμων και τους συκωνας υμων και τους ελαιωνας υμων και αλοησουσιν τας πολεις τας οχυρας υμων εφ' αις υμεις πεποιθατε επ' αυταις εν ρομφαια
- 18 και εσται εν ταις ημεραις εκειναις λεγει κυριος ο θεος σου ου μη ποιησω υμας εις συντελειαν
- 19 και εσται οταν ειπητε τινος ενεκεν εποιησεν κυριος ο θεος ημων ημιν απαντα ταυτα και ερεις αυτοις ανθ' ων εδουλευσατε θεοις αλλοτριους εν τη γη υμων ουτως δουλευσετε αλλοτριους εν γη ουχ υμων
- 20 αναγγειλατε ταυτα εις τον οικον ιακωβ και ακουσθητω εν τω ιουδα
- 21 ακουσατε δη ταυτα λαος μωρος και ακαρδιος οφθαλμοι αυτοις και ου βλεπουσιν ωτα αυτοις και ουκ ακουουσιν
- 22 μη εμε ου φοβηθησεσθε λεγει κυριος η απο προσωπου μου ουκ ευλαβηθησεσθε τον ταξαντα αμμον οριον τη θαλασση προσταγμα αιωνιον και ουχ υπερβησεται αυτο και ταραχθησεται και ου δυνησεται και ηχησουσιν τα κυματα αυτης και ουχ υπερβησεται αυτο
- 23 τω δε λαω τουτω εγενηθη καρδια ανηκοος και απειθης και εξεκλιναν και απηλθουσαν
- 24 και ουκ ειπον εν τη καρδια αυτων φοβηθωμεν δη κυριον τον θεον ημων τον διδοντα ημιν υετον προιμον και οψιμον κατα καιρον πληρωσεως προσταγματος θερισμου και εφουλαξεν ημιν
- 25 αι ανομιαι υμων εξεκλιναν ταυτα και αι αμαρτιαι υμων απεστησαν τα αγαθα αφ' υμων
- 26 οτι ευρεθησαν εν τω λαω μου ασεβεις και παγιδας εστησαν διαφθειραι ανδρας και συνελαμβανουσαν
- 27 ως παγιδας εφεσταμενη πληρης πετεινων ουτως οι οικoi αυτων πληρεις δολου δια τουτο εμεγαλυνθησαν και επλουτησαν
- 28 και παρεβησαν κρισιν ουκ εκριναν κρισιν ορφανου και κρισιν χηρας ουκ εκρινουσαν
- 29 μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν εθνει τω τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου
- 30 εκστασις και φρικτα εγενηθη επι της γης
- 31 οι προφηται προφητεουσιν αδικα και οι ιερεις επεκροτησαν ταις χερσιν αυτων και ο λαος μου ηγαπησεν ουτως και τι ποιησετε εις τα μετα ταυτα
- 1 ενισχυσατε υιοι βενιαμιν εκ μεσου της ιερουσαλημ και εν θεκουε σημανατε σαλπγγι και υπερ βαιθαχαρμα αρατε σημειον οτι κακα εκκεκυφεν απο βορρα και συντριβη μεγαλη γινεται
- 2 και αφαιρεθησεται το υψος σου θυγατερ σιων
- 3 εις αυτην ηξουσιν ποιμενες και τα ποιμνια αυτων και ηξουσιν επ' αυτην σκηνας κυκλω και ποιμανουσιν εκαστος τη χειρι αυτου
- 4 παρασκευασασθε επ' αυτην εις πολεμον αναστητε και αναβωμεν επ' αυτην μεσημβριας ουαι ημιν οτι κεκλικεν η ημερα οτι εκλειπουσιν αι σκιαι της εσπερας
- 5 αναστητε και αναβωμεν εν τη νυκτι και διαφθειρωμεν τα θεμελια αυτης
- 6 οτι ταδε λεγει κυριος εκκοψον τα ξυλα αυτης εκχεον επι ιερουσαλημ δυναμιν ω πολις ψευδης ολη καταδυναστεια εν αυτη
- 7 ως ψυχει λακκος υδωρ ουτως ψυχει κακια αυτης ασεβεια και ταλαιπωρια ακουσθησεται εν αυτη επι προσωπον αυτης δια παντος πονω και μαστιγι
- 8 παιδευθηση ιερουσαλημ μη αποστη η ψυχη μου απο σου μη ποιησω σε αβατον γην ητις ου κατοικηθησεται
- 9 οτι ταδε λεγει κυριος καταλασθε καταλασθε ως αμπελον τα καταλοιπα του ισραηλ επιστρεψατε ως ο τρυγων επι τον καρταλλον αυτου
- 10 προς τινα λαλησω και διαμαρτυρωμαι και ακουσεται ιδου απεριτμητα τα ωτα αυτων και ου δυνανται ακουειν ιδου το ρημα κυριου εγενετο αυτοις εις ονειδισμον ου μη βουληθωσιν αυτο ακουσαι
- 11 και τον θυμον μου επλησα και επεσchon και ου συνετελεσα αυτοις εκχεω επι νηπια εξωθεν και επι συναγωγην νεανισκων αμα οτι ανηρ και γυνη συλλημφθησονται πρεσβυτερος μετα πληρους ημερων
- 12 και μεταστραφησονται αι οικιαι αυτων εις ετερους αγροι και αι γυναικες αυτων επι το αυτο οτι εκτενω την χειρα μου επι τους κατοικουντας την γην ταυτην λεγει κυριος
- 13 οτι απο μικρου αυτων και εως μεγαλου παντες συνετελεσαντο ανομα απο ιερεως και εως ψευδοπροφητου παντες εποιησαν ψευδη

14 και ιωντο το συντριμμα του λαου μου εξουθενουντες και λεγοντες ειρηνη ειρηνη και που εστιν ειρηνη
15 κατησχυθησαν οτι εξελιποσαν και ουδ' ως καταισχυνομενοι κατησχυθησαν και την ατιμιαν αυτων ουκ εγνωσαν δια τουτο πεσουνται εν τη πτωσει αυτων και εν καιρω επισκοπης αυτων απολουνται ειπεν κυριος
16 ταδε λεγει κυριος στητε επι ταις οδοις και ιδετε και ερωτησατε τριβους κυριου αιωνιους και ιδετε ποια εστιν η οδος η αγαθη και βαδιζετε εν αυτη και ευρησετε αγνισμον ταις ψυχαις υμων και ειπαν ου πορευσομεθα
17 κατεστακα εφ' υμας σκοπους ακουσατε της φωνης της σαλπιγγος και ειπαν ουκ ακουσομεθα
18 δια τουτο ηκουσαν τα εθνη και οι ποιμαινοντες τα ποιμνια αυτων
19 ακουε γη ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα τον καρπον αποστροφης αυτων οτι των λογων μου ου προσεσχον και τον νομον μου απωσαντο
20 ινα τι μοι λιβανον εκ σαβα φερετε και κινναμωμον εκ γης μακροθεν τα ολοκαυτωματα υμων ουκ εισιν δεκτα και αι θυσιαι υμων ουχ ηδυναν μοι
21 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω διδωμι επι τον λαον τουτον ασθeneian και ασθeneησουσιν εν αυτη πατερες και υιοι αμα γειτων και ο πλησιον αυτου απολουνται
22 ταδε λεγει κυριος ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνη εξεγερθησεται απ' εσχατου της γης
23 τοξον και ζιβυνην κρατησουσιν ιταμος εστιν και ουκ ελεησει φωνη αυτου ως θαλασσα κυμαινουσα εφ' ιπποις και αρμασιν παραταζεται ως πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερσιων
24 ηκουσαμεν την ακοην αυτων παρελυθησαν αι χειρες ημων θλιψις κατεσχεν ημας ωδινες ως τικτουσης
25 μη εκπορευεσθε εις αγρον και εν ταις οδοις μη βαδιζετε οτι ρομφαια των εχθρων παρourkei κυκλοθεν
26 θυγατερ λαου μου περιζωσαι σακκον καταπασαι εν σποδω πενθος αγαπητου ποιησαι σεαυτη κοπετον οικτρον οτι εξαιφνης ηξει ταλαιπωρια εφ' υμας
27 δοκιμαστην δεδωκα σε εν λαοις δεδοκιμασμενοις και γνωση με εν τω δοκιμασαι με την οδον αυτων
28 παντες ανηκοι πορευομενοι σκολιως χαλκος και σιδηρος παντες διεφθαρμενοι εισιν
29 εξελιπεν φυσητηρ απο πυρος εξελιπεν μολιβδος εις κενον αργυροκοπος αργυροκοπει πονηρια αυτων ουκ ετακη
30 αργυριον αποδεδοκιμασμενον καλεσατε αυτους οτι απεδοκιμασεν αυτους κυριος
2 ακουσατε λογον κυριου πασα η ιουδαια
3 ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ διορθωσατε τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων και κατοικιω υμας εν τω τοπω τουτω
4 μη πεποιθατε εφ' εαυτοις επι λογοις ψευδεσιν οτι το παραπαν ουκ ωφελησουσιν υμας λεγοντες ναος κυριου ναος κυριου εστιν
5 οτι εαν διορθουντες διορθωσητε τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων και ποιουντες ποιησητε κρισιν ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον του πλησιον αυτου
6 και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευσητε και αιμα αθων μη εκχεητε εν τω τοπω τουτω και οπισω θεων αλλοτριων μη πορευησθε εις κακον υμιν
7 και κατοικιω υμας εν τω τοπω τουτω εν γη η εδωκα τοις πατρασιν υμων εξ αιωνος και εως αιωνος
8 ει δε υμεις πεποιθατε επι λογοις ψευδεσιν οθεν ουκ ωφεληθησεσθε
9 και φονευετε και μοιχασθε και κλεπτετε και ομνυετε επ' αδικω και εθυμιατε τη βααλ και επορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων ων ουκ οιδατε του κακως ειναι υμιν
10 και ηλθετε και εστητε ενωπιον εμου εν τω οικω ου επικεκληται το ονομα μου επ' αυτω και ειπατε απεσχημεθα του μη ποιειν παντα τα βδελυγματα ταυτα
11 μη σπηλαιον ληστων ο οικος μου ου επικεκληται το ονομα μου επ' αυτω εκει ενωπιον υμων και εγω ιδου εωρακα λεγει κυριος
12 οτι πορευθητε εις τον τοπον μου τον εν σηλωμ ου κατεσκηνωσα το ονομα μου εκει εμπροσθεν και ιδετε α ποιησα αυτω απο προσωπου κακιας λαου μου ισραηλ
13 και νυν ανθ' ων εποιησατε παντα τα εργα ταυτα και ελαλησα προς υμας και ουκ ηκουσατε μου και εκαλεσα υμας και ουκ απεκριθητε
14 και ποιησω τω οικω τουτω ω επικεκληται το ονομα μου επ' αυτω εφ' ω υμεις πεποιθατε επ' αυτω και τω τοπω ω εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων καθως εποιησα τη σηλωμ
15 και απορριψω υμας απο προσωπου μου καθως απερριψα τους αδελφους υμων παν το σπερμα εφραιμ

- 16 και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου του ελεθηναι αυτους και μη ευχου και μη προσελθης μοι περι αυτων οτι ουκ εισακουσομαι
- 17 η ουχ ορας τι αυτοι ποιουσιν εν ταις πολεσιν ιουδα και εν ταις οδοις ιερουσαλημ
- 18 οι υιοι αυτων συλλεγουσιν ξυλα και οι πατερες αυτων καιουσι πυρ και αι γυναικες αυτων τριβουσιν σταις του ποιησαι χανωνας τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδα
ς θεοις αλλοτριους ινα παροργισωσιν με
- 19 μη εμε αυτοι παροργιζουσιν λεγει κυριος ουχι εαυτους οπως καταισχυθη τα προσωπα αυτων
- 20 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου οργη και θυμος μου χειται επι τον τοπον τουτον και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παν ξυλον του αγρου αυτων και επι παντα
τα γεννηματα της γης και καυθησεται και ου σβεσθησεται
- 21 ταδε λεγει κυριος τα ολοκαυτωματα υμων συναγαγετε μετα των θυσιων υμων και φαγετε κρεα
- 22 οτι ουκ ελαλησα προς τους πατερας υμων και ουκ εντειλαμην αυτοις εν ημερα η ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου περι ολοκαυτωματων και θυσιας
- 23 αλλ' η το ρημα τουτο εντειλαμην αυτοις λεγων ακουσατε της φωνης μου και εσομαι υμιν εις θεον και υμεις εσεσθε μοι εις λαον και πορευεσθε εν πασαις ταις οδοις μου αις α
ν εντειλωμαι υμιν οπως αν ευ η υμιν
- 24 και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν το ους αυτων αλλ' επορευθησαν εν τοις ενθυμημασιν της καρδιας αυτων της κακης και εγενηθησαν εις τα οπισθεν και ουκ εις τα εμπ
ροσθεν
- 25 αφ' ης ημερας εξηλθουσιν οι πατερες αυτων εκ γης αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης και εξαπεστειλα προς υμας παντας τους δουλους μου τους προφητας ημερας και ορθ
ρου και απεστειλα
- 26 και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν το ους αυτων και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων
- 27 27-28 και ερεις αυτοις τον λογον τουτον τουτο το εθνος ο ουκ ηκουσεν της φωνης κυριου ουδε εδεξατο παιδειαν εξελιπεν η πιστις εκ στοματος αυτων
- 28 27-28
- 29 κειραι την κεφαλην σου και απορριπτε και αναλαβε επι χειλων θρηνον οτι απεδοκιμασεν κυριος και απωσατο την γενεαν την ποιουσαν ταυτα
- 30 οτι εποιησαν οι υιοι ιουδα το πονηρον εναντιον εμου λεγει κυριος εταξαν τα βδελυγματα αυτων εν τω οικω ου επικεκληται το ονομα μου επ' αυτον του μιαναι αυτον
- 31 και ωκοδομησαν τον βωμον του ταφεθ ος εστιν εν φαραγγι υιου εννομ του κατακαιειν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι ο ουκ εντειλαμην αυτοις και ου δι
ενοηθην εν τη καρδια μου
- 32 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι βωμος του ταφεθ και φαραγξ υιου εννομ αλλ' η φαραγξ των ανηρημενων και θαψουσιν εν τω ταφεθ δια το μ
η υπαρχειν τοπον
- 33 και εσονται οι νεκροι του λαου τουτου εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουκ εσται ο αποσοβων
- 34 και καταλυσω εκ πολεων ιουδα και εκ διοδων ιερουσαλημ φωνην ευφραινομενων και φωνην χαιροντων φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οτι εις ερημωσιν εσται πασα η γη
- 1 εν τω καιρω εκεινω λεγει κυριος εξοισουσιν τα οστα των βασιλειων ιουδα και τα οστα των αρχοντων αυτου και τα οστα των ιερεων και τα οστα των προφητων και τα οστα τ
ων κατοικουντων ιερουσαλημ εκ των ταφων αυτων
- 2 και ψυξουσιν αυτα προς τον ηλιον και την σεληνην και προς παντας τους αστερας και προς πασαν την στρατιαν του ουρανου α ηγαπησαν και οις εδουλευσαν και ων επορευθ
ησαν οπισω αυτων και ων αντειχοντο και οις προσεκυνησαν αυτοις ου κοπησονται και ου ταφησονται και εσονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης
- 3 οτι ειλοντο τον θανατον η την ζωην και πασιν τοις καταλοιποις τοις καταλειφθεισιν απο της γενεας εκεινης εν παντι τοπω ου εαν εξωσω αυτους εκει
- 4 οτι ταδε λεγει κυριος μη ο πιπτων ουκ ανισταται η ο αποστρεφων ουκ επιστρεφει
- 5 δια τι απεστρεψεν ο λαος μου ουτος αποστροφην αναιδη και κατεκρατηθησαν εν τη προαιρεσει αυτων και ουκ ηθελησαν του επιστρεψαι
- 6 ενωτισασθε δη και ακουσατε ουχ ουτως λαλησουσιν ουκ εστιν ανθρωπος μετανοων απο της κακιας αυτου λεγων τι εποιησα διελιπεν ο τρεχων απο του δρομου αυτου ως ιππο
ς καθιδρος εν χρεμετισμω αυτου
- 7 και η ασιδα εν τω ουρανω εγνω τον καιρον αυτης τρυγων και χελιδων αγρου στρουθια εφυλαξαν καιρους εισοδων αυτων ο δε λαος μου ουκ εγνω τα κριματα κυριου
- 8 πως ερειτε οτι σοφοι εσμεν ημεις και νομος κυριου εστιν μεθ' ημων εις ματην εγενηθη σχοινος ψευδης γραμματευσιν

9 ησχυνθησαν σοφοι και επτοθησαν και εαλωσαν οτι τον λογον κυριου απεδοκιμασαν σοφια τις εστιν εν αυτοις
10 δια τουτο δωσω τας γυναικας αυτων ετεροις και τους αγρους αυτων τοις κληρονομοις
13 και συναξουσιν τα γεννηματα αυτων λεγει κυριος ουκ εστιν σταφυλη εν ταις αμπελοις και ουκ εστιν συκα εν ταις συκαις και τα φυλλα κατερρηκεν
14 επι τι ημεις καθημεθα συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας οχυρας και απορριφωμεν οτι ο θεος απερριψεν ημας και εποτισεν ημας υδωρ χολης οτι ημαρτομεν εναντι
ον αυτου
15 συνηχθημεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις καιρον ιασεως και ιδου σπουδη
16 εκ δαν ακουσομεθα φωνην οξυτητος ιππων αυτου απο φωνης χρεμετισμου ιππασιας ιππων αυτου εσεισθη πασα η γη και ηξει και καταφαγεται την γην και το πληρωμα αυτη
ς πολιν και τους κατοικουντας εν αυτη
17 διοτι ιδου εγω εξαποστελλω εις υμας οφεις θανατουντας οις ουκ εστιν επασαι και δηξονται υμας
18 ανιατα μετ' οδυνης καρδιας υμων απορουμενης
19 ιδου φωνη κραυγης θυγατρος λαου μου απο γης μακροθεν μη κυριος ουκ εστιν εν σιων η βασιλευς ουκ εστιν εκει δια τι παρωργισαν με εν τοις γλυπτοις αυτων και εν ματαιοις
ς αλλοτριους
20 διηλθεν θερος παρηλθεν αμητος και ημεις ου διεσωθημεν
21 επι συντριμματι θυγατρος λαου μου εσκοτωθην απορια κατισχυσαν με ωδινες ως τικτουσης
22 μη ρητινη ουκ εστιν εν γαλααδ η ιατρος ουκ εστιν εκει δια τι ουκ ανεβη ιασις θυγατρος λαου μου
23 τις δωσει κεφαλη μου υδωρ και οφθαλμοις μου πηγην δακρυων και κλαυσομαι τον λαον μου τουτον ημερας και νυκτος τους τετραυματισμενους θυγατρος λαου μου
1 τις δωη μοι εν τη ερημω σταθμον εσχατον και καταλειψω τον λαον μου και απελευσομαι απ' αυτων οτι παντες μοιχωνται συνοδος αθετουντων
2 και ενετειναν την γλωσσαν αυτων ως τοξον ψευδος και ου πιστις ενισχυσεν επι της γης οτι εκ κακων εις κακα εξηλθοσαν και εμε ουκ εγνωσαν
3 εκαστος απο του πλησιον αυτου φυλαξασθε και επ' αδελφοις αυτων μη πεποιθατε οτι πας αδελφος πτερνη πτερνιει και πας φιλος δολιως πορευεται
4 εκαστος κατα του φιλου αυτου καταπαιζεται αληθειαν ου μη λαλησωσιν μεμαθηκεν η γλωσσα αυτων λαλειν ψευδη ηδικησαν και ου διελιπον του επιστρεψαι
5 τοκος επι τοκω δολος επι δολω ουκ ηθελον ειδεναι με
6 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω πυρωσω αυτους και δοκιμω αυτους οτι ποιησω απο προσωπου πονηριας θυγατρος λαου μου
7 βολις τιτρωσκουσα η γλωσσα αυτων δολια τα ρηματα του στοματος αυτων τω πλησιον αυτου λαλει ειρηνικα και εν εαυτω εχει την εχθραν
8 μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν λαω τω τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου
9 επι τα ορη λαβετε κοπετον και επι τας τριβους της ερημου θρηνον οτι εξελιπον παρα το μη ειναι ανθρωπους ουκ ηκουσαν φωνην υπαρξεως απο πετεινων του ουρανου και εω
ς κτηνων εξεστησαν ωχοντο
10 και δωσω την ιερουσαλημ εις μετοικιαν και εις κατοικητηριον δρακοντων και τας πολεις ιουδα εις αφανισμον θησομαι παρα το μη κατοικεισθαι
11 τις ο ανθρωπος ο συνετος και συνετω τουτο και ω λογος στοματος κυριου προς αυτον αναγγειλατω υμιν ενεκεν τινος απολετο η γη ανηφθη ως ερημος παρα το μη διοδευεσθ
αι αυτην
12 και ειπεν κυριος προς με δια το εγκαταλειπειν αυτους τον νομον μου ον εδωκα προ προσωπου αυτων και ουκ ηκουσαν της φωνης μου
13 αλλ' επορευθησαν οπισω των αρεστων της καρδιας αυτων της κακης και οπισω των ειδωλων α εδιδαζαν αυτους οι πατερες αυτων
14 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω ψωμιω αυτους αναγκας και ποτιω αυτους υδωρ χολης
15 και διασκορπιω αυτους εν τοις εθνεσιν εις ους ουκ εγνωσκον αυτοι και οι πατερες αυτων και επαποστελω επ' αυτους την μαχαιραν εως του εξαναλωσαι αυτους εν αυτη
16 ταδε λεγει κυριος καλεσατε τας θρηνουσας και ελθετωσαν και προς τας σοφας αποστειλατε και φθεγξασθωσαν
17 και λαβητωσαν εφ' υμας θρηνον και καταγαγετωσαν οι οφθαλμοι υμων δακρυα και τα βλεφαρα υμων ρειτω υδωρ

18 οτι φωνη οικτου ηκουσθη εν σιων πως εταλαιπωρησαμεν κατησχυνθημεν σφοδρα οτι εγκατελιπομεν την γην και απερριψαμεν τα σκηνωματα ημων
19 ακουσατε δη γυναικες λογον θεου και δεξασθω τα ωτα υμων λογους στοματος αυτου και διδαξατε τας θυγατερας υμων οικτον και γυνη την πλησιον αυτης θρηνον
20 οτι ανεβη θανατος δια των θυριδων υμων εισηλθεν εις την γην υμων του εκτριψαι νηπια εξωθεν και νεανισκους απο των πλατειων
21 και εσονται οι νεκροι των ανθρωπων εις παραδειγμα επι προσωπου του πεδιου της γης υμων και ως χορτος οπισω θεριζοντος και ουκ εσται ο συναγων
22 ταδε λεγει κυριος μη καυχασθω ο σοφος εν τη σοφια αυτου και μη καυχασθω ο ισχυρος εν τη ισχυι αυτου και μη καυχασθω ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου
23 αλλ' η εν τωτω καυχασθω ο καυχωμενος συνιειν και γινωσκειν οτι εγω ειμι κυριος ποιων ελεος και κριμα και δικαιοσυνην επι της γης οτι εν τωτοις το θελημα μου λεγει κυριος
24 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και επισκεψομαι επι παντας περιτεμημενους ακροβυστίας αυτων
25 επ' αιγυπτον και επι την ιουδαιαν και επι εδωμ και επι υιους αμμων και επι υιους μοαβ και επι παντα περικειρομενον τα κατα προσωπον αυτου τους κατοικουντας εν τη ερημω οτι παντα τα εθνη απεριτμητα σαρκι και πας οικος ισραηλ απεριτμητοι καρδιας αυτων
1 ακουσατε τον λογον κυριου ον ελαλησεν εφ' υμας οικος ισραηλ
2 ταδε λεγει κυριος κατα τας οδους των εθνων μη μανθανετε και απο των σημειων του ουρανου μη φοβεισθε οτι φοβουνται αυτα τοις προσωποις αυτων
3 οτι τα νομιμα των εθνων ματαια ξυλον εστιν εκ του δρυμου εκκεκομμενον εργον τεκτονος και χωνευμα
4 αργυριω και χρυσιω κεκαλλωπισμενα εστιν εν σφυραις και ηλοις εστερεωσαν αυτα και ου κινηθησονται
5 αιρομενα αρθησονται οτι ουκ επιβησονται μη φοβηθητε αυτα οτι ου μη κακοποιησωσιν και αγαθον ουκ εστιν εν αυτοις
9 αργυριον τορευτον εστιν ου πορευσονται αργυριον προσβλητον απο θαρσις ηξει χρυσιον μοφαζ και χειρ χρυσοχων εργα τεχνιτων παντα υακινθον και πορφυραν ενδυσουσιν αυτα
11 ουτως ερειτε αυτοις θεοι οι τον ουρανον και την γην ουκ εποιησαν απολεσθωσαν απο της γης και υποκατωθεν του ουρανου τουτου
12 κυριος ο ποιησας την γην εν τη ισχυι αυτου ο ανορθωσας την οικουμενην εν τη σοφια αυτου και τη φρονησει αυτου εξετεινεν τον ουρανον
13 και πληθος υδατος εν ουρανω και ανηγαγεν νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου
14 εμωρανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατησχυνθη πας χρυσοχος επι τοις γλυπτοις αυτου οτι ψευδη εχωνευσαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις
15 ματαια εστιν εργα εμπειαιμενα εν καιρω επισκοπης αυτων απολουνται
16 ουκ εστιν τοιαυτη μερις τω ιακωβ οτι ο πλασας τα παντα αυτος κληρονομια αυτου κυριος ονομα αυτω
17 συνηγαγεν εξωθεν την υποστασιν σου κατοικουσα εν εκλεκτοις
18 οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω σκελιζω τους κατοικουντας την γην ταυτην εν θλιψει οπως ευρεθη η πληγη σου
19 ουαι επι συντριμματι σου αλγηρα η πληγη σου καγω ειπα οντως τουτο το τραυμα μου και κατελαβεν με
20 η σκηνη μου εταλαιπωρησεν ωλετο και πασαι αι δερρεις μου διεσπασθησαν οι υιοι μου και τα προβατα μου ουκ εισιν ουκ εστιν ετι τοπος της σκηνης μου τοπος των δερρεων μου
21 οτι οι ποιμενες ηφρονευσαντο και τον κυριον ουκ εξεζητησαν δια τουτο ουκ ενοησεν πασα η νομη και διεσκορπισθησαν
22 φωνη ακοης ιδου ερχεται και σεισμος μεγας εκ γης βορρα του ταξαι τας πολεις ιουδα εις αφανισμον και κοιτην στρουθων
23 οίδα κυριε οτι ουχι του ανθρωπου η οδος αυτου ουδε ανηρ πορευσεται και κατορθωσει πορειαν αυτου
24 παιδευσον ημας κυριε πλην εν κρισει και μη εν θυμω ινα μη ολιγους ημας ποιησης
25 εκχεον τον θυμον σου επι εθνη τα μη ειδοτα σε και επι γενεας αι το ονομα σου ουκ επεκαλεσαντο οτι κατεφαγον τον ιακωβ και εξανηλωσαν αυτον και την νομην αυτου ηρημωσαν
1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν λεγων

2 ακουσατε τους λογους της διαθηκης ταυτης και λαλησεις προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ
3 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ επικαταρατος ο ανθρωπος ος ουκ ακουσεται των λογων της διαθηκης ταυτης
4 ης ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων εν ημερα η ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου εκ καμινου της σιδηρας λεγων ακουσατε της φωνης μου και ποιησατε παντα οσα εαν εντειλωμαι υμιν και εσεσθε μοι εις λαον και εγω εσομαι υμιν εις θεον
5 οπως στησω τον ορκον μου ον ωμοσα τοις πατρασιν υμων του δουναι αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι καθως η ημερα αυτη και απεκριθην και ειπα γενοιτο κυριε
6 και ειπεν κυριος προς με αναγνωθι τους λογους τουτους εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ λεγων ακουσατε τους λογους της διαθηκης ταυτης και ποιησατε αυτους
8 και ουκ εποιησαν
9 και ειπεν κυριος προς με ευρεθη συνδεσμος εν ανδρασιν ιουδα και εν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ
10 επεστραφησαν επι τας αδικιας των πατερων αυτων των προτερον οι ουκ ηθελον εισακουσαι των λογων μου και ιδου αυτοι βαδιζουσιν οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και διεσκεδασαν οικος ισραηλ και οικος ιουδα την διαθηκην μου ην διεθεμην προς τους πατερας αυτων
11 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα εξ ων ου δυνησονται εξελθειν εξ αυτων και κεκραζονται προς με και ουκ εισακουσομαι αυτων
12 και πορευσονται πολεις ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κεκραζονται προς τους θεους οις αυτοι θυμιωσιν αυτοις μη σωσουσιν αυτους εν καιρω των κακων αυτων
13 οτι κατ' αριθμον των πολεων σου ησαν θεοι σου ιουδα και κατ' αριθμον εξοδων της ιερουσαλημ εταξατε βωμους θυμιαν τη βααλ
14 και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου περι αυτων εν δεησει και προσευχη οτι ουκ εισακουσομαι εν τω καιρω εν ω επικαλουνται με εν καιρω κακωσεως αυτων
15 τι η ηγαπημενη εν τω οικω μου εποιησεν βδελυγμα μη ευχα και κρεα αγια αφελουσιν απο σου τας κακιας σου η τουτοις διαφευξη
16 ελαιαν ωραιαν ευσκιον τω ειδει εκαλεσεν κυριος το ονομα σου εις φωνην περιτομης αυτης ανηφθη πυρ επ' αυτην μεγαλη η θλιψις επι σε ηχρεωθησαν οι κλαδοι αυτης
17 και κυριος ο καταφυτευσας σε ελαλησεν επι σε κακα αντι της κακιας οικου ισραηλ και οικου ιουδα οτι εποιησαν εαυτοις του παροργισαι με εν τω θυμιαν αυτους τη βααλ
18 κυριε γνωρισον μοι και γνωσομαι τοτε ειδον τα επιτηδευματα αυτων
19 εγω δε ως αρνιον ακακον αγομενον του θυεσθαι ουκ εγνων επ' εμε ελογισαντο λογισμον πονηρον λεγοντες δευτε και εμβάλωμεν ξυλον εις τον αρτον αυτου και εκτριψωμεν αυτον απο γης ζωντων και το ονομα αυτου ου μη μνησθη ετι
20 κυριε κρινων δικαια δοκιμαζων νεφρους και καρδιας ιδουμι την παρα σου εκδικησιν εξ αυτων οτι προς σε απεκαλυφα το δικαιομα μου
21 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τους ανδρας αναθωθ τους ζητουντας την ψυχην μου τους λεγοντας ου μη προφητευσης επι τω ονοματι κυριου ει δε μη αποθανη εν ταις χερσιν ημων
22 ιδου εγω επισκεψομαι επ' αυτους οι νεανισκοι αυτων εν μαχαιρα αποθανουνται και οι υιοι αυτων και αι θυγατερες αυτων τελευτησουσιν εν λιμω
23 και εγκαταλειμμα ουκ εσται αυτων οτι επαξω κακα επι τους κατοικουντας εν αναθωθ εν ενιαυτω επισκεψεως αυτων
1 δικαιος ει κυριε οτι απολογησομαι προς σε πλην κριματα λαλησω προς σε τι οτι οδος ασεβων ευοδοουται ευθηνησαν παντες οι αθετουντες αθετηματα
2 εφυτευσας αυτους και ερριζωθησαν ετεκνοποιησαν και εποιησαν καρπον εγγυς ει συ του στοματος αυτων και πορρω απο των νεφρων αυτων
3 και συ κυριε γινωσκεις με δεδοκιμακας την καρδιαν μου εναντιον σου αγνισον αυτους εις ημεραν σφαγης αυτων
4 εως ποτε πενθησει η γη και πας ο χορτος του αγρου ξηρανθησεται απο κακιας των κατοικουντων εν αυτη ηφανισθησαν κτηνη και πετεινα οτι ειπαν ουκ οψεται ο θεος οδους ημων
5 σου οι ποδες τρεχουσιν και εκλυουσιν σε πως παρασκευαση εφ' ιπποις και εν γη ειρηνης συ πεποιθας πως ποιησεις εν φρυαγματι του ιορδανου
6 οτι και οι αδελφοι σου και ο οικος του πατρος σου και ουτοι ηθετησαν σε και αυτοι εβοησαν εκ των οπισω σου επισυνηχθησαν μη πιστευσης εν αυτοις οτι λαλησουσιν προς σε καλα
7 εγκαταλειοιπα τον οικον μου αφηκα την κληρονομιαν μου εδωκα την ηγαπημενην ψυχην μου εις χειρας εχθρων αυτης
8 εγενηθη η κληρονομια μου εμοι ως λεων εν δρυμω εδωκεν επ' εμε την φωνην αυτης δια τουτο εμισησα αυτην

9 μη σπηλαιον υαινης η κληρονομια μου εμοι η σπηλαιον κυκλω αυτης βαδισατε συναγαγετε παντα τα θηρια του αγρου και ελθετωσαν του φαγειν αυτην
10 ποιμενες πολλοι διεφθειραν τον αμπελωνα μου εμολυναν την μεριδα μου εδωκαν μεριδα επιθυμητην μου εις ερημον αβατον
11 ετεθη εις αφανισμον απωλειας δι' εμε αφανισμο ηφανισθη πασα η γη οτι ουκ εστιν ανηρ τιθεμενος εν καρδια
12 επι πασαν διεκβολην εν τη ερημω ηλθον ταλαιπωρουντες οτι μαχαιρα του κυριου καταφαγεται απ' ακρου της γης εως ακρου της γης ουκ εστιν ειρηνη παση σαρκι
13 σπειρατε πυρους και ακανθας θερισατε οι κληροι αυτων ουκ ωφελησουσιν αυτους αισχυνθητε απο καυχησεως υμων απο ονειδισμού εναντι κυριου
14 οτι ταδε λεγει κυριος περι παντων των γειτονων των πονηρων των απομενων της κληρονομιας μου ης εμερισα τω λαω μου ισραηλ ιδου εγω αποσπω αυτους απο της γης αυτων και τον ιουδαν εκβαλω εκ μεσου αυτων
15 και εσται μετα το εκβαλειν με αυτους επιστρεψω και ελεησω αυτους και κατοικιω αυτους εκαστον εις την κληρονομιαν αυτου και εκαστον εις την γην αυτου
16 και εσται εαν μαθοντες μαθωσιν την οδον του λαου μου του ομνυειν τω ονοματι μου ζη κυριος καθως εδιδαξαν τον λαον μου ομνυειν τη βααλ και οικοδομηθησονται εν μεσω του λαου μου
17 εαν δε μη επιστρεψωσιν και εξαρω το εθνος εκεινο εξαρσει και απωλεια
1 ταδε λεγει κυριος βαδισον και κτησαι σεαυτω περιζωμα λινου και περιθου περι την οσφυν σου και εν υδατι ου διελευσεται
2 και εκτησαμην το περιζωμα κατα τον λογον κυριου και περιεθηκα περι την οσφυν μου
3 και εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων
4 λαβε το περιζωμα το περι την οσφυν σου και αναστηθι και βαδισον επι τον ευφρατην και κατακρυψον αυτο εκει εν τη τρυμαλια της πετρας
5 και επορευθην και εκρυψα αυτο εν τω ευφρατη καθως ενετειλατο μοι κυριος
6 και εγενετο μεθ' ημερας πολλας και ειπεν κυριος προς με αναστηθι βαδισον επι τον ευφρατην και λαβε εκειθεν το περιζωμα ο εντειλαμην σοι του κατακρυψαι εκει
7 και επορευθην επι τον ευφρατην ποταμον και ωρυξα και ελαβον το περιζωμα εκ του τοπου ου κατωρυξα αυτο εκει και ιδου διεφθαρμενον ην ο ου μη χρησθη εις ουθεν
8 και εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων
9 ταδε λεγει κυριος ουτω φθερω την υβριν ιουδα και την υβριν ιερουσαλημ
10 την πολλην ταυτην υβριν τους μη βουλομενους υπακουειν των λογων μου και πορευθεντας οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν αυτοις και εσονται ωσπερ το περιζωμα τουτο ο ου χρησθησεται εις ουθεν
11 οτι καθαπερ κολλαται το περιζωμα περι την οσφυν του ανθρωπου ουτως εκολλησα προς εμαυτον τον οικον του ισραηλ και παν οικον ιουδα του γενεσθαι μοι εις λαον ονομαστον και εις καυχημα και εις δοξαν και ουκ εισηκουσαν μου
12 και ερεις προς τον λαον τουτον πας ασκος πληρωθησεται οινου και εσται εαν ειπωσιν προς σε μη γνοντες ου γνωσομεθα οτι πας ασκος πληρωθησεται οινου
13 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ιδου εγω πληρω τους κατοικουντας την γην ταυτην και τους βασιλεις αυτων τους καθημενους υιους δαυιδ επι θρονου αυτου και τους ιερεις και τους προφητας και τον ιουδαν και παντας τους κατοικουντας ιερουσαλημ μεθυσματι
14 και διασκορπιω αυτους ανδρα και τον αδελφον αυτου και τους πατερας αυτων και τους υιους αυτων εν τω αυτω ουκ επιποθησω λεγει κυριος και ου φεισομαι και ου οικτιρησω απο διαφθορας αυτων
15 ακουσατε και ενωτισασθε και μη επαιρεσθε οτι κυριος ελαλησεν
16 δοτε τω κυριω θεω υμων δοξαν προ του συσκοτασαι και προς του προσκοψαι ποδας υμων επ' ορη σκοτεινα και αναμενειτε εις φως και εκει σκια θανατου και τεθησονται εις σκοτος
17 εαν δε μη ακουσητε κεκρυμμενωσ κλαυσεται η ψυχη υμων απο προσωπου υβρεωσ και καταξουσιν οι οφθαλμοι υμων δακρυα οτι συνετριβη το ποιμνιον κυριου
18 ειπατε τω βασιλει και τοις δυναστευουσιν ταπεινωθητε και καθισατε οτι καθηρεθη απο κεφαλης υμων στεφανος δοξης υμων
19 πολεις αι προς νοτον συνεκλεισθησαν και ουκ ην ο ανοιγων απωκισθη ιουδας συνετελεσεν αποικιαν τελειαν
20 αναλαβε οφθαλμους σου ιερουσαλημ και ιδε τους ερχομενους απο βορρα που εστιν το ποιμνιον ο εδοθη σοι προβατα δοξης σου

21 τι ερεις όταν επισκεπτόνται σε και συ εδίδαξας αυτούς επι σε μαθηματα εις αρχην ουκ ωδινες καθέξουσιν σε καθως γυναικα τικτουςαν
22 και εαν ειπης εν τη καρδια σου δια τι απηνητησεν μοι ταυτα δια το πληθος της αδικιας σου ανεκαλυφθη τα οπισθια σου παραδειγματισθηναι τας πτερνas σου
23 ει αλλαζεται αιθιοψ το δερμα αυτου και παρδαλις τα ποικιλματα αυτης και υμεις δυνησεσθε ευ ποιησαι μεμαθηκοτες τα κακα
24 και διεσπειρα αυτους ως φρυγανα φερομενα υπο ανεμου εις ερημον
25 ουτος ο κληρος σου και μερις του απειθειν υμας εμοι λεγει κυριος ως επελαθου μου και ηλπισας επι ψευδεσιν
26 καγω αποκαλυψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και οφθησεται η ατιμια σου
27 και η μοιχεια σου και ο χρεμετισμος σου και η απαλλοτριωσις της πορνειας σου επι των βουνων και εν τοις αγροις εωρακα τα βδελυγματα σου ουαι σοι ιερουσαλημ οτι ουκ ε
καθαρισθης οπισω μου εως τινος ετι
1 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν περι της αβροχιας
2 επενθησεν η ιουδαια και αι πυλαι αυτης εκενωθησαν και εσκοτωθησαν επι της γης και η κραυγη της ιερουσαλημ ανεβη
3 και οι μεγαστanes αυτης απεστειλαν τους νεωτερους αυτων εφ' υδωρ ηλθοσαν επι τα φρεατα και ουχ ευροσαν υδωρ και απεστρεψαν τα αγγεια αυτων κενα
4 και τα εργα της γης εξελιπεν οτι ουκ ην υετος ησχυνηθησαν γεωργοι επεκαλυψαν την κεφαλην αυτων
5 και ελαφοι εν αγρω ετεκον και εγκατελιπον οτι ουκ ην βοτανη
6 ονοι αγριοι εστησαν επι ναπας ειλκυσαν ανεμον εξελιπον οι οφθαλμοι αυτων οτι ουκ ην χορτος απο λαου αδικιας
7 ει αι αμαρτια ημων αντεστησαν ημιν κυριε ποιησον ημιν ενεκεν σου οτι πολλαι αι αμαρτια ημων εναντιον σου οτι σοι ημαρτομεν
8 υπομονη ισραηλ κυριε και σωζεις εν καιρω κακων ινα τι εγενηθης ωσει παροικος επι της γης και ως αυτοχθων εκκλινων εις καταλυμα
9 μη εση ωσπερ ανθρωπος υπνων η ως ανηρ ου δυναμενος σωζειν και συ εν ημιν ει κυριε και το ονομα σου επικεκληται εφ' ημας μη επιλαθη ημων
10 ουτως λεγει κυριος τω λαω τουτω ηγαπησαν κινειν ποδας αυτων και ουκ εφεισαντο και ο θεος ουκ ευδοκησεν εν αυτοις νυν μνησθησεται των αδικιων αυτων
11 και ειπεν κυριος προς με μη προσευχου περι του λαου τουτου εις αγαθα
12 οτι εαν νηστευσωσιν ουκ εισακουσομαι της δεησεως αυτων και εαν προσενεγκωσιν ολοκαυτωματα και θυσιας ουκ ευδοκησω εν αυτοις οτι εν μαχαιρα και εν λιμω και εν θαν
ατω εγω συντελεσω αυτους
13 και ειπα ω κυριε ιδου οι προφηται αυτων προφητεουσιν και λεγουσιν ουκ οψεσθε μαχαιραν ουδε λιμος εσται εν υμιν οτι αληθειαν και ειρηνην δωσω επι της γης και εν τω τ
οπω τουτω
14 και ειπεν κυριος προς με ψευδη οι προφηται προφητεουσιν επι τω ονοματι μου ουκ απεστειλα αυτους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ουκ ελαλησα προς αυτους οτι ορασεις
ψευδεις και μαντειας και οιωνισματα και προαιρεσεις καρδιας αυτων αυτοι προφητεουσιν υμιν
15 δια τουτο ταδε λεγει κυριος περι των προφητων των προφητευοντων επι τω ονοματι μου ψευδη και εγω ουκ απεστειλα αυτους οι λεγουσιν μαχαιρα και λιμος ουκ εσται επι τ
ης γης ταυτης εν θανατω νοσερω αποθανουνται και εν λιμω συντελεσθησονται οι προφηται
16 και ο λαος οισ αυτοι προφητεουσιν αυτοις και εσονται ερριμμενοι εν ταις διοδοις ιερουσαλημ απο προσωπου μαχαιρας και του λιμου και ουκ εσται ο θαπτων αυτους και αι γ
υναικες αυτων και οι υιοι αυτων και αι θυγατερες αυτων και εκχεω επ' αυτους τα κακα αυτων
17 και ερεις προς αυτους τον λογον τουτον καταγαγετε επ' οφθαλμους υμων δακρυα ημερας και νυκτος και μη διαλιπετωσαν οτι συντριμματι συνετριβη θυγατηρ λαου μου και
πληγη οδυνηρα σφοδρα
18 εαν εξελθω εις το πεδιον και ιδου τραυματια μαχαιρας και εαν εισελθω εις την πολιν και ιδου πονος λιμου οτι ιερευς και προφητης επορευθησαν εις γην ην ουκ ηδεισαν
19 μη αποδοκιμαζων απεδοκιμασας τον ιουδαν και απο σιων απεστη η ψυχη σου ινα τι επαισας ημας και ουκ εστιν ημιν ιασις υπερμειναμεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις και
ρον ιασεως και ιδου ταραχη
20 εγνωμεν κυριε αμαρτηματα ημων αδικιας πατερων ημων οτι ημαρτομεν εναντιον σου
21 κοπασον δια το ονομα σου μη απολεσης θρονον δοξης σου μνησθητι μη διασκεδασης την διαθηκην σου την μεθ' ημων

22 μη εστιν εν ειδωλοις των εθνων νετιζων και ει ο ουρανος δωσει πλησμονην αυτου ουχι συ ει αυτος και υπομενουμεν σε οτι συ εποησας παντα ταυτα
1 και ειπεν κυριος προς με εαν στη μουσης και σαμουηλ προ προσωπου μου ουκ εστιν η ψυχη μου προς αυτους εξαποστειλον τον λαον τουτον και εξελθετωσαν
2 και εσται εαν ειπωσιν προς σε που εξελευσομεθα και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος οσοι εις θανατον εις θανατον και οσοι εις μαχαιραν εις μαχαιραν και οσοι εις λιμον εις λιμον και οσοι εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν
3 και εκδικησω επ' αυτους τεσσαρα ειδη λεγει κυριος την μαχαιραν εις σφαγην και τους κυνας εις διασπασμον και τα θηρια της γης και τα πετεινα του ουρανου εις βρωσιν και εις διαφθοραν
4 και παραδωσω αυτους εις αναγκας πασαις ταις βασιλειαϊς της γης δια μανασση υιον εξεκιου βασιλεα ιουδα περι παντων ων εποησεν εν ιερουσαλημ
5 τις φεισεται επι σοι ιερουσαλημ και τις δειλιασει επι σοι η τις ανακαμψει εις ειρηνην σοι
6 συ απεστραφης με λεγει κυριος οπισω πορευση και εκτενω την χειρα μου και διαφθερω σε και ουκετι ανησω αυτους
7 και διασπερω αυτους εν διασπορα εν πυλαις λαου μου ητεκνωθησαν απωλεσαν τον λαον μου δια τας κακιας αυτων
8 επληθυνθησαν χηραι αυτων υπερ την αμμον της θαλασσης επηγαγον επι μητερα νεανισκου ταλαιπωριαν εν μεσημβρια επερριψα επ' αυτην εξαιφνης τρομον και σπουδην
9 εκενωθη η τικτουσα επτα απεκακησεν η ψυχη αυτης επεδυ ο ηλιος αυτη ετι μεσουσης της ημερας κατησχυνθη και ωνειδισθη τους καταλοιπους αυτων εις μαχαιραν δωσω εν αντιον των εχθρων αυτων
10 οιμμοι εγω μητερ ως τινα με ετεκες ανδρα δικαζομενον και διακρινομενον παση τη γη ουτε ωφελησα ουτε ωφελησεν με ουδεις η ισχυς μου εξελιπεν εν τοις καταρωμενοις με
11 γενοιτο δεσποτα κατευθυνοντων αυτων ει μη παρεστην σοι εν καιρω των κακων αυτων και εν καιρω θλιψεως αυτων εις αγαθα προς τον εχθρον
12 ει γνωσθησεται σιδηρος και περιβολαιον χαλκουν
13 η ισχυς σου και τους θησαυρους σου εις προνομην δωσω ανταλλαγμα δια πασας τας αμαρτιας σου και εν πασι τοις οριοις σου
14 και καταδουλωσω σε κυκλω τοις εχθροις σου εν τη γη η ουκ ηδεις οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου επ' υμας καθησεται
15 κυριε μνησθητι μου και επισκεψαι με και αθωωσον με απο των καταδικωντων με μη εις μακροθυμιαν γνωθι ως ελαβον περι σου ονειδισμον
16 υπο των αθετωντων τους λογους σου συντελεσον αυτους και εσται ο λογος σου εμοι εις ευφροσυνην και χαραν καρδιας μου οτι επικεκληται το ονομα σου επ' εμοι κυριε παντ οκρατωρ
17 ουκ εκαθισα εν συνεδριω αυτων παιζοντων αλλα ευλαβουμην απο προσωπου χειρος σου κατα μονας εκαθημην οτι πικριας ενεπλησθην
18 ινα τι οι λυπουντες με κατισχυουσιν μου η πληγη μου στερεα ποθεν ιαθησομαι γινομενη εγενηθη μοι ως υδωρ ψευδες ουκ εχον πιστιν
19 δια τουτο ταδε λεγει κυριος εαν επιστρεψης και αποκαταστησω σε και προ προσωπου μου στηση και εαν εξαγαγης τιμιον απο αναξιου ως στομα μου εση και αναστρεψουσιν αυτοι προς σε και συ ουκ αναστρεψεις προς αυτους
20 και δωσω σε τω λαω τουτω ως τειχος οχυρον χαλκουν και πολεμησουσιν προς σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου ειμι του σωζειν σε
21 και εξαιρεισθαι σε εκ χειρος πονηρων και λυτρωσομαι σε εκ χειρος λοιμων
1 και συ μη λαβης γυναικα λεγει κυριος ο θεος ισραηλ
2 και ου γεννηθησεται σοι υιος ουδε θυγατηρ εν τω τοπω τουτω
3 οτι ταδε λεγει κυριος περι των υιων και περι των θυγατερων των γεννωμενων εν τω τοπω τουτω και περι των μητερων αυτων των τετοκυιων αυτους και περι των πατερων αυτων των γεγεννηκοτων αυτους εν τη γη ταυτη
4 εν θανατω νοσερω αποθανουνται ου κοπησονται και ου ταφησονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης εσονται και τοις θηριοις της γης και τοις πετεινοις του ουρανου εν μαχαιρα πεσουνται και εν λιμω συντελεσθησονται
5 ταδε λεγει κυριος μη εισελθης εις θιασον αυτων και μη πορευθης του κοψασθαι και μη πενθησης αυτους οτι αφεστακα την ειρηνην μου απο του λαου τουτου
6 ου μη κοψωνται αυτους ουδε εντομιδας ου μη ποιησωσιν και ου ξυρησονται
7 και ου μη κλασθη αρτος εν πενθει αυτων εις παρακλησιν επι τεθνηκοτι ου ποτιουσιν αυτον ποτηριον εις παρακλησιν επι πατρι και μητρι αυτου

- 8 εις οικίαν ποτου ουκ εισελευση συγκαθισαι μετ' αυτων του φαγειν και πειν
- 9 διοτι ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω καταλυω εκ του τοπου τουτου ενωπιον των οφθαλμων υμων και εν ταις ημεραις υμων φωνην χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης
- 10 και εσται οταν αναγγελιης τω λαω τουτω απαντα τα ρηματα ταυτα και ειπωσιν προς σε δια τι ελαλησεν κυριος εφ' ημας παντα τα κακα ταυτα τις η αδικια ημων και τις η αμαρτια ημων ην ημαρτομεν εναντι κυριου του θεου ημων
- 11 και ερεις αυτοις ανθ' ων εγκατελιπον με οι πατερες υμων λεγει κυριος και ωχοντο οπισω θεων αλλοτριων και εδουλευσαν αυτοις και προσεκυνησαν αυτοις και εμε εγκατελιπον και τον νομον μου ουκ εφυλαζαντο
- 12 και υμεις επονηρευσασθε υπερ τους πατερας υμων και ιδου υμεις πορευεσθε εκαστος οπισω των αρεστων της καρδιας υμων της πονηρας του μη υπακουειν μου
- 13 και απορριψω υμας απο της γης ταυτης εις την γην ην ουκ ηδειτε υμεις και οι πατερες υμων και δουλευσετε εκει θεοις ετεροις οι ου δωσουσιν υμιν ελεος
- 14 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν επι ζη κυριος ο αναγαγων τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου
- 15 αλλα ζη κυριος ος ανηγαγεν τον οικον ισραηλ απο γης βορρα και απο πασων των χωρων ου εξωσθησαν εκει και αποκαταστησω αυτους εις την γην αυτων ην εδωκα τοις πατρσιν αυτων
- 16 ιδου εγω αποστελλω τους αλλεις τους πολλους λεγει κυριος και αλιευσουσιν αυτους και μετα ταυτα αποστελω τους πολλους θηρευτας και θηρευσουσιν αυτους επανω παντος ορους και επανω παντος βουνου και εκ των τρυμαλιων των πετρων
- 17 οτι οι οφθαλμοι μου επι πασας τας οδους αυτων και ουκ εκρυβη τα αδικηματα αυτων απεναντι των οφθαλμων μου
- 18 και ανταποδωσω διπλας τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων εφ' αις εβεβηλωσαν την γην μου εν τοις θνησιμαιοις των βδελυγματων αυτων και εν ταις ανομιαις αυτων εν αις επλημελησαν την κληρονομιαν μου
- 19 κυριε ισχυς μου και βοηθεια μου και καταφυγη μου εν ημερα κακων προς σε εθνη ηξουσιν απ' εσχατου της γης και ερουσιν ως ψευδη εκτησαντο οι πατερες ημων ειδωλα και ουκ εστιν εν αυτοις ωφελημα
- 20 ει ποιησει εαυτω ανθρωπος θεους και ουτοι ουκ εισιν θεοι
- 21 δια τουτο ιδου εγω δηλωσω αυτοις εν τω καιρω τουτω την χειρα μου και γνωρω αυτοις την δυναμιν μου και γνωσονται οτι ονομα μοι κυριος
- 5 επικαταρατος ο ανθρωπος ος την ελπιδα εχει επ' ανθρωπον και στηρισει σαρκα βραχιονος αυτου επ' αυτον και απο κυριου αποστη η καρδια αυτου
- 6 και εσται ως η αγριομυρική η εν τη ερημω ουκ οψεται οταν ελθη τα αγαθα και κατασκηνωσει εν αλιμοις και εν ερημω εν γη αλμυρα ητις ου κατοικειται
- 7 και ευλογημενος ο ανθρωπος ος πεποιθεν επι τω κυριω και εσται κυριος ελπις αυτου
- 8 και εσται ως ξυλον ευθηνουν παρ' υδατα και επι ικμαδα βαλει ριζας αυτου και ου φοβηθησεται οταν ελθη καυμα και εσται επ' αυτω στελεχη αλσωδη εν ενιαυτω αβροχιας ου φοβηθησεται και ου διαλειψει ποιων καρπον
- 9 βαθεια η καρδια παρα παντα και ανθρωπος εστιν και τις γνωσεται αυτον
- 10 εγω κυριος εταζων καρδιας και δοκιμαζων νεφρους του δουναι εκαστω κατα τας οδους αυτου και κατα τους καρπους των επιτηδευματων αυτου
- 11 εφωνησεν περδιξ συνηγαγεν α ουκ ετεκεν ποιων πλουτον αυτου ου μετα κρισεως εν ημισει ημερων αυτου εγκαταλειψουσιν αυτον και επ' εσχατων αυτου εσται αφρων
- 12 θρονος δοξης υψωμενος αγιασμα ημων
- 13 υπομονη ισραηλ κυριε παντες οι καταλιποντες σε καταισχυθητωσαν αφεστηκοτες επι της γης γραφητωσαν οτι εγκατελιπον πηγην ζωης τον κυριον
- 14 ιασαι με κυριε και ιαθησομαι σωσον με και σωθησομαι οτι καυχημα μου συ ει
- 15 ιδου αυτοι λεγουσι προς με που εστιν ο λογος κυριου ελθατω
- 16 εγω δε ουκ εκοπιασα κατακολουθων οπισω σου και ημεραν ανθρωπου ουκ επεθυμησα συ επιστη τα εκπορευομενα δια των χειλεων μου προ προσωπου σου εστιν
- 17 μη γενηθης μοι εις αλλοτριωσιν φειδομενος μου εν ημερα πονηρα

- 18 καταισχυνθητωσαν οι διωκοντες με και μη καταισχυνθειην εγω πτοηθεισαν αυτοι και μη πτοηθειην εγω επαγαγε επ' αυτους ημεραν πονηραν δισσον συντριμμα συντριψον αυτους
- 19 ταδε λεγει κυριος βαδισον και στηθι εν πυλαις υιον λαου σου εν αις εισπορευονται εν αυταις βασιλεις ιουδα και εν αις εκπορευονται εν αυταις και εν πασαις ταις πυλαις ιερο υσαλημ
- 20 και ερεις προς αυτους ακουσατε λογον κυριου βασιλεις ιουδα και πασα ιουδαια και πασα ιερουσαλημ οι εισπορευομενοι εν ταις πυλαις ταυταις
- 21 ταδε λεγει κυριος φυλασσεσθε τας ψυχας υμων και μη αιρετε βασταγματα εν τη ημερα των σαββατων και μη εκπορευεσθε ταις πυλαις ιερουσαλημ
- 22 και μη εκφερετε βασταγματα εξ οικιων υμων εν τη ημερα των σαββατων και παν εργον ου ποιησετε αγιασατε την ημεραν των σαββατων καθως εντειλαμην τοις πατρασιν υμων και ουκ ηκουσαν και ουκ εκλιναν το ους αυτων
- 23 και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων του μη ακουσαι μου και του μη δεξασθαι παιδειαν
- 24 και εσται εαν ακοη ακουσητε μου λεγει κυριος του μη εισφερειν βασταγματα δια των πυλων της πολεως ταυτης εν τη ημερα των σαββατων και αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη ποιειν παν εργον
- 25 και εισελουσονται δια των πυλων της πολεως ταυτης βασιλεις και αρχοντες καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ' αρμασιν και ιπποις αυτων αυτοι και οι αρχοντες αυτων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κατοικισθησεται η πολις αυτη εις τον αιωνα
- 26 και ηξουσιν εκ των πολεων ιουδα και κυκλοθεν ιερουσαλημ και εκ γης βενιαμιν και εκ της πεδινης και εκ του ορους και εκ της προς νοτον φεροντες ολοκαυτωματα και θυσι αν και θυμιαματα και μανασ και λιβανον φεροντες αινεσιν εις οικον κυριου
- 27 και εσται εαν μη εισακουσητε μου του αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη αιρειν βασταγματα και μη εισπορευεσθαι ταις πυλαις ιερουσαλημ εν τη ημερα των σαββατων και αναψω πυρ εν ταις πυλαις αυτης και καταφαγεται αμφοδα ιερουσαλημ και ου σβεσθησεται
- 1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν λεγων
- 2 αναστηθι και καταβηθι εις οικον του κεραμεως και εκει ακουση τους λογους μου
- 3 και κατεβην εις τον οικον του κεραμεως και ιδου αυτος εποιει εργον επι των λιθων
- 4 και διεπεσεν το αγγειον ο αυτος εποιει εν ταις χερσιν αυτου και παλιν αυτος εποιησεν αυτο αγγειον ετερον καθως ηρεσεν ενωπιον αυτου του ποιησαι
- 5 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 6 ει καθως ο κεραμευς ουτος ου δυνησμαι του ποιησαι υμας οικος ισραηλ ιδου ως ο πηλος του κεραμεως υμεις εστε εν ταις χερσιν μου
- 7 περας λαλησω επι εθνος η επι βασιλειαν του εξαραι αυτους και του απολλυειν
- 8 και επιστραφη το εθνος εκεινο απο παντων των κακων αυτων και μετανοησω περι των κακων ων ελογισαμην του ποιησαι αυτοις
- 9 και περας λαλησω επι εθνος και επι βασιλειαν του ανοικοδομεισθαι και του καταφυτευεσθαι
- 10 και ποιησωσιν τα πονηρα εναντιον μου του μη ακουειν της φωνης μου και μετανοησω περι των αγαθων ων ελαλησα του ποιησαι αυτοις
- 11 και νυν ειπον προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ ιδου εγω πλασσω εφ' υμας κακα και λογιζομαι εφ' υμας λογισμον αποστραφητω δη εκαστος απο οδου αυτου της πονηρας και καλλιονα ποιησετε τα επιτηδευματα υμων
- 12 και ειπαν ανδριουμεθα οτι οπισω των αποστροφων ημων πορευσομεθα και εκαστος τα αρεστα της καρδιας αυτου της πονηρας ποιησομεν
- 13 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ερωτησατε δη εν εθνεσιν τις ηκουσεν τοιαυτα φρικτα α εποιησεν σφοδρα παρθενοσ ισραηλ
- 14 μη εκλειψουσιν απο πετρασ μαςτοι η χιον απο του λιβανου μη εκκλινει υδωρ βιαιωσ ανεμω φερομενον
- 15 οτι επελαθοντο μου ο λαοσ μου εις κενον εθυμιασαν και σθενησουσιν εν ταις οδοις αυτων σχοινοσ αιωνιοσ του επιβηναι τριβοσ ουκ εχοντασ οδον εις πορειαν
- 16 του ταξαι την γην αυτων εις αφανισμον και συριγμα αιωνιον παντες οι διαπορευομενοι δι' αυτης εκστησονται και κινησουσιν την κεφαλην αυτων
- 17 ως ανεμον καυσωνα διασπερω αυτους κατα προσωπον εχθρων αυτων δειξω αυτοις ημεραν απωλειασ αυτων

- 18 και ειπεν δευτε λογισωμεθα επι ιερεμιαν λογισμον οτι ουκ απολειται νομος απο ιερεως και βουλη απο συνετου και λογος απο προφητου δευτε και παταξωμεν αυτον εν γλωσση και ακουσομεθα παντας τους λογους αυτου
- 19 εισακουσον μου κυριε και εισακουσον της φωνης του δικαιωματος μου
- 20 ει ανταποδιδοται αντι αγαθων κακα οτι συνελαλησαν ρηματα κατα της ψυχης μου και την κολασιν αυτων εκρυψαν μοι μνησθητι εστηκοτος μου κατα προσωπον σου του λαου ησαι υπερ αυτων αγαθα του αποστρεψαι τον θυμον σου απ' αυτων
- 21 δια τουτο δος τους υιους αυτων εις λιμον και αθροισον αυτους εις χειρας μαχαιρας γενεσθωσαν αι γυναικες αυτων ατεκνοι και χηραι και οι ανδρες αυτων γενεσθωσαν ανηρημενοι θανατω και οι νεανισκοι αυτων πεπτωκοτες μαχαιρα εν πολεμω
- 22 γενηθητω κραυγη εν ταις οικιαις αυτων επαξεις επ' αυτους ληστας αφνω οτι ενεχειρησαν λογον εις συλλημψιν μου και παγιδας εκρυψαν επ' εμε
- 23 και συ κυριε εγνωσ απασαν την βουλην αυτων επ' εμε εις θανατον μη αθωωσης τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων απο προσωπου σου μη εξαλειψης γενεσθω η ασθενεια αυτων εναντιον σου εν καιρω θυμου σου ποιησον εν αυτοις
- 1 τοτε ειπεν κυριος προς με βαδισον και κτησαι βικον πεπλασμενον οστρακινον και αξεις απο των πρεσβυτερων του λαου και απο των πρεσβυτερων των ιερων
- 2 και εξελευση εις το πολυανδριον υιων των τεκνων αυτων ο εστιν επι των προθυρων πυλης της χαρσιθ και αναγνοθι εκει παντας τους λογους ους αν λαλησω προς σε
- 3 και ερεις αυτοις ακουσατε τον λογον κυριου βασιλεις ιουδα και ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και οι εισπορευομενοι εν ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω επαγω επι τον τοπον τουτον κακα ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου
- 4 ανθ' ων εγκατελιπον με και απηλλοτριωσαν τον τοπον τουτον και εθυμισαν εν αυτω θεοις αλλοτριους οισ ουκ ηδεισαν αυτοι και οι πατερες αυτων και οι βασιλεις ιουδα επλησαν τον τοπον τουτον αιματων αθωων
- 5 και ωκοδομησαν υψηλα τη βααλ του κατακαιειν τους υιους αυτων εν πυρι α ουκ ενετειλαμην ουδε ελαλησα ουδε διενοηθην εν τη καρδια μου
- 6 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ου κληθησεται τω τοπω τουτω ετι διαπτωσις και πολυανδριον υιου εννομ αλλ' η πολυανδριον της σφαγης
- 7 και σφαξω την βουλην ιουδα και την βουλην ιερουσαλημ εν τω τοπω τουτω και καταβαλω αυτους εν μαχαιρα εναντιον των εχθρων αυτων και εν χειρσιν των ζητουτων τας ψυχας αυτων και δωσω τους νεκρους αυτων εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης
- 8 και ταξω την πολιν ταυτην εις αφανισμον και εις συριγμον πας ο παραπορευομενος επ' αυτης σκυθρωπασει και συριει υπερ πασης της πληγης αυτης
- 9 και εδονται τας σαρκας των υιων αυτων και τας σαρκας των θυγατερων αυτων και εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου εδονται εν τη περιοχη και εν τη πολιορκια η πολι ορκησουσιν αυτους οι εχθροι αυτων
- 10 και συντριψεις τον βικον κατ' οφθαλμους των ανδρων των εκπορευομενων μετα σου
- 11 και ερεις ταδε λεγει κυριος ουτως συντριψω τον λαον τουτον και την πολιν ταυτην καθως συντριβεται αγγος οστρακινον ο ου δυνησεται ιαθηναι ετι
- 12 ουτως ποιησω λεγει κυριος τω τοπω τουτω και τοις κατοικουσιν εν αυτω του δοθηναι την πολιν ταυτην ως την διαπιπτουσαν
- 13 και οι οικoi ιερουσαλημ και οι οικoi βασιλεων ιουδα εσονται καθως ο τοπος ο διαπιπτων των ακαθαρσιων εν πασαις ταις οικιαις εν αις εθυμισαν επι των δωματων αυτων παση τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδας θεοις αλλοτριους
- 14 και ηλθεν ιερεμιας απο της διαπτωσεως ου απεστειλεν αυτον κυριος εκει του προφητευσαι και εστη εν τη αυλη οικου κυριου και ειπε προς παντα τον λαον
- 15 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι την πολιν ταυτην και επι πασας τας πολεις αυτης και επι τας κομας αυτης απαντα τα κακα α ελαλησα επ' αυτην οτι εσκληρυναν τον τραπεζον αυτων του μη εισακουειν των λογων μου
- 1 και ηκουσεν πασχωρ υιος εμμηρ ο ιερευς και ουτος ην καθεσταμενος ηγουμενος οικου κυριου του ιερεμιου προφητευοντος τους λογους τουτους
- 2 και επαταξεν αυτον και ενεβαλεν αυτον εις τον καταρρακτην ος ην εν πυλη οικου αποτεταγμενου του υπερωου ος ην εν οικω κυριου
- 3 και εξηγαγεν πασχωρ τον ιερεμιαν εκ του καταρρακτου και ειπεν αυτω ιερεμιας ουχι πασχωρ εκαλεσεν κυριος το ονομα σου αλλ' η μετοικον
- 4 διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω διδωμι σε εις μετοικιαν συν πασι τοις φιλοις σου και πεσουνται εν μαχαιρα εχθρων αυτων και οι οφθαλμοι σου οψονται και σε και παντα ιουδαν δωσω εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και μετοικιουσιν αυτους και κατακοψουσιν αυτους εν μαχαιραις

- 5 και δώσω την πασαν ισχυν της πολεως ταυτης και παντας τους πονους αυτης και παντας τους θησαυρους του βασιλεως ιουδα εις χειρας εχθρων αυτου και αξουσιν αυτους εις βαβυλωνα
- 6 και συ και παντες οι κατοικουντες εν τω οικω σου πορευσεσθε εν αιχμαλωσια και εν βαβυλωνι αποθανη και εκει ταφηση συ και παντες οι φιλοι σου οις επροφητευσας αυτοις ψευδη
- 7 ηπατησας με κυριε και ηπατηθην εκρατησας και ηδυνασθης εγενομην εις γελωτα πασαν ημεραν διετελεσα μυκτηριζομενος
- 8 οτι πικρω λογω μου γελασομαι αθεσιαν και ταλαιπωριαν επικαλεσομαι οτι εγενηθη λογος κυριου εις ονειδισμον εμοι και εις χλευασμον πασαν ημεραν μου
- 9 και ειπα ου μη ονομασω το ονομα κυριου και ου μη λαλησω επι επι τω ονοματι αυτου και εγενετο ως πυρ καιομενον φλεγον εν τοις οστεοις μου και παρειμαι παντοθεν και ου δυναμαι φερειν
- 10 οτι ηκουσα ψογον πολλων συναθροιζομενων κυκλοθεν επισυστητε και επισυστωμεν αυτω παντες ανδρες φιλοι αυτου τηρησατε την επινοιαν αυτου εις απατηθησεται και δυνησομεθα αυτω και ληψομεθα την εκδικησιν ημων εξ αυτου
- 11 και κυριος μετ' εμου καθως μαχητης ισχυων δια τουτο εδιωξαν και νοησαι ουκ ηδυναντο ησχυνησαν σφοδρα οτι ουκ ενοησαν ατιμιας αυτων αι δι' αιωνος ουκ επιλησθησονται
- 12 κυριε δοκιμαζων δικαια συνιων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εν αυτοις οτι προς σε απεκαλυψα τα απολογηματα μου
- 13 ασατε τω κυριω αινεσατε αυτω οτι εξειλατο ψυχην πενητος εκ χειρος πονηρευομενων
- 14 επικαταρατος η ημερα εν η ετεχθην εν αυτη η ημερα εν η ετεκεν με η μητηρ μου μη εστω επευκτη
- 15 επικαταρατος ο ανθρωπος ο ευαγγελισαμενος τω πατρι μου λεγων ετεχθη σοι αρσεν ευφραινομενος
- 16 εστω ο ανθρωπος εκεινος ως αι πολεις ας κατεστρεψεν κυριος εν θυμω και ου μετεμεληθη ακουσατω κρανυγης το πρωι και αλαλαγμου μεσημβριας
- 17 οτι ουκ απεκτεινεν με εν μητρα μητρος και εγενετο μοι η μητηρ μου ταφος μου και η μητρα συλλημψεως αιωνιας
- 18 ινα τι τουτο εξηλθον εκ μητρας του βλεπειν κοπους και πονους και διετελεσαν εν αισχυνη αι ημεραι μου
- 1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν οτε απεστειλεν προς αυτον ο βασιλευς σεδεκιας τον πασχωρ υιον μελχιου και σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα λεγων
- 2 επερωτησον περι ημων τον κυριον οτι βασιλευς βαβυλωνος εφεστηκεν εφ' ημας ει ποιησει κυριος κατα παντα τα θαυμασια αυτου και απελευσεται αφ' ημων
- 3 και ειπεν προς αυτους ιερεμιας ουτως ερειτε προς σεδεκιαν βασιλευα ιουδα
- 4 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω μεταστρεφω τα οπλα τα πολεμικα εν οις υμεις πολεμειτε εν αυτοις προς τους χαλδαιους τους συγκεκλεικοτας υμας εξωθεν του τειχους εις το μεσον της πολεως ταυτης
- 5 και πολεμησω εγω υμας εν χειρι εκτεταμενη και εν βραχιονι κραταιω μετα θυμου και οργης και παροργισμου μεγαλου
- 6 και παταξω παντας τους κατοικουντας εν τη πολει ταυτη τους ανθρωπους και τα κτηνη εν θανατω μεγαλω και αποθανουνται
- 7 και μετα ταυτα ουτως λεγει κυριος δωσω τον σεδεκιαν βασιλευα ιουδα και τους παιδας αυτου και τον λαον τον καταλειφθεντα εν τη πολει ταυτη απο του θανατου και απο του υλιμου και απο της μαχαιρας εις χειρας εχθρων αυτων των ζητουντων τας ψυχας αυτων και κατακοψουσιν αυτους εν στοματι μαχαιρας ου φεισομαι επ' αυτοις και ου μη οι κτιρησω αυτους
- 8 και προς τον λαον τουτον ερεις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω δεδωκα προ προσωπου υμων την οδον της ζωης και την οδον του θανατου
- 9 ο καθημενος εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν μαχαιρα και εν λιμω και ο εκπορευομενος προσχωρησαι προς τους χαλδαιους τους συγκεκλεικοτας υμας ζησεται και εσται η ψυχη αυτου εις σκυλα και ζησεται
- 10 διοτι εστηρικα το προσωπον μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθησεται και κατακαυσει αυτην εν πυρι
- 11 ο οικος βασιλεως ιουδα ακουσατε λογον κυριου
- 12 οικος δαυιδ ταδε λεγει κυριος κρινατε το πρωι κριμα και κατευθυνατε και εξελεσθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον οπως μη αναφθη ως πυρ η οργη μου και καυθησεται και ουκ εσται ο σβεσων
- 13 ιδου εγω προς σε τον κατοικουντα την κοιλαδα σορ την πεδινην τους λεγοντας τις πτοησει ημας η τις εισελευσεται προς το κατοικητηριον ημων

14 και αναψω πυρ εν τω δρυμω αυτης και εδετα παντα τα κυκλω αυτης
1 ταδε λεγει κυριος πορευου και καταβηθι εις τον οικον του βασιλεως ιουδα και λαλησεις εκει τον λογον τουτον
2 και ερεις ακουε λογον κυριου βασιλευ ιουδα ο καθημενος επι θρονου δαυιδ συ και ο οικος σου και ο λαος σου και οι εισπορευομενοι ταις πυλαις ταυταις
3 ταδε λεγει κυριος ποιειτε κρισιν και δικαιοσυνην και εξαιρεισθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευετε και μη ασεβειτε και αιμα αθων μη εκχεητε εν τω τοπω τουτου
4 διοτι εαν ποιουντες ποιησητε τον λογον τουτον και εισελευσονται εν ταις πυλαις του οικου τουτου βασιλεις καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ' αρματων και ιππων αυτοι και οι παιδες αυτων και ο λαος αυτων
5 εαν δε μη ποιησητε τους λογους τουτους κατ' εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος οτι εις ερημωσιν εσται ο οικος ουτος
6 οτι ταδε λεγει κυριος κατα του οικου βασιλεως ιουδα γαλααδ συ μοι αρχη του λιβανου εαν μη θω σε εις ερημον πολεις μη κατοικηθησομενας
7 και επαζω επι σε ανδρα ολεθρευοντα και τον πελεκον αυτου και εκκοψουσιν τας εκλεκτας κεδρους σου και εμβαλουσιν εις το πυρ
8 και διελευσονται εθνη δια της πολεως ταυτης και ερουσιν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δια τι εποιησεν κυριος ουτως τη πολει τη μεγαλη ταυτη
9 και ερουσιν ανθ' ων εγκατελιπον την διαθηκην κυριου θεου αυτων και προσεκυνησαν θεοις αλλοτριους και εδουλευσαν αυτοις
10 μη κλαιετε τον τεθνηκοτα μηδε θρηνειτε αυτον κλαυσατε κλαυθμω τον εκπορευομενον οτι ουκ επιστρεφει ετι και ου μη ιδη την γην πατριδος αυτου
11 διοτι ταδε λεγει κυριος επι σελλημ υιον ιωσια τον βασιλευοντα αντι ιωσια του πατρος αυτου ος εξηλθεν εκ του τοπου τουτου ουκ αναστρεφει εκει ουκετι
12 αλλ' η εν τω τοπω ου μετωκισα αυτον εκει αποθανειται και την γην ταυτην ουκ οψεται ετι
13 ω ο οικοδομων οικιαν αυτου ου μετα δικαιοσυνης και τα υπερωα αυτου ουκ εν κριματι παρα τω πλησιον αυτου εργαται δωρεαν και τον μισθον αυτου ου μη αποδωσει αυτω
14 ωκοδομησας σεαυτω οικον συμμετρον υπερωα ριπιστα διεσταλμενα θυρισιν και εξυλωμενα εν κεδρω και κεχρισμενα εν μιλτω
15 μη βασιλευσεις οτι συ παροξυνη εν αχαζ τω πατρι σου ου φαγονται και ου πιονται βελτιον ην σε ποιειν κριμα και δικαιοσυνην καλην
16 ουκ εγνωσαν ουκ εκριναν κρισιν ταπεινω ουδε κρισιν πενητος ου τουτο εστιν το μη γνωναί σε εμε λεγει κυριος
17 ιδου ουκ εισιν οι οφθαλμοι σου ουδε η καρδια σου καλη αλλ' εις την πλεονεξιαν σου και εις το αιμα το αθων του εκχεειν αυτο και εις αδικημα και εις φονον του ποιειν
18 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι ιωακιμ υιον ιωσια βασιλευα ιουδα ουαι επι τον ανδρα τουτον ου μη κοψωνται αυτον ω αδελφε ουδε μη κλαυσονται αυτον οιμμοι κυριε
19 ταφην ονου ταφησεται συμψησθεις ριφησεται επεκεινα της πυλης ιερουσαλημ
20 αναβηθι εις τον λιβανον και κεκραξον και εις την βασαν δος την φωνην σου και βοησον εις το περαν της θαλασσης οτι συνετριβησαν παντες οι ερασται σου
21 ελαλησα προς σε εν τη παραπτώσει σου και ειπας ουκ ακουσομαι αυτη η οδος σου εκ νεοτητος σου ουκ ηκουσας της φωνης μου
22 παντας τους ποιμενας σου ποιμανει ανεμος και οι ερασται σου εν αιχμαλωσια εξελευσονται οτι τοτε αισχυνθηση και ατιμωθηση απο παντων των φιλουντων σε
23 κατοικουσα εν τω λιβανω εννοσσευουσα εν ταις κεδροις καταστεναξεις εν τω ελθειν σοι ωδινας ως τικτουσης
24 ζω εγω λεγει κυριος εαν γενομενος γενηται ιεχονιας υιος ιωακιμ βασιλευς ιουδα αποσφραγισμα επι της χειρος της δεξιας μου εκειθεν εκπασω σε
25 και παραδωσω σε εις χειρας των ζητούντων την ψυχην σου ων συ ευλαβη απο προσωπου αυτων εις χειρας των χαλδαιων
26 και απορριψω σε και την μητερα σου την τεκουσαν σε εις γην ου ουκ ετεχθης εκει και εκει αποθανεισθε
27 εις δε την γην ην αυτοι ευχονται ταις ψυχαις αυτων ου μη αποστρεψωσιν
28 ητιμωθη ιεχονιας ως σκευος ου ουκ εστιν χρεια αυτου οτι εξερριφη και εξεβληθη εις γην ην ουκ ηδει
29 γη γη ακουε λογον κυριου
30 γραψον τον ανδρα τουτον εκκηρυκτον ανθρωπον οτι ου μη αυξηθη εκ του σπερματος αυτου ανηρ καθημενος επι θρονου δαυιδ αρχων ετι εν τω ιουδα
1 ω οι ποιμενες οι διασκορπιζοντες και απολλυοντες τα προβατα της νομης μου

- 2 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τους ποιμαινοντας τον λαον μου υμεις διεσκορπισατε τα προβατα μου και εξωσατε αυτα και ουκ επεσκεψασθε αυτα ιδου εγω εκδικω εφ' υμας κατα τα πονηρα επιτηδευματα υμων
- 3 και εγω εισδεξομαι τους καταλοιπους του λαου μου απο πασης της γης ου εξωσα αυτους εκει και καταστησω αυτους εις την νομην αυτων και αυξηθησονται και πληθυνθησονται
- 4 και αναστησω αυτοις ποιμενας οι ποιμανουσιν αυτους και ου φοβηθησονται ετι ουδε πτοηθησονται λεγει κυριος
- 5 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και αναστησω τω δαυιδ ανατολην δικαιαν και βασιλευσει βασιλευς και συνησει και ποιησει κριμα και δικαιοσυνην επι της γης
- 6 εν ταις ημεραις αυτου σωθησεται ιουδας και ισραηλ κατασκηνωσει πεποιθως και τουτο το ονομα αυτου ο καλεσει αυτον κυριος ιωσηδεκ
- 7 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι ζη κυριος ος ανηγαγεν τον οικον ισραηλ εκ γης αιγυπτου
- 8 αλλα ζη κυριος ος συνηγαγεν απαν το σπερμα ισραηλ απο γης βορρα και απο πασων των χωρων ου εξωσεν αυτους εκει και απεκατεστησεν αυτους εις την γην αυτων
- 9 εν τοις προφηταις συνετριβη η καρδια μου εν εμοι εσαλευθη παντα τα οστα μου εγενηθην ως ανηρ συντετριμμενος και ως ανθρωπος συνεχομενος απο οινου απο προσωπου κυριου και απο προσωπου ευπρεπειας δοξης αυτου
- 10 οτι απο προσωπου τουτων επενθησεν η γη εξηρανθησαν αι νομαι της ερημου και εγενετο ο δρομος αυτων πονηρος και η ισχυς αυτων ουχ ουτως
- 11 οτι ιερευς και προφητης εμολυνθησαν και εν τω οικω μου ειδον πονηριας αυτων
- 12 δια τουτο γενεσθω η οδος αυτων αυτοις εις ολισθημα εν γνοφω και υποσκελισθησονται και πεσουνται εν αυτη διοτι επαζω επ' αυτους κακα εν ενιατω επισκεψεως αυτων φησιν κυριος
- 13 και εν τοις προφηταις σαμαρειας ειδον ανομηματα επροφητευσαν δια της βααλ και επλανησαν τον λαον μου ισραηλ
- 14 και εν τοις προφηταις ιερουσαλημ εωρακα φρικτα μοιχωμενους και πορευομενους εν ψευδεσι και αντιλαμβανομενους χειρων πονηρων του μη αποστραφηναι εκαστον απο της οδου αυτου της πονηρας εγενηθησαν μοι παντες ως σοδομα και οι κατοικουντες αυτην ωσπερ γομορρα
- 15 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ψωμιω αυτους οδυνην και ποτιω αυτους υδωρ πικρον οτι απο των προφητων ιερουσαλημ εξηλθεν μολυσμος παση τη γη
- 16 ουτως λεγει κυριος παντοκρατωρ μη ακουετε τους λογους των προφητων οτι ματαιουσιν εαυτοις ορασιν απο καρδιας αυτων λαλουςιν και ουκ απο στοματος κυριου
- 17 λεγουσιν τοις απωθουμενοις τον λογον κυριου ειρηνη εσται υμιν και πασιν τοις πορευομενοις τοις θελημασιν αυτων παντι τω πορευομενω πλανη καρδιας αυτου ειπαν ουχ ηξει επι σε κακα
- 18 οτι τις εστη εν υποστηματι κυριου και ειδεν τον λογον αυτου τις ενωτισατο και ηκουσεν
- 19 ιδου σεισμος παρα κυριου και οργη εκπορευεται εις συσσεισμον συστρεφομενη επι τους ασεβεις ηξει
- 20 και ουκετι αποστρεψει ο θυμος κυριου εως αν ποιηση αυτο και εως αν αναστηση αυτο απο εγχειρηματος καρδιας αυτου επ' εσχατου των ημερων νοησουσιν αυτα
- 21 ουκ απεστελλον τους προφητας και αυτοι ετρεχον ουκ ελαλησα προς αυτους και αυτοι επροφητευον
- 22 και ει εστησαν εν τη υποστασει μου και εισηκουσαν των λογων μου και τον λαον μου αν απεστρεφον αυτους απο των πονηρων επιτηδευματων αυτων
- 23 θεος εγγιζων εγω ειμι λεγει κυριος και ουχι θεος πορρωθεν
- 24 ει κρυβησεται ανθρωπος εν κρυφαισι και εγω ουκ ονομαι αυτον μη ουχι τον ουρανον και την γην εγω πληρω λεγει κυριος
- 25 ηκουσα α λαλουςιν οι προφηται α προφητεουσιν επι τω ονοματι μου ψευδη λεγοντες ηνυπνιασαμην ενυπνιον
- 26 εως ποτε εσται εν καρδια των προφητων των προφητευοντων ψευδη και εν τω προφητευν αυτους τα θεληματα καρδιας αυτων
- 27 των λογιζομενων του επιλαθεσθαι του νομου μου εν τοις ενυπνιοις αυτων α διηγουντο εκαστος τω πλησιον αυτου καθαπερ επελαθοντο οι πατερες αυτων του ονοματος μου εν τη βααλ
- 28 ο προφητης εν ω το ενυπνιον εστιν διηγησασθω το ενυπνιον αυτου και εν ω ο λογος μου προς αυτον διηγησασθω τον λογον μου επ' αληθειας τι το αχυρον προς τον σιτον ουτως οι λογοι μου λεγει κυριος
- 29 ουχι οι λογοι μου ωσπερ πυρ φλεγον λεγει κυριος και ως πελυξ κοπτων πετραν

30 δια τουτο ιδου εγω προς τους προφητας λεγει κυριος ο θεος τους κλεπτοντας τους λογους μου εκαστος παρα του πλησιον αυτου
31 ιδου εγω προς τους προφητας τους εκβαλλοντας προφητειας γλωσσης και νυσταζοντας νυσταγμαν εαυτων
32 ιδου εγω προς τους προφητας τους προφητευοντας ενυπνια ψευδη και διηγουντο αυτα και επλανησαν τον λαον μου εν τοις ψευδεσιν αυτων και εν τοις πλανοις αυτων και εγω ουκ απεστειλα αυτους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ωφελειαν ουκ ωφελησουσιν τον λαον τουτον
33 και εαν ερωτησωσι σε ο λαος ουτος η ιερευς η προφητης λεγων τι το λημμα κυριου και ερεις αυτοις υμεις εστε το λημμα και ραζω υμας λεγει κυριος
34 και ο προφητης και ο ιερευς και ο λαος οι αν ειπωσιν λημμα κυριου και εκδικησω τον ανθρωπον εκεινον και τον οικον αυτου
35 οτι ουτως ερειτε εκαστος προς τον πλησιον αυτου και εκαστος προς τον αδελφον αυτου τι απεκριθη κυριος και τι ελαλησεν κυριος
36 και λημμα κυριου μη ονομαζετε ετι οτι το λημμα τω ανθρωπω εσται ο λογος αυτου
37 και δια τι ελαλησεν κυριος ο θεος ημων
38 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ανθ' ων ειπατε τον λογον τουτον λημμα κυριου και απεστειλα προς υμας λεγων ουκ ερειτε λημμα κυριου
39 δια τουτο ιδου εγω λαμβανω και ρασσω υμας και την πολιν ην εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων
40 και δωσω εφ' υμας ονειδισμον αιωνιον και ατιμιαν αιωνιον ητις ουκ επιλησθησεται
1 εδειξεν μοι κυριος δυο καλαθους συκων κειμενους κατα προσωπον ναου κυριου μετα το αποικισαι ναβουχοδοноσορ βασιλευα βαβυλωνος τον ιεχονιαν υιον ιωακιμ βασιλευα ιουδα και τους αρχοντας και τους τεχνιτας και τους δεσμοτας και τους πλουσιους εξ ιερουσαλημ και ηγαγεν αυτους εις βαβυλωνα
2 ο καλαθος ο εις συκων χρηστων σφοδρα ως τα συκα τα προιμα και ο καλαθος ο ετερος συκων πονηρων σφοδρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων
3 και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας ιερεμια και ειπα συκα τα χρηστα χρηστα λιαν και τα πονηρα πονηρα λιαν α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων
4 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
5 ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ως τα συκα τα χρηστα ταυτα ουτως επιγνωσομαι τους αποικισθεντας ιουδα ους εξεπεσταλκα εκ του τοπου τουτου εις γην χαλδαιων εις αγαθα
6 και στηριω τους οφθαλμους μου επ' αυτους εις αγαθα και αποκαταστησω αυτους εις την γην ταυτην εις αγαθα και ανοικοδομησω αυτους και ου μη καθελω και καταφυτευσω αυτους και ου μη εκτιλω
7 και δωσω αυτοις καρδιαν του ειδεναι αυτους εμε οτι εγω ειμι κυριος και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον οτι επιστραφησονται επ' εμε εξ ολης της καρδιας αυτων
8 και ως τα συκα τα πονηρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων ταδε λεγει κυριος ουτως παραδωσω τον σεδεκιαν βασιλευα ιουδα και τους μεγιστανας αυτου και το καταλοιπον ιερουσαλημ τους υπολελειμμενους εν τη γη ταυτη και τους κατοικουντας εν αιγυπτω
9 και δωσω αυτους εις διασκορπισμον εις πασας τας βασιλειας της γης και εσονται εις ονειδισμον και εις παραβολην και εις μισος και εις καταραν εν παντι τοπω ου εξωσα αυτους εκει
10 και αποστειλω εις αυτους τον λιμον και τον θανατον και την μαχαιραν εως αν εκλιπωσιν απο της γης ης εδωκα αυτοις
1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν επι παντα τον λαον ιουδα εν τω ετει τω τεταρτω του ιωακιμ υιου ιωσια βασιλευος ιουδα
2 ον ελαλησεν προς παντα τον λαον ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ λεγων
3 εν τρισκαιδεκατω ετει ιωσια υιου αμωσ βασιλευος ιουδα και εως της ημερας ταυτης εικοσι και τρια ετη και ελαλησα προς υμας ορθριζων και λεγων
4 και απεστειλλον προς υμας τους δουλους μου τους προφητας ορθρου αποστειλων και ουκ εισηκουσατε και ου προσεσεχετε τοις ωσιν υμων
5 λεγων αποστραφητε εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και απο των πονηρων επιτηδευματων υμων και κατοικησετε επι της γης ης εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων απ' αιωνος και εως αιωνος
6 μη πορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν αυτοις οπως μη παροργιζητε με εν τοις εργοις των χειρων υμων του κακωσαι υμας
7 και ουκ ηκουσατε μου

8 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επειδη ουκ επιστευσατε τοις λογοις μου
9 ιδου εγω αποστειλω και λημψομαι την πατριαν απο βορρα και αξω αυτους επι την γην ταυτην και επι τους κατοικουντας αυτην και επι παντα τα εθνη τα κυκλω αυτης και ε
ξερημωσω αυτους και δωσω αυτους εις αφανισμον και εις συριγμον και εις ονειδισμον αιωνιον
10 και απολω απ' αυτων φωνην χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οσμην μυρου και φως λυχνου
11 και εσται πασα η γη εις αφανισμον και δουλευσουσιν εν τοις εθνεσιν εβδομηκοντα ετη
12 και εν τω πληρωθηναι τα εβδομηκοντα ετη εκδικησω το εθνος εκεινο φησιν κυριος και θησομαι αυτους εις αφανισμον αιωνιον
13 και επαξω επι την γην εκεινην παντας τους λογους μου ους ελαλησα κατ' αυτης παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω
14 α επροφητευσεν ιερεμιας επι τα εθνη τα αιλαμ
15 ταδε λεγει κυριος συντριβητω το τοξον αιλαμ αρχη δυναστειας αυτων
16 και επαξω επι αιλαμ τεσσαρας ανεμους εκ των τεσσαρων ακρων του ουρανου και διασπερω αυτους εν πασιν τοις ανεμοις τουτοις και ουκ εσται εθνος ο ουχ ηξει εκει οι εξωσ
μενοι αιλαμ
17 και πτοησω αυτους εναντιον των εχθρων αυτων των ζητουντων την ψυχην αυτων και επαξω επ' αυτους κακα κατα την οργην του θυμου μου και επαποστελω οπισω αυτων τ
ην μαχαιραν μου εως του εξαναλωσαι αυτους
18 και θησω τον θρονον μου εν αιλαμ και εξαποστελω εκειθεν βασιλεα και μεγασινας
19 και εσται επ' εσχατου των ημερων αποστρεψω την αιχμαλωσιαν αιλαμ λεγει κυριος
20 εν αρχη βασιλευοντος σεδεκιου του βασιλεως εγενετο ο λογος ουτος περι αιλαμ
2 τη αιγυπτω επι δυναμιν φαραω νεχαω βασιλεως αιγυπτου ος ην επι τω ποταμω ευφρατη εν χαρχαμιας ον επαταξε ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ετει τω τεταρτω
ιωακιμ βασιλεως ιουδα
3 αναλαβετε οπλα και ασπιδας και προσαγαγετε εις πολεμον
4 επισαξατε τους ιππους επιβητε οι ιππεις και καταστητε εν ταις περικεφαλαιαις υμων προβαλετε τα δορατα και ενδυσασθε τους θωρακας υμων
5 τι οτι αυτοι πτοουνται και αποχωρουσιν οπισω διοτι οι ισχυροι αυτων κοπησονται φυγη εφυγον και ουκ ανεστρεψαν περιεχομενοι κυκλοθεν λεγει κυριος
6 μη φευγετω ο κουφος και μη ανασωξεσθω ο ισχυρος επι βορραν τα παρα τον ευφρατην ησθηνησαν πεπτωκασιν
7 τις ουτος ως ποταμος αναβησεται και ως ποταμοι κυμαινουσιν υδωρ
8 υδατα αιγυπτου ωσει ποταμος αναβησεται και ειπεν αναβησομαι και κατακαλυψω γην και απολω κατοικουντας εν αυτη
9 επιβητε επι τους ιππους παρασκευασατε τα αρματα εξελθατε οι μαχηται αιθιοπων και λιβυες καθωπλισμενοι οπλοις και λυδοι αναβητε εντεινατε τοξον
10 και η ημερα εκεινη κυριω τω θεω ημων ημερα εκδικησεως του εκδικησαι τους εχθρους αυτου και καταφαγεται η μαχαιρα κυριου και εμπλησθησεται και μεθυσθησεται απο
του αιματος αυτων οτι θυσια τω κυριω σαβαωθ απο γης βορρα επι ποταμω ευφρατη
11 αναβηθι γαλααδ και λαβε ρητινην τη παρθενω θυγατρι αιγυπτου εις κενον πληθυνας ιαματα σου ωφέλεια ουκ εστιν σοι
12 ηκουσαν εθνη φωνην σου και της κραυγης σου πλησθη η γη οτι μαχητης προς μαχητην ησθηνησεν επι το αυτο επεσαν αμφοτεροι
13 α ελαλησεν κυριος εν χειρι ιερεμιου του ελθειν ναβουχοδονοσορ τον βασιλεα βαβυλωνος του κοψαι την γην αιγυπτου
14 αναγγειλατε εις μαγδωλον και παραγγειλατε εις μεμφιν ειπατε επιστηθι και ετοιμασον οτι κατεφαγεν μαχαιρα την σμιλακα σου
15 δια τι εφυγεν ο απις ο μοσχος ο εκλεκτος σου ουκ εμεινεν οτι κυριος παρελυσεν αυτον
16 και το πληθος σου ησθηνησεν και επεσεν και εκαστος προς τον πλησιον αυτου ελαλει αναστωμεν και αναστρεψωμεν προς τον λαον ημων εις την πατριδα ημων απο προσωπο
υ μαχαιρας ελληνηκης
17 καλεσατε το ονομα φαραω νεχαω βασιλεως αιγυπτου σαων-εσβι-εμωηδ

- 18 ζω εγω λεγει κυριος ο θεος οτι ως το ιταβυριον εν τοις ορεσιν και ως ο καρμηλος εν τη θαλασση ηξει
19 σκευη αποικισμου ποιησον σεαυτη κατοικουσα θυγατερ αιγυπτου οτι μεμφις εις αφανισμον εσται και κληθησεται ουαι δια το μη υπαρχειν κατοικουντας εν αυτη
20 δαμαλις κεκαλλωπισμενη αιγυπτος αποσπασμα απο βορρα ηλθεν επ' αυτην
21 και οι μισθωτοι αυτης εν αυτη ωσπερ μοσχοι σιτευτοι τρεφομενοι εν αυτη διοτι και αυτοι απεστραφησαν και εφυγον ομοθυμαδον ουκ εστησαν οτι ημερα απωλειας ηλθεν επ' αυτους και καιρος εκδικησεως αυτων
22 φωνη ως οφεως συριζοντος οτι εν αμμο πορευσονται εν αξιναις ηξουσιν επ' αυτην ως κοπτοντες ξυλα
23 εκκοψουσιν τον δρυμον αυτης λεγει κυριος ο θεος οτι ου μη εικασθη οτι πληθυνει υπερ ακριδα και ουκ εστιν αυτοις αριθμος
24 κατησχυθη θυγατηρ αιγυπτου παρεδοθη εις χειρας λαου απο βορρα
25 ιδου εγω εκδικω τον αμων τον υιον αυτης επι φαραω και επι τους πεποιθοτας επ' αυτω
27 συ δε μη φοβηθης δουλος μου ιακωβ μηδε πτοηθης ισραηλ διοτι ιδου εγω σωζων σε μακροθεν και το σπερμα σου εκ της αιχμαλωσιας αυτων και αναστρεψει ιακωβ και ησυχασει και υπνωσει και ουκ εσται ο παρενοχλων αυτον
28 μη φοβου παις μου ιακωβ λεγει κυριος οτι μετα σου εγω ειμι οτι ποιησω συντελειαν εν παντι εθνει εις ους εξωσα σε εκει σε δε ου μη ποιησω εκλιπειν και παιδευσω σε εις κριμα και αθων ουκ αθωσω σε
1 λογος κυριου ον ελαλησεν επι βαβυλωνα
2 αναγγελιατε εν τοις εθνεσιν και ακουστα ποιησατε και μη κρυψητε ειπατε εαλωκεν βαβυλων κατησχυθη βηλος η απτοητος η τρυφερα παρεδοθη μαρωδαχ
3 οτι ανεβη επ' αυτην εθνος απο βορρα ουτος θησει την γην αυτης εις αφανισμον και ουκ εσται ο κατοικων εν αυτη απο ανθρωπου και εως κτηνους
4 εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ηξουσιν οι υιοι ισραηλ αυτοι και οι υιοι ιουδα επι το αυτο βαδιζοντες και κλαιοντες πορευσονται τον κυριον θεον αυτων ζητουντες
5 εως σιων ερωτησουσιν την οδον ωδε γαρ το προσωπον αυτων δωσουσιν και ηξουσιν και καταφευξονται προς κυριον τον θεον διαθηκη γαρ αιωνιος ουκ επιλησθησεται
6 προβατα απολωλοτα εγενηθη ο λαος μου οι ποιμενες αυτων εξωσαν αυτους επι τα ορη απεπλανησαν αυτους εξ ορους επι βουνον ωχοντο επελαθοντο κοιτης αυτων
7 παντες οι ευρισκοντες αυτους καταναλισκον αυτους οι εχθροι αυτων ειπαν μη ανωμεν αυτους ανθ' ων ημαρτον τω κυριω νομη δικαιοσυνης τω συναγαγοντι τους πατερας αυτων
8 απαλλοτριωθητε εκ μεσου βαβυλωνος και απο γης χαλδαιων και εξελθατε και γενεσθε ωσπερ δρακοντες κατα προσωπον προβατων
9 οτι ιδου εγω εγειρω επι βαβυλωνα συναγωγας εθνων εκ γης βορρα και παραταξονται αυτη εκειθεν αλωσεται ως βολις μαχητου συνετου ουκ επιστρεψει κενη
10 και εσται η χαλδαια εις προνομη παντες οι προνομευοντες αυτην εμπλησθησονται
11 οτι ηυφραινεσθε και κατεκαυχασθε διαρπαζοντες την κληρονομιαν μου διοτι εσκιρτατε ως βοιδια εν βοτανη και εκερατιζετε ως ταυροι
12 ησχυθη η μητηρ υμων σφοδρα μητηρ επ' αγαθα εσχατη εθνων ερημος
13 απο οργης κυριου ου κατοικηθησεται και εσται εις αφανισμον πασα και πας ο διοδευων δια βαβυλωνος σκυθρωπασει και συριουσιν επι πασαν την πληγην αυτης
14 παραταξασθε επι βαβυλωνα κυκλω παντες τεινοντες τοξον τοξευσατε επ' αυτην μη φεισησθε επι τοις τοξευμασιν υμων
15 κατακροτησατε επ' αυτην παρελυθησαν αι χειρες αυτης επεσαν αι επαλξεις αυτης και κατεσκαφη το τειχος αυτης οτι εκδικησις παρα θεου εστιν εκδικειτε επ' αυτην καθως ε ποιησεν ποιησατε αυτη
16 εξολεθρευσατε σπερμα εκ βαβυλωνος κατεχοντα δρεπανον εν καιρω θερισμου απο προσωπου μαχαιρας ελληνικης εκαστος εις τον λαον αυτου αποστρεψουσιν και εκαστος εις την γην αυτου φευζεται
17 προβατον πλανωμενον ισραηλ λεοντες εξωσαν αυτον ο πρωτος εφαγεν αυτον βασιλευς ασσουρ και ουτος υστερον τα οστα αυτου βασιλευς βαβυλωνος
18 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκδικω επι τον βασιλευ βαβυλωνος και επι την γην αυτου καθως εξεδικησα επι τον βασιλευ ασσουρ
19 και αποκαταστησω τον ισραηλ εις την νομην αυτου και νεμησεται εν τω καρμηλω και εν ορει εφραιμ και εν τω γαλααδ και πλησθησεται η ψυχη αυτου

- 20 εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ζητησουσιν την αδικιαν ισραηλ και ουκ υπαρξει και τας αμαρτιας ιουδα και ου μη ευρεθωσιν οτι ιλεως εσομαι τοις υπολειμμενοις επι της γης λεγει κυριος
- 21 πικρωσ επιβηθι επ' αυτην και επι τους κατοικουντας επ' αυτην εκδικησον μαχαιρα και αφανισον λεγει κυριος και ποιει κατα παντα οσα εντελλομαι σοι
- 22 φωνη πολεμου και συντριβη μεγαλη εν γη χαλδαιων
- 23 πως συνεκλασθη και συντριβη η σφυρα πασης της γης πως εγενηθη εις αφανισμον βαβυλων εν εθνεσιν
- 24 επιθησονται σοι και αλωση ω βαβυλων και ου γνωση ευρεθης και ελημφθης οτι τω κυριω αντεστης
- 25 ηνοιξεν κυριος τον θησαυρον αυτου και εξηνεγκεν τα σκευη οργης αυτου οτι εργον τω κυριω θεω εν γη χαλδαιων
- 26 οτι εληλυθασιν οι καιροι αυτης ανοιξατε τας αποθηκας αυτης ερευνησατε αυτην ως σπηλαιον και εξολεθρευσατε αυτην μη γενεσθω αυτης καταλειμμα
- 27 αναζηρανατε αυτης παντας τους καρπους και καταβητωσαν εις σφαγην ουαι αυτοις οτι ηκει η ημερα αυτων και καιρος εκδικησεως αυτων
- 28 φωνη φευγοντων και ανασωζομενων εκ γης βαβυλωνος του αναγγελιαι εις σιων την εκδικησιν παρα κυριου θεου ημων
- 29 παραγγειλατε επι βαβυλωνα πολλοις παντι εντεινοντι τοξον παρεμβαλετε επ' αυτην κυκλοθεν μη εστω αυτης ανασωζομενος ανταποδοτε αυτη κατα τα εργα αυτης κατα παντα οσα εποιησεν ποιησατε αυτη οτι προς τον κυριον αντεστη θεον αγιον του ισραηλ
- 30 δια τουτο πεσουνται οι νεανισκοι αυτης εν ταις πλατειαις αυτης και παντες οι ανδρες οι πολεμισται αυτης ριφησονται ειπεν κυριος
- 31 ιδου εγω επι σε την υβριστηριαν λεγει κυριος οτι ηκει η ημερα σου και ο καιρος εκδικησεως σου
- 32 και ασθηνησει η υβρις σου και πεσειται και ουκ εσται ο ανιστων αυτην και αναψω πυρ εν τω δρυμω αυτης και καταφαγεται παντα τα κυκλω αυτης
- 33 ταδε λεγει κυριος καταδεδυναστευνται οι υιοι ισραηλ και οι υιοι ιουδα αμα παντες οι αιχμαλωτευσαντες αυτους κατεδυναστευσαν αυτους οτι ουκ ηθελησαν εξαποστειλαι αυτους
- 34 και ο λυτρουμενος αυτους ισχυρος κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω κρισιν κρινει προς τους αντιδικους αυτου οπως εξαρη την γην και παροξυνει τοις κατοικοις βαβυλωνα
- 35 μαχαιραν επι τους χαλδαιους και επι τους κατοικουντας βαβυλωνα και επι τους μεγαιστανας αυτης και επι τους συνετους αυτης
- 36 μαχαιραν επι τους μαχητας αυτης και παραλυθησονται
- 37 μαχαιραν επι τους ιππους αυτων και επι τα αρματα αυτων μαχαιραν επι τους μαχητας αυτων και επι τον συμμικτον τον εν μεσω αυτης και εσονται ωσει γυναικες μαχαιραν επι τους θησαυρους αυτης και διασκορπισθησονται
- 38 επι τω υδατι αυτης επεποιθει και καταισχυνησονται οτι γη των γλυπτων εστιν και εν ταις νησοις ου κατεκαυχοντο
- 39 δια τουτο κατοικησουσιν ινδαλματα εν ταις νησοις και κατοικησουσιν εν αυτη θυγατερες σειρηνων ου μη κατοικηθη ουκετι εις τον αιωνα
- 40 καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και τας ομορουσας αυταις ειπεν κυριος ου μη κατοικηση εκει ανθρωπος και ου μη παρourkeση εκει υιος ανθρωπου
- 41 ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνος μεγα και βασιλεις πολλοι εξεγερθησονται απ' εσχατου της γης
- 42 τοξον και εγγχειριδιον εχοντες ιταμος εστιν και ου μη ελεψη φωνη αυτων ως θαλασσα ηχησει εφ' ιπποις ιππασονται παρεσκευασμενοι ωσπερ πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερ βαβυλωνος
- 43 ηκουσεν βασιλευς βαβυλωνος την ακοην αυτων και παρελυθησαν αι χειρες αυτου θλιψις κατεκρατησεν αυτου ωδινες ως τικτουσης
- 44 ιδου ωσπερ λεων αναβησεται απο του ιορδανου εις τοπον αιθαμ οτι ταχεως εκδιωξω αυτους απ' αυτης και παντα νεανισκον επ' αυτην επιστησω οτι τις ωσπερ εγω και τις αντιστησεται μοι και τις ουτος ποιμην ος στησεται κατα προσωπον μου
- 45 δια τουτο ακουσατε την βουλην κυριου ην βεβουλευται επι βαβυλωνα και λογισμους αυτου ους ελογισατο επι τους κατοικουντας χαλδαιους εαν μη διαφθαρη τα αρνια των προβατων αυτων εαν μη αφανισθη νομη απ' αυτων
- 46 οτι απο φωνης αλωσεως βαβυλωνος σεισθησεται η γη και κραυγη εν εθνεσιν ακουσθησεται .
- 1 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω επι βαβυλωνα και επι τους κατοικουντας χαλδαιους ανεμον καυσωνα διαφθειροντα
- 2 και εξαποστελω εις βαβυλωνα υβριστας και καθυβρισουσιν αυτην και λυμανουνται την γην αυτης ουαι επι βαβυλωνα κυκλοθεν εν ημερα κακωσεως αυτης

3 επ' αυτην τεινεται ο τεινων το τοξον αυτου και περιθεσθω ω εστιν οπλα αυτω και μη φεισησθε επι νεανισκους αυτης και αφανισατε πασαν την δυναμιν αυτης
4 και πεσουνται τραυματιαι εν γη χαλδαιων και κατακεκενημενοι εξωθεν αυτης
5 διοτι ουκ εχηρευσεν ισραηλ και ιουδας απο θεου αυτων απο κυριου παντοκρατορος οτι η γη αυτων επλησθη αδικιας απο των αγιων ισραηλ
6 φευγετε εκ μεσου βαβυλωνος και ανασωζετε εκαστος την ψυχην αυτου και μη απορριψητε εν τη αδικια αυτης οτι καιρος εκδικησεως αυτης εστιν παρα κυριου ανταποδομα
αυτος ανταποδιδωσιν αυτη
7 ποτηριον χρυσουν βαβυλων εν χειρι κυριου μεθυσκον πασαν την γην απο του οινου αυτης επιοσαν εθνη δια τουτο εσαλευθησαν
8 και αφνω επεσεν βαβυλων και συνετριβη θρηνηιτε αυτην λαβετε ρητινην τη διαφθορα αυτης ει πως ιαθησεται
9 ιατρευσαμεν την βαβυλωνα και ουκ ιαθη εγκαταλιτωμεν αυτην και απελθωμεν εκαστος εις την γην αυτου οτι ηγγισεν εις ουρανον το κριμα αυτης εξηρην εως των αστρων
10 εξηνεγκεν κυριος το κριμα αυτου δευτε και αναγγελωμεν εις σιων τα εργα κυριου θεου ημων
11 παρασκευαζετε τα τοξευματα πληρουτε τας φαρετρας ηγειρεν κυριος το πνευμα βασιλεως μηδων οτι εις βαβυλωνα η οργη αυτου του εξολεθρευσαι αυτην οτι εκδικησις κυρι
ου εστιν εκδικησις λαου αυτου εστιν
12 επι τειχεων βαβυλωνος αρατε σημειον επιστησατε φαρετρας εγειρατε φυλακας ετοιμασατε οπλα οτι ενεχειρησεν και ποιησει κυριος α ελαλησεν επι τους κατοικουντας βαβυλ
ωνα
13 κατασκηνουντας εφ' υδασι πολλοις και επι πληθει θησαυρων αυτης ηκει το περας σου αληθως εις τα σπλαγχα σου
14 οτι ωμοσεν κυριος κατα του βραχιονος αυτου διοτι πληρωσω σε ανθρωπων ωσει ακριδων και φθειζονται επι σε οι καταβαινοντες
15 ποιων γην εν τη ισχυι αυτου ετοιμαζων οικουμενην εν τη σοφια αυτου εν τη συνεσει αυτου εξετεινεν τον ουρανον
16 εις φωνην εθετο ηχος υδατος εν τω ουρανω και ανηγαγεν νεφελας απ' εσχατου της γης αστραπας εις νετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου
17 εμοφανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατησχυνθη πας χρυσοχοος απο των γλυπτων αυτου οτι ψευδη εχωνευσαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις
18 ματαια εστιν εργα μεμωκημενα εν καιρω επισκεψεως αυτων απολουνται
19 ου τοιαυτη μερις τω ιακωβ οτι ο πλασας τα παντα αυτος εστιν κληρονομια αυτου κυριος ονομα αυτω
20 διασκορπιζεις συ μοι σκευη πολεμου και διασκορπιω εν σοι εθνη και εξαρω εκ σου βασιλεις
21 και διασκορπιω εν σοι ιππον και αναβατην αυτου και διασκορπιω εν σοι αρματα και αναβατας αυτων
22 και διασκορπιω εν σοι νεανισκον και παρθενον και διασκορπιω εν σοι ανδρα και γυναικα
23 και διασκορπιω εν σοι ποιμενα και το ποιμνιον αυτου και διασκορπιω εν σοι γεωργον και το γεωργιον αυτου και διασκορπιω εν σοι ηγεμονας και στρατηγους σου
24 και ανταποδωσω τη βαβυλωνι και πασι τοις κατοικοισι χαλδαιοις πασας τας κακιας αυτων ας εποιησαν επι σιων κατ' οφθαλμους υμων λεγει κυριος
25 ιδου εγω προς σε το ορος το διεφθαρμενον το διαφθειρον πασαν την γην και εκτενω την χειρα μου επι σε και κατακυλιω σε απο των πετρων και δωσω σε ως ορος εμπετυρισ
μενον
26 και ου μη λαβωσιν απο σου λιθον εις γωνιαν και λιθον εις θεμελιον οτι εις αφανισμον εις τον αιωνα εση λεγει κυριος
27 αρατε σημειον επι της γης σαλπισατε εν εθνεσιν σαλπιγγι αγιασατε επ' αυτην εθνη παραγγειλατε επ' αυτην βασιλειαις αραρατ παρ' εμου και τοις ασχαναζαιοις επιστησατε επ
' αυτην βελοστασεις αναβιβασατε επ' αυτην ιππον ως ακριδων πληθος
28 αγιασατε επ' αυτην εθνη τον βασιλεα των μηδων και πασης της γης τους ηγουμενους αυτου και παντας τους στρατηγους αυτου
29 εσεισθη η γη και επονεσεν διοτι εξανεστη επι βαβυλωνα λογισμος κυριου του θειναι την γην βαβυλωνος εις αφανισμον και μη κατοικεισθαι αυτην
30 εξελιπεν μαχητης βαβυλωνος του πολεμειν καθησονται εκει εν περιοχη εθραυσθη η δυναστεια αυτων εγενηθησαν ωσει γυναικες ενεπυρισθη τα σκηνωματα αυτης συνετριβη
σαν οι μοχλοι αυτης
31 διωκων εις απαντησιν διωκοντος διωξεται και αναγγελλων εις απαντησιν αναγγελλοντος του αναγγειλαι τω βασιλει βαβυλωνος οτι εαλωκεν η πολις αυτου

32 απ' εσχάτου των διαβασεων αυτου ελημφθησαν και τα συστηματα αυτων ενεπρησαν εν πυρι και ανδρες αυτου οι πολεμισται εξερχονται
33 διοτι ταδε λεγει κυριος οικoi βασιλεως βαβυλωνος ως αλων ωριμος αλοθησονται ετι μικρον και ηξει ο αμητος αυτης
34 κατεφαγεν με εμερισατο με κατελαβεν με σκευος λεπτον ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεπιεν με ως δρακων επλησεν την κοιλιαν αυτου απο της τρυφης μου εξωσε
ν με
35 οι μοχθοι μου και αι ταλαιπωριαι μου εις βαβυλωνα ερει κατοικουσα σιων και το αιμα μου επι τους κατοικουντας χαλδαιους ερει ιερουσαλημ
36 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω κρινω την αντιδικον σου και εκδικησω την εκδικησιν σου και ερημωσω την θαλασσαν αυτης και ξηρανω την πηγην αυτης
37 και εσται βαβυλων εις αφανισμον και ου κατοικηθησεται
38 αμα ως λεοντες εξηγερθησαν και ως σκυμνοι λεοντων
39 εν τη θερμασια αυτων δωσω ποτημα αυτοις και μεθυσω αυτους οπως καρωθωσιν και υπνωσωσιν υπνον αιωνιον και ου μη εγερθωσι λεγει κυριος
40 καταβιβασω αυτους ως αρνας εις σφαγην και ως κριους μετ' εριφων
41 πως εαλω και εθηρευθη το καυχημα πασης της γης πως εγενετο βαβυλων εις αφανισμον εν τοις εθνεσιν
42 ανεβη επι βαβυλωνα η θαλασσα εν ηχω κυματων αυτης και κατεκαλυφθη
43 εγενηθησαν αι πολεις αυτης γη ανυδρος και αβατος ου κατοικησει εν αυτη ουδε εις ουδε μη καταλυση εν αυτη υιος ανθρωπου
44 και εκδικησω επι βαβυλωνα και εξοισω α κατεπιεν εκ του στοματος αυτης και ου μη συναχθωσιν προς αυτην ετι τα εθνη
49 και εν βαβυλωνι πεσονται τραυματια πασης της γης
50 ανασωζομενοι εκ γης πορευεσθε και μη ιστασθε οι μακροθεν μνησθητε του κυριου και ιερουσαλημ αναβητω επι την καρδιαν υμων
51 ησχυνθημεν οτι ηκουσαμεν ονειδισμον ημων κατεκαλυψεν ατιμια το προσωπον ημων εισηλθον αλλογενεις εις τα αγια ημων εις οικον κυριου
52 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και εκδικησω επι τα γλυπτα αυτης και εν παση τη γη αυτης πεσονται τραυματια
53 οτι εαν αναβη βαβυλων ως ο ουρανος και οτι εαν οχυρωση υψος ισχυος αυτης παρ' εμου ηξουσιν εξολεθρευοντες αυτην λεγει κυριος
54 φωνη κραυγης εν βαβυλωνι και συντριβη μεγαλη εν γη χαλδαιων
55 οτι εξωλεθρευσεν κυριος την βαβυλωνα και απωλεσεν απ' αυτης φωνην μεγαλην ηχουσαν ως υδατα πολλα εδωκεν εις ολεθρον φωνην αυτης
56 οτι ηλθεν επι βαβυλωνα ταλαιπωρια εαλωσαν οι μαχηται αυτης επτοηται το τοξον αυτων οτι θεος ανταποδιδωσιν αυτοις κυριος ανταποδιδωσιν αυτη την ανταποδοσιν
57 και μεθυσει μεθη τους ηγεμονας αυτης και τους σοφους αυτης και τους στρατηγους αυτης λεγει ο βασιλευς κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω
58 ταδε λεγει κυριος τειχος βαβυλωνος επλατυνθη κατασκαπτομενον κατασκαφησεται και αι πυλαι αυτης αι υψηλαι εμπυρισθησονται και ου κοπιασουσιν λαοι εις κενον και εθ
νη εν αρχη εκλειψουσιν
59 ο λογος ον ενετειλατο κυριος ιερεμια τω προφητη ειπεν τω σαραια υιο νηριου υιου μασαιου οτε επορευετο παρα σεδεκιου βασιλεως ιουδα εις βαβυλωνα εν τω ετει τω τετα
ρτω της βασιλειας αυτου και σαραιας αρχων δωρων
60 και εγραψεν ιερεμιας παντα τα κακα α ηξει επι βαβυλωνα εν βιβλιω ενι παντας τους λογους τουτους τους γεγραμμενους επι βαβυλωνα
61 και ειπεν ιερεμιας προς σαραιαν οταν ελθης εις βαβυλωνα και οψη και αναγνωση παντας τους λογους τουτους
62 και ερεις κυριε κυριε συ ελαλησας επι τον τοπον τουτον του εξολεθρευσαι αυτον και του μη ειναι εν αυτω κατοικουντας απο ανθρωπου εως κτηνους οτι αφανισμος εις τον αι
ωνα εσται
63 και εσται οταν παυση του αναγιωσκειν το βιβλιον τουτο και επιδησεις επ' αυτο λιθον και ριψεις αυτο εις μεσον του ευφρατου
64 και ερεις ουτως καταδυσεται βαβυλων και ου μη αναστη απο προσωπου των κακων ων εγω επαγω επ' αυτην
1 επι τους αλλοφυλους

- 2 ταδε λεγει κυριος ιδου υδατα αναβαινει απο βορρα και εσται εις χειμαρρουν κατακλυζοντα και κατακλυσει γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους κατοικουντας εν αυτη και κεκραζονται οι ανθρωποι και αλαλαξουσιν απαντες οι κατοικουντες την γην
- 3 απο φωνης ορμης αυτου απο των οπλων των ποδων αυτου και απο σεισμου των αρματων αυτου ηχου τροχων αυτου ουκ επεστρεψαν πατερες εφ' υιους αυτων απο εκλυσεως χειρων αυτων
- 4 εν τη ημερα τη ερχομενη του απολεσαι παντας τους αλλοφυλους και αφανιω την τυρον και την σιδωνα και παντας τους καταλοιπους της βοηθειας αυτων οτι εξολεθρευσει κυριος τους καταλοιπους των νησων
- 5 ηκει φαλακρωμα επι γαζαν απερριφη ασκαλων και οι καταλοιποι ενακιμ εως τινος κοψεις
- 6 η μαχαιρα του κυριου εως τινος ουχ ησυχασεις αποκαταστηθι εις τον κολεον σου αναπαυσαι και επαρθητι
- 7 πως ησυχασει και κυριος εντειλατο αυτη επι την ασκαλωνα και επι τας παραθαλασσιους επι τας καταλοιπους επεγερθηναι
- 1 τη ιδουμαια ταδε λεγει κυριος ουκ εστιν επι σοφια εν θαιμιαν απωλετο βουλη εκ συνετων ωχετο σοφια αυτων
- 2 ηπατηθη ο τοπος αυτων βαθυνατε εις καθισιν οι κατοικουντες εν δαιδαν οτι δυσκολα εποιησεν ηγαγον επ' αυτον εν χρονω ω επεσκεψαμην επ' αυτον
- 3 οτι τρυγηται ηλθον σοι ου καταλειψουσιν σοι καταλειμματα ως κλεπται εν νυκτι επιθησουσιν χειρα αυτων
- 4 οτι εγω κατεσυρα τον ησαυ ανεκαλυψα τα κρυπτα αυτων κρυβηναι ου μη δυνωνται ωλοντο δια χειρα αδελφου αυτου και γειτονος αυτου και ουκ εστιν υπολειπεσθαι ορφανον σου ινα ζησηται και εγω ζησομαι και χηραι επ' εμε πεποιθασιν
- 5 οτι ταδε ειπεν κυριος οις ουκ ην νομος πειν το ποτηριον επιον και συ αθωωμενη ου μη αθωωθης οτι πινων πιεσαι
- 6 οτι κατ' εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος οτι εις αβατον και εις ονειδισμον και εις καταρασιν εση εν μεσω αυτης και πασαι αι πολεις αυτης εσονται ερημοι εις αιωνα
- 8 ακοην ηκουσα παρα κυριου και αγγελους εις εθνη απεστειλεν συναχθητε και παραγενεσθε εις αυτην αναστητε εις πολεμον
- 9 μικρον εδωκα σε εν εθνεσιν ευκαταφρονητον εν ανθρωποις
- 10 η παιγνια σου ενεχειρησεν σοι ιταμια καρδιας σου κατελυσεν τρυμαλιας πετρων συνελαβεν ισχυν βουνου υψηλου οτι υψωσεν ωσπερ αετος νοσσιαν αυτου εκειθεν καθελω σε
- 11 και εσται η ιδουμαια εις αβατον πας ο παραπορευομενος επ' αυτην συριει
- 12 ωσπερ κατεστραφη σοδομα και γομορρα και αι παροικοι αυτης ειπεν κυριος παντοκρατωρ ου μη καθιση εκει ανθρωπος και ου μη ενοικηση εκει υιος ανθρωπου
- 13 ιδου ωσπερ λεων αναβησεται εκ μεσου του ιορδανου εις τοπον αιθαμ οτι ταχυ εκδιωξω αυτους απ' αυτης και τους νεανισκους επ' αυτην επιστησατε οτι τις ωσπερ εγω και τις αντιστησεται μοι και τις ουτος ποιμην ος στησεται κατα προσωπον μου
- 14 δια τουτο ακουσατε βουλην κυριου ην εβουλευσατο επι την ιδουμαιαν και λογισμον αυτου ον ελογισατο επι τους κατοικουντας θαιμιαν εαν μη συμψησθωσιν τα ελαχιστα των προβατων εαν μη αβατωθη επ' αυτην καταλυσις αυτων
- 15 οτι απο φωνης πτωσεως αυτων εσεισθη η γη και κραυγη σου εν θαλασση ηκουσθη
- 16 ιδου ωσπερ αετος οψεται και εκτενει τας πτερυγας επ' οχυρωματα αυτης και εσται η καρδια των ισχυρων της ιδουμαιας εν τη ημερα εκεινη ως καρδια γυναικος ωδινουσης
- 17 τοις υιοις αμμων ουτως ειπεν κυριος μη υιοι ουκ εισιν εν ισραηλ η παραλημφομενος ουκ εστιν αυτοις δια τι παρελαβεν μελχομ τον γαδ και ο λαος αυτων εν πολεσιν αυτων εν οικησει
- 18 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και ακουτιω επι ραββαθ θορυβον πολεμων και εσονται εις αβατον και εις απωλειαν και βωμοι αυτης εν πυρι κατακαυθησονται και παραλημψεται ισραηλ την αρχην αυτου
- 19 αλαλαξον εσεβων οτι ωλετο γαι κεκραξατε θυγατερες ραββαθ περιζωσασθε σακκους και επιλημπτευσασθε και κοψασθε επι μελχομ οτι εν αποικια βαδιειται οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα
- 20 τι αγαλλιαση εν τοις πεδιοις ενακιμ θυγατερ ιταμιας η πεποιθια επι θησαυροις αυτης η λεγουσα τις εισελευσεται επ' εμε
- 21 ιδου εγω φερω φοβον επι σε ειπεν κυριος απο πασης της περιου σου και διασπαρησεσθε εκαστος εις προσωπον αυτου και ουκ εσται ο συναγων
- 23 τη κηδαρ βασιλισση της αυλης ην επαταξεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος ουτως ειπεν κυριος αναστητε και αναβητε επι κηδαρ και πλησατε τους υιους κεδεμ

24 σκηνας αυτων και προβατα αυτων λημψονται ιματια αυτων και παντα τα σκευη αυτων και καμηλους αυτων λημψονται εαυτοις και καλεσατε επ' αυτους απωλειαν κυκλοθε
v
25 φευγετε λιαν βαθυνατε εις καθισιν καθημενοι εν τη αυλη οτι εβουλευσατο εφ' υμας βασιλευς βαβυλωνος βουλην και ελογισατο εφ' υμας λογισμον
26 αναστηθι και αναβηθι επ' εθνος ευσταθουν καθημενον εις αναψυχην οισ ουκ εισιν θυραι ου βαλανοι ου μογλοι μονοι καταλουουσιν
27 και εσονται καμηλοι αυτων εις προνομην και πληθος κτηνων αυτων εις απωλειαν και λικημσω αυτους παντι πνευματι κεκαρμενους προ προσωπου αυτων εκ παντος περαν α
υτων οισω την τροπην αυτων ειπεν κυριος
28 και εσται η αυλη διατριβη στρουθων και αβατος εως αιωνος ου μη καθιση εκει ανθρωπος και ου μη κατοικηση εκει υιος ανθρωπου
29 τη δαμασκω κατησχυνηθη ημαθ και αφραδ οτι ηκουσαν ακοην πονηραν εξεστησαν εθυμωθησαν αναπαυσασθαι ου μη δυνωνται
30 εξελυθη δαμασκος απεστραφη εις φυγην τρομος επελαβετο αυτης
31 πως ουχι εγκατελιπεν πολιν εμην κωμην ηγαπησαν
32 δια τουτο πεσουνται νεανισκοι εν πλατειαις σου και παντες οι ανδρες οι πολεμισται σου πεσουνται φησιν κυριος
33 και καυσω πυρ εν τειχει δαμασκου και καταφαγεται αμφοδα υιου αδερ
1 τη μωαβ ουτως ειπεν κυριος ουαι επι ναβαυ οτι ωλετο ελημφθη καριαθαιμ ησχυνηθη αμαθ και ηττηθη
2 ουκ εστιν ετι ιατρεια μωαβ αγαυριαμα εν εσεβων ελογισαντο επ' αυτην κακα εκοψαμεν αυτην απο εθνους και παυσιν παυσεται οπισθεν σου βαδιειται μαχαιρα
3 οτι φωνη κεκραγοτων εξ ωρωναιμ ολεθρος και συντριμμα μεγα
4 συνετριβη μωαβ αναγγειλατε εις ζογορα
5 οτι επλησθη αλαωθ εν κλαυθμω αναβησεται κλαιων εν οδω ωρωναιμ κραυγην συντριμματος ηκουσατε
6 φευγετε και σωσατε τας ψυχας υμων και εσεσθε ωσπερ ονος αγριος εν ερημω
7 επειδη επεποιθεις εν οχυρωμασιν σου και συ συλλημφθηση και εξελευσεται χαμωσ εν αποικια οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα
8 και ηξει ολεθρος επι πασαν πολιν και πολισ ου μη σωθη και απολειται ο αυλων και εξολεθρευθησεται η πεδινη καθως ειπεν κυριος
9 δοτε σημεια τη μωαβ οτι αφη αναφθησεται και πασαι αι πολεις αυτης εις αβατον εσονται ποθεν ενοικος αυτη
10 επικαταρατος ο ποιων τα εργα κυριου αμελως εξαιρων μαχαιραν αυτου αφ' αιματος
11 ανεπαυσατο μωαβ εκ παιδαριου και πεποιθως ην επι τη δοξη αυτου ουκ ενεχεεν εξ αγγειου εις αγγειον και εις αποικισμον ουκ ωχετο δια τουτο εστη γευμα αυτου εν αυτω και
οσμη αυτου ουκ εξελιπεν
12 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και αποστελω αυτω κλινοντας και κλινουσιν αυτον και τα σκευη αυτου λεπτυνουσιν και τα κερατα αυτου συγκοψουσιν
13 και καταισχυνησεται μωαβ απο χαμωσ ωσπερ κατησχυνηθη οικος ισραηλ απο βαιθηλ ελπιδος αυτων πεποιθοτες επ' αυτοις
14 πως ερειτε ισχυροι εσμεν και ανθρωπος ισχυων εις τα πολεμικα
15 ωλετο μωαβ πολισ αυτου και εκλεκτοι νεανισκοι αυτου κατεβησαν εις σφαγην
16 εγγυς ημερα μωαβ ελθειν και πονηρια αυτου ταχεια σφοδρα
17 κινησατε αυτω παντες κυκλοθεν αυτου παντες ειδοτες ονομα αυτου ειπατε πως συνετριβη βακτηρια ευκλειης ραβδος μεγαλωματος
18 καταβηθι απο δοξης και καθισον εν υγρασια καθημενη δαιβων εκτριβητε οτι ωλετο μωαβ ανεβη εις σε λυμαινομενος οχυρωμα σου
19 εφ' οδου στηθι και επιδε καθημενη εν αροηρ και ερωτησον φευγοντα και σωζομενον και ειπον τι εγενετο
20 κατησχυνηθη μωαβ οτι συνετριβη ολολυξον και κεκραξον αναγγειλον εν αρνων οτι ωλετο μωαβ
21 και κρισις ερχεται εις γην του μισωρ επι χαιλων και επι ιασσα και επι μωφαθ

22 και επι δαιβων και επι ναβαν και επ' οικον δεβλαθαιμ
23 και επι καριαθαιμ και επ' οικον γαμωλ και επ' οικον μαων
24 και επι καριωθ και επι βοσορ και επι πασας τας πολεις μωαβ τας πορρω και τας εγγυς
25 κατεαχθη κερας μωαβ και το επιχειρον αυτου συνετριβη
26 μεθυσατε αυτον οτι επι κυριον εμεγαλυνθη και επικρουσει μωαβ εν χειρι αυτου και εσται εις γελωτα και αυτος
27 και ει μη εις γελοιασμον ην σοι ισραηλ ει εν κλοπαις σου ευρεθη οτι επολεμεις αυτον
28 κατελιπον τας πολεις και οικησαν εν πετραις οι κατοικουντες μωαβ εγενηθησαν ως περιστεραι νοσσεουσαι εν πετραις στοματι βοθυνου
29 ηκουσα υβριν μωαβ υβρισεν λιαν υβριν αυτου και υπερηφανιαν αυτου και υψωθη η καρδια αυτου
30 εγω δε εγνων εργα αυτου ουχι το ικανον αυτου ουχ ουτως εποιησεν
31 δια τουτο επι μωαβ ολολυζετε παντοθεν βοησατε επ' ανδρας κираδας αυχμου
32 ως κλαυθμον ιαζηρ αποκλαυσομαι σοι αμπελος σεβημα κληματα σου διηλθεν θαλασσαν ιαζηρ ηψαντο επι οπωραν σου επι τρυγηταις σου ολεθρος επεπεσεν
33 συνεψησθη χαρμοσυνη και ευφροσυνη εκ της μωαβιτιδος και οινος ην επι ληνοις σου πρωι ουκ επατησαν ουδε δειλης ουκ εποιησαν αιδαδ
34 απο κραυγης εσεβων εως ελεαλη αι πολεις αυτων εδωκαν φωνην αυτων απο ζογορ εως ωρωναμ και αγλαθ-σαλισια οτι και το υδωρ νεβριμ εις κατακαυμα εσται
35 και απολω τον μωαβ φησιν κυριος αναβαινοντα επι βωμον και θυμιωντα θεοις αυτου
36 δια τουτο καρδια μου μωαβ ωσπερ αυλοι βομβησουσιν καρδια μου επ' ανθρωπους κираδας ωσπερ αυλος βομβησει δια τουτο α περιεποιησατο απωλετο απο ανθρωπου
37 πασαν κεφαλην εν παντι τοπω ξυρησονται και πας πωγων ξυρηθησεται και πασαι χειρες κοψονται και επι πασης οσφυος σακκος
38 και επι παντων των δωματων μωαβ και επι πλατειαις αυτης οτι συνετριψα τον μωαβ φησιν κυριος ως αγγειον ου ουκ εστιν χρεια αυτου
39 πως κατηλλαξεν πως εστρεψεν νωτον μωαβ ησχυνη και εγενετο μωαβ εις γελωτα και εγκοτημα πασιν τοις κυκλω αυτης
40 οτι ουτως ειπεν κυριος
41 ελημφθη ακκαριωθ και τα οχυρωματα συνελημφθη
42 και απολειται μωαβ απο οχλου οτι επι τον κυριον εμεγαλυνθη
43 παγισ και φοβος και βοθυνος επι σοι καθημενος μωαβ
44 ο φευγων απο προσωπου του φοβου εμπεσειται εις τον βοθυνον και ο αναβαινων εκ του βοθυνου συλλημφθησεται εν τη παγιδι οτι επαξω ταυτα επι μωαβ εν ενιαυτω επισκευ
εως αυτης
13 οσα επροφητευσεν ιερεμιας επι παντα τα εθνη
15 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λαβε το ποτηριον του οινου του ακρατου τουτου εκ χειρος μου και ποτιεις παντα τα εθνη προς α εγω αποστελλω σε προς αυτους
16 και πιονται και εξεμουνται και μανησονται απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποστελλω ανα μεσον αυτων
17 και ελαβον το ποτηριον εκ χειρος κυριου και εποτισα τα εθνη προς α απεστειλεν με κυριος επ' αυτα
18 την ιερουσαλημ και τας πολεις ιουδα και βασιλεις ιουδα και αρχοντας αυτου του θειναι αυτας εις ερημωσιν και εις αβατον και εις συριγμον
19 και τον φαραω βασιλεα αιγυπτου και τους παιδας αυτου και τους μεγαστanas αυτου και παντα τον λαον αυτου
20 και παντας τους συμμικτους αυτου και παντας τους βασιλεις αλλοφυλων την ασκαλωνα και την γαζαν και την ακκαρων και το επιλοιπον αζωτου
21 και την ιδουμαιαν και την μωαβιτιν και τους υιους αμμων
22 και παντας βασιλεις τυρου και βασιλεις σιδωνος και βασιλεις τους εν τω περαν της θαλασσης
23 και την δαιδαν και την θαιμαν και την ρως και παν περικεκαρμενον κατα προσωπον αυτου

- 24 και παντας τους συμμικτους τους καταλουντας εν τη ερημω
25 και παντας βασιλεις αιλαμ και παντας βασιλεις περσων
26 και παντας βασιλεις απο απηλιωτου τους πορρω και τους εγγυς εκαστον προς τον αδελφον αυτου και πασας τας βασιλειας τας επι προσωπου της γης
27 και ερεις αυτοις ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ πιετε και μεθυσθητε και εξεμεσατε και πεσεισθε και ου μη αναστητε απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποστελλω ανα μεσον υμων
28 και εσται οταν μη βουλωνται δεξασθαι το ποτηριον εκ της χειρος σου ωστε πειν και ερεις ουτως ειπεν κυριος πιοντες πιεσθε
29 οτι εν πολει εν η ωνομασθη το ονομα μου επ' αυτην εγω αρχομαι κακωσαι και υμεις καθαρσει ου μη καθαρισθητε οτι μαχαιραν εγω καλω επι τους καθημενους επι της γης
30 και συ προφητευσεις επ' αυτους τους λογους τουτους και ερεις κυριος αφ' υψηλου χρηματιει απο του αγιου αυτου δωσει φωνην αυτου λογον χρηματιει επι του τοπου αυτου και αι αιδαδ ωσπερ τρυγωντες αποκριθησονται και επι τους καθημενους επι την γην
31 ηκει ολεθρος επι μερος της γης οτι κρισις τω κυριω εν τοις εθνεσιν κρινεται αυτος προς πασαν σαρκα οι δε ασεβεις εδοθησαν εις μαχαιραν λεγει κυριος
32 ουτως ειπεν κυριος ιδου κακα ερχεται απο εθνους επι εθνος και λαιλαψ μεγαλη εκπορευεται απ' εσχατου της γης
33 και εσονται τραυματιαι υπο κυριου εν ημερα κυριου εκ μερους της γης και εως εις μερος της γης ου μη κατορυγωσιν εις κοπρια επι προσωπου της γης εσονται
34 αλαλαξατε ποιμενες και κεκραξατε και κοπτεσθε οι κριοι των προβατων οτι πληρωθησαν αι ημεραι υμων εις σφαγην και πεσεισθε ωσπερ οι κριοι οι εκλεκτοι
35 και απολειται φυγη απο των ποιμενων και σωτηρια απο των κριων των προβατων
36 φωνη κραυγης των ποιμενων και αλαλαγμος των προβατων και των κριων οτι ωλεθρευσεν κυριος τα βοσκηματα αυτων
37 και παυσεται τα καταλοιπα της ειρηνης απο προσωπου οργης θυμου μου
38 εγκατελιπεν ωσπερ λεων καταλυμα αυτου οτι εγενηθη η γη αυτων εις αβατον απο προσωπου της μαχαιρας της μεγαλης
1 εν αρχη βασιλεωσ ιωακιμ υιου ιωσια εγενηθη ο λογος ουτος παρα κυριου
2 ουτως ειπεν κυριος στηθι εν αυλη οικου κυριου και χρηματιεις απασι τοις ιουδαιοις και πασι τοις ερχομενοις προσκυνειν εν οικω κυριου απαντας τους λογους ους συνεταξα σ οι αυτοις χρηματισαι μη αφελης ρημα
3 ισως ακουσονται και αποστραφησονται εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και παυσομαι απο των κακων ων εγω λογιζομαι του ποιησαι αυτοις ενεκεν των πονηρων επι ιτηδευματων αυτων
4 και ερεις ουτως ειπεν κυριος εαν μη ακουσητε μου του πορευεσθαι εν τοις νομιμοις μου οις εδωκα κατα προσωπον υμων
5 εισακουειν των λογων των παιδων μου των προφητων ους εγω αποστελλω προς υμας ορθρου και απεστειλα και ουκ εισηκουσατε μου
6 και δωσω τον οικον τουτον ωσπερ σηλωμ και την πολιν δωσω εις καταραν πασιν τοις εθνεσιν πασης της γης
7 και ηκουσαν οι ιερεις και οι ψευδοπροφηται και πας ο λαος του ιερεμιου λαλουντος τους λογους τουτους εν οικω κυριου
8 και εγενετο ιερεμιου παυσαμενου λαλουντος παντα α συνεταξεν αυτω κυριος λαλησαι παντι τω λαω και συνελαβosan αυτον οι ιερεις και οι ψευδοπροφηται και πας ο λαος λεγων θανατω αποθανη
9 οτι επροφητευσας τω ονοματι κυριου λεγων ωσπερ σηλωμ εσται ο οικος ουτος και η πολις αυτη ερημωθησεται απο κατοικουντων και εξεκκλησιασθη πας ο λαος επι ιερεμια ν εν οικω κυριου
10 και ηκουσαν οι αρχοντες ιουδα τον λογον τουτον και ανεβησαν εξ οικου του βασιλεωσ εις οικον κυριου και εκαθισαν εν προθυροις πυλης κυριου της καινης
11 και ειπαν οι ιερεις και οι ψευδοπροφηται προς τους αρχοντας και παντι τω λαω κρισις θανατου τω ανθρωπω τουτω οτι επροφητευσεν κατα της πολεωσ ταυτης καθωσ ηκουσατε εν τοις ωσιν υμων
12 και ειπεν ιερεμιας προς τους αρχοντας και παντι τω λαω λεγων κυριος απεστειλεν με προφητευσαι επι τον οικον τουτον και επι την πολιν ταυτην παντας τους λογους τουτους ους ηκουσατε
13 και νυν βελτιους ποιησατε τας οδους υμων και τα εργα υμων και ακουσατε της φωνης κυριου και παυσεται κυριος απο των κακων ων ελαλησεν εφ' υμας

- 14 και ιδου εγω εν χειρσιν υμων ποιησατε μοι ως συμφερει και ως βελτιον υμιν
- 15 αλλ' η γνοντες γνωσεσθε οτι ει αναιριετε με αιμα αθων διδοτε εφ' υμας και επι την πολιν ταυτην και επι τους κατοικουντας εν αυτη οτι εν αληθεια απεσταλκεν με κυριος προς υμας λαλησαι εις τα ωτα υμων παντας τους λογους τουτους
- 16 και ειπαν οι αρχοντες και πας ο λαος προς τους ιερεις και προς τους ψευδοπροφητας ουκ εστιν τω ανθρωπω τουτω κρισις θανατου οτι επι τω ονοματι κυριου του θεου ημων ελαλησεν προς ημας
- 17 και ανεστησαν ανδρες των πρεσβυτερων της γης και ειπαν παση τη συναγωγη του λαου
- 18 μιχαιας ο μωραθιτης ην εν ταις ημεραις εξεκιου βασιλεως ιουδα και ειπεν παντι τω λαω ιουδα ουτως ειπεν κυριος σιων ως αγρος αροτριαθησεται και ιερουσαλημ εις αβατον εσται και το ορος του οικου εις αλσος δρυμου
- 19 μη ανελων ανεileen αυτον εξεκιας και πας ιουδα ουχι οτι εφοβηθησαν τον κυριον και οτι εδεθησαν του προσωπου κυριου και επαυσατο κυριος απο των κακων ων ελαλησεν επ' αυτους και ημεις εποιησαμεν κακα μεγαλα επι ψυχας ημων
- 20 και ανθρωπος ην προφητευων τω ονοματι κυριου ουριας υιος σαμαιοι εκ καριαθιαριμ και επροφητευσεν περι της γης ταυτης κατα παντας τους λογους ιερεμιου
- 21 και ηκουσεν ο βασιλευς ιωακιμ και παντες οι αρχοντες παντας τους λογους αυτου και εξητουν αποκτειναι αυτον και ηκουσεν ουριας και εισηλθεν εις αιγυπτον
- 22 και εξαπεστειλεν ο βασιλευς ανδρας εις αιγυπτον
- 23 και εξηγαγosan αυτον εκειθεν και εισηγαγosan αυτον προς τον βασιλεα και επαταξεν αυτον εν μαχαιρα και ερριψεν αυτον εις το μνημα υιων λαου αυτου
- 24 πλην χειρ αχικαμ υιου σαφαν ην μετα ιερεμιου του μη παραδουναι αυτον εις χειρας του λαου του μη ανελειν αυτον
- 2 ουτως ειπεν κυριος ποιησον δεσμους και κλοιους και περιθου περι τον τραχηλον σου
- 3 και αποστειλεις αυτους προς βασιλεα ιδουμιας και προς βασιλεα μωαβ και προς βασιλεα υιων αμμων και προς βασιλεα τυρου και προς βασιλεα σιδωνος εν χειρσιν αγγελων αυτων των ερχομενων εις απαντησιν αυτων εις ιερουσαλημ προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα
- 4 και συνταξεις αυτοις προς τους κυριους αυτων ειπειν ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ουτως ερειτε προς τους κυριους υμων
- 5 οτι εγω εποιησα την γην εν τη ισχυι μου τη μεγαλη και εν τω επιχειρω μου τω υψηλω και δωσω αυτην ω εαν δοξη εν οφθαλμοις μου
- 6 εδωκα την γην τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος δουλευειν αυτω και τα θηρια του αγρου εργαζεσθαι αυτω
- 8 και το εθνος και η βασιλεια οσοι εαν μη εμβαλωσιν τον τραχηλον αυτων υπο τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος εν μαχαιρα και εν λιμω επισκεψομαι αυτους ειπεν κυριος εως εκ λιπωσιν εν χειρι αυτου
- 9 και υμεις μη ακουετε των ψευδοπροφητων υμων και των μαντευομενων υμιν και των ενυπνιαζομενων υμιν και των οιωνισματων υμων και των φαρμακων υμων των λεγοντων ου μη εργασησθε τω βασιλει βαβυλωνος
- 10 οτι ψευδη αυτοι προφητεουσιν υμιν προς το μακρυναι υμας απο της γης υμων
- 11 και το εθνος ο εαν εισαγαγη τον τραχηλον αυτου υπο τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος και εργασηται αυτω και καταλειψω αυτον επι της γης αυτου και εργαται αυτω και ενοικησει εν αυτη
- 12 και προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα ελαλησα κατα παντας τους λογους τουτους λεγων εισαγαγετε τον τραχηλον υμων
- 14 και εργασασθε τω βασιλει βαβυλωνος οτι αδικα αυτοι προφητεουσιν υμιν
- 15 οτι ουκ απεστειλα αυτους φησιν κυριος και προφητεουσιν τω ονοματι μου επ' αδικω προς το απολεσαι υμας και απολεισθε υμεις και οι προφηται υμων οι προφητευοντες υμιν επ' αδικω ψευδη
- 16 υμιν και παντι τω λαω τουτω και τοις ιερευσιν ελαλησα λεγων ουτως ειπεν κυριος μη ακουετε των λογων των προφητων των προφητευοντων υμιν λεγοντων ιδου σκευη οικου κυριου επιστρεφει εκ βαβυλωνος οτι αδικα αυτοι προφητεουσιν υμιν ουκ απεστειλα αυτους
- 18 ει προφηται εισιν και ει εστιν λογος κυριου εν αυτοις απαντησατωσαν μοι
- 19 οτι ουτως ειπεν κυριος και των επιλοιπων σκευων
- 20 ων ουκ ελαβεν βασιλευς βαβυλωνος οτε απωκισεν τον ιεχονιαν εξ ιερουσαλημ

- 22 εις βαβυλωνα εισελευσεται λεγει κυριος
1 και εγενετο εν τω τεταρτω ετει σεδεκια βασιλεως ιουδα εν μηνι τω πεμπτω ειπεν μοι ανανιας υιος αζωρ ο ψευδοπροφητης ο απο γαβαων εν οικω κυριου κατ' οφθαλμους των ιερεων και παντος του λαου λεγων
2 ουτως ειπεν κυριος συνετριψα τον ζυγον του βασιλεως βαβυλωνος
3 ετι δυο ετη ημερων εγω αποστρεψω εις τον τοπον τουτον τα σκευη οικου κυριου
4 και ιεχονιαν και την αποικιαν ιουδα οτι συντριψω τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος
5 και ειπεν ιερεμιας προς ανανιαν κατ' οφθαλμους παντος του λαου και κατ' οφθαλμους των ιερεων των εστηκοτων εν οικω κυριου
6 και ειπεν ιερεμιας αληθως ουτω ποιησαι κυριος στησαι τον λογον σου ον συ προφητευεις του επιστρεψαι τα σκευη οικου κυριου και πασαν την αποικιαν εκ βαβυλωνος εις τον τοπον τουτον
7 πλην ακουσατε τον λογον κυριου ον εγω λεγω εις τα ωτα υμων και εις τα ωτα παντος του λαου
8 οι προφηται οι γεγονοτες προτεροι μου και προτεροι υμων απο του αιωνος και επροφητευσαν επι γης πολλης και επι βασιλειας μεγαλας εις πολεμον
9 ο προφητης ο προφητευσας εις ειρηνην ελθοντος του λογου γνωσονται τον προφητην ον απεστειλεν αυτοις κυριος εν πιστει
10 και ελαβεν ανανιας εν οφθαλμοις παντος του λαου τους κλοιους απο του τραχηλου ιερεμιου και συνετριψεν αυτους
11 και ειπεν ανανιας κατ' οφθαλμους παντος του λαου λεγων ουτως ειπεν κυριος ουτως συντριψω τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος απο τραχηλων παντων των εθνων και ωχετο ιερεμιας εις την οδον αυτου
12 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν μετα το συντριψαι ανανιαν τους κλοιους απο του τραχηλου αυτου λεγων
13 βαδιζε και ειπον προς ανανιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος κλοιους ξυλινους συνετριψας και ποιησω αντ' αυτων κλοιους σιδηρους
14 οτι ουτως ειπεν κυριος ζυγον σιδηρουν εθηκα επι τον τραχηλον παντων των εθνων εργαζεσθαι τω βασιλει βαβυλωνος
15 και ειπεν ιερεμιας τω ανανια ουκ απεσταλκεν σε κυριος και πεποιθεναι εποησας τον λαον τουτον επ' αδικω
16 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω εξαποστελλω σε απο προσωπου της γης τουτω τω ενιαυτω αποθανη
17 και απεθανεν εν τω μηνι τω εβδομο
1 και ουτοι οι λογοι της βιβλου ους απεστειλεν ιερεμιας εξ ιερουσαλημ προς τους πρεσβυτερους της αποικιας και προς τους ιερεις και προς τους ψευδοπροφητας επιστολην εις βαβυλωνα τη αποικια και προς απαντα τον λαον
2 υστερον εξελθοντος ιεχονιου του βασιλεως και της βασιλισσης και των ευνουχων και παντος ελευθερου και δεσμωτου και τεχνιτου εξ ιερουσαλημ
3 εν χειρι ελεασα υιου σαφαν και γαμαριου υιου χελκιου ον απεστειλεν σεδεκιας βασιλευς ιουδα προς βασιλεα βαβυλωνος εις βαβυλωνα λεγων
4 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ επι την αποικιαν ην απωκισα απο ιερουσαλημ
5 οικοδομησατε οικους και κατοικησατε και φυτευσατε παραδεισους και φαγετε τους καρπους αυτων
6 και λαβετε γυναικας και τεκνοποιησατε υιους και θυγατερας και λαβετε τοις υιοις υμων γυναικας και τας θυγατερας υμων ανδρασιν δοτε και πληθυνεσθε και μη σμικρυνθητε
7 και ζητησατε εις ειρηνην της γης εις ην απωκισα υμας εκει και προσευξασθε περι αυτων προς κυριον οτι εν ειρηνη αυτης εσται ειρηνη υμιν
8 οτι ουτως ειπεν κυριος μη αναπειθεωσαν υμας οι ψευδοπροφηται οι εν υμιν και μη αναπειθεωσαν υμας οι μαντις υμων και μη ακουετε εις τα ενυπνια υμων α υμεις ενυπνια αζεσθε
9 οτι αδικα αυτοι προφητευσουσιν υμιν επι τω ονοματι μου και ουκ απεστειλα αυτους
10 οτι ουτως ειπεν κυριος οταν μελλη πληρουσθαι βαβυλωνι εβδομηκοντα ετη επισκεψομαι υμας και επιστησω τους λογους μου εφ' υμας του τον λαον υμων αποστρεψαι εις τον τοπον τουτον
11 και λογιουμαι εφ' υμας λογισμον ειρηνης και ου κακα του δουναι υμιν ταυτα

- 12 και προσευξασθε προς με και εισακουσομαι υμων
13 και εκζητησατε με και ευρησετε με οτι ζητησετε με εν ολη καρδια υμων
14 και επιφανουμαι υμιν
15 οτι ειπατε κατεστησεν ημιν κυριος προφητας εν βαβυλωνι
21 ουτως ειπεν κυριος επι αχιαβ και επι σεδεκιαν ιδου εγω διδωμι αυτους εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και παταξει αυτους κατ' οφθαλμους υμων
22 και λημψονται απ' αυτων καταραν εν παση τη αποικια ιουδα εν βαβυλωνι λεγοντες ποιησαι σε κυριος ως σεδεκιαν εποησεν και ως αχιαβ ους απετηγανισεν βασιλευς βαβυλωνος εν πυρι
23 δι' ην εποησαν ανομιαν εν ισραηλ και εμοιχωντο τας γυναικας των πολιτων αυτων και λογον εχρηματισαν εν τω ονοματι μου ον ου συνεταξα αυτοις και εγω μαρτυς φησιν κυριος
24 και προς σαμαιαν τον νελαμιτην ερεις
25 ουκ απεστειλα σε τω ονοματι μου και προς σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερα ειπε
26 κυριος εδωκεν σε εις ιερα αντι ιωδαε του ιερεως γενεσθαι επιστατην εν τω οικω κυριου παντι ανθρωπω προφητευοντι και παντι ανθρωπω μαινομενω και δωσεις αυτον εις τω αποκλεισμα και εις τον καταρρακτην
27 και νυν δια τι συνελοιδωρησατε ιερεμιαν τον εξ αναθωθ τον προφητευσαντα υμιν
28 ου δια τουτο απεστειλεν προς υμας εις βαβυλωνα λεγων μακραν εστιν οικοδομησατε οικιας και κατοικησατε και φυτευσατε κηπους και φαγεσθε τον καρπον αυτων
29 και ανεγνω σοφονιας το βιβλιον εις τα ωτα ιερεμιου
30 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων
31 αποστειλον προς την αποικιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος επι σαμαιαν τον νελαμιτην επειδη επροφητευσεν υμιν σαμαιας και εγω ουκ απεστειλα αυτον και πεποιθεναι εποησεν υμας επ' αδικους
32 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω επισκεψομαι επι σαμαιαν και επι το γενος αυτου και ουκ εσται αυτων ανθρωπος εν μεσω υμων του ιδειν τα αγαθα α εγω ποιησω υμιν ουκ οψονται
1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου ειπειν
2 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λεγων γραψον παντας τους λογους ους εχρηματισα προς σε επι βιβλιου
3 οτι ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και αποστρεψω την αποικιαν λαου μου ισραηλ και ιουδα ειπεν κυριος και αποστρεψω αυτους εις την γην ην εδωκα τοις πατρασιν αυτων και κυριευσουσιν αυτης
4 και ουτοι οι λογοι ους ελαλησεν κυριος επι ισραηλ και ιουδα
5 ουτως ειπεν κυριος φωνην φοβου ακουσεσθε φοβος και ουκ εστιν ειρηνη
6 ερωτησατε και ιδετε ει ετεκεν αρσεν και περι φοβου εν ω καθεξουσιν οσφυν και σωτηριαν διοτι εωρακα παντα ανθρωπον και αι χειρες αυτου επι της οσφους αυτου εστραφισαν προσωπα εις ικτερον
7 εγενηθη οτι μεγαλη η ημερα εκεινη και ουκ εστιν τοιαυτη και χρονος στενος εστιν τω ιακωβ και απο τουτου σωθησεται
8 εν τη ημερα εκεινη ειπεν κυριος συντριψω τον ζυγον απο του τραχηλου αυτων και τους δεσμους αυτων διαρρηξω και ουκ εργωνται αυτοι ετι αλλοτριους
9 και εργωνται τω κυριω θεω αυτων και τον δαυιδ βασιλεα αυτων αναστησω αυτοις
12 ουτως ειπεν κυριος ανεστησα συντριμμα αλγηρα η πληγη σου
13 ουκ εστιν κρινων κρισιν σου εις αλγηρον ιατρευθης ωφελεια ουκ εστιν σοι
14 παντες οι φιλοι σου επελαθοντο σου ου μη επερωτησουσιν οτι πληγην εχθρου επαισα σε παιδειαν στερεαν επι πασαν αδικιαν σου επληθυναν αι αμαρτια σου

16 δια τουτο παντες οι εσθοντες σε βρωθησονται και παντες οι εχθροι σου κρεας αυτων παν εδονται επι πληθος αδικιων σου επληθυνθησαν αι αμαρτια σου εποιησαν ταυτα σοι και εσονται οι διαφορουντες σε εις διαφορημα και παντας τους προνομευοντας σε δωσω εις προνομην

17 οτι αναξω το ιαμα σου απο πληγης οδυνηρας ιατρευσω σε φησιν κυριος οτι εσπαρμενη εκληθης θηρευμα υμων εστιν οτι ζητων ουκ εστιν αυτην

18 ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω αποστρεψω την αποικιαν ιακωβ και αιχμαλωσιαν αυτου ελεησω και οικοδομηθησεται πολις επι το υψος αυτης και ο ναος κατα το κριμα αυτου καθεδεεται

19 και εξελευσονται απ' αυτων αδοντες και φωνη παιζοντων και πλεονασω αυτους και ου μη ελαττωθωσιν

20 και εισελευσονται οι υιοι αυτων ως το προτερον και τα μαρτυρια αυτων κατα προσωπον μου ορθωθησεται και επισκεψομαι τους θλιβοντας αυτους

21 και εσονται ισχυροτεροι αυτου επ' αυτους και ο αρχων αυτου εξ αυτου εξελευσεται και συναξω αυτους και αποστρεψουσιν προς με οτι τις εστιν ουτος ος εδωκεν την καρδιαν αυτου αποστρεψαι προς με φησιν κυριος

23 οτι οργη κυριου εξηλθεν θυμωδης εξηλθεν οργη στρεφομενη επ' ασεβεις ηξει

24 ου μη αποστραφη οργη θυμου κυριου εως ποιηση και εως καταστηση εγχειρημα καρδιας αυτου επ' εσχατων των ημερων γνωσεσθε αυτα

1 εν τω χρονω εκεινω ειπεν κυριος εσομαι εις θεον τω γενει ισραηλ και αυτοι εσονται μοι εις λαον

2 ουτως ειπεν κυριος ευρον θερμον εν ερημω μετα ολωλοτων εν μαχαιρα βαδισατε και μη ολεσητε τον ισραηλ

3 κυριος πορρωθεν ωφθη αυτω αγαπησιν αιωνιαν ηγαπησα σε δια τουτο ειλικυσα σε εις οικτηρημα

4 ετι οικοδομησω σε και οικοδομηθηση παρθενος ισραηλ ετι λημψη τυμπανον σου και εξελευση μετα συναγωγης παιζοντων

5 ετι φυτευσατε αμπελωνας εν ορεσιν σαμαρειας φυτευσατε και αινεσατε

6 οτι εστιν ημερα κλησεως απολογουμενων εν ορεσιν εφραιμ αναστητε και αναβητε εις σιων προς κυριον τον θεον ημων

7 οτι ουτως ειπεν κυριος τω ιακωβ ευφρανθητε και χρεμετισατε επι κεφαλην εθνων ακουστα ποιησατε και αινεσατε ειπατε εσωσεν κυριος τον λαον αυτου το καταλοιπον του ισραηλ

8 ιδου εγω αγω αυτους απο βορρα και συναξω αυτους απ' εσχατου της γης εν εορτη φασεκ και τεκνοποιηση οχλον πολυν και αποστρεψουσιν ωδε

9 εν κλαυθμω εξηλθον και εν παρακλησει αναξω αυτους αυλιζων επι διωρυγας υδατων εν οδω ορθη και ου μη πλανηθωσιν εν αυτη οτι εγενομην τω ισραηλ εις πατερα και εφραιμ πρωτοτοκος μου εστιν

10 ακουσατε λογον κυριου εθνη και αναγγειλατε εις νησους τας μακροτερον ειπατε ο λικμησας τον ισραηλ συναξει αυτον και φυλαξει αυτον ως ο βοσκων το ποιμνιον αυτου

11 οτι ελυτρωσατο κυριος τον ιακωβ εξειλατο αυτον εκ χειρος στερεωτερων αυτου

12 και ηξουσιν και ευφρανθησονται εν τω ορει σιων και ηξουσιν επ' αγαθα κυριου επι γην σιτου και οινου και καρπων και κτηνων και προβατων και εσται η ψυχη αυτων ωσπερ ξυλον εγκαρπον και ου πεινασουσιν ετι

13 τοτε χαρησονται παρθενοι εν συναγωγη νεανισκων και πρεσβυται χαρησονται και στρεψω το πενθος αυτων εις χαρμονην και ποιησω αυτους ευφραινομενους

14 μεγαλυνω και μεθυσω την ψυχην των ιερεων υιων λευι και ο λαος μου των αγαθων μου εμπλησθησεται

15 ουτως ειπεν κυριος φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνον και κλαυθμου και οδυρμου ραχηλ αποκλαιομενη ουκ ηθελεν παυσασθαι επι τοις υιοις αυτης οτι ουκ εισιν

16 ουτως ειπεν κυριος διαλιπετω η φωνη σου απο κλαυθμου και οι οφθαλμοι σου απο δακρυων σου οτι εστιν μισθος τοις σοις εργοις και επιστρεψουσιν εκ γης εχθρων

17 μονιμον τοις σοις τεκνοις

18 ακοην ηκουσα εφραιμ οδυρομενου επαιδευσας με και επαιδευθην εγω ωσπερ μοσχος ουκ εδιδαχθην επιστρεψον με και επιστρεψω οτι συ κυριος ο θεος μου

19 οτι υστερον αιχμαλωσιας μου μετενοησα και υστερον του γνωμαι με εστεναξα εφ' ημερας αισχυνης και υπεδειξα σοι οτι ελαβον ονειδισμον εκ νεοτητος μου

20 υιος αγαπητος εφραιμ εμοι παιδιον εντρυφον οτι ανθ' ων οι λογοι μου εν αυτω μνηια μνησησομαι αυτου δια τουτο εσπευσα επ' αυτω ελεων ελεησω αυτον φησιν κυριος

21 στησον σεαυτην σιων ποιησον τιμωριανδος καρδιαν σου εις τους ωμους οδον ην επορευθης αποστραφητι παρθενος ισραηλ αποστραφητι εις τας πολεις σου πενθουσα

- 22 εως ποτε αποστρεψεις θυγατηρ ητιμωμενη οτι εκτισεν κυριος σωτηριαν εις καταφυτευσιν καινην εν σωτηρια περιελευσονται ανθρωποι
- 23 ουτως ειπεν κυριος ετι ερουσιν τον λογον τουτον εν γη ιουδα και εν πολεσιν αυτου οταν αποστρεψω την αιχμαλωσιαν αυτου ευλογημενος κυριος επι δικαιον ορος το αγιον αυτου
- 24 και ενοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα και εν παση τη γη αυτου αμα γεωργω και αρθησεται εν ποιμνιω
- 25 οτι εμεθυσα πασαν ψυχην διψωσαν και πασαν ψυχην πεινωσαν ενεπλησα
- 26 δια τουτο εξηγηθη και ειδον και ο υπνος μου ηδυσ μοι εγενηθη
- 27 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και σπερω τον ισραηλ και τον ιουδαν σπερμα ανθρωπου και σπερμα κτηνους
- 28 και εσται ωσπερ εγρηγορουν επ' αυτους καθαιρειν και κακουν ουτως γρηγορησω επ' αυτους του οικοδομειν και καταφυτευειν φησιν κυριος
- 29 εν ταις ημεραις εκειναις ου μη ειπωσιν οι πατερες εφαγον ομφακα και οι οδοντες των τεκνων ημωδιασαν
- 30 αλλ' η εκαστος εν τη εαυτου αμαρτια αποθανειται και του φαγοντος τον ομφακα αιμωδιασουσιν οι οδοντες αυτου
- 31 ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και διαθησομαι τω οικω ισραηλ και τω οικω ιουδα διαθηκην καινην
- 32 ου κατα την διαθηκην ην διεθεμην τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου και εγω ημελησα αυτων φησιν κυριος
- 33 οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκειναις φησιν κυριος διδους δωσω νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων γραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον
- 34 και ου μη διδαξουσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων και εως μεγαλου αυτων οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι
- 35 εαν υψωθη ο ουρανος εις το μετεωρον φησιν κυριος και εαν ταπεινωθη το εδαφος της γης κατω και εγω ουκ αποδοκιμω το γενοσ ισραηλ φησιν κυριος περι παντων ων εποιησαν
- 36 ουτως ειπεν κυριος ο δους τον ηλιον εις φως της ημερας σεληνην και αστερας εις φως της νυκτος και κραυγην εν θαλασση και εβομβησεν τα κυματα αυτης κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω
- 37 εαν παυσωνται οι νομοι ουτοι απο προσωπου μου φησιν κυριος και το γενοσ ισραηλ παυσεται γενεσθαι εθνος κατα προσωπον μου πασας τας ημερας
- 38 ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και οικοδομηθησεται πολις τω κυριω απο πυργου αναμεηλ εως πυλης της γωνιας
- 39 και εξελευσεται η διαμετρησις αυτης απεναντι αυτων εως βουνων γαρηβ και περικυκλωθησεται κυκλω εξ εκλεκτων λιθων
- 40 και παντες ασαρημωθ εως ναχαλ κεδρων εως γωνιας πυλης ιπων ανατολης αγιασμα τω κυριω και ουκετι ου μη εκλιπη και ου μη καθαιρεθη εως του αιωνος
- 1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν εν τω ενιαυτω τω δεκατω τω βασιλει σεδεκια ουτος ενιαυτος οκτωκαιδεκατος τω βασιλει ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος
- 2 και δυναμις βασιλεως βαβυλωνος εχαρακωσεν επι ιερουσαλημ και ιερεμιας εφυλασσετο εν αυλη της φυλακης η εστιν εν οικω του βασιλεως
- 3 εν η κατεκλεισεν αυτον ο βασιλευς σεδεκιας λεγων δια τι συ προφητευεις λεγων ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω διδωμι την πολιν ταυτην εν χειρσιν βασιλεως βαβυλωνος και λημφεται αυτην
- 4 και σεδεκιας ου μη σωθη εκ χειρος των χαλδαιων οτι παραδοσει παραδοθησεται εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και λαλησει στομα αυτου προς στομα αυτου και οι οφθαλμοι αυτου τους οφθαλμους αυτου οψονται
- 5 και εισελευσεται σεδεκιας εις βαβυλωνα και εκει καθιειται
- 6 και λογος κυριου εγενηθη προς ιερεμιαν λεγων
- 7 ιδου αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος σου ερχεται προς σε λεγων κτησαι σεαυτω τον αγρον μου τον εν αναθωθ οτι σοι κριμα παραλαβειν εις κτησιν
- 8 και ηλθεν προς με αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος μου εις την αυλην της φυλακης και ειπεν μοι κτησαι τον αγρον μου τον εν γη βενιαμιν τον εν αναθωθ οτι σοι κριμα κτησασθαι και συ πρεσβυτερος και εγνων οτι λογος κυριου εστιν

9 και εκτησαμην τον αγρον αναμειλ υιου αδελφου πατρος μου και εστησα αυτω επτα σικλους και δεκα αργυριου
10 και εγραψα εις βιβλιον και εσφραγισαμην και διεμαρτυραμην μαρτυρας και εστησα το αργυριον εν ζυγω
11 και ελαβον το βιβλιον της κτησεως το εσφραγισμενον και το ανεγνωσμενον
12 και εδωκα αυτο τω βαρουχ υιο νηριου υιου μασαιου κατ' οφθαλμους αναμειλ υιου αδελφου πατρος μου και κατ' οφθαλμους των εστηκοτων και γραφοντων εν τω βιβλιω τ
ης κτησεως και κατ' οφθαλμους των ιουδαιων των εν τη αυλη της φυλακης
13 και συνεταξα τω βαρουχ κατ' οφθαλμους αυτων λεγων
14 ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ λαβε το βιβλιον της κτησεως τουτο και το βιβλιον το ανεγνωσμενον και θησεις αυτο εις αγγειον οστρακινον ινα διαμεινη ημερας πλειους
15 οτι ουτως ειπεν κυριος ετι κτηθησονται αγροι και οικια και αμπελωνες εν τη γη ταυτη
16 και προσευξαμην προς κυριον μετα το δουναι με το βιβλιον της κτησεως προς βαρουχ υιον νηριου λεγων
17 ω κυριε συ εποιησας τον ουρανον και την γην τη ισχυι σου τη μεγαλη και τω βραχιονι σου τω υψηλω και τω μετεωρω ου μη αποκρυβη απο σου ουθεν
18 ποιων ελεος εις χιλιαδας και αποδιδους αμαρτιας πατερων εις κολπους τεκνων αυτων μετ' αυτους ο θεος ο μεγας και ισχυρος
19 κυριος μεγαλης βουλης και δυνατος τοις εργοις ο θεος ο μεγας ο παντοκρατωρ και μεγαλωνομος κυριος οι οφθαλμοι σου εις τας οδους των υιων των ανθρωπων δουναι εκαστ
ω κατα την οδον αυτου
20 ος εποιησας σημεια και τερατα εν γη αιγυπτω εως της ημερας ταυτης και εν ισραηλ και εν τοις γηγενεσιν και εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη
21 και εξηγαγες τον λαον σου ισραηλ εκ γης αιγυπτου εν σημειοις και εν τερασιν και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις
22 και εδωκας αυτοις την γην ταυτην ην ωμοσας τοις πατρασιν αυτων γην ρεουσαν γαλα και μελι
23 και εισηλθοσαν και ελαβοσαν αυτην και ουκ ηκουσαν της φωνης σου και εν τοις προσταγμασιν σου ουκ επορευθησαν απαντα α εντειλω αυτοις ουκ εποιησαν και εποιησας σ
υμβηναι αυτοις παντα τα κακα ταυτα
24 ιδου οχλος ηκει εις την πολιν ταυτην συλλαβειν αυτην και η πολις εδοθη εις χειρας χαλδαιων των πολεμουτων αυτην απο προσωπου μαχαιρας και του λιμου ως ελαλησας ο
υτως εγενετο
25 και συ λεγεις προς με κτησαι σεαυτω αγρον αργυριου και εγραψα βιβλιον και εσφραγισαμην και επεμαρτυραμην μαρτυρας και η πολις εδοθη εις χειρας χαλδαιων
26 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
27 εγω κυριος ο θεος πασης σαρκος μη απ' εμου κρυβησεται τι
28 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ δοθεισα παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και λημψεται αυτην
29 και ηξουσιν οι χαλδαιοι πολεμουντες επι την πολιν ταυτην και καυσουσιν την πολιν ταυτην εν πυρι και κατακαυσουσιν τας οικιας εν αις εθυμωσαν επι των δωματων αυτων
τη βααλ και εσπενδον σπονδας θεοις ετεροις προς το παραπικραναι με
30 οτι ησαν οι υιοι ισραηλ και οι υιοι ιουδα μονοι ποιουντες το πονηρον κατ' οφθαλμους μου εκ νεοτητος αυτων
31 οτι επι την οργην μου και επι τον θυμον μου ην η πολις αυτη αφ' ης ημερας ωκοδομησαν αυτην και εως της ημερας ταυτης απαλλαξει αυτην απο προσωπου μου
32 δια πασας τας πονηριας των υιων ισραηλ και ιουδα ων εποιησαν πικραναι με αυτοι και οι βασιλεις αυτων και οι αρχοντες αυτων και οι ιερεις αυτων και οι προφηται αυτων
ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ
33 και επεστρεψαν προς με νωτον και ου προσωπον και εδιδαξα αυτους ορθου και εδιδαξα και ουκ ηκουσαν επιλαβειν παιδειαν
34 και εθηκαν τα μiasματα αυτων εν τω οικω ου επεκληθη το ονομα μου επ' αυτω εν ακαθαρσαις αυτων
35 και ωκοδομησαν τους βωμους τη βααλ τους εν φαραγγι υιου εννομ του αναφερειν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων τω μολοχ βασιλει α ου συνεταξα αυτοις και ου
κ ανεβη επι καρδιαν μου του ποιησαι το βδελυγμα τουτο προς το εφαρμαρτειν τον ιουδαν
36 και νυν ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ επι την πολιν ην συ λεγεις παραδοθησεται εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος εν μαχαιρα και εν λιμω και εν αποστολη

- 37 ιδου εγω συναγω αυτους εκ πασης της γης ου διεσπειρα αυτους εκει εν οργη μου και τω θυμω μου και παροξυσμω μεγαλω και επιστρεψω αυτους εις τον τοπον τουτον και κ
αθιω αυτους πεποιθοτας
- 38 και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον
- 39 και δωσω αυτοις οδον ετεραν και καρδιαν ετεραν φοβηθηναι με πασας τας ημερας εις αγαθον αυτοις και τοις τεκνοις αυτων μετ' αυτους
- 40 και διαθησομαι αυτοις διαθηκην αιωνιαν ην ου μη αποστρεψω οπισθεν αυτων και τον φοβον μου δωσω εις την καρδιαν αυτων προς το μη αποστηναι αυτους απ' εμου
- 41 και επισκεψομαι του αγαθωσαι αυτους και φυτευσω αυτους εν τη γη ταυτη εν πιστει και εν παση καρδια και εν παση ψυχη
- 42 οτι ουτως ειπεν κυριος καθα επηγαγον επι τον λαον τουτον παντα τα κακα τα μεγαλα ταυτα ουτως εγω επαξω επ' αυτους παντα τα αγαθα α ελαλησα επ' αυτους
- 43 και κτηθησονται ετι αγροι εν τη γη η συ λεγεις αβατος εστιν απο ανθρωπων και κτηνους και παρεδοθησαν εις χειρας χαλδαιων
- 44 και κτησονται αγρους εν αργυριω και γραφεις βιβλιον και σφραγιη και διαμαρτυρη μαρτυρας εν γη βενιαμιν και κυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν του
ορους και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της ναγεβ οτι αποστρεψω τας αποικιας αυτων
- 1 και εγενετο λογος κυριου προς ιερειαν δευτερον και αυτος ην ετι δεδεμενος εν τη αυλη της φυλακης λεγων
- 2 ουτως ειπεν κυριος ποιων γην και πλαστων αυτην του ανορθωσαι αυτην κυριος ονομα αυτω
- 3 κεκραζον προς με και αποκριθησομαι σοι και απαγγελω σοι μεγαλα και ισχυρα α ουκ εγνωσ αυτα
- 4 οτι ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ περι οικων της πολεως ταυτης και περι οικων βασιλεως ιουδα των καθηρημενων εις χαρακας και προμαχωνας
- 5 του μαχεσθαι προς τους χαλδαιους και πληρωσαι αυτην των νεκρων των ανθρωπων ους επαταξα εν οργη μου και εν θυμω μου και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτων π
ερι πασων των πονηριων αυτων
- 6 ιδου εγω αναγω αυτη συνουλωσιν και ιαμα και φανερωσω αυτοις εισακουειν και ιατρευσω αυτην και ποιησω αυτοις ειρηνην και πιστιν
- 7 και επιστρεψω την αποικιαν ιουδα και την αποικιαν ισραηλ και οικοδομησω αυτους καθως το προτερον
- 8 και καθαριω αυτους απο πασων των αδικιων αυτων ων ημαρτοσαν μοι και ου μη μνησθησομαι αμαρτιων αυτων ων ημαρτον μοι και απεστησαν απ' εμου
- 9 και εσται εις ευφροσυνην και εις αινεσιν και εις μεγαλειοτητα παντι τω λαω της γης οιτινες ακουσονται παντα τα αγαθα α εγω ποιησω και φοβηθησονται και πικρανθησονται
ι περι παντων των αγαθων και περι πασης της ειρηνης ης εγω ποιησω αυτοις
- 10 ουτως ειπεν κυριος ετι ακουσθησεται εν τω τοπω τουτω ω υμεις λεγετε ερημος εστιν απο ανθρωπων και κτηνων εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ ταις ηρημωμεναις
παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνη
- 11 φωνη ευφροσυνης και φωνη χαρμοσυνης φωνη νυμφιου και φωνη νυμφης φωνη λεγοντων εξομολογεισθε κυριω παντοκρατορι οτι χρηστος κυριος οτι εις τον αιωνα το ελεος
αυτου και εισοισουσιν δωρα εις οικον κυριου οτι αποστρεψω πασαν την αποικιαν της γης εκεινης κατα το προτερον ειπεν κυριος
- 12 ουτως ειπεν κυριος των δυναμεων ετι εσται εν τω τοπω τουτω τω ερημω παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνος και εν πασαις ταις πολεσιν αυτου καταλυματα ποιμενων κοι
ταζοντων προβατα
- 13 εν πολεσιν της ορεινης και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της ναγεβ και εν γη βενιαμιν και εν ταις κυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα ετι παρελευσεται προβατα
επι χειρα αριθμουντος ειπεν κυριος
- 1 ο λογος ο γενομενος προς ιερειαν παρα κυριου και ναβουχδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και παν το στρατοπεδον αυτου και πασα η γη αρχης αυτου επολεμου εν ιερουσαλ
ημ και επι πασας τας πολεις ιουδα λεγων
- 2 ουτως ειπεν κυριος βαδισον προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και ερεις αυτω ουτως ειπεν κυριος παραδοσει παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και συλ
λημψεται αυτην και καυσει αυτην εν πυρι
- 3 και συ ου μη σωθης εκ χειρος αυτου και συλλημψει συλλημψη και εις χειρας αυτου δοθησεται και οι οφθαλμοι σου τους οφθαλμους αυτου οψονται και το στομα αυτου μετ
α του στοματος σου λαλησει και εις βαβυλωνα εισελευση
- 4 αλλα ακουσον τον λογον κυριου σεδεκια βασιλευ ιουδα ουτως λεγει κυριος
- 5 εν ειρηνη αποθανη και ως εκλαυσαν τους πατερας σου τους βασιλευσαντας προτερον σου κλαυσονται και σε και ω αδων κοψονται σε οτι λογον εγω ελαλησα ειπεν κυριος

6 και ελαλησεν ιερεμιας προς τον βασιλευσεν σεδεκιαν παντας τους λογους τουτους εν ιερουσαλημ
7 και η δυναμις βασιλευσεν βαβυλωνος επολεμει επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα επι λαχισ και επι αζηκα οτι αυται κατελειφθησαν εν πολεσιν ιουδα πολεις οχυραι
8 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου μετα το συντελεσαι τον βασιλευσεν σεδεκιαν διαθηκην προς τον λαον του καλεσαι αφεσιν
9 του εξαποστειλαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου τον εβραιον και την εβραιαν ελευθερους προς το μη δουλευειν ανδρα εξ ιουδα
10 και επεστραφησαν παντες οι μεγιστανες και πας ο λαος οι εισελθοντες εν τη διαθηκη του αποστειλαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου
11 και εωσαν αυτους εις παιδας και παιδισκας
12 και εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων
13 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ εγω εθεμην διαθηκην προς τους πατερας υμων εν τη ημερα η εξειλαμην αυτους εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας λεγων
14 οταν πληρωθη εξ ετη αποστειλεις τον αδελφον σου τον εβραιον ος πραθησεται σοι και εργαται σοι εξ ετη και εξαποστειλεις αυτον ελευθερον και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων
15 και επεστρεψαν σημερον ποιησαι το ευθεσ προ οφθαλμων μου του καλεσαι αφεσιν εκαστον του πλησιον αυτου και συνετελεσαν διαθηκην κατα προσωπον μου εν τω οικω ου επεκληθη το ονομα μου επ' αυτω
16 και επεστρεψατε και εβεβηλωσατε το ονομα μου του επιστρεψαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου ους εξαπεστειλατε ελευθερους τη ψυχη αυτων υμιν εις παιδας και παιδισκας
17 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος υμεις ουκ ηκουσατε μου του καλεσαι αφεσιν εκαστος προς τον πλησιον αυτου ιδου εγω καλω αφεσιν υμιν εις μαχαιραν και εις τον θανατον και εις τον λιμον και δωσω υμας εις διασποραν πασαις ταις βασιλειαις της γης
18 και δωσω τους ανδρας τους παρεληλυθοτας την διαθηκην μου τους μη στησαντας την διαθηκην μου ην εποησαν κατα προσωπον μου τον μοσχον ον εποησαν εργαζεσθαι αυτω
19 τους αρχοντας ιουδα και τους δυναστας και τους ιερεις και τον λαον
20 και δωσω αυτους τοις εχθροις αυτων και εσται τα θνησιμαια αυτων βρωσις τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης
21 και τον σεδεκιαν βασιλευσεν της ιουδα και τους αρχοντας αυτων δωσω εις χειρας εχθρων αυτων και δυναμις βασιλευσεν βαβυλωνος τοις αποτρεχουσιν απ' αυτων
22 ιδου εγω συντασσω φησιν κυριος και επιστρεψω αυτους εις την γην ταυτην και πολεμησουσιν επ' αυτην και λημψονται αυτην και κατακαυσουσιν αυτην εν πυρι και τας πολεις εις ιουδα και δωσω αυτας ερημους απο κατοικουντων
1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου εν ημεραις ιωακιμ βασιλευσεν ιουδα λεγων
2 βαδισον εις οικον αρχαβιν και αξεις αυτους εις οικον κυριου εις μιαν των αυλων και ποτιεις αυτους οινον
3 και εξηγαγον τον ιεζονιαν υιον ιερεμιν υιον χαβασιν και τους αδελφους αυτου και τους υιους αυτου και πασαν την οικιαν αρχαβιν
4 και εισηγαγον αυτους εις οικον κυριου εις το παστοφοριον υιον ανανιου υιον γοδολιου ανθρωπου του θεου ο εστιν εγγυς του οικου των αρχοντων των επανω του οικου μασαίου υιον σελωμ του φυλασσοντος την αυλην
5 και εδωκα κατα προσωπον αυτων κεραμιον οινου και ποτηρια και ειπα πιετε οινον
6 και ειπαν ου μη πιωμεν οινον οτι ιωναδαβ υιος ρηχαβ ο πατηρ ημων ενετειλατο ημιν λεγων ου μη πιητε οινον υμεις και οι υιοι υμων εως αιωνος
7 και οικιαν ου μη οικοδομησητε και σπερμα ου μη σπειρητε και αμπελων ουκ εσται υμιν οτι εν σκηναις οικησητε πασας τας ημερας υμων οπως αν ζησητε ημερας πολλας επι της γης εφ' ης διατριβετε υμεις επ' αυτης
8 και ηκουσαμεν της φωνης ιωναδαβ του πατρος ημων προς το μη πειν οινον πασας τας ημερας ημων ημεις και αι γυναικες ημων και οι υιοι ημων και αι θυγατερες ημων
9 και προς το μη οικοδομειν οικιας του κατοικειν εκει και αμπελων και αγρος και σπερμα ουκ εγενετο ημιν
10 και οικησαμεν εν σκηναις και ηκουσαμεν και εποησαμεν κατα παντα α ενετειλατο ημιν ιωναδαβ ο πατηρ ημων

- 11 και εγενηθη οτε ανεβη ναβουχοδοноσορ επι την γην και ειπαμεν εισελθατε και εισελθωμεν εις ιερουσαλημ απο προσωπου της δυναμεως των χαλδαιων και απο προσωπου της δυναμεως των ασσυριων και ωκουμεν εκει
- 12 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 13 ουτως λεγει κυριος πορευου και ειπον ανθρωπω ιουδα και τοις κατοικοιουσιν ιερουσαλημ ου μη λαβητε παιδειαν του ακουειν τους λογους μου
- 14 εστησαν ρημα υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ ο ενετειλατο τοις τεκνοις αυτου προς το μη πειν οινον και ουκ επιοσαν και εγω ελαλησα προς υμας ορθρου και ελαλησα και ουκ ηκουσατε
- 15 και απεστειλα προς υμας τους παιδας μου τους προφητας λεγων αποστραφητε εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και βελτιω ποιησατε τα επιτηδευματα υμων και ου πορευσεσθε οπισω θεων ετερων του δουλευειν αυτοις και οικησετε επι της γης ης εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων και ουκ εκλινατε τα ωτα υμων και ουκ ηκουσατε
- 16 και εστησαν υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ την εντολην του πατρος αυτων ο δε λαος ουτος ουκ ηκουσαν μου
- 17 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω φερω επι ιουδαν και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ παντα τα κακα α ελαλησα επ' αυτους
- 18 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος επειδη ηκουσαν υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ την εντολην του πατρος αυτων ποιειν καθοτι ενετειλατο αυτοις ο πατηρ αυτων
- 19 ου μη εκλιπη ανηρ των υιων ιωναδαβ υιου ρηχαβ παρεστηκως κατα προσωπον μου πασας τας ημερας της γης
- 1 και εν τω ενιαυτω τω τεταρτω ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων
- 2 λαβε σεαυτω χαρτιον βιβλιου και γραψον επ' αυτου παντας τους λογους ους εχηματισα προς σε επι ιερουσαλημ και επι ιουδαν και επι παντα τα εθνη αφ' ης ημερας λαλησαν τος μου προς σε αφ' ημερων ιωσια βασιλεως ιουδα και εως της ημερας ταυτης
- 3 ισως ακουσεται ο οικος ιουδα παντα τα κακα α εγω λογιζομαι ποιησαι αυτοις ινα αποστρεψωσιν απο οδου αυτων της πονηρας και υλεως εσομαι ταις αδικιαις αυτων και ταις αμαρτιας αυτων
- 4 και εκαλεσεν ιερεμιας τον βαρουχ υιον νηριου και εγραψεν απο στοματος ιερεμιου παντας τους λογους κυριου ους εχηματισεν προς αυτον εις χαρτιον βιβλιου
- 5 και ενετειλατο ιερεμιας τω βαρουχ λεγων εγω φυλασσομαι ου μη δυνωμαι εισελθειν εις οικον κυριου
- 6 και αναγνωση εν τω χαρτιω τουτω εις τα ωτα του λαου εν οικω κυριου εν ημερα νηστειας και εν ωσι παντος ιουδα των ερχομενων εκ πολεως αυτων αναγνωση αυτοις
- 7 ισως πεσειται ελεος αυτων κατα προσωπον κυριου και αποστρεψουσιν εκ της οδου αυτων της πονηρας οτι μεγας ο θυμος και η οργη κυριου ην ελαλησεν επι τον λαον τουτον
- 8 και εποιησεν βαρουχ κατα παντα α ενετειλατο αυτω ιερεμιας του αναγνωσαι εν τω βιβλιω λογους κυριου εν οικω κυριου
- 9 και εγενηθη εν τω ετει τω ογδω βασιλει ιωακιμ τω μηνι τω ενατω εξεκκλησιασαν νηστειαν κατα προσωπον κυριου πας ο λαος εν ιερουσαλημ και οικος ιουδα
- 10 και ανεγνωσκε βαρουχ εν τω βιβλιω τους λογους ιερεμιου εν οικω κυριου εν οικω γαμαριου υιου σαφαν του γραμματεως εν τη αυλη τη επανω εν προθυροις πυλης του οικου κυριου της καινης εν ωσι παντος του λαου
- 11 και ηκουσεν μιχαιας υιος γαμαριου υιου σαφαν απαντας τους λογους κυριου εκ του βιβλιου
- 12 και κατεβη εις οικον του βασιλεως εις τον οικον του γραμματεως και ιδου εκει παντες οι αρχοντες εκαθηντο ελισαμα ο γραμματευσ και δαλαιας υιος σελεμιου και ελναθαν υιος ακχοβωρ και γαμαριας υιος σαφαν και σεδεκιας υιος ανανιου και παντες οι αρχοντες
- 13 και ανηγγειλεν αυτοις μιχαιας παντας τους λογους ους ηκουσεν αναγνωσκοντος του βαρουχ εις τα ωτα του λαου
- 14 και απεστειλαν παντες οι αρχοντες προς βαρουχ υιον νηριου τον ιουδιν υιον ναθανιου υιου σελεμιου υιου χουσι λεγοντες το χαρτιον εν ω συ αναγνωσκεις εν αυτω εν ωσι του λαου λαβε αυτο εις την χειρα σου και ηκε και ελαβεν βαρουχ το χαρτιον και κατεβη προς αυτους
- 15 και ειπαν αυτω παλιν αναγνωθι εις τα ωτα ημων και ανεγνω βαρουχ
- 16 και εγενηθη ως ηκουσαν παντας τους λογους συνεβουλευσαντο εκαστος προς τον πλησιον αυτου και ειπαν αναγγελλοντες αναγγειλωμεν τω βασιλει απαντας τους λογους τουτους
- 17 και τον βαρουχ ηρωτησαν λεγοντες ποθεν εγραψας παντας τους λογους τουτους
- 18 και ειπεν βαρουχ απο στοματος αυτου ανηγγειλεν μοι ιερεμιας παντας τους λογους τουτους και εγραφον εν βιβλιω

- 19 και ειπαν τω βαρουχ βαδισον κατακρυβηθι συ και ιερεμιας ανθρωπος μη γνωτω που υμεις
- 20 και εισηλθον προς τον βασιλευα εις την αυλην και το χαρτιον εδωκαν φυλασσειν εν οικω ελισαμα και ανηγγειλαν τω βασιλει παντας τους λογους
- 21 και απεστειλεν ο βασιλευς τον ιουδιν λαβειν το χαρτιον και ελαβεν αυτο εξ οικου ελισαμα και ανεγνω ιουδιν εις τα ωτα του βασιλευος και εις τα ωτα παντων των αρχοντων των εστηκοτων περι τον βασιλευα
- 22 και ο βασιλευς εκαθητο εν οικω χειμερινω και εσχαρα πυρος κατα προσωπον αυτου
- 23 και εγενηθη αναγιωσκοντος ιουδιν τρεις σελιδας και τεσσαρας απετεμεν αυτας τω ξυρω του γραμματεως και ερριπτεν εις το πυρ το επι της εσχαρας εως εξελιπεν πας ο χαρτης εις το πυρ το επι της εσχαρας
- 24 και ουκ εξητησαν και ου διερηξαν τα ωματα αυτων ο βασιλευς και οι παιδες αυτου οι ακουοντες παντας τους λογους τουτους
- 25 και ελναθαν και γοδολιας και γαμαριας υπεθεντο τω βασιλει προς το μη κατακαυσαι το χαρτιον
- 26 και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιερεμηλ υιω του βασιλευος και τω σαρια υιω εσρηλ συλλαβειν τον βαρουχ και τον ιερεμιαν και κατακρυβησαν
- 27 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν μετα το κατακαυσαι τον βασιλευα το χαρτιον παντας τους λογους ους εγραψεν βαρουχ απο στοματος ιερεμιου λεγων
- 28 παλιν λαβε συ χαρτιον ετερον και γραψον παντας τους λογους τους οντας επι του χαρτιου ους κατακαυσεν ο βασιλευς ιωακιμ
- 29 και ερεις ουτως ειπεν κυριος συ κατακαυσας το χαρτιον τουτο λεγων δια τι εγραψας επ' αυτω λεγων εισπορευομενος εισπορευσεται ο βασιλευς βαβυλωνος και εξολεθρευσει την γην ταυτην και εκλειψει απ' αυτης ανθρωπος και κτηνη
- 30 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος επι ιωακιμ βασιλευα ιουδα ουκ εσται αυτω καθημενος επι θρονου δαυιδ και το θνησιμαιον αυτου εσται ερριμμενον εν τω καυματι της ημερας και εν τω παγετω της νυκτος
- 31 και επισκεψομαι επ' αυτον και επι το γενος αυτου και επι τους παιδας αυτου και επαξω επ' αυτους και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ και επι γην ιουδα παντα τα κακα α ελαλησα προς αυτους και ουκ ηκουσαν
- 32 και ελαβεν βαρουχ χαρτιον ετερον και εγραψεν επ' αυτω απο στοματος ιερεμιου απαντας τους λογους του βιβλιου ου κατακαυσεν ιωακιμ και ετι προσετεθησαν αυτω λογοι πλειονες ως ουτοι
- 1 και εβασιλευσεν σεδεκιας υιος ιωσια αντι ιωακιμ ον εβασιλευσεν ναβουχοδονοσορ βασιλευειν του ιουδα
- 2 και ουκ ηκουσεν αυτος και οι παιδες αυτου και ο λαος της γης τους λογους κυριου ους ελαλησεν εν χειρι ιερεμιου
- 3 και απεστειλεν ο βασιλευς σεδεκιας τον ιωαχαλ υιον σελεμιου και τον σοφονιαν υιον μασσαιου τον ιερεα προς ιερεμιαν λεγων προσευξαι δη περι ημων προς κυριον
- 4 και ιερεμιας ηλθεν και διηλθεν δια μεσου της πολεως και ουκ εδωκαν αυτον εις οικον της φυλακης
- 5 και δυναμις φαραω εξηλθεν εξ αιγυπτου και ηκουσαν οι χαλδαιοι την ακοην αυτων και ανεβησαν απο ιερουσαλημ
- 6 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων
- 7 ουτως ειπεν κυριος ουτως ερεις προς βασιλευα ιουδα τον αποστειλαντα προς σε του εκζητησαι με ιδου δυναμις φαραω η εξελθουσα υμιν εις βοηθειαν αποστρεψουσιν εις γην αιγυπτου
- 8 και αναστρεψουσιν αυτοι οι χαλδαιοι και πολεμησουσιν επι την πολιν ταυτην και συλλημψονται αυτην και καυσουσιν αυτην εν πυρι
- 9 οτι ουτως ειπεν κυριος μη υπολαβητε ταις ψυχαις υμων λεγοντες αποτρεχοντες απελευσονται αφ' ημων οι χαλδαιοι οτι ου μη απελθωσιν
- 10 και εαν παταξητε πασαν δυναμιν των χαλδαιων τους πολεμουντας υμας και καταλειφθωσιν τινες εκκεκενητημενοι εκαστος εν τω τοπω αυτου ουτοι αναστησονται και καυσουσιν την πολιν ταυτην εν πυρι
- 11 και εγενετο οτε ανεβη η δυναμις των χαλδαιων απο ιερουσαλημ απο προσωπου της δυναμεως φαραω
- 12 εξηλθεν ιερεμιας απο ιερουσαλημ του πορευθηναι εις γην βενιαμιν του αγορασαι εκειθεν εν μεσω του λαου
- 13 και εγενετο αυτος εν πυλη βενιαμιν και εκει ανθρωπος παρ' ω κατελευν σαρουιας υιος σελεμιου υιου ανανιου και συνελαβεν τον ιερεμιαν λεγων προς τους χαλδαιους συ φευγεις

14 και ειπεν ψευδος ουκ εις τους χαλδαιους εγω φευγω και ουκ ηκουσεν αυτου και συνελαβεν σαρουιας τον ιερεμιαν και εισηγαγεν αυτον προς τους αρχοντας
15 και επικρανθησαν οι αρχοντες επι ιερεμιαν και επαταξαν αυτον και απεστειλαν αυτον εις την οικιαν ιωναθαν του γραμματεως οτι ταυτην εποιησαν εις οικιαν φυλακης
16 και ηλθεν ιερεμιας εις οικιαν του λακκου και εις την χερεθ και εκαθισεν εκει ημερας πολλας
17 και απεστειλεν σεδεκιας και εκαλεσεν αυτον και ηρωτα αυτον ο βασιλευς κρυφαιως ειπεν ει εστιν λογος παρα κυριου και ειπεν εστιν εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθηση
18 και ειπεν ιερεμιας τω βασιλει τι ηδικησα σε και τους παιδας σου και τον λαον τουτον οτι συ διδως με εις οικιαν φυλακης
19 και που εισιν οι προφηται υμων οι προφητευσαντες υμιν λεγοντες οτι ου μη ελθη βασιλευς βαβυλωνος επι την γην ταυτην
20 και νυν κυριε βασιλευ πεσετω το ελεος μου κατα προσωπον σου και τι αποστρεφεις με εις οικιαν ιωναθαν του γραμματεως και ου μη αποθανω εκει
21 και συνεταξεν ο βασιλευς και ενεβαλοσαν αυτον εις οικιαν της φυλακης και εδιδosan αυτω αρτον ενα της ημερας εξωθεν ου πεσσουσιν εως εξελιπον οι αρτοι εκ της πολεως και εκαθισεν ιερεμιας εν τη αυλη της φυλακης
1 και ηκουσεν σαφατιας υιος μαθαν και γοδολιας υιος πασχωρ και ιωαχαλ υιος σελεμιου τους λογους ους ελαλει ιερεμιας επι τον λαον λεγων
2 ουτως ειπεν κυριος ο κατοικων εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν ρομφαια και εν λιμω και ο εκπορευομενος προς τους χαλδαιους ζησεται και εσται η ψυχη αυτου εις ευρεμα και ζησεται
3 οτι ουτως ειπεν κυριος παραδιδομενη παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας δυναμεως βασιλεως βαβυλωνος και συλλημψεται αυτην
4 και ειπαν τω βασιλει αναιρεθητω δη ο ανθρωπος εκεινος οτι αυτος εκλυει τας χειρας των ανθρωπων των πολεμουντων των καταλειπομενων εν τη πολει και τας χειρας παντο
ς του λαου λαλων προς αυτους κατα τους λογους τουτους οτι ο ανθρωπος ουτος ου χρησμολογει ειρηνην τω λαω τουτω αλλ' η πονηρα
5 και ειπεν ο βασιλευς ιδου αυτος εν χερσιν υμων οτι ουκ ηδυνατο ο βασιλευς προς αυτους
6 και ερριψαν αυτον εις τον λακκον μελχιου υιου του βασιλεως ος ην εν τη αυλη της φυλακης και εχαλασαν αυτον εις τον λακκον και εν τω λακκω ουκ ην υδωρ αλλ' η βορβορος και ην εν τω βορβορω
7 και ηκουσεν αβδεμελεχ ο αιθιοψ και αυτος εν οικια του βασιλεως οτι εδωκαν ιερεμιαν εις τον λακκον και ο βασιλευς ην εν τη πυλη βενιαμιν
8 και εξηλθεν προς αυτον και ελαλησεν προς τον βασιλεα και ειπεν
9 επονηρευσω α εποιησας του αποκτειναι τον ανθρωπον τουτον απο προσωπου του λιμου οτι ουκ εισιν ετι αρτοι εν τη πολει
10 και εντειλατο ο βασιλευς τω αβδεμελεχ λεγων λαβε εις τας χειρας σου εντευθεν τριακοντα ανθρωπους και αναγαγε αυτον εκ του λακκου ινα μη αποθανη
11 και ελαβεν αβδεμελεχ τους ανθρωπους και εισηλθεν εις την οικιαν του βασιλεως την υπογειον και ελαβεν εκειθεν παλαια ρακη και παλαια σχοινια και ερριψεν αυτα προς ιερεμιαν εις τον λακκον
12 και ειπεν ταυτα θες υποκατω των σχοινων και εποιησεν ιερεμιας ουτως
13 και ειλικυσαν αυτον τοις σχοινιοις και ανηγαγον αυτον εκ του λακκου και εκαθισεν ιερεμιας εν τη αυλη της φυλακης
14 και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλεσεν αυτον προς εαυτον εις οικιαν ασελσι την εν οικω κυριου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ερωτησω σε λογον και μη δη κρυψης απ' εμου ρημα
15 και ειπεν ιερεμιας τω βασιλει εαν αναγγειλω σοι ουχι θανατω με θανατωσεις και εαν συμβουλευσω σοι ου μη ακουσης μου
16 και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς λεγων ζη κυριος ος εποιησεν ημιν την ψυχην ταυτην ει αποκτενω σε και ει δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων τουτων
17 και ειπεν αυτω ιερεμιας ουτως ειπεν κυριος εαν εξελθων εξελθης προς ηγεμονας βασιλεως βαβυλωνος και ζησεται η ψυχη σου και η πολις αυτη ου μη κατακαυθη εν πυρι και ζηση συ και η οικια σου
18 και εαν μη εξελθης δοθησεται η πολις αυτη εις χειρας των χαλδαιων και καυσουσιν αυτην εν πυρι και συ ου μη σωθης
19 και ειπεν ο βασιλευς τω ιερεμια εγω λογον εχω των ιουδαιων των πεφευγοτων προς τους χαλδαιους μη δωσειν με εις χειρας αυτων και καταμοκησονται μου
20 και ειπεν ιερεμιας ου μη παραδωσιν σε ακουσον τον λογον κυριου ον εγω λεγω προς σε και βελτιον εσται σοι και ζησεται η ψυχη σου

- 21 και ει μη θελεις συ εξελθειν ουτος ο λογος ον εδειξεν μοι κυριος
- 22 και ιδου πασαι αι γυναικες αι καταλειφθεισαι εν οικια βασιλεως ιουδα εξηγοντο προς αρχοντας βασιλεως βαβυλωνος και αυται ελεγον ηπατησαν σε και δυνησονται σοι ανδρ
ες ειρηνικοι σου και καταλυσουσιν εν ολισθημασιν ποδας σου απεστρεψαν απο σου
- 23 και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου εξαξουσιν προς τους χαλδαιους και συ ου μη σωθης οτι εν χειρι βασιλεως βαβυλωνος συλλημφθησθαι και η πολις αυτη κατακαυθησετα
ι
- 24 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ανθρωπος μη γνωτω εκ των λογων τουτων και συ ου μη αποθανης
- 25 και εαν ακουσωσιν οι αρχοντες οτι ελαλησα σοι και ελθωσιν προς σε και ειπωσιν σοι αναγγελιον ημιν τι ελαλησεν σοι ο βασιλευς μη κρυψης αφ' ημων και ου μη ανελωμεν σε
και τι ελαλησεν προς σε ο βασιλευς
- 26 και ερεις αυτοις ριπτω εγω το ελεος μου κατ' οφθαλμους του βασιλεως προς το μη αποστρεψαι με εις οικιαν ιωναθαν αποθανειν εκει
- 27 και ηλθουσαν παντες οι αρχοντες προς ιερεμιαν και ηρωτησαν αυτον και ανηγγειλεν αυτοις κατα παντας τους λογους τουτους ους εντειλατο αυτω ο βασιλευς και απεσιωπησ
αν οτι ουκ ηκουσθη λογος κυριου
- 28 και εκαθισεν ιερεμιαν εν τη αυλη της φυλακης εως χρονου ου συνελημφθη ιερουσαλημ
- 1 και εγενετο εν τω ετει τω ενατω του σεδεκια βασιλεως ιουδα εν τω μηνι τω δεκατω παρεγενετο ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσα
λημ και επολιορκουν αυτην
- 2 και εν τω ενδεκατω ετει του σεδεκια εν τω μηνι τω τεταρτω ενατη του μηνος ερραγη η πολις
- 3 και εισηλθον παντες οι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος και εκαθισαν εν πυλη τη μεση ναργαλασαρ και σαμαγωθ και ναβουσαχαρ και ναβουσαρις και ναγαργασασερ ραβαμα
γ και οι καταλοιποι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος
- 14 και απεστειλαν και ελαβον τον ιερεμιαν εξ αυλης της φυλακης και εδωκαν αυτον προς τον γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν και εξηγαγον αυτον και εκαθισεν εν μεσω του λα
ου
- 15 και προς ιερεμιαν εγενετο λογος κυριου εν τη αυλη της φυλακης λεγων
- 16 πορευου και ειπον προς αβδεμελεχ τον αιθιοπα ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω φερω τους λογους μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα
- 17 και σωσω σε εν τη ημερα εκεινη και ου μη δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων ων συ φοβη απο προσωπου αυτων
- 18 οτι σωζων σωσω σε και εν ρομφαια ου μη πεσης και εσται η ψυχη σου εις ευρεμα οτι επεποιθεις επ' εμοι φησιν κυριος
- 1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν υστερον μετα το αποστειλαι αυτον ναβουζαρδαν τον αρχιμαγειρον τον εκ δαμαν εν τω λαβειν αυτον εν χειροπεδαις εν μεσω α
ποικιας ιουδα των ηγμενων εις βαβυλωνα
- 2 και ελαβεν αυτον ο αρχιμαγειρος και ειπεν αυτω κυριος ο θεος σου ελαλησεν τα κακα ταυτα επι τον τοπον τουτον
- 3 και εποιησεν κυριος οτι ημαρτετε αυτω και ουκ ηκουσατε αυτου της φωνης
- 4 ιδου ελυσα σε απο των χειροπεδων των επι τας χειρας σου ει καλον εναντιον σου ελθειν μετ' εμου εις βαβυλωνα ηκε και θησω τους οφθαλμους μου επι σε
- 5 ει δε μη αποτρεχε και αναστρεψον προς γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν γη ιουδα και οικησον μετ' αυτου εν μεσω του λαου εν γη ιου
δα εις απαντα τα αγαθα εν οφθαλμοις σου του πορευθησαι πορευου και εδωκεν αυτω ο αρχιμαγειρος δωρα και απεστειλεν αυτον
- 6 και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα και εκαθισεν εν μεσω του λαου του καταλειφθεντος εν τη γη
- 7 και ηκουσαν παντες οι ηγεμονες της δυναμεως της εν αγρω αυτοι και οι ανδρες αυτων οτι κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν εν τη γη και παρεκατεθετο αυτω αν
δρας και γυναικας αυτων ους ουκ απωκισεν εις βαβυλωνα
- 8 και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα ισμαηλ υιος ναθανιου και ιωναν υιος καρφη και σαραιας υιος θαναεμεθ και υιοι ωφε του νετωφατι και ιεζονιας υιος του μοχατι αυτοι
και οι ανδρες αυτων
- 9 και ωμοσεν αυτοις γοδολιας και τοις ανδρασιν αυτων λεγων μη φοβηθητε απο προσωπου των παιδων των χαλδαιων κατοικησατε εν τη γη και εργασασθε τω βασιλει βαβυλω
νος και βελτιον εσται υμιν

- 10 και ιδου εγω καθημαι εναντιον υμων εις μασσηφα στηναι κατα προσωπον των χαλδαιων οι αν ελθωσιν εφ' υμας και υμεις συναγαγετε οινον και οπωραν και συναγαγετε ελαιον και βαλετε εις τα αγγεια υμων και οικησατε εν ταις πολεσιν αις κατεκρατησατε
- 11 και παντες οι ιουδαιοι οι εν γη μοαβ και εν υιοις αμμων και οι εν τη ιδουμαια και οι εν παση τη γη ηκουσαν οτι εδωκεν βασιλευς βαβυλωνος καταλειμμα τω ιουδα και οτι κατεστησεν επ' αυτους τον γοδολιαν υιον αχικαμ
- 12 και ηλθον προς γοδολιαν εις γην ιουδα εις μασσηφα και συνηγαγον οινον και οπωραν πολλην σφοδρα και ελαιον
- 13 και ιωαναν υιος καρηε και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι εν τοις αγροις ηλθον προς γοδολιαν εις μασσηφα
- 14 και ειπαν αυτω ει γνωσει γινωσκεις οτι βελισα βασιλευς υιων αμμων απεστειλεν προς σε τον ισμαηλ παταζαι σου ψυχην και ουκ επιστευσεν αυτοις γοδολιας
- 15 και ιωαναν ειπεν τω γοδολια κρυφαιως εν μασσηφα πορευσομαι δη και παταξω τον ισμαηλ και μηθεις γνωτω μη παταξη σου ψυχην και διασπαρη πας ιουδα οι συνηγμενοι προς σε και απολουνται οι καταλοιποι ιουδα
- 16 και ειπεν γοδολιας προς ιωαναν μη ποιησης το πραγμα τουτο οτι ψευδη συ λεγεις περι ισμαηλ
- 1 και εγενετο τω μηνι τω εβδομω ηλθεν ισμαηλ υιος ναθανιου υιου ελασα απο γενους του βασιλεως και δεκα ανδρες μετ' αυτου προς γοδολιαν εις μασσηφα και εφαγον εκει αρτον αμα
- 2 και ανεστη ισμαηλ και οι δεκα ανδρες οι ησαν μετ' αυτου και επαταξαν τον γοδολιαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος επι της γης
- 3 και παντας τους ιουδαιους τους οντας μετ' αυτου εν μασσηφα και παντας τους χαλδαιους τους ευρεθεντας εκει
- 4 και εγενετο τη ημερα τη δευτερα παταξαντος αυτου τον γοδολιαν και ανθρωπος ουκ εγνω
- 5 και ηλθοσαν ανδρες απο συχημ και απο σαλημ και απο σαμαρειας ογδοηκοντα ανδρες εξυρημενοι πωγωνας και διερρηγμενοι τα ματια και κοπτομενοι και μαναα και λιβανος εν χερσιν αυτων του εισενεγκειν εις οικον κυριου
- 6 και εξηλθεν εις απαντησιν αυτοις ισμαηλ αυτοι επορευοντο και εκλαιον και ειπεν αυτοις εισελθετε προς γοδολιαν
- 7 και εγενετο εισελθοντων αυτων εις το μεσον της πολεως εσφαξεν αυτους εις το φρεαρ
- 8 και δεκα ανδρες ευρεθησαν εκει και ειπαν τω ισμαηλ μη ανελης ημας οτι εισιν ημιν θησαυροι εν αγρω πυροι και κριθαι μελι και ελαιον και παρηλθεν και ουκ ανευλεν αυτους εν μεσω των αδελφων αυτων
- 9 και το φρεαρ εις ο ερριψεν εκει ισμαηλ παντας ους επαταξεν φρεαρ μεγα τουτο εστιν ο εποιησεν ο βασιλευς ασα απο προσωπου βαασα βασιλεως ισραηλ τουτο ενεπλησεν ισμαηλ τραυματιων
- 10 και απεστρεψεν ισμαηλ παντα τον λαον τον καταλειφθεντα εις μασσηφα και τας θυγατερας του βασιλεως ας παρεκατεθετο ο αρχιμαγειρος τω γοδολια υιω αχικαμ και ωχετο εις το περαν υιων αμμων
- 11 και ηκουσεν ιωαναν υιος καρηε και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι μετ' αυτου παντα τα κακα α εποιησεν ισμαηλ
- 12 και ηγαγον απαν το στρατοπεδον αυτων και ωχοντο πολεμειν αυτον και ευρον αυτον επι υδατος πολλου εν γαβαων
- 13 και εγενετο οτε ειδον πας ο λαος ο μετα ισμαηλ τον ιωαναν και τους ηγεμονας της δυναμεως της μετ' αυτου
- 14 και ανεστρεψαν προς ιωαναν
- 15 και ισμαηλ εσωθη συν οκτω ανθρωποις και ωχετο προς τους υιους αμμων
- 16 και ελαβεν ιωαναν και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι μετ' αυτου παντας τους καταλοιπους του λαου ους απεστρεψεν απο ισμαηλ δυνατους ανδρας εν πολεμω και τας γυναικας και τα λοιπα και τους ευνοηχους ους απεστρεψεν απο γαβαων
- 17 και ωχοντο και εκαθισαν εν γαβηρωθ-χαμμασ την προς βηθλεεμ του πορευθηναι εισελθειν εις αιγυπτον
- 18 απο προσωπου των χαλδαιων οτι εφοβηθησαν απο προσωπου αυτων οτι επαταξεν ισμαηλ τον γοδολιαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν τη γη
- 1 και προσηλθον παντες οι ηγεμονες της δυναμεως και ιωαναν και αζαριας υιος μασσαιου και πας ο λαος απο μικρου εως μεγαλου
- 2 προς ιερεμιαν τον προφητην και ειπαν αυτω πεσετω δη το ελεος ημων κατα προσωπον σου και προσευξαι προς κυριον τον θεον σου περι των καταλοιπων τουτων οτι κατελειφθημεν ολιγοι απο πολλων καθως οι οφθαλμοι σου βλεπουσιν

3 και αναγγειλατω ημιν κυριος ο θεος σου την οδον η πορευσομεθα εν αυτη και λογον ον ποιησομεν
4 και ειπεν αυτοις ιερεμιας ηκουσα ιδου εγω προσευξομαι προς κυριον τον θεον ημων κατα τους λογους υμων και εσται ο λογος ον αν αποκριθησεται κυριος αναγγελω υμιν ου μη κρυσω αφ' υμων ρημα
5 και αυτοι ειπαν τω ιερεμια εστω κυριος εν ημιν εις μαρτυρα δικαιον και πιστον ει μη κατα παντα τον λογον ον αν αποστειλη σε κυριος προς ημας ουτως ποιησομεν
6 και εαν αγαθον και εαν κακον την φωνην κυριου του θεου ημων ου ημεις αποστελλομεν σε προς αυτον ακουσομεθα ινα βελτιον ημιν γενηται οτι ακουσομεθα της φωνης κυριου του θεου ημων
7 και εγενηθη μετα δεκα ημερας εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμian
8 και εκαλεσεν τον ιωαναν και τους ηγεμονας της δυναμεως και παντα τον λαον απο μικρου εως μεγαλου
9 και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος
10 εαν καθισαντες καθισητε εν τη γη ταυτη οικοδομησω υμας και ου μη καθελω και φυτεσω υμας και ου μη εκτιλω οτι αναπεπαυμαι επι τοις κακοις οις εποιησα υμιν
11 μη φοβηθητε απο προσωπου βασιλεως βαβυλωνος ου υμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτου μη φοβηθητε φησιν κυριος οτι μεθ' υμων εγω εμι του εξαιρεισθαι υμας και σωζειν υμας εκ χειρος αυτου
12 και δωσω υμιν ελεος και ελεησω υμας και επιστρεψω υμας εις την γην υμων
13 και ει λεγετε υμεις ου μη καθισωμεν εν τη γη ταυτη προς το μη ακουσαι φωνης κυριου
14 οτι εις γην αιγυπτου εισελευσομεθα και ου μη ιδωμεν πολεμον και φωνην σαλπγγος ου μη ακουσωμεν και εν αρτοις ου μη πεινασωμεν και εκει οικησομεν
15 δια τουτο ακουσατε λογον κυριου ουτως ειπεν κυριος εαν υμεις δωτε το προσωπον υμων εις αιγυπτον και εισελθητε εκει κατοικειν
16 και εσται η ρομφαια ην υμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτης ευρησει υμας εν γη αιγυπτου και ο λιμος ου υμεις λογον εχετε απο προσωπου αυτου καταλημμεται υμας οπισω υμων εν αιγυπτω και εκει αποθανεισθε
17 και εσονται παντες οι ανθρωποι και παντες οι αλλογενεις οι θεντες το προσωπον αυτων εις γην αιγυπτου εν οικειν εκει εκλειψουσιν εν τη ρομφαια και εν τω λιμω και ουκ εσται αυτων ουθεις σωζομενος απο των κακων ων εγω επαγω επ' αυτους
18 οτι ουτως ειπεν κυριος καθως εσταξεν ο θυμος μου επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ ουτως σταξει ο θυμος μου εφ' υμας εισελθοντων υμων εις αιγυπτον και εσεσθε εις αβατον και υποχειριοι και εις αραν και εις ονειδισμον και ου μη ιδητε ουκετι τον τοπον τουτον
19 α ελαλησεν κυριος εφ' υμας τους καταλοιπους ιουδα μη εισελθητε εις αιγυπτον και νυν γνοντες γνωσεσθε
20 οτι επονηρευσασθε εν ψυχαις υμων αποστειλαντες με λεγοντες προσευξαι περι ημων προς κυριον και κατα παντα α εαν λαληση σοι κυριος ποιησομεν
21 και ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου ης απεστειλεν με προς υμας
22 και νυν εν ρομφαια και εν λιμω εκλειψετε εν τω τοπω ου υμεις βουλευσθε εισελθειν κατοικειν εκει
1 και εγενηθη ως επαυσατο ιερεμιας λεγων προς τον λαον παντας τους λογους κυριου ους απεστειλεν αυτον κυριος προς αυτους παντας τους λογους τουτους
2 και ειπεν αζαριας υιος μαασαιου και ιωαναν υιος καρφη και παντες οι ανδρες οι ειπαντες τω ιερεμια λεγοντες ψευδη ουκ απεστειλεν σε κυριος προς ημας λεγων μη εισελθητε εις αιγυπτον οικειν εκει
3 αλλ' η βαρουχ υιος νηριου συμβαλλει σε προς ημας ινα δωσ ημας εις χειρας των χαλδαιων του θανατωσαι ημας και αποικισθηναι ημας εις βαβυλωνα
4 και ουκ ηκουσεν ιωαναν και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως και πας ο λαος της φωνης κυριου κατοικησαι εν γη ιουδα
5 και ελαβεν ιωαναν και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως παντας τους καταλοιπους ιουδα τους αποστρεψαντας κατοικειν εν τη γη
6 τους δυνατους ανδρας και τας γυναικας και τα νηπια και τας θυγατερας του βασιλεως και τας ψυχας ας κατελιπεν ναβουζαρδαν μετα γοδολιου υιου αχικαμ και ιερεμian τον προφητην και βαρουχ υιον νηριου
7 και εισηλθον εις αιγυπτον οτι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου και εισηλθον εις ταφνας
8 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμian εν ταφνας λεγων

9 λαβε σεαυτω λιθους μεγαλους και κατακρυψον αυτους εν προθυροις εν πυλη της οικιας φαραω εν ταφνας κατ' οφθαλμους ανδρων ιουδα
10 και ερεις ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω αποστελλω και αξω ναβουχοδονοσορ βασιλευ βαβυλωνος και θησει αυτου τον θρονον επανω των λιθων τουτων ων κατακρυψας και αρ
ει τα οπλα αυτου επ' αυτους
11 και εισελευσεται και παταξει γην αιγυπτου ους εις θανατον εις θανατον και ους εις αποικισμον εις αποικισμον και ους εις ρομφαιαν εις ρομφαιαν
12 και καυσει πυρ εν οικιας θεων αυτων και εμπυρει αυτας και αποικει αυτους και φθειρει γην αιγυπτου ωσπερ φθειριζει ποιμην το ιματιον αυτου και εξελευσεται εν ειρηνη
13 και συντριψει τους στυλους ηλιου πολεως τους εν ων και τας οικιας αυτων κατακαυσει εν πυρι
1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν απασιν τοις ιουδαιοις τοις κατοικουσιν εν γη αιγυπτω και τοις καθημενοις εν μαγδωλω και εν ταφνας και εν γη παθουρης λεγων
2 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ υμεις εωρακατε παντα τα κακα α επηγαγον επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα και ιδου εισιν ερημοι απο ενοικων
3 απο προσωπου πονηριας αυτων ης εποιησαν παραπικραναι με πορευθεντες θυμιαν θεοις ετεροις οις ουκ εγνωτε
4 και απεστειλα προς υμας τους παιδας μου τους προφητας ορθρου και απεστειλα λεγων μη ποιησητε το πραγμα της μολυνσεως ταυτης ης εμισησα
5 και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων αποστρεψαι απο των κακων αυτων προς το μη θυμιαν θεοις ετεροις
6 και εσταξεν η οργη μου και ο θυμος μου και εξεκαυθη εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και εγενηθησαν εις ερημωσιν και εις αβατον ως η ημερα αυτη
7 και νυν ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ ινα τι υμεις ποιειτε κακα μεγαλα επι ψυχαις υμων εκκοψαι υμων ανθρωπον και γυναικα νηπιον και θηλαζοντα εκ μεσου ιουδα προς
το μη καταλειφθηναι υμων μηδενα
8 παραπικραναι με εν τοις εργοις των χειρων υμων θυμιαν θεοις ετεροις εν γη αιγυπτω εις ην εισηλθατε ενοικειν εκει ινα εκκοπητε και ινα γενησθε εις καταραν και εις ονειδις
μον εν πασιν τοις εθνεσιν της γης
9 μη επιλεησθε υμεις των κακων των πατερων υμων και των κακων των βασιλεων ιουδα και των κακων των αρχοντων υμων και των κακων των γυναικων υμων ων εποιησα
ν εν γη ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ
10 και ουκ επαυσαντο εως της ημερας ταυτης και ουκ αντειχοντο των προσταγματων μου ων εδωκα κατα προσωπον των πατερων αυτων
11 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω επιστημι το προσωπον μου
12 του απολεσαι παντας τους καταλοιπους τους εν αιγυπτω και πεσουνται εν ρομφαια και εν λιμω εκλειψουσιν απο μικρου εως μεγαλου και εσονται εις ονειδισμον και εις απωλ
ειαν και εις καταραν
13 και επισκεψομαι επι τους καθημενους εν γη αιγυπτω ως επεσκεψαμην επι ιερουσαλημ εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω
14 και ουκ εσται σεσωσμενος ουθεις των επιλοιπων ιουδα των παροικουντων εν γη αιγυπτω του επιστρεψαι εις γην ιουδα εφ' ην αυτοι ελιζουσιν ταις ψυχαις αυτων του επιστρ
εψαι εκει ου μη επιστρεψωσιν αλλ' η ανασεσωσμενοι
15 και απεκριθησαν τω ιερεμια παντες οι ανδρες οι γνοντες οτι θυμιωσιν αι γυναικες αυτων θεοις ετεροις και πασαι αι γυναικες συναγωγή μεγαλη και πας ο λαος οι καθημενοι ε
ν γη αιγυπτω εν παθουρη λεγοντες
16 ο λογος ον ελαλησας προς ημας τω ονοματι κυριου ουκ ακουσομεν σου
17 οτι ποιουντες ποιησομεν παντα τον λογον ος εξελευσεται εκ του στοματος ημων θυμιαν τη βασιλισση του ουρανου και σπενδειν αυτη σπονδας καθα εποιησαμεν ημεις και οι πα
ατερες ημων και οι βασιλεις ημων και οι αρχοντες ημων εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και επλησθημεν αρτων και εγενομεθα χρηστοι και κακα ουκ ειδομεν
18 και ως διελιπομεν θυμιωντες τη βασιλισση του ουρανου ηλαττωθημεν παντες και εν ρομφαια και εν λιμω εξελιπομεν
19 και οτι ημεις θυμιωμεν τη βασιλισση του ουρανου και εσπεισαμεν αυτη σπονδας μη ανευ των ανδρων ημων εποιησαμεν αυτη χαυωνας και εσπεισαμεν σπονδας αυτη
20 και ειπεν ιερεμιας παντι τω λαω τοις δυνατοις και ταις γυναιξιν και παντι τω λαω τοις αποκριθεισιν αυτω λογους λεγων
21 ουχι του θυμιαματος ου εθυμιασατε εν ταις πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ υμεις και οι πατερες υμων και οι βασιλεις υμων και οι αρχοντες υμων και ο λαος της γης ε
μνησθη κυριος και ανεβη επι την καρδιαν αυτου
22 και ουκ ηδυνατο κυριος ετι φερειν απο προσωπου πονηριας πραγματων υμων απο των βδελυγματων ων εποιησατε και εγενηθη η γη υμων εις ερημωσιν και εις αβατον και ει
ς αραν ως εν τη ημερα ταυτη

- 23 απο προσωπου ων εθυματε και ων ημαρτετε τω κυριω και ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου και εν τοις προσταγμασιν αυτου και εν τω νομω αυτου και εν τοις μαρτυριοις αυτου ουκ επορευθητε και επελαβετο υμων τα κακα ταυτα
- 24 και ειπεν ιερεμιας τω λαω και ταις γυναιξιν ακουσατε τον λογον κυριου
- 25 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ υμεις γυναικες τω στοματι υμων ελαλησατε και ταις χειρσιν υμων επληρωσατε λεγουσαι ποιουσαι ποιησομεν τας ομολογιας ημων ας ωμολογησαμεν θυμιαν τη βασιλισση του ουρανου και σπενδεν αυτη σπονδας εμμεйнаσαι ενεμεινατε ταις ομολογιαις υμων και ποιουσαι εποιησατε
- 26 δια τουτο ακουσατε λογον κυριου πας ιουδα οι καθημενοι εν γη αιγυπτω ιδου ωμοσα τω ονοματι μου τω μεγαλω ειπεν κυριος εαν γενηται ετι ονομα μου εν τω στοματι παντοϋ ιουδα ειπειν ζη κυριος κυριος επι παση γη αιγυπτω
- 27 οτι ιδου εγω εγρηγορα επ' αυτους του κακωσαι αυτους και ουκ αγαθωσαι και εκλειψουσιν πας ιουδα οι κατοικουντες εν γη αιγυπτω εν ρομφαια και εν λιμω εως αν εκλιπωσιν
- 28 και οι σεσωσμενοι απο ρομφαιας επιστρεψουσιν εις γην ιουδα ολιγοι αριθμω και γνωσονται οι καταλοιποι ιουδα οι κατασταντες εν γη αιγυπτω κατοικησαι εκει λογος τινος εμμενει
- 29 και τουτο υμιν το σημειον οτι επισκεψομαι εγω εφ' υμας εις πονηρα
- 30 ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω διδωμι τον ουαφρη βασιλευα αιγυπτου εις χειρας εχθρου αυτου και εις χειρας ζητουντων την ψυχην αυτου καθα εδωκα τον σεδεκιαν βασιλευα ιουδα εις χειρας ναβουχοδοноσορ βασιλεωϋ βαβυλωνοϋ εχθρου αυτου και ζητουντοϋ την ψυχην αυτου
- 31 ο λογος ον ελαλησεν ιερεμιας ο προφητης προς βαρουχ υιον νηριου οτε εγραφεν τουϋς λογουϋϋ τουτοϋϋ εν τω βιβλιω απο στοματος ιερεμιου εν τω ενιαυτω τω τεταρτω τω ιωακιμ υιω ιωσια βασιλεωϋ ιουδα
- 32 ουτως ειπεν κυριος επι σοι βαρουχ
- 33 οτι ειπασ οιμμοι οιμμοι οτι προσεθηκεν κυριος κοπον επι πονον μοι εκοιμηθην εν στεναγμοιϋ αναπαυσιν ουχ ευρον
- 34 ειπον αυτω ουτως ειπεν κυριος ιδου ουϋ εγω ωκοδομησα εγω καθαιρω και ουϋ εγω εφυτευσα εγω εκτιλλω
- 35 και συ ζητειϋ σεαυτω μεγαλα μη ζητησης οτι ιδου εγω επαγω κακα επι πασαν σαρκα λεγει κυριος και δωσω την ψυχην σου εις ευρεμα εν παντι τοπω ου εαν βαδισης εκει
- 1 οντοϋ εικοϋτου και ενοϋ ετοϋϋ σεδεκιου εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιτααλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λοβενα
- 4 και εγενετο εν τω ετει τω ενατω της βασιλειασ αυτου εν μηνι τω δεκατω δεκατη του μηνοϋ ηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευϋ βαβυλωνοϋ και πασα η δυναμιϋ αυτου επι ιερουσαλημ και περιεχαρακωσαν αυτην και περιωκοδομησαν αυτην τετραπεδοιϋ λιθοιϋ κυκλω
- 5 και ηλθεν η πολιϋ ειϋ συνοχην εωϋ ενδεκατου ετοϋϋ τω βασιλει σεδεκια
- 6 εν τη ενατη του μηνοϋ και εστερεωθη ο λιμοϋ εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τω λαω της γηϋ
- 7 και διεκοπη η πολιϋ και παντεϋ οι ανδρεϋ οι πολεμισται εξηλθοϋ νυκτοϋ κατα την οδον της πυληϋ ανα μεσον του τειχοϋ και του προτειχισματοϋ ο ην κατα τον κηπον του βασιλεωϋ και οι χαλδαιοι επι της πολεωϋ κυκλω και επορευθησαν οδον την ειϋ αραβα
- 8 και κατεδιωξεν η δυναμιϋ των χαλδαιων οπισω του βασιλεωϋ και κατελαβον αυτον εν τω περαν ιεριχω και παντεϋ οι παιδεϋ αυτου διεσπαρησαν απ' αυτου
- 9 και συνελαβον τον βασιλευα και ηγαγον αυτον προς τον βασιλευα βαβυλωνοϋ ειϋ δεβλαθα και ελαλησεν αυτω μετα κρισεωϋ
- 10 και εσφαξεν βασιλευϋ βαβυλωνοϋ τουϋ υιοϋϋ σεδεκιου κατ' οφθαλμοϋϋ αυτου και πανταϋ τουϋ αρχονταϋ ιουδα εσφαξεν εν δεβλαθα
- 11 και τουϋ οφθαλμοϋϋ σεδεκιου εξετυφλωσεν και εδησεν αυτον εν πεδαιϋ και ηγαγεν αυτον βασιλευϋ βαβυλωνοϋ ειϋ βαβυλωνα και εδωκεν αυτον ειϋ οικιαν μυλωνοϋ εωϋ ημεραϋ ηϋ απεθανεν
- 12 και εν μηνι πεμπτω δεκατη του μηνοϋ ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειροϋ ο εστηκωϋ κατα προσωπον του βασιλεωϋ βαβυλωνοϋ ειϋ ιερουσαλημ
- 13 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεωϋ και πασαϋ τασ οικιαϋ της πολεωϋ και πασαν οικιαν μεγαλην ενεπρησεν εν πυρι
- 14 και παν τειχοϋ ιερουσαλημ κυκλω καθειλεν η δυναμιϋ των χαλδαιων η μετα του αρχιμαγειρου
- 16 και τουϋ καταλοιποϋ του λαου κατελιπεν ο αρχιμαγειροϋ ειϋ αμπελουργοϋϋ και ειϋ γεωργοϋϋ

- 17 και τους στύλους τους χαλκούς τους εν οικω κυριου και τας βασεις και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνεντριψαν οι χαλδαιοι και ελαβον τον χαλκον αυτων και απηνεγκαν εις βαβυλωνα
- 18 και την στεφανην και τας φιαλας και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οις ελειτουργουν εν αυτοις
- 19 και τα σαφφωθ και τα μασμαρωθ και τους υποχυτηρας και τας λυχνιας και τας θυισκας και τους κυαθους α ην χρυσα χρυσα και α ην αργυρα αργυρα ελαβεν ο αρχιμαγειρος
- 20 και οι στύλοι δυο και η θαλασσα μια και οι μοσχοι δωδεκα χαλκοι υποκατω της θαλασσης α εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων εις οικον κυριου ουκ ην σταθμος του χαλκου αυτων
- 21 και οι στύλοι τριακοντα πεντε πηχων υψος του στύλου του ενος και σπαρτιον δωδεκα πηχεων περιεκυκλω αυτον και το παχος αυτου δακτυλων τεσσαρων κυκλω
- 22 και γεισοι επ' αυτοις χαλκουν και πεντε πηχεων το μηκος υπεροχη του γεισοι του ενος και δικτυον και ροαι επι του γεισοι κυκλω τα παντα χαλκα και κατα ταυτα τω στύλω τω δευτερω οκτω ροαι τω πηχει τοις δωδεκα πηχεσιν
- 23 και ησαν αι ροαι ενενηκοντα εξ το εν μερος και ησαν αι πασαι ροαι επι του δικτυου κυκλω εκατον
- 24 και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον ιερα τον πρωτον και τον ιερα τον δευτερευοντα και τους τρεις τους φυλαττοντας την οδον
- 25 και ευνουχον ενα ος ην επιστατης των ανδρων των πολεμιστων και επτα ανδρας ονομαστους τους εν προσωπω του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα των δυναμεων τον γραμματευοντα τω λαω της γης και εξηκοντα ανθρωπους εκ του λαου της γης τους ευρεθεντας εν μεσω της πολεως
- 26 και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και ηγαγεν αυτους προς βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα
- 27 και επαταξεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος εν δεβλαθα εν γη αιμαθ
- 31 και εγενετο εν τω τριακοστο και εβδομο ετει αποικισθεντος του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τω δωδεκατω μηνι εν τη τετραδι και εικαδι του μηνος ελαβεν ουλαιμαραδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ενιαυτω ω εβασιλευσεν την κεφαλην ιωακιμ βασιλεως ιουδα και εξηγαγεν αυτον εξ οικιας ης εφυλαττετο
- 32 και ελαλησεν αυτω χρηστα και εδωκεν τον θρονον αυτου επανω των θρονων των βασιλεων των μετ' αυτου εν βαβυλωνι
- 33 και ηλλαξεν την στολην της φυλακης αυτου και ησθιεν αρτον δια παντος κατα προσωπον αυτου πασας τας ημερας ας εξησεν
- 34 και η συνταξις αυτω εδιδото δια παντος παρα του βασιλεως βαβυλωνος εξ ημερας εις ημεραν εως ημερας ης απεθανεν .
- 0 και εγενετο μετα το αιχμαλωτισθηναι τον ισραηλ και ιερουσαλημ ερημωθηναι εκαθισεν ιερεμιας κλαιων και εθρηνησεν τον θρηνον τουτον επι ιερουσαλημ και ειπεν
- 1 πως εκαθισεν μονη η πολις η πεπληθυμμενη λαων εγενηθη ως χηρα πεπληθυμμενη εν εθνεσιν αρχουσα εν χωραις εγενηθη εις φορον
- 2 κλαιουσα εκλαυσεν εν νυκτι και τα δακρυα αυτης επι των σιαγονων αυτης και ουχ υπαρχει ο παρακαλων αυτην απο παντων των αγαπωντων αυτην παντες οι φιλουντες αυτην ηθετησαν εν αυτη εγενοντο αυτη εις εχθρους
- 3 μετωκισθη η ιουδαια απο ταπεινωσεως αυτης και απο πληθους δουλειας αυτης εκαθισεν εν εθνεσιν ουχ ευρεν αναπαυσιν παντες οι καταδιωκοντες αυτην κατελαβον αυτην ανα μεσον των θλιβοντων
- 4 οδοι σιων πενθουσιν παρα το μη ειναι ερχομενους εν εορτη πασαι αι πυλαι αυτης ηφανισμεναι οι ιερεις αυτης αναστεναζουσιν αι παρθενoi αυτης αγομεναι και αυτη πικραϊνομενη εν εαυτη
- 5 εγενοντο οι θλιβοντες αυτην εις κεφαλην και οι εχθροι αυτης ευθνηουσιν οτι κυριος εταπεινωσεν αυτην επι το πληθος των ασεβειων αυτης τα νηπια αυτης επορευθησαν εν αιχμαλωσια κατα προσωπον θλιβοντος
- 6 και εξηλθεν εκ θυγατρος σιων πασα η ευπρεπεια αυτης εγενοντο οι αρχοντες αυτης ως κριοι ουχ ευρισκοντες νομην και επορευοντο εν ουκ ισχυι κατα προσωπον διωκοντος
- 7 εμνησθη ιερουσαλημ ημερων ταπεινωσεως αυτης και απωσμων αυτης παντα τα επιθυμηματα αυτης οσα ην εξ ημερων αρχαιων εν τω πεσειν τον λαον αυτης εις χειρας θλιβοντος και ουκ ην ο βοηθον αυτη ιδοντες οι εχθροι αυτης εγελασαν επι μετοικεσια αυτης
- 8 αμαρτιαν ημαρτην ιερουσαλημ δια τουτο εις σαλον εγενετο παντες οι δοξαζοντες αυτην εταπεινωσαν αυτην ειδον γαρ την ασχημοσυνην αυτης και γε αυτη στεναζουσα και απεστραφη οπισω
- 9 ακαθαρσια αυτης προς ποδων αυτης ουκ εμνησθη εσχατα αυτης και κατεβιβασεν υπερογκα ουκ εστιν ο παρακαλων αυτην ιδε κυριε την ταπεινωσιν μου οτι εμεγαλονθη εχθρος

- 10 χείρα αυτού εξέπετασεν θλιβών επί πάντα τα επιθυμήματα αυτής εἶδεν γάρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αυτής ἀ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου
- 11 πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες ζητούντες ἄρτον ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν ἰδέ κυριε καὶ ἐπιβλέψον ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη
- 12 οὐ πρὸς ὑμᾶς πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἐστὶν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου ὁ ἐγενήθη φθεγγάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπεινώσεν με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ
- 13 ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλεν πῦρ ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτὸ διεπέτασεν δίκτυον τοῖς ποσὶν μου ἀπέστρεψεν με εἰς τὰ ὀπίσω ἔδωκεν με ἠφανισμένην ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνώμενην
- 14 ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματα μου ἐν χερσὶν μου συνέπλακῆσαν ἀνεβῆσαν ἐπὶ τὸν τραχήλον μου ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου ὅτι ἔδωκεν κύριος ἐν χερσὶν μου ὀδύνας οὐ δυνήσομαι ἵστηναι
- 15 ἐξήρην πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντριψαὶ ἐκλεκτοὺς μου λήνον ἐπάτησεν κύριος παρθένω θυγατρὶ ἰουδα ἐπὶ τοῦτοις ἐγὼ κλαίω
- 16 ὁ ὀφθαλμὸς μου κατήγαγεν ὕδωρ ὅτι ἐμακρυνθῆ ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με ὁ ἐπιστρέφων ψυχὴν μου ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μου ἠφανισμένοι ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρὸς
- 17 διεπέτασεν σίων χεῖρας αὐτῆς οὐκ ἐστὶν ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἐνετείλατο κύριος τῷ ἰακώβ κυκλῶ αὐτοῦ οἱ θλιβόντες αὐτὸν ἐγενήθη ἱερουσαλήμ εἰς ἀποκαθήμενὴν ἀνα μέσον αὐτῶν
- 18 δίκαιος ἐστὶν κύριος ὅτι τὸ στόμα αὐτοῦ παρεπικράνα ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου παρθενοὶ μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ
- 19 ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντο με οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον ὅτι ἐζήτησαν βρώσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσιν ψυχὰς αὐτῶν καὶ οὐχ εὐρον
- 20 ἴδε κυριε ὅτι θλιβομαι ἡ κοιλία μου ἐταραχθῆ καὶ ἡ καρδία μου ἐστραφῆ ἐν ἐμοὶ ὅτι παραπικραίνουσα παρεπικράνα ἐξώθεν ἠτεκνώσεν με μαχαίρα ὡσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ
- 21 ἀκούσατε δὴ ὅτι στεναζῶ ἐγὼ οὐκ ἐστὶν ὁ παρακαλῶν με πάντες οἱ ἐχθροὶ μου ἠκούσαν τὰ κακὰ μου καὶ ἐχαρήσαν ὅτι σὺ ἐποίησας ἐπιγὰγες ἡμέραν ἐκάλεσας καιρὸν καὶ ἐγένοντο ὁμοιοὶ ἐμοὶ
- 22 εἰσελθεὶ πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπον σου καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφύλλιδα περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται
- 1 πῶς ἐγνοφώσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα σίων κατέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἐμνησθῆ ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
- 2 κατεποντίσεν κύριος οὐ φείσαμενος πάντα τὰ ὠραία ἰακώβ καθέλει ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ σχυρώματα τῆς θυγατρὸς ἰουδα ἐκολλήσεν εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσεν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ ἀρχοντας αὐτῆς
- 3 συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέραν ἰσραὴλ ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἀνήψεν ἐν ἰακώβ ὡς πῦρ φλόγα καὶ κατέφαγεν πάντα τὰ κυκλῶ
- 4 ἐνετεινεν τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ἐστερέωσεν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπερναντίος καὶ ἀπεκτείνειν πάντα τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς σίων ἐξεχέειν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ
- 5 ἐγενήθη κύριος ὡς ἐχθρὸς κατεποντίσεν ἰσραὴλ κατεποντίσεν πᾶσας τὰς βαρεῖς αὐτῆς διεφθίρειν τὰ σχυρώματα αὐτοῦ καὶ ἐπληθύνειν τὴν θυγατρὶ ἰουδα ταπεινωμένην καὶ τεταπεινωμένην
- 6 καὶ διεπέτασεν ὡς ἀμπέλον τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ διεφθίρειν εορτὴν αὐτοῦ ἐπελάθετο κύριος ὁ ἐποίησεν ἐν σίων εορτῆς καὶ σαββάτου καὶ παρωξύνειν ἐμβριμηματὶ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖα καὶ ἱερεῖα καὶ ἀρχοντα
- 7 ἀπόσατο κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ ἀπετινάξεν ἁγίασμα αὐτοῦ συνέτριψεν ἐν χεὶρὶ ἐχθροῦ τείχος βαρεῶν αὐτῆς φωνῆν ἔδωκεν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ εορτῆς
- 8 καὶ ἐπέστρεψεν κύριος τοῦ διαφθεῖραι τείχος θυγατρὸς σίων ἐξείτεινεν μέτρον οὐκ ἀπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος καὶ ἐπενθήσεν τὸ προτειχίσμα καὶ τείχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν
- 9 ἐνεπαγήσαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς ἀπώλεσεν καὶ συνέτριψεν μοχλοὺς αὐτῆς βασιλεῖα αὐτῆς καὶ ἀρχοντας αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἐστὶν νόμος καὶ γὰρ προφηταὶ αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρασιν παρα κυρίου

- 10 εκαθισαν εις την γην εσιωπησαν πρεσβυτεροι θυγατρος σιων ανεβιβασαν χουν επι την κεφαλην αυτων περιεζωσαντο σακκουσ καταγαγον εις γην αρχηγουσ παρθενουσ εν ιερο υσαλημ
- 11 εξελιπον εν δακρυσιν οι οφθαλμοι μου εταραχθη η καρδια μου εξεχυθη εις γην η δοξα μου επι το συντριμμα της θυγατρος του λαου μου εν τω εκλιπειν νηπιον και θηλαζοντα εν πλατειαισ πολεωσ
- 12 ταισ μητρασιν αυτων ειπαν που σιτος και οινοσ εν τω εκλυεσθαι αυτουσ ωσ τραυματιασ εν πλατειαισ πολεωσ εν τω εκχεισθαι ψυχασ αυτων εις κολπον μητερων αυτων
- 13 τι μαρτυρησω σοι η τι ομοιωσω σοι θυγατερ ιερουσαλημ τισ σωσει σε και παρακαλεσει σε παρθενοσ θυγατερ σιων οτι εμεγαλυνθη ποτηριον συντριβησ σου τισ ιασεται σε
- 14 προφηται σου ειδοσαν σοι ματαια και αφροσυνην και ουκ απεκαλυψαν επι την αδικιαν σου του επιστρεψαι αιχμαλωσιαν σου και ειδοσαν σοι λημματα ματαια και εξωσματα
- 15 εκροτησαν επι σε χειρασ παντεσ οι παραπορευομενοι οδον εσυρισαν και εκινησαν την κεφαλην αυτων επι την θυγατερα ιερουσαλημ η αυτη η πολισ ην ερουσιν στεφανοσ δοξησ ευφοροσυνη πασησ τησ γησ
- 16 διηνοιξαν επι σε στομα αυτων παντεσ οι εχθροι σου εσυρισαν και εβρυξαν οδοντασ ειπαν κατεπιομεν αυτην πλην αυτη η ημερα ην προσεδοκωμεν ευρομεν αυτην ειδομεν
- 17 εποιησεν κυριοσ α ενεθυμηθη συνετελεσεσ ρηματα αυτου α ενετειλατο εξ ημερων αρχαιων καθειλεν και ουκ εφεισατο και ηυφρανεσ επι σε εχθρον υψωσεσ κερασ θλιβοντοσ σ ε
- 18 εβοησεσ καρδια αυτων προς κυριον τειχη σιων καταγαγετε ωσ χειμαρρουσ δακρυα ημερασ και νυκτοσ μη δωσ εκνηψιν σε αυτη μη σιωπησαιτο θυγατερ ο οφθαλμοσ σου
- 19 αναστα αγαλλιασαι εν νυκτι εις αρχασ φυλακησ σου εκχεον ωσ υδωρ καρδιαν σου απεναντι προσωπου κυριου αρων προς αυτον χειρασ σου περι ψυχησ νηπιων σου των εκλυομ ενων λιμω επ' αρχησ πασων εξοδων
- 20 ιδε κυριε και επιβλεψον τινη επεφυλλισασ ουτωσ ει φαγονται γυναικεσ καρπον κοιλιασ αυτων επιφυλλιδα εποιησεσ μαγειροσ φονευθησονται νηπια θηλαζοντα μαστουσ αποκτη νεισ εν αγιασματι κυριου ιερεα και προφητην
- 21 εκοιμηθησαν εις την εξοδον παιδαριον και πρεσβυτησ παρθενοι μου και νεανισκοι μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια εν ρομφαια και εν λιμω απεκτεινασ εν ημερα οργησ σου ε μαγειρευσασ ουκ εφεισω
- 22 εκαλεσεσ ημεραν εορτησ παροικιασ μου κυκλοθεν και ουκ εγενοντο εν ημερα οργησ κυριου ανασωζομενοσ και καταλειμμενοσ ωσ επεκρατησα και επληθυνα εχθροσ μου παντασ
- 1 εγω ανηρ ο βλεπων πτωχεια εν ραβδω θυμου αυτου επ' εμε
- 2 παρελαβεν με και απηγαγεν εις σκοτοσ και ου φωσ
- 3 πλην εν εμοι επεστρεψεν χειρα αυτου ολην την ημεραν
- 4 επαλαιωσεσ σαρκασ μου και δερμα μου οστεα μου συνετριψεν
- 5 ανωκοδομησεσ κατ' εμου και εκυκλωσεσ κεφαλην μου και εμοχθησεσ
- 6 εν σκοτεινοισ εκαθισεν με ωσ νεκροσ αιωνοσ
- 7 ανωκοδομησεσ κατ' εμου και ουκ εξελευσομαι εβαρυνεν χαλκον μου
- 8 και γε κεκραξομαι και βοησω απεφραξεν προσευχην μου
- 9 ανωκοδομησεσ οδουσ μου ενεφραξεν τριβουσ μου εταραξεν
- 10 αρκοσ ενεδρευουσα αυτοσ μοι λεων εν κρυφαιοισ
- 11 κατεδιωξεν αφεστηκοτα και κατεπαυσεσ με εθετο με ηφανισμενην
- 12 ενετεινεσ τοξον αυτου και εστηλωσεσ με ωσ σκοπον εις βελοσ
- 13 εισηγαγεν τοισ νεφροισ μου ιουσ φαρετρασ αυτου
- 14 εγενηθησ γελωσ παντι λαω μου ψαλμοσ αυτων ολην την ημεραν
- 15 εχορτασεσ με πικριασ εμεθυσεσ με χολησ

16 και εξεβαλεν ψηφω οδοντας μου εψωμισεν με σποδον
17 και απωσατο εξ ειρηνης ψυχην μου επελαθομην αγαθα
18 και ειπα απωλετο νεικος μου και η ελπις μου απο κυριου
19 εμνησθην απο πτωχειας μου και εκ διωγμου μου πικριας και χολης μου
20 μνησθησεται και καταδολεσχησει επ' εμε η ψυχη μου
21 ταυτην ταξω εις την καρδιαν μου δια τουτο υπομενω
25 αγαθος κυριος τοις υπομενουσιν αυτον ψυχη η ζητησει αυτον αγαθον
26 και υπομενει και ησυχασει εις το σωτηριον κυριου
27 αγαθον ανδρι οταν αρη ζυγον εν νεοτητι αυτου
28 καθησεται κατα μονας και σιωπησεται οτι ηρεν εφ' εαυτω
30 δωσει τω παιοντι αυτον σιαγονα χορτασθησεται ονειδισμων
31 οτι ουκ εις τον αιωνα απωσεται κυριος
32 οτι ο ταπεινωσας οικτηρησει κατα το πληθος του ελεους αυτου
33 οτι ουκ απεκριθη απο καρδιας αυτου και εταπεινωσεν υιους ανδρος
34 του ταπεινωσαι υπο τους ποδας αυτου παντας δεσμιους γης
35 του εκκλιναι κρισιν ανδρος κατεναντι προσωπου υψιστου
36 καταδικασαι ανθρωπον εν τω κρινεσθαι αυτον κυριος ουκ ειπεν
37 τις ουτως ειπεν και εγενηθη κυριος ουκ ενετειλατο
38 εκ στοματος υψιστου ουκ εξελευσεται τα κακα και το αγαθον
39 τι γογγυσει ανθρωπος ζων ανηρ περι της αμαρτιας αυτου
40 εξηρευνηθη η οδος ημων και ηταςθη και επιστρεψωμεν εως κυριου
41 αναλαβωμεν καρδιας ημων επι χειρων προς υψηλον εν ουρανω
42 ημαρτησαμεν ησεβησαμεν και ουχ ιλασθης
43 επεσκεπασας εν θυμω και απεδιωξας ημας απεκτεινας ουκ εφεισω
44 επεσκεπασας νεφελην σεαυτω εινεκεν προσευχης
45 καμμυσαι με και απωσθηναι εθηκας ημας εν μεσω των λαων
46 διηνοιξαν εφ' ημας το στομα αυτων παντες οι εχθροι ημων
47 φοβος και θυμος εγενηθη ημιν επαρσις και συντριβη
48 αφεσεις υδατων καταξει ο οφθαλμος μου επι το συντριμμα της θυγατρος του λαου μου
49 ο οφθαλμος μου κατεποθη και ου σιγησομαι του μη ειναι εκνηψιν
50 εως ου διακυψη και ιδη κυριος εξ ουρανου
51 ο οφθαλμος μου επιφυλλει επι την ψυχην μου παρα πασας θυγατερας πολεως
52 θηρευοντες εθηρευσαν με ως στρουθιον οι εχθροι μου δωρεαν

53 εθανατώσαν εν λακκω ζωην μου και επεθηκαν λιθον επ' εμοι
54 υπερεχυθη υδωρ επι κεφαλην μου ειπα απωσμαι
55 επεκαλεσαμην το ονομα σου κυριε εκ λακκου κατοτατου
56 φωνην μου ηκουσας μη κρυψης τα ωτα σου εις την δεησιν μου
57 εις την βοηθειαν μου ηγγισας εν η σε ημερα επεκαλεσαμην ειπας μοι μη φοβου
58 εδικασας κυριε τας δικας της ψυχης μου ελυτρωσω την ζωην μου
59 ειδες κυριε τας ταραχας μου εκρινας την κρισιν μου
60 ειδες πασαν την εκδικησιν αυτων εις παντας διαλογισμους αυτων εν εμοι
61 ηκουσας τον ονειδισμον αυτων παντας τους διαλογισμους αυτων κατ' εμου
62 χειλη επανιστανομενων μοι και μελετας αυτων κατ' εμου ολην την ημεραν
63 καθεδραν αυτων και αναστασιν αυτων επιβλεψον επι τους οφθαλμους αυτων
64 αποδωσεις αυτοις ανταποδομα κυριε κατα τα εργα των χειρων αυτων
65 αποδωσεις αυτοις υπερασπισμον καρδιας μοχθον σου αυτοις
66 καταδιωξεις εν οργη και εξαναλωσεις αυτους υποκατω του ουρανου κυριε
1 πως αμαυρωθησεται χρυσιον αλλοιωθησεται το αργυριον το αγαθον εξεχυθησαν λιθοι αγιοι επ' αρχης πασων εξοδων
2 υιοι σιων οι τιμιοι οι επηρμενοι εν χρυσιω πως ελογισθησαν εις αγγεια οστρακινα εργα χειρων κεραμεως
3 και γε δρακοντες εξεδυσαν μαστους εθηλασαν σκυμοι αυτων θυγατρες λαου μου εις ανιατον ως στρουθιον εν ερημω
4 εκολληθη η γλωσσα θηλαζοντος προς τον φαρυγγα αυτου εν διψει νηπια ητησαν αρτον ο διακλων ουκ εστιν αυτοις
5 οι εσθοντες τας τρυφας ηφανισθησαν εν ταις εξοδοις οι τιθηνουμενοι επι κοκκων περιεβαλοντο κοπριας
6 και εμεγαλυνθη ανομια θυγατρος λαου μου υπερ ανομιας σοδομων της κατεστραμμενης ωσπερ σπουδη και ουκ επονεσαν εν αυτη χειρας
7 εκαθαριωθησαν ναζιραιοι αυτης υπερ χιονα ελαμψαν υπερ γαλα επυρρωθησαν υπερ λιθους σαπφειρου το αποσπασμα αυτων
8 εσκοτασεν υπερ ασβολην το ειδος αυτων ουκ επεγνωσθησαν εν ταις εξοδοις επαγη δερμα αυτων επι τα οστεα αυτων εξηρανθησαν εγενηθησαν ωσπερ ξυλον
9 καλοι ησαν οι τραυματιαι ρομφαιας η οι τραυματιαι λιμου επορευθησαν εκκεκεντημενοι απο γεννηματων αγρων
10 χειρες γυναικων οικτιρμονων ηψησαν τα παιδια αυτων εγενηθησαν εις βρωσιν αυταις εν τω συντριμματι της θυγατρος λαου μου
11 συνετελεσεν κυριος θυμον αυτου εξεχεεν θυμον οργης αυτου και ανηψεν πυρ εν σιων και κατεφαγεν τα θεμελια αυτης
12 ουκ επιστευσαν βασιλεις γης παντες οι κατοικουντες την οικουμενην οτι εισελευσεται εχθρος και εκθλιβων δια των πυλων ιερουσαλημ
13 εξ αμαρτιων προφητων αυτης αδικων ιερεων αυτης των εκχεοντων αιμα δικαιον εν μεσω αυτης
14 εσαλευθησαν εγρηγοροι αυτης εν ταις εξοδοις εμολυνθησαν εν αιματι εν τω μη δυνασθαι αυτους ηψαντο ενδυματων αυτων
15 αποστητε ακαθαρτων καλεσατε αυτους αποστητε αποστητε μη απτεσθε οτι ανηφθησαν και γε εσαλευθησαν ειπατε εν τοις εθνεσιν ου μη προσθωσιν του παροικειν
16 προσωπον κυριου μερις αυτων ου προσθησει επιβλεψαι αυτοις προσωπον ιερεων ουκ ελαβον πρεσβυτας ουκ ηλησαν
17 ετι οντων ημων εξελιπον οι οφθαλμοι ημων εις την βοηθειαν ημων ματαια αποσκοπευοντων ημων απεσκοπευσαμεν εις εθνος ου σωζον
18 εθηρευσαμεν μικρους ημων του μη πορευεσθαι εν ταις πλαταιαις ημων ηγγικεν ο καιρος ημων πληρωθησαν αι ημεραι ημων παρεστιν ο καιρος ημων
19 κουφοι εγενοντο οι διωκοντες ημας υπερ αετους ουρανου επι των ορεων εξηφθησαν εν ερημω ενηδρευσαν ημας

20 πνευμα προσωπου ημων χριστος κυριου συνελημφθη εν ταις διαφθοραις αυτων ου ειπαμεν εν τη σκια αυτου ζησομεθα εν τοις εθνεσιν
21 χαιρε και ευφραινου θυγατερ ιδουμαιας η κατοικουσα επι γης και γε επι σε διελευσεται το ποτηριον κυριου και μεθυσθησθαι και αποχεις
22 εξελιπεν η ανομια σου θυγατερ σιων ου προσθησει ετι αποικισια σε επεσκεψατο ανομιας σου θυγατερ εδωμ απεκαλυψεν επι τα ασεβηματα σου
1 μνησθητι κυριε ο τι εγενηθη ημιν επιβλεψον και ιδε τον ονειδισμον ημων
2 κληρονομια ημων μετεστραφη αλλοτριους οι οικoi ημων ξενοις
3 ορφανοι εγενηθημεν ουχ υπαρχει πατηρ μητερες ημων ως αι χηραι
4 εξ ημερων ημων ξυλα ημων εν αλλαγματι ηλθεν
5 επι τον τραχηλον ημων εδιωχθημεν εκοπιασαμεν ουκ ανεπαυθημεν
6 αιγυπτος εδωκεν χειρα ασσουρ εις πλησμονην αυτων
7 οι πατερες ημων ημαρτον ουχ υπαρχουσιν ημεις τα ανομηματα αυτων υπεσχομεν
8 δουλοι εκυριευσαν ημων λυτρουμενος ουκ εστιν εκ της χειρος αυτων
9 εν ταις ψυχαις ημων εισισομεν αρτον ημων απο προσωπου ρομφαιας της ερημου
10 το δερμα ημων ως κλιβανος επελειωθη συνεσπασθησαν απο προσωπου καταγιδων λιμου
11 γυναικας εν σιων εταπεινωσαν παρθενους εν πολεσιν ιουδα
12 αρχοντες εν χειρσιν αυτων εκρεμασθησαν πρεσβυτεροι ουκ εδοξασθησαν
13 εκλεκτοι κλαυθμον ανελαβον και νεανισκοι εν ξυλω ησθηθησαν
14 και πρεσβυται απο πυλης κατεπαυσαν εκλεκτοι εκ ψαλμων αυτων κατεπαυσαν
15 κατελυσεν χαρα καρδιας ημων εστραφη εις πενθος ο χορος ημων
16 επεσεν ο στεφανος της κεφαλης ημων ουαι δη ημιν οτι ημαρτομεν
17 περι τουτου εγενηθη οδυνηρα η καρδια ημων περι τουτου εσκοτασαν οι οφθαλμοι ημων
18 επ' ορος σιων οτι ηφανισθη αλωπεκες διηλθον εν αυτη
19 συ δε κυριε εις τον αιωνα κατοικησεις ο θρονος σου εις γενεαν και γενεαν
20 ινα τι εις νεικος επιληση ημων καταλειψεις ημας εις μακροτητα ημερων
21 επιστρεψον ημας κυριε προς σε και επιστραφησομεθα και ανακαινισον ημερας ημων καθως εμπροσθεν
22 οτι απωθουμενος απωσω ημας ωργισθης εφ' ημας εως σφοδρα .
1 και εγενετο εν τω τριακοστω ετει εν τω τεταρτω μηνι πεμπτη του μηνος και εγω ημην εν μεσω της αιχμαλωσιας επι του ποταμου του χοβαρ και ηνοιχθησαν οι ουρανοι και ει
δον ορασεις θεου
2 πεμπτη του μηνος τουτου το ετος το πεμπτον της αιχμαλωσιας του βασιλεως ιωακιμ
3 και εγενετο λογος κυριου προς ιεζεκιηλ υιον βουζι τον ιερεα εν γη χαλδαιων επι του ποταμου του χοβαρ και εγενετο επ' εμε χειρ κυριου
4 και ειδον και ιδου πνευμα εξαιρον ηρχετο απο βορρα και νεφελη μεγαλη εν αυτω και φεγγος κυκλω αυτου και πυρ εξαστραπτον και εν τω μεσω αυτου ως ορασις ηλεκτρου ε
ν μεσω του πυρος και φεγγος εν αυτω
5 και εν τω μεσω ως ομοιομα τεσσαρων ζωνων και αυτη η ορασις αυτων ομοιομα ανθρωπου επ' αυτοις
6 και τεσσαρα προσωπα τω ενι και τεσσαρες πτερυγες τω ενι
7 και τα σκελη αυτων ορθα και πτερωτοι οι ποδες αυτων και σπινθηρες ως εξαστραπτων χαλκος και ελαφραι αι πτερυγες αυτων

- 8 και χειρ ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων αυτων επι τα τεσσαρα μερη αυτων και τα προσωπα αυτων των τεσσαρων
9 ουκ επεστρεφοντο εν τω βαδιζειν αυτα εκαστον κατεναντι του προσωπου αυτων επορευοντο
10 και ομοιωσις των προσωπων αυτων προσωπον ανθρωπου και προσωπον λεοντος εκ δεξιων τοις τεσσαρσιν και προσωπον μοσχου εξ αριστερων τοις τεσσαρσιν και προσωπον αετου τοις τεσσαρσιν
11 και αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι ανωθεν τοις τεσσαρσιν εκατερω δυο συνεζευγμεναι προς αλληλας και δυο επεκαλυπτον επανω του σωματος αυτων
12 και εκατερον κατα προσωπον αυτου επορευετο ου αν ην το πνευμα πορευομενον επορευοντο και ουκ επεστρεφον
13 και εν μεσω των ζων ορασις ως ανθρακων πυρος καιομενων ως οψις λαμπαδων συστρεφομενων ανα μεσον των ζων και φεγγος του πυρος και εκ του πυρος εξεπορευετο α στραπη
15 και ειδον και ιδου τροχος εις επι της γης εχομενος των ζων τοις τεσσαρσιν
16 και το ειδος των τροχων ως ειδος θαρσις και ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν και το εργον αυτων ην καθως αν ειη τροχος εν τροχω
17 επι τα τεσσαρα μερη αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα
18 ουδ' οι νωτοι αυτων και υψος ην αυτοις και ειδον αυτα και οι νωτοι αυτων πληρεις οφθαλμων κυκλοθεν τοις τεσσαρσιν
19 και εν τω πορευεσθαι τα ζωα επορευοντο οι τροχοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαιρειν τα ζωα απο της γης εξηροντο οι τροχοι
20 ου αν ην η νεφελη εκει το πνευμα του πορευεσθαι επορευοντο τα ζωα και οι τροχοι και εξηροντο συν αυτοις διοτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις
21 εν τω πορευεσθαι αυτα επορευοντο και εν τω εσταναι αυτα εισηκεισαν και εν τω εξαιρειν αυτα απο της γης εξηροντο συν αυτοις οτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις
22 και ομοιωμα υπερ κεφαλης αυτοις των ζων ωσει στερεωμα ως ορασις κρυσταλλου εκτεταμενον επι των πτερυγων αυτων επανωθεν
23 και υποκατω του στερεωματος αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι πτερουσσομεναι ετερα τη ετερα εκαστω δυο συνεζευγμεναι επικαλυπτουσαι τα σωματα αυτων
24 και ηκουον την φωνην των πτερυγων αυτων εν τω πορευεσθαι αυτα ως φωνην υδατος πολλου και εν τω εσταναι αυτα κατεπαυον αι πτερυγες αυτων
25 και ιδου φωνη υπερανωθεν του στερεωματος του οντος υπερ κεφαλης αυτων
26 ως ορασις λιθου σαπφειρου ομοιωμα θρονου επ' αυτου και επι του ομοιωματος του θρονου ομοιωμα ως ειδος ανθρωπου ανωθεν
27 και ειδον ως οψιν ηλεκτρου απο ορασεως οσφυος και επανω και απο ορασεως οσφυος και εως κατω ειδον ως ορασιν πυρος και το φεγγος αυτου κυκλω
28 ως ορασις τοξου οταν η εν τη νεφελη εν ημερα νετου ουτως η στασις του φεγγους κυκλοθεν αυτη η ορασις ομοιωματος δοξης κυριου και ειδον και πιτω επι προσωπον μου και ηκουσα φωνην λαλουντος
1 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου στηθι επι τους ποδας σου και λαλησω προς σε
2 και ηλθεν επ' εμε πνευμα και ανελαβεν με και εξηρην με και εστησεν με επι τους ποδας μου και ηκουον αυτου λαλουντος προς με
3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εξαποστελλω εγω σε προς τον οικον του ισραηλ τους παραπικραινοντας με ουτινες παρεπικραναν με αυτοι και οι πατερες αυτων εως της σημ ερον ημερας
4 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος
5 εαν αρα ακουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν και γνωσονται οτι προφητης ει συ εν μεσω αυτων
6 και συ υιε ανθρωπου μη φοβηθης αυτους μηδε εκστης απο προσωπου αυτων διοτι παροιστηρσουσι και επισυστησονται επι σε κυκλω και εν μεσω σκορπιων συ κατοικεις του ς λογους αυτων μη φοβηθης και απο προσωπου αυτων μη εκστης διοτι οικος παραπικραινων εστιν
7 και λαλησεις τους λογους μου προς αυτους εαν αρα ακουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν
8 και συ υιε ανθρωπου ακουε του λαλουντος προς σε μη γινου παραπικραινων καθως ο οικος ο παραπικραινων χανε το στομα σου και φαγε α εγω διδωμι σοι
9 και ειδον και ιδου χειρ εκτεταμενη προς με και εν αυτη κεφαλις βιβλιου
10 και ανειλησεν αυτην ενωπιον εμου και εν αυτη γεγραμμενα ην τα οπισθεν και τα εμπροσθεν και εγεγραπτο εις αυτην θρηνος και μελος και ουαι

1 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου καταφαγε την κεφαλιδα ταυτην και πορευθητι και λαλησον τοις υιοις ισραηλ
2 και διηνοιξα το στομα μου και εψωμισεν με την κεφαλιδα
3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου το στομα σου φαγεται και η κοιλια σου πλησθησεται της κεφαλιδος ταυτης της δεδομενης εις σε και εφαγον αυτην και εγενετο εν τω στοματι μου ως μελι γλυκαζον
4 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου βαδιζε εισελθε προς τον οικον του ισραηλ και λαλησον τους λογους μου προς αυτους
5 διοτι ου προς λαον βαθυχειλον και βαρυγλωσσον συ εξαποστελλη προς τον οικον του ισραηλ
6 ουδε προς λαους πολλους αλλοφωνους η αλλογλωσσους ουδε στιβαρους τη γλωσση οντας ων ουκ ακουση τους λογους αυτων και ει προς τοιουτους εξαπεστειλα σε ουτοι αν ει σηκουσαν σου
7 ο δε οικος του ισραηλ ου μη θελησωσιν εισακουσαι σου διοτι ου βουλονται εισακουειν μου οτι πας ο οικος ισραηλ φιλονεικοι εισιν και σκληροκαρδιοι
8 και ιδου δεδωκα το προσωπον σου δυνατον κατεναντι των προσωπων αυτων και το νεικος σου κατισχυσω κατεναντι του νεικους αυτων
9 και εσται δια παντος κραταιοτερον πετρας μη φοβηθης απ' αυτων μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων διοτι οικος παραπικραιων εστιν
10 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου παντας τους λογους ους λελαληκα μετα σου λαβε εις την καρδιαν σου και τοις ωσιν σου ακουε
11 και βαδιζε εισελθε εις την αιχμαλωσιαν προς τους υιους του λαου σου και λαλησεις προς αυτους και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εαν αρα ακουσωσιν εαν αρα ενδωσι ν
12 και ανελαβεν με πνευμα και ηκουσα κατοπισθεν μου φωνην σεισμου μεγαλου ευλογημενη η δοξα κυριου εκ του τοπου αυτου
13 και ειδον φωνην πτερυγων των ζωνων πτερυσομενων ετερα προς την ετεραν και φωνη των τροχων εχομενη αυτων και φωνη του σεισμου
14 και το πνευμα εξηρεν με και ανελαβεν με και επορευθην εν ορμη του πνευματος μου και χειρ κυριου εγενετο επ' εμε κραταια
15 και εισηλθον εις την αιχμαλωσιαν μετεωρος και περιηλθον τους κατοικουντας επι του ποταμου του χοβαρ τους οντας εκει και εκαθισα εκει επτα ημερας αναστρεφομενος εν μεσω αυτων
16 και εγενετο μετα τας επτα ημερας λογος κυριου προς με λεγων
17 υιε ανθρωπου σκοπον δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και ακουση εκ στοματος μου λογον και διαπειληση αυτοις παρ' εμου
18 εν τω λεγειν με τω ανομω θανατω θανατωθηση και ου διεστειλω αυτω ουδε ελαλησας του διαστειλασθαι τω ανομω αποστρεψαι απο των οδων αυτου του ζησαι αυτον ο ανομος εκεινος τη αδικια αυτου αποθανειται και το αιμα αυτου εκ χειρος σου εκζητησω
19 και συ εαν διαστειλη τω ανομω και μη αποστρεψη απο της ανομιας αυτου και της οδου αυτου ο ανομος εκεινος εν τη αδικια αυτου αποθανειται και συ την ψυχην σου ρυση
20 και εν τω αποστρεφειν δικαιον απο των δικαιοσυνων αυτου και ποιηση παραπτωμα και δωσω την βασανον εις προσωπον αυτου αυτος αποθανειται οτι ου διεστειλω αυτω και ι εν ταις αμαρτιας αυτου αποθανειται διοτι ου μη μνησθωσιν αι δικαιοσυнай αυτου ας εποιησεν και το αιμα αυτου εκ της χειρος σου εκζητησω
21 συ δε εαν διαστειλη τω δικαιω του μη αμαρτειν και αυτος μη αμαρτη ο δικαιος ζωη ζησεται οτι διεστειλω αυτω και συ την σεαυτου ψυχην ρυση
22 και εγενετο επ' εμε χειρ κυριου και ειπεν προς με αναστηθι και εξελθε εις το πεδιον και εκει λαληθησεται προς σε
23 και ανεστην και εξηλθον εις το πεδιον και ιδου εκει δοξα κυριου ειστηκει καθως η ορασις και καθως η δοξα ην ειδον επι του ποταμου του χοβαρ και πιπτω επι προσωπον μου
24 και ηλθεν επ' εμε πνευμα και εστησεν με επι ποδας μου και ελαλησεν προς με και ειπεν μοι εισελθε και εγκλεισθητι εν μεσω του οικου σου
25 και συ υιε ανθρωπου ιδου δεδονται επι σε δεσμοι και δησουσιν σε εν αυτοις και ου μη εξελθης εκ μεσου αυτων
26 και την γλωσσαν σου συνδησω και αποκωφωθηση και ουκ εση αυτοις εις ανδρα ελεγχοντα διοτι οικος παραπικραιων εστιν
27 και εν τω λαλειν με προς σε ανοιξω το στομα σου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ο ακουων ακουετω και ο απειθων απειθειτω διοτι οικος παραπικραιων εστιν
1 και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω πλινθον και θησεις αυτην προ προσωπου σου και διαγραψεις επ' αυτην πολιν την ιερουσαλημ

- 2 και δώσεις επ' αυτην περιοχην και οικοδομησεις επ' αυτην προμαχωνας και περιβαλεις επ' αυτην χαρακα και δώσεις επ' αυτην παρεμβολας και ταξεις τας βελοστασεις κυκλω
- 3 και συ λαβε σεαυτω τηγανον σιδηρουν και θησεις αυτο τοιχον σιδηρουν ανα μεσον σου και ανα μεσον της πολεις και ετοιμασεις το προσωπον σου επ' αυτην και εσται εν συγκλεισμο και συγκλεισεις αυτην σημειον εστιν τουτο τοις υιοις ισραηλ
- 4 και συ κοιμηθηση επι το πλευρον σου το αριστερον και θησεις τας αδικιας του οικου ισραηλ επ' αυτου κατα αριθμον των ημερων πενητηκοντα και εκατον ας κοιμηθηση επ' αυτου και λημψη τας αδικιας αυτων
- 5 και εγω δεδωκα σοι τας δυο αδικιας αυτων εις αριθμον ημερων ενενηκοντα και εκατον ημερας και λημψη τας αδικιας του οικου ισραηλ
- 6 και συντελεσεις ταυτα παντα και κοιμηθηση επι το πλευρον σου το δεξιον και λημψη τας αδικιας του οικου ιουδα τεσσαρακοντα ημερας ημεραν εις ενιαυτον τεθεικα σοι
- 7 και εις τον συγκλεισμον ιερουσαλημ ετοιμασεις το προσωπον σου και τον βραχιονα σου στερεωσεις και προφητευσεις επ' αυτην
- 8 και εγω ιδου δεδωκα επι σε δεσμους και μη στραφης απο του πλευρου σου επι το πλευρον σου εως ου συντελεσθωσιν αι ημεραι του συγκλεισμου σου
- 9 και συ λαβε σεαυτω πυρους και κριθας και κυαμον και φακον και κεγγρον και ολυραν και εμβάλεις αυτα εις αγγος εν οστρακινον και ποιησεις αυτα σαυτω εις αρτους και κατ' αριθμον των ημερων ας συ καθευδεις επι του πλευρου σου ενενηκοντα και εκατον ημερας φαγεσαι αυτα
- 10 και το βρωμα σου ο φαγεσαι εν σταθμω εικοσι σικλους την ημεραν απο καιρου εως καιρου φαγεσαι αυτα
- 11 και υδωρ εν μετρω πιεσαι το εκτον του ιν απο καιρου εως καιρου πιεσαι
- 12 και εγκρυφιαν κριθινον φαγεσαι αυτα εν βολβιτοις κοπρου ανθρωπινης εγκρυψεις αυτα κατ' οφθαλμους αυτων
- 13 και ερεις ταδε λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ ουτως φαγονται οι υιοι ισραηλ ακαθαρτα εν τοις εθνεσιν
- 14 και ειπα μηδαμως κυριε θεε του ισραηλ ιδου η ψυχη μου ου μεμιανται εν ακαθαρσια και θνησιμαιον και θηριαλωτον ου βεβρωκα απο γενεσεως μου εως του νυν ουδε εισελη λυθεν εις το στομα μου παν κρεας εωλον
- 15 και ειπεν προς με ιδου δεδωκα σοι βολβιτα βοων αντι των βολβιτων των ανθρωπινων και ποιησεις τους αρτους σου επ' αυτων
- 16 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ιδου εγω συντριβω στηριγμα αρτου εν ιερουσαλημ και φαγονται αρτον εν σταθμω και εν ενδεια και υδωρ εν μετρω και εν αφανισμω πιονται
- 17 οπως ενδεεις γενωνται αρτου και υδατος και αφανισθησεται ανθρωπος και αδελφος αυτου και τακησονται εν ταις αδικιας αυτων
- 1 και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ρομφαιαν οξειαν υπερ ξυρον κουρεως κτηση αυτην σεαυτω και επαξεις αυτην επι την κεφαλην σου και επι τον πωγωνα σου και λημψη ζυγον σταθμιων και διαστησεις αυτους
- 2 το τεταρτον εν πυρι ανακαυσεις εν μεση τη πολει κατα την πληρωσιν των ημερων του συγκλεισμου και λημψη το τεταρτον και κατακαυσεις αυτο εν μεσω αυτης και το τεταρτον κατακοψεις εν ρομφαια κυκλω αυτης και το τεταρτον διασκορπισεις τω πνευματι και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων
- 3 και λημψη εκειθεν ολιγους εν αριθμω και συμπεριλημψη αυτους τη αναβολη σου
- 4 και εκ τουτων λημψη επι και ριψεις αυτους εις μεσον του πυρος και κατακαυσεις αυτους εν πυρι εξ αυτης εξελευσεται πυρ και ερεις παντι οικω ισραηλ
- 5 ταδε λεγει κυριος αυτη η ιερουσαλημ εν μεσω των εθνων τεθεικα αυτην και τας κυκλω αυτης χωρας
- 6 και ερεις τα δικαιωματα μου τη ανομω εκ των εθνων και τα νομιμα μου εκ των χωρων των κυκλω αυτης διοτι τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις
- 7 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων η αφορμη υμων εκ των εθνων των κυκλω υμων και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθητε και τα δικαιωματα μου ουκ εποιησατε αλλ' ουδ' ε κατα τα δικαιωματα των εθνων των κυκλω υμων ου πεποιηκατε
- 8 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε και ποιησω εν μεσω σου κριμα ενωπιον των εθνων
- 9 και ποιησω εν σοι α ου πεποιηκα και α ου ποιησω ομοια αυτοις επι κατα παντα τα βδελυγματα σου
- 10 δια τουτο πατερες φαγονται τεκνα εν μεσω σου και τεκνα φαγονται πατερας και ποιησω εν σοι κριματα και διασκορπιω παντας τους καταλοιπους σου εις παντα ανεμον
- 11 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος ει μη ανθ' ων τα αγια μου εμιανας εν πασιν τοις βδελυγμασιν σου καγω απωσομαι σε ου φεισεται μου ο οφθαλμος καγω ουκ ελεησω

12 το τεταρτον σου εν θανατω αναλωθησεται και το τεταρτον σου εν λιμω συντελεσθησεται εν μεσω σου και το τεταρτον σου εις παντα ανεμον σκορπιω αυτους και το τεταρτον σου εν ρομφαια πεσουνται κυκλω σου και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων
13 και συντελεσθησεται ο θυμος μου και η οργη μου επ' αυτους και επιγνωση διοτι εγω κυριος λελαληκα εν ζηλω μου εν τω συντελεσαι με την οργην μου επ' αυτους
14 και θησομαι σε εις ερημον και τας θυγατερας σου κυκλω σου ενωπιον παντος διοδευοντος
15 και εση στενακτη και δηλαιστη εν τοις εθνεσιν τοις κυκλω σου εν τω ποιησαι με εν σοι κριματα εν εκδικησει θυμου μου εγω κυριος λελαληκα
16 εν τω εξαποστειλαι με τας βολιδας μου του λιμου επ' αυτους και εσονται εις εκλειψιν και συντριψω στηριγμα αρτου σου
17 και εξαποστελω επι σε λιμον και θηρια πονηρα και τιμωρησομαι σε και θανατος και αιμα διελευσονται επι σε και ρομφαιαν επαξω επι σε κυκλοθεν εγω κυριος λελαληκα
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τα ορη ισραηλ και προφητευσον επ' αυτα
3 και ερεις τα ορη ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγγιν και ταις ναπαις ιδου εγω επαγω εφ' υμας ρομφαιαν και εξολοθρευθησεται τα υψηλα υμων
4 και συντριβησονται τα θυσιαστηρια υμων και τα τεμενη υμων και καταβαλω τραυματιας υμων ενωπιον των ειδωλων υμων
5 και διασκορπιω τα οστα υμων κυκλω των θυσιαστηριων υμων
6 εν παση τη κατοικια υμων αι πολεις εξερρημωθησονται και τα υψηλα αφανισθησεται οπως εξολεθρευθη τα θυσιαστηρια υμων και συντριβησονται τα ειδωλα υμων και εξαρθησεται τα τεμενη υμων
7 και πεσουνται τραυματια εν μεσω υμων και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος
8 εν τω γενεσθαι εξ υμων ανασωζομενους εκ ρομφαιας εν τοις εθνεσιν και εν τω διασκορπισμω υμων εν ταις χωραις
9 και μνησθησονται μου οι ανασωζομενοι εξ υμων εν τοις εθνεσιν ου ηγμαλωτευθησαν εκει ομομοκα τη καρδια αυτων τη εκπορνευουση απ' εμου και τοις οφθαλμοις αυτων τοις πορνευουσιν οπισω των επιτηδευματων αυτων και κοφονται προσωπα αυτων εν πασι τοις βδελυγμασιν αυτων
10 και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος λελαληκα
11 ταδε λεγει κυριος κροτησον τη χειρι και ψοφησον τω ποδι και ειπον ευγε ευγε επι πασιν τοις βδελυγμασιν οικου ισραηλ εν ρομφαια και εν θανατω και εν λιμω πεσουνται
12 ο εγγυς εν ρομφαια πεσειται ο δε μακραν εν θανατω τελευτησει και ο περιεχομενος εν λιμω συντελεσθησεται και συντελεσω την οργην μου επ' αυτους
13 και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω ειναι τους τραυματιας υμων εν μεσω των ειδωλων υμων κυκλω των θυσιαστηριων υμων επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω δενδρο υ συσκιου ου εδωκαν εκει οσμην ευωδιας πασι τοις ειδωλοις αυτων
14 και εκτενω την χειρα μου επ' αυτους και θησομαι την γην εις αφανισμον και εις ολεθρον απο της ερημου δεβλαθα εκ πασης της κατοικιας και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος τη γη του ισραηλ περας ηκει το περας ηκει επι τας τεσσαρας πτερυγας της γης
3 ηκει το περας
4 επι σε τον κατοικουντα την γην ηκει ο καιρος ηγγικεν η ημερα ου μετα θορυβων ουδε μετα ωδινων
5 νυν εγγυθεν εκχεω την οργην μου επι σε και συντελεσω τον θυμον μου εν σοι και κρινω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου
6 ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω διοτι τας οδους σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσονται και επιγνωση διοτι εγω εμι κυριος ο τυπτων
7 νυν το περας προς σε και αποστελω εγω επι σε και εκδικησω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου
8 ου φεισεται ο οφθαλμος μου επι σε ουδε μη ελεησω διοτι την οδον σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσται και επιγνωση διοτι εγω κυριος
9 διοτι ταδε λεγει κυριος
10 ιδου το περας ηκει ιδου ημερα κυριου ει και η ραβδος ηνθηκεν η υβρις εξανεστηκεν

- 11 και συντριψει στηριγμα ανομου και ου μετα θορυβου ουδε μετα σπουδης
12 ηκει ο καιρος ιδου η ημερα ο κτωμενος μη χαιρετω και ο πωλων μη θρηνειτω
13 διоти ο κτωμενος προς τον πωλουντα ουκετι μη επιστρεψη και ανθρωπος εν οφθαλμω ζωης αυτου ου κρατησει
14 σαλπιατε εν σαλπγγι και κρινατε τα συμπαντα
15 ο πολεμος εν ρομφαια εξωθεν και ο λιμος και ο θανατος εσωθεν ο εν τω πεδιω εν ρομφαια τελευτησει τους δε εν τη πολει λιμος και θανατος συντελεσει
16 και ανασωθησονται οι ανασωζομενοι εξ αυτων και εσονται επι των ορεων παντας αποκτενω εκαστον εν ταις αδικιαις αυτου
17 πασαι χειρες εκλυθησονται και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια
18 και περιζωσονται σακκουσ και καλυπει αυτους θαμβος και επι παν προσωπον αισχυνη επ' αυτους και επι πασαν κεφαλην φαλακρωμα
19 το αργυριον αυτων ριφησεται εν ταις πλατειαις και το χρυσιον αυτων υπεροφθησεται αι ψυχαι αυτων ου μη εμπλησθωσιν και αι κοιλιαι αυτων ου μη πληρωθωσιν διоти βασανος των αδικιων αυτων εγενετο
20 εκλεκτα κοσμου εις υπερηφανιαν εθεντο αυτα και εικονας των βδελυγματων αυτων εποιησαν εξ αυτων ενεκεν τουτου δεδωκα αυτα αυτοις εις ακαθαρσιαν
21 και παραδωσω αυτα εις χειρας αλλοτριων του διαρπασαι αυτα και τοις λοιμοις της γης εις σκυλα και βεβηλωσουσιν αυτα
22 και αποστρεψω το προσωπον μου απ' αυτων και μianουσιν την επισκοπην μου και εισελευσονται εις αυτα αφυλακτως και βεβηλωσουσιν αυτα
23 και ποιησουσι φυρμον διоти η γη πληρης λαων και η πολις πληρης ανομιας
24 και αποστρεψω το φρυαγμα της ισχυος αυτων και μianθησεται τα αγια αυτων
25 εξιλασμος ηξει και ζητησει ειρηνην και ουκ εσται
26 ουαι επι ουαι εσται και αγγελια επ' αγγελιαν εσται και ζητηθησεται ορασις εκ προφητου και νομος απολειται εξ ιερεως και βουλη εκ πρεσβυτερων
27 αρχων ενδυσεται αφανισμον και αι χειρες του λαου της γης παραλυθησονται κατα τας οδους αυτων ποιησω αυτοις και εν τοις κριμασιν αυτων εκδικησω αυτοις και γνωσον αι οτι εγω κυριος
1 και εγενετο εν τω εκτω ετει εν τω πεμπτω μηνι πεμπτη του μηνος εγω εκαθημην εν τω οικω και οι πρεσβυτεροι ιουδα εκαθηντο ενωπιον μου και εγενετο επ' εμε χειρ κυριου
2 και ειδον και ιδου ομοιωμα ανδρος απο της οσφυος αυτου και εως κατω πυρ και απο της οσφυος αυτου υπερανω ως ορασις ηλεκτρου
3 και εξετεινεν ομοιωμα χειρος και ανελαβεν με της κορυφης μου και ανελαβεν με πνευμα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και ηγαγεν με εις ιερουσαλημ εν ορασει θεου επι τα προθυρα της πυλης της εσωτερης της βλεπουσης προς βορραν ου ην η στηλη του κτωμενου
4 και ιδου εκει ην δοξα κυριου θεου ισραηλ κατα την ορασιν ην ειδον εν τω πεδιω
5 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου προς βορραν και ανεβλεψα τοις οφθαλμοις μου προς βορραν και ιδου απο βορρα επι την πυλην την προς ανατολας
6 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωρακας τι ουτοι ποιουσιν ανομιας μεγαλας ποιουσιν ωδε του απεχεσθαι απο των αγιων μου και ετι οφει ανομιας μειζονας
7 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της αυλης
8 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ορυξον και ωρυξα και ιδου θυρα μια
9 και ειπεν προς με εισελθε και ιδε τας ανομιας ας ουτοι ποιουσιν ωδε
10 και εισηλθον και ειδον και ιδου ματαια βδελυγματα και παντα τα ειδωλα οικου ισραηλ διαγεγραμμενα επ' αυτου κυκλω
11 και εβδομηκοντα ανδρες εκ των πρεσβυτερων οικου ισραηλ και ιεζονιας ο του σαφαν εν μεσω αυτων εισηκει προ προσωπου αυτων και εκαστος θυμιατηριον αυτου ειχεν εν τη χειρι και η ατμις του θυμιαματος ανεβαινεν
12 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωρακας α οι πρεσβυτεροι του οικου ισραηλ ποιουσιν εκαστος αυτων εν τω κοιτωνι τω κρυπτω αυτων διоти ειπαν ουχ ορα ο κυριος εγκαταλειπειν κυριος την γην

- 13 και ειπεν προς με ετι οψει ανομιαις μειζονας ας ουτοι ποιουσιν
- 14 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της βλεπουσης προς βορραν και ιδου εκει γυναικες καθημεναι θρηνουσαι τον θαμμουζ
- 15 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωρακας και ετι οψει επιτηδευματα μειζονα τουτων
- 16 και εισηγαγεν με εις την αυλην οικου κυριου την εσωτεραν και ιδου επι των προθυρων του ναου κυριου ανα μεσον των αιλαμ και ανα μεσον του θυσιαστηριου ως εικοσι ανδρες τα οπισθια αυτων προς τον ναον του κυριου και τα προσωπα αυτων απεναντι και ουτοι προσκυνουσιν τω ηλιω
- 17 και ειπεν προς με εωρακας υιε ανθρωπου μη μικρα τω οικω ιουδα του ποιειν τας ανομιαις ας πεποιηκασιν ωδε διοτι επλησαν την γην ανομιαις και ιδου αυτοι ως μυκτηριζοντες
- 18 και εγω ποιησω αυτοις μετα θυμου ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω
- 1 και ανεκραγεν εις τα ωτα μου φωνη μεγαλη λεγων ηγγικεν η εκδικησις της πολεως και εκαστος ειχεν τα σκευη της εξολεθρευσεως εν χειρι αυτου
- 2 και ιδου εξ ανδρες ηρχοντο απο της οδου της πυλης της υψηλης της βλεπουσης προς βορραν και εκαστου πελυξ εν τη χειρι αυτου και εις ανηρ εν μεσω αυτων ενδεδουκως ποδηρη και ζωνη σαπφειρου επι της οσφους αυτου και εισηλθοσαν και εστησαν εχομενοι του θυσιαστηριου του χαλκου
- 3 και δοξα θεου του ισραηλ ανεβη απο των χερουβιν η ουσα επ' αυτων εις το αιθριον του οικου και εκαλεσεν τον ανδρα τον ενδεδουκωτα τον ποδηρη ος ειχεν επι της οσφους αυτου την ζωνην
- 4 και ειπεν προς αυτον διελθε μεσην την ιερουσαλημ και δος το σημειον επι τα μετωπα των ανδρων των καταστεναζοντων και των καταδυνωμενων επι πασαις ταις ανομιας ταις γινομεναις εν μεσω αυτης
- 5 και τουτοις ειπεν ακουοντος μου πορευεσθε οπισω αυτου εις την πολιν και κοπτετε και μη φειδεσθε τοις οφθαλμοις υμων και μη ελεησητε
- 6 πρεσβυτερον και νεανισκον και παρθενον και νηπια και γυναικας αποκτεινате εις εξαλειψιν επι δε παντας εφ' ους εστιν το σημειον μη εγγισητε και απο των αγιων μου αρξασθε και ηρξαντο απο των ανδρων των πρεσβυτερων οι ησαν εσω εν τω οικω
- 7 και ειπεν προς αυτους μιανατε τον οικον και πλησατε τας οδους νεκρων εκπορευομενοι και κοπτετε
- 8 και εγενετο εν τω κοπτειν αυτους και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοησα και ειπα οιμμοι κυριε εξαλειφεις συ τους καταλοιπους του ισραηλ εν τω εκχει σε τον θυμον σου επι ιερουσαλημ
- 9 και ειπεν προς με αδικια του οικου ισραηλ και ιουδα μεμεγαλυνται σφοδρα σφοδρα οτι επλησθη η γη λαων πολλων και η πολις επλησθη αδικιας και ακαθαρσιας οτι ειπαν εγ καταλελοιπεν κυριος την γην ουκ εφορα ο κυριος
- 10 και ου φεισεται μου ο οφθαλμος ουδε μη ελεησω τας οδους αυτων εις κεφαλαις αυτων δεδωκα
- 11 και ιδου ο ανηρ ο ενδεδουκως τον ποδηρη και εξωσμενος τη ζωνη την οσφυν αυτου και απεκρινατο λεγων πεποιηκα καθως εντειλω μοι
- 1 και ειδον και ιδου επανω του στερεωματος του υπερ κεφαλαις των χερουβιν ως λιθος σαπφειρου ομοιωμα θρονου επ' αυτων
- 2 και ειπεν προς τον ανδρα τον ενδεδουκωτα την στολην εισελθε εις το μεσον των τροχων των υποκατω των χερουβιν και πλησον τας δρακας σου ανθρακων πυρος εκ μεσου των χερουβιν και διασκορπισσον επι την πολιν και εισηλθεν ενωπιον μου
- 3 και τα χερουβιν εισηκει εκ δεξιων του οικου εν τω εισπορευεσθαι τον ανδρα και η νεφελη επλησεν την αυλην την εσωτεραν
- 4 και απηρην η δοξα κυριου απο των χερουβιν εις το αιθριον του οικου και επλησεν τον οικον η νεφελη και η αυλη επλησθη του φεγγους της δοξης κυριου
- 5 και φωνη των πτερυγων των χερουβιν ηκουετο εως της αυλης της εξωτερας ως φωνη θεου σαδδα λαλουντος
- 6 και εγενετο εν τω εντελλεσθαι αυτον τω ανδρι τω ενδεδουκωτι την στολην την αγιαν λεγων λαβε πυρ εκ μεσου των τροχων εκ μεσου των χερουβιν και εισηλθεν και εστη εχομενος των τροχων
- 7 και εξετεινεν την χειρα αυτου εις μεσον του πυρος του οντος εν μεσω των χερουβιν και ελαβεν και εδωκεν εις τας χειρας του ενδεδουκωτος την στολην την αγιαν και ελαβεν και εισηλθεν
- 8 και ειδον τα χερουβιν ομοιωμα χειρων ανθρωπων υποκατωθεν των πτερυγων αυτων
- 9 και ειδον και ιδου τροχοι τεσσαρες εισηκεισαν εχομενοι των χερουβιν τροχος εις εχομενος χερουβενος και η οψις των τροχων ως οψις λιθου ανθρακος

- 10 και η οψις αυτων ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν ον τροπον οταν η τροχος εν μεσω τροχου
- 11 εν τω πορευεσθαι αυτα εις τα τεσσαρα μερη αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα οτι εις ον αν τοπον επεβλεψεν η αρχη η μια επορευοντο και ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα
- 12 και οι νωτοι αυτων και αι χειρες αυτων και αι πτερυγες αυτων και οι τροχοι πληρεις οφθαλμων κυκλοθεν τοις τεσσαρσιν τροχοις αυτων
- 13 τοις δε τροχοις τουτοις επεκληθη γελγελ ακουοντος μου
- 15 και ηραν τα χερουβιν τουτο το ζων ο ειδον επι του ποταμου του χοβαρ
- 16 και εν τω πορευεσθαι τα χερουβιν επορευοντο οι τροχοι και ουτοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαιρειν τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων του μετεωριζεσθαι απο της γης ουκ επεστρεφον οι τροχοι αυτων
- 17 εν τω εσταναι αυτα εισηκεισαν και εν τω μετεωριζεσθαι αυτα εμετεωριζοντο μετ' αυτων διοτι πνευμα ζωης εν αυτοις ην
- 18 και εξηλθεν δοξα κυριου απο του οικου και επεβη επι τα χερουβιν
- 19 και ανελαβον τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων και εμετεωρισθησαν απο της γης ενωπιον εμου εν τω εξελθειν αυτα και οι τροχοι εχομενοι αυτων και εστησαν επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της απεναντι και δοξα θεου ισραηλ ην επ' αυτων υπερων
- 20 τουτο το ζων εστιν ο ειδον υποκατω θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ και εγνω οτι χερουβιν εστιν
- 21 τεσσαρα προσωπα τω ενι και οκτω πτερυγες τω ενι και ομοιωμα χειρων ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων αυτων
- 22 και ομοιωσις των προσωπων αυτων ταυτα τα προσωπα εστιν α ειδον υποκατω της δοξης θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ και αυτα εκαστον κατα προσωπον αυτων επορευοντο
- 1 και ανελαβεν με πνευμα και ηγαγεν με επι την πυλην του οικου κυριου την κατεναντι την βλεπουσαν κατα ανατολας και ιδου επι των προθυρων της πυλης ως εικοσι και πεντε ανδρες και ειδον εν μεσω αυτων τον ιεζονιαν τον του εξερ και φαλτιαν τον του βαναιου τους αφηγουμενους του λαου
- 2 και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ουτοι οι ανδρες οι λογιζομενοι ματαια και βουλευομενοι βουλην πονηραν εν τη πολει ταυτη
- 3 οι λεγοντες ουχι προσφατως ωκοδομηνται αι οικιαι αυτη εστιν ο λεβης ημεις δε τα κρεα
- 4 δια τουτο προφητευσον επ' αυτους προφητευσον υιε ανθρωπου
- 5 και επεσεν επ' εμε πνευμα κυριου και ειπεν προς με λεγε ταδε λεγει κυριος ουτως ειπατε οικος ισραηλ και τα διαβουλια του πνευματος υμων εγω επισταμαι
- 6 επληθυνατε νεκρους υμων εν τη πολει ταυτη και ενεπλησατε τας οδους αυτης τραυματιων
- 7 δια τουτο ταδε λεγει κυριος τους νεκρους υμων ους επαταξατε εν μεσω αυτης ουτοι εισιν τα κρεα αυτη δε ο λεβης εστιν και υμας εξαξω εκ μεσου αυτης
- 8 ρομφαιαν φοβεισθε και ρομφαιαν επαξω εφ' υμας λεγει κυριος
- 9 και εξαξω υμας εκ μεσου αυτης και παραδωσω υμας εις χειρας αλλοτριων και ποιησω εν υμιν κριματα
- 10 εν ρομφαια πεσεισθε επι των οριων του ισραηλ κρινω υμας και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος
- 11 αυτη υμιν ουκ εσται εις λεβητα και υμεις ου μη γενησθε εν μεσω αυτης εις κρεα επι των οριων του ισραηλ κρινω υμας
- 12 και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος
- 13 και εγενετο εν τω προφητευν με και φαλτιας ο του βαναιου απεθανεν και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοησα φωνη μεγαλη και ειπα οιμμοι οιμμοι κυριε εις συντελειαν συ ποιεις τους καταλοιπους του ισραηλ
- 14 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 15 υιε ανθρωπου οι αδελφοι σου και οι ανδρες της αιχμαλωσιας σου και πας ο οικος του ισραηλ συντετελεσται οις ειπαν αυτοις οι κατοικουντες ιερουσαλημ μακραν απεχετε απο του κυριου ημιν δεδοται η γη εις κληρονομιαν
- 16 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος οτι απωσομαι αυτους εις τα εθνη και διασκορπιω αυτους εις πασαν την γην και εσομαι αυτοις εις αγιασμα μικρον εν ταις χωραις ου αν εισελθωσιν εκει

17 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος και εισδεξομαι αυτους εκ των εθνων και συναξω αυτους εκ των χωρων ου διεσπειρα αυτους εν αυταις και δωσω αυτοις την γην του ισραηλ
18 και εισελευσονται εκει και εξαρουσιν παντα τα βδελυγματα αυτης και πασας τας ανομιαις αυτης εξ αυτης
19 και δωσω αυτοις καρδιαν ετεραν και πνευμα καινον δωσω εν αυτοις και εκσπασω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος αυτων και δωσω αυτοις καρδιαν σαρκινην
20 οπως εν τοις προσταγμασιν μου πορευωνται και τα δικαιωματα μου φυλασσωνται και ποιωσιν αυτα και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον
21 και εις την καρδιαν των βδελυγματων αυτων και των ανομιων αυτων ως η καρδια αυτων επορευετο τας οδους αυτων εις κεφαλας αυτων δεδωκα λεγει κυριος
22 και εξηραν τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων και οι τροχοι εχομενοι αυτων και η δοξα θεου ισραηλ επ' αυτα υπερανω αυτων
23 και ανεβη η δοξα κυριου εκ μεσης της πολεως και εστη επι του ορους ο ην απεναντι της πολεως
24 και ανελαβεν με πνευμα και ηγαγεν με εις γην χαλδαιων εις την αιχμαλωσιαν εν ορασει εν πνευματι θεου και ανεβην απο της ορασεως ης ειδον
25 και ελαλησα προς την αιχμαλωσιαν παντας τους λογους του κυριου ους εδειξεν μοι
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου εν μεσω των αδικιων αυτων συ κατοικεις οι εχουσιν οφθαλμους του βλεπειν και ου βλεπουσιν και ωτα εχουσιν του ακουειν και ουκ ακουουσιν διοτι οικος παρα πικραιων εστιν
3 και συ υιε ανθρωπου ποιησον σεαυτω σκευη αιχμαλωσιας ημερας ενωπιον αυτων και αιχμαλωτευθηση εκ του τοπου σου εις ετερον τοπον ενωπιον αυτων οπως ιδωσιν διοτι ο οικος παραπικραιων εστιν
4 και εξοισεις τα σκευη σου ως σκευη αιχμαλωσιας ημερας κατ' οφθαλμους αυτων και συ εξελευση εσπερας ως εκπορευεται αιχμαλωτος
5 ενωπιον αυτων διορυζον σεαυτω εις τον τοιχον και διεξελευση δι' αυτου
6 ενωπιον αυτων επ' ωμων αναλημφθηση και κεκρυμμενος εξελευση το προσωπον σου συγκαλυψεις και ου μη ιδης την γην διοτι τερας δεδωκα σε τω οικω ισραηλ
7 και εποιησα ουτως κατα παντα οσα ενετειλατο μοι και σκευη εξηνεγκα ως σκευη αιχμαλωσιας ημερας και εσπερας διωρυξα εμαυτω τον τοιχον και κεκρυμμενος εξηλθον επ' ωμων ανελημφθην ενωπιον αυτων
8 και εγενετο λογος κυριου προς με το πρωι λεγων
9 υιε ανθρωπου ουκ ειπαν προς σε ο οικος του ισραηλ οικος ο παραπικραιων τι συ ποιεις
10 ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος κυριος ο αρχων και ο αφηγουμενος εν ιερουσαλημ και παντι οικω ισραηλ οι εισιν εν μεσω αυτων
11 ειπον οτι εγω τερατα ποιω εν μεσω αυτης ον τροπον πεποιηκα ουτως εσται αυτοις εν μετοικεσια και εν αιχμαλωσια πορευσονται
12 και ο αρχων εν μεσω αυτων επ' ωμων αρθησεται και κεκρυμμενος εξελευσεται δια του τοιχου και διορυξει του εξελθειν αυτον δι' αυτου το προσωπον αυτου συγκαλυψει οπως μη οραθη οφθαλμω και αυτος την γην ουκ οψεται
13 και εκπετασω το δικτυον μου επ' αυτον και συλλημφθησεται εν τη περιοχη μου και αξω αυτον εις βαβυλωνα εις γην χαλδαιων και αυτην ουκ οψεται και εκει τελευτησει
14 και παντας τους κυκλω αυτου τους βοηθους αυτου και παντας τους αντιλαμβανομενους αυτου διασπερω εις παντα ανεμον και ρομφαιαν εκκενωσω οπισω αυτων
15 και γνωσονται διοτι εγω κυριος εν τω διασκορπισαι με αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπερω αυτους εν ταις χωραις
16 και υπολειψομαι εξ αυτων ανδρας αριθμω εκ ρομφαιας και εκ λιμου και εκ θανατου οπως εκδιηγονται πασας τας ανομιαις αυτων εν τοις εθνεσιν ου εισηλθοσαν εκει και γνωσονται οτι εγω κυριος
17 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
18 υιε ανθρωπου τον αρτον σου μετ' οδυνης φαγεσαι και το υδωρ σου μετα βασανου και θλιψεως πιεσαι
19 και ερεις προς τον λαον της γης ταδε λεγει κυριος τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ επι της γης του ισραηλ τους αρτους αυτων μετ' ενδειας φαγονται και το υδωρ αυτων μετα αφανισμού πινονται οπως αφανισθη η γη συν πληρωματι αυτης εν ασεβεια γαρ παντες οι κατοικουντες εν αυτη
20 και αι πολεις αυτων αι κατοικουμεναι εξερημωθησονται και η γη εις αφανισμον εσται και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος

21 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
22 υιε ανθρωπου τις υμιν η παραβολη αυτη επι της γης του ισραηλ λεγοντες μακραν αι ημεραι απολωλεν ορασις
23 δια τουτο ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος αποστρεψω την παραβολην ταυτην και ουκετι μη ειπωσιν την παραβολην ταυτην οικος του ισραηλ οτι λαλησεις προς αυτους ηγγικασιν αι ημεραι και λογος πασης ορασεως
24 οτι ουκ εσται ετι πασα ορασις ψευδης και μαντευομενος τα προς χαριν εν μεσω των υιων ισραηλ
25 διοτι εγω κυριος λαλησω τους λογους μου λαλησω και ποιησω και ου μη μηκυνω ετι οτι εν ταις ημεραις υμων οικος ο παραπικραινων λαλησω λογον και ποιησω λεγει κυριο
26 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
27 υιε ανθρωπου ιδου οικος ισραηλ ο παραπικραινων λεγοντες λεγουσιν η ορασις ην ουτος ορα εις ημερας πολλας και εις καιρους μακρους ουτος προφητευει
28 δια τουτο ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος ου μη μηκυνωσιν ουκετι παντες οι λογοι μου ους αν λαλησω λαλησω και ποιησω λεγει κυριος
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους προφητας του ισραηλ και προφητευσεις και ερεις προς αυτους ακουσατε λογον κυριου
3 ταδε λεγει κυριος ουαι τοις προφητεουσιν απο καρδιας αυτων και το καθολου μη βλεπουσιν
4 οι προφηται σου ισραηλ ως αλωπεκες εν ταις ερημοις
5 ουκ εστησαν εν στερεωματι και συνηγαγον ποιμνια επι τον οικον του ισραηλ ουκ ανεστησαν οι λεγοντες εν ημερα κυριου
6 βλεποντες ψευδη μαντευομενοι ματαια οι λεγοντες λεγει κυριος και κυριος ουκ απεσταλκεν αυτους και ηρξαντο του αναστησαι λογον
7 ουχ ορασιν ψευδη εωρακατε και μαντειας ματαιας ειρηκατε
8 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ανθ' ων οι λογοι υμων ψευδεις και αι μανταιαι υμων ματαιαι δια τουτο ιδου εγω εφ' υμας λεγει κυριος
9 και εκτενω την χειρα μου επι τους προφητας τους ορωντας ψευδη και τους αποφθεγγομενους ματαια εν παιδεια του λαου μου ουκ εσονται ουδε εν γραφη οικου ισραηλ ου γρ αφησονται και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και γνωσονται διοτι εγω κυριος
10 ανθ' ων τον λαον μου επλανησαν λεγοντες ειρηνη ειρηνη και ουκ ην ειρηνη και ουτος οικοδομει τοιχον και αυτοι αλειφουσιν αυτον ει πεσειται
11 ειπον προς τους αλειφοντας πεσειται και εσται νετος κατακλυζων και δωσω λιθους πετροβολους εις τους ενδεσμους αυτων και πεσουνται και πνευμα εξαιρον και ραγησεται
12 και ιδου πεπτωκεν ο τοιχος και ουκ ερουσιν προς υμας που εστιν η αλοιφη υμων ην ηλειψατε
13 δια τουτο ταδε λεγει κυριος και ρηξω πνοιην εξαιρουσαν μετα θυμου και νετος κατακλυζων εν οργη μου εσται και τους λιθους τους πετροβολους εν θυμω επαξω εις συντελειαν
14 και κατασκαψω τον τοιχον ον ηλειψατε και πεσειται και θησω αυτον επι την γην και αποκαλυφθησεται τα θεμελια αυτου και πεσειται και συντελεσθησεσθε μετ' ελεγχων και επιγωσεσθε διοτι εγω κυριος
15 και συντελεσω τον θυμον μου επι τον τοιχον και επι τους αλειφοντας αυτον και πεσειται και ειπα προς υμας ουκ εστιν ο τοιχος ουδε οι αλειφοντες αυτον
16 προφηται του ισραηλ οι προφητευοντες επι ιερουσαλημ και οι ορωντες αυτη ειρηνη και ειρηνη ουκ εστιν λεγει κυριος
17 και συ υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τας θυγατερας του λαου σου τας προφητεουσας απο καρδιας αυτων και προφητευσον επ' αυτας
18 και ερεις ταδε λεγει κυριος ουαι ταις συρραπτουσαις προσκεφαλαια επι παντα αγκωνα χειρος και ποιουσαις επιβολαια επι πασαν κεφαλην πασης ηλικιας του διαστρεφειν ψυχας αι ψυχαι διεστραφησαν του λαου μου και ψυχας περιποιουοντο
19 και εβεβηλουν με προς τον λαον μου ενεκεν δρακος κριθων και ενεκεν κλασματος αρτου του αποκτειναι ψυχας ας ουκ εδει αποθανειν και του περιποιησασθαι ψυχας ας ουκ εδει ζησαι εν τω αποφθεγγεσθαι υμας λαω εισακουοντι ματαια αποφθεγματα
20 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι τα προσκεφαλαια υμων εφ' α υμεις συστρεφετε εκει ψυχας και διαρρηξω αυτα απο των βραχιωνων υμων και εξαποστελω τα ψυχας ας υμεις εκστρεφετε τας ψυχας αυτων εις διασκορπισμον

- 21 και διαρρηξω τα επιβολαια υμων και ρυσομαι τον λαον μου εκ χειρος υμων και ουκετι εσονται εν χειρσιν υμων εις συστροφην και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος
- 22 ανθ' ων διεστρεφετε καρδιαν δικαιου αδικως και εγω ου διεστρεφον αυτον και του κατισχυσαι χειρας ανομου το καθολου μη αποστρεψαι απο της οδου αυτου της πονηρας και ζησαι αυτον
- 23 δια τουτο ψευδη ου μη ιδητε και μαντειας ου μη μαντευσησθε ετι και ρυσομαι τον λαον μου εκ χειρος υμων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος
- 1 και ηλθον προς με ανδρες εκ των πρεσβυτερων του ισραηλ και εκαθισαν προ προσωπου μου
- 2 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 3 υιε ανθρωπου οι ανδρες ουτοι εθεντο τα διανοηματα αυτων επι τας καρδιας αυτων και την κολασιν των αδικιων αυτων εθηκαν προ προσωπου αυτων ει αποκρινομενος αποκριθω αυτοις
- 4 δια τουτο λαλησον αυτοις και ερεις προς αυτοις ταδε λεγει κυριος ανθρωπος ανθρωπος εκ του οικου ισραηλ ος αν θη τα διανοηματα αυτου επι την καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδικιας αυτου ταξη προ προσωπου αυτου και ελθη προς τον προφητην εγω κυριος αποκριθησομαι αυτω εν οις ενεχεται η διανοια αυτου
- 5 οπως πλαγιαση τον οικον του ισραηλ κατα τας καρδιας αυτων τας απηλλοτριωμενας απ' εμου εν τοις ενθυμημασιν αυτων
- 6 δια τουτο ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος κυριος επιστραφητε και αποστρεψατε απο των επιτηδευματων υμων και απο πασων των ασεβειων υμων και επι στρεψατε τα προσωπα υμων
- 7 διοτι ανθρωπος ανθρωπος εκ του οικου ισραηλ και εκ των προσηλυτων των προσηλυτευοντων εν τω ισραηλ ος αν απαλλοτριωθη απ' εμου και θηται τα ενθυμηματα αυτου επι την καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδικιας αυτου ταξη προ προσωπου αυτου και ελθη προς τον προφητην του επερωτησαι αυτον εν εμοι εγω κυριος αποκριθησομαι αυτω εν ω ενεχεται εν αυτω
- 8 και στηριω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και θησομαι αυτον εις ερημον και εις αφανισμον και εξαρω αυτον εκ μεσου του λαου μου και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος
- 9 και ο προφητης εαν πλανηθη και λαληση εγω κυριος πεπλανηκα τον προφητην εκεινον και εκτενω την χειρα μου επ' αυτον και αφανιω αυτον εκ μεσου του λαου μου ισραηλ
- 10 και λημψονται την αδικιαν αυτων κατα το αδίκημα του επερωτωντος και κατα το αδίκημα ομοιως τω προφητη εσται
- 11 οπως μη πλαναται ετι ο οικος του ισραηλ απ' εμου και ινα μη μιαιωνται ετι εν πασιν τοις παραπτώμασιν αυτων και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον λεγει κυριος
- 12 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 13 υιε ανθρωπου γη εαν αμαρτη μοι του παραπεσειν παραπτωμα και εκτενω την χειρα μου επ' αυτην και συντριψω αυτης στηριγμα αρτου και εξαποστελω επ' αυτην λιμον και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνη
- 14 και εαν ωσιν οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης νωε και δανιηλ και ιωβ αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων σωθησονται λεγει κυριος
- 15 εαν και θηρια πονηρα επαγω επι την γην και τιμωρησομαι αυτην και εσται εις αφανισμον και ουκ εσται ο διοδευων απο προσωπου των θηριων
- 16 και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ωσι ζω εγω λεγει κυριος ει υιοι η θυγατερες σωθησονται αλλ' η αυτοι μονοι σωθησονται η δε γη εσται εις ολεθρον
- 17 η και ρομφαιαν εαν επαγω επι την γην εκεινην και ειπω ρομφαια διελθατω δια της γης και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος
- 18 και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος ου μη ρυσωνται υιοι ουδε θυγατερας αυτοι μονοι σωθησονται
- 19 η και θανατον επαποστελω επι την γην εκεινην και εκχω τον θυμον μου επ' αυτην εν αιματι του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος
- 20 και νωε και δανιηλ και ιωβ εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος εαν υιοι η θυγατερες υπολειφθωσιν αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων ρυσονται τας ψυχας αυτων
- 21 ταδε λεγει κυριος εαν δε και τας τεσσαρας εκδικησεις μου τας πονηρας ρομφαιαν και λιμον και θηρια πονηρα και θανατον εξαποστελω επι ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος
- 22 και ιδου υπολελειμμενοι εν αυτη οι ανασεσωσμενοι αυτης οι εξαγουσιν εξ αυτης υιοις και θυγατερας ιδου αυτοι εκπορευονται προς υμας και οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενθυμηματα αυτων και μεταμεληθησεσθε επι τα κακα α επηγαγον επι ιερουσαλημ παντα τα κακα α επηγαγον επ' αυτην
- 23 και παρακαλεσουσιν υμας διοτι οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενθυμηματα αυτων και επιγνωσεσθε διοτι ου ματην πεποιηκα παντα οσα εποιησα εν αυτη λεγει κυριος

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 και συ υιε ανθρωπου τι αν γενοιτο το ξυλον της αμπελου εκ παντων των ξυλων των κληματων των οντων εν τοις ξυλοις του δρυμου
3 ει λημψονται εξ αυτης ξυλον του ποιησαι εις εργασιαν ει λημψονται εξ αυτης πασσαλον του κρεμασαι επ' αυτον παν σκευος
4 παρεξ πυρι δεδοται εις αναλωσιν την κατ' ενιαυτον καθαρισιν απ' αυτης αναλίσκει το πυρ και εκλείπει εις τελος μη χρησιμον εσται εις εργασιαν
5 ουδε ετι αυτου οντος ολοκληρου ουκ εσται εις εργασιαν μη οτι εαν και πυρ αυτο αναλωση εις τελος ει εσται ετι εις εργασιαν
6 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ον τροπον το ξυλον της αμπελου εν τοις ξυλοις του δρυμου ο δεδωκα αυτο τω πυρι εις αναλωσιν ουτως δεδωκα τους κατοικουντας ιερουσα λημ
7 και δωσω το προσωπον μου επ' αυτους εκ του πυρος εξελευσονται και πυρ αυτους καταφαγεται και επιγνωσονται οτι εγω κυριος εν τω στηρισαι με το προσωπον μου επ' αυτ ους
8 και δωσω την γην εις αφανισμον ανθ' ων παρεπεσον παραπτωματι λεγει κυριος
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου διαμαρτυραι τη ιερουσαλημ τας ανομιας αυτης
3 και ερεις ταδε λεγει κυριος τη ιερουσαλημ η ριζα σου και η γενεσις σου εκ γης χanaan ο πατηρ σου αμορραιος και η μητηρ σου χετταια
4 και η γενεσις σου εν η ημερα ετεχθης ουκ εδησαν τους μαστους σου και εν υδατι ουκ ελουσθης ουδε αλι ηλισθης και σπαργανοις ουκ εσπαργανωθης
5 ουδε εφεισατο ο οφθαλμος μου επι σοι του ποιησαι σοι εν εκ παντων τουτων του παθειν τι επι σοι και απεριριφης επι προσωπον του πεδιου τη σκολιοτητι της ψυχης σου εν η ημερα ετεχθης
6 και διηλθον επι σε και ειδον σε πεφυρμενην εν τω αιματι σου και ειπα σοι εκ του αιματος σου ζωη
7 πληθυνου καθως η ανατολη του αγρου δεδωκα σε και επληθυνθης και εμεγαλυνθης και εισηλθες εις πολεις πολεων οι μαστοι σου ανωρθωθησαν και η θριξ σου ανετειλεν συ δε ησθα γυμνη και ασχημονουσα
8 και διηλθον δια σου και ειδον σε και ιδου καιρος σου καιρος καταλυοντων και διεπετασα τας πτερυγας μου επι σε και εκαλυψα την ασχημοσυνην σου και ωμοσα σοι και εισ ηλθον εν διαθηκη μετα σου λεγει κυριος και εγενου μοι
9 και ελουσα σε εν υδατι και απεπλυνα το αιμα σου απο σου και εχρισα σε εν ελαιω
10 και ενεδυσα σε ποικιλα και υπεδησα σε υακινθον και εξωσα σε βυσσω και περιεβαλον σε τριχαπτω
11 και εκοσμησα σε κοσμο και περιεθηκα ψελια περι τας χειρας σου και καθεμα περι τον τραχηλον σου
12 και εδωκα ενωτιον περι τον μυκτηρα σου και τροχισκους επι τα ωτα σου και στεφανον καυχησεως επι την κεφαλην σου
13 και εκοσμηθης χρυσιω και αργυριω και τα περιβολαια σου βυσσινα και τριχαπτα και ποικιλα σεμιδαλιν και ελαιον και μελι εφαγες και εγενου καλη σφοδρα
14 και εξηλθεν σου ονομα εν τοις εθνεσιν εν τω καλλει σου διοτι συντετελεσμενον ην εν ευπρεπεια εν τη ωραιοτητι η εταξα επι σε λεγει κυριος
15 και επεποιθεις εν τω καλλει σου και επορνευσας επι τω ονοματι σου και εξεχεας την πορνειαν σου επι παντα παροδον ο ουκ εσται
16 και ελαβες εκ των ιματιων σου και εποιησας σεαυτη ειδωλα ραπτα και εξεπορνευσας επ' αυτα και ου μη εισελθης ουδε μη γενηται
17 και ελαβες τα σκευη της καυχησεως σου εκ του χρυσιου μου και εκ του αργυριου μου εξ ων εδωκα σοι και εποιησας σεαυτη εικονας αρσενικας και εξεπορνευσας εν αυταις
18 και ελαβες τον ιματισμον τον ποικιλον σου και περιεβαλες αυτα και το ελαιον μου και το θυμαμα μου εθηκας προ προσωπου αυτων
19 και τους αρτους μου ους εδωκα σοι σεμιδαλιν και ελαιον και μελι εψωμισα σε και εθηκας αυτα προ προσωπου αυτων εις οσμην ευωδιας και εγενετο λεγει κυριος
20 και ελαβες τους υιους σου και τας θυγατερας σου ας εγεννησας και εθυσας αυτα αυτοις εις αναλωσιν ως μικρα εξεπορνευσας
21 και εσφαξας τα τεκνα σου και εδωκας αυτα εν τω αποτροπιαζεσθαι σε εν αυτοις
22 τουτο παρα πασαν την πορνειαν σου και ουκ εμνησθης τας ημερας της νηπιότητος σου οτε ησθα γυμνη και ασχημονουσα και πεφυρμενη εν τω αιματι σου εξησας

- 23 και εγενετο μετα πασας τας κακιας σου λεγει κυριος
24 και ωκοδομησας σεαυτη οικημα πορνικον και εποιησας σεαυτη εκθεμα εν παση πλατεια
25 και επ' αρχης πασης οδου ωκοδομησας τα πορνεια σου και ελυμηνω το καλλος σου και διηγαγες τα σκελη σου παντι παροδω και επληθυνας την πορνειαν σου
26 και εξεπορνευσας επι τους υιους αιγυπτου τους ομορουντας σοι τους μεγαλοσαρκους και πολλαχως εξεπορνευσας του παροργισαι με
27 εαν δε εκτεινω την χειρα μου επι σε και εξαρω τα νομιμα σου και παραδωσω σε εις ψυχας μισουντων σε θυγατερας αλλοφυλων τας εκκλινουσας σε εκ της οδου σου ης ησεβησας
28 και εξεπορνευσας επι τας θυγατερας ασσουρ και ουδ' ουτως ενεπλησθης και εξεπορνευσας και ουκ ενεπιπλω
29 και επληθυνας τας διαθηκας σου προς γην χαλδαιων και ουδε εν τουτοις ενεπλησθης
30 τι διαθω την θυγατερα σου λεγει κυριος εν τω ποιησαι σε ταυτα παντα εργα γυναικος πορνης και εξεπορνευσας τρισσως
31 εν ταις θυγατρασιν σου το πορνειον σου ωκοδομησας επι πασης αρχης οδου και την βασιν σου εποιησας εν παση πλατεια και εγενου ως πορνη συναγουσα μισθωματα
32 η γυνη η μοιχωμενη ομοια σοι παρα του ανδρος αυτης λαμβανουσα μισθωματα
33 πασι τοις εκπορνευσασιν αυτην προσεδιδου μισθωματα και συ δεδωκας μισθωματα πασι τοις ερασταις σου και εφορτιζες αυτους του ερχεσθαι προς σε κυκλοθεν εν τη πορνεια σου
34 και εγενετο εν σοι διεστραμμενον παρα τας γυναικας εν τη πορνεια σου και μετα σου πεπορνευκασιν εν τω προσδιδοναι σε μισθωματα και σοι μισθωματα ουκ εδοθη και εγενετο εν σοι διεστραμμενα
35 δια τουτο πορνη ακουε λογον κυριου
36 ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εξεχεας τον χαλκον σου και αποκαλυφθησεται η αισχυνη σου εν τη πορνεια σου προς τους εραστας σου και εις παντα τα ενθυμηματα των ανομιων σου και εν τοις αιμασιν των τεκνων σου ων εδωκας αυτοις
37 δια τουτο ιδου εγω επι σε συναγω παντας τους εραστας σου εν οις επεμιγης εν αυτοις και παντας ους ηγαπησας συν πασιν οις εμισεις και συναζω αυτους επι σε κυκλοθεν και αποκαλυψω τας κακιας σου προς αυτους και οφονται πασαν την αισχυνην σου
38 και εκδικησω σε εκδικησει μοιχαλιδος και εκχεουσης αιμα και θησω σε εν αιματι θυμου και ζηλου
39 και παραδωσω σε εις χειρας αυτων και κατασκαψουσιν το πορνειον σου και καθελουσιν την βασιν σου και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησεως σου και αφησουσιν σε γυμνην και ασχημονουσαν
40 και αξουσιν επι σε οχλους και λιθοβολησουσιν σε εν λιθοις και κατασφαξουσιν σε εν τοις ξιφεσιν αυτων
41 και εμπρησουσιν τους οικους σου πυρι και ποιησουσιν εν σοι εκδικησεις ενωπιον γυναικων πολλων και αποστρεψω σε εκ της πορνειας σου και μισθωματα ου μη δως ουκετι
42 και επαφησω τον θυμον μου επι σε και εξαρθησεται ο ζηλος μου εκ σου και αναπαυσομαι και ου μη μερμνησω ουκετι
43 ανθ' ων ουκ εμνησθης την ημεραν της νηπιότητος σου και ελυπεις με εν πασι τουτοις και εγω ιδου τας οδους σου εις κεφαλην σου δεδωκα λεγει κυριος και ουτως εποιησας την ασεβειαν επι πασαις ταις ανομιας σου
44 ταυτα εστιν παντα οσα ειπαν κατα σου εν παραβολη λεγοντες καθως η μητηρ και η θυγατηρ
45 θυγατηρ της μητρος σου συ ει η απωσαμενη τον ανδρα αυτης και τα τεκνα αυτης και αδελφη των αδελφων σου των απωσαμενων τους ανδρας αυτων και τα τεκνα αυτων η μητηρ υμων χετταια και ο πατηρ υμων αμορραιος
46 η αδελφη υμων η πρεσβυτερα σαμαρια αυτη και αι θυγατερες αυτης η κατοικουσα εξ ευωνυμων σου και η αδελφη σου η νεωτερα σου η κατοικουσα εκ δεξιων σου σοδομα και αι θυγατερες αυτης
47 και ουδ' ως εν ταις οδοις αυτων επορευθης ουδε κατα τας ανομιας αυτων εποιησας παρα μικρον και υπερκεισαι αυτας εν πασαις ταις οδοις σου
48 ζω εγω λεγει κυριος ει πεποιηκεν σοδομα η αδελφη σου αυτη και αι θυγατερες αυτης ον τροπον εποιησας συ και αι θυγατερες σου
49 πλην τουτο το ανομιμα σοδομων της αδελφης σου υπερηφανια εν πλησμονη αρτων και εν ευθηνια οινου εσπαταλων αυτη και αι θυγατερες αυτης τουτο υπηρχεν αυτη και τα ις θυγατρασιν αυτης και χειρα πτωχου και πενητος ουκ αντελαμβανοντο

- 50 και εμεγαλυνουν και εποιησαν ανομηματα ενωπιον μου και εξηρα αυτας καθως ειδον
- 51 και σαμαρεια κατα τας ημισεις των αμαρτιων σου ουχ ημαρτεν και επληθυνας τας ανομιας σου υπερ αυτας και εδικαιωσας τας αδελφας σου εν πασαις ταις ανομιαις σου αις εποιησας
- 52 και συ κομισαι βασανον σου εν η εφθειρας τας αδελφας σου εν ταις αμαρτιας σου αις ηνομησας υπερ αυτας και εδικαιωσας αυτας υπερ σεαυτην και συ αισχυνθητι και λαβε την ατιμιαν σου εν τω δικαιοσωαι σε τας αδελφας σου
- 53 και αποστρεψω τας αποστροφας αυτων την αποστροφην σοδομων και των θυγατερων αυτης και αποστρεψω την αποστροφην σαμαρειας και των θυγατερων αυτης και αποστρεψω την αποστροφην σου εν μεσω αυτων
- 54 οπως κομιση την βασανον σου και ατιμωθηση εκ παντων ων εποιησας εν τω σε παροργισαι με
- 55 και η αδελφη σου σοδομα και αι θυγατερες αυτης αποκατασταθησονται καθως ησαν απ' αρχης και σαμαρεια και αι θυγατερες αυτης αποκατασταθησονται καθως ησαν απ' αρχης και συ και αι θυγατερες σου αποκατασταθησεσθε καθως απ' αρχης ητε
- 56 και ει μη ην σοδομα η αδελφη σου εις ακοην εν τω στοματι σου εν ταις ημεραις υπερηφανιας σου
- 57 προ του αποκαλυφθηναι τας κακιας σου ον τροπον νυν ονειδος ει θυγατερων συριας και παντων των κυκλω αυτης θυγατερων αλλοφυλων των περιεχουσων σε κυκλω
- 58 τας ασεβειας σου και τας ανομιας σου συ κεκομισαι αυτας λεγει κυριος
- 59 ταδε λεγει κυριος και ποιησω εν σοι καθως εποιησας ως ητιμωσας ταυτα του παραβηναι την διαθηκην μου
- 60 και μνησθησομαι εγω της διαθηκης μου της μετα σου εν ημεραις νηπιότητος σου και αναστησω σοι διαθηκην αιωνιον
- 61 και μνησθηση την οδον σου και εξατιμωθηση εν τω αναλαβειν σε τας αδελφας σου τας πρεσβυτερας σου συν ταις νεωτεραις σου και δωσω αυτας σοι εις οικοδομην και ουκ εκ διαθηκης σου
- 62 και αναστησω εγω την διαθηκην μου μετα σου και επιγνωση οτι εγω κυριος
- 63 οπως μνησθης και αισχυνθης και μη η σοι ετι ανοιζει το στομα σου απο προσωπου της ατιμιας σου εν τω εξιλασκεσθαι με σοι κατα παντα οσα εποιησας λεγει κυριος
- 1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 2 υιε ανθρωπου διηγησαι διηγημα και ειπον παραβολην προς τον οικον του ισραηλ
- 3 και ερεις ταδε λεγει κυριος ο αετος ο μεγας ο μεγαλοπτερυγος ο μακρος τη εκτασει πληρης ονυχων ος εχει το ηγημα εισελθειν εις τον λιβανον και ελαβε τα επιλεκτα της κεδρου
- 4 τα ακρα της απαλοτητος απεκνισεν και ηνεγκεν αυτα εις γην χανσαν εις πολιν τετειχισημενην εθετο αυτα
- 5 και ελαβεν απο του σπερματος της γης και εδωκεν αυτο εις το πεδιον φυτον εφ' υδατι πολλω επιβλεπομενον εταξεν αυτο
- 6 και ανετειλεν και εγενετο εις αμπελον ασθενουσαν και μικραν τω μεγεθει του επιφαινεσθαι αυτην τα κληματα αυτης επ' αυτην και αι ριζαι αυτης υποκατω αυτης ησαν και εγενετο εις αμπελον και εποιησεν αποφυγας και εξετεινεν την αναδενδραδα αυτης
- 7 και εγενετο αετος ετερος μεγας μεγαλοπτερυγος πολυς ονυξιν και ιδου η αμπελος αυτη περιπεπλεγμενη προς αυτον και αι ριζαι αυτης προς αυτον και τα κληματα αυτης εξαπ εστειλεν αυτω του ποτισαι αυτην συν τω βωλω της φυτειας αυτης
- 8 εις πεδιον καλον εφ' υδατι πολλω αυτη παινεται του ποιειν βλαστους και φερειν καρπον του ειναι εις αμπελον μεγαλην
- 9 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ει κατευθυνει ουχι αι ριζαι της απαλοτητος αυτης και ο καρπος σαπησεται και ξηρανθησεται παντα τα προανατελλοντα αυτης και ουκ εν βραχιονι μεγαλω ουδ' εν λαω πολλω του εκσπασαι αυτην εκ ριζων αυτης
- 10 και ιδου παινεται μη κατευθυνει ουχ αμα τω αφασθαι αυτης ανεμον τον καυσωνα ξηρανθησεται ξηρασια συν τω βωλω ανατολης αυτης ξηρανθησεται
- 11 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 12 υιε ανθρωπου ειπον δη προς τον οικον τον παραπικραινοντα ουκ επιστασθε τι ην ταυτα ειπον οταν ελθη βασιλευς βαβυλωνος επι ιερουσαλημ και λημψεται τον βασιλευα αυτης και τους αρχοντας αυτης και αξει αυτους προς εαυτον εις βαβυλωνα
- 13 και λημψεται εκ του σπερματος της βασιλειας και διαθησεται προς αυτον διαθηκην και εισαξει αυτον εν αρα και τους ηγουμενους της γης λημψεται

- 14 του γενεσθαι εις βασιλειαν ασθενη το καθολου μη επαιρεσθαι του φυλασσειν την διαθηκην αυτου και ιστανειν αυτην
15 και αποστησεται απ' αυτου του εξαποστελλειν αγγελους εαυτου εις αιγυπτον του δουναι αυτω ιππους και λαον πολυν ει κατευθυνει ει διασωθησεται ο ποιων εναντια και παρ
αβαιων διαθηκην ει σωθησεται
16 ζω εγω λεγει κυριος εαν μη εν ω τοπω ο βασιλευς ο βασιλευσας αυτον ος ητιμωσεν την αραν μου και ος παρεβη την διαθηκην μου μετ' αυτου εν μεσω βαβυλωνος τελευτησει
17 και ουκ εν δυναμει μεγαλη ουδ' εν οχλω πολλω ποιησει προς αυτον φαραω πολεμον εν χαρακοβολια και εν οικοδομη βελοστασεων του εξαραι ψυχας
18 και ητιμωσεν ορκωμοσιαν του παραβηναι διαθηκην και ιδου δεδωκεν την χειρα αυτου και παντα ταυτα εποιησεν αυτω μη σωθησεται
19 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ζω εγω εαν μη την διαθηκην μου ην παρεβη και την ορκωμοσιαν μου ην ητιμωσεν και δωσω αυτα εις κεφαλην αυτου
20 και εκπετασω επ' αυτον το δικτυον μου και αλωσεται εν τη περιοχη αυτου
21 εν παση παραταξει αυτου εν ρομφαια πεσουνται και τους καταλοιπους εις παντα ανεμον διασπερω και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος λελαληκα
22 διοτι ταδε λεγει κυριος και λημψομαι εγω εκ των επιλεκτων της κεδρου εκ κορυφης καρδιας αυτων αποκνιω και καταφυτευσω εγω επ' ορος υψηλον και κρεμασω αυτον
23 εν ορει μετεωρω του ισραηλ και καταφυτευσω και εξοισει βλαστον και ποιησει καρπον και εσται εις κεδρον μεγαλην και αναπαυσεται υποκατω αυτου παν θηριον και παν πε
τεινον υπο την σκιαν αυτου αναπαυσεται τα κληματα αυτου αποκατασταθησεται
24 και γνωσονται παντα τα ξυλα του πεδιου διοτι εγω κυριος ο ταπεινων ξυλον υψηλον και υψων ξυλον ταπεινον και ξηραινων ξυλον χλωρον και αναθαλλων ξυλον ξηρον εγω κ
υριος λελαληκα και ποιησω
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου τι υμιν η παραβολη αυτη εν τοις υιοις ισραηλ λεγοντες οι πατερες εφαγον ομφακα και οι οδοντες των τεκνων εγομφιασαν
3 ζω εγω λεγει κυριος εαν γενηται ετι λεγομενη η παραβολη αυτη εν τω ισραηλ
4 οτι πασαι αι ψυχαι εμαι εισιν ον τροπον η ψυχη του πατρος ουτως και η ψυχη του υιου εμαι εισιν η ψυχη η αμαρτανουσα αυτη αποθανειται
5 ο δε ανθρωπος ος εσται δικαιος ο ποιων κριμα και δικαιοσυνην
6 επι των ορεων ου φαγεται και τους οφθαλμους αυτου ου μη επαρη προς τα ενθυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ου μη μιανη και προς γυναικα εν αφ
εδρω ουσαν ου προσεγγιμι
7 και ανθρωπον ου μη καταδυναστευση ενεχυρασμον οφειλοντος αποδωσει και αρπαγμα ουχ αρπαται τον αρτον αυτου τω πεινωντι δωσει και γυμνον περιβαλει
8 και το αργυριον αυτου επι τοκω ου δωσει και πλεονασμον ου λημψεται και εξ αδικιας αποστρεψει την χειρα αυτου κριμα δικαιον ποιησει ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον το
υ πλησιον αυτου
9 και τοις προσταγμασιν μου πεπορευται και τα δικαιωματα μου πεφυλακται του ποιησαι αυτα δικαιος ουτος εστιν ζωη ζησεται λεγει κυριος
10 και εαν γεννηση υιον λοιμον εκχεοντα αιμα και ποιουντα αμαρτηματα
11 εν τη οδω του πατρος αυτου του δικαιου ουκ επορευθη αλλα και επι των ορεων εφαγεν και την γυναικα του πλησιον αυτου εμιανεν
12 και πτωχον και πενητα κατεδυναστευσεν και αρπαγμα ηρπασεν και ενεχυρασμον ουκ απεδωκεν και εις τα ειδωλα εθετο τους οφθαλμους αυτου ανομιαν πεποιηκεν
13 μετα τοκου εδωκε και πλεονασμον ελαβεν ουτος ζωη ου ζησεται πασας τας ανομιαις ταυτας εποιησεν θανατω θανατωθησεται το αιμα αυτου επ' αυτον εσται
14 εαν δε γεννηση υιον και ιδη πασας τας αμαρτιας του πατρος αυτου ας εποιησεν και φοβηθη και μη ποιηση κατα ταυτας
15 επι των ορεων ου βεβρωκεν και τους οφθαλμους αυτου ουκ εθετο εις τα ενθυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ουκ εμιανεν
16 και ανθρωπον ου κατεδυναστευσεν και ενεχυρασμον ουκ ενεχυρασεν και αρπαγμα ουχ ηρπασεν τον αρτον αυτου τω πεινωντι εδωκεν και γυμνον περιεβαλεν
17 και απ' αδικιας απεστρεψε την χειρα αυτου τοκον ουδε πλεονασμον ουκ ελαβεν δικαιοσυνην εποιησεν και εν τοις προσταγμασιν μου επορευθη ου τελευτησει εν αδικιας πατρ
ος αυτου ζωη ζησεται
18 ο δε πατηρ αυτου εαν θλιψει θλιψη και αρπαση αρπαγμα εναντια εποιησεν εν μεσω του λαου μου και αποθανειται εν τη αδικια αυτου

- 19 και ερειτε τι οτι ουκ ελαβεν την αδικιαν ο υιος του πατρος αυτου οτι ο υιος δικαιοσυνην και ελεος εποιησεν παντα τα νομιμα μου συνετηρησεν και εποιησεν αυτα ζωη ζησεται
ι
- 20 η δε ψυχη η αμαρτανουσα αποθανειται ο δε υιος ου λημψεται την αδικιαν του πατρος αυτου ουδε ο πατηρ λημψεται την αδικιαν του υιου αυτου δικαιοσυνη δικαιου επ' αυτο
ν εσται και ανομια ανομου επ' αυτον εσται
- 21 και ο ανομος εαν αποστρεψη εκ πασων των ανομιων αυτου ων εποιησεν και φυλαξηται πασας τας εντολας μου και ποιηση δικαιοσυνην και ελεος ζωη ζησεται ου μη αποθανη
22 παντα τα παραπτώματα αυτου οσα εποιησεν ου μνησθησεται εν τη δικαιοσυνη αυτου η εποιησεν ζησεται
23 μη θελησει θελησω τον θανατον του ανομου λεγει κυριος ως το αποστρεψαι αυτον εκ της οδου της πονηρας και ζην αυτον
24 εν δε τω αποστρεψαι δικαιον εκ της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση αδικιαν κατα πασας τας ανομιας ας εποιησεν ο ανομος πασαι αι δικαιοσυνη αι αυτου ας εποιησεν ου μη μνη
σθωσιν εν τω παραπτώματι αυτου ω παρεπεσεν και εν ταις αμαρτιας αυτου αις ημαρτεν εν αυταις αποθανειται
25 και ειπατε ου κατευθυνει η οδος κυριου ακουσατε δη πας οικος ισραηλ μη η οδος μου ου κατευθυνει ουχι η οδος υμων ου κατευθυνει
26 εν τω αποστρεψαι τον δικαιον εκ της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση παραπτωμα και αποθανη εν τω παραπτώματι ω εποιησεν εν αυτω αποθανειται
27 και εν τω αποστρεψαι ανομον απο της ανομιας αυτου ης εποιησεν και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην ουτος την ψυχην αυτου εφυλαξεν
28 και απεστρεψεν εκ πασων των ασεβειων αυτου ων εποιησεν ζωη ζησεται ου μη αποθανη
29 και λεγουσιν ο οικος του ισραηλ ου κατορθοι η οδος κυριου μη η οδος μου ου κατορθοι οικος ισραηλ ουχι η οδος υμων ου κατορθοι
30 εκαστον κατα την οδον αυτου κρινω υμας οικος ισραηλ λεγει κυριος επιστραφητε και αποστρεψατε εκ πασων των ασεβειων υμων και ουκ εσονται υμιν εις κολασιν αδικιας
31 απορριψατε απο εαυτων πασας τας ασεβειας υμων ας ησεβησατε εις εμε και ποιησατε εαυτοις καρδιαν καινην και πνευμα καινον και ινα τι αποθνησκετε οικος ισραηλ
32 διοτι ου θελω τον θανατον του αποθνησκοντος λεγει κυριος
1 και συ λαβε θρηνον επι τον αρχοντα του ισραηλ
2 και ερεις τι η μητηρ σου σκυμνος εν μεσω λεοντων εγενηθη εν μεσω λεοντων επληθυνεν σκυμνους αυτης
3 και απεπηδησεν εις των σκυμων αυτης λεων εγενετο και εμαθεν του αρπαζειν αρπαγματα ανθρωπους εφαγεν
4 και ηκουσαν κατ' αυτου εθνη εν τη διαφθορα αυτων συνελημφθη και ηγαγον αυτον εν κημω εις γην αιγυπτου
5 και ειδεν οτι απωσται απ' αυτης και απωλετο η υποστασις αυτης και ελαβεν αλλον εκ των σκυμων αυτης λεοντα εταξεν αυτον
6 και ανεστρεφετο εν μεσω λεοντων λεων εγενετο και εμαθεν αρπαζειν αρπαγματα ανθρωπους εφαγεν
7 και ενεμετο τω θρασει αυτου και τας πολεις αυτων εξηρημωσεν και ηφανισεν γην και το πληρωμα αυτης απο φωνης ωρυματος αυτου
8 και εδωκαν επ' αυτον εθνη εκ χωρων κυκλοθεν και εξεπετασαν επ' αυτον δικτυα αυτων εν διαφθορα αυτων συνελημφθη
9 και εθεντο αυτον εν κημω και εν γαλααγρα ηλθεν προς βασιλεια βαβυλωνος και εισηγαγεν αυτον εις φυλακην οπως μη ακουσθη η φωνη αυτου επι τα ορη του ισραηλ
10 η μητηρ σου ως αμπελος ως ανθος εν ροα εν υδατι πεφυτευμενη ο καρπος αυτης και ο βλαστος αυτης εγενετο εξ υδατος πολλου
11 και εγενετο αυτη ραβδος ισχυος επι φυλην ηγουμενων και υψωθη τω μεγεθει αυτης εν μεσω στελεχων και ειδεν το μεγεθος αυτης εν πληθει κληματων αυτης
12 και κατεκλασθη εν θυμω επι γην ερριφη και ανεμος ο καυσων εξηρανεν τα εκλεκτα αυτης εξεδικηθη και εξηρανθη η ραβδος ισχυος αυτης πυρ ανηλωσεν αυτην
13 και νυν πεφυτευκαν αυτην εν τη ερημω εν γη ανυδρω
14 και εξηλθεν πυρ εκ ραβδου εκλεκτων αυτης και κατεφαγεν αυτην και ουκ ην εν αυτη ραβδος ισχυος φυλη εις παραβολην θρηνου εστιν και εσται εις θρηνον
1 και εγενετο εν τω ετει τω εβδομο εν τω πεμπτω μηνι δεκατη του μηνος ηλθον ανδρες εκ των πρεσβυτερων οικου ισραηλ επερωτησαι τον κυριον και εκαθισαν προ προσωπου
μου
2 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων

- 3 υιε ανθρωπου λαλησον προς τους πρεσβυτερους του ισραηλ και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ει επερωτησαι με υμεις ερχεσθε ζω εγω ει αποκριθησομαι υμιν λεγει κυριος
- 4 ει εκδικησω αυτους εκδικησει υιε ανθρωπου τας ανομιαις των πατερων αυτων διαμαρτυραι αυτοις
- 5 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος αφ' ης ημερας ηρετισα τον οικον ισραηλ και εγνωρισθην τω σπερματι οικου ιακωβ και εγνωσθην αυτοις εν γη αιγυπτου και αντελαβομην τη χειρι μου αυτων λεγων εγω κυριος ο θεος υμων
- 6 εν εκεινη τη ημερα αντελαβομην τη χειρι μου αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ητοιμασα αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην
- 7 και ειπα προς αυτους εκαστος τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτου απορριψατω και εν τοις επιτηδευμασιν αιγυπτου μη μαινεσθε εγω κυριος ο θεος υμων
- 8 και απεστησαν απ' εμου και ουκ ηθελησαν εισακουσαι μου τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτων ουκ απερριψαν και τα επιτηδευματα αιγυπτου ουκ εγκατελιπον και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ' αυτους του συντελεσαι την οργην μου εν αυτοις εν μεσω γης αιγυπτου
- 9 και εποησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων αυτοι εισιν εν μεσω αυτων εν οις εγνωσθην προς αυτους ενωπιον αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου
- 10 και εξηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου και ηγαγον αυτους εις την ερημον
- 11 και εδωκα αυτοις τα προσταγματα μου και τα δικαιωματα μου εγνωρισα αυτοις οσα ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις
- 12 και τα σαββατα μου εδωκα αυτοις του ειναι εις σημειον ανα μεσον εμου και ανα μεσον αυτων του γινωαι αυτους διοτι εγω κυριος ο αγιαζων αυτους
- 13 και ειπα προς τον οικον του ισραηλ εν τη ερημω εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου απωσαντο α ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλωσαν σφοδρα και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ' αυτους εν τη ερημω του εξαναλωσαι αυτους
- 14 και εποησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ' οφθαλμους αυτων
- 15 και εγω εξηρα την χειρα μου επ' αυτους εν τη ερημω το παραπαν του μη εισαγαγειν αυτους εις την γην ην εδωκα αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην
- 16 ανθ' ων τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και οπισω των ενθυμηματων των καρδιων αυτων επορευοντο
- 17 και εφεισατο ο οφθαλμος μου επ' αυτους του εξαλειψαι αυτους και ουκ εποησα αυτους εις συντελειαν εν τη ερημω
- 18 και ειπα προς τα τεκνα αυτων εν τη ερημω εν τοις νομιμοις των πατερων υμων μη πορευεσθε και τα δικαιωματα αυτων μη φυλασσεσθε και εν τοις επιτηδευμασιν αυτων μη συναναμισγεσθε και μη μαινεσθε
- 19 εγω κυριος ο θεος υμων εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και τα δικαιωματα μου φυλασσεσθε και ποιειτε αυτα
- 20 και τα σαββατα μου αγιαζετε και εστω εις σημειον ανα μεσον εμου και υμων του γινωσκειν διοτι εγω κυριος ο θεος υμων
- 21 και παρεπικραναν με και τα τεκνα αυτων εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου ουκ εφυλαζαντο του ποιειν αυτα α ποιησει ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ' αυτους εν τη ερημω του συντελεσαι την οργην μου επ' αυτους
- 22 και εποησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ' οφθαλμους αυτων
- 23 και εξηρα την χειρα μου επ' αυτους εν τη ερημω του διασκορπισαι αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπειραι αυτους εν ταις χωραις
- 24 ανθ' ων τα δικαιωματα μου ουκ εποησαν και τα προσταγματα μου απωσαντο και τα σαββατα μου εβεβηλουν και οπισω των ενθυμηματων των πατερων αυτων ησαν οι οφθαλμοι αυτων
- 25 και εγω εδωκα αυτοις προσταγματα ου καλα και δικαιωματα εν οις ου ζησονται εν αυτοις
- 26 και μιανω αυτους εν τοις δομασιν αυτων εν τω διαπορευεσθαι με παν διανοιγον μητραν οπως αφανισω αυτους
- 27 δια τουτο λαλησον προς τον οικον του ισραηλ υιε ανθρωπου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εως τουτου παρωργισαν με οι πατερες υμων εν τοις παραπτωμασιν αυτων εν οις παρεπεσον εις εμε

- 28 και εισηγαγον αυτους εις την γην ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτοις και ειδον παν βουνον υψηλον και παν ξυλον κατασκιον και εθυσαν εκει τοις θεοις αυτων και εταξα
ν εκει οσμην ευωδιας και εσπεισαν εκει σπονδας αυτων
- 29 και ειπον προς αυτους τι εστιν αβαμα οτι υμεις εισπορευεσθε εκει και επεκαλεσαν το ονομα αυτου αβαμα εως της σημερον ημερας
- 30 δια τουτο ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ει εν ταις ανομιαις των πατερων υμων υμεις μαινεσθε και οπισω των βδελυγματων αυτων υμεις εκπορνευετε
- 31 και εν ταις απαρχαις των δοματων υμων εν τοις αφορισμοις υμεις μαινεσθε εν πασιν τοις ενθυμημασιν υμων εως της σημερον ημερας και εγω αποκριθω υμιν οικος του ισρα
ηλ ζω εγω λεγει κυριος ει αποκριθησομαι υμιν και ει αναβησεται επι το πνευμα υμων τουτο
- 32 και ουκ εσται ον τροπον υμεις λεγετε εσομεθα ως τα εθνη και ως αι φυλαι της γης του λατρευειν ξυλοις και λιθοις
- 33 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν θυμω κεχυμενω βασιλευσω εφ' υμας
- 34 και εξαξω υμας εκ των λαων και εισδεξομαι υμας εκ των χωρων ου διεσκορπισθητε εν αυταις εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν θυμω κεχυμενω
- 35 και αξω υμας εις την ερημον των λαων και διακριθησομαι προς υμας εκει προσωπον κατα προσωπον
- 36 ον τροπον διεκριθην προς τους πατερας υμων εν τη ερημω γης αιγυπτου ουτως κρινω υμας λεγει κυριος
- 37 και διαξω υμας υπο την ραβδον μου και εισαξω υμας εν αριθμω
- 38 και εκλεξω εξ υμων τους ασεβεις και τους αφεστηκotas διoti εκ της παροικεσιας αυτων εξαξω αυτους και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και επιγνωσεσθε διoti ε
γω κυριος
- 39 και υμεις οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος κυριος εκαστος τα επιτηδευματα αυτου εξαρατε και μετα ταυτα ει μη υμεις εισακουετε μου και το ονομα μου το αγιον ου βεβηλωσε
τε ουκετι εν τοις δωροις υμων και εν τοις επιτηδευμασιν υμων
- 40 διoti επι του ορους του αγιου μου επ' ορους υψηλου λεγει κυριος κυριος εκει δουλευσουσιν μοι πας οικος ισραηλ εις τελος και εκει προσδεξομαι και εκει επισκεψομαι τας απ
αρχας υμων και τας απαρχας των αφορισμων υμων εν πασιν τοις αγιασμασιν υμων
- 41 εν οσμη ευωδιας προσδεξομαι υμας εν τω εξαγαγειν με υμας εκ των λαων και εισδεχεσθαι υμας εκ των χωρων εν αις διεσκορπισθητε εν αυταις και αγιασθησομαι εν υμιν κατ
' οφθαλμους των λαων
- 42 και επιγνωσεσθε διoti εγω κυριος εν τω εισαγαγειν με υμας εις την γην του ισραηλ εις την γην εις ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτην τοις πατρασιν υμων
- 43 και μνησθησεσθε εκει τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων εν οις εμαινεσθε εν αυτοις και κοψεσθε τα προσωπα υμων εν πασαις ταις κακιας υμων
- 44 και επιγνωσεσθε διoti εγω κυριος εν τω ποιησαι με ουτως υμιν οπως το ονομα μου μη βεβηλωθη κατα τας οδους υμων τας κακας και κατα τα επιτηδευματα υμων τα διεφθα
ρμενα λεγει κυριος
- 1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι θαιμαν και επιβλεψον επι δαρωμ και προφητευσον επι δρυμον ηγουμενον ναγεβ
- 3 και ερεις τω δρυμω ναγεβ ακουε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω αναπτω εν σοι πυρ και καταφαγεται εν σοι παν ξυλον χλωρον και παν ξυλον ξηρον ου σβεσθ
ησεται η φλοξ η εξαφθεισα και κατακαυθησεται εν αυτη παν προσωπον απο απηλιωτου εως βορρα
- 4 και επιγνωσονται πασα σαρξ οτι εγω κυριος εξεκαυσα αυτο και ου σβεσθησεται
- 5 και ειπα μηδαμως κυριε κυριε αυτοι λεγουσιν προς με ουχι παραβολη εστιν λεγομενη αυτη
- 6 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 7 δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και στηρισον το προσωπον σου επι ιερουσαλημ και επιβλεψον επι τα αγια αυτων και προφητευσεις επι την γην του ισραηλ
- 8 και ερεις προς την γην του ισραηλ ιδου εγω προς σε και εκσπασω το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου και εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον
- 9 ανθ' ων εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον ουτως εξελευσεται το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου επι πασαν σαρκα απο απηλιωτου εως βορρα
- 10 και επιγνωσεται πασα σαρξ διoti εγω κυριος εξεσπασα το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου και ουκ αποστρεψει ουκετι
- 11 και συ υιε ανθρωπου καταστεναξον εν συντριβη οσφους σου και εν οδυναις στεναξεις κατ' οφθαλμους αυτων

- 12 και εσται εαν ειπωσιν προς σε ενεκα τινος συ στεναζεις και ερεις επι τη αγγελια διοτι ερχεται και θραυσθησεται πασα καρδια και πασαι χειρες παραλυθησονται και εκψυξει πασα σαρξ και παν πνευμα και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια ιδου ερχεται και εσται λεγει κυριος κυριος
- 13 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 14 υιε ανθρωπου προφητευσον και ερεις ταδε λεγει κυριος ειπον ρομφαια ρομφαια οξυνου και θυμωθητι
- 15 οπως σφαξης σφαγια οξυνου οπως γενη εις στιλβωσιν ετοιμη εις παραλυσιν σφαζε εξουδενει απωθου παν ξυλον
- 16 και εδωκεν αυτην ετοιμην του κρατειν χειρα αυτου εξηκονηθη ρομφαια εστιν ετοιμη του δουναι αυτην εις χειρα αποκεντουτος
- 17 ανακραγε και ολολυξον υιε ανθρωπου οτι αυτη εγενετο εν τω λαω μου αυτη εν πασιν τοις αφηγουμενοις του ισραηλ παροικησουσιν επι ρομφαια εγενετο εν τω λαω μου δια το υτο κροτησον επι την χειρα σου
- 18 οτι δεδικαιωται και τι ει και φυλη απωσθη ουκ εσται λεγει κυριος κυριος
- 19 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον και κροτησον χειρα επι χειρα και διπλασιασον ρομφαιαν η τριτη ρομφαια τραυματιων εστιν ρομφαια τραυματιων η μεγαλη και εκστησει αυτους
- 20 οπως θραυσθη η καρδια και πληθυνθωσιν οι ασθουνοντες επι πασαν πυλην αυτων παραδεδονται εις σφαγια ρομφαιας ευ γεγονεν εις σφαγην ευ γεγονεν εις στιλβωσιν
- 21 διαπορευου οξυνου εκ δεξιων και εξ ευωνυμων ου αν το προσωπον σου εξεχειρηται
- 22 και εγω δε κροτησω χειρα μου προς χειρα μου και εναφησω τον θυμον μου εγω κυριος λελαληκα
- 23 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 24 και συ υιε ανθρωπου διαταξον σεαυτω δυο οδους του εισελθειν ρομφαιαν βασιλευς βαβυλωνος εκ χωρας μιας εξελευσονται αι δυο και χειρ εν αρχη οδου πολεως επ' αρχης
- 25 οδου διαταξεις του εισελθειν ρομφαιαν επι ραββαθ υιων αμμων και επι την ιουδαιαν και επι ιερουσαλημ εν μεσω αυτης
- 26 διοτι στησεται βασιλευς βαβυλωνος επι την αρχαιαν οδον επ' αρχης των δυο οδων του μαντευσασθαι μαντειαν του αναβρασαι ραβδον και επερωτησαι εν τοις γλυπτοις και η πατοσκοπησασθαι εκ δεξιων αυτου
- 27 εγενετο το μαντειον επι ιερουσαλημ του βαλειν χαρακα του διανοιξει στομα εν βοη υψωσαι φωνην μετα κραυγης του βαλειν χαρακα επι τας πυλας αυτης και βαλειν χωμα και ι οικοδομησαι βελοστασεις
- 28 και αυτος αυτοις ως μαντευομενος μαντειαν ενωπιον αυτων και αυτος αναμιμνησκων αδικιας αυτου μνησθηται
- 29 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων ανεμνησατε τας αδικιας υμων εν τω αποκαλυφθηται τας ασεβειας υμων του οραθηται αμαρτιας υμων εν πασαις ταις ασεβειαις υμων και εν τοις επιτηδευμασιν υμων ανθ' ων ανεμνησατε εν τουτοις αλωσεσθε
- 30 και συ βεβηλε ανομε αφηγουμενε του ισραηλ ου ηκει η ημερα εν καιρω αδικιας περας
- 31 ταδε λεγει κυριος αφειλου την κιδαριν και επεθου τον στεφανον αυτη ου τοιαυτη εσται εταπεινωσας το υψηλον και το ταπεινον υψωσας
- 32 αδικιαν αδικιαν θησομαι αυτην ουδ' αυτη τοιαυτη εσται εως ου ελθη ω καθηκει και παραδωσω αυτω
- 33 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον και ερεις ταδε λεγει κυριος προς τους υιους αμμων και προς τον ονειδισμον αυτων και ερεις ρομφαια ρομφαια εσπασμενη εις σφαγια και ε σπασμενη εις συντελειαν χειρου οπως στιλβης
- 34 εν τη ορασει σου τη ματαια και εν τω μαντευεσθαι σε ψευδη του παραδουναι σε επι τραχηλους τραυματιων ανομων ων ηκει η ημερα εν καιρω αδικιας περας
- 35 αποστρεφε μη καταλυσης εν τω τοπω τουτω ω γεγεννησαι εν τη γη τη ιδια σου κρινω σε
- 36 και εκχεω επι σε οργην μου εν πυρι οργης μου εμψυησω επι σε και παραδωσω σε εις χειρας ανδρων βαρβαρων τεκταινοντων διαφθοραν
- 37 εν πυρι εση καταβρωμα το αιμα σου εσται εν μεσω της γης σου ου μη γενηται σου μνεια διοτι εγω κυριος λελαληκα
- 1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 2 και συ υιε ανθρωπου ει κρινεις την πολιν των αιματων και παραδειξον αυτη πασας τας ανομιας αυτης
- 3 και ερεις ταδε λεγει κυριος κυριος ω πολις εκχεουσα αιματα εν μεσω αυτης του ελθειν καιρον αυτης και ποιουσα ενθυμηματα καθ' αυτης του μαινειν αυτην

4 εν τοις αιμασιν αυτων οις εξεχεας παραπεπτωκας και εν τοις ενθυμημασιν σου οις εποιεις εμιαινου και ηγγισας τας ημερας σου και ηγαγες καιρον ετων σου δια τουτο δεδωκα
α σε εις ονειδος τοις εθνεσιν και εις εμπαιγμον πασαις ταις χωραις
5 ταις εγγιζουσαις προς σε και ταις μακραν απεχουσαις απο σου και εμπαιζονται εν σοι ακαθαρτος η ονομαστη και πολλη εν ταις ανομιαις
6 ιδου οι αφηγουμενοι οικου ισραηλ εκαστος προς τους συγγενεις αυτου συνανεφυροντο εν σοι οπως εκχεωσιν αιμα
7 πατερα και μητερα εκακολογουν εν σοι και προς τον προσηλυτον ανεστρεφοντο εν αδικιαις εν σοι ορφανον και χηραν κατεδυναστευον εν σοι
8 και τα αγια μου εξουθενουν και τα σαββατα μου εβεβηλουν εν σοι
9 ανδρες λησται εν σοι οπως εκχεωσιν εν σοι αιμα και επι των ορεων ησθοσαν εν σοι ανοσια εποιουν εν μεσω σου
10 αισχυνην πατρος απεκαλυψαν εν σοι και εν ακαθαρσαις αποκαθημενην εταπεινουν εν σοι
11 εκαστος την γυναικα του πλησιον αυτου ηνομουσαν και εκαστος την νυμφην αυτου εμιαινεν εν ασεβεια και εκαστος την αδελφην αυτου θυγατερα του πατρος αυτου εταπεινου
εν εν σοι
12 δωρα ελαμβανουσαν εν σοι οπως εκχεωσιν αιμα τοκον και πλεονασμον ελαμβανουσαν εν σοι και συνετελεσω συντελειαν κακιας σου την εν καταδυναστεια εμου δε επελαθου λε
γει κυριος
13 εαν δε παταξω χειρα μου προς χειρα μου εφ' οις συντετελεσαι οις εποησας και επι τοις αιμασιν σου τοις γεγενημενοις εν μεσω σου
14 ει υποστησεται η καρδια σου ει κρατησουσιν αι χειρες σου εν ταις ημεραις αις εγω ποιω εν σοι εγω κυριος λελαληκα και ποιησω
15 και διασκορπιω σε εν τοις εθνεσιν και διασπερω σε εν ταις χωραις και εκλειψει η ακαθαρσια σου εκ σου
16 και κατακληρονομησω εν σοι κατ' οφθαλμους των εθνων και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος
17 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
18 υιε ανθρωπου ιδου γεγωνασι μοι ο οικος ισραηλ αναμειγμενοι παντες χαλκω και σιδηρω και κασσιτερω και μολιβω εν μεσω αργυριου αναμειγμενος εστιν
19 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εγενεσθε παντες εις συγκρασιν μιαν δια τουτο εγω εισδεχομαι υμας εις μεσον ιερουσαλημ
20 καθως εισδεχεται αργυρος και χαλκος και σιδηρος και κασσιτερος και μολιβος εις μεσον καμινου του εκφυσησαι εις αυτο πυρ του χωνευθηναι ουτως εισδεξομαι υμας εν οργη
μου και συναξω και χωνεω υμας
21 και εκφυσησω εφ' υμας εν πυρι οργης μου και χωνευθησεσθε εν μεσω αυτης
22 ον τροπον χωνευεται αργυριον εν μεσω καμινου ουτως χωνευθησεσθε εν μεσω αυτης και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος εξεχεα τον θυμον μου εφ' υμας
23 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
24 υιε ανθρωπου ειπον αυτη συ ει γη η ου βρεχομενη ουδε υετος εγενετο επι σε εν ημερα οργης
25 ης οι αφηγουμενοι εν μεσω αυτης ως λεοντες ωρνομενοι αρπαζοντες αρπαγματα ψυχας κατεσθιοντες εν δυναστεια τιμας λαμβανοντες εν αδικια και αι χηραι σου επληθυνθησαν
εν μεσω σου
26 και οι ιερεις αυτης ηθετησαν νομον μου και εβεβηλουν τα αγια μου ανα μεσον αγιου και βεβηλου ου διεστελλον και ανα μεσον ακαθαρτου και του καθαρου ου διεστελλον και
απο των σαββατων μου παρεκαλυπτον τους οφθαλμους αυτων και εβεβηλουμην εν μεσω αυτων
27 οι αρχοντες αυτης εν μεσω αυτης ως λυκοι αρπαζοντες αρπαγματα του εκχειαι αιμα οπως πλεονεξια πλεονεκτωσιν
28 και οι προφηται αυτης αλειφοντες αυτοις πεσουνται ορωντες ματια μαυρα μαντευομενοι ψευδη λεγοντες ταδε λεγει κυριος και κυριος ου λελαληκεν
29 λαον της γης εκπιεζοντες αδικια και διαρπαζοντες αρπαγματα πτωχον και πενητα καταδυναστευοντες και προς τον προσηλυτον ουκ αναστρεφομενοι μετα κριματος
30 και εξητουν εξ αυτων ανδρα αναστρεφομενον ορθως και εστωτα προ προσωπου μου ολοσχερωσ εν καιρω της γης του μη εις τελος εξαλειψαι αυτην και ουχ ευρον
31 και εξεχεα επ' αυτην θυμον μου εν πυρι οργης μου του συντελεσαι τας οδους αυτων εις κεφαλας αυτων δεδωκα λεγει κυριος κυριος
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων

2 υιε ανθρωπου δυο γυναικες ησαν θυγατερες μητρος μιας
3 και εξεπορνευσαν εν αιγυπτω εν τη νεοτητι αυτων εκει επεσον οι μαστοι αυτων εκει διεπαρθενευθησαν
4 και τα ονοματα αυτων ην οολα η πρεσβυτερα και οολιβα η αδελφη αυτης και εγενοντο μοι και ετεκον υιους και θυγατερας και τα ονοματα αυτων σαμαρεια η οολα και ιερου
σαλημ η οολιβα
5 και εξεπορνευσεν η οολα απ' εμου και επεθετο επι τους εραστας αυτης επι τους ασσυριους τους εγγιζοντας αυτη
6 ενδεδυκοτας υακινθινα ηγουμενους και στρατηγους νεανισκοι επιλεκτοι παντες ιππεις ιπλαζομενοι εφ' ιππων
7 και εδωκεν την πορνειαν αυτης επ' αυτους επιλεκτοι υιοι ασσυριων παντες και επι παντας ους επεθετο εν πασι τοις ενθυμημασιν αυτης εμιαινετο
8 και την πορνειαν αυτης εξ αιγυπτου ουκ εγκατελιπεν οτι μετ' αυτης εκοιμοντο εν νεοτητι αυτης και αυτοι διεπαρθενευσαν αυτην και εξεχεαν την πορνειαν αυτων επ' αυτην
9 δια τουτο παρεδωκα αυτην εις χειρας των εραστων αυτης εις χειρας υιων ασσυριων εφ' ους επετιθετο
10 αυτοι απεκαλυψαν την αισχυνην αυτης υιους και θυγατερας αυτης ελαβον και αυτην εν ρομφαια απεκτειναν και εγενετο λαλημα εις γυναικας και εποιησαν εκδικησεις εν αυτ
η εις τας θυγατερας
11 και ειδεν η αδελφη αυτης οολιβα και διεφθειρε την επιθεσιν αυτης υπερ αυτην και την πορνειαν αυτης υπερ την πορνειαν της αδελφης αυτης
12 επι τους υιους των ασσυριων επεθετο ηγουμενους και στρατηγους τους εγγυς αυτης ενδεδυκοτας ευπαρυφα ιππεις ιπλαζομενους εφ' ιππων νεανισκοι επιλεκτοι παντες
13 και ειδον οτι μεμιανται οδος μια των δυο
14 και προσεθετο προς την πορνειαν αυτης και ειδεν ανδρας εξωγραφημενους επι του τοιχου εικονας χαλδαιων εξωγραφημενους εν γραφιδι
15 εξωσμενους ποικιλματα επι τας οσφυας αυτων και τιαραι βαπται επι των κεφαλων αυτων ονις τρισση παντων ομοιομα υιων χαλδαιων γης πατριδος αυτων
16 και επεθετο επ' αυτους τη ορασει οφθαλμων αυτης και εξαπεστειλεν αγγελους προς αυτους εις γην χαλδαιων
17 και ηλθοσαν προς αυτην υιοι βαβυλωνος εις κοιτην καταλυοντων και εμιαινον αυτην εν τη πορνεια αυτης και εμιανθη εν αυτοις και απεστη η ψυχη αυτης απ' αυτων
18 και απεκαλυψεν την πορνειαν αυτης και απεκαλυψεν την αισχυνην αυτης και απεστη η ψυχη μου απ' αυτης ον τροπον απεστη η ψυχη μου απο της αδελφης αυτης
19 και επληθυνας την πορνειαν σου του αναμνησαι ημερας νεοτητος σου εν αις επορνευσας εν αιγυπτω
20 και επεθου επι τους χαλδαιους ων ησαν ως ονων αι σαρκες αυτων και αιδοια ιππων τα αιδοια αυτων
21 και επεσκεψω την ανομιαν νεοτητος σου α εποιεις εν αιγυπτω εν τω καταλυματι σου ου οι μαστοι νεοτητος σου
22 δια τουτο οολιβα ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω τους εραστας σου επι σε αφ' ων απεστη η ψυχη σου απ' αυτων και επαξω αυτους επι σε κυκλοθεν
23 υιους βαβυλωνος και παντας τους χαλδαιους φακουδ και σουε και κουε και παντας υιους ασσυριων μετ' αυτων νεανισκους επιλεκτους ηγεμονας και στρατηγους παντας τρισ
σους και ονομαστους ιππευοντας εφ' ιππων
24 και παντες ηξουσιν επι σε απο βορρα αρματα και τροχοι μετ' οχλου λαων θυρειοι και πελται και βαλουσιν φυλακην επι σε κυκλω και δωσω προ προσωπου αυτων κριμα και ε
κδικησουσιν σε εν τοις κριμασιν αυτων
25 και δωσω τον ζηλον μου εν σοι και ποιησουσιν μετα σου εν οργη θυμου μυκτηρα σου και ωτα σου αφελουσιν και τους καταλοιπους σου εν ρομφαια καταβαλουσιν αυτοι υιου
ς σου και θυγατερας σου λημψονται και τους καταλοιπους σου πυρ καταφαγεται
26 και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησεως σου
27 και αποστρεψω τας ασεβειας σου εκ σου και την πορνειαν σου εκ γης αιγυπτου και ου μη αρης τους οφθαλμους σου επ' αυτους και αιγυπτου ου μη μνησθης ουκετι
28 διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω παραδιδομι σε εις χειρας ων μισεις αφ' ων απεστη η ψυχη σου απ' αυτων
29 και ποιησουσιν εν σοι εν μισει και λημψονται παντας τους πονους σου και τους μοχθους σου και εση γυμνη και ασχημονουσα και αποκαλυφθησεται αισχυνη πορνειας σου και
ασεβεια σου και η πορνεια σου
30 εποιησεν ταυτα σοι εν τω εκπορνευσαι σε οπισω εθνων και εμιαινου εν τοις ενθυμημασιν αυτων

31 εν τη οδω της αδελφης σου επορευθης και δωσω το ποτηριον αυτης εις χειρας σου
32 ταδε λεγει κυριος το ποτηριον της αδελφης σου πιεσαι το βαθυ και το πλατυ το πλεοναζον του συντελεσαι
33 μεθην και εκλυσεως πλησθηση και το ποτηριον αφανισμου ποτηριον αδελφης σου σαμαρειας
34 και πιεσαι αυτο και τας εορτας και τας νεομηνιας αυτης αποστρεψω διοτι εγω λελαληκα λεγει κυριος
35 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων επελαθου μου και απερριψας με οπισω του σωματος σου και συ λαβε την ασεβειαν σου και την πορνειαν σου
36 και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ου κρινεις την οολαν και την οολιβαν και απαγγελεις αυταις τας ανομιας αυτων
37 οτι εμοιχωντο και αιμα εν χερσιν αυτων τα ενθυμηματα αυτων εμοιχωντο και τα τεκνα αυτων α εγεννησαν μοι διηγαγον αυτοις δι' εμπυρων
38 εως και ταυτα εποιησαν μοι τα αγια μου εμιαινον και τα σαββατα μου εβεβηλουν
39 και εν τω σφαζειν αυτους τα τεκνα αυτων τοις ειδωλοις αυτων και εισεπορευοντο εις τα αγια μου του βεβηλουν αυτα και οτι ουτως εποιουν εν μεσω του οικου μου
40 και οτι τοις ανδρασιν τοις ερχομενοις μακροθεν οις αγγελους εξαπεστελλοσαν προς αυτους και αμα τω ερχεσθαι αυτους ευθυσ ελουου και εστιβιζου τους οφθαλμους σου και ε
κοσμου κοσμου
41 και εκαθου επι κλινης εστρωμενης και τραπεζα κεκοσμημενη προ προσωπου αυτης και το θυμιαμα μου και το ελαιον μου ευφραινοντο εν αυτοις
42 και φωνη αρμονιας ανεκρουοντο και προς ανδρας εκ πληθους ανθρωπων ηκοντας εκ της ερημου και εδιδοσαν ψελια επι τας χειρας αυτων και στεφανον καυχησεως επι τας
κεφαλαις αυτων
43 και ειπα ουκ εν τουτοις μοιχευουσιν και εργα πορνης και αυτη εξεπορευεν
44 και εισεπορευοντο προς αυτην ον τροπον εισπορευονται προς γυναικα πορνην ουτως εισεπορευοντο προς οολαν και προς οολιβαν του ποιησαι ανομιαν
45 και ανδρες δικαιοι αυτοι εκδικησουσιν αυτας εκδικησει μοιχαλιδος και εκδικησει αιματος οτι μοιχαλιδες εισιν και αιμα εν χερσιν αυτων
46 ταδε λεγει κυριος κυριος αναγαγε επ' αυτας οχλον και δος εν αυταις ταραχην και διαρπαγην
47 και λιθοβολησον επ' αυτας λιθοις οχλων και κατακεντει αυτας εν τοις ξιφεισιν αυτων υιους αυτων και θυγατερας αυτων αποκτενουσι και τους οικους αυτων εμπρησουσιν
48 και αποστρεψω ασεβειαν εκ της γης και παιδευθησονται πασαι αι γυναικες και ου μη ποιησουσιν κατα τας ασεβειας αυτων
49 και δοθησεται η ασεβεια υμων εφ' υμας και τας αμαρτιας των ενθυμηματων υμων λημψεσθε και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος
1 και εγενετο λογος κυριου προς με εν τω ετει τω ενατω εν τω μηνι τω δεκατω δεκατη του μηνος λεγων
2 υιε ανθρωπου γραψον σεαυτω εις ημεραν απο της ημερας ταυτης αφ' ης απηρειατο βασιλευς βαβυλωνος επι ιερουσαλημ απο της ημερας της σημερον
3 και ειπον επι τον οικον τον παραπικραινοντα παραβολην και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος επιστησον τον λεβητα και εκχεον εις αυτον υδωρ
4 και εμβαλε εις αυτον τα διχοτομηματα παν διχοτομημα καλον σκελος και ωμον εκσεσαρκισμενα απο των οστων
5 εξ επιλεκτων κτηνων ειλημμενων και υποκαιε τα οστα υποκατω αυτων εξεσεν εξεσεν και ηψηται τα οστα αυτης εν μεσω αυτης
6 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ω πολις αιματων λεβης εν ω εστιν ιος εν αυτω και ο ιος ουκ εξηλθεν εξ αυτης κατα μελος αυτης εξηνεγκεν ουκ επεσεν επ' αυτην κληρος
7 οτι αιμα αυτης εν μεσω αυτης εστιν επι λεωπετριαν τεταχα αυτο ουκ εκκεχυκα αυτο επι την γην του καλυψαι επ' αυτο γην
8 του αναβηναι θυμον εις εκδικησιν εκδικηθηναι δεδωκα το αιμα αυτης επι λεωπετριαν του μη καλυψαι αυτο
9 δια τουτο ταδε λεγει κυριος καγω μεγαλων τον δαλον
10 και πληθυνω τα ξυλα και ανακαυσω το πυρ οπως τακη τα κρεα και ελαττωθη ο ζωμος
11 και στη επι τους ανθρακας οπως προσκαυθη και θερμανθη ο χαλκος αυτης και τακη εν μεσω ακαθαρσιας αυτης και εκλιπη ο ιος αυτης
12 και ου μη εξελθη εξ αυτης πολυς ο ιος αυτης καταισχυνησεται ο ιος αυτης
13 ανθ' ων εμιαινου συ και τι εαν μη καθαρισθης ετι εως ου εμπλησω τον θυμον μου

- 14 εγω κυριος λελαληκα και ηξει και ποιησω ου διαστελω ουδε μη ελεησω κατα τας οδους σου και κατα τα ενθυμηματα σου κρινω σε λεγει κυριος δια τουτο εγω κρινω σε κατα τα αιματα σου και κατα τα ενθυμηματα σου κρινω σε η ακαθαρτος η ονομαστη και πολλη του παραπικραινειν
- 15 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 16 υιε ανθρωπου ιδου εγω λαμβανω εκ σου τα επιθυμηματα των οφθαλμων σου εν παραταξει ου μη κοπης ουδε μη κλαυσθης
- 17 στεναγμος αιματος οσφυος πενθους εστιν ουκ εσται το τριχωμα σου συμπεπλεγμενον επι σε και τα υποδηματα σου εν τοις ποσιν σου ου μη παρακληθης εν χειλεσιν αυτων και αρτον ανδρων ου μη φαγης
- 18 και ελαλησα προς τον λαον το πρωι ον τροπον ενετειλατο μοι και απεθανεν η γυνη μου εσπερας και εποησα το πρωι ον τροπον επεταγη μοι
- 19 και ειπεν προς με ο λαος ουκ αναγγελεις ημιν τι εστιν ταυτα α συ ποιεις
- 20 και ειπα προς αυτους λογος κυριου προς με εγενετο λεγων
- 21 ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ιδου εγω βεβηλω τα αγια μου φρυαγμα ισχυος υμων επιθυμηματα οφθαλμων υμων και υπερ ων φειδονται αι ψυχαι υμων και οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων ους εγκατελιπετε εν ρομφαια πεσονται
- 22 και ποιησετε ον τροπον πεποιηκα απο στοματος αυτων ου παρακληθησεσθε και αρτον ανδρων ου φαγεσθε
- 23 και αι κομαι υμων επι της κεφαλης υμων και τα υποδηματα υμων εν τοις ποσιν υμων ουτε μη κοψησθε ουτε μη κλαυσητε και εντακησεσθε εν ταις αδικιαις υμων και παρακαλεσετε εκαστος τον αδελφον αυτου
- 24 και εσται ιεζεκιηλ υμιν εις τερας κατα παντα οσα εποησεν ποιησετε οταν ελθη ταυτα και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος
- 25 και συ υιε ανθρωπου ουχι εν τη ημερα οταν λαμβανω την ισχυν παρ' αυτων την επαρσιν της καυχησεως αυτων τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων και την επαρσιν ψυχης αυτων υιους αυτων και θυγατερας αυτων
- 26 εν εκεινη τη ημερα ηξει ο ανασωζομενος προς σε του αναγγελιαι σοι εις τα ωτα
- 27 εν εκεινη τη ημερα διανοιχθησεται το στομα σου προς τον ανασωζομενον και λαλησεις και ου μη αποκωφωθης ουκετι και εση αυτοις εις τερας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος .
- 1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τους υιους αμμων και προφητευσον επ' αυτους
- 3 και ερεις τοις υιοις αμμων ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ανθ' ων επεχαρητε επι τα αγια μου οτι εβεβηλωθη και επι την γην του ισραηλ οτι ηφανισθη και επι τον οικον του ιουδα οτι επορευθησαν εν αιχμαλωσια
- 4 δια τουτο ιδου εγω παραδιδομι υμας τοις υιοις κεδεμ εις κληρονομιαν και κατασκηνωσουσιν εν τη απαρτια αυτων εν σοι και δωσουσιν εν σοι τα σκηνωματα αυτων αυτοι φαγονται τους καρπους σου και αυτοι πινονται την πιοτητα σου
- 5 και δωσω την πολιν του αμμων εις νομας καμηλων και τους υιους αμμων εις νομην προβατων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος
- 6 διοτι ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εκροτησας την χειρα σου και επεσφοησας τω ποδι σου και επεχαρας εκ ψυχης σου επι την γην του ισραηλ
- 7 δια τουτο εκτενω την χειρα μου επι σε και δωσω σε εις διαρπαγην εν τοις εθνεσιν και εξολεθρευσω σε εκ των λαων και απολω σε εκ των χωρων απωλεια και επιγνωση διοτι εγω κυριος
- 8 ταδε λεγει κυριος ανθ' ων ειπεν μοαβ ιδου ον τροπον παντα τα εθνη οικος ισραηλ και ιουδα
- 9 δια τουτο ιδου εγω παραλω τον ωμον μοαβ απο πολεων ακρωτηριων αυτου εκλεκτην γην οικον ασιμουθ επανω πηγης πολεως παραθαλασσιας
- 10 τοις υιοις κεδεμ επι τους υιους αμμων δεδωκα αυτους εις κληρονομιαν οπως μη μνεια γενηται των υιων αμμων
- 11 και εις μοαβ ποιησω εκδικησιν και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος
- 12 ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εποησεν η ιδουμια εν τω εκδικησαι αυτους εκδικησιν εις τον οικον ιουδα και εμνησικακησαν και εξεδικησαν δικην
- 13 δια τουτο ταδε λεγει κυριος και εκτενω την χειρα μου επι την ιδουμιαν και εξολεθρευσω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και θησομαι αυτην ερημον και εκ θαιμαν διωκομενοι εν ρομφαια πεσονται

14 και δώσω εκδικησιν μου επι την ιδουμαιαν εν χειρι λαου μου ισραηλ και ποιησουσιν εν τη ιδουμαια κατα την οργην μου και κατα τον θυμον μου και επιγνωσονται την εκδικησιν μου λεγει κυριος

15 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εποησαν οι αλλοφυλοι εν εκδικησει και εξανεστησαν εκδικησιν επιχαιροντες εκ ψυχης του εξάλειψαι εως αιωνος

16 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκτενω την χειρα μου επι τους αλλοφυλους και εξολεθρευσω κρητας και απολω τους καταλοιπους τους κατοικουντας την παραλιαν

17 και ποιησω εν αυτοις εκδικησεις μεγαλας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος εν τω δουναι την εκδικησιν μου επ' αυτους

1 και εγενηθη εν τω ενδεκατω ετει μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων

2 υιε ανθρωπου ανθ' ων ειπεν σορ επι ιερουσαλημ ευγε συνετριβη απολωλεν τα εθνη επεστραφη προς με η πληρης ηρημωται

3 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε σορ και αναξω επι σε εθνη πολλα ως αναβαινει η θαλασσα τοις κυμασιν αυτης

4 και καταβαλουσιν τα τειχη σορ και καταβαλουσι τους πυργους σου και λικμησω τον χουν αυτης απ' αυτης και δώσω αυτην εις λεωπετριαν

5 ψυγμος σαγηνων εσται εν μεσω θαλασσης οτι εγω λελαληκα λεγει κυριος και εσται εις προνομην τοις εθνεσιν

6 και αι θυγατερες αυτης αι εν τω πεδιω μαχαιρα αναιρεθησονται και γνωσονται οτι εγω κυριος

7 οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε σορ τον ναβουχοδονσορ βασιλευα βαβυλωνος απο του βορρα βασιλευς βασιλεων εστιν μεθ' ιπων και αρματων και ιππεων και σ υναγωγης εθνων πολλων σφοδρα

8 ουτος τας θυγατερας σου τας εν τω πεδιω μαχαιρα ανελει και δώσει επι σε προφυλακην και περιοικοδομησει και ποιησει επι σε κυκλω χαρακα και περιστασιν οπλων και τας λογγας αυτου απεναντι σου δώσει

9 τα τειχη σου και τους πυργους σου καταβαλει εν ταις μαχαιραις αυτου

10 απο του πληθους των ιπων αυτου κατακαλυπει σε ο κονιορτος αυτων και απο της φωνης των ιππεων αυτου και των τροχων των αρματων αυτου σεισθησεται τα τειχη σου εισπορευομενου αυτου τας πυλας σου ως εισπορευομενος εις πολιν εκ πεδιου

11 εν ταις οπλαις των ιπων αυτου καταπατησουσιν σου πασας τας πλατειας τον λαον σου μαχαιρα ανελει και την υποστασιν σου της ισχυος επι την γην καταξει

12 και προνομευσει την δυναμιν σου και σκυλευσει τα υπαρχοντα σου και καταβαλει σου τα τειχη και τους οικους σου τους επιθυμητους καθελει και τους λιθους σου και τα ξυλα σου και τον χουν σου εις μεσον της θαλασσης εμβαλει

13 και καταλυσει το πληθος των μουσικων σου και η φωνη των ψαλτηριων σου ου μη ακουσθη ετι

14 και δώσω σε εις λεωπετριαν ψυγμος σαγηνων εση ου μη οικοδομηθης ετι οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος

15 διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος τη σορ ουκ απο φωνης της πτωσεως σου εν τω στεναξαι τραυματιας εν τω σπασαι μαχαιραν εν μεσω σου σεισθησονται αι νησοι

16 και καταβησονται απο των θρονων αυτων παντες οι αρχοντες εκ των εθνων της θαλασσης και αφελονται τας μιτρας απο των κεφαλων αυτων και τον ιματισμον τον ποικιλον αυτων εκδυσονται εκστασει εκστησονται επι γην καθεδονται και φοβηθησονται την απωλειαν αυτων και στεναξουσιν επι σε

17 και λημψονται επι σε θρηνον και ερουσιν σοι πως κατελυθη εκ θαλασσης η πολις η επαινεστη η δουσα τον φοβον αυτης πασι τοις κατοικουσιν αυτην

18 και φοβηθησονται αι νησοι αφ' ημερας πτωσεως σου

19 οτι ταδε λεγει κυριος κυριος οταν δω σε πολιν ηρημωμενην ως τας πολεις τας μη κατοικηθησομενας εν τω αναγαγειν με επι σε την αβυσσον και κατακαλυψη σε υδωρ πολυ

20 και καταβιβασω σε προς τους καταβαινοντας εις βοθρον προς λαον αιωνος και κατοικιω σε εις βαθη της γης ως ερημον αιωνιον μετα καταβαινοντων εις βοθρον οπως μη κατοικηθης μηδε ανασταθης επι γης ζωης

21 απωλειαν σε δώσω και ουχ υπαρξεις ετι εις τον αιωνα λεγει κυριος κυριος

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων

2 υιε ανθρωπου λαβε επι σορ θρηνον

3 και ερεις τη σορ τη κατοικουση επι της εισοδου της θαλασσης τω εμποριω των λαων απο νησων πολλων ταδε λεγει κυριος τη σορ συ ειπας εγω περιεθηκα εμαυτη καλλος μου

4 εν καρδια θαλασσης τω βεελμι υιοι σου περιεθηκαν σοι καλλος
5 κεδρος εκ σανιρ ωκοδομηθη σοι ταινιαι σανιδων κυπαρισσου εκ του λιβανου ελημφθησαν του ποιησαι σοι ιστους ελατινους
6 εκ της βασαντιδος εποιησαν τας κωπας σου τα ιερα σου εποιησαν εξ ελεφαντος οικους αλωδεις απο νησων των χεττιν
7 βυσσος μετα ποικιλιας εξ αιγυπτου εγενετο σοι στρωμη του περιθειναι σοι δοξαν και περιβαλιν σε υακινθον και πορφυραν εκ των νησων ελισαι και εγενετο περιβολαια σου
8 και οι αρχοντες σου οι κατοικουντες σιδωνα και αραδιοι εγενοντο κωπηλαται σου οι σοφοι σου σορ οι ησαν εν σοι ουτοι κυβερνηται σου
9 οι πρεσβυτεροι βυβλιων και οι σοφοι αυτων ησαν εν σοι ουτοι ενισχουν την βουλην σου και παντα τα πλοια της θαλασσης και οι κωπηλαται αυτων εγενοντο σοι επι δυσμας δυσμων
10 περσαι και λυδοι και λιβυες ησαν εν τη δυναμει σου ανδρες πολεμισται σου πελτας και περικεφαλαιας εκρεμασαν εν σοι ουτοι εδωκαν την δοξαν σου
11 υιοι αραδιων και η δυναμις σου επι των τειχεων σου φυλακες εν τοις πυργοις σου ησαν τας φαρετρας αυτων εκρεμασαν επι των ορμων σου κυκλω ουτοι ετελειωσαν σου το κ
αλλος
12 καρχηδονιοι εμποροι σου απο πληθους πασης ισχυος σου αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και κασσιτερον και μολυβον εδωκαν την αγοραν σου
13 η ελλας και η συμπασα και τα παρατεινοντα ουτοι ενεπορευοντο σοι εν ψυχαις ανθρωπων και σκευη χαλκα εδωκαν την εμποριαν σου
14 εξ οικου θεργαμα ιππους και ιππεις εδωκαν αγοραν σου
15 υιοι ροδιων εμποροι σου απο νησων επληθυναν την εμποριαν σου οδοντας ελεφαντινους και τοις εισαγομενοις αντεδιδους τους μισθους σου
16 ανθρωπους εμποριαν σου απο πληθους του συμμικτου σου στακτην και ποικιλματα εκ θαρσις και ραμωθ και χορχορ εδωκαν την αγοραν σου
17 ιουδας και οι υιοι του ισραηλ ουτοι εμποροι σου εν σιτου πρασει και μυρων και κασιας και πρωτον μελι και ελαιον και ρητινην εδωκαν εις τον συμμικτον σου
18 δαμασκος εμπορος σου εκ πληθους πασης δυναμεως σου οινος εκ χελβων και ερια εκ μιλητου
19 και οινον εις την αγοραν σου εδωκαν εξ ασηλ σιδηρος ειργασμενος και τροχος εν τω συμμικτω σου εστιν
20 δαιδαν εμποροι σου μετα κτηνων εκλεκτων εις αρματα
21 η αραβια και παντες οι αρχοντες κηδαρ ουτοι εμποροι σου δια χειρος σου καμηλους και κριους και αμνους εν οις εμπορευονται σε
22 εμποροι σαβα και ραγμα ουτοι εμποροι σου μετα πρωτων ηδυσματων και λιθων χρηστων και χρυσιον εδωκαν την αγοραν σου
23 χαρραν και χαννα ουτοι εμποροι σου ασσουρ και χαρμαν εμποροι σου
24 φεροντες εμποριαν υακινθον και θησαυρους εκλεκτους δεδεμενους σχοινοις και κυπαρισσινα
25 πλοια εν αυτοις καρχηδονιοι εμποροι σου εν τω πληθει εν τω συμμικτω σου και ενεπλησθης και εβαρυνθης σφοδρα εν καρδια θαλασσης
26 εν υδατι πολλω ηγον σε οι κωπηλαται σου το πνευμα του νοτου συνετριψεν σε εν καρδια θαλασσης
27 ησαν δυναμεις σου και ο μισθος σου και των συμμικτων σου και οι κωπηλαται σου και οι κυβερνηται σου και οι συμβουλοι σου και οι συμμικτοι σου εκ των συμμικτων σου
και παντες οι ανδρες οι πολεμισται σου οι εν σοι και πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου πεσουνται εν καρδια θαλασσης εν τη ημερα της πτωσεως σου
28 προς την φωνην της κραυγης σου οι κυβερνηται σου φοβω φοβηθησονται
29 και καταβησονται απο των πλοιων παντες οι κωπηλαται σου και οι επιβαται και οι πρωρεις της θαλασσης επι την γην στησονται
30 και αλααξουσιν επι σε τη φωνη αυτων και κεκραξονται πικρον και επιθησουσιν επι την κεφαλην αυτων γην και σποδον υποστρωσονται
32 και λημψονται οι υιοι αυτων επι σε θρηνον και θρηνημα σοι
33 ποσον τινα ευρες μισθον απο της θαλασσης ενεπλησας εθνη απο του πληθους σου και απο του συμμικτου σου επλουτισας παντας βασιλεις της γης
34 νυν συνετριβης εν θαλασση εν βαθει υδατος ο συμμικτος σου και πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου επεσον παντες οι κωπηλαται σου
35 παντες οι κατοικουντες τας νησους εστυγνασαν επι σε και οι βασιλεις αυτων εκστασει εξεστησαν και εδακρυσεν το προσωπον αυτων

36 εμποροι απο εθνων εσυρισαν σε απωλεια εγενου και ουκετι εση εις τον αιωνα
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 και συ υιε ανθρωπου ειπον τω αρχοντι τυρου ταδε λεγει κυριος ανθ' ων υψωθη σου η καρδια και ειπας θεος ειμι εγω κατοικιαν θεου κατοκηκα εν καρδια θαλασσης συ δε ει ανθρωπος και ου θεος και εδωκας την καρδιαν σου ως καρδιαν θεου
3 μη σοφωτερος ει συ του δανηηλ σοφοι ουκ επαιδευσαν σε τη επιστημη αυτων
4 μη εν τη επιστημη σου η εν τη φρονησει σου εποησας σεαυτω δυναμιν και χρυσιον και αργυριον εν τοις θησαυροις σου
5 εν τη πολλη επιστημη σου και εμπορια σου επληθυνας δυναμιν σου υψωθη η καρδια σου εν τη δυναμει σου
6 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επειδη δεδωκας την καρδιαν σου ως καρδιαν θεου
7 αντι τουτου ιδου εγω επαγω επι σε αλλοτριους λοιμους απο εθνων και εκκενωσουσιν τας μαχαιρας αυτων επι σε και επι το καλλος της επιστημης σου και στρωσουσιν το καλ λος σου εις απωλειαν
8 και καταβιβασουσιν σε και αποθανη θανατω τραυματιων εν καρδια θαλασσης
9 μη λεγων ερεις θεος ειμι εγω ενωπιον των αναιρουντων σε συ δε ει ανθρωπος και ου θεος εν πληθει
10 απεριμητων απολη εν χειρσιν αλλοτριων οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος
11 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
12 υιε ανθρωπου λαβε θρηνον επι τον αρχοντα τυρου και ειπον αυτω ταδε λεγει κυριος κυριος συ αποσφραγισμα ομοιωσεως και στεφανος καλλους
13 εν τη τρυφη του παραδεισου του θεου εγενηθης παν λιθον χρηστον ενδεδεσαι σαρδιον και τοπαζιον και σμαραγδον και ανθρακα και σαπφειρον και ιασπιν και αργυριον και χρυσιον και λιγυριον και αχατην και αμεθυστον και χρυσολιθον και βηρυλλιον και ονυχιον και χρυσιον ενεπλησας τους θησαυρους σου και τας αποθηκας σου εν σοι αφ' ης ημ ερας εκτισθης συ
14 μετα του χειρουβ εθηκα σε εν ορει αγιω θεου εγενηθης εν μεσω λιθων πυρινων
15 εγενηθης αμωμος συ εν ταις ημεραις σου αφ' ης ημερας συ εκτισθης εως ευρεθη τα αδικηματα εν σοι
16 απο πληθους της εμποριας σου επλησας τα ταμεια σου ανομιας και ημαρτες και ετραυματισθης απο ορους του θεου και ηγαγεν σε το χειρουβ εκ μεσου λιθων πυρινων
17 υψωθη η καρδια σου επι τω καλλει σου διεφθαρη η επιστημη σου μετα του καλλους σου δια πληθος αμαρτιων σου επι την γην ερριψα σε εναντιον βασιλεων εδωκα σε παραδ ειγματισθηναι
18 δια το πληθος των αμαρτιων σου και των αδικιων της εμποριας σου εβεβηλωσας τα ιερα σου και εξαξω πυρ εκ μεσου σου τουτο καταφαγεται σε και δωσω σε εις σποδον επι της γης σου εναντιον παντων των ορωντων σε
19 και παντες οι επισταμενοι σε εν τοις εθνεσιν στυγνασουσιν επι σε απωλεια εγενου και ουχ υπαρξεις ετι εις τον αιωνα
20 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
21 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι σιδωνα και προφητευσον επ' αυτην
22 και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε σιδων και ενδοξασθησομαι εν σοι και γνωση οτι εγω ειμι κυριος εν τω ποιησαι με εν σοι κριματα και αγιασθησομαι εν σοι αιμα και θανατος εν ταις πλατειαις σου και πεσουνται τετραυματισμενοι εν μαχαιραις εν σοι περικυκλω σου και γνωσονται διοτι εγω ειμι κυριος
24 και ουκ εσονται ουκετι τω οικω του ισραηλ σκολοψ πικριας και ακανθα οδυνης απο παντων των περικυκλω αυτων των ατιμασαντων αυτους και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος
25 ταδε λεγει κυριος κυριος και συναξω τον ισραηλ εκ των εθνων ου διεσκορπισθησαν εκει και αγιασθησομαι εν αυτοις ενωπιον των λαων και των εθνων και κατοικησουσιν επι της γης αυτων ην δεδωκα τω δουλω μου ιακωβ
26 και κατοικησουσιν επ' αυτης εν ελπιδι και οικοδομησουσιν οικιας και φυτεουσιν αμπελωνας και κατοικησουσιν εν ελπιδι οταν ποιησω κριμα εν πασιν τοις ατιμασασιν αυτους εν τοις κυκλω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και ο θεος των πατερων αυτων

1 εν τω ετει τω δεκατω εν τω δεκατω μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι φαραω βασιλευ αιγυπτου και προφητευσον επ' αυτον και επ' αιγυπτον ολην
3 και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι φαραω τον δρακοντα τον μεγαν τον εγκαθημενον εν μεσω ποταμων αυτου τον λεγοντα εμοι εισιν οι ποταμοι και εγω εποιησα αυτους
4 και εγω δωσω παγιδας εις τας σιαγονας σου και προσκολλησω τους ιχθυς του ποταμου σου προς τας πτερυγας σου και αναξω σε εκ μεσου του ποταμου σου και παντας τους ι
5 και καταβαλω σε εν ταχει και παντας τους ιχθυας του ποταμου σου επι προσωπον του πεδιου πεση και ου μη συναχθης και ου μη περισταλης τοις θηριοις της γης και τοις πε
6 και γνωσονται παντες οι κατοικουντες αιγυπτον οτι εγω ειμι κυριος ανθ' ων εγενηθης ραβδος καλαμινη τω οικω ισραηλ
7 οτε επελαβοντο σου τη χειρι αυτων εθλασθης και οτε επεκρατησεν επ' αυτους πασα χειρ και οτε επανεπαυσαντο επι σε συνετριβης και συνεκλασας αυτων πασαν οσφυν
8 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε ρομφαιαν και απολω ανθρωπους απο σου και κτηνη
9 και εσται η γη αιγυπτου απωλεια και ερημος και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος αντι του λεγειν σε οι ποταμοι εμοι εισιν και εγω εποιησα αυτους
10 δια τουτο ιδου εγω επι σε και επι παντας τους ποταμους σου και δωσω γην αιγυπτου εις ερημον και ρομφαιαν και απωλειαν απο μαγδωλου και συνηης και εως οριων αιθιοπ
11 ου μη διελθη εν αυτη πους ανθρωπου και πους κτηνους ου μη διελθη αυτην και ου κατοικηθησεται τεσσαρακοντα ετη
12 και δωσω την γην αυτης απωλειαν εν μεσω γης ηρημωμενης και αι πολεις αυτης εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται τεσσαρακοντα ετη και διασπερω αιγυπτον εν τοις εθν
13 ταδε λεγει κυριος μετα τεσσαρακοντα ετη συναξω τους αιγυπτιους απο των εθνων ου διεσκορπισθησαν εκει
14 και αποστρεψω την αιχμαλωσιαν των αιγυπτιων και κατοικισω αυτους εν γη παθουρης εν τη γη οθεν ελημφοθησαν και εσται αρχη ταπεινη
15 παρα πασας τας αρχας ου μη υψωθη επι τα εθνη και ολιγοστους αυτους ποιησω του μη ειναι αυτους πλειονας εν τοις εθνεσιν
16 και ουκετι εσονται τω οικω ισραηλ εις ελπιδα αναμνησκουσαν ανομιαν εν τω αυτους ακολουθησαι οπισω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος
17 και εγενετο εν τω εβδομο και εικοστο ετει μια του μηνος του πρωτου εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
18 υιε ανθρωπου ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεδουλωσατο αυτου την δυναμιν δουλεια μεγαλη επι τυρου πασα κεφαλη φαλακρα και πας ωμος μαδων και μισθος ου
19 ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου διδωμι τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος γην αιγυπτου και προνομευσει την προνομην αυτης και σκυλευσει τα σκυλα αυτης και εσται μι
20 αντι της λειτουργιας αυτου ης εδουλευσεν επι τυρον δεδωκα αυτω γην αιγυπτου ταδε λεγει κυριος κυριος
21 εν τη ημερα εκεινη ανατελει κερας παντι τω οικω ισραηλ και σοι δωσω στομα ανεωγμενον εν μεσω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ω ω η ημερα
3 οτι εγγυς η ημερα του κυριου ημερα περας εθνων εσται
4 και ηξει μαχαιρα επ' αιγυπτιους και εσται ταραχη εν τη αιθιοπια και πεσουνται τετραυματισμενοι εν αιγυπτω και συμπεσειται αυτης τα θεμελια
5 περσαι και κρητες και λυδοι και λιβνες και παντες οι επιμικτοι και των υιων της διαθηκης μου μαχαιρα πεσουνται εν αυτη
6 και πεσουνται τα αντιστηριγματα αιγυπτου και καταβησεται η υβρις της ισχυος αυτης απο μαγδωλου εως συνηης μαχαιρα πεσουνται εν αυτη λεγει κυριος
7 και ερημωθησεται εν μεσω χωρων ηρημωμενων και αι πολεις αυτων εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται
8 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος οταν δω πυρ επ' αιγυπτον και συντριβωσι παντες οι βοηθουντες αυτη

9 εν τη ημερα εκεινη εξελευσονται αγγελιοι σπευδοντες αφανισαι την αιθιοπιαν και εσται ταραχη εν αυτοις εν τη ημερα αιγυπτου οτι ιδου ηκει
10 ταδε λεγει κυριος κυριος και απολω πληθος αιγυπτιων δια χειρος ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος
11 αυτου και του λαου αυτου λοιμοι απο εθνων απεσταλμενοι απολεσαι την γην και εκκενωσουσιν παντες τας μαχαιρας αυτων επ' αιγυπτον και πλησθησεται η γη τραυματιων
12 και δωσω τους ποταμους αυτων ερημους και απολω την γην και το πληρωμα αυτης εν χερσιν αλλοτριων εγω κυριος λελαληκα
13 οτι ταδε λεγει κυριος κυριος και απολω μεγαστanas απο μεμφεως και αρχοντας εκ γης αιγυπτου και ουκ εσονται ετι
14 και απολω γην παθουρης και δωσω πυρ επι τανιν και ποιησω εκδικησιν εν διοσπολει
15 και εκχεω τον θυμον μου επι σαιν την ισχιν αιγυπτου και απολω το πληθος μεμφεως
16 και δωσω πυρ επ' αιγυπτον και ταραχην ταραχθησεται συνη και εν διοσπολει εσται εκρηγμα και διαχυθησεται υδατα
17 νεανισκοι ηλιου πολεως και βουβαστου εν μαχαιρα πεσουνται και αι γυναικες εν αιχμαλωσια πορευονται
18 και εν ταφνας συσκοτασει η ημερα εν τω συντριψαι με εκει τα σκηπτρα αιγυπτου και απολειται εκει η υβρις της ισχυος αυτης και αυτην νεφελη καλυπει και αι θυγατερες α
υτης αιχμαλωτοι αχθησονται
19 και ποιησω κριμα εν αιγυπτω και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος
20 και εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω πρωτω μηνι εβδομη του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
21 υιε ανθρωπου τους βραχιονας φαραω βασιλεως αιγυπτου συντριψα και ιδου ου κατεδεθη του δοθηναι ιασιν του δοθηναι επ' αυτον μαλαγμα του δοθηναι ισχυν επιλαβεσθαι
μαχαιρας
22 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι φαραω βασιλεια αιγυπτου και συντριψω τους βραχιονας αυτου τους ισχυρους και τους τεταμενους και καταβαλω την μαχαιρ
αν αυτου εκ της χειρος αυτου
23 και διασπερω αιγυπτον εις τα εθνη και λικμησω αυτους εις τας χωρας
24 και κατισχυσω τους βραχιονας βασιλεως βαβυλωνος και δωσω την ρομφαιαν μου εις την χειρα αυτου και επαξει αυτην επ' αιγυπτον και προνομευσει την προνομην αυτης κα
ι σκυλευσει τα σκυλα αυτης
25 και ενισχυσω τους βραχιονας βασιλεως βαβυλωνος οι δε βραχιονες φαραω πεσουνται και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος εν τω δουναι την ρομφαιαν μου εις χειρας βασιλεως
βαβυλωνος και εκτενει αυτην επι γην αιγυπτου
26 και διασπερω αιγυπτον εις τα εθνη και λικμησω αυτους εις τας χωρας και γνωσονται παντες οτι εγω ειμι κυριος
1 και εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω τριτω μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου ειπον προς φαραω βασιλεια αιγυπτου και τω πληθει αυτου τινι ωμοιωσας σεαυτον εν τω υψει σου
3 ιδου ασσουρ κυπαρισσος εν τω λιβανω και καλος ταις παραφυασιν και υψηλος τω μεγεθει εις μεσον νεφελων εγενετο η αρχη αυτου
4 υδωρ εξεθρεψεν αυτον η αβυσσος υψωσεν αυτον τους ποταμους αυτης ηγαγεν κυκλω των φυτων αυτου και τα συστηματα αυτης εξαπεστειλεν εις παντα τα ξυλα του πεδιου
5 ενεκεν τουτου υψωθη το μεγεθος αυτου παρα παντα τα ξυλα του πεδιου και επλατυνθησαν οι κλαδοι αυτου αφ' υδατος πολλου
6 εν ταις παραφυασιν αυτου ενοσσευσαν παντα τα πετεινα του ουρανου και υποκατω των κλαδων αυτου εγεννωσαν παντα τα θηρια του πεδιου εν τη σκια αυτου κατοκησεν π
αν πληθος εθνων
7 και εγενετο καλος εν τω υψει αυτου δια το πληθος των κλαδων αυτου οτι εγενηθησαν αι ριζαι αυτου εις υδωρ πολυ
8 κυπαρισσοι τοιαυται ουκ εγενηθησαν εν τω παραδεισω του θεου και πιτυες ουχ ομοιαι ταις παραφυασιν αυτου και ελαται ουκ εγενοντο ομοιαι τοις κλαδοις αυτου παν ξυλον
εν τω παραδεισω του θεου ουχ ωμοιωθη αυτω εν τω καλλει αυτου
9 δια το πληθος των κλαδων αυτου και εξηλωσεν αυτον τα ξυλα του παραδεισου της τρυφης του θεου
10 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εγενου μεγας τω μεγεθει και εδωκας την αρχην σου εις μεσον νεφελων και ειδον εν τω υψωθηναι αυτον
11 και παρεδωκα αυτον εις χειρας αρχοντος εθνων και εποησεν την απωλειαν αυτου

- 12 και εξώλεθρευσαν αυτον αλλοτριιοι λοιμοι απο εθνων και κατεβαλον αυτον επι των ορεων εν πασαις ταις φαραγξιν επεσαν οι κλαδοι αυτου και συνετριβη τα στελεχη αυτου εν παντι πεδιω της γης και κατεβησαν απο της σκεπης αυτων παντες οι λαοι των εθνων και ηδαφισαν αυτον
- 13 επι την πτωσιν αυτου ανεπαυσαντο παντα τα πετεινα του ουρανου και επι τα στελεχη αυτου εγενοντο παντα τα θηρια του αγρου
- 14 οπως μη υψωθωσιν εν τω μεγεθει αυτων παντα τα ξυλα τα εν τω υδατι και ουκ εδωκαν την αρχην αυτων εις μεσον νεφελων και ουκ εστησαν εν τω υψει αυτων προς αυτα παντες οι πινοντες υδωρ παντες εδοθησαν εις θανατον εις γης βαθος εν μεσω υιων ανθρωπων προς καταβαινοντας εις βοθρον
- 15 ταδε λεγει κυριος κυριος εν η ημερα κατεβη εις αδου επενθησεν αυτον η αβυσσος και επεστησα τους ποταμους αυτης και εκωλυσα πληθος υδατος και εσκοτασεν επ' αυτον ο λιβανος παντα τα ξυλα του πεδιου επ' αυτω εξελυθησαν
- 16 απο της φωνης της πτωσεως αυτου εσεισθησαν τα εθνη οτε κατεβιβαζον αυτον εις αδου μετα των καταβαινοντων εις λακκον και παρεκαλουν αυτον εν γη παντα τα ξυλα της τρυφης και τα εκλεκτα του λιβανου παντα τα πινοντα υδωρ
- 17 και γαρ αυτοι κατεβησαν μετ' αυτου εις αδου εν τοις τραυματαις απο μαχαιρας και το σπερμα αυτου οι κατοικουντες υπο την σκεπην αυτου εν μεσω της ζωης αυτων απωλοντο
- 18 τινι ωμοιωθης καταβηθι και καταβιβασθητι μετα των ξυλων της τρυφης εις γης βαθος εν μεσω απεριτμητων κοιμηθησθι μετα τραυματιων μαχαιρας ουτως φαρω και το πληθος της ισχυος αυτου λεγει κυριος κυριος
- 1 και εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω δωδεκατω μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 2 υιε ανθρωπου λαβε θρηνον επι φαρω βασιλεια αιγυπτου και ερεις αυτω λεοντι εθνων ωμοιωθης και συ ως δρακων ο εν τη θαλασση και εκερατιζεις τοις ποταμοις σου και εταρασσες υδωρ τοις ποσιν σου και κατεπαταις τους ποταμους σου
- 3 ταδε λεγει κυριος και περιβαλω επι σε δικτυα λαων πολλων και αναξω σε εν τω αγκιστρω μου
- 4 και εκτενω σε επι την γην πεδια πλησθησεται σου και επικαθιω επι σε παντα τα πετεινα του ουρανου και εμπλησω εκ σου παντα τα θηρια πασης της γης
- 5 και δωσω τας σαρκας σου επι τα ορη και εμπλησω απο του αιματος σου
- 6 και ποτισθησεται η γη απο των προχωρηματων σου απο του πληθους σου επι των ορεων φαραγγας εμπλησω απο σου
- 7 και κατακαλυψω εν τω σβεσθηναι σε ουρανον και συσκοτασω τα αστρα αυτου ηλιον εν νεφελη καλυψω και σεληνη ου μη φανη το φως αυτης
- 8 παντα τα φαινοντα φως εν τω ουρανω συσκοτασουσιν επι σε και δωσω σκοτος επι την γην σου λεγει κυριος κυριος
- 9 και παροργιω καρδιαν λαων πολλων ηνικα αν αγω αιχμαλωσιαν σου εις τα εθνη εις γην ην ουκ εγνωσ
- 10 και στυγνασουσιν επι σε εθνη πολλα και οι βασιλεις αυτων εκστασει εκστησονται εν τω πετασθαι την ρομφαιαν μου επι προσωπα αυτων προσδεχομενοι την πτωσιν αυτων αφ' ημερας πτωσεως σου
- 11 οτι ταδε λεγει κυριος ρομφαια βασιλεως βαβυλωνος ηξει σοι
- 12 εν μαχαιραις γιγαντων και καταβαλω την ισχυν σου λοιμοι απο εθνων παντες και απολουσι την υβριν αιγυπτου και συντριβησεται πασα η ισχυς αυτης
- 13 και απωλω παντα τα κτηνη αυτης αφ' υδατος πολλου και ου μη παραξη αυτο ετι πους ανθρωπου και ιχνος κτηνων ου μη καταπατησθι αυτο
- 14 ουτως τοτε ησυχασει τα υδατα αυτων και οι ποταμοι αυτων ως ελαιον πορευσονται λεγει κυριος
- 15 οταν δω αιγυπτον εις απωλειαν και ερημωθη η γη συν τη πληρωσει αυτης οταν διασπειρω παντας τους κατοικουντας εν αυτη και γνωσονται οτι εγω εμι κυριος
- 16 θρηνος εστιν και θρηνησεις αυτον και αι θυγατερες των εθνων θρηνησουσιν αυτον επ' αιγυπτον και επι πασαν την ισχυν αυτης θρηνησουσιν αυτην λεγει κυριος κυριος
- 17 και εγενηθη εν τω δωδεκατω ετει του πρωτου μηνος πεντεκαιδεκατη του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 18 υιε ανθρωπου θρηνησον επι την ισχυν αιγυπτου και καταβιβασουσιν αυτης τας θυγατερας τα εθνη νεκρας εις το βαθος της γης προς τους καταβαινοντας εις βοθρον
- 20 εν μεσω τραυματιων μαχαιρας πεσουνται μετ' αυτου και κοιμηθησεται πασα η ισχυς αυτου
- 21 και ερουσιν σοι οι γιγαντες εν βαθει βοθρου γινου τινος κρειττων ει καταβηθι και κοιμηθητι μετα απεριτμητων εν μεσω τραυματιων μαχαιρας

- 22 εκει ασσουρ και πασα η συναγωγη αυτου παντες τραυματια εκει εδοθησαν και η ταφη αυτων εν βαθει βοθρου και εγενηθη η συναγωγη αυτου περικυκλω του μνηματος αυτου παντες οι τραυματια οι πεπτωκοτες μαχαιρα
- 23 οι δοντες τον φοβον αυτων επι γης ζωης
- 24 εκει αιλαμ και πασα η δυναμις αυτου περικυκλω του μνηματος αυτου παντες οι τραυματια οι πεπτωκοτες μαχαιρα και οι καταβαινοντες απεριτητοι εις γης βαθος οι δεδωκοτες αυτων φοβον επι γης ζωης και ελαβουσαν την βασανον αυτων μετα των καταβαινοντων εις βοθρον
- 25 εν μεσω τραυματιων
- 26 εκει εδοθησαν μοσοχ και θοβελ και πασα η ισχυς αυτων περικυκλω του μνηματος αυτου παντες τραυματια αυτου παντες απεριτητοι τραυματια απο μαχαιρας οι δεδωκοτες τον φοβον αυτων επι γης ζωης
- 27 και εκοιμηθησαν μετα των γιγαντων των πεπτωκοτων απο αιωνος οι καταβησαν εις αδου εν οπλοις πολεμικους και εθηκαν τας μαχαιρας αυτων υπο τας κεφαλας αυτων και εγενηθησαν αι ανομιαι αυτων επι των οστων αυτων οτι εξεφοβησαν γιγαντας εν γη ζωης
- 28 και συ εν μεσω απεριτητων κοιμηθηση μετα τετραυματισμενων μαχαιρα
- 29 εκει εδοθησαν οι αρχοντες ασσουρ οι δοντες την ισχυν αυτου εις τραυμα μαχαιρας ουτοι μετα τραυματιων εκοιμηθησαν μετα καταβαινοντων εις βοθρον
- 30 εκει οι αρχοντες του βορρα παντες στρατηγοι ασσουρ οι καταβαινοντες τραυματια συν τω φοβω αυτων και τη ισχυι αυτων εκοιμηθησαν απεριτητοι μετα τραυματιων μαχαιρας και απηνεγκαν την βασανον αυτων μετα των καταβαινοντων εις βοθρον
- 31 εκεινους οψεται βασιλευς φαραω και παρακληθησεται επι πασαν την ισχυν αυτων λεγει κυριος κυριος
- 32 οτι δεδωκα τον φοβον αυτου επι γης ζωης και κοιμηθησεται εν μεσω απεριτητων μετα τραυματιων μαχαιρας φαραω και παν το πληθος αυτου λεγει κυριος κυριος
- 1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
- 2 υιε ανθρωπου λαλησον τοις υιοις του λαου σου και ερεις προς αυτους γη εφ' ην αν επαγω ρομφαιαν και λαβη ο λαος της γης ανθρωπον ενα εξ αυτων και δωσιν αυτον εαυτοις εις σκοπον
- 3 και ιδη την ρομφαιαν ερχομενην επι την γην και σαλπιση τη σαλπιγγι και σημανη τω λαω
- 4 και ακουση ο ακουσας την φωνην της σαλπιγγος και μη φυλαξεται και επελθη η ρομφαια και καταλαβη αυτον το αιμα αυτου επι της κεφαλης αυτου εσται
- 5 οτι την φωνην της σαλπιγγος ακουσας ουκ εφυλαξατο το αιμα αυτου επ' αυτου εσται και ουτος οτι εφυλαξατο την ψυχην αυτου εξειλατο
- 6 και ο σκοπος εαν ιδη την ρομφαιαν ερχομενην και μη σημανη τη σαλπιγγι και ο λαος μη φυλαξεται και ελθουσα η ρομφαια λαβη εξ αυτων ψυχην αυτη δια την αυτης ανομιαν ελημθη και το αιμα εκ της χειρος του σκοπου εκζητησω
- 7 και συ υιε ανθρωπου σκοπον δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και ακουση εκ στοματος μου λογον
- 8 εν τω ειπαι με τω αμαρτωλω θανατω θανατωθηση και μη λαλησης του φυλαξασθαι τον ασεβη απο της οδου αυτου ουτος ο ανομος τη ανομια αυτου αποθανειται το δε αιμα αυτου εκ της χειρος σου εκζητησω
- 9 συ δε εαν προσαγγειλης τω ασεβει την οδον αυτου του αποστρεψαι απ' αυτης και μη αποστρεψη απο της οδου αυτου ουτος τη ασεβεια αυτου αποθανειται και συ την ψυχην αυτου εξηρησαι
- 10 και συ υιε ανθρωπου ειπον τω οικω ισραηλ ουτως ελαλησατε λεγοντες αι πλαναι ημων και αι ανομιαι ημων εφ' ημιν εισιν και εν αυταις ημεις τηκομεθα και πως ζησομεθα
- 11 ειπον αυτοις ζω εγω ταδε λεγει κυριος ου βουλομαι τον θανατον του ασεβους ως το αποστρεψαι τον ασεβη απο της οδου αυτου και ζην αυτον αποστροφη αποστρεψατε απο της οδου υμων και ινα τι αποθνησκετε οικος ισραηλ
- 12 ειπον προς τους υιους του λαου σου δικαιοσυνη δικαιου ου μη εξεληται αυτον εν η αν ημερα πλανηθη και ανομια ασεβους ου μη κακωση αυτον εν η αν ημερα αποστρεψη απο της ανομιας αυτου και δικαιος ου μη δυνηται σωθηναι
- 13 εν τω ειπαι με τω δικαιω ουτος πεποιθεν επι τη δικαιοσυνη αυτου και ποιηση ανομιαν πασαι αι δικαιοσυнай αυτου ου μη αναμνησθωσιν εν τη αδικια αυτου η εποιησεν εν αυτη αποθανειται
- 14 και εν τω ειπαι με τω ασεβει θανατω θανατωθηση και αποστρεψη απο της αμαρτιας αυτου και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην

15 και ενεχυρασμα αποδω και αρπαγμα αποτειση εν προσταγμασιν ζωης διαπορευηται του μη ποιησαι αδικον ζωη ζησεται και ου μη αποθανη
16 πασαι αι αμαρτιαι αυτου ας ημαρτεν ου μη αναμνησθωσιν οτι κριμα και δικαιοσυνην εποιησεν εν αυτοις ζησεται
17 και ερουσιν οι υιοι του λαου σου ουκ ευθεια η οδος του κυριου και αυτη η οδος αυτων ουκ ευθεια
18 εν τω αποστρεψαι δικαιον απο της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση ανομιαις και αποθανειται εν αυταις
19 και εν τω αποστρεψαι τον αμαρτωλον απο της ανομιαις αυτου και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην εν αυτοις αυτος ζησεται
20 και τουτο εστιν ο ειπατε ουκ ευθεια η οδος κυριου εκαστον εν ταις οδοις αυτου κρινω υμας οικος ισραηλ
21 και εγενηθη εν τω δωδεκατω ετει εν τω δωδεκατω μηνι πεμπτη του μηνος της αιχμαλωσιας ημων ηλθεν ο ανασωθεις προς με απο ιερουσαλημ λεγων εαλω η πολις
22 και εγενηθη επ' εμε χειρ κυριου εσπερας πριν ελθειν αυτον και ηνοιξεν μου το στομα εως ηλθεν προς με το πρωι και ανοιχθεν μου το στομα ου συνεσχεθη ετι
23 και εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων
24 υιε ανθρωπου οι κατοικουντες τας ηρημωμενας επι της γης του ισραηλ λεγουσιν εις ην αβρααμ και κατεσχεν την γην και ημεις πλειους εσμεν ημιν δεδοται η γη εις κατασχεσιν
25 δια τουτο ειπον αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος
27 ζω εγω ει μην οι εν ταις ηρημωμεναις μαχαιρα πεσουνται και οι επι προσωπου του πεδιου τοις θηριοις του αγρου δοθησονται εις καταβρωμα και τους εν ταις τετειχισμεναις και τους εν τοις σπηλαιοις θανατω αποκτενω
28 και δωσω την γην ερημον και απολειται η υβρις της ισχυος αυτης και ερημωθησεται τα ορη του ισραηλ δια το μη ειναι διαπορευομενον
29 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και ποιησω την γην αυτων ερημον και ερημωθησεται δια παντα τα βδελυγματα αυτων α εποιησαν
30 και συ υιε ανθρωπου οι υιοι του λαου σου οι λαλουντες περι σου παρα τα τειχη και εν τοις πυλωσι των οικων και λαλουσιν ανθρωπος τω αδελφω αυτου λεγοντες συνελθωμεν και ακουσωμεν τα εκπορευομενα παρα κυριου
31 ερχονται προς σε ως συμπορευεται λαος και καθηνται εναντιον σου και ακουουσιν τα ρηματα σου και αυτα ου μη ποιησουσιν οτι ψευδος εν τω στοματι αυτων και οπισω των μiasματων η καρδια αυτων
32 και γινη αυτοις ως φωνη ψαλτηριου ηδυφωνου ευαρμωστου και ακουσονται σου τα ρηματα και ου μη ποιησουσιν αυτα
33 και ηνικα αν ελθη ερουσιν ιδου ηκει και γνωσονται οτι προφητης ην εν μεσω αυτων
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους ποιμενας του ισραηλ προφητευσον και ειπον τοις ποιμεσι ταδε λεγει κυριος κυριος ω ποιμενες ισραηλ μη βοσκουσιν ποιμενες εαυτους ου τα προβατα βοσκουσιν οι ποιμενες
3 ιδου το γαλα κατεσθετε και τα ερια περιβαλλεσθε και το παχυ σφαζετε και τα προβατα μου ου βοσκετε
4 το ησθενηκος ουκ ενισχυσατε και το κακως εχον ουκ εσωματοποιησατε και το συντετριμμενον ου κατεδησατε και το πλανωμενον ουκ επεστρεψατε και το απολωλος ουκ εξητησατε και το ισχυρον κατειργασασθε μοχθω
5 και διεσπαρη τα προβατα μου δια το μη ειναι ποιμενας και εγενηθη εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του αγρου
6 και διεσπαρη μου τα προβατα εν παντι ορει και επι παν βουνον υψηλον και επι προσωπου πασης της γης διεσπαρη και ουκ ην ο εκζητων ουδε ο αποστρεφων
7 δια τουτο ποιμενες ακουσατε λογον κυριου
8 ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην αντι του γενεσθαι τα προβατα μου εις προνομην και γενεσθαι τα προβατα μου εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του πεδιου παρα το μη ειναι ποιμενας και ουκ εξεζητησαν οι ποιμενες τα προβατα μου και εβοσκησαν οι ποιμενες εαυτους τα δε προβατα μου ουκ εβοσκησαν
9 αντι τουτου ποιμενες
10 ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι τους ποιμενας και εκζητησω τα προβατα μου εκ των χειρων αυτων και αποστρεψω αυτους του μη ποιμαινεν τα προβατα μου και ου βοσκησουσιν ετι οι ποιμενες αυτα και εξελουμαι τα προβατα μου εκ του στοματος αυτων και ουκ εσονται αυτοις ετι εις καταβρωμα

11 διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκζητησω τα προβατα μου και επισκεψομαι αυτα
12 ωσπερ ζητει ο ποιμην το ποιμινιον αυτου εν ημερα οταν η γνοφος και νεφελη εν μεσω προβατων διακεχωρισμενων ουτως εκζητησω τα προβατα μου και απελασω αυτα απο π
αντος τοπου ου διεσπαρησαν εκει εν ημερα νεφελης και γνοφου
13 και εξαξω αυτους εκ των εθνων και συναξω αυτους απο των χωρων και εισαξω αυτους εις την γην αυτων και βοσκησω αυτους επι τα ορη ισραηλ και εν ταις φαραγγιν και εν
παση κατοικια της γης
14 εν νομη αγαθη βοσκησω αυτους και εν τω ορει τω υψηλω ισραηλ εσονται αι μανδραι αυτων εκει κοιμηθησονται και εκει αναπαυσονται εν τρυφη αγαθη και εν νομη πιονι βο
σκηθησονται επι των ορεων ισραηλ
15 εγω βοσκησω τα προβατα μου και εγω αναπαυσω αυτα και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ταδε λεγει κυριος κυριος
16 το απολωλος ζητησω και το πλανωμενον επιστρεψω και το συντετριμμενον καταδησω και το εκλειπον ενισχυσω και το ισχυρον φυλαξω και βοσκησω αυτα μετα κριματος
17 και υμεις προβατα ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω διακρινω ανα μεσον προβατου και προβατου κριων και τραγων
18 και ουχ ικανον υμιν οτι την καλην νομην ενεμεσθε και τα καταλοιπα της νομης υμων κατεπατειτε τοις ποσιν υμων και το καθεστηκος υδωρ επινετε και το λοιπον τοις ποσιν
υμων εταρασσετε
19 και τα προβατα μου τα πατηματα των ποδων υμων ενεμοντο και το τεταραγμενον υδωρ υπο των ποδων υμων επινον
20 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω διακρινω ανα μεσον προβατου ισχυρου και ανα μεσον προβατου ασθενους
21 επι ταις πλευραις και τοις ωμοις υμων διωθεισθε και τοις κερασιν υμων εκερατιζετε και παν το εκλειπον εξεθλιβετε
22 και σωσω τα προβατα μου και ου μη ωσιν ετι εις προνομην και κρινω ανα μεσον κριου προς κριον
23 και αναστησω επ' αυτους ποιμενα ενα και ποιμανει αυτους τον δουλον μου δαυιδ και εσται αυτων ποιμην
24 και εγω κυριος εσομαι αυτοις εις θεον και δαυιδ εν μεσω αυτων αρχων εγω κυριος ελαλησα
25 και διαθησομαι τω δαυιδ διαθηκην ειρηνης και αφανιω θηρια πονηρα απο της γης και κατοικησουσιν εν τη ερημω και υπνωσουσιν εν τοις δρυμοις
26 και δωσω αυτους περικυκλω του ορους μου και δωσω τον νετον υμιν νετον ευλογιας
27 και τα ξυλα τα εν τω πεδιω δωσει τον καρπον αυτων και η γη δωσει την ισχυν αυτης και κατοικησουσιν επι της γης αυτων εν ελπιδι ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυρι
ος εν τω συντριψαι με τον ζυγον αυτων και εξελουμαι αυτους εκ χειρος των καταδουλωσαμενων αυτους
28 και ουκ εσονται ετι εν προνομη τοις εθνεσιν και τα θηρια της γης ουκετι μη φαγωσιν αυτους και κατοικησουσιν εν ελπιδι και ουκ εσται ο εκφοβων αυτους
29 και αναστησω αυτοις φυτον ειρηνης και ουκετι εσονται απολλυμενοι λιμω επι της γης και ου μη ενεγκωσιν ετι ονειδισμον εθνων
30 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και αυτοι λαος μου οικος ισραηλ λεγει κυριος
31 προβατα μου και προβατα ποιμινιου μου εστε και εγω κυριος ο θεος υμων λεγει κυριος κυριος
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου επιστρεψον το προσωπον σου επ' ορος σηρ και προφητευσον επ' αυτο
3 και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε ορος σηρ και εκτενω την χειρα μου επι σε και δωσω σε ερημον και ερημωθηση
4 και ταις πολεσιν σου ερημιαν ποιησω και συ ερημος εση και γνωση οτι εγω ειμι κυριος
5 αντι του γενεσθαι σε εχθραν αιωνιαν και ενεκαθισας τω οικω ισραηλ δολω εν χειρι εχθρων μαχαιρα εν καιρω αδικιας επ' εσχατω
6 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην εις αιμα ημαρτες και αιμα σε διωζεται
7 και δωσω το ορος σηρ εις ερημον και ηρημωμενον και απολω απ' αυτου ανθρωπους και κτηνη
8 και εμπλησω των τραυματιων σου τους βουνους και τας φαραγγας σου και εν πασι τοις πεδιοις σου τετραυματισμενοι μαχαιρα πεσουνται εν σοι
9 ερημιαν αιωνιον θησομαι σε και αι πολεις σου ου μη κατοικηθωσιν ετι και γνωση οτι εγω ειμι κυριος

10 δια το ειπειν σε τα δυο εθνη και αι δυο χωραι εμαι εσονται και κληρονομησω αυτας και κυριος εκει εστιν
11 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος και ποιησω σοι κατα την εχθραν σου και γνωσθησομαι σοι ηνικα αν κρινω σε
12 και γνωση οτι εγω ειμι κυριος ηκουσα της φωνης των βλασφημιων σου οτι ειπας τα ορη ισραηλ ερημα ημιν δεδοται εις καταβρωμα
13 και εμεγαλορημονησας επ' εμε τω στοματι σου εγω ηκουσα
14 ταδε λεγει κυριος εν τη ευφροσυνη πασης της γης ερημον ποιησω σε
15 ερημον εση ορος σηρη και πασα η ιδουμαια εξαναλωθησεται και γνωση οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων
1 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι τα ορη ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν του ισραηλ ακουσατε λογον κυριου
2 ταδε λεγει κυριος κυριος ανθ' ων ειπεν ο εχθρος εφ' υμας ευγε ερημα αιωνια εις κατασχεσιν ημιν εγενηθη
3 δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος αντι του ατιμασθηναι υμας και μισηθηναι υμας υπο των κυκλω υμων του ειναι υμας εις κατασχεσιν τοις καταλοιπ
οις εθνεσιν και ανεβητε λαλημα γλωσση και εις ονειδισμα εθνεσιν
4 δια τουτο ορη ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγξιν και τοις χειμαρροις και τοις εξηρημωμενοις και ηφανισμενοις
και ταις πολεσιν ταις εγκαταλελειμμεναις αι εγενοντο εις προνομην και εις καταπατημα τοις καταλειφθεισιν εθνεσιν περικυκλω
5 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ει μην εν πυρι θυμου μου ελαλησα επι τα λοιπα εθνη και επι την ιδουμαϊαν πασαν οτι εδωκαν την γην μου εαυτοις εις κατασχεσιν μετ' ευ
φροσυνης ατιμασαντες ψυχας του αφανισαι εν προνομη
6 δια τουτο προφητευσον επι την γην του ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγξιν και ταις ναπαις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εν τω ζηλω μου και εν τω
θυμω μου ελαλησα αντι του ονειδισμου εθνων ενεγκαι υμας
7 δια τουτο εγω αρω την χειρα μου επι τα εθνη τα περικυκλω υμων ουτοι την ατιμιαν αυτων λημψονται
8 υμων δε ορη ισραηλ την σταφυλην και τον καρπον υμων καταφαγεται ο λαος μου οτι εγγιζουσιν του ελθειν
9 οτι ιδου εγω εφ' υμας και επιβλεψω εφ' υμας και κατεργασθησεσθε και σπαρησεσθε
10 και πληθυνω εφ' υμας ανθρωπους παν οικον ισραηλ εις τελος και κατοικηθησονται αι πολεις και η ηρημωμενη οικοδομηθησεται
11 και πληθυνω εφ' υμας ανθρωπους και κτηνη και κατοικιω υμας ως το εν αρχη υμων και ευ ποιησω υμας ωσπερ τα εμπροσθεν υμων και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος
12 και γεννησω εφ' υμας ανθρωπους τον λαον μου ισραηλ και κληρονομησουσιν υμας και εσεσθε αυτοις εις κατασχεσιν και ου μη προστεθητε ετι ατεκνωθηναι απ' αυτων
13 ταδε λεγει κυριος κυριος ανθ' ων ειπαν σοι κατεσθουσα ανθρωπους ει και ητεκνωμενη υπο του εθνους σου εγενου
14 δια τουτο ανθρωπους ουκετι φαγεσαι και το εθνος σου ουκ ατεκνωσεις ετι λεγει κυριος κυριος
15 και ουκ ακουσθησεται ουκετι εφ' υμας ατιμια εθνων και ονειδισμους λαων ου μη ανενεγκητε λεγει κυριος κυριος
16 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
17 υιε ανθρωπου οικος ισραηλ κατοκησεν επι της γης αυτων και εμιαναν αυτην εν τη οδω αυτων και εν τοις ειδωλοις αυτων και εν ταις ακαθαρσαις αυτων κατα την ακαθαρσ
ιαν της αποκαθημενης εγενηθη η οδος αυτων προ προσωπου μου
18 και εξεχεα τον θυμον μου επ' αυτους
19 και διεσπειρα αυτους εις τα εθνη και ελικμησα αυτους εις τας χωρας κατα την οδον αυτων και κατα την αμαρτιαν αυτων εκρινα αυτους
20 και εισηλθοσαν εις τα εθνη ου εισηλθοσαν εκει και εβεβηλωσαν το ονομα μου το αγιον εν τω λεγεσθαι αυτους λαος κυριου ουτοι και εκ της γης αυτου εξεληλυθασιν
21 και εφεισαμην αυτων δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσαν οικος ισραηλ εν τοις εθνεσιν ου εισηλθοσαν εκει
22 δια τουτο ειπον τω οικω ισραηλ ταδε λεγει κυριος ουχ υμιν εγω ποιω οικος ισραηλ αλλ' η δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσατε εν τοις εθνεσιν ου εισηλθετε εκει
23 και αγιασω το ονομα μου το μεγα το βεβηλωθεν εν τοις εθνεσιν ο εβεβηλωσατε εν μεσω αυτων και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος εν τω αγιασθηναι με εν υμιν κατ' ο
φθαλμους αυτων

24 και λημψομαι υμας εκ των εθνων και αθροισω υμας εκ πασων των γαιων και εισαξω υμας εις την γην υμων
25 και ρανω εφ' υμας υδωρ καθαρων και καθαρισθησεσθε απο πασων των ακαθαρσιων υμων και απο παντων των ειδωλων υμων και καθαριω υμας
26 και δωσω υμιν καρδιαν καινην και πνευμα καινον δωσω εν υμιν και αφελω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος υμων και δωσω υμιν καρδιαν σαρκινην
27 και το πνευμα μου δωσω εν υμιν και ποιησω ινα εν τοις δικαιωμασιν μου πορευησθε και τα κριματα μου φυλαξησθε και ποιησητε
28 και κατοικησετε επι της γης ης εδωκα τοις πατρασιν υμων και εσεσθε μοι εις λαον καγω εσομαι υμιν εις θεον
29 και σωσω υμας εκ πασων των ακαθαρσιων υμων και καλεσω τον σιτον και πληθυνω αυτον και ου δωσω εφ' υμας λιμον
30 και πληθυνω τον καρπον του ξυλου και τα γεννηματα του αγρου οπως μη λαβητε ονειδισμον λιμου εν τοις εθνεσιν
31 και μνησθησεσθε τας οδους υμων τας πονηρας και τα επιτηδευματα υμων τα μη αγαθα και προσοχθιειτε κατα προσωπον αυτων εν ταις ανομιαις υμων και επι τοις βδελυγμασιν υμων
32 ου δι' υμας εγω ποιω λεγει κυριος κυριος γνωστον εσται υμιν αισχυνθητε και εντραπητε εκ των οδων υμων οικος ισραηλ
33 ταδε λεγει κυριος εν ημερα η καθαριω υμας εκ πασων των ανομιων υμων και κατοικιω τας πολεις και οικοδομηθησονται αι ερημοι
34 και η γη η ηφανισμενη εργασθησεται ανθ' ων οτι ηφανισμενη εγενηθη κατ' οφθαλμους παντος παροδευοντος
35 και ερουσιν η γη εκεινη η ηφανισμενη εγενηθη ως κηπος τρυφης και αι πολεις αι ερημοι και ηφανισμεναι και κατεσκαμμεναι οχυραι εκαθισαν
36 και γνωσονται τα εθνη οσα αν καταλειφθωσιν κυκλω υμων οτι εγω κυριος ωκοδομησα τας καθηρημενας και κατεφυτευσα τας ηφανισμενας εγω κυριος ελαλησα και ποιησω
37 ταδε λεγει κυριος ετι τουτο ζητηησομαι τω οικω ισραηλ του ποιησαι αυτοις πληθυνω αυτους ως προβατα ανθρωπων
38 ως προβατα αγια ως προβατα ιερουσαλημ εν ταις εορταις αυτης ουτως εσονται αι πολεις αι ερημοι πληρεις προβατων ανθρωπων και γνωσονται οτι εγω κυριος
1 και εγενετο επ' εμε χειρ κυριου και εξηγαγεν με εν πνευματι κυριος και εθηκεν με εν μεσω του πεδιου και τουτο ην μεστον οστεων ανθρωπων
2 και περιγαγεν με επ' αυτα κυκλοθεν κυκλω και ιδου πολλα σφοδρα επι προσωπου του πεδιου ξηρα σφοδρα
3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ει ζησεται τα οστα ταυτα και ειπα κυριε συ επιστη ταυτα
4 και ειπεν προς με προφητευσον επι τα οστα ταυτα και ερεις αυτοις τα οστα τα ξηρα ακουσατε λογον κυριου
5 ταδε λεγει κυριος τοις οστεοις τουτοις ιδου εγω φερω εις υμας πνευμα ζωης
6 και δωσω εφ' υμας νευρα και αναξω εφ' υμας σαρκας και εκτενω εφ' υμας δερμα και δωσω πνευμα μου εις υμας και ζησεσθε και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος
7 και επροφητευσα καθως ενετειλατο μοι και εγενετο εν τω εμε προφητευσαι και ιδου σεισμος και προσηγαγε τα οστα εκατερον προς την αρμονιαν αυτου
8 και ειδον και ιδου επ' αυτα νευρα και σαρκες εφυοντο και ανεβαινεν επ' αυτα δερμα επανω και πνευμα ουκ ην εν αυτοις
9 και ειπεν προς με προφητευσον υιε ανθρωπου προφητευσον επι το πνευμα και ειπον τω πνευματι ταδε λεγει κυριος εκ των τεσσαρων πνευματων ελθε και εμψυσησον εις τους νεκρους τουτους και ζησατωσαν
10 και επροφητευσα καθοτι ενετειλατο μοι και εισηλθεν εις αυτους το πνευμα και εξησαν και εστησαν επι των ποδων αυτων συναγωγή πολλη σφοδρα
11 και ελαλησεν κυριος προς με λεγων υιε ανθρωπου τα οστα ταυτα πας οικος ισραηλ εστιν και αυτοι λεγουσιν ξηρα γεγονεν τα οστα ημων απολωλεν η ελπις ημων διαπεφωνηκαμεν
12 δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ανοιγω υμων τα μνηματα και αναξω υμας εκ των μνηματων υμων και εισαξω υμας εις την γην του ισραηλ
13 και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος εν τω ανοιξαι με τους ταφους υμων του αναγαγειν με εκ των ταφων τον λαον μου
14 και δωσω το πνευμα μου εις υμας και ζησεσθε και θησομαι υμας επι την γην υμων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος λελαληκα και ποιησω λεγει κυριος
15 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
16 υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ραβδον και γραψον επ' αυτην τον ιουδαν και τους υιους ισραηλ τους προσκειμενους επ' αυτον και ραβδον δευτερην λημψη σεαυτω και γραψεις αυτην τω ιωσηφ ραβδον εφραιμ και παντας τους υιους ισραηλ τους προστεθεντας προς αυτον

17 και συναψεις αυτας προς αλληλας σαυτω εις ραβδον μιαν του δησαι αυτας και εσονται εν τη χειρι σου
18 και εσται οταν λεγωσιν προς σε οι υιοι του λαου σου ουκ αναγγελεις ημιν τι εστιν ταυτα σοι
19 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ιδου εγω λημψομαι την φυλην ιωσηφ την δια χειρος εφραιμ και τας φυλας ισραηλ τας προσκειμενας προς αυτον και δωσω αυτους επι την φυλην ιουδα και εσονται εις ραβδον μιαν εν τη χειρι ιουδα
20 και εσονται αι ραβδοι επ' αις συ εγραψας επ' αυταις εν τη χειρι σου ενωπιον αυτων
21 και ερεις αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω λαμβανω παντα οικον ισραηλ εκ μεσου των εθνων ου εισηλθοσαν εκει και συναξω αυτους απο παντων των περικυκλω αυτων και εισαξω αυτους εις την γην του ισραηλ
22 και δωσω αυτους εις εθνος εν εν τη γη μου και εν τοις ορεσιν ισραηλ και αρχων εις εσται αυτων και ουκ εσονται ετι εις δυο εθνη ουδε μη διαιρεθωσιν ουκετι εις δυο βασιλειας
23 ινα μη μινωσονται ετι εν τοις ειδωλοις αυτων και ρυσομαι αυτους απο πασων των ανομιων αυτων ων ημαρτοσαν εν αυταις και καθαριω αυτους και εσονται μοι εις λαον και εγω κυριος εσομαι αυτοις εις θεον
24 και ο δουλός μου δαυιδ αρχων εν μεσω αυτων και ποιμην εις εσται παντων οτι εν τοις προσταγμασιν μου πορευονται και τα κριματα μου φυλαζονται και ποιησουσιν αυτα
25 και κατοικησουσιν επι της γης αυτων ην εγω δεδωκα τω δουλω μου ιακωβ ου κατοκησαν εκει οι πατερες αυτων και κατοικησουσιν επ' αυτης αυτοι και δαυιδ ο δουλός μου αρχων αυτων εσται εις τον αιωνα
26 και διαθησομαι αυτοις διαθηκην ειρηνης διαθηκη αιωνια εσται μετ' αυτων και θησω τα αγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα
27 και εσται η κατασκηνωσις μου εν αυτοις και εσομαι αυτοις θεος και αυτοι μου εσονται λαος
28 και γνωσονται τα εθνη οτι εγω εμι κυριος ο αγιαζων αυτους εν τω ειναι τα αγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα
1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι γωγ και την γην του μαγωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ και προφητευσον επ' αυτον
3 και ειπον αυτω ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε γωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ
4 και συναξω σε και πασαν την δυναμιν σου ιππους και ιππεις ενδεδυμενους θωρακας παντας συναγωγή πολλη πελται και περικεφαλαιαι και μαχαιραι
5 περσαι και αιθιοπες και λιβυες παντες περικεφαλαιαις και πελταις
6 γομερ και παντες οι περι αυτον οικος του θεργαμα απ' εσχατου βορρα και παντες οι περι αυτον και εθνη πολλα μετα σου
7 ετοιμασθητι ετοιμασον σεαυτον συ και πασα η συναγωγή σου οι συνηγμενοι μετα σου και εση μοι εις προφυλακην
8 αφ' ημερων πλειωνων ετοιμασθησεται και επ' εσχατου ετων ελευσεται και ηξει εις την γην την απεστραμμενην απο μαχαιρας συνηγμενων απο εθνων πολλων επι γην ισραηλ η εγενηθη ερημος δι' ολου και ουτος εξ εθνων εξεληλυθεν και κατοικησουσιν επ' ειρηνης απαντες
9 και αναβηση ως νετος και ηξεις ως νεφελη κατακαλυψαι γην και εση συ και παντες οι περι σε και εθνη πολλα μετα σου
10 ταδε λεγει κυριος κυριος και εσται εν τη ημερα εκεινη αναβησεται ρηματα επι την καρδιαν σου και λογιη λογισμους πονηρους
11 και ερεις αναβησομαι επι γην απερριμμενην ηξω επι ησυχάζοντας εν ησυχια και οικουντας επ' ειρηνης παντας κατοικουντας γην εν η ουχ υπαρχει τειχος ουδε μοχλοι και θυραι ουκ εισιν αυτοις
12 προνομευσαι προνομην και σκυλευσαι σκυλα αυτων του επιστρεψαι χειρα σου εις την ηρημωμενην η κατοικισθη και επ' εθνος συνηγμενον απο εθνων πολλων πεποιηκοτας κτησεις κατοικουντας επι τον ομφαλον της γης
13 σαβα και δαιδαν και εμποροι καρχηδονιοι και πασαι αι κωμαι αυτων ερουσιν σοι εις προνομην του προνομευσαι συ ερχη και σκυλευσαι σκυλα συνηγαγες συναγωγην σου λαβειν αργυριον και χρυσιον απενεγκασθαι κτησιν του σκυλευσαι σκυλα
14 δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και ειπον τω γωγ ταδε λεγει κυριος ουκ εν τη ημερα εκεινη εν τω κατοικισθηναι τον λαον μου ισραηλ επ' ειρηνης εγερθηση
15 και ηξεις εκ του τοπου σου απ' εσχατου βορρα και εθνη πολλα μετα σου αναβαται ιπων παντες συναγωγή μεγαλη και δυναμις πολλη

- 16 και αναβηση επι τον λαον μου ισραηλ ως νεφελη καλυψαι γην επ' εσχατων των ημερων εσται και αναξω σε επι την γην μου ινα γνωσιν παντα τα εθνη εμε εν τω αγιασθηναι μ
ε εν σοι ενωπιον αυτων
- 17 ταδε λεγει κυριος κυριος τω γωγ συ ει περι ου ελαλησα προ ημερων των εμπροσθεν δια χειρος των δουλων μου προφητων του ισραηλ εν ταις ημεραις εκειναις και ετεσιν του
αγαγειν σε επ' αυτους
- 18 και εσται εν τη ημερα εκεινη εν ημερα η αν ελθη γωγ επι την γην του ισραηλ λεγει κυριος κυριος αναβησεται ο θυμος μου
- 19 και ο ζηλος μου εν πυρι της οργης μου ελαλησα ει μην εν τη ημερα εκεινη εσται σεισμος μεγας επι γης ισραηλ
- 20 και σεισθησονται απο προσωπου κυριου οι ιχθυες της θαλασσης και τα πετεινα του ουρανου και τα θηρια του πεδιου και παντα τα ερπετα τα ερποντα επι της γης και παντες
οι ανθρωποι οι επι προσωπου της γης και ραγησεται τα ορη και πεσουνται αι φαραγγες και παν τειχος επι την γην πεσειται
- 21 και καλεσω επ' αυτον παν φοβον λεγει κυριος μαχαιρα ανθρωπου επι τον αδελφον αυτου εσται
- 22 και κρινω αυτον θανατω και αιματι και υετω κατακλυζοντι και λιθοις χαλαζης και πυρ και θειον βρεξω επ' αυτον και επι παντας τους μετ' αυτου και επ' εθνη πολλα μετ' αυ
του
- 23 και μεγαλυνθησομαι και αγιασθησομαι και ενδοξασθησομαι και γνωσθησομαι εναντιον εθνων πολλων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος
- 1 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι γωγ και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε γωγ αρχοντα ρως μοσοχ και βοβελ
- 2 και συναξω σε και καθοδηγησω σε και αναβιβω σε απ' εσχατου του βορρα και αναξω σε επι τα ορη του ισραηλ
- 3 και απολω το τοξον σου απο της χειρος σου της αριστερας και τα τοξευματα σου απο της χειρος σου της δεξιας και καταβαλω σε
- 4 επι τα ορη ισραηλ και πεση συ και παντες οι περι σε και τα εθνη τα μετα σου δοθησονται εις πληθη ορνεων παντι πετεινω και πασι τοις θηριοις του πεδιου δεδωκα σε καταβ
ρωθηναι
- 5 επι προσωπου του πεδιου πεση οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος
- 6 και αποστελω πυρ επι γωγ και κατοικηθησονται αι νησοι επ' ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος
- 7 και το ονομα μου το αγιον γνωσθησεται εν μεσω λαου μου ισραηλ και ου βεβηλωθησεται το ονομα μου το αγιον ουκετι και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος αγιος εν ισ
ραηλ
- 8 ιδου ηκει και γνωση οτι εσται λεγει κυριος κυριος αυτη εστιν η ημερα εν η ελαλησα
- 9 και εξελουσονται οι κατοικουντες τας πολεις ισραηλ και καυσουσιν εν τοις οπλοις πελταις και κοντοις και τοξοις και τοξευμασιν και ραβδοις χειρων και λογχαις και καυσουσ
ιν εν αυτοις πυρ επτα ετη
- 10 και ου μη λαβωσιν ξυλα εκ του πεδιου ουδε μη κοψωσιν εκ των δρυμων αλλ' η τα οπλα κατακαυσουσιν πυρι και προνομευσουσιν τους προνομευσαντας αυτους και σκυλευσο
υσιν τους σκυλευσαντας αυτους λεγει κυριος
- 11 και εσται εν τη ημερα εκεινη δωσω τω γωγ τοπον ονομαστον μνημειον εν ισραηλ το πολυανδριον των επελθοντων προς τη θαλασση και περιοικοδομησουσιν το περιστομιον
της φαραγγος και κατορυξουσιν εκει τον γωγ και παν το πληθος αυτου και κληθησεται το γαι το πολυανδριον του γωγ
- 12 και κατορυξουσιν αυτους οικος ισραηλ ινα καθαρισθη η γη εν επταμηνω
- 13 και κατορυξουσιν αυτους πας ο λαος της γης και εσται αυτοις εις ονομαστον η ημερα εδοξασθην λεγει κυριος
- 14 και ανδρας δια παντος διαστελουσιν επιπορευομενους την γην θασαι τους καταλειμμενους επι προσωπου της γης καθαρισαι αυτην μετα την επταμηνον και εκζητησουσιν
- 15 και πας ο διαπορευομενος την γην και ιδων οστων ανθρωπου οικοδομησει παρ' αυτο σημειον εως οτου θαψωσιν αυτο οι θαπτοντες εις το γαι το πολυανδριον του γωγ
- 16 και γαρ το ονομα της πολεως πολυανδριον και καθαρισθησεται η γη
- 17 και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος ειπον παντι ορνεω πετεινω και προς παντα τα θηρια του πεδιου συναχθητε και ερχεσθε συναχθητε απο παντων των περικυκλω ε
πι την θυσιαν μου ην τεθυκα υμιν θυσιαν μεγαλην επι τα ορη ισραηλ και φαγεσθε κρεα και πιεσθε αιμα
- 18 κρεα γιγαντων φαγεσθε και αιμα αρχοντων της γης πιεσθε κριους και μοσχους και τραγους και οι μοσχοι εστεατωμενοι παντες
- 19 και φαγεσθε στεαρ εις πλησμονην και πιεσθε αιμα εις μεθην απο της θυσιαις μου ης εθυσα υμιν

20 και εμπλησθησεσθε επι της τραπεζης μου ιππον και αναβατην γιγαντα και παντα ανδρα πολεμιστην λεγει κυριος
21 και δωσω την δοξαν μου εν υμιν και οψονται παντα τα εθνη την κρισιν μου ην εποιησα και την χειρα μου ην επηγαγον επ' αυτους
22 και γνωσονται οικος ισραηλ οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων απο της ημερας ταυτης και επεκεινα
23 και γνωσονται παντα τα εθνη οτι δια τας αμαρτιας αυτων ηχημαλωτευθησαν οικος ισραηλ ανθ' ων ηθετησαν εις εμε και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτων και παρεδωκα αυτους εις χειρας των εχθρων αυτων και επεσαν παντες μαχαιρα
24 κατα τας ακαθαρσιας αυτων και κατα τα ανομηματα αυτων εποιησα αυτοις και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτων
25 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος νυν αποστρεψω την αιχμαλωσιαν ιακωβ και ελεησω τον οικον ισραηλ και ζηλωσω δια το ονομα το αγιον μου
26 και λημψονται την ατιμιαν εαυτων και την αδικιαν ην ηδικησαν εν τω κατοικισθηναι αυτους επι την γην αυτων επ' ειρηνης και ουκ εσται ο εκφοβων
27 εν τω αποστρεψαι με αυτους εκ των εθνων και συναγαγειν με αυτους εκ των χωρων των εθνων και αγιασθησομαι εν αυτοις ενωπιον των εθνων
28 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων εν τω επιφανηαι με αυτοις εν τοις εθνεσιν
29 και ουκ αποστρεψω ουκετι το προσωπον μου απ' αυτων ανθ' ου εξεχεα τον θυμον μου επι τον οικον ισραηλ λεγει κυριος κυριος
1 και εγενετο εν τω πεμπτω και εικοστω ετει της αιχμαλωσιας ημων εν τω πρωτω μηνι δεκατη του μηνος εν τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει μετα το αλωναι την πολιν εν τη ημερα εκεινη εγενετο επ' εμε χειρ κυριου και ηγαγεν με
2 εν ορασει θεου εις την γην του ισραηλ και εθηκεν με επ' ορους υψηλου σφοδρα και επ' αυτου ωσει οικοδομη πολεως απεναντι
3 και εισηγαγεν με εκει και ιδου ανηρ και η ορασις αυτου ην ωσει ορασις χαλκου στιλβοντος και εν τη χειρι αυτου ην σπαρτιον οικοδομων και καλαμος μετρου και αυτος ειστηκει επι της πυλης
4 και ειπεν προς με ο ανηρ εωρακας υιε ανθρωπου εν τοις οφθαλμοις σου ιδε και εν τοις ωσιν σου ακουε και ταξον εις την καρδιαν σου παντα οσα εγω δεικνυω σοι διοτι ενεκα του δειξαι σοι εισεληλυθας ωδε και δειξεις παντα οσα συ ορας τω οικω του ισραηλ
5 και ιδου περιβολος εξωθεν του οικου κυκλω και εν τη χειρι του ανδρος καλαμος το μετρον πηχων εξ εν πηχει και παλαιστις και διεμετρησεν το προτειχισμα πλατος ισον τω καλαμω και το υψος αυτου ισον τω καλαμω
6 και εισηλθεν εις την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας εν επτα αναβαθμοις και διεμετρησεν το αιλαμ της πυλης ισον τω καλαμω
7 και το θεε ισον τω καλαμω το μηκος και ισον τω καλαμω το πλατος και το αιλαμ ανα μεσον του θαιηλαθα πηχων εξ και το θεε το δευτερον ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω καλαμω το μηκος και το αιλαμ πηχεων πεντε
8 και το θεε το τριτον ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω καλαμω το μηκος
9 και το αιλαμ του πυλωνος πλησιον του αιλαμ της πυλης πηχων οκτω και τα αιλευ πηχων δυο και το αιλαμ της πυλης εσωθεν
10 και τα θεε της πυλης θεε κατεναντι τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και μετρον εν τοις τρισιν και μετρον εν τοις αιλαμ ενθεν και ενθεν
11 και διεμετρησεν το πλατος της θυρας του πυλωνος πηχων δεκα και το ευρος του πυλωνος πηχων δεκα τριων
12 και πηχυς επισυναγομενος επι προσωπον των θειμ ενθεν και ενθεν και το θεε πηχων εξ ενθεν και πηχων εξ ενθεν
13 και διεμετρησεν την πυλην απο του τοιχου του θεε επι τον τοιχον του θεε πλατος πηχεις εικοσι πεντε αυτη πυλη επι πυλην
14 και το αιθριον του αιλαμ της πυλης εξηκοντα πηχεις εικοσι θειμ της πυλης κυκλω
15 και το αιθριον της πυλης εξωθεν εις το αιθριον αιλαμ της πυλης εσωθεν πηχων πεντηκοντα
16 και θυριδες κρυπται επι τα θειμ και επι τα αιλαμ εσωθεν της πυλης της αυλης κυκλοθεν και ωσαυτως τοις αιλαμ θυριδες κυκλω εσωθεν και επι το αιλαμ φοινικες ενθεν και ενθεν
17 και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου παστοφορια και περιστυλα κυκλω της αυλης τριακοντα παστοφορια εν τοις περιστυλοις
18 και αι στοαι κατα νοτου των πυλων κατα το μηκος των πυλων το περιστυλον το υποκατω

- 19 και διεμετρησεν το πλατος της αυλης απο του αιθριου της πυλης της εξωτερας εσωθεν επι το αιθριον της πυλης της βλεπουσης εξω πηχεις εκατον της βλεπουσης κατ' ανατολας και εισηγαγεν με επι βορραν
- 20 και ιδου πυλη βλεπουσα προς βορραν τη αυλη τη εξωτερα και διεμετρησεν αυτην το τε μηκος αυτης και το πλατος
- 21 και τα θεε τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και τα αιλευ και τα αιλαμμω και τους φοινικας αυτης και εγενετο κατα τα μετρα της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας πηγων πεντηκοντα το μηκος αυτης και πηγων εικοσι πεντε το ευρος αυτης
- 22 και αι θυριδες αυτης και τα αιλαμμω και οι φοινικες αυτης καθως η πυλη η βλεπουσα κατα ανατολας και εν επτα κλιμακτηρσιν ανεβαινον επ' αυτην και τα αιλαμμω εσωθεν
- 23 και πυλη τη αυλη τη εσωτερα βλεπουσα επι πυλην του βορρα ον τροπον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν την αυλην απο πυλης επι πυλην πηχεις εκατον τον
- 24 και ηγαγεν με κατα νοτον και ιδου πυλη βλεπουσα προς νοτον και διεμετρησεν αυτην και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα
- 25 και αι θυριδες αυτης και τα αιλαμμω κυκλοθεν καθως αι θυριδες του αιλαμ πηγων πεντηκοντα το μηκος αυτης και πηγων εικοσι πεντε το ευρος αυτης
- 26 και επτα κλιμακτηρες αυτη και αιλαμμω εσωθεν και φοινικες αυτη εις ενθεν και εις ενθεν επι τα αιλευ
- 27 και πυλη κατεναντι πυλης της αυλης της εσωτερας προς νοτον και διεμετρησεν την αυλην απο πυλης επι πυλην πηχεις εκατον το ευρος προς νοτον
- 28 και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν της πυλης της προς νοτον και διεμετρησεν την πυλην κατα τα μετρα ταυτα
- 29 και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα και θυριδες αυτη και τω αιλαμμω κυκλω πηχεις πεντηκοντα το μηκος αυτης και το ευρος πηχεις εικοσι πεντε
- 31 και αιλαμμω εις την αυλην την εξωτεραν και φοινικες τω αιλευ και οκτω κλιμακτηρες
- 32 και εισηγαγεν με εις την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας και διεμετρησεν αυτην κατα τα μετρα ταυτα
- 33 και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα και θυριδες αυτη και τω αιλαμμω κυκλω πηχεις πεντηκοντα μηκος αυτης και ευρος πηχεις εικοσι πεντε
- 34 και αιλαμμω εις την αυλην την εσωτεραν και φοινικες επι του αιλευ ενθεν και ενθεν και οκτω κλιμακτηρες αυτη
- 35 και εισηγαγεν με εις την πυλην την προς βορραν και διεμετρησεν κατα τα μετρα ταυτα
- 36 και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω και θυριδες αυτη κυκλω και τω αιλαμμω αυτης πηχεις πεντηκοντα μηκος αυτης και ευρος πηχεις εικοσι πεντε
- 37 και τα αιλαμμω εις την αυλην την εξωτεραν και φοινικες τω αιλευ ενθεν και ενθεν και οκτω κλιμακτηρες αυτη
- 38 τα παστοφορια αυτης και τα θυρωματα αυτης και τα αιλαμμω αυτης επι της πυλης
- 39 της δευτερας εκρυσις οπως σφαζουσιν εν αυτη τα υπερ αμαρτιας και υπερ αγνοιας
- 40 και κατα νωτου του ροακος των ολοκαυτωματων της βλεπουσης προς βορραν δυο τραπεζαι προς ανατολας και κατα νωτου της δευτερας και του αιλαμ της πυλης δυο τραπεζαι κατα ανατολας
- 41 τεσσαρες ενθεν και τεσσαρες ενθεν κατα νωτου της πυλης επ' αυτας σφαζουσι τα θυματα κατεναντι των οκτω τραπεζων των θυματων
- 42 και τεσσαρες τραπεζαι των ολοκαυτωματων λιθιναι λελαξυμεναι πηχεος και ημισους το πλατος και πηχεων δυο και ημισους το μηκος και επι πηχυν το υψος επ' αυτας επιθησουσιν τα σκευη εν οις σφαζουσιν εκει τα ολοκαυτωματα και τα θυματα
- 43 και παλαιστην εξουσιν γεισος λελαξυμενον εσωθεν κυκλω και επι τας τραπεζας επανωθεν στεγας του καλυπτεσθαι απο του νετου και απο της ξηρασιας
- 44 και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου δυο εξεδρα εν τη αυλη τη εσωτερα μια κατα νωτου της πυλης της βλεπουσης προς βορραν φερουσα προς νοτον και μια κατα νωτου της πυλης της προς νοτον βλεπουσης δε προς βορραν
- 45 και ειπεν προς με η εξεδρα αυτη η βλεπουσα προς νοτον τοις ιερευσι τοις φυλασσοσι την φυλακην του οικου
- 46 και η εξεδρα η βλεπουσα προς βορραν τοις ιερευσι τοις φυλασσοσι την φυλακην του θυσιαστηριου εκεινοι εισιν οι υιοι σαδδουκ οι εγγιζοντες εκ του λευι προς κυριον λειτουργειν αυτω
- 47 και διεμετρησεν την αυλην μηκος πηχεων εκατον και ευρος πηχεων εκατον επι τα τεσσαρα μερη αυτης και το θυσιαστηριον απεναντι του οικου

- 48 και εισηγαγεν με εις το αιλαμ του οικου και διεμετρησεν το αιλ του αιλαμ πηγων πεντε το πλατος ενθεν και πηγων πεντε ενθεν και το ευρος του θυρωματος πηγων δεκα τεσσαρων και επωμιδες της θυρας του αιλαμ πηγων τριων ενθεν και πηγων τριων ενθεν
- 49 και το μηκος του αιλαμ πηγων εικοσι και το ευρος πηγων δωδεκα και επι δεκα αναβαθμων ανεβαινον επ' αυτο και στυλοι ησαν επι το αιλαμ εις ενθεν και εις ενθεν
- 1 και εισηγαγεν με εις τον ναον ω διεμετρησεν το αιλαμ πηγων εξ το πλατος ενθεν και πηγων εξ το ευρος του αιλαμ ενθεν
- 2 και το ευρος του πυλωνος πηγων δεκα και επωμιδες του πυλωνος πηγων πεντε ενθεν και πηγων πεντε ενθεν και διεμετρησεν το μηκος αυτου πηγων τεσσαρακοντα και το ευρος πηγων εικοσι
- 3 και εισηλθεν εις την αυλην την εσωτεραν και διεμετρησεν το αιλ του θυρωματος πηγων δυο και το θυρωμα πηγων εξ και τας επωμιδας του θυρωματος πηγων επτα ενθεν και ι πηγων επτα ενθεν
- 4 και διεμετρησεν το μηκος των θυρων πηγων τεσσαρακοντα και ευρος πηγων εικοσι κατα προσωπον του ναου και ειπεν τουτο το αγιον των αγιων
- 5 και διεμετρησεν τον τοιχον του οικου πηγων εξ και το ευρος της πλευρας πηγων τεσσαρων κυκλοθεν
- 6 και τα πλευρα πλευρον επι πλευρον τριακοντα και τρεις δις και διαστημα εν τω τοιχω του οικου εν τοις πλευροις κυκλω του ειναι τοις επιλαμβανομενοις οραν οπως το παραπαν μη απτωνται των τοιχων του οικου
- 7 και το ευρος της ανωτερας των πλευρων κατα το προσθεμα εκ του τοιχου προς την ανωτεραν κυκλω του οικου οπως διαπλατυνηται ανωθεν και εκ των κατωθεν αναβαινωσι εν επι τα υπερωα και εκ των μεσων επι τα τριωροφα
- 8 και το θραελ του οικου υψος κυκλω διαστημα των πλευρων ισον τω καλαμω πηγεων εξ διαστημα
- 9 και ευρος του τοιχου της πλευρας εξωθεν πηγων πεντε και τα απολοιπα ανα μεσον των πλευρων του οικου
- 10 και ανα μεσον των εξεδρων ευρος πηγων εικοσι το περιφερει τω οικω κυκλω
- 11 και αι θυραι των εξεδρων επι το απολοιπον της θυρας της μιας της προς βορραν και η θυρα η μια προς νοτον και το ευρος του φωτος του απολοιπου πηγων πεντε πλατος κυκλοθεν
- 12 και το διοριζον κατα προσωπον του απολοιπου ως προς θαλασσαν πηγων εβδομηκοντα πλατος του τοιχου του διοριζοντος πηγεων πεντε ευρος κυκλοθεν και μηκος αυτου πηγων ενενηκοντα
- 13 και διεμετρησεν κατεναντι του οικου μηκος πηγων εκατον και τα απολοιπα και τα διοριζοντα και οι τοιχοι αυτων μηκος πηγων εκατον
- 14 και το ευρος κατα προσωπον του οικου και τα απολοιπα κατεναντι πηγων εκατον
- 15 και διεμετρησεν μηκος του διοριζοντος κατα προσωπον του απολοιπου των κατοπισθεν του οικου εκεινου και τα απολοιπα ενθεν και ενθεν πηγεων εκατον το μηκος και ο ναος και αι γωνιαι και το αιλαμ το εξωτερον
- 16 πεφατνωμενα και αι θυριδες δικτυωται υποφασεις κυκλω τοις τρισιν ωστε διακυπτειν και ο οικος και τα πλησιον εξυλωμενα κυκλω και το εδαφος και εκ του εδαφους εως των θυριδων και αι θυριδες αναπτυσσομεναι τρισσως εις το διακυπτειν
- 17 και εως πλησιον της εσωτερας και εως της εξωτερας και εφ' ολον τον τοιχον κυκλω εν τω εσωθεν και εν τω εξωθεν
- 18 γεγλυμμενα χερουβιν και φοινικες ανα μεσον χερουβ και χερουβ δυο προσωπα τω χερουβ
- 19 προσωπον ανθρωπου προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν και προσωπον λεοντος προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν διαγεγλυμμενος ολος ο οικος κυκλοθεν
- 20 εκ του εδαφους εως του φατνωματος τα χερουβιν και οι φοινικες διαγεγλυμμενοι
- 21 και το αγιον και ο ναος αναπτυσσομενος τετραγωνα κατα προσωπον των αγιων ορασις ως οφεις
- 22 θυσιαστηριου ξυλινου πηγων τριων το υψος αυτου και το μηκος πηγων δυο και το ευρος πηγων δυο και κερατα ειχεν και η βασις αυτου και οι τοιχοι αυτου ξυλινοι και ειπεν προς με αυτη η τραπεζα η προ προσωπου κυριου
- 23 και δυο θυρωματα τω ναω και τω αγιω
- 24 δυο θυρωματα τοις δυσι θυρωμασι τοις στροφωτοις δυο θυρωματα τω ενι και δυο θυρωματα τη θυρα τη δευτερα
- 25 και γλυφη επ' αυτων και επι τα θυρωματα του ναου χερουβιν και φοινικες κατα την γλυφην των αγιων και σπουδαια ξυλα κατα προσωπον του αιλαμ εξωθεν

26 και θυριδες κρυπται και διεμετρησεν ενθεν και ενθεν εις τα οροφωματα του αιλαμ και τα πλευρα του οικου εξυγωμενα
1 και εξηγαγεν με εις την αυλην την εξωτεραν κατα ανατολας κατεναντι της πυλης της προς βορραν και εισηγαγεν με και ιδου εξεδραι πεντε εχομεναι του απολοιπου και εχομε
2 ναι του διοριζοντος προς βορραν
3 επι πηχεις εκατον μηκος προς βορραν και το πλατος πεντηκοντα πηχεων
4 διαγεγραμμεναι ον τροπον αι πυλαι της αυλης της εσωτερας και ον τροπον τα περιστυλα της αυλης της εξωτερας εστιχισμεναι αντιπροσωποι στοαι τρισσαι
5 και κατεναντι των εξεδρων περιπατος πηχων δεκα το πλατος επι πηχεις εκατον το μηκος και τα θυρωματα αυτων προς βορραν
6 και οι περιπατοι οι υπερωιοι ωσαυτως οτι εξειχετο το περιστυλον εξ αυτου εκ του υποκατωθεν περιστυλου και το διαστημα ουτως περιστυλον και διαστημα και ουτως στοαι
7 διοτι τριπλαι ησαν και στυλους ουκ ειχον καθως οι στυλοι των εξωτερων δια τουτο εξειχοντο των υποκατωθεν και των μεσων απο της γης
8 και φως εξωθεν ον τροπον αι εξεδραι της αυλης της εξωτερας αι βλεπουσαι απεναντι των εξεδρων των προς βορραν μηκος πηχεων πεντηκοντα
9 οτι το μηκος των εξεδρων των βλεπουσων εις την αυλην την εξωτεραν πηχων πεντηκοντα και αυται εισιν αντιπροσωποι ταυταις το παν πηχων εκατον
10 και αι θυραι των εξεδρων τουτων της εισοδου της προς ανατολας του εισπορευεσθαι δι' αυτων εκ της αυλης της εξωτερας
11 κατα το φως του εν αρχη περιπατου και τα προς νοτον κατα προσωπον του νοτου κατα προσωπον του απολοιπου και κατα προσωπον του διοριζοντος εξεδραι
12 και ο περιπατος κατα προσωπον αυτων κατα τα μετρα των εξεδρων των προς βορραν και κατα το μηκος αυτων και κατα το ευρος αυτων και κατα πασας τας εξοδους αυτων
13 και κατα πασας τας επιστροφας αυτων και κατα τα φωτα αυτων και κατα τα θυρωματα αυτων
14 των εξεδρων των προς νοτον και κατα τα θυρωματα απ' αρχης του περιπατου ως επι φως διαστηματος καλαμου και κατ' ανατολας του εισπορευεσθαι δι' αυτων
15 και ειπεν προς με αι εξεδραι αι προς βορραν και αι εξεδραι αι προς νοτον αι ουσαι κατα προσωπον των διαστηματων αυται εισιν αι εξεδραι του αγιου εν αις φαγονται εκει οι
16 ιερεις υιοι σαδδουκ οι εγγιζοντες προς κυριον τα αγια των αγιων και εκει θησουσιν τα αγια των αγιων και την θυσιαν και τα περι αμαρτιας και τα περι αγνοιας διοτι ο τοπος
17 αγιος
18 ουκ εισελουσονται εκει παρεξ των ιερων ουκ εξελουσονται εκ του αγιου εις την αυλην την εξωτεραν οπως δια παντος αγιοι ωσιν οι προσαγοντες και μη απτωνται του στολισ
19 μου αυτων εν οις λειτουργουσιν εν αυτοις διοτι αγια εστιν και ενδυσονται ιματια ετερα οταν απτωνται του λαου
20 και συνετελεσθη η διαμετρησις του οικου εσωθεν και εξηγαγεν με καθ' οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και διεμετρησεν το υποδειγμα του οικου κυκλοθεν εν δ
21 ιαταξει
22 και εστη κατα νοτου της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου
23 και επεστρεψεν προς βορραν και διεμετρησεν το κατα προσωπον του βορρα πηχεις πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου
24 και επεστρεψεν προς θαλασσαν και διεμετρησεν το κατα προσωπον της θαλασσης πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου
25 και επεστρεψεν προς νοτον και διεμετρησεν κατεναντι του νοτου πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου
26 τα τεσσαρα μερη του αυτου καλαμου και διεταξεν αυτον και περιβολον αυτων κυκλο πεντακοσιων προς ανατολας και πεντακοσιων πηχων ευρος του διαστελλειν ανα μεσον
27 των αγιων και ανα μεσον του προτειχισματος του εν διαταξει του οικου
28 και ηγαγεν με επι την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας και εξηγαγεν με
29 και ιδου δοξα θεου ισραηλ ηρχετο κατα την οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και φωνη της παρεμβολης ως φωνη διπλασιαζοντων πολλων και η γη εξελαμπεν ω
30 ς φεγγος απο της δοξης κυκλοθεν
31 και η ορασις ην ειδον κατα την ορασιν ην ειδον οτε εισεπορευομην του χρισαι την πολιν και η ορασις του αρματος ου ειδον κατα την ορασιν ην ειδον επι του ποταμου του χο
32 βαρ και πιπτω επι προσωπον μου
33 και δοξα κυριου εισηλθεν εις τον οικον κατα την οδον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας
34 και ανελαβεν με πνευμα και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου πληρης δοξης κυριου ο οικος
35 και εστην και ιδου φωνη εκ του οικου λαλουντος προς με και ο ανηρ ειστηκει εχομενος μου

- 7 και ειπεν προς με εωρακας υιε ανθρωπου τον τοπον του θρονου μου και τον τοπον του ιχνουσ των ποδων μου εν οις κατασκηνωσει το ονομα μου εν μεσω οικου ισραηλ τον αιωνα και ου βεβηλωσουσιν ουκετι οικος ισραηλ το ονομα το αγιον μου αυτοι και οι ηγουμενοι αυτων εν τη πορνεια αυτων και εν τοις φονοις των ηγουμενων εν μεσω αυτων
- 8 εν τω τιθεναι αυτους το προθυρον μου εν τοις προθυροις αυτων και τας φλιας μου εχομενας των φλιων αυτων και εδωκαν τον τοιχον μου ως συνεχομενον εμου και αυτων και εβεβηλωσαν το ονομα το αγιον μου εν ταις ανομιαις αυτων αις εποιουν και εξετριψα αυτους εν θυμω μου και εν φονω
- 9 και νυν απωσασθωσαν την πορνειαν αυτων και τους φονους των ηγουμενων αυτων απ' εμου και κατασκηνωσω εν μεσω αυτων τον αιωνα
- 10 και συ υιε ανθρωπου δειξον τω οικω ισραηλ τον οικον και κοπασουσιν απο των αμαρτιων αυτων και την ορασιν αυτου και την διαταξιν αυτου
- 11 και αυτοι λημψονται την κολασιν αυτων περι παντων ων εποιησαν και διαγραφεις τον οικον και τας εξοδους αυτου και την υποστασιν αυτου και παντα τα προσταγματα αυτου και παντα τα νομιμα αυτου γνωριεις αυτοις και διαγραφεις εναντιον αυτων και φυλαξονται παντα τα δικαιωματα μου και παντα τα προσταγματα μου και ποιησουσιν αυτα
- 12 και την διαγραφην του οικου επι της κορυφης του ορους παντα τα ορια αυτου κυκλοθεν αγια αγιων
- 13 και ταυτα τα μετρα του θυσιαστηριου εν πηχει του πηχεος και παλαιστης κολπωμα βαθος επι πηχον και πηχυς το ευρος και γεισος επι το χειλος αυτου κυκλοθεν σπιθαμης και τουτου το υψος του θυσιαστηριου
- 14 εκ βαθους της αρχης του κοιλωματος αυτου προς το ιλαστηριον το μεγα το υποκατωθεν πηχων δυο και το ευρος πηχεος και απο του ιλαστηριου του μικρου επι το ιλαστηριον το μεγα πηχεις τεσσαρες και ευρος πηχυς
- 15 και το αριθμ πηχων τεσσαρων και απο του αριθμ και υπερανω των κερατων πηχυς
- 16 και το αριθμ πηχων δωδεκα μηκους επι πηχεις δωδεκα πλατους τετραγωνον επι τα τεσσαρα μερη αυτου
- 17 και το ιλαστηριον πηχων δεκα τεσσαρων το μηκος επι πηχεις δεκα τεσσαρας το ευρος επι τεσσαρα μερη αυτου και το γεισος αυτω κυκλοθεν κυκλουμενον αυτω ημισυ πηχεος και το κυκλωμα αυτου πηχυς κυκλοθεν και οι κλιμακτηρες αυτου βλεποντες κατ' ανατολας
- 18 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ταυτα τα προσταγματα του θυσιαστηριου εν ημερα ποιησεως αυτου του αναφερειν επ' αυτου ολοκαυτωματα και προσχεειν προς αυτο αιμα
- 19 και δωσεις τοις ιερευσι τοις λευιταις τοις εκ του σπερματος σαδδουκ τοις εγγιζουσι προς με λεγει κυριος ο θεος του λειτουργειν μοι μοσχον εκ βοων περι αμαρτιας
- 20 και λημψονται εκ του αιματος αυτου και επιθησουσιν επι τα τεσσαρα κερατα του θυσιαστηριου και επι τας τεσσαρας γωνιας του ιλαστηριου και επι την βασιν κυκλω και εξιλασονται αυτο
- 21 και λημψονται τον μοσχον τον περι αμαρτιας και κατακαυθησεται εν τω αποκεχωρισμενω του οικου εξωθεν των αγιων
- 22 και τη ημερα τη δευτερα λημψονται εριφους δυο αγων αμωμους υπερ αμαρτιας και εξιλασονται το θυσιαστηριον καθοτι εξιλασαντο εν τω μοσχω
- 23 και μετα το συντελεσαι σε τον εξιλασμον προσοισουσι μοσχον εκ βοων αμωμον και κριον εκ προβατων αμωμον
- 24 και προσοισετε εναντιον κυριου και επιρριψουσιν οι ιερεις επ' αυτα αλα και ανοισουσιν αυτα ολοκαυτωματα τω κυριω
- 25 επτα ημερας ποιησεις εριφον υπερ αμαρτιας καθ' ημεραν και μοσχον εκ βοων και κριον εκ προβατων αμωμα ποιησουσιν
- 26 επτα ημερας και εξιλασονται το θυσιαστηριον και καθαρουσιν αυτο και πλησουσιν χειρας αυτων
- 27 και εσται απο της ημερας της ογδοης και επεκεινα ποιησουσιν οι ιερεις επι το θυσιαστηριον τα ολοκαυτωματα υμων και τα του σωτηριου υμων και προσδεξομαι υμας λεγει κυριος
- 1 και επεστρεψεν με κατα την οδον της πυλης των αγιων της εξωτερης της βλεπουσης κατ' ανατολας και αυτη ην κεκλεισμενη
- 2 και ειπεν κυριος προς με η πυλη αυτη κεκλεισμενη εσται ουκ ανοιχθησεται και ουδεις μη διελθη δι' αυτης οτι κυριος ο θεος του ισραηλ εισελευσεται δι' αυτης και εσται κεκλεισμενη
- 3 διοτι ο ηγουμενος ουτος καθησεται εν αυτη του φαγειν αρτον εναντιον κυριου κατα την οδον αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την οδον αυτου εξελευσεται
- 4 και εισηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν κατεναντι του οικου και ειδον και ιδου πληρης δοξης ο οικος κυριου και πιπτω επι προσωπον μου

- 5 και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ταξον εις την καρδιαν σου και ιδε τοις οφθαλμοις σου και τοις ωσιν σου ακουε παντα οσα εγω λαλω μετα σου κατα παντα τα προσταγα ματα οικου κυριου και κατα παντα τα νομιμα αυτου και ταξιεις την καρδιαν σου εις την εισοδον του οικου κατα πασας τας εξοδους αυτου εν πασι τοις αγιοις
- 6 και ερεις προς τον οικον τον παραπικραινοντα προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ο θεος ικανουσθω υμιν απο πασων των ανομιων υμων οικος ισραηλ
- 7 του εισαγαγειν υμας υιους αλλογενεις απεριτμητους καρδια και απεριτμητους σαρκι του γινεσθαι εν τοις αγιοις μου και εβηβηλουν αυτα εν τω προσφερειν υμας αρτους στεαρ ρ και αιμα και παρεβαινετε την διαθηκην μου εν πασαις ταις ανομιαις υμων
- 8 και διεταξατε του φυλασσειν φυλακας εν τοις αγιοις μου
- 9 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος πας υιος αλλογενης απεριτμητος καρδια και απεριτμητος σαρκι ουκ εισελευσεται εις τα αγια μου εν πασιν υιοις αλλογενων των οντων εν μ εσω οικου ισραηλ
- 10 αλλ' η οι λευιται οιτινες αφηλαντο απ' εμου εν τω πλανασθαι τον ισραηλ απ' εμου κατοπισθεν των ενθυμηματων αυτων και λημψονται αδικιαν αυτων
- 11 και εσονται εν τοις αγιοις μου λειτουργουντες θυρωροι επι των πυλων του οικου και λειτουργουντες τω οικω ουτοι σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας τω λαω και ουτοι στησονται εναντιον του λαου του λειτουργειν αυτοις
- 12 ανθ' ων ελειτουργουν αυτοις προ προσωπου των ειδωλων αυτων και εγενετο τω οικω ισραηλ εις κολασιν αδικιας ενεκα τουτου ηρα την χειρα μου επ' αυτους λεγει κυριος ο θεος
- 13 και ουκ εγγιουσι προς με του ιερατευειν μοι ουδε του προσαγειν προς τα αγια υιον του ισραηλ ουδε προς τα αγια των αγιων μου και λημψονται ατιμιαν αυτων εν τη πλανησει η επλανηθησαν
- 14 και καταταξουσιν αυτους φυλασσειν φυλακας του οικου εις παντα τα εργα αυτου και εις παντα οσα αν ποιησωσιν
- 15 οι ιερεις οι λευιται οι υιοι του σαδδουκ οιτινες εφυλαξαντο τας φυλακας των αγιων μου εν τω πλανασθαι οικον ισραηλ απ' εμου ουτοι προσαξουσιν προς με του λειτουργειν μοι και στησονται προ προσωπου μου του προσφερειν μοι θυσιαν στεαρ και αιμα λεγει κυριος ο θεος
- 16 ουτοι εισελευσονται εις τα αγια μου και ουτοι προσελευσονται προς την τραπεζαν μου του λειτουργειν μοι και φυλαξουσιν τας φυλακας μου
- 17 και εσται εν τω εισπορευεσθαι αυτους τας πυλας της αυλης της εσωτερης στολας λινας ενδυσονται και ουκ ενδυσονται ερεα εν τω λειτουργειν αυτους απο της πυλης της εσω τερας αυλης
- 18 και κιδαρεις λινας εξουσιν επι ταις κεφαλαις αυτων και περισκελη λινα εξουσιν επι τας οσφρας αυτων και ου περιζωσονται βια
- 19 και εν τω εκπορευεσθαι αυτους εις την αυλην την εξωτεραν προς τον λαον εκδυσονται τας στολας αυτων εν αις αυτοι λειτουργουσιν εν αυταις και θησουσιν αυτας εν ταις εξεδραις των αγιων και ενδυσονται στολας ετερας και ου μη αγιασωσιν τον λαον εν ταις στολαις αυτων
- 20 και τας κεφαλας αυτων ου ξυρησονται και τας κομας αυτων ου ψιλωσουσιν καλυπτοντες καλυψουσιν τας κεφαλας αυτων
- 21 και οινον ου μη πιωσιν πας ιερευς εν τω εισπορευεσθαι αυτους εις την αυλην την εσωτεραν
- 22 και χηραν και εκβεβλημενην ου λημψονται εαυτοις εις γυναικα αλλ' η παρθενον εκ του σπερματος ισραηλ και χηρα εαν γενηται εξ ιερεως λημψονται
- 23 και τον λαον μου διδαξουσιν ανα μεσον αγιου και βεβηλου και ανα μεσον ακαθαρτου και καθαρου γνωριουσιν αυτοις
- 24 και επι κρισιν αιματος ουτοι επιστησονται του διακρινειν τα δικαιωματα μου δικαιωσουσιν και τα κριματα μου κρινουσιν και τα νομιμα μου και τα προσταγματα μου εν πασαις ταις εορταις μου φυλαξονται και τα σαββατα μου αγιασουσιν
- 25 και επι ψυχην ανθρωπου ουκ εισελευσονται του μιανθηναι αλλ' η επι πατρι και επι μητρι και επι υιο και επι θυγατρι και επι αδελφω και επι αδελφη αυτου η ου γεγονεν ανδρ ι μιανθησεται
- 26 και μετα το καθαρισθηναι αυτον επτα ημερας εξαριθμησει αυτω
- 27 και η αν ημερα εισπορευωνται εις την αυλην την εσωτεραν του λειτουργειν εν τω αγιω προσοισουσιν ιλασμον λεγει κυριος ο θεος
- 28 και εσται αυτοις εις κληρονομιαν εγω κληρονομια αυτοις και κατασχεσις αυτοις ου δοθησεται εν τοις υιοις ισραηλ οτι εγω κατασχεσις αυτων
- 29 και τας θυσιας και τα υπερ αμαρτιας και τα υπερ αγνοιας ουτοι φαγονται και παν αφορισμα εν τω ισραηλ αυτοις εσται

- 30 *απαρχαι παντων και τα πρωτοτοκα παντων και τα αφαιρεματα παντα εκ παντων των απαρχων υμων τοις ιερευσιν εσται και τα πρωτογενηματα υμων δωσετε τω ιερει του θεου
ιναι ευλογιας υμων επι τους οικους υμων*
- 31 *και παν θνησιμειον και θηριαλων εκ των πετεινων και εκ των κτηνων ου φαγονται οι ιερεις*
- 1 *και εν τω καταμετρησθαι υμας την γην εν κληρονομια αφοριετε **απαρχην** τω κυριω **αγιον** απο της γης πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος και ευρος εικοσι χιλιαδας **αγιον** εσται
εν πασι τοις οριοις αυτου κυκλοθεν*
- 2 *και εσται εκ τουτου εις **αγιασμα** πεντακοσιοι επι πεντακοσιους τετραγωνον κυκλοθεν και **πηχεις** πεντηκοντα **διαστημα** αυτω κυκλοθεν*
- 3 *και εκ ταυτης της **διαμετρησεως** **διαμετρησεις** μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδας και ευρος δεκα χιλιαδας και εν αυτη εσται το **αγιασμα** **αγια** των **αγιων***
- 4 *απο της γης εσται τοις ιερευσιν τοις **λειτουργουσιν** εν τω **αγιο** και εσται τοις **εγγιζουσι** **λειτουργειν** τω κυριω και εσται αυτοις **τοπος** εις **οικους** **αφορισμενους** τω **αγιασμο** αυτων*
- 5 *εικοσι και πεντε χιλιαδες μηκος και ευρος δεκα χιλιαδες εσται τοις **λευιταις** τοις **λειτουργουσιν** τω **οικω** αυτοις εις **κατασχεσιν** **πολεις** του **κατοικειν***
- 6 *και την **κατασχεσιν** της **πολεως** **δωσεις** πεντε χιλιαδας ευρος και μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδας **ον τροπον** η **απαρχη** των **αγιων** **παντι** **οικω** **ισραηλ** εσονται*
- 7 *και τω **ηγουμενω** εκ τουτου και απο τουτου εις **τας** **απαρχας** των **αγιων** εις **κατασχεσιν** της **πολεως** **κατα** **προσωπον** των **απαρχων** των **αγιων** και **κατα** **προσωπον** της **κατασχεσεως** της **πολεως** **τα** **προς** **θαλασσαν** και **απο** των **προς** **θαλασσαν** **προς** **ανατολας** και το **μηκος** **ως** **μια** των **μεριδων** **απο** των **οριων** των **προς** **θαλασσαν** και το **μηκος** **επι** **τα** **ορια** **α** **τα** **προς** **ανατολας** της **γης***
- 8 *και εσται αυτω εις **κατασχεσιν** εν τω **ισραηλ** και ου **καταδυναστεουσιν** ουκετι οι **αφηγουμενοι** του **ισραηλ** τον **λαον** μου και την **γην** **κατακληρονομησουσιν** **οικος** **ισραηλ** **κατα** **φυλας** αυτων*
- 9 *ταδε **λεγει** **κυριος** **θεος** **ικανουσθω** υμιν οι **αφηγουμενοι** του **ισραηλ** **αδικιαν** και **ταλαιπωριαν** **αφελεσθε** και **κριμα** και **δικαιοσυνην** **ποιησατε** **εξαρατε** **καταδυναστειαν** **απο** του **λαου** μου **λεγει** **κυριος** **θεος***
- 10 *ζυγος **δικαιος** και **μετρον** **δικαιον** και **χοινηξ** **δικαια** εστω υμιν*
- 11 *το **μετρον** και η **χοινηξ** **ομοιος** **μια** εσται του **λαμβανειν** το **δεκατον** του **γομορ** η **χοινηξ** και το **δεκατον** του **γομορ** το **μετρον** **προς** το **γομορ** εσται **ισον***
- 12 *και το **σταθμιον** **εικοσι** **οβολοι** οι **πεντε** **σικλοι** **πεντε** και οι **δεκα** **σικλοι** **δεκα** και **πεντηκοντα** **σικλοι** η **μνα** εσται υμιν*
- 13 *και αυτη η **απαρχη** ην **αφοριετε** **εκτον** του **μετρου** **απο** του **γομορ** του **πυρου** και το **εκτον** του **οιφι** **απο** του **κορου** των **κριθων***
- 14 *και το **προσταγμα** του **ελαιου** **κοτυλην** **ελαιου** **απο** **δεκα** **κοτυλων** **οτι** **αι** **δεκα** **κοτυλαι** **εισιν** **γομορ***
- 15 *και **προβατον** **απο** των **δεκα** **προβατων** **αφαιρεμα** **εκ** **πασων** των **πατριων** του **ισραηλ** εις **θυσιας** και εις **ολοκαυτωματα** και εις **σωτηριου** του **εξιλασκεσθαι** **περι** υμων **λεγει** **κυριος** **θεος***
- 16 *και **πας** ο **λαος** **δωσει** την **απαρχην** **ταυτην** τω **αφηγουμενω** του **ισραηλ***
- 17 *και **δια** του **αφηγουμενου** εσται **τα** **ολοκαυτωματα** και **αι** **θυσιας** και **αι** **σπονδα** εσονται **εν** **ταις** **εορταις** και **εν** **ταις** **νουμηνιας** και **εν** **τοις** **σαββατοις** και **εν** **πασαις** **ταις** **εορταις** **οικου** **ισραηλ** **αυτος** **ποιησει** **τα** **υπερ** **αμαρτιας** και την **θυσιαν** και **τα** **ολοκαυτωματα** και **τα** του **σωτηριου** του **εξιλασκεσθαι** **υπερ** του **οικου** **ισραηλ***
- 18 *ταδε **λεγει** **κυριος** **θεος** **εν** τω **πρωτω** **μηνι** **μια** του **μηνος** **λημψεσθε** **μοσχον** **εκ** **βοων** **αμωμον** του **εξιλασασθαι** τω **αγιο***
- 19 *και **λημψεται** ο **ιερευς** **απο** του **αιματος** του **εξιλασμου** και **δωσει** **επι** **τας** **φλιας** του **οικου** και **επι** **τας** **τεσσαρας** **γωνιας** του **ιερου** και **επι** το **θυσιαστηριον** και **επι** **τας** **φλιας** της **πυλης** της **αυλης** της **εσωτερικης***
- 20 *και **ουτως** **ποιησεις** **εν** τω **εβδομο** **μηνι** **μια** του **μηνος** **λημψη** **παρ'** **εκαστου** **απομοιραν** και **εξιλασεσθε** τον **οικον***
- 21 *και **εν** τω **πρωτω** **μηνι** **τεσσαρεσκαιδεκατη** του **μηνος** εσται υμιν το **πασχα** **εορτη** **επτα** **ημερας** **αζυμα** **εδεσθε***
- 22 *και **ποιησει** ο **αφηγουμενος** **εν** **εκεινη** **τη** **ημερα** **υπερ** **αυτου** και του **οικου** και **υπερ** **παντος** του **λαου** της **γης** **μοσχον** **υπερ** **αμαρτιας***
- 23 *και **τας** **επτα** **ημερας** της **εορτης** **ποιησει** **ολοκαυτωματα** τω **κυριω** **επτα** **μοσχους** και **επτα** **κριους** **αμωμους** **καθ'** **ημεραν** **τας** **επτα** **ημερας** και **υπερ** **αμαρτιας** **εριφον** **αιγων** **καθ'** **ημεραν***
- 24 *και **θυσιαν** **πεμμα** τω **μοσχω** και **πεμμα** τω **κριω** **ποιησεις** και **ελαιου** το **ιν** τω **πεμματι***

- 25 και εν τω εβδομω μηνι πεντεκαιδεκατη του μηνος εν τη εορτη ποιησεις κατα τα αυτα επτα ημερας καθως τα υπερ της αμαρτιας και καθως τα ολοκαυτωματα και καθως το μαννα και καθως το ελαιον
- 1 ταδε λεγει κυριος θεος πυλη η εν τη αυλη τη εσωτερα η βλεπουσα προς ανατολας εσται κεκλεισμενη εξ ημερας τας ενεργους εν δε τη ημερα των σαββατων ανοιχθησεται και εν τη ημερα της νουμηνιας ανοιχθησεται
- 2 και εισελευσεται ο αφηγουμενος κατα την οδον του αιλαμ της πυλης της εξωθεν και στησεται επι τα προθυρα της πυλης και ποιησουσιν οι ιερεις τα ολοκαυτωματα αυτου και ι τα του σωτηριου αυτου και προσκυνησει επι του προθυρου της πυλης και εξελευσεται και η πυλη ου μη κλεισθη εως εσπερας
- 3 και προσκυνησει ο λαος της γης κατα τα προθυρα της πυλης εκεινης εν τοις σαββατοις και εν ταις νουμηνιας εναντιον κυριου
- 4 και τα ολοκαυτωματα προσοισει ο αφηγουμενος τω κυριω εν τη ημερα των σαββατων εξ αμνους αμωμους και κριον αμωμον
- 5 και μαννα πεμμα τω κριω και τοις αμνοις θυσιαν δομα χειρος αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι
- 6 και εν τη ημερα της νουμηνιας μοσχον αμωμον και εξ αμνους και κριος αμωμος εσται
- 7 και πεμμα τω κριω και πεμμα τω μοσχω εσται μαννα και τοις αμνοις καθως εαν εκποιη η χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι
- 8 και εν τω εισπορευεσθαι τον αφηγουμενον κατα την οδον του αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την οδον της πυλης εξελευσεται
- 9 και οταν εισπορευηται ο λαος της γης εναντιον κυριου εν ταις εορταις ο εισπορευομενος κατα την οδον της πυλης της προς βορραν προσκυνειν εξελευσεται κατα την οδον της πυλης της προς νοτον και ο εισπορευομενος κατα την οδον της πυλης της προς νοτον εξελευσεται κατα την οδον της πυλης της προς βορραν ουκ αναστρεψει κατα την πυλην ην εισεληλυθεν αλλ' η κατ' ευθυ αυτης εξελευσεται
- 10 και ο αφηγουμενος εν μεσω αυτων εν τω εισπορευεσθαι αυτους εισελευσεται μετ' αυτων και εν τω εκπορευεσθαι αυτους εξελευσεται
- 11 και εν ταις εορταις και εν ταις πανηγυρεσιν εσται το μαννα πεμμα τω μοσχω και πεμμα τω κριω και τοις αμνοις καθως αν εκποιη η χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι
- 12 εαν δε ποιηση ο αφηγουμενος ομολογιαν ολοκαυτωμα σωτηριου τω κυριω και ανοιξει εαυτω την πυλην την βλεπουσαν κατ' ανατολας και ποιησει το ολοκαυτωμα αυτου και τα του σωτηριου αυτου ον τροπον ποιει εν τη ημερα των σαββατων και εξελευσεται και κλεισει τας θυρας μετα το εξελθειν αυτον
- 13 και αμνον ενιαυσιον αμωμον ποιησει εις ολοκαυτωμα καθ' ημεραν τω κυριω πρωι ποιησει αυτον
- 14 και μαννα ποιησει επ' αυτω το πρωι εκτον του μετρου και ελαιου το τριτον του ιν του αναμειξαι την σεμιδαλιν μαννα τω κυριω προσταγμα δια παντος
- 15 ποιησετε τον αμνον και το μαννα και το ελαιον ποιησετε το πρωι ολοκαυτωμα δια παντος
- 16 ταδε λεγει κυριος θεος εαν δω ο αφηγουμενος δομα ενι εκ των υιων αυτου εκ της κληρονομιας αυτου τουτο τοις υιοις αυτου εσται κατασχεσις εν κληρονομια
- 17 εαν δε δω δομα ενι των παιδων αυτου και εσται αυτω εως του ετους της αφεσεως και αποδωσει τω αφηγουμενω πλην της κληρονομιας των υιων αυτου αυτοις εσται
- 18 και ου μη λαβη ο αφηγουμενος εκ της κληρονομιας του λαου καταδυναστευσαι αυτους εκ της κατασχεσεως αυτου κατακληρονομησει τοις υιοις αυτου οπως μη διασκορπιζηται ο λαος μου εκαστος εκ της κατασχεσεως αυτου
- 19 και εισηγαγεν με εις την εισοδον της κατα νωτου της πυλης εις την εξεδραν των αγιων των ιερων την βλεπουσαν προς βορραν και ιδου τοπος εκει κεχωρισμενος
- 20 και ειπεν προς με ουτος ο τοπος εστιν ου εψησουσιν εκει οι ιερεις τα υπερ αγνοιας και τα υπερ αμαρτιας και εκει πεψουσι το μαννα το παραπαν του μη εκφερειν εις την αυλην την εξωτεραν του αγιαζειν τον λαον
- 21 και εξηγαγεν με εις την αυλην την εξωτεραν και περιηγαγεν με επι τα τεσσαρα μερη της αυλης και ιδου αυλη κατα το κλιτος της αυλης αυλη κατα το κλιτος της αυλης
- 22 επι τα τεσσαρα κλιτη της αυλης αυλη μικρα μηκος πηχων τεσσαρακοντα και ευρος πηχων τριακοντα μετρον εν ταις τεσσαρσιν
- 23 και εξεδραι κυκλω εν αυταις κυκλω ταις τεσσαρσιν και μαγειρεια γεγονοτα υποκατω των εξεδρων κυκλω
- 24 και ειπεν προς με ουτοι οι οικoi των μαγειρειων ου εψησουσιν εκει οι λειτουργουντες τω οικω τα θυματα του λαου
- 1 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα του οικου και ιδου υδωρ εξεπορευετο υποκατωθεν του αιθριου κατ' ανατολας οτι το προσωπον του οικου εβλεπεν κατ' ανατολας και το υδωρ κατεβαινεν απο του κλιτους του δεξιου απο νοτου επι το θυσιαστηριον
- 2 και εξηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν και περιηγαγεν με την οδον εξωθεν προς την πυλην της αυλης της βλεπουσης κατ' ανατολας και ιδου το υδωρ κατεφεροτο απο του κλιτους του δεξιου

3 καθως εξοδος ανδρος εξ εναντιας και μετρον εν τη χειρι αυτου και διεμετρησεν χιλιους εν τω μετρω και διηλθεν εν τω υδατι υδωρ αφεσεως
4 και διεμετρησεν χιλιους και διηλθεν εν τω υδατι υδωρ εως των μηρων και διεμετρησεν χιλιους και διηλθεν υδωρ εως οσφυος
5 και διεμετρησεν χιλιους και ουκ ηδυνατο διελθειν οτι εξυβριζεν το υδωρ ως ριζος χειμαρρου ον ου διαβησονται
6 και ειπεν προς με ει εωρακας υιε ανθρωπου και ηγαγεν με επι το χειλος του ποταμου
7 εν τη επιστροφη μου και ιδου επι του χειλους του ποταμου δενδρα πολλα σφοδρα ενθεν και ενθεν
8 και ειπεν προς με το υδωρ τουτου το εκπορευομενον εις την γαλιλαιαν την προς ανατολας και κατεβαινεν επι την αραβιαν και ηρχετο εως επι την θαλασσαν επι το υδωρ της δι
εκβολης και υγιασει τα υδατα
9 και εσται πασα ψυχη των ζωων των εκζεοντων επι παντα εφ' α αν επελθη εκει ο ποταμος ζησεται και εσται εκει ιχθυς πολυς σφοδρα οτι ηκει εκει το υδωρ τουτου και υγιασει
και ζησεται παν εφ' ο αν επελθη ο ποταμος εκει ζησεται
10 και στησονται εκει αλειεις απο αιναδιν εως αιναγαλιμ ψυγμων σαγηνων εσται καθ' αυτην εσται και οι ιχθυες αυτης ως οι ιχθυες της θαλασσης της μεγαλης πληθος πολυ σφο
δρα
11 και εν τη διεκβολη αυτου και εν τη επιστροφη αυτου και εν τη υπεραρσει αυτου ου μη υγιασωσιν εις αλας δεδονται
12 και επι του ποταμου αναβησεται επι του χειλους αυτου ενθεν και ενθεν παν ξυλον βρωσιμον ου μη παλαιωθη επ' αυτου ουδε μη εκλιπη ο καρπος αυτου της καινοτητος αυτου
πρωτοβολησει διοτι τα υδατα αυτων εκ των αγιων ταυτα εκπορευεται και εσται ο καρπος αυτων εις βρωσιν και αναβασις αυτων εις υγειαν
13 ταδε λεγει κυριος θεος ταυτα τα ορια κατακληρονομησετε της γης ταις δωδεκα φυλαις των υιων ισραηλ προσθεσις σχοινομιατος
14 και κατακληρονομησετε αυτην εκαστος καθως ο αδελφος αυτου εις ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτην τοις πατρασιν αυτων και πεσειται η γη αυτη υμιν εν κληρονομια
15 και ταυτα τα ορια της γης προς βορραν απο της θαλασσης της μεγαλης της καταβαινουσης και περισχιζουσης της εισοδου ημαθ σεδδαδα
16 βηρωθα σεβραιμ ηλιαμ ανα μεσον οριων δαμασκου και ανα μεσον οριων ημαθ αυλη του σανναν αι εισιν επανω των οριων αυρανιτιδος
17 ταυτα τα ορια απο της θαλασσης απο της αυλης του αιναν ορια δαμασκου και τα προς βορραν
18 και τα προς ανατολας ανα μεσον της αυρανιτιδος και ανα μεσον δαμασκου και ανα μεσον της γαλααδιτιδος και ανα μεσον της γης του ισραηλ ο ιορδανης διοριζει επι την θαλ
ασσαν την προς ανατολας φοινικωνος ταυτα τα προς ανατολας
19 και τα προς νοτον και λιβα απο θαιμαν και φοινικωνος εως υδατος μαριμωθ καθης παρεκτεινον επι την θαλασσαν την μεγαλην τουτου το μερος νοτος και λιψ
20 τουτου το μερος της θαλασσης της μεγαλης οριζει εως κατεναντι της εισοδου ημαθ εως εισοδου αυτου ταυτα εστιν τα προς θαλασσαν ημαθ
21 και διαμερισετε την γην ταυτην αυτοις ταις φυλαις του ισραηλ
22 βαλειτε αυτην εν κληρω υμιν και τοις προσηλυτοις τοις παροικουσιν εν μεσω υμων οιτινες εγεννησαν υιους εν μεσω υμων και εσονται υμιν ως αυτοχθονες εν τοις υιοις του ισ
ραηλ μεθ' υμων φαγονται εν κληρονομια εν μεσω των φυλων του ισραηλ
23 και εσονται εν φυλη προσηλυτων εν τοις προσηλυτοις τοις μετ' αυτων εκει δωσετε κληρονομιαν αυτοις λεγει κυριος θεος
1 και ταυτα τα ονοματα των φυλων απο της αρχης της προς βορραν κατα το μερος της καταβασεως του περισχιζοντος επι την εισοδον της ημαθ αυλης του αιναν οριων δαμασκ
ου προς βορραν κατα μερος ημαθ αυλης και εσται αυτοις τα προς ανατολας εως προς θαλασσαν δαν μια
2 και απο των οριων του δαν τα προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ασηρ μια
3 και απο των οριων ασηρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν νεφθαλιμ μια
4 και απο των οριων νεφθαλιμ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν μανασση μια
5 και απο των οριων μανασση απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν εφραιμ μια
6 και απο των οριων εφραιμ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ρουβην μια
7 και απο των οριων ρουβην απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ιουδα μια

- 8 και απο των οριων ιουδα απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν εσται η απαρχη του αφορισμου πεντε και εικοσι χιλιαδες ευρος και μηκος καθως μια των μεριδων απο των προς ανατολας και εως των προς θαλασσαν και εσται το αγιον εν μεσω αυτων
- 9 απαρχη ην αφοριουσι τω κυριω μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι και πεντε χιλιαδες
- 10 τουτων εσται η απαρχη των αγιων τοις ιερευσιν προς βορραν πεντε και εικοσι χιλιαδες και προς θαλασσαν πλατος δεκα χιλιαδες και προς ανατολας πλατος δεκα χιλιαδες και προς νοτον μηκος εικοσι και πεντε χιλιαδες και το ορος των αγιων εσται εν μεσω αυτου
- 11 τοις ιερευσι τοις ηγιασμενοις υιοις σαδδουκ τοις φυλασσουσι τας φυλακας του οικου οιτινες ουκ επλανηθησαν εν τη πλανησει υιων ισραηλ ον τροπον επλανηθησαν οι λευιται
- 12 και εσται αυτοις η απαρχη δεδομενη εκ των απαρχων της γης αγιον αγιων απο των οριων των λευιτων
- 13 τοις δε λευιταις τα εχομενα των οριων των ιερεων μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος δεκα χιλιαδες παν το μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι χιλιαδες
- 14 ου πραθησεται εξ αυτου ουδε καταμετρηθησεται ουδε αφαιρεθησεται τα πρωτογεννηματα της γης οτι αγιον εστιν τω κυριω
- 15 τας δε πεντε χιλιαδας τας περισσας επι τω πλατει επι ταις πεντε και εικοσι χιλιασιν προτειχισμα εσται τη πολει εις την κατοικιαν και εις διαστημα αυτου και εσται η πολις εν μεσω αυτου
- 16 και ταυτα τα μετρα αυτης απο των προς βορραν πεντακοσιοι και τετρακιςχιλιοι και απο των προς νοτον πεντακοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς ανατολας πεντακοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς θαλασσαν τετρακιςχιλιους πεντακοσιους
- 17 και εσται διαστημα τη πολει προς βορραν διακοσιοι πεντηκοντα και προς νοτον διακοσιοι και πεντηκοντα και προς ανατολας διακοσιοι πεντηκοντα και προς θαλασσαν διακοσιοι πεντηκοντα
- 18 και το περισσον του μηκους το εχομενον των απαρχων των αγιων δεκα χιλιαδες προς ανατολας και δεκα χιλιαδες προς θαλασσαν και εσονται αι απαρχει του αγιου και εσται τα γεννηματα αυτης εις αρτους τοις εργαζομενοις την πολιν
- 19 οι δε εργαζομενοι την πολιν εργωνται αυτην εκ πασων των φυλων του ισραηλ
- 20 πασα η απαρχη πεντε και εικοσι χιλιαδες επι πεντε και εικοσι χιλιαδας τετραγωνον αφοριετε αυτου την απαρχην του αγιου απο της κατασχεσεως της πολεως
- 21 το δε περισσον τω αφηγουμενω εκ τουτου και εκ τουτου απο των απαρχων του αγιου και εις την κατασχεσιν της πολεως επι πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος εως των οριων των προς ανατολας και προς θαλασσαν επι πεντε και εικοσι χιλιαδας εως των οριων των προς θαλασσαν εχομενα των μεριδων του αφηγουμενου και εσται η απαρχη των αγιων και το αγιασμα του οικου εν μεσω αυτης
- 22 και απο της κατασχεσεως των λευιτων και απο της κατασχεσεως της πολεως εν μεσω των αφηγουμενων εσται ανα μεσον των οριων ιουδα και ανα μεσον των οριων βενιαμιν των αφηγουμενων εσται
- 23 και το περισσον των φυλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν βενιαμιν μια
- 24 και απο των οριων των βενιαμιν απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν συμειων μια
- 25 και απο των οριων των συμειων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ισσαχαρ μια
- 26 και απο των οριων των ισσαχαρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ζαβουλων μια
- 27 και απο των οριων των ζαβουλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν γαδ μια
- 28 και απο των οριων των γαδ εως των προς λιβα και εσται τα ορια αυτου απο θαιμαν και υδατος μαριμωθ καθης κληρονομιας εως της θαλασσης της μεγαλης
- 29 αυτη η γη ην βαλειτε εν κληρω ταις φυλαις ισραηλ και ουτοι οι διαμερισμοι αυτων λεγει κυριος θεος
- 30 και αυται αι διεκβολαι της πολεως αι προς βορραν τετρακιςχιλιοι και πεντακοσιοι μετρο
- 31 και αι πυλαι της πολεως επ' ονομασιν φυλων του ισραηλ πυλαι τρεις προς βορραν πυλη ρουβην μια και πυλη ιουδα μια και πυλη λευι μια
- 32 και τα προς ανατολας τετρακιςχιλιοι και πεντακοσιοι και πυλαι τρεις πυλη ιωσηφ μια και πυλη βενιαμιν μια και πυλη δαν μια
- 33 και τα προς νοτον τετρακιςχιλιοι και πεντακοσιοι μετρο και πυλαι τρεις πυλη συμειων μια και πυλη ισσαχαρ μια και πυλη ζαβουλων μια
- 34 και τα προς θαλασσαν τετρακιςχιλιοι και πεντακοσιοι μετρο και πυλαι τρεις πυλη γαδ μια και πυλη ασηρ μια και πυλη νεφθαλιμ μια

35 κυκλωμα δεκα και οκτω χιλιαδες και το ονομα της πολεως αφ' ης αν ημερας γενηται εσται το ονομα αυτης .
1 επι βασιλεως ιωακιμ της ιουδαιας ετους τριτου παραγενομενος ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ επολιορκει αυτην
2 και παρεδωκεν αυτην κυριος εις χειρας αυτου και ιωακιμ τον βασιλεα της ιουδαιας και μερος τι των ιερων σκευων του κυριου και απηνεγκεν αυτα εις βαβυλωνα και απηρει
3 και ειπεν ο βασιλευς αβιεσδρι τω εαυτου αρχιευνουχω αγαγειν αυτω εκ των υιων των μεγαستانων του ισραηλ και εκ του βασιλικου γενους και εκ των επιλεκτων
4 νεανισκους αμωμους και ευειδεις και επιστημονας εν παση σοφια και γραμματικους και συνετους και σοφους και ισχυοντας ωστε ειναι εν τω οικω του βασιλεως και διδαζει
5 και διδοσθαι αυτοις εκθεσιν εκ του οικου του βασιλεως καθ' εκαστην ημεραν και απο της βασιλικης τραπεζης και απο του οινου ου πινει ο βασιλευς και εκπαιδευσαι αυτους
6 και ησαν εκ του γενους των υιων ισραηλ των απο της ιουδαιας δανιηλ ανανιας μισαηλ αζαριας
7 και επεθηκεν αυτοις ο αρχιευνουχος ονοματα τω μεν δανιηλ βαλτασαρ τω δε ανανια σεδραχ και τω μισαηλ μισαχ και τω αζαρια αβδεναγω
8 και ενεθυμηθη δανιηλ εν τη καρδια οπως μη αλισγηθη εν τω δειπνω του βασιλεως και εν ω πινει οινω και ηξιωσε τον αρχιευνουχον ινα μη συμμολυνθη
9 και εδωκε κυριος τω δανιηλ τιμην και χαριν εναντιον του αρχιευνουχου
10 και ειπεν ο αρχιευνουχος τω δανιηλ αγωνιω τον κυριον μου τον βασιλεα τον εκταξαντα την βρωσιν υμων και την ποσιν υμων ινα μη ιδη τα προσωπα υμων διατετραμμενα και
11 ασθενη παρα τους συντρεφομενους υμιν νεανιας των αλλογενων και κινδυνεωσω τω ιδιω τραχηλω
12 και ειπεν δανιηλ αβιεσδρι τω αναδειχθεντι αρχιευνουχω επι τον δανιηλ ανανιαν μισαηλ αζαριαν
13 πειρασον δη τους παιδας σου εφ' ημερας δεκα και δοθητω ημιν απο των οσπριων της γης ωστε καπτειν και υδροποτειν
14 και εαν φανη η οψις ημων διατετραμμενη παρα τους αλλους νεανισκους τους εσθιοντας απο του βασιλικου δειπνου καθως εαν θελης ουτω χρησαι τοις παισι σου
15 και εχρησατο αυτοις τον τροπον τουτον και επειρασεν αυτους ημερας δεκα
16 μετα δε τας δεκα ημερας εφανη η οψις αυτων καλη και η εξις του σωματος κρεισων των αλλων νεανισκων των εσθιοντων το βασιλικον δειπνον
17 και ην αβιεσδρι αναιρουμενος το δειπνον αυτων και τον οινον αυτων και αντεδιδου αυτοις απο των οσπριων
18 και τοις νεανισκοις εδωκεν ο κυριος επιστημην και συνεσιν και φρονησιν εν παση γραμματικη τεχνη και τω δανιηλ εδωκε συνεσιν εν παντι ρηματι και οραματι και ενυπνιοις
19 και εν παση σοφια
20 μετα δε τας ημερας ταυτας επεταξεν ο βασιλευς εισαγαγειν αυτους και εισηχθησαν απο του αρχιευνουχου προς τον βασιλεα ναβουχοδοноσορ
21 και ωμιλησεν αυτοις ο βασιλευς και ουχ ευρεθη εν τοις σοφοις ομοιος τω δανιηλ και ανανια και μισαηλ και αζαρια και ησαν παρα τω βασιλει
22 και εν παντι λογω και συνεσει και παιδεια οσα εξητησε παρ' αυτων ο βασιλευς κατελαβεν αυτους σοφωτερους δεκαπλασιως υπερ τους σοφιστας και τους φιλοσοφους τους εν
23 παση τη βασιλεια αυτου και εδοξασεν αυτους ο βασιλευς και κατεστησεν αυτους αρχοντας και ανεδειξεν αυτους σοφους παρα παντας τους αυτου εν πραγμασιν εν παση τη γ
24 η αυτου και εν τη βασιλεια αυτου
25 και ην δανιηλ εως του πρωτου ετους της βασιλειας κυρου βασιλεως περσων
26 και εν τω ετει τω δευτερω της βασιλειας ναβουχοδοноσορ συνεβη εις οραματα και ενυπνια εμπεσειν τον βασιλεα και ταραχθηναι εν τω ενυπνω αυτου και ο υπνος αυτου εγεν
27 ετο απ' αυτου
28 και επεταξεν ο βασιλευς εισενεχθηναι τους επαοιδους και τους μαγους και τους φαρμακους των χαλδαιων αναγγειλαι τω βασιλει τα ενυπνια αυτου και παραγενομενοι εστησα
29 ν παρα τω βασιλει
30 και ειπεν αυτοις ο βασιλευς ενυπνιον εωρακα και εκινηθη μου το πνευμα επιγωναι ουν θελω το ενυπνιον
31 και ελαλησαν οι χαλδαιοι προς τον βασιλεα συριστι κυριε βασιλευ τον αιωνα ζητη αναγγειλον το ενυπνιον σου τοις παισι σου και ημεις σοι φρασομεν την συγκρισιν αυτου
32 αποκριθεις δε ο βασιλευς ειπε τοις χαλδαιοις οτι εαν μη απαγγελιητε μοι επ' αληθειας το ενυπνιον και την τουτου συγκρισιν δηλωσητε μοι παραδειγματισθησεσθε και αναλη
33 φθησεται υμων τα υπαρχοντα εις το βασιλικον

6 εαν δε το ενυπνιον διασαφησητε μοι και την τουτου συγκρισιν αναγγελιητε ληψεσθε δοματα παντοια και δοξασθησεσθε υπ' εμου δηλωσατε μοι το ενυπνιον και κρινατε
7 απεκριθησαν δε εκ δευτερου λεγοντες βασιλευ το οραμα ειπον και οι παιδες σου κρινουσι προς ταυτα
8 και ειπεν αυτοις ο βασιλευς επ' αληθειας οίδα οτι καιρον υμεις εξαγοραζετε καθαπερ εωρακατε οτι απεστη απ' εμου το πραγμα καθαπερ ουν προστεταχα ουτως εσται
9 εαν μη το ενυπνιον απαγγελιητε μοι επ' αληθειας και την τουτου συγκρισιν δηλωσητε θανατω περιπεσεισθε συνειπασθε γαρ λογους ψευδεις ποιησασθαι επ' εμου εως αν ο καιρος αλλοιωθη νυν ουν εαν το ρημα ειπητε μοι ο την νυκτα εωρακα γνωσομαι οτι και την τουτου κρισιν δηλωσετε
10 και απεκριθησαν οι χαλδαιοι επι του βασιλεως οτι ουδεις των επι της γης δυνασεται ειπειν τω βασιλει ο εωρακε καθαπερ συ ερωτας και πας βασιλευς και πας δυναστης τοιουτο πραγμα ουκ επερωτα παντα σοφον και μαγον και χαλδαιον
11 και ο λογος ον ζητεις βασιλευ βαρυς εστι και επιδοξος και ουδεις εστιν ος δηλωσει ταυτα τω βασιλει ει μητι αγγελος ου ουκ εστι κατοικητηριον μετα πασης σαρκος οθεν ουκ ενδεχεται γενεσθαι καθαπερ οικει
12 τοτε ο βασιλευς στυγνος γενομενος και περιλυπος προσεταξεν εξαγαγειν παντας τους σοφους της βαβυλωνιας
13 και εδογματισθη παντας αποκτειναι εξητηθη δε ο δανιηλ και παντες οι μετ' αυτου χαριν του συναπολεσθαι
14 τοτε δανιηλ ειπε βουλην και γνωμην ην ειχεν αριωχη τω αρχιμαγειρω του βασιλεως ω προσεταξεν εξαγαγειν τους σοφιστας της βαβυλωνιας
15 και επυνθανετο αυτου λεγων περι τινος δογματιζεται πικρωσ παρα του βασιλεως τοτε το προσταγμα εσημανεν ο αριωχης τω δανιηλ
16 ο δε δανιηλ εισηλθε ταχεως προς τον βασιλευα και ηξιωσεν ινα δοθη αυτω χρονος παρα του βασιλεως και δηλωση παντα επι του βασιλεως
17 τοτε απελθων δανιηλ εις τον οικον αυτου τω ανανια και μισαηλ και αζαρια τοις συνεταιροις υπεδειξε παντα
18 και παρηγγειλε νηστειαν και δεησιν και τιμωριαν ζητησαι παρα του κυριου του υψιστου περι του μυστηριου τουτου οπως μη εκδοθωσι δανιηλ και οι μετ' αυτου εις απωλειαν αμα τοις σοφισταις βαβυλωνος
19 τοτε τω δανιηλ εν οραματι εν αυτη τη νυκτι το μυστηριον του βασιλεως εξεφανθη ευσημως τοτε δανιηλ ευλογησε τον κυριον τον υψιστον
20 και εκφωνησας ειπεν εσται το ονομα του κυριου του μεγαλου ευλογημενον εις τον αιωνα οτι η σοφια και η μεγαλωσυνη αυτου εστι
21 και αυτος αλλοιοι καιρους και χρονους μεθιστων βασιλεις και καθιστων διδους σοφοις σοφιαν και συνεσιν τοις εν επιστημη ουσιν
22 ανακαλυπτων τα βαθεια και σκοτεινα και γινωσκων τα εν τω σκοτει και τα εν τω φωτι και παρ' αυτω καταλυσις
23 σοι κυριε των πατερων μου εξομολογουμαι και αινω οτι σοφιαν και φρονησιν εδωκας μοι και νυν εσημανας μοι οσα ηξιωσα του δηλωσαι τω βασιλει προς ταυτα
24 εισελθων δε δανιηλ προς τον αριωχ τον κατασταθεντα υπο του βασιλεως αποκτειναι παντας τους σοφιστας της βαβυλωνιας ειπεν αυτω τους μεν σοφιστας της βαβυλωνιας μη απολεσης εισαγαγε δε με προς τον βασιλευα και εκαστα τω βασιλει δηλωσω
25 τοτε αριωχ κατα σπουδην εισηγαγεν τον δανιηλ προς τον βασιλευα και ειπεν αυτω οτι ευρηκα ανθρωπον σοφον εκ της αιχμαλωσιας των υιων της ιουδαιας ος τω βασιλει δηλωσει εκαστα
26 αποκριθεις δε ο βασιλευς ειπε τω δανιηλ επικαλουμενω δε χαλδαιιστι βαλτασαρ δυναση δηλωσαι μοι το οραμα ο ειδον και την τουτου συγκρισιν
27 εκφωνησας δε ο δανιηλ επι του βασιλεως ειπεν το μυστηριον ο εωρακεν ο βασιλευς ουκ εστι σοφον και φαρμακων και επασιδων και γαζαρηνων η δηλωσις
28 αλλ' εστι θεος εν ουρανω ανακαλυπτων μυστηρια ος εδηλωσε τω βασιλει ναβουχοδονοσορ α δει γενεσθαι επ' εσχατων των ημερων βασιλευ εις τον αιωνα ζηθι το ενυπνιον και ι το οραμα της κεφαλης σου επι της κοιτης σου τουτο εστι
29 συ βασιλευ κατακλιθεις επι της κοιτης σου εωρακας παντα οσα δει γενεσθαι επ' εσχατων των ημερων και ο ανακαλυπτων μυστηρια εδηλωσε σοι α δει γενεσθαι
30 καμοι δε ου παρα την σοφιαν την ουσαν εν εμοι υπερ παντας τους ανθρωπους το μυστηριον τουτο εξεφανθη αλλ' ενεκεν του δηλωθηναι τω βασιλει εσημανθη μοι α υπελαβες τη καρδια σου εν γνωσει
31 και συ βασιλευ εωρακας και ιδου εικων μια και ην η εικων εκεινη μεγαλη σφοδρα και η προσοψις αυτης υπερφερης εστηκει εναντιον σου και η προσοψις της εικονος φοβεραι
32 και ην η κεφαλη αυτης απο χρυσιου χρηστου το στηθος και οι βραχιονες αργυροι η κοιλια και οι μηροι χαλκοι

- 33 τα δε σκελη σιδηρα οι ποδες μερος μεν τι σιδηρου μερος δε τι οστρακινον
- 34 εωρακας εως οτου ετμηθη λιθος εξ ορους ανευ χειρων και επαταξε την εικονα επι τους ποδας τους σιδηρους και οστρακινους και κατηλεσεν αυτα
- 35 τοτε λεπτα εγενετο αμα ο σιδηρος και το οστρακον και ο χαλκος και ο αργυρος και το χρυσιον και εγενετο ωσει λεπτοτερον αχυρου εν αλωνι και ερριπισεν αυτα ο ανεμος ωσ τε μηδεν καταλειφθηναι εξ αυτων και ο λιθος ο παταξας την εικονα εγενετο ορος μεγα και επαταξε πασαν την γην
- 36 τουτο το οραμα και την κρισιν δε ερουμεν επι του βασιλευς
- 37 συ βασιλευ βασιλευς βασιλεων και σοι ο κυριος του ουρανου την αρχην και την βασιλειαν και την ισχυν και την τιμην και την δοξαν εδωκεν
- 38 εν παση τη οικουμενη απο ανθρωπων και θηριων αγριων και πετεινων ουρανου και των ιχθυων της θαλασσης παρεδωκεν υπο τας χειρας σου κυριευειν παντων συ ει η κεφαλη η χρυση
- 39 και μετα σε αναστησεται βασιλεια ελαττων σου και τριτη βασιλεια αλλη χαλκη η κυριευσει πασης της γης
- 40 και βασιλεια τεταρτη ισχυρα ωσπερ ο σιδηρος ο δαμαζων παντα και παν δενδρον εκκοπτων και σεισθησεται πασα η γη
- 41 και ως εωρακας τους ποδας αυτης μερος μεν τι οστρακου κεραμικου μερος δε τι σιδηρου βασιλεια αλλη διμερης εσται εν αυτη καθαπερ ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον αμα τω πληνω οστρακω
- 42 και οι δακτυλοι των ποδων μερος μεν τι σιδηρου μερος δε τι οστρακινου μερος τι της βασιλειας εσται ισχυρον και μερος τι εσται συντετριμμενον
- 43 και ως ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον αμα τω πληνω οστρακω συμειγεις εσονται εις γενεσιν ανθρωπων ουκ εσονται δε ομοιουντες ουτε ευνουοντες αλληλοις ωσπερ ου δε ο σιδηρος δυναται συγκραθηναι τω οστρακω
- 44 και εν τοις χρονις των βασιλεων τουτων στησει ο θεος του ουρανου βασιλειαν αλλην ητις εσται εις τους αιωνας και ου φθαρησεται και αυτη η βασιλεια αλλο εθνος ου μη εαση παταξει δε και αφανισει τας βασιλειας ταυτας και αυτη στησεται εις τον αιωνα
- 45 καθαπερ εωρακας εξ ορους τμηθηναι λιθον ανευ χειρων και συνηλοησε το οστρακον τον σιδηρον και τον χαλκον και τον αργυρον και τον χρυσον ο θεος ο μεγας εσημανε τω βασιλει τα εσομενα επ' εσχατων των ημερων και ακριβες το οραμα και πιστη η τουτου κρισις
- 46 τοτε ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς πεσων επι προσωπον χαμαι προσεκυνησε τω δανιηλ και επεταξε θυσιας και σπονδας ποιησαι αυτω
- 47 και εκφωνησας ο βασιλευς προς τον δανιηλ ειπεν επ' αληθειας εστιν ο θεος υμων θεος των θεων και κυριος των βασιλεων ο εκφαινων μυστηρια κρυπτα μονος οτι εδυνασθης δηλωσαι το μυστηριον τουτο
- 48 τοτε ο βασιλευς ναβουχοδονοσορ δανιηλ μεγαλυνας και δους δωρεας μεγαλας και πολλας κατεστησεν επι των πραγματα των βαβυλωνιας και απεδειξεν αυτον αρχοντα και ηγουμενον παντων των σοφιστων βαβυλωνιας
- 49 και δανιηλ ηξιωσε τον βασιλευα ινα κατασταθωσιν επι των πραγματα της βαβυλωνιας σεδραχμισαχ αβδεναγω και δανιηλ ην εν τη βασιλικη αυλη
- 1 ετους οκτωκαιδεκατου ναβουχοδονοσορ βασιλευς διοικων πολεις και χωρας και παντας τους κατοικουντας επι της γης απο ινδικης εως αιθιοπιας εποιησεν εικονα χρυσην το υψος αυτης πηγων εξηκοντα και το πλατος αυτης πηγων εξ και εστησεν αυτην εν πεδιω του περιβολου χωρας βαβυλωνιας
- 2 και ναβουχοδονοσορ βασιλευς βασιλεων και κυριευων της οικουμενης ολης απεστειλεν επισυναγαγειν παντα τα εθνη και φυλας και γλωσσας σατραπας στρατηγους τοπαρχας και υπατους διοικητας και τους επ' εξουσιων κατα χωραν και παντας τους κατα την οικουμενην ελθειν εις τον εγκαινισμον της εικονος της χρυσης ην εστησε ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς
- 3 και εστησαν οι προγεγραμμενοι κατεναντι της εικονος
- 4 και ο κηρυξ εκηρυξε τοις οχλοις υμιν παραγγελεται εθνη και χωραι λαοι και γλωσσαι
- 5 οταν ακουσητε της φωνης της σαλπγγος συριγγος και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πεσοντες προσκυνησατε τη εικονι τη χρυση ην εστησε ναβουχοδονοσορ βασιλευς
- 6 και πας ος αν μη πεσων προσκυνηση εμβαλουσιν αυτον εις την καμινον του πυρος την καιομενην
- 7 και εν τω καιρω εκεινω οτε ηκουσαν παντα τα εθνη της φωνης της σαλπγγος και παντος ηχου μουσικων πιπτοντα παντα τα εθνη φυλαι και γλωσσαι προσεκυνησαν τη εικονι τη χρυση ην εστησε ναβουχοδονοσορ κατεναντι τουτου

8 εν εκεινω τω καιρω προσελθοντες ανδρες χαλδαιοι διεβαλον τους ιουδαιους
9 και υπολαβοντες ειπον κυριε βασιλευ εις τον αιωνα ζηθι
10 συ βασιλευ προσεταξας και εκρινας ινα πας ανθρωπος ος αν ακουση της φωνης της σαλπγγος και παντος ηχου μουσικων πεσων προσκυνηση τη εικονι τη χρυση
11 και ος αν μη πεσων προσκυνηση εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην
12 εισι δε τινες ανδρες ιουδαιοι ους κατεστησας επι της χωρας της βαβυλωνιας σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι ανθρωποι εκεινοι ουκ εφοβηθησαν σου την εντολην και τω ειδωλω σου ουκ ελατρευσαν και τη εικονι σου τη χρυση η εστησας ου προσεκυνησαν
13 τοτε ναβουχοδοноσορ θυμωθεις οργη προσεταξεν αγαγειν τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω τοτε οι ανθρωποι ηχθησαν προς τον βασιλεα
14 ους και συνιδων ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς ειπεν αυτοις δια τι σεδραχ μισαχ αβδεναγω τοις θεοις μου ου λατρευετε και τη εικονι τη χρυση ην εστησα ου προσκυνειτε
15 και νυν ει μεν εχετε ετοιμωσ αμα τω ακουσαι της σαλπγγος και παντος ηχου μουσικων πεσοντες προσκυνησαι τη εικονι τη χρυση η εστησα ει δε μη γε γινωσκετε οτι μη προσκυνησαντων υμων αυθωρι εμβληθησεσθε εις την καμινον του πυρος την καιομενην και ποιος θεος εξελειται υμας εκ των χειρων μου
16 αποκριθεντες δε σεδραχ μισαχ αβδεναγω ειπαν τω βασιλει ναβουχοδοноσορ βασιλευ ου χρειαν εχομεν ημεις επι τη επιταγη ταυτη αποκριθηνα σοι
17 εστι γαρ θεος εν ουρανοις εις κυριος ημων ον φοβουμεθα ος εστι δυνατος εξελεσθαι ημας εκ της καμινου του πυρος και εκ των χειρων σου βασιλευ εξελειται ημας
18 και τοτε φανερον σοι εσται οτι ουτε τω ειδωλω σου λατρευομεν ουτε τη εικονι σου τη χρυση ην εστησας προσκυνουμεν
19 τοτε ναβουχοδοноσορ επλησθη θυμου και η μορφη του προσωπου αυτου ηλλοιωθη και επεταξε καηναι την καμινον επταπλασιωσ παρ' ο εδει αυτην καηναι
20 και ανδρας ισχυροτατους των εν τη δυναμει επεταξε συμποδισαντας τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εμβαλιν εις την καμινον του πυρος την καιομενην
21 τοτε οι ανδρες εκεινοι συνεποδισθησαν εχοντες τα υποδηματα αυτων και τας τιμαρας αυτων επι των κεφαλων αυτων συν τω ματισμω αυτων και εβληθησαν εις την καμινον
22 επειδη το προσταγμα του βασιλεωσ ηπειγεν και η καμινος εξεκαυθη υπερ το προτερον επταπλασιωσ και οι ανδρες οι προχειρισθεντες συμποδισαντες αυτους και προσαγαγοντ ες τη καμινω ενεβαλσαν εις αυτην
23 τους μεν ουν ανδρας τους συμποδισαντας τους περι τον αζαριαν εξελθουσα η φλοξ εκ της καμινου ενεπυρισε και απεκτεινεν αυτοι δε συνετηρηθησαν
24 και εγενετο εν τω ακουσαι τον βασιλεα υμνουντων αυτων και εστωσ εθεωρει αυτους ζωντας τοτε ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς εθαυμασε και ανεστη σπευσας και ειπεν τοις φιλοις αυτου
25 ιδου εγω ορω ανδρας τεσσαρας λελυμενους περιπατουντας εν τω πυρι και φθορα ουδεμια εγενηθη εν αυτοις και η ορασις του τεταρτου ομοιωμα αγγελου θεου
26 και προσελθων ο βασιλευς προς την θυραν της καμινου της καιομενης τω πυρι εκαλεσεν αυτους εξ ονοματος σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι παιδες του θεου των θεων του υψιστου εξελθετε εκ του πυρος ουτως ουν εξηλθον οι ανδρες εκ μεσου του πυρος
27 και συνηχθησαν οι υπατοι τοπαρχαι και αρχιπατριωται και οι φιλοι του βασιλεωσ και εθεωρουν τους ανθρωπους εκεινους οτι ουχ ηψατο το πυρ του σωματος αυτων και αι τριχες αυτων ου κατεκαησαν και τα σαραβαρα αυτων ουκ ηλλοιωθησαν ουδε οσμη του πυρος ην εν αυτοις
28 υπολαβων δε ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του σεδραχ μισαχ αβδεναγω ος απεστειλε τον αγγελον αυτου και εσωσε τους παιδας αυτου τους ελπισαντας επ' αυτον την γαρ προσταγην του βασιλεωσ ηθετησαν και παρεδωκαν τα σωματα αυτων εις εμπυρισμον ινα μη λατρευσωσι μηδε προσκυνησωσι θεω ετερω αλλ' η τω θεω αυτων
29 και νυν εγω κρινω ινα παν εθνος και πασαι φυλαι και πασαι γλωσσαι ος αν βλασφημηση εις τον κυριον τον θεον σεδραχ μισαχ αβδεναγω διαμελισθησεται και η οικια αυτου δημευθησεται διοτι ουκ εστιν θεος ετερος ος δυνασεται εξελεσθαι ουτως
30 ουτως ουν ο βασιλευς τω σεδραχ μισαχ αβδεναγω εξουσιαν δους εφ' ολης της χωρας κατεστησεν αυτους αρχοντας
1
2
3
4 ετους οκτωκαιδεκατου της βασιλειασ ναβουχοδοноσορ ειπεν ειρηνευων ημην εν τω οικω μου και ευθηνων επι του θρονου μου

5 ενυπνιον ειδον και ευλαβηθην και φοβος μοι επεπεσεν
6
7
8
9
10 εκαθευδον και ιδου δενδρον υψηλον φυομενον επι της γης η ορασις αυτου μεγαλη και ουκ ην αλλο ομοιον αυτω
11 και η ορασις αυτου μεγαλη η κορυφη αυτου ηγγιζεν εως του ουρανου και το κυτος αυτου εως των νεφελων πληρουν τα υποκατω του ουρανου ο ηλιος και η σεληνη εν αυτω
12 ωκουν και εφωτιζον πασαν την γην
13 οι κλαδοι αυτου τω μηκει ως σταδιων τριακοντα και υποκατω αυτου εσκιαζον παντα τα θηρια της γης και εν αυτω τα πετεινα του ουρανου ενοσσευον ο καρπος αυτου πολυς
14 και αγαθος και εχορηγει πασι τοις ζωοις
15 εθεωρουεν εν τω υπνω μου και ιδου αγγελος απεσταλη εν ισχυι εκ του ουρανου
16 και εφωνησε και ειπεν αυτω εκκοψατε αυτο και καταφθειρατε αυτο προστετακται γαρ απο του υψιστου εκριζωσαι και αχρειωσαι αυτο
17 και ουτως ειπε ριζαν μιαν αφετε αυτου εν τη γη οπως μετα των θηριων της γης εν τοις ορεσι χορτον ως βους νεμηται
18 και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου αλλοιωθη και επτα ετη βοσκηθη συν αυτοις
19 εως αν γνω τον κυριον του ουρανου εξουσιαν εχειν παντων των εν τω ουρανω και των επι της γης και οσα αν θελη ποιει εν αυτοις [17α] ενωπιον μου εξεκοπη εν ημερα μια και η καταφθορα αυτου εν ωρα μια της ημερας και οι κλαδοι αυτου εδοθησαν εις παντα ανεμον και ειλικυθη και ερριφη και τον χορτον της γης μετα των θηριων της γης ησθη και εις φυλακην παρεδοθη και εν πεδαις και εν χειροπεδαις χαλκαις εδεθη υπ' αυτων σφοδρα εθαυμασα επι πασι τουτοις και ο υπνος μου απεστη απο των οφθαλμων μου
20 και αναστας το πρωι εκ της κοιτης μου εκαλεσα τον δανιηλ τον αρχοντα των σοφιστων και τον ηγουμενον των κρινοντων τα ενυπνια και διηγησαμην αυτω το ενυπνιον και υ πεδειξε μοι πασαν την συγκρισιν αυτου
21 μεγαλως δε εθαυμασεν ο δανιηλ και υπονοια κατεσπευδεν αυτον και φοβηθεις τρομου λαβοντος αυτον και αλλοιωθεισης της ορασεως αυτου κινησας την κεφαλην ωραν μιαν αποθαυμασας απεκριθη μοι φωνη πραεια βασιλευ το ενυπνιον τουτο τοις μισουσι σε και η συγκρισις αυτου τοις εχθροις σου επελθου
22 το δενδρον το εν τη γη πεφυτευμενον ου η ορασις μεγαλη συ ει βασιλευ
23 και παντα τα πετεινα του ουρανου τα νοσσευοντα εν αυτω η ισχυς της γης και των εθνων και των γλωσσων πασων εως των περατων της γης και πασαι αι χωραι σοι δουλευουσι
24 το δε ανυψωθηναι το δενδρον εκεινο και εγγισαι τω ουρανω και το κυτος αυτου αψασθαι των νεφελων συ βασιλευ υψωθης υπερ παντας τους ανθρωπους τους οντας επι προσωπου πασης της γης υψωθη σου η καρδια υπερηφανια και ισχυι τα προς τον αγιον και τους αγγελους αυτου τα εργα σου ωφθη καθοτι εξεξημωσας τον οικον του θεου του ζωντος επι ταις αμαρτιας του λαου του ηγιασμενου
25 και η ορασις ην ειδες οτι αγγελος εν ισχυι απεσταλη παρα του κυριου και οτι ειπεν εξαραι το δενδρον και εκκοψαι η κρισις του θεου του μεγαλου ηξει επι σε
26 και ο υψιστος και οι αγγελοι αυτου επι σε κατατρεχουσιν
27 εις φυλακην απαξουσι σε και εις τοπον ερημον αποστελουσι σε
28 και η ριζα του δενδρου η αφεθεισα επει ουκ εξεριζωθη ο τοπος του θρονου σου σοι συντηρηθησεται εις καιρον και ωραν ιδου επι σε ετοιμαζονται και μαστιγωσουσι σε και επαξουσι τα κεκριμενα επι σε
29 κυριος ζη εν ουρανω και η εξουσια αυτου επι παση τη γη αυτου δεηθητι περι των αμαρτιων σου και πασας τας αδικιας σου εν ελεημοσυναις λυτρωσαι ινα επιεικεια δοθη σοι και πολυημερος γενη επι του θρονου της βασιλειας σου και μη καταφθειρη σε τουτους τους λογους αγαπησον ακριβης γαρ μου ο λογος και πληρης ο χρονος σου
30 και επι συντελεια των λογων ναβουχοδονοσορ ως ηκουσε την κρισιν του οραματος τους λογους εν τη καρδια συντηρηησε
31 και μετα μηνας δωδεκα ο βασιλευς επι των τειχων της πολεως μετα πασης της δοξης αυτου περιπατει και επι των πυργων αυτης διεπορευετο
32 και αποκριθεις ειπεν αυτη εστι βαβυλων η μεγαλη ην εγω ωκοδομησα και οικος βασιλειας μου εν ισχυι κρατους μου κληθησεται εις τιμην της δοξης μου

- 31 και επι συντελειας του λογου αυτου φωνην εκ του ουρανου ηκουσε σοι λεγεται ναβουχοδοноσορ βασιλευ η βασιλεια βαβυλωνος αφηρηται σου και ετερω διδοται εξουθενημενω ανθρωπω εν τω οικω σου ιδου εγω καθιστημι αυτον επι της βασιλειας σου και την εξουσιαν σου και την δοξαν σου και την τρυφην σου παραληψεται οπως επιγνως οτι εξουσιαν εχει ο θεος του ουρανου εν τη βασιλεια των ανθρωπων και ω εαν βουληται δωσει αυτην εως δε ηλιου ανατολης βασιλευς ετερος ευφρανθησεται εν τω οικω σου και κρησεται της δοξης σου και της ισχυος σου και της εξουσιας σου
- 32 και οι αγγελιοι διωξονται σε επι ετη επτα και ου μη οφθης ουδ' ου μη λαλησης μετα παντος ανθρωπου χορτον ως βουν σε ψωμισουσι και απο της γλοης της γης εσται η νομη σου ιδου αντι της δοξης σου δησουσι σε και τον οικον της τρυφης σου και την βασιλειαν σου ετερος εξει
- 33 εως δε πρωι παντα τελεσθησεται επι σε ναβουχοδοноσορ βασιλευ βαβυλωνος και ουχ υστερησει απο παντων τουτων ουθεν [33α] εγω ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος επτα ετη επεδηθην χορτον ως βουν ψωμισαν με και απο της γλοης της γης ησθιον και μετα ετη επτα εδωκα την ψυχην μου εις δεησιν και ηξιωσα περι των αμαρτιων μου και τα προσωπον κυριου του θεου του ουρανου και περι των αγνοιων μου του θεου των θεων του μεγαλου εδεθηθην [33β] και αι τριχες μου εγενοντο ως πτερυγες αετου οι ονυχες μου ωσει λεοντος ηλλοιωθη η σαρξ μου και η καρδια μου γυμνος περιεπατουν μετα των θηριων της γης ενυπνιον ειδον και υπονοιαι με ειληφασι και δια χρονου υπνος με ελαβε πολυς και νυσταγμος επεπεσε μοι
- 34 και επι συντελεια των επτα ετων ο χρονος μου της απολυτρωσεως ηλθε και αι αμαρτια μου και αι αγνοιαι μου πληρωθησαν εναντιον του θεου του ουρανου και εδεθηθην περι των αγνοιων μου του θεου των θεων του μεγαλου και ιδου αγγελος εις εκαλεσε με εκ του ουρανου λεγων ναβουχοδοноσορ δουλευσον τω θεω του ουρανου τω αγιω και δος δοξαν τω υψιστω το βασιλειον του εθνους σου σοι αποδιδοται
- 35
- 36 εν εκεινω τω καιρω αποκατεσταθη η βασιλεια μου εμοι και η δοξα μου απεδοθη μοι
- 37 τω υψιστω ανθομολογουμαι και αινω τω κτισαντι τον ουρανον και την γην και τας θαλασσας και τους ποταμους και παντα τα εν αυτοις εξομολογουμαι και αινω οτι αυτος εστι θεος των θεων και κυριος των κυριων και βασιλευς των βασιλεων οτι αυτος ποιει σημεια και τερατα και αλλοιοι καιρους και χρονους αφαιρων βασιλειαν βασιλεων και καθιστων ετερους αντ' αυτων [37α] απο του νυν αυτω λατρευσω και απο του φοβου αυτου τρομος ειληφε με και παντας τους αγιους αυτου αινω οι γαρ θεοι των εθνων ουκ εχουσιν εν εαυτοις ισχυν αποστρεψαι βασιλειαν βασιλευς εις ετερον βασιλεια και αποκτειναι και ζην ποιησαι και ποιησαι σημεια και θαυμασια μεγαλα και φοβερα και αλλοιωσαι υπερμεγεθη πραγματα καθως εποιησεν εν εμοι ο θεος του ουρανου και ηλλοιωσεν επ' εμοι μεγαλα πραγματα εγω πασας τας ημερας της βασιλειας μου περι της ψυχης μου τω υψιστω θυσιας προσοισω εις οσμην ευωδιας τω κυριω και το αρεστον ενωπιον αυτου ποιησω εγω και ο λαος μου το εθνος μου και αι χωραι μου αι εν τη εξουσια μου και οσοι ελαλησαν εις τον θεον του ουρανου και οσοι αν καταληφθωσι λαλουντες τι τουτους κατακρινω θανατω [37β] εγραψε δε ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ επιστολην εγκυκλιον πασι τοις κατα τοπον εθνεσι και χωραις και γλωσσαις πασαις ταις οικουσαις εν πασαις ταις χωραις εν γενεαις και γενεαις κυριω τω θεω του ουρανου αινειτε και θυσιαν και προσφοραν προσφερετε αυτω ενδοξως εγω βασιλευς βασιλεων ανθομολογουμαι αυτω ενδοξως οτι ουτως εποιησε μετ' εμου εν αυτη τη ημερα εκαθισε με επι του θρονου μου και της εξουσιας μου και της βασιλειας μου εν τω λαω μου εκρατησα και η μεγαλωσνη μου αποκατεσταθη μοι [37γ] ναβουχοδοноσορ βασιλευς πασι τοις εθνεσι και πασαις ταις χωραις και πασι τοις οικουσιν εν αυταις ειρηνη υμιν πληθυνθει εν παντι καιρω και νυν υποδειξω υμιν τας πραξεις ας εποιησε μετ' εμου ο θεος ο μεγας εδοξε δε μοι αποδειξει υμιν και τοις σοφισταις υμων οτι εστι θεος και τα θαυμασια αυτου μεγαλα το βασιλειον αυτου βασιλειον εις τον αιωνα η εξουσια αυτου απο γενεων εις γενεας και απεστειλεν επιστολας περι παντων των γενηθεντων αυτω εν τη βασιλεια αυτου πασι τοις εθνεσι τοις ουσιν υπο την βασιλειαν αυτου
- 0 βαλτασαρ ο βασιλευς εποιησε δοχην μεγαλην εν ημερα εγκαινισμού των βασιλεων αυτου και απο των μεγιστανων αυτου εκαλεσεν ανδρας διςχιλιους εν τη ημερα εκεινη βαλτασαρ ανυψουμενος απο του οινου και καυχωμενος επηνεσε παντας τους θεους των εθνων τους χωνευτους και γλυπτους εν τω τοπω αυτου και τω θεω τω υψιστω ουκ εδωκεν αινεσιν εν αυτη τη νυκτι εξηλθον δακτυλοι ωσει ανθρωπου και επεγραψαν επι του τοιχου οικου αυτου επι του κονιαματος κατεναντι του λυχνους μανη φαρες θεκελ εστι δε η ερμηγεια αυτων μανη ηριθμηται φαρες εξηρται θεκελ εσταται
- 1
- 1 βαλτασαρ ο βασιλευς εποιησεν εστιατοριαν μεγαλην τοις εταιροις αυτου και επινεν οινον
- 2 και ανυψωθη η καρδια αυτου και ειπεν ενεγκαι τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα του οικου του θεου α ηνεγκε ναβουχοδοноσορ ο πατηρ αυτου απο ιερουσαλημ και οιοχοσησται εν αυτοις τοις εταιροις αυτου
- 3 και ηνεχθη και επινον εν αυτοις
- 4 και ηυλογουν τα ειδωλα τα χειροποιητα αυτων και τον θεον του αιωνος ουκ ευλογησαν τον εχοντα την εξουσιαν του πνευματος αυτων
- 5 εν αυτη τη ωρα εκεινη εξηλθον δακτυλοι ωσει χειρος ανθρωπου και εγραψαν επι του τοιχου του οικου αυτου επι του κονιαματος κατεναντι του φωτος εναντι του βασιλευς βαλτασαρ και ειδε χειρα γραφουσαν

- 6 και η ορασις αυτου ηλλοιωθη και φοβοι και υπονοιαι αυτον κατεσπευδον εσπευσεν ουν ο βασιλευς και εξανεστη και εωρα την γραφην εκεινην και οι συνεταιροι κυκλω αυτο υ εκαυχωντο
- 7 και ο βασιλευς εφωνησε φωνη μεγαλη καλεσαι τους επαοιδους και φαρμακους και χαλδαιους και γαζαρηνους απαγγειλαι το συγκριμα της γραφης και εισεπορευοντο επι θεω ριαν ιδειν την γραφην και το συγκριμα της γραφης ουκ εδυναντο συγκριναι τω βασιλει τοτε ο βασιλευς εξεθηκε προσταγμα λεγων πας ανηρ ος αν υποδειξη το συγκριμα της γραφης στολιει αυτον πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιθησει αυτω και δοθησεται αυτω εξουσια του τριτου μερους της βασιλειας
- 8 και εισεπορευοντο οι επαοιδοι και φαρμακοι και γαζαρηνοι και ουκ ηδυνατο ουδεις το συγκριμα της γραφης απαγγειλαι
- 9 τοτε ο βασιλευς εκαλεσε την βασιλισσαν περι του σημειου και υπεδειξεν αυτη ως μεγα εστι και οτι πας ανθρωπος ου δυναται απαγγειλαι τω βασιλει το συγκριμα της γραφης
- 10 τοτε η βασιλισσα εμνησθη προς αυτον περι του δανηλ ος ην εκ της αιχμαλωσιας της ιουδαιας
- 11 και ειπε τω βασιλει ο ανθρωπος επιστημων ην και σοφος και υπερεχων παντας τους σοφους βαβυλωνος
- 12 και πνευμα αγιον εν αυτω εστι και εν ταις ημεραις του πατρος σου του βασιλεως συγκριματα υπερογκα υπεδειξε ναβουχοδονοσορ τω πατρι σου
- 13 τοτε δανηλ εισηχηθη προς τον βασιλεα και αποκριθεις ο βασιλευς ειπεν αυτω
- 14
- 15
- 16 ω δανηλ δυνα μοι υποδειξαι το συγκριμα της γραφης και στολιω σε πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιθησω σοι και εξεις εξουσιαν του τριτου μερους της βασιλειας μου
- 17 τοτε δανηλ εστη κατεναντι της γραφης και ανεγνω και ουτως απεκριθη τω βασιλει αυτη η γραφη ηριθμηται κατελογισθη εξηρται και εστη η γραμματα χειρ και αυτη η συγκ ρισις αυτων
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23 βασιλευ συ εποιησω εστιατοριαν τοις φιλοις σου και επινες οινον και τα σκευη του οικου του θεου του ζωντος ηνεχθη σοι και επινετε εν αυτοις συ και οι μεγαιστανες σου και ηνεσατε παντα τα ειδωλα τα χειροποιητα των ανθρωπων και τω θεω τω ζωντι ουκ ευλογησατε και το πνευμα σου εν τη χειρι αυτου και το βασιλειον σου αυτος εδωκε σοι και ι ουκ ευλογησας αυτον ουδε ηνεσας αυτω
- 24
- 25
- 26 26-28 τουτο το συγκριμα της γραφης ηριθμηται ο χρονος σου της βασιλειας αποληγει η βασιλεια σου συντετμηται και συντετελεστα η βασιλεια σου τοις μηδοις και τοις περ σαις διδοται
- 27 26-28
- 28 26-28
- 29 τοτε βαλτασαρ ο βασιλευς ενεδυσε τον δανηλ πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιεθηκεν αυτω και εδωκεν εξουσιαν αυτω του τριτου μερους της βασιλειας αυτου
- 30 και το συγκριμα επηλθε βαλτασαρ τω βασιλει και το βασιλειον εξηρται απο των χαλδαιων και εδοθη τοις μηδοις και τοις περσαις
- 31
- 1 και αρταξερξης ο των μηδων παρελαβε την βασιλειαν και δαρειος πληρης των ημερων και ενδοξος εν γηρει
- 2 και κατεστησε σατραπας εκατον εικοσι επτα επι πασης της βασιλειας αυτου
- 3 και επ' αυτων ανδρας τρεις ηγουμενους αυτων και δανηλ εις ην των τριων ανδρων

- 4 υπερ παντας εχων εξουσιαν εν τη βασιλεια και δανιηλ ην ενδεδυμενος πορφυραν και μεγας και ενδοξος εναντι δαρειου του βασιλεως καθοτι ην ενδοξος και επιστημων και σνετος και πνευμα αγιον εν αυτω και ευοδουμενος εν ταις πραγματειαις του βασιλεως αις επρασσε τοτε ο βασιλευς εβουλευσατο καταστησαι τον δανιηλ επι πασης της βασιλειας αυτου και τους δυο ανδρας ους κατεστησε μετ' αυτου και σατραπας εκατον εικοσι επτα
- 5 οτε δε εβουλευσατο ο βασιλευς καταστησαι τον δανιηλ επι πασης της βασιλειας αυτου τοτε βουλην και γνωμην εβουλευσαντο εν εαυτοις οι δυο νεανισκοι προς αλληλους λεγοντες επει ουδεμιαν αμαρτιαν ουδε αγνοιαν ηυρισκον κατα του δανιηλ περι ης κατηγορησουσιν αυτου προς τον βασιλευα
- 6 και ειπαν δευτε στησωμεν ορισμον καθ' εαυτων οτι πας ανθρωπος ουκ αξιωσει αξιωμα και ου μη ευζηται ευχην απο παντος θεου εως ημερων τριακοντα αλλ' η παρα δαρειου του βασιλεως ει δε μη αποθανειται ινα ηττησωσι τον δανιηλ εναντιον του βασιλεως και ριφη εις τον λακκον των λεοντων ηδεισαν γαρ οτι δανιηλ προσευχεται και δειται κυριου του θεου αυτου τρις της ημερας
- 7 τοτε προσηλθοσαν οι ανθρωποι εκεινοι και ειπαν εναντιον του βασιλεως
- 8 ορισμον και στασιν εστησαμεν οτι πας ανθρωπος ος αν ευζηται ευχην η αξιωση αξιωμα τι παρα παντος θεου εως ημερων τριακοντα αλλ' η παρα δαρειου του βασιλεως ριφησεται εις τον λακκον των λεοντων
- 9 και ηξιωσαν τον βασιλευα ινα στηση τον ορισμον και μη αλλοιωση αυτον διοτι ηδεισαν οτι δανιηλ προσευχεται και δειται τρις της ημερας ινα ηττηθη δια του βασιλεως και ριφη εις τον λακκον των λεοντων
- 10 και ουτως ο βασιλευς δαρειος εστησε και εκυρωσεν
- 11 επιγνους δε δανιηλ τον ορισμον ον εστησε κατ' αυτου θυριδας ηνοιξεν εν τω υπερω αυτου κατεναντι ιερουσαλημ και επιπτεν επι προσωπον αυτου τρις της ημερας καθως εποιει εμπροσθεν και εδειτο
- 12 και αυτοι ετηρησαν τον δανιηλ και κατελαβοσαν αυτον ευχομενον τρις της ημερας καθ' εκαστην ημεραν
- 13 τοτε ουτοι οι ανθρωποι ενετυχον τω βασιλει και ειπαν δαρειε βασιλευ ουχ ορισμον ωρισω ινα πας ανθρωπος μη ευζηται ευχην μηδε αξιωση αξιωμα παρα παντος θεου εως ημερων τριακοντα αλλα παρα σου βασιλευ ει δε μη ριφησεται εις τον λακκον των λεοντων αποκριθεις δε ο βασιλευς ειπεν αυτοις ακριβης ο λογος και μενει ο ορισμος [13α] και ειπον αυτω ορκιζομεν σε τοις μηδων και περσων δογμασιν ινα μη αλλοιωσης το προσταγμα μηδε θαυμασης προσωπον και ινα μη ελαττωσης τι των ειρημενων και κολασης τον ανθρωπον ος ουκ ενεμεινε τω ορισμω τουτω και ειπεν ουτως ποιησω καθως λεγετε και εστηκε μοι τουτο
- 14 και ειπαν ιδου ευρομεν δανιηλ τον φιλον σου ευχομενον και δεομενον του προσωπου του θεου αυτου τρις της ημερας
- 15 και λυπουμενος ο βασιλευς ειπεν ριφηναι τον δανιηλ εις τον λακκον των λεοντων κατα τον ορισμον ον εστησε κατ' αυτου τοτε ο βασιλευς σφοδρα ελυπηθη επι τω δανιηλ και εβοηθει του εξελεσθαι αυτον εως δυσμων ηλιου απο των χειρων των σατραπων
- 16 και ουκ ηδυνατο εξελεσθαι αυτον απ' αυτων
- 17 αναβοησας δε δαρειος ο βασιλευς ειπε τω δανιηλ ο θεος σου ω συ λατρευεις ενδελεχως τρις της ημερας αυτος εξελειται σε εκ χειρος των λεοντων εως πρωι θαρρει
- 18 τοτε δανιηλ ερριφη εις τον λακκον των λεοντων και ηνεχθη λιθος και ετεθη εις το στομα του λακκου και εσφραγισατο ο βασιλευς εν τω δακτυλιω εαυτου και εν τοις δακτυλοις των μεγιστανων αυτου οπως μη απ' αυτων αρθη ο δανιηλ η ο βασιλευς αυτον ανασπαση εκ του λακκου
- 19 τοτε υπεστρεψεν ο βασιλευς εις τα βασιλεια αυτου και ηυλισθη νηστις και ην λυπουμενος περι του δανιηλ τοτε ο θεος του δανιηλ προνοιαν ποιουμενος αυτου απεκλεισε τα στοματα των λεοντων και ου παρηνωχλησαν τω δανιηλ
- 20 και ο βασιλευς δαρειος ωρθηρισε πρωι και παρελαβε μεθ' εαυτου τους σατραπας και πορευθεις εστη επι του στοματος του λακκου των λεοντων
- 21 τοτε ο βασιλευς εκαλεσε τον δανιηλ φωνη μεγαλη μετα κλαυθμου λεγων ω δανιηλ ει αρα ζης και ο θεος σου ω λατρευεις ενδελεχως σεσωκε σε απο των λεοντων και ουκ ηχηριωκαν σε
- 22 τοτε δανιηλ επηκουσε φωνη μεγαλη και ειπεν βασιλευ ετι ειμι ζων
- 23 και σεσωκε με ο θεος απο των λεοντων καθοτι δικαιοσυνη εν εμοι ευρεθη εναντιον αυτου και εναντιον δε σου βασιλευ ουτε αγνοια ουτε αμαρτια ευρεθη εν εμοι συ δε ηκουσας ανθρωπων πλανωντων βασιλεις και ερριψας με εις τον λακκον των λεοντων εις απολειαν
- 24 τοτε συνηχθησαν πασαι αι δυναμεις και ειδον τον δανιηλ ως ου παρηνωχλησαν αυτω οι λεοντες
- 25 τοτε οι δυο ανθρωποι εκεινοι οι καταμαρτυρησαντες του δανιηλ αυτοι και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων ερριφησαν τοις λεουσι και οι λεοντες απεκτειναν αυτοους και ιεθλασαν τα οστα αυτων

26 τότε δαρειος εγραψε πασι τοις εθνεσι και χωραις και γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη αυτου λεγων
27 παντες οι ανθρωποι οι οντες εν τη βασιλεια μου εστωσαν προσκυνουντες και λατρευοντες τω θεω του δανιηλ αυτος γαρ εστι θεος μενων και ζων εις γενεας γενεων εως του αι
28 εγω δαρειος εσομαι αυτω προσκυνων και δουλευων πασας τας ημερας μου τα γαρ ειδωλα τα χειροποιητα ου δυνανται σωσαι ως ελυτρωσατο ο θεος του δανιηλ τον δανιηλ
29 και ο βασιλευς δαρειος προσετεθη προς το γενος αυτου και δανιηλ κατεσταθη επι της βασιλειας δαρειου και κυρος ο περσης παρελαβε την βασιλειαν αυτου
1 ετους πρωτου βασιλευοντος βαλτασαρ χωρας βαβυλωνιας δανιηλ οραμα ειδε παρα κεφαλην επι της κοιτης αυτου τότε δανιηλ το οραμα ο ειδεν εγραψεν εις κεφαλαια λογων
2 επι της κοιτης μου εθεωρουν καθ' υπνους νυκτος και ιδου τεσσαρες ανεμοι του ουρανου ενεπεσον εις την θαλασσαν την μεγαλην
3 και τεσσαρα θηρια ανεβαινον εκ της θαλασσης διαφεροντα εν παρα το εν
4 το πρωτον ωσει λειαινα εχουσα πτερα ωσει αετου εθεωρουν εως οτου ετιλη τα πτερα αυτης και ηρθη απο της γης και επι ποδων ανθρωπινων εσταθη και ανθρωπινη καρδια ε
δοθη αυτη
5 και ιδου μετ' αυτην αλλο θηριον ομοιωσιν εχον αρκου και επι του ενος πλευρου εσταθη και τρια πλευρα ην εν τω στοματι αυτης και ουτως ειπεν αναστα καταφαγε σαρκας π
ολλας
6 και μετα ταυτα εθεωρουν θηριον αλλο ωσει παρδαλιν και πτερα τεσσαρα επετεινον επανω αυτου και τεσσαρες κεφαλαι τω θηριω και γλωσσα εδοθη αυτω
7 μετα δε ταυτα εθεωρουν εν οραματι της νυκτος θηριον τεταρτον φοβερων και ο φοβος αυτου υπερφερων ισχυι εχον οδοντας σιδηρους μεγαλους εσθιον και κοπανιζον κυκλω τ
οις ποσι καταπατουν διαφορως χρωμενον παρα παντα τα προ αυτου θηρια ειχε δε κερατα δεκα
8 και βουλαι πολλαι εν τοις κερασιν αυτου και ιδου αλλο εν κερας ανεφυη ανα μεσον αυτων μικρον εν τοις κερασιν αυτου και τρια των κερατων των πρωτων εξηρανθησαν δι'
αυτου και ιδου οφθαλμοι ωσπερ οφθαλμοι ανθρωπινοι εν τω κερατι τουτω και στομα λαλουν μεγαλα και εποιει πολεμον προς τους αγιους
9 εθεωρουν εως οτε θρονοι ετεθησαν και παλαιος ημερων εκαθητο εχων περιβολην ωσει χιονα και το τριχωμα της κεφαλης αυτου ωσει εριον λευκον καθαρον ο θρονος ωσει φλ
οξ πυρος
10 και εξεπορευετο κατα προσωπον αυτου ποταμος πυρος χιλια χιλιαδες εθεραπευον αυτον και μυρια μυριαδες παρειστηκεισαν αυτω και κριτηριον εκαθισε και βιβλοι ηνεωχθ
ησαν
11 εθεωρουν τότε την φωνην των λογων των μεγαλων ων το κερας ελαλει και απετυμπανισθη το θηριον και απωλετο το σωμα αυτου και εδοθη εις καυσιν πυρος
12 και τους κυκλω αυτου απεστιση της εξουσιας αυτων και χρονος ζωης εδοθη αυτοις εως χρονου και καιρου
13 εθεωρουν εν οραματι της νυκτος και ιδου επι των νεφελων του ουρανου ως υιος ανθρωπου ηρχετο και ως παλαιος ημερων παρην και οι παρεστηκοτες παρησαν αυτω
14 και εδοθη αυτω εξουσια και παντα τα εθνη της γης κατα γενη και πασα δοξα αυτω λατρευουσα και η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος ητις ου μη αρθη και η βασιλεια αυτου η
τις ου μη φθαρη
15 και ακηδιασας εγω δανιηλ εν τουτοις εν τω οραματι της νυκτος
16 προσηλθον προς ενα των εστωτων και την ακριβειαν εξητουν παρ' αυτου υπερ παντων τουτων αποκριθεις δε λεγει μοι και την κρισιν των λογων εδηλωσε μοι
17 ταυτα τα θηρια τα μεγαλα εισι τεσσαρες βασιλειαι αι απολουνται απο της γης
18 και παραληγονται την βασιλειαν αγιοι υψιστου και καθεξουσι την βασιλειαν εως του αιωνος και εως του αιωνος των αιωνων
19 τότε ηθελον εξακριβασθαι περι του θηριου του τεταρτου του διαφθειροντος παντα και υπερφοβου και ιδου οι οδοντες αυτου σιδηροι και οι ονυχες αυτου χαλκοι κατεσθιον
τες παντας κυκλοθεν και καταπατουντες τοις ποσι
20 και περι των δεκα κερατων αυτου των επι της κεφαλης και του ενος του αλλου του προσφεντος και εξεπεσαν δι' αυτου τρια και το κερας εκεινο ειχεν οφθαλμους και στομα
λαλουν μεγαλα και η προσοψις αυτου υπερεφερε τα αλλα
21 και κατενοουν το κερας εκεινο πολεμον συνισταμενον προς τους αγιους και τροπουμενον αυτους
22 εως του ελθειν τον παλαιον ημερων και την κρισιν εδωκε τοις αγιοις του υψιστου και ο καιρος εδοθη και το βασιλειον κατεσχον οι αγιοι
23 και ερρεθη μοι περι του θηριου του τεταρτου οτι βασιλεια τεταρτη εσται επι της γης ητις διουσει παρα πασαν την γην και αναστατωσει αυτην και καταλειπει αυτην

- 24 και τα δεκα κερατα της βασιλειας δεκα βασιλεις στησονται και ο αλλος βασιλευς μετα τουτους στησεται και αυτος διοισει κακοις υπερ τους πρωτους και τρεις βασιλεις ταπεινωσει
- 25 και ρηματα εις τον υψιστον λαλησει και τους αγιους του υψιστου κατατριπει και προσδεξεται αλλοιωσαι καιρους και νομον και παραδοθησεται παντα εις τας χειρας αυτου εως καιρου και καιρων και εως ημισους καιρου
- 26 και η κρισις καθισεται και την εξουσιαν απολουσι και βουλευσονται μιαναι και απολεσαι εως τελους
- 27 και την βασιλειαν και την εξουσιαν και την μεγαλειότητα αυτων και την αρχην πασων των υπο τον ουρανον βασιλειων εδωκε λαω αγιω υψιστου βασιλευσαι βασιλειαν αιωνιον και πασαι αι εξουσαι αυτω υποταγησονται και πειθαρχησουσιν αυτω
- 28 εως καταστροφης του λογου εγω δανιηλ σφοδρα εκστασει περιειχομην και η εξις μου διηνεγκεν εμοι και το ρημα εν καρδια μου εστηριξα
- 1 ετους τριτου βασιλευοντος βαλτασαρ ορασις ην ειδον εγω δανιηλ μετα το ιδειν με την πρωτην
- 2 και ειδον εν τω οραματι του ενυπνιου μου εμου οντος εν σουσοις τη πολει ητις εστιν εν ελυμαιδι χωρα ετι οντος μου προς τη πυλη αιλαμ
- 3 αναβλεψας ειδον κριον ενα μεγαν εστωτα απεναντι της πυλης και ειχε κερατα και το εν υψηλοτερον του ετερου και το υψηλοτερον ανεβαινε
- 4 μετα δε ταυτα ειδον τον κριον κερατιζοντα προς ανατολας και προς βορραν και προς δυσμας και μεσημβριαν και παντα τα θηρια ουκ εστησαν ενωπιον αυτου και ουκ ην ο ρυομενος εκ των χειρων αυτου και εποιει ως ηθελε και υψωθη
- 5 και εγω διενουουμην και ιδου τραγος αιγων ηρχετο απο δυσμων επι προσωπου της γης και ουχ ηπτετο της γης και ην του τραγου κερας εν ανα μεσον των οφθαλμων αυτου
- 6 και ηλθεν επι τον κριον τον τα κερατα εχοντα ον ειδον εστωτα προς τη πυλη και εδραμε προς αυτον εν θυμω οργης
- 7 και ειδον αυτον προσαγοντα προς τον κριον και εθυμωθη επ' αυτον και επαταξε και συνετριψε τα δυο κερατα αυτου και ουκετι ην ισχυς εν τω κριω στηναι κατεναντι του τραγου και εσπαραξεν αυτον επι την γην και συνετριψεν αυτον και ουκ ην ο ρυομενος τον κριον απο του τραγου
- 8 και ο τραγος των αιγων κατισχυσε σφοδρα και οτε κατισχυσε συνετριβη αυτου το κερας το μεγα και ανεβη ετερα τεσσαρα κερατα κατοπισθεν αυτου εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου
- 9 και εξ ενος αυτων ανεφυη κερας ισχυρον εν και κατισχυσε και επαταξεν επι μεσημβριαν και επ' ανατολας και επι βορραν
- 10 και υψωθη εως των αστερων του ουρανου και ερραχθη επι την γην απο των αστερων και απο αυτων κατεπατηθη
- 11 εως ο αρχιστρατηγος ρυσεται την αιχμαλωσιαν και δι' αυτον τα ορη τα απ' αιωνος ερραχθη και εξηρθη ο τοπος αυτων και θυσια και εθηκεν αυτην εως χαμαι επι την γην και ευωδωθη και εγενηθη και το αγιον ερημωθησεται
- 12 και εγενηθησαν επι τη θυσια αι αμαρτια και ερριφη χαμαι η δικαιοσυνη και εποιησε και ευωδωθη
- 13 και ηκουον ετερου αγιου λαλουντος και ειπεν ο ετερος τω φελμουνη τω λαλουντι εως τινος το οραμα στησεται και η θυσια η αρθεισα και η αμαρτια ερημωσεως η δοθεισα και τα αγια ερημωθησεται εις καταπατημα
- 14 και ειπεν αυτω εως εσπερας και πρωι ημεραι δισχυλια τριακοσια και καθαρισθησεται το αγιον
- 15 και εγενετο εν τω θεωρειν με εγω δανιηλ το οραμα εξητουν διανοθηναι και ιδου εστη κατεναντιον μου ως ορασις ανθρωπου
- 16 και ηκουσα φωνην ανθρωπου ανα μεσον του ουλαι και εκαλεσε και ειπεν γαβριηλ συνετισον εκεινον την ορασιν και αναβοησας ειπεν ο ανθρωπος επι το προσταγμα εκεινο η ορασις
- 17 και ηλθε και εστη εχομενος μου της στασεως και εν τω ερχεσθαι αυτον εθορυβηθην και επεσα επι προσωπον μου και ειπεν μοι διανοηθητι υιε ανθρωπου ετι γαρ εις ωραν και ρου τουτο το οραμα
- 18 και λαλουντος αυτου μετ' εμου εκοιμηθην επι προσωπον χαμαι και αφαμενος μου ηγειρε με επι του τοπου
- 19 και ειπε μοι ιδου εγω απαγγελω σοι α εσαι επ' εσχατου της οργης τοις υιοις του λαου σου ετι γαρ εις ωρας καιρου συντελειαις μενει
- 20 τον κριον ον ειδες τον εχοντα τα κερατα βασιλευς μηδων και περσων εστι
- 21 και ο τραγος των αιγων βασιλευς των ελληνων εστι και το κερας το μεγα το ανα μεσον των οφθαλμων αυτου αυτος ο βασιλευς ο πρωτος
- 22 και τα συντριβεντα και αναβαντα οπισω αυτου τεσσαρα κερατα τεσσαρες βασιλεις του εθνους αυτου αναστησονται ου κατα την ισχυν αυτου

- 23 και επ' εσχάτου της βασιλείας αυτών πληρουμένων των αμαρτιών αυτών αναστήσεται βασιλεύς αναιδής προσωποδιανοούμενος αινίγματα
- 24 και στερεωθήσεται η ισχύς αυτού και ουκ εν τη ισχύι αυτού και θαυμαστώσ φθέρει και ευδοθήσεται και ποιήσει και φθέρει δυνάστας και δήμον αγίων
- 25 και επί τους αγίους το διανοήμα αυτού και ευδοθήσεται το ψευδός εν ταις χερσίν αυτού και η καρδιά αυτού υψωθήσεται και δολω αφανίει πολλούς και επί απώλειαν ανδρών στησεται και ποιήσει συναγωγήν χειρός και αποδώσεται
- 26 το όραμα το έσπερας και πρωί ηυρέθη επ' αληθείας και νυν πεφραγμένον το όραμα έτι γαρ εις ημέρας πολλές
- 27 εγώ δανιήλ ασθενήσας ημέρας πολλές και αναστάς επραγματευομένη παλιν βασιλικά και εξελουμένη επί τω όραματι και ουδεις ην ο διανοούμενος
- 1 ετούς πρώτου επί δαρείου του ξερξού απο της γενεάς της μηδικής οι εβασίλευσαν επί την βασιλείαν των χαλδαιών
- 2 τω πρώτω έτει της βασιλείας αυτού εγώ δανιήλ διενοήθη εν ταις βιβλοις τον αριθμόν των ετών οτε εγενετο προστάγμα τη γη επί ιερειαν τον προφήτην εγειραι εις αναπληρωσιν ονειδισμού ιερουσαλήμ εβδομηκοντα έτη
- 3 και έδωκα το προσωπον μου επί κυριον τον θεον ευρειν προσευχήν και έλεος εν νηστειαις και σακκω και σποδω
- 4 και προσηύξαμην προς κυριον τον θεον και εξομολογήσαμην και ειπα ιδού κυριε συ ει ο θεός ο μέγας και ο ισχυρός και ο φοβερός τηρών την διαθήκην και το έλεος τοις αγάπωσι σε και τοις φυλασσοσι τα προστάγματα σου
- 5 ημαρτομεν ηδίκησαμεν ησεβήσαμεν και απεστήμεν και παρεβήμεν τας εντολάς σου και τα κρίματα σου
- 6 και ουκ ηκούσαμεν των παιδών σου των προφητών α ελάλησαν επί τω ονοματι σου επί τους βασιλείς ημών και δυνάστας ημών και πατέρας ημών και παντι έθνει επί της γης
- 7 σοι κυριε η δικαιοσύνη και ημιν η αισχυνή του προσωπου κατα την ημεραν ταυτην ανθρωποις ιουδα και καθημενοι εν ιερουσαλήμ και παντι τω λαω ισραήλ τω εγγιστα και τω απωτερω εν πασαις ταις χωραις εις ας διεσκορπίσας αυτούς εκει εν τη πλημμείλια η επλημμελήσαν εναντιον σου
- 8 δεσποτα ημιν η αισχυνή του προσωπου και τοις βασιλευσιν ημών και δυνάσταις και τοις πατράσιν ημών οτι ημαρτομεν σοι
- 9 τω κυριω η δικαιοσύνη και το έλεος οτι απεστήμεν απο σου
- 10 και ουκ ηκούσαμεν της φωνής κυριου του θεου ημών κατακολουθήσαι τω νομω σου ω έδωκας ενωπιον μωσή και ημών δια των παιδών σου των προφητών
- 11 και πας ισραήλ εγκατέλιπε τον νομον σου και απεστήσαν του μη ακούσαι της φωνής σου και επήλθεν εφ' ημας η καταρα και ο ορκός ο γεγραμμένος εν τω νομω μωσή παιδός του θεου οτι ημαρτομεν αυτω
- 12 και εστήσεν ημιν τα προστάγματα αυτού οσα ελάλησεν εφ' ημας και επί τους κριτάς ημών οσα εκρίνας ημιν επαγαγειν εφ' ημας κακα μεγάλα οια ουκ εγενήθη υπο τον ουρανόν καθοτι εγενήθη εν ιερουσαλήμ
- 13 κατα τα γεγραμμένα εν διαθήκη μωσή παντα τα κακα επήλθεν ημιν και ουκ εξέζητησαμεν το προσωπον κυριου θεου ημών αποστίναι απο των αμαρτιών ημών και διανοήθη ναι την δικαιοσύνην σου κυριε
- 14 και ηγρυπνήσε κυριός ο θεός επί τα κακα και επήγαγεν εφ' ημας οτι δικαίος κυριός ο θεός ημών επί παντα οσα αν ποιήση και ουκ ηκούσαμεν της φωνής αυτού
- 15 και νυν δεσποτα κυριε ο θεός ημών ο εξαγαγών τον λαον σου εξ αιγυπτου τω βραχιονι σου τω υψηλω και εποίησας σεαυτω όνομα κατα την ημεραν ταυτην ημαρτομεν ηγνοήκαμεν
- 16 δεσποτα κατα την δικαιοσύνην σου αποστραφήτω ο θυμός σου και η οργή σου απο της πόλεως σου ιερουσαλήμ ορους του αγίου σου οτι εν ταις αμαρτιαις ημών και εν ταις αγνοιας των πατέρων ημών ιερουσαλήμ και ο δήμος σου κυριε εις ονειδισμόν εν πασι τοις περικυκλω ημών
- 17 και νυν επακούσον δεσποτα της προσευχής του παιδός σου και επί τας δεήσεις μου και επιβλέψατω το προσωπον σου επί το όρος το αγιον σου το ερημον ενεκεν των δούλων σου δεσποτα
- 18 προσχες κυριε το ους σου και επακούσον μου ανοίξον τους οφθαλμούς σου και ιδε την ερημωσιν ημών και της πόλεως σου εφ' ης επεκλήθη το όνομα σου επ' αυτης ου γαρ επί ταις δικαιοσύναις ημών ημεις δεόμεθα εν ταις προσευχαις ημών ενωπιον σου αλλα δια το σόν έλεος
- 19 κυριε συ ίλατευσον κυριε επακούσον και ποιήσον και μη χρονίσης ενεκα σεαυτου δεσποτα οτι το όνομα σου επεκλήθη επί την πολιν σου σιών και επί τον λαον σου ισραήλ
- 20 και εως εγώ ελάλουν προσευχομενος και εξομολογουμενος τας αμαρτίας μου και τας αμαρτίας του λαου μου ισραήλ και δεόμενος εν ταις προσευχαις εναντιον κυριου θεου μου και υπερ του ορους του αγίου του θεου ημών

21 και ετι λαλουντος μου εν τη προσευχη μου και ιδου ο ανηρ ον ειδον εν τω υπνω μου την αρχην γαβριηλ ταχει φερομενος προσηγγισε μοι εν ωρα θυσιας εσπερινης
22 και προσηλθε και ελαλησε μετ' εμου και ειπεν δανιηλ αρτι εξηλθον υποδειξαι σοι διανοιαν
23 εν αρχη της δεησεως σου εξηλθε προσταγμα παρα κυριου και εγω ηλθον υποδειξαι σοι οτι ελεεινος ει και διανοηθητι το προσταγμα
24 εβδομηκοντα εβδομαδες εκκριθησαν επι τον λαον σου και επι την πολιν σιων συντελεσθηναι την αμαρτιαν και τας αδικιας σπανισαι και απαλειψαι τας αδικιας και διανοηθην
αι το οραμα και δοθηναι δικαιοσυνην αιωνιον και συντελεσθηναι το οραμα και ευφραναι αγιον αγιων
25 και γνωση και διανοηθηση και ευφρανθηση και ευρησεις προσταγματα αποκριθηναι και οικοδομησεις ιερουσαλημ πολιν κυριω
26 και μετα επτα και εβδομηκοντα και εξηκοντα δυο αποσταθησεται χρισμα και ουκ εσται και βασιλεια εθνων φθερει την πολιν και το αγιον μετα του χριστου και ηξει η συντελ
εια αυτου μετ' οργης και εως καιρου συντελειας απο πολεμου πολεμηθησεται
27 και δυναστευσει η διαθηκη εις πολλους και παλιν επιστρεφει και ανοικοδομηθησεται εις πλατος και μηκος και κατα συντελειαν καιρων και μετα επτα και εβδομηκοντα καιρ
ους και εξηκοντα δυο ετη εως καιρου συντελειας πολεμου και αφαιρεθησεται η ερημωσις εν τω κατισχυσαι την διαθηκην επι πολλας εβδομαδας και εν τω τελει της εβδομαδ
ος αρθησεται η θυσια και η σπονδη και επι το ιερον βδελυγμα των ερημωσεων εσται εως συντελειας και συντελεια δοθησεται επι την ερημωσιν
1 εν τω ενιαυτω τω πρωτω κυρου του βασιλεως περσων προσταγμα εδειχθη τω δανιηλ ος επεκληθη το ονομα βαλτασαρ και αληθες το οραμα και το προσταγμα και το πληθος
το ισχυρον διανοηθησεται το προσταγμα και διενοηθην αυτο εν οραματι
2 εν ταις ημεραις εκειναις εγω δανιηλ ημην πενθων τρεις εβδομαδας
3 αρτον επιθυμιων ουκ εφαγον και κρεας και οινος ουκ εισηλθεν εις το στομα μου ελαιον ουκ ηλειψαμην εως του συντελεσαι με τας τρεις εβδομαδας των ημερων
4 και εγενετο τη ημερα τη τεταρτη και εικαδι του μηνος του πρωτου και εγω ημην επι του χειλους του ποταμου του μεγαλου ος εστι τυγρης
5 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανθρωπος εις ενδεδυμενος βυσσινα και την οσφυν περιεζωσμενος βυσσινω και εκ μεσου αυτου φως
6 και το σωμα αυτου ωσει θαρσις και το προσωπον αυτου ωσει ορασις αστραπης και οι οφθαλμοι αυτου ωσει λαμπαδες πυρος και οι βραχιονες αυτου και οι ποδες ωσει χαλκος
εξαστραπτων και φωνη λαλιας αυτου ωσει φωνη θορυβου
7 και ειδον εγω δανιηλ την ορασιν την μεγαλην ταυτην και οι ανθρωποι οι οντες μετ' εμου ουκ ειδοσαν την ορασιν ταυτην και φοβος ισχυρος επεπεσεν επ' αυτους και απεδρασ
αν εν σπουδη
8 και εγω κατελειφθην μονος και ειδον την ορασιν την μεγαλην ταυτην και ουκ εγκατελειφθη εν εμοι ισχυς και ιδου πνευμα επεστραφη επ' εμε εις φθοραν και ου κατισχυσα
9 και ουκ ηκουσα την φωνην λαλιας αυτου εγω ημην πετωκως επι προσωπον μου επι την γην
10 και ιδου χειρα προσηγαγε μοι και ηγειρε με επι των γονατων επι τα ιχνη των ποδων μου
11 και ειπεν μοι δανιηλ ανθρωπος ελεεινος ει διανοηθητι τοις προσταγμασιν οις εγω λαλω επι σε και στηθι επι του τοπου σου αρτι γαρ απεσταλην επι σε και εν τω λαλησαι αυτο
ν μετ' εμου το προσταγμα τουτο εστην τρεμων
12 και ειπεν προς με μη φοβου δανιηλ οτι απο της ημερας της πρωτης ης εδωκας το προσωπον σου διανοηθηναι και ταπεινωθηναι εναντιον κυριου του θεου σου εισηκουσθη το
ρημα σου και εγω εισηλθον εν τω ρηματι σου
13 και ο στρατηγος βασιλεως περσων ανθειστηκει εναντιον μου εικοσι και μιαν ημεραν και ιδου μιχαηλ εις των αρχοντων των πρωτων επηλθε βοηθησαι μοι και αυτον εκει κατ
ελπον μετα του στρατηγου του βασιλεως περσων
14 και ειπεν μοι ηλθον υποδειξαι σοι τι υπαντησεται τω λαω σου επ' εσχατου των ημερων ετι γαρ ορασις εις ημερας
15 και εν τω αυτον λαλησαι μετ' εμου τα προσταγματα ταυτα εδωκα το προσωπον μου επι την γην και εσιωπησα
16 και ιδου ως ομοιωσις χειρος ανθρωπου ηψατο μου των χειλεων και ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα και ειπα τω εστηκοτι απεναντι μου κυριε και ως ορασις απεστραφη επι
το πλευρον μου επ' εμε και ουκ ην εν εμοι ισχυς
17 και πως δυνησεται ο παις λαλησαι μετα του κυριου αυτου και εγω ησθηνησα και ουκ εστιν εν εμοι ισχυς και πνευμα ου κατελειφθη εν εμοι
18 και προσεθηκε και ηψατο μου ως ορασις ανθρωπου και κατισχυσε με
19 και ειπε μοι ανθρωπος ελεεινος ει μη φοβου υγιαينه ανδριζου και ισχυε και εν τω λαλησαι αυτον μετ' εμου ισχυσα και ειπα λαλησατω ο κυριος μου οτι ενισχυσε με

- 20 και ειπεν προς με γινωσκεις τι ηλθον προς σε και νυν επιστρεψω διαμαχεσθαι μετα του στρατηγου βασιλεως των περσων και εγω εξεπορευομην και ιδου στρατηγος ελλινων εισεπορευετο
- 21 και μαλα υποδειξω σοι τα πρωτα εν απογραφη αληθειας και ουθεις ην ο βοηθων μετ' εμου υπερ τουτων αλλ' η μιχαηλ ο αγγελος
- 1 και εν τω ενιαυτω τω πρωτω κυρου του βασιλεως ειπεν μοι ενισχυσαι και ανδριζεσθαι
- 2 και νυν ηλθον την αληθειαν υποδειξαι σοι ιδου τρεις βασιλεις ανθεστηκασιν εν τη περσιδι και ο τεταρτος πλουτησει πλουτον μεγαν παρα παντας και εν τω κατισχυσαι αυτον εν τω πλουτω αυτου επαναστησεται παντι βασιλει ελλινων
- 3 και στησεται βασιλευς δυνατος και κυριευσει κυριας πολλης και ποιησει καθως αν βουληται
- 4 και εν τω αναστηναι αυτον συντριβησεται η βασιλεια αυτου και μερισθησεται εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου ου κατα την αλκην αυτου ουδε κατα την κυριειαν αυτου ην εδυναστευσε οτι αποσταθησεται η βασιλεια αυτου και ετερους διδαξει ταυτα
- 5 και ενισχυσει βασιλειαν αιγυπτου και εις εκ των δυναστων κατισχυσει αυτον και δυναστευσει δυναστεια μεγαλη η δυναστεια αυτου
- 6 και εις συντελειαν ενιαυτων αζει αυτους και εισελευσεται βασιλευς αιγυπτου εις την βασιλειαν την βορρα ποιησασθαι συνθηκας και ου μη κατισχυση οτι ο βραχιων αυτου ου στησει ισχυν και ο βραχιων αυτου ναρκησει και των συμπορευομενων μετ' αυτου και μενει εις ωρας
- 7 και αναστησεται φυτον εκ της ριζης αυτου καθ' εαυτον και ηξει επι την δυναμιν αυτου εν ισχυι αυτου βασιλευς βορρα και ποιησει ταραχην και κατισχυσει
- 8 και τους θεους αυτων καταστραψει μετα των χωνευτων αυτων και τους οχλους αυτων μετα των σκευων των επιθυμηματων αυτων το αργυριον και το χρυσιον εν αιχμαλωσι α αποισουσιν εις αιγυπτον και εσται ετος βασιλει βορρα
- 9 και εισελευσεται εις βασιλειαν αιγυπτου ημερας και επιστρεφει επι την γην αυτου
- 10 και ο υιος αυτου και ερεθισθησεται και συναξει συναγωγην οχλου πολλου και εισελευσεται κατ' αυτην κατασυρων παρελευσεται και επιστρεφει και παροξυνθησεται επι πολυ
- 11 και οργισθησεται βασιλευς αιγυπτου και πολεμησει μετα βασιλεως βορρα και παραδοθησεται η συναγωγή εις τας χειρας αυτου
- 12 και ληψεται την συναγωγην και υψωθησεται η καρδια αυτου και ταραξει πολλους και ου μη φοβηθη
- 13 και επιστρεφει βασιλευς βορρα και συναξει πολεως συναγωγην μειζονα παρα την πρωτην κατα συντελειαν καιρου ενιαυτου και εισελευσεται εις αυτην επ' αυτον εν οχλω πολλω και εν χρημασι πολλοις
- 14 και εν τοις καιροις εκεινοις διανοιαι αναστησονται επι τον βασιλεια αιγυπτου και ανοικοδομησει τα πεπτωκοτα του εθνους σου και αναστησεται εις το αναστησαι την προφητειαν και προσκοψουσι
- 15 και επελευσεται βασιλευς βορρα και επιστρεφει τα δορατα αυτου και ληψεται την πολιν την οχυραν και οι βραχιονες βασιλεως αιγυπτου στησονται μετα των δυναστων αυτου και ουκ εσται αυτω ισχυς εις το αντιστηναι αυτω
- 16 και ποιησει ο εισπορευομενος επ' αυτον κατα το θελημα αυτου και ουκ εσται ο ανθεστηκως εναντιον αυτου και στησεται εν τη χωρα και επιτελεσθησεται παντα εν ταις χειρσι ν αυτου
- 17 και δωσει το προσωπον αυτου επελθειν βια παν το εργον αυτου και συνθηκας μετ' αυτου ποιησεται και θυγατερα ανθρωπου δωσει αυτω εις το φθειραι αυτην και ου πεισεται και ουκ εσται
- 18 και δωσει το προσωπον αυτου επι την θαλασσαν και ληψεται πολλους και επιστρεφει οργην ονειδισμού αυτων εν ορκω κατα τον ονειδισμόν αυτου
- 19 επιστρεφει το προσωπον αυτου εις το κατισχυσαι την χωραν αυτου και προσκοψει και πεσειται και ουχ ευρεθησεται
- 20 και αναστησεται εκ της ριζης αυτου φυτον βασιλειας εις αναστασιν ανηρ τυπτων δοξαν βασιλεως και εν ημεραις εσχαταις συντριβησεται και ουκ εν οργη ουδε εν πολεμω
- 21 και αναστησεται επι τον τοπον αυτου ευκαταφρονητος και ου δοθησεται επ' αυτον δοξα βασιλεως και ηξει εξαπινα κατισχυσει βασιλευς εν κληροδοσια αυτου
- 22 και τους βραχιονας τους συντριβεντας συντριψει απο προσωπου αυτου
- 23 και μετα της διαθηκης και δημου συνταγεντος μετ' αυτου ποιησει ψευδος και επι εθνος ισχυρον εν ολιγοστω εθνει

- 24 εξάπινα ερημώσει πολιν και ποιησει οσα ουκ εποιησαν οι πατερες αυτου ουδε οι πατερες των πατερων αυτου προνομην και σκυλα και χρηματα αυτοις δωσει και επι την πολιν την ισχυραν διανοηθησεται και οι λογισμοι αυτου εις ματην
- 25 και εγερθησεται η ισχυς αυτου και η καρδια αυτου επι τον βασιλευα αιγυπτου εν οχλω πολλω και ο βασιλευς αιγυπτου ερεθισθησεται εις πολεμον εν οχλω ισχυρω σφοδρα λιαν και ου στησεται οτι διανοηθησεται επ' αυτον διανοια
- 26 και καταναλωσουσιν αυτον μεριμναι αυτου και αποστρεψουσιν αυτον και παρελευσεται και κατασυρει και πεσουνται τραυματιαι πολλοι
- 27 και δυο βασιλεις μονοι δειπνησουσιν επι το αυτο και επι μιας τραπεζης φαγονται και ψευδολογησουσι και ουκ ευοδωθησονται επι γαρ συντελεια εις καιρον
- 28 και επιστρεψει εις την χωραν αυτου εν χρημασι πολλοις και η καρδια αυτου επι την διαθηκην του αγιου ποιησει και επιστρεψει επι την χωραν αυτου
- 29 εις καιρον και εισελευσεται εις αιγυπτον και ουκ εσται ως η πρωτη και η εσχατη
- 30 και ηξουσι ρωμαιοι και εξωσουσιν αυτον και εμβριμησονται αυτω και επιστρεψει και οργισθησεται επι την διαθηκην του αγιου και ποιησει και επιστρεψει και διανοηθησεται επ' αυτους ανθ' ων εγκατελιπον την διαθηκην του αγιου
- 31 και βραχιονες παρ' αυτου στησονται και μιανουσι το αγιον του φοβου και αποστησουσι την θυσιαν και δωσουσι βδελυγμα ερημωσεως
- 32 και εν αμαρτιας διαθηκης μιανουσιν εν σκληρω λαω και ο δημος ο γινωσκων ταυτα κατισχυσουσι και ποιησουσι
- 33 και εννοουμενοι του εθνους συνησουσιν εις πολλους και προσκοψουσι ρομφαια και παλαιωθησονται εν αυτη και εν αιχμαλωσια και εν προνομη ημερων κηλιδωθησονται
- 34 και οταν συντριβωνται συναξουσιν ισχυν βραχειαν και επισυναχθησονται επ' αυτους πολλοι επι πολεως και πολλοι ως εν κληροδοσια
- 35 και εκ των συνιεντων διανοηθησονται εις το καθαρισαι εαυτους και εις το εκλεγηναι και εις το καθαρισθηναι εως καιρου συντελειας επι γαρ καιρος εις ωρας
- 36 και ποιησει κατα το θελημα αυτου ο βασιλευς και παροργισθησεται και υψωθησεται επι παντα θεον και επι τον θεον των θεων εξαλλα λαλησει και ευοδωθησεται εως αν συντελεσθη η οργη εις αυτον γαρ συντελεια γινεται
- 37 και επι τους θεους των πατερων αυτου ου μη προνοηθη και εν επιθυμια γυναικος ου μη προνοηθη οτι εν παντι υψωθησεται και υποταγησεται αυτω εθνη ισχυρα
- 38 επι τον τοπον αυτου κινησει και θεον ον ουκ εγνωσαν οι πατερες αυτου τιμησει εν χρυσειω και αργυριω και λιθω πολυτελει και εν επιθυμημασι
- 39 ποιησει πολεων και εις οχυρωμα ισχυρον ηξει μετα θεου αλλοτριου ου εαν επιγνω πληθυνει δοξαν και κατακυριευσει αυτου επι πολυ και χωραν απομεριει εις δωρεαν
- 40 και καθ' ωραν συντελειας συγκερατισθησεται αυτω ο βασιλευς αιγυπτου και εποργισθησεται αυτω βασιλευς βορρα εν αρμασι και εν ιπποις πολλοις και εν πλοιις πολλοις και εισελευσεται εις χωραν αιγυπτου
- 41 και επελευσεται εις την χωραν μου
- 42 και εν χωρα αιγυπτου ουκ εσται εν αυτη διασωζομενος
- 43 και κρατησει του τοπου του χρυσιου και του τοπου του αργυριου και πασης της επιθυμιας αιγυπτου και λιβνες και αιθιοπες εσονται εν τω οχλω αυτου
- 44 και ακοη ταραξει αυτον απο ανατολων και βορρα και εξελευσεται εν θυμω ισχυρω και ρομφαια αφανισαι και αποκτειναι πολλους
- 45 και στησει αυτου την σκινην τοτε ανα μεσον των θαλασσων και του ορους της θελησεως του αγιου και ηξει ωρα της συντελειας αυτου και ουκ εσται ο βοηθων αυτω
- 1 και κατα την ωραν εκεινην παρελευσεται μιχαηλ ο αγγελος ο μεγας ο εστηκως επι τους υιους του λαου σου εκεινη η ημερα θλιψεως οια ουκ εγενηθη αφ' ου εγενηθησαν εως της ημερας εκεινης και εν εκεινη τη ημερα υψωθησεται πας ο λαος ος αν ευρεθη εγγεγραμμενος εν τω βιβλιω
- 2 και πολλοι των καθευδοντων εν τω πλατει της γης αναστησονται οι μεν εις ζωην αιωνιον οι δε εις ονειδισμον οι δε εις διασποραν και αισχυνην αιωνιον
- 3 και οι συνιεντες φανουσιν ως φωστηρες του ουρανου και οι κατισχυοντες τους λογους μου ωσει τα αστρα του ουρανου εις τον αιωνα του αιωνος
- 4 και συ δανιηλ καλυψον τα προσταγματα και σφραγισαι το βιβλιον εως καιρου συντελειας εως αν απομανωσιν οι πολλοι και πλησθη η γη αδικιας
- 5 και ειδον εγω δανιηλ και ιδου δυο ετεροι εισηκεισαν εις ενθεν του ποταμου και εις ενθεν
- 6 και ειπα τω ενι τω περιβεβλημενω τα βυσσινα τω επανω ποτε ουν συντελεια ων ειρηκας μοι των θαυμαστων και ο καθαρισμος τουτων
- 7 και ηκουσα του περιβεβλημενου τα βυσσινα ος ην επανω του υδατος του ποταμου εως καιρου συντελειας και υψωσε την δεξιαν και την αριστεραν εις τον ουρανον και ωμοσε τον ζωντα εις τον αιωνα θεον οτι εις καιρον και καιρους και ημισυ καιρου η συντελεια χειρων αφεσεως λαου αγιου και συντελεσθησεται παντα ταυτα

8 και εγω ηκουσα και ου διενοηθην παρ' αυτον τον καιρον και ειπα κυριε τις η λυσις του λογου τουτου και τινος αι παραβολαι αυται
9 και ειπεν μοι αποτρεχε δανηλ οτι κατακεκαλυμμενα και εσφραγισμενα τα προσταγματα εως αν
10 πειρασθωσι και αγιασθωσι πολλοι και αμαρτωσιν οι αμαρτωλοι και ου μη διανοηθωσι παντες οι αμαρτωλοι και οι διανοουμενοι προσεξουσιν
11 αφ' ου αν αποσταθη η θυσια δια παντος και ετοιμασθη δοθηναι το βδελυγμα της ερημωσεως ημερας χιλιας διακοσιας ενενηκοντα
12 μακαριος ο εμμενων και συναξει εις ημερας χιλιας τριακοσιας τριακοντα πεντε
13 και συ βαδισον αναπαυου ετι γαρ εισιν ημεραι και ωραι εις αναπληρωσιν συντελειας και αναπαυση και αναστηση επι την δοξαν σου εις συντελειαν ημερων .
1 λογος κυριου ος εγενηθη προς ωσηε τον του βηρι εν ημεραις οζιου και ιωαθαμ και αχαζ και εξεκιου βασιλεων ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ υιου ιωας βασιλεως ισραηλ
2 αρχη λογου κυριου προς ωσηε και ειπεν κυριος προς ωσηε βαδιζε λαβε σεαυτω γυναικα πορνειας και τεκνα πορνειας διοτι εκπορνεουσα εκπορνευσει η γη απο οπισθεν του κυριου
3 και επορευθη και ελαβεν την γομερ θυγατερα δεβηλαιμ και συνελαβεν και ετεκεν αυτω υιον
4 και ειπεν κυριος προς αυτον καλεσον το ονομα αυτου ιεζραελ διοτι ετι μικρον και εκδικησω το αιμα του ιεζραελ επι τον οικον ιου και καταπαυσω βασιλειαν οικου ισραηλ
5 και εσται εν τη ημερα εκεινη συντριψω το τοξον του ισραηλ εν τη κοιλαδι του ιεζραελ
6 και συνελαβεν ετι και ετεκεν θυγατερα και ειπεν αυτω καλεσον το ονομα αυτης ουκ-ηλεμηνη διοτι ου μη προσθησω ετι ελεησαι τον οικον του ισραηλ αλλ' η αντιτασσομενο
ς αντιταξομαι αυτοις
7 τους δε υιους ιουδα ελεησω και σωσω αυτους εν κυριω θεω αυτων και ου σωσω αυτους εν τοξω ουδε εν ρομφαια ουδε εν πολεμω ουδε εν αρμασιν ουδε εν ιπποις ουδε εν ιππε
υσιν
8 και απεγαλακτισεν την ουκ-ηλεμηνην και συνελαβεν ετι και ετεκεν υιον
9 και ειπεν καλεσον το ονομα αυτου ου-λαος-μου διοτι υμεις ου λαος μου και εγω ουκ ειμι υμων
1 και ην ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης η ουκ εκμετρηθησεται ουδε εξαριθμηθησεται και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος
2 και συναχθησονται οι υιοι ιουδα και οι υιοι ισραηλ επι το αυτο και θησονται εαυτοις αρχην μιαν και αναβησονται εκ της γης οτι μεγαλη η ημερα του ιεζραελ
3 ειπατε τω αδελφω υμων λαος-μου και τη αδελφη υμων ηλεμηνη
4 κριθητε προς την μητερα υμων κριθητε οτι αυτη ου γυνη μου και εγω ουκ ανηρ αυτης και εξαρω την πορνειαν αυτης εκ προσωπου μου και την μοιχειαν αυτης εκ μεσου μας των αυτης
5 οπως αν εκδυσω αυτην γυμνην και αποκαταστησω αυτην καθως ημερα γενεσεως αυτης και θησομαι αυτην ως ερημον και ταξω αυτην ως γην ανυδρον και αποκτενω αυτην εν διψει
6 και τα τεκνα αυτης ου μη ελεησω οτι τεκνα πορνειας εστιν
7 οτι εξεπορνευσεν η μητηρ αυτων κατησχυνεν η τεκουσα αυτα ειπεν γαρ ακολουθησω οπισω των εραστων μου των διδοντων μοι τους αρτους μου και το υδωρ μου και τα ιματια μου και τα οθονια μου και το ελαιον μου και παντα οσα μοι καθηκει
8 δια τουτο ιδου εγω φρασσω την οδον αυτης εν σκολοψιν και ανοικοδομησω τας οδους αυτης και την τριβον αυτης ου μη ευρη
9 και καταδιωξεται τους εραστας αυτης και ου μη καταλαβη αυτους και ζητησει αυτους και ου μη ευρη αυτους και ερει πορευσομαι και επιστρεψω προς τον ανδρα μου τον προτερον οτι καλως μοι ην τοτε η νυν
10 και αυτη ουκ εγνω οτι εγω δεδωκα αυτη τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αργυριον επληθυνα αυτη αυτη δε αργυρα και χρυσα εποησεν τη βααλ
11 δια τουτο επιστρεψω και κομιουμαι τον σιτον μου καθ' ωραν αυτου και τον οινον μου εν καιρω αυτου και αφελουμαι τα ιματια μου και τα οθονια μου του μη καλυπτειν την ασχημοσυνην αυτης
12 και νυν αποκαλυψω την ακαθαρσιαν αυτης ενωπιον των εραστων αυτης και ουδεις ου μη εξεληται αυτην εκ χειρος μου

- 13 και αποστρεψω πασας τας ευφροσυνας αυτης εορτας αυτης και τας νουμηνιας αυτης και τα σαββατα αυτης και πασας τας πανηγυρεις αυτης
14 και αφανιω αμπελον αυτης και τας συκας αυτης οσα ειπεν μισθωματα μου ταυτα εστιν α εδωκαν μοι οι ερασται μου και θησομαι αυτα εις μαρτυριον και καταφαγεται αυτα τα θηρια του αγρου και τα πετεινα του ουρανου και τα ερπετα της γης
15 και εκδικησω επ' αυτην τας ημερας των βααλιμ εν αις επεθυεν αυτοις και περιετιθετο τα ενωτια αυτης και τα καθορμια αυτης και επορευετο οπισω των εραστων αυτης εμο υ δε επελαθετο λεγει κυριος
16 δια τουτο ιδου εγω πλανω αυτην και ταξω αυτην εις ερημον και λαλησω επι την καρδιαν αυτης
17 και δωσω αυτη τα κτηματα αυτης εκειθεν και την κοιλαδα αχωρ διανοιξα συνεσιν αυτης και ταπεινωθησεται εκει κατα τας ημερας νηπιότητος αυτης και κατα τας ημερας αναβασεως αυτης εκ γης αιγυπτου
18 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος καλεσει με ο ανηρ μου και ου καλεσει με ετι βααλιμ
19 και εξαρω τα ονοματα των βααλιμ εκ στοματος αυτης και ου μη μνησθωσιν ουκετι τα ονοματα αυτων
20 και διαθησομαι αυτοις εν εκεινη τη ημερα διαθηκην μετα των θηριων του αγρου και μετα των πετεινων του ουρανου και μετα των ερπετων της γης και τοξον και ρομφαιαν και πολεμον συντριψω απο της γης και κατοικιω σε επ' ελπιδι
21 και μνηστευσομαι σε εμαυτω εις τον αιωνα και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν δικαιοσυνη και εν κριματι και εν ελεει και εν οικτιρμοις
22 και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν πιστει και επιγνωση τον κυριον
23 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος επακουσομαι τω ουρανω και ο ουρανος επακουσεται τη γη
24 και η γη επακουσεται τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αυτα επακουσεται τω ιεζραελ
25 και σπερω αυτην εμαυτω επι της γης και ελεησω την ουκ-ηλημενην και ερω τω ου-λαω-μου λαος μου ει συ και αυτος ερει κυριος ο θεος μου ει συ
1 και ειπεν κυριος προς με ετι πορευθητι και αγαπησον γυναικα αγαπωσαν πονηρα και μοιχαλιν καθως αγαπα ο θεος τους υιους ισραηλ και αυτοι αποβλεπουσιν επι θεους αλλο τριους και φιλουσιν πεμματα μετα σταφιδων
2 και εμισθωσαμην εμαυτω πεντεκαιδεκα αργυριου και γομορ κριθων και νεβελ οινου
3 και ειπα προς αυτην ημερας πολλας καθηση επ' εμοι και ου μη πορνευσης ουδε μη γενη ανδρι ετερω και εγω επι σοι
4 διοτι ημερας πολλας καθησονται οι υιοι ισραηλ ουκ οντος βασιλεως ουδε οντος αρχοντος ουδε ουσης θυσιας ουδε οντος θυσιαστηριου ουδε ιερατειας ουδε δηλων
5 και μετα ταυτα επιστρεψουσιν οι υιοι ισραηλ και επιζητησουσιν κυριον τον θεον αυτων και δαυιδ τον βασιλευα αυτων και εκστησονται επι τω κυριω και επι τοις αγαθοις αυτ ου επ' εσχατων των ημερων
1 ακουσατε λογον κυριου υιοι ισραηλ διοτι κρισις τω κυριω προς τους κατοικουντας την γην διοτι ουκ εστιν αληθεια ουδε ελεος ουδε επιγνωσις θεου επι της γης
2 αρα και ψευδος και φονος και κλοπη και μοιχεια κεχυται επι της γης και αιματα εφ' αιμασιν μισγουσιν
3 δια τουτο πενθησει η γη και σμικρυνθησεται συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην συν τοις θηριοις του αγρου και συν τοις ερπετοις της γης και συν τοις πετεινοις του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης εκλειψουσιν
4 οπως μηδεις μητε δικαζηται μητε ελεγχη μηδεις ο δε λαος μου ως αντιλεγομενος ιερευς
5 και ασθενησεις ημερας και ασθενησει και προφητης μετα σου νυκτι ωμοιωσα την μητερα σου
6 ωμοιωθη ο λαος μου ως ουκ εχων γνωσιν οτι συ επιγνωσιν απωσω καγω απωσομαι σε του μη ιερατευειν μοι και επελαθου νομον θεου σου καγω επιλησομαι τεκνων σου
7 κατα το πληθος αυτων ουτως ημαρτον μοι την δοξαν αυτων εις ατιμιαν θησομαι
8 αμαρτιας λαου μου φαγονται και εν ταις αδικιαις αυτων λημψονται τας ψυχας αυτων
9 και εσται καθως ο λαος ουτως και ο ιερευς και εκδικησω επ' αυτον τας οδους αυτου και τα διαβουλια αυτου ανταποδωσω αυτω
10 και φαγονται και ου μη εμπλησθωσιν επορνευσαν και ου μη κατευθυνωσιν διοτι τον κυριον εγκατελιπον του φυλαξαι
11 πορνειαν και οινον και μεθυσμα εδεξατο καρδια λαου μου

12 εν συμβολοις επηρωτων και εν ραβδοις αυτου απηγγελον αυτω πνευματι πορνειας επλανηθησαν και εξεπορνευσαν απο του θεου αυτων
13 επι τας κορυφας των ορειων εθυσιαζον και επι τους βουνους εθουν υποκατω δρυος και λευκης και δενδρου συσκιαζοντος οτι καλον σκεπη δια τουτο εκπορνεουσιν αι θυγατρες υμων και αι νυμφαι υμων μοιχευσουσιν
14 και ου μη επισκεψωμαι επι τας θυγατερας υμων οταν πορνευωσιν και επι τας νυμφας υμων οταν μοιχευωσιν διοτι και αυτοι μετα των πορνων συνεφυροντο και μετα των τετ ελεσμενων εθουν και ο λαος ο συνιων συνεπλεκετο μετα πορνης
15 συ δε ισραηλ μη αγνοει και ιουδα μη εισπορευεσθε εις γαλαλα και μη αναβαινετε εις τον οικον των και μη ομνυετε ζωντα κυριον
16 οτι ως δαμαλις παροιστρωσα παροιστρησεν ισραηλ νυν νεμησει αυτους κυριος ως αμνον εν ευρυχωρω
17 μετοχος ειδωλων εφραιμ εθηκεν εαυτω σκανδαλα
18 ηρετισεν χαναναιους πορνευοντες εξεπορνευσαν ηγαπησαν ατιμιαν εκ φρυαγματος αυτων
19 συστροφη πνευματος συ ει εν ταις πτερυξιν αυτης και καταισχυνησονται εκ των θυσιαστηριων αυτων
1 ακουσατε ταυτα οι ιερεις και προσεχετε οικος ισραηλ και ο οικος του βασιλεως ενωτιζεσθε διοτι προς υμας εστιν το κριμα οτι παγισ εγενηθητε τη σκοπια και ως δικτυον εκτ εταμενον επι το ιταβυριον
2 ο οι αγρευοντες την θηραν κατεπηξαν εγω δε παιδευτης υμων
3 εγω εγνων τον εφραιμ και ισραηλ ουκ απεστιν απ' εμου διοτι νυν εξεπορνευσεν εφραιμ εμιανθη ισραηλ
4 ουκ εδωκαν τα διαβουλια αυτων του επιστρεψαι προς τον θεον αυτων οτι πνευμα πορνειας εν αυτοις εστιν τον δε κυριον ουκ επεγνωσαν
5 και ταπεινωθησεται η υβρις του ισραηλ εις προσωπον αυτου και ισραηλ και εφραιμ ασθενησουσιν εν ταις αδικιαις αυτων και ασθενησει και ιουδας μετ' αυτων
6 μετα προβατων και μοσχων πορευσονται του εκζητησαι τον κυριον και ου μη ευρωσιν αυτον οτι εξεκλινεν απ' αυτων
7 οτι τον κυριον εγκατελιπον οτι τεκνα αλλοτρια εγεννηθησαν αυτοις νυν καταφαγεται αυτους η ερυσιβη και τους κληρους αυτων
8 σαλπιατε σαλπγγι επι τους βουνους ηχησατε επι των υψηλων κηρυξατε εν τω οικω των εξεστη βενιαμιν
9 εφραιμ εις αφανισμον εγενετο εν ημεραις ελεγχου εν ταις φυλαις του ισραηλ εδειξα πιστα
10 εγενοντο οι αρχοντες ιουδα ως μετατιθεντες ορια επ' αυτους εκχεω ως υδωρ το ορημα μου
11 κατεδυναστευσεν εφραιμ τον αντιδικον αυτου κατεπατησεν κριμα οτι ηρξατο πορευεσθαι οπισω των ματαιων
12 και εγω ως ταραχη τω εφραιμ και ως κεντρον τω οικω ιουδα
13 και ειδεν εφραιμ την νοσον αυτου και ιουδας την οδυνην αυτου και επορευθη εφραιμ προς ασσυριους και απεστειλεν πρεσβεις προς βασιλεα ιαριμ και αυτος ουκ ηδυνασθη ι ασασθαι υμας και ου μη διαπαυση εξ υμων οδυνη
14 διοτι εγω ειμι ως πανθηρ τω εφραιμ και ως λεων τω οικω ιουδα και εγω αρπωμαι και πορευσομαι και ληψομαι και ουκ εσται ο εξαιρουμενος
15 πορευσομαι και επιστρεψω εις τον τοπον μου εως ου αφανισθωσιν και επιζητησουσιν το προσωπον μου εν θλιψει αυτων ορθριουσι προς με λεγοντες
1 πορευθωμεν και επιστρεψωμεν προς κυριον τον θεον ημων οτι αυτος ηρπακεν και ιασεται ημας παταξει και μοτωσει ημας
2 υγιασει ημας μετα δυο ημερας εν τη ημερα τη τριτη αναστησομεθα και ζησομεθα ενωπιον αυτου
3 και γνωσομεθα διωξομεν του γνωσαι τον κυριον ως ορθρον ετοιμον ευρησομεν αυτον και ηξει ως νετος ημιν προιμος και οψιμος τη γη
4 τι σοι ποιησω εφραιμ τι σοι ποιησω ιουδα το δε ελεος υμων ως νεφελη πρωινη και ως δροσος ορθρινη πορευομενη
5 δια τουτο απεθερισα τους προφητας υμων απεκτεινα αυτους εν ρημασιν στοματος μου και το κριμα μου ως φως εξελευσεται
6 διοτι ελεος θελω και ου θυσιαν και επιγνωσιν θεου η ολοκαυτωματα
7 αυτοι δε εισιν ως ανθρωπος παραβαινων διαθηκην εκει κατεφρονησεν μου
8 γαλααδ πολις εργαζομενη ματαια ταρασσοσα υδωρ

9 και η ισχυς σου ανδρος πειρατου εκρυψαν ιερεις οδον κυριου εφονευσαν σικιμα οτι ανομιαν εποιησαν
10 εν τω οικω ισραηλ ειδον φρικωδη εκει πορνειαν του εφραιμ εμιανθη ισραηλ και ιουδα
11 αρχου τρυγαν σεαυτω εν τω επιστρεφειν με την αιχμαλωσιαν του λαου μου
1 εν τω ιασασθαι με τον ισραηλ και αποκαλυφθησεται η αδικια εφραιμ και η κακια σαμαρειας οτι ηργασαντο ψευδη και κλεπτης προς αυτον εισελευσεται εκδιδυσκων ληστης
εν τη οδω αυτου
2 οπως συναδωσιν ως συναδοντες τη καρδια αυτων πασας τας κακιας αυτων εμνησθην νυν εκυκλωσεν αυτους τα διαβουλια αυτων απεναντι του προσωπου μου εγενοντο
3 εν ταις κακιας αυτων ευφραναν βασιλεις και εν τοις ψευδεσιν αυτων αρχοντας
4 παντες μοιχευοντες ως κλιβανος καιομενος εις πεσιν κατακαυματος απο της φλογος απο φυρασεως στεατος εως του ζυμωθηναι αυτο
5 αι ημεραι των βασιλεων υμων ηρξαντο οι αρχοντες θυμουσθαι εξ οινου εξετεινεν την χειρα αυτου μετα λοιμων
6 διοτι ανεκαυθησαν ως κλιβανος αι καρδιαι αυτων εν τω καταρασσειν αυτους ολην την νυκτα υπνου εφραιμ ενεπλησθη πρωι εγενηθη ανεκαυθη ως πυρος φεγγος
7 παντες εθερμανθησαν ως κλιβανος και κατεφαγον τους κριτας αυτων παντες οι βασιλεις αυτων επεσαν ουκ ην ο επικαλουμενος εν αυτοις προς με
8 εφραιμ εν τοις λαοις αυτου συνανεμειγνυτο εφραιμ εγενετο εγκρυφιας ου μεταστρεφομενος
9 κατεφαγον αλλοτριου την ισχυν αυτου αυτος δε ουκ επεγνω και πολιαι εξηνηθησαν αυτω και αυτος ουκ εγνω
10 και ταπεινωθησεται η υβρις ισραηλ εις προσωπον αυτου και ουκ επεστρεψαν προς κυριον τον θεον αυτων και ουκ εξεζητησαν αυτον εν πασι τουτοις
11 και ην εφραιμ ως περιστερα ανους ουκ εχουσα καρδιαν αιγυπτον επεκαλειτο και εις ασσυριους επορευθησαν
12 καθως αν πορευωνται επιβαλω επ' αυτους το δικτυον μου καθως τα πετεινα του ουρανου καταξω αυτους παιδευσω αυτους εν τη ακοη της θλιψεως αυτων
13 ουαι αυτοις οτι απεπηδησαν απ' εμου δειλαιοι εισιν οτι ησεβησαν εις εμε εγω δε ελυτρωσαμην αυτους αυτοι δε κατελαλησαν κατ' εμου ψευδη
14 και ουκ εβοησαν προς με αι καρδιαι αυτων αλλ' η ωλολυζον εν ταις κοιταις αυτων επι σιτω και οινω κατετεμνοντο επαιδευθησαν εν εμοι
15 καγω κατισχυσα τους βραχιονας αυτων και εις εμε ελογισαντο πονηρα
16 απεστραφησαν εις ουθεν εγενοντο ως τοξον εντεταμενον πεσουνται εν ρομφαια οι αρχοντες αυτων δι' απαιδευσιαν γλωσσης αυτων ουτος ο φαυλισμος αυτων εν γη αιγυπτο
1 εις κολπον αυτων ως γη ως αετος επ' οικον κυριου ανθ' ων παρεβησαν την διαθηκην μου και κατα του νομου μου ησεβησαν
2 εμε κεκραζονται ο θεος εγνωκαμεν σε
3 οτι ισραηλ απεστρεψατο αγαθα εχθρον κατεδιωξαν
4 εαυτοις εβασιλευσαν και ου δι' εμου ηρξαν και ουκ εγνωρισαν μοι το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων εποιησαν εαυτοις ειδωλα οπως εξολεθρευθωσιν
5 αποτριψαι τον μοσχον σου σαμαρεια παρωξυνθη ο θυμος μου επ' αυτους εως τινος ου μη δυνωνται καθαρισθηναι
6 εν τω ισραηλ και αυτο τεκτων εποιησεν και ου θεος εστιν διοτι πλανων ην ο μοσχος σου σαμαρεια
7 οτι ανεμοφορα εσπειραν και η καταστροφη αυτων εκδεξεται αυτα δραγμα ουκ εχον ισχυν του ποιησαι αλευρον εαν δε και ποιηση αλλοτριου καταφαγονται αυτο
8 κατεποθη ισραηλ νυν εγενετο εν τοις εθνεσιν ως σκευος αχρηστον
9 οτι αυτοι ανεβησαν εις ασσυριους ανεθαλεν καθ' εαυτον εφραιμ δωρα ηγαπησαν
10 δια τουτο παραδοθησονται εν τοις εθνεσιν νυν εισδεξομαι αυτους και κοπασουσιν μικρον του χριειν βασιλεα και αρχοντας
11 οτι επληθυνεν εφραιμ θυσιαστηρια εις αμαρτιας εγενοντο αυτω θυσιαστηρια ηγαπημενα
12 καταγραψω αυτω πληθος και τα νομιμα αυτου εις αλλοτρια ελογισθησαν θυσιαστηρια τα ηγαπημενα
13 διοτι εαν θυσωσιν θυσιαν και φαγωσιν κρεα κυριος ου προσδεξεται αυτα νυν μνησθησεται τας αδικιας αυτων και εκδικησει τας αμαρτιας αυτων αυτοι εις αιγυπτον απεστρεψαν και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται

- 14 και επελαθετο ισραηλ του ποιησαντος αυτον και ωκοδομησαν τεμενη και ιουδας επληθυνεν πολεις τετειχισμενας και εξαποστελω πυρ εις τας πολεις αυτου και καταφαγεται τ
α θεμελια αυτων
- 1 μη χαιρε ισραηλ μηδε ευφραινου καθως οι λαοι διοτι επορνευσας απο του θεου σου ηγαπησας δοματα επι παντα αλωνα σιτου
2 αλων και ληνος ουκ εγνω αυτους και ο οινος εψευσατο αυτους
3 ου κατωκησαν εν τη γη του κυριου κατωκησεν εφραιμ εις αιγυπτον και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται
4 ουκ εσπεισαν τω κυριω οινον και ουχ ηδυναν αυτω αι θυσιαι αυτων ως αρτος πενθους αυτοις παντες οι εσθοντες αυτα μιανθησονται διοτι οι αρτοι αυτων ταις ψυχαις αυτων
ουκ εισελευσονται εις τον οικον κυριου
- 5 τι ποιησετε εν ημερα πανηγυρεως και εν ημερα εορτης του κυριου
6 δια τουτο ιδου πορευσονται εκ ταλαιπωριας αιγυπτου και εκδεξεται αυτους μεμφις και θαψει αυτους μαχμας το αργυριον αυτων ολεθρος κληρονομησει ακανθαι εν τοις σκη
νωμασιν αυτων
- 7 ηκασιν αι ημεραι της εκδικησεως ηκασιν αι ημεραι της ανταποδοσεως σου και κακοθησεται ισραηλ ωσπερ ο προφητης ο παρεξεστηκως ανθρωπος ο πνευματοφορος υπο το
υ πληθους των αδικιων σου επληθυνθη μανια σου
- 8 σκοπος εφραιμ μετα θεου προφητης παγισ σκολια επι πασας τας οδους αυτου μανιαν εν οικω κυριου κατεπηξαν
9 εφθαρησαν κατα τας ημερας του βουνου μνησθησεται αδικιας αυτου εκδικησει αμαρτιας αυτου
- 10 ως σταφυλην εν ερημω ευρον τον ισραηλ και ως σκοπον εν συκη προιμον ειδον πατερας αυτων αυτοι εισηλθον προς τον βεελφεγωρ και απηλλοτριωθησαν εις αισχυνην και ε
γενοντο οι ηγαπημενοι ως οι εβδοελυγμενοι
- 11 εφραιμ ως ορνεον εξεπετασθη αι δοξαι αυτων εκ τοκων και ωδινων και συλλημψεων
12 διοτι και εαν εκθρεψωσιν τα τεκνα αυτων ατεκνωθησονται εξ ανθρωπων διοτι και ουαι αυτοις εστιν σαρξ μου εξ αυτων
13 εφραιμ ον τροπον ειδον εις θηραν παρεστησαν τα τεκνα αυτων και εφραιμ του εξαγαγειν εις αποκεντησιν τα τεκνα αυτου
14 δος αυτοις κυριε τι δωσεις αυτοις δος αυτοις μητραν ατεκνουσαν και μαστους ξηρους
- 15 πασαι αι κακιαι αυτων εις γαλαλ οτι εκει αυτους εμισησα δια τας κακιας των επιτηδευματων αυτων εκ του οικου μου εκβαλω αυτους ου μη προσθησω του αγαπησαι αυτου
ς παντες οι αρχοντες αυτων απειθουντες
- 16 επονεσεν εφραιμ τας ριζας αυτου εξηρανθη καρπον ουκετι μη ενεγκη διοτι και εαν γεννησωσιν αποκτενω τα επιθυμηματα κοιλιας αυτων
17 απωσεται αυτους ο θεος οτι ουκ εισηκουσαν αυτου και εσονται πλανηται εν τοις εθνεσιν
- 1 αμπελος ευκληματουσα ισραηλ ο καρπος αυτης ευθηνων κατα το πληθος των καρπων αυτου επληθυνεν τα θυσιαστηρια κατα τα αγαθα της γης αυτου ωκοδομησεν στηλας
2 εμερισαν καρδιας αυτων νυν αφανισθησονται αυτος κατασκαψει τα θυσιαστηρια αυτων ταλαιπωρησουσιν αι στηλαι αυτων
3 διοτι νυν ερουσιν ουκ εστιν βασιλευς ημιν οτι ουκ εφοβηθημεν τον κυριον ο δε βασιλευς τι ποιησει ημιν
4 λαλων ρηματα προφασεις ψευδεις διαθησεται διαθηκην ανατελει ως αγρωστις κριμα επι χερσον αγρου
5 τω μοσχω του οικου ων παροικησουσιν οι κατοικουντες σαμαρειαν οτι επενησεν ο λαος αυτου επ' αυτον και καθως παρεπικραναν αυτον επιχαρουνται επι την δοξαν αυτου ο
τι μετωκισθη απ' αυτου
- 6 και αυτον εις ασσυριοις δησαντες απηνεγκαν ξενια τω βασιλει ιαριμ εν δοματι εφραιμ δεξεται και αισχυνησεται ισραηλ εν τη βουλη αυτου
7 απερριψεν σαμαρεια βασιλεια αυτης ως φρυγανον επι προσωπου υδατος
8 και εξαρθησονται βωμοι ων αμαρτηματα του ισραηλ ακανθαι και τριβολοι αναβησονται επι τα θυσιαστηρια αυτων και ερουσιν τοις ορεσιν καλυσατε ημας και τοις βουνοις
πεσατε εφ' ημας
- 9 αφ' ου οι βουνοι ημαρτεν ισραηλ εκει εστησαν ου μη καταλαβη αυτους εν τω βουνω πολεμος επι τα τεκνα αδικιας
10 ηλθεν παιδευσαι αυτους και συναχθησονται επ' αυτους λαοι εν τω παιδευεσθαι αυτους εν ταις δυσιν αδικιας αυτων

11 εφραιμ δαμαλις δεδιδαγμενη αγαπαν νεικος εγω δε επελευσομαι επι το καλλιστον του τραχηλου αυτης επιβιβω εφραιμ και παρασιωπησομαι ιουδαν ενισχυσει αυτω ιακωβ
12 σπειρατε εαυτοις εις δικαιοσυνην τρυγησατε εις καρπον ζωης φωτισατε εαυτοις φως γνωσεως εκζητησατε τον κυριον εως του ελθειν γεννηματα δικαιοσυνης υμιν
13 ινα τι παρεσιωπησατε ασεβειαν και τας αδικιας αυτης ετρυγησατε εφαγετε καρπον ψευδη οτι ηλπισας εν τοις αρμασιν σου εν πληθει δυναμεως σου
14 και εξαναστησεται απωλεια εν τω λαω σου και παντα τα περιτετειχισμενα σου οιχησεται ως αρχων σαλαμαν εκ του οικου ιεροβααλ εν ημεραις πολεμου μητερα επι τεκνοις η
δαφισαν
15 ουτως ποιησω υμιν οικος του ισραηλ απο προσωπου κακιων υμων ορθρου απερριφησαν απερριφη βασιλευς ισραηλ
1 διοτι νηπιος ισραηλ και εγω ηγαπησα αυτον και εξ αιγυπτου μετεκαλεσα τα τεκνα αυτου
2 καθως μετεκαλεσα αυτους ουτως απωχοντο εκ προσωπου μου αυτοι τοις βααλιμ εθνον και τοις γλυπτοις εθυμιων
3 και εγω συνεποδισα τον εφραιμ ανελαβον αυτον επι τον βραχιονα μου και ουκ εγνωσαν οτι ιαμαι αυτους
4 εν διαφθορα ανθρωπων εξετεινα αυτους εν δεσμοις αγαπησεως μου και εσομαι αυτοις ως ραπιζων ανθρωπος επι τας σιαγονας αυτου και επιβλεψομαι προς αυτον δυνησομαι
αυτω
5 κατωκησεν εφραιμ εν αιγυπτω και ασσουρ αυτος βασιλευς αυτου οτι ουκ ηθελησεν επιστρεψαι
6 και ησθενησεν ρομφαια εν ταις πολεσιν αυτου και κατεπαυσεν εν ταις χερσιν αυτου και φαγονται εκ των διαβουλιων αυτων
7 και ο λαος αυτου επικρεμαμενος εκ της κατοικιας αυτου και ο θεος επι τα τιμια αυτου θυμωθησεται και ου μη υψωση αυτον
8 τι σε διαθω εφραιμ υπερασπιω σου ισραηλ τι σε διαθω ως αδαμα θησομαι σε και ως σεβωιμ μετεστραφη η καρδια μου εν τω αυτω συνεταραχθη η μεταμελεια μου
9 ου μη ποιησω κατα την οργην του θυμου μου ου μη εγκαταλιπω του εξαλειφθηναι τον εφραιμ διοτι θεος εγω ειμι και ουκ ανθρωπος εν σοι αγιος και ουκ εισελευσομαι εις πολ
ιν
10 οπισω κυριου πορευσομαι ως λεων ερευζεται οτι αυτος ωρυσεται και εκστησονται τεκνα υδατων
11 και εκστησονται ως ορνεον εξ αιγυπτου και ως περιστερα εκ γης ασσυριων και αποκαταστησω αυτους εις τους οικους αυτων λεγει κυριος
1 εκυκλωσεν με εν ψευδει εφραιμ και εν ασεβειαις οικος ισραηλ και ιουδα νυν εγνω αυτους ο θεος και λαος αγιος κεκλησεται θεου
2 ο δε εφραιμ πονηρον πνευμα εδιωξεν καυσωνα ολην την ημεραν κενα και ματαια επληθυνεν και διαθηκην μετα ασσυριων διεθετο και ελαιον εις αιγυπτον ενεπορευετο
3 και κρισις τω κυριω προς ιουδαν του εκδικησαι τον ιακωβ κατα τας οδους αυτου και κατα τα επιτηδευματα αυτου ανταποδοσει αυτω
4 εν τη κοιλια επτερνισεν τον αδελφον αυτου και εν κοποις αυτου ενισχυσεν προς θεον
5 και ενισχυσεν μετα αγγελου και ηδυνασθη εκλαυσαν και εδηθησαν μου εν τω οικω ων ευροσαν με και εκει ελαληθη προς αυτον
6 ο δε κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ εσται μνημοσυνον αυτου
7 και συ εν θεω σου επιστρεψεις ελεον και κριμα φυλασσου και εγγιζε προς τον θεον σου δια παντος
8 χανααν εν χειρι αυτου ζυγος αδικιας καταδυναστευειν ηγαπησε
9 και ειπεν εφραιμ πλην πεπλουτηκα ευρηκα αναψυχην εμαυτω παντες οι πονοι αυτου ουχ ευρεθησονται αυτω δι' αδικιας ας ημαρτεν
10 εγω δε κυριος ο θεος σου ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου επι κατοικιω σε εν σκηναις καθως ημερα εορτης
11 και λαλησω προς προφητας και εγω ορασεις επληθυνα και εν χερσιν προφητων ωμοιωθην
12 ει μη γαλααδ εστιν αρα ψευδεις ησαν εν γαλγαλ αρχοντες θυσιαζοντες και τα θυσιαστηρια αυτων ως χελωνα επι χερσον αγρου
13 και ανεχωρησεν ιακωβ εις πεδιον συριας και εδουλευσεν ισραηλ εν γυναικι και εν γυναικι εφυλαξατο
14 και εν προφητη ανηγαγεν κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου και εν προφητη διεφυλαχθη
15 εθυμωσεν εφραιμ και παρωργισεν και το αιμα αυτου επ' αυτον εκχυθησεται και τον ονειδισμον αυτου ανταποδοσει αυτω κυριος

1 κατα τον λογον εφραιμ δικαιοματα αυτος ελαβεν εν τω ισραηλ και εθετο αυτα τη βααλ και απεθανεν
2 και προσεθετο του αμαρτανειν ετι και εποιησαν εαυτοις χωνευμα εκ του αργυριου αυτων κατ' εικονα ειδωλων εργα τεκτονων συντετελεσμενα αυτοις αυτοι λεγουσιν θυσατε
ανθρωπους μοσχοι γαρ εκλελοιπασιν
3 δια τουτο εσονται ως νεφελη πρωινη και ως δροσος ορθρινη πορευομενη ωσπερ χνους αποφυσωμενος αφ' αλωνος και ως ατμις απο ακριδων
4 εγω δε κυριος ο θεος σου στερεων ουρανον και κτιζων γην ου αι χειρες εκτισαν πασαν την στρατιαν του ουρανου και ου παρεδειξα σοι αυτα του πορευεσθαι οπισω αυτων και
εγω ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου και θεον πλην εμου ου γνωση και σωζων ουκ εστιν παρεξ εμου
5 εγω εποιμαινον σε εν τη ερημω εν γη οικητω
6 κατα τας νομας αυτων και ενεπλησθησαν εις πλησμονην και υψωθησαν αι καρδιαι αυτων ενεκα τουτου επελαθοντο μου
7 και εσομαι αυτοις ως πανθηρ και ως παρδαλις κατα την οδον ασσυριων
8 απαντησομαι αυτοις ως αρκος απορουμενη και διαρρηξω συγκλεισμον καρδιας αυτων και καταφαγονται αυτοις εκει σκυμνοι δρυμου θηρια αγρου διασπασει αυτοις
9 τη διαφθορα σου ισραηλ τις βοηθησει
10 που ο βασιλευς σου ουτος και διασωσατω σε εν πασαις ταις πολεσιν σου κρινατω σε ον ειπας δος μοι βασιλευα και αρχοντα
11 και εδωκα σοι βασιλευα εν οργη μου και εσχον εν τω θυμω μου
12 συστροφην αδικιας εφραιμ εγκεκρυμμενη η αμαρτια αυτου
13 ωδινες ως τικτουσης ηξουσιν αυτω ουτος ο υιος σου ου φρονιμος διοτι ου μη υποστη εν συντριβη τεκνων
14 εκ χειρος αδου ρυσομαι αυτοις και εκ θανατου λυτρωσομαι αυτοις που η δικη σου θανατε που το κεντρον σου αδη παρακλησις κεκρυπται απο οφθαλμων μου
15 διοτι ουτος ανα μεσον αδελφων διαστελει επαξει ανεμον καυσωνα κυριος εκ της ερημου επ' αυτον και αναξηρανει τας φλεβας αυτου εξερημωσει τας πηγας αυτου ουτος κατ
αξηρανει την γην αυτου και παντα τα σκευη τα επιθυμητα αυτου
1 αφανισθησεται σαμαρεια οτι αντεστη προς τον θεον αυτης εν ρομφαια πεσουνται αυτοι και τα υποτιθηα αυτων εδαφισθησονται και αι εν γαστρι εχουσαι αυτων διαρραγησον
ται
2 επιστραφητι ισραηλ προς κυριον τον θεον σου διοτι ησθηνησας εν ταις αδικιας σου
3 λαβετε μεθ' εαυτων λογους και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων ειπατε αυτω οπως μη λαβητε αδικιαν και λαβητε αγαθα και ανταποδοσομεν καρπον χειλεων ημων
4 ασσουρ ου μη σωση ημας εφ' ιππον ουκ αναβησομεθα ουκετι μη ειπωμεν θεοι ημων τοις εργοις των χειρων ημων ο εν σοι ελεησει ορφανον
5 ιασομαι τας κατοικιας αυτων αγαπησω αυτοις ομολογως οτι απεστρεψεν η οργη μου απ' αυτων
6 εσομαι ως δροσος τω ισραηλ ανθησει ως κρινον και βαλει τας ριζας αυτου ως ο λιβανος
7 πορευσονται οι κλαδοι αυτου και εσται ως ελαια κατακαρπος και η οσφρασια αυτου ως λιβανου
8 επιστρεψουσιν και καθιουνται υπο την σκεπην αυτου ζησονται και μεθυσθησονται σιτω και εξανθησει ως αμπελος το μνημοσυνον αυτου ως οινος λιβανου
9 τω εφραιμ τι αυτω ετι και ειδωλοις εγω εταπεινωσα αυτον και εγω κατισχυσω αυτον εγω ως αρκευθος πυκαζουσα εξ εμου ο καρπος σου ευρηται
10 τις σοφος και συνησει ταυτα η συνετος και επιγνωσεται αυτα διοτι ευθειαι αι οδοι του κυριου και δικαιοι πορευονται εν αυταις οι δε ασεβεις ασθηνησουσιν εν αυταις .
1 λογος κυριου ος εγενηθη προς ιωηλ τον του βαθυηλ
2 ακουσατε δη ταυτα οι πρεσβυτεροι και ενωτισασθε παντες οι κατοικουντες την γην ει γεγονεν τοιαυτα εν ταις ημεραις υμων η εν ταις ημεραις των πατερων υμων
3 υπερ αυτων τοις τεκνοις υμων διηγησασθε και τα τεκνα υμων τοις τεκνοις αυτων και τα τεκνα αυτων εις γενεαν ετεραν
4 τα καταλοιπα της καμπης κατεφαγεν η ακρις και τα καταλοιπα της ακριδος κατεφαγεν ο βρουχος και τα καταλοιπα του βρουχου κατεφαγεν η ερυσιβη
5 εκνησατε οι μεθυοντες εξ οινου αυτων και κλαυσατε θρηνησατε παντες οι πινοντες οινον εις μεθην οτι εξηρηται εκ στοματος υμων ευφοροσυνη και χαρα
6 οτι εθνος ανεβη επι την γην μου ισχυρον και αναριθμητον οι οδοντες αυτου οδοντες λεοντος και αι μυλαι αυτου σκυμνου

7 εθετο την αμπελον μου εις αφανισμον και τας συκας μου εις συγκλασμον ερευνων εξηρευνησεν αυτην και ερριψεν ελευκανεν κληματα αυτης
8 θρηνησον προς με υπερ νυμφην περιεζωσμενην σακκον επι τον ανδρα αυτης τον παρθενικον
9 εξηρηται θυσια και σπονδη εξ οικου κυριου πενθειτε οι ιερεις οι λειτουργουντες θυσιαστηριω
10 οτι τεταλαιπωρηκεν τα πεδια πενθειτω η γη οτι τεταλαιπωρηκεν σιτος εξηρανθη οινος ωλιγωθη ελαιον
11 εξηρανθησαν οι γεωργοι θρηνειτε κτηματα υπερ πυρου και κριθης οτι απολωλεν τρυγητος εξ αγρου
12 η αμπελος εξηρανθη και αι συκαι ωλιγωθησαν ροα και φοινιξ και μηλον και παντα τα ξυλα του αγρου εξηρανθησαν οτι ησχυναν χαραν οι υιοι των ανθρωπων
13 περιζωσασθε και κοπτεσθε οι ιερεις θρηνειτε οι λειτουργουντες θυσιαστηριω εισελθατε υπνωσατε εν σακκοις λειτουργουντες θεω οτι απεσχηκεν εξ οικου θεου υμων θυσια και σπονδη
14 αγιασατε νηστειαν κηρυξατε θεραπειαν συναγαγετε πρεσβυτερους παντας κατοικουντας γην εις οικον θεου υμων και κεκραξατε προς κυριον εκτενωσ
15 οιμμοι οιμμοι οιμμοι εις ημεραν οτι εγγυς ημερα κυριου και ως ταλαιπωρια εκ ταλαιπωριας ηξει
16 κατεναντι των οφθαλμων υμων βρωματα εξωλεθρευθη εξ οικου θεου υμων ευφροσυνη και χαρα
17 εσκιρτησαν δαμαλεις επι ταις φατναις αυτων ηφανισθησαν θησαυροι κατεσκαφησαν ληνοι οτι εξηρανθη σιτος
18 τι αποθησομεν εαυτοις εκλαυσαν βουκολια βοων οτι ουχ υπηρχεν νομη αυτοις και τα ποιμνια των προβατων ηφανισθησαν
19 προς σε κυριε βοησομαι οτι πυρ ανηλωσεν τα ωραια της ερημου και φλοξ ανηψεν παντα τα ξυλα του αγρου
20 και τα κτηνη του πεδιου ανεβλεψαν προς σε οτι εξηρανθησαν αφεσεις υδατων και πυρ κατεφαγεν τα ωραια της ερημου
1 σαλπιατε σαλπιγγι εν σιων κηρυξατε εν ορει αγιω μου και συγχυθητωσαν παντες οι κατοικουντες την γην διοτι παρεστιν ημερα κυριου οτι εγγυς
2 ημερα σκοτους και γνοφου ημερα νεφελης και ομιχλης ως ορθρος χυθησεται επι τα ορη λαος πολυς και ισχυρος ομοιος αυτω ου γεγονεν απο του αιωνος και μετ' αυτον ου προστεθησεται εως ετων εις γενεας γενεων
3 τα εμπροσθεν αυτου πυρ αναλισκον και τα οπισω αυτου αναπτομενη φλοξ ως παραδεισος τρυφης η γη προ προσωπου αυτου και τα οπισθεν αυτου πεδιον αφανισμου και ανασωζομενος ουκ εσται αυτω
4 ως ορασις ιππων η οψις αυτων και ως ιππεις ουτως καταδιωζονται
5 ως φωνη αρματων επι τας κορυφας των ορεων εξαλονται και ως φωνη φλογος πυρος κατεσθιουσης καλαμην και ως λαος πολυς και ισχυρος παρατασσομενος εις πολεμον
6 απο προσωπου αυτου συντριβησονται λαοι παν προσωπον ως προσκαυμα χυτρας
7 ως μαχηται δραμουνται και ως ανδρες πολεμισται αναβησονται επι τα τειχη και εκαστος εν τη οδω αυτου πορευσεται και ου μη εκκλινωσιν τας τριβους αυτων
8 και εκαστος απο του αδελφου αυτου ουκ αφεζεται καταβαρυνομενοι εν τοις οπλοις αυτων πορευσονται και εν τοις βελεσιν αυτων πεσουνται και ου μη συντελεσθωσιν
9 της πολεως επιλημψονται και επι των τειχεων δραμουνται και επι τας οικιας αναβησονται και δια θυριδων εισελευσονται ως κλεπται
10 προ προσωπου αυτων συγχυθησεται η γη και σεισθησεται ο ουρανος ο ηλιος και η σεληνη συσκοτασουσιν και τα αστρα δυσουσιν το φεγγος αυτων
11 και κυριος δωσει φωνην αυτου προ προσωπου δυναμεως αυτου οτι πολλη εστιν σφοδρα η παρεμβολη αυτου οτι ισχυρα εργα λογων αυτου διοτι μεγαλη η ημερα του κυριου μεγαλη και επιφανης σφοδρα και τις εσται ικανος αυτη
12 και νυν λεγει κυριος ο θεος υμων επιστραφητε προς με εξ ολης της καρδιας υμων και εν νηστεια και εν κλαυθμω και εν κοπετω
13 και διαρρηξατε τας καρδιας υμων και μη τα ιματια υμων και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων οτι ελεημων και οικτιρμων εστιν μακροθυμος και πολυελεος και μετανοων επι ταις κακαις
14 τις οιδεν ει επιστρεψει και μετανοησει και υπολειψεται οπισω αυτου ευλογιαν θυσιαν και σπονδην κυριω τω θεω ημων
15 σαλπιατε σαλπιγγι εν σιων αγιασατε νηστειαν κηρυξατε θεραπειαν

- 16 συναγαγετε λαον αγιασατε εκκλησιαν εκλεξασθε πρεσβυτερους συναγαγετε νηπια θηλαζοντα μαστους εξελθατω νυμφιος εκ του κοιτωνος αυτου και νυμφη εκ του παστου αυτης
- 17 ανα μεσον της κρηπιδος του θυσιαστηριου κλαυονται οι ιερεις οι λειτουργουντες κυριω και ερουσιν φεισαι κυριε του λαου σου και μη δως την κληρονομιαν σου εις ονειδος του καταρξαι αυτον εθνη οπως μη ειπωσιν εν τοις εθνεσιν που εστιν ο θεος αυτων
- 18 και εξηλωσεν κυριος την γην αυτου και εφεισατο του λαου αυτου
- 19 και απεκριθη κυριος και ειπεν τω λαω αυτου ιδου εγω εξαποστελλω υμιν τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και εμπλησθησεσθε αυτων και ου δωσω υμας ουκετι εις ονειδισμον εν τοις εθνεσι
- 20 και τον απο βορρα εκδιωξω αφ' υμων και εξωσω αυτον εις γην ανυδρον και αφανιω το προσωπον αυτου εις την θαλασσαν την πρωτην και τα οπισω αυτου εις την θαλασσαν την εσχατην και αναβησεται η σαπρια αυτου και αναβησεται ο βρομος αυτου οτι εμεγαλυνεν τα εργα αυτου
- 21 θαρσει γη χαιρε και ευφραινου οτι εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι
- 22 θαρσειτε κτηνη του πεδιου οτι βεβλαστηκεν πεδια της ερημου οτι ξυλον ηνεγκεν τον καρπον αυτου αμπελος και συκη εδωκαν την ισχυν αυτων
- 23 και τα τεκνα σιων χαιρετε και ευφραινεσθε επι τω κυριω θεω υμων διοτι εδωκεν υμιν τα βρωματα εις δικαιοσυνην και βρεξει υμιν υετον προιον και οσιμον καθως εμπροσθ εν
- 24 και πλησθησονται αι αλωνες σιτου και υπερεκχυθησονται αι ληνοι οινου και ελαιου
- 25 και ανταποδωσω υμιν αντι των ετων ων κατεφαγεν η ακρις και ο βρουχος και η ερυσιβη και η καμπη η δυναμις μου η μεγαλη ην εξαπεστειλα εις υμας
- 26 και φαγεσθε εσθιοντες και εμπλησθησεσθε και αινεσετε το ονομα κυριου του θεου υμων α εποιησεν μεθ' υμων εις θαυμασια και ου μη καταισχυνη ο λαος μου εις τον αιωνα
- 27 και επιγνωσεσθε οτι εν μεσω του ισραηλ εγω ειμι και εγω κυριος ο θεος υμων και ουκ εστιν ετι πλην εμου και ου μη καταισχυνησιν ουκετι πας ο λαος μου εις τον αιωνα
- 1 και εσται μετα ταυτα και εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνια σθησονται και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται
- 2 και επι τους δουλους και επι τας δουλας εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου
- 3 και δωσω τερατα εν τω ουρανω και επι της γης αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου
- 4 ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη
- 5 και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται οτι εν τω ορει σιων και εν ιερουσαλημ εσται ανασωζομενος καθοτι ειπεν κυριος και ευαγγελιζομενοι ους κυριο ς προσκεκληται
- 1 διοτι ιδου εγω εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω οταν επιστρεψω την αιχμαλωσιαν ιουδα και ιερουσαλημ
- 2 και συναξω παντα τα εθνη και καταξω αυτα εις την κοιλαδα ιωσαφατ και διακριθησομαι προς αυτους εκει υπερ του λαου μου και της κληρονομιας μου ισραηλ οι διεσπαρησ αν εν τοις εθνεσιν και την γην μου καταδιειλαντο
- 3 και επι τον λαον μου εβαλον κληρους και εδωκαν τα παιδαρια πορναις και τα κορασια επωλουν αντι οινου και επινον
- 4 και τι και υμεις εμοι τυρος και σιδων και πασα γαλιλαια αλλοφυλων μη ανταποδομα υμεις ανταποδιδοτε μοι η μνησικακειτε υμεις επ' εμοι οξεως και ταχεως ανταποδωσω το ανταποδομα υμων εις κεφαλας υμων
- 5 ανθ' ων το αργυριον μου και το χρυσιον μου ελαβετε και τα επιλεκτα μου και τα καλα εισηνεγκατε εις τους ναους υμων
- 6 και τους υιους ιουδα και τους υιους ιερουσαλημ απεδοσθε τοις υιοις των ελληνων οπως εξωσητε αυτους εκ των οριων αυτων
- 7 ιδου εγω εξεγειρω αυτους εκ του τοπου ου απεδοσθε αυτους εκει και ανταποδωσω το ανταποδομα υμων εις κεφαλας υμων
- 8 και αποδωσομαι τους υιους υμων και τας θυγατερας υμων εις χειρας υιων ιουδα και αποδωσονται αυτους εις αιχμαλωσιαν εις εθνος μακραν απεχον οτι κυριος ελαλησεν
- 9 κηρυξατε ταυτα εν τοις εθνεσιν αγιασατε πολεμον εξεγειρατε τους μαχητας προσαγαγετε και αναβαινετε παντες ανδρες πολεμισται
- 10 συγκοψατε τα αροτρα υμων εις ρομφαιας και τα δρεπανα υμων εις σειρομαστας ο αδυνατος λεγετω οτι ισχυω εγω

- 11 συναθροίξεσθε και εισπορευεσθε παντα τα εθνη κυκλοθεν και συναχθητε εκει ο πραυς εστω μαχητης
12 εξεγειρεσθωσαν και αναβαινετωσαν παντα τα εθνη εις την κοιλαδα ιωσαφατ διοτι εκει καθιω του διακριναι παντα τα εθνη κυκλοθεν
13 εξαποστειλατε δρεπανα οτι παρεστηκεν τρυγητος εισπορευεσθε πατειτε διοτι πληρης η ληνος υπερεκχειται τα υποληνια οτι πεπληθυνται τα κακα αυτων
14 ηχοι εξηχησαν εν τη κοιλαδι της δικης οτι εγγυς ημερα κυριου εν τη κοιλαδι της δικης
15 ο ηλιος και η σεληνη συσκοτασουσιν και οι αστερες δυσουσιν φεγγος αυτων
16 ο δε κυριος εκ σιων ανακεκραζεται και εξ ιερουσαλημ δωσει φωνην αυτου και σεισθησεται ο ουρανος και η γη ο δε κυριος φεισεται του λαου αυτου και ενισχυσει κυριος του υιους ισραηλ
17 και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος ο θεος υμων ο κατασκηνων εν σιων εν ορει αγιω μου και εσται ιερουσαλημ πολις αγια και αλλογενεις ου διελευσονται δι' αυτης ουκετι
18 και εσται εν τη ημερα εκεινη αποσταλαξει τα ορη γλυκασμον και οι βουνοι ρηησονται γαλα και πασαι αι αφεσεις ιουδα ρηησονται υδατα και πηγη εξ οικου κυριου εξελευσεται και ποτιει τον χειμαρρουν των σχοινων
19 αιγυπτος εις αφανισμον εσται και η ιδουμαια εις πεδιον αφανισμου εσται εξ αδικιων υιων ιουδα ανθ' ων εξεχεαν αιμα δικαιον εν τη γη αυτων
20 η δε ιουδαια εις τον αιωνα κατοικηθησεται και ιερουσαλημ εις γενεας γενεων
21 και εκδικησω το αιμα αυτων και ου μη αθωωσω και κυριος κατασκηνωσει εν σιων .
1 λογοι αμωσ οι εγενοντο εν νακκαριμ εκ θεκουε ους ειδεν υπερ ιερουσαλημ εν ημεραις οζιου βασιλεωσ ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ του ιωασ βασιλεωσ ισραηλ προ δυο ετων του σεισμου
2 και ειπεν κυριος εκ σιων εφθεγξατο και εξ ιερουσαλημ εδωκεν φωνην αυτου και επενθησαν αι νομαι των ποιμενων και εξηρανη η κορυφη του καρμηλου
3 και ειπεν κυριος επι ταισ τρισιν ασεβειαισ δαμασκου και επι ταισ τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων επριζον πριοσιν σιδηροις τασ εν γαστρι εχουσασ των εν γαλα αδ
4 και εξαποστελω πυρ εις τον οικον αζαηλ και καταφαγεται θεμελια υιου αδερ
5 και συντριψω μοχλους δαμασκου και εξολεθρευσω κατοικουντασ εκ πεδιου ων και κατακοψω φυλην εξ ανδρων χαρραν και αιχμαλωτευθησεται λαοσ συριασ επικλητοσ λεγει κυριος
6 ταδε λεγει κυριος επι ταισ τρισιν ασεβειαισ γαζης και επι ταισ τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτουσ ενεκεν του αιχμαλωτευσαι αυτουσ αιχμαλωσιαν του σαλωμων του συγκλεισαι εις την ιδουμαϊαν
7 και εξαποστελω πυρ επι τα τειχη γαζης και καταφαγεται θεμελια αυτης
8 και εξολεθρευσω κατοικουντασ εξ αζωτου και εξαρθησεται φυλη εξ ασκαλωνοσ και επαξω την χειρα μου επι ακκαρων και απολουνται οι καταλοιποι των αλλοφυλων λεγει κυριος
9 ταδε λεγει κυριος επι ταισ τρισιν ασεβειαισ τυρου και επι ταισ τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτην ανθ' ων συνεκλεισαν αιχμαλωσιαν του σαλωμων εις την ιδουμαϊαν και ουκ εμνησθησαν διαθηκης αδελφων
10 και εξαποστελω πυρ επι τα τειχη τυρου και καταφαγεται θεμελια αυτης
11 ταδε λεγει κυριος επι ταισ τρισιν ασεβειαισ της ιδουμαϊασ και επι ταισ τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτουσ ενεκα του διωξαι αυτουσ εν ρομφαια τον αδελφον αυτου και ελυμνηατο μητραν επι γησ και ηρπασεν εις μαρτυριον φρικην αυτου και το ορμημα αυτου εφυλαξεν εις νεικοσ
12 και εξαποστελω πυρ εις θαιμαν και καταφαγεται θεμελια τειχεων αυτης
13 ταδε λεγει κυριος επι ταισ τρισιν ασεβειαισ υιων αμμων και επι ταισ τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων ανεσχιζον τασ εν γαστρι εχουσασ των γαλααδιτων οπωσ εμπλατυνωσιν τα ορια αυτων
14 και αναψω πυρ επι τα τειχη ραββα και καταφαγεται θεμελια αυτης μετα κραυγησ εν ημερα πολειμου και σεισθησεται εν ημερα συντελειασ αυτης
15 και πορευσονται οι βασιλεις αυτης εν αιχμαλωσια οι ιερεισ αυτων και οι αρχοντεσ αυτων επι το αυτο λεγει κυριος
1 ταδε λεγει κυριος επι ταισ τρισιν ασεβειαισ μωαβ και επι ταισ τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων κατεκαυσαν τα οστα βασιλεωσ της ιδουμαϊασ εις κονιαν

2 και εξαποστελω πυρ επι μωαβ και καταφαγεται θεμελια των πολεων αυτης και αποθανειται εν αδυναμια μωαβ μετα κραυγης και μετα φωνης σαλπιγγος
3 και εξολεθρευσω κριτην εξ αυτης και παντας τους αρχοντας αυτης αποκτενω μετ' αυτου λεγει κυριος
4 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις υιων ιουδα και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ενεκα του απωσασθαι αυτους τον νομον κυριου και τα προσταγματα
α αυτου ουκ εφυλαξαντο και επλανησεν αυτους τα ματαια αυτων α εποιησαν οις εξηκολουθησαν οι πατερες αυτων οπισω αυτων
5 και εξαποστελω πυρ επι ιουδαν και καταφαγεται θεμελια ιερουσαλημ
6 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις ισραηλ και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων απεδοντο αργυριου δικαιον και πενητα ενεκεν υποδηματων
7 τα πατουντα επι τον χουν της γης και εκονδυλιζον εις κεφαλαις πτωχων και οδον ταπεινων εξεκλιναν και υιος και πατηρ αυτου εισεπορευοντο προς την αυτην παιδισκην οπω
ς βεβηλωσωσιν το ονομα του θεου αυτων
8 και τα ιματια αυτων δεσμευοντες σχοινοις παραπετασματα εποιουν εχομενα του θυσιαστηριου και οινον εκ συκοφαντιων επινον εν τω οικω του θεου αυτων
9 εγω δε εξηρα τον αμορραιον εκ προσωπου αυτων ου ην καθως υψος κεδρου το υψος αυτου και ισχυρος ην ως δρυς και εξηρα τον καρπον αυτου επανωθεν και τας ριζας αυτο
υ υποκατωθεν
10 και εγω ανηγαγον υμας εκ γης αιγυπτου και περιηγαγον υμας εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη του κατακληρονομησαι την γην των αμορραιων
11 και ελαβον εκ των υιων υμων εις προφητας και εκ των νεανισκων υμων εις αγιασμον μη ουκ εστιν ταυτα υιοι ισραηλ λεγει κυριος
12 και εποτιζετε τους ηγιασμενους οινον και τοις προφηταις ενετελλεσθε λεγοντες ου μη προφητευσητε
13 δια τουτο ιδου εγω κυλιω υποκατω υμων ον τροπον κυλιεται η αμαξα η γεμουσα καλαμης
14 και απολειται φυγη εκ δρομεως και ο κραταιος ου μη κρατηση της ισχυος αυτου και ο μαχητης ου μη σωση την ψυχην αυτου
15 και ο τοξοτης ου μη υποστη και ο οξυς τοις ποσιν αυτου ου μη διασωθη ουδε ο ιππευς ου μη σωση την ψυχην αυτου
16 και ευρησει την καρδιαν αυτου εν δυναστειαις ο γυμνος διωζεται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος
1 ακουσατε τον λογον τουτον ον ελαλησεν κυριος εφ' υμας οικος ισραηλ και κατα πασης φυλης ης ανηγαγον εκ γης αιγυπτου λεγων
2 πλην υμας εγνων εκ πασων φυλων της γης δια τουτο εκδικησω εφ' υμας πασας τας αμαρτιας υμων
3 ει πορευσονται δυο επι το αυτο καθολου εαν μη γνωρισωσιν εαυτους
4 ει ερευζεται λεων εκ του δρυμου αυτου θηραν ουκ εχων ει δωσει σκυμνος φωνην αυτου εκ της μανδρας αυτου καθολου εαν μη αρπαση τι
5 ει πεσειται ορνειον επι την γην ανευ ιξευτου ει σχασθησεται παγισ επι της γης ανευ του συλλαβειν τι
6 ει φωνησει σαλπιγξ εν πολει και λαος ου πτοθησεται ει εσται κακια εν πολει ην κυριος ουκ εποιησεν
7 διοτι ου μη ποιηση κυριος ο θεος πραγμα εαν μη αποκαλυψη παιδειαν αυτου προς τους δουλους αυτου τους προφητας
8 λεων ερευζεται και τις ου φοβηθησεται κυριος ο θεος ελαλησεν και τις ου προφητευσει
9 απαγγειλατε χωραις εν ασσυριοις και επι τας χωρας της αιγυπτου και ειπατε συναχθητε επι το ορος σαμαρειας και ιδετε θαυμαστα πολλα εν μεσω αυτης και την καταδυναστ
ειαν την εν αυτη
10 και ουκ εγνω α εσται εναντιον αυτης λεγει κυριος οι θησαυριζοντες αδικιαν και ταιπωριαν εν ταις χωραις αυτων
11 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος τυρος κυκλοθεν η γη σου ερημωθησεται και καταξει εκ σου ισχυν σου και διαρπαγησονται αι χωραι σου
12 ταδε λεγει κυριος ον τροπον οταν εκσπαση ο ποιμην εκ στοματος του λεοντος δυο σκελη η λοβον ωτιου ουτως εκσπασθησονται οι υιοι ισραηλ οι κατοικουντες εν σαμαρεια κ
ατεναντι φυλης και εν δαμασκω ιερεις
13 ακουσατε και επιμαρτυρασθε τω οικω ιακωβ λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ
14 διοτι εν τη ημερα οταν εκδικω ασεβειας του ισραηλ επ' αυτον και εκδικησω επι τα θυσιαστηρια βαιθηλ και κατασκαφησεται τα κερατα του θυσιαστηριου και πεσουνται επι
την γην

- 15 συγγεω και παταξω τον οικον τον περιπτερον επι τον οικον τον θερινον και απολουνται οικoi ελεφαντινοι και προστεθησονται οικoi ετεροι πολλοι λεγει κυριος
- 1 ακουσατε τον λογον τουτον δαμαλεις της βασανιτιδος αι εν τω ορει της σαμαρειας αι καταδυναστευουσαι πτωχους και καταπατουσαι πενητας αι λεγουσαι τοις κυριοις αυτο ν επιδοτε ημιν οπως πιωμεν
- 2 ομνυει κυριος κατα των αγιων αυτου διοτι ιδου ημεραι ερχονται εφ' υμας και λημψονται υμας εν οπλοις και τους μεθ' υμων εις λεβητας υποκαιομενους εμβαλουσιν εμπυροι λοιμοι
- 3 και εξενηθησεσθε γυμναι κατεναντι αλληλων και απορριφησεσθε εις το ορος το ρεμμα λεγει κυριος ο θεος
- 4 εισηλθατε εις βαιθελ και ηνομησατε και εις γαλγαλα επληθυνατε του ασεβησαι και ηνεγκατε εις το πρωι θυσιας υμων εις την τριημεριαν τα επιδεκατα υμων
- 5 και ανεγνωσαν εξω νομον και επεκαλεσαντο ομολογιας απαγγειλατε οτι ταυτα ηγαπησαν οι υιοι ισραηλ λεγει κυριος ο θεος
- 6 και εγω δωσω υμιν γομφιασμον οδοντων εν πασαις ταις πολεσιν υμων και ενδειαν αρτων εν πασι τοις τοποις υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος
- 7 και εγω ανεσχον εξ υμων τον υετον προ τριων μηνων του τρυγητου και βρεξω επι πολιν μιαν επι δε πολιν μιαν ου βρεξω μερις μια βραχησεται και μερις εφ' ην ου βρεξω επ' αυτην ξηρανθησεται
- 8 και συναθροισθησονται δυο και τρεις πολεις εις πολιν μιαν του πειν υδωρ και ου μη εμπλησθωσιν και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος
- 9 επαταξα υμας εν πυρωσει και εν ικτερω επληθυνατε κηπους υμων αμπελωνας υμων και συκωνας υμων και ελαιωνας υμων κατεφαγεν η καμπη και ουδ' ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος
- 10 εξαπεστειλα εις υμας θανατον εν οδω αιγυπτου και απεκτεινα εν ρομφαια τους νεανισκους υμων μετα αιχμαλωσιας ιππων σου και ανηγαγον εν πυρι τας παρεμβολας υμων εν τη οργη μου και ουδ' ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος
- 11 κατεστρεψα υμας καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και εγενεσθε ως δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος και ουδ' ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος
- 12 δια τουτο ουτως ποιησω σοι ισραηλ πλην οτι ουτως ποιησω σοι ετοιμαζου του επικαλεισθαι τον θεον σου ισραηλ
- 13 διοτι ιδου εγω στερεων βροντην και κτιζων πνευμα και απαγγελων εις ανθρωπους τον χριστον αυτου ποιων ορθρον και ομιχλην και επιβαιων επι τα υψη της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτο
- 1 ακουσατε τον λογον κυριου τουτον ον εγω λαμβανω εφ' υμας θρηνον οικος ισραηλ
- 2 επεσεν ουκετι μη προσθη του αναστηναι παρθενος του ισραηλ εσφαλεν επι της γης αυτης ουκ εστιν ο αναστησων αυτην
- 3 διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος η πολις εξ ης εξεπορευοντο χιλιοι υπολειφθησονται εκατον και εξ ης εξεπορευοντο εκατον υπολειφθησονται δεκα τω οικω ισραηλ
- 4 διοτι ταδε λεγει κυριος προς τον οικον ισραηλ εκζητησατε με και ζησεσθε
- 5 και μη εκζητειτε βαιθελ και εις γαλγαλα μη εισπορευεσθε και επι το φρεαρ του ορκου μη διαβαινετε οτι γαλγαλα αιχμαλωτευομενη αιχμαλωτευθησεται και βαιθελ εσται ως ουχ υπαρχουσα
- 6 εκζητησατε τον κυριον και ζησατε οπως μη αναλαμψη ως πυρ ο οικος ιωσηφ και καταφαγεται αυτον και ουκ εσται ο σβεσων τω οικω ισραηλ
- 7 κυριος ο ποιων εις υψος κριμα και δικαιοσυνην εις γην εθικεν
- 8 ποιων παντα και μετασκευαζων και εκτρεπων εις το πρωι σκιαν θανατου και ημεραν εις νυκτα συσκοταζων ο προσκαλουμενος το υδωρ της θαλασσης και εκχεων αυτο επι π ροσωπου της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτο
- 9 ο διαιρων συντριμμον επ' ισχυν και ταλαιπωριαν επι οχυρωμα επαγων
- 10 εμισησαν εν πυλαις ελεγχοντα και λογον οσιον εβδελυξαντο
- 11 δια τουτο ανθ' ων κατεκονδυλιζετε πτωχους και δωρα εκλεκτα εδεξασθε παρ' αυτων οικους ξυστους ωκοδομησατε και ου μη κατοικησητε εν αυτοις αμπελωνας επιθυμητους εφυτευσατε και ου μη πιητε τον οινον εξ αυτων
- 12 οτι εγνων πολλας ασεβειας υμων και ισχυραι αι αμαρτιαι υμων καταπατουντες δικαιον λαμβανοντες αλλαγματα και πενητας εν πυλαις εκκλινοντες
- 13 δια τουτο ο συνιων εν τω καιρω εκεινω σιωπησεται οτι καιρος πονηρος εστιν

14 εκζητησατε το καλον και μη το πονηρον οπως ζησητε και εσται ουτως μεθ' υμων κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ον τροπον ειπατε
15 μεμισηκαμεν τα πονηρα και ηγαπηκαμεν τα καλα και αποκαταστησατε εν πυλαις κριμα οπως ελεση κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ τους περιλοιπους του ιωσηφ
16 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ εν πασαις πλατειαις κοπετος και εν πασαις οδοις ρηθησεται ουαι ουαι κληθησεται γεωργος εις πενθος και κοπετον και εις
ειδοτας θρηνον
17 και εν πασαις οδοις κοπετος διοτι διελευσομαι δια μεσου σου ειπεν κυριος
18 ουαι οι επιθυμουντες την ημεραν κυριου ινα τι αυτη υμιν η ημερα του κυριου και αυτη εστιν σκοτος και ου φως
19 ον τροπον οταν φυγη ανθρωπος εκ προσωπου του λεοντος και εμπεση αυτω η αρκος και εισπηδηση εις τον οικον αυτου και απερεισηται τας χειρας αυτου επι τον τοιχον και
δακη αυτον ο οφιος
20 ουχι σκοτος η ημερα του κυριου και ου φως και γνοφος ουκ εχων φεγγος αυτη
21 μεμισηκα απωσμαι εορτας υμων και ου μη σφρανθω εν ταις πανηγυρεσιν υμων
22 διοτι και εαν ενεγκητε μοι ολοκαυτωματα και θυσιας υμων ου προσδεξομαι αυτα και σωτηριου επιφανειας υμων ουκ επιβλεπομαι
23 μεταστησον απ' εμου ηχον ωδων σου και ψαλμον οργανων σου ουκ ακουσομαι
24 και κυλισθησεται ως υδωρ κριμα και δικαιοσυνη ως χειμαρρους αβατος
25 μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη οικος ισραηλ
26 και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ραιφαν τους τυπους αυτων ους εποιησατε εαυτοις
27 και μετοικιω υμας επεκεινα δαμασκου λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω
1 ουαι τοις εξουθενουσιν σιων και τοις πεποιθοσιν επι το ορος σαμαρειας απετρυγησαν αρχας εθνων και εισηλθον αυτοι οικος του ισραηλ
2 διαβητε παντες και ιδετε και διελθατε εκειθεν εις εμαθ ραββα και καταβητε εκειθεν εις γεθ αλλοφυλων τας κρατιστας εκ πασων των βασιλειων τουτων ει πλεονα τα ορια αυ
των εστιν των υμετερων οριων
3 οι ερχομενοι εις ημεραν κακην οι εγγιζοντες και εφαπτομενοι σαββατων ψευδων
4 οι καθευδοντες επι κλινων ελεφαντινων και κατασπαταλωντες επι ταις στρωμαις αυτων και εσθοντες εριφους εκ ποιμιων και μοσχαρα εκ μεσου βουκολιων γαλαθινα
5 οι επικροτουντες προς την φωνην των οργανων ως εστωτα ελογισαντο και ουχ ως φευγοντα
6 οι πινοντες τον διωλισμενον οινον και τα πρωτα μυρα χριομενοι και ουκ επασχον ουδεν επι τη συντριβη ιωσηφ
7 δια τουτο νυν αιχμαλωτοι εσονται απ' αρχης δυναστων και εξαρθησεται χρεμετισμος ιππων εξ εφραιμ
8 οτι ωμοσεν κυριος καθ' εαυτου διοτι βδελυσομαι εγω πασαν την υβριν ιακωβ και τας χωρας αυτου μεμισηκα και εξαρω πολιν συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην
9 και εσται εαν υπολειφθωσιν δεκα ανδρες εν οικια μια και αποθανουνται και υπολειφθησονται οι καταλοιποι
10 και λημψονται οι οικειοι αυτων και παραβιωνται του εξενεγκαι τα οστα αυτων εκ του οικου και ερει τοις προεστηκοσι της οικιας ει ετι υπαρχει παρα σοι και ερει ουκετι και
ερει σιγα ενεκα του μη ονομασαι το ονομα κυριου
11 διοτι ιδου κυριος εντελλεται και παταξει τον οικον τον μεγαν θλασμασιν και τον οικον τον μικρον ραγμασιν
12 ει διωξονται εν πετραις ιπποι ει παρασιωπησονται εν θηλειαις οτι υμεις εξεστρεψατε εις θυμον κριμα και καρπον δικαιοσυνης εις πικριαν
13 οι ευφραινομενοι επ' ουδενι λογω οι λεγοντες ουκ εν τη ισχυι ημων εσχομεν κερατα
14 διοτι ιδου εγω επεγειρω εφ' υμας οικος του ισραηλ εθνος και εκθλιψουσιν υμας του μη εισελθειν εις εμαθ και εως του χειμαρρου των δυσμων
1 ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου επιγονη ακριδων ερχομενη εωθινη και ιδου βρουχος εις γωγ ο βασιλευς
2 και εσται εαν συντελεση του καταφαγειν τον χορτον της γης και ειπα κυριε κυριε ιλεως γενου τις αναστησει τον ιακωβ οτι ολιγοστος εστιν
3 μετανοησον κυριε επι τουτω και τουτο ουκ εσται λεγει κυριος

4 ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου εκαλεσεν την δικην εν πυρι κυριος και κατεφαγε την αβυσσον την πολλην και κατεφαγεν την μεριδα
5 και ειπα κυριε κυριε κοπασον δη τις αναστησει τον ιακωβ οτι ολιγοστος εστιν
6 μετανοησον κυριε επι τουτω και τουτο ου μη γενηται λεγει κυριος
7 ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου ανηρ εστηκως επι τειχους αδαμαντινου και εν τη χειρι αυτου αδαμας
8 και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας αμως και ειπα αδαμαντα και ειπεν κυριος προς με ιδου εγω εντασσω αδαμαντα εν μεσω λαου μου ισραηλ ουκετι μη προσθω του παρελθε
9 εν αυτον
10 και αφανισθησονται βωμοι του γελωτος και αι τελεται του ισραηλ εξερημωθησονται και αναστησομαι επι τον οικον ιεροβοαμ εν ρομφαια
11 και εξαπεστειλεν αμασιас ο ιερευς βαιθηλ προς ιεροβοαμ βασιλευα ισραηλ λεγων συστροφας ποιειται κατα σου αμως εν μεσω οικου ισραηλ ου μη δυναται η γη υπενγκειν απ
12 αντας τους λογους αυτου
13 διοτι ταδε λεγει αμως εν ρομφαια τελευτησει ιεροβοαμ ο δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου
14 και ειπεν αμασιас προς αμως ο ορων βαδιζε εκχωρησον εις γην ιουδα και εκει καταβιου και εκει προφητευσεις
15 εις δε βαιθηλ ουκετι μη προσθης του προφητευσαι οτι αγιασμα βασιλευος εστιν και οικος βασιλειας εστιν
16 και απεκριθη αμως και ειπεν προς αμασιαν ουκ ημην προφητης εγω ουδε υιος προφητου αλλ' η αιπολος ημην και κνιζων συκαμινα
17 και ανελαβεν με κυριος εκ των προβατων και ειπεν κυριος προς με βαδιζε προφητευσον επι τον λαον μου ισραηλ
18 και νυν ακουε λογον κυριου συ λεγεις μη προφητευε επι τον ισραηλ και ου μη οχλαγωγησης επι τον οικον ιακωβ
19 δια τουτο ταδε λεγει κυριος η γυνη σου εν τη πολει πορνευσει και οι υιοι σου και αι θυγατερες σου εν ρομφαια πεσουνται και η γη σου εν σχοινω καταμετρηθησεται και συ ε
20 ν γη ακαθαρτω τελευτησεις ο δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου
1 ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου αγγος ιζευτου
2 και ειπεν τι συ βλεπεις αμως και ειπα αγγος ιζευτου και ειπεν κυριος προς με ηκει το περας επι τον λαον μου ισραηλ ουκετι μη προσθω του παρελθειν αυτον
3 και ολολυξει τα φατνωματα του ναου εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος πολυς ο πεπτωκως εν παντι τοπω επιρριψω σιωπην
4 ακουσατε δη ταυτα οι εκτριβοντες εις το πρωι πενητα και καταδυναστευοντες πτωχους απο της γης
5 οι λεγοντες ποτε διελευσεται ο μην και εμπολησομεν και τα σαββατα και ανοιξομεν θησαυρους του ποιησαι μικρον μετρον και του μεγαλυναι σταθμια και ποιησαι ζυγον αδικ
6 ον
7 του κτασθαι εν αργυριω πτωχους και ταπεινον αντι υποδηματων και απο παντος γεννηματος εμπορευσομεθα
8 ομνυει κυριος καθ' υπερηφανιας ιακωβ ει επιλησθησεται εις νεικος παντα τα εργα υμων
9 και επι τουτοις ου ταραχθησεται η γη και πενθησει πας ο κατοικων εν αυτη και αναβησεται ως ποταμος συντελεια και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου
10 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος ο θεος και δυσεται ο ηλιος μεσημβριας και συσκοτασει επι της γης εν ημερα το φως
11 και μεταστρεψω τας εορτας υμων εις πενθος και πασας τας ωδας υμων εις θρηνον και αναβιβω επι πασαν οσφυν σακκον και επι πασαν κεφαλην φαλακρωμα και θησομαι αυ
12 τον ως πενθος αγαπητου και τους μετ' αυτου ως ημεραν οδυνης
13 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και εξαποστελω λιμον επι την γην ου λιμον αρτου ουδε διψαν υδατος αλλα λιμον του ακουσαι λογον κυριου
14 και σαλευθησονται υδατα εως θαλασσης και απο βορρα εως ανατολων περιδραμονται ζητουντες τον λογον κυριου και ου μη ευρωσιν
15 εν τη ημερα εκεινη εκλειψουσιν αι παρθενoi αι καλαι και οι νεανισκοι εν διψει
16 οι ομνυοντες κατα του ιλασμου σαμαρειας και οι λεγοντες ζη ο θεος σου δαν και ζη ο θεος σου βηρσαβεε και πεσουνται και ου μη αναστωσιν επι
17 ειδον τον κυριον εφεστωτα επι του θυσιαστηριου και ειπεν παταξον επι το ιλαστηριον και σεισθησεται τα προπυλα και διακοψον εις κεφαλαις παντων και τους καταλοιπους α
18 υτων εν ρομφαια αποκτενω ου μη διαφυγη εξ αυτων φευγων και ου μη διασωθη εξ αυτων ανασωζομενος

- 2 εαν κατορυγωσιν εις αδου εκειθεν η χειρ μου ανασπασει αυτους και εαν αναβωσιν εις τον ουρανον εκειθεν καταξω αυτους
- 3 εαν εγκρυβωσιν εις την κορυφην του καρμηλου εκειθεν εξερευνησω και λημψομαι αυτους και εαν καταδυσωσιν εξ οφθαλμων μου εις τα βαθη της θαλασσης εκει εντελουμαι τω δρακοντι και δηζεται αυτους
- 4 και εαν πορευθωσιν εν αιχμαλωσια προ προσωπου των εχθρων αυτων εκει εντελουμαι τη ρομφαια και αποκτενει αυτους και στηριω τους οφθαλμους μου επ' αυτους εις κακα και ουκ εις αγαθα
- 5 και κυριος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο εφαπτομενος της γης και σαλευων αυτην και πενθησουσιν παντες οι κατοικουντες αυτην και αναβησεται ως ποταμος συντελεια αυτης και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου
- 6 ο οικοδομων εις τον ουρανον αναβασιν αυτου και την επαγγελιαν αυτου επι της γης θεμελιων ο προσκαλουμενος το υδωρ της θαλασσης και εκχεων αυτο επι προσωπον της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω
- 7 ουχ ως υιοι αιθιοπων υμεις εστε εμοι υιοι ισραηλ λεγει κυριος ου τον ισραηλ ανηγαγον εκ γης αιγυπτου και τους αλλοφυλους εκ καππαδοκιας και τους συρους εκ βοθρου
- 8 ιδου οι οφθαλμοι κυριου του θεου επι την βασιλειαν των αμαρτωλων και εξαρω αυτην απο προσωπου της γης πλην οτι ουκ εις τελος εξαρω τον οικον ιακωβ λεγει κυριος
- 9 διοτι ιδου εγω εντελλομαι και λικμω εν πασι τοις εθνεσιν τον οικον του ισραηλ ον τροπον λικμαται εν τω λικμω και ου μη πεση συντριμμα επι την γην
- 10 εν ρομφαια τελευτησουσι παντες αμαρτωλοι λαου μου οι λεγοντες ου μη εγγιση ουδ' ου μη γενηται εφ' ημας τα κακα
- 11 εν τη ημερα εκεινη αναστησω την σκινην δαυιδ την πεπτωκυιαν και ανοικοδομησω τα πεπτωκοτα αυτης και τα κατεσκαμμενα αυτης αναστησω και ανοικοδομησω αυτην καθως αι ημεραι του αιωνος
- 12 οπως εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων και παντα τα εθνη εφ' ους επικεκληται το ονομα μου επ' αυτους λεγει κυριος ο θεος ο ποιων ταυτα
- 13 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και καταλημψεται ο αλοητος τον τρυγητον και περκασει η σταφυλη εν τω σπορω και αποσταλαξει τα ορη γλυκασμον και παντες οι βουνοι συμφυτοι εσονται
- 14 και επιστρεψω την αιχμαλωσιαν λαου μου ισραηλ και οικοδομησουσιν πολεις τας ηφανισμενας και κατοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και πιονται τον οινον αυτων και φυτευσουσιν κηπους και φαγονται τον καρπον αυτων
- 15 και καταφυτευσω αυτους επι της γης αυτων και ου μη εκσπασθωσιν ουκετι απο της γης αυτων ης εδωκα αυτοις λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ .
- 1 ορασις αβδιδου ταδε λεγει κυριος ο θεος τη ιδουμια ακοην ηκουσα παρα κυριου και περιοχην εις τα εθνη εξαπεστειλεν αναστητε και εξαναστωμεν επ' αυτην εις πολεμον
- 2 ιδου ολιγοστον δεδωκα σε εν τοις εθνεσιν ητιμωμενος συ ει σφοδρα
- 3 υπερηφانيا της καρδιας σου επηρεν σε κατασκηνουντα εν ταις οπαις των πετρων υψων κατοικιαν αυτου λεγων εν καρδια αυτου τις με καταξει επι την γην
- 4 εαν μετεωρισθης ως αετος και εαν ανα μεσον των αστρων θης νοσσιαν σου εκειθεν καταξω σε λεγει κυριος
- 5 ει κλεπται εισηλθον προς σε η λησται νυκτος που αν απερριφης ουκ αν εκλεψαν τα ικανα εαυτοις και ει τρυγηται εισηλθον προς σε ουκ αν υπελποντο επιφυλλια
- 6 πως εξηρευνηθη ησαν και κατελημφθη αυτου τα κεκρυμμενα
- 7 εως των οριων σου εξαπεστειλαν σε παντες οι ανδρες της διαθηκης σου αντεστησαν σοι ηδυνασθησαν προς σε ανδρες ειρηνικοι σου εθηκαν ενεδρα υποκατω σου ουκ εστιν σ υνεσις αυτοις
- 8 εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος απολω σοφους εκ της ιδουμιας και συνεσιν εξ ορους ησαν
- 9 και πτοηθησονται οι μαχηται σου οι εκ θαιμαν οπως εξαρθη ανθρωπος εξ ορους ησαν
- 10 δια την σφαγην και την ασεβειαν την εις τον αδελφον σου ιακωβ και καλυψει σε αισχνη και εξαρθηση εις τον αιωνα
- 11 αφ' ης ημερας αντεστης εξ εναντιας εν ημερα αιχμαλωτευοντων αλλογενων δυναμιν αυτου και αλλοτριωι εισηλθον εις πυλας αυτου και επι ιερουσαλημ εβαλον κληρους και σ υ ης ως εις εξ αυτων
- 12 και μη επιδης ημεραν αδελφου σου εν ημερα αλλοτριων και μη επιχαρης επι τους υιους ιουδα εν ημερα απωλειας αυτων και μη μεγαλορρημονησης εν ημερα θλιψεως
- 13 μηδε εισελθης εις πυλας λαων εν ημερα πονων αυτων μηδε επιδης και συ την συναγωγην αυτων εν ημερα ολεθρου αυτων μηδε συνεπιθη επι την δυναμιν αυτων εν ημερα απωλειας αυτων

14 μηδε επιστης επι τας διεκβολας αυτων του εξολεθρευσαι τους ανασωζομενους αυτων μηδε συγκλεισης τους φευγοντας εξ αυτων εν ημερα θλιψεως
15 διοτι εγγυς ημερα κυριου επι παντα τα εθνη ον τροπον εποιησας ουτως εσται σοι το ανταποδομα σου ανταποδοθησεται εις κεφαλην σου
16 διοτι ον τροπον επιεσ επι το ορος το αγιον μου πιονται παντα τα εθνη οινον πιονται και καταβησονται και εσονται καθως ουχ υπαρχοντες
17 εν δε τω ορει σιων εσται η σωτηρια και εσται αγιον και κατακληρονομησουσιν ο οικος ιακωβ τους κατακληρονομησαντας αυτους
18 και εσται ο οικος ιακωβ πυρ ο δε οικος ιωσηφ φλοξ ο δε οικος ησαυ εις καλαμην και εκκαυθησονται εις αυτους και καταφαγονται αυτους και ουκ εσται πυροφορος εν τω οικω ησαυ διοτι κυριος ελαλησεν
19 και κατακληρονομησουσιν οι εν ναγεβ το ορος το ησαυ και οι εν τη σεφηλα τους αλλοφυλους και κατακληρονομησουσιν το ορος εφραιμ και το πεδιον σαμαρειας και βενιαμιν και την γαλααδιτιν
20 και της μετοικεσις η αρχη αυτη τοις υιοις ισραηλ γη των χαναναϊων εως σαρεπτων και η μετοικεσια ιερουσαλημ εως εφραθα και κληρονομησουσιν τας πολεις του ναγεβ
21 και αναβησονται ανδρες σεσωσμενοι εξ ορους σιων του εκδικησαι το ορος ησαυ και εσται τω κυριω η βασιλεια .
1 και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν τον του αμαθι λεγων
2 αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη οτι ανεβη η κραυγη της κακιας αυτης προς με
3 και ανεστη ιωνας του φυγειν εις θαρσις εκ προσωπου κυριου και κατεβη εις ιοπην και ευρεν πλοιον βαδιζον εις θαρσις και εδωκεν το ναυλον αυτου και ενεβη εις αυτο του πλευσαι μετ' αυτων εις θαρσις εκ προσωπου κυριου
4 και κυριος εξηγειρεν πνευμα εις την θαλασσαν και εγενετο κλυδων μεγας εν τη θαλασση και το πλοιον εκινδυνευεν συντριβηναι
5 και εφοβηθησαν οι ναυτικοι και ανεβωον εκαστος προς τον θεον αυτων και εκβολην εποιησαντο των σκευων των εν τω πλοιω εις την θαλασσαν του κουφισθηναι απ' αυτων ιωνας δε κατεβη εις την κοιλην του πλοιου και εκαθευδεν και ερρεγγεν
6 και προσηλθεν προς αυτον ο πρωρευς και ειπεν αυτω τι συ ρεγγεις αναστα και επικαλου τον θεον σου οπως διασωση ο θεος ημας και μη απολωμεθα
7 και ειπεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δευτε βαλωμεν κληρους και επιγνωμεν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν και εβαλον κληρους και επεσεν ο κληρος επι ιωναν
8 και ειπον προς αυτον απαγγειλον ημιν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν τις σου η εργασια εστιν και ποθεν ερχη και εκ ποιας χωρας και εκ ποιου λαου ει συ
9 και ειπεν προς αυτους δουλος κυριου εγω ειμι και τον κυριον θεον του ουρανου εγω σεβομαι ος εποιησεν την θαλασσαν και την ξηραν
10 και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβον μεγαν και ειπαν προς αυτον τι τουτο εποιησας διοτι εγνωσαν οι ανδρες οτι εκ προσωπου κυριου ην φευγων οτι απηγγειλεν αυτοις
11 και ειπαν προς αυτον τι σοι ποιησωμεν και κοπασει η θαλασσα αφ' ημων οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρεν μαλλον κλυδωνα
12 και ειπεν ιωνας προς αυτους αρατε με και εμβαλετε με εις την θαλασσαν και κοπασει η θαλασσα αφ' υμων διοτι εγνωκα εγω οτι δι' εμε ο κλυδων ο μεγας ουτος εφ' υμας εστιν
13 και παρεβιαζοντο οι ανδρες του επιστρεψαι προς την γην και ουκ ηδυναντο οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρετο μαλλον επ' αυτους
14 και ανεβησαν προς κυριον και ειπαν μηδαμως κυριε μη απολωμεθα ενεκεν της ψυχης του ανθρωπου τουτου και μη δως εφ' ημας αιμα δικαιον οτι συ κυριε ον τροπον εβουλου πεποιηκας
15 και ελαβον τον ιωναν και εξεβαλον αυτον εις την θαλασσαν και εστη η θαλασσα εκ του σαλου αυτης
16 και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβω μεγαλω τον κυριον και εθυσαν θυσιαν τω κυριω και ευξαντο ευχας
1 και προσεταξεν κυριος κητει μεγαλω καταπιειν τον ιωναν και ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας
2 και προσηυξατο ιωνας προς κυριον τον θεον αυτου εκ της κοιλιας του κητους
3 και ειπεν εβοησα εν θλιψει μου προς κυριον τον θεον μου και εισηκουσεν μου εκ κοιλιας αδου κραυγης μου ηκουσας φωνης μου
4 απερριψας με εις βαθη καρδιας θαλασσης και ποταμοι με εκυκλωσαν παντες οι μετεωρισμοι σου και τα κυματα σου επ' εμε διηλθον
5 και εγω ειπα απωσμαι εξ οφθαλμων σου ara προσθησω του επιβλεψαι προς τον ναον τον αγιον σου

6 περιεχυθη υδωρ μοι εως ψυχης αβυσσος εκυκλωσεν με εσχατη εδω η κεφαλη μου εις σχισμας ορειων
7 κατεβην εις γην ης οι μοχλοι αυτης κατοχοι αιωνιοι και αναβητω φθορα ζωης μου κυριε ο θεος μου
8 εν τω εκλειπειν απ' εμου την ψυχην μου του κυριου εμνησθην και ελθοι προς σε η προσευχη μου εις ναον αγιον σου
9 φυλασσομενοι ματια και ψευδη ελεος αυτων εγκατελιπον
10 εγω δε μετα φωνης αινεσεως και εξομολογησεως θυσω σοι οσα ηυξαμην αποδωσω σοι σωτηριου τω κυριω
11 και προσεταγη τω κητει και εξεβαλεν τον ιωναν επι την ξηραν
1 και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν εκ δευτερου λεγων
2 αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη κατα το κηρυγμα το εμπροσθεν ο εγω ελαλησα προς σε
3 και ανεστη ιωνας και επορευθη εις νινευη καθως ελαλησεν κυριος η δε νινευη ην πολις μεγαλη τω θεω ωσει πορειας οδου ημερων τριων
4 και ηρξατο ιωνας του εισελθειν εις την πολιν ωσει πορειαν ημερας μιας και εκηρυξεν και ειπεν ετι τρεις ημεραι και νινευη καταστραφησεται
5 και ενεπιστευσαν οι ανδρες νινευη τω θεω και εκηρυξαν νηστειαν και ενεδυσαντο σακκους απο μεγαλου αυτων εως μικρου αυτων
6 και ηγγισεν ο λογος προς τον βασιλευα της νινευη και εξανεστη απο του θρονου αυτου και περιειλατο την στολην αυτου αφ' εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εκαθισεν επι σποδου
7 και εκηρυχθη και ερρεθη εν τη νινευη παρα του βασιλεως και παρα των μεγιστανων αυτου λεγων οι ανθρωποι και τα κτηνη και οι βοες και τα προβατα μη γευσασθωσαν μη δεν μηδε νεμεσθωσαν μηδε υδωρ πιετωσαν
8 και περιεβαλοντο σακκους οι ανθρωποι και τα κτηνη και ανεβοησαν προς τον θεον εκτενωσ και απεστρεψαν εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και απο της αδικιας τ ης εν χερσιν αυτων λεγοντες
9 τις οιδεν ει μετανοησει ο θεος και αποστρεψει εξ οργης θυμου αυτου και ου μη απολωμεθα
10 και ειδεν ο θεος τα εργα αυτων οτι απεστρεψαν απο των οδων αυτων των πονηρων και μετενοησεν ο θεος επι τη κακια η ελαλησεν του ποιησαι αυτοις και ουκ εποιησεν
1 και ελυπηθη ιωνας λυπην μεγαλην και συνεχυθη
2 και προσευξατο προς κυριον και ειπεν ω κυριε ουχ ουτοι οι λογοι μου ετι οντος μου εν τη γη μου δια τουτο προεφθασα του φυγειν εις θαρσις διοτι εγνων οτι συ ελεημων και οικτιρμων μακροθυμος και πολυελεος και μετανοων επι ταις κακιαις
3 και νυν δεσποτα κυριε λαβε την ψυχην μου απ' εμου οτι καλον το αποθανειν με η ζην με
4 και ειπεν κυριος προς ιωναν ει σφοδρα λελυπησαι συ
5 και εξηλθεν ιωνας εκ της πολεως και εκαθισεν απεναντι της πολεως και εποιησεν εαυτω εκει σκηνην και εκαθητο υποκατω αυτης εν σκια εως ου απιδη τι εσται τη πολει
6 και προσεταξεν κυριος ο θεος κολοκυνθη και ανεβη υπερ κεφαλης του ιωνα του ειναι σκιαν υπερανω της κεφαλης αυτου του σκιαζειν αυτω απο των κακων αυτου και εχαρη ιωνας επι τη κολοκυνθη χαραν μεγαλην
7 και προσεταξεν ο θεος σκωληκι εωθινη τη επαυριον και επαταξεν την κολοκυνθαν και απεξηρανθη
8 και εγενετο αμα τω ανατειλαι τον ηλιον και προσεταξεν ο θεος πνευματι καυσωνος συγκαιοντι και επαταξεν ο ηλιος επι την κεφαλην ιωνα και ωλιγοψυχησεν και απελεγετο τ ην ψυχην αυτου και ειπεν καλον μοι αποθανειν με η ζην
9 και ειπεν ο θεος προς ιωναν ει σφοδρα λελυπησαι συ επι τη κολοκυνθη και ειπεν σφοδρα λελυπημαι εγω εως θανατου
10 και ειπεν κυριος συ εφεισω υπερ της κολοκυνθης υπερ ης ουκ εκακοπαθησας επ' αυτην και ουκ εξεθρεψας αυτην η εγενηθη υπο νυκτα και υπο νυκτα απολετο
11 εγω δε ου φεισομαι υπερ νινευη της πολεως της μεγαλης εν η κατοικουσιν πλειους η δωδεκα μυριαδες ανθρωπων οιτινες ουκ εγνωσαν δεξιαν αυτων η αριστεραν αυτων και κτηνη πολλα .
1 και εγενετο λογος κυριου προς μιχαιαν τον του μωρασθι εν ημεραις ιωαθαμ και αχαζ και εξεκιου βασιλεων ιουδα υπερ ων ειδεν περι σαμαρειας και περι ιερουσαλημ
2 ακουσατε λαοι λογους και προσεχετω η γη και παντες οι εν αυτη και εσται κυριος εν υμιν εις μαρτυριον κυριος εξ οικου αγιου αυτου

3 διοτι ιδου κυριος εκπορευεται εκ του τοπου αυτου και καταβησεται και επιβησεται επι τα υψη της γης
4 και σαλευθησεται τα ορη υποκατωθεν αυτου και αι κοιλαδες τακησονται ως κηρος απο προσωπου πυρος και ως υδωρ καταφερομενον εν καταβασει
5 δια ασεβειαν ιακωβ παντα ταυτα και δια αμαρτιαν οικου ισραηλ τις η ασεβεια του ιακωβ ου σαμαρεια και τις η αμαρτια οικου ιουδα ουχι ιερουσαλημ
6 και θησομαι σαμαρειαν εις οπωροφυλακιον αγρου και εις φυτειαν αμπελωνος και κατασπασω εις χαος τους λιθους αυτης και τα θεμελια αυτης αποκαλυψω
7 και παντα τα γλυπτα αυτης κατακοψουσιν και παντα τα μισθωματα αυτης εμπρησουσιν εν πυρι και παντα τα ειδωλα αυτης θησομαι εις αφανισμον διοτι εκ μισθωματων πορνειας συνηγαγεν και εκ μισθωματων πορνειας συνεστρεψεν
8 ενεκεν τουτου κοψεται και θρηνησει πορευσεται ανυποδετος και γυμνη ποιησεται κοπετον ως δρακοντων και πενθος ως θυγατερων σειρηνων
9 οτι κατεκρατησεν η πληγη αυτης διοτι ηλθεν εως ιουδα και ησατο εως πυλης λαου μου εως ιερουσαλημ
10 οι εν γεθ μη μεγαλυνεσθε οι εν ακιμ μη ανοικοδομειτε εξ οικου κατα γελωτα γην καταπασασθε κατα γελωτα υμων
11 κατοικουσα καλωσ τας πολεις αυτης ουκ εξηλθεν κατοικουσα σεννααν κοψασθαι οικον εχομενον αυτης λημψεται εξ υμων πληγην οδυνης
12 τις ηρξατο εις αγαθα κατοικουση οδυνας οτι κατεβη κακα παρα κυριου επι πυλας ιερουσαλημ
13 ψοφος αρματων και ιππευοντων κατοικουσα λαχis αρχηγος αμαρτιας αυτη εστιν τη θυγατρι σιων οτι εν σοι ευρεθησαν ασεβειαι του ισραηλ
14 δια τουτο δωσεις εξαποστελλομενους εως κληρονομιας γεθ οικους ματαιους εις κενα εγενετο τοις βασιλευσιν του ισραηλ
15 εως τους κληρονομους αγαγω σοι κατοικουσα λαχis κληρονομια εως οδολλαμ ηξει η δοξα της θυγατρος ισραηλ
16 ξυρησαι και κειραι επι τα τεκνα τα τρυφερα σου εμπλατυνον την χηρειαν σου ως αετος οτι ηγαλωτευθησαν απο σου
1 εγενοντο λογιζομενοι κοπους και εργαζομενοι κακα εν ταις κοιταις αυτων και αμα τη ημερα συνετελουν αυτα διοτι ουκ ηραν προς τον θεον τας χειρας αυτων
2 και επεθυμουν αγρους και διηρπαζον ορφανους και οικους κατεδυναστευον και διηρπαζον ανδρα και τον οικον αυτου ανδρα και την κληρονομιαν αυτου
3 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω λογιζομαι επι την φυλην ταυτην κακα εξ ων ου μη αρητε τους τραχηλους υμων και ου μη πορευθητε ορθοι εξαιφνης οτι καιρος πονηρος εστιν
4 εν τη ημερα εκεινη λημφθησεται εφ' υμας παραβολη και θρηνηθησεται θρηνος εν μελει λεγων ταλαιπωρια εταλαιπωρησαμεν μερις λαου μου κατεμετρηθη εν σχοινιω και ου κ ην ο κωλυσων αυτον του αποστρεψαι οι αγροι ημων διεμερισθησαν
5 δια τουτο ουκ εσται σοι βαλλων σχοινιον εν κληρω εν εκκλησια κυριου
6 μη κλαιετε δακρυσιν μηδε δακρυετωσαν επι τουτοις ου γαρ απωσεται ονειδη
7 ο λεγων οικος ιακωβ παρωργισεν πνευμα κυριου ει ταυτα τα επιτηδευματα αυτου εστιν ουχι οι λογοι αυτου εισιν καλοι μετ' αυτου και ορθοι πεπορευνται
8 και εμπροσθεν ο λαος μου εις εχθραν αντεστη κατεναντι της ειρηνης αυτου την δοραν αυτου εξεδειραν του αφελεσθαι ελπιδα συντριμμον πολεμου
9 δια τουτο ηγουμενοι λαου μου απορριφησονται εκ των οικιων τρυφης αυτων δια τα πονηρα επιτηδευματα αυτων εξωσθησαν εγγισατε ορεσιν αιωνιους
10 αναστηθι και πορευου οτι ουκ εστιν σοι αυτη η αναπαυσις ενεκεν ακαθαρσιας διεφθαρητε φθορα
11 κατεδιωχθητε ουδενος διωκοντος πνευμα εστησεν ψευδος εσταλαξεν σοι εις οινον και μεθυσμα και εσται εκ της σταγονος του λαου τουτου
12 συναγομενος συναχθησεται ιακωβ συν πασιν εκδεχομενος εκδεξομαι τους καταλοιπους του ισραηλ επι το αυτο θησομαι την αποστροφην αυτων ως προβατα εν θλιψει ως ποιμνιον εν μεσω κοιτης αυτων εξαλονται εξ ανθρωπων
13 δια της διακοπης προ προσωπου αυτων διεκοψαν και διηλθον πυλην και εξηλθον δι' αυτης και εξηλθεν ο βασιλευς αυτων προ προσωπου αυτων ο δε κυριος ηγησεται αυτων
1 και ερει ακουσατε δη ταυτα αι αρχαι οικου ιακωβ και οι καταλοιποι οικου ισραηλ ουχι υμιν εστιν του γνωναι το κριμα
2 οι μισουντες τα καλα και ζητουντες τα πονηρα αρπαζοντες τα δερματα αυτων απ' αυτων και τας σαρκας αυτων απο των οστεων αυτων
3 ον τροπον κατεφαγον τας σαρκας του λαου μου και τα δερματα αυτων απο των οστεων αυτων εξεδειραν και τα οστεα αυτων συνεθλασαν και εμελισαν ως σαρκας εις λεβητα και ως κρεα εις χυτραν

4 ουτως κεκραζονται προς κυριον και ουκ εισακουσεται αυτων και αποστρεψει το προσωπον αυτου απ' αυτων εν τω καιρω εκεινω ανθ' ων επονηρευσαντο εν τοις επιτηδευμα
5 σιν αυτων επ' αυτους
5 ταδε λεγει κυριος επι τους προφητας τους πλανωντας τον λαον μου τους δακνοντας εν τοις οδοσιν αυτων και κηρυσσοντας επ' αυτον ειρηνην και ουκ εδοθη εις το στομα αυ
των ηγειραν επ' αυτον πολεμον
6 δια τουτο νυξ υμιν εσται εξ ορασεως και σκοτια υμιν εσται εκ μαντειας και δυσεται ο ηλιος επι τους προφητας και συσκοτασει επ' αυτους η ημερα
7 και καταισχνθησονται οι ορωντες τα ενυπνια και καταγελασθησονται οι μανταις και καταλαλησουσιν κατ' αυτων παντες αυτοι διοτι ουκ εσται ο εισακουων αυτων
8 εαν μη εγω εμπλησω ισχυν εν πνευματι κυριου και κριματος και δυναστειας του απαγγελιαι τω ιακωβ ασεβειας αυτου και τω ισραηλ αμαρτιας αυτου
9 ακουσατε δη ταυτα οι ηγουμενοι οικου ιακωβ και οι καταλοιποι οικου ισραηλ. οι βδελυσσομενοι κριμα και παντα τα ορθα διαστρεφοντες
10 οι οικοδομουντες σιων εν αιμασιν και ιερουσαλημ εν αδικιας
11 οι ηγουμενοι αυτης μετα δωρων εκρινον και οι ιερεις αυτης μετα μισθου απεκρινοντο και οι προφηται αυτης μετα αργυριου εμαντευοντο και επι τον κυριον επανεπαυοντο λε
γοντες ουχι κυριος εν ημιν εστιν ου μη επελθη εφ' ημας κακα
12 δια τουτο δι' υμας σιων ως αγρος αροτριαθησεται και ιερουσαλημ ως οπωροφυλακιον εσται και το ορος του οικου ως αλσος δρυμου
1 και εσται επ' εσχατων των ημερων εμφανες το ορος του κυριου ετοιμον επι τας κορυφας των ορεων και μετεωρισθησεται υπερανω των βουνων και σπευσουσιν προς αυτο λα
οι
2 και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και δειξουσιν ημιν την οδον αυτου και πορευσομεθα εν ταις τρι
βοις αυτου οτι εκ σιων εξελευσεται νομος και λογος κυριου εξ ιερουσαλημ
3 και κρινει ανα μεσον λαων πολλων και εξελεγει εθνη ισχυρα εως εις γην μακραν και κατακοψουσιν τας ρομφαιας αυτων εις αροτρα και τα δορατα αυτων εις δρεπανα και ο
υκετι μη ανταρη εθνος επ' εθνος ρομφαιαν και ουκετι μη μαθωσιν πολεμειν
4 και αναπαυσεται εκαστος υποκατω αμπελου αυτου και εκαστος υποκατω συκης αυτου και ουκ εσται ο εκφοβων διοτι το στομα κυριου παντοκρατορος ελαλησεν ταυτα
5 οτι παντες οι λαοι πορευσονται εκαστος την οδον αυτου ημεις δε πορευσομεθα εν ονοματι κυριου θεου ημων εις τον αιωνα και επεκεινα
6 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος συναξω την συντετριμμενην και την εξωσμενην εισδεξομαι και ους απωσαμην
7 και θησομαι την συντετριμμενην εις υπολειμμα και την απωσμενην εις εθνος ισχυρον και βασιλευσει κυριος επ' αυτους εν ορει σιων απο του νυν και εως εις τον αιωνα
8 και συ πυργος ποιμνιου αυχμωδης θυγατερ σιων επι σε ηξει και εισελευσεται η αρχη η πρωτη βασιλεια εκ βαβυλωνος τη θυγατρι ιερουσαλημ
9 και νυν ινα τι εγνωσ κακα μη βασιλευσ ουκ ην σοι η η βουλη σου απωλετο οτι κατεκρατησαν σου ωδινες ως τικτουσης
10 ωδινε και ανδριζοι και εγγιζε θυγατερ σιων ως τικτουσα διοτι νυν εξελευση εκ πολεως και κατασκηνωσεις εν πεδιο και ηξεις εως βαβυλωνος εκειθεν ρυσεται σε και εκειθεν
λυτρωσεται σε κυριος ο θεος σου εκ χειρος εχθρων σου
11 και νυν επισυνηχθη επι σε εθνη πολλα οι λεγοντες επιχαρουμεθα και εποφονται επι σιων οι οφθαλμοι ημων
12 αυτοι δε ουκ εγνωσαν τον λογισμον κυριου και ου συνηκαν την βουλην αυτου οτι συνηγαγεν αυτους ως δραγματα αλωνος
13 αναστηθι και αλοα αυτους θυγατερ σιων οτι τα κερατα σου θησομαι σιδηρα και τας οπλας σου θησομαι χαλκας και κατατηξεις εν αυτοις εθνη και λεπτυνεις λαους πολλους κ
αι αναθησεις τω κυριω το πληθος αυτων και την ισχυν αυτων τω κυριω πασης της γης
14 νυν εμφραχθησεται θυγατηρ εφραιμ εν φραγω συνοχην εταξεν εφ' ημας εν ραβδω παταξουσιν επι σιαγονα τας φυλας του ισραηλ
1 και συ βηθλεεμ οικος του εφραθα ολιγοστος ει του ειναι εν χιλιασιν ιουδα εκ σου μοι εξελευσεται του ειναι εις αρχοντα εν τω ισραηλ και αι εξοδοι αυτου απ' αρχης εξ ημερω
ν αιωνος
2 δια τουτο δωσει αυτους εως καιρου τικτουσης τεξεται και οι επιλοιποι των αδελφων αυτων επιστρεψουσιν επι τους υιους ισραηλ
3 και στησεται και οψεται και ποιμανει το ποιμνιον αυτου εν ισχυι κυριου και εν τη δοξη του ονοματος κυριου του θεου αυτων υπαρξουσιν διοτι νυν μεγαλυνθησεται εως ακρω
ν της γης

4 και εσται αυτη ειρηνη οταν ασσυριος επελθη επι την γην υμων και οταν επιβη επι την χωραν υμων και επεγερθησονται επ' αυτον επτα ποιμενες και οκτω δηγματα ανθρωπων
5 και ποιμανουσιν τον ασσουρ εν ρομφαια και την γην του νεβρωδ εν τη ταφρω αυτης και ρυσεται εκ του ασσουρ οταν επελθη επι την γην υμων και οταν επιβη επι τα ορια υμων
6 και εσται το υπολειμμα του ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως δροσος παρα κυριου πιπτουσα και ως αρνες επι αγρωστιν οπως μη συναχθη μηδεις μηδε υποστη εν υιοις ανθρωπων
7 και εσται το υπολειμμα του ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως λεων εν κτηνεσιν εν τω δρυμω και ως σκυμνος εν ποιμνιοις προβατων ον τροπον οταν διελθη και διαστειλας αρπαση και μη η ο εξαιρουμενος
8 υψωθησεται η χειρ σου επι τους θλιβοντας σε και παντες οι εχθροι σου εξολεθρευθησονται
9 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος εξολεθρευσω τους ιππους σου εκ μεσου σου και απολω τα αρματα σου
10 και εξολεθρευσω τας πολεις της γης σου και εξαρω παντα τα οχυρωματα σου
11 και εξαρω τα φαρμακα σου εκ των χειρων σου και αποφθεγγομενοι ουκ εσονται εν σοι
12 και εξολεθρευσω τα γλυπτα σου και τας στηλας σου εκ μεσου σου και ουκετι μη προσκυνησης τοις εργοις των χειρων σου
13 και εκκοψω τα αλση σου εκ μεσου σου και αφανιω τας πολεις σου
14 και ποιησω εν οργη και εν θυμω εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ανθ' ων ουκ εισηκουσαν
1 ακουσατε δη λογον κυριου κυριος ειπεν αναστηθι κριθητι προς τα ορη και ακουσατωσαν οι βουνοι φωνην σου
2 ακουσατε βουνοι την κρισιν του κυριου και αι φαραγγες θεμελια της γης οτι κρισις τω κυριω προς τον λαον αυτου και μετα του ισραηλ διελεγχθησεται
3 λαος μου τι εποιησα σοι η τι ελυπησα σε η τι παρηνωχλησα σοι αποκριθητι μοι
4 διοτι ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου και εξ οικου δουλειας ελυτρωσαμην σε και εξαπεστειλα προ προσωπου σου τον μουσην και ααρων και μαριαμ
5 λαος μου μνησθητι δη τι εβουλευσατο κατα σου βαλακ βασιλευς μοαβ και τι απεκριθη αυτω βαλααμ υιος του βεωρ απο των σχοινων εως του γαλαλ οπως γνωσθη η δικαιοσυνη του κυριου
6 εν τινι καταλαβω τον κυριον αντιλημψομαι θεου μου υπιστου ει καταλημψομαι αυτον εν ολοκαυτωμασιν εν μοσχοις ενιαυσιοις
7 ει προσδεξεται κυριος εν χιλιασιν κριων η εν μυριασιν χειμαρρων πιονων ει δω πρωτοτοκα μου ασεβειας καρπον κοιλιας μου υπερ αμαρτιας ψυχης μου
8 ει ανηγγελη σοι ανθρωπε τι καλον η τι κυριος εκζητει παρα σου αλλ' η του ποιειν κριμα και αγαπαν ελεον και ετοιμον ειναι του πορευεσθαι μετα κυριου θεου σου
9 φωνη κυριου τη πολει επικληθησεται και σωσει φοβουμενους το ονομα αυτου ακουε φυλη και τις κοσμησει πολιν
10 μη πυρ και οικος ανομου θησαυριζων θησαυρους ανομους και μετα υβρεως αδικια
11 ει δικαιοθησεται εν ζυγω ανομος και εν μαρσιππω σταθμια δολου
12 εξ ων τον πλουτον αυτων ασεβειας επλησαν και οι κατοικουντες αυτην ελαλουν ψευδη και η γλωσσα αυτων υψωθη εν τω στοματι αυτων
13 και εγω αρξομαι του παταξαι σε αφανιω σε επι ταις αμαρτιας σου
14 συ φαγεσαι και ου μη εμπλησθης και σκοτασει εν σοι και εκνευσει και ου μη διασωθης και οσοι εαν διασωθωσιν εις ρομφαιαν παραδοθησονται
15 συ σπερεις και ου μη αμησης συ πιεσεις ελαιαν και ου μη αλειψη ελαιον και οινον και ου μη πιητε και αφανισθησεται νομιμα λαου μου
16 και εφυλαξας τα δικαιωματα ζαμβρι και παντα τα εργα οικου αχααβ και επορευθητε εν ταις βουλαις αυτων οπως παραδω σε εις αφανισμον και τους κατοικουντας αυτην εις συρισμον και ονειδη λαων λημψεσθε
1 οιμμοι οτι εγενομην ως συναγων καλαμην εν αμητω και ως επιφυλλιδα εν τρυγητω ουχ υπαρχοντος βοτρουος του φαγειν τα πρωτογονα οιμμοι ψυχη
2 οτι απολωλεν ευλαβης απο της γης και κατορθων εν ανθρωποις ουχ υπαρχει παντες εις αιματα δικαζονται εκαστος τον πλησιον αυτου εκθλιβουσιν εκθλιβη

3 επι το κακον τας χειρας αυτων ετοιμαζουσιν ο αρχων αιτει και ο κριτης ειρηνικους λογους ελαλησεν καταθυμιον ψυχης αυτου εστιν και εξελουμαι
4 τα αγαθα αυτων ως σης εκτρωγων και βαδιζων επι κανονος εν ημερα σκοπιας ουαι ουαι αι εκδικησεις σου ηκασιν νυν εσονται κλαυθμοι αυτων
5 μη καταπιστευετε εν φιλοις και μη ελπίζετε επι ηγουμενοις απο της συγκοιτου σου φυλαζαι του αναθεσθαι τι αυτη
6 διοτι υιος ατιμαζει πατερα θυγατηρ επαναστησεται επι την μητερα αυτης νυμφη επι την πενθεραν αυτης εχθροι ανδρος παντες οι ανδρες οι εν τω οικω αυτου
7 εγω δε επι τον κυριον επιβλεψομαι υπομενω επι τω θεω τω σωτηρι μου εισακουσεται μου ο θεος μου
8 μη επιχαιρε μοι η εχθρα μου οτι πεπτωκα και αναστησομαι διοτι εαν καθισω εν τω σκοτει κυριος φωτιει μοι
9 οργην κυριου υποισω οτι ημαρτον αυτω εως του δικαιωσαι αυτον την δικην μου και ποιησει το κριμα μου και εξαξει με εις το φως οψομαι την δικαιοσυνην αυτου
10 και οψεται η εχθρα μου και περιβαλεται αισχυνη η λεγουσα προς με που κυριος ο θεος σου οι οφθαλμοι μου εποψονται αυτην νυν εσαι εις καταπατημα ως πηλος εν ταις οδ
οις
11 ημερας αλοιφης πλινθου εξαλειψις σου η ημερα εκεινη και αποτριψεται νομιμα σου
12 η ημερα εκεινη και αι πολεις σου ηξουσιν εις ομαλισμον και εις διαμερισμον ασσυριων και αι πολεις σου αι οχυραι εις διαμερισμον απο τυρου εως του ποταμου συριας ημερα
υδατος και θορυβου
13 και εσαι η γη εις αφανισμον συν τοις κατοικουσιν αυτην εκ καρπων επιτηδευματων αυτων
14 ποιμαινε λαον σου εν ραβδω σου προβατα κληρονομιας σου κατασκηνουντας καθ' εαυτους δρυμον εν μεσω του καρμηλου νεμησονται την βασανιτιν και την γαλααδιτιν καθ
ως αι ημεραι του αιωνος
15 και κατα τας ημερας εξοδιας σου εξ αιγυπτου οψεσθε θαυμαστα
16 οψονται εθνη και καταισχυνησονται εκ πασης της ισχυος αυτων επιθησουσιν χειρας επι το στομα αυτων τα ωτα αυτων αποκωφωθησονται
17 λειξουσιν χουν ως οφεις συροντες γην συγχυθησονται εν συγκλεισμο αυτων επι τω κυριω θεω ημων εκστησονται και φοβηθησονται απο σου
18 τις θεος ωσπερ συ εξαιρων αδικιας και υπερβαιων ασεβειας τοις καταλοιποις της κληρονομιας αυτου και ου συνεσχεν εις μαρτυριον οργην αυτου οτι θελητης ελεους εστιν
19 αυτος επιστρεψει και οικτιρησει ημας καταδυσει τας αδικιας ημων και απορριφησονται εις τα βαθη της θαλασσης πασας τας αμαρτιας ημων
20 δωσεις αληθειαν τω ιακωβ ελεον τω αβρααμ καθοτι ωμοσας τοις πατρασιν ημων κατα τας ημερας τας εμπροσθεν .
1 λημμα νινευη βιβλιον ορασεως ναουμ του ελκεσαιου
2 θεος ζηλωτης και εκδικων κυριος εκδικων κυριος μετα θυμου εκδικων κυριος τους υπεναντιους αυτου και εξαιρων αυτος τους εχθρους αυτου
3 κυριος μακροθυμος και μεγαλη η ισχυς αυτου και αθων ουκ αθωωσει κυριος εν συντελεια και εν συσσεισμο η οδος αυτου και νεφελαι κονιορτος ποδων αυτου
4 απειλων θαλασση και ξηραιων αυτην και παντας τους ποταμους εξερημων ωλιγωθη η βασανιτις και ο καρμηλος και τα εξανθοντα του λιβανου εξελιπεν
5 τα ορη εσεισθησαν απ' αυτου και οι βουνοι εσαλευθησαν και ανεσταλη η γη απο προσωπου αυτου η συμπασα και παντες οι κατοικουντες εν αυτη
6 απο προσωπου οργης αυτου τις υποστησεται και τις αντιστησεται εν οργη θυμου αυτου ο θυμος αυτου τηκει αρχας και αι πετραι διεθρυβησαν απ' αυτου
7 χρηστος κυριος τοις υπομενουσιν αυτον εν ημερα θλιψεως και γινωσκων τους ελαβουμενους αυτον
8 και εν κατακλυσμω πορειας συντελειαν ποιησεται τους επεγειρομενους και τους εχθρους αυτου διωξεται σκοτος
9 τι λογιζεσθε επι τον κυριον συντελειαν αυτος ποιησεται ουκ εκδικησει δις επι το αυτο εν θλιψει
10 οτι εως θεμελιου αυτων χερσωθησεται και ως σμιλαξ περιπλεκομενη βρωθησεται και ως καλαμη ξηρασιας μεστη
11 εκ σου εξελευσεται λογισμος κατα του κυριου πονηρα λογιζομενος εναντια
12 ταδε λεγει κυριος καταρχων υδατων πολλων και ουτως διασταλησονται και η ακοη σου ουκ ενακουσθησεται επι
13 και νυν συντριψω την ραβδον αυτου απο σου και τους δεσμους σου διαρρηξω

14 και εντελειται υπερ σου κυριος ου σπαρησεται εκ του ονοματος σου ετι εξ οικου θεου σου εξολεθρευσω τα γλυπτα και χωνευτα θησομαι ταφην σου οτι ταχεις
1 ιδου επι τα ορη οι ποδες ευαγγελιζομενου και απαγγελλοντος ειρηνην εορταζε ιουδα τας εορτας σου αποδος τας ευχας σου διοτι ου μη προσθησωσιν ετι του διελθειν δια σου εις παλαιωσιν συντετελεσται εξηρηται
2 ανεβη εμψυων εις προσωπον σου εξαιρουμενος εκ θλιψεως σκοπευσον οδον κρατησον οσφυος ανδρισαι τη ισχυι σφοδρα
3 διοτι απεστρεψεν κυριος την υβριν ιακωβ καθως υβριν του ισραηλ διοτι εκτινασσοντες εξετιναζαν αυτους και τα κληματα αυτων διεφθειραν
4 οπλα δυναστειας αυτων εξ ανθρωπων ανδρας δυνατους εμπαιζοντας εν πυρι αι ηνιαι των αρματων αυτων εν ημερα ετοιμασιας αυτου και οι ιππεις θορυβηθησονται
5 εν ταις οδοις και συγχυθησονται τα αρματα και συμπλακησονται εν ταις πλαταιαις η ορασις αυτων ως λαμπαδες πυρος και ως αστραπαι διατρεχουσαι
6 και μνησθησονται οι μεγαστανες αυτων και φευξονται ημερας και ασθηνησουσιν εν τη πορεια αυτων και σπευσουσιν επι τα τειχη και ετοιμασουσιν τας προφυλακας αυτων
7 πυλαι των ποταμων διηνοιχθησαν και τα βασιλεια διεπεσεν
8 και η υποστασις απεκαλυφθη και αυτη ανεβαινεν και αι δουλαι αυτης ηγοντο καθως περιστεραι φθεγγομεναι εν καρδιαις αυτων
9 και νινευη ως κολυμβηθρα υδατος τα υδατα αυτης και αυτοι φευγοντες ουκ εστησαν και ουκ ην ο επιβλεπων
10 διηρπαζον το αργυριον διηρπαζον το χρυσιον και ουκ ην περας του κοσμου αυτης βεβαρυνται υπερ παντα τα σκευη τα επιθυμητα αυτης
11 εκτιναγμος και ανατιναγμος και εκβρασμος και καρδιας θραυσμος και υπολυσις γονατων και ωδινες επι πασαν οσφυν και το προσωπον παντων ως προσκαυμα χυτρας
12 που εστιν το κατοικητηριον των λεοντων και η νομη η ουσα τοις σκυμοις ου επορευθη λεων του εισελθειν εκει σκυμνος λεοντος και ουκ ην ο εκφοβων
13 λεων ηρπασεν τα ικανα τοις σκυμοις αυτου και απελνιξεν τοις λεουσιν αυτου και επλησεν θηρας νοσσιαν αυτου και το κατοικητηριον αυτου αρπαγης
14 ιδου εγω επι σε λεγει κυριος παντοκρατωρ και εκκαυσω εν καπνω πληθος σου και τους λεοντας σου καταφαγεται ρομφαια και εξολεθρευσω εκ της γης την θηραν σου και ου μη ακουσθη ουκετι τα εργα σου
1 ω πολις αιματων ολη ψευδης αδικιας πληρης ου ψηλαφηθησεται θηρα
2 φωνη μαστιγων και φωνη σεισμου τροχων και ιππου διωκοντος και αρματος αναβρασσοντος
3 και ιππεως αναβαινοντος και στιλβουσης ρομφαιας και εξαστραπτοντων οπλων και πληθους τραυματιων και βαρειας πτωσεως και ουκ ην περας τοις εθνεσιν αυτης και ασθηνησουσιν εν τοις σωμασιν αυτων
4 απο πληθους πορνειας πορνη καλη και επιχαρης ηγουμενη φαρμακων η πωλουσα εθνη εν τη πορνεια αυτης και φυλας εν τοις φαρμακοις αυτης
5 ιδου εγω επι σε λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ και αποκαλυψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και δειξω εθνεσιν την αισχυνην σου και βασιλειας την ατιμιαν σου
6 και επιρριψω επι σε βδελυγμον κατα τας ακαθαρσιας σου και θησομαι σε εις παραδειγμα
7 και εσται πας ο ορων σε αποπηδησεται απο σου και ερει δειλαια νινευη τις στεναξει αυτην ποθεν ζητησω παρακλησιν αυτη
8 ετοιμασαι μεριδα αρμοσαι χορδην ετοιμασαι μεριδα αμων η κατοικουσα εν ποταμοις υδωρ κυκλω αυτης ης η αρχη θαλασσα και υδωρ τα τειχη αυτης
9 και αιθιοπια η ισχυς αυτης και αιγυπτος και ουκ εστιν περας της φυγης και λιβυες εγενοντο βοηθοι αυτης
10 και αυτη εις μετοικεσιαν πορευσεται αιχμαλωτος και τα νηπια αυτης εδαφιουσιν επ' αρχας πασων των οδων αυτης και επι παντα τα ενδοξα αυτης βαλουσιν κληρους και παντες οι μεγαστανες αυτης δεθησονται χειροπεδαις
11 και συ μεθυσθησιν και εση υπερεωραμενη και συ ζητησεις σεαυτη στασιν εξ εχθρων
12 παντα τα οχυρωματα σου συκαι σκοπους εχουσαι εαν σαλευθωσιν και πεσουνται εις στομα εσθοντος
13 ιδου ο λαος σου ως γυναικες εν σοι τοις εχθροις σου ανοιγομεναι ανοιχθησονται πυλαι της γης σου και καταφαγεται πυρ τους μογλους σου
14 υδωρ περιοχης επισπασαι σεαυτη και κατακρατησον των οχυρωματων σου εμβηθι εις πληρον και συμπατηθητι εν αχυροις κατακρατησον υπερ πλινθον
15 εκει καταφαγεται σε πυρ εξολεθρευσει σε ρομφαια καταφαγεται σε ως ακρις και βαρυνθησιν ως βρουχος
16 επληθυνας τας εμποριας σου υπερ τα αστρα του ουρανου βρουχος ωρμησεν και εξεπετασθη

17 ἐξήλατο ὡς ἀττελεβος ὁ συμμικτος σου ὡς ἀκρις ἐπιβεβηκυια ἐπὶ φραγμον ἐν ἡμεραις παγους ὁ ἡλιος ἀνετείλεν καὶ ἀφηλατο καὶ οὐκ ἐγνώ τον τοπον αὐτης οὐαι αὐτοις
18 ἐνυσταζαν οἱ ποιμενες σου βασιλευς ἀσσυριος ἐκοιμισεν τούς δυναστας σου ἀπηρεν ὁ λαος σου ἐπὶ τα ὄρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχομενος
19 οὐκ ἐστιν ἰασις τῆ συντριβῆ σου ἐφλεγμανεν ἡ πληγῆ σου παντες οἱ ἀκουοντες τὴν ἀγγελιαν σου κροτησουσιν χειρας ἐπὶ σε διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου δια παντο
ς·
1 το λημμα ὁ εἶδεν ἀμβακουμ ὁ προφητης
2 ἔως τινος κυριε κεκραζομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακουσης βοησομαι πρὸς σε ἀδικουμενος καὶ οὐ σωσεις
3 ἵνα τί μοι ἐδειξας κοπους καὶ πονους ἐπιβλεπειν ταλαιπωριαν καὶ ἀσεβειαν ἐξ ἐναντίας μου γεγονεν κρισις καὶ ὁ κριτης λαμβανει
4 δια τουτο διεσκεδασται νομος καὶ οὐ διεξαγεται εἰς τέλος κριμα ὅτι ὁ ἀσεβης καταδυναστευει τον δικαιον ἐνεκεν τουτου ἐξελευσεται το κριμα διεστραμμενον
5 ἴδετε οἱ καταφρονηται καὶ ἐπιβλεψατε καὶ θαυμασατε θαυμασια καὶ ἀφανισθητε διότι ἔργον ἐγὼ ἐργαζομαι ἐν ταις ἡμεραις ὑμῶν ὁ οὐ μὴ πιστευσῆτε ἐὰν τίς ἐκδιηγηται
6 διότι ἰδὼ ἐγὼ ἐξείρω εφ' ὑμας τούς χαλδαιους τούς μαχητας τὸ ἔθνος τὸ πικρον καὶ τὸ ταχινον τὸ πορευομενον ἐπὶ τα πλάτη τῆς γῆς του κατακλήρονησαι σκηνώματα ὁ
υκ αὐτου
7 φοβερος καὶ ἐπιφανης ἐστιν ἐξ αὐτου τὸ κριμα αὐτου ἐσται καὶ τὸ λημμα αὐτου ἐξ αὐτου ἐξελευσεται
8 καὶ ἐξάλονται ὑπερ παρδαλεις οἱ ἵπποι αὐτου καὶ ὄξυτεροι ὑπερ τούς λυκούς τῆς ἀραβιας καὶ ἐξίπασονται οἱ ἵπποι αὐτου καὶ ὀρμησουσιν μακροθεν καὶ πετασθησονται ὡς
ἀετος προθυμος εἰς τὸ φαγειν
9 συντελεια εἰς ἀσεβεις ἤξει ἀνθεστηκοτας προσωποις αὐτων ἐξ ἐναντίας καὶ συναξει ὡς ἀμμον αἰχμαλωσιαν
10 καὶ αὐτος ἐν βασιλευσιν ἐντροφησει καὶ τυραννοὶ παιγνια αὐτου καὶ αὐτος εἰς παν ὀχυρωμα ἐμπαιζεται καὶ βάλει χῶμα καὶ κρατησει αὐτου
11 τότε μεταβάλει τὸ πνευμα καὶ διελευσεται καὶ ἐξίλασεται αὐτὴ ἡ ἰσχυς τῷ θεῷ μου
12 οὐχι σὺ ἀπ' ἀρχῆς κυριε ὁ θεος ὁ ἅγιος μου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν κυριε εἰς κριμα τεταχας αὐτον καὶ ἐπλάσεν με του ἐλεγγειν παιδειαν αὐτου
13 καθαρὸς ὀφθαλμος του μὴ ὀραν πονηρα καὶ ἐπιβλεπειν ἐπὶ πονους οὐ δυνηση ἵνα τί ἐπιβλεπεις ἐπὶ καταφρονουντας παρασιωπηση ἐν τῷ καταπινειν ἀσεβῆ τον δικαιον
14 καὶ ποιησεις τούς ἀνθρώπους ὡς τούς ἰχθους τῆς θαλασσης καὶ ὡς τὰ ἔρπετα τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγουμενον
15 συντελειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνεσπασεν καὶ εἰλκυσεν αὐτον ἐν ἀμφιβληστρῳ καὶ σὺνηγαγεν αὐτον ἐν ταις σαγηναις αὐτου ἐνεκεν τουτου εὐφρανθησεται καὶ χαρησεται ἡ καρδια
αὐτου
16 ἐνεκεν τουτου θύσει τῆ σαγηνῆ αὐτου καὶ θυμιασει τῷ ἀμφιβληστρῳ αὐτου ὅτι ἐν αὐτοις ἐλπιανεν μεριδα αὐτου καὶ τὰ βρώματα αὐτου ἐκλεκτα
17 δια τουτο ἀμφιβάλει τὸ ἀμφιβληστρον αὐτου καὶ δια παντος ἀποκτεννειν ἔθνη οὐ φεισεται
1 ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στησομαι καὶ ἐπιβησομαι ἐπὶ πέτραν καὶ ἀποσκοπεύσω του ἰδῆν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τον ἐλεγγον μου
2 καὶ ἀπεκριθῆ πρὸς με κύριος καὶ εἶπεν γράψον ὀρασις καὶ σαφῶς ἐπὶ τυξιον ὀπως διώκη ὁ ἀναγινωσκων αὐτα
3 διότι ἐπὶ ὀρασις εἰς καιρον καὶ ἀνατελεῖ εἰς περας καὶ οὐκ εἰς κενον ἐὰν ὑστερηση ὑπομεινον αὐτον ὅτι ἐρχομενος ἤξει καὶ οὐ μὴ χρονισῆ
4 ἐὰν ὑποστειληται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ ὁ δὲ δικαιος ἐκ πιστεως μου ζῆσεται
5 ὁ δὲ κατοινωμενος καὶ καταφρονητης ἀνὴρ ἀλαζων οὐδεν μὴ περανη ὅς ἐπλάτυνεν καθῶς ὁ ἀδῆς τὴν ψυχήν αὐτου καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλαμενος καὶ ἐπισυναξει ἐπ
' αὐτον παντα τὰ ἔθνη καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτον παντας τούς λαους
6 οὐχι ταῦτα παντα παραβόλην κατ' αὐτου λημψονται καὶ πρόβλημα εἰς διηγησιν αὐτου καὶ ἐρουσιν οὐαι ὁ πληθύνων ἐαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτου ἔως τινος καὶ βαρυνων τον κλο
ιον αὐτου στιβαρῶς
7 ὅτι ἐξαιφνης ἀναστησονται δακνοντες αὐτον καὶ ἐκνηψουσιν οἱ ἐπιβουλοὶ σου καὶ ἐση εἰς διαρπαγὴν αὐτοις
8 διότι σὺ ἐσκυλευσας ἔθνη πολλὰ σκυλευσουσιν σε παντες οἱ ὑπολελειμμενοι λαοὶ δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβειας γῆς καὶ πολεως καὶ παντων των κατοικουντων αὐτην
9 ὡ ὁ πλεονεκτων πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτου του τάξει εἰς ὑψος νοσσιαν αὐτου του ἐκπασθηναὶ ἐκ χείρος κακῶν

10 εβουλευσω αισχυνην τω οικω σου συνεπερανας λαους πολλους και εξημαρτεν η ψυχη σου
11 διοτι λιθος εκ τοιχου βοησεται και κανθαρος εκ ξυλου φθεγγεται αυτα
12 ουαι ο οικοδομων πολιν εν αιμασιν και ετοιμαζων πολιν εν αδικιαις
13 ου ταυτα εστιν παρα κυριου παντοκρατορος και εξελιπον λαοι ικανοι εν πυρι και εθνη πολλα ωλιγοψυχησαν
14 οτι πλησθησεται η γη του γνωναι την δοξαν κυριου ως υδωρ κατακαλυπει αυτους
15 ω ο ποτιζων τον πλησιον αυτου ανατροπη θολερα και μεθυσκων οπως επιβλεπη επι τα σπηλαια αυτων
16 πλησμονην ατιμιας εκ δοξης πε και συ και διασαλευθητι και σεισθητι εκκυκλωσεν επι σε ποτηριον δεξιας κυριου και συνηχθη ατιμια επι την δοξαν σου
17 διοτι ασεβεια του λιβανου καλυπει σε και ταλαιπωρια θηριων πτοησει σε δια αιματα ανθρωπων και ασεβειας γης και πολεως και παντων των κατοικουντων αυτην
18 τι ωφελει γλυπτον οτι εγλυψαν αυτο επλασαν αυτο χωνευμα φαντασιαν ψευδη οτι πεποιθεν ο πλασας επι το πλασμα αυτου του ποιησαι ειδωλα κωφα
19 ουαι ο λεγων τω ξυλω εκνηψον εξεγερθητι και τω λιθω υψωθητι και αυτο εστιν φαντασια τουτο δε εστιν ελασμα χρυσιου και αργυριου και παν πνευμα ουκ εστιν εν αυτο
20 ο δε κυριος εν ναω αγιω αυτου ευλαβεισθω απο προσωπου αυτου πασα η γη
1 προσευχη αμβακουμ του προφητου μετα ωδης
2 κυριε εισακηκοα την ακοην σου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και εξεστην εν μεσω δυο ζωνων γνωσθηση εν τω εγγιζειν τα ετη επιγνωσθηση εν τω παρειναι τον καιρο
ν αναδειχθηση εν τω ταραχθηναι την ψυχην μου εν οργη ελεους μνησθηση
3 ο θεος εκ θαιμαν ηξει και ο αγιος εξ ορους κατασκιου δασεος διαψαλμα εκαλυψεν ουρανους η αρετη αυτου και αινεσεως αυτου πληρης η γη
4 και φεγγος αυτου ως φως εσται κερατα εν χερσιν αυτου και εθετο αγαπησιν κραταιαν ισχυρος αυτου
5 προ προσωπου αυτου πορευσεται λογος και εξελευσεται εν πεδιλοις οι ποδες αυτου
6 εστη και εσαλευθη η γη επεβλεψεν και διετακη εθνη διεθρυβη τα ορη βια ετακησαν βουνοι αιωνιοι
7 πορειας αιωνιας αυτου αντι κοπων ειδον σκηνωματα αιθιοπων πτοηθησονται και αι σκηναι γης μαδιαμ
8 μη εν ποταμοις ωργισθης κυριε η εν ποταμοις ο θυμος σου η εν θαλασση το ορμημα σου οτι επιβηση επι τους ιππους σου και η ιππασια σου σωτηρια
9 εντεινων εντεινεις το τοξον σου επι τα σκηπτρα λεγει κυριος διαψαλμα ποταμων ραγησεται γη
10 οψονται σε και ωδινησουσιν λαοι σκορπιζων υδατα πορειας αυτου εδωκεν η αβυσσος φωνην αυτης υψος φαντασιας αυτης
11 επιρθη ο ηλιος και η σεληνη εστη εν τη ταξει αυτης εις φως βολιδες σου πορευσονται εις φεγγος αστραπης οπλων σου
12 εν απειλη ωλιγωσεις γην και εν θυμω καταξεις εθνη
13 εξηλθες εις σωτηριαν λαου σου του σωσαι τους χριστους σου εβαλες εις κεφαλας ανομων θανατον εξηγειρας δεσμους εως τραχηλου διαψαλμα
14 διεκοψας εν εκστασει κεφαλας δυναστων σεισθησονται εν αυτη διανοιξουσιν χαλινους αυτων ως εσθων πτωχος λαθρα
15 και επεβιβασας εις θαλασσαν τους ιππους σου ταρασσοντας υδωρ πολυ
16 εφυλαξαμην και επτοηθη η κουλια μου απο φωνης προσευχης χειλεων μου και εισηλθεν τρομος εις τα οστα μου και υποκατωθεν μου εταραχθη η εξις μου αναπαυσομαι εν ημ
ερα θλιψεως του αναβηναι εις λαον παροικιας μου
17 διοτι συκη ου καρποφορησει και ουκ εσται γεννηματα εν ταις αμπελοις ψευσεται εργων ελαιας και τα πεδια ου ποιησει βρωσιν εξελιπον απο βρωσεως προβατα και ουχ υπαρχο
υσιν βοες επι φατναις
18 εγω δε εν τω κυριω αγαλλιασομαι χαρησομαι επι τω θεω τω σωτηρι μου
19 κυριος ο θεος δυναμις μου και ταξει τους ποδας μου εις συντελειαν επι τα υψηλα επιβιβα με του νικησαι εν τη ωδη αυτου .
1 λογος κυριου ος εγενηθη προς σοφονιαν τον του χουσι υιον γοδολιου του αμαριου του εξεκτου εν ημεραις ιωσιου υιου αμων βασιλεως ιουδα

2 εκλειψει εκλιπετω παντα απο προσωπου της γης λεγει κυριος
3 εκλιπετω ανθρωπος και κτηνη εκλιπετω τα πετεινα του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης και εξαρω τους ανθρωπους απο προσωπου της γης λεγει κυριος
4 και εκτενω την χειρα μου επι ιουδαν και επι παντας τους κατοικουντας ιερουσαλημ και εξαρω εκ του τοπου τουτου τα ονοματα της βααλ και τα ονοματα των ιερεων
5 και τους προσκυνουντας επι τα δωματα τη στρατια του ουρανου και τους ομνουντας κατα του κυριου και τους ομνουντας κατα του βασιλεως αυτων
6 και τους εκκλινοντας απο του κυριου και τους μη ζητησαντας τον κυριον και τους μη αντεχομενους του κυριου
7 ευλαβεισθε απο προσωπου κυριου του θεου διоти εγγυς η ημερα του κυριου οτι ητοιμακεν κυριος την θυσιαν αυτου ηγιακεν τους κλητους αυτου
8 και εσται εν ημερα θυσιας κυριου και εκδικησω επι τους αρχοντας και επι τον οικον του βασιλεως και επι παντας τους ενδεδυμενους ενδυματα αλλοτρια
9 και εκδικησω επι παντας εμφανως επι τα προπουλα εν εκεινη τη ημερα τους πληρουντας τον οικον κυριου του θεου αυτων ασεβειας και δολου
10 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος φωνη κραυγης απο πυλης αποκεντουντων και ολολυγμος απο της δευτερας και συντριμμος μεγας απο των βουνων
11 θρηνησατε οι κατοικουντες την κατακεκοιμενην οτι ωμοιωθη πας ο λαος χανααν εξωλεθρευθησαν παντες οι επηρμενοι αργυριω
12 και εσται εν εκεινη τη ημερα εξερευνησω την ιερουσαλημ μετα λυχνου και εκδικησω επι τους ανδρας τους καταφρονουντας επι τα φυλαγματα αυτων οι λεγοντες εν ταις καρ
13 και εσται η δυναμις αυτων εις διαρπαγην και οι οικoi αυτων εις αφανισμον και οικοδομησουσιν οικιας και ου μη κατοικησουσιν εν αυταις και καταφυτευσουσιν αμπελωνας
14 και ου μη πιωσιν τον οινον αυτων
15 οτι εγγυς η ημερα κυριου η μεγαλη εγγυς και ταχεια σφοδρα φωνη ημερας κυριου πικρα και σκληρα τετακται δυνατη
16 ημερα οργης η ημερα εκεινη ημερα θλιψεως και αναγκης ημερα αωριας και αφανισμου ημερα σκοτους και γνοφου ημερα νεφελης και ομιχλης
17 ημερα σαλπυγγος και κραυγης επι τας πολεις τας οχυρας και επι τας γωνιας τας υψηλας
18 και εκθλιψω τους ανθρωπους και πορευσονται ως τυφλοι οτι τω κυριω εξημαρτον και εκχει το αιμα αυτων ως χουν και τας σαρκας αυτων ως βολβιτα
19 και το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων ου μη δυνηται εξελεσθαι αυτους εν ημερα οργης κυριου και εν πυρι ζηλους αυτου καταναλωθησεται πασα η γη διοτι συντελεια
20 ν και σπουδην ποιησει επι παντας τους κατοικουντας την γην
1 συναχθητε και συνδεθητε το εθνος το παιιδευτον
2 προ του γενεσθαι υμας ως ανθος παραπορευομενον προ του επελθειν εφ' υμας οργην κυριου προ του επελθειν εφ' υμας ημεραν θυμου κυριου
3 ζητησατε τον κυριον παντες ταπεινοι γης κριμα εργαζεσθε και δικαιοσυνην ζητησατε και αποκρινεσθε αυτα οπως σκεπασθητε εν ημερα οργης κυριου
4 διοτι γαζα διηρπασμενη εσται και ασκαλων εσται εις αφανισμον και αζωτος μεσημβριας εκριφησεται και ακκαρων εκκριζωθησεται
5 ουαι οι κατοικουντες το σχοιμισμα της θαλασσης παροικοι κρητων λογος κυριου εφ' υμας χανααν γη αλλοφυλων και απολω υμας εκ κατοικιας
6 και εσται κρητη νομη ποιμνιων και μανδρα προβατων
7 και εσται το σχοιμισμα της θαλασσης τοις καταλοιποις οικου ιουδα επ' αυτους νεμησονται εν τοις οικoις ασκαλωνος δειλης καταλυσουσιν απο προσωπου υιων ιουδα οτι επεσ
8 κεπται αυτους κυριος ο θεος αυτων και απεστρεψε την αιχμαλωσιαν αυτων
9 ηκουσα ονειδισμους μωαβ και κονδυλισμους υιων αμμων εν οis ωνειδιζον τον λαον μου και εμεγαλωνοντο επι τα ορια μου
10 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος των δυναμεων ο θεος ισραηλ διοτι μωαβ ως σοδομα εσται και οι υιοι αμμων ως γομορρα και δαμασκος εκλελειμμενη ως θιμωνια αλωνος και
11 ηφανισμενη εις τον αιωνα και οι καταλοιποι λαου μου διαρπονται αυτους και οι καταλοιποι εθνους μου κληρονομησουσιν αυτους
12 αυτη αυτοις αντι της υβρεως αυτων διοτι ωνειδισαν και εμεγαλυνθησαν επι τον κυριον τον παντοκρατορα
13 επιφανησεται κυριος επ' αυτους και εξολεθρευσει παντας τους θεους των εθνων της γης και προσκυνησουσιν αυτω εκαστος εκ του τοπου αυτου πασαι αι νησοι των εθνων
14 και υμεις αιθιοπες τραυματια ρομφαιας μου εστε
15 και εκτενει την χειρα αυτου επι βορραν και απολει τον ασσυριον και θησει την νινευη εις αφανισμον ανυδρον ως ερημον

- 14 και νεμησονται εν μεσω αυτης ποιμνια και παντα τα θηρια της γης και χαμαιλεοντες και εχινοι εν τοις φανωμασιν αυτης κοιτασθησονται και θηρια φωνησει εν τοις διοργω
μασιν αυτης κορακες εν τοις πυλωσιν αυτης διοτι κεδρος το αναστημα αυτης
- 15 αυτη η πολις η φαυλιστρια η κατοικουσα επ' ελπιδι η λεγουσα εν καρδια αυτης εγω ειμι και ουκ εστιν μετ' εμε ετι πως εγενηθη εις αφανισμον νομη θηριων πας ο διαπορευο
μενος δι' αυτης συρειει και κινησει τας χειρας αυτου
- 1 ω η επιφανης και απολελυτρωμενη η πολις η περιστερα
- 2 ουκ εισηκουσεν φωνης ουκ εδεξατο παιδειαν επι τω κυριω ουκ επεποιθει και προς τον θεον αυτης ουκ ηγγισεν
- 3 οι αρχοντες αυτης εν αυτη ως λεοντες ωρουμενοι οι κριται αυτης ως λυκοι της αραβιας ουχ υπελιποντο εις το πρωι
- 4 οι προφηται αυτης πνευματοφοροι ανδρες καταφρονηται οι ιερεις αυτης βεβηλουσιν τα αγια και ασεβουσιν νομον
- 5 ο δε κυριος δικαιος εν μεσω αυτης και ου μη ποιηση αδικον πρωι πρωι δωσει κριμα αυτου εις φως και ουκ απεκρυβη και ουκ εγνω αδικιαν εν απαιτησει και ουκ εις νεικος α
δικιαν
- 6 εν διαφθορα κατεσπασα υπερηφανους ηφανισθησαν γωνια αυτων εξερημωσω τας οδους αυτων το παραπαν του μη διοδευειν εξελιπον αι πολεις αυτων παρα το μηδενα υπαρ
χειν μηδε κατοικειν
- 7 ειπα πλην φοβεισθε με και δεξασθε παιδειαν και ου μη εξολεθρευθητε εξ οφθαλμων αυτης παντα οσα εξεδικησα επ' αυτην ετοιμαζου ορθρισον διεφθαρται πασα η επιφυλλις
αυτων
- 8 δια τουτο υπομεινον με λεγει κυριος εις ημεραν αναστασεως μου εις μαρτυριον διοτι το κριμα μου εις συναγωγας εθνων του εισδεξασθαι βασιλεις του εκχειαι επ' αυτους πασα
ν οργην θυμου μου διοτι εν πυρι ζηλους μου καταναλωθησεται πασα η γη
- 9 οτι τοτε μεταστρεψω επι λαους γλωσσαν εις γενεαν αυτης του επικαλεισθαι παντας το ονομα κυριου του δουλευειν αυτω υπο ζυγον ενα
- 10 εκ περατων ποταμων αιθιοπιας οισουσιν θυσιας μοι
- 11 εν τη ημερα εκεινη ου μη καταισχυνηθης εκ παντων των επιτηδευματων σου ων ησεβησας εις εμε οτι τοτε περιελω απο σου τα φαυλισματα της υβρεως σου και ουκετι μη προ
σθης του μεγαλαυχησαι επι το ορος το αγιον μου
- 12 και υπολειψομαι εν σοι λαον πραυν και ταπεινον και ευλαβηθησονται απο του ονοματος κυριου
- 13 οι καταλοιποι του ισραηλ και ου ποιησουσιν αδικιαν και ου λαλησουσιν ματαια και ου μη ευρεθη εν τω στοματι αυτων γλωσσα δολια διοτι αυτοι νεμησονται και κοιτασθησο
νται και ουκ εσται ο εκφοβων αυτους
- 14 χαιρε σφοδρα θυγατερ σιων κηρυσσε θυγατερ ιερουσαλημ ευφραινου και κατατερπου εξ ολης της καρδιας σου θυγατερ ιερουσαλημ
- 15 περιελεν κυριος τα αδικηματα σου λελυτρωται σε εκ χειρος εχθρων σου βασιλευς ισραηλ κυριος εν μεσω σου ουκ οψη κακα ουκετι
- 16 εν τω καιρω εκεινω ερει κυριος τη ιερουσαλημ θαρσει σιων μη παρεισθωσαν αι χειρες σου
- 17 κυριος ο θεος σου εν σοι δυνατος σωσει σε επαξει επι σε ευφροσυνην και καινιει σε εν τη αγαπησει αυτου και ευφρανθησεται επι σε εν τερψει ως εν ημερα εορτης
- 18 και συναξω τους συντετριμμενους ουαι τις ελαβεν επ' αυτην ονειδισμον
- 19 ιδου εγω ποιω εν σοι ενεκεν σου εν τω καιρω εκεινω λεγει κυριος και σωσω την εκπεπισμενην και την απωσμενην εισδεξομαι και θησομαι αυτους εις καυχημα και ονομαστ
ους εν παση τη γη
- 20 και καταισχυνησονται εν τω καιρω εκεινω οταν καλως υμιν ποιησω και εν τω καιρω οταν εισδεξομαι υμας διοτι δωσω υμας ονομαστους και εις καυχημα εν πασιν τοις λαο
ις της γης εν τω επιστρεφειν με την αιχμαλωσιαν υμων ενωπιον υμων λεγει κυριος .
- 1 εν τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλευος εν τω μηνι τω εκτω μια του μηνος εγενετο λογος κυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του
σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και προς ιησουν τον του ιωσεδεκ τον ιερα τον μεγαν λεγων
- 2 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ λεγων ο λαος ουτος λεγουσιν ουχ ηκει ο καιρος του οικοδομησαι τον οικον κυριου
- 3 και εγενετο λογος κυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων
- 4 ει καιρος υμιν μεν εστιν του οικειν εν οικois υμων κοιλοσταθμοις ο δε οικος ουτος εξηρημωται

- 5 και νυν ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ταξατε δη τας καρδιας υμων εις τας οδους υμων
- 6 εσπειρατε πολλα και εισηνεγκατε ολιγα εφαγετε και ουκ εις πλησμονην επιετε και ουκ εις μεθην περιβαλεσθε και ουκ εθερμανθητε εν αυτοις και ο τους μισθους συναγων συνηγαγεν εις δεσμον τετρυπημενον
- 7 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ θεσθε τας καρδιας υμων εις τας οδους υμων
- 8 αναβητε επι το ορος και κοψατε ξυλα και οικοδομησατε τον οικον και ευδοκησω εν αυτω και ενδοξασθησομαι ειπεν κυριος
- 9 επεβλεψατε εις πολλα και εγενετο ολιγα και εισηνεχθη εις τον οικον και εξεφουσησα αυτα δια τουτο ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ανθ' ων ο οικος μου εστιν ερημος υμεις δε εις διωκετε εκαστος εις τον οικον αυτου
- 10 δια τουτο ανεξει ο ουρανος απο δροσου και η γη υποστελειται τα εκφορια αυτης
- 11 και επαξω ρομφαιαν επι την γην και επι τα ορη και επι τον σιτον και επι τον οινον και επι το ελαιον και οσα εκφερει η γη και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παντας τους πονους των χειρων αυτων
- 12 και ηκουσεν ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και ιησους ο του ιωσηδεκ ο ιερευς ο μεγας και παντες οι καταλοιποι του λαου της φωνης κυριου του θεου αυτων και των λογων αγγαιου του προφητου καθοτι εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος αυτων προς αυτους και εφοβηθη ο λαος απο προσωπου κυριου
- 13 και ειπεν αγγαιος ο αγγελος κυριου τω λαω εγω ειμι μεθ' υμων λεγει κυριος
- 14 και εξηγειρεν κυριος το πνευμα ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και το πνευμα ιησου του ιωσηδεκ του ιερεως του μεγαλου και το πνευμα των καταλοιπων παντος του λαου και εισηλθον και εποιουν εργα εν τω οικω κυριου παντοκρατορος θεου αυτων
- 15 τη τετραδι και εικαδι του μηνος του εκτου τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως
- 1 τω εβδομω μηνι μια και εικαδι του μηνος ελαλησεν κυριος εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων
- 2 ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και προς ιησουν τον του ιωσηδεκ τον ιερεα τον μεγαν και προς παντας τους καταλοιπους του λαου λεγων
- 3 τις εξ υμων ος ειδεν τον οικον τουτον εν τη δοξη αυτου τη εμπροσθεν και πως υμεις βλεπετε αυτον νυν καθως ουχ υπαρχοντα ενωπιον υμων
- 4 και νυν κατισχυε ζοροβαβελ λεγει κυριος και κατισχυε ιησους ο του ιωσηδεκ ο ιερευς ο μεγας και κατισχυετω πας ο λαος της γης λεγει κυριος και ποιειτε διοτι μεθ' υμων εγω ειμι λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 5 και το πνευμα μου εφεστηκεν εν μεσω υμων θαρσατε
- 6 διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι απαξ εγω σεισω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν
- 7 και συσεισω παντα τα εθνη και ηξει τα εκλεκτα παντων των εθνων και πλησω τον οικον τουτον δοξης λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 8 εμον το αργυριον και εμον το χρυσιον λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 9 διοτι μεγαλη εσται η δοξα του οικου τουτου η εσχατη υπερ την πρωτην λεγει κυριος παντοκρατωρ και εν τω τοπω τουτω δωσω ειρηνην λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειρηνην ψυχης εις περιποιησιν παντι τω κτιζοντι του αναστησαι τον ναον τουτον
- 10 τετραδι και εικαδι του ενατου μηνος ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς αγγαιον τον προφητην λεγων
- 11 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επερωτησον τους ιερεις νομον λεγων
- 12 εαν λαβη ανθρωπος κρεας αγιον εν τω ακρω του ιματιου αυτου και αφηται το ακρον του ιματιου αυτου αρτου η εψεματος η οινου η ελαιου η παντος βρωματος ει αγιασθησεται και απεκριθησαν οι ιερεις και ειπαν ου
- 13 και ειπεν αγγαιος εαν αφηται μεμιαμμενος επι ψυχη απο παντος τουτων ει μιανθησεται και απεκριθησαν οι ιερεις και ειπαν μιανθησεται
- 14 και απεκριθη αγγαιος και ειπεν ουτως ο λαος ουτος και ουτως το εθνος τουτο ενωπιον εμου λεγει κυριος και ουτως παντα τα εργα των χειρων αυτων και ος εαν εγγιση εκει μιανθησεται ενεκεν των λημματων αυτων των ορθρινων οδυνηθησονται απο προσωπου πονων αυτων και εμισειτε εν πυλαις ελεγχοντας
- 15 και νυν θεσθε δη εις τας καρδιας υμων απο της ημερας ταυτης και υπερανω προ του θειναι λιθον επι λιθον εν τω ναω κυριου
- 16 τινες ητε οτε ενεβαλλετε εις κυψελην κριθης εικοσι σατα και εγενετο κριθης δεκα σατα και εισεπορευεσθε εις το υποληνιον εξαντλησαι πεντηκοντα μετρητας και εγενοντο εικοσι

- 17 επαταξα υμας εν αφορια και εν ανεμοφθορια και εν χαλαζη παντα τα εργα των χειρων υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος
- 18 υποταξατε δη τας καρδιας υμων απο της ημερας ταυτης και επεκεινα απο της τετραδος και εικαδος του ενατου μηνος και απο της ημερας ης εθεμελιωθη ο ναος κυριου θεσθ ε εν ταις καρδιαις υμων
- 19 ει ετι επιγνωσθησεται επι της αλω και ει ετι η αμπελος και η συκη και η ροα και τα ξυλα της ελαιας τα ου φεροντα καρπον απο της ημερας ταυτης ευλογησω
- 20 και εγενετο λογος κυριου εκ δευτερου προς αγγαιον τον προφητην τετραδι και εικαδι του μηνος λεγων
- 21 ειπον προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα λεγων εγω σειω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν
- 22 και καταστρεψω θρονους βασιλειων και ολεθρευσω δυναμιν βασιλειων των εθνων και καταστρεψω αρματα και αναβατας και καταβησονται ιπποι και αναβαται αυτων εκαστος εν ρομφαια προς τον αδελφον αυτου
- 23 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ λημψομαι σε ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ τον δουλον μου λεγει κυριος και θησομαι σε ως σφραγιδα διοτι σε ηρετισα λεγει κυριος παντοκρατωρ .
- 1 εν τω ογδω μηνι ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τον του βαραχιου υιον αδδω τον προφητην λεγων
- 2 ωργισθη κυριος επι τους πατερας υμων οργην μεγαλην
- 3 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος
- 4 και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων οις ενεκαλεσαν αυτοις οι προφηται οι εμπροσθεν λεγοντες ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ αποστρεψατε απο των οδων υμων των πονηρων και απο των επιτηδευματων υμων των πονηρων και ου προσεσχον του εισακουσαι μου λεγει κυριος
- 5 οι πατερες υμων που εισιν και οι προφηται μη τον αιωνα ζησονται
- 6 πλην τους λογους μου και τα νομιμα μου δεχεσθε οσα εγω εντελλομαι εν πνευματι μου τοις δουλοις μου τοις προφηταις οι καταλαβουσαν τους πατερας υμων και απεκριθησαν και ειπαν καθως παρατετακται κυριος παντοκρατωρ του ποιησαι κατα τας οδους υμων και κατα τα επιτηδευματα υμων ουτως εποιησεν υμιν
- 7 τη τετραδι και εικαδι τω ενδεκατω μηνι ουτος εστιν ο μην σαβατ εν τω δευτερω ετει επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τον του βαραχιου υιον αδδω τον προφητην λεγων
- 8 εωρακα την νυκτα και ιδου ανηρ επιβεβηκως επι ιππον πυρρον και ουτος ειστηκει ανα μεσον των δυο ορεων των κατασκιων και οπισω αυτου ιπποι πυρροι και ψαροι και ποικιλοι και λευκοι
- 9 και ειπα τι ουτοι κυριε και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι εγω δειξω σοι τι εστιν ταυτα
- 10 και απεκριθη ο ανηρ ο εφεστηκως ανα μεσον των ορεων και ειπεν προς με ουτοι εισιν ους εξαπεσταλκεν κυριος του περιουδουσαι την γην
- 11 και απεκριθησαν τω αγγελω κυριου τω εφεστωτι ανα μεσον των ορεων και ειπον περιουδευκαμεν πασαν την γην και ιδου πασα η γη κατοικειται και ησυχαζει
- 12 και απεκριθη ο αγγελος κυριου και ειπεν κυριε παντοκρατωρ εως τινος ου μη ελεησης την ιερουσαλημ και τας πολεις ιουδα ας υπερειδες τουτο εβδομηκοστον ετος
- 13 και απεκριθη κυριος παντοκρατωρ τω αγγελω τω λαλουντι εν εμοι ρηματα καλα και λογους παρακλητικους
- 14 και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι ανακραγε λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εξηλωκα την ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν
- 15 και οργην μεγαλην εγω οργιζομαι επι τα εθνη τα συνεπιτιθεμενα ανθ' ων εγω μεν ωργισθην ολιγα αυτοι δε συνεπεθεντο εις κακα
- 16 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επιστρεψω επι ιερουσαλημ εν οικτιρμω και ο οικος μου ανοικοδομηθησεται εν αυτη λεγει κυριος παντοκρατωρ και μετρον εκταθησεται επι ιερουσαλημ ετι
- 17 και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι ανακραγε λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι διαχυθησονται πολεις εν αγαθοις και ελεησει κυριος ετι την σιων και αιρετι ει ετι την ιερουσαλημ
- 1 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα κερατα
- 2 και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυτα κυριε και ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα διασκορπισαντα τον ιουδαν και τον ισραηλ
- 3 και εδειξεν μοι κυριος τεσσαρας τεκτονας

4 και ειπα τι ουτοι ερχονται ποιησαι και ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα διασκορπισαντα τον ιουδαν και τον ισραηλ κατεαξαν και ουδεις αυτων ηρεν κεφαλην και εισηλθον ουτοι του οξυναι αυτα εις χειρας αυτων τα τεσσαρα κερατα τα εθνη τα παιρομενα κερας επι την γην κυριου του διασκορπισαι αυτην

5 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανηρ και εν τη χειρι αυτου σχοινιον γεωμετρικον

6 και ειπα προς αυτον που συ πορευη και ειπεν προς με διαμετρησαι την ιερουσαλημ του ιδειν πληκικον το πλατος αυτης εστιν και πληκικον το μηκος

7 και ιδου ο αγγελος ο λαλων εν εμοι ειστηκει και αγγελος ετερος εξεπορευετο εις συναντησιν αυτω

8 και ειπεν προς αυτον λεγων δραμε και λαλησον προς τον νεανιαν εκεινον λεγων κατακαρπως κατοικηθησεται ιερουσαλημ απο πληθους ανθρωπων και κτηνων εν μεσω αυτης

9 και εγω εσομαι αυτη λεγει κυριος τειχος πυρος κυκλοθεν και εις δοξαν εσομαι εν μεσω αυτης

10 ω ω φυγετε απο γης βορρα λεγει κυριος διοτι εκ των τεσσαρων ανεμων του ουρανου συναξω υμας λεγει κυριος

11 εις σιων ανασωζεσθε οι κατοικουντες θυγατερα βαβυλωνος

12 διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ οπισω δοξης απεσταλκεν με επι τα εθνη τα σκυλευσαντα υμας διοτι ο αποτομενος υμων ως αποτομενος της κορης του οφθαλμου αυτου

13 διοτι ιδου εγω επιφερω την χειρα μου επ' αυτους και εσονται σκυλα τοις δουλευουσιν αυτοις και γνωσεσθε διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με

14 τερπου και ευφραινου θυγατερ σιων διοτι ιδου εγω ερχομαι και κατασκηνωσω εν μεσω σου λεγει κυριος

15 και καταφευξονται εθνη πολλα επι τον κυριον εν τη ημερα εκεινη και εσονται αυτω εις λαον και κατασκηνωσουσιν εν μεσω σου και επιγνωση οτι κυριος παντοκρατωρ εξαπεσταλκεν με προς σε

16 και κατακληρονομησει κυριος τον ιουδαν την μεριδα αυτου επι την γην την αγιαν και αιρετιει ετι την ιερουσαλημ

17 ευλαβεισθω πασα σαρξ απο προσωπου κυριου διοτι εξεγηγερται εκ νεφελων αγιων αυτου

1 και εδειξεν μοι ιησουν τον ιερα τον μεγαν εστοτα προ προσωπου αγγελου κυριου και ο διαβολος ειστηκει εκ δεξιων αυτου του αντικεισθαι αυτω

2 και ειπεν κυριος προς τον διαβολον επιτιμησαι κυριος εν σοι διαβολε και επιτιμησαι κυριος εν σοι ο εκλεξαμενος την ιερουσαλημ ουκ ιδου τουτο ως δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος

3 και ιησους ην ενδεδυμενος ιματια ρυπαρα και ειστηκει προ προσωπου του αγγελου

4 και απεκριθη και ειπεν προς τους εστηκοτας προ προσωπου αυτου λεγων αφελετε τα ιματια τα ρυπαρα απ' αυτου και ειπεν προς αυτον ιδου αφηρηκα τας ανομιας σου και εν δυσσατε αυτον ποδηρη

5 και επιθετε κιδαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και περιβαλον αυτον ιματια και επεθηκαν κιδαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και ο αγγελος κυριου ειστηκει

6 και διεμαρτυρατο ο αγγελος κυριου προς ιησουν λεγων

7 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εαν εν ταις οδοις μου πορευη και εαν τα προσταγματα μου φυλαξης και συ διακρινεις τον οικον μου και εαν διαφυλαξης και γε την αυλην μου και δωσω σοι αναστρεφομενους εν μεσω των εστηκοτων τουτων

8 ακουε δη ιησου ο ιερευς ο μεγας συ και οι πλησιον σου οι καθημενοι προ προσωπου σου διοτι ανδρες τερατοσκοποι εισι διοτι ιδου εγω αγω τον δουλον μου ανατολην

9 διοτι ο λιθος ον εδωκα προ προσωπου ιησου επι τον λιθον τον ενα επτα οφθαλμοι εισιν ιδου εγω ορυσσω βοθρον λεγει κυριος παντοκρατωρ και ψηλαφησω πασαν την αδικιαν της γης εκεινης εν ημερα μια

10 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ συγκαλεσετε εκαστος τον πλησιον αυτου υποκατω αμπελου και υποκατω συκης

1 και επεστρεψεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και εξηγειρεν με ον τροπον οταν εξεγερθη ανθρωπος εξ υπνου αυτου

2 και ειπεν προς με τι συ βλεπεις και ειπα εωρακα και ιδου λυχνια χρυση ολη και το λαμπαδιον επανω αυτης και επτα λυχνοι επανω αυτης και επτα επαrustριδες τοις λυχνοις τοις επανω αυτης

3 και δυο ελαιαι επανω αυτης μια εκ δεξιων του λαμπαδιου και μια εξ ευωνυμων

4 και επηρωτησα και ειπον προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι λεγων τι εστιν ταυτα κυριε

5 και απεκριθη ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με ου γνωσκεις τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε

6 και απεκριθη και ειπεν προς με λεγων ουτος ο λογος κυριου προς ζοροβαβελ λεγων ουκ εν δυναμει μεγαλη ουδε εν ισχυι αλλ' η εν πνευματι μου λεγει κυριος παντοκρατωρ
7 τις ει συ το ορος το μεγα προ προσωπου ζοροβαβελ του κατορθωσαι και εξοισω τον λιθον της κληρονομιας ισοτητα χαριτος χαριτα αυτης
8 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
9 αι χειρες ζοροβαβελ εθεμελιωσαν τον οικον τουτον και αι χειρες αυτου επιτελεσουσιν αυτον και επιγνωση διοτι κυριος παντοκρατωρ εξαπεσταλκεν με προς σε
10 διοτι τις εξουδενωσεν εις ημερας μικρας και χαρουνται και οψονται τον λιθον τον κασσιτερινον εν χειρι ζοροβαβελ επτα ουτοι οφθαλμοι κυριου εισιν οι επιβλεποντες επι πασαν την γην
11 και απεκριθην και ειπα προς αυτον τι αι δυο ελαιαι αυται αι εκ δεξιων της λυχνιας και εξ ευωνυμων
12 και επηρωτησα εκ δευτερου και ειπα προς αυτον τι οι δυο κλαδοι των ελαιων οι εν ταις χειρσιν των δυο μυζωτηρων των χρυσων των επιχεοντων και επαναγοντων τας επαρουστριδας τας χρυσας
13 και ειπεν προς με ουκ οιδας τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε
14 και ειπεν ουτοι οι δυο υιοι της πισοτητος παρεστηκασιν τω κυριω πασης της γης
1 και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δρεπανον πετομενον
2 και ειπεν προς με τι συ βλεπεις και ειπα εγω ορω δρεπανον πετομενον μηκος πηχεων εικοσι και πλατος πηχεων δεκα
3 και ειπεν προς με αυτη η αρα η εκπορευομενη επι προσωπον πασης της γης διοτι πας ο κλεπτης εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται και πας ο επιορκος εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται
4 και εξοισω αυτο λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισελευσεται εις τον οικον του κλεπτου και εις τον οικον του ομνυοντος τω ονοματι μου επι ψευδει και καταλυσει εν μεσω του υ οικου αυτου και συντελεσει αυτον και τα ξυλα αυτου και τους λιθους αυτου
5 και εξηλθεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τι το εκπορευομενον τουτο
6 και ειπα τι εστιν και ειπεν τουτο το μετρον το εκπορευομενον και ειπεν αυτη η αδικια αυτων εν παση τη γη
7 και ιδου ταλαντον μολιβου εξαιρομενον και ιδου μια γωνη εκαθητο εν μεσω του μετρου
8 και ειπεν αυτη εστιν η ανομια και ερριψεν αυτην εν μεσω του μετρου και ερριψεν τον λιθον του μολιβου εις το στομα αυτης
9 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δυο γυναικες εκπορευομεναι και πνευμα εν ταις πτερυξιν αυτων και αυται ειχον πτερυγας ως πτερυγας εποπος και ανελαβον το μετρον ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου
10 και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι που αυται αποφερουσιν το μετρον
11 και ειπεν προς με οικοδομησαι αυτω οικιαν εν γη βαβυλωνος και ετοιμασαι και θησουσιν αυτο εκει επι την ετοιμασιαν αυτου
1 και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα αρματα εκπορευομενα εκ μεσου δυο ορειων και τα ορη ην ορη χαλκα
2 εν τω αρματι τω πρωτω ιπποι πυρροι και εν τω αρματι τω δευτερω ιπποι μελανες
3 και εν τω αρματι τω τριτω ιπποι λευκοι και εν τω αρματι τω τεταρτω ιπποι ποικιλοι ψαροι
4 και απεκριθην και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυτα κυριε
5 και απεκριθη ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν ταυτα εστιν οι τεσσαρες ανεμοι του ουρανου εκπορευονται παραστηναι τω κυριω πασης της γης
6 εν ω ησαν οι ιπποι οι μελανες εξεπορευοντο επι γην βορρα και οι λευκοι εξεπορευοντο κατοπισθεν αυτων και οι ποικιλοι εξεπορευοντο επι γην νοτου
7 και οι ψαροι εξεπορευοντο και επεβλεπον του πορευεσθαι του περιοδευσαι την γην και ειπεν πορευεσθε και περιοδευσατε την γην και περιοδευσαν την γην
8 και ανεβοησεν και ελαλησεν προς με λεγων ιδου οι εκπορευομενοι επι γην βορρα ανεπαυσαν τον θυμον μου εν γη βορρα
9 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων

- 10 λαβε τα εκ της αιχμαλωσιας παρα των αρχοντων και παρα των χρησιμων αυτης και παρα των επεγνωκοτων αυτην και εισελευση συ εν τη ημερα εκεινη εις τον οικον ιωσιου του σοφονιου του ηκοντος εκ βαβυλωνος
- 11 και ληψη αργυριον και χρυσιον και ποιησεις στεφανους και επιθησεις επι την κεφαλην ιησου του ιωσηδεκ του ιερεως του μεγαλου
- 12 και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου ανηρ ανατολη ονομα αυτω και υποκατωθεν αυτου ανατελει και οικοδομησει τον οικον κυριου
- 13 και αυτος λημψεται αρετην και καθιεται και καταρξει επι του θρονου αυτου και εσται ο ιερευσ εκ δεξιων αυτου και βουλη ειρηνικη εσται ανα μεσον αμφοτερων
- 14 ο δε στεφανος εσται τοις υπομενουσιν και τοις χρησιμοις αυτης και τοις επεγνωκοσιν αυτην και εις χαριτα υιου σοφονιου και εις ψαλμον εν οικω κυριου
- 15 και οι μακραν απ' αυτων ηξουσιν και οικοδομησουσιν εν τω οικω κυριου και γνωσεσθε διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με προς υμας και εσται εαν εισακουοντες εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων
- 1 και εγενετο εν τω τεταρτω ετει επι δαρειου του βασιλεως εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τετραδι του μηνος του ενατου ος εστιν χασελευ
- 2 και εξαπεστειλεν εις βαιθηλ σαρασαρ και αρβεσεερ ο βασιλευς και οι ανδρες αυτου του εξηλασασθαι τον κυριον
- 3 λεγων προς τους ιερεις τους εν τω οικω κυριου παντοκρατορος και προς τους προφητας λεγων εισεληλυθεν ωδε εν τω μηνι τω πεμπτω το αγιασμα καθοτι εποιησα ηδη ικανα ετη
- 4 και εγενετο λογος κυριου των δυναμεων προς με λεγων
- 5 ειπον προς απαντα τον λαον της γης και προς τους ιερεις λεγων εαν νηστευσητε η κοψησθε εν ταις πεμπταις η εν ταις εβδομαις και ιδου εβδομηκοντα ετη μη νηστειαν νενηστευκατε μοι
- 6 και εαν φαγητε η πιητε ουχ υμεις εσθετε και υμεις πινετε
- 7 ουχ ουτοι οι λογοι εισιν ους ελαλησεν κυριος εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν οτε ην ιερουσαλημ κατοικουμενη και ευθιγουσα και αι πολεις αυτης κυκλοθεν και η ορεινη και η πεδινη κατωκειτο
- 8 και εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν λεγων
- 9 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κριμα δικαιον κρινατε και ελεος και οικτιρμον ποιειτε εκαστος προς τον αδελφον αυτου
- 10 και χηραν και ορφανον και προσηλυτον και πενητα μη καταδυναστευετε και κακιαν εκαστος του αδελφου αυτου μη μνησικακειτω εν ταις καρδιαις υμων
- 11 και ηπειθησαν του προσεχειν και εδωκαν νοτον παραφρονουντα και τα ωτα αυτων εβαρυναν του μη εισακουειν
- 12 και την καρδιαν αυτων εταξαν απειθη του μη εισακουειν του νομου μου και τους λογους ους εξαπεστειλεν κυριος παντοκρατωρ εν πνευματι αυτου εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν και εγενετο οργη μεγαλη παρα κυριου παντοκρατορος
- 13 και εσται ον τροπον ειπεν και ουκ εισηκουσαν αυτου ουτως κεκραζονται και ου μη εισακουσω λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 14 και εκβαλω αυτους εις παντα τα εθνη α ουκ εγνωσαν και η γη αφανισθησεται κατοπισθεν αυτων εκ διοδεδοντος και εξ αναστρεφοντος και εταξαν γην εκλεκτην εις αφανισμον
- 1 και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος λεγων
- 2 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εξηλωσα την ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν και θυμω μεγαλω εξηλωσα αυτην
- 3 ταδε λεγει κυριος και επιστρεψω επι σιων και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και κληθησεται η ιερουσαλημ πολις η αληθινη και το ορος κυριου παντοκρατορος ορος αγιον
- 4 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι καθισονται πρεσβυτεροι και πρεσβυτεραι εν ταις πλατειαις ιερουσαλημ εκαστος την ραβδον αυτου εχων εν τη χειρι αυτου απο πληθους ημερων
- 5 και αι πλατειαι της πολεως πλησθησονται παιδαριων και κορασιων παιζοντων εν ταις πλατειαις αυτης
- 6 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι ει αδυνατησει ενωπιον των καταλοιπων του λαου τουτου εν ταις ημεραις εκειναις μη και ενωπιον εμου αδυνατησει λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 7 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου εγω ανασωζω τον λαον μου απο γης ανατολων και απο γης δυσμων

- 8 και εισαξω αυτους και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον εν αληθεια και εν δικαιοσυνη
- 9 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κατισχυετωσαν αι χειρες υμων των ακουοντων εν ταις ημεραις ταυταις τους λογους τουτους εκ στοματος των προφητων αφ' ης ημερας τεθε μελιωται ο οικος κυριου παντοκρατορος και ο ναος αφ' ου ωκοδομηται
- 10 διοτι προ των ημερων εκεινων ο μισθος των ανθρωπων ουκ εσται εις ονησιν και ο μισθος των κτηνων ουχ υπαρξει και τω εκπορευομενω και τω εισπορευομενω ουκ εσται ει ρηγη απο της θλιψεως και εξαποστελω παντας τους ανθρωπους εκαστον επι τον πλησιον αυτου
- 11 και νυν ου κατα τας ημερας τας εμπροσθεν εγω ποιω τοις καταλοιποις του λαου τουτου λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 12 αλλ' η δειξω ειρηνην η αμπελος δωσει τον καρπον αυτης και η γη δωσει τα γεννηματα αυτης και ο ουρανος δωσει την δροσον αυτου και κατακληρονομησω τοις καταλοιποις του λαου μου παντα ταυτα
- 13 και εσται ον τροπον ητε εν καταρα εν τοις εθνεσιν οικος ιουδα και οικος ισραηλ ουτως διασωσω υμας και εσεσθε εν ευλογια θαρσειτε και κατισχυετε εν ταις χερσιν υμων
- 14 διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ον τροπον διενοθηην του κακωσαι υμας εν τω παροργισαι με τους πατερας υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ και ου μετενοησα
- 15 ουτως παρατεταγμαι και διανενοημαι εν ταις ημεραις ταυταις του καλωσ ποιησαι την ιερουσαλημ και τον οικον ιουδα θαρσειτε
- 16 ουτοι οι λογοι ους ποιησετε λαλειτε αληθειαν εκαστος προς τον πλησιον αυτου και κριμα ειρηνικον κρινατε εν ταις πυλαις υμων
- 17 και εκαστος την κακιαν του πλησιον αυτου μη λογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων και ορκον ψευδη μη αγαπατε διοτι ταυτα παντα εμισησα λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 18 και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος προς με λεγων
- 19 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ νηστεια η τετρας και νηστεια η πεμπτη και νηστεια η εβδομη και νηστεια η δεκατη εσονται τω οικω ιουδα εις χαραν και εις ευφροσυνην και εις εορτας αγαθας και ευφρανθησεσθε και την αληθειαν και την ειρηνην αγαπησατε
- 20 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι ηξουσιν λαοι πολλοι και κατοικουντες πολεις πολλας
- 21 και συνελουσονται κατοικουντες πεντε πολεις εις μιαν πολιν λεγοντες πορευθωμεν δεθηθηναι του προσωπου κυριου και εκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος πορευσομαι καγω
- 22 και ηξουσιν λαοι πολλοι και εθνη πολλα εκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος εν ιερουσαλημ και του εξιλασκεσθαι το προσωπον κυριου
- 23 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εν ταις ημεραις εκειναις εαν επιλαβωνται δεκα ανδρες εκ πασων των γλωσσων των εθνων και επιλαβωνται του κρασπεδου ανδρος ιουδαιου λεγοντες πορευομεθα μετα σου διοτι ακηκοαμεν οτι ο θεος μεθ' υμων εστιν
- 1 λημμα λογου κυριου εν γη σεδραχ και δαμασκου θυσια αυτου διοτι κυριος εφορα ανθρωπους και πασας φυλας του ισραηλ
- 2 και εμαθ εν τοις οριοις αυτης τυρος και σιδων διοτι εφρονησαν σφοδρα
- 3 και ωκοδομησεν τυρος οχυρωματα εαυτη και εθησαυρισεν αργυριον ως χουν και συνηγαγεν χρυσιον ως πηλον οδων
- 4 δια τουτο κυριος κληρονομησει αυτην και παταξει εις θαλασσαν δυναμιν αυτης και αυτη εν πυρι καταναλωθησεται
- 5 οψεται ασκαλων και φοβηθησεται και γαζα και οδυνηθησεται σφοδρα και ακκαρων οτι ησχυνηθη επι τω παραπτωmati αυτης και απολειται βασιλευς εκ γαζης και ασκαλων ο υ μη κατοικηθη
- 6 και κατοικησουσιν αλλογενεις εν αζωτω και καθελω υβριν αλλοφυλων
- 7 και εξαρω το αιμα αυτων εκ στοματος αυτων και τα βδελυγματα αυτων εκ μεσου οδοντων αυτων και υπολειφθησεται και ουτος τω θεω ημων και εσονται ως χιλιαρχος εν ιω υδα και ακκαρων ως ο ιεβουσαιος
- 8 και υποστησομαι τω οικω μου αναστημα του μη διαπορευεσθαι μηδε ανακαμπειν και ου μη επελθη επ' αυτους ουκετι εξελαυνων διοτι νυν εωρακα εν τοις οφθαλμοις μου
- 9 χαιρε σφοδρα θυγατερ σιων κηρυσσε θυγατερ ιερουσαλημ ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι δικαιος και σωζων αυτος πραυς και επιβεβηκως επι υποζυγιον και πωλον νεον
- 10 και εξολεθρευσει αρματα εξ εφραιμ και ιππον εξ ιερουσαλημ και εξολεθρευθησεται τοξον πολεμικον και πληθος και ειρηνη εξ εθνων και καταρξει υδατων εως θαλασσης και ποταμων διεκβολας γης
- 11 και συ εν αιματι διαθηκης εξαπεστειλας δεσμιους σου εκ λακκου ουκ εχοντος υδωρ

12 καθήσεσθε εν οχυρωματι δεσμοιοι της συναγωγης και αντι μιας ημερας παροικεσιας σου διπλα ανταποδωσω σοι
13 διοτι ενετεινα σε ιουδα εμαυτω τοξον επλησα τον εφραιμ και επεγερω τα τεκνα σου σιων επι τα τεκνα των ελληνων και ψηλαφησω σε ως ρομφαιαν μαχητου
14 και κυριος εσται επ' αυτους και εξελευσεται ως αστραπη βολις και κυριος παντοκρατωρ εν σαλπιγγι σαλπει και πορευσεται εν σαλω απειλης αυτου
15 κυριος παντοκρατωρ υπερασπει αυτων και καταναλωσουσιν αυτους και καταχωσουσιν αυτους εν λιθοις σφενδονης και εκπιονται αυτους ως οινον και πλησουσιν ως φιαλας
θυσιαστηριον
16 και σωσει αυτους κυριος εν τη ημερα εκεινη ως προβατα λαον αυτου διοτι λιθοι αγιοι κυλιονται επι της γης αυτου
17 οτι ει τι αγαθον αυτου και ει τι καλον παρ' αυτου σιτος νεανισκοις και οινος ευωδιαζων εις παρθενους
1 αιτεισθε υετον παρα κυριου καθ' ωραν προιμον και οψιμον κυριος εποησεν φαντασιας και υετον χειμερινον δωσει αυτοις εκαστω βοτανην εν αγρω
2 διοτι οι αποφθεγγομενοι ελαλησαν κοπους και οι μαντιεις ορασεις ψευδεις και τα ενυπνια ψευδη ελαλουν ματαια παρεκαλουν δια τουτο εξηρθησαν ως προβατα και εκακοθη
σαν διοτι ουκ ην ιασις
3 επι τους ποιμενας παρωξυνθη ο θυμος μου και επι τους αμνους επισκεψομαι και επισκεψεται κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ το ποιμνιον αυτου τον οικον ιουδα και ταξει αυτο
υς ως ιππον ευπρεπη αυτου εν πολεμω
4 και εξ αυτου επεβλεψεν και εξ αυτου εταξεν και εξ αυτου τοξον εν θυμω εξ αυτου εξελευσεται πας ο εξελαυων εν τω αυτω
5 και εσονται ως μαχηται πατούντες πληον εν ταις οδοις εν πολεμω και παραταζονται διοτι κυριος μετ' αυτων και καταισχνυθησονται αναβαται ιππων
6 και κατισχυσω τον οικον ιουδα και τον οικον ιωσηφ σωσω και κατοικιω αυτους οτι ηγαπησα αυτους και εσονται ον τροπον ουκ απεστρεψαμην αυτους διοτι εγω κυριος ο θε
ος αυτων και επακουσομαι αυτοις
7 και εσονται ως μαχηται του εφραιμ και χαρησεται η καρδια αυτων ως εν οινω και τα τεκνα αυτων οψονται και ευφρανθησονται και χαρειται η καρδια αυτων επι τω κυριω
8 σημανω αυτοις και εισδεξομαι αυτους διοτι λυτρωσομαι αυτους και πληθυνθησονται καθοτι ησαν πολλοι
9 και σπερω αυτους εν λαοις και οι μακραν μνησθησονται μου εκθρεψουσιν τα τεκνα αυτων και επιστρεψουσιν
10 και επιστρεψω αυτους εκ γης αιγυπτου και εξ ασσυριων εισδεξομαι αυτους και εις την γαλααδιτιν και εις τον λιβανον εισαξω αυτους και ου μη υπολειφθη εξ αυτων ουδε εις
11 και διελευσονται εν θαλασση στενη και παταξουσιν εν θαλασση κυματα και ξηρανθησεται παντα τα βαθη ποταμων και αφαιρεθησεται πασα υβρις ασσυριων και σκηπτρον α
ιγυπτου περιαιρεθησεται
12 και κατισχυσω αυτους εν κυριω θεω αυτων και εν τω ονοματι αυτου κατακαυχησονται λεγει κυριος
1 διανοιξον ο λιβανος τας θυρας σου και καταφαγετω πυρ τας κεδρους σου
2 ολολυξατω πιτυς διοτι πεπτωκεν κεδρος οτι μεγαλωσ μεγαστανες εταλαιπωρησαν ολολυξατε δρυες της βασανιτιδος οτι κατεσπασθη ο δρυμος ο συμφυτος
3 φωνη θρηνηντων ποιμενων οτι τεταλαιπωρηκεν η μεγαλωσυνη αυτων φωνη ωρουμενων λεοντων οτι τεταλαιπωρηκεν το φρουαγμα του ιορδανου
4 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ποιμαινετε τα προβατα της σφαγης
5 α οι κτησαμενοι κατεσφαζον και ου μετεμελοντο και οι πολουντες αυτα ελεγον ευλογητος κυριος και πεπλουτηκαμεν και οι ποιμενες αυτων ουκ επασχον ουδεν επ' αυτοις
6 δια τουτο ου φεισομαι ουκετι επι τους κατοικουντας την γην λεγει κυριος και ιδου εγω παραδιδωμι τους ανθρωπους εκαστον εις χειρας του πλησιον αυτου και εις χειρας βασ
ιλεως αυτου και κατακοψουσιν την γην και ου μη εξελωμαι εκ χειρος αυτων
7 και ποιμανω τα προβατα της σφαγης εις την χαναανιτιν και λημψομαι εμαυτω δυο ραβδους την μιαν εκαλεσα καλλος και την ετεραν εκαλεσα σχοινομισμα και ποιμανω τα προ
βατα
8 και εξαρω τους τρεις ποιμενας εν μηνι ενι και βαρυνθησεται η ψυχη μου επ' αυτους και γαρ αι ψυχαι αυτων επωρυνοντο επ' εμε
9 και ειπα ου ποιμανω υμας το αποθνησκον αποθνησκετω και το εκλειπον εκλειπετω και τα καταλοιπα κατεσθειτωσαν εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου
10 και λημψομαι την ραβδον μου την καλην και απορριψω αυτην του διασκεδασαι την διαθηκην μου ην διεθεμην προς παντας τους λαους
11 και διασκεδασθησεται εν τη ημερα εκεινη και γνωσονται οι χαναανιοι τα προβατα τα φυλασσομενα διοτι λογος κυριου εστιν

- 12 και ερω προς αυτους ει καλον ενωπιον υμων εστιν δοτε στησαντες τον μισθον μου η απειρασθε και εστησαν τον μισθον μου τριακοντα αργυρους
- 13 και ειπεν κυριος προς με καθες αυτους εις το χωνευτηριον και σκεψαι ει δοκιμον εστιν ον τροπον εδοκιμασθην υπερ αυτων και ελαβον τους τριακοντα αργυρους και ενεβαλον αυτους εις τον οικον κυριου εις το χωνευτηριον
- 14 και απερριψα την ραβδον την δευτεραν το σχοινισμα του διασκεδασαι την κατασχεσιν ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον του ισραηλ
- 15 και ειπεν κυριος προς με ετι λαβε σεαυτω σκευη ποιμενικα ποιμενος απειρου
- 16 διοτι ιδου εγω εξειρω ποιμενα επι την γην το εκλιμπανον ου μη επισκεψηται και το διεσκορπισμενον ου μη ζητηση και το συντετριμμενον ου μη ιασηται και το ολοκληρον ου μη κατευθυνη και τα κρεα των εκλεκτων καταφαγεται και τους αστραγαλους αυτων εκστρεψει
- 17 ω οι ποιμαινοντες τα ματαια και οι καταλελοιποτες τα προβατα μαχαιρα επι τους βραχιονας αυτου και επι τον οφθαλμον τον δεξιον αυτου ο βραχιον αυτου ξηραινομενος ξηρ ανθησεται και ο οφθαλμος ο δεξιος αυτου εκτυφλουμενος εκτυφλωθησεται
- 1 λημμα λογου κυριου επι τον ισραηλ λεγει κυριος εκτεινων ουρανον και θεμελιων γην και πλασσων πνευμα ανθρωπου εν αυτω
- 2 ιδου εγω τιθημι την ιερουσαλημ ως προθυρα σαλευομενα πασι τοις λαοις κυκλω και εν τη ιουδαια εσται περιοχη επι ιερουσαλημ
- 3 και εσται εν τη ημερα εκεινη θησομαι την ιερουσαλημ λιθον καταπατουμενον πασιν τοις εθνεσιν πας ο καταπατων αυτην εμπαιζων εμπαιζεται και επισυναχθησονται επ' αυτην παντα τα εθνη της γης
- 4 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ παταξω παντα ιππον εν εκστασει και τον αναβατην αυτου εν παραφρονησει επι δε τον οικον ιουδα διανοιξω τους οφθαλμους μου και παντας τους ιππους των λαων παταξω εν αποτυφλωσει
- 5 και ερουσιν οι χιλιαρχοι ιουδα εν ταις καρδιαις αυτων ευρησομεν εαυτοις τους κατοικουντας ιερουσαλημ εν κυριω παντοκρατορι θεω αυτων
- 6 εν τη ημερα εκεινη θησομαι τους χιλιαρχους ιουδα ως δαλον πυρος εν ξυλοις και ως λαμπαδα πυρος εν καλάμη και καταφαγονται εκ δεξιων και εξ ευωνυμων παντας τους λαους κυκλοθεν και κατοικησει ιερουσαλημ ετι καθ' εαυτην
- 7 και σωσει κυριος τα σκηνωματα ιουδα καθως απ' αρχης οπως μη μεγαλυνηται καυχημα οικου δαυιδ και επαρσις των κατοικουντων ιερουσαλημ επι τον ιουδαν
- 8 και εσται εν τη ημερα εκεινη υπερασπει κυριος υπερ των κατοικουντων ιερουσαλημ και εσται ο ασθενων εν αυτοις εν εκεινη τη ημερα ως οικος δαυιδ ο δε οικος δαυιδ ως οικος θεου ως αγγελος κυριου ενωπιον αυτων
- 9 και εσται εν τη ημερα εκεινη ζητησω του εξαραι παντα τα εθνη τα επερχομενα επι ιερουσαλημ
- 10 και εκχεω επι τον οικον δαυιδ και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ πνευμα χαριτος και οικτιρμου και επιβλεψονται προς με ανθ' ων κατορησαντο και κοψονται επ' αυτον κοπετον ως επ' αγαπητον και οδυνηθησονται οδυνην ως επι πρωτοτοκω
- 11 εν τη ημερα εκεινη μεγαλυνθησεται ο κοπετος εν ιερουσαλημ ως κοπετος ρωωνος εν πεδιω εκκοπτομενου
- 12 και κοψεται η γη κατα φυλας φυλας φυλη καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας φυλη οικου δαυιδ καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας φυλη οικου ναθαν καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας
- 13 φυλη οικου λευι καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας φυλη του συμεων καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας
- 14 πασαι αι φυλαι αι υπολελειμμεναι φυλη καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας
- 1 εν τη ημερα εκεινη εσται πας τοπος διανοιγομενος εν τω οικω δαυιδ
- 2 και εσται εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος εξολεθρευσω τα ονοματα των ειδωλων απο της γης και ουκετι εσται αυτων μνεια και τους ψευδοπροφητας και το πνευμα το ακαθαρτον εξαρω απο της γης
- 3 και εσται εαν προφητευση ανθρωπος ετι και ερει προς αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου οι γεννησαντες αυτον ου ζηση οτι ψευδη ελαλησας επ' ονοματι κυριου και συ μωδιουσιν αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου οι γεννησαντες αυτον εν τω προφητευειν αυτον
- 4 και εσται εν τη ημερα εκεινη καταισχυθησονται οι προφηται εκαστος εκ της ορασεως αυτου εν τω προφητευειν αυτον και ενδυσονται δερριν τριχινην ανθ' ων εψευσαντο
- 5 και ερει ουκ ειμι προφητης εγω διοτι ανθρωπος εργαζομενος την γην εγω ειμι οτι ανθρωπος εγεννησεν με εκ νεοτητος μου
- 6 και ερω προς αυτον τι αι πληγαι αυται ανα μεσον των χειρων σου και ερει ας επληγην εν τω οικω τω αγαπητω μου

7 ρομφαία ἐξεγερθῆτι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου καὶ ἐπ' ἄνδρα πολίτην μου λέγει κύριος πάντοκράτωρ παταξάτε τοὺς ποιμένας καὶ ἐκσπασάτε τὰ πρόβατα καὶ ἐπαξώ τὴν χεῖρα μου
ἐπὶ τοὺς ποιμένας

8 καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῆ λέγει κύριος τὰ δύο μέρη ἐξολεθρευθήσεται καὶ ἐκλείπει τὸ δὲ τρίτον ὑπολείφθησεται ἐν αὐτῇ

9 καὶ διαξώ τὸ τρίτον διὰ πυρός καὶ πυρῶσω αὐτοὺς ὡς πυρῶνται τὸ ἀργύριον καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον αὐτὸς ἐπικαλεσεται τὸ ὄνομα μου καγὼ ἐπακούσω
αὐτῶ καὶ ἔρω λαὸς μου οὗτος ἐστὶν καὶ αὐτὸς ἔρει κύριος ὁ θεὸς μου

1 ἴδου ἡμέραι ἐρχονται τοῦ κυρίου καὶ διαμερισθήσεται τὰ σκύλα σου ἐν σοὶ

2 καὶ ἐπισυναξώ πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ ἱερουσαλήμ εἰς πόλεμον καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις καὶ διαρπαγῆσονται αἱ οἰκίαι καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται καὶ ἐξελευσεται τὸ ἡμῖς τῆς π
όλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ δὲ καταλοιποὶ τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολεθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως

3 καὶ ἐξελευσεται κύριος καὶ παρατάσσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκεῖνοις καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου

4 καὶ στησονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ κατεναντὶ ἱερουσαλήμ ἐξ ἀνατολῶν καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ ἡμῖς αὐτοῦ πρὸς ἀν
ατολάς καὶ τὸ ἡμῖς αὐτοῦ πρὸς θάλασσαν χάος μέγα σφοδρὰ καὶ κλίνει τὸ ἡμῖς τοῦ ὀρους πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἡμῖς αὐτοῦ πρὸς νότον

5 καὶ ἐμφραχθήσεται φαραγξ ὀρεῶν μου καὶ ἐγκολλήθησεται φαραγξ ὀρεῶν εὐρῆς ἰασὸλ καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφραγῆ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ σεισμοῦ ἐν ἡμέραις ὄζιου βασι
λεως ἰουδα καὶ ἤξει κύριος ὁ θεὸς μου καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ

6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς καὶ ψυχὸς καὶ παγὸς

7 ἔσται μιᾶν ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γινώσθῃ τῷ κυρίῳ καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ καὶ πρὸς ἑσπεραν ἔσται φῶς

8 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελευσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ ἱερουσαλήμ τὸ ἡμῖς αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὸ ἡμῖς αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἑσχάτην καὶ ἐν θερῇ κα
ὶ ἐν ἑαρί ἔσται οὕτως

9 καὶ ἔσται κύριος εἰς βασιλεὺς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος εἰς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν

10 κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὴν ἐρημὸν ἀπὸ γαβὲ εὐρῆς ῥεμμὸν κατὰ νότον ἱερουσαλήμ ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τοποῦ μένει ἀπὸ τῆς πυλῆς βενιαμὴν εὐρῆς τοῦ τοποῦ τῆς πυλῆς τῆς πρώτης ε
ὐρῆς τῆς πυλῆς τῶν γωνίων καὶ εὐρῆς τοῦ πύργου ἀνανεὴλ εὐρῆς τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλεως

11 κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἐτι καὶ κατοικήσει ἱερουσαλήμ πεποιθὸς

12 καὶ αὐτῇ ἔσται ἡ πτώσις ἢν κοψεὶ κύριος πάντας τοὺς λαοὺς ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ ἱερουσαλήμ τακῆσονται αἱ σαρκεὶς αὐτῶν ἐστηκοτῶν αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥησονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακῆσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν

13 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκστασις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς μεγάλη καὶ ἐπιλημψονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συμπλακῆσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς χεῖρα τοῦ π
λησίον αὐτοῦ

14 καὶ ὁ ἰουδας παρατάσσεται ἐν ἱερουσαλήμ καὶ συναξεὶ τὴν ἰσχύον πάντων τῶν λαῶν κυκλοθεν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφοδρὰ

15 καὶ αὐτῇ ἔσται ἡ πτώσις τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν καμηλῶν καὶ τῶν ὄνων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκεῖναις κατὰ τὴν πτώσιν ταῦ
την

16 καὶ ἔσται ὅσοι εἰάν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων τῶν ἐλθόντων ἐπὶ ἱερουσαλήμ καὶ ἀναβῆσονται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεὶ κυρίῳ πάντοκράτωρι καὶ
τοῦ εορταζεῖν τὴν εορτὴν τῆς σκηνοπηγίας

17 καὶ ἔσται ὅσοι εἰάν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πᾶσων τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς ἱερουσαλήμ τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεὶ κυρίῳ πάντοκράτωρι καὶ οὗτοι ἐκεῖνοις προστεθήσονται

18 εἰάν δὲ φυλὴ αἰγυπτῶν μὴ ἀναβῆ μὴδὲ ἐλθῆ ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τούτοις ἔσται ἡ πτώσις ἢν πατάξει κύριος πάντα τὰ ἔθνη ὅσα εἰάν μὴ ἀναβῆ τοῦ εορτασαὶ τὴν εορτὴν τῆς σκηνοπηγίας

19 αὐτῇ ἔσται ἡ ἀμαρτία αἰγυπτῶν καὶ ἡ ἀμαρτία πάντων τῶν ἔθνων ὅσα εἰάν μὴ ἀναβῆ τοῦ εορτασαὶ τὴν εορτὴν τῆς σκηνοπηγίας

20 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χάλινον τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ κυρίῳ πάντοκράτωρι καὶ ἔσονται οἱ λεβητέες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου

21 καὶ ἔσται πᾶς λεβῆς ἐν ἱερουσαλήμ καὶ ἐν τῷ ἰουδα ἅγιον τῷ κυρίῳ πάντοκράτωρι καὶ ἤξουσιν πάντες οἱ θυσιαζόντες καὶ λημψονται ἐξ αὐτῶν καὶ ἐψησοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ
ὕκ ἔσται χαναναῖος οὐκετι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου πάντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ .

1 λῆμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ ἐν χεὶρι ἀγγέλου αὐτοῦ θεσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν

2 ηγαπησα υμας λεγει κυριος και ειπατε εν τινι ηγαπησας ημας ουκ αδελφος ην ησαν του ιακωβ λεγει κυριος και ηγαπησα τον ιακωβ
3 τον δε ησαν εμισησα και εταξα τα ορια αυτου εις αφανισμον και την κληρονομιαν αυτου εις δοματα ερημου
4 διοτι ερει η ιδουμαια κατεστραπται και επιστρεψωμεν και ανοικοδομησωμεν τας ερημους ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ αυτοι οικοδομησουσιν και εγω καταστρεψω και ε
5 και οι οφθαλμοι υμων οψονται και υμεις ερειτε εμεγαλυνθη κυριος υπερανω των οριων του ισραηλ
6 υιος δοξαζει πατερα και δουλός τον κυριον αυτου και ει πατηρ εμι εγω που εστιν η δοξα μου και ει κυριος εμι εγω που εστιν ο φοβος μου λεγει κυριος παντοκρατωρ υμεις οι
7 ιερεις οι φαυλιζοντες το ονομα μου και ειπατε εν τινι εφαυλισαμεν το ονομα σου
8 προσαγοντες προς το θυσιαστηριον μου αρτους ηλισγημενους και ειπατε εν τινι ηλισγησαμεν αυτους εν τω λεγειν υμας τραπεζα κυριου εξουδενωμενη εστιν και τα επιτιθεμεν
9 α βρωματα εξουδενωμενα
10 διοτι εαν προσαγαγητε τυφλον εις θυσιαν ου κακον και εαν προσαγαγητε χωλον η αρρωστον ου κακον προσαγαγε δη αυτο τω ηγουμενω σου ει προσδεξεται αυτο ει λημψεται
11 προσωπον σου λεγει κυριος παντοκρατωρ
12 και νυν εξιλασκεσθε το προσωπον του θεου υμων και δεηθητε αυτου εν χειρσιν υμων γεγονεν ταυτα ει λημψομαι εξ υμων προσωπα υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ
13 διοτι και εν υμιν συγκλεισθησονται θυραι και ουκ αναψετε το θυσιαστηριον μου δωρεαν ουκ εστιν μου θελημα εν υμιν λεγει κυριος παντοκρατωρ και θυσιαν ου προσδεξομαι
14 εκ των χειρων υμων
15 διοτι απ' ανατολων ηλιου εως δυσμων το ονομα μου δεδοξασται εν τοις εθνεσιν και εν παντι τοπω θυμαμα προσαγεται τω ονοματι μου και θυσια καθαρα διοτι μεγα το ονομα
16 μου εν τοις εθνεσιν λεγει κυριος παντοκρατωρ
17 υμεις δε βεβηλουτε αυτο εν τω λεγειν υμας τραπεζα κυριου ηλισγημενη εστιν και τα επιτιθεμενα εξουδενωνται βρωματα αυτου
18 και ειπατε ταυτα εκ κακοπαθειας εστιν και εξεφυσησα αυτα λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισεφερετε αρπαγματα και τα χωλα και τα ενοχλουμενα και εαν φερητε την θυσι
19 αν ει προσδεξομαι αυτα εκ των χειρων υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ
20 και επικαταρατος ος ην δυνατος και υπηρχεν εν τω ποιμνιω αυτου αρσεν και ευχη αυτου επ' αυτο και θυει διεφθαρμενον τω κυριω διοτι βασιλευς μεγας εγω εμι λεγει κυριο
21 ς παντοκρατωρ και το ονομα μου επιφανες εν τοις εθνεσιν
22 και νυν η εντολη αυτη προς υμας οι ιερεις
23 εαν μη ακουσητε και εαν μη θησθε εις την καρδιαν υμων του δουναι δοξαν τω ονοματι μου λεγει κυριος παντοκρατωρ και εξαποστελω εφ' υμας την καταραν και επικαταρα
24 σομαι την ευλογιαν υμων και καταρασομαι αυτην και διασκεδασω την ευλογιαν υμων και ουκ εσται εν υμιν οτι υμεις ου τιθεσθε εις την καρδιαν υμων
25 ιδου εγω αφοριζω υμιν τον ωμον και σκορπιω ηνυστρον επι τα προσωπα υμων ηνυστρον εορτων υμων και λημψομαι υμας εις το αυτο
26 και επιγινωσκεσθε διοτι εγω εξαπεσταλκα προς υμας την εντολην ταυτην του ειναι την διαθηκην μου προς τους λευιτας λεγει κυριος παντοκρατωρ
27 η διαθηκη μου ην μετ' αυτου της ζωης και της ειρηνης και εδωκα αυτω εν φοβω φοβεισθαι με και απο προσωπου ονοματος μου στελλεσθαι αυτον
28 νομος αληθειας ην εν τω στοματι αυτου και αδικια ουχ ευρεθη εν χειλεσιν αυτου εν ειρηνη κατευθυνων επορευθη μετ' εμου και πολλους επεστρεψεν απο αδικιας
29 οτι χειλη ιερεως φυλαξεται γνωσιν και νομον εκζητησουσιν εκ στοματος αυτου διοτι αγγελος κυριου παντοκρατορος εστιν
30 υμεις δε εξεκλινατε εκ της οδου και πολλους ησθηνησατε εν νομω διεφθειρατε την διαθηκην του λευι λεγει κυριος παντοκρατωρ
31 καγω δεδωκα υμας εξουδενωμενους και παρειμενους εις παντα τα εθνη ανθ' ων υμεις ουκ εφυλαξασθε τας οδους μου αλλα ελαμβανετε προσωπα εν νομω
32 ουχι θεος εις εκτισεν υμας ουχι πατηρ εις παντων υμων τι οτι εγκατελιπετε εκαστος τον αδελφον αυτου του βεβηλωσαι την διαθηκην των πατερων υμων
33 εγκατελειφθη ιουδας και βδελυγμα εγενετο εν τω ισραηλ και εν ιερουσαλημ διοτι εβεβηλωσεν ιουδας τα αγια κυριου εν οις ηγαπησεν και επετηδευσεν εις θεους αλλοτριους
34 εξολεθρευσει κυριος τον ανθρωπον τον ποιουντα ταυτα εως και ταπεινωθη εκ σκηνωματων ιακωβ και εκ προσαγοντων θυσιαν τω κυριω παντοκρατορι
35 και ταυτα α εμισουν εποιειτε εκαλυπτετε δακρυσιν το θυσιαστηριον κυριου και κλαυθμω και στεναγμω εκ κοπων ετι αξιον επιβλεψαι εις θυσιαν η λαβειν δεκτον εκ των χειρ
36 ων υμων
37 και ειπατε ενεκεν τινος οτι κυριος διεμαρτυρατο ανα μεσον σου και ανα μεσον γυναικος νεοτητος σου ην εγκατελιπες και αυτη κοινωνος σου και γυνη διαθηκης σου

- 15 και ουκ αλλος εποησεν και υπολειμμα πνευματος αυτου και ειπατε τι αλλο αλλ' η σπερμα ζητει ο θεος και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και γυναικα νεοτητος σου μη εγκ αταλιπης
- 16 αλλα εαν μισησας εξ αποστειλης λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ και καλυπει ασεβεια επι τα ενθυμηματα σου λεγει κυριος παντοκρατωρ και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και ου μη εγκαταλιπητε
- 17 οι παροξυνοντες τον θεον εν τοις λογοις υμων και ειπατε εν τινι παρωξυναμεν αυτον εν τω λεγειν υμας πας ποιων πονηρον καλον ενωπιον κυριου και εν αυτοις αυτος ευδοκησεν εν και που εστιν ο θεος της δικαιοσυνης
- 1 ιδου εγω εξαποστελλω τον αγγελον μου και επιβλεψεται οδον προ προσωπου μου και εξαιφνης ηξει εις τον ναον εαυτου κυριος ον υμεις ζητειτε και ο αγγελος της διαθηκης ο ν υμεις θελετε ιδου ερχεται λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 2 και τις υπομενει ημεραν εισοδου αυτου η τις υποστησεται εν τη οπτασια αυτου διοτι αυτος εισπορευεται ως πυρ χωνευτηριου και ως ποα πλυνοντων
- 3 και καθιεται χωνευον και καθαριζων ως το αργυριον και ως το χρυσιον και καθαρισει τους υιους λευι και χειι αυτους ως το χρυσιον και ως το αργυριον και εσονται τω κυριω προσαγοντες θυσιαν εν δικαιοσυνη
- 4 και αρεσει τω κυριω θυσια ιουδα και ιερουσαλημ καθως αι ημεραι του αιωνος και καθως τα ετη τα εμπροσθεν
- 5 και προσαξω προς υμας εν κρισει και εσομαι μαρτυς ταχυσ επι τας φαρμακους και επι τας μοιχαλιδας και επι τους ομνυοντας τω ονοματι μου επι ψευδει και επι τους αποστε ρουντας μισθον μισθωτου και τους καταδυναστευοντας χηραν και τους κονδυλιζοντας ορφανους και τους εκκλινοντας κρισιν προσηλυτου και τους μη φοβουμενους με λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 6 διοτι εγω κυριος ο θεος υμων και ουκ ηλλοιωμαι και υμεις υιοι ιακωβ ουκ απεχεσθε
- 7 απο των αδικιων των πατερων υμων εξεκλινατε νομιμα μου και ουκ εφυλαξασθε επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειπατε εν τινι επιστρεψωμεν
- 8 ει πτερνιει ανθρωπος θεον διοτι υμεις πτερνιζετε με και ερειτε εν τινι επτερνικαμεν σε οτι τα επιδεκατα και αι απαρχαι μεθ' υμων εισιν
- 9 και αποβλεποντες υμεις αποβλεπετε και εμε υμεις πτερνιζετε το εθνος συνετελεσθη
- 10 και εισηνεγκατε παντα τα εκφορια εις τους θησαυρους και εν τω οικω αυτου εσται η διαρπαγη αυτου επισκεψασθε δη εν τούτω λεγει κυριος παντοκρατωρ εαν μη ανοιξω υμιν τους καταρρακτας του ουρανου και εκχεω υμιν την ευλογιαν μου εως του ικανωθηναι
- 11 και διαστελω υμιν εις βρωσιν και ου μη διαφθειρω υμων τον καρπον της γης και ου μη ασθηνηση υμων η αμπελος η εν τω αγρω λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 12 και μακαριουσιν υμας παντα τα εθνη διοτι εσεσθε υμεις γη θελητη λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 13 εβαρυνατε επ' εμε τους λογους υμων λεγει κυριος και ειπατε εν τινι κατελαλησαμεν κατα σου
- 14 ειπατε ματαιος ο δουλευων θεω και τι πλεον οτι εφυλαξαμεν τα φυλαγματα αυτου και διοτι επορευθημεν ικεται προ προσωπου κυριου παντοκρατορος
- 15 και νυν ημεις μακαριζομεν αλλοτριους και ανοικοδομουνται παντες ποιουντες ανομα και αντεστησαν θεω και εσωθησαν
- 16 ταυτα κατελαλησαν οι φοβουμενοι τον κυριον εκαστος προς τον πλησιον αυτου και προσεσχεν κυριος και εισηκουσεν και εγραψεν βιβλιον μνημοσυνου ενωπιον αυτου τοις φοβουμενοις τον κυριον και ευλαβουμενοις το ονομα αυτου
- 17 και εσονται μοι λεγει κυριος παντοκρατωρ εις ημεραν ην εγω ποιω εις περιποιησιν και αιρετιω αυτους ον τροπον αιρετιζει ανθρωπος τον υιον αυτου τον δουλευοντα αυτω
- 18 και επιστραφησεσθε και οψεσθε ανα μεσον δικιου και ανα μεσον ανομου και ανα μεσον του δουλευοντος θεω και του μη δουλευοντος
- 19 διοτι ιδου ημερα κυριου ερχεται καιιομενη ως κλιβανος και φλεξει αυτους και εσονται παντες οι αλλογενεις και παντες οι ποιουντες ανομα καλαμη και αναψει αυτους η ημερα η ερχομενη λεγει κυριος παντοκρατωρ και ου μη υπολειφθη εξ αυτων ριζα ουδε κλημα
- 20 και ανατειλει υμιν τοις φοβουμενοις το ονομα μου ηλιος δικαιοσυνης και ιασις εν ταις περυξιν αυτου και εξελευσεσθε και σκιρτησετε ως μοσχαρια εκ δεσμων ανεμμενα
- 21 και καταπατησετε ανομους διοτι εσονται σποδος υποκατω των ποδων υμων εν τη ημερα η εγω ποιω λεγει κυριος παντοκρατωρ
- 22 και ιδου εγω αποστελλω υμιν ηλιαν τον θεσβιτην πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη
- 23 ος αποκαταστησει καρδιαν πατρος προς υιον και καρδιαν ανθρωπου προς τον πλησιον αυτου μη ελθω και παταξω την γην αρδην

24 μνησθητε νομου μουση του δουλου μου καθοτι ενετειλαμην αυτω εν χωρηβ προς παντα τον ισραηλ προσταγματα και δικαιωματα .
1 βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαβιδ υιου αβρααμ
2 αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου
3 ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ
4 αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων
5 σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι
6 ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαβιδ τον βασιλευα δαβιδ δε ο βασιλευς εγεννησεν τον σολομωντα εκ της του ουριου
7 σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα
8 ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν
9 οζιας δε εγεννησεν τον ιωθαμ ιωθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εξεκιαν
10 εξεκιας δε εγεννησεν τον μανασση μανασσης δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν
11 ιωσιας δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιας βαβυλωνος
12 μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ
13 ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ
14 αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ
15 ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ
16 ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος
17 πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαβιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαβιδ εως της μετοικεσιας βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιας βαβυλωνος εω
ς του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες
18 του δε ιησου χριστου η γεννησις ουτως ην μνηστευθεισις γαρ της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου
19 ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην
20 ταυτα δε αυτου ενθυμηντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαβιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν
εκ πνευματος εστιν αγιου
21 τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων
22 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος
23 ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος
24 διεγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου
25 και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν
1 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλευος ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα
2 λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω
3 ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευς εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου
4 και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναιται
5 οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου
6 και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ

7 τότε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος
8 και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτο
9 οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον
10 ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα
11 και ελθοντες εις την οικιαν ευρον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτο και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτο δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν
12 και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων
13 αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο
14 ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον
15 και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου
16 τότε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων
17 τότε πληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος
18 φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος και κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν
19 τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω
20 λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου
21 ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ
22 ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας
23 και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται
1 εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινηται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας
2 και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων
3 ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου
4 αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον
5 τότε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου
6 και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων
7 ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδωνν τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης
8 ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας
9 και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ
10 ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται
11 εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι
12 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω
13 τότε παραγινηται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου
14 ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με

15 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον
16 και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθως απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτο
ν
17 και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα
1 τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου
2 και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν
3 και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται
4 ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου
5 τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το περυγιον του ιερου
6 και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον το
ν ποδα σου
7 εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου
8 παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων
9 και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκυνησης μοι
10 τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις
11 τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω
12 ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν
13 και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατοκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ
14 ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος
15 γη ζαβουλων και γη νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων
16 ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδε φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις
17 απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων
18 περιπατων δε ο ιησους παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την
θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις
19 και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων
20 οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω
21 και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα
δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοις
22 οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω
23 και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσον το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν
εν τω λαω
24 και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανιοις συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σελ
ηνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτοις
25 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου
1 ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου

2 και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων
3 μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων
4 μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται
5 μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην
6 μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται
7 μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται
8 μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται
9 μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται
10 μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων
11 μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου
12 χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων
13 υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων
14 υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη
15 ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια
16 ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις
17 μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι
18 αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται
19 ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ο υτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων
20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλεον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων
21 ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει
22 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος
23 εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου
24 αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου
25 ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως οτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθηση
26 αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην
27 ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου μοιχευσεις
28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτης ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου
29 ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν
30 και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν
31 ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον
32 εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενη γαμηση μοιχεται
33 παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου

34 εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου
35 μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλευσ
36 μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι
37 εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν
38 ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος
39 εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν σου σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην
40 και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον
41 και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο
42 τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφης
43 ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου
44 εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμας καλωσ ποιειτε τους μισουντας υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και διω
κοντων υμας
45 οπως γενησθε υιοι του πατροσ υμων του εν ουρανοισ οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιοσ και αδικουσ
46 εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμασ τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν
47 και εαν ασπασησθε τους αδελφουσ υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτωσ ποιουσιν
48 εσεσθε ουν υμεισ τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ τελειοσ εστιν
1 προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοισ ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοισ ουρανοισ
2 οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ ρυμαισ οπωσ δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγ
ω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων
3 σου δε ποιουντοσ ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου
4 οπωσ η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτοσ αποδοσει σοι εν τω φανερω
5 και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ γωνιαισ των πλατειων εστωτεσ προσευχεσθαι οπωσ αν φανωσιν τοισ ανθρωποισ α
μην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων
6 συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδοσει σοι
εν τω φανερω
7 προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται
8 μη ουν ομοιωθητε αυτοισ οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρεϊαν εχετε προ του υμασ αιτησαι αυτον
9 ουτωσ ουν προσευχεσθε υμεισ πατερ ημων ο εν τοισ ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου
10 ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ
11 τον αρτον ημων τον επιουσιον δοσ ημιν σημερον
12 και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεισ αφιεμεν τοισ οφειλεταισ ημων
13 και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμισ και η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην
14 εαν γαρ αφητε τοισ ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανοιοσ
15 εαν δε μη αφητε τοισ ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων

- 16 οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων
- 17 συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νησαι
- 18 οπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω
- 19 μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν
- 20 θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν
- 21 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η καρδια υμων
- 22 ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται
- 23 εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον
- 24 ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμμων α
- 25 δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος
- 26 εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκας και ο πατηρ υμων ο ουρανιος τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων
- 27 τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα
- 28 και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει
- 29 λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων
- 30 ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι
- 31 μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα
- 32 παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων
- 33 ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν
- 34 μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης
- 1 μη κρινετε ινα μη κριθητε
- 2 εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν
- 3 τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις
- 4 η πως ερεις τω αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου
- 5 υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου
- 6 μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας
- 7 αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν
- 8 πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται
- 9 η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω
- 10 και εαν ιχθον αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω
- 11 ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον
- 12 παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται

13 εισελθετε δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης
14 οτι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην
15 προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιον προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγε
16 απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβολων συκα
17 ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει
18 ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν
19 παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται
20 αραγε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους
21 ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελυσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις
22 πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμ
εν
23 και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν
24 πας ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμο οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν
25 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν
26 και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον
27 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη
28 και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου
29 ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις
1 καταβαντι δε αυτω απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι
2 και ιδου λεπρος ελθων προσεκυκει αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι
3 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα
4 και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μοσης εις μαρτυριον αυτοις
5 εισελθοντι δε τω ιησου εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον
6 και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινως βασανιζομενος
7 και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον
8 και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογον και ιαθησεται ο παις μου
9 και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτ
ο και ποιει
10 ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον
11 λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων
12 οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
13 και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχω υπαγε και ως επιστευσας γενηθητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη
14 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοσαν
15 και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγεθη και διηκνει αυτοις

16 οφιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν
17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτος τας ασθeneias ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν
18 ιδων δε ο ιησους πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν
19 και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη
20 και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλη κλινη
21 ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου
22 ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους
23 και εμβαντι αυτω εις το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου
24 και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτος δε εκαθευδεν
25 και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημας απολλυμεθα
26 και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη
27 οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω
28 και ελθοντι αυτω εις το περαν εις την χωραν των γεργεσηνων υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης
29 και ιδου εκραζαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας
30 ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη
31 οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας επιτρεψον ημιν απελθειν εις την αγελην των χοιρων
32 και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασι
33 οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων
34 και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων
1 και εμβας εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν
2 και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικο θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου
3 και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει
4 και ιδων ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων
5 τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει
6 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικο εγερθεις αρων σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου
7 και εγερθεις απηλθεν εις τον οικον αυτου
8 ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις
9 και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω
10 και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου
11 και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταις αυτου διατι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων
12 ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες
13 πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλ αμαρτωλους εις μετανοιαν

14 τότε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες διατι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστευουσιν
15 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστ
ευσουσιν
16 ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται
17 ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μηγε ρηγγυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινους και
αμφοτερα συντηρουνται
18 ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην και ζησεται
19 και εγερθεις ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου
20 και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου
21 ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι
22 ο δε ιησους επιστραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης
23 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον
24 λεγει αυτοις αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου
25 οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον
26 και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην
27 και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαβιδ
28 ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε
29 τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν
30 και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω
31 οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη
32 αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον
33 και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες οτι ουδεποτε εφανη ουτως εν τω ισραηλ
34 οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια
35 και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασ
αν μαλακιαν εν τω λαω
36 ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εκλελυμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα
37 τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι
38 δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου
1 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν
2 των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου
3 φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος
4 σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον
5 τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε
6 πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ

7 πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων
8 ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε νεκρους εγειρετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε
9 μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων
10 μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδον αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν
11 εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε
12 εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην
13 και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω
14 και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων
15 αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη
16 ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αι περιστεραι
17 προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν υμας
18 και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν
19 οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε
20 ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν
21 παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους
22 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
23 οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου
24 ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου
25 αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικιακους αυτου
26 μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται
27 ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε κηρυξατε επι των δωματων
28 και μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και ψυχην και σωμα απολεσαι εν γεεννη
29 ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων
30 υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν
31 μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις
32 πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις
33 οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις
34 μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν
35 ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης
36 και εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου
37 ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος
38 και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος
39 ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

40 ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με
41 ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται
42 και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου
1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων
2 ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμοτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου
3 ειπεν αυτω συ ει ο εργομενος η ετερον προσδοκωμεν
4 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε
5 τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται
6 και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι
7 τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον
8 αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλεων εισιν
9 αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου
10 ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου
11 αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν
12 απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην
13 παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν
14 και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι
15 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
16 τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδαριοις εν αγοραις καθημενοις και προσφονουσιν τοις εταιροις αυτων
17 και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρηγησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε
18 ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει
19 ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτη
20 τωτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν
21 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδαν οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν
22 πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν
23 και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθηση οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον
24 πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι
25 εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις
26 ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου
27 παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι
28 δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας
29 αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος εμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων

30 ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν
1 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν
2 οι δε φαρισαιο ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω
3 ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποησεν δαβιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου
4 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις
5 η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν
6 λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζων εστιν ωδε
7 ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους
8 κυριος γαρ εστιν και του σαββατου ο υιος του ανθρωπου
9 και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων
10 και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου
11 ο δε ειπεν αυτοις τις εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει
12 ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλως ποιειν
13 τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιης ως η αλλη
14 οι δε φαρισαιο συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν
15 ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας
16 και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν
17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος
18 ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει
19 ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου
20 καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εως αν εκβαλη εις νικος την κρισιν
21 και εν τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν
22 τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν
23 και εξιστανο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαβιδ
24 οι δε φαρισαιο ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων
25 ειδως δε ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτης ερημουται και πασα πολις η οικια μερισθεισα καθ εαυτης ου σταθησεται
26 και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου
27 και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται
28 ει δε εγω εν πνευματι θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου
29 η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει
30 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει
31 δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις
32 και ος αν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τουτω τω αιωνι ουτε εν τω μελ
λοντι

33 η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται
34 γεννηματα εχιδων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει
35 ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας εκβαλλει τα αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα
36 λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως
37 εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση
38 τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν
39 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου
40 ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας
41 ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε
42 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωντος και ιδου πλειον σολομωντος ωδε
43 οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει
44 τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον
45 τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα
46 ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου εισηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι
47 ειπεν δε τις αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι
48 ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου
49 και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου
50 οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν
1 εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν
2 και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εισηκει
3 και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν
4 και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα
5 αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανειλειεν δια το μη εχειν βαθος γης
6 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη
7 αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απενιζαν αυτα
8 αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα
9 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
10 και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω διατι εν παραβολαις λαλεις αυτοις
11 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται
12 οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου
13 δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν
14 και αναπληρουται επ αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεπετε και ου μη ιδητε

- 15 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τ
η καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι αυτους
- 16 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει
- 17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν
- 18 υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος
- 19 παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεις
- 20 ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον
- 21 ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται
- 22 ο δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται
- 23 ο δε επι την γην την καλην σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα
- 24 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου
- 25 εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν
- 26 οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποιησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια
- 27 προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει τα ζιζανια
- 28 ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεις ουν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα
- 29 ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον
- 30 αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν τω καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατ
ακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου
- 31 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου
- 32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις
κλαδοις αυτου
- 33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον
- 34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουκ ελαλει αυτοις
- 35 οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης κοσμου
- 36 τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου
- 37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου
- 38 ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου
- 39 ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν
- 40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι κατακαιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου
- 41 αποστειλει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν
- 42 και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
- 43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
- 44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγ
οραζει τον αγρον εκεινον
- 45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας

46 ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον
47 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση
48 ην οτε πληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον
49 ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων
50 και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
51 λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε
52 ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια
53 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν
54 και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις
55 ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσης και σιμων και ιουδας
56 και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα
57 και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου
58 και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων
1 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετραρχης την ακοην ιησου
2 και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης αυτος ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω
3 ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου
4 ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην
5 και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ως προφητην αυτον ειχον
6 γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη
7 οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται
8 η δε προβιβασθεισα υπο της μητρος αυτης δος μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου
9 και ελυπηθη ο βασιλευς δια δε τους ορκους και τους συνανακειμενους εκελευσεν δοθηναι
10 και πεμψας απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη
11 και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτης
12 και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου
13 και ακουσας ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων
14 και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγγισθη επ αυτους και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων
15 οψιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τους οχλους ινα απελθοντες εις τας κομας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα
16 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν
17 οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας
18 ο δε ειπεν φερετε μοι αυτους ωδε

19 και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι τους χορτους και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις

20 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασμάτων δωδεκα κοφινους πληρεις

21 οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακισχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων

22 και ευθεως ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους

23 και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιας δε γενομενης μονος ην εκει

24 το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος

25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης

26 και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραζαν

27 ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

28 αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα

29 ο δε ειπεν ελθε και καταβας απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν

30 βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραζεν λεγων κυριε σωσον με

31 ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας

32 και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος

33 οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει

34 και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ

35 και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας

36 και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και όσοι ηψαντο διεσωθησαν

1 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες

2 διατι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν

3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις διατι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

4 ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα σου και την μητερα και ο ακοιλογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

5 υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου

6 και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

7 υποκριται καλως προεφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων

8 εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

9 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων

10 και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε

11 ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτου κοινοι τον ανθρωπον

12 τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν

13 ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται

14 αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται

15 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην

16 ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε
17 ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρονα εκβαλλεται
18 τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον
19 εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι
20 ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον
21 και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος
22 και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαβιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται
23 ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων
24 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ
25 η δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι
26 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις कुναριοις
27 η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα कुναρια εσθιει απο των ψυχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων
28 τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γεννηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης
29 και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει
30 και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσε ν αυτους
31 ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ
32 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημερας τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω
33 και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον
34 και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια
35 και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην
36 και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω
37 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματος επτα στυριδας πληρεις
38 οι δε εσθιοντες ησαν τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων
39 και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα
1 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις
2 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος
3 και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε
4 γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν
5 και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν
6 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων
7 οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν
8 γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε

9 ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε
10 ουδε τους επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε
11 πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων
12 τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλ απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων
13 ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι εινα τον υιον του ανθρωπου
14 οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων
15 λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε εινα
16 αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος
17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαρ ιωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις
18 καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτης
19 και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις
20 τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος
21 απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι
22 και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο
23 ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων
24 τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι
25 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δε αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην
26 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου
27 μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου
28 αμην λεγω υμιν εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου
1 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν
2 και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως
3 και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυτου συλλαλουντες
4 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε εινα ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια
5 επι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε
6 και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα
7 και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε
8 επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον
9 και καταβαινοντων αυτων απο του ορους εντειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη
10 και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματαις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον
11 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα
12 λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλ. εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων

13 τότε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις
14 και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτω
15 και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ
16 και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι
17 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε
18 και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης
19 τότε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον διατι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο
20 ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν
21 τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια
22 αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων
23 και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα
24 ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα
25 λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προσεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνησον απο των υιων αυτω ν η απο των αλλοτριων
26 λεγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αραγε ελευθεροι εισιν οι υιοι
27 ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξας το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβωνδος αυτοις αντι εμου και σου
1 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων
2 και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων
3 και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων
4 οστις ουν ταπεινωση εαυτον ως το παιδιον τουτου ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων
5 και ος εαν δεξηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται
6 ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος επι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης
7 ουαι τω κοσμο απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται
8 ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον
9 και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος
10 ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις
11 ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το απολωλος
12 τι υμιν δοκει εαν γενηται τινη ανθρωπω εκατον προβατα και πληνηθη εν εξ αυτων ουχι αφεις τα εννενηκονταεννεα επι τα ορη πορευθεις ζητει το πλανωμενον
13 και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις εννενηκονταεννεα τοις μη πεπλανημενοις
14 ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα αποληται εις των μικρων τουτων

15 εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου
16 εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα
17 εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης
18 αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν τω ουρανω
19 παλιν λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γης περι παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις
20 ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει εμι εν μεσω αυτων
21 τοτε προσελθων αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις
22 λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλ εως εβδομηκοντακις επτα
23 δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου
24 αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλετης μυριων ταλαντων
25 μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι
26 πεσων ουν ο δουλος προσεκυνη αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω
27 σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω
28 εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων αποδος μοι ο τι οφειλεις
29 πεσων ουν ο συνδουλος αυτου εις τους ποδας αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και παντα αποδωσω σοι
30 ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως ου αποδω το οφειλομενον
31 ιδοντες δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω αυτων παντα τα γενομενα
32 τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με
33 ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως και εγω σε ηλεησα
34 και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω
35 ουτως και ο πατηρ μου ο επουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων
1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετηρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου
2 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει
3 και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν
4 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους
5 και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν
6 ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω
7 λεγουσιν αυτω τι ουν μωσης εντειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην
8 λεγει αυτοις οτι μωσης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως
9 λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου ει μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχεται και ο απολελυμενην γαμησας μοιχεται
10 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι
11 ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οις δεδοται
12 εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους
δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω

13 τότε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευζηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις
14 ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων
15 και επιθεις αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν
16 και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον
17 ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας
18 λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις
19 τιμα τον πατερα σου και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον
20 λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω
21 εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι
22 ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα
23 ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων
24 παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν
25 ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι
26 εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτου αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα εστιν
27 τότε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν
28 ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις ε
πι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ
29 και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρ
ονομησει
30 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι
1 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωιμισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου
2 συμφωνησας δε μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου
3 και εξελθων περι την τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους
4 κακεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν
5 οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και εννατην ωραν εποιησεν ωσαυτως
6 περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι
7 λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε
8 οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τονμισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων
9 και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον
10 ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον
11 λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου
12 λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα
13 ο δε αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι
14 αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι

15 η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι
16 ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι
17 και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις
18 ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω
19 και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται
20 τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου
21 ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων εν τη βασιλεια σου
22 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα
23 και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ
24 οις ητοιμασται υπο του πατρος μου
24 και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων
25 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων
26 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι εστω υμων διακονος
27 και ος εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εστω υμων δουλος
28 ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων
29 και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς
30 και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραζαν λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαβιδ
31 ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαβιδ
32 και στας ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν
33 λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι
34 σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεως ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω
1 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθφαγη προς το ορος των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητας
2 λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι
3 και εαν τις υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρειαν εχει ευθεως δε αποστελει αυτους
4 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος
5 ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι πραυς και επιβεβηκως επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου
6 πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως προσεταξεν αυτοις ο ιησους
7 ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων
8 ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννον εν τη οδω
9 οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιο δαβιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις
10 και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος
11 οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας
12 και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδ
ρας των πωλουντων τας περιστερας

13 και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων
14 και προσηλθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους
15 ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιο δαβιδ ηγανακτησαν
16 και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον
17 και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει
18 πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επαινασεν
19 και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παρα
χρημα η συκη
20 και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη
21 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι
εις την θαλασσαν γενησεται
22 και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε
23 και ελθοντι αυτω εις το ιερων προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν τ
αυτην
24 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
25 το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω
26 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην
27 και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
28 τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου
29 ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν
30 και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαντως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν
31 τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν
του θεου
32 ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πισ
τευσαι αυτω
33 αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και
εξεδοτο αυτον γεωργοις και απεδημησεν
34 οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου
35 και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν
36 παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαντως
37 υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου
38 οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου
39 και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν
40 οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις
41 λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδοσεται αλλοις γεωργοις οτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων

42 λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

43 δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους καρπους αυτης

44 και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον

45 και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει

46 και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

1 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων

2 ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου

3 και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν

4 παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους

5 οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου

6 οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν

7 ακουσας δε ο βασιλευς ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν

8 τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι

9 πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους

10 και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων

11 εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου

12 και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφωμωθη

13 τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερρον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

14 πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

15 τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω

16 και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων

17 ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου

18 γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται

19 επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον

20 και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη

21 λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω

22 και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον

23 εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον

24 λεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου

25 ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου

26 ομοιος και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα

27 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη
28 εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην
29 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου
30 εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελιοι του θεου εν ουρανω εισιν
31 περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος
32 εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων
33 και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου
34 οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι επιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο
35 και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον και λεγων
36 διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω
37 ο δε ιησους ειπεν αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη τη καρδια σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου
38 αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη
39 δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον
40 εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται
41 συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους
42 λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαβιδ
43 λεγει αυτοις πως ουν δαβιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων
44 ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου
45 ει ουν δαβιδ καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν
46 και ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηαι λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι
1 τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου
2 λεγων επι της μωσεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματαις και οι φαρισαιοι
3 παντα ουν οσα αν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν
4 δεσμευουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα
5 παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ιματιων αυτων
6 φιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις
7 και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι
8 υμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο καθηγητης ο χριστος παντες δε υμεις αδελφοι εστε
9 και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις
10 μηδε κληθητε καθηγηται εις γαρ υμων εστιν ο καθηγητης ο χριστος
11 ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος
12 οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται
13 ουαι δε υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα

- 14 ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε ε
ισελθειν
- 15 ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υ
μων
- 16 ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει
- 17 μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιαζων τον χρυσον
- 18 και ος εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει
- 19 μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον
- 20 ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου
- 21 και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικουντι αυτον
- 22 και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου
- 23 ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδουοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και
την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι
- 24 οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες
- 25 ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και ακρασιας
- 26 φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτος αυτων καθαρον
- 27 ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οσσεων νεκρων και πασης ακ
αθαρσιας
- 28 ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεως και ανομιας
- 29 ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων
- 30 και λεγετε ει ημεν εν ταις ημεραις των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων
- 31 ωστε μαρτυρειτε εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων τους προφητας
- 32 και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων
- 33 οφεις γεννηματα εχιδνων πως φυγητε απο της κρισεως της γεεννης
- 34 δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματαις και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταις συναγωγαις υμ
ων και διωξετε απο πολεως εις πολιν
- 35 οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και
του θυσιαστηριου
- 36 αμην λεγω υμιν ηξει ταυτα παντα επι την γενεαν ταυτην
- 37 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγε
ι ορνις τα νοσσια εαυτης υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε
- 38 ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος
- 39 λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εως αν ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου
- 1 και εξελθων ο ιησους επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξει αυτω τας οικοδομας του ιερου
- 2 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθησεται

3 καθήμενου δε αυτού επί του ορους των ελαιών προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες εἶπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ἔσται καὶ τί το σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντε-
λειᾶς τοῦ αἰῶνος
4 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς βλέπετε μὴ τίς ὑμᾶς πλανήσῃ
5 πολλοὶ γὰρ ἐλευσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες ἐγὼ εἰμι ὁ χριστὸς καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν
6 μέλλετε δὲ ἀκοῦειν πολέμους καὶ ἀκοῆς πολέμων ὁρατε μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ πάντα γενεσθαι ἀλλ' οὐπω ἔστιν τὸ τέλος
7 ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους
8 πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων
9 τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς καὶ ἐσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα μου
10 καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους
11 καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς
12 καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγῆσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν
13 ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται
14 καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτυρίον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος
15 ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ δανιὴλ τοῦ προφήτου ἔστος ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω
16 τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγετώσαν ἐπὶ τὰ ὄρη
17 ὁ ἐπὶ τοῦ δωματός μὴ καταβαινέτω ἀραὶ τί ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ
18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραὶ τὰ ἵματια αὐτοῦ
19 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
20 προσευχεσθε δὲ ἵνα μὴ γενῆται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μὴδὲ ἐν σαββάτῳ
21 ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γενῆται
22 καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσωθῆ πᾶσα σὰρξ διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι
23 τότε εἰ τις ὑμῖν εἴπῃ ἴδου ὧδε ὁ χριστὸς ἢ ὧδε μὴ πιστεῦσητε
24 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τεράτα ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
25 ἴδου προεῖρηκα ὑμῖν
26 εἰ οὖν εἴπωσιν ὑμῖν ἴδου ἐν τῇ ἐρημῷ ἔστιν μὴ ἐξέλθητε ἴδου ἐν τοῖς ταμίαις μὴ πιστεῦσητε
27 ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
28 ὅπου γὰρ εἰ ἡ τὸ πτώμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοὶ
29 εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πέσουνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται
30 καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τότε κοψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὀψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχομένον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς
31 καὶ ἀποστέλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σαλπύγγος φωνῆς μεγάλης καὶ ἐπισυναξοῦσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνεμῶν ἀπ' ἀκρῶν οὐρανῶν ἕως ἀκρῶν αὐτῶν
32 ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μαθετε τὴν παραβολὴν ὅταν ἴδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γενῆται ἀπαλός καὶ τὰ φύλλα ἐκφυῆ γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θερὸς
33 οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἔστιν ἐπὶ θύραις

34 αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται
35 ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν
36 περι δε της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελιοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονος
37 ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου
38 ωσπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον
39 και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου
40 τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις αφιεται
41 δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται
42 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται
43 εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυγηται την οικιαν αυτου
44 δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται
45 τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειας αυτου του διδοναι αυτοις την τροφην εν καιρω
46 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως
47 αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον
48 εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ελθειν
49 και αρξηται τυπτειν τους συνδουλους εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθουοντων
50 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει
51 και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
1 τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοι αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου
2 πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι
3 αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας εαυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον
4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων
5 χρονιζοντας δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον
6 μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου
7 τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων
8 αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται
9 απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις
10 απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα
11 υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν
12 ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οίδα υμας
13 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται
14 ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου
15 και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως

16 πορευθεις δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα
17 ωσαυτως και ο τα δυο εκερδησεν και αυτος αλλα δυο
18 ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου
19 μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον
20 και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις
21 εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου
22 προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις
23 εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου
24 προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφως ειπεν κυριε εγνων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας
25 και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον
26 αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα
27 εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω
28 αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα
29 τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο χειρ αρθησεται απ αυτου
30 και τον αχρειον δουλον εκβαλλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
31 οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου
32 και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφοριει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων
33 και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων
34 τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου
35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με
36 γυμνος και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προς με
37 τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν
38 ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν
39 ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε
40 και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τούτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε
41 τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελιοις αυτου
42 επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με
43 ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενης και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με
44 τοτε αποκριθησονται αυτω και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι
45 τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τούτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε
46 και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον
1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου
2 οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι

3   τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα
4   και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν κρατησωσιν δολω και αποκτεινωσιν
5   ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω
6   του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου
7   προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου
8   ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη
9   ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις
10   γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε
11   παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε
12   βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν
13   αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης
14   τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις
15   ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια
16   και απο τοτε εξητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω
17   τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεις ετοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα
18   ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου
19   και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα
20   οψιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα
21   και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με
22   και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε
23   ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει
24   ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος
25   αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας
26   εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευλογησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου
27   και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες
28   τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων
29   λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου
30   και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων
31   τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της ποιμνης
32   μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν
33   αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει και παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω ουδεποτε σκανδαλισθησομαι
34   εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με
35   λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησομαι ομοιως και παντες οι μαθηται ειπον

36 τότε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως ου απελθων προσευξωμαι εκει
37 και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν
38 τότε λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου
39 και προελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτου πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως
40 συ
41 και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου
42 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης
43 παλιν εκ δευτερου απελθων προσηξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου
44 και ελθων ευρισκει αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι
45 και αφεις αυτους απελθων παλιν προσηξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων
46 τότε ερχεται προς τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων
47 ν
48 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με
49 και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου
50 ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον
51 και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον
52 ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τότε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον
53 και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον
54 τότε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα απολουνται
55 η δοκεις οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειους η δωδεκα λεγεωνας αγγελων
56 πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι
57 εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμας εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ
58 εκρατησατε με
59 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τότε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον
60 οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματαις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν
61 ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος
62 οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως αυτον θανατωσωσιν
63 και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον
64 υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον
65 και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν
66 ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου
67 λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου
68 τότε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου
69 τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν

67 τότε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν
68 λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε
69 ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου
70 ο δε ηρνησατο εμπροσθεν παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις
71 εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει τοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου
72 και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον
73 μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει
74 τοτε ηρξατο καταναθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν
75 και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως
1 και δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον
2 και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι
3 τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις
4 λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων οι δε ειπον τι προς ημας συ οψει
5 και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηρξατο
6 οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν
7 συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις
8 διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον
9 τοτε πληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ
10 και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος
11 ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις
12 και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο
13 τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν
14 και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν
15 κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον
16 ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν
17 συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον
18 ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον
19 καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιο εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον
20 οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν
21 αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν
22 λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω
23 ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω
24 ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθωος ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτ ου υμεις οψεσθε

25 και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων
26 τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη
27 τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν
28 και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω γλαμουδα κοκκινην
29 και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρ
ε ο βασιλευς των ιουδαιων
30 και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου
31 και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την γλαμουδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι
32 εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου
33 και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ος εστιν λεγομενος κρανιου τοπος
34 εδωκαν αυτω πειν οξος μετα χολης μεμιγμενον και γευσασμενος ουκ ηθελεν πειν
35 σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του προφητου διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον
μου εβαλον κληρον
36 και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει
37 και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενη ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων
38 τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων
39 οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων
40 και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου
41 ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον
42 αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν αυτω
43 πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος
44 το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτω
45 απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας εννατης
46 περι δε την εννατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λαμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινατι με εγκατελιπες
47 τινες δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος
48 και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθειεις καλαμω εποτιζεν αυτον
49 οι δε λοιποι ελεγον αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον
50 ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα
51 και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν
52 και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη
53 και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις
54 ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος
55 ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω
56 εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου

57 οψιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευσεν τω ιησου
58 ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα
59 και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα
60 και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν
61 ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου
62 τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον
63 λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι
64 κελουσιν ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσ
ται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης
65 εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε
66 οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας
1 οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον
2 και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκαθητο επανω αυτου
3 ην δε η ιδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων
4 απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι
5 αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οίδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε
6 ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος
7 και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν
8 και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμιον απαγγελαι τοις μαθηταις αυτου
9 ως δε επορευοντο απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου και ιδου ο ιησους απητησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυ
τω
10 τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν κακει με οψονται
11 πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα
12 και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις
13 λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων
14 και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν
15 οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον
16 οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους
17 και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν
18 και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης
19 πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος
20 διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος αμην
1 αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου
2 ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

3 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου
4 εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων
5 και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων
6 ην δε ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον
7 και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου
8 εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω
9 και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην
10 και ευθεως αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστερην καταβαινον επ αυτον
11 και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα
12 και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον
13 και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελιοι διηκουνουν αυτω
14 μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου
15 και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω
16 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις
17 και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων
18 και ευθεως αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω
19 και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοις εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα
20 και ευθεως εκαλεσεν αυτοις και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου
21 και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν
22 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοις ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις
23 και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν
24 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου
25 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου
26 και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου
27 και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς αυτοις λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υ
πακουουσιν αυτω
28 εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας
29 και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου
30 η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης
31 και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις
32 οψιας δε γενομενης οτε εδν ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους
33 και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν
34 και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον
35 και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο

36 και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου
37 και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε
38 και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα κακει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα
39 και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων
40 και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι
41 ο δε ιησους σπλαγγισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι
42 και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη
43 και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον
44 και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μοσης εις μαρτυριον αυτοις
45 ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν
1 και παλιν εισηλθεν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν
2 και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον
3 και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων
4 και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο
5 ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου
6 ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων
7 τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος
8 και ευθεως επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων
9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει
10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω
11 σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου
12 και ηγερθη ευθεως και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν
13 και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους
14 και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω
15 και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω
16 και οι γραμματαις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει
17 και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χριαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρον αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν
18 και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω διατι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν
19 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυναται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστεειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυναται νηστεειν
20 ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις
21 και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται

22 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τους ασκους και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον

23 και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας

24 και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν

25 και αυτος ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαβιδ οτε χριαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου

26 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ του αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν

27 και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον

28 ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

1 και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα

2 και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου

3 και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον

4 και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων

5 και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη

6 και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεως μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν

7 και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιας

8 και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιας και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον

9 και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον

10 πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγας

11 και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου

12 και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν

13 και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και απηλθον προς αυτον

14 και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν

15 και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τας νοσους και εκβαλλειν τα δαιμονια

16 και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον

17 και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης

18 και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην

19 και ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον

20 και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν

21 και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη

22 και οι γραμματαις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

23 και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν

24 και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη

25 και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη
26 και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει
27 ου δυναται ουδεις τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει
28 αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αν βλασφημησωσιν
29 ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεως
30 οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει
31 ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστοτες απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον
32 και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω ζητουσιν σε
33 και απεκριθη αυτοις λεγων τις εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου
34 και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου
35 ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν
1 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θ
αλασσαν επι της γης ην
2 και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου
3 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι
4 και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα του ουρανου και κατεφαγεν αυτο
5 αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανειλειεν δια το μη εχειν βαθος γης
6 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη
7 και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιζαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν
8 και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον
9 και ελεγεν αυτοις ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
10 οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην
11 και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται
12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα
13 και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε
14 ο σπειρων τον λογον σπειρει
15 ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων
16 και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον
17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται
18 και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λογον ακουοντες
19 και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται
20 και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον
21 και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη
22 ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη

23 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω
24 και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν
25 ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου
26 και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης
27 και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος
28 αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι
29 οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος
30 και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην
31 ως κοκκω σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης
32 και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν
33 και τοιαυται παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως ηδυναντο ακουειν
34 χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελευεν παντα
35 και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν
36 και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου
37 και γινεται λαλιαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι
38 και ην αυτος επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα
39 και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη
40 και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν
41 και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω
1 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων
2 και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεως απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω
3 ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημειοις και ουτε αλυσεσιν ουδεις ηδυνατο αυτον δησαι
4 δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι
5 και διαπαντος νυκτος και ημερας εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις
6 ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω
7 και κραζας φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης
8 ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου
9 και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν
10 και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας
11 ην δε εκει προς τα ορη αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη
12 και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν
13 και επετρεψεν αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε
14 ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση
14 οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος

15 και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν
16 και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων
17 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων
18 και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου
19 ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος εποιησεν και ηλειψεν σε
20 και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον
21 και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιο παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν
22 και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου
23 και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται
24 και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον
25 και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα
26 και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ εαυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα
27 ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου
28 ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι
29 και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος
30 και ευθεως ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων
31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο
32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν
33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδουια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν
34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου
35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον
36 ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε
37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου
38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα
39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει
40 και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων απαντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον
41 και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι
42 και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη
43 και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν
1 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου
2 και γενομενον σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω οτι και δυναμει
ς τιοιαιται δια των χειρων αυτου γινονται
3 ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριας αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω
4 ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου

5 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν
6 και εθανμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων
7 και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστειλλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων
8 και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον
9 αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας
10 και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν
11 και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτο
τερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη
12 και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν
13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον
14 και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιστων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω
15 αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν η ως εις των προφητων
16 ακουσας δε ο ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων
17 αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν τη φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν
18 ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου
19 η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο
20 ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεως αυτου ηκουεν
21 και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσειοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγαιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας
22 και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελη
ς και δωσω σοι
23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου
24 η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου
25 και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εις αυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου
26 και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι
27 και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατωρα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου
28 ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης
29 και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν τω μνημειω
30 και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδασκων
31 και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ηυκαιρουν
32 και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν
33 και ειδον αυτους υπαγοντας οι οχλοι και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον
34 και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχισθη επ αυτοις οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα
35 και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη
36 απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν

37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν διακοσιων δηναριων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν
38 ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας
39 και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω
40 και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πενηκοντα
41 και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν
42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν
43 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων
44 και ησαν οι φαγοντες τους αρτους ωσει πεντακισχιλιοι ανδρες
45 και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυση τον οχλον
46 και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι
47 και οψιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης
48 και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους
49 οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραζαν
50 παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ αυτον και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε
51 και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκ περισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον
52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ η καρδια αυτων πεπωρωμενη
53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γενησαρετ και προσωρμισθησαν
54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως επιγοντες αυτον
55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν
56 και οπου αν εισεπορευετο εις κομας η πολεις η αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο
1 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων
2 και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοινας χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεμψαντο
3 οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων
4 και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων
5 επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματαις διατι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον
6 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλως προεφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται ουτος ο λαος τοις χειλεισιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου
7 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων
8 αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε
9 και ελεγεν αυτοις καλως αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε
10 μωσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

11 υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης
12 και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου
13 ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε
14 και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε
15 ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινωντα τον ανθρωπον
16 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω
17 και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολης
18 και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι
19 οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα
20 ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον
21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι
22 κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφانيا αφροσυνη
23 παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον
24 και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνος και εισελθων εις την οικιαν ουδενα ηθελεν γνωμαι και ουκ ηδυνηθη λαθειν
25 ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου
26 ην δε η γυνη ελληνης συροφοινισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλλη εκ της θυγατρος αυτης
27 ο δε ιησους ειπεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις
28 η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων
29 και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατρος σου
30 και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης
31 και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως
32 και φερουσιν αυτω κωφον μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα
33 και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου
34 και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι
35 και ευθεως διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως
36 και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις διεστελλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον
37 και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν
1 εν εκειναις ταις ημεραις παμπολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις
2 σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημερας τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν
3 και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκασιν
4 και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας
5 και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα
6 και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω

7 και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα
8 εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασμάτων επτα σπυριδας
9 ησαν δε οι φαγοντες ως τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους
10 και ευθεως εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα
11 και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον
12 και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον
13 και αφεις αυτους εμβας παλιν εις το πλοιον απηλθεν εις το περαν
14 και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω
15 και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου
16 και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν
17 και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων
18 οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και οτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε
19 οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασμάτων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα
20 οτε δε τους επτα εις τους τετρακισχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασμάτων ηρατε οι δε ειπον επτα
21 και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε
22 και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται
23 και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει
24 και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας
25 ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας
26 και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης μηδε ειπης τινη εν τη κωμη
27 και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ει
28 ναι
29 οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων
30 και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος
31 και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου
32 και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και
33 μετα τρεις ημερας αναστηναι
34 και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω
35 ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων
36 και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μο
37 ι
38 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην
39 τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου
40 η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

38 ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατ
ρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

1 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθειαν εν δυναμει

2 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και τον ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν
αυτων

3 και τα ιματια αυτου εγενετο στιλβοντα λευκα λιαν ως χιον οια γναφευς επι της γης ου δυναται λευκαναι

4 και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωσει και ησαν συλλαλουντες τω ιησου

5 και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωσει μιαν και ηλια μιαν

6 ου γαρ ηδει τι λαληση ησαν γαρ εκφοβοι

7 και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε

8 και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων

9 καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

10 και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι

11 και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματαις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

12 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη

13 αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επ αυτον

14 και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματαις συζητουντας αυτοις

15 και ευθεως πας ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον

16 και επηρωτησεν τους γραμματαις τι συζητειτε προς αυτους

17 και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον

18 και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν

19 ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με

20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων

21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ως τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν

22 και πολλακις αυτον και εις πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας

23 ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι

24 και ευθεως κραζας ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια

25 ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι ει
σελθης εις αυτον

26 και κραζαν και πολλα σπαραζαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν

27 ο δε ιησους κρατησας αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη

28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια

30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω

31 *εδίδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αν
αστησεται*

32 *οι δε ηγνωουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι*

33 *και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε*

34 *οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων*

35 *και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος*

36 *και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις*

37 *ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με*

38 *απεκριθη δε αυτω ο ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν*

39 *ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με*

40 *ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν*

41 *ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν τω ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου*

42 *και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσα
ν*

43 *και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον*

44 *οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται*

45 *και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον*

46 *οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται*

47 *και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν το
υ πυρος*

48 *οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται*

49 *πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται*

50 *καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις*

1 *κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους*

2 *και προσελθοντες οι φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον*

3 *ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης*

4 *οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι*

5 *και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην*

6 *απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος*

7 *ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου*

8 *και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ*

9 *ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω*

10 *και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον*

11 *και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην*

12 και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη αλλω μοιχεται
13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν
14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τουουτων εστιν η βασιλεια του θεου
15 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην
16 και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεις τας χειρας επ αυτα ηυλογει αυτα
17 και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω
18 ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος
19 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα
20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου
21 ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος τοις πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αραι τον σταυρον
22 ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα
23 και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται
24 οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι τοις χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν
25 ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν
26 οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι
27 εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα τω θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω
28 και ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι
29 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και του ευαγγελιου
30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον
31 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και οι εσχατοι πρωτοι
32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν
33 οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν
34 και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται
35 και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν
36 ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν
37 οι δε ειπον αυτωδος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου
38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι
39 οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε
40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται

41 και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου
42 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων
43 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται διακονος υμων
44 και ος αν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος
45 και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων
46 και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιοσ ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων
47 και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαβιδ ιησου ελεησον με
48 και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαβιδ ελεησον με
49 και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε
50 ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν
51 και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββوني ινα αναβλεπω
52 ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω
1 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου
2 και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε
3 και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεως αυτον αποστελει ωδε
4 απηλθον δε και ευρον τον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον
5 και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον
6 οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους
7 και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω
8 πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννουσ εις την οδον
9 και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου
10 ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατροσ ημων δαβιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις
11 και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα
12 και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν
13 και ιδων συκησ μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιροσ συκων
14 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεισ καρπον φαγοι και ηκουουσ οι μαθηται αυτου
15 και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντασ και αγοραζοντασ εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων και τασ κ
αθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερασ κατεστρεψεν
16 και ουκ ηφιεν ινα τισ διενεγκη σκευοσ δια του ιερου
17 και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεισ δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων
18 και ηκουσαν οι γραμματαισ και οι αρχιερεισ και εξητουν πως αυτον απολεσοουσιν εφοβοντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλοσ εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου
19 και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεωσ
20 και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκησ εξηραμμενησ εκ ριζων

21 και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται
22 και αποκριθεις ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου
23 αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτο ο εαν ειπη
24 δια τουτω λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτεισθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν
25 και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων
26 ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων
27 και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι
28 και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιης
29 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας καγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
30 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι
31 και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω
32 αλλ εαν ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην
33 και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
1 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και οικοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν
2 και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος
3 οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον
4 και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον
5 και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτεινοντες
6 ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου
7 εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια
8 και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος
9 τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις
10 ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
11 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων
12 και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον
13 και αποστειλλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω
14 οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησον καισαρι δουναι η ου
15 δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω
16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος
17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω
18 και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες

19 διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα
α τω αδελφω αυτου

20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα

21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως

22 και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη

23 εν τη ουν αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

24 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου

25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ως αγγελιοι οι εν τοις ουρανοις

26 περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι της βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ

27 ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε

28 και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουτων ειδως οτι καλως αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη πασων εντολη

29 ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη πασων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν

30 και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου αυτη πρωτη εντολη

31 και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν

32 και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπας οτι εις εστιν θεος και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου

33 και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και των θυσιων

34 και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι

35 και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματαις οτι ο χριστος υιος εστιν δαβιδ

36 αυτος γαρ δαβιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

37 αυτος ουν δαβιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως

38 και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις

39 και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις

40 οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

41 και καθισας ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα

42 και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης

43 και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλοντων εις το γαζοφυλακιον

44 παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

1 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι

2 και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθω ος ου μη καταλυθη

3 και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας

4 ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι

5 ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τις υμας πλανηση

6 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν

7 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελος
8 εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα
9 βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις
10 και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον
11 οταν δε αγαγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον
12 παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτοους
13 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
14 οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν υπο δανηλ του προφητου εστος οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη
15 ο δε επι του δωματος μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιας αυτου
16 και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου
17 ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις
18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος
19 εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ης εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται
20 και ει μη κυριος εκολοβωσεν τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας
21 και τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ιδου εκει μη πιστευσητε
22 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον και τους εκλεκτους
23 υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα
24 αλλ εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης
25 και οι αστερες του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται
26 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και δοξης
27 και τοτε αποστειλει τους αγγελους αυτου και επισυναξει τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου
28 απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτης ηδη ο κλαδος απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν
29 ουτως και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις
30 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις ου παντα ταυτα γενηται
31 ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν
32 περι δε της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ
33 βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν
34 ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενειπειλατο ινα γρηγορη
35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιας η πρωι
36 μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας
37 α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε
1 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν
2 ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος εσται του λαου

3 και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους και συντριψασα το αλα
4 βαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλης
5 ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους και λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν
6 ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη
7 ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον εργον ειργασατο εις εμε
8 παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτους ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε
9 ο ειχεν αυτη εποησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον ενταφιασμον
10 αμην λεγω υμιν οπου αν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον τον κοσμον και ο εποησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης
11 και ο ιουδας ο ισκαριωτης εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα παραδω αυτον αυτοις
12 οι δε ακουσαντες εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξητει πως ευκαιρωσ αυτον παραδω
13 και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουν λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα
14 και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω
15 και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω
16 και αυτος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν
17 και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα
18 και οψιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα
19 και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιον μετ εμου
20 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλος μητι εγω
21 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον
22 ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπο
23 ς εκεινος
24 και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου
25 και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες
26 και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον
27 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου
28 και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων
29 και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα
30 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν
31 ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω
32 και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με
33 ο δε εκ περισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησομαι ωσαντως δε και παντες ελεγον
34 και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι
35 και παραλαμβανει τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν
36 και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε

35 και προελθων μικρον επεσεν επι της γης και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα
36 και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ
37 και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι
38 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης
39 και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων
40 και υποστρεψας ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν
41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων
42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν
43 και ευθεως ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων
44 δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλως
45 και ελθων ευθεως προσελθων αυτω λεγει ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον
46 οι δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον
47 εις δε τις των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ωτιον
48 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με
49 καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι
50 και αφεντες αυτον παντες εφυγον
51 και εις τις νεανισκος ηκολουθει αυτω περιβεβλημενος σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι
52 ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνος εφυγεν απ αυτων
53 και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματαις
54 και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως
55 οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον
56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν
57 και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες
58 οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω
59 και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων
60 και αναστας ο αρχιερευς εις το μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν
61 ο δε εσωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου
62 ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου
63 ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων
64 ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαίνεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου
65 και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον
66 και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως
67 και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα

68 ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οίδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν
69 και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν
70 ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει
71 ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε
72 και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος του ρηματος ου ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δις απαρνηση με τρις και επιβαλων εκλαιεν
1 και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω
2 και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω συ λεγεις
3 και κατηγορουσιν αυτου οι αρχιερεις πολλα
4 ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν
5 ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον
6 κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο
7 ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν
8 και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αιε ποιοει αυτοις
9 ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλευα των ιουδαιων
10 εγνωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις
11 οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις
12 ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλευα των ιουδαιων
13 οι δε παλιν εκραζαν σταυρωσον αυτον
14 ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραζαν σταυρωσον αυτον
15 ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη
16 οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν
17 και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον
18 και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ των ιουδαιων
19 και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτουν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω
20 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον
21 και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηαιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου
22 και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος
23 και εδιδουν αυτω πειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν
24 και σταυρωσαντες αυτον διεμεριζον τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη
25 ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον
26 και ην η επιγραφη της αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων
27 και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου
28 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη

29 και οι παραπορευομενοι εβλασφημουں αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων
30 σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου
31 ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι
32 ο χριστος ο βασιλευς του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον
33 γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας εννατης
34 και τη ωρα τη εννατη εβησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λαμμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου εις τι με εγκατελιπες
35 και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει
36 δραμων δε εις και γεμισας σπογγον οξους περιθεις τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελειν αυτον
37 ο δε ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν
38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω
39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως κραξας εξεπνευσεν ειπεν αληθως ο ανθρωπος ουτος υιος ην θεου
40 ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη
41 αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα
42 και ηδη οψιας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον
43 ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθιας ευσημων βουλευτης ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησο
44 υ
45 ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν
46 και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ
47 και αγορασας σινδωνα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδωνι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μν
48 ημειου
49 η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται
1 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον
2 και λιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου
3 και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου
4 και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα
5 και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν
6 ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον
7 αλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν
8 και εξελθουσαι ταχυ εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ
9 αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια
10 εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν
11 κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν
12 μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον
13 κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν

14 υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγγεγερμενον ουκ επιστευσαν
15 και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει
16 ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται
17 σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν καιναις
18 οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψει επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν
19 ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου
20 εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην
1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων
2 καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου
3 εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε
4 ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθης λογων την ασφαλειαν
5 εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου του βασιλεως της ιουδαιας ιερευς τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελ
ισαβητ
6 ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι
7 και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι η ελισαβητ ην στείρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν
8 εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου
9 κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου
10 και παν το πληθος του λαου ην προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος
11 ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος
12 και εταραχθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον
13 ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβητ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην
14 και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται
15 εσται γαρ μεγας ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου
16 και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων
17 και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσ
κευασμενον
18 και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης
19 και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα
20 και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων
21 και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω
22 εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος
23 και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου
24 μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβητ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα
25 οτι ουτως μοι πεποιηκεν ο κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν το ονειδος μου εν ανθρωποις

26 εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρετ
27 προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαβιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ
28 και εισελθων ο αγγελος προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν
29 η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος
30 και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω
31 και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν
32 ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαβιδ του πατρος αυτου
33 και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος
34 ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω
35 και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου
36 και ιδου ελισαβη η συγγενης σου και αυτη συνειληφουα υιον εν γηρα αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα
37 οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα
38 ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος
39 αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα
40 και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβη
41 και εγενετο ως ηκουσεν η ελισαβη τον ασπασμον της μαριας εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβη
42 και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου
43 και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με
44 ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου
45 και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου
46 και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον
47 και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου
48 οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι
49 οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου
50 και το ελεος αυτου εις γενεας γενεων τοις φοβουμενοις αυτον
51 εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων
52 καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους
53 πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους
54 αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους
55 καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα
56 εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης
57 τη δε ελισαβη επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον
58 και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη

59 και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν
60 και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης
61 και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι τουτω
62 ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον
63 και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες
64 ανεωχθη δε το στομα αυτου παραρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον
65 και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα
66 και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτω εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου
67 και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων
68 ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου
69 και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαβιδ του παιδος αυτου
70 καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου
71 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας
72 ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου
73 ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν
74 αφοβως εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω
75 εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων
76 και συ παιδιον προφητης υπιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους αυτου
77 του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων
78 δια σπλαγγνα ελεους θεου ημων εν οις επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους
79 επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης
80 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ
1 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην
2 αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου
3 και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν
4 ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρετ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαβιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαβιδ
5 απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω
6 εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην
7 και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατην διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι
8 και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων
9 και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν
10 και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω
11 οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαβιδ

12 και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν τη φατνη
13 και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων
14 δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια
15 και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγον
ος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν
16 και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη
17 ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου
18 και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους
19 η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης
20 και επεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους
21 και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν το παιδιον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια
22 και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μουσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω
23 καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται
24 και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων
25 και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα αγιον ην επ αυτον
26 και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου
27 και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου
28 και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν
29 νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη
30 οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου
31 ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων
32 φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ
33 και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου
34 και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον
35 και σου δε αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι
36 και ην αλλα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της παρθενιας αυτης
37 και αυτη χηρα ως ετων ογδοηκοντατεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν
38 και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ
39 και ως ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν αυτων ναζαρετ
40 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιας και χαρις θεου ην επ αυτο
41 και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα
42 και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης
43 και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου
44 νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις

45 και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον
46 και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους
47 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισειν αυτου
48 και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε
49 και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με
50 και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις
51 και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης
52 και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις
1 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου
αυτου τετραρχουντος της ιτουρραιας και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος
2 επ αρχιερων αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον του ζαχαριου υιον εν τη ερημω
3 και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων
4 ως γεγραπται εν βιβλω λογον ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου
5 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδουσ λειασ
6 και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου
7 ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοισ οχλοισ βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργησ
8 ποιησατε ουν καρπουσ αξιουσ της μετανοιασ και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοισ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκν
α τω αβρααμ
9 ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται
10 και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν
11 αποκριθεισ δε λεγει αυτοισ ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω
12 ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν
13 ο δε ειπεν προς αυτουσ μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε
14 επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεισ τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτουσ μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοισ οψωνιοισ υμων
15 προσδοκωντοσ δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταισ καρδιαισ αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστοσ
16 απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου ου ουκ ειμι ικανοσ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτ
ισει εν πνευματι αγιω και πυρι
17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναζει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω
18 πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον
19 ο δε ηρωδησ ο τετραρχησ ελεγχομενοσ υπ αυτου περι ηρωδιαδοσ της γυναικοσ φιλιππου του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδησ
20 προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη
21 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντοσ και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον
22 και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστεραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν σοι ηυδοκησα
23 και αυτοσ ην ο ιησοσ ωσει ετων τριακοντα αρχομενοσ ων ωσ ενομιζετο υιοσ ιωσηφ του ηλι

24 του ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ
25 του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι
26 του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα
27 του ιωαννα του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι
28 του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ
29 του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι
30 του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναν του ελιακειμ
31 του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαβιδ
32 του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασσων
33 του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα
34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ
35 του σαρουχ του ραγαυ του φαλεκ του εβερ του σαλα
36 του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ
37 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν
38 του ενωσ του σιθ του αδαμ του θεου

1 ιησους δε πνευματος αγιου πληρης υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον
2 ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν
3 και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος
4 και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι θεου
5 και αναγαγων αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου
6 και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην
7 συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον μου εσται σου παντα
8 και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ προσκυνησεις κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις
9 και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το περυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει ο υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω
10 γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε
11 και οτι επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου
12 και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου
13 και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου
14 και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου
15 και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων
16 και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωσαι
17 και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξας το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον
18 πνευμα κυριου επ εμε ου ενεκεν εχρισεν με ευαγγελιζεσθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις ανα
βλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει

19 κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον
20 και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντες αυτω
21 ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων
22 και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιος ιωσηφ
23 και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου
24 ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου
25 επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην
26 και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν
27 και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συρος
28 και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα
29 και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως της οφρους του ορους εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον
30 αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο
31 και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν
32 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου
33 και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη
34 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου
35 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον
36 και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται
37 και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου
38 αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος η πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης
39 και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις
40 δυνοντος δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεις εθεραπευσεν αυτους
41 εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι
42 γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι εξητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων
43 ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι
44 και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιας
1 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ
2 και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα
3 εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους
4 ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμονα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν
5 και αποκριθεις ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολης της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον
6 και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν ιχθυον πληθος πολυ διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων
7 και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα

8 ιδων δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν του ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε
9 θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον
10 ομοιως δε και ιακωβον και ιωαννην υιους ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμονα ο ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων
11 και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω
12 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με κα
13 θαρισαι
14 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου
15 και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μοσης εις μαρτυριον αυτοις
16 διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευσθαι υπ αυτου απο των ασθeneiων αυτων
17 αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος
18 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας κ
19 αι ιερουσαλημ και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτους
20 και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον ος ην παραλελυμενος και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου
21 και μη ευροντες δια ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου
22 και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου
23 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεις και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη μονος ο θεος
24 επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων
25 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει
26 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σ
27 ου
28 και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ ω κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον
29 και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον
30 και μετα ταυτα εξηλθεν και θεασατο τελωνην ονοματι λεβιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι
31 και καταλιπων απαντα αναστας ηκολουθησεν αυτω
32 και εποησεν δοχην μεγαλην ο λεβις αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος τελωνων πολλυς και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι
33 και εγογγυζον οι γραμματεις αυτων και οι φαρισαιοι προς τους μαθητας αυτου λεγοντες διατι μετα τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε
34 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγαινοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες
35 ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν
36 οι δε ειπον προς αυτον διατι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν
37 ο δε ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν
38 ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις
39 ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει επιβλημ
40 α το απο του καινου
41 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μηγε ρηξει ο νεος οινος τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται
42 αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται

39 και ουδεις πων παλαιον ευθεως θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστοτερος εστιν
1 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυας και ησθιον ψωχοντες ταις χερσιν
2 τινες δε των φαρισαιων ειπον αυτοις τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββασιν
3 και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαβιδ οποτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου οντες
4 ως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις
5 και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου
6 εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα
7 παρετηρουν δε αυτον οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου
8 αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη
9 ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμας τι εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η απολεσαι
10 και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν ουτως και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη
11 αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου
12 εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου
13 και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ονομασεν
14 σιμωνα ον και ονομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον
15 ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην
16 ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης
17 και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδ
18 ωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων
19 και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο
20 και πας ο οχλος εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας
21 και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου
22 μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε
23 μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου
24 χαιρετε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων
25 πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων
26 ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενηθησετε και κλαυσετε
27 ουαι υμιν οταν καλωσ υμας ειπωσιν παντες οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων
28 αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας
29 ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας
30 τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης
31 παντι δε τω αιτουντι σε δίδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει
32 και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιως
33 και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν

- 33 και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν
- 34 και εαν δανειζετε παρ ων ελπίζετε απολαβειν ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα
- 35 πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι του υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους
- 36 γινεσθε ουν οικτιρμονες καθως και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν
- 37 και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε
- 38 διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν
- 39 ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθνον πεσουνται
- 40 ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου
- 41 τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις
- 42 η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου
- 43 ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον
- 44 εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην
- 45 ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου
- 46 τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω
- 47 πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος
- 48 ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην θεμελιωτο γαρ επι την πετραν
- 49 ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα
- 1 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν εις καπερναουμ
- 2 εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος
- 3 ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου
- 4 οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο
- 5 αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν
- 6 ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλους λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθης
- 7 διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλα ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου
- 8 και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει
- 9 ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω ογλω ειπεν λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον
- 10 και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευρον τον ασθενοντα δουλον υγαινοντα
- 11 και εγενετο εν τη εξης επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και ογλος πολυς

12 ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως υιος μονογενης τη μητρι αυτου και αυτη ην χηρα και οχλος της πολεως ικανος συν αυτη
13 και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε
14 και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι
15 και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου
16 ελαβεν δε φοβος απαντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου
17 και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω
18 και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων
19 και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν
20 παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννης ο βαπτιστης απεσταλκεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν
21 εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο το βλεπειν
22 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακου
23 ουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται
24 και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι
25 απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον
26 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειαις εισιν
27 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου
28 ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου
29 λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν
30 και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου
31 οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου
32 ειπεν δε ο κυριος τινι συν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι
33 ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν ηληθησαμεν υμιν και ουκ ωρησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε
34 εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιον μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον χει
35 εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιον και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων
36 και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων
37 ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη
38 και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου
39 και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσεν και κατεφιλει τους ποδας α
40 υτου και ηλειφεν τω μυρω
41 ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγνωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν
42 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε
43 δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα
44 μη εχοντων δε αυτων αποδουнай αμφοτεροις εχαρισατο τις συν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει
45 αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας

44 και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν

45 φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας

46 ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας

47 ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα

48 ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια

49 και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν

50 ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

1 και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω

2 και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει

3 και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκουουν αυτω απο των υπαρχοντων αυταις

4 συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης

5 εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και καταπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο

6 και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα

7 και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεσαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο

8 και ετερον επεσεν επι την γην την αγαθην και φυεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

9 επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τις ειη η παραβολη αυτη

10 ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν

11 εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου

12 οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν

13 οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται

14 το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμων και πλουτου και ηδων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν

15 το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη

16 ουδεις δε λυχρον αφας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως

17 ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη

18 βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος αν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου

19 παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον

20 και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες

21 ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον

22 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν

23 πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον

24 προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη

25 ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω

26 και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν αντιπεραν της γαλιλαιας
27 εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τις εκ της πολεως ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν
28 ιδων δε τον ιησουν και ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισης
29 παρηγγελλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και δεσμειωτο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρηστων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονος εις τας ερημους
30 επιρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγεων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον
31 και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν
32 ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις
33 εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθεν εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημου εις την λιμνην και απεπνιγη
34 ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απελθοντες απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους
35 εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν
36 απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις
37 και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις το πλοιον υπεστρεψεν
38 εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων
39 υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους
40 εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον
41 και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειμος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου
42 οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον
43 και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις εις ιατρους προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι
44 προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης
45 και ειπεν ο ιησους τις ο ασμαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τις ο ασμαμενος μου
46 ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξελθουσιν απ εμου
47 ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα
48 ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην
49 ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον
50 ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται
51 εισελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην και τον πατερα της παιδος και την μητερα
52 εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει
53 και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν
54 αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου
55 και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν
56 και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

1 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν
2 και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας
3 και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν
4 και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε
5 και οσοι αν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναζατε εις μαρτυριον επ αυτους
6 εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου
7 ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγερται εκ νεκρων
8 υπο τινων δε οτι ηλιας εφανε αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη
9 και ειπεν ο ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον
10 και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδα
11 οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο
12 η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισι
13 τισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν
14 ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και δυο ιχθυες ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτο
15 ν βρωματα
16 ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα
17 και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας
18 λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρατιθειναι τω οχλω
19 και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα
20 και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι
21 οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη
22 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του θεου
23 ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο
24 ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθη
25 ναι
26 ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ ημεραν και ακολουθειτω μοι
27 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην
28 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις
29 ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων
30 λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οι ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου
31 εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων τον πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι
32 και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων
33 και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωσης και ηλιας
34 οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ

32 ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω
33 και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μian σοι και μωσει μian και μian ηλια μη ειδως ο λεγει
34 ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους εισελθειν εις την νεφελην
35 και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε
36 και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακασιν
37 εγενετο δε εν τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνηνητησεν αυτω οχλος πολυς
38 και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψον επι τον υιον μου οτι μονογενης εστιν μοι
39 και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογις αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον
40 και εδεθηθη των μαθητων σου ινα εκβαλλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν
41 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ωδε τον υιον σου
42 ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου
43 εξεπλησοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποιησεν ο ιησους ειπεν προς τους μαθητας αυτου
44 θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων
45 οι δε ηγνουον το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβοντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου
46 εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων
47 ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω
48 και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχω ν ουτος εσται μεγας
49 αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα τα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων
50 και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν
51 εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ
52 και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτο
53 και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ
54 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ως και ηλιας εποιησεν
55 στραφεις δε επετιμησεν αυτοις και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε υμεις
56 ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην
57 εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε
58 και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φολεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη
59 ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου
60 ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου
61 ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου
62 ειπεν δε προς αυτον ο ιησους ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

1 μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερους εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος ερχεσθαι
2 ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλλη εργατας εις τον θερισμον αυτου
3 υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων
4 μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε
5 εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω
6 και εαν μεν η εκει υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμας ανακαμψει
7 εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν
8 και εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν
9 και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεις και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου
10 εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε
11 και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτου γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου
12 λεγω δε υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη
13 ουαι σοι χωραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν
14 πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν
15 και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθηση
16 ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με
17 υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσειται ημιν εν τω ονοματι σου
18 ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα
19 ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικηση
20 πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσειται χαιρετε δε μαλλον οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοις ουρανοις
21 εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απε
22 και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν παντα παρεδοθη μοι υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εα
23 ν βουληται ο υιος αποκαλυψαι
24 και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε
25 λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν
26 και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω
27 ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεις
28 ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυος σου και εξ ολης της διανοιας σου και τον πλη
29 σιον σου ως σεαυτον
30 ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο ποιει και ζηση
31 ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον
32 υπολαβον δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις καταβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημι
33 θανη τυγχανοντα
34 κατα συγκυριαν δε ιερευς τις καταβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν

32 ομοιος δε και λευιτης γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν
33 σαμαρειτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη
34 και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεον ελαιον και οινον επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου
35 και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σ
οι
36 τις ουν τουτων των τριων δοκει σοι πλησιον γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας
37 ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιος
38 εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης
39 και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου
40 η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελιπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται
41 αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα
42 ενος δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης
1 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδα
ξεν τους μαθητας αυτου
2 ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της
γης
3 τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν
4 και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου
5 και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και πορευεσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους
6 επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω
7 κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι
8 λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει
9 καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν
10 πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται
11 τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ει και ιχθυν μη αντι ιχθυος οφιν επιδωσει αυτω
12 η και εαν αιτηση ωον μη επιδωσει αυτω σκορπιον
13 ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε αγαθα δοματα διδουαι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον
14 και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι
15 τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια
16 ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εζητουν εξ ουρανου
17 αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει
18 ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια
19 ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται
20 ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου

21 οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου
22 επαν δε ο ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν
23 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει
24 οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον
25 και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον
26 τοτε πορευεται και παραλαμβάνει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων
27 εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας
28 αυτος δε ειπεν μενουνγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον
29 των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου
30 καθως γαρ εγενετο ιωνας σημειον τοις νινευιταις ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη
31 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωντος και
32 ανδρες νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε
33 ουδεις δε λυχον απασ εις κρυπτον τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγος βλεπωσιν
34 ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος οταν ουν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον
35 σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν
36 ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μερος σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε
37 εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιος τις οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν
38 ο δε φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου
39 ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας
40 αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν
41 πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν
42 αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακειν
43 α μη αφιεναι
44 ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαις και τους ασπασμους εν ταις αγοραις
45 ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι οι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν
46 αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις
47 ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις
48 ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους
49 αρα μαρτυρεите και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια
50 δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστειλω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν
51 ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης
52 απο του αιματος αβελ εως του αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης
53 ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθετε και τους εισερχομενους εκωλυσατε

53 λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ηρξαντο οι γραμματαις και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων
54 ενεδρευοντες αυτον και ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου
1 εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαιων ητις εστιν υποκρισις
2 ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται
3 ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων
4 λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι
5 υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε
6 ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου
7 αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε
8 λεγω δε υμιν πασος αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου
9 ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου
10 και πασος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται
11 οταν δε προσφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας μη μεριμνατε πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε
12 το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν
13 ειπεν δε τις αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν
14 ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμας
15 ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη η ζωη αυτου εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου
16 ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα
17 και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου
18 και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου
19 και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαου φαγε πιε ευφραινου
20 ειπεν δε αυτω ο θεος αφρων ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασας τινη εσται
21 ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων
22 ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε
23 η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος
24 κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οισ ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων
25 τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα
26 ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε
27 κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων
28 ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι
29 και υμεις μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε
30 ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων
31 πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν

32 μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν
33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει
34 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται
35 εστωσαν υμων αι οσφρες περιεζωσμεναι και οι λυχνιοι καιομενοι
36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοι τον κυριον εαυτων ποτε αναλυσει εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω
37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις
38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι
39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου
40 και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται
41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας
42 ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον
43 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως
44 αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον
45 εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι
46 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει
47 εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας
48 ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον
49 πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη
50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου τελεσθη
51 δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον
52 εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν
53 διαμερισθησεται πατηρ εφ υιο και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης
54 ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως
55 και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται
56 υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε
57 τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον
58 ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλλη εις φυλακην
59 λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και το εσχατον λεπτον αποδως
1 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων
2 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν
3 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαντως απολεισθε

4 η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ

5 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε

6 ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν καρπον ζητων εν αυτη και ουχ ευρεν

7 ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινατι και την γην καταργει

8 ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπριαν

9 καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοψεις αυτην

10 ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν

11 και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθeneιας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες

12 ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneιας σου

13 και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχηρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον

14 αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου

15 απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριτα εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει

16 ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου

17 και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου

18 ελεγεν δε τινη ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινη ομοιωσω αυτην

19 ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου

20 και παλιν ειπεν τινη ομοιωσω την βασιλειαν του θεου

21 ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυσεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον

22 και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ

23 ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους

24 αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχουσιν

25 αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιζον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οιδα υμας ποθεν εστε

26 τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδασξας

27 και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιας

28 εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω

29 και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου

30 και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι

31 εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι

32 και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι

33 πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ

34 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε

35 ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος αμην δε λεγω υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξη ο τε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

1 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον

2 και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου

3 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν

4 οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν

5 και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων ονος η βους εις φρεαρ εμπεισεται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου

6 και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα

7 ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους

8 οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου

9 και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν

10 αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσον εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνακαειμενων σοι

11 οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται

12 ελεγεν δε και τω κεκληκωτι αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα

13 αλλ οταν ποιης δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους

14 και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουνα σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων

15 ακουσας δε τις των συνακαειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος ος φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου

16 ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους

17 και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα

18 και ηρξαντο απο μιας παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον

19 και ετερος ειπεν ζευγη βοων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον

20 και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν

21 και παραγενομενος ο δουλος εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπηρους και χωλους και τυφλους εισαγαγε ωδε

22 και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ως επεταξας και ετι τοπος εστιν

23 και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου

24 λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου

25 συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους

26 ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητης ειναι

27 και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται μου ειναι μαθητης

28 τις γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα προς απαρτισμον

29 ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται εμπαιζειν αυτω
30 λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι
31 η τις βασιλευς πορευομενος συμβαλειν ετερω βασιλει εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον
32 ει δε μηγε επι αυτου πορρω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προς ειρηνην
33 ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητης
34 καλον το αλας εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται
35 ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
1 ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου
2 και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις
3 ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων
4 τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εν εξ αυτων ου καταλειπει τα εννηνηκονταεννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο
5 και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους εαυτου χαιρων
6 και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις συγχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος
7 λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι εννηνηκονταεννεα δικαιοις οιτινες ου χρειαν εχουσιν μετανοιας
8 η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελως εως οτου ευρη
9 και ευρουσα συγκαλειται τας φιλας και τας γειτονας λεγουσα συγχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα
10 ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι
11 ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους
12 και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι πατερ δος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας και διειλεν αυτοις τον βιον
13 και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων απαντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως
14 δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρος κατα την χωραν εκεινην και αυτος ηρξατο υστερεισθαι
15 και πορευθεις εκολληθη ενι των πολιτων της χωρας εκεινης και επεμψεν αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους
16 και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω
17 εις εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι
18 αναστας πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου
19 και ουκετι εμι αξιος κληθηναι υιος σου ποιησον με ως ενα των μισθιων σου
20 και αναστας ηλθεν προς τον πατερα εαυτου επι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κ ατεφιλησεν αυτον
21 ειπεν δε αυτω ο υιος πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι εμι αξιος κληθηναι υιος σου
22 ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας
23 και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν
24 οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλος ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφρανεσθαι
25 ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιας και χορων

26 και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων αυτου επυνθανετο τι ειη ταυτα
27 ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιανοντα αυτον απελαβεν
28 ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον
29 ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω
30 οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον μοσχον τον σιτευτον
31 ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν
32 ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλως ην και ευρεθη
1 ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου
2 και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυνηση ετι οικονομειν
3 ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι
4 εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων
5 και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου
6 ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισας ταχεως γραψον πενητηκοντα
7 επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα
8 και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων ει
σιν
9 καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας
10 ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν
11 ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει
12 και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει
13 ουδεις οικετης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και
μαμωνα
14 ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον
15 και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου εστ
ιν
16 ο νομος και οι προφηται εως ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται
17 ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν
18 πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πας ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει
19 ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρως
20 πτωχος δε τις ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ηλκωμενος
21 και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου
22 εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον του αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη
23 και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου
24 και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη
φλογι ταυτη

25 ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε οδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι
26 και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι εντευθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημας διαπερωσιν
27 ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψης αυτον εις τον οικον του πατρος μου
28 εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου
29 λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσεια και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων
30 ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν
31 ειπεν δε αυτω ει μωσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται
1 ειπεν δε προς τους μαθητας ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται
2 λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων
3 προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω
4 και εαν επτακις της ημερας αμαρτη εις σε και επτακις της ημερας επιστρεψη επι σε λεγων μετανοω αφησεις αυτω
5 και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθες ημιν πιστιν
6 ειπεν δε ο κυριος ει ειχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν
7 τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριοντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεως παρελθων αναπεσαι
8 αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ
9 μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα αυτω ου δοκω
10 ουτως και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο ωφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν
11 και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσου σαμαρειας και γαλιλαιας
12 και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι εστησαν πορρωθεν
13 και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεησον ημας
14 και ιδων ειπεν αυτοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερουσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν
15 εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον
16 και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαρειτης
17 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που
18 ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος
19 και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε
20 επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως
21 ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν
22 ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε
23 και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε διωζητε
24 ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου
25 πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης
26 και καθως εγενετο εν ταις ημεραις του νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου

27 ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αγρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν απαντας
28 ομοιως και ως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν
29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας
30 κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται
31 εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω
32 μνημονευετε της γυναικος λωτ
33 ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και ος εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην
34 λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μιας ο εις παραληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται
35 δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται
36
37 και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι
1 ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν
2 λεγων κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος
3 χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου
4 και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι
5 δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υποπιαζη με
6 ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει
7 ο δε θεος ου μη ποιησει την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς αυτον ημερας και νυκτος και μακροθυμων επ αυτοις
8 λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αραι ευρησει την πιστιν επι της γης
9 ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην
10 ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι ο εις φαρισαιος και ο ετερος τελωνης
11 ο φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τελωνης
12 νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι
13 και ο τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους εις τον ουρανον επαιρει αλλ ετυπτεν εις το στήθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω
14 λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου η εκεινος οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται
15 προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοις
16 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου
17 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην
18 και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω
19 ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος
20 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου
21 ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου
22 ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

23 ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα
24 ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου
25 ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν
26 ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι
27 ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω
28 ειπεν δε ο πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι
29 ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου
30 ος ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον
31 παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιο του ανθρωπου
32 παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται
33 και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται
34 και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα
35 εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον προσαιτων
36 ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο
37 απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται
38 και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαβιδ ελεησον με
39 και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαβιδ ελεησον με
40 σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον
41 λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω
42 και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε
43 και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω
1 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω
2 και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και ουτος ην πλουσιος
3 και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην
4 και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκοφωριαν ινα ιδη αυτον οτι δι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι
5 και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι
6 και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων
7 και ιδοντες απαντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι
8 σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν
9 ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν
10 ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος
11 ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι
12 ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι

13 καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους πραγματευσασθε εως ερχομαι
14 οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας
15 και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσαστο
16 παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας
17 και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων
18 και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποησεν πεντε μνας
19 ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων
20 και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω
21 εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας
22 λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος εμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα
23 και διατι ουκ εδωκας το αργυριον μου επι την τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο
24 και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι
25 και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας
26 λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου
27 πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου
28 και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα
29 και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη και βηθανια προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου
30 ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε
31 και εαν τις υμας ερωτα διατι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει
32 απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις
33 λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον
34 οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει
35 και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν
36 πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω
37 εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αιειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμειων
38 λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευς εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις
39 και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου
40 και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται
41 και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη
42 λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου
43 οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν
44 και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθ ων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπης σου
45 και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλοντας εν αυτω και αγοραζοντας

46 λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης εστιν υμεις δε αυτον εποησατε σπηλαιον ληστων
47 και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εξητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου
48 και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων
1 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις
2 και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην
3 αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω ενα λογον και ειπατε μοι
4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων
5 οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω
6 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πας ο λαος καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην εινα
7 και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν
8 και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
9 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος τις εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους
10 και εν καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον
11 και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον
12 και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον
13 ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον ιδοντες εντραπησονται
14 ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια
15 και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος
16 ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο
17 ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
18 πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον
19 και εξητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις επιβαλιν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ταυτην ει
20 και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους υποκρινομενους εαυτους δικαιους εινα ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμ
21 και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις
22 εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου
23 κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους τι με πειραζετε
24 επιδειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαρος
25 ο δε ειπεν αυτοις αποδοτε τοιουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω
26 και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν
27 προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη εινα επηρωτησαν αυτον
28 λεγοντες διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμ
α τω αδελφω αυτου

29 επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος
30 και ελαβεν ο δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος
31 και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον
32 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη
33 εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα
34 και αποκριθεις ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται
35 οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμισκονται
36 ουτε γαρ αποθαινει επι δυναται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες
37 οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσης εμνησεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ
38 θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν
39 αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλως ειπας
40 ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν
41 ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαβιδ ειναι
42 και αυτος δαβιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου
43 εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου
44 δαβιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν
45 ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου
46 προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν
47 οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα
1 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους
2 ειδεν δε και τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα
3 και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλεον παντων εβαλεν
4 απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν
5 και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν
6 ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται
7 επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι
8 ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω εμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων
9 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως το τελος
10 τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν
11 σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται
12 προ δε τουτων απαντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονο
13 ματος μου αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον

14 θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηναι
15 εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνασονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν
16 παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων και συγγενων και φιλων και θανατωσουσιν εξ υμων
17 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου
18 και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται
19 εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων
20 οταν δε ιδητε κυκλομενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης
21 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην
22 οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα
23 ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσiais και ταις θηλαζουσiais εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν τω λαω τουτω
24 και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων
25 και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσις θαλασσης και σαλου
26 αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται
27 και τοτε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεως και δοξης πολλης
28 αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακουσατε και επατατε τας κεφαλας υμων διοτι ηγγιζει η απολυτρωσις υμων
29 και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα
30 οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν
31 ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου
32 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται
33 ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν
34 προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρυνθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη
35 ως παγισ γαρ επελευσεται επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης
36 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν ταυτα παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου
37 ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων
38 και πας ο λαος ωρθριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου
1 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα
2 και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον
3 εισηλθεν δε ο σατανας εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα
4 και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και τοις στρατηγοις το πως αυτον παραδω αυτοις
5 και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι
6 και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοις ατερ οχλου
7 ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα
8 και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν

9 οι δε ειπον αυτω που θελεις ετοιμασωμεν
10 ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται
11 και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω
12 κακεινος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε
13 απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα
14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω
15 και ειπεν προς αυτους επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν
16 λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εως οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου
17 και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις
18 λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γεννηματος της αμπελου εως οτου η βασιλεια του θεου ελθη
19 και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν
20 ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον
21 πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης
22 και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται
23 και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν
24 εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων
25 ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεταται καλουνται
26 υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακωνων
27 τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ως ο διακωνων
28 υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου
29 καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν
30 ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπεζης μου εν τη βασιλεια μου και καθισθησθε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ
31 ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σνιασαι ως τον σιτον
32 εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλειπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηριζον τους αδελφους σου
33 ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι
34 ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνησει σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με
35 και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπον ουδενος
36 ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησατω το ιματιον αυτου και αγορασατω μαχαιραν
37 λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει
38 οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν
39 και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου
40 γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον
41 και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα προσηυχετο

42 λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω
43 ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον
44 και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχετο εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην
45 και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν αυτους κοιμωμενους απο της λυπης
46 και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον
47 ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτων και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον
48 ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ
49 ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταζομεν εν μαχαιρα
50 και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον
51 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αψαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον
52 ειπεν δε ο ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων
53 καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτους
54 συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερεως ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν
55 αψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετρος εν μεσω αυτων
56 ιδουσα δε αυτον παιδικη τις καθημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην
57 ο δε ηρησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οιδα αυτον
58 και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι
59 και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις δυσχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν
60 ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν ο αλεκτωρ
61 και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του λογου του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρις
62 και εξελθων εξω ο πετρος εκλαυσεν πικρως
63 και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δερνοντες
64 και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισας σε
65 και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον
66 και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις τε και γραμματεις και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον εαυτων λεγοντες
67 ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε
68 εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε
69 απο του νυν εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου
70 ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι
71 οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριας αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου
1 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγεν αυτον επι τον πιατον
2 ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κωλοντα καισαρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι
3 ο δε πιατος επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις

4 ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω
5 οι δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε
6 πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν
7 και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδη οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις
8 ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον
9 επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω
10 ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματαις ευτονωσ καταγοροντες αυτου
11 εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω
12 εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατος και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτους
13 πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον
14 ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κ
ατηγορειτε κατ αυτου
15 αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμας προς αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω
16 παιδευσας ουν αυτον απολυσω
17 αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα
18 ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν τον βαραββαν
19 οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενος εις φυλακην
20 παλιν ουν ο πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν
21 οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον
22 ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω
23 οι δε επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχουν αι φωναι αυτων και των αρχιερεων
24 ο δε πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων
25 απελυσεν δε αυτοις τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων
26 και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου του ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φerein οπισθεν του ιησου
27 ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον
28 στραφεις δε προς αυτας ο ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων
29 οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στεραι και κοιλια αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν
30 τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας
31 οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται
32 ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι
33 και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων
34 ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον
35 και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος
36 ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξος προσφεροντες αυτω

37 και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον
38 ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικους και ρωμαικους και εβραιοις ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων
39 εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας
40 αποκριθεις δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει
41 και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν αποπον επραξεν
42 και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου
43 και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω
44 ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας εννατης
45 και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον
46 και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν
47 ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην
48 και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον
49 ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα
50 και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος
51 ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτος την βασιλειαν του θεου
52 ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου
53 και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος
54 και ημερα ην παρασκευη και σαββατον επεφωσκεν
55 κατακολουθησασαι δε και γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου
56 υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην
1 τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις
2 ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου
3 και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου
4 και εγενετο εν τω διαπορευεσθαι αυτας περι τουτου και ιδου δυο ανδρες επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις
5 εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων
6 ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια
7 λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι
8 και εμνησθησαν των ρηματων αυτου
9 και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις
10 ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα
11 και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις
12 ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος
13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους

14 και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων
15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις
16 οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον
17 ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι
18 αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις
19 και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου
20 οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον
21 ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο
22 αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον
23 και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην
24 και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον
25 και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται
26 ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου
27 και αρξαμενος απο μωσεως και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου
28 και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιετο πορρωτερω πορευεσθαι
29 και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις
30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις
31 αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων
32 και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ως ελαλει ημιν εν τη οδω και ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας
33 και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις
34 λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι
35 και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου
36 ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησους εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν
37 πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν
38 και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και διατι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις υμων
39 ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα
40 και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας
41 ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε
42 οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μερος και απο μελισσιου κηριου
43 και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν
44 ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεως και προφηταις και ψαλμοις περι εμου
45 τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας
46 και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα

47 και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ
48 υμεις δε εστε μαρτυρες τουτων
49 και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εως ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψους
50 εξηγαγεν δε αυτους εξω εως εις βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους
51 και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον
52 και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης
53 και ησαν διαπαντος εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον αμην
1 εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος
2 ουτος ην εν αρχη προς τον θεον
3 παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν
4 εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων
5 και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν
6 εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης
7 ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου
8 ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος
9 ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον
10 εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω
11 εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον
12 οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου
13 οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν
14 και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας
15 ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην
16 και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος
17 οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο
18 θεον ουδεις εωρακεν ποποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο
19 και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει
20 και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος
21 και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου
22 ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου
23 εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης
24 και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων
25 και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιας ουτε ο προφητης
26 απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε

27 αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος ος εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος
28 ταυτα εν βηθαβαρα εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων
29 τη επαυριον βλεπει ο ιωαννης τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου
30 ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην
31 καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων
32 και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεσμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον
33 καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω
34 καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου
35 τη επαυριον παλιν εισηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο
36 και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου
37 και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου
38 στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις
39 λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα δε ην ως δεκατη
40 ην ανδρας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω
41 ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον ο χριστος
42 και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας δε αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθηση κηφας ο ερμηνευεται πετρος
43 τη επαυριον ηθελησεν ο ιησους εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ακολουθει μοι
44 ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου
45 ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσης εν τω νομο και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ
46 και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε
47 ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν
48 λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε
49 απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ
50 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οψει
51 και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου
1 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει
2 εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον
3 και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν
4 λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου
5 λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε
6 ησαν δε εκει υδρια λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις
7 λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω
8 και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν

9 ως δε εγευσάτο ο αρχιτρικλίνος το υδωρ οινον γεγεννημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλίνος
10 και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι
11 ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου
12 μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας
13 και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους
14 και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους
15 και ποιησας φραγγελιον εκ σχοινοιων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψεν
16 και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου
17 εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου κατεφαγεν με
18 απεκριθησιν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις
19 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον
20 ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον
21 εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου
22 οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν αυτοις και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους
23 ως δε ην εν ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α ποιει
24 αυτος δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας
25 και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω
1 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων
2 ουτος ηλθεν προς τον ιησουν νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου
3 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου
4 λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι
5 απεκριθη ο ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου
6 το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν
7 μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν
8 το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος
9 απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι
10 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις
11 αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε
12 ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε
13 και ουδεις αναβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω
14 και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου
15 ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον
16 ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον

17 ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου
18 ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κερικται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενου υιου του θεου
19 αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα
20 πας γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου
21 ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα
22 μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν
23 ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιων εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο
24 ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης
25 εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιων περι καθαρισμου
26 και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον
27 απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου
28 αυτοι υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου
29 ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται
30 εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι
31 ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν
32 και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει
33 ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν
34 ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα
35 ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου
36 ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον
1 ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης
2 καιτοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου
3 αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν παλιν εις την γαλιλαιαν
4 εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας
5 ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου
6 ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη
7 ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν
8 οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφας αγορασωσιν
9 λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτις πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεις ουσης γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταις
10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ αν ητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων
11 λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων
12 μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου
13 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν

14 ος δ αν πη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον
15 λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχωμαι ενθαδε αντλειν
16 λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε
17 απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπας οτι ανδρα ουκ εχω
18 πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθες ειρηκας
19 λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητης ει συ
20 οι πατερες ημων εν τουτω τω ορει προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου δει προσκυνειν
21 λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι
22 υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν
23 αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τουτουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον
24 πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν
25 λεγει αυτω η γυνη οίδα οτι μεσσιας ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελει ημιν παντα
26 λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι
27 και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης
28 αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις
29 δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος
30 εξηλθον ουν εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον
31 εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε
32 ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε
33 ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν
34 λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμψαντος με και τελειωσω αυτου το εργον
35 ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνον εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη
36 και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων
37 εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων
38 εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε
39 εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα
40 ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας
41 και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου
42 τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος
43 μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν
44 αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει
45 οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην
46 ηλθεν ουν ο ιησους παλιν εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καπερναουμ

47 ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον ημελλεν γαρ αποθνησκειν
48 ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε
49 λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου
50 λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ιησους και επορευετο
51 ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις σου ζη
52 επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος
53 εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη
54 τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν
1 μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα
2 εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολουμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα
3 εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν
4 αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολουμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβας μετα την ταραχην του υδατος υγιης εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματ
ι
5 ην δε τις ανθρωπος εκει τριακονταοκτω ετη εχων εν τη ασθeneια
6 τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι
7 απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλλη με εις την κολουμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει
8 λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει
9 και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα
10 ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον
11 απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει
12 ηρωτησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει
13 ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω
14 μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται
15 απηλθεν ο ανθρωπος και απηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη
16 και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εξητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω
17 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι
18 δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω
19 απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα κ
αι ο υιος ομοιως ποιει
20 ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε
21 ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει
22 ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω
23 ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον
24 αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην

25 αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται
26 ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτως εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω
27 και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν
28 μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνης αυτου
29 και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως
30 ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με πατρος
31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης
32 αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οίδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου
33 υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια
34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε
35 εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου
36 εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν
37 και ο πεμψας με πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε ποποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε
38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε
39 ερευνατε τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου
40 και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωην εχητε
41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω
42 αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις
43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε
44 πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε
45 μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσης εις ον υμεις ηλτικατε
46 ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν
47 ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευσετε
1 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος
2 και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων
3 απηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου
4 ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων
5 επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι
6 τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν
7 απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη
8 λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου
9 εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο ψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους
10 ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι

11 ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον
12 ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται
13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α περισσευσεν τοις βεβρωκοσιν
14 οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον
15 ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλευα ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος
16 ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν
17 και εμβαντες εις το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους
18 η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο
19 εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσιπεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν
20 ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε
21 ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως το πλοιον εγενετο επι της γης εις ην υπηγον
22 τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον
23 αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου
24 οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν και αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν
25 και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας
26 απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε
27 εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος
28 ειπον ουν προς αυτον τι ποιουμεν ινα εργαζομεθα τα εργα του θεου
29 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινος
30 ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη
31 οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν
32 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον
33 ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδους τω κοσμω
34 ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον
35 ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε
36 αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε
37 παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω
38 οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με
39 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο εν τη εσχατη ημερα
40 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα
41 εγγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου
42 και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα
43 απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων

44 ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα
45 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι του θεου πας ουν ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με
46 ουχ οτι τον πατερα τις εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα
47 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον
48 εγω ειμι ο αρτος της ζωης
49 οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον
50 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη
51 εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ τ
ης του κοσμου ζωης
52 εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν
53 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις
54 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα
55 η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις
56 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω
57 καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε
58 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα
59 ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ
60 πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος τις δυναται αυτου ακουειν
61 ειδως δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει
62 εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον
63 το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν
64 αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον
65 και ελεγεν δια τουτου ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου
66 εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν
67 ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν
68 απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις
69 και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος
70 απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν
71 ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ ημελλεν αυτον παραδιδοναι εις ων εκ των δωδεκα
1 και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι
2 ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια
3 ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις
4 ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω
5 ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον

6 λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος
7 ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν
8 υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται
9 ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια
10 ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ως εν κρυπτω
11 οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος
12 και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι δε ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον
13 ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων
14 ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν
15 και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως
16 απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με
17 εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω
18 ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν
19 ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι
20 απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι
21 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε
22 δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον
23 ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω
24 μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε
25 ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι
26 και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος
27 αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν
28 εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμψας με ον υμεις ουκ οιδατε
29 εγω δε οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν
30 εξητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου
31 πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποιησεν
32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις υπηρετας ινα πιασωσιν αυτον
33 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμψαντα με
34 ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
35 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελλ
36 ηνας
36 τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
37 εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω
38 ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος

39 τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ο ιησους ουδεπω εδοξασθη
40 πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης
41 αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι δε ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται
42 ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαβιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαβιδ ο χριστος ερχεται
43 σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον
44 τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας
45 ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι διατι ουκ ηγαγετε αυτον
46 απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος
47 απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε
48 μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων
49 αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν
50 λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων
51 μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει
52 απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγεραται
53 και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου
1 ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων
2 ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους
3 αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω
4 λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη κατειληφθη επαυτοφωρω μοιχευομενη
5 εν δε τω νομω μωσης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις
6 τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην
7 ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτος τον λιθον επ αυτη βαλετω
8 και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην
9 οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω εστωσα
10 ανακυψας δε ο ιησους και μηδεν θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη η γυνη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατακρινεν
11 η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε αυτη ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε
12 παλιν ουν ο ιησους αυτοις ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατησει εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης
13 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης
14 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και π ου υπαγω
15 υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα
16 και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ
17 και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν

18 εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ
19 ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ο ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδείτε και τον πατερα μου ηδείτε αν
20 ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου
21 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
22 ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
23 και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου
24 ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων
25 ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν
26 πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον
27 ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν
28 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωση τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδίδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω
29 και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε
30 ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον
31 ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε
32 και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας
33 απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν ποποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε
34 απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας
35 ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα
36 εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε
37 οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν
38 εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε
39 απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε αν
40 νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ουκ εποιησεν
41 υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον
42 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν
43 διατι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον
44 υμεις εκ πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθει
45 α εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου
46 εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι
47 τις εξ υμων ελεγγει με περι αμαρτιας ει δε αληθειαν λεγω διατι υμεις ου πιστευετε μοι
48 ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτου υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε
49 απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλως λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον εχεις
50 απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με
51 εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων

51 αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα
52 ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσεται θανατου εις τον αιωνα
53 μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις
54 απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος υμων εστιν
55 και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω
56 αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη
57 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πενητηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας
58 ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι
59 ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως
1 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης
2 και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη
3 απεκριθη ο ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω
4 εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι
5 οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου
6 ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου
7 και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων
8 οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων
9 αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι
10 ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι
11 απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απ ελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα
12 ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οίδα
13 αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον
14 ην δε σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους
15 παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν επι τους οφθαλμους μου και ενιψαμην και βλεπω
16 ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις
17 λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν
18 ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος
19 και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει
20 απεκριθησαν αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη
21 πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι αυτου λαλησει
22 ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησει χριστον αποσυναγωγος γενηται

23 δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε
24 εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν
25 απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω
26 ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους
27 απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι
28 ελοιδορησαν ουν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται
29 ημεις οίδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν
30 απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους
31 οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει
32 εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου
33 ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν
34 απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω
35 ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου
36 απεκριθη εκεινος και ειπεν τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον
37 ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν
38 ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω
39 και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται
40 και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν
41 ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει
1 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης
2 ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων
3 τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα
4 και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου
5 αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην
6 ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις
7 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων
8 παντες οσοι προ εμου ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα
9 εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει
10 ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν
11 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων
12 ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα
13 ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων
14 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων

15 καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων
16 και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμνην
17 δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην
18 ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου
19 σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους
20 ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε
21 αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιγειν
22 εγενετο δε τα εγκαινια εν τοις ιεροσολυμοις και χειμων ην
23 και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα του σολομωντος
24 εκκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρρησια
25 απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου
26 αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθως ειπον υμιν
27 τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι
28 καγω ζων αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειρος μου
29 ο πατηρ μου ος δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος μου
30 εγω και ο πατηρ εν εσμεν
31 εβαστασαν ουν παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον
32 απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατρος μου δια ποιον αυτων εργων λιθαζετε με
33 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον
34 απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε
35 ει εκεινους ειπεν θεους προς ους ο λογος του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη
36 ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεις οτι ειπον υιος του θεου εμι
37 ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου μη πιστευετε μοι
38 ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω
39 εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ της χειρος αυτων
40 και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει
41 και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην
42 και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον
1 ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης
2 ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαζασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει
3 απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεις ασθενει
4 ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης
5 ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον

6 ως ουν ηκουσεν οτι ασθenei τότε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας
7 επειτα μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν
8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις εκει
9 απεκριθη ο ιησους ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπται οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει
10 εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπται οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω
11 ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον
12 ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται
13 ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει
14 τότε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια λαζαρος απεθανεν
15 και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλ αγωμεν προς αυτον
16 ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου
17 ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα εν τω μνημειω
18 ην δε η βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε
19 και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων
20 η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ο ιησους ερχεται υπηνητησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο
21 ειπεν ουν η μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει
22 αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος
23 λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου
24 λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα
25 ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται
26 και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο
27 λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος
28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε
29 εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον
30 ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα
31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μν
ημειον ινα κλαυση εκει
32 η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν εις τους ποδας αυτου λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος
33 ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν αυτον
34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε
35 εδακρυσεν ο ιησους
36 ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον
37 τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη
38 ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω

39 λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν
40 λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψει την δοξαν του θεου
41 ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκως κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου
42 εγω δε ηδην οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας
43 και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω
44 και εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριας και η οφης αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν
45 πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον
46 τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους
47 συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει
48 εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος
49 εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν
50 ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται
51 τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ο ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους
52 και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν
53 απ εκεινης ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον
54 ιησους ουν ουκ ετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητ
ων αυτου
55 ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους
56 εξητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην
57 δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον
1 ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκως ον ηγειρεν εκ νεκρων
2 εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των συνανακειμενων αυτω
3 η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της ο
σμης του μυρου
4 λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδοναι
5 διατι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις
6 ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν
7 ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο
8 τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε
9 εγνω ουν οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων
10 εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν
11 οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν
12 τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ο ιησους εις ιεροσολυμα
13 ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ο βασιλευς του ισραηλ

14 ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον
15 μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου
16 ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ο ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτο
17 εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων
18 δια τουτο και υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον
19 οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελεите ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν
20 ησαν δε τινες ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη
21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν
22 ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και παλιν ανδρεας και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου
23 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου
24 αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθानη αυτος μονος μενει εαν δε αποθानη πολυν καρπον φερει
25 ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην
26 εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου εμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ
27 νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην
28 πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω
29 ο ουν οχλος ο εστως και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν
30 απεκριθη ο ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμας
31 νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω
32 καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον
33 τουτο δε ελεγεν σημαιων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν
34 απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις οτι δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου
35 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως μεθ υμων εστιν περιπατειτε εως το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει
36 εως το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων
37 τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκotos εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον
38 ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη
39 δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας
40 τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και επωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτους
41 ταυτα ειπεν ησαιας οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου
42 ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται
43 ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου
44 ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με
45 και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με

46 εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη
47 και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον
48 ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα
49 οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω
50 και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω
1 προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους
2 και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω
3 ειδως ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει
4 εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον
5 ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος
6 ερχεται ουν προς σιμονα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας
7 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα
8 λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου
9 λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην
10 λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρειαν εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες
11 ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε
12 οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γνωσκετε τι πεποικα υμιν
13 υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλως λεγετε εμι γαρ
14 ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας
15 υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε
16 αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον
17 ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα
18 ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα ους εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου
19 απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω εμι
20 αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με
21 ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με
22 εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει
23 ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους
24 νευει ουν τουτω σιμων πετρος πυθεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει
25 επιπεσων δε εκεινος επι το στήθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν
26 αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψας το ψωμιον επιδωσω και εμβαψας το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη
27 και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον
28 τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω

29 τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαυ εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω
30 λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεως εξηλθεν ην δε νυξ
31 οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου και ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω
32 ει ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω και ο θεοσ δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον
33 τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθωσ ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεισ ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι
34 εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ ινα και υμεισ αγαπατε αλληλουσ
35 εν τουτω γνωσονται παντεσ οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοισ
36 λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε που υπαγεισ απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεισ μοι
37 λεγει αυτω ο πετροσ κυριε διατι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω
38 απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεισ αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνησει εωσ ου απαρνηση με τρισ
1 μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε
2 εν τη οικια του πατροσ μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν
3 και εαν πορευθω και ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμασ προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεισ ητε
4 και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε
5 λεγει αυτω θωμασ κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεισ και πωσ δυναμεθα την οδον ειδεναι
6 λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδοσ και η αληθεια και η ζωη ουδεισ ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου
7 ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γνωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον
8 λεγει αυτω φιλιπποσ κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν
9 λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πωσ συ λεγεισ δειξον ημιν τον πατερα
10 ου πιστευεισ οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα
11 πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι
12 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινοσ ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι
13 και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω
14 εαν τι αιτησητε εν τω ονοματι μου εγω ποιησω
15 εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε
16 και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα
17 το πνευμα της αληθειασ ο ο κοσμοσ ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεισ δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται
18 ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προς υμασ
19 ετι μικρον και ο κοσμοσ με ουκ ετι θεωρει υμεισ δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεισ ζησεσθε
20 εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεισ οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεισ εν εμοι καγω εν υμιν
21 ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινοσ εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον
22 λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω
23 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν

24 ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμψαντος με πατρος
25 ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων
26 ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν
27 ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω
28 ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν
29 και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε
30 ουκ ετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου τουτου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν
31 αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν
1 εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν
2 παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη
3 ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν
4 μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε
5 εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν
6 εαν μη τις μεινη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις πυρ βαλλουσιν και καιεται
7 εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν
8 εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται
9 καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη αγαπη τη εμη
10 εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη
11 ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη
12 αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας
13 μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου
14 υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν
15 ουκετι υμας λεγω δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν
16 ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν
17 ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους
18 ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν
19 ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον επιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος
20 μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν
21 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με
22 ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων
23 ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει
24 ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου

25 αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν
26 οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου
27 και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε
1 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε
2 αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω
3 και ταυτα ποιησουσιν υμιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε
4 αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην
5 νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεις
6 αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν
7 αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας
8 και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως
9 περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε
10 περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκ ετι θεωρειτε με
11 περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται
12 ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι
13 οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν
14 εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν
15 παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν
16 μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι εγω υπαγω προς τον πατερα
17 ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα
18 ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει
19 εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με
20 αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται
21 η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκ ετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον
22 και υμεις ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οφομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων
23 και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν
24 εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη
25 ταυτα εν παροιμιαις λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκ ετι εν παροιμιαις λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος αναγγελω υμιν
26 εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων
27 αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον
28 εξηλθον παρα του πατρος και εηλυθα εις τον κοσμον παλιν αφημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα
29 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις
30 νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες

31 απεκριθη αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε
32 ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν
33 ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμο θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον
1 ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρεν τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε
2 καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωση αυτοις ζωην αιωνιον
3 αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γνωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον
4 εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω
5 και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι
6 εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας και τον λογον σου τετηρηκασιν
7 νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν
8 οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας
9 εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν
10 και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις
11 και ουκ ετι ειμι εν τω κοσμο και ουτοι εν τω κοσμο εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις
12 οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμο εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πλη
ρωθη
13 νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμο ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις
14 εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου
15 ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου
16 εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι
17 αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν
18 καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον
19 και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια
20 ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευσοντων δια του λογου αυτων εις εμε
21 ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας
22 και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν
23 εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γνωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας
24 πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου
25 πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας
26 και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις
1 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου
2 ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου
3 ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων
4 ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε

5 απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι εισηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων
6 ως ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι
7 παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον
8 απεκριθη ο ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν
9 ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα
10 σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος
11 ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν σου εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο
12 η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον
13 και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου
14 ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου
15 ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως
16 ο δε πετρος εισηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον
17 λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι
18 εισηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικότες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστως και θερμαινομενος
19 ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου
20 απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνεργονται και εν κρυπτω ελαλησα
21 ουδεν
22 τι με επερωτας επερωτησεν τους ακηκουτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω
23 ταυτα δε αυτου ειποντος εις των υπηρετων παρεστηκως εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπον ουτως αποκρινη τω αρχιερει
24 απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησεν περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις
25 απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερεα
26 ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο εκεινος και ειπεν ουκ ειμι
27 λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως συγγενης ων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου
28 παλιν ουν ηρνησατο ο πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν
29 αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωια και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα
30 εξηλθεν ουν ο πιλατος προς αυτους και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου
31 απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον
32 ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα
33 ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαιων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν
34 εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων
35 απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου
36 απεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας
37 απεκριθη ο ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν

37 ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη ο ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς εμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυ
ρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης

38 λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπον παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω

39 εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλευσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλευς των ιουδαιων

40 εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββας ληστης

1 τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν

2 και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρου περιεβαλον αυτον

3 και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα

4 εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω

5 εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρου ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος

6 οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουκ ευρισ
κω εν αυτω αιτιαν

7 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν

8 οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη

9 και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω

10 λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε

11 απεκριθη ο ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει

12 εκ τουτου εξητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλευς αυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι

13 ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραϊστι δε γαββαθα

14 ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων

15 οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλευς υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλευς ει μη καισαρα

16 τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και απηγαγον

17 και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τον λεγομενον κρανιου τοπον ος λεγεται εβραϊστι γολγοθα

18 οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν

19 εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων

20 τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυς ην της πολεως ο τοπος οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραϊστι ελληνιστι ρωμαϊστι

21 ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς εμι των ιουδαιων

22 απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα

23 οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αρραφος εκ των α
νωθεν υφαντος δι ολου

24 ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμο
ν μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν

25 ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη

26 ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου

27 ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν αυτην ο μαθητης εις τα ιδια

28 μετα τουτο ειδως ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω
29 σκευος ουν εκειτο οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι
30 οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα
31 οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγ
ωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν
32 ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω
33 επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη
34 αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθως εξηλθεν αιμα και υδωρ
35 και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αυτου εστιν η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε
36 εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστων ου συντριβησεται αυτου
37 και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν
38 μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ο ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψ
εν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου
39 ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μίγμα συμυνης και αλοης ωσει λιτρας εκατον
40 ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν
41 ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη
42 εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν
1 τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου
2 τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οίδαμεν που εθηκαν αυ
τον
3 εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον
4 ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον
5 και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν
6 ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα
7 και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον
8 τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν
9 ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι
10 απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται
11 μαρια δε εισηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον
12 και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου
13 και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον
14 και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ο ιησους εστιν
15 λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που αυτον εθηκας καγω αυτον αρω
16 λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε

- 17 λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων
- 18 ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη
- 19 ουσης ουν οφιας τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν
- 20 και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον
- 21 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας
- 22 και τουτο ειπων ενεφουσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον
- 23 αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται
- 24 θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους
- 25 ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χειρσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω
- 26 και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν
- 27 ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος
- 28 και απεκριθη ο θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου
- 29 λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με θωμα πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες
- 30 πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω
- 31 ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ο ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου
- 1 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως
- 2 ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο
- 3 λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ανεβησαν εις το πλοιον ευθυσ και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν
- 4 πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν
- 5 λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου
- 6 ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκ ετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων
- 7 λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εα υτον εις την θαλασσαν
- 8 οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ως απο πηγων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων
- 9 ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον
- 10 λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν
- 11 ανεβη σιμων πετρος και ελκυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πενητηκοντατριων και τοσούτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον
- 12 λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν
- 13 ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως
- 14 τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων
- 15 οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου
- 16 λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου

17 λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου

18 αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εξωννυες σεαυτον και περιεπαταις οπου ηθελεις οταν δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις

19 τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι

20 επιστραφεις δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε

21 τουτον ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι

22 λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε συ ακολουθει μοι

23 εξηλθεν ουν ο λογος ουτος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε

24 ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραψας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης εστιν η μαρτυρια αυτου

25 εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

1 τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν

2 αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη

3 οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου

4 και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου

5 οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας

6 οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ

7 ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωναι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια

8 αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης

9 και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων

10 και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη

11 οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον

12 τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον

13 και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και ματθαιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου

14 ουτοι παντες ησαν προσκαρτεροντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου

15 και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσιν

16 ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαβιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν οτι καθηριθμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης

17 ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ του μισθου της αδικιας και πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγγνα αυτου

19 και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτεστιν χωριον αιματος

20 γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος

21 δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους

22 αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων

23 και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και μαθθιαν
24 και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον εκ τουτων των δυο ενα ον εξελεξω
25 λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολης εξ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον
26 και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι μαθθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων
1 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο
2 και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι
3 και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων
4 και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι
5 ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον
6 γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων
7 εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι
8 και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν
9 παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν
10 φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι
11 κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου
12 εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι
13 ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν
14 σταθεις δε πετρος συν τοις ενδεκα επηρην την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου
15 ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας
16 αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ
17 και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται
18 και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλαις μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν
19 και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου
20 ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη
21 και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται
22 ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οις εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και αυτοι οιδατε
23 τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε
24 ον ο θεος ανεστησεν λυσας τας ωδινας του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου
25 δαβιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω
26 δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσε επ ελπιδι
27 οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

28 γνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου
29 ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου δαβιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης
30 προφητης ουν υπαρχων και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφυος αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου
31 προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν
32 τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες
33 τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατρος εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε
34 ου γαρ δαβιδ ανεβη εις τους ουρανους λεγει δε αυτος ειπεν ο κυριω μου καθου εκ δεξιων μου
35 εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου
36 ασφαλως ουν γινωσκετω πας οικος ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεος εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε
37 ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι
38 πετρος δε εφη προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος
39 υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσηται κυριος ο θεος ημων
40 ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεας της σκολιας ταυτης
41 οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι
42 ησαν δε προσκαρτεροντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις
43 εγενετο δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο
44 παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα
45 και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρειαν ειχεν
46 καθ ημεραν τε προσκαρτεροντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφης εν αγαλλιασει και αφελότητι καρδιας
47 αιουοντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη εκκλησια
1 επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την εννατην
2 και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον
3 ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην λαβειν
4 ατενισας δε πετρος εις αυτον ουν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας
5 ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν
6 ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγχειραι και περιπαται
7 και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν παραχημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεις και τα σφυρα
8 και εξαλλομενος εστη και περιπαται και εισηλθεν ουν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιων τον θεον
9 και ειδεν αυτον πας ο λαος περιπατουντα και αιουοντα τον θεον
10 επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτος ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω
11 κρατουντος δε του ιαθεντος χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προς αυτους πας ο λαος επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι
12 ιδων δε πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον

- 13 ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναν τος εκεινου απολυειν
- 14 υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν
- 15 τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν
- 16 και επι τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων
- 17 και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων
- 18 ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον πληρωσεν ουτως
- 19 μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιας οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κυριου
- 20 και αποστειλη τον προκεκηρυγμενον υμιν ιησουν χριστον
- 21 ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων αγιων αυτου προφητων απ αιωνος
- 22 μωσης μεν γαρ προς τους πατερας ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας
- 23 εσται δε πασα ψυχη ητις αν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου
- 24 και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και προκατηγγειλαν τας ημερας ταυτας
- 25 υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατρια της γης
- 26 υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων
- 1 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι
- 2 διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων
- 3 και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη
- 4 πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε
- 5 εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ
- 6 και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου
- 7 και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις
- 8 τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ
- 9 ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος σεσωσται
- 10 γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης
- 11 ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας
- 12 και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας
- 13 θεωρουντες δε την του πετρου παρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν
- 14 τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν
- 15 κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλον προς αλληλους

16 λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικοις ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι
17 αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησωμεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων
18 και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου
19 ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε
20 ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν
21 οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι
22 ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεως
23 απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον
24 οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις
25 ο δια στοματος δαβιδ του παιδος σου ειπον ινατι εφρυαζαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα
26 παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου
27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ
28 ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι
29 και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων καιδος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου
30 εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου
31 και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας
32 του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα
33 και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους
34 ουδε γαρ ενδεις τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων
35 και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν
36 ιωσης δε ο επικληθεις βαρναβας υπο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει
37 υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων
1 ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα
2 και ενοσφισατο απο της τιμης συνειδυιας και της γυναικος αυτου και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν
3 ειπεν δε πετρος ανανια διατι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι απο της τιμης του χωριου
4 ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω
5 ακουων δε ανανιας τους λογους τουτους πεσων ξεεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας ταυτα
6 ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν
7 εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν
8 απεκριθη δε αυτη ο πετρος ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου
9 ο δε πετρος ειπεν προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε
10 επεσεν δε παραχρημα παρα τους ποδας αυτου και ξεεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης
11 και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα

12 δια δε των χειρων των αποστολων εγενετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος
13 των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος
14 μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων
15 ωστε κατα τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων
16 συνηρχετο δε και το πληθος των περιζ πολεων εις ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες
17 αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου
18 και επεβαλον τας χειρας αυτων επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια
19 αγγελος δε κυριου δια της νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν
20 πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης
21 ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υ
22 ιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμοτηριον αχθηναι αυτους
23 οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν
24 λεγοντες οτι το μεν δεσμοτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαεια και τους φυλακας εξω εστωτας προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδεναν ευρομεν
25 ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς και ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο
26 παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις λεγων οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον
27 τοτε απελθον ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν
28 αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς
29 λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το α
30 ιμα του ανθρωπου τουτου
31 αποκριθεις δε ο πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις
32 ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου
33 τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων
34 και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω
35 οι δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελειν αυτους
36 αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι
37 ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν
38 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκολληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθ
39 ησαν και εγενοντο εις ουδεν
40 μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπι
41 σθησαν
42 και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη η το εργον τουτο καταλυθησεται
43 ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε
44 επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους
45 οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος αυτου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι
46 πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

1 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιοις οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων
2 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις
3 επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησομεν επι της χρειας ταυτης
4 ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν
5 και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρη πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια
6 ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας
7 και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολλυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει
8 στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω
9 ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω
10 και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει
11 τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην και τον θεον
12 συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματαις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον
13 εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου τουτου και του νομου
14 ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσσης
15 και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου
1 ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει
2 ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν
3 και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω
4 τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατοκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε
5 και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο αυτω δουναι εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου
6 ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια
7 και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω
8 και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας
9 και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου
10 και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου
11 ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων
12 ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον
13 και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενοσ του ιωσηφ
14 αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν αυτου εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε
15 κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν αυτοσ και οι πατερες ημων
16 και μετετεθησαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχημ

17 καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και πληθυνθη εν αιγυπτω
18 αχρις ου ανεστη βασιλευς ετερος ος ουκ ηδει τον ιωσηφ
19 ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εις το μη ζωογονεισθαι
20 εν ω καιρω εγεννηθη μωσης και ην ασειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος αυτου
21 εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο αυτον η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον
22 και επαιδευθη μωσης παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εν εργοις
23 ως δε πληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ
24 και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον
25 ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους αυτου οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν
26 τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν αυτους εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεις ινατι αδικειτε αλληλους
27 ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημας
28 μη ανελιν με συ θελεις ον τροπον ανειλεις χθες τον αιγυπτιον
29 εφυγεν δε μωσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο
30 και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυρος βατου
31 ο δε μωσης ιδων εθαυμασεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον
32 εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωσης ουκ ετολμα κατανοησαι
33 ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκας γη αγια εστιν
34 ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον
35 τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω
36 ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτου και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα
37 ουτος εστιν ο μωσης ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε
38 ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογια ζωντα δουναι ημιν
39 ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν ταις καρδιαις αυτων εις αιγυπτον
40 ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω
41 και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων
42 εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρ ακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ
43 και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος
44 η σκηνη του μαρτυριου ην εν τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διαταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει
45 ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαβιδ
46 ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ
47 σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον
48 αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει

49 ο ουρανός μοι θρόνος η δε γη υποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποιὸν οἶκον οἰκοδομήσετε μοι λέγει κύριος η τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου
50 οὐχί η χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα
51 σκληροτραχηλοὶ καὶ ἀπεριτμητοὶ τῆ καρδία καὶ τοῖς ὤσιν ὑμεῖς αἰε τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς
52 τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγειλάντας περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ δικαίου οὐ νῦν ὑμεῖς προδοταὶ καὶ φονεῖς γεγεννηθε
53 οἰτινές ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διατάγας ἀγγέλων καὶ οὐκ ἐφυλάξατε
54 ἀκούοντες δε ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἐβρυχόν τοὺς ὀδόντας ἐπ αὐτὸν
55 ὑπαρχῶν δε πλήρης πνεύματος ἁγίου ἀτενίσσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ ἴησῶν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ
56 καὶ εἶπεν ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ
57 κρᾶζαντες δε φωνῆ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὠτα αὐτῶν καὶ ὠρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ αὐτὸν
58 καὶ ἐκβαλοντες ἐξὼ τῆς πόλεως ἐλιθοβολοῦν καὶ οἱ μαρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἴματα αὐτῶν παρὰ τοὺς ποδας νεανίου καλουμένου σαυλοῦ
59 καὶ ἐλιθοβολοῦν τὸν στεφάνον επικαλουμένον καὶ λεγόντα κυριε ἰησοῦ δεξίαι το πνευμα μου
60 θεις δε τὰ γόνατα ἐκράζεν φωνῆ μεγάλῃ κυριε μη στησης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταυτην καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη
1 σαυλὸς δε ἦν συνευδόκων τὴ ἀναίρεισαι αὐτοῦ ἐγένετο δε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διώγμος μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἱεροσολυμοῖς πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τ
ῆς ἰουδαίας καὶ σαμαρείας πλὴν τῶν ἀποστόλων
2 συνεκομίσαν δε τὸν στεφάνον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαντο κοπετόν μέγαν ἐπ αὐτῷ
3 σαυλὸς δε ἐλυμαινέτο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος σὺρων τε ἀνδράς καὶ γυναῖκας παρέδιδου εἰς φυλακὴν
4 οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον εὐαγγελίζομενοι τὸν λόγον
5 φιλιππος δε κατέλθων εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας ἐκηρύσσει αὐτοῖς τὸν χριστὸν
6 προσείχον τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ φιλιπποῦ ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα α ἐποιεῖ
7 πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκαθάρτα βόωντα μεγάλη φωνῆ ἐξήρχετο πολλοὶ δε παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν
8 καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ
9 ἀνὴρ δε τίς ὀνοματὶ σίμων πρῶτηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς σαμαρείας λέγων εἶναι τίνα ἑαυτὸν μέγαν
10 ὦ προσείχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες οὗτος ἐστὶν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ μεγάλη
11 προσείχον δε αὐτῷ διὰ τὸ ἰκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακεναὶ αὐτοὺς
12 ὅτε δε ἐπίστευσαν τῷ φιλιππῷ εὐαγγελίζομενὸν τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνοματός τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες
13 ὁ δε σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ φιλιππῷ θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινόμενας ἐξίστατο
14 ἀκουσάντες δε οἱ ἐν ἱεροσολυμοῖς ἀποστολοὶ ὅτι δεδεκταὶ ἡ σαμαρεία τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην
15 οἰτινές καταβάντες προσήρξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως λαβῶσιν πνεῦμα ἁγίον
16 οὐπὼ γὰρ ἦν ἐπ οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιτεπτόκος μόνον δε βεβαπτισμένοι ὑπάρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ
17 τότε ἐπέτιθον τὰς χεῖρας ἐπ αὐτοὺς καὶ ἐλάβανον πνεῦμα ἁγίον
18 θεασάμενος δε ὁ σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθεσεως τῶν χεῖρων τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα
19 λέγων δοτε καμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταυτην ἵνα ὦ ἀν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἁγίον
20 πέτρος δε εἶπεν πρὸς αὐτὸν τὸ ἀργυρίον σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπολείαν ὅτι τὴν δῶρεαν τοῦ θεοῦ ἐνομίσας διὰ χρημάτων κτασθαι
21 οὐκ ἐστὶν σοὶ μερὶς οὐδε κλήρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἐστὶν εὐθεία ἐνώπιον τοῦ θεοῦ

22 μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεθητη του θεου ει ara αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου
23 εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα
24 αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεθηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε
25 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας των σαμαρειτων ευηγγελισαντο
26 αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος
27 και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης της βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει προσκνησων εις ιερουσαλημ
28 ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν
29 ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητη τω αρματι τουτω
30 προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν και ειπεν ara γε γινωσκεις α αναγινωσκεις
31 ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναμιην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω
32 η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου
33 εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου
34 αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος
35 ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν
36 ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι
37 ειπεν δε ο φιλιππος ει πιστευεις εξ ολης της καρδιας εξεστιν αποκριθεις δε ειπεν πιστευω τον υιον του θεου ειναι τον ιησουν χριστον
38 και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον
39 οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων
40 φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν
1 ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει
2 ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ
3 εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνης περιηστραψεν αυτον φως απο του ουρανου
4 και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις
5 ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν
6 τρεμων τε και θαμβων ειπεν κυριε τι με θελεις ποιησαι και ο κυριος προς αυτον αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν
7 οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω εισηκεισαν εννεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδεν δε θεωρουντες
8 ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον
9 και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν
10 ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε
11 ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητη επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεια ιδου γαρ προσευχεται
12 και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη
13 απεκριθη δε ο ανανιας κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ
14 και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου

- 15 ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ
16 εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν
17 απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ιησους ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως ανα βλεψης και πλησθης πνευματος αγιου
18 και ευθεως απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν τε παραχρημα και αναστας εβαπτισθη
19 και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας
20 και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου
21 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αυτο υς αγαγη επι τους αρχιερεις
22 σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος
23 ως δε πληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν αυτον
24 εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν
25 λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν σπυριδι
26 παραγενομενος δε ο σαυλος εις ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης
27 βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησια σατο εν τω ονοματι του ιησου
28 και ην μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εν ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου
29 ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελειν
30 επιγνοντες δε οι αδελφοι καταγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον
31 αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος πληθυνοντο
32 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδαν
33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος
34 και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιατα σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη
35 και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον σαρωναν οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον
36 εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης αγαθων εργαων και ελεημοσυνων ων εποιει
37 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερωω
38 εγγυς δε ουσης λυδδης τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εως αυτων
39 αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερωον και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκας
40 εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος θεις τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν
41 δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν
42 γνωστον δε εγενετο καθ ολης της ιοπης και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον
43 εγενετο δε ημερας ικανας μειναι αυτον εν ιοπη παρα τινι σιμωνι βυρσει

1 ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης
2 ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου διαπαντος
3 ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν εννατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτο κορνηλιε
4 ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου
5 και νυν πεμψον εις ιοπην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος
6 ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ουτος λαλησει σοι τι σε δει ποιειν
7 ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουτων αυτω
8 και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτους εις την ιοπην
9 τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην
10 εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις
11 και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον και καθιεμενον επι της γης
12 εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου
13 και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε
14 ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον
15 και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου
16 τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον
17 ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλ
18 ωνα
19 και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται
20 του δε πετρου ενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες τρεις ζητουσιν σε
21 αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους
22 καταβας δε πετρος προς τους ανδρας τους απεσταλμενους απο του κορνηλιου προς αυτον ειπεν ιδου εγω εμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε
23 οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψα
24 σθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου
25 εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο της ιοπης συνηλθον αυτω
26 και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους
27 ως δε εγενετο εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν
28 ο δε πετρος αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτος ανθρωπος εμι
29 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους
30 εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιο κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος εδειξεν μηδεν κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρω
31 πον
32 διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με
33 και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευον και την εννατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν ε
34 σθητι λαμπρα
35 και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου

32 πεμφον ουν εις ιοπην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος παραγενομενος λαλησει σοι
33 εξ αυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλωσ εποησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου
34 ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτης ο θεος
35 αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν
36 τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος
37 υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενον απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης
38 ιησουν τον απο ναζαρετ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου
39 και ημεις εσμεν μαρτυρες παντων ων εποησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον ανειλον κρεμασαντες επι ξυλου
40 τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι
41 ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων
42 και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων
43 τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον
44 ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον
45 και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται
46 ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετρος
47 μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις
48 προσεταξεν τε αυτοις βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας
1 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου
2 και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης
3 λεγοντες οτι προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας εισηλθες και συνεφαγες αυτοις
4 αρξαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων
5 εγω ημην εν πολει ιοπη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρισ εμου
6 εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου
7 ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε
8 ειπον δε μηδαμως κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου
9 απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου
10 τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον
11 και ιδου εξ αυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με
12 ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος
13 απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοπην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον
14 ος λαλησει ρηματα προς σε εν οις σωθηση συ και πας ο οικος σου
15 εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη

16 εμνησθη δε του ρηματος κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω
17 ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον
18 ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξάζον τον θεον λεγοντες αγαγε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην
19 οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις
20 ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν
21 και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολλυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον
22 ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας
23 ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω
24 οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω
25 εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον
26 και ευρων αυτον ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι εν τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους
27 εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν
28 αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος
29 των δε μαθητων καθως ηυπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις
30 ο και εποησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου
1 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας
2 ανελεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα
3 και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε ημεραι των αζυμων
4 ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω
5 ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον υπερ αυτου
6 οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην
7 και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσει εκ των χειρων
8 ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλον το ιματιον σου και ακολουθει μοι
9 και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν
10 διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου
11 και ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκιας του λαου των ιουδαιων
12 συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι
13 κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη
14 και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος
15 οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε δυσχυριζετο ουτως εχειν οι δ ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν

16 ο δε πετρος επεμενε κρουων ανοιζαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν
17 κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορ
ευθη εις ετερον τοπον
18 γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο
19 ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν
20 ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρε
φεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης
21 τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους
22 ο δε δημοσ επεφωνει θεου φωνη και ουκ ανθρωπου
23 παραρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθ ων ουκ εδωκεν την δοξαν τω θεω και γενομενος σκοληκοβρωτος εξεψυξεν
24 ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο
25 βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εξ ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον
1 ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου το
υ τετραρχου συντροφος και σαυλος
2 λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον τε βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους
3 τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν
4 ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν τε απεπλευσαν εις την κυπρον
5 και γενομενοι εν σαλαμιν κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην
6 διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησους
7 ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου
8 ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως
9 σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου και ατενισας εις αυτον
10 ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειας
11 και νυν ιδου χειρ του κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους
12 τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου
13 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα
14 αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιας και εισελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν
15 μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντας ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεως προς τον λαον λ
εγετε
16 αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε
17 ο θεος του λαου τουτου ισραηλ εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης
18 και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω
19 και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληροδοτησεν αυτοις την γην αυτων
20 και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου
21 κακειθεν ητησαντο βασιλεια και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κιος ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα

22 και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαβιδ εις βασιλευ ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαβιδ τον του ιεσσα ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου

23 τουτου ο θεος απο του σπερματος κατα επαγγελιαν ηγειρεν τω ισραηλ σωτηρα ιησουν

24 προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω ισραηλ

25 ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ εμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ εμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι

26 ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη

27 οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν

28 και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον

29 ως δε ετελεσαν απαντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον

30 ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

31 ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ ουτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον

32 και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν

33 ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

34 οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαβιδ τα πιστα

35 διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

36 δαβιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσεθετη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν

37 ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν

38 γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται

39 και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μουσεως δικαιοθηναι εν τω τω πας ο πιστευων δικαιοται

40 βλεπετε ουν μη επελθη εφ υμας το ειρημενον εν τοις προφηταις

41 ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων εργον ω ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται υμιν

42 εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα

43 λυθεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα ουτινες προσλαλουντες αυτοις επειθον αυτοις επι μενειν τη χαριτι του θεου

44 τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου

45 ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και βλασφημουντες

46 παρρησιασαμενοι δε ο παυλος και ο βαρναβας ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη

47 ουτως γαρ ενταταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης

48 ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξάζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον

49 διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης της χωρας

50 οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και τας ευσημονας και τους πρωτους της πολεως και επιγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων

51 οι δε εκτιναζαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εις ικονιον

52 οι δε μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου
1 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος
2 οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων
3 ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου και διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων
4 εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις
5 ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους
6 συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον
7 κακει ησαν ευαγγελιζομενοι
8 και τις ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων ος ουδεποτε περιπεπατηκει
9 ουτος ηκουεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι
10 ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθος και ηλλετο και περιεπατει
11 οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας
12 εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου
13 ο δε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως αυτων ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν
14 ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες
15 και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις
16 ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις εισασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων
17 και τοι γε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν ημιν υετους διδους και καιρους καρποφορους εμπιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας ημων
18 και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις
19 επιλθον δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομισαντες αυτον τεθναναι
20 κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην
21 ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκαινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν
22 επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενιν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου
23 χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερους κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν
24 και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν
25 και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν
26 κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν
27 παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως
28 διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις
1 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μουσεως ου δυνασθε σωθηναι
2 γενομενης ουν στασεως και συζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου

3 οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις
4 παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποησεν μετ αυτων
5 εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μουσεως
6 συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου
7 πολλης δε συζητησεως γενομενης αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι
8 και ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους αυτοις το πνευμα το αγιον καθως και ημιν
9 και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισας τας καρδιας αυτων
10 νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι
11 αλλα δια της χαριτος κυριου ιησου χριστου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι
12 εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων
13 μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου
14 συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου
15 και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται
16 μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαβιδ την πετωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην
17 οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα
18 γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου
19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον
20 αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος
21 μωσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος
22 τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλ ουμενον βαρσαβαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις
23 γραψαντες δια χειρος αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κυλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν
24 επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες εταραζαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων λεγοντες περιτεμενεσθαι και τηρειν τον νομον οις ου διεστειλαμεθα
25 εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω
26 ανθρωποις παραδεδοκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου
27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελλοντας τα αυτα
28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκες τουτων
29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε ερρωσθε
30 οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην
31 αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει
32 ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν
33 ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστολους

34 εδοξεν δε τω σιλα επιμειναι αυτου
35 παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου
36 μετα δε τινας ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψομεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν
37 βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον
38 παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον
39 εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον
40 παυλος δε επιεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων
41 διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας
1 κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος
2 ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων
3 τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελληνην υπηρχεν
4 ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ
5 αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν
6 διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια
7 ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα
8 παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα
9 και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστως παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν
10 ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους
11 αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν
12 εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολις κολωνια ημεν δε εν ταυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας
13 τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν
14 και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου
15 ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας
16 εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη
17 αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας
18 τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε ο παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα
19 ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλικυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας
20 και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες
21 και καταγγελλουσιν εθνη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν
22 και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν
23 πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτους

24 ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφως εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον
25 κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνου τον θεον επηκροωντο δε αυτων οι δεσμοι
26 αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου ανεωχθησαν τε παραχηρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη
27 εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναρειν νομιζων εκπεφυγεναι τους δεσμιους
28 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε
29 αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα
30 και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω
31 οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικος σου
32 και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου
33 και παραλαβον αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχηρημα
34 αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιασατο πανοικι πεπιστευκως τω θεω
35 ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους
36 απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη
37 ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιοις υπαρχοντας εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξαγαγετωσαν
38 απηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν
39 και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεως
40 εξελθοντες δε εκ της φυλακης εισηλθον εις την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον
1 διοδεδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων
2 κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεγετο αυτοις απο των γραφων
3 διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν
4 και τινες εξ αυτων επεισησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι
5 ζηλωσαντες δε οι απειθουντες ιουδαιοι και προσλαβομενοι των αγοραιων τινας ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εξητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον
6 μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν
7 ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πραττουσιν βασιλευ λεγοντες ετερον ειναι ιησουν
8 εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα
9 και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους
10 οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων απησαν
11 ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχει ταυτα ουτως
12 πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημονων και ανδρων ουκ ολιγοι
13 ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους
14 ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει
15 οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν

16 εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν
17 διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγγανοντας
18 τινες δε των επικουρειων και των στωικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς ει
ναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν αυτοις ευηγγελιζετο
19 επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωσαι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη
20 ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωσαι τι αν θελοι ταυτα ειναι
21 αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον
22 σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω
23 διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν
24 ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει
25 ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και νιοην κατα παντα
26 εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προτεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων
27 ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν καιτοιγε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα
28 εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενος εσμεν
29 γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησης ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον
30 τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν
31 διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων
32 ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου
33 και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων
34 τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οις και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι ουν αυτοις
1 μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον
2 και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι π
αντας τους ιουδαιους εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοις
3 και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην
4 διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας
5 ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν
6 αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευο
μαι
7 και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη
8 κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω ουν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο
9 ειπεν δε ο κυριος δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης
10 διοτι εγω εμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη
11 εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου
12 γαλλιωνος δε ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα

13 λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβασθαι τον θεον
14 μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιον προς τους ιουδαιους ει μεν συν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων
15 ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω τούτων ου βουλομαι ειναι
16 και απηλασεν αυτους απο του βηματος
17 επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθηνην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τούτων τω γαλλιωνι εμελεν
18 ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκυλλα και ακυλας κειραμενος την κεφαλην εν κεγχραις ειχε
19 ν γαρ ευχην
19 κατηντησεν δε εις εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις
20 ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μιναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν
21 αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος και ανηχθη απο της εφεσου
22 και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν
23 και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους μαθητας
24 ιουδαιος δε τις απολλωσ ονοματι αλεξανδρευς τω γενει ανηρ λογιος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις
25 ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου
26 ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγή ακουσαντες δε αυτου ακυλας και πρισκυλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον
27 βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος
28 εντονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγγετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν
1 εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινας μαθητας
2 ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν
3 ειπεν τε προς αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα
4 ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτεστιν εις τον χριστον ιησουν
5 ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου
6 και επιθεντος αυτοις του παυλου τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και προφητεουν
7 ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο
8 εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του θεου
9 ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος
10 τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιους τε και ελληνας
11 δυναμεις τε ου τας τυχουσας εποιει ο θεος δια των χειρων παυλου
12 ωστε και επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εξεργεσθαι απ αυτων
13 επεχειρησαν δε τινες απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει
14 ησαν δε τινες υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερωσ επτα οι τουτο ποιουντες

15 αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε
16 και εφאלλομενος επ αυτους ο ανθρωπος εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσας αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του ο
ικου εκεινου
17 τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου
18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων
19 ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε
20 ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ηυξανεν και ισχυεν
21 ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ι
δειν
22 αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν
23 εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου
24 δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην
25 ους συναθροισας και τους περι τα τουαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημων εστιν
26 και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι
27 ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος ιερων εις ουδεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεσθαι την μεγαλε
ιοτητα αυτης ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται
28 ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων
29 και επλησθη η πολις ολη συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους του παυλου
30 του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται
31 τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον
32 αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν
33 εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογισθαι τω δημω
34 επιγοντων δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ως επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων
35 καταστειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τις γαρ εστιν ανθρωπος ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του
διοπετους
36 αναντιρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πραττειν
37 ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεαν υμων
38 ει μεν ουν δημητριος και οι ουν αυτω τεχνιται προς τινα λογον εχουσιν αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις
39 ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται
40 και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου δυνησομεθα αποδουναι λογον της συστροφης ταυτης
41 και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν
1 μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθη εις την μακεδονιαν
2 διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα
3 ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης αυτω επιβουλης υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιας
4 συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιας σωπατρος βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιοι και τιμοθεος ασιανοι δε τυχικος και τροφιμος

5 ουτοι προελθοντες εμενον ημας εν τρωαδι
6 ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρις ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα
7 εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων του κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου
8 ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ησαν συνηγμενοι
9 καθημενος δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστε γου κατω και ηρθη νεκρος
10 καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν
11 αναβας δε και κλασας αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρις αυγης ουτως εξηλθεν
12 ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωζ
13 ημεις δε προελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτος πεζευειν
14 ως δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην
15 κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον
16 εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα
17 απο δε της μιλητου πεμψας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας
18 ως δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερας αφ ης επεβην εις την ασian πως μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην
19 δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των ιουδαιων
20 ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγελαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους
21 διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εις τον κυριον ημων ιησουν χριστον
22 και νυν ιδου εγω δεδεμενος τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωζ
23 πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεις μενουσιν
24 αλλ ουδενος λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τονδρομον μου μετα χαρας και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου
25 και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου
26 διο μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος εγω απο του αιματος παντων
27 ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγελαι υμιν πασαν την βουλην του θεου
28 προσεχετε ουν εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του θεου ην περιποιησατο δια του ιδιου αιματος
29 εγω γαρ οίδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιζιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου
30 και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω αυτων
31 διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον
32 και τανυν παρατιθεμαι υμας αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν
33 αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα
34 αυτοι δε γινωσκετε οτι ταις χρειαις μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται
35 παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν διδοναι μαλλον η λαμβανειν

36 και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο
37 ικανος δε εγενετο κλαυθμος παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλον αυτον
38 οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον
1 ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα
2 και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν
3 αναφαναντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευνοημον επλεομεν εις συριαν και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον
4 και ανευροντες τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη αναβαινειν εις ιερουσαλημ
5 οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες τα γονατα επι τον αι
γιαλον προσηυξαμεθα
6 και ασπασαμενοι αλληλους επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια
7 ημεις δε τον πλον διανυσαντες απο τυρου κατηνητησαμεν εις πτολεμιαδα και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις
8 τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον ηλθον εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου του οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω
9 τουτω δε ησαν θυγαteres παρθενoi τεσσαρες προφητεουσai
10 επιμενοντων δε ημων ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδαιας προφητης ονοματι αγαβος
11 και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του παυλου δησας τε αυτου τας χειρας και τους ποδας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δ
ησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων
12 ως δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ
13 απεκριθη δε ο παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος
του κυριου ιησου
14 μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω
15 μετα δε τας ημερας ταυτας αποσκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ
16 συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινη κυπριω αρχαιω μαθητη
17 γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημας οι αδελφοι
18 τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντας τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι
19 και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποησεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας αυτου
20 οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειπον τε αυτω θεωρεις αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν
21 κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωσεως τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν
22 τι ουν εστιν παντως δει πληθος συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ
23 τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες εφ εαυτων
24 τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ κ
αι αυτος τον νομον φυλασσων
25 περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτους ει μη φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορ
νειαν
26 τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισηει εις το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εως ου προσηνεχθη
υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα

27 ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τας χειρας επ αυτον
28 κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχου διδασκων ετι τε και ελληνας εισηγαγε
ν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον
29 ησαν γαρ προεωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος
30 εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλικον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι
31 ζητουτων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ
32 ος εξ αυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχους κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον
33 τοτε εγγισας ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυθανετο τις αν ειη και τι εστιν πεποιηκως
34 αλλοι δε αλλο τι εβωον εν τω οχλω μη δυναμενος δε γνωναι το ασφαλες δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην
35 οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου
36 ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζον αιρε αυτον
37 μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις
38 ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακισχλιους ανδρας των σικαριων
39 ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευς της κικικιας ουκ ασημου πολεως πολιτης δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον
40 επιτρεψαντος δε αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη εβραιδι διαλεκτω λεγων
1 ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς υμας νυν απολογιας
2 ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν
3 εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κικικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρω
υ νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον
4 ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευον και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας
5 ως και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμε
νους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν
6 εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιαστραψαι φως ικανον περι εμε
7 επεσον τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις
8 εγω δε απεκριθην τις ει κυριε ειπεν τε προς με εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεις
9 οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι
10 ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριος ειπεν προς με αναστας πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι
11 ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον
12 ανανιας δε τις ανηρ ευσεβης κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων
13 ελθων προς με και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον
14 ο δε ειπεν ο θεος των πατερων ημων προχειρισατο σε γνωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου
15 οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας
16 και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολυσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα του κυριου
17 εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει

18 και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου
19 καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε
20 και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυρος σου και αυτος ημην εφεστος και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου και φυλασσων τα ματια των αναιρουτων αυτον
21 και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε
22 ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γης τον τοιουτον ου γαρ καθηκον αυτον ζην
23 κραυγαζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα
24 εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχος αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιζιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω
25 ως δε προετεινεν αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν
26 ακουσας δε ο εκατονταρχος προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιος εστιν
27 προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιος ει ο δε εφη ναι
28 απεκριθη τε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι
29 ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι ην αυτον δεδεκως
30 τη δε επαυριον βουλομενος γνωνα το ασφαλες το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τους αρχιερεις και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους
1 ατενισας δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας
2 ο δε αρχιερευς αναγιας επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα
3 τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεος τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελευεις με τυπτεσθαι
4 οι δε παρεστωτες ειπον τον αρχιερεα του θεου λαιδωρεις
5 εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως
6 γνους δε ο παυλος οτι το εν μερος εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος εμι υιος φαρισαιου περι ελπιδος και αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι
7 τουτο δε αυτου λαλησαντος εγενετο στασις των φαρισαιων και των σαδδουκαιων και εσχισθη το πληθος
8 σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα
9 εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες οι γραμματεις του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη θεομαχωμεν
10 πολλης δε γενομενης στασεως ευλαβηθεις ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβαν αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην
11 τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει παυλε ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτως σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι
12 γενομενης δε ημερας ποιησαντες τινες των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε φαγειν μητε πειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον
13 ησαν δε πλειους τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτες
14 οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον
15 νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως αυριον αυτον καταγαγη προς υμας ως μελλοντας διαγιωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγχεσθαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον
16 ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου το ενεδρον παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω
17 προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω

18 ο μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησὶν ὁ δεσμῖος παῦλος προσκαλεσαμένος με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ ἐχόντα τι λαλήσαι σοὶ
19 ἐπιλαβομένος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπύθυνε τοῦ ἐστίν ὁ εἶπες ἀπαγγεῖλαι μοι
20 εἶπεν δὲ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτήσαι σε ὡς ἄνθρωπον εἰς τὸ συνέδριον καταγαγῆς τὸν παῦλον ὡς μέλλοντες τι ἀκριβεστέρον πύθυνεσθαι περὶ αὐτοῦ
21 σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα οἵτινες ἀνεθεματίσαν ἑαυτοὺς μὴτε φαγεῖν μὴτε πίνειν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτὸν καὶ νῦν ἑτοιμοὶ εἰσὶν προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν
22 ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν παραγγείλας μὴδὲν ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με
23 καὶ προσκαλεσαμένος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν ἐτοιμασατέ στρατιώτας διακοσίους ὡς πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας καὶ ἵπεις ἑβδομηκοντά καὶ δεξιολάβους διακοσίους ἀπὸ τριτῆς ὥρας τῆς νυκτός
24 κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβίβασαντες τὸν παῦλον διασωσῶσιν πρὸς Φηλῖκα τὸν ἡγεμόνα
25 γράψας ἐπιστολὴν περιεχούσαν τὸν τύπον τοῦτον
26 κλαυδῖος λυσίας τῷ κρατιστῷ ἡγεμονὶ φηλικῷ χαιρεῖν
27 τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξείλομην αὐτὸν μάθων ὅτι Ῥωμαῖος ἐστίν
28 βουλομένος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ κατηγοροῦν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν
29 ὃν ἔβουλον ἐγκαλοῦμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν μὴδὲν δὲ ἀξίον θανάτου ἢ δεσμών ἐγκλημα ἔχοντα
30 μὴνυθείσης δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἐσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐξαυτῆς ἐπέμψα πρὸς σέ παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τα πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ ἔρρωσθαι
31 οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν παῦλον ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός εἰς τὴν ἀντιπατριδα
32 τῇ δὲ ἑπαυρίῳ ἐσάντες τοὺς ἵπεις πορευέσθαι σὺν αὐτῷ ὑπεστρέψαν εἰς τὴν παρεμβολήν
33 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρείαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμονὶ παρέστησαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ
34 ἀναγνούς δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερώτησας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστίν καὶ πύθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας
35 διακουσομαι σοῦ εἴη ὅταν καὶ οἱ κατηγοροὶ σοῦ παραγενῶνται ἐκέλευσεν τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι
1 μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥητορὸς τερτυλλῶς τίνος οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμονὶ κατὰ τοῦ παύλου
2 κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ τερτυλλῶς λέγων
3 πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ κατορθωμάτων γινόμενων τῷ ἔθνει τοῦτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχομεθα κρατίστε φηλιξ μετὰ πάσης εὐχαριστίας
4 ἵνα δὲ μὴ ἐπιπλεῖον σέ ἐγκοπῶ παρακαλῶ ἀκούσαι σέ ἡμῶν σύντομῳ τῇ σῇ ἐπιείκειᾳ
5 ἔβουλον γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινούντα στάσις πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ναζωραίων αἵρεσεως
6 ὅς καὶ τὸ ἱερόν ἐπειράσεν βεβηλώσαι ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν ἡμετέρον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν
7 παρελθὼν δὲ λυσίας ὁ χιλιάρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγεν
8 κέλευσας τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ ἐρχέσθαι ἐπὶ σέ παρ' οὗ δύνῃσι αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὡς ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ
9 συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φασκόντες ταῦτα οὕτως εἶπεν
10 ἀπεκρίθη δὲ ὁ παῦλος νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμονος λέγειν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σέ κριτὴν τῷ ἔθνει τοῦτῳ ἐπιστάμενος εὐθυμότερον τα περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογουμαι
11 δυνάμενος σοῦ γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι ἢ δεκάδυο ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκνησῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ
12 καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ ἔβουλον με πρὸς τίνα διαλεγόμενον ἢ ἐπισυστάσιν ποιοῦντα ὄχλου οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε κατὰ τὴν πόλιν
13 οὔτε παραστήσαι με δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσιν μοι

14 ομολογῶ δε τούτο σοι ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λεγούσιν αἰρέσιν οὕτως λατρεύω τῷ πατρὶ ὁθεῷ πιστευόντων πᾶσιν τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένους
15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεὸν ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται ἀναστᾶσιν μελλῶν ἐσεσθαι νεκρῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων
16 ἐν τούτῳ δε αὐτὸς ἀσκῶ ἀπροσκοπὸν συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός
17 δι' ἐτῶν δε πλείονων παρεγενομένη ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς
18 ἐν οἷς ἔυρον με ἠγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ οὐ μετὰ ὄχλου οὐδε μετὰ θορύβου τινες δε ἀπο τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι
19 οὓς δεῖ ἐπὶ σοῦ παρῆναι καὶ κατηγορεῖν εἰ τί ἐχοίεν πρὸς με
20 ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπατώσαν εἰ τί ἔυρον ἐν ἐμοὶ ἀδικημὰ σταντός μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου
21 ἢ περὶ μίας ταυτῆς φωνῆς ἧς ἐκράξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρινομαὶ σήμερον ὑφ' ὑμῶν
22 ἀκούσας δε ταῦτα ὁ φηλιξ ἀνεβάλετο αὐτοὺς ἀκριβεστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ εἰπὼν ὅταν λυσίας ὁ χίλιάρχος καταβῆ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς
23 διαταξάμενος τε τῷ ἑκατονταρχῇ τηρεῖσθαι τὸν παῦλον ἔχειν τε ἀνεσίν καὶ μηδενα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ υπηρετεῖν ἢ προσερχεσθαι αὐτῷ
24 μετὰ δε ἡμέρας τινὰς παραγενομένου ὁ φηλιξ σὺν δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὐσῆ ἰουδαία μετεπεμψάτο τὸν παῦλον καὶ ἠκούσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως
25 διαλεγόμενου δε αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κριματός του μελλοντός ἐσεσθαι ἐμφοβὸς γενομένος ὁ φηλιξ ἀπεκριθὴ τὸ νῦν ἔχον πορευεῖν δε μετὰ λαβῶν μετακαλέσομαι σε
26 ἀμὰ δε καὶ ἐπιζῶν ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ παύλου ὅπως λύσῃ αὐτὸν διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπομένος ὠμίλει αὐτῷ
27 διετίας δε πληρωθείσης ἐλάβεν διαδοχὸν ὁ φηλιξ πορκίον φηστόν θελὼν τε χάριτας καταθεσθαι τοῖς ἰουδαίοις ὁ φηλιξ κατέλιπεν τὸν παῦλον δεδεμένον
1 φηστός οὖν ἐπιβὰς τὴν ἐπαρχίαν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνεβῆ εἰς ἱεροσόλυμα ἀπὸ καισαρείας
2 ἐνεφάνισαν δε αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοὶ τῶν ἰουδαίων κατὰ τοῦ παύλου καὶ παρεκάλουν αὐτὸν
3 αἰτοῦμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως μεταπεμψῆται αὐτὸν εἰς ἱεροσόλυμα ἐνεδρᾶν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδὸν
4 ὁ μὲν οὖν φηστός ἀπεκριθὴ τηρεῖσθαι τὸν παῦλον ἐν καισαρείᾳ ἑαυτὸν δε μελλῶν ἐν τάχει ἐκπορευεσθαι
5 οἱ οὖν δυνατόι ἐν ὑμῖν φησὶν συγκαταβαίντες εἰ τί ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ
6 διατριψάς δε ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα καταβάς εἰς καισαρείαν τὴν ἐπαυρίον καθίσας ἐπὶ τοῦ βηματός ἐκέλευσεν τὸν παῦλον ἀχθῆναι
7 παραγενομένου δε αὐτοῦ περιεστήσαν οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων καταβεβηκότες ἰουδαῖοι πολλὰ καὶ βάρεια αἰτιαμὰ φερόντες κατὰ τοῦ παύλου ἃ οὐκ ἰσχυρὸν ἀποδείξαι
8 ἀπολογούμενου αὐτοῦ ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερόν οὔτε εἰς καισάρᾳ τί ἤμαρτον
9 ὁ φηστός δε τοῖς ἰουδαίοις θελὼν χάριν καταθεσθαι ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ εἶπεν θέλεις εἰς ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κρινεσθαι ἐπ' ἐμοῦ
10 εἶπεν δε ὁ παῦλος ἐπὶ τοῦ βηματός καισάρως ἐστὼς εἰμὶ οὐ με δεῖ κρινεσθαι ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα ὡς καὶ σὺ καλλίον ἐπιγινώσκεις
11 εἰ μὲν γὰρ ἀδίκῳ καὶ ἀξίῳ θανάτου πέπραχα τί οὐ παραιτούμαι τὸ ἀποθανεῖν εἰ δε οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσιν μοῦ οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χάρισσασθαι καισάρᾳ ἐπι καλοῦμαι
12 τότε ὁ φηστός συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκριθὴ καισάρᾳ ἐπικεκλήσῃ ἐπὶ καισάρᾳ πορευεσθαι
13 ἡμερῶν δε διαγενομένων τινῶν ἀγριππᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ βερνικὴ κατήντησαν εἰς καισαρείαν ἀσπασόμενοι τὸν φηστόν
14 ὡς δε πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ ὁ φηστός τῷ βασιλεὶ ἀνεθέτο τὰ κατὰ τὸν παῦλον λέγων ἀνήρ τις ἐστὶν καταλελειμμένος ὑπὸ φηλικῶς δεσμιός
15 περὶ οὗ γενομένου μοῦ εἰς ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροὶ τῶν ἰουδαίων αἰτοῦμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην
16 πρὸς οὓς ἀπεκριθὴν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τίνα ἀνθρώπον εἰς ἀπώλειαν πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τοπὸν τε ἀπολογίας
17 συνέλθοντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιήσας μετὰ τῆς ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βηματός ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἀνδρᾶ

18 περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενουουν εγω
19 ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην
20 απορουμενος δε εγω εις την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων
21 του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου πεμψω αυτον προς καισαρα
22 αγριππας δε προς τον φηστον εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου
23 τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην ους
ιν της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος
24 και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδ
ε επιβοωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι
25 εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον
26 περι ου ασφαλεις τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψαι
27 αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι
1 αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα
2 περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον μελλων απολογεισθαι επι σου σημερον
3 μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμως ακουσαι μου
4 την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι
5 προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εξησα φαρισαιος
6 και νυν επ ελπιδι της προς τους πατερας επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος
7 εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο των ιουδαιων
8 τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει
9 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι
10 ο και εποησα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων εγω φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον
11 και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαιομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις
12 εν οις και πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της παρα των αρχιερων
13 ημερας μεσης κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους
14 παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραϊδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζε
ιν
15 εγω δε ειπον τις ει κυριε ο δε ειπεν εγω εμι ιησους ον συ διωκεις
16 αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες ων τε οφθησομαι σοι
17 εξαιρουμενος σε εκ του λαου και των εθνων εις ους νυν σε αποστελλω
18 ανοιξαι οφθαλμους αυτων του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις
πιστει τη εις εμε
19 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθης τη ουρανω οπτασια
20 αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας
εργα πρασσοντας

21 ενεκα τουτων με οι ιουδαιοι συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι
22 επικουριας ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρουμενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωσης
23 ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν
24 ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει
25 ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλ αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι
26 επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο
27 πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οίδα οτι πιστευεις
28 ο δε αγριππας προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεις χριστιανον γενεσθαι
29 ο δε παυλος ειπεν ευζαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος καγω εμι παρεκτος των δεσμων τουτων
30 και ταυτα ειποντος αυτου ανεστη ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις
31 και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωπος ουτος
32 αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα
1 ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης
2 επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντες πλειν τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως
3 τη τε ετερα κατηχημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επετρεψεν προς φιλους πορευθεντα επιμελειας τυχειν
4 κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τους ανεμους εινα εναντιους
5 το τε πελαγος το κατα την κυλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκκιας
6 κακει ευρων ο εκατονταρχος πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο
7 εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλουοντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωτος ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην
8 μολις τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας ω εγγυς ην πολις λασαια
9 ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλους δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηγει ο παυλος
10 λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουον
11 ο δε εκατονταρχος τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοις υπο του παυλου λεγομενοις
12 ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειους εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ειπως δυναιντο κατανησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον
13 υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην
14 μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευροκλυδων
15 συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα
16 νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολις ισχυσαμεν περικρατεις γενεσθαι της σκαφης
17 ην αραντες βοηθειαις εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτιν εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο
18 σφοδρω δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην ποιουντο
19 και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαμεν

20 μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας ημερας χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπις του σωζεσθαι ημας
21 πολλης δε ασιτιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν
22 και τανυν παραινω υμας ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου
23 παρεστη γαρ μοι τη νυκτι ταυτη αγγελος του θεου ου ειμι ω και λατρευω
24 λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα σου
25 διο ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ' ον τροπον λελαληται μοι
26 εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν
27 ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτος υπενουουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν
28 και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε
29 φοβουμενοι τε μηπως εις τραχεις τοπους εκπεσωσιν εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι
30 των δε ναυτων ζητουτων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρας μελλοντων αγκυρας εκτεινειν
31 ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταις εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεις σωθηναι ου δυνασθε
32 τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφης και εισαν αυτην εκπεσειν
33 αχρι δε ου εμελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκοντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι
34 διο παρακαλω υμας προσλαβειν τροφης τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλης πεσειται
35 ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν
36 ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφης
37 ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσαι εβδομηκονταεξ
38 κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν
39 οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει δυναιντο εξωσαι το πλοιον
40 και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνεουση κατειχον εις τον αιγιαλον
41 περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας των κυματων
42 των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμοτας αποκτεινωσιν μητις εκκολυμβησας διαφυγοι
43 ο δε εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι
44 και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην
1 και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησος καλειται
2 οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος
3 συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμης εξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου
4 ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ εισασεν
5 ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον
6 οι δε προσεδокων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν αποπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομεν οι ελεγον θεον αυτον ειναι

7 εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν
8 εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον
9 τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθeneιας εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο
10 οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς την χρειαν
11 μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις
12 και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις
13 οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους
14 ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν
15 κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρις απιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος
16 οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη
17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον π
18 οησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων
19 οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι
20 αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι
21 δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι
22 οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον
23 αζιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται
24 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νο
25 μου μωσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας
26 και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν
27 ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων
28 λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπε ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε
29 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τ
30 η καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι αυτους
31 γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται
32 και ταυτα αυτου ειποντος απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν
33 εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον
34 κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας ακωλυτως
1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου
2 ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιας
3 περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαβιδ κατα σαρκα
4 του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων
5 δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου
6 εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου

7 πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
8 πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω
9 μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι
10 παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ειπως ηδη ποτε ευδοθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας
11 επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας
12 τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου
13 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα καρπον τινα σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν
14 ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι
15 ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι
16 ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι
17 δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται
18 αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων
19 διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν
20 τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης εις το ειναι αυτους αναπολογητους
21 διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια
22 φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν
23 και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων
24 διο και παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμιας των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις
25 οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας αμην
26 δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιας αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν
27 ομοιως τε και οι αρρενες αφεντες την φυσικην χρησιν της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και τ
ην αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες
28 και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα
29 πεπληρωμενους παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας
30 καταλαλους θεοστυγεις υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεις
31 ασυνετους ασυνθετους αστοργους ασπονδους ανελημονας
32 οιτινες το δικαιομα του θεου επιγνωτες οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν
1 διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων
2 οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας
3 λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου
4 η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις αγνοων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει
5 κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως δικαιοκρισιας του θεου
6 ος αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου
7 τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον

8 τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοις δε τη αδικια θυμος και οργη
9 θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνος
10 δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι
11 ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω
12 οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται
13 ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται
14 οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομοσ
15 οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και
απολογουμενων
16 εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου
17 ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω
18 και γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου
19 πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει
20 παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω
21 ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις
22 ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεις
23 οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεις
24 το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθωσ γεγραπται
25 περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν
26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται
27 και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου
28 ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη
29 αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου
1 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ
2 πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου
3 τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει
4 μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε
5 ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω
6 μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον
7 ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι
8 και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν
9 τι ουν προεχομεθα ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιοσ τε και ελληνασ παντασ υφ αμαρτιαν ειναι
10 καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εισ
11 ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον

12 παντες εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος
13 ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων
14 ων το στομα αραι και πικριας γεμει
15 οξεις οι ποδες αυτων εκχει αιμα
16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων
17 και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν
18 ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων
19 οιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω
20 διοτι εξ εργαων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας
21 νυνι δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων
22 δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως ιησου χριστου εις παντας και επι παντας τους πιστευοντας ου γαρ εστιν διαστολη
23 παντες γαρ ημαρτον και υστερονται της δοξης του θεου
24 δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου
25 ον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια της πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων
26 εν τη ανοχη του θεου προς ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου
27 που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεως
28 λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρις εργαων νομου
29 η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων
30 επειπερ εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως
31 νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν
1 τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα
2 ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς τον θεον
3 τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
4 τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα το οφειλημα
5 τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην
6 καθαπερ και δαβιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργαων
7 μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι
8 μακαριος ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν
9 ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην
10 πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια
11 και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιας εις το λογισθ
ηναι και αυτοις την δικαιοσυνην
12 και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της εν τη ακροβυστια πιστεως του πατρος ημων αβρααμ
13 ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως

14 ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις και κατηργηται η επαγγελια
15 ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις
16 δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων
17 καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα
18 ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου
19 και μη ασθενησας τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας
20 εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δους δοξαν τω θεω
21 και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι
22 διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
23 ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω
24 αλλα και δι ημας οις μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων
25 ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων
1 δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου
2 δι ου και την προσαγωγην εσηκαμεν τη πιστει εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχουμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου
3 ου μονον δε αλλα και καυχουμεθα εν ταις θλιψειν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται
4 η δε υπομονη δοκιμη η δε δοκιμη ελπιδα
5 η δε ελπις ου καταισχυει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταις καρδιαις ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν
6 ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν
7 μολις γαρ υπερ δικαιου τις αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τις και τολμα αποθανειν
8 συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν
9 πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης
10 ει γαρ εχθροι οντες καταλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου
11 ου μονον δε αλλα και καυχουμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν
12 δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρ τον
13 αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου
14 αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωσεως και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεως αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος
15 αλλ ουχ ως το παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν
16 και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματων εις δικαιομα
17 ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεας της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου
18 αρα ουν ως δι ενος παραπτωματος εις παντας ανθρωπους εις κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιοματος εις παντας ανθρωπους εις δικαιοσιν ζωης
19 ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι

20 νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις
21 ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων
1 τι ουν ερουμεν επιμενουμεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση
2 μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη
3 η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν
4 συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν
5 ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα
6 τουτο γινωσκοντες οτι ο παλιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια
7 ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας
8 ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω
9 ειδοτες οτι χριστος εγερθηκες εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει
10 ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραξ ο δε ζη ζη τω θεω
11 ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων
12 μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιας αυτου
13 μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω
14 αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν
15 τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο
16 ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην
17 χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης
18 ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη
19 ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον
20 οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη
21 τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οις νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος
22 νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον
23 τα γαρ οφωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων
1 η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη
2 η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομο εαν δε αποθανη ο ανηρ καταργηται απο του νομου του ανδρος
3 αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενη ανδρ ι ετερω
4 ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομο δια του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω
5 οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω
6 νυνι δε καταργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος

7 τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις
8 αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα
9 εγω δε εζων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον
10 και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις θανατον
11 η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν
12 ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη
13 το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρ
τια δια της εντολης
14 οίδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος εμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν
15 ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω
16 ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος
17 νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια
18 οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτεστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω
19 ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω
20 ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια
21 ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται
22 συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον
23 βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοος μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου
24 ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου
25 ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας
1 ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα
2 ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου
3 το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σα
ρκι
4 ινα το δικαιομα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα
5 οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος
6 το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη
7 διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται
8 οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται
9 υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου
10 ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δι αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην
11 ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο χειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν
12 αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην
13 ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε

14 οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου
15 ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ
16 αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου
17 ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν
18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας
19 η γαρ αποκαραδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται
20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταζαντα επ ελπιδι
21 οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου
22 οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν
23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων
24 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις τι και ελπίζει
25 ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα
26 ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταις ασθeneιας ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμο
ις αλαλητοις
27 ο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων
28 οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσι
29 οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις
30 ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν
31 τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ ημων
32 ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται
33 τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων
34 τις ο κατακρινων χριστος ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεις ος και εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων
35 τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα
36 καθως γεγραπται οτι ενεκα σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης
37 αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας
38 πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεις ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα
39 ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τις κτισις ετερα δυνησεται ημας χωρισει απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων
1 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω
2 οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου
3 ηυχομην γαρ αυτος εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα
4 οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευσις και αι επαγγελιαι
5 ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην
6 ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ
7 ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

8   τουτεστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα
9   επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος
10   ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του πατρος ημων
11   μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην του θεου προθεσις μενη ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντος
12   ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι
13   καθως γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα
14   τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο
15   τω γαρ μωση λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω
16   αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος θεου
17   λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη
18   αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει
19   ερεις ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν
20   μενουγγε ω ανθρωπε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως
21   η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν
22   ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν
23   και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους α προητοιμασεν εις δοξαν
24   ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων
25   ως και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην
26   και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος
27   ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται
28   λογον γαρ συντελων και συντεμων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετημενον ποιησει κυριος επι της γης
29   και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγενηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν
30   τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως
31   ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν
32   διατι οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος
33   καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυθησεται
1   αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν
2   μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν
3   αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν
4   τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι
5   μωσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις
6   η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν
7   η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν

8 αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν
9 οτι εαν ομολογησης εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση
10 καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν
11 λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται
12 ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτον
13 πας γαρ ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται
14 πως ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευουσιν ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσουσιν χωρις κηρυσσοντος
15 πως δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθως γεγραπται ως ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα
16 αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων
17 αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος θεου
18 αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων
19 αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτος μωσης λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμας
20 ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη ζητουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν
21 προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα
1 λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν
2 ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων
3 κυριε τους προφητας σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην μου
4 αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ
5 ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν
6 ει δε χαριτι ουκετι εξ εργαων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις ει δε εξ εργαων ουκετι εστιν χαρις επει το εργον ουκετι εστιν εργον
7 τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτου ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν
8 καθως γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της σημερον ημερας
9 και δαβιδ λεγει γεννητηω η τραπεζα αυτων εις παγιδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις
10 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων διαπαντος συγκαμψον
11 λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωmati η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτοις
12 ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων
13 υμιν γαρ λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω
14 ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων
15 ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τις η προσληψις ει μη ζωη εκ νεκρων
16 ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι
17 ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθησεν εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης και της ποτητος της ελαιας εγενου
18 μη κατακαυω των κλαδων ει δε κατακαυασαι ου συ την ριζαν βασταζεις αλλ η ριζα σε
19 ερεις ουν εξεκλασθησαν οι κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω

20 καλως τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκας μη υψηλοφρονει αλλα φοβου
21 ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπως ουδε σου φεισηται
22 ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινης τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση
23 και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισησονται δυνατος γαρ εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτους
24 ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπης αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισησονται τη ιδια ελαια
25 ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτου ινα μη ητε παρ εαυτοις φρονιμοι οτι πωρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη
26 και ουτως πας ισραηλ σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος και αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ
27 και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων
28 κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας
29 αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου
30 ωσπερ γαρ και υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια
31 ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν
32 συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεση
33 ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ως ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου
34 τις γαρ εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο
35 η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω
36 οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην
1 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων
2 και μη συσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθε τη ανακαινωσει του νοου υμων εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελε
ιον
3 λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεω
ς
4 καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν
5 ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη
6 εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως
7 ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια
8 ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδους εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι
9 η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω
10 τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι
11 τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω καιρω δουλευοντες
12 τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες
13 ταις χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες
14 ευλογειτε τους διωκοντας υμας ευλογειτε και μη καταρασθε
15 χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων

16 το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις
17 μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων
18 ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες
19 μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος
20 εαν ουν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου
21 μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον
1 πασα ψυχη εξουσιαις υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη απο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν
2 ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληφονται
3 οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης
4 θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιης φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι
5 διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν
6 δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες
7 αποδοτε ουν πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην
8 μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπην αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν
9 το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον
10 η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη
11 και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσσαμεν
12 η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος
13 ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαις μη εριδι και ζηλω
14 αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας
1 τον δε ασθενοντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων
2 ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει
3 ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο
4 συ τις ει ο κρινων αλλοτριον ουκετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι αυτον
5 ος μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω
6 ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστη γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστη τω θεω
7 ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει
8 εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν
9 εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και ανεζησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση
10 συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου
11 γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω
12 αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω

13 μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον
14 οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον
15 ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν
16 μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον
17 ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω
18 ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις
19 αρα ουν τα της ειρηνης διωκομεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους
20 μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι
21 καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθenei
22 συ πιστιν εχεις κατα σαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει
23 ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν
1 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθeneματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν
2 εκαστος γαρ ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην
3 και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε
4 οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν
5 ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν
6 ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου
7 διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο ημας εις δοξαν θεου
8 λεγω δε ιησουν χριστον διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων
9 τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω
10 και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου
11 και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι
12 και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν
13 ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου
14 πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεως δυναμενοι και αλληλους νουθετειν
15 τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερους ως επαναμιμνησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου
16 εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργοντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω
17 εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς θεον
18 ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω
19 εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου
20 ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω
21 αλλα καθως γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οφονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν
22 διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμας

23 νυνη δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο πολλων ετων
24 ως εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμας ελπίζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερους εμπλησθ
ω
25 νυνη δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις
26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ
27 ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις
28 τουτο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν
29 οίδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι
30 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον
31 ινα ρυσθω απο των απειθουτων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις
32 ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν
33 ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην
1 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγγραις
2 ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου
3 ασπασασθε πρισκυλλαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου
4 οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτον τραχηλον υπεθηκαν οις ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων
5 και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εις χριστον
6 ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εις ημας
7 ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω
8 ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω
9 ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου
10 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου
11 ασπασασθε ηροδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω
12 ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω
13 ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου
14 ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους
15 ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους
16 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησαι του χριστου
17 παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων
18 οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων
19 η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον
20 ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων
21 ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου
22 ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω

23 ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολης ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος
24 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην
25 τω δε δυναμενω υμας στηριζει κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονις αιωνιους σεσιγημενου
26 φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος
27 μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας αμην [προς ρωμαιους εγραφη απο κορινθου δια φοιβης της διακονου της εν κεγχραις εκκλησιας]
1 παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος
2 τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπ
ω αυτων τε και ημων
3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου
5 οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει
6 καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν
7 ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου
8 ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου
9 πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων
10 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και
εν τη αυτη γνωμη
11 εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν
12 λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου
13 μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε
14 ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον
15 ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα
16 εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα
17 ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου
18 ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν
19 γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω
20 που σοφος που γραμματευς που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφιαν του κοσμου τουτου
21 επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας
22 επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν
23 ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν
24 αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν
25 οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν
26 βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις
27 αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους καταισχυνη και τα ασθηνη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα

28 και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση
29 οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον αυτου
30 εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις
31 ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω
1 καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου
2 ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον
3 και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας
4 και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθους ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως
5 ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου
6 σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων
7 αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων
8 ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν
9 αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον
10 ημιν δε ο θεος απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου
11 τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου
12 ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν
13 α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος αγιου πνευματικους πνευματικα συγκρινοντες
14 ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναι οτι πνευματικως ανακρινεται
15 ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται
16 τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν
1 και εγω αδελφοι ουκ ηδונהθην λαλησαι υμιν ως πνευματικους αλλ ως σαρκικους ως νηπιους εν χριστω
2 γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ ηδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε
3 ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε
4 οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε
5 τις ουν εστιν παυλος τις δε απολλω αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν
6 εγω εφυτευσα απολλω εποτισεν αλλ ο θεος ηυξανεν
7 ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος
8 ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον
9 θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε
10 κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει
11 θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους ο χριστος
12 ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην
13 εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει

14 ει τινος το εργον μενει ο επωκοδομησεν μισθον ληψεται
15 ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος
16 ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν
17 ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οιτινες εστε υμεις
18 μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος
19 η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων
20 και παλιν κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι
21 ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν
22 ειτε παυλος ειτε απολλως ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστοτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν
23 υμεις δε χριστου χριστος δε θεου
1 ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου
2 ο δε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη
3 εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω
4 ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν
5 ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος γενησεται εκαστω απ ο του θεου
6 ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλω δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου
7 τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων
8 ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρις ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν
9 δοκω γαρ οτι ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμο και αγγελιοις και ανθρωποις
10 ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεις υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι
11 αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητεωμεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν
12 και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα
13 βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εως αρτι
14 ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω
15 εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα
16 παρακαλω ουν υμας μιμηται μου γινεσθε
17 δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον ος εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω
18 ως μη ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τινες
19 ελευσομαι δε ταχεως προς υμας εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν
20 ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει
21 τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητος
1 ολως ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν

2 και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησας
3 εγω μεν γαρ ως απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον
4 εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου
5 παραδουνα τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου
6 ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι
7 εκκαθαρατε ουν την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστος
8 ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας
9 εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοις
10 και ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις η αρπαξιν η ειδωλολατραις επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν
11 νυνι δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιεν
12 τι γαρ μοι και τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε
13 τους δε εξω ο θεος κρινει και εξαιρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων
1 τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων
2 ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων
3 ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα
4 βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε
5 προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ εστιν εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου
6 αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων
7 ηδη μεν ουν ολωσ ηττημα εν υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων διατι ουχι μαλλον αδικεισθε διατι ουχι μαλλον αποστερεισθε
8 αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους
9 η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται
10 ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν
11 και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων
12 παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος
13 τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι
14 ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγειρει δια της δυναμεως αυτου
15 ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο
16 η ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν
17 ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν
18 φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει
19 η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων
20 ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου
1 περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι

2 δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω
3 τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι
4 η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη
5 μη αποστερειτε αλληλους ει μη τι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας
δια την ακρασιαν υμων
6 τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατα επιταγην
7 θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου ος μεν ουτως ος δε ουτως
8 λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εστιν εαν μειωσιν ως καγω
9 ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι
10 τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι
11 εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι
12 τοις δε λοιποις εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην
13 και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω αυτον
14 ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν
15 ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο θεος
16 τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις
17 ει μη εκαστω ως εμερισεν ο θεος εκαστον ως κεκληκεν ο κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι
18 περιτεμνημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τις εκληθη μη περιτεμνεσθω
19 η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου
20 εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω
21 δουλος εκληθης μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι
22 ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως και ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου
23 τιμης ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων
24 εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα τω θεω
25 περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδομι ως ηλεημενος υπο κυριου πιστος ειναι
26 νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι
27 δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα
28 εαν δε και γημης ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιαν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι
29 τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν
30 και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες
31 και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου
32 θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω
33 ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι
34 μεμερισται η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι

35 τούτο δε προς το υμών αυτών συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως
36 ει δε τις ασχημονει επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν
37 ος δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τούτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλ
ως ποιει
38 ωστε και ο εκγαμιζων καλως ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει
39 γυνη δεδετα νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε κοιμηθη ο ανηρ αυτης ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω
40 μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν
1 περι δε των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει
2 ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθως δει γνωσαι
3 ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου
4 περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ετερος ει μη εις
5 και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι της γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι
6 αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου
7 αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνειδησει του ειδωλου εως αρτι ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθηνης ουσα μολυνεται
8 βρωμα δε ημας ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσεουμεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα
9 βλεπετε δε μηπως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενουσιν
10 εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν
11 και απολειται ο ασθενων αδελφος επι τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν
12 ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσιν εις χριστον αμαρτανετε
13 διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω
1 ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω
2 ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμης αποστολης υμεις εστε εν κυριω
3 η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν
4 μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν
5 μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας
6 η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι
7 τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τις ποιμιναι ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει
8 μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει
9 εν γαρ τω μοσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλοωντα μη των βοων μελει τω θεω
10 η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλοων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι
11 ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν
12 ει αλλοι της εξουσιας υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου
13 ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμεριζονται
14 ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην

15 εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τις κενωση
16 εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι
17 ει γαρ εκων τουτο πρσσωμισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι
18 τις ουν μοι εστιν ομισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω
19 ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω
20 και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω
21 τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους
22 εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα παντα ινα παντως τινας σωσω
23 τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι
24 ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιοι τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε
25 πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον
26 εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως πυκτευω ως ουκ αερα δερων
27 αλλ υποπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι
1 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον
2 και παντες εις τον μωσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση
3 και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον
4 και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επιον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η δε πετρα ην ο χριστος
5 αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω
6 ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν
7 μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ως γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζειν
8 μηδε πορνευομεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσιτριεις χιλιαδες
9 μηδε εκπειραζομεν τον χριστον καθως και τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφρων απωλοντο
10 μηδε γογγυζετε καθως και τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου
11 ταυτα δε παντα τυποι συνβαινον εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηντησεν
12 ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση
13 πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινος πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι
υμας υπενεγκειν
14 διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρειας
15 ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι
16 το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματος του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν
17 οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν
18 βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν
19 τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν
20 αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοις θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι

21 ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων
22 η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν
23 παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει
24 μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστος
25 παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν
26 του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης
27 ει δε τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν
28 εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης
29 συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως
30 ει δε εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω
31 ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε
32 απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιois και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου
33 καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν
1 μιμηται μου γινεσθε καθως καγω χριστου
2 επαινω δε υμας αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε
3 θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος
4 πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου
5 πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη
6 ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω
7 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν
8 ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος
9 και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα
10 δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους
11 πλην ουτε ανηρ χωρις γυναικος ουτε γυνη χωρις ανδρος εν κυριω
12 ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου
13 εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι
14 η ουδε αυτη η φυσικη διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν
15 γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται αυτη
16 ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνθηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου
17 τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το ηττον συνερχεσθε
18 πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν τη εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω
19 δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν
20 συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν

21 εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει
22 μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω επαινεσω υμας εν τούτω ουκ επαινω
23 εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδото ελαβεν αρτον
24 και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν
25 ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμο αιματι τουτο ποιειτε οσακις αν πινητε εις την εμην αναμνησιν
26 οσακις γαρ αν εσθητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αγρις ου αν ελθη
27 ωστε ος αν εσθη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξίως ενοχος εσται του σωματος και αιματος του κυριου
28 δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω
29 ο γαρ εσθιων και πινων αναξίως κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου
30 δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμονται ικανοι
31 ει γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα
32 κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν
33 ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε
34 ει δε τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι
1 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας αγνοειν
2 οιδατε οτι εθνη ητε προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι
3 διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω
4 διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα
5 και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτος κυριος
6 και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν ο δε αυτος εστιν θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν
7 εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον
8 ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα
9 ετερω δε πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι
10 αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων
11 παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται
12 καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη χει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος
13 και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εις εν πνευμα εποτισθημεν
14 και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα
15 εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος
16 και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος
17 ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις
18 νυνι δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν
19 ει δε ην τα παντα εν μελος που το σωμα

20 νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα
21 ου δυναται δε οφθαλμος ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω
22 αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν
23 και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημοσυνην περισσοτεραν εχει
24 τα δε ευσημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δους τιμην
25 ινα μη η σχισμα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη
26 και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελος συγγαιρει παντα τα μελη
27 υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους
28 και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επεिता δυναμεις ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεις κυβερνησεις γενη
γλωσσων
29 μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις
30 μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες γλωσσαις λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν
31 ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι
1 εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον
2 και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν εμι
3 και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι
4 η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται
5 ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον
6 ου χαιρει επι τη αδικια συγγαιρει δε τη αληθεια
7 παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει
8 η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται
9 εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν
10 οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερους καταργηθησεται
11 οτε ημην νηπιος ως νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομην οτε δε γεγωνα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου
12 βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθη
13 νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη
1 διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε
2 ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια
3 ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν
4 ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει
5 θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη
6 νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη
7 ομως τα αφυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη δω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον
8 και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται εις πολεμον

9 ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες
10 τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμο και ουδεν αυτων αφωνον
11 εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος
12 ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε
13 διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη
14 εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν
15 τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι
16 επει εαν ευλογησης τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν
17 συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται
18 ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλων
19 αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογους δια του νοος μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους λογους εν γλωσση
20 αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε
21 εν τω νομο γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετεροις λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος
22 ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν
23 εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαις λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε
24 εαν δε παντες προφητεωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων
25 και ουτως τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν
26 τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γενεσθω
27 ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω
28 εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω
29 προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν
30 εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω
31 δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται
32 και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσειται
33 ου γαρ εστιν ακαταστασιας ο θεος αλλ ειρηνης ως εν πασαις ταις εκκλησαις των αγιων
34 αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησαις σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθως και ο νομος λεγει
35 ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν
36 η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατηνητησεν
37 ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι του κυριου εισιν εντολαι
38 ει δε τις αγνοει αγνοειτω
39 ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις μη κωλυετε
40 παντα ευσημονως και κατα ταξιν γινεσθω
1 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε

2 δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε
3 παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας
4 και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τας γραφας
5 και οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα
6 επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφαπαξ εξ ων οι πλειους μενουσιν εως αρτι τινες δε και εκοιμηθησαν
7 επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοις αποστολοις πασιν
8 εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτροφω ματι ωφθη καμοι
9 εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου
10 χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν εμοι
11 ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε
12 ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν
13 ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται
14 ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστις υμων
15 ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται
16 ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται
17 ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιας υμων
18 αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο
19 ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτες εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν
20 νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο
21 επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων
22 ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται
23 εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι χριστου εν τη παρουσια αυτου
24 ειτα το τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν
25 δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρις ου αν θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου
26 εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος
27 παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτακται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα
28 οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν
29 επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων
30 τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν
31 καθ ημεραν αποθνησκω νη την ημετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων
32 ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν
33 μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρησθ ομιλιαι κακαι
34 εκνηψατε δικαιως και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπην υμιν λεγω

35 αλλ ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται
36 αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιεται εαν μη αποθανη
37 και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων
38 ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθως ηβηλησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα
39 ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν σαρξ ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων
40 και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων
41 αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη
42 ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια
43 σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθeneia εγειρεται εν δυναμει
44 σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον
45 ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν
46 αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον
47 ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου
48 οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι
49 και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσομεν και την εικονα του επουρανιου
50 τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει
51 ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα
52 εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπγγι σαλπψει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα
53 δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν
54 οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος
55 που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος
56 το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος
57 τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου
58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιoi γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω
1 περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διαταξα ταις εκκλησιαις της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε
2 κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευδοξωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογια γινωνται
3 οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ
4 εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται
5 ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι
6 προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι
7 ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη
8 επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης
9 θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι πολλοι

10 εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως και εγω
11 μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων
12 περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση
13 γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε
14 παντα υμων εν αγαπη γινεσθω
15 παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους
16 ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι
17 χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν
18 ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους
19 ασπαζονται υμας αι εκκλησiai της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκυλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια
20 ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω
21 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου
22 ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα
23 η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων
24 η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην [προς κορινθιους πρωτη εγγραφη απο φιλιππων δια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου και τιμοθεου]
1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια
2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως
4 ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου
5 οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων
6 ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων
7 ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως
8 ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην
9 αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους
10 ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εις ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυεται
11 συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων
12 η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερω δε προς υμας
13 ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπίζω δε οτι και εως τελους επιγινωσεσθε
14 καθως και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου
15 και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προς υμας ελθειν προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε
16 και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν

17 *τουτο ουν βουλευομενος μη τι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου*
18 *πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου*
19 *ο γαρ του θεου υιος ιησους χριστος ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν*
20 *οσαι γαρ επαγγελιαι θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων*
21 *ο δε βεβαιον ημας συν υμιν εις χριστον και χριστας ημας θεος*
22 *ο και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων*
23 *εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον*
24 *ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε*
1 *εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν ελθειν εν λυπη προς υμας*
2 *ει γαρ εγω λυπω υμας και τις εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου*
3 *και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθον λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν*
4 *εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερος εις υμας*
5 *ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλ απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας*
6 *ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων*
7 *ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος*
8 *διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην*
9 *εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε*
10 *ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου*
11 *ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν*
12 *ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω*
13 *ουκ εσηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν*
14 *τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεως αυτου φανεροντι δι ημων εν παντι τοπω*
15 *οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις*
16 *οις μεν οσμη θανατου εις θανατον οις δε οσμη ζωης εις ζωην και προς ταυτα τις ικανος*
17 *ου γαρ εσμεν ως οι πολλοι καπηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν*
1 *αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν ει μη χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων συστατικων*
2 *η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων*
3 *φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιας σαρκιναις*
4 *πεποιθησιν δε τιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον*
5 *ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ως εξ εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου*
6 *ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτεινει το δε πνευμα ζωοποιει*
7 *ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωσεως δια την δοξαν το υ προσωπου αυτου την καταργουμενην*
8 *πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη*

9 ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη
10 και γαρ ουδε δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης
11 ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη
12 εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα
13 και ου καθαπερ μωσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου
14 αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται
15 αλλ εως σημερον ηνικα αναγινωσκεται μωσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται
16 ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα
17 ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια
18 ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος
1 δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηληθημεν ουκ εκκακουμεν
2 αλλ απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασ
αν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου
3 ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον
4 εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου
5 ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν
6 οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου
7 εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων
8 εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι
9 διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι
10 παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τωσωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τωσωματι ημων φανερωθη
11 αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων
12 ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν
13 εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν
14 ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγειρει και παραστησει συν υμιν
15 τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου
16 διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινιεται ημερα και ημερα
17 το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν
18 μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια
1 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητων αιωνιον εν τοις ουρανοις
2 και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες
3 ειγε και ενδυσασθαι ου γυμνοι ευρεθησομεθα
4 και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι επειδη ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης
5 ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο και δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος

6 θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου
7 δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους
8 θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον
9 διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι
10 τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κοιμηται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον
11 ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπίζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι
12 ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανουμεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και ου καρδια
13 ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν
14 η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον
15 και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι
16 ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γνωσκομεν
17 ωστε ει τις εν χριστω καινη κτισις τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα
18 τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης
19 ως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλλασσων εαυτω μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης
20 υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ως του θεου παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω
21 τον γαρ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γινωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω
1 συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας
2 λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας
3 μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια
4 αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριας
5 εν πληγαις εν φυλακαις εν ακαταστασιαις εν κοποις εν αγρυπνιαις εν νηστειαις
6 εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω
7 εν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων
8 δια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ως πλανοι και αληθεις
9 ως αγνοουμενοι και επιγνωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι
10 ως λυπουμενοι αι δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες
11 το στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται
12 ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων
13 την δε αυτην αντιμισθιαν ως τεκνοις λεγω πλατυνητε και υμεις
14 μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τις δε κοινωνια φωτι προς σκοτος
15 τις δε συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τις μερις πιστω μετα απιστου
16 τις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι
17 εσονται μοι λαος
διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας

18 και εσομαι υμιν εις πατερα και υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ
1 ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου
2 χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν
3 ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εις το συναποθανειν και συζην
4 πολλη μοι παρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων
5 και γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν η σαρχ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι
6 αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου
7 ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελλων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστ
ε με μαλλον χαρησαι
8 οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομη βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας
9 νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων
10 η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται
11 ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθησαι υμας ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλ εκδικ
ησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι εν τω πραγματι
12 αρα ει και εγραψα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος αλλ εινεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θ
εου
13 δια τουτο παρακεκλημεθα επι τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ δε μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων
14 οτι ει τι αυτο υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη
15 και τα σπλαγγα αυτου περισσοτερωσ εις υμας εστιν αναμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον
16 χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν
1 γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας
2 οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις τον πλουτον της απλοτητος αυτων
3 οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι
4 μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους δεξασθαι ημας
5 και ου καθως ηλπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου
6 εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην
7 αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε
8 ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων
9 γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιωσ ων ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε
10 και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι
11 νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν
12 ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει
13 ου γαρ ινα αλλοις ανεσις υμιν δε θλιψις αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα
14 ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτης

15 καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν
16 χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου
17 οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας
18 συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαινος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων
19 ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν υμων
20 στελλομενοι τουτο μη τις ημας μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων
21 προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων
22 συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας
23 ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμοσ και εις υμας συνεργος ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου
24 την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησης υπερ υμων εις αυτους ενδειξασθε και εις προσωπον των εκκλησιων
1 περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν
2 οίδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδονσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας
3 επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε
4 μηπως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυνθωμεν ημεις ινα μη λεγωμεν υμεις εν τη υποστασει ταυτη της καυχησης
5 αναγκαιον ουν ηγησαμεν παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ιναι ουτως ως ευλογιαν και μη ωσπερ πλεονεξιαν
6 τουτο δε ο σπειρων φειδομενος φειδομενος και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιας επ ευλογιας και θερισει
7 εκαστος καθως προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπης η εξ αναγκης ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος
8 δυνατος δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον
9 καθως γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα
10 ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων
11 εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω
12 οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω
13 δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας
14 και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν
15 χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδιγητω αυτου δωρεα
1 αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραοτητος και επιεικειας του χριστου ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω εις υμας
2 δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας
3 εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα
4 τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων
5 λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επιαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου
6 και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη

7 τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου
8 εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι
9 ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων
10 οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσια του σωματος ασθηνης και ο λογος εξουθενημενος
11 τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω
12 ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν
13 ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων
14 ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου
15 ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριois κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν
16 εις τα υπερεκκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι
17 ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω
18 ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν
1 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου
2 ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω
3 φοβουμαι δε μηπως ως ο οφεις ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εις τον χριστον
4 ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε
5 λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων
6 ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας
7 η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν
8 αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν
9 και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουδενοσ το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτο
ν ετηρησα και τηρησω
10 εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου σφραγισεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας
11 διατι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν
12 ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις
13 οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργεται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου
14 και ου θαυμαστον αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος
15 ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων
16 παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα μικρον τι καγω καυχησωμαι
17 ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεως
18 επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι
19 ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες
20 ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις υμας εις προσωπον δερει
21 κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθηνησαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω

22 εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω
23 διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερος εν πληγαις υπερβαλλοντως εν φυλακαις περισσοτερος εν θανατοις πολλακις
24 υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον
25 τρις ερραβδισθην απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα
26 οδοιποριαις πολλακις κινδυνοις ποταμων κινδυνοις ληστων κινδυνοις εκ γενουσι κινδυνοις εξ εθνων κινδυνοις εν πολει κινδυνοις εν ερημια κινδυνοις εν θαλασση κινδυνοις εν ψευδαδελφοις
27 εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαις πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι
28 χωρις των παρεκτος η επισυστασις μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων
29 τις ασθenei και ουκ ασθενω τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι
30 ει καυχασθαι δει τα της ασθeneιας μου καυχησομαι
31 ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι
32 εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλευσι εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων
33 και δια θυριδος εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσι και εξεφυγον τας χειρας αυτου
1 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εις οπτασιας και αποκαλυψει κυριου
2 οίδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ουρανου
3 και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο θεος οιδεν
4 οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι
5 υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθeneιας μου
6 εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου
7 και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεрайρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεрайρωμαι
8 υπερ τουτου τρις τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου
9 και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου εν ασθeneια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθeneιας μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις του χριστου
10 διο ευδοκω εν ασθeneιας εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις εν στενοχωριας υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι
11 γεγωνα αφρων καυχωμενος υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι
12 τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθην εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοις και τερασιν και δυναμεισι
13 τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην
14 ιδου τριτον ετοιμωσι εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλ υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεις τοις τεκνοις
15 εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερος υμας αγαπων ηττον αγαπωμαι
16 εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλ υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον
17 μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας
18 παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μη τι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνεσιν
19 παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησι

20 φοβουμαι γαρ μηπως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπως ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλαι ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασαι
21 μη παλιν ελθοντα με ταπεινωση ο θεος μου προς υμας και πενθησω πολλους των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επρα
ξαν

1 τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα

2 προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποις πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι

3 επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθenei αλλα δυναται εν υμιν

4 και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεως θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεως θεου εις υμας

5 εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν εστιν ει μη τι αδοκιμοι εστε

6 ελπίζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι

7 ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν

8 ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας

9 χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν

10 δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομος χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν

11 λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων

12 ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι

13 ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες

14 η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην [προς κορινθιους δευτερα εγγραφη απο φιλιππων της μα
κεδονιας δια τιτου και λουκα]

1 πανλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων

2 και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιας της γαλατιας

3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου

4 του δοντος εαυτον υπερ των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων

5 ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην

6 θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον

7 ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου

8 αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω

9 ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω

10 αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην

11 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον

12 ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου

13 ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμο οτι καθ υπερβολην εδωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην

14 και προεκοπτον εν τω ιουδαισμο υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερος ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων

15 οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου

16 αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι

17 ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλ απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον
18 επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε
19 ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου
20 α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι
21 επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικιας
22 ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω
23 μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει
24 και εδοξαζον εν εμοι τον θεον
1 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον
2 ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μηπως εις κενον τρεχω η εδραμον
3 αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελλην ων ηναγκασθη περιτμηθηναι
4 δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωνται
5 οις ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας
6 απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθετο
7 αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης
8 ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενεργησεν και εμοι εις τα εθνη
9 και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην
10 μονον των πτωχων ινα μνημονευομεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι
11 οτε δε ηλθεν πετρος εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην
12 προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης
13 και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηχθη αυτων τη υποκρισει
14 αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως ζης και ουκ ιουδαικως τι τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν
15 ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι
16 ειδοτες οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεως ιησου χριστου και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ
17 ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας διακονος μη γενοιτο
18 ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι
19 εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω
20 χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου
21 ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν
1 ω ανοητοι γαλαται τις υμας εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οις κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενος
2 τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοης πιστεως

3 ουτως ανοητοι εστε αναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε
4 τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη
5 ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεις εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεως
6 καθως αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
7 γινωσκετε αρα οτι οι εκ πιστεως ουτοι εισιν υιοι αβρααμ
8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προεηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη
9 ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ
10 οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει εν πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλίο του νομου του ποιησαι αυτα
11 οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται
12 ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις
13 χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου
14 ινα εις τα εθνη η ευλογία του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεως
15 αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται
16 τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος
17 τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εις χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν
18 ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιας τω δε αβρααμ δι επαγγελιας κεχαρισται ο θεος
19 τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσεθεθη αχρις ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου
20 ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εις εστιν
21 ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη
22 αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν
23 προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι
24 ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεως δικαιωθωμεν
25 ελθουσης δε της πιστεως ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν
26 παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεως εν χριστω ιησου
27 οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε
28 ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου
29 ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι
1 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων
2 αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος
3 ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι
4 οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον
5 ινα τους υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν
6 οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ

7 ωστε ουκετι ει δουλως αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου
8 αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις
9 νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οις παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε
10 ημερας παρατηρησθε και μηνας και καιρους και ενιαυτους
11 φοβουμαι υμας μηπως εικη κεκοπιακα εις υμας
12 γινεσθε ως εγω οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε
13 οιδατε δε οτι δι ασθενιαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον
14 και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενισατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν
15 τις ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι
16 ωστε εχθρος υμων γεγονα αληθευων υμιν
17 ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε
18 καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας
19 τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρις ου μορφωθη χριστος εν υμιν
20 ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξει την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν
21 λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε
22 γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας
23 αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της επαγγελιας
24 ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ ειναι αι δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εις δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ
25 το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης
26 η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ παντων ημων
27 γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα
28 ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν
29 αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν
30 αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας
31 αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας
1 τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε
2 ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει
3 μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι
4 καταργηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε
5 ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα
6 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη
7 ετρεχετε καλως τις υμας ανεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι
8 η πεισμονη ουκ εκ του καλοντος υμας

9 μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι
10 εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις αν η
11 εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου
12 οφελον και αποκοπονται οι αναστατουντες υμας
13 υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις
14 ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον
15 ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε
16 λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε
17 η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε
18 ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον
19 φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια
20 ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις
21 φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν
22 ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις
23 πραοτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος
24 οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας
25 ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν
26 μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες
1 αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης
2 αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου
3 ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα
4 το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον
5 εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει
6 κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις
7 μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει
8 οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον
9 το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι
10 αρα συν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως
11 ιδετε ηλικους υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι
12 όσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμενεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται
13 ουδε γαρ οι περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμενεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχωνται
14 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω
15 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις

16 και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου
17 του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετε εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω
18 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην [προς γαλατας εγγραφη απο ρωμης]
1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου
2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις χριστω
4 καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη
5 προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου
6 εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω
7 εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου
8 ης επερисσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει
9 γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω
10 εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα τε εν τοις ουρανοις και τα επι της γης
11 εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου
12 εις το ειναι ημας εις επαινον της δοξης αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω
13 εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω
14 ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου
15 δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους
16 ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου
17 ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου
18 πεφωτισμενους τους οφθαλμους της διανοιας υμων εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις
19 και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου
20 ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανιοις
21 υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι
22 και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια
23 ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του παντα εν πασιν πληρουμενου
1 και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιας
2 εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας
3 εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιας της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργης ως και οι λ
οιποι
4 ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας
5 και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι
6 και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χριστω ιησου
7 ινα ενδειξεται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου

8 τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον
9 ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησηται
10 αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργασις αγαθοις οις προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν
11 διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου
12 οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθει εν τω κοσμω
13 νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυς εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου
14 αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας
15 την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην
16 και αποκαταλλάξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω
17 και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυς
18 οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα
19 αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου
20 εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιου αυτου ιησου χριστου
21 εν ω πασα η οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω
22 εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι
1 τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων
2 ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας
3 οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθως προεγραψα εν ολιγω
4 προς ο δυνασθε αναγνωσκοντες νησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου
5 ο εν ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι
6 εινα τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου
7 ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτου
8 εμοι τω ελαχιστω παντων των αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου
9 και φωτισαι παντας τις η κοινωνια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου
10 ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσαις εν τοις επουρανοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου
11 κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων
12 εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου
13 διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων
14 τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου
15 εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται
16 ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον
17 κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιαις υμων
18 εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβασθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και βαθος και υψος

19 γνῶναι τε τὴν υπερβαλλούσαν τῆς γνώσεως ἀγαπὴν τοῦ χριστοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πληρωμα τοῦ θεοῦ
20 τῷ δὲ δυνάμενῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν
21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων ἀμήν
1 παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δεσμιός ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατήσαι τῆς κλησεως ἧς ἐκληθῆτε
2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος μετὰ μακροθυμίας ἀνεχομένοι ἀλλήλων ἐν ἀγαπῇ
3 σπουδαζόντες τηρεῖν τὴν ἐνοτητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης
4 ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύμα καθὼς καὶ ἐκληθῆτε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλησεως ὑμῶν
5 εἰς κύριος μίᾳ πίστις ἐν βαπτισμῷ
6 εἰς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πάσιν ὑμῖν
7 ἐνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ
8 διὸ λέγει ἀναβάς εἰς ὑψὸς ἠγαλῶτευσεν αἰχμάλωσιαν καὶ ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις
9 τὸ δὲ ἀνεβῆ τι ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατεβῆ πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς
10 ὁ καταβάς αὐτὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἀνάβας ὑπερανῶ πάντων τῶν οὐρανῶν ἵνα πληρωσῆ τὰ πάντα
11 καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους τοὺς δὲ προφήτας τοὺς δὲ εὐαγγελιστὰς τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους
12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ
13 μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνοτητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ἀνδρὰ τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρωματος τοῦ χριστοῦ
14 ἵνα μὴ κέτι ὦμεν νηπιοὶ κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνεμῷ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης
15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγαπῇ ἀυξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ χριστός
16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνεργεῖαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν ἀυξήσιν τοῦ σώματος ποιεῖται
εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγαπῇ
17 τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτυροῦμαι ἐν κυρίῳ μὴ κέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν
18 ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πῶρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν
19 οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ
20 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμαθετέ τὸν χριστόν
21 εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδίδαχθητε καθὼς ἐστὶν ἀληθεῖα ἐν τῷ ἰησοῦ
22 ἀποθεσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφήν τὸν παλαίον ἄνθρωπον τὸν φθειρομένον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπατῆς
23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν
24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας
25 διὸ ἀποθεμένοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀληθεῖαν ἑκάστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ὅτι ἐσμεν ἀλλήλων μέλη
26 ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυετῶ ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν
27 μὴτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ
28 ὁ κλεπτῶν μὴ κέτι κλεπτέτω μάλλον δὲ κοπιᾶτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν ἵνα ἔχη μεταδίδοναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι
29 πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευεσθῶ ἀλλ' εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρεῖας ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν
30 καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφραγισθῆτε εἰς ἡμέραν ἀπολύτρωσεως

31 *πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια*
32 *γινεσθε δε εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγχοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο υμιν*
1 *γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπητα*
2 *και περιπατειτε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας*
3 *πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις*
4 *και αισχροτης και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια*
5 *τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης ος εστιν ειδωλολατρης ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου*
6 *μηδεις υμας απατατω κενους λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας*
7 *μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων*
8 *ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατειτε*
9 *ο γαρ καρπος του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια*
10 *δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω*
11 *και μη συγκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγχετε*
12 *τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν*
13 *τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερουνται παν γαρ το φανερουμενον φως εστιν*
14 *διο λεγει εγειραι ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφασει σοι ο χριστος*
15 *βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατειτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι*
16 *εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν*
17 *δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου*
18 *και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι*
19 *λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω*
20 *ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι*
21 *υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω θεου*
22 *αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ως τω κυριω*
23 *οτι ο ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του σωματος*
24 *αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι*
25 *οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης*
26 *ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι*
27 *ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος*
28 *ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα*
29 *ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο κυριος την εκκλησιαν*
30 *οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστεων αυτου*
31 *αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν*

32 το μυστηριον τουτου μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν
33 πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα
1 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον
2 τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια
3 ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονιος επι της γης
4 και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου
5 οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω χριστω
6 μη κατ οφθαλμοδουλειαν ως ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης
7 μετ ευνοιας δουλευοντες τω κυριω και ουκ ανθρωποις
8 ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομειται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος
9 και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω
10 το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου
11 ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας στηναι προς τας μεθοδεις του διαβολου
12 οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προς τα πνευματικα της π
13 ονηριας εν τοις επουρανιοις
14 δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι
15 στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης
16 και υποδησαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης
17 επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι
18 και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθε και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου
19 δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων
20 και υπερ εμου ινα μοι δοθει λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου
21 υπερ ου πρεσβευω εν αλωσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ως δει με λαλησαι
22 ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω
23 ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων
24 ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου
25 η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην [προς εφεσιους εγγραφη απο ρωμης δια τυχικου]
1 παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις
2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
3 ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων
4 παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος
5 επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν
6 πεποιθως αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρις ημερας ιησου χριστου

7 καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας

8 μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγγχοις ιησου χριστου

9 και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει

10 εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου

11 πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου

12 γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν

13 ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν

14 και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθотας τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν

15 τινες μεν και δια φθονον και εριν τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν

16 οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου

17 οι δε εξ αγαπης ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι

18 τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι

19 οίδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματος ιησου χριστου

20 κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ως παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστος εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτ ε δια θανατου

21 εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδοσ

22 ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω

23 συνεχομαι γαρ εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον

24 το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ

25 και τουτο πεποιθωσ οίδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ

26 ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμησ παρουσιασ παλιν προς υμασ

27 μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσωσ τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου

28 και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοις μεν εστιν ενδειξισ απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου

29 οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν

30 τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ιδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

1 ει τισ ουν παρακλησισ εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπης ει τισ κοινωνια πνευματος ει τινα σπλαγγχα και οικτιρμοι

2 πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες

3 μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων

4 μη τα εαυτων εκαστοσ σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστοσ

5 τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου

6 οσ εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω

7 αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενοσ

8 και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου
9 διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα
10 ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων
11 και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος
12 ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κ
ατεργαζεσθε
13 ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας
14 παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων
15 ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεας σκολιας και διεστραμμενης εν οις φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμο
16 λογον ζωης επεχοντες εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα
17 αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν
18 το δ αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι
19 ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεως πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων
20 ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει
21 οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα του χριστου ιησου
22 την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον
23 τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν απιδω τα περι εμε εξαυτης
24 πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι
25 αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προς υμας
26 επειδη επιποθον ην παντας υμας και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθηνησεν
27 και γαρ ησθηνησεν παραπλησιον θανατω αλλ ο θεος αυτον ηλεησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπη σχω
28 σπουδαιοτερος ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερος ω
29 προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχετε
30 οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προς με λειτουργιας
1 το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλες
2 βλεπετε τους κυνας βλεπετε τους κακους εργατας βλεπετε την κατατομην
3 ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεω λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες
4 καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλος πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον
5 περιτομη οκταημερος εκ γενους ισραηλ φυλης βενιαμιν εβραιος εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιος
6 κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομο γενομενος αμεμπτος
7 αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν
8 αλλα μενουνγε και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεως χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω
9 και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεως χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει

10 του γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ
11 εἰ πῶς καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν
12 οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετέλειωμαι διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω ἐφ' ὧ καὶ κατέληφθην ὑπο τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ
13 ἀδελφοί ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογιζομαι κατελιφέναι ἐν δεῦτα μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δεῦρος ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος
14 κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνώ κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ
15 ὅσοι οὖν τελειοὶ τοῦτο φρονῶμεν καὶ εἰ τι ἕτερος φρονεῖτε καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει
16 πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι τὸ αὐτὸ φρονεῖν
17 συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς
18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὐς πολλακίς ἔλεγον ὑμῖν νῦν δεῦρος καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ
19 ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχρῇ αὐτῶν οἱ τὰ ἐπιγεία φρονούντες
20 ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπαρχει ἐξ οὐ καὶ σωτήρα ἀπεκδεχομεθα κύριον ἰησοῦν χριστὸν
21 ὃς μετασηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενεσθαι αὐτὸ συμμορφὸν τῷ σῶματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ δυνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτὸν
ὧ τὰ πάντα
1 ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιποθητοὶ χάρα καὶ στεφανὸς μου οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ ἀγαπητοὶ
2 εὐδοκίαν παρακαλῶ καὶ συντυχὴν παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ
3 καὶ ἐρώτῶ καὶ σε σύζυγε γήνησε σύλλαμβανου αὐταῖς αἰτινὰς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησαν μοι μετὰ καὶ κλημεντὸς καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βιβλῷ ζῶσης
4 χαιρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε πάλιν ἐρῶ χαιρετε
5 τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γινώσθητω πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ κύριος ἐγγυς
6 μηδὲν μεριμνᾶτε ἀλλ' ἐν παντὶ τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν
7 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰησοῦ
8 τὸ λοιπὸν ἀδελφοί ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ ὅσα σεμνά ὅσα δίκαια ὅσα ἀγνά ὅσα προσφιλή ὅσα εὐφρημα εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἐπαινος ταῦτα λογιζέσθε
9 ἀ καὶ ἐμαθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἰδετε ἐν ἐμοὶ ταῦτα πράσσετε καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἑσται μεθ' ὑμῶν
10 ἐχαρῆν δε ἐν κυρίῳ μέγαλως ὅτι ἤδη ποτε ἀνεθάλετε τὸ ὑπερ ἐμοῦ φρονεῖν ἐφ' ὧ καὶ ἐφρονεῖτε ἠκαιρῆσθε δε
11 οὐχ ὅτι καθ' ὑστερησιν λέγω ἐγὼ γὰρ ἐμαθὸν ἐν οἷς εἰμι αὐταρκῆς εἶναι
12 οἶδα δε ταπεινῶσθαι οἶδα καὶ περισσεύειν ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμνημαὶ καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι
13 πάντα ἰσχυῶ ἐν τῷ ἐνδυναμῶντι με χριστῷ
14 πλὴν καλῶς ἐποίησατε συγκοινωνήσαντες μοι τὴ θλιψίαι
15 οἶδατε δε καὶ ὑμεῖς φίλιππησιοὶ ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐξήλθον ἀπὸ μακεδονίας οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον δόσεως καὶ ληψέως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι
16 ὅτι καὶ ἐν θεσσαλονικῇ καὶ ἀπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπεμψατε
17 οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν
18 ἀπεχῶ δε πάντα καὶ περισσεύω πεπληρωμαὶ δεξάμενος παρὰ ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν ὁσμὴν εὐδοκίας θυσίαν δεκτὴν εὐαρεστον τῷ θεῷ
19 ὁ δε θεὸς μου πληρῶσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χριστῷ ἰησοῦ
20 τῷ δε θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν

21 ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμας οι συν εμοι αδελφοι
22 ασπαζονται υμας παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαρος οικιας
23 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην [προς φιλιππησιους εγγραφη απο ρωμης δι επαφροδιτου]
1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος
2 τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
3 ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι
4 ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους
5 δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου
6 του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια
7 καθως και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου
8 ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι
9 δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη
10 περιπατησαι υμας αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου
11 εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας
12 ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι
13 ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου
14 εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των αμαρτιων
15 ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως
16 οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις α υτον εκτισται
17 και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν
18 και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων
19 οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι
20 και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις
21 και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν
22 εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου
23 ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος
24 νυν χαιρω εν τοις παθημασιν μου υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια
25 ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου
26 το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου
27 οις ηθελησεν ο θεος γνωρισαι τις ο πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπις της δοξης
28 ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου

29 εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει
1 θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι
2 ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου
3 εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεως αποκρυφוי
4 τουτο δε λεγω ινα μη τις υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια
5 ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν εμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων
6 ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατατε
7 ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθως εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν ευχαριστια
8 βλεπετε μη τις υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον
9 οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως
10 και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας
11 εν ω και περιετηθητε περιτομη χειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου
12 συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεως της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ των νεκρων
13 και υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωποιησεν συν αυτω χαρισαμενος ημιν παντα τα παραπτωματα
14 εξαλειψας το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσας αυτο τω σταυρω
15 απεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρησια θριαμβευσας αυτους εν αυτω
16 μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτης η νουμηνιας η σαββατων
17 α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα του χριστου
18 μηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενος υπο του νοος της σαρκος αυτου
19 και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου
20 ει ουν απεθανετε συν τω χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμο δογματιζεσθε
21 μη αψη μηδε γευση μηδε θιγης
22 α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων
23 ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινη προς πλησμονην της σαρκος
1 ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος
2 τα ανω φρονειτε μη τα επι της γης
3 απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω
4 οταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη
5 νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρευια
6 δι α ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας
7 εν οις και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εξητε εν αυτοις
8 νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων
9 μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταις πραξεσιν αυτου

10 και ενδυσασμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον
11 οπου ουκ ενι ελληνη και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλός ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος
12 ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμων χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν
13 ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις
14 επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειοτητος
15 και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταις καρδιαις υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε
16 ο λογος του χριστου ενουικειτω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετωντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω
17 και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου
18 αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω
19 οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας
20 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον τω κυριω
21 οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν
22 οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον
23 και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις
24 ειδοτες οτι απο κυριου αποληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε
25 ο δε αδικων κομιεται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια
1 οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις
2 τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια
3 προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι
4 ινα φανερωσω αυτω ως δει με λαλησαι
5 εν σοφια περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι
6 ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδειναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι
7 τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλός εν κυριω
8 ον επεμψα προς υμας εις αυτω τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων
9 συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε
10 ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον
11 και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι παρηγορια
12 ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλός χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις προσευχαις ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου
13 μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει
14 ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας
15 ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν
16 και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικειω εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε
17 και ειπατε αρχιπρω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροις

18 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων αμην [προς κολασσασεις εγγραφη απο ρωμης δια τυχικου και ονησιμου]

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

2 ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων

3 αδιαλειπτως μνημονεουντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων

4 ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων

5 οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμας

6 και υμεις μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου

7 ωστε γενεσθαι υμας τυπους πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια

8 αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημας εχειν λαλειν τι

9 αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω

10 και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας απο της οργης της ερχομενης

1 αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν

2 αλλα και προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι

3 η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουτε εν δολω

4 αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηνα το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων

5 ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειας εγενηθημεν καθως οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιας θεος μαρτυς

6 ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απ αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ως χριστου αποστολοι

7 αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ως αν τροφος θαληη τα εαυτης τεκνα

8 ουτως μειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τας εαυτων ψυχας διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε

9 μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτος γαρ και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου

10 υμεις μαρτυρες και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν εγενηθημεν

11 καθαπερ οιδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι

12 και μαρτυρουμενοι εις το περιπατησαι υμας αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν

13 δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως εστιν αληθως λογον θεου ου ος και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσιν

14 υμεις γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι ταυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των ιουδαιων

15 των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους ιδιους προφητας και υμας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων

16 κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος

17 ημεις δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας προσωπο ου καρδια περισσοτερος εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια

18 διο ηθελησαμεν ελθειν προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και δις και ενεκοψεν ημας ο σατανας

19 τις γαρ ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησεως η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου χριστου εν τη αυτου παρουσια
20 υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα
1 διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι
2 και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και παρακαλεσαι υμας περι της πιστ
εως υμων
3 τω μηδενα σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα
4 και γαρ οτε προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε
5 δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων μηπως επειρασεν υμας ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοπος ημων
6 αρτι δε ελθοντος τιμοθεου προς ημας αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημας ιδειν
καθαπερ και ημεις υμας
7 δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεως
8 οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκητε εν κυριω
9 τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θεου ημων
10 νυκτος και ημερας υπερ εκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεως υμων
11 αυτος δε ο θεος και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους χριστος κατευθυναι την οδον ημων προς υμας
12 υμας δε ο κυριος πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλους και εις παντας καθαπερ και ημεις εις υμας
13 εις το στηριξαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυ
του
1 το λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον
2 οιδατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου
3 τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο της πορνειας
4 ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη
5 μη εν παθει επιθυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον
6 το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος ο κυριος περι παντων τουτων καθως και προειπαμεν υμιν και διεμαρτυραμεθα
7 ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω
8 τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις ημας
9 περι δε της φιλαδελφιας ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν αλληλους
10 και γαρ ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους τους εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον
11 και φιλοτιμεισθαι ησυχάζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταις ιδιαις χερσιν υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν
12 ινα περιπατητε ευσημονως προς τους εξω και μηδενος χρειαν εχητε
13 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα
14 ει γαρ πιστευομεν οτι ιησους απεθανεν και ανεστη ουτως και ο θεος τους κοιμηθεντας δια του ιησου αξει συν αυτω
15 τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας
16 οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον

17 *επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα*
18 *ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις*
1 *περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι*
2 *αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται*
3 *οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος ωσπερ η ωδινη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν*
4 *υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτης καταλαβη*
5 *παντες υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους*
6 *αρα ουν μη καθευδωμεν ως και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν*
7 *οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθουσιν*
8 *ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσασμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας*
9 *οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλ εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου χριστου*
10 *του αποθανοντος υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν*
11 *διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιειτε*
12 *ερωτων δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν κυριω και νουθετουντας υμας*
13 *και ηγεισθαι αυτους υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις*
14 *παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντας*
15 *ορατε μη τις κακον αντι κακου τινη αποδοω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις παντας*
16 *παντοτε χαιρετε*
17 *αδιαλειπτως προσευχεσθε*
18 *εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας*
19 *το πνευμα μη σβεννυτε*
20 *προφητειας μη εξουθενειτε*
21 *παντα δοκιμαζετε το καλον κατεχετε*
22 *απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε*
23 *αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθει*
24 *πιστος ο καλων υμας ος και ποιησει*
25 *αδελφοι προσευχεσθε περι ημων*
26 *ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω*
27 *ορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις*
28 *η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην [προς θεσσαλονικεις πρωτη εγγραφη απο αθηνων]*
1 *παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικικων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω*
2 *χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου*
3 *ευχαριστειν οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους*

4 ωστε ημας αυτους εν υμιν **καυχασθαι** εν ταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε
5 ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταζιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε
6 ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιβιν
7 και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου
8 εν πυρι φλογος διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου χριστου
9 οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου
10 οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστεουσιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη
11 εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργων πιστεως εν δυναμει
12 οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου
1 ερωτωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον
2 εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μητε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου
3 μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της αμαρτιας ο υιος της απωλειας
4 ο αντικειμενος και υπεραιρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ως θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος
5 ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν
6 και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω
7 το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται
8 και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος αναλωσει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου
9 ου εστιν η παρουσία κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους
10 και εν παση απατη της αδικιας εν τοις απολλυμενοις ανθ ων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους
11 και δια τουτο πεμψει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει
12 ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλ ευδοκησαντες εν τη αδικια
13 ημεις δε οφειλομεν ευχαριστειν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμο πνευματος και πιστει αληθειας
14 εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου
15 αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων
16 αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και ο θεος και πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι
17 παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριζει υμας εν παντι λογω και εργω αγαθω
1 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας
2 και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις
3 πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριζει υμας και φυλαξει απο του πονηρου
4 πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε
5 ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις υπομονην του χριστου
6 παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατοντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρ ελαβεν παρ ημων

7 αυτοι γαρ ουδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν
8 ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων
9 ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας
10 και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω
11 ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους
12 τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν
13 υμεις δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες
14 ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε και μη συναναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη
15 και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον
16 αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων
17 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω
18 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην [προς θεσσαλονικεις δευτερα εγγραφη απο αθηνων]
1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων
2 τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων
3 καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν
4 μηδε προσεχειν μυθους και γενεαλογιας απεραντοις αιτινες ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει
5 το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρης καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου
6 ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν
7 θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται
8 οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμως χρηται
9 ειδως τουτο οτι δικαιο νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβειν και αμαρτωλοις ανοσοις και βεβηλοις πατραλωαις και μητραλωαις ανδροφονοις
10 πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλια αντικειται
11 κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω
12 και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν
13 τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλ ηληθην οτι αγνοων εποησα εν απιστια
14 υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου
15 πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω
16 αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον
17 τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην
18 ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν
19 εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναγαγησαν
20 ων εστιν υμεναιος και αλεξανδρος ους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν
1 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ παντων ανθρωπων

2 υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι
3 τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου
4 ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν
5 εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους
6 ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροις ιδιοις
7 εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια
8 βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμου
9 ωσαυτως και τας γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταις η ματισμο πολυτελει
10 αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναις θεοσεβειαν δι εργαων αγαθων
11 γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη
12 γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια
13 αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα εua
14 και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν
15 σωθησεται δε δια της τεκνογονιας εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμο μετα σωφροσυνης
1 πιστος ο λογος ει τις επισκοπης ορεγεται καλου εργου επιθυμει
2 δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιας γυναικος ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον
3 μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον
4 του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος
5 ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται
6 μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου
7 δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγίδα του διαβολου
8 διακονους ωσαυτως σεμνους μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας μη αισχροκερδεις
9 εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει
10 και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες
11 γυναικας ωσαυτως σεμνας μη διαβολους νηφαλεους πιστας εν πασιν
12 διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες τεκνων καλωσ προισταμενοι και των ιδιων οικων
13 οι γαρ καλωσ διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου
14 ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προς σε ταχιον
15 εαν δε βραδυνω ινα ειδης πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητις εστιν εκκλησια θεου ζωντος στυλος και εδραιωμα της αληθειας
16 και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον θεος εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοις εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμο ανεληφθη εν δοξη
1 το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροις αποστησονται τινες της πιστεως προσεχοντες πνευμασιν πλανοις και διδασκαλαις δαιμονιων
2 εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν
3 κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεος εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιας τοις πιστοις και επεγνωκοσιν την αληθειαν

4 *οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιας λαμβανομενον*
5 *αγιαζεται δια λογου θεου και εντευξεως*
6 *ταυτα υποτιθεμενος τοις αδελφοις καλος εση διακονος ιησου χριστου εντρεφομενος τοις λογοις της πιστεως και της καλης διδασκαλιας η παρηκολουθηκας*
7 *τους δε βεβηλους και γραωδεις μυθους παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν*
8 *η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμος η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμος εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωης της νυν και της μελλουσης*
9 *πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος*
10 *εις τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι ος εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων*
11 *παραγγελλε ταυτα και διδασκε*
12 *μηδεις σου της νεοτητος καταφρονειτω αλλα τυπος γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια*
13 *εως ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια*
14 *μη αμελει του εν σοι χαρισματος ο εδοθη σοι δια προφητειας μετα επιθεσεως των χειρων του πρεσβυτεριου*
15 *ταυτα μελετα εν τουτοις ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν*
16 *επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας σου*
1 *πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ως πατερα νεωτερους ως αδελφους*
2 *πρεσβυτερας ως μητερας νεωτερας ως αδελφας εν παση αγνεια*
3 *χηρας τιμα τας οντως χηρας*
4 *ει δε τις χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβας αποδιδοναι τοις προγονοις τουτο γαρ εστιν καλον και αποδεκτον ενωπιον του θεου*
5 *η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταις δεησεσιν και ταις προσευχαις νυκτος και ημερας*
6 *η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν*
7 *και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν*
8 *ει δε τις των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων*
9 *χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρος γυνη*
10 *εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδας ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν*
11 *νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν*
12 *εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν*
13 *αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα*
14 *βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λαιδοριας χαριν*
15 *ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα*
16 *ει τις πιστος η πιστη εχει χηρας επαρκειτω αυταις και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταις οντως χηραις επαρκεση*
17 *οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια*
18 *λεγει γαρ η γραφη βουν αλωοντα ου φιμωσεις και αξιος ο εργατης του μισθου αυτου*
19 *κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων*
20 *τους αμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγγε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν*

21 διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρις προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλισιν
22 χειρας ταχεως μηδεν επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιας αλλοτριαις σεαυτον αγνον τηρει
23 μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τας πυκνας σου ασθeneias
24 τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν
25 ωσαυτως και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλως εχοντα κρυβηναι ου δυναται
1 οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τους ιδιους δεσποτας πασης τιμης αξιους ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται
2 οι δε πιστους εχοντες δεσποτας μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργειας αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει
3 ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιανουσιν λογους τοις του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια
4 τετυφωται μηδεν επισταμενος αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας εξ ων γινεται φθονος ερις βλασφημια υπονοιαι πονηραι
5 παραδιατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων
6 εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας
7 ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα
8 εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα τουτοις αρκεσθησομεθα
9 οι δε βουλομενοι πλουτειν επιπιπτουσιν εις πειρασμον και παγίδα και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβεραι αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν
10 ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ης τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περιπειραν οδυναις πολλαις
11 συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα
12 αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην και εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων
13 παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν
14 τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου
15 ην καιροι ιδιοις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων
16 ο μονος εχων αθανασιαν φως οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος αιωνιον αμην
17 τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν πλουσιως παντα εις απολαυσιν
18 αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις καλοις ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους
19 αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωης
20 ω τιμοθεε την παρακαταθηκη φυλαξον εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνμου γνωσεως
21 ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρις μετα σου αμην [προς τιμοθεον πρωτη εγγραφη απο λαοδικειας ητις εστιν μητροπολις φρυγιας της πακατιανης]
1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου
2 τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων
3 χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνηιαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας
4 επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω
5 υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνεικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι
6 δι ην αιτιαν αναμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου

7 ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμου
8 μη ουν επαισχυνθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου
9 του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων
10 φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου
11 εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων
12 δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξει εις εκεινην την ημεραν
13 υποτυπωσιν εχε υγαινοντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου
14 την καλην παρακαταθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν
15 οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελλος και ερμογενης
16 δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επησχυνθη
17 αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν
18 δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις
1 σου ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου
2 και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδασκαι
3 συ ουν κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου
4 ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση
5 εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση
6 τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν
7 νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν
8 μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαβιδ κατα το ευαγγελιον μου
9 εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται
10 δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου
11 πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν
12 ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνησεται ημας
13 ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται
14 ταυτα υπομνησκει διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων
15 σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας
16 τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας
17 και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος
18 οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεσαι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν
19 ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα χριστου
20 εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν
21 εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον

22 τας δε νεωτερικας επιθυμιας φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρης καρδιας
23 τας δε μωρας και παιδευτους ζητησεις παραιτου ειδως οτι γεννωσιν μαχας
24 δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον
25 εν πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας
26 και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εζωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα
1 τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι
2 εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεις αχαριστοι ανοσιοι
3 αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεις ανημεροι αφιλαγαθοι
4 προδοται προπετεις τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι
5 εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρηνημενοι και τουτους αποτρεπου
6 εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτευοντες τα γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιας αγομενα επιθυμιας ποικιλιας
7 παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα
8 ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν μουσει ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν
9 αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν ως και η εκεινων εγενετο
10 συ δε παρηκολουθηκας μου τη διδασκαλια τη αγωγή τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη
11 τοις διωγμοις τοις παθημασιν οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροις οιους διωγμους υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος
12 και παντες δε οι θελοντες ευσεβως ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται
13 πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντες και πλανωμενοι
14 συ δε μενε εν οις εμαθες και επιστωθης ειδως παρα τινος εμαθες
15 και οτι απο βρεφους τα ιερα γραμματα οιδας τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεως της εν χριστω ιησου
16 πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη
17 ινα αρτιος η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος
1 διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου
2 κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρως ακαιρως ελεγξον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη
3 εσται γαρ καιρος οτε της υγιαίνουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιας τας ιδιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην
4 και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τους μυθους εκτραπησονται
5 συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον
6 εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης αναλυσεως εφεστηκεν
7 τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα
8 λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου
9 σπουδασον ελθειν προς με ταχεως
10 δημας γαρ με εγκατελιπεν αγαπησας τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκης εις γαλατιαν τιτος εις δαλματιαν
11 λουκας εστιν μονος μετ εμου μαρκον αναλαβον αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν

12 τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον
13 τον φαυλονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβρανας
14 αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου
15 ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις ημετεροις λογοις
16 εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαρεγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη
17 ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος
18 και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην
19 ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον
20 εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα
21 σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες
22 ο κυριος ιησους χριστος μετα του πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην [προς τιμοθεον δευτερα της εφεσιων εκκλησιας πρωτον επισκοπον χειροτονηθεντα εγραφη απο ρωμης οτε εκ δευτερου παρεστη παυλος τω καισαρι νερωνι]

1 παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν
2 επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων
3 εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου
4 τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων
5 τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διαταξαμην
6 ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχον πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα
7 δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροιον μη πληκτην μη αισχροκερδη
8 αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη
9 αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγαινουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν
10 εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης
11 ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν
12 ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αει ψευσται κακα θηρια γαστερες αργαι
13 η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγχε αυτους αποτομωσ ινα υγαινωσιν εν τη πιστει
14 μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν
15 παντα μεν καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιασμενοις και απιστοις ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις
16 θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι
1 σου δε λαλει α πρεπει τη υγαινουση διδασκαλια
2 πρεσβυτας νηφαλιους ειναι σεμνους σωφρονας υγαινοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη
3 πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματι ιεροπρεπεις μη διαβολους μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους
4 ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους
5 σωφρονας αγνας οικουρους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται
6 τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονειν

7 περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργαων εν τη διδασκαλια αδιαφοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν
8 λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων περι υμων λεγειν φαυλον
9 δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας
10 μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος υμων θεου κοσμωσιν εν πασιν
11 επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις
12 παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι
13 προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου
14 ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιαις και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργαων
15 ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγγε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω
1 υπομνησκε αυτους αρχαις και εξουσιαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργαων αγαθον ετοιμους ειναι
2 μηδεν βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους
3 ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους
4 οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου
5 ουκ εξ εργαων των εν δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρον παλιγγενεσιαις και ανακαινωσεως πνευματος αγιου
6 ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων
7 ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου
8 πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργαων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες τω θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοις ανθ
9 ρωποις
9 μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας περιστασο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι
10 αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου
11 ειδως οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει ων αυτοκατακριτος
12 οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι
13 ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιως προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη
14 μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργαων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι
15 ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλονυτας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων αμην [προς τιτον της κρητων εκκλησιαις πρωτον επισκοπον χειροτονηθε
ντα εγραφη απο νικοπολεως της μακεδονιας]
1 παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων
2 και απφια τη αγαπητη και αρχιπρω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια
3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου
5 ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους
6 οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν υμιν εις χριστον ιησουν
7 χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγγνα των αγιων αναπεπαιται δια σου αδελφε
8 διο πολλην εν χριστω παρηρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον

9 δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυνη δε και δεσμιος ιησου χριστου
10 παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον
11 τον ποτε σοι αχρηστον νυνη δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα
12 συ δε αυτον τουτεστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου
13 ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου
14 χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηβελησα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον
15 ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης
16 ουκετι ως δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω
17 ει ουν εμε εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε
18 ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει
19 εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις
20 ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω
21 πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδως οτι και υπερ ο λεγω ποιησεις
22 αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν
23 ασπαζονται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου
24 μαρκος αρισταρχος δημας λουκας οι συνεργοι μου
25 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αμην [προς φιλημονα εγραφη απο ρωμης δια ονησιμου οικετου]
1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατων των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω
2 ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν
3 ος ων απαντασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων
4 ν εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις
4 τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα
5 τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον
6 οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου
7 και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα
8 προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου
9 ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου
10 και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι
11 αυτοι απολονται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται
12 και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν
13 προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου
14 ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν
1 δια τουτο δει περισσοτερωσ ημας προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρωωμεν
2 ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν

3 πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη
4 συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν
5 ου γαρ αγγελιοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ης λαλουμεν
6 διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπτη αυτον
7 ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελου δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου
8 παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα
9 τον δε βραχυ τι παρ αγγελου ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου
10 επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι
11 ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν
12 λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε
13 και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος
14 επει ον τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτε
στιν τον διαβολον
15 και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας
16 ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται
17 οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεμων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου
18 εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι
1 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων χριστον ιησουν
2 πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μοσης εν ολω τω οικω αυτου
3 πλειονος γαρ δοξης ουτος παρα μοσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον
4 πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε τα παντα κατασκευασας θεος
5 και μοσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων
6 χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν
7 διο καθως λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε
8 μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω
9 ου επειρασαν με οι πατερες υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη
10 διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αι παντων τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου
11 ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου
12 βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος
13 αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτιας
14 μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν
15 εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω
16 τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μοσεως
17 τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω

18 τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν
19 και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν
1 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι
2 και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη συγκεκριμενος τη πιστει τοις ακουσασι
3 εισερχομεθα γαρ εις την καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων απο καταβολης κο
σμου γενηθεντων
4 ειρηκεν γαρ που περι της εβδομης ουτως και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου
5 και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου
6 επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν
7 παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαβιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθως ειρηται σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων
8 ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας
9 αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του θεου
10 ο γαρ εισελθον εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεος
11 σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απειθειας
12 ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης τε και πνευματος αρμων τε και μυελων και κριτι
κος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας
13 και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραηλισμενα τοις οφθαλμοις αυτου προς ον ημιν ο λογος
14 εχοντες ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθота τους ουρανους ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιας
15 ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταις ασθeneiais ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας
16 προσερχομεθα ουν μετα παρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν
1 πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιας υπερ αμαρτιων
2 μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθeneiαν
3 και δια ταυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων
4 και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα ο καλουμενος υπο του θεου καθαπερ και ο ααρων
5 ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε
6 καθως και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ
7 ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθ
εις απο της ευλαβειας
8 καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην
9 και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιος σωτηριας αιωνιου
10 προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισηδεκ
11 περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις
12 και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρεiαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρεiαν εχοντες γαλα
κτος και ου στερεας τροφης
13 πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν

14 τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου
1 διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεως επι θεον
2 βαπτισμων διδαχης επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε νεκρων και κριματος αιωνιου
3 και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος
4 αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος αγιου
5 και καλον γευσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος
6 και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας
7 γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης πολλακις ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται μεταλαμβάνει ευλογιας απο του θεου
8 εκφερουσα δε ακανθας και τριβολουσ αδοκιμος και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν
9 πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρειττονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν
10 ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες
11 επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους
12 ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας
13 τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου
14 λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε
15 και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας
16 ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος
17 εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω
18 ινα δια δυο πραγματων αμεταθετον εν οις αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχομεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος
19 ην ως ακυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος
20 οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισηδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα
1 ουτος γαρ ο μελχισηδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον
2 ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης
3 απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφομοιωμενος δε τω υιο του θεου μενει ιερευς εις το διηνεκες
4 θεωρειτε δε πληλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχεις
5 και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτεστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της ο σφυος αβρααμ
6 ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν
7 χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται
8 και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη
9 και ως επος ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται
10 ετι γαρ εν τη οσφui του πατροσ ην οτε συνητησεν αυτω ο μελχισηδεκ
11 ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαοσ γαρ επ αυτη νενομοθετητο τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισηδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν
ν ααρων λεγεσθαι

12 μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται
13 εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω
14 προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωσης ελαλησεν
15 και περισσοτερον επι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετερος
16 ος ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου
17 μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ
18 αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες
19 ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγή δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω
20 και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες
21 ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ
22 κατα τοσουτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους
23 και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν
24 ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην
25 οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγγανειν υπερ αυτων
26 τοιουτος γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος
27 ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφρααξ εαυτον ανενεγκας
28 ο νομος γαρ ανθρωπος καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον
1 κεφαλιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερεα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις
2 των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος και ουκ ανθρωπος
3 πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη
4 ει μεν γαρ ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των ιερεων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα
5 οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουραنيων καθως κεχηρηματισται μωσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησης παντα κατα τον τυπον τον δεικ
6 θεντα σοι εν τω ορει
7 νυνη δε διαφορωτερας τετευχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται
8 ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπος ουκ αν δευτερας εξητειτο τοπος
9 μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην
10 ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη
11 η μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος
12 οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους
13 και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον
14 και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πλησιον αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εως μεγαλου αυτων
15 οτι υλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω επι
16 εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμού
17 ειχεν μεν ουν και η πρωτη σκηνη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον

2 σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια
3 μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων
4 χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενη παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης
5 υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος
6 τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην διαπαντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες
7 εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρις αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων
8 τουτο δηλοντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον επι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν
9 ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσιαι προσφέρονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα
10 μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις και δικαιωμασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα
11 χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερης σκηνης ου χειροποιητου τουτεστιν ου ταυτης της κτισεως
12 ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος
13 ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωνημενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα
14 ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι
15 και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας
16 οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου
17 διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος
18 οθεν ουδ η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται
19 λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νομον υπο μουσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν
20 λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης εντειλατο προς υμας ο θεος
21 και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν
22 και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις
23 αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιαις παρα ταυτας
24 ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων
25 ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω
26 επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται
27 και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις
28 ουτως ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκεν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν
1 σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταις αυταις θυσιαις ας προσφερουσιν εις το διηνεκες ουδεποτε δυναται τους προσερχομενους τελειωσαι
2 επει ουκ αν επουσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρμενους
3 αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον

4 αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας
5 διο εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας σωμα δε κατηρτισω μοι
6 ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας
7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεος το θελημα σου
8 ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας ουδε ευδοκησας αιτινες κατα τον νομον προσφερονται
9 τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεος το θελημα σου αναρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση
10 εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορας του σωματος του ιησου χριστου εφαπαξ
11 και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιας αιτινες ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας
12 αυτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου
13 το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου
14 μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκες τους αγιαζομενους
15 μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι
16 αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου επι καρδιας αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτους
17 και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι
18 οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιας
19 εχοντες ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου
20 ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτεστιν της σαρκος αυτου
21 και ιερα μεγαν επι τον οικον του θεου
22 προσερχομεθα μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια πιστεως ερραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεως πονηρας και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω
23 κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδος ακλινη πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος
24 και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και καλων εργαων
25 μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν
26 εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια
27 φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθειν μελλοντος τους υπεναντιους
28 αθετησας τις νομον μωσεως χωρις οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει
29 ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος ενοβρι
30 σασ οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον αυτου
31 φοβερων το εμπεισιν εις χειρας θεου ζωντος
32 αναμνησκεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων
33 τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γενηθεντες
34 και γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γνωσκοντες εχειν εν εαυτοις κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοις και μ
35 ενουσαν
35 μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην

36 υπομονης γαρ εχετε χριαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κοιμησηθε την επαγγελιαν
37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονιει
38 ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω
39 ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις απωλειαν αλλα πιστεως εις περιποιησιν ψυχης
1 εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματατων ελεγχος ου βλεπομενων
2 εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι
3 πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονενα
4 πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθανων ετι λαλειται
5 πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ της μεταθεσεως αυτου εμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω θεω
6 χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης γινεται
7 πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ης κατεκρινεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δι καιουσνης εγενετο κληρονομος
8 πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται
9 πιστει παρωκησεν εις την γην της επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναϊς κατοικησας μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης
10 εξεδεχετο γαρ την τους θεμελιους εχουσαν πολιν ης τεχνιτης και δημιουργος ο θεος
11 πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον
12 διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα νεκρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσει αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος
13 κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη λαβοντες τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και πεισθεντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης
14 οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν
15 και ει μεν εκεινης εμνημονευον αφ ης εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι
16 νوني δε κρειττονος ορεγονται τουτεστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν
17 πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος
18 προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα
19 λογισαμενος οτι και εκ νεκρων χειρειν δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο
20 πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ
21 πιστει ιακωβ αποθησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου
22 πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστεων αυτου ενετειλατο
23 πιστει μωσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως
24 πιστει μωσης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω
25 μαλλον ελομενος συγκακουχισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν
26 μειζονα πλουτον ηγησαμενος των εν αιγυπτω θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν
27 πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν

28 πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων
29 πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν
30 πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερας
31 πιστει ρααβ η πορνη ου συναπολετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης
32 και τι ετι λεγω επιλειπει γαρ με διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαβιδ τε και σαμουηλ και των προφητων
33 οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραζαν στοματα λεοντων
34 εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρας ενεδυναμωθησαν απο ασθeneias εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων
35 ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν
36 ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακης
37 ελιθασθησαν επρισθησαν επειρασθησαν εν φονω μαχαιρας απεθανον περιηλθον εν μηλωταις εν αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι
38 ων ουκ ην αξιος ο κοσμος εν ερημιας πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης
39 και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν
40 του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν
1 τοιγαρουν και ημεις τοσούτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημ
ιν αγωνα
2 αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θε
ου εκαθισεν
3 αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι
4 ουπω μεχρις αιματος αντικατεστητε προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι
5 και εκλελησθε της παρακλησεως ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος
6 ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται
7 ει παιδειαν υπομενετε ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ εστιν υιος ον ου παιδευει πατηρ
8 ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι
9 ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν
10 οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου
11 πασα δε παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης
12 διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε
13 και τροχιας ορθας ποιησατε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον
14 ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οψεται τον κυριον
15 επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτης μιανθωσιν πολλοι
16 μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαν ος αντι βρωσεως μιας απεδото τα πρωτοτοκια αυτου
17 ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην
18 ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη
19 και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον

20 ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται η βολιδι κατατοξευθησεται
21 και ουτως φοβερων ην το φανταζομενον μωσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος
22 αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων
23 πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοις απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων
24 και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττονα λαλουντι παρα τον αβελ
25 βλεπετε μη παραιτησηθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι της γης παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι
26 ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον
27 το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα
28 διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχομεν χαριν δι ης λατρευομεν ευαρεστως τω θεω μετα αιδους και ευλαβειας
29 και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον
1 η φιλαδελφια μενετω
2 της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους
3 μιμησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι
4 τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους δε και μοιχους κρινει ο θεος
5 αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπω
6 ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος
7 μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ον αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν
8 ιησους χριστος χθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας
9 διδασχαις ποικιλιας και ξενιας μη περιφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες
10 εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες
11 ον γαρ εισφερεται ζωνων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως τούτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης
12 διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν
13 τοιουν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες
14 ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν
15 δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως διαπαντος τω θεω τουτεστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου
16 της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιας ευαρεστεται ο θεος
17 πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπαικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτε
λες γαρ υμιν τουτο
18 προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντες αναστρεφεισθαι
19 περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν
20 ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν
21 καταρτισαι υμας εν παντι εργω αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων α
μην
22 παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν

23 γινωσκετε τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμας
24 ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας
25 η χαρις μετα παντων υμων αμην [προς εβραιους εγραφη απο της ιταλιας δια τιμοθεου]
1 ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν
2 πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις
3 γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργαζεται υπομονην
4 η δε υπομονη εργων τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι
5 ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και δοθησεται αυτο
6 αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω
7 μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου
8 ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου
9 καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου
10 ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται
11 ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορ
ειαις αυτου μαρανθησεται
12 μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ληψεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο ο κυριος τοις αγαπωσιν αυτον
13 μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο του θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδεν
14 εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος
15 ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον
16 μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι
17 πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπη αποσκιασμα
18 βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων
19 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυς εις το λαλησαι βραδυς εις οργην
20 οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται
21 διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων
22 γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους
23 οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου εν εσοπτρω
24 κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποιος ην
25 ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουτος ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου ε
σται
26 ει τις δοκει θρησκος ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλ απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιος η θρησκεια
27 θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου
1 αδελφοι μου μη εν προσωποληψιας εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης
2 εαν γαρ εισελθη εις την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι

3 και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου
4 και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων
5 ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους του κοσμου τουτου πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν α
υτον
6 υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια
7 ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας
8 ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλωσ ποιειτε
9 ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται
10 οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος
11 ο γαρ ειπων μη μοιχευσης ειπεν και μη φονευσης ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονας παραβατης νομου
12 ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι
13 η γαρ κρισις ανιλεωσ τω μη ποιησαντι ελεος και κατακαυχαται ελεος κρισεωσ
14 τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον
15 εαν δε αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφης
16 ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι το οφελος
17 ουτως και η πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην
18 αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω δειξω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου
19 συ πιστευεις οτι ο θεος εις εστιν καλωσ ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν
20 θελεις δε γνωνα ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις των εργαων νεκρα εστιν
21 αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκας ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον
22 βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργαοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη
23 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη
24 ορατε τοινυν οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεωσ μονον
25 ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα
26 ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις των εργαων νεκρα εστιν
1 μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα ληψομεθα
2 πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειοσ ανηρ δυνατοσ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα
3 ιδου των ιππων τουσ χαλινουσ εις τα στοματα βαλλομεν προς το πειθεσθαι αυτουσ ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν
4 ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντοσ βουληται
5 ουτως και η γλωσσα μικρον μελοσ εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει
6 και η γλωσσα πυρ ο κοσμοσ της αδικιασ ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεωσ και φλογιζομεν
η υπο της γεεννης
7 πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη
8 την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου

9 εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας
10 εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογία και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι
11 μητι η πηγη εκ της αυτης οπης βρχει το γλυκυ και το πικρον
12 μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ
13 τις σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας
14 ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας
15 ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης
16 οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα
17 η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος και ανυποκριτος
18 καρπος δε της δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην
1 ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων
2 επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δε δια το μη αιτεισθαι υμας
3 αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε
4 μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται
5 η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο καταωκησεν εν ημιν
6 μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν
7 υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε τω διαβολω και φευζεται αφ υμων
8 εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι
9 ταλαιπωρησατε και πενησατε και κλαυσατε ο γελως υμων εις πενθος μεταστραφητω και η χαρα εις κατηφειαν
10 ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωση υμας
11 μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κρι
της
12 εις εστιν ο νομοθετης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ τις ει ος κρινεις τον ετερον
13 αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον πορευσωμεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν
14 οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατιμις γαρ εστιν η προς ολιγον φαινομενη επειτα δε αφανιζομενη
15 αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο
16 νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν
17 ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν
1 αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριας υμων ταις επερχομεναις
2 ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν
3 ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις
4 ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας υμων ο απεστερημενος αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν
5 ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε εθρεψατε τας καρδιας υμων ως εν ημερα σφαγης
6 κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασεται υμιν

7 μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της παρουσιας του κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ αυτω εως αν λαβη υετον πρωιμον και οψιμο
8 μακροθυμησατε και υμεις στηριζατε τας καρδιας υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν
9 μη στεναζετε κατα αλληλων αδελφοι ινα μη κατακριθητε ιδου κριτης προ των θυρων εστηκεν
10 υποδειγμα λαβετε της κακοπαθειας αδελφοι μου και της μακροθυμιας τους προφητας οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου
11 ιδου μακαριζομεν τους υπομενοντας την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου ειδατε οτι πολυπλαγγος εστιν ο κυριος και οικτιρμων
12 προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εις υποκρισιν πεσητε
13 κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τις ψαλλετω
14 ασθενει τις εν υμιν προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου
15 και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριος και αμαρτιας η πεποικως αφεθησεται αυτω
16 εξομολογησθε αλληλοις τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη
17 ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ
18 και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης
19 αδελφοι εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον
20 γινωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτωλον εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιων
1 πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατιας καππαδοκιας ασιας και βιθυνιας
2 κατα προγνωσιν θεου πατρος εν αγιασμο πνευματος εις υπακοην και ραντισμον αιματος ιησου χριστου χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθει
3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεος αναγεννησας ημας εις ελπιδα ζωσαν δι αναστασεως ιησου χριστου εκ νεκρων
4 εις κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοις εις ημας
5 τους εν δυναμει θεου φρουρουμενους δια πιστεως εις σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω
6 εν ω αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντες εν ποικιλοις πειρασμοις
7 ινα το δοκιμιον υμων της πιστεως πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυρος δε δοκιμαζομενου ευρεθη εις επαινον και τιμην και δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου
8 ον ουκ ειδοτες αγαπατε εις ον αρτι μη ορωντες πιστευοντες δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη
9 κομιζομενοι το τελος της πιστεως υμων σωτηριαν ψυχων
10 περι ης σωτηριας εξεζητησαν και εξηρενησαν προφηται οι περι της εις υμας χαριτος προφητευσαντες
11 ερευνωντες εις τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοις πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εις χριστον παθηματα και τας μετα ταυτα δοξας
12 οις απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοις ημιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμας εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εις α επιθυμουσιν αγ
13 γελου παρακυψαι
14 διο αναζωσαμενοι τας οσφυας της διανοιας υμων νηφοντες τελειως ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου
14 ως τεκνα υπακοης μη συσχηματιζομενοι ταις προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιας
15 αλλα κατα τον καλεσαντα υμας αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε
16 διοτι γεγραπται αγιοι γενεσθε οτι εγω αγιος ειμι
17 και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτως κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιας υμων χρονον αναστραφητε

18 ειδότες οτι ου φθαρτοις αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιας υμων αναστροφης πατροπαραδοτου
19 αλλα τιμιω αιματι ως αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου
20 προεγνωσμενου μεν προ καταβολης κοσμου φανερωθεντος δε επ εσχατων των χρονων δι υμας
21 τους δι αυτου πιστευοντας εις θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εις θεον
22 τας ψυχας υμων ηγνικότες εν τη υπακοη της αληθειας δια πνευματος εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρως καρδιας αλληλους αγαπησατε εκτενωσ
23 αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορας φθαρτης αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντος θεου και μενοντος εις τον αιωνα
24 διοτι πασα σαρξ ως χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ως ανθος χορτου εξηρανθη ο χορτος και το ανθος αυτου εξεπεσεν
25 το δε ρημα κυριου μενει εις τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμας
1 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθονους και πασας καταλαλιας
2 ως αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε
3 ειπερ εγευσασθε οτι χριστος ο κυριος
4 προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον
5 και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησου χριστου
6 διο και περιεχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη
7 υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
8 και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν
9 υμεις δε γενοσ εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως
10 οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηληθμενοι νυν δε ελεηθεντες
11 αγαπητοι παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης
12 την αναστροphen υμων εν τοις εθνεσιν εχοντες καλην ινα εν ω καταλαουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργαων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπη
13 υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι
14 ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν μεν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων
15 οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιν
16 ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως δουλοι θεου
17 παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλευα τιματε
18 οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις σκολιοις
19 τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασχων αδικως
20 ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω
21 εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων ημιν υπολιμπανων υπογραμμων ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου
22 ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου
23 ος λουδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιως
24 ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μολωπι αυτου ιαθητε
25 ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

1 ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται
2 εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων
3 ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος
4 αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεος και ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες
5 ουτως γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικες αι ελπίζουσαι επι τον θεον εκοσμου εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν
6 ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ης εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν
7 οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εκκοπτεσθαι τας προσευ
8 χας υμων
9 το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεις φιλαδελφοι ευσπλαγχοι φιλοφρονες
10 μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε
11 ο γαρ θελων ζων αγαπην και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον
12 εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην
13 οτι οι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα
14 και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμηται γενησθε
15 αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε
16 κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων ετοιμοι δε αιει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φοβου
17 συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλωσιν υμων ως κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην
18 κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελει το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας
19 οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιος υπερ αδικων ινα ημας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε τω πνευματι
20 εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν
21 απειθησασιν ποτε οτε απαξ εξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι τουτεστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος
22 ο και ημας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις θεον δι αναστασεως ιησου χριστου
23 ος εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων
24 χριστου ουν παθοντος υπερ ημων σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιας
25 εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιας αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον
26 αρκετος γαρ ημιν ο παρεληλυθως χρονος του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενους εν ασελγειαις επιθυμιας οιοφλυγαις κωμοις ποτοις και αθεμιτοις ει
27 δωλοατρειαις
28 εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες
29 οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμως εχοντι κριναι ζωντας και νεκρους
30 εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι
31 παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τας προσευχας
32 προ παντων δε την εις εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυπει πληθος αμαρτιων
33 φιλοξενοι εις αλληλους ανευ γογγυσμων
34 εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος θεου

11 ει τις λαλει ως λογια θεου ει τις διακονει ως εξ ισχυος ης χορηγει ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

12 αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινontos

13 αλλα καθο κοινωνειτε τοις του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξης αυτου χαριτε αγαλλιωμενοι

14 ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξης και το του θεου πνευμα εφ υμας αναπauεται κατα μεν αυτους βλασφημειται κατα δε υμας δοξαζεται

15 μη γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η κακοποιος η ως αλλοτριoεπισκοπος

16 ει δε ως χριστιανος μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω

17 οτι ο καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω

18 και ει ο δικαιος μολις σωζεται ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται

19 ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου ως πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας εαυτων εν αγαθοποια

1 πρεσβυτερους τους εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος

2 ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντες μη αναγκαστως αλλ εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως

3 μηδ ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου

4 και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον

5 ομοιως νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν

6 ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμας υψωση εν καιρω

7 πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων

8 νηψατε γρηγορησατε οτι ο αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρουμενος περιπατει ζητων τινα καταπιη

9 ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι

10 ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας ημας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντας αυτος καταρτισαι υμας στηριξει σθενωσαι θεμελιωσαι αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

12 δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην εστηκατε

13 ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου

14 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω ιησου αμην

1 συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου

2 χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων

3 ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης

4 διων τα μεγαιστα ημιν και τιμια επαγγελαματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορας

5 και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν

6 εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν

7 εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην

8 ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν

9 ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστι μυωπαζων ληθην λαβον του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων

10 διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε
11 ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου
12 διο ουκ αμελησω υμας αι υπομιμησκειν περι τουτων καιτερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια
13 δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον εμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει
14 ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι
15 σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι
16 ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτ
ητος
17 λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εις ον εγω ευδοκησα
18 και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω ορει τω αγιω
19 και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινονται εν αυχηρω τοπω εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταισ κα
ρδιαις υμων
20 τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται
21 ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν οι αγιοι θεου ανθρωποι
1 εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεισ απολειασ και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμε
νοι επαγοντες εαυτοισ ταχινην απολειαν
2 και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ απολειαισ δι ουσ η οδος της αληθειασ βλασφημηθησεται
3 και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ εμπορευσονται οισ το κριμα εκπαλαι ουκ αρχει και η απολεια αυτων ου νυσταζει
4 ει γαρ ο θεοσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εις κρισιν τετηρημενουσ
5 και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλ ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξασ
6 και πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ
7 και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο
8 βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκατοικων εν αυτοισ ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιαν ανομοισ εργοισ εβασανιζεν
9 οιδεν κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικουσ δε εις ημεραν κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν
10 μαλιστα δε τουσ οπισω σαρκωσ εν επιθυμια μισμου πορευομενουσ και κυριοτητοσ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδεισ δοξασ ου τρεμουσιν βλασφημουντεσ
11 οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονεσ οντεσ ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κρισιν
12 ουτοι δε ωσ αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εις αλωσιν και φθοραν εν οισ αγνοουσιν βλασφημουντεσ εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται
13 κομιουμενοι μισθον αδικιασ ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μομοι εντρυφωντεσ εν ταισ απαταισ αυτων συνευοχουμενοι υμιν
14 οφθαλμουσ εχοντεσ μεστουσ μοιχαλιδοσ και ακαταπαυστουσ αμαρτιασ δελεαζοντεσ ψυχασ αστηρικτουσ καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιαισ εχοντεσ καταρασ τεκνα
15 καταλιποντεσ την ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντεσ τη οδω του βαλααμ του βοσορ οσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν
16 ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονην
17 ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαποσ ελαυνομεναι οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται
18 υπερογκα γαρ ματαιοτητοσ φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιαισ σαρκωσ ασελγειαισ τουσ οντωσ αποφυγοντασ τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ
19 ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντεσ της φθορασ ω γαρ τισ ηττηται τουτω και δεδουλωται

20 ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων

21 κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνουσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης

22 συμβεβηκεν δε αυτοις το της αληθους παροιμιας κυων επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα και υς λουσαμενη εις κυλισμα βορβορου

1 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν

2 μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων ημων εντολης του κυριου και σωτηρος

3 τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τας ιδιας αυτων επιθυμιας πορευομενοι

4 και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεως

5 λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω

6 δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο

7 οι δε νυν ουρανοι και η γη αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων

8 εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια

9 ου βραδυνει ο κυριος της επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγονται αλλα μακροθυμει εις ημας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι

10 ηξει δε η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται

11 τουτων ουν παντων λυομενων ποταπους δει υπαρχειν υμας εν αγιας αναστροφαις και ευσεβειαις

12 προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται

13 καινους δε ουρανους και γην καινην κατα το επαγγελημα αυτου προσδοκωμεν εν οις δικαιοσυνη κατοικει

14 διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη

15 και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν

16 ως και εν πασαις ταις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν οις εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν

17 υμεις ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου

18 αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος αμην

1 ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης

2 και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν

3 ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου

4 και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

5 και αυτη εστιν η επαγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια

6 εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν

7 εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας

8 εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν

9 εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας

10 εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

1 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τις αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον
2 και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου
3 και εν τωτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν
4 ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τωτω η αληθεια ουκ εστιν
5 ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τωτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τωτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν
6 ο λεγων εν αυτω μενει οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν
7 αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε απ αρχης
8 παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθης εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει
9 ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι
10 ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν
11 ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου
12 γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτια δια το ονομα αυτου
13 γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα
14 εγραψα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον
15 μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω
16 οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν
17 και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα
18 παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν
19 εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων
20 και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα
21 ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν
22 τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον
23 πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει
24 υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε
25 και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον
26 ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας
27 και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χριστην εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθης εστιν και ουκ εστιν
28 και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχομεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου
29 εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται
1 ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον
2 αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οίδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι ομοιοι αυτον καθως εστιν
3 και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν
4 πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια

5 και οιδάτε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν
6 πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον
7 τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν καθως εκεινος δικαιος εστιν
8 ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου
9 πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται
10 εν τουτω φανεραι εστιν τα τεκνια του θεου και τα τεκνια του διαβολου πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου
11 οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους
12 ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαγια
13 μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος
14 ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω
15 πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδάτε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν αυτω μενουσαν
16 εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι
17 ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγγνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω
18 τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε γλωσση αλλ εργω και αληθεια
19 και εν τουτω γνωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων
20 οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα
21 αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον
22 και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν
23 και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ημιν
24 και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γνωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν
1 αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον
2 εν τουτω γνωσκετε το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν
3 και παν πνευμα ο μη ομολογει τον ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω
εστιν ηδη
4 υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτοις οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω
5 αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει
6 ημεις εκ του θεου εσμεν ο γνωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γνωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλαν
ης
7 αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον
8 ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν
9 εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου
10 εν τουτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων
11 αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπα
12 θεον ουδεις ποποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν

13 εν τούτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν
14 και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου
15 ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω
16 και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω
17 εν τούτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχομεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω
18 φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη
19 ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας
20 εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν
21 και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου
1 πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα και τον γεγεννημενον εξ αυτου
2 εν τούτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν
3 αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν
4 οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων
5 τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου
6 ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους ο χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια
7 οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες εν τω ουρανω ο πατηρ ο λογος και το αγιον πνευμα και ουτοι οι τρεις εν εισιν
8 και τρεις εισιν οι μαρτυρουντες εν τη γη το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν
9 ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου
10 ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν εαυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου
11 και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζων αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν
12 ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει
13 ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζων εχετε αιωνιον και ινα πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου
14 και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων
15 και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο αν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου
16 εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση
17 πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον
18 οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου
19 οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται
20 οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και η ζωη αιωνιος
21 τεκνια φυλαξατε εαυτους απο των ειδωλων αμην
1 ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν

2 δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα
3 εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη
4 εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος
5 και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ως εντολην γραφω σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους
6 και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη εστιν η εντολη καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε
7 οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος
8 βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν
9 πας ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει
10 ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε
11 ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινώνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις
12 πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ ηβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπίζω ελθειν προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη
13 ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης αμην
1 ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια
2 αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευδοουσθαι και υγαινειν καθως ευδοδουται σου η ψυχη
3 εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ εν αληθεια περιπαταις
4 μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα
5 αγαπητε πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους και εις τους ξενους
6 οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας ους καλως ποιησεις προπεμψας αξιως του θεου
7 υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνων
8 ημεις ουν οφειλομεν απολαμβανειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια
9 εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας
10 δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων ημας και μη αρκουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενο
υς κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει
11 αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο δε κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον
12 δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτης της αληθειας και ημεις δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν
13 πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραψαι
14 ελπίζω δε ευθεως ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τους φιλους κατ ονομα
1 ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις
2 ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη
3 αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει
4 παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και
κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι
5 υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν
6 αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν

7 ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπε
χουσαι

8 ομοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξας δε βλασφημουσιν

9 ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωσεως σωματος ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος

10 ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται

11 ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο

12 ουτοι εισιν εν ταις αγαπαις υμων σπυλαδες συνευωχουμενοι αφοβως εαυτους ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων περιφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθ
ανοντα εκριζωθεντα

13 κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας αστερες πλανηται οις ο ζοφος του σκοτους εις τον αιωνα τετηρηται

14 προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν μυριασιν αγιας αυτου

15 ποιησαι κρισιν κατα παντων και εξελεγξαι παντας τους ασεβεις αυτων περι παντων των εργων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κα
τ αυτου αμαρτωλοι ασεβεις

16 ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν

17 υμεις δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου

18 οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων

19 ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες

20 υμεις δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντες εαυτους εν πνευματι αγιω προσευχομενοι

21 εαυτους εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον

22 και ους μεν ελεειτε διακρινομενοι

23 ους δε εν φοβω σωζετε εκ του πυρος αρπαζοντες μισουντες και τον απο της σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα

24 τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτους απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν αγαλλιασει

25 μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσνη κρατος και εξουσια και νυν και εις παντας τους αιωνας αμην

1 αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωανν
η

2 ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα τε ειδεν

3 μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς

4 ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο του ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α εστιν ενωπιον του θρονου αυτου

5 και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος εκ των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γης τω αγαπησαντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων
εν τω αιματι αυτου

6 και εποησεν ημας βασιλεις και ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

7 ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεκτησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην

8 εγω ειμι το α και το ω αρχη και τελος λεγει ο κυριος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ

9 εγω ιωαννης ο και αδελφος υμων και συγκοινωνος εν τη θλιψει και εν τη βασιλεια και υπομονη ιησου χριστου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θ
εου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου

10 εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος

- 11 λεγουσης εγω ειμι το α και το ω ο πρωτος και ο εσχατος και ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις εκκλησιαις ταις εν ασια εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν
- 12 και επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλησεν μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας
- 13 και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιο ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην
- 14 η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ωσει εριον λευκον ως χιον και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος
- 15 και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων
- 16 και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου
- 17 και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και επεθηκεν την δεξιαν αυτου χειρα επ εμε λεγων μοι μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος
- 18 και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεις του αδου και του θανατου
- 19 γραψον α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα
- 20 το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι επτα λυχνιας ειδες επτα εκκλησιαι εισιν
- 1 το αγγελω της εφεσινης εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων
- 2 οίδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασω τους φασκοντας ειναι αποστολους και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις
- 3 και εβαστασας και υπομονην εχεις και δια το ονομα μου κεκοπιακας και ου κεκημακας
- 4 αλλ εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας
- 5 μνημονευε ουν ποθεν εκπετωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχει και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης
- 6 αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω
- 7 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν μεσω του παραδεισου του θεου
- 8 και τω αγγελω της εκκλησιας σμυρναϊων γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εξησεν
- 9 οίδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν πλουσιος δε ει και την βλασφημιαν των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα
- 10 μηδεν φοβου α μελλεις πασχειν ιδου μελλει βαλειν εξ υμων ο διαβολος εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι το ν στεφανον της ζωης
- 11 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου
- 12 και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαϊαν την διστομον την οξειαν
- 13 οίδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρησω την πιστιν μου και εν ταις ημεραις εν αις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου κατοικει ο σατανας
- 14 αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδασκεν εν τω βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι
- 15 ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ο μισω
- 16 μετανοησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαϊα του στοματος μου
- 17 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν απο του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ο νομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις εγνω ει μη ο λαμβανων
- 18 και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω
- 19 οίδα σου τα εργα και την αγαπην και την διακονιαν και την πιστιν και την υπομονην σου και τα εργα σου και τα εσχατα πλειονα των πρωτων

20 αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εας την γυναικα ιεζαβηλ την λεγουσαν εαυτην προφητιν διδασκειν και πλανασθαι εμους δουλους πορνευσαι και ειδωλοθυτα φαγειν
21 και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση εκ της πορνειας αυτης και ου μετενοησεν
22 ιδου εγω βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαων αυτων
23 και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων
24 υμιν δε λεγω και λοιποις τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην και οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθη του σατανα ως λεγουσιν ου βαλω εφ υμας αλλο βαρος
25 πλην ο εχετε κρατησατε αχρις ου αν ηξω
26 και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων
27 και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβεται ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου
28 και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον
29 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις
1 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων τα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οйда σου τα εργα οτι το ονομα εχεις οτι ζης και νεκρος ει
2 γινου γρηγορων και στηριζον τα λοιπα α μελλει αποθανειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου
3 μνημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω επι σε ως κλεπτης και ου μη γνως ποιαν ωραν ηξω επι σε
4 εχεις ολιγα ονοματα και εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν
5 ο νικων ουτος περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και εξομολογησομαι το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου
6 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις
7 και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειδα του δαβιδ ο ανοιγων και ουδεις κλειει και κλειει και ουδεις ανοιγει
8 οйда σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην και ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ον ομα μου
9 ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους εινα και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι εγω ηγαπησα σε
10 οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης
11 ιδου ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου
12 ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινη ς ιερουσαλημ η καταβαινουσα εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον
13 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις
14 και τω αγγελω της εκκλησιας λαοδικεων γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου
15 οйда σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ειη ς ζεστος
16 ουτως οτι χλιαρος ει και ουτε ψυχρος ουτε ζεστος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου
17 οτι λεγεις οτι πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος χρεϊαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος
18 συμβουλευω σοι αγορασαι παρ εμου χρυσιον πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλ ουριον εγχρισον τους οφθαλμους σου ινα βλεπης
19 εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον

20 ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου
21 ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου
22 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις
1 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ηνεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγουσα αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα
2 και ευθεως εγενομη εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι του θρονου καθημενος
3 και ο καθημενος ην ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδινω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασει σμαραγδινω
4 και κυκλοθεν του θρονου θronoi εικοσι και τεσσαρες και επι τους θρονους ειδον τους εικοσι και τεσσαρας πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους εν ιματιοις λευκοις και ι εσχον επι τας κεφαλαι αυτων στεφανους χρυσους
5 και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και βρονται και φωναί και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου αι εισιν τα επτα πνευματα του θεου
6 και ενωπιον του θρονου θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν
7 και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον το προσωπον ως ανθρωπος και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετωμενω
8 και τεσσαρα ζωα εν καθ εαυτο ειχον ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμοντα οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντα αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος
9 και οταν δωσουσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων
10 πεσουνται οι εικοσι και τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες
11 αξιος ει κυριε λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας τα παντα και δια το θελημα σου εισιν και εκτισθησαν
1 και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και οπισθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα
2 και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα φωνη μεγαλη τις εστιν αξιος ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδαις αυτου
3 και ουδεις ηδυνάτο εν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης ανοιξει το βιβλιον ουδε βλεπειν αυτο
4 και εγω εκλαιον πολλα οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει και αναγνωσαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο
5 και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο ων εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαβιδ ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας επτα σφραγιδαις αυτου
6 και ειδον και ιδου εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον εχον κεραι επτα και οφθαλμους επτα οι εισιν τα επτα του θεου πνευματα τα απεσταλμενα εις πασαν την γην
7 και ηλθεν και ειληφεν το βιβλιον εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου
8 και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσιτεσσαρες πρεσβυτεροι επεσαν ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαρας και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν αι προσευχαι των αγιων
9 και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδαις αυτου οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω ημας εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους
10 και εποιησας ημας τω θεω ημων βασιλεις και ιερεις και βασιλευσομεν επι της γης
11 και ειδον και ηκουσα φωνην αγγελων πολλων κυκλοθεν του θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων και χιλιαδες χιλιαδων
12 λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφian και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογian
13 και παν κτισμα ο εστιν εν τω ουρανω και εν τη γη και υποκατω της γης και επι της θαλασσης α εστιν και τα εν αυτοις παντα ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων
14 και τα τεσσαρα ζωα ελεγον αμην και οι εικοσιτεσσαρες πρεσβυτεροι επεσαν και προσεκυνησαν ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων

1 και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ως φωνης βροντης ερχου και βλεπε
2 και ειδον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτω εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση
3 και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζου λεγοντος ερχου και βλεπε
4 και εξηλθεν αλλος ιππος πυρρος και τω καθημενω επ αυτω εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην απο της γης και ινα αλληλους σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη
5 και οτε ηνοιξεν την τριτην σφραγιδα ηκουσα του τριτου ζου λεγοντος ερχου και βλεπε και ειδον και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτω εχων ζυγον εν τη χειρι αυτο
6 και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοιριξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες κριθης δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης
7 και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα φωνην του τεταρτου ζου λεγουσαν ερχου και βλεπε
8 και ειδον και ιδου ιππος γλωρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατος και ο αδης ακολουθει μετ αυτου και εδοθη αυτοις εξουσια αποκτειναι επι το τεταρτον της γης εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης
9 και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ην ειχον
10 και εκραζον φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και ο αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων απο των κατοικουντων επι της γης
11 και εδοθησαν εκαστοις στολαι λευκαι και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται ετι χρονον μικρον εως ου πληρωσονται και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτεινεσθαι ως και αυτοι
12 και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και ιδου σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος εγενετο μελας ως σακκος τριχινος και η σεληνη εγενετο ως αιμα
13 και οι αστερες του ουρανου επεσαν εις την γην ως συκη βαλλει τους ολυνθους αυτης υπο μεγαλου ανεμου σειομενη
14 και ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ειλισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν
15 και οι βασιλεις της γης και οι μεγαιστανες και οι πλουσιοι και οι χιλιαρχοι και οι δυνατοι και πας δουλος και πας ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορεων
16 και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου
17 οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τις δυναται σταθηναι
1 και μετα ταυτα ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι παν δενδρον
2 και ειδον αλλον αγγελον αναβαντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν
3 λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρις ου σφραγιζωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων
4 και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων ρηδ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ
5 εκ φυλης ιουδα ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ρουβην ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης γαδ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι
6 εκ φυλης ασηρ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης νεφθαλειμ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης μανασση ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι
7 εκ φυλης συμεων ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης λευι ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ισαχαρ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι
8 εκ φυλης ζαβουλων ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ιωσηφ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης βενιαμιν ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι
9 μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον ουδεις ηδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενοι στολας λευκας και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων
10 και κραζοντες φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω καθημενω επι του θρονου του θεου ημων και τω αρνιω
11 και παντες οι αγγελοι εστηκεσαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι προσωπων αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

12 λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστησια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην
13 και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον
14 και ειρηκα αυτω κυριε συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν στολας αυτων εν τω αιματι του αρνιου
15 δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους
16 ου πεινασουσιν επι ουδε διψησουσιν επι ουδε μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα
17 οτι το αρνιον το αναμεσον του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωσας πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων
1 και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημωριον
2 και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες
3 και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι το θυσιαστηριον εχων λιβανωτον χρυσου και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσου το ενωπιον του θρονου
4 και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου
5 και ειληφεν ο αγγελος το λιβανωτον και εγεμισεν αυτο εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο φωνα και βρονται και αστραπαι και σεισμος
6 και οι επτα αγγελοι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν εαυτους ινα σαλπισωσιν
7 και ο πρωτος αγγελος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος γλωρος κατεκαη
8 και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα
9 και απεθανεν το τριτον των κτισματων των εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρη
10 και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας υδατων
11 και το ονομα του αστερος λεγεται ασπιθος και γινεται το τριτον εις ασπιθον και πολλοι ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν
12 και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη φαινη το τριτον αυτης και η νυξ ομοιος
13 και ειδον και ηκουσα ενος αγγελου πετωμενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν
1 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου
2 και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος
3 και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης
4 και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν γλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους μονους οτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων
5 και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπων
6 και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ουχ ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευξεται ο θανατος απ αυτων
7 και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλαις αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων
8 και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν
9 και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον
10 και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα ην εν ταις ουραις αυτων και η εξουσια αυτων αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε

11 και εχουσιν εφ αυτων βασιλευ τον αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αβαδδων και εν τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων
12 η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχονται ετι δυο ουαι μετα ταυτα
13 και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιου του θεου
14 λεγουσαν τω εκτω αγγελω ος ειχε την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη
15 και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων
16 και ο αριθμος στρατευματων του ιππικου δυο μυριαδες μυριαδων και ηκουσα τον αριθμον αυτων
17 και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιπων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον
18 υπο των τριων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων εκ του πυρος και εκ του καπνου και εκ του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων
19 αι γαρ εξουσαι αυτων εν τω στοματι αυτων εισιν αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεσιν εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν
20 και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ουτε μετενοησαν εκ των εργων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν
21 και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματαων αυτων
1 και ειδον αλλον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και ιρις επι της κεφαλης και το προσωπον αυτου ως στυλοι πυρος
2 και ειχεν εν τη χειρι αυτου βιβλαριδιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι την θαλασσαν τον δε ευωνυμον επι την γην
3 και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας
4 και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται τας φωνας εαυτων εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν μοι σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη ταυτα γραψης
5 και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου εις τον ουρανον
6 και ωμοσεν εν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκ εσται ετι
7 αλλα εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και τελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τοις εαυτου δουλοις τοις προφηταις
8 και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλαριδιον το ηνεωγμενον εν τη χειρι αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης
9 και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω δος μοι το βιβλαριδιον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι
10 και ελαβον το βιβλαριδιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου
11 και λεγει μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις
1 και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω
2 και την αυλην την εσωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνας τεσσαρακοντα δυο
3 και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους
4 ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και δυο λυχνιαι αι ενωπιον του θεου της γης εστωσαι
5 και ει τις αυτους θελη αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις αυτους θελη αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι
6 ουτοι εχουσιν εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη βρεχη υετος εν ημεραις αυτων της προφητειας και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην παση πληγη οσακις εαν θελησωσιν

7 και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει πολεμον μετ αυτων και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους
8 και τα πτωματα αυτων επι της πλατειας πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος ημων εσταυρωθη
9 και βλεψουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων τα πτωματα αυτων ημερας τρεις και ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εις μνηματα
10 και οι κατοικουντες επι της γης χαρουσιν επ αυτοις και ευφρανθησονται και δωρα πεμπουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης
11 και μετα τας τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν επ αυτους και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους
12 και ηκουσαν φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων
13 και εν εκεινη τη ωρα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου
14 η ουαι η δευτερα απηλθεν ιδου η ουαι η τριτη ερχεται ταχυ
15 και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενοντο αι βασιλειαι του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων
16 και οι εικοσι και τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω
17 λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην και ο ερχομενος οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας
18 και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην
19 και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος και χαλαζα μεγαλη
1 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα
2 και εν γαστρι εχουσα κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν
3 και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων μεγας πυρρος εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλαις αυτου διαδηματα επτα
4 και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη
5 και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και τον θρονον αυτου
6 και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει τοπον ητοιμασμενον απο του θεου ινα εκει τρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα
7 και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου επολεμησαν κατα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου
8 και ουκ ισχυσαν ουτε τοπος ευρεθη αυτων ετι εν τω ουρανω
9 και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφιος ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν
10 και ηκουσα φωνην μεγαλην λεγουσαν εν τω ουρανω αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι κατεβληθη ο κατατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος
11 και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου
12 δια τουτο ευφρανεσθε οι ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνοουντες ουαι τοις κατοικουσιν την γην και την θαλασσαν οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει
13 και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα
14 και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπου τρεφεται εκει καιρους και ημισυ καιρου απο πρσοπου του οφεως

- 15 και εβαλεν ο οφισ οπισω της γυναικος εκ του στοματος αυτου υδωρ ως ποταμον ινα ταυτην ποταμοφορητον ποιηση
16 και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου
17 και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν του ιησου χριστου
1 και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονομα βλασφημιας
2 και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκτου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην
3 και ειδον μιαν των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασθη εν ολη τη γη οπισω του θηριου
4 και προσεκυνησαν τον δρακοντα ος εδωκεν εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν το θηριον λεγοντες τις ομοιος τω θηριω τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου
5 και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο
6 και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου και τους εν τω ουρανω σκηνουντας
7 και εδοθη αυτω πολεμον ποιησαι μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και γλωσσαν και εθνος
8 και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ον ου γεγραπται τα ονοματα εν τη βιβλω της ζωης του αρνιου εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου
9 ει τις εχει ους ακουσατω
10 ει τις αιχμαλωσιαν συναγει εις αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων
11 και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων
12 και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ποιει την γην και τους κατοικουντας εν αυτη ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου
13 και ποιει σημεια μεγαλα ινα και πυρ ποιη καταβαινειν εκ του ουρανου εις την γην ενωπιον των ανθρωπων
14 και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο εχει την πληγην της μαχαιρας και εξησεν
15 και εδοθη αυτω δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση όσοι αν μη προσκυνησωσιν την εικονα του θηριου ινα αποκτανθωσιν
16 και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωση αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι των μετωπων αυτων
17 και ινα μη τις δυνηται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα η το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου
18 ωδε η σοφια εστιν ο εχων τον νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου χξς
1 και ειδον και ιδου αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων
2 και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και φωνην ηκουσα κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων
3 και αδουσιν ως ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις ηδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης
4 ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω
5 και εν τω στοματι αυτων ουχ ευρεθη δολος αμωμοι γαρ εισιν ενωπιον του θρονου του θεου
6 και ειδον αλλον αγγελον πετωμενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους κατοικουντας επι της γης και παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον

- 7 λεγοντα εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και θαλασσαν και πηγας υδατων
- 8 και αλλος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η πολις η μεγαλη οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα εθνη
- 9 και τριτος αγγελος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις το θηριον προσκυνει και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου
- 10 και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου
- 11 και ο καπνος του βασανισμού αυτων αναβαινει εις αιωνας αιωνων και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου
- 12 ωδε υπομονη των αγιων εστιν ωδε οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου
- 13 και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης μοι γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθησκοντες απαρτι ναι λεγει το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων
- 14 και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενος ομοιος υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ
- 15 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν μεγαλη φωνη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν σοι η ωρα του θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης
- 16 και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη
- 17 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ
- 18 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης
- 19 και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου την μεγαλην
- 20 και επατηθη η ληνος εξω της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιπων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων
- 1 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου
- 2 και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του χαραγματος αυτου εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου
- 3 και αδουσιν την ωδην μωσεως δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των αγιων
- 4 τις ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονος οσιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν
- 5 και μετα ταυτα ειδον και ιδου ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω
- 6 και εξηλθον οι επτα αγγελοι εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου ενδεδυμενοι λινον καθαρον και λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας
- 7 και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων
- 8 και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις ηδυνάτο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων
- 1 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεατε τας φιαλας του θυμου του θεου εις την γην
- 2 και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου επι την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον εις τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους τη εικονι αυτου προσκυνουντας
- 3 και ο δευτερος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση
- 4 και ο τριτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και εις τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα
- 5 και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιοι κυριε ει ο ων και ο ην και ο οσιος οτι ταυτα εκρινας

6 οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκας πειν αξιοι γαρ εισιν
7 και ηκουσα αλλου εκ του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου
8 και ο τεταρτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτο καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι
9 και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτοω δοξαν
10 και ο πεμπτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασσωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου
11 και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργων αυτων
12 και ο εκτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν τον ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλειων των απο ανατολων ηλιου
13 και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ομοια βατραχοις
14 εισιν γαρ πνευματα δαιμονων ποιουντα σημεια εκπορευεσθαι επι τους βασιλεις της γης και της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος
15 ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου
16 και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδδων
17 και ο εβδομος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν
18 και εγενοντο φωνα και βρονται και αστραπαι και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας
19 και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου
20 και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν
21 και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα
1 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων μοι δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων
2 μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν εκ του οινου της πορνειας αυτης οι κατοικουντες την γην
3 και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματων βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα
4 και η γυνη η περιβεβλημενη πορφυρα και κοκκινω και κεχρυσωμενη χρυσω και λιθω τιμω και μαργαριταις εχουσα χρυσουν ποτηριον εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και ακαθαρτητος πορνειας αυτης
5 και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης
6 και ειδον την γυναικα μεθουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα
7 και ειπεν μοι ο αγγελος διατι εθαυμασας εγω σοι ερω το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα
8 θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απολειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντες το θηριον ο τι ην και ουκ εστιν και περ εστιν
9 ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι ορη εισιν επτα οπου η γυνη καθηται επ αυτων
10 και βασιλεις επτα εισιν οι πεντε επεσαν και ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μειναι
11 και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απολειαν υπαγει
12 και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου
13 ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν και την δυναμιν και την εξουσιαν εαυτων τω θηριω διαδιδωσουσιν

14 ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι
15 και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι
16 και τα δεκα κερατα α ειδες επι το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενη ποιησουσιν αυτην και γυμνην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσο
υσιν εν πυρι
17 ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι μιαν γνωμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθη τα ρηματα του θεου
18 και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης
1 και μετα ταυτα ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου
2 και εκραξεν εν ισχυι φωνη μεγαλη λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντ
ος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου
3 οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπωκεν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στερηνουσ
αυτης επλουτησαν
4 και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθετε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησητε ταις αμαρτιας αυτης και ινα μη λαβητε εκ των πληγων αυτης
5 οτι ηκολουθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης
6 αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν υμιν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλου
7 οσα εδοξασεν εαυτην και εστηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω
8 δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινων αυτην
9 και κλαουσονται αυτην και κοψονται επ αυτη οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης
10 απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι εν μια ωρα ηλθεν η κρισις σου
11 και οι εμποροι της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι
12 γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσου και πορφυρας και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σ
κευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου
13 και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και προβατα και ιππων και ρεδων και σωματων και ψυχας ανθ
ρωπων
14 και η οπωρα της επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απηλθεν απο σου και ουκετι ου μη ευρησης αυτα
15 οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες
16 και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρου και κοκκινον και κεχρυσωμενη εν χρυσω και λιθω τιμω και μαργαριταις
17 οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας επι των πλοιων ο ομιλος και ναται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν
18 και εκραζον ορωντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη
19 και εβαλον χουν επι τας κεφαλαις αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες πλοια εν τη θαλασση ε
κ της τιμιωτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη
20 ευφραινου επ αυτην ουρανε και οι αγιοι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης
21 και ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλον μεγαν και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι
22 και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχγιτης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακο
υσθη εν σοι ετι
23 και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανη
θησαν παντα τα εθνη

24 και εν αυτη αιμα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης
1 και μετα ταυτα ηκουσα φωνην οχλου πολλου μεγαλην εν τω ουρανω λεγοντος αλληλουια η σωτηρια και η δοξα και η τιμη και η δυναμις κυριω τω θεω ημων
2 οτι αληθινα και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ της χε
ιρος αυτης
3 και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων
4 και επεσαν οι πρεσβυτεροι οι εικοσι και τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια
5 και φωνη εκ του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον και οι μικροι και οι μεγαλοι
6 και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντας αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ
7 χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην
8 και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον καθαρον και λαμπρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα εστιν των αγιων
9 και λεγει μοι γραφον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι εισιν του θεου
10 και επεσον εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν του ιησου τω θεω πρ
οσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας
11 και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει
12 οι δε οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος
13 και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου
14 και τα στρατευματα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω εφ ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον και καθαρον
15 και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια οξεια ινα εν αυτη πατασθη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυ
μου και της οργης του θεου του παντοκρατορος
16 και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου το ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων
17 και ειδον ενα αγγελον εστωτα εν τω ηλιο και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνειοις τοις πετωμενοις εν μεσουρανηματι δευτε και συναγεσθε εις το δειπνον του μεγα
λου θεου
18 ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιάρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων και δουλων και μικ
ρων και μεγαλων
19 και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου
20 και επιασθη το θηριον και μετα τουτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντ
ας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος την καιομενην εν τω θειω
21 και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εκπορευομενη εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων
1 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειδα της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου
2 και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και σατανας και εδησεν αυτον χιλια ετη
3 και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν αυτον και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση τα εθνη ετι αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι
μικρον χρονον
4 και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οτιτινες ου προ
σεκυνησαν τω θηριω ουτε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον αυτων και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα χριστου τα χιλια ετ
η
5 οι δε λοιποι των νεκρων ουκ ανεζησαν εως τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη

- 6 μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τούτων ο θανατος ο δευτερος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη
- 7 και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου
- 8 και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιας της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις πολεμον ων ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης
- 9 και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ απο του θεου εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους
- 10 και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων
- 11 και ειδον θρονον λευκον μεγαν και τον καθημενον επ αυτου ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις
- 12 και ειδον τους νεκρους μικρους και μεγαλους εστωτας ενωπιον του θεου και βιβλια ηνεωχθησαν και βιβλιον αλλο ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων
- 13 και εδωκεν η θαλασσα τους εν αυτη νεκρους και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους εν αυτοις νεκρους και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων
- 14 και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος εστιν ο δευτερος θανατος
- 15 και ει τις ουχ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος
- 1 και ειδον ουρανον καινην και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη παρηλθεν και η θαλασσα ουκ εστιν ετι
- 2 και εγω ιωαννης ειδον την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην καταβαινουσαν απο του θεου εκ του ουρανου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης
- 3 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων θεος αυτων
- 4 και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον
- 5 και ειπεν ο καθημενος επι του θρονου ιδου καινα παντα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν
- 6 και ειπεν μοι γεγονεν εγω ειμι το α και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν
- 7 ο νικων κληρονομησει παντα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι ο υιος
- 8 δειλοις δε και απιστοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακευσιν και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν δευτερος θανατος
- 9 και ηλθεν προς με εις των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας τας γεμουσας των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την νυμφην του αρνιου την γυναικα
- 10 και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου
- 11 εχουσαν την δοξαν του θεου και ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι
- 12 εχουσαν τε τειχος μεγα και υψηλον εχουσαν πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ
- 13 απ ανατολης πυλωνες τρεις απο βορρα πυλωνες τρεις απο νοτου πυλωνες τρεις απο δυσμων πυλωνες τρεις
- 14 και το τειχος της πολεως εχον θεμελιους δωδεκα και εν αυτοις ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου
- 15 και ο λαλων μετ εμου ειχεν καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης
- 16 και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης τοσουτον εστιν οσον και το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν
- 17 και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου

18 και ην η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρων ομοια υαλω καθαρω
19 και οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος
20 ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιος ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμethystos
21 και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υαλος διαφανης
22 και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον
23 και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν εν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον
24 και τα εθνη των σωζομενων εν τω φωτι αυτης περιπατησουσιν και οι βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν και την τιμην αυτων εις αυτην
25 και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εστι εκει
26 και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην
27 και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινουν και ποιουν βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου
1 και εδειξεν μοι καθαρων ποταμων υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου
2 εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εντευθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα ενα εκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων
3 και παν καταναθεμα ουκ εστι ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εστι και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω
4 και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων
5 και νυξ ουκ εστι εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιζει αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων
6 και ειπεν μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος των αγιων προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξει τοις δουλοις αυτου αδει γενεσθαι εν ταχει
7 ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου
8 και εγω ιωαννης ο βλεπων ταυτα και ακουων και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσα προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα
9 και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου γαρ ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον
10 και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου οτι ο καιρος εγγυς εστιν
11 ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπων ρυψασατω ετι και ο δικαιος δικαιοθητω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι
12 και ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον αυτου εστι
13 εγω ειμι το α και το ω αρχη και τελος ο πρωτος και ο εσχατος
14 μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν
15 εξω δε οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας ο φιλων και ποιων ψευδος
16 εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιας εγω ειμι η ριζα και το γενος του δαβιδ ο αστηρ ο λαμπρος και ορθρινος
17 και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ελθε και ο ακουων ειπατω ελθε και ο διψων ελθετω και ο θελων λαμβανετω το υδωρ ζωης δωρεαν
18 συμμαρτυρομαι γαρ παντι ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιτιθη προς ταυτα επιθησει ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν βιβλιω τουτου
19 και εαν τις αφαιρη απο των λογων βιβλιου της προφητειας ταυτης αφαιρησει ο θεος το μερος αυτου απο βιβλιου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας και των γεγραμμενων εν βιβλιω τουτου
20 λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου
21 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην